BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
L
D
25
NAPOLI

2825

MARTYROLO-
GIVM
ROMANVM.

MARTYROLOGIVM ROMANVM

GREGORII XIII. Pontificis Maximi iuſſu editum,

ET VRBANI VIII. AVCTORITATE RECOGNITVM.

Acceſſerunt Notationes atque Tractatio de Martyrologio Romano,

AVCTORE

CÆSARE BARONIO SORANO

Congregationis Oratorij Presbytero, S. R. E. Card. Tit. SS. Nerei, & Achillei Bibliothecario Apoſt.

Poſtrema vero hac Editio poſt eius obitum, nonnulla exhibet, quæ addenda, vel mutanda Auctor ipſe notauerat.

Nouiſſime additæ ſunt notulæ marginales per alium dictæ Congregationis Presbyterum loca Annalium eiuſdem Baronij, vbi de Sanctis fit mentio, vel tempora, quibus floruerunt, aut paſſi ſunt, ex varijs Auctoribus indicantes.

VENETIIS, Apud Iuntas. M DC XXX.

Superiorum permiſſu.

NAPOLI

VRBANO VIII. PONT. MAX.

ANDREAS BROGIOTTVS F.

SPECTABILIS ille Cardinalis Baronij labor ſcribendis Annalibus exantlatus, Beatiſſime Pater, in hoc libro tyrocinium habuit, & veluti primum actum hic egit, vbi ſtrictim collegit ea, quæ pluribus exinde voluminibus explicauit. Infinitas tamen ille vir optimus etiam in hoc præludio lucubrationes & vigilias poſuit; adeoque meretur ex eo apud mortales perennitatem nominis & famæ, quemadmodum conſecutus eſt apud Superos immortalitatem beatitudinis & gloriæ. Id videlicet eſt cauſæ, cur ego libentiſſimis animis huius inſtaurationem operis commiſerim typis meis, iterumque renaſci voluerim, & in tuo nomine apparere hominis doctiſſimi fœtum, qui olim Sixto V. Pont. primam lucem aſpexit: cum præ-

ſertim longe nunc exeat auctior, quàm cum Auctoris eximio connisu ac ſtudio prodiuit in publicum. Iuſſu quippe Sanctitatis Tuæ recognitus eſt, abſolutuſque illorum acceſſione Beatorum virorum, qui nuper auctoritate Sedis Apoſtolicæ publica veneratione digni habiti ſunt. Quin cum ipſis collatus Annalibus eſt, & emendationibus, ac notis expolitus eſt plurimis, quas partim idem Baronius reliquerat in aduerſarijs, partim aliorum diligens excogitauit induſtria. Itaque plurimorum nunc doctorum hominum labore, ac pietate, tum Sanctorum, qui recenſentur in Faſtis, amplificatus eſt numerus, tum rerum abditarum, ac perplexarum, quæ paſſim occurrunt, explicata difficultas, atque illuſtrata obſcuritas eſt. Cur autem hoc opus ſumptibus meis iterum euocatum in lumen audeam inſcribere Beatitudini Tuæ, ij ſolum quærent, qui neſciunt quàm multis ego nominibus Barberinorum nomini obſtrinxerim facultatem omnem atque operam meam. Id vero, quia plerisque iam conſtat, ac ſæpe litteris eſt à me publicè conſignatum, confidentiæ meæ cauſam nemo quæret ex me, ſed mirabuntur potius ſinguli, quòd cum beneficijs in me veſtris tantum ego, ac tam amplè debeam, ita parum ſatisfacere coner officio meo. Vale Beatiſſime Pater, ſoſpes ſemper ac felix.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

C*VM recolendæ memoriæ Cardinalis Baronius poſt vltimam Romani Martyrologij editionem, non ſolum multa annotauerit, quæ vel addi, vel certe mutari in ſuis ad ipſum notis poſthac debuerant: ſed & generalem inſuper regulam ipſemet præſcripſerit, vt ſi quid videlicet in eiſdem annotationibus legenti occurreret, quod ab Annalibus diſcreparet, ex his in poſterum notæ corrigerentur, prout in appendice Tomi Secundi apponenda in anno 257. in fine numeri tertij, quæ extat in calce Tomi X. littera D. In hæc verba.* Quod autem in noſtris notis ad Romanum Martyrologium negatum eſt, Lucium eſſe paſſum ſub Voluſiano, ex Annalibus errorem corrige: ſicq. ſemper cum videris diſcrepare ab ijſdem notis Annales, ex his emenda. Namq. hactenus conceſſum doleo, vt eaſdem ſingulas recognoſcerem, licet lucri cupidus Typographus eas ab auctore poſuerit eſſe recognitas in pagina liminari. *Quapropter vt breui negotio verum ſenſum, vltimamq; eiuſdem eruditiſſimi Cardinalis ſententiam percipere valeas; En marginales notulas per alium Congregationis Oratorij presbyterum diligenter collectas, Annalium loca, vbi de Sanctis fit mentio, indicantes; de his verò, qui in Annalibus reperiri minime potuerunt, tempora quibus floruere, vel paſſi ſunt, ex varijs auctoribus ab eodem non modico labore excerpta continentes, in præſenti hac nouiſſima Romani Martyrologij editione ſuis quibuſque locis appoſui. Accipe igitur benigne Lector auctum & emendatum Romanum Martyrologium, cum ſuis annotationibus, & notulis, plurimorum etiam ſanctorum memoriam, quorum hactenus nomina deſiderabantur, nuper auctoritate Apoſtolica locupletatum; breui etiam recepturus eiuſdem Martyrologij ſimplicem textum nulli ad hunc vſque diem excuſo tum venuſtate, tum emendatione ſecundum: qui nigris rubriſq; characteribus in commodiorem formam ad præſens ſub prælo mox in lucem emittendus habetur. Vale.*

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EMENDATO iam Kalendario, curauimus (quod antea quoq; decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum, typographorumq. negligentia mendoſum, per viros eruditos ad fidem hiſtoriæ, quæ rerum geſtarum, perſonarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetuſtioribus atque emendatioribus, corrigi, correctumq. & multis in locis auctum, propoſita etiam atque explicata Epactarum, Lunæq. ſingulis diebus numerandæ ratione, edi, vetuſtiſſimoq. Eccleſiæ more in Choro legendum proponi, ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipſorum, quorum memoria celebratur, laudem: ad eorum qui legunt, quiq. audiunt, fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, caritatis, fortitudinis, ceterarumq. virtutum commemoratio ſtimulos quoſdam acerrimos, quibus tum maxime incitamur, cum illorum propoſitis exemplis, noſtram deſidiam agnoſcimus; quamq. procul ab illorum laude & perfectione abſumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, ceteriſq. Eccleſijs, Monaſterijs, Conuentibus, Ordinibus ſiue ſæcularibus, ſiue regularibus quibuſcumque præfectis, vt in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum noſtro vtantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in ſuis Eccleſijs aut locis celebrari ſolitos, eos in hunc librum ne inferant, ſed ſeparatim deſcriptos habeant, eumq. illis locum atque ordinem tribuant, qui regulis hic deſcriptis traditur. Eadem etiam ijs, qui in Horis Eccleſiaſticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus vt omnes facere vellent) mandamus, omnibuſq. aliorum Martyrologiorum omnium publice priuatimq. in Eccleſiaſticis Horis vſu interdicimus: Typographis etiam prohibemus, ne in poſterum hoc noſtrum vlla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc noſtro decreto comprehenſum eſt, fecerit; nouerit ſe in Dei omnipotentis, beatorumq. Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die xiiij. Ianuarij M.D.LXXXIIII. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Ant. Buccapadulius.

DECRETVM.

PRæſens Martyrologium iterum diligenter recognitum, auctum, & emendatum, Sac. Rituum Congregatio de ordine Sanctiſs. D.N. VRBANI Papæ VIII. imprimi mandauit per Andream Brogiottum Impreſſorem Cameralem & Vaticanum, & vetuit ab alijs vbique locorum deinceps imprimi, niſi ad inſtar huius Romæ impreſſi, nihil omnino addito, dempto, vel mutato. Die 23. Martij 1630.

Io. Bapt. Card. Detus.

Locus † Sigilli.

T. Tegrimius Secr.

SAN-

SANCTISSIMO ET BEATISSIMO PATRI ET D. N. SIXTO V. PONT. MAX.

CAESAR Baronius Soranus Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECI, Pater Beatiſſime, non mediocri ſane labore ac diligentia, in Martyrologium Romanum annis proximis reſtitutum, Notationes ad omnem Eccleſiaſticæ antiquitatis hiſtoriam illuſtrandam accomodatas; quibus multiplices difficultates, multiſque interdum obſcuritatibus inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate ſum conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir ſingulari pietate, ſumma eruditione, piæ recordationis Gulielmus Sirletus Cardinalis & Bibliothecarius Apoſtolicus; qui Martyrologio iam Romæ edito, cum a pleriſque viris bonis & ſtudioſis, multarum quæſtionum, vt fit, explicationem requiri, vberioremq. rerum notitiam deſiderari animaduerteret; eorum ſiue dubitationibus, ſiue deſiderio ſatisfieri, ſiue commodo atque vtilitati conſuli, hac potiſſimum ratione cupiebat. Illius ergo ampliſſimi Cardinalis auctoritate permotus, plus fortaſſe oneris ſuſcepi, quam ferre poſſem, ſuſcepi tamen, diuinæ gratiæ præſidio fretus. Tametſi ad hanc ſcriptionem non omnino imparatus acceſſerim, qui multos iam annos in tota Eccleſiaſtica hiſtoria tractanda, & accurata in primis temporum diſtinctione diſponenda, ita verſor, vt non ſolum peruulgatis hiſtoricis legendis, ſed ſanctorum Patrum ſcriptis, & monimentis peruoluendis & perſcrutandis, ijs præſertim, quæ in optimis codicibus refertiſſima, & toto terrarum orbe nobiliſſima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca recondita ſunt, magnam ætatis partem contriuerim. cuius rei (vt ſpero) teſtes aliquãdo erunt Annales noſtri Eccleſiaſtici, quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi a Domino credita eſt, Sanctitatis veſtræ auſpicijs, & patrocinio optimi & doctiſſimi Cardinalis Antonij Carafæ Bibliothecarij Apoſtolici, diligentius pertexere & perpolire non deſiſtimus. Vere enim hoc mihi dicere liceat, Pater ſancte: ſemper quidem Sanctitas veſtra cum Cardinalem gereret, & mihi ad hæc currenti adderet calcaria, ſtudioſis hominibus ſuffragata eſt; nunc autem maxime illorum induſtriam excitat ſua iſta Pontificia ſolicitudine & animi magnitudine, cuius propriũ eſt, magna & præclara ſemper agere; alijs item boni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne admodum fauere. Interea vero, Pater Beatiſſime, noſtras haſce in Martyrologium Romanum Notationes, atque hoc, quicquid eſt diligentię & lucubrationis, tuis ſanctiſſimis pedibus offero atque ſubijcio; non quod Sanctitati veſtrę tantum a grauiſſimis publicis curis otij ſupereſſe putem, vt hęc poſſit legere; ſed vt ſua paterna & ſalutari benedictione communitę, ſuoq. beatiſſimo nomine ornatę, Notationes noſtrę vtiliores & commendatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abundantes, eiuſmodi rerum cognitione, religioſis hominibus plane digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem, Pater ſanctiſſime, omni animi demiſſione poſtulo: & Sanctitati veſtrę pro Eccleſię Catholicę pace & amplificatione dies noctesque laboranti, vna cum fratribus meis Congregationis Oratorij, ſeruis veſtris, a ſummo Deo diuturnam vitam & fauſta omnia ac felicia precor.

PIO AC VERITATIS STVDIOSISSIMO LECTORI.

CAESAR BARONIVS S.

QVID præſtiterim in his meis ad Romanum reſtitutum Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & erudite Lector, iudicium. Elaboraui certe, ne multa de hoc genere deſiderares: nam alia Martyrologia Latinorum & Græcorum Menologium, cum hoc Romano accurate contuſi; res geſtas & actiones Sanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro inſtitutæ ſcriptionis ratione, ita quidem breuiter attigi, vt fontes vnde vberius hauriri poſſint, indicarem. qui ſcriptores, quæve narrationes probatiores, & fideliores ſint, admonui; certa ab incertis diſtinxi; difficultates, dubitationes, & controuerſias complures, ſiue quæ iam a nonnullis afferebantur, ſiue quæ oriri poſſent, explicare, diſſoluere, ſedare ſtudui; ac certis argumentis oſtendere, nihil temere, nihil parum conſiderate actum. tum etiam plurimarum dictionum ſane obſcuram notionem & vim declaraui, earum præſertim, quæ ea inſtrumenta & machinas deſignant, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortiſſimos Martyres miris modis cruciarunt, diuexaruntque, in quorum inſtrumentorum, aliarumq. nonnullarum rerum explicatione aliqui interdum a veritate fortaſſe aberrarunt: homines enim ſumus omnes: nec nobis ipſis tantum tribuimus, vt nuſquam putemus offendiſſe; ſed quæ diuturno ſtudio & labore nobis comparauimus, nunc, quando ita ijs viſum eſt, quibus non obtemperare nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem vtilitatem, doctorumq. iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes quod vlterius cuperes, de Romano Martyrologio ſcriptionem. Hæc tu, beneuole Lector, boni conſule, dumq. ſacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus admirabilis eſt Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque virtutem & pietatem imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CANDIDO LECTORI
CHRISTIANO
ANTIQVITATIS ECCLESIASTICÆ
STVDIOSO S.

COMMENTARII venerabilis Chriſti ſacerdotis D. Cæſaris Sorani in Martyrologium Romanum a nobis locis omnibus, ex iuſſione Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ Quinti recogniti, nobis quidem nihil obiecerunt, quod iuſtam cenſuram mereri æquis lectoribus videatur, quod ad orthodoxa in quidem fidem, doctrinamq. Catholicam pertinet. Si quæ paradoxa quibuſdam forte videbuntur, illa equidem eo eſſe loco habenda arbitror, ut auidius expetantur & cum ſolida firmaq. veritate conſiſtant, libentius accipiantur: quod in ijs inſunt, vt & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, præclara, & incredibili Chriſtianæ antiquitatis ſtudio in lucem eruta; quæ admirandam ſcriptoris arguunt in Eccleſiaſticis hiſtorijs aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine, morſuque blattarum eruendis induſtriam, ſicuti & rarum eiuſdem, idque argutum varijs de hiſtoricis æquo minus exactis, aut fidè dignis iudicium, & elaboratiſſimum antiquitatis Eccleſiaſticæ inter tot ſalebroſa & ſpinoſa veluti dumeta inueſtigandæ ſtudium. Ad cognoſcendam enim venerandam illam Religionis Chriſtianæ non modo antiquitatem, ſed ſanctorum etiam Patrum & Synodorum, actarumque in Chriſti Eccleſia ab vſque ſui exordio rerum veritatem, certam annorum ſeriem, liquidamque temporum intricatiſſimorum ſupputationem faciant eximie, potiſſimum ijs qui ſerio hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ex vero cognoſcendæ ſtudio tenentur, vanas, apocryphas, & aniles, ne dicam ſuperſtitioſas execrati fabellas; quæ longum poſt ſomnum, ſcriptis, immo doctis alioqui ſcriptoribus ſenſim irrepentes Eccleſiaſticis, non leuiter ſacras contaminauerunt SS. Martyrum hiſtorias. Denique vt finem faciam, incomparabile tibi adferam momentum ad ſolidam rerum in Eccleſia dubiarum in poſterum conſtituendarum confirmationem aduerſus uertiginoſa, ne dicam ſemidelira, quorundam huius ſæculi ardelionum, leuiſſimorumque nouatorum (quorum hodie, proh dolor, magna eſt natio) ingenia; qui ſurſum deorſum omnia voluentes, illas iampridem a SS. noſtræ Religionis Catholicæ Patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifeſtam enim in his agnoſcas Romani Pontificis in Apoſtolica S. Petri Chriſti Ieſu Vicarij Paſtoris cathedra ſucceſſionem; quod nunc tempeſtatis contra vnam Dei ſupra Petrum ſundatam Eccleſiam infeſtiſſimæ, tot inter fidei vndique oppugnatiſſimæ controuerſias caput eſt: quo vno euicto & conſtabilito, faceſſat, concidat facile, immo ſuos in fumos vaniſſimos euaneſcat oportet omnis infeſtiſſimorum Chriſti hoſtium, & cæleſtem illam Sion odientium inanis molitio, vereque Theomachica coniuratio, & futiliſſima exagitatio; vt ad illuſtrem Solis ſplendorem nebuloſa diſſluit caligo. Vale, Chriſtiane lector, & his commentarijs felix fruere, breui Annalibus Eccleſiaſticis eiuſdem Scriptoris, maiori ſtudiorum tuorum emolumento, & fructu incomparabili, perfruiturus. Romæ XIIII. Kalen. Septemb. Anno M. D. LXXXV.

Tuis pijs ſtudijs adiuuandis, atque ad Dei gloriam promouendis, in Chriſto Ieſu deditiſſimus ex animo

Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis.

IN MARTYROLOGIVM

Baronianis notationibus illuſtratum,

AD LECTOREM HEXASTICON

R. P. Iuuenalis Ancinæ Foſſanen.
Presb. Cong. Orat.

ECCE laboratum ternos non amplius annos
Vi magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans ſacris iam panditur Orbi:
Sic Pater ipſe Orbis SIXTVS ab Vrbe iubet.
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Terdenis, Cæſar, dic mihi, quantus erit?

Eiuſdem Diſtichon.

Si ſapis, exerto metire ex vngue leonem:
Vel procul hæc index linea Apellis erit.

DE MARTYROLOGIO ROMANO,

Præcapitulatio dicendorum.

DE exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. CAP. 1.
Quæ de Sanctorũ hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt. CAP. 2.
De immenſa iactura, quã paßa ſunt Acta ſanctorum Martyrum. CAP. 3.
De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde Martyrologium ſcribendi occaſio manauit. CAP. 4.
A quibus primum ſcripta ſunt Martyrologia. CAP. 5.
De Euſebij libro de Martyribus, & verſione Hieronymi. CAP. 6.
De fide epiſtolarum, quæ Chromatij Heliodori, & Hieronymi nomine inſcriptæ ſunt. CAP. 7.
De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto. CAP. 8.
De ceteris antiquis Martylogijs. CAP. 9.
De falſis martyribus & pſeudomartyrologijs hæreticorum. CAP. 10.

CAPVT PRIMVM.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum.

NIHIL antiquius apud S. R. Eccleſiæ Præſules fuiſſe videtur, quam vt Chriſtianorum Acta fortia, ipſæ ſanctorum Martyrum res præclariſſime geſtæ, perpetuæ memoriæ monimentis conſignarentur. Cui rei egregiam nauatam operam primum fuiſſe a S. Clemente Romano Pontifice, teſtatum habetur in libro de Rom. Pontif. qui a quibuſdam recentioribus citari conſueuit nomine Damaſi, vbi hæc in Clemente leguntur: Hic fecit ſeptem regiones diuidi Notarijs fidelibus Eccleſię, qui geſta Martyrum ſollicite & curioſe, vnuſquiſq; per regionem ſuam, perquirerent. Hæc ibi. Licet vero teſtimonio antiquorũ ſcriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, exploratiſſimum ſit, Romanam vrbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuiſſe diuiſam: tamen olim a Romanis Põtificibus in ſeptem tantum regiones fuiſſe partitam, ſecundum numerum ſeptem Diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent vetera Romanæ Eccleſiæ monumenta. Perſeueraſſe diutius, vt in Romana Eccleſia nonniſi ſeptem Diaconi ordinarentur, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. His ergo ſeptem cum diuiſæ dicantur a Fabiano Papa regiones Vrbis; quatuordecim illas in ſeptem fuiſſe conflatas, fatendum neceſſario videtur. Porro ſicut ſeptem erant Diaconi, ſic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui ijſdem Subdiaconis & Diaconis ſubiecti erãt. vnde in eodem lib. de Rom. Pont. hęc leguntur in Fabiano: Hic regiones diuiſit Diaconibus, & fecit ſeptem Subdiaconos, qui ſeptem Notarijs imminerent, qui geſta Martyrum in integrum colligerent. Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambroſij Notario, qui & vitam eius conſcripſit, in qua ait, ſe fuiſſe ſub cura Caſti Diaconi, ad quem cuncta referret. Ex his perpẽde, quam diligens ſtudium olim adhibitum fuerit, vt Acta ſanctorum Martyrum pure ac ſincere conſcriberentur; cum non modo Notarij in id opus gnauiter incumberent, ſed & qui præerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, ijdemq. iure dicti oculi Epiſcopi; quorum eſſet munus, cuncta exacte peruestigare, ac Põtifici nota facere; qui a Notarijs ſcripta, qualia ea demum eſſent, probaret, atque inter Eccleſiaſtica monumenta reconderet. Id eſt enim quod de Antero Papa ſcriptum habes in hunc modum: Hic geſta Martyrum diligenter a Notarijs exquiſiuit, & in eccleſia recondidit. Hæc ille. Ad hæc, non tantum Acta Martyrum ſcribere, ſed & cetera quæ ad Eccleſiam pertinerent, eorũ muneris fuiſſe, expreſſum eſt in eodem libro de Rom. Pont. in Iulio. Atqui non ſolum Romana Eccleſia in perquirendis atq. ſcribẽdis ſanctorum Martyrum Actis ſedulam curam impendit, ſed & aliæ nobiles eccleſiæ in ijſdem haud ſegniter laboraſſe noſcuntur. Extant de his clariſſima antiquitatis monumenta, vt Smyrnenſis eccleſiæ epiſtola de Martyribus illic paſſis ſub Marco Aurelio & Lucio Vero Impp. apud Euſebium hiſt. lib. 4. cap. 14. Viennenſis & Lugdunenſis eccleſiarum litteræ ab eodem Euſebio ex parte recitatæ lib. 5. cap. 2. & 3 Dionyſij Alexandrinæ eccleſiæ Epiſcopi complures epiſtolæ ad diuerſos conſcriptæ, apud eundem Euſeb. lib. 6. cap. 33, & 34. lib. 7. cap. 10. Scimus in eccleſia Carthaginenſi S. Cyprianum

fuiſſe ſollicitum, vt dies quibus Martyres eſſent martyrio coronati, exactè adnotarentur, prout conſtat ex eius epiſtola, quam dedit ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthagineņſis: ponitur ordine 37. edit. Pamel. Quin & longe ante Cypriani tempora a maioribus eidem rei egregiam conſtat nauatam eſſe operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus ſcribat: Maiores noſtri, inquit, plebeis & cathecumenis martyrium conſecutis, tantum honoris pro martyrij ipſius veneratione dederunt, vt de paſſionibus eorum multa, aut (prope dixerim) pene cuncta conſcripſerint; vt ad noſtram quoque notitiam, qui nondum nati fuimus, peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus. Erant & illa Acta Martyrum pura atque ſincera, quæ, cum de illis coram Iudicibus quæſtio haberetur, a Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconſularia ſæpe dicta inuenimus, inferebantur, atque inter alia publica monumenta aſſeruabantur: horum extant adhuc nonnulla, eorumq. in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait: Et quid Sacerdos Dei, Proconſule interrogante, reſponderit, taceam: ſunt Acta quæ referant. Hæc ille.

CAP. II.

Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt.

SED quid? Quamuis optimi patresfamilias (vt habet parabola Euangelica) bonum ſemen ſeminaſſent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, veritatis aduerſarius ipſe ſatan ſuperſeminauit zizania: ipſoq. pene initio exurgentis Eccleſiæ, falſa veris, inania atque incerta certis ac ſolida firmitate conſtantibus admiſcenda curauit: idq. non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, ſed & per Catholicos ipſos, eos tamen, qui quæſtum pietatem putarent, vel qui zelum quidem haberent, ſed non ſecundum ſcientiam. Satis modo ſit de his vnum tantum in exemplum adducere Aſianum presbyterum, de quo Tertullianus hæc ſcribit in libro de baptiſmo: Si quæ Pauli perperam ſcripta legũt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq. defendunt: ſciant in Aſia preſbyterum, qui eam ſcripturam conſtruxit, quaſi titulo Pauli de ſuo cumulans, conuictum atq. cõfeſſum id ſe amore Pauli feciſſe, loco excidiſſe. Hæc Tertul. Inſcriptus erat liber ille [illegible] Pauli & Theclæ, continens & baptizati Leonis fabulam, vt teſtatur S. Hieronymus de Scriptoribus Eccleſ. in Lucã. Eiuſdem generis illa erant inſomnia, nimirum Circuitus Petri, Circuitus Ioannis, Circuitus Thomæ, Actus Andreæ, Actus Ioannis, Actus Philippi, Actus Petri, Actus Pauli, Itinerarium Clementis; quæ omnia damnant Athanaſius in Synopſi, Philaſter de hæreſibus, & Gelaſius in Concil. Rom. Hæc enim & alia huiuſcemodi ab hæreticis eſſe excogitata, certiſſimum eſt. Ab Ebione in primis hæc factitata, ab eoq. falſa Acta Apoſtolorum inuenta; & Circuitus Petri eſſe corruptos, & Pauli Acta referta blaſphemijs introducta, tradit Epiphan. in Panar. hæreſi. 30. A Gnoſticis de S. Dei genitrice Maria portentoſum librum eſſe conſcriptum, teſtatur idem Epiph. in Panar. hæreſi 26. Encratitas in medium adduxiſſe, ad ſtabiliendam ſuam ipſorum hæreſim, Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiuſcemodi, idem auctor narrat hereſ. 47. Manichæos id generis commenta excogitaſſe, Apoſtolorumq. nomine conſcripſiſſe falſas hiſtorias, fidem facit Auguſtinus lib. de fide contra Manichæos, alijſq. in locis; idemq. Philaſter, Cyrillus Hieroſolymitanus, & alij. Priſcillianiſtas & ipſos alios adinueniſſe Actus Apoſtolorum, Oroſius affirmat in epiſt. ad Auguſtinum de error. Priſcill. Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui talia præſumpſerunt de ſanctis Apoſtolis, nequaquam putandum erga ſanctorum Martyrum Acta fuiſſe modeſtiores: quæ ſic corrupuerunt, deprauaruntque, vt eorumdem quamplurima in ſuſpicionem adduxerint; adeo vt S. R. Eccleſia, ab illis abſtinere, conſultius aliquando eſſe putarit. Vnde Gelaſius in Rom. Concilio: Geſta, inquit, ſanctorum Martyrum, ſecundum antiquam conſuetudinem, ſingulari cautela in S. R. Eccleſia non leguntur: quia eorum, qui conſcripſere, nomina penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis ſuperflua, & minus apta quam rei ordo fuerit, ſcripta eſſe putantur; ſicut cuiuſdam Quirici & Iulittæ, ſicut Georgij, aliorumq. huiuſmodi paſſiones, quæ ab hæreticis perhibentur compoſitæ: propter quod (vt dictum eſt) ne vel leuis ſubſannandi oriretur occaſio, in S. R. E. non leguntur. Hæc Gelaſius de Romanæ Eccleſiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum diſciplina. Ceterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuiſſe videtur eccleſijs: quandoquidem in eccleſia Africana in ſacris conuentibus poſſe legi Acta Martyrum, decretum eſt in Cõcilio Carthaginenſi celebrato poſt Conſulatum Stiliconis, anno Domini quadringenteſimo primo, vt habet eius canon 13. his verbis. Liceat etiam legi paſſiones Martyrum, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum hæc in eandem ſententiam leguntur: Vitæ enim Patrum ſine probabilibus auctoribus minime in eccleſia leguntur: nam ab Orthodoxis titulatæ, ſuſcipiuntur & leguntur: magis autem paſſiones ſanctorum Martyrum ſancti canones cenſuerunt vt liceat eas etiam in eccleſia legi, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc ibi. In eccleſia Gallicana eamdem

viguiſſe

viguiſſe de legendis Actis ſanctorum Martyrum in eccleſia conſuetudinem, ſatis ſignificant ea, quæ Gregorius Turonenſis lib. de gloria Mart. c. 86. teſtatur his verbis: Dies paſſionis erat Polycarpi martyris magni, & in Ricomagenſi vico ciuitatis Aruernæ eius ſolemnia celebrabantur. Lecta igitur paſſione cum reliquis lectionibus, quas canon ſacerdotalis inuexit, &c. Sed vt de Actis Martyrũ per hæreticos deprauatis cęptam ſequamur narrationẽ, eſt de his canon. 63. ſextę Synodi his verbis conſcriptus: Quæ a veritatis hoſtibus falſo cõfictæ ſunt Martyrũ hiſtoriæ, vt Dei Martyres ignominia afficerent, & qui eas audituri eſſent, ad infidelitatẽ deducerent; in eccleſia nõ publicari, iubemus, ſed eas igni tradi: qui autem eas admittunt, vel tamquam veris his mentẽ adhibent, anathematizamus. Hæc S. Synodus: cuius auctoritate Græci Epiſcopi exactiorem curam adhibere cõſueuerunt, vt dum ſuas eccleſias viſitarent, de SS. Actis cõſcriptis ſubtilius inquirerent. vnde Theodorus Balſamo in loco hæc de Nicolao Muzalo Patriarcha teſtatur; Cũ ille, inquit, vitam S. Paraſceues, quæ in quodã Callicratanæ vico colebatur, à quodam vicano inepte, ac indocte, & S. angelica viuendi ratione indigne cõpoſitam inueniſſet, eam igni mãdari iuſſit; & diacono illi Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptã eius vitam conſcribere. Hæc ille.

CAP. III.

De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum.

SED vt de rebus quæ ad Romanam Eccleſiam ſpectant, de cuius agimus Martyrologio, cœptum proſequamur inſtitutum: ex his quæ nuper ex Gelaſio recitauimus, ſatis declarari videtur, Acta illa ſanctorum Martyrum tanta cura ac diligentia perquiſita, per Notarios S.R. Eccleſiæ conſcripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipſos Romanos Pontifices probata atque recondita, eſſe collapſa, deperdita, vel ſaltem adulterata. Nam ſi integra remanſiſſent, qua ratione (quod ait Gelaſius) ſecundũ conſuetudinem in Romana Eccleſia non legebantur; cum præſertim, a quibus eſſent ſcripta, probata, ac conſignata, & vnde accepta, ſic exploratum eſſet, vt nullus penitus de eorum integritate dubitandi ſcrupulus ſupereſſet? Fuiſſe namq. deprauatas, quæ a maioribus commendatæ eſſent, res geſtas ſanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1. aduerſus Gentes declarat his verbis: Sed neq. hæc omnia conſcribi, aut in aures omnium peruenire potuerunt, geſta gentibus in ignotis, & vſum neſcientibus litterarum: aut ſi qua ſunt litteris conſcriptionibuſq. mandata, maleuolentia dæmonum, quorum cura & ſtudium eſt hanc intercipere veritatem, & conſimilium his hominum, interpolata quędam & addita, partim mutata atq. detracta, verbis, ſyllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem, & geſtorum corrumperent auctoritatem. Hæc Arnobius. At nequaquam adduci poſſumus, vt credamus eadẽ Acta vel omnino eſſe ſublata, vel ab hæreticis penitus adulterata. Romæ ſiquidem Catholici ſemper vixere Pontifices, nec alterius ſectæ illic aliquando ſedit Epiſcopus. Quod ſi vel ſub Conſtantio Auguſto Ariano, vel ſub Odoacre Herulo, Theodorico, alijſq. Gothorũ Regibus itidẽ Arianis, Romanæ Eccleſiæ negotium factum eſt: non tamen fuit huiuſmodi, vt illi Sanctorum memorijs vim inferrent (de Sanctis enim eorumq. cultu æque cum Catholicis ſentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obſideretur, his, quæ foris extra mœnia erant, baſilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta, in eas, quæ intus erant, more barbarorum ſæuirent, profanarent, vel ad ſua ſacra peragenda ſibi vendicarent: ſed tamquam ſacra ſepta, atque aſyla diuinitus inſtituta, ab illis fuerint exiſtimata; adeo vt & ijs etiam (licet hoſtes haberentur) qui ad ea confugiſſent, pepercerint. Sunt de his fideles teſtes ſcriptores illorum temporũ, Oroſius lib. 7. Auguſtinus de ciuitate Dei, & Procopius de bello Gothico. Vnam illam, quam ſub Gothis Regibus Ariani ſibi vendicarũt eccleſiolam, dictam S. Agathæ in Suburra, vix credi poteſt quam ſumptuoſe ac pie, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V.C. vt ſuo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo ſuſpicio de Arianorum perfidia tollitur, vt ab eis vis aliqua in Acta Martyrum ſit illata. Ad alios potius tanta eſt referenda clades: quam quidem non aliunde manaſſe credimus, quam ex iniuſtiſſimis illis atq. ſæuiſſimis Diocletiani Imperatoris edictis, quibus omnes Chriſtianæ religionis codices incendio damnati ſunt. Meminit eiuſmodi feralis ſanctionis Euſebius hiſt. lib. 8. c. 2. & 3. Quando (inquit) diuinas & ſanctas ſcripturas medio foro in rogum impoſitas oculis noſtris aſpeximus. de eodem edicto plura habet Arnobius, Optatus, & S. Auguſtinus quoties agit de ſchiſmate Donatiſtarum, occaſione traditionis ſacrorum librorum cõflatorũ noſq. de eodẽ pluribus inferius in Notationibus agimus. Tunc temporis in tanto Chriſtianorũ ſcripturarum naufragio factam eſſe lacrymabilem illam Actorũ Martyrũ iacturam, nulla eſt penes nos dubitatio: tuncq. ſublata illa nobiliſſima rerũ geſtarũ monumẽta tãto labore collecta tot cognitoribus cõprobata ac tanto denique ſtudio cuſtodita: vixq. ex tam immenſo naufragio perpaucas tabulas remanſiſſe putamus: tabulas, inquã; quoniã haud integra atq. perfecta & omnibus numeris abſoluta illa eſſe putamus, quę titulo Notariorum Romanæ Eccleſiæ Acta Martyrum a quibuſdam edita habentur: cum ſi vel ad exactam cenſuram rerum ac temporum eas adducas, vix perpauca reperias, quæ aliqua ſaltem ex parte non arguantur erroris; vt perin-

de ſit aliqua ex his reperiri, quæ emendatione non indigeant, vt poſt vindemiam eſſe ſolet racemus vnus vel alter, & ficui (quod eſt apud Iſaiam c.7.) excuſſio oleæ duarum vel trium oliuarum in ſummitate rami, ſiue quatuor vel quinq. in cacuminibus eius, pertijſſe ea funditus, numquam dixerimus, ſed diminuta. Vnde Gregorius Turon de glor. Mart. cap 40. hæc ait: Multi quidem ſunt Martyres apud vrbem Romam, quorum hiſtoriæ paſſionum nobis integræ non ſunt delatæ. Hec ille; qui & inferius cap. 51. & 64. teſtatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrum in Italia a Gallis quæſita, & inuenta, miſſa eſſe in Gallias: vt ex his poſſis intelligere magnum olim a noſtris adhibitum eſſe ſtudium in colligendis Actis ſanctorum Martyrum; & qui collegerunt aliarum prouinciarum Martyrum commentarios, ſuorum Acta minime prætermiſiſſe. Obijciet fortaſſe prudens lector: Quidnam cauſæ fuit, vt cum edicto Diocletiani Chriſtianorum libri damnati ſunt igni; ſacræ Scripturæ codices, vtriuſque Teſtamenti volumina remanſerint illibata: ea etenim integra atque ſincera, vt Patres noſtri olim ante Diocletiani tempora, poſſidemus. Ad hæc perfacilis eſt reſponſio, ſi vtriuſque Scripturæ diuerſa ratio attendatur. Sacra enim volumina non tantum penes vnam vel alteram erant eccleſiam, ſed præter quamplurima illa quæ priuato vſui Epiſcoporum, presbyterorum, ceterorumq. miniſtrorum, vel aliorum ex populo inſeruiebant, apud cunctas Orbis eccleſias ob neceſſitatem ſacrarum functionum cuſtodiri ſolita, certum eſt. Eſſe enim conſueuerant in eccleſia duo ſecretaria, a dextro ſiniſtroq. latere apſidis poſita in quorum altero ſacra Euchariſtia, in altero diuinæ Scripturæ ſacri codices aſſeruabantur. De vtriſque ſanctus Paulinus epiſt 12. ad Seuerum, cum de Nolana a ſe erecta baſilica agit, meminit his verſibus in frontibus eorum affixis: atq. in primis: In ſecretarijs vero duobus, quæ ſupra dixi, circa apſidem eſſe, hi verſus indicant officia ſingulorum. A dextera apſidis:

Hic locus eſt veneranda penus qua conditur, & qua
Ponitur alma ſacri pompa miniſterij.

A ſiniſtra eiuſdem:

Si quem ſancta tenet meditanda in lege voluntas,
Hic poterit reſidens ſacris intendere libris.

Hæc de ſecretario ſacrorum librorum Paulinus; quorum voluminū ſicut erat frequentior vſus, ita abſque dubio numerus multiplicior; atq. ob id non mirum, ſi non omnes ſimul diuinæ Scripturæ codices periere. Non ſic quidem de ceteris libris, licet Eccleſiaſticis, licet pernéceſſarijs: nam immenſam raritatem illorum fuiſſe cōſtat. Exemplo ſit vulgatus ille per Orbem liber Euſebij Cæſarienſis de temporibus, vnicus eo argumento conſcriptus, quem Alipius vir eruditus Epiſcopus Tagaſtenſis in Africa non inuentum, a prædicto Paulino apud Nolam commorante quæſiuit: qui cum non tātum apud ſe non haberet, ſed nec nomen auctoris agnoſceret (appellat enim eum Euſebium Epiſcopum Conſtantinopolitanum) Romæ quæſitum, ac tandem apud Domnionem inuentum, ad eum miſit, vt conſtat ex epiſtola eiuſdem tunc ad Alipium ſcripta, apud Auguſtin. epiſt. 35. His itaque in exemplum de raritate aliorum librorum adductis, hæc inferius: Si liber ad ſupputanda rerum ſacrarum tempora, quæ in diuina Scriptura continentur, vnicus atque adeo Eccleſię perneceſſarius, eaq. de cauſa a S. Hieronymo latinitate donatus, tanto labore quæſitus, vix tandem repertus fuit: quid de ſcriptis alijs dicendum, quæ alicuius eccleſiæ viderentur eſſe peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice continebantur, ſed permultis, ijſdemq. prægrandibus, vt par eſt credere (Acta enim vnius tantum Martyris multas impleſſe chartas, ſi accurate ſcripta eſſent, certiſſimum eſt) quorum nec facilis eſſet deſcribendi facultas, vt videmus accidere in his quæ in archiuis ſumma diligentia aſſeruantur; itemq. impenſæ nimiæ deterrerent, & labor immenſus auerteret? Quid ergo mirum, ſi talium perpauca quæ erant exemplaria, tanto terræmotu orbis Chriſtiani fuerint obruta, vniuerſaliq. incendio concremata; ita vt ex buſto perpaucæ vix reliquiæ ſuperfuerint? At quis numerare ſufficiet aliorum Eccleſiaſticorum librorum funera, qui licet vbique gentium ſparſi (vt taceam de aliarum eccleſiarum peculiaribus Actis Martyrum) tamen eadem ſunt conflagratione conſumpti? Sed de his hactenus: iam cetera proſequamur.

CAP. IIII.

De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde ſcribendi Martyrologium manauit occaſio.

SICVT olim Romæ Notarijs de conſcribendis ſanctorum Martyrū Actis, ita & in alijs eccleſijs, etiam tranſmarinis, alicui ex clero negotium fuiſſe videtur impoſitum, qui cuiuſque Martyris natalem diem (ſic enim appellare conſueuerunt ex hac vita ad cælum tranſitum) conſcriberet, vt per ſingulos annos, eodem recurrente die, in eiuſdem ſancti Martyris memoriam Deo offerretur ſacrificium. Hoc ipſum eſt quod Tertullianus lib. de Corona militis ait: Pro natalitijs annua die facimus. Facere enim, idem eſſe penes antiquos, quod ſacrificare, opportuniori loco inferius, cum agimus de Pontificis voce, monſtramus. Porro illic agi a Tertulliano nō de natalitijs more Gentilium, vt perperā interpretatur infelix Rhenanus, ſed de die quo ſancti Martyres victores

in cælum a Deo recepti ſunt; cõſule in eum locum pientiſſimi & eruditiſſimi viri Pamelij adnotationem. Habes de eodem priſtino vſu epiſtolam ſancti Cypriani ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis, eſt in edit. Pamel. 37. in qua hæc verba deſcripta habentur: Denique & dies eorum, quibus excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus. quamquam Tertullus fideliſſimus & deuotiſſimus frater noſter pro cetera ſollicitudine & cura ſua, quam fratribus in obſequio operationis impertit, qui nec illic circa curam corporum deeſt, ſcripſerit, & ſcribat, ac ſignificet mihi dies, quibus in carcere beati fratres noſtri ad immortalitatem glorioſæ mortis exitu tranſeunt, & celebrantur a nobis hic oblationes & ſacrificia ob commemorationes eorum: quæ cito vobiſcum, Domino protegente, celebrabimus. Hæc Cyprianus: qui & ad clerum & plebem ſcribens epiſt. 34. ſic in eamdem ſententiam: ſacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties Martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Hæc ille. Quod porro ait, ſacrificia pro illis offerre: nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri ſolitum: cum omnia mundentur in ſanguine: maioremq. (teſte ipſomet Domino) hac caritatem nemo habeat, vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Si enim flenti mulieri peccatrici dimiſſa ſunt, ex ſententia Saluatoris, peccata multa, quoniam dilexit multum: quis dicere audeat, poſt imbrem ſanguinis, conſummato martyrio, adhuc ſupereſſe expiandas ſordes? Sed ſic accipiendum, ſacrificia pro eis offerre, ac ſi diceret, in eorum commemorationem illud facere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epiſt. 37. ex eodem auctore ſuperius recitauimus. Vnde S. Auguſtinus tractatu 84. in Ioannem hæc habet. Ideo quippe ad ipſam Menſam non ſic eos commemoramus, quemadmodum alios qui in pace requieſcunt, vt etiam pro eis oremus: ſed magis vt orent ipſi pro nobis, & eorum veſtigijs inhæreamus. Hæc ibi. Et de verb. Apoſt. ſer. 17. cap. 1. in eamdem ſententiam ſic ait: Habet Eccleſiaſtica diſciplina (quod fideles norunt) cum Martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipſis oretur: pro ceteris autem commemoratis defunctis oratur. Iniuria eſt enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendare. Hæc Auguſtinus: ex quibus omnibus dilucidius intelligere potes, quid ſit offerre pro Martyre. Si hæc vberius cupis, conſule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabantur poſt Apoſtolos nomina ſanctorum Martyrum prout etiam docet ſacræ Miſſæ canon, qui habet; Communicantes & memoriam venerantes in primis, &c. Recitabantur ex ſcripto ſecundum prærogatiuam ſtatus & meritorum, nec tantum nomina Martyrum, ſed & aliorum Sanctorum. Vnde & Aug. lib. de ſancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Eccleſiaſtica auctoritas, in qua fidelibus notum eſt, quo loco Martyres, & quo loco defunctæ ſanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur nõia dierum natalium ſanctorum Martyrum pro commemorationibus faciendis, Martyrologij ſcribendi prouenit occaſio: cũ etenim frequẽs eſſet Martyrum numerus (decem enim illis, quas numerãt, perſecutionibus in vnaquaque prouincia necatos fuiſſe quamplurimos, nemo poterit dubitare) atque in chartis Eccleſiæ ſingulorum nomina, & dies quibus martyrium conſummaſſent, notata haberentur: ex iiſdem Eccleſiaſticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annunciabantur nomina in eccleſia, quorum natalitia recenſenda eſſent die ſequenti, eorumdemq. vna cum ſacrificio foret commemoratio facienda. Eiuſmodi Eccleſiaſticas tabulas, quibus ſingulorum Martyrum natalitia conſcripta haberẽtur, Faſtos fuiſſe appellatas, optime eruditeq. notat Pamel. in dicta epiſt. 37. Cypriani. Ille enim in libro de Coron. milit. hæc ait: Habes tuos cenſus, tuos Faſtos: nihil tibi cum gaudijs ſæculi, &c. Hæc Tertullianus idcirco, quod in dictis ſanctorum Martyrum natalitijs ſolebãt Chriſtiani mutua inter ſe caritate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebãt, celebrare in ipſa Memoria, in eccleſia inquam Martyris, conſueuerant: licet, quod ad locum ſpectat, vſum illum Cõcilium Laodicenum can. 28 reſtrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazíãzenum in carm. de vitæ differentijs, eiuſmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium. Idemq. in orat. in laud. Cypriani hæc de commemoratione Martyrum: omnium quidem Martyrum memoria læta ſolemnitate colenda eſt. In eamdem ſententiam Theodoretus de Euang. verit. cognit. lib. 8. qui de Martyribus inſcribitur, in fine hæc ait: Illos (deos Gentium ſcilicet) caſſos gloria, vanosq. Deus reddidit, ſuis autem Martyribus honorem illorũ dedit: pro Pandijs, Daſijſque, ac Dionyſijs, hoc eſt, Iouis, Liberiq. patris ſolemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. ſanctis Martyribus ſolẽnitates populari epulo peraguntur: proq. illa veteri pompa, pro turpi obſcœnitate & impudẽtia, fiunt modeſtæ, caſtæ, ac tẽperantiæ plenæ feſtiuitates, non illæ quidẽ mero delibutæ, nõ cõmeſſationibus leues, nõ cachinnis ſolutæ, ſed diuinis canticis perſonantes, ſacris ſermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deũ preces non ſine ſanctis lacrymis & ſuſpirijs ſummittũtur. Hæc ille. Similiter Gregorius Nyſſenus in vita magni illius Gregorij cognomẽto Thaumaturgi, qui vixit tẽporibus Decij, hęc de populari lętitia in natalitijs Martyrũ ab illo inſtituta: Deſcendit, inquit, rurſum in vrbẽ, & omni circa regione vndiq; peragrata ac perluſtrata, additamentũ & quaſi corollariũ ſtudij ſui erga numẽ diuinũ inſtituebat: apud omnes vbique populos ſanciens, vt nomine eorũ qui pro fide certaſſent, dies feſti, atq; ſolemnes conuentus celebrarẽtur: cumq. alius in alium locum corpora Martyrum deduxiſſent, per anniuerſarij circuli ambitũ congregati lætabantur, in honorẽ Martyrũ ferias agentes, &c.

Et paulo inferius: Cum animaduertiſſet enim quod propter corporis voluptates ſimplex & imperitum vulgus in errore ſimulacrorum cultus permaneret, quo maxime id quod præcipuum eſt, interim in eis aſſequeretur; nempe vt vanis ſuperſtitionibus relictis, ad Deum conuerterentur; permiſit, vt in memoriam Sanctorum ſeſe exhilararent & oblectarent, atque in lætitiam effunderentur. Hæc Nyſſenus tranſlat. Sifan. Quæ cuncta voluimus recitaſſe ob exactam prædictæ Tertulliani ſententiæ explicationem, quod ſcilicet Chriſtiani ſuos haberent cenſus & Faſtos: neceſſe videlicet, quod vana illorum gaudia inuiderent: per Faſtos nimirum intelligentis Eccleſiaſticas tabulas, in quibus Chriſtianorum ſolemnitates, ipſaq. natalitia Martyrum certis diebus notata haberentur, e quibus (vt diximus) Martyrologij conſcribendi profluxit origo. Hæc de his ſatis. At antiquitas veneranda, & ab Apoſtolis manans ſemperq. ſeruata atque propagata traditio, non tantum egit vt anniuerſaria celebritate ſanctorum Martyrum commemoratio ageretur, ſed etiam vt in ipſorum honorem Memoriæ paſſim erigerentur: eo quippe nomine a Maioribus nominatæ ſunt eccleſiæ, quæ in honorem ſanctorum Martyrum Deo conſecrarentur, vt ſanctus Auguſtinus teſtatur de ciuitate Dei lib 22. cap. 10. Qui quidem laudabilis vſus Apoſtolorum temporibus (vt dictum eſt) viſus eſt duxiſſe principium, ea nimirũ occaſione, quod veneranda Martyrum corpora ſub altare recondi conſueuerint, ſecundũ illud Ioannis Apocal. cap. 6. (vt omnes, præſertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi ſub altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, & propter teſtimoniũ quod habebant. Cumq. ipſa altaria ſepulchra eſſe Martyrum viderentur, ac ſubinde eadem præclara memoria Martyrum haberentur: quæ eadem ex cauſa ſuperædificarentur eccleſiæ, æque Martyrum Memoriæ dicebantur. Accidit inſuper, vt pium ardenſq. Fidelium in Martyres ſtudium non ſatis eſſe putaret, ſi vnius vel alterius Martyris, in vno tantum loco eſſet Memoria collocata, ſed plures optaret. Quamobrem factum eſt, vt non ſine reliquijs eiuſdem Martyris, in eius honorem altare erigere, & Memoriam ſuperſtruere liceret, id legibus eccleſiaſticis prohibentibus, Concil. African. cap. 50. Quamobrem cum ex corpore Martyris ſumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur: id effecerunt, vt plura vnius eiuſdemq. Martyris ſepulchra atque Memoriæ dicerentur, proq. numero altarium, ſepulchrorum numerus augeretur. Sed ex his anſam calumniandi nacti ſunt Nouatores, vt ſicut ſtulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibuſdam illuſiſſe præſtigijs, vt frequenter vnius Martyris corpus diuerſis in locis traderent ſitum eſſe: ignorantes, vel neſcire diſſimulantes, nos non dicere in diuerſis ſepulchris vnum idemq. integrum eſſe corpus, ſed in ſingulis (vt dictum eſt) ſepulchris vnius Martyris conſeruari reliquias, ac proinde eidem honorem eumdem impendi, ac ſi integrum eſſet corpus. Nam ſententia Gregorij Nazianzeni eſt in orat. 1. in Iulianum, eaſdem præſtare virtutes quaslibet Martyris ſanguinis guttas & exigua paſſionis ſigna, quas integra corpora: ac proinde non eſſe indecens, vt vnius Martyris plura erecta appareant monumenta: cum alioqui (niſi lex Chriſtiana prohiberet) nec indecens videri poſſet, etiam ſine ipſorum reliquijs eiſdem excitari Memorias, vt pote teſtes eorum virtutis egregiæ & beneficiorum eorumdem ope conſecutorum. Nam (ſi licet ad ſacra profanum exemplum adducere) de multis Aeneæ & aliorum ſepulchris Dionyſius Halicarnaſſæus hanc ipſam affert rationem lib. 1. hiſtor. Rom. ſic dicens: Quod ſi quem perplexum facit, quod Aeneæ ſepulchra monſtrentur in multis locis, nec poſſit niſi in vno eſſe conditus; cogitet hanc dubitationem eſſe vulgarem: & intelligat, quod quamuis vnicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta ſunt in gratiam acceptæ vtilitatis cuiuſpiam. Hæc ille. At de cura ſacrarum reliquiarum ſanctorum Martyrum agemus in fine huius de Martyrologio ſcriptionis.

CAP. V.

A quibus primum ſcripta ſint Martyrologia.

PRIMVS omnium qui ſcribendo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Euſebius Pamphili, Epiſcopus Cæſarienſis. Id etenim in primis teſtatum habetur in epiſtola quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius diſputabimus; id profitetur Beda in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. Hoc ipſum etiam Vualfridus Strabo lib. de reb. Eccleſ. cap. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouiſſime Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, cap. 2. Poſt Euſebium, idipſum præſtitiſſe S. Hieronymum, ijdem omnes affirmant; non quod ipſe auctor illius fuerit, ſed quod Martyrologium ab Euſebio Græce ſcriptum, a ſe tranſlatum Latinis tradiderit: id enim Beda vbi ſupra his verbis: Adſtipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui beati Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, ſed interpres, Euſebius autem auctor extitiſſe narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eamdem ſententiam hæc ait: Hieronymus Martyrologium, ſecutus Euſebium Cæſarienſem, per anni circulum conſcripſit; ea occaſione ab Epiſcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodoſius religio-

ſus

ſus Imperator in Concilio Epiſcoporum laudauit Gregorium Cordubenſem Epiſcopum, quod omni die Miſſas explicans, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliunde, quam ex dictis epiſtolis, quæ in hanc diem editis Martyrologijs præfigi conſueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorque cognitio habeatur) ſuis titulis hic deſcribimus: ſunt autem huiuſmodi:

Epiſtola Chromatij & Heliodori Epiſcoporum ad beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino ſancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Epiſcopi, in Domino ſalutem.

CVM religioſiſſimus Auguſtus Theodoſius Mediolani vrbem eſſet ingreſſus, vniuerſoſq. Italiæ Epiſcopos ad ſe inuitaſſet; & ob cauſam aliquantulorum Epiſcoporum, qui ex Ariana face ſuas animas inquinaſſent, inquireret: cõtigit & noſtram paruitatem in eodem adeſſe Concilio. In quo, cum dicenda dicta eſſent, & definienda definita, cœpit Chriſtianiſſimus Princeps ſanctum Gregorium Cordubenſis eccleſiæ in eo præferre Antiſtitem, quod omni die, ſiue non ieiunans, matutinas; ſiue ieiunans, veſpertinas explicans Miſſas, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, plurima nomina memoraret. Factumq. eſt, vt omnes ſtatueremus ad tuam ſcribere charitatem, vt famoſiſſimos Feriales de archiuio ſancti Euſebij Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopi inquirens, Martyrum ad nos dirigas feſta; vt poſſimus hoc officium per tuam ſanctam induſtriam melius perfectiuſque ad honorem Dei Martyribus exhibere. Hactenus illi.

Sequitur Hieronymi nomine epiſtola huiuſmodi inſcriptionis titulo conſignata.

Beati Hieronymi ſuper eo ipſo ad eoſdem reſponſio.

Chromatio & Heliodoro ſanctis Epiſcopis, Hieronymus presbyter.

CONSTAT Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum omni die Martyrum ſuorum triumphos excipere, quorum paſſiones a ſancto Euſebio Cæſarienſi Epiſcopo ſcriptas reperimus. Nam Conſtantinus Auguſtus, cum Cæſaream fuiſſet ingreſſus, & diceret memorato Antiſtiti, vt peteret aliqua beneficia Cæſarienſi eccleſiæ profutura: legitur, reſpondiſſe Euſebium: Opibus ſuis eccleſiam ditatam, nulla petendi beneficia neceſſitate compelli: ſibi tamẽ deſiderium immobile extitiſſe, vt quicquid in Republica Romana geſtum ſit erga Sanctos Dei, Iudices Iudicibus ſuccedentes in vniuerſo orbe Romano, ſollicita perſcrutatione, monumenta publica diſcutiendo, perquirerent, & qui Martyrum, a quo Iudice, in qua prouincia, vel ciuitate, qua die, quave perſeuerantia paſſionis ſuæ obtinuerunt palmam, de ipſis archiuijs ſublata, ipſi Euſebio, regio iuſſu, dirigerent. Vnde factum eſt, vt idoneus relator exiſtens, & Eccleſiaſticam hiſtoriam texeret, & omnium pene Martyrum prouinciarum omnium Romanarum trophæa diligens hiſtoriographus declararet; quatenus omni die ſacrificium Deo offerentes, eorũ nomina meminiſſent: ſtudentes, qui die ipſo, quo ſacrificium offeretur, victores diaboli extitiſſent, & martyrij ſui triumpho pollentes atque ouantes, ad Regem ſuum perueniſſent Chriſtum. Hac de cauſa ſingulorum menſium, ſingulorumq. dierum feſta conſcripſimus, vt iubere dignabamini, perennem noſtræ paruitatis memoriam fore credentes cum diebus omnibus per tot annorum ſpatia ſancta Sanctorum nomina fuerint feſtiue celebrata. Et quoniam per ſingulos dies, diuerſarum prouinciarum, diuerſarumque vrbium pluſquam octingentorum & nongentorum Martyrum ſunt nomina nominata: vt nullus dies ſit, qui non intra quingẽtorum numerum reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuariarum: conſiderans inter innumerabiles turbas, lectoris animum intra vnum menſem poſſe laceſcere: ne id eueniat, breuiter & ſuccincte eorum qui ſunt in ampliſſima feſtiuitate in ſuis locis tantum præ omnibus memoratus ſum; vt amputato faſtidio, vnus de omnibus ſufficiat libellus adſcriptus. Sane in prima parte libelli, omnium beatorum Apoſtolorum feſta conſcripſimus, vt dies varij non videantur diuidere, quos vna dignitas Apoſtolatus in cœleſti gloria fecit eſſe ſublimes.

Hucuſque epiſtola Hieronymi nomine ſcripta: cui quidem primo aſpectu adſtipulari videtur & Caſſiodorus, omnibus prædictis auctoribus antiquior; in libro enim de Inſtitut. diuinarum lect. cap. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, vitas Patrum, confeſſiones Fidelium, paſſiones Martyrum legite conſtanter, quas inter alia in epiſtola ſancti Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum deſtinata proculdubio reperitis, qui per totum orbem terrarum floruere: vt ſancta imitatio vos prouocans, ad cæleſtia regna perducat. Hæc ille. Ioannes Molanus, vir

quidem pius & eruditus, in ſua tractatione quam ſcripſit de Martyrologijs, quamq. auctam poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi; ſicut prædictas nuper recitatas epiſtolas nō eſſe memoratorum Antiſtitum, nec Hieronymi putat, ſed illorum nomine eſſe ſuppoſitas; ita nec Caſſiodorum de prædicta Hieronymi nomine ſcripta epiſtola exiſtimat intellexiſſe. Certe quidem Molani ſententiæ haud inuitus adſtipulor: ſed quoniam prædictæ epiſtolæ iam antiquitus videntur receptæ, ac pene temporum diuturnitate præſcriptæ, habentque grauem aſſertorem Vualfridum Strabonem, quem ante annos octingentos claruiſſe conſtat, cuius de prædictis epiſtolis graue teſtimonium recitauimus: non perfunctorie tanta res tractanda videtur, ſed de illarum fide accuratius agendum, ac ſolicitius perſcrutandum; ipſaſque ad lapidem Lydium, ad ipſam, inquam, rerum ac temporum exactam hiſtoricam rationem afferre atque conferre operæpretium fuerit; vt quid verum, quidve adulterinum ſit, perfacile dignoſci queat. Agemus ergo de ſingulis, ac in primis, quidnam qualeve fuerit Euſebij quod dicunt, Martyrologium; ſimulque tractabimus de Hieronymi verſione, ac denique de fide prædictarum epiſtolarum.

CAP. VI.

De Euſebij libro de Martyribus, ac verſione Hieronymi.

ERRARE omnino certum eſt, qui exiſtimarunt Euſebij librum de Martyribus nō alium fuiſſe, quam compendioſam omnium ſanctorum Martyrum collectionem ea breuitate contextam, qua Martyrologia noſcuntur eſſe conſcripta; hacq. de cauſa illum ab eo ſcriptum librum de Martyribus, eſſe a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter hæc dicantur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipſomet libri auctore Euſebio teſtimoniū petamus. Ipſe enim in ſuis Hiſtoriarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit, nō obſcure deſcribit. Ac primum quidem lib. 4. cap. 14. cum agit de Pionio Martyre perilluſtri hæc ait: Qualem denique & quam inſignē mortem, præter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione geſtas, eos quibus libitum eſt cognoſcere, ad libellum a nobis de veterum ſanctorum martyrijs in vnū redactis editum, qui quidem omnia facta illius pleniſſime complectitur, amandamus. Idem lib. 5. cap. 1. de eodem commentario agit his verbis: Tota illa epiſtola, ſcilicet Lugdunenſis Eccleſiæ, quæ accuratiſſimam iſtarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis compoſito, qui non ſolum veram rerum geſtarum narrationem, ſed etiam illuſtria virtutum exempla ad vitam pie degendam accommodata, continet, poſita eſt: tamen quæcumque ad hoc inſtitutum ſpectare videantur, ea in præſentia ex eodem repetens, in hunc hiſtoriæ noſtræ locū colligabo. Et inferius eodem lib. cap. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) ſi cui viſum fuerit, licet iſta pleniſſime cognoſcere: modo illam epiſtolā, quam in libro noſtro de Martyribus (vt dictum eſt) poſuimus accurate voluerit euoluere. Hæc ille. Ex quibus plane colligitur, tantum abeſſe, vt ille Euſebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrum in compendium redacta narratio; vt potius, reſpectu prolixitatis eius, ipſi eiuſdem auctoris Hiſtoriarum libri videantur fuiſſe in his quæ ad Martyres ſpectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Euſebius eodem lib. 5. cap. 20 cum agit de Apollonio ſenatore martyre, hæc habet ad calcem: Iſtius vero coram Iudice verba, & reſponſa quæ ad Perennij Iudicis rogata dabat, & orationem apologeticā apud Senatum habitam, ſi cui libitum fuerit accurate cognoſcere, ex libro noſtro, quem de veteribus Martyribus compoſuimus, manifeſto intelliget. Hactenus de eo libro Euſebius. Quantum ergo putandum eſt illud fuiſſe volumen, quod non tantum ipſa Acta Martyrum, rogata, & reſponſa, ac cetera ad eorum martyrium ſpectantia continebat, ſed etiam ipſorum apologias, etſi nō aliorum, certe Apollonij, deſcriptas habebat? De Apollonio verba faciens S. Hieron. libr. de Script. Eccleſiaſt. hæc ait: Impetrato vt rationem fidei ſuæ redderet, inſigne volumen cōpoſuit, quod in Senatu legit, &c. Ex itaque plus ſatis conſpicuo poteſt intelligi, qualis quantuſve fuerit Euſebij de Martyribus liber. Quibus quidem in primis erroris redarguūtur, qui putarunt illum non aliud fuiſſe, quam breue Martyrologium, idemq. a ſancto Hieronymo in Latinum conuerſum, Latinis eccleſijs legēdum traditum. Rurſum ex ipſis impoſtura detegitur eius epiſtolæ, quæ Hieronymi nomine ſcripta, ſuperius eſt recitata, qua dicitur Euſebius opera Conſtantini Imperatoris collegiſſe totius Chriſtiani orbis Martyres, eoq. libro illorum certamina conſcripſiſſe. Quonam pacto, quæſo, vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuiſſet, ad quorum tantum nomina recenſenda vix ſufficere potuiſſet? Equidem, ſi tam prolixe, vt fecit in alijs, totius Eccleſiæ Catholicæ ab ipſo ſcribendæ fuiſſent res geſtæ ſanctorum Martyrum; non vnus liber, non centum (audacter dicam) nō denique mille fuiſſent ſatis: immo vſurpare liceat & illam Euangelicam hyperbolen, nec ipſum Mundum capere potuiſſe eos, qui de ea re ſcribendi fuiſſent, libros. Quod autem ad Hieronymum ſpectat; nequaquam cum illis dixerimus, in Latinum tranſtuliſſe librum illum Euſebij de Martyribus. Qui enim fieri potuit, vt vna epiſtola, quā de ea re conſcripſiſſe teſtatur Caſſiodorus, prægrande volumen comprehendere potuiſſet? quin potius exiſtimandum eſt, Hieronymum breui ſumma librum illum Euſebij in compendiū redegiſſe,

giſſe, ipſumq. opus poſtea Martyrologium eſſe dictum, ac Hieronymi nomine nũcupatum. Hæc autem etſi ſatis eſſe videantur, ad prædictarum litterarum imposturam arguendam: tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta ſint toto cælo lucis veritate perſpicua, age de rebus ſingulis in eis contentis paulo fuſius diſſeramus.

CAP. VII.

De fide Epiſtolarum, quæ Chromatij, Hliodori, & Hieronymi nomine inſcripta ſunt.

QVOD pertinet ad epiſtolã Chromatij & Heliodori Epiſcoporũ nomine ad Hieronymum ſcriptam, in primis ex eiuſdem inſcriptione imposturã facile deteges, ſi illorum temporum loquendi generis habueris rationem: dũ in ea prędicti Epiſcopi, immo ipſa Synodus (Synodi enim, quam prætexunt, nomine ſcribere profitentur) ipſum Hieronymum presbyterum appellant Patrem; cuius quidem nomenclaturæ nullum prorſus penes illorum temporum ſcriptores exemplum inuenies, vt in inſcriptione litterarum Epiſcopi, vel ipſa Synodus presbyterum cuiuſuis meriti dicant Patrem, cum alioqui & ampliſſimarum ſedium Epiſcopos & Patriarchas nonniſi fratres conſueuerint appellare. Habetur mentio in eadem epiſtola de quodam Concilio ex totius Italiæ Epiſcopis Mediolani Theodoſio Imp. pręſente coacto. Verũ iſtud commentũ eſſe, non dubites: qui enim fieri potuit, vt tam celebris Synodus ſic e ſcriptorum monumentis exciderit, ſic ſilentio fuerit obuoluta, vt nullus illorum temporum ſcriptorum quorum ſane haud exiguus fuit numerus, nec nomine tenus eius meminerit? Sed hæc manifeſtiora reddentur, ſi lucubrationum Hieronymi temporis exacta ratio habeatur. Quando, rogo, volunt illam Synodum coram Theodoſio Mediolani congregatam? num cum primum, aduerſus Maximum tyrannum pugnaturus, Conſtantinopoli anno decimo ſui Imperij in Italiam venit? certe id dici non poſſe, quę S. Hieronymus ſcribit, vehementer repugnant: dum enim in libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis, ad calcem, cunctas quas hactenus vſque ad annum decimumquartum eiuſdem Theodoſij Imp. elaboraſſet lucubrationes, recenſet, nec verbum quidem de conſcripto, vel a ſe tranſlato libro illo de Martyribus habet, quẽ ſtatim poſt illam Synodum ſcriptum eſſe, illæ ipſæ recitare epiſtolæ indicant: ex quibus ſatis apparet, dictam Synodum commentitiam ad primum Theodoſij Mediolanum aduentum non poſſe referri. Quod ſi ad ſecundum aduentum eius (bis tantum poſt adeptũ Imperium in Italiam veniſſe, certum eſt) quando iterum ad expugnandum Eugenium tyrãnum ex Oriente in Italiam deſcendit, eamdem Synodum Mediolani celebratam eſſe dixerint: certè ratio temporum contradicit. Deſcendit Theodoſius in Italiam cum exercitu anno decimoſexto, eodemq. vltimo ſui Imperij; decernenſq. cum Eugenio, ſexta die Septembris illum obtinuit, inde Mediolanum ſe contulit, quę autem tunc ab eo illic ſunt facta vſque ad diem xvij. Ianuarij qua ex hac vita migrauit, Ambroſius ea oratione quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum ſcriptores exacte deſcribunt: adeo vt nullum eiuſmodi cogendi Concilij reliquum fuiſſe tempus appareat. Ex his itaque totum illud commentum de litteris ex prædicta Synodo datis, alijſq. rebus quę iiſdem continentur epiſtolis, plane clara luce detegitur: vt quod in illis habetur de Gregorio Epiſcopo Cordubenſi matutinas ac veſpertinas Miſſas agente: Auguſtinus etenim qui iiſdem temporibus vixit, id tantum quinta feria maioris hebdomadæ in Cœna Domini in Eccleſia Catholica fieri conſueuiſſe, teſtari videtur, ſcribens ad Ianuarium epiſt. 118. c. 5. Licet ſciamus olim temporibus Cypriani, matutinum ac veſpertinum ſacrificium in Africa offerri, in vſu fuiſſe, vt idem Cypria. teſtatur ad Cæcilium ſcribens epiſt. 63. edit. Pam. quem morem apud Ægyptios tantum perſeueraſſe, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 19. Quamuis etiam ſciamus in Concilio Agathenſi ſecundum recentiorum lectionem haberi mentionem de Miſſis matutinis & veſpertinis, & ex eo c. 13. diſt. 15. Sed in hæc non obnitimur, cum ſciamus Eccleſiaſticorum rituum diuerſam fuiſſe diuerſorum conſuetudinem. Deprehẽditur & in eo de Gregorio impoſtura, dum dicitur, ipſum etiam ieiunij tempore celebraſſe natalitia Martyrũ: diuerſam quippe ab his fuiſſe Eccleſię conſuetudinem, teſtantur antiqui canones, vt Concil. Laodic. c. 51. apud Mart. collect. c. 48. & 33. q. 1. Non licet in quadrag. Quod inſuper tam in dicta Epiſcoporum epiſtola, quam in ea quę ad eoſdem Hieronymi nomine reddita habetur, Euſebius Epiſcopus Cæſareæ ſanctitatis elogio commendatur, pro monſtro quidem habetur. Etenim etſi olim ſanctitatis titulus communior eſſe videretur, vt nõ ſolum (vt hodie) illis tribueretur Chriſtianis, qui vita functi in cælo regnant cum Chriſto, ſed & quibuſcumque laudabilioris vitę fidelibus: datum tamẽ aliquando homini hæretico, nemo dicere iure poterit. At vero quibus titulis idem Hieronymus Euſebium ipſum nominare conſueuerit, ab ipſo audiamus: qui ad Pãmachium ſcribens epiſt. 65. hæc de eo: Impietatis Arij apertiſſimus propugnator eſt, &c. In fine etiam plura habet in eãdem ſententiam. In Apologia aduerſus Ruffin. lib. 1. hæc de eodem: Euſebius Epiſcopus Cæſarienſis, Arianæ quondam ſignifer factionis. Et lib. 2. eumdem principem Arianorum appellat. Idem ad Cteſiphontem agens de ſcriptis ipſius; Eum (inquit) fuiſſe Arianum, nemo eſt qui neſciat. Et ad Marcellam epiſt. 152. ipſum erraſſe in dogmatum veritate, aperte teſtatur. Ecce tibi quibus titulis,

lis,& quam diuerſis a pręconio ſanctitatis Euſebius a Hieronymo nuncupetur: vt ex his ſaltem liquido cognoſcas alium longe diuerſum a Hieronymo fuiſſe epiſtolæ illius auctorem:quē (etſi aliud non eſſet ac cetera de eodem conſentirent)ab eo eſſe longe diuerſum,ex dicendi ſtylo,non eſt qui eam epiſtolam legens, facillime non cognoſcat. Hæc de verbis. Quod ſi res ipſas in ea conſcriptas diſquiras, magis magiſq.impoſturam intelliges. Si enim vera ſunt, quæ inter Conſtantinum Auguſtum & Euſebium acta idē auctor enarrat;quæ tanta modeſtia in Euſebio, qui ſuarum laudum egregius prædicator ſemper eſt viſus,vt illa ſilentio præterierit,cum eadem ſæpius repetendi, quoties agit de libro a ſe de Martyribus ſcripto, opportuna ſe daret occaſio? Conſueuit enim ipſe res a ſe cum Conſtantino geſtas narrare,extollere,eaſdemque ſępius inculcare,vt de vita Conſtantini libro 2.cap.44.& 45.lib.3.cap.57.58.59.& 60.& lib.4.cap.33.34.35. Quod demum auctor(quiſquis ille fuerit)in eadem epiſt.excipit de Kalend.Ianuar. quaſi ea die nullus paſſus ſit Martyr.quam mendax ac friuola ea ſit de Kalendis exceptio, conſule quæ inferius notantur die 1.Ianuar.B.Hæc iam ſatis(etſi alia quoque ſupereſſent) ad coarguendam prædictarum epiſtolarum falſitatem ſufficere exiſtimamus.

CAP. VIII.

De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto.

PVTARVNT nonnulli(vt vidimus) primum omnium Martyrologij ſcriptorem Euſebium fuiſſe: quem quidem nec Martyrologium ſcripſiſſe, ex eiuſdem auctoris ſæpe iterata atque teſtata ſententia ſuperius demonſtrauimus: ab ipſo enim Acta ſanctorum Martyrum copioſiſſime fuiſſe conſcripta, & non compendioſam de illis narrationem, vt communi loquēdi vſu Martyrologium dici poſſit.ſatis eſt ſuperius declaratum. Quod ſi ob id tantum, quod ſcripſerit res geſtas Martyrum,Martyrologij auctor dicēdus eſt:cur non potius eadem ex cauſa in eo genere S.R.E. Protonotarijs primæ ſunt deferendæ, ijdemque dicendi conſcribendi Martyrologij primi auctores?ipſi enim(vt in noſtræ narrationis exordio dictum eſt)initio naſcentis Eccleſiæ ſub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præſtiterunt: quorum etſi exciderint cōmentarij; nomina ſaltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hactenus recenſita reperiuntur,integra remanſiſſe,nemo negarit. Vnde merito iureq.dicere poſſimus,non a Hieronymo,non ab Euſebio,ſed ab ipſis S.R.E. Protonotarijs, iam inde a temporibus S. Clementis Papæ Romanum Martyrologium originem ducere,& initium auſpicari: quod diuerſis temporib⁹ (vt auctus eſt ſubinde Martyrum atque aliorum ſanctorum numerus) incrementum accepit; ac in primis ex ſcriptione illa Hieronymi,quam Caſſiodorus vbi ſupra cap. 32.appellat epiſtolam: perbreuem certe fuiſſe libellum,Vſuardus in ſui Martyrologij præfatione teſtatur:putamus etenim,& ſi non antea,tunc ſaltē Orientalis Eccleſiæ Martyres eidem acceſſiſſe:quos enim ex Euſebio Martyres Hieronymus ſummatim collegit,maiori ex parte fuiſſe Orientalis Eccleſię,facile poteſt intelligi. Quidnam vero,qualeve fuerit Martyrologium Romanum ſic auctum,S.Gregorius Papa ſcribens ad Eulogium Ep.ſc.Alexandrinum epiſt.29.libr.7. Ind. 1. exactam in hæc verba reddidit rationem:Nos(inquit)pene omnium Martyrum,diſtinctis per dies ſingulos paſſionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Miſſarum ſolemnia agimus. non tamē eodem volumine,quis qualiter ſit paſſus, indicatur; ſed tantum locus & dies paſſionis ponitur. Vnde fit,vt multi ex diuerſis terris atque prouincijs, per dies(vt prædixi)ſingulos cognoſcantur martyrio coronati. Sed hæc habere vos beatiſſimos, credimus. Hactenus Gregorius; qui dum ait,ſe exiſtimare eamdem collectionē Martyrum, quā nos Martyrologium dicimus,ęque ac Romę reperiri apud Eulogium Epiſcopum Alexandrinū, & alios collegas,ſatis inſinuare videtur, fuiſſe in vniuerſali Eccleſia hac etiam ex parte declaratam communionem ſanctorum,vt quos Romana coleret, eoſdem & ceteræ longe poſitæ venerarentur Eccleſiæ. Hoc ipſum ſimplex abſque alio additamento Romanū Martyrologium,ideq. perbreue, in quo tantum nomina Martyrum,locus,ac dies paſſionis poſiti haberentur, eſt illud ipſum, cuius meminit Ado in ſui Martyrologij præfatione his verbis: Huic operi vt dies Martyrum veriſſime notarentur,qui confuſi in Kalendarijs ſatis inueniri ſolent, adiuuit nos venerabile & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam ſancto Epiſcopo à Pontifice Romano directum,& mihi poſtmodum a quodam religioſo fratre aliquot diebus præſtitum:quod ego diligenti cura tranſcriptum,poſitus apud Rauennam, in capite huius operis ponendum putaui. Hæc Ado. Porro in omnibus quæ viderim Martyrologijs Adonis impreſſis,illud ipſum Romæ acceptum deſideratur. Egregiam certe,ac viris eruditis dignam optatamq nauaſſet operam Moſander,ſi eiuſmodi illuſtre vetuſtatis monumentum,quod in ſuo manuſcripto Adone haberi teſtatur,vna cum ipſo Martyrologio Adonis, quod poſt Surium ad ſeptimum tomum Vitarū Sanctorum adiecit, edidiſſet. Ceterum poſt hæc Romani Martyrologij diuerſa eſſe cœperunt exemplaria;quorum alia abſque additamento,in eadem,qua ſunt ſcripta,ſimplicitate remanſerunt; alia autem alias ac diuerſas in dies acceſſiones acceperunt; ac in primis, vt non tantum

(quod

(quod habet Gregorius) ipſa nomina Martyrum, diem, locaq. paſſionum contineret; ſed (quod deſiderari videbatur) quid quis ſit paſſus, ſæpe perbreuiter narraretur. auctumq. inſuper eſt ſanctorum numero, alijs ſuperadditis Martyribus & Confeſſoribus, cum diuerſarum eccleſiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum autem non æque omnes ab omnibus adderentur eccleſijs (de omnibus enim omnium eccleſiarum Martyribus ſimul agere, viſum eſt nimis prolixum atque laborioſum) inde accidit, vt quot eſſent eccleſiæ, totidem fere haberentur Romani Martyrologij exemplaria, eademq. inter ſe diuerſa. Nam (quod ſatis ſit in exemplum adduxiſſe) eccleſia Principis Apoſtolorũ in Vaticano, diuerſo a ceteris Vrbis eccleſijs, prædicta ex cauſa vtebatur Martyrologio, quod manuſcriptũ in eiuſdem eccleſiæ bibliotheca hactenus aſſeruatur. Verum cum non tantum eſſent inter ſe diuerſa, ſed mirum in modum deprauata: optime conſultum eſt, vt ſicut Catholicæ fidei vnitate omnes eccleſiæ vnum corpus ſunt in Chriſto ſub vno viſibili capite coagmentatæ; ita etiam vno eodemq. emendato, ex alijsq. aucto vtentes Martyrologio, eadẽ communione ſanctorum, vno eodemq. ritu, atque vno ſpiritu pariter omnes in ſanctis ſuis Deũ collaudarent. Scimus in eo reſtituendo piorum ac eruditorum virorũ ſudaſſe ingenia; ſummaq. adhibita diligentia, antiquorum multiplicium exemplariũ collatione, qui irrepſiſſent errores, ac menda eſſe emaculata atque purgata: ita tamen, vt ab illo antiquo ſimplici ac minus affectato dicendi genere, quantum licuit, recedere non placuerit. Tantum enim venerandæ antiquitati noueris eſſe tributum, vt non verba, ſed errores diſplicuiſſe cognoſcas. Habentur in eo ex omnibus Chriſtiani orbis prouincijs collecti Martyres. Ipſa etenim Romana Eccleſia, quæ Apoſtolica auctoritate ceteris præeſt, & materna charitate fideles omnes ſuos filios eſſe nouit, non tantum Romæ paſſos Martyres cenſuit eſſe ſuos, ſed omnes vbique gentium ſe cum dolore peperiſſe congaudens materno fouet amplexu; & quos ſcit coronis triumphalibus auctos, in cæleſti gloria collocatos, debito religionis obſequio veneratur. Verum non datur ſingillatim ſingulorum nomina recenſere: tum quod (vt ait S. Gregorius homil. 27. in Euang.) ipſi ſancti Martyres Deo numerabiles, nobis ſuper arenã multiplicati ſunt: quia quot ſint, a nobis cõprehendi non poſſunt: nouit enim eos tantum ille, qui (vt habet Pſal. 146.) numerat multitudinem ſtellarũ, & omnibus eis nomina vocat; tum etiam quod ex inſtituto antiqui ritus Eccleſiæ, breuitati eſſet conſulendum. Nec eſt præterea, quod quis miretur, ſi in eodem ipſo de quo agimus Romano Martyrologio, clariſſimos illos Martyres videat prætermiſſos, quos noſtro ſæculo, ob tuendam propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrociſſimas, ſi qui alij olim Martyres, in Anglia potiſſimum, atque in Gallijs ab hęreticis paſſos, & in cęlum (vt par eſt credere) inter alios Martyres æquali ſcimus triumphi gloria cooptatos: nec inſuper illos inueniat recenſitos, qui velut tonitrui filij, in ſimilitudinem fulguris coruſcantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei cauſa martyrium ſubiere. Non enim (vt apparet) fuit in præſens Romanæ Eccleſiæ inſtitutum, nouum conſcribere Martyrologium, ſed vetus (vt diximus) ex veteribus exemplaribus reſtituere. De quo etiam illud neceſſario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hactenus in Vrbe eſſe factam editionem, eiusq. primam & ſecundam eſſe mendoſã, nec ſatis dignam, quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius ſilentio prætерimus. Tertia editio purior eſt atque ſincerior, facta anno Domini milleſimo quingenteſimo octogeſimoquarto: illi enim tantum, vt legitimæ atque germanæ, acceſſerunt litteræ Apoſtolicę, datæ die decimaquarta Ianuarij, eodem anno: cui etſi ex noſtris Notationibus leuis certe aliqua acceſſit emendatio, vel ſi quid additum reperitur (quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius ſumma eſt in Eccleſia auctoritas, conſtanti voluntate feciſſe, lector intelligat.

CAP. IX.

De ceteris antiquis Martyrologijs.

ETSI hac in re noſtrum pręcipuum inſtitutũ ſit de Romano dumtaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienum non putamus, ſi ſummatim & reliquorũ meminerimus; cum præſertim eadem omnia ab ipſo ducãt originem, ab eoque, veluti e fonte riui, dimanent. Habet, ſi quis plura quærat, eius argumenti luculentam piamq. valde ac eruditã lucubrationem R. D. Ioãnis Molani Theologi Louaniẽſis, quam in ſecunda ſui Vſuardi editione poſuit, Appendicis de Martyrologijs titulo prænotatam: de qua illud, quod dignũ admiratione videtur, lectorem cõmonendum putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologijs eruditam inſtituens tractationem, de Romano tamen Martyrologio agere prætermiſerit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abeſt a viro pientiſſimo) dolo malo factum noueris: ſed quod exiſtimauit Romanã Eccleſiam non alio quã Vſuardi vti Martyrologio: id enim ipſe teſtatur eodem libello c. 4. ſicq. agens de Martyrologio Vſuardi, ea ratione & Romano ſatisfactum putauit: credidit enim nullũ aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excuſum Venetijs, ſcriptum, emendatũ, editumq. habetur, auctore Alexandro de Peregrinis presbytero Brixienſi. Prætererũt enim Molanum quampluri-

plurima antiqua manuſcripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve eſſet Germanum ipſum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuiſſet. Tolerabilis quidem & venia dignus error, cum ipſe tam longe potius ea neſciuerit, quæ illi qui Romę agũt, vix magno labore, peruigili diligentia, & ſumma ſunt induſtria conſecuti. Gauiſus vero non mediocriter fui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad ſecundam editionem typographo, coniecturam ſuſpicionemq. hanc meam ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louanienſis minime vanam aut inanem fuiſſe cognoui. Scribit is enim ad me, R. D. Molanum accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox ſuas, quas in Vſuardum iampridem ſcripſerat, probe recognitas auctasque, eidem Martyrologio attemperaſſe atque accommodaſſe, ſed eo præmatura morte ſubtracto, minus facere licuiſſe. Quę proinde mihi cauſa fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditiſſimi viri monumentum edere non prætermitteret: ita enim futurum, vt duorum vel trium concurrente teſtimonio, veritati poſſit firmius eſſe conſultum. Equidem tanti viri, de Eccleſia Dei & veritate Catholica optime meriti, nec breuem ſchedulam deperire æquanimiter patior: cui (dicam ingenue) iſtæc omnia hac ex parte accepta fero, quod in denſiſſimam ſiluam primus ipſe ingreſſus, mihi alijsq. aditum patefecit: quo etiam nomine cum ego, tum eruditi omnes plurimum ei debere, lubenter agnoſcimus & confitemur. Id hoc loco inſerere viſum fuit, partim boni viri memoriæ cauſa, partim ne quis eius conſilij ignarus, ſecus quam ſe res habeat, factum eius accipere aut interpretari fortaſſe poſſit. Verum ea de re hactenus: iam ad inſtitutum redeamus. Poſt Martyrologium Romanum, quod æque & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorum eius, qui habetur excuſus poſt præfationem eiuſdem Bedæ lib. de temp. hæc ait: Martyrologium ſcripſit de natalitijs Sanctorum diebus, in quo omnes quos inuenire potuit, non ſolum qua die, verum quo genere certaminis, vel ſub quo iudice vixerint, diligenter adnotare ſtuduit. Hæc ibi. Mea quidem ſententia nihil aliud Beda feciſſe videtur, niſi quod Romanum Martyrologium, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliam per Auguſtinum vel ſucceſſores allatum, aliquibus additionibus auxit; quas aliquãto prolixiores fuiſſe argumento ſunt ea, quæ ex eodem recitat Amalarius de Offic. Eccleſiaſt. lib. 2. cap. 24. & de Ord. Antiph. cap. 28. aliquot tamen dies nominibus Martyrum vacuos reliquiſſe (cauſa autem ignoratur) eosq. Flori additamentis ſuppletos, Ado in ſui Martyrologij pręfatione teſtatur. Meminit eiuſdem Flori Vſuardus, necnon & Sigebert. de viris illuſt. cap. 94. Fuit monachus ordinis S. Benedicti in monaſterio S. Trudonis Leodienſis diœceſis, vt teſtatur Tritem. de viris illuſt. ord. S. Bened. c. 44. Poſt Bedam ac Florum, poſt annos circiter ſeptuaginta, temporibus Caroli Magni, Vſuardus & ipſe monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodem tradit Tritemius) ſcripſit Martyrologium, & quod ab alijs prætermiſſum vidiſſet, adiecit: id enim ipſe ſua præfatione teſtatur, dum ait: Venerabilium Hieronymi ſcilicet & Bedæ presbyterorum pijs quanuis & ſuccinctis ſuper hoc prouocabar deſcriptis: quorum prior breuitati ſtudens, alter vero quamplures Kalendarum dies intactos relinquens, multa inueniuntur huius operis prætetijſſe neceſſaria: quos tamen ſecutus, cenſui & Flori memorabilis viri: latiora iam in eo ipſo negotio ſequi veſtigia, præſertim in ſecundo eiuſdem libro: ubi enim multa, quæ priori omiſerat, & correxit, & addidit. & ſi quid, præter quod ab illis accepi, hoc tempore auctum vel mutatum eſt, ſagaci à me indagine id perquiſitum agnoſci poterit. Hæc Vſuardus: quibus conſtat non tantum ceterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuiſſe per ſuum aucta, ſed etiam emendata. Poſt annos ab his circitẽr quinquaginta Vuandelbertus diaconus & monachus Prumienſis cœnobij, qui claruit ſub Lothario Imper. anno Domini 850. inter illorum temporum poetas non ignobilis, heroico carmine Martyrologium ſcripſit, cuius meminit Sigebert. de viris illuſt. cap. 130. & Tritem. pluribus lib. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti cap. 36. Putatur illud ipſum eſſe, quod apud Bedæ tomum primum legitur ſub titulo Ephemeridum Bedæ; ſed cum in eo nonnulla recenſeantur quæ poſt Bedæ tempora contigerunt, certe Bedæ non eſſe exploratum habetur. Poſt prædictos, Ado Epiſcopus Treuirenſis, vir laudatiſſimus, qui claruit temporibus Gregorij Papæ Septimi, & ipſe locupletius ſcribens Martyrologium, non tantum quæ ab alijs viderentur prætermiſſa ſuperaddidit; ſed & quæ à ceteris breuius dicta eſſent de paſſionibus Martyrum, fuſius enarrauit. Qui autem poſt hæc diuerſis temporibus in eodem ſcribendi genere verſati ſint (quoniam de antiquioribus tantum agere animus eſt) qui ſcire cupit, conſulat prædictum Molani libellum. Ceterum ſi quis horum omnium quæ à nobis ſunt recenſita Martyrologia, & quæ poſtea acceſſerunt, originem petat, & ad ſuum principium reducere velit: omnia e Romano, velut ex trunco ramos, producta eſſe cognoſcet: quæ etiam ſi (vt de fluminibus accidit, quæ cum e ſuo fonte modica ſcaturigine fluant, licet maiorum fluminum acceſſione turgeſcant, tamen nomen, quod ab eo acceperant, non tantum non amittunt, ſed communicant ceteris) ſic à ſuo principio nomen ſumerent: prædicta omnia, non Hieronymi, non Bedæ, vel Flori, non Vſuardi, Adonis, aliorumve nomine eſſent inſcribenda, ſed Romani Martyrologij ab hoc vel illo aucti, eſſent potius titulo conſignanda.

CAP. X.

De falſis hæreticorum martyribus, eorumdemq. pſeudomartyrologijs.

HIS iam de Romano Martyrologio enarratis, & e claris puriſq. Eccleſiæ Catholicę fontibus ductis; ac quæ quiſque pius ſequi debet oſtenſis: non ab re fore exiſtimamus, immo operæpretium ducimus, ſi & de falſis martyribus, atque pſeudomartyrologijs ab hæreticis ſcriptis agamus: ac primum oſtendamus, nuſquam gentium, niſi in Eccleſia Catholica eſſe cum corona martyrium. Haud longior vel ambigua de huiuſmodi quæſtione diſputatio eſſe poteſt, quam Apoſtolus, iã prolata ſententia definiuit, dum ad Corinthios ſcribens. 1. cap. 13. hæc de ſeipſo (ne cuiuſuis meriti ſibi homo blandiatur) ait: Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodeſt. Sic ille, & non aliunde quam ex lege Chriſti apud Lucam aientis cap. 11. Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non colligit mecum, diſpergit. In eamdem ſententiam plura in Conſtit. Clement. lib. 1. cap. 9. Sed audiamus, quid de his ſcribat ſanctus Cyprianus ad Antonianum epiſtola 52. edit. Pamel. Si (inquit) ab Eccleſia dure & crudeliter ſegregatus, ad Gentiles ſe vias & ſęcularia opera cõuertat, vel ad hęreticos & ſchiſmaticos, reiectus ab Eccleſia; tranſeat, vbi etſi occiſus propter nomen poſtmodum fuerit extra Eccleſiam conſtitutus, & ab vnitate atque charitate diuiſus, coronari in morte non poterit. Et in fine: Apoſtatæ vero & deſertores, vel aduerſarij, & hoſtes, & Chriſti Eccleſiam diſſipantes, nec ſi occiſi pro nomine foris fuerint, admitti, ſecundum Apoſtolum, poſſunt ad Eccleſiæ pacem, quando nec ſpiritus, nec Eccleſiæ tenuerunt vnitatem. Hæc ibi. Idem ad Cornelium Papam epiſtola 54. Idoneus (inquit) eſſe non poteſt ad martyrium, qui ab Eccleſia non armatur ad prælium, &c. Et ad eumdem epiſt. 57. Non eſt quod ſibi in confeſſione nominis blandiatur; cum cõſtet, ſi occiſi huiuſmodi extra Eccleſiam fuerint, fidei coronam non eſſe, ſed pœnam potius eſſe perfidię, nec in domo Dei inter vnanimes habitaturos eſſe, quos videmus de pacifica & diuina domo furore diſcordiæ receſſiſſe. Hæc & alia in eamdem ſententiã ad Iubaianum epiſtola 73. de oratione Dominica, & de vnit. Eccleſiæ ſæpius ingerit; vt cum ait: Eſſe Martyr non poteſt, qui in Eccleſia non eſt: ad regnum peruenire non poterit, qui eam quę regnatura eſt, derelinquit. Et paulo poſt: cum Deo manere non poſſunt, qui eſſe in Eccleſia Dei vnanimes noluerunt: ardeãt licet flammis, vel ignibus traditi, vel obiecti beſtijs animas ſuas ponant; non erit illa fidei corona, ſed pœna perfidiæ, nec religioſæ virtutis exitus glorioſus, ſed deſperationis interitus: occidi talis poteſt, coronari non poteſt. Hæc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenian. libro 3. cum ait: Si ſupra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amaſſe pacem, in qua prima ſunt fundamenta martyrij, aut dilexiſſe Deo placitam vnitatem, aut habuiſſe cum fratribus vnitatem, ſine qua nullũ vel nomine poteſt, vel re eſſe martyrium, &c. Hæc ipſa ſanctus Auguſtinus, agens contra Donatiſtas, ſexcentis fere locis inculcat, quæ breuitatis cauſa enumerare prætermittimus. Hæc Ioannes Chryſoſtomus & Hieronymus dixere, ac omnes quotquot fuerunt in Eccleſia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Eccleſia ſicut omnes reſpuit hæreticos pſeudomartyres, ſic non omnes recipit communionis Catholicæ qui videntur Martyres, ſed eos tantum, quos ſicut fide, ita & charitate nouit eſſe probatos. Nam & in his multæ ſubeſſe poſſunt cauſæ ſubeundi martyrium, quæ Deo diſplicent; quales erant illi, quorum meminit ſanctus Auguſtinus in Breuic. collat. diei 3. cap. 13. In eamdem ſententiam S. Hieronymus in comment. in epiſt. ad Galat. lib. 3. cap. 5. hæc ait: Vide quantum bonum ſit charitatis, ſi ita martyrium fecerimus, vt noſtras velimus ab hominibus reliquias venerari: ſi opinionem vulgi ſectantes, intrepidi ſanguinem fuderimus, & ſubſtantiam noſtram vſque ad mendicitatem propriam dederimus; huic operi non tam præmiũ, quam pęna debetur, & perfidiæ magis tormenta ſunt, quam corona victoriæ. Hæc ibi, & eadem fere infra cap. 4. A cultu talium pſeudomartyrum auocat fideles Concilium Laodicenum can. 34. itemq. Concilium Carthaginenſe primum can. 2. his verbis: Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, neque ad paſſiua corpora, quæ ſepulturæ tantum propter miſericordiam eccleſiaſticam commendari mandatum eſt, redigat; vt aut inſania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia ratione peccati diſcretos, non ratione vel tempore competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At ſi quis ad iniuriam Martyrum, claritati eorum adiungat infamiam; placet eos, ſi laici ſint, ad pœnitentiam redigi; aut ſi ſunt clerici, poſt commonitionem, & poſt cognitionem honore priuari. Vniuerſi dixerunt: Recte ſtatuit ſanctitas veſtra: hoc & ſingulis Concilijs ſtatutum eſt. Hactenus Concil. Carthag. tempore Conſtantis filij Conſtantini Imp. Docuerunt hoc ipſũ exemplo & ipſi ſancti Martyres, qui ad vltimum vſque ſpiritum cum hæreticis, qui Chriſtianæ fidei cauſa eodem detinebatur incluſi carcere, licet breui ſupplicium ſubituri martyrij, communicare vel ſaltẽ verbo recuſabant, vt teſtatur Apollinaris Hierapolis Epiſcopus, antiquus Theologus apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 15. in fine. Cum autem viderent hæretici Catholicam Dei Eccleſiam ſpiritualibus chariſmatibus affluentem, innume-

riſq;

riſq. ſanctorum Martyrum trophæis nobilitatam:eius gloriam æmulantes,& ipſi Martyres fingere,pſeudomartyres habere,& falſa Martyrologia conſcribere ſtuduerũt. Qui eiuſmodi laborarunt inſania, fuerunt in primis Marcionitæ, ac ſubinde Cataphrygæ,qui & Montaniſtæ ſunt appellati; de quibus idem qui ſupra Apollinaris hæc ſcribit: Cum iam omnia illorũ argumẽta, quæ ſupra poſuimus,ſint penitus confutata,& nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, ſeq. affirmant complures habere Martyres, atque hoc certum argumentũ eſſe virtutis & potentiæ, quæ eſt in propheticoillorum ſpiritu. Ceterum iſtud (vt videtur) à veritate alieniſſimum eſt:etenim nõ pauci aliarum hæreſum propugnatores permultos vendicant ſe habere Martyres: non tamen propterea illis conſentiemus, neq; illos veritatem penes ſe habere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæreſi Marcionitæ vocati ſunt; permultis ſe Chriſti Martyribus abundare prædicant: ſed tamen Chriſtũ ipſum (vti veritas poſtulat) minime confitẽtur. Hæc ille apud Euſebium hiſt.lib.5.cap.15. Porro ijdem,aduerſus quos ſcribit,Cataphrygæ:quo maiorum Martyrum numerum coagmentarent,quaſi ex Paracleto iactabant, nõ eſſe fugiendũ tempore ingruentis perſecutionis, vt habes non tantum expreſſum, ſed & defenſũ à Tertulliano, dum & ipſe ijſdem mali ſpiritus agitaretur furoribus, eo libro, cuius eſt titulus, De fuga in perſecutione. Ceterum quales fuerint eiuſmodi nebulones, qui martyrij gloriam venabantur, ſatis ſit in præſentiarum in exemplum adducere Alexandrũ pſeudomartyrẽ, de quo Apollonius clarus inter antiquos ſcriptores Eccleſiaſticos, hæc ſcribit apud Euſebium hiſt.lib. 5. c.17. Vt non de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipſa propheteſſa de Alexandri facinoribus, qui ſe Martyrem prædicat, & quem ipſa conuiuio excepit familiariter: quem etiam alij complures adorant: cuius latrocinia & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas pœnas perſoluerit, nihil noſtra intereſt cõmemorare, præſertim cum in ipſas tabulas publicas ſatis accurate relata ſint, &c. Proſequitur ſcelerum eius longiorem hiſtoriam. Eiuſmodi erant & pſeudomartyres Nouatiani, in quos ſæpe Cyprianus inuehitur. Quid memorem Ephemitas hæreticos, qui ob multitudinem ſuorum pſeudomartyrum, Martyrianos ſeipſos cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar.hæreſ. 80. Norunt omnes & Donatiſtas: quibus etſi tẽpore pacis Eccleſiæ deficeret perſecutor, adeo inſani martyrij gloria capti erant vt ſpontanea diligerent præcipitia, vel mille modis aliunde ex induſtria neces voluntarie comparatas oppeterent; de quibus Optatus Mileuitanus. Auguſtinus ſępiſſime, ac etiam Theodoretus ſcripſerunt. Habuerunt & Ariani pſeudomartyres, inter quos excelluit execrandus ille carnifex Georgius pſeudoepiſcopus Alexandrinus,de quo ſcribit Epiphan.in Panar.hæreſ.76.contra Anomæos. Nec hiſce monſtris caruere Priſcillianiſtæ. At omnes recenſere, longum nimis eſſet. Sed diſſimulare non poſſumus noſtri ſæculi hæreticorum extremam dementiam, qui (proh dolor) apoſtatarum, ſacrilegiorũ, ſicariorum, flagitioſorum, turpiſſimorum, ac denique omnibus ſordibus inquinatorum hominum catalogum texentes,& ipſi pſeudomartyrologia conſcripſere, Augiæ plane ſtabulum. Sed quid mirum? Habent veſpæ,ſicut & apes (inquit Tertullianus aduerſus Marcionem lib.4.) fauos ſuos: quæ etſi in cellularum conſtructione illas omnino imitari videntur; tamen non ſicut illæ in vnam eamdemq. domum conueniunt:carent enim alueario,quia neſciunt vnitatem;nec inſuper mel,quod illuc inferant;habent: ac licet fauum ſummo labore confecerint, cellulas cellulis intexendo;tamen inanis,aridus,melle vacuus ſemper eſſe conſpicitur. Porro fauus mellis in Eccleſiæ alueario tantummodo reperitur,quem vna cum parte piſcis aſſi poſt reſurrectionẽ Chriſto obtulerunt Apoſtoli,de quo & ſcriptum eſt in Cant. cap.4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a ſanctis Martyribus in perſecutorum rabie coagmentãdum (quod habet Iud. cap.14.) fauus ille mellis ex ore leonis à Samſone depromptus, typice demonſtrauit. Sic etenim fauus Eccleſiæ eſt melle plenus, vt ſcateat; ſic ſacris chariſmatibus affluens ac redundans, vt effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S Gregorius Nazianzenus de Catholicæ Eccleſiæ Martyribus dicat, ſcribens in Iulianum Apoſtatam: Ab his dæmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones & prædictiones,quorum vel ſola corpora idem poſſunt quod animæ, ſiue manibus contrectentur,ſiue honorentur;quorũ vel ſolæ ſanguinis guttę atque exigua paſſionis ſigna idẽ poſſunt quod corpora. Hæc ille in Iulian.orat. 1. ſed eodem argumento hæc locupletius in Cyng.Carm.dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, inſtar ſiderum ſerenis ſplendoribus,ſublimibus,thronis,doctrinis.cœtibus,concurſibus integrarum familiarum,hymnis conuenientibus colluſtrant hi,qui iugulati,Chriſti glorioſi ſunt victores. Eſtq. adeo frequens horum luctæ certaminumq. veneratio, vt exiguus puluis,aut reliquiæ veterum oſſium, totius ad honorem ſufficiat; & nonnullorum ſaltem appellationem reliquiarum omnino expertem ſcio locis certis induam eſſe pro toto Martyre, quæ tamen eamdem vim obtinuerit. O rem prodigioſam! ſalutem afferi ſola recordatio. Quid ſi commemorem morborum, malorumq. dæmonum purgationem incredibilem a ſepulchris profectam, quæ meruerunt aliquando recipere, ſpirituum illorum incurſionibus reſiſtentia? talia ſunt meorum athletarum miracula. Hæc Gregor. vbi ſupra de ſummiſſ. animi,caſtitate,& temp.edit.Leuencl.Magna ſunt hæc;ſed quod ad reliquias ſpectat,maiora his addimus: quod non tantum tenuis puluis ex oſſibus Martyrum, capillus, vel pannus vilis,aliaq tenuiora eorumdem Martyrum monumenta talia præſtent;ſed etſi ſuper illorum ſepulchra flores,vel alia huiuſmodi admoueantur,tantam ex his quæ intus ſunt,ſacris re-

liquijs

liquijs virtutem hauriant, vt ad animarum corporúmq; ſalutem conſequendam, ac inſuper ad mortuos excitandos poteſtatem accipiat. Eſt de his omnibus locuples teſtis ſanctus Auguſtinus, qui de ciuitate Dei libro 22. cap. 8. alijſq. in locis hæc fuſius eſt proſecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipſe qui ſitu ſepulchrum obducit, vel circa ipſum iacens pedibus teritur, virtute Martyrum miracula ingentia edere conſueuit: quam ob cauſam Chriſtiani peregrinantes ad veneranda Martyrum ſepulchra, pro magno munere ſanctum illum colligere puluerem, vt magni pretij margaritas recondere, ſecum ferre, & ad conciliandam ſibi ſanctorum Martyrum gratiam domi aſſeruare conſueuerunt. Habes de his egregium teſtimonium Gregorij Nyſſeni in orat. in laudem magni Martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo conditorium, vbi Martyris corpus quieſcit, obſitum eſt, auferre permittat: pro munere puluis accipitur, atque tamquam res magni pretij concedenda terra colligitur, &c. Porro quot quantaue miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari conſueuerit, conſule eum, qui hæc eſt ſæpe expertus, fidum teſtem Gregorium Turonenſem lib. 2. de mirac. S. Mart. cap. 1. lib. 3. cap. 12. lib. 4. cap. 32. & 33. & ſequen. de glor. Mart. lib. 1 cap. 62. & lib. 2. cap. 24. 33. & 45. vbi admiranda reperies. Sed quod adhuc prædicta omnia ſuperare videtur: ipſum oleum, quod nec ſepulchra Martyrum tangit, ſed circa vel deſuper ipſa in lampadibus ardet, eamdem omnino, quæ ex ſacro Martyris corpore manare conſueuit, gratiam miraculorum naciſci ſolitum, iã plurima de ea re edita tam apud Græcos quam Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregie teſtatum à Theodoreto in hiſtoria ſanctorum Patrum, Theophilis appellata, cap. 21. in Iacobo, vbi admiranda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum ſepulchra appenſis collecti. Venantius Fortunatus & ipſe, quam ex eodem oleo ſit gratiam conſecutus, egregie carmine cecinit lib. 4. vit. S. Mart. in fine, cui adſtipulatur Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 9. Id generis complura narrat Gregorius Turonenſis, quæ ſuis temporibus acciderunt, vt lib. de gloria Confeſſ. cap. 3. & 9. Id ipſum de cæra cap. 10. & 69. alijſq. in locis. Hæc ſunt quæ obiter, prædictorum occaſione, ex Catholicæ Eccleſiæ fauis mella deprompſimus. Sed præmãt hæretici licet atque contorqueant veſparum ſuarum fauos aridos, & inanes, non eſt quod vel ſaltem guttulam vnam diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad ſtabiliendam enim fidei veritatem eiuſmodi ſigna atque prodigia ex ſacris Martyrum reliquijs Deus oſtendi voluit, vt pluribus docet ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 9. & 10. à qua cum illi ſemel exciderint, his carere neceſſe eſſe quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina Scriptura comparata tergiuerſatione, vel potius honeſta fuga: Signa, inquiunt, non fidelibus, ſed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo, ait, mihi dicas ſigna infideliũ ſunt: ſed reſponde, quomodo in viliſſimo puluere & fauilla, neſcio qua, tanta ſit ſignorum virtutumq. præſentia. Sentio, infeliciſſime mortalium, quid doleas, quid timeas: ſpiritus eſt immundus, qui hæc te cogit ſcribere; ſæpe hoc viliſſimo tortus eſt puluere. Hæc ille, & alia plura id generis. Eſto, ſigna ſint infidelium, quales nos eſſe iactatis: certe nobis illa debentur, qui falſis dogmatibus veſtris non credentes, adeo aduerſamur, veſtroſq. pſeudomartyres execramur. Exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quæ olim à ſanctis Martyribus, Gentilibus non credentibus, deteſtantibus, ac perſequentibus, vt crederent, benedicerent, atque adorarent, ſunt exhibita. Si tantopere conamini vt vobis aſſentiamur, vel vnum ſaltem ex tanta pſeudomartyrum turba diuinum miraculum editum demonſtrare. Sed quid? numquid colligere poterunt ex ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Certe ex ſententia Domini, non poteſt arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantum quod de ſuis ſic excuſent, ſed & de noſtris accuſent. Cũ etenim ex ſanctis Martyribus prodimus certa fide teſtata miracula; quid ad hoc illi, niſi quæ ipſorum patriarchæ dixerunt in Chriſtum Dominum Scribæ & Phariſæi: In Belzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor eſt S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apoſtata in Chriſtianos; hæc Eunomius hæreſiarcha, Vigilantius, Euſtatius, Sebaſtenus, & Claudius Taurinenſis in Catholicos; hæc denique noſtrorum temporum Hagiomachi, fæces hæreticorum, vna cum prædictis effutiunt. Sed ago gratias Chriſto meo, qui has & ipſe calumnias paſſus, pro ſe ſuiſq. Martyribus in ſacro Euãgelio apud Marcum cap. 3. & Lucam cap. 11. luculentam defenſionem inſtituere, & ad curandam tantam mentis inſaniam præſentaneum antidotum præparare dignatus eſt, quo vtinam miſelli iſti vterentur, vt aliquando tandem, licet ſero, ſed ſerio reſipiſcerent. Verum de his ſatis, ac fortaſſe pluſquam inſtituti ratio patiatur: cum non ſit meum conſilium in præſentiarum de dogmatibus diſputare: id etenim cum præſtitere complures diſertiſſimi viri, tum præſertim R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Eccleſiæ ornamentum in hoc ſcribendi genere magna cum laude verſatus eſt, qui aduerſus huiuſcemodi pſeudomartyrologos, pie admodum, diſerte valde, ac luculenter noſtris temporibus ſcripſit.

EXPLICATIO EORVM
quæ in Martyrologio Romano ad pronunciationem Lunæ pertinent.

IN hoc Martyrologio literæ, quæ ordinatim ſupra Sanctorum hiſtorias ſunt diſpoſitæ, indicant ſingulis diebus totius anni, quota Luna ſit pronuncianda, ſuntq. numero 30. quot nimirum ſunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compoſitus eſt: quarum hæc eſt ſignificatio: Litera a, ſignificat Epactam j; b, Epactam ij; c. Epactam iij; d, Epactam iiij. & ſic deinceps aliæ literæ alias Epactas ſignificant; vt in appoſita tabella perſpicuum eſt, in qua ſingulis Epactarum numeris ſingulæ quoque literæ reſpondent, modo maiuſculæ, & modo minuſculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	ſ	t	u	A	B	
xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvj	xxviij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non eſt ſignata numero arithmetico, ſed hac nota *, cui reſpondet litera P, maiuſcula. Subſtituuntur autem huiuſmodi triginta literæ in locum 30. numerorum Epactarum, ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum literas ponebat, ne forte in Luna pronuncianda fiat error & confuſio inter numeros cycli Epactarum, & numeros deſignantes quot dies habeat Luna. Ceterum quamuis Martyrologium ſit conſtructum ex triginta literis ſignificantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniendum tamen Lunę coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta, ſed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum ſunt Aurei numeri, per quos huiuſmodi triginta literæ & Epactæ æquantur, progrediunturque; & in quorum locum, ad oſtendendum quota ſit Luna, nouemdecim Epactæ ſuccedunt, quemadmodum.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab Idib. Octobr. anni correctionis 1582. detractis prius decem diebus, vſque ad finem anni 1699.

Aur. num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iiij	xv	
Litt. Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in propoſita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris reſpondent totidē Epactæ & literæ, quæ ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) vſque

vſque ad annum 1699.incluſiue, pro quo tempore tabella hæc compoſita eſt, aſſumendæ ſunt, donec ad aliud tempus perueniatur,in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebunt. Diuerſis enim modis inuicem diſponuntur & coniunguntur Aurei numeri cum Epactis & litteris Martyrologij,prout Solaris & Lunaris anni magnitudo expoſcit,vt in libro nouæ rationis reſtituendi Kalendarij Romani explicatur;atque exemplum habes in ſequentibus duabus tabellis, quarum prioris vſus incipit ab anno 1700.incluſiue,duratq. vſque ad finem anni 1899. Poſterior autem vſum habet ab anno 1900.incluſiue,vſque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litteræ, quæ in margine exteriore Martyrologij recta deſcendunt,ſunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ,dies Dominicæ, atque hebdomandarum feriæ denotantur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, e regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primam ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine denique interiore dies menſium vulgaribus numerorum notis ſunt expreſſi.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700.incluſiue,vſque ad finem anni 1899.

Aur.num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt. Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur.num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt.Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur.num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij		
Litt. Mart.	P	F	f	ſ	M		

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vſque ad finem anni 2199.

Aur.num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	N	K	B	b	n	E	e

Aur.num.	8	9	10	11	12	13
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	*	xj
Litt.Mart.	r	H	h	u	P	l
Aur.num.	14	15	16	17	18	19
Epactæ.	xxij	iij	xiiij	25	vj	xvij
Litt. Mart.	C	c	P	F	f	ſ

Ad pronunciandum itaque quota ſit Luna, ſumendus eſt primum Aureus numerus anni currentis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ, deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiuſdē tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ reſpondet.

Hæc enim littera per numerum qui in Martyrologio ſub ea reperitur, oſtendet quota Luna ſit pronuncianda ſingulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens eſt 6 & Epacta xxvj. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in ſupraſcripta tabella inuenies litteram G, maiuſculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum ſit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano ſingulis diebus vſque ad vltimam diem Decembris prędicti anni correctionis 1582. Item anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuſcula, quæ toto eo anno oſtendet in prædicto Martyrologio, quota ſit Luna pronuncianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam eſſe octauam, ſecundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem eſſe primam nono Kalend. Februarij, hoc eſt, die 24. Ianuarij, & ita de ceteris.

Quemadmodum autem ſingulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalend. Ianuarij. ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus eſt 11. & Epacta xxj. Anno vero 588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus eſt 12. & Epacta ij. Ita quoque anno 1587. littera Martyrologij eſt B, maiuſcula, reſpondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarij aſſumenda eſt littera Martyrologij b, minuſc. reſpondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna ſecunda ſub littera B maiuſcula, in Kalendis vero Ianuarij ſequentis anni 1588. dicatur Luna tertia ſub littera b, minuſcula.

Notandum autem eſt, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarij ſemper pronunciandam eſſe vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & ſic deinceps in alijs diebus vſque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum: Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quam Epacta erit xix. littera vero Martyrologij eo anno currens erit u, minuſcula, ſub qua pronunciabis pridie Kalendas Ianuarij, ſiue vltima die Decembris, Lunam trigeſimam: poſtridie vero in Kalend. Ianuarij anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta j. pronunciabis Lunam primam ſub littera a, minuſcula; quamuis ſub ea inuenias annotatam Lunam ſecundam: & ita proſequeris quotidie pronunciando Lunam vna die minorem, quouſque peruenias ad finem illius Lunationis, hoc eſt, vſque ad quartum kalend. Februarij, a quo die excluſiue vſque ad finem illius anni pronunciabis Lunam, vti ſub eadem littera annotatum inuenies. Item in futurum faciendum erit, quotieſcumque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera reſpondebit, excepta tamen littera P, maiuſcula, ſub qua ſemper Luna pronuncianda eſt, vt numerus indicat: quemadmodum & in alijs annis fieri ſolet, in quibus non currit Aureus numerus 1. ſed alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda eſt, vt indicat numerus ſub littera deſcriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ ſint, & qua arte aliæ conſtrui poſſint, addidimus ſequentem tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiuſque anni Epacta, & littera Martyrologij reſpondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P	l	C	c	p	F	f	f	ſ	M	i
*	xj	xxij	iij	xiiij	xxv	25	vj	xvij	xxviij	ix
A	a	m	D	d	q	G	g	t	N	k
xx	j	xij	xxiij	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x
B	b	n	E	e	r	H	h	u		
xxj	ij	xiij	xxiiij	v	xvj	xxvij	viij	xix		

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Biſs.	A	2200		q	3600	Biſs.
p	320	Biſs.	u	2300		p	3700	
q	500	Biſs.	A	2400	Biſs.	n	3800	
a	800	Biſs.	u	2500		n	3900	
b	1100	Biſs.	t	2600		n	4000	Biſs.
c	1400	Biſs.	t	2700		m	4100	
Detractis x.diebus			t	2800	Biſs.	l	4200	
D	1582		ſ	2900		l	4300	
D	1600	Biſs.	ſ	3000		l	4400	Biſs.
C	1700		r	3100		K	4500	
C	1800		r	3200	Biſs.	K	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Biſs.	q	3400		i	4800	Biſs.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, vel, ſi is in tabula non inuenitur, annus proxime minor, noteturque littera alphabeti ſiue maiuſcula ſiue minuſcula ad ſiniſtram ipſius collocata: inueſtigetur quoque Aureus numerus propoſiti anni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur; & cellulæ quæ ab illa littera incluſiue tertia eſt verſus ſiniſtram, Aureus numerus 1. tribuatur, & ſequenti cellulæ ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps, donec ad Aureum numerum propoſiti anni perueniatur, redeũdo ad principium tabellæ, quando eam percurreris; computatis quoque duabus litteris F, f, quarum vna maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notæ collocatur, pro vna cellula. His enim rite peractis, ſtatim in cellula, in quam propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperitur. Vnum tamen diligenter obſeruandum eſt, nimirum vt quãdo Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit quam 11. nempe vnus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſque ad 19. cecideritq. in cellulam litterarum F, f, quarum prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25 huius notæ, & reſpondens littera f, minuſcula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & littera F, maiuſcula, ſi in eamdem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis numeris ab 1. vſque ad 11. qui omnes minores ſunt quam 12. ceciderit.

Exemplorum appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus correctionis, reſpondet in tabula æquationis littera D, maiuſcula, eſtque Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6 anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & litteræ G, maiuſculæ: Epacta igitur xxvj. in Kalendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. reſpondet in tabula æquationis prope annum proxime minorem 1900. littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 12. Quare ſi in tabella litterarum Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in vltimam, ac proinde ad principium tabellæ redeundũ ſit. Erit ergo tunc Epacta*, & littera Martyrologij P, maiuſcula. Rurſus anno 1715. in tabula æquationis reſpondet littera maiuſcula C, eſtque Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellulæ litteræ P, maiuſculæ, quæ tertia eſt à cellula litteræ C, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ſic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propoſiti 1715. in ſextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor ſit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuſcula. Præterea anno 1916. reſpondet in tabula æquationis littera B maiuſcula, eſtque Aureus numerus 17. Quocirca ſi Aureus numerus 1 detur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ in tabella perpetua litterarũ Martyrologij, & Aureus numerus 2.

cellulæ ſequenti ad dexteram,& ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ cum Aureo nu-
mero 12.cadet Aureus numerus 17.anni 1916.in ſextam cellulam. Cum ergo Aureus numerus
17.maior ſit quam 11.erit eo anno Epacta 25.huius notæ, & littera Martyrologij f, minuſc. Po-
ſtremo anno 4218.reſpõdet in tabula æquationis littera l,eſtq. Aureus numerus 1. Quamobrem
ſi tribuamus Aureum numerum 1.cellulæ litteræ u, in tabella perpetua litterarũ Martyrologij,
quæ tertia eſt à cellula litteræ l,verſus ſiniſtram,inuenietur Epacta anni 4218.propoſiti xix &
littera Martyrologij u: atque eodem modo Epactam & litteram Martyrologij cuiuſlibet anni
inuenies in perpetuum, ſi tabula æquationis extendatur vſque ad annum propoſitum.

Id autem quod dictum eſt,currente Epacta xxv. cum Aureo numero maiore quam 11. acci-
piendam eſſe Epactam 25.hoc numeri genere expreſſam, & litteram f,minuſculam, ita intelli-
gendum eſt,vt tunc ad pronũciandam Lunam in diebus menſium accipiatur littera f, minuſcu-
la prope litteram F,maiuſculam, non autem illa quæ inter litteras e, & g,minuſculas collocata
eſt. Atque hoc diligenter memoriæ mandetur.

Conſtructionem tam tabellæ litterarum Martyrologij perpetuæ, quam tabulæ æquationis,
quia breuiter explicari nequit, & litteræ alphabeti, quæ etiam ſunt litteræ Martyrologij, deſu-
muntur ex tabula cycli Epactarum expanſa, dedita opera in librum nouæ rationis reſtituendi
Kalendarij Romani reijcimus, vbi tabula illa expanſa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit ſimilem tribus ſuperioribus,ſi velit, in qua ni-
mirum contineantur Aurei numeri Epactæ,& litteræ Martyrologij certis quibuſdam annis in-
ſeruientes. Vt quoniam vſus tertiæ tabellæ extenditur vſque ad annum 2200. excluſiue, ſi quis
aliam condere velit,cuius vſus incipiat ab anno 2200. quærenda erit Epacta & littera Martyro-
logij(vt iam docuimus)anni 2200. Nam ſi omnes Aurei numeri diſponantur ordine,initio facto
ab Aureo numero anni 2200.qui eſt 16.& ſub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiuſ-
dem anni,& littera Martyrologij inuenta,nempe xiij.& n, minuſcula: deinde reliquæ Epactæ
ordine ſub alijs Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præ-
cedentem Epactam,ita tamen,vt Epactæ ſub Aureo numero 19. addantur 12. non autem 11.
denique ſi Epactis reſpondentes litteræ Martyrologij ſupponantur, prout in prima tabella hu-
ius canonis,vel certe in tabella perpetua litterarum Martyrologij ſunt deſcriptæ,compoſita erit
tabella Aureorum numerorum,Epactarum, & litterarum Martyrologij, cuius vſus incipiet ab
anno 2200.durabitque vſque ad finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella con-
denda eſt,cum illi anno in tabula æquationis alia littera reſpondeat,nempe u. Exempli gratia:
Anno dicto 2200.reſpondet in tabula æquationis littera A. maiuſcula, eſtque Aureus numerus
16. Si igitur tribuatur Aureus nu.1. cellulæ litteræ M, maiuſcula, quæ tertia eſt à cellula litteræ
A, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. ſequenti cel-
lulæ ad dexteram,&c. cadet Aureus numerus 16.propoſiti anni in cellulam Epactæ xiij.& litte-
ræ n,minuſculæ, à quibus tabella initium ſumet, progredieturq. hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200.incluſiue, vſque ad finem anni 2299.

Aur.num.	16	17	18	29	1	2	3	4	5	6
Epactę.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt.Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D

Aur.num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactę.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij
Litt.Mart.	d	q	G	g	t	N	K	B	b

Ceterum quotieſcumque poſt aliquam tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium
Aureis numeris & Epactis alia ſubſequens aſſumitur, prout litteræ in tabula æquationis indica-
bunt,pronunciabitur Luna in Kalẽdis Ianuarij eadem quæ vltimo die Decẽbris pręteriti. Quo-
niam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate minores quam in præcedenti
tabella,fit,vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die tardius quam ante. Quare mirum
non eſt,quod in Kalendis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die Decembris præ-
teriti,vt fiat quaſi ſtatus Lunæ: quia hac ratione poſtponentur omnia Nouilunia in Kalendario
vno die,vt æquatio Lunæ exigit. Exemplũ: Anno 1699. in quo vſum habet adhuc prima tabella
litterarum Martyrologij, eſt Aureus numerus 9.ac propterea Epacta xxix.& littera Martyrolo-

gij,

gij N,maiuſcul.ſub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna eſſe decima. Deinde anno ſequenti 1700.aſſumitur ſequens tabella,eſtque Aureus numerus 10.ac propterea Epacta ix.& littera Martyrologij t,ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum eſſe decima,quemadmodum vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22.Ianuarij,vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuiſſet,ſi æquatio Lunæ non fuiſſet facta,die 21.Ianuarij,vbi ponitur Epacta x.quæ ſequi debuiſſet Epactam xxix.præcedentis anni 1699. cum additis 11.ad 29. fiant 40. a quibus ſi reijciantur 30. remanent x. pro Epacta ſequentis anni 1700.quæ tamen propter Lunæ æquationem relinquitur, & aſſumitur Epacta ix. vna vnitate minor. Rurſus anno 1899.in quo vſum adhuc habet ſecunda tabella litterarum Martyrologij,eſt Aureus numerus 19.ac propterea Epacta xviij. & littera Martyrologij t, ſub qua vltimo die Decembris reperietur Luna eſſe vigeſimanona.Deinde anno ſequenti 1900.aſſumitur ſequens tabella,eſtque Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & littera Martyrologij N,maiuſc.ſub qua in Kal.Ianuarij inuenietur Luna eſſe trigeſima. Sed quoniam (vt ſupra diximus) quando Aureus numerus currit 1.pronuncianda eſt Luna in Ianuario vna die minor quam annotatum eſt,vſque ad proximum Nouilunium, pronunciabitur tunc Luna iterum vigeſimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero poſt aliquam tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis,iterum proxime antecedens tabella aſſumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea littera reaſſumitur,quæ in præcedenti centeſimo poſita fuerat,pronunciabitur Luna in kal.Ianuarij duobus diebus maior,quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna;fit vt Nouilunia in kalendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum non eſt,quod in kalen.Ianuarij Luna pronuncietur duobus diebus maior,quam vltimo die Decembris præteriti,vt fiat quaſi ſaltus Lunæ:quia hac ratione omnia Nouilunia in kalendario anteuertent ſedes ſuas vno die,vt æquatio Lunæ poſtulat: Exemplum: Anno 2399. reſpondet in tabula æquationis littera n,eſtque Aureus numerus 6 Epacta xxij.& littera Martyrologij C,maiuſc.ſub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna eſſe tertia. Deinde anno ſequẽti 2400. reſpondet in tabula æquationis alia littera, nempe A,maiuſcula, eadem quæ reſpondebat centeſimo 2200.ante centeſimum 2300. Eſtq. Aureus numerus 7. Epacta iiij.& littera Martyrologij d,minuſc. ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna eſſe quinta, nimirum duobus diebus maior,quam vltimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27.Ianuarij,vbi ponitur Epacta iv.cum alioquin fieri debuiſſet,ſi æquatio Lunæ non eſſet adhibita,die 28.Ianuarij,vbi ponitur Epacta iij.quæ ſequi debuiſſet Epactam xxij. præcedentis anni 2399.cum additis 11.ad 22.fiant 33 a quibus ſi reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta ſequentis anni 2400.quæ tamen propter æquationem Lunæ non aſſumitur, ſed in eius locum ſuccedit Epacta iv.vna vnitate maior, vt dictum eſt.

Tabella

Tabella Temporaria Litterarum Martyrologij.

Anni Dñi	Aur.num.	Epactæ.	Lit. Mart.
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viij	h
1633	19	xix	u
1634	1	j	a
1635	2	xij	m
1636	3	xxiij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xviij	t
1642	9	xxix	N
1643	10	x	K
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xiij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650	17	xxvij	H
1651	18	viij	h
1652	19	xix	u
1653	1	j	a
1654	2	xij	m
1655	3	xxiij	D
1656	4	iiij	d
1657	5	xv	q
1658	6	xxvj	G
1659	7	vij	g
1660	8	xviij	t
1661	9	xxix	N
1662	10	x	K
1663	11	xxj	B
1664	12	ij	b
1665	13	xiij	n
1666	14	xxiiij	E
1667	15	v	e
1668	16	xvj	r
1669	17	xxvij	H
1670	18	viij	h
1671	19	xix	u
1672	1	j	a
1673	2	xij	m
1674	3	xxiij	D
1675	4	iiij	a
1676	5	xv	q
1677	6	xxvj	G
1678	7	vij	g
1679	8	xviij	r
1680	9	xxix	N
1681	10	x	K
1682	11	xxj	B
1683	12	ij	b
1684	13	xiij	n
1685	14	xxiiij	E
1686	15	v	e
1687	16	xvj	r
1688	17	xxvij	H
1689	18	viij	h
1690	19	xix	u
1691	1	j	a
1692	2	xij	m
1693	3	xxiij	D
1694	4	iiij	d
1695	5	xv	q
1696	6	xxvj	G
1697	7	vij	g
1698	8	xviij	t
1699	9	xxix	N
1700	10	ix	i
1701	11	xx	A
1702	12	j	a
1703	13	xij	m
1704	14	xxiij	D
1705	15	iiij	d
1706	16	xv	q
1707	17	xxvj	G
1708	18	vij	g
1709	19	xviij	t
1710	1	*	P
1711	2	xj	l
1712	3	xxij	C
1713	4	iij	c
1714	5	xiiij	P
1715	6	xxv	F
1716	7	vj	f
1717	8	xvij	ſ
1718	9	xxviij	M
1719	10	ix	r
1720	11	xx	A
1721	12	j	a
1722	13	xij	m
1723	14	xxiij	D
1724	15	iiij	d
1725	16	xv	q
1726	17	xxvj	G
1727	18	vij	g
1728	19	xviij	t
1729	1	*	P

S. Cyprianus in epiſt. 37. ad Clerum de Confeſſoribus in carcere conſtitutis.

Dies eorum, quibus excedunt, adnotate, vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus.

Idem in lib. de exhort. ad martyrium. cap. 11.

Si igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, ſi ſupra iuſtorum antiqua & ſancta veſtigia iter facimus; per eadem documenta pœnarum, per eadem paſſionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis noſtri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberãte poſtmodum copia virtutis & fidei, numerari non poſſunt Martyres Chriſtiani, teſtante Apocalypſi & dicente; Poſt hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

S. Ambroſius in Serm. de SS. Nazario & Celſo.

Magni periculi res eſt, ſi poſt Prophetarum oracula, poſt Apoſtolorum teſtimonia, poſt Martyrum vulnera, veterem fidem, quaſi nouellam diſcutere præſumas; poſt tam manifeſtos Duces, in errore permaneas; & poſt morientium ſudores, otioſa diſputatione contendas. Veneremur ergo in ſanctorum Martyrum gloria fidem noſtram, &c.

S. Auguſtinus lib. 20. contra Fauſtum Manichæum, cap. 21.

Populus Chriſtianus memorias Martyrum religioſa ſolemnitate concelebrat, & ad excitandam imitationem, & vt meritis eorum conſocietur, atque orationibus adiuuetur.

S. Gregorius Papa lib. 7. Regiſt. epiſt. 29. ad Eulogium epiſcopum Alexandrinum.

Nos autem pene omnium Martyrum, diſtinctis per dies ſingulos paſſionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Miſſarum ſolemnia agimus. Non tamen in eodem volumine quis qualiter ſit paſſus indicitur, ſed tantummodo nomen, locus, & dies paſſionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuerſis terris atque prouincijs per dies, vt prædixi, ſingulos, cognoſcantur martyrio coronati.

Idem in homil. 27. in Euangelia.

Totum mundum, fratres, aſpicite: Martyribus plenus eſt. Iam pene tot, qui videamus, non ſumus, quot veritatis teſtes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis ſuper arenam multiplicati ſunt: quia, quanti ſint, à nobis comprehendi non poſſunt.

RVBRICÆ

LECTIO Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Primam ante Verſ. Pretioſa, excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, vel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem, ſed abſolute incipit a Kalendis vt ſupra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officium, ſemper primo loco ponuntur: quod etiam ſeruandum erit & in feſtis mobilibus, quæ pronuncianda ſunt vt infra dicetur; & in ſanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio non appoſitis, qui in ijs tantum Eccleſijs & locis, vbi præcipue memoria eorum celebris habetur, legi poterunt etiam primo loco, ſi de illis ibidem agatur officium: ſi vero non agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, videlicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuſlibet diei ſemper additur: Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Et reſpondetur a Choro: Deo gratias.

Feſta mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerunt in Martyrologio adſcribi; ſed hoc loco poſita ſunt, vt vnumquodque poſt Kalendarum & Lunæ pronunciationem, immediate præponantur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo.

Sabbato ante Dominicam Septuageſimæ.

Dominica Septuageſimæ, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ.

Dies Cinerum, & initium ieiunij ſacratiſſimæ Quadrageſimæ.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noſter IESVS CHRISTVS, iuxta Zachariæ prophetiam, ſedens ſuper pullum aſinæ, Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam venit.

Feria quarta maioris hebdomadæ.

Cœna Dominica, quando CHRISTVS IESVS, pridie quam pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebrāda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legantur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum, & Paſcha noſtrum: Reſurrectio Saluatoris noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In Vigilia Aſcenſionis.

In Monte Oliueti Aſcenſio Domini noſtri IESV CHRISTI.

In Vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſanctiſſimæ & indiuiduæ Trinitatis.

Feria quarta poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſſimi Corporis Chriſti.

MAR-

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Singulis Anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem accommodatum.

IANVARIVS.

1 Kalendis[a] Ianuarij. [b] Luna. A*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

CIRCVMCISIO[c] Domini noſtri IESV Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem. Romæ Sancti Almachij[d] martyris, qui, iubente Alipio Vrbis Præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate a ſuperſtitionibus idolorum, & a ſacrificijs pollutis: a gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem via Appia Coronæ[e] ſanctorum Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Item Romæ ſanctæ Martinæ[f] virginis, quæ ſub Alexandro[g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio[h] martyrij palmam adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij preſbyteri[i] & martyris, temporibus Antonini[k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibiq. angelica viſitatione conſolatus, demum gladio vitam finiuit. Eodem die ſancti Magni[l] martyris. Cæſareæ in Cappadocia depoſitio S. Baſilij[m] Epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo Kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epiſcopus, potiſſimum recolitur. In Africa beati Fulgentij[n] eccleſiæ Ruſpenſis Epiſcopi, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis, ob Catholicam fidem, eximiamque doctrinam ab Arianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam eccleſiam redire permiſſus, vita & verbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi, monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi[o] Abbatis, cuius vita virtutibus & miraculis plena reful-

ſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis [p] abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fidelium Defunctorum prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandriæ depoſitio ſanctæ Euphroſynæ [q] virginis, quæ in monaſterio virtute abſtinentiæ ac miraculis claruit.

¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℞. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII I.

KALENDIS a *Ianuarij*.] Dies hæc olim celeberrima fuit Romanis: nouis enim Conſulibus magiſtratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur. Id etenim (vt omittam ſcriptores Ethnicos) Chriſtiani etiam auctores teſtantur. Extat de his in primis Valentiniani & Valentis Imperatorum reſcriptum l. 1. ne quid pub. læt. C. Theod. & nouel. conſtit. Maioriani Imp. tit. 3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Maſſilienſis de vero iudicio & prouid. Dei lib. 6. Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 9. Caſſiodorus Variar. lib. 2. epiſt. 1. & lib. 6. epiſt. 1. itemque plures alij tradunt. Cùm autem in anno auſpicando diuerſi fuerint diuerſarum gentium mores: cur a Kal. Ianuarij potius quàm ab alio aliquo menſe apud Romanos Annus ſumat exordium, Plutarchus in problem. q. 19. eam affert rationem, quæ probatur ab omnibus: nimirum quod Sol progrediendi fine facto, conuertitur, & ad nos curſum reflectit. Tunc enim in ipſa (inquit) quoque natura conuerſio quædam fit, quæ luminis tempus auget, & tenebrarum minuit, nobisq. propius admouet principem ac dominum vniuerſæ fluxæ naturæ. Hæc ille. Vt autem Chriſtiani eandem inirent rationem auſpicandi anni, non tantũ dicta naturalis ratio perſuaſit, ſed quæ huic acceſſit perſimilis, ac longe præclarior: nimirũ quod his ferme diebus nouus Sol, ipſe Chriſtus Redemptor noſter mundo offuſo tenebris naſcens, illuxit; ſicq. diuino plane conſilio accidit, vt eodem ferme tempore vterque Sol diuerſa luce Orbi terrarum affulſerit. Vnde egregie Prudentius in Cataëmer.

Quid eſt quod arctum circulum
Sol iam recurrens deſerit?
Chriſtuſne in terris naſcitur,
Qui lucis augeat tramitem?

His igitur ſimul concurrẽtibus, placuit Chriſtianis Eccleſiaſtica monumenta ex Conſularibus Faſtis perpetua memoria commendare. Primus omnium (vt auctor eſt Beda de ratione temp. c. 45.) Dionyſius cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos, ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare. Qualis autem quantuſue hic fuerit, Caſſiodor. illi æqualis lib. 1. inſtit. diuin. lect. pluribus docet. Porro ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redemptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratæ, nobis ſacroſanctæ ſunt redditæ. At vero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cauſa Gentilibus, ac Chriſtianis: ita & diuerſus atque adeo contrarius fuit colendi modus vtriſque. Vt enim illi multiplicatis victimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, dapium publicarum ingluuie, nefandis cruentisq. ſpectaculis fœdabant potius diem, quàm colebant: ſic iſti contra, ſumma illum ſanctitate ac puritate tranſigere ſtudebant: atque vt illorum ſuperarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicarent; propenſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibuſdam velut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numen placare ſatagebãt. Vnde S. Ambroſ. de Kal. Ian. ſer. 11. edit. Rom. Tunc (inquit) nos ſimus ſobrij atque ieiuni, quo intelligant lætitiam ſuam noſtra abſtinentia condemnari, &c. In quam etiam ſentẽtiam hæc ait ſanctus Auguſtinus in Pſalm. 98. Per iſtos dies ad hoc ieiunamus, vt quando ipſi lætantur, nos pro illis gemamus, hæc ipſe. De ieiunio præterea eius diei ab Eccleſia olim celebrari ſolito agit Ordo Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. Offic. cap. 4. Litanias etiam eadem ex cauſa ea die celebrandas, ſanctos Patres ſtatuiſſe, teſtatur ſecunda Synodus Turonenſis can. 18. Ne præterea ea die lætitiæ canticum caneretur Alleluia, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiuſmodi religioſus ritus in Eccleſia, quouſque Gentilium ſuperſtitio permanſit: qua demum abolita, de ea veluti triumphans ſãcta Dei Eccleſia, ſpirituali gaudio exultans

(ſecun-

(ſecundum illud propheticum Iſai. c.61.) coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, & pallium laudis pro ſpiritu mæroris accepit. At quoniam praui frutices, quamuis ſemel exciſi, iterum pullulare non deſinunt: vix credi poteſt, quantum laboris inſumpſerint ſancti patres, vt infauſtos palmites iterum exurgentes non tantum verbi falce præciderent, ſed & radicitus prorſus euellerent. Hinc illæ ipſorum de Kalendis Ianuarij ad populum declamationes, vt in dicto S. Ambroſij ſer. 11. itemq; S. Auguſtini, cuius ſermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom 10. S. Maximi Taurinenſis, & S. Petri Chryſologi ſer. 155. qui & perbelle deſcribit turpes illos Gentilium ritus nondum plane ea ætate extinctos, quibus quales eſſent dij Gentium, ipſi cultores eorum ſua ſponte facile demonſtrarēt. E Græcis S. Ioannes Chryſoſtomus id ipſum præſtitit homilia in Kalendis habita; idemq; homilia prima de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarum ſpiritualibus officijs tranſegiſſent, aitque: Heſternum diem, cum eſſet feſtum ſatanæ, feciſtis feſtū ſpiritus, &c. Nec tantum patres pro concione, ſed & in ſacris Concilijs, ea die fieri ſolitas ſuperſtitiones, ſancitis ſanctis legibus, vetuerunt; vt in Synodo Turonen. 2. c.23. in Antiſiodoren. c.1. quo præſertim ſtrenæ adhuc vſu retentæ, ſunt prohibitæ; quas etiam à Tiberio Imperatore olim eſſe moderatas ſcribit Suetonius cap.34. ac demum à Maioriano Imp. vetitas eſſe, nouella conſtit. de curialib. edita monſtrat. Quænam fuerint ſtrenæ, & cur ſic dictæ, declarat Feſtus verb. ſtrenæ. Et Græcorū Synodis Martinus Brachaten. collect. c 73. recitat, vetitum eſſe Chriſtianis, ea Kalendarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadem 26. quæſt 5. cap. non liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in ceteris abuſionem tollendam curauit, eiuſq; ſucceſſor Zacharias malæ arboris ramos vſque in Gallias propagatos Apoſtolica falce ſuccidit; vt apparet ex epiſtola S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini ſcripta ad Zachariam Papam, aliaq; eiuſdem Pontificis ad eumdem Bonifacium. Eſt canon pœnitentialis 88. de obſeruantibus Kalendas Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro non tantum Ianuarij, ſed & Martij Kalendas iiſdem Gentilium ritibus labefactatas, Sexta Synodus can. 62. reſtituit, purgauitque.

b *Luna.*] Luna in Martyrologio pro die ponitur; idq; a diuerſis nationibus olim vſurpatum conſtat. Vnde S. Ambroſius in epiſt. ad Epiſc. per Aemiliam conſtitutos. Naturalis (inquit) vſus nationum exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipſe. Sane quidem Varro de re ruſt. lib. 1. c.37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primum & nouiſſimū menſis dicit. In hanc ſententiam Plinius lib. 2. c.97. hæc ait; Aeſtus tribus diebus conſiſtit, ſeptima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemq; lib. 35. c. 2. Luna vigeſima ſacrificari ſolitum Natali tradit. Athenienſes itidem, de quibus Ioſephus antiq. lib. 14. c. 16. ait. Miſerunt ad eum decretum ſcriptum in hanc ſententiam; Sub Iudice & Sacerdote Dionyſio Aſclepiadis, Pameni menſis Luna vigeſima oblatum eſt. Agit de his ſanctus Gaudentius Brixianus in tractatu in Exod. Quod vero Kalendæ, Idus, & Nonæ antea præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur; id ea ex cauſa Latina Eccleſia antiquitus facere conſueuit, vt ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora eſſent tempora ad feſta Paſchalia celebranda, cum alioqui Gentiles leuibus ex cauſis intercalare conſueuerint dies. Ceterum congruunt ea nomina Kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, vnde etiam nomina acceperunt, vt erudite docet Plutarchus in probl. Rom. quæſt. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrob. Satur. lib. 1. c.15. Sic igitur per Kalendas, Nonas, & Idus, dies ſingulos recenſendo, idem eſt Lunæ curſum trifariam diſtinctum ſignificare. Quod autem antiqui patres, ac ipſa denique Eccleſia Catholica menſis Lunaris dies, Lunas potius quam dies dixerint: ea de cauſa id factum apparet, vt diſtinguerentur dies menſium Lunarium a diebus menſium Solarium, vt ſicut ſunt inter ſe diuerſi, ita ne confuſio nominū fieret, eſſet & diſtincta vtriuſque nomenclatura. Cur autem in Martyrologio, antequam ſanctorum martyrum natalitia recenſeantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis reſpondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. c. 21. appellat Libellum annalem, qua vna cum die menſis Solaris, dies etiam menſis Lunaris pronunciatur: id quidem conſtat factum more maiorum, vt ex diebus menſium anni Lunaris cognoſci poſſit tempus feſti Paſchalis, aliarumq. ſolemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus ſunt deſcriptæ feſtiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, poſſit intelligi, quota Luna ſint pronunciandæ ipſæ feſtiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obſeruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obſeruarentur anni Lunares: eam conſuetudinem, occaſione diei Paſchatis cuiuſque anni peruestigandi, vna cum obſeruatione anni Solaris Catholica recepit Eccleſia, & tranſmiſit ad poſteros, vt in Kalendarijs ſimul iungerentur Lunaris annus atque Solaris. Cū igitur olim in Faſtis (de quibus diximus) Chriſtianorum, exactiſſima diligentia natales dies martyrum adnotari iuberentur: eos tā Lunaris quam Solaris menſis diebus conſignari conſueuiſſe, putandum eſt. Sic itaq.

vt olim deſcripta ſunt natalitia martyrum, item idē recitandi vſus in Eccleſia laudabiliter perſeuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloyſius Lilius in lib. quem ſcripſit de noua ratione reſtituendi Kalendarij Romani, quem proxime edendum putamus.

T. 1. A. 1. num. 18. De Nomine Ieſu T. 1. A. 55. nu. 1. & ſeq.

c *Circumciſio.*] Duplex reperitur huius diei inſcriptio. Nam & Circumciſio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuſcrip. nonnumquam titulo tantùm Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idq. & can. 1. de conſecr. diſt. 3. & homiliæ patrum eo die habitæ ſua inſcriptione ſignificant. Sed cum eodem die Circumciſio Domini noſtri præcipue coleretur, inde factum eſt, vt etiam Circumciſionis Dominicæ nomine inſignitus reperiatur. In præfatione huius ſacri diei, quam legimus in Sacramentario S. Gregorij Papæ, hæc habentur: Per Chriſtum Dominum noſtrum, cuius hodie Circumciſionis diem, & Natiuitatis Octauam celebrantes, &c. Sic habet vetus codex Vaticanus, ſecundum quod vetuſtatis monumentum in huius diei inſcriptione primū quidem Circumciſio, deinde Octaua poni videtur: cum alioqui hi, qui egerunt de diuinis officijs, tantùm de Octauis Domini tractatus inſcribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac. c. 3. Amalarius lib. 4. cap. 32. Microlog. cap. 30. idq. etiam in Conc. Mogunt. cap. 36. Cetera de huius ſolemnitatis myſterio conſule Ord. Rom.

To. 4. A. 395. n. 20. & ſeq.

d *Almachij mart.*] De eodem hac die Bedæ, Vſuardi, & Adonis Martyrologia. Albinus Flaccus eiuſdem meminit de diuin. offic. cap. 4. Hic quidem non temporibus Diocletiani paſſus eſt (vt putarunt aliqui, nullius veterum teſtimonio ducti) ſed imperante Honorio Auguſto (vt refert Theodoretus) ſiue potius Theodoſio, cuius tempore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam adminiſtrauit. Hic ille eſt Alipius Gentilis homo, ad quem extant ſcriptæ plures epiſtolæ Symmachi Conſularis lib. 6. dictuſq. reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cum Auſonio Gallo geſſit Conſulatum; cuius hæc inſcriptio legitur Romæ in baſi cuiuſdam ſtatuæ in vico, qui ducit ad Græcorum collegium, poſita: Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIO V.C. FRATRI ADMIRANDÆ PIETATIS FALTONIVS PROBVS ALIPIVS V.C. Hic itaque Almachius, de quo agitur, ille eſſe videtur, quem Theodoretus lib. 5. hiſt. cap. 26. Telemachum vocat; ſic etiam appellat eum Paulus diac. ſeu potius Ioannes diac. in miſcel. hiſtor. Nec quemquam moueat, ſi aliquantum diuerſa videantur nomina, cum facile ſit in his errare: nam quem Almachium dicimus, Otho lib. 4. c. 19. Dirimachium appellat; fortaſſe quod dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quod ille, quem ponit Theodoretus, lapidibus obrutus, hic autem a gladiatoribus necatus dicatur: cùm etiam in ſacris hiſtorijs reperiatur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiſerit. Verùm cùm locus, perſona Præfecti, tempus, & necis cauſa conueniant, videtur ſuperfluum de alijs dubitare. Quod autem idem auctor hunc, quem nominat Telemachum, dicat adſcriptum ab ipſo Imperatore in numerum martyrum, id ſic accipias, vt quod catholica Eccleſia ſtatuit, ipſe ſanctione munierit: ſicut videmus ceteras Chriſtianorum ferias Imperatorum legibus ſtabilitas: quod quidem tàm in Codice Theodoſiano, quàm Iuſtinianeo ſanctiones ſub titulo de ferijs poſitæ indicāt. Iam reliquum eſſe videtur, vt dubitationi illi occurramus, quæ ex Conſtantini Imper. lata lege de gladiatoribus manare videtur, quæ in Codice Theodoſiano atque Iuſtinianeo tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorum ſpectacula ſunt vetita. Si enim ea munera iam Conſtantini ſunt legibus antiquata; quomodo accidere potuit, quod ſcribit Theodoretus, ſub Honorio Imp. hunc ea de cauſa, quod gladiatorum ſpectacula impedire voluerit, martyrium ſubijſſe? Ad hæc dicimus, eam Conſtantini legem cum ipſo auctore eſſe extinctam: nam ſub Conſtantio eius filio eadem gladiatorum munera edebantur, vt apparet ex l. 2. de glad. C. Theod. qua conſtat, Conſtantium ea reſtrinxiſſe, non tamen omnino, ne fierent, prohibuiſſe. Quin etiam Honorij temporibus eiuſmodi editiones fieri ſolitas, ex l. 3. eiuſdem tituli ſatis conſtat. Hæc præterea teſtatur S. Auguſt. lib. 6. confeſs. c. 8. qui ea ſe ſpectacula Romæ vidiſſe doluit, ingemuitque. Eadem frequentiſſima fuiſſe illis temporibus, Prudentius ſatis docet, dum agens aduerſus Symmachum, in fine operis ad Valentinianum Auguſtū conuerſus, vehementer rogat, vt iubeat ea funeſta ſpectacula aboleri. Symmachus etiam de exhibitione gladiatorū in Conſulatu Flauiani ad ipſum ſcribens lib. 2. epiſt. 46. pluribus agit. Hæc itaque iā dira ſpectacula edi cum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, ſanguinem ſanguine abſtergendum putauit; nec eum fefellit opinio: quid enim cruori martyris inconceſſum, cum omnia mundentur in ſanguine? Ecce etenim quod Imperator leges ſanciendo non valuit perficere, Almachius effundendo ſanguinem impetrauit. Vnde appoſite ea de cauſa forte idem a Græcis Telemachus appellatur, paululum immutato nomine, quod finē pugnæ illi gladiatoriæ impoſuerit, ἀπὸ τ̃ παῦσαι τ̀ μάχην.

e *Corona ſanctorum Militum triginta.*] De ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcr. Hic animaduertere libet, ſanctam Dei Eccleſiam, quæ, Spiritu ſancto docente, veram verborum ac rerum proprietatem didicit, acerbiſſimas martyrum paſſiones, Coronas; To. 2. A. 303. nu. 115.

ac

ac vitæ exitum, Natalē diem appellare conſueuiſſe. Fuit nonnullorum ſententia, ipſis Kalendis Ianuarij temperatum eſſe a cæde martyrum, eo quod Gentiles mira celebritate eam diem colerent; quodq. in quadam epiſtola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatium, hæc ſcripta habeantur: Nullus ſit dies, quo non intra quingentorũ martyrũ numerus reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuarij hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib. 7. indict. 1. epiſt. 29. dum ibi nullum excipit diē, quo non celebrentur natalitia martyrum: repugnant etiam quæ ſcribit Sueton. in Tiberio cap. 61. his verbis: Nullus a pœna hominum ceſſauit dies, ne religioſus quidem & ſacer. animaduerſum in quoſdam ineunte anno nouo. hæc ibi. Idem in Claudio cap. 29. hæc verba. Syllanus abdicare ſe prætura ante quartum Kalend. Ianuarij, moriq. initio anni coactus. Hæc Suetonius de ſæuiſſimis principibus; quibus certè non fuerunt mitiores, qui in Chriſtianos, promulgatis edictis, acerbiſſime ſæuierunt. Ceterum ſcimus iure antiquo Romanorum non tantùm ipſis Kalendis Ianuarij, ſed etiam reliquorum menſium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorum ferijs, non tantùm a cæde, ſed a quacumque læſione Romanos magiſtratus ceſſaſſe: ipſis enim feriis vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, vt pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 15. & tamen innumeros fere martyres illis ipſis diebus paſſos eſſe, exploratiſſimum eſt. Nec tantum id Imperatorum voluntate, ſed & furentium Præſidum iuſſu. Habes de his Philonis Iudæi teſtimoniũ in libro, quē ſcripſit in Flaccum Aegypti Præſidem, vbi hæc leguntur: Mos eſt in neminem damnatum animaduertere, donec ſolemnes celebritates, natalitiaq. Auguſtorum feſta prætereant. At ille per eos ipſos dies iniuſtis pœnis affligebat homines innoxios. Et paulo poſt: Noui (inquit) quoſdam cruci affixos, inſtante tali feſto de cruce depoſitos, & ad ſepulturam cognatis ex more redditos: quandoquidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus: at iſte non mortuos deponi de crucibus, ſed viuos crucifigi iubebat, &c. Hæc Philo.

To.2. An. 228. nu.1. f *Martinæ.*] De eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res geſtæ ipſius, quas retulit Surius in tomo 1. In cod. manuſcrip. noſtræ biblioth. legimus eam paſſam anno quatto Alexandri Imperatoris: necnon & milites ſeptemdecim martyrum carnificinæ præfectos, & ſanctæ Martinæ opera ad Chriſtum conuerſos, ad decimumſeptimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hũc diem veſtigia celebrioris memoriæ ſanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij apud arcum Seueri. Meminit oratorij ſanctæ Martinæ Ioannes diaconus in vita ſancti Gregorij lib. 4. cap. 93.

g *Sub Alexandro Imp.*] Hic non leui quidem obiectioni occurrendum mihi videtur: Quonam pacto S. Martina, & alij martyres, quorum non eſt exiguus numerus, ſub Alexandro Imperatore paſſi dicantur, cum veterum hiſtoricorum auctoritate probetur, ipſum fuiſſe Chriſtianorũ ſtudioſiſſimum, multaq. in eos beneficia & officia contuliſſe: vtpote Mammeæ filium, quæ (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 15.) erat Chriſtianorum cupidiſſima: quamobrem non tantùm Chriſtianos ſuo iure viuere permiſit; ſed (vt ſcribit Lampridius in Alexandro) in larario, vbi matutinis horis rem diuinam facere conſueuit, inter ſuperſtitioſas deorum imagines, Chriſti etiam noſtri Redemptoris poſuit effigiem; habuitque in animo, Chriſto, ſicut & dijs, templum erigere, ſed ab idolorum ſacerdotibus eſt impeditus; cum ex illorum reſponſis affirmarent, omnes futuros Chriſtianos, ſi quod moliebatur, effeciſſet, ac reliqua iam templa deſerenda. Addit etiam, eumdem Imperatorem in curandis prouincijs, ac præficiendis Præſidibus, laudatiſſimos Chriſtianorum mores fuiſſe ſectatum: ac denique de eodem refert, in iudiciaria controuerſia reſcripſiſſe pro Chriſtianis aduerſus Gentiles. Quod autem dubitationem auget, eſt illud, quod ſcribit Herodianus lib. 6. eumdem Alexandrum, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, ſine ſanguine Imperiũ gubernaſſe. Non leuis quidē difficultas, ſed tamē quæ facile tolli poſſit, ſi ex Lampridio Herodianus declaretur, qui, ait, Imperium Alexandri ſic dictum eſſe ἀναίμακτον, hoc eſt, incruentum, vel ſine ſanguine, eo quod nulli ſenatorum necem intulerit, quod alij fecerant ante ipſum Imperatores; cum alioqui (vt idem ait) durus, tetricus, & ſeuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus ſit appellatus, quod plurimos iniſtis, vt ſibi videbatur, ex cauſis occidi mandauerit: immo præter nimiam ſeueritatem, quam in milites exercuit, ab ijſdem tandem occiſum fuiſſe tradit: Hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem quę ſpectant ad Chriſtianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor commemorat, ſic accipias; ipſum nullum aduerſus Chriſtianos perſecutionis edictum promulgaſſe; non tamen erga ipſos ita affectum fuiſſe, vt antiqua iura Romanorum, & prædeceſſorum edicta, quibus Chriſtiani plecterentur, ſilere iuſſerit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos deos, eorumq. cultũ in Vrbem introduci vetitum eſſe, nemo ignorat: id enim cum Ethnicorum complures teſtantur, tum etiam Tertullianus ſcribit in apologet. Recitat eam legem Cic. lib. 2. de legibus, quæ eſt huiuſmodi: Separatim nemo habebit deos: neve nouos, ſed ne adue- Vide To. 2. A. 225. nu. 2. 3. & ſeq.

aduenas, niſi publice adſcitos, priuatim colunto. Hæc lex xij. tab. Quin & Mecœnas (vt Dio eſt auctor lib. 52.) non tantùm deos peregrinos non inferendos in Vrbem, verùm etiam exteros homines alienæ religionis cultores ad Romanorum deorum cultum diris etiam ſupplicijs adigendos, Auguſto perſuaſit; eam potiſſimum rationem obtexens, vt ſecuritati Reipublicæ conſultum eſſet. At nec Imperatori liberum erat abſque Senatuſconſulto deos in Vrbem adſciſcere alienos; vt de Tiberio Auguſto teſtatur Tertullianus in apologet. His autem in ſuo robore manentibus iuribus, multas deinde aduerſus Chriſtianos ab Imperatoribus leges ſuperadditas fuiſſe, nullus dubitat: quas quidem omnes ſub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuiſſe, quamplurima vetera monumenta, ipſa martyrũ Acta teſtantur. Alexander enim optime Reipublicæ conſultum cupiens, bellicis ipſe negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitio Vlpiano, illiq. cum Paulo, vt præſtantiſſimis illius ætatis iureconſultis, rerum ſummam delegauit, vt Lamprid. ſcribit in Alexandro; illisq. relicta Reipub. adminiſtratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quonam modo in Chriſtianos affecti eſſent ij, quibus Reip. adminiſtrandæ cura demandata erat, ex eo conſtare ſatis poteſt, quod idem Paulus I.C. aduerſus Chriſtianos, ſuppreſſo religionis nomine, lib. 5. ſent. tit. 21. ita reſpondiſſe legitur: Qui nouas, & vſu & ratione incognitas religiones inducunt, ex quibus animi hominum moueantur, honeſtiores deportentur, humiliores capite puniantur. Hæc Paulus. Sed parua hæc ſunt, ſi cum ijs conferantur, quæ cum alios illius temporis iureconſultos, tum præſertim Domitium Vlpianum illorum omnium coryphæum, penes quem præfecturę munus & ſumma rerũ erat, Chriſtianis infenſiſſimum, Lactantius feciſſe deplorat lib. 5. c. 11. cum ait: Quinetiam ſceleratiſſimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & conſtitutiones ſacrilegæ, & diſputationes iuriſperitorum leguntur iniuſtæ. Domitius de officio Proconſulis libro ſeptimo reſcripta principum nefaria collegit, vt doceret quibus pœnis affici oporteret eos, qui ſe cultores Dei confiterentur. Hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconſulis, a Chriſtianis (vt putamus) Imperatoribus ex albo ceterarũ legũ expunctus: remanſerunt tamen quędam fragmenta eiuſdem, ex quibus poſſimus cetera facile iudicare, vt l. congruit. ff. de officio Præſidis: qua agitur, vt Præſes cum ingreditur prouinciam, primum omnium inquirat de ſacrilegis. Porro ſacrilegos a Gentilibus dici conſueuiſſe Chriſtianos, Iuſtinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac ceteri, qui ſcripſerunt apologias, plane demonſtrant. Ad hoc ipſum ſpectat illud, vt Proconſul prouinciam ingreſſus, templa luſtret, & circumeat. l. ſi in aliam. ff. de off. Proc. Eiuſdem etiam eſt illud reſponſum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4. ff. famil. hercíſ. Ex his omnibus quiſque facile poterit exiſtimare, quo ſtatu eſſet Chriſtianorum cauſa ſub talibus Orbis iudicibus, ne habeat quid amplius miretur, cum audierit, ſub Alexandro Imperatore complures martyres eſſe paſſos. Verùm ipſe Dominus, penes quem ſumma rerum erat, ſuæ ſæuitiæ meritas pœnas dedit, ſæuiſſime cæſus a militibus prætorianis, vt Lampridius ſcribit. Egimus de his pluribus in Annal. Eccleſiaſt. vnde & hæc deſcripſimus. Illud poſtremo lectorem monendum putamus, vt cum in vita S. Martinæ, vel alijs leget, Chriſtianos cauſam dixiſſe coram Alexandro Imperatore, ſciat illa non eſſe puriſſima ipſa martyrum Acta publica excepta a notarijs actuarijs corã Præſide, ſed potius eſſe Actorum paraphraſes ſuperadditas, prout quiuis prudens facile poterit iudicare.

h *Martyrij palmam.*] Non tantum apud Iudæos (vt ex pleriſque diuinæ Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ inſignia, ſed & apud Græcos, ex quibus ad Romanos eadem prouenit conſuetudo, vt victoribus palmæ darentur: ſed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liu. lib. 10. in fine decad. 1. Quòd ſit in palma victoriæ ſymbolum, habes ex Plutarch. lib. 8. q. 4. ſympoſiac. narratum a Gellio lib. 7. cap. 6. Certe his inſignibus nobilitatos ſanctos martyres vidit S. Ioannes Apoc. c. 7. vt non mireris, ſi in Martyrologio ſæpius leges, ſanctos martyres palmam accepiſſe martyrij: eſt enim ea dicendi phraſis ex diuinis Scripturis comparata, atque antiquitus vſurpata.

i *Concordij Epiſcopi.*] De ipſo etiam hac die To. 2. A. 175. n. 7.
Beda, Vſuardus, Ado, & alij, hisq. conſentiunt vet. manuſcrip. Eius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. ſed aliqua in eis inſunt corrigenda, ijſdemq. nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiuſdẽ Concordij Actis manuſcrip. Si Deus conceſſerit, in omnes ſanctorum vitas, quæ hactenus editæ reperiuntur, ſcholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falſi reperiatur, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Conſtantij Epiſcopi Peruſini, quam manuſcrip. accepimus ab illa eccleſia. Habet & Mombrit. deſcriptum martyrium S. Concordij to. 1. vit. ſanct.

k *Antonini Imp.*] Perſecutio ſub Antonino ponitur quarta a S. Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Oroſio lib. 7. cap. 15. a Seuero autem. lib. 2. quinta numeratur, vbi quartam dicit fuiſſe ſub Hadriano. His autem, qui decem tantum numerant perſecutiones Eccleſiæ ſub typico numero decem plagarum Aegypti, idem S. Auguſtinus minus aſſentire videtur eod. lib. 18. cap. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem perſecutio ab Antonino

exci-

excitata, non quidem ab illo Antonino, qui dictus eſt Pius, facta eſt, cuius tempore fuiſſe pacem in Eccleſia ſcribit Seuer. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico recenſet, Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Chriſtianis nihil negotij per leges fecerint) ſed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philoſophus, ab Antonino Pio adoptatus, in Imperium illi ſucceſſit, perſecutionem excitatam eſſe, omnes prædicti auctores affirmant. Et licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduerſus Chriſtianos leges fuiſſe ſcriptas: tamen abſque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauiſſimam in Chriſtianos perſecutionem conflatam eſſe, Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimumſeptimum annum Imperij Antonini Veri (ſic enim appellat M. Aurelium, ſicut & in aliquibus inſcriptionibus Verus dictus habetur, licet a L. Vero ſit longe diuerſus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus perſecutionis procella ex temerario populi impetu per ſingulas vrbes excitata contra nos ingraueſcere cœpit, in qua (ſicut in illis martyrijs, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet aſſequi) infiniti prope martyres in reliquis etiam terrarum regionibus, generoſa cæde pro Chriſto tolerata, nobilitati ſunt. Hæc Euſebius de perſecutione ſub Antonino Philoſopho. Ceterum conſtat, nec Antonini Pij Imperium cæde Chriſtianorum fuiſſe vacuum, vt apparebit inferius ſuis locis.

l *Magni Martyris.*] Plures eiuſdem nominis reperiuntur martyres: hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, ſicut & in manuſcriptis hac die poſitus habetur, quando, vel vbi ſit paſſus, nuſquam inuenimus.

Plura in An. T. 2. 3. & 4. obitus T. 4. A. 378. nu. 1. & ſeq.

m *Depoſitio S. Baſilij Epiſcopi.*] Non tantùm Latina omnia Martyrologia, ſed & Græci de eodem hac die agunt, vt conſtat ex eorum Menologijs. Moritur S. Baſilius (vt ſcribit ſanctus Hieronymus de ſcript. Eccleſ.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecenteſimo ſeptuageſimooctauo, quo poſtea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque ſibi adminiſtrandum ſuſcepit Imperium. Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, teſtatur S. Baſilium ex humanis ſublatum nouem menſibus ante illud Concilium Antiochenum, quod celebratum eſt poſt Valentis Imp. obitum. Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato: totidem annos ſedi illius tribuit Gregor. Nazianz. in epitaph. Ex quibus erroris arguitur Nicephorus lib. 10. c. 25. dum ait, Baſilium etiam temporibus Iuliani ſediſſe Epiſcopum. Laudes Baſilij poſt eius obitum dixerunt præſtantiſſimi theologorum & oratorum clariſſimi S. Gregorius Nazianzenus, & ipſius Baſilij germanus S. Gregorius Nyſſenus. Extat Amphilochij nomine ſcripta vita Baſilij, quæ tamen prudentiorum omnium ſententia, alterius cuiuſpiam potius, quàm Amphilochij æqualis Baſilio eſſe putatur; cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire videntur. dedit eam Latinitati Vrſus S. R. E. ſubdiaconus, cuius præfationem, quæ deſideratur in ceteris, legimus in vet. manuſcripto codice noſtræ bibliothecæ, quam poſſidemus liberalitate piæ memoriæ optimi ac eruditiſſimi viri Achillis Statij Luſitani. In iiſdem præterea quædam miracula eiuſdem S. Baſilij, Helladio auctore, ſcripta habentur, in Latinum verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario temporibus Nicolai primi Romani Pontificis, cuius ibidem habetur præfatio ad prædictum Vrſum conſcripta. S. Ioannes Damaſcen. teſtatur in orat. 1. de imag. vitam S. Baſilij fuiſſe ſcriptam a prædicto Helladio eius diſcipulo & ſucceſſore. Porro eiuſdem Baſilij res geſtas tam a Græcis, quam a Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Eccleſiaſt. iuxta ordinem temporum per annos ſingulos diſpoſuimus: ibiq. exactius quæ de S. Baſilio germana, quæve ſpuria habeantur, expendimus. Omittimus hic coaceruare innumera Patrum elogia de ſancto Baſilio, quę vix volumine comprehendi poſſent.

n *Fulgentij Epiſcopi.*] De eo cetera etiam Martyrologia. Habentur eius res geſtæ fideliter ſcriptæ a quodam ex diſcipulis eius ad Felicianum Epiſcopum illius ſucceſſorem. extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina & ſanctitate notiſſimus ſub Symmacho Rom. Pont. Anaſtaſio Imperatore, & Traſamundo Rege Vuandalorũ in Africa. fuit vnus ex numero illorum ducentorum viginti Epiſcoporũ, quos idem Rex in Sardiniam relegauit, quibus B. Symmachus Papa quotidiana ſubſidia miniſtranda curauit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontif. qui fertur nomine Damaſi, in Symmacho, & hiſtor. Miſcel. lib. 15. Eius ingenij monumenta recenſet S. Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 14. & alij poſteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiuſdẽ nominis Fulgentius Epiſcopus Vriculanus, qui celebris ſanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorum, imperante Iuſtiniano: de eo ſcribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 12. Rurſus alius eiuſdem nominis fuit in Hiſpania Epiſcopus, qui claruit tempore Inuigij Regis Goth. de quo in theſ. concion. tom. 2.

Fuſiuſ. T. 6. & 7. præcipue. A. 529. n. 4. & ſeq. & A. 522 nu. 21. & ſeq. obiit A. 529. n. 1. & ſeq.

o *Eugendi abb.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius Acta ab eius diſcipulo conſcripta recitat Sur. tom. 1. & dum in eis legitur Eugendus fuiſſe diſcipulus ſanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit: cum conſtet, prædictos floruiſſe ſub Chilperico Rege Clotharij filio, cum imperaret Iuſtinus, ac poſt eum Tiberius. ſic Gregor. Turon. vit. patr. lib. 1. cap. 1.

Chilpericus regnauit circa annum Chriſti 580. & ſeqq.

To. 10. A. p *Odilonis Abb.*] Alij de eo die ſequenti; ve-
998. nu. 5. rùm hæc eſt ipſa dies natalis eius: nam Pe-
T. 11 An. trus Damian. qui eius res geſtas conſcripſit,
1014. nu. hæc de eius tranſitu habet: Ea nocte, quæ
13. & ſeq. Dominicæ Circumciſionis ſolemnia præce-
An. 1022. debat, ſalutaris Euchariſtiæ ſacramenta per-
num. 16. cepit, & ſic beatum Deo reddidit ſpiritũ, &c.
obitus A. Migrauit ex hac vita ſub Damaſo Secundo
1048. n. 2. Rom Pont. imperante Henrico Secundo, anno a Chriſto Domino 1048. ætatis ſuæ anno 87. Ita Petrus Dam. in vita ipſius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in apolog. ad Guilielm. Abb. Tritem. de vir. illuſt. ordin. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. De eo inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus.

q *Euphroſyna virg.*] De ea tamen Latinorũ Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res geſtas edidit Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphroſynam cum Euphraſia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphraſia enim, & non de Euphroſyna ſcribit Io. Damaſc. ora. 3. de imag. quẽ citant. Tempore Theodoſij Arcadij filij circa annum 420.

2 Quarto Nonas Ianuarij. Luna. B xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	F	G	H	M	N	P				
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	1	2				

OCTAVA [a] ſancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, qui ſpreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi ſacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quàm ſancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ paſſio beati Iſidori [c] Epiſcopi. Tomis in Ponto ſanctorum trium fratrum Argei [d], Narciſſi, & Marcellini pueri [e], qui ſub Licinio Principe inter tyrones comprehenſus, cum nollet militare, cæſus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare merſus, martyrium conſummauit: fratres vero eius gladio perempti ſunt. Mediolani ſancti Martiniani [f] Epiſcopi. Nitriæ in Aegypto beati Iſidori [g] Epiſcopi & confeſſoris [h]. Ipſo die S. Siridionis [i] Epiſcopi. In Thebaide ſancti Macarij [k] Alexandrini Abbatis.

IANVARII 2.

OCTAVA a *ſancti Stephani.*] De ea etiã Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrãdi diẽ octauã plurib⁹ agunt hi, qui tractatus ſcripſerunt de diuinis officijs: at vt omittamus diei octauæ myſterium, eam ſanctiſſimam ac celeberrimã eſſe debere, diuina lex ſanxit Leuit. cap. 23. vnde ſancta Eccleſia tempore Euangelicæ gratiæ eſt mutuata exemplum, vt celebriores quaſdam ſolemnitates, etiam octauarum additione illuſtraret. ſanctè etenim pioq. Dei Eccleſiã ex antiquis illis ritibus quædam accepiſſe teſtatur S. Leo Papa ſer. 7. de ieiunio ſeptimi menſis.

b *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Sunt hi ex veteribus monumentis reſtituti. Quod ſpectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis, cremandisq. religioſis Chriſtianorum codicibus, ſcribit S. Auguſt. lib. 7. de baptiſ. c. 2. promulgatum illud fuiſſe poſt paſſionem B. Cypriani annis quadraginta, & quod excurrit, Coſſ. (vt apparet) Conſtantio quartum & Galerio. Concordant his ea, quæ idem Aug. ſcribit lib. 3. contra Creſcon. cap. 27. vbi agit de Cirtenſi Synodo habita (vt ait) To. 2. An. 302. n. 22.

(vt ait) anno ſequenti a prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimum Coſſ. Numeratur is annus promulgati edicti decimus nonus Imperij Diocletiani: quando (inquit Euſebius hiſt. lib 8. c. 3.) menſe Martij Diocletianus & Maximianus Imp. de diruendis cunctis Chriſtianorum eccleſijs, ſacriſq. codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Sicq. numerantur anni quadragintaduo a martyrio Cypriani vſque ad promulgatum de libris comburendis edictum. Deplorat eiuſmodi ſacrorum librorum conflagrationem Arnobius aduerſus Gentes lib. 4. Optatus Mileuit. in libris ſuis contra Parmenianum frequenter meminit eiuſdem edicti, ſicut & S. Aug. in epiſtolis & alijs commentarijs aduerſus Donatiſtas conſcriptis. Acta præterea publica ſanctorum martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto ſæpius agunt. Porro etſi Imperatorum edicta de abolitione librorum Chriſtianorum non præceſſerunt tempora Diocletiani; ſane quidem reſponſa prudentum de ea re iam ante fuiſſe prolata, conſtat ex Vlpiani ſententia lib. 4. ff. famil. herciſ. Nam cum Chriſtiani a Gentilibus magi haberentur, eorum libri eiuſdem artis ſunt exiſtimati: aduerſus quos extat reſponſũ Pauli lib. 5. ſent. tit. 23. Sed quis miretur, hæc illos ſtatuiſſe de libris Chriſtianorum, cum & Ciceronis libros illos de nat. deorum, ac quos ſcripſit de diuinat. eo quod ex illis idolorum ſuperſtitio impugnari videretur, abolendos eſſe ex Senatuſconſulto, nonnullorum fuiſſe conſiliũ, ſcribat Arnobius lib. 3. aduerſus Gentes? Hæc perſecutio ſub Diocletiano & Maximiano cenſetur decima ab Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Oroſio lib. 7. c 27. a Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Chriſtianos prædictas leges a Dioclet. & Maxim. AA. quibuſdam præludijs perſecutionis complures cæſi ſunt Chriſtiani milites, vt ſcribit Euſeb in Chron. anno 14. Diocletiani Imp. & hiſt. lib. 8. cap. 4.

c *Iſidori Epiſc. 1.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcrip Cuius autẽ fuerit ciuitatis Epiſcopus, nullus prodit: qui etſi Antiochiæ ponatur, nequaquam tamen videtur fuiſſe Antiochenus Epiſcopus: Euſebius enim, qui tam in chronico, quam etiam in hiſtoria recenſet omnes Antiochenos Epiſcopos, nullum eius nominis ponit, ſicut nec Nicephorus Epiſcopus Conſtantinop. in ſerie, quam texit Antiochenorum Antiſtitum.

To. 3. A. d *Argei, Narciſſi*] Agunt de ijſdem hic Be-
316. n. 47. da, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. omneſq; ſub Licinio Imperatore hos paſſos eſſe confirmant: de quo hæc Seuer. ſacr. hiſt. lib. 2. Tunc Licinius, quia aduerſus Conſtantinum de Imperio certauit, milites ſuos litare præceperat, abnuentes, a militia reijciebat: ſed inter perſecutiones non computatur; adeo res leuioris negotij fuit, quam vt ad eccleſiarum vulnera perueniret. Hæc Seuerus; qui etiam noluit perſecutionem appellare, quia toto Orbe terrarum contra Chriſtianos non erat indicta, ſed in Oriente tantùm, vbi idem Licinius imperabat. Euſebius, qui illis temporibus vixit, in vit. Conſtantini lib. 1. c. 44. plures a Licinio editas leges aduerſus Chriſtianos teſtatur. S. Baſilius etiam in oratione habita in quadraginta martyres ſub eodem Licinio paſſos, ſcribit, ipſum per præconium & edictum omnibus denunciaſſe, ne quis Chriſtum profiteretur: in profeſſores autem fidei Chriſtianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuiſſe propoſita. Porro quamplurimos martyres ſub Licinio martyrio coronatos, tàm Latinorum Martyrologia, quàm Græcorum Menologia atteſtantur. Huius autem excitandæ perſecutionis in Chriſtianos cauſam Gregor. Nyſſen. orat. ſecunda de ſanctis quadraginta martyribus ſcribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, ſimulacrorum inſano cultui dedito, perſuadere conatur, non aliter eum de barbaris victoria potiturum eſſe, niſi prius mactaret eos, qui Chriſtum adorarent. Hæc Greg. Nyſſenus.

e *Marcellini pueri.*] De eodem prædicti. To. 3. A.
Quod autem hic inter tyrones recenſendus, 316. n. 47.
puer dicatur; ſic accipe puerum, vt ſaltem eſſet annorum decem & ſeptem: ea enim ætate tyrones adſcribebantur militiæ, vt auctor eſt Gellius lib. 10. cap. 18. Quod item hic dicitur peremptus ob eam cauſam, quod nollet militare; id non odio militiæ (vt de C. Vetricno Valer. Max. ſcribit lib 6. cap. 3. defecerit) qui ſibi manus digitos amputauit, ne militaret; ſed quod (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius ſuos milites litare præcepiſſet. Eſt de his l. 1. de filijs militarium, C. Theod. lata ſub eiuſdem Licinij Conſulatu aduerſus eos, qui cum diſpendio corporis, reſectis digitis, militiæ neceſſitatem conarentur euadere. Id ipſum l. 4. 5 & 10. De tyron. item C. Theod. Quanto autem cum periculo impietatis Chriſtiani militarent in caſtris Gentilium, pluribus docet Tertullianus lib. de corona milit.

f *Martiniani Epiſcopi, aliàs Materniani.*] De Cir An.
eo tabulæ Mediolanenſis Eccleſiæ, quas R. D. 417.
Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, doctus in primis ac diſertus, nobiliſſimi ingenij hac ætate ſcriptor, quiq. in hoc argumenti genere magna cum laude verſatus eſt, luculentiſſime illuſtrauit. De Materniano, ſeu Martiniano Epiſcopo Mediolanenſi extat epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. Eſt eius exordium: Mens niuei, &c. Claruit temporibus Papæ Zoſimi.

g *Iſidori Epiſcopi.*] Ex manuſcrip. ita po- To. 4. A.
nitur: quem putamus eſſe illũ ſanctitate cla- 386. n. 46.
rum, cuius meminit S. Hieron. in epitaph.

Paulæ

Paulæ ad Euſtoch. epiſt. 27. his verbis: Occurrente ſibi ſancto & venerabili Epiſcopo Iſidoro confeſſore,& turbis innumerabilibus monachorum, &c. Sciastamen longe alium hunc eſſe ab illo Iſidoro Aegypti monacho, qui magna aliquando fama ijſdem temporibus vixit, ſed factus Origeniſtarum propugnator & ductor, priſtinam laudem obſcurauit. Scribit de eo S. Hieronymus epiſt 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem aduerſus Pelagianos.

h *Et confeſſoris.*] Cum S. Hieronymus hunc Confeſſorem appellet; ne quid lateat, ſciendum eſt, diuerſa admodum ſignificatione a præſentis temporis vſu hanc vocem a maioribus vſurpatam. Illi enim neminem eo nomine appellabant, niſi eum qui Chriſti fidem interpellatus, coram fidei hoſtibus confeſſus eſſet. Si vero aliquod genus tormentorum eſſet expertus, nec tamen martyrio occubuiſſet; tunc & Martyr vocatus, idemq. aliquando etiam dictus reperitur Confeſſor, quod ſcilicet nondum martyrium conſummaſſet. Licet ſi vim harum vocum expendas, eædem ſint, nihilominus tam apud Tertullianum, quam etiam Cyprianum,& alios pleroſque antiquorum, eo ſenſu, quo diximus, eas voces accipi conſueuiſſe, perſpectum ſatis, exploratumq. habetur. Conſule, ſi hæc exactius ſcire cupis, in primis Cypriani epiſtol. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in ſchol. epiſt. 9. vir quidem etſi facie mihi incognitus, eruditione tamē ſatis perſpectus. Iuxta eiuſdem Cypriani ſententiam, qui non interpellatus ſe martyrio ingerebat, hic dicebatur Profeſſor. Si adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, ſua ſuosque relinquens, exilio ſpontaneo procul a patria vitam ageret, hic appellabatur Extorris: cuius non erat deſpicienda conditio; nam & numero martyrum recenſendus erat, ſi ea de cauſa mortem oppetijſſet. Hæc omnia more maiorum, atque vetuſto loquendi genere. Obtinuit poſtmodum vſus, vt omnes qui ſancta & laudabili vita vixiſſent, ſanctoq. demum ac probato fine in Domino quieuiſſent, Confeſſores appellarentur.

i *Siridonis Epiſcopi.*] De quo etiā hac die vet. manuſcr. Sed cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, hactenus obſcurū remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter ſanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

k *Macarij Alex. abb.*] De eodem hac die
To. 4. A. Beda, Ado,& manuſcrip. Conſtat, duos fuiſſe
372. n. 85. Macarios ſanctitate celebres, Aegyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus eſt, eo quod (vt ſcribit Palladius) in eccleſia Alexandrina functus eſſet presbyterio: al-
To. 2. A. ter autem ſimpliciter Aegyptius eſt appella-
288. n. 5. tus. Agunt de his pluribus veteres hiſtorici, Socrat. lib. 4. hiſt. c. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. Rufin. lib. 2. cap. 4. Hieron. epiſt. 27. Caſſian. collat. 5. cap. 12. & collat. 24. cap. 13. in vit. patr. par. 1. Pallad. Galata c. 8. Suidas, & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conſpicui, ſed de duobus tantum agitur in Martyrologio. Vixit enim eodem ſæculo Macarius ceteris To. 5. A.
iunior, ad quem Rufinus tranſlationem Pe- 397. n. 29.
riarchon Origenis inſcripſit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiuſdem Rufini diſcipulus fuit; de quo, tacito nomine, hæc S. Hieron. epi. 16. Tunc diſcipulus [illegible] & vere nominis ſui, ſi in talē magiſtrum non impegiſſet, &c. Hæc idcirco Hieronymus, quoniam in Origeniſmum ipſum lapſum deplorat. At ne quis aliqua forte ſuſpicione ſaltem leui pulſetur, hunc de quo ſcribit S. Hieron. fuiſſe alterum ex duobus illis, quos colimus; ſatis rei veritas perſpicua redditur, dum conſtat, Macarium Aegyptium magiſtrum fuiſſe Euagrij, vt ſcribit Socrat. lib 4. c. 18. & Gennad. de vir. illuſt. cap. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit diſcipulū Rufinū, vt S. Hieron. ſcribit ad Cteſiphontem; Rufinus autem (vt vidimus) Macarium iuniorem Origeniſtam erudiuit. Si itaque Macarius Aegyptius fuit magiſter Euagrii, cuius Rufinus fuit diſcipulus: quomodo Macarius Rufini diſcipulus vnus idemq. erit cum Macario Aegyptio? Nec eſt etiam quod quis exiſtimet, S. Hieronymum de Macario altero, Alexandrino videlicet eſſe locutum: quem etſi aliquanto iuniorē Aegyptio ſcribat Palladius cap. 8. tamen illius temporibus claruiſſe, prædicti auctores teſtantur, Socrat. lib. 4. cap. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. c. 4. ſicq. Macario Rufini diſcipulo ſeniorem fuiſſe apparet. Ad hæc addimus: Illū Macarium, quem Hieronymus inſimulat hæreſis Origenis, fuiſſe aliquando Romæ, idem inſinuare videtur; at Alexandrinum, de quo eſt quæſtio, nunquam Romam venire voluiſſe, Palladius ipſe teſtatur. Claruit ijſdem temporibus alius virtutibus inſignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus eſt cognomento Homicida: de ipſo ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 29. & Pallad. ad Lauſ. cap. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monaſticā vitam amplexus eſt, de quo idem Pallad. cap. 36. in fine. Romani huius res geſtæ habentur in vit. patrum, auctore Theophilo quodam, ſed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus, Dei Eccleſia recenſet inter ſanctos; de quibus & Græci agunt vna eademq die, decimoquarto Kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter ſcriptores Eccleſiaſticos, Macarius ille ſenior dictus Aegyptius, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 10 & ille iunior Rufini diſcipulus, de quo idem Gennad. cap. 28.

3 Tertio Nonas Ianuarij. Luna. C xxviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
t u A B C D E f F G H M N P
21 22 23 24 25 26 27 28 28 29 30 1 2 3

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ via Appia natalis [b] ſancti Anteri [c] Papæ, qui ſub Iulio Maximino [d] paſſus eſt, & in cœmeterio [e] Calliſti ſepultus. Eodem die ſancti Petri, [f] qui apud ciuitatem Aulonam crucis ſupplicio eſt interemptus. In Helleſponto ſanctorum martyrum Cyrini [g], Primi, & Theogenis. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Gordij [h] centurionis, de cuius laudibus extat præclara Baſilij Magni oratio in eius die feſto habita. In Cilicia ſanctorum martyrum Zoſimi [i], & Athanaſij commentarienſis, Item ſanctorum Theopempti, & Theonæ, qui in perſecutione Diocletiani illuſtre martyrium obierunt. Patauij ſancti Danielis [k] martyris. Viennæ in Gallijs ſancti Florentij [l] Epiſcopi, qui tempore Gallieni Imperatoris in exilium relegatus, illic martyrium conſumauit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Genoueſæ [m] virginis, quæ a beato Germano Antiſiodorenſi Epiſcopo Chriſto dicata, admirandis virtutibus, & miraculis claruit.

I A N V A R I I 3.

OCTAVA a *ſancti Ioannis.*] Meminit eiuſdem Octauæ Amalar. de eccleſ. offi. lib. 4. capit. 37. in fin. Agit de eadem Ado in Martyrologio.

To. 1. An. 58. nu. 94. b *Natalis ſancti, &c.*] Vetus loquendi vſus, vt dies migrationis ex hac vita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exacte rationem reddit Origenes lib. 3. comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. cap. de ſexta feria pag. 60. Et Nicolaus Papa in epiſtola ad conſulta Bulgarorum c. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migrauit: quomodo enim vſitato more dicitur naſci, quando quis ex vtero materno procedens in hanc lucem exit; ſic quoque iure natus appellari poteſt, qui liber ab huius ſæculi tenebris, ad lucem pertingit viuentium. Pro qua ergo re apte conſuetudinem tenet Eccleſia, vt ſolemnes beatorum martyrum vel confeſſorum Chriſti dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerunt viuorum, nuncupentur Natales: ſed & eorum ſolemnia, non funebria, tamquam morientium, ſed (vtpote in vera vita naſcentium) Natalitia vocitentur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiam dici reperitur, quo quis ordinatur Epiſcopus, vt apparet ex S. Ambroſio lib. 8. epiſt. 60. ad Felicem ed... Rom. ex S. Paulin. epiſt. 16. ad Delphinum, & ex Hilarij Papæ epiſt. ad Aſcanium.

c *Anteri Papæ.*] Succeſſit hic Pontiano, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific. qui fertur nomine Damaſi, & indicibus Vaticanis, quos exſcripſimus. Id ipſum teſtatur Optatus Mileuit. li. 2. contra Parmenian. Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum, Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 22. Niceph. Epiſc. in chron. & alij, qui omnes poſt Pontianum ponũt Anterum. In Actis quibuſdã S. Vrſulæ poſt Pontianum Cyriacus quidam Rom. Pontifex perperam fingitur. Conſule ea quæ habentur adnotata inferius die 21. Octobris, vbi de actis illis pluribus egimus. To. 3. A. 338. nu. 1.

d *Sub Iulio Maximino.*] Quod ſpectat ad perſecutionem Maximini, ſub quo Anterus paſſus dicitur, ſextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. & Oroſ. hiſt. lib. 7.

lib.7.c. 19. Seuer. autem hanc inter perſecutiones non numerat; quam tamen fuiſſe pergrauem, conſtat. De ea ita Euſeb. lib 6.c.21. Maximinus propter grauem inuidiam, qua contra Alexandri familiam, in qua complures fideles & Chriſtiani verſabantur, flagrabat, acerbam perſecutionis tempeſtatem concitauit; iuſſitq. ſolos eccleſiarum præſides, tamquam auctores doctrinæ Euangelicæ, neci dari. hæc Euſeb. Porro qualis quantaue fuerit hæc perſecutio, ex eo ſaltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipſo teſtatum reliquit, cum ait: Tam crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Buſiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Gygem vocarent: Senatus eum adeo timuit, vt vota templis publice priuatimq. mulieres cum ſuis liberis facerent, ne ille vmquam vrbem Romam videret: audiebat enim alios in cruce ſublatos, alios animalibus nuper occiſis incluſos, alios feris obiectos, alios fuſtibus cæſos, &c. Quæ quidem cùm in ſuos milites exercuiſſet, quanto his maiora in Chriſtianos, aduerſus quos immenſo flagrabat odio, ſæuus barbarus ſit molitus, quiſque poterit exiſtimare.

De Cœmeterijs plura. T. 2.

c *In Cœmeterio Calliſti.*] Vox notiſſima, Cœmeterium, qua Chriſtiani illum locum dicere conſueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora ſepelienda inferuntur; inde deducto vocabulo, quod ſicut diuina Scriptura obitum iuſtorum, ſomnum dicere ſolita eſt; eadem ſignificatione locum illum, vbi ſepelirentur, Cœmeterium, hoc eſt, dormitorium, a κοιμάω, quod eſt dormio, voluit appellari: quæ etiam loca, modo Concilia ſanctorum, de qua voce agemus inferius, modo etiam, a natura loci denominatione deducta, Arenaria, Cryptæ, Catacumbæ, ſeu Catatumbæ in veteribus Martyrologijs appellata inueniuntur. Apud Afros eadem loca Areæ dictæ reperiuntur. vnde Tertullianus ad Scapulam, ex verbis perſecutorum: Non ſint Areæ: hoc eſt, loca ſepulturarum Chriſtianorum deſtruantur, ne ad ea vlterius conuenirent, &c. In ea enim loca cùm precum cauſa conuenire conſueuiſſent frequenti cœtu Chriſtiani, magis magiſq. Gentilium furor ſæuire atque graſſari ſolitus eſt, vt ſcribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vſurpata reperitur eadem vox a Pontio diacono in Actis martyrij S Cypriani, vbi in fine dicit, illum fuiſſe ſepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ complura Cœmeteria, quorum tantùm quadragintatria ex tabulis Vaticanis deſcripſi, de quibus vberius agit Onuphrius. Deſiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. eccleſiaſt. Erant autem Cœmeteria omnia, vel Areæ extra ciuitatem poſitæ: vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra mœnia mortuum ſepelire. Sed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium vſum, tum etiam per pientiſſimam Leonis Imp. nouellam conſtitut. 53. quæ incipit, Mea quidem ſententia, &c. ſunt antiquata, ac prorſus abrogata. Ex Cœmeterio Calliſti, de quo agimus, effoſſum corpus ſancti Anteri Papæ translatum eſt intra Vrbem in eccleſiam S. Siluestri in Campo Martio, vbi in lapidea tabula eiuſmodi vetus inſcriptio legitur: Hæc eſt notitia Natalitiorum Sanctorum hic requieſcentium: Menſe Ianuario, die tertia NATALIS SANCTI ANTERI PAPÆ, &c.

f *Petri.*] De eo etiam Beda, Vſuard. & vet. manuſcrip. Extant eius paſſionis Acta, & quidem germana ab Anaſtaſio S. R. E. Bibliothecario Latinitate donata: retulit ea Surius in tomo 1.

Paſſus ſub Martiniano cir. A. 285.

g *Cyrini, Primi, & Theogenis.*] Beda de Theogene tantum hic agit, cuius Acta recitat Monbrit. tom. 2. vit. ſanct. Petrus in cat. lib. 2. cap. 41. breui compendio perſtringit Theogenis martyrium, qui paſſus eſt ſub Licinio Imp. vt prædicta Acta teſtãtur. Vſuard. de ijſdem tribus omnibus hic agit.

To. 3. A. 316. n. 47.

h *Gordij.*] Extat de ipſo præclarum encomium S. Baſilij agunt de eodẽ hac die Græci. Paſſus reperitur ſub Licinio Imp. vt legimus in peruetuſto Menologio, quod aſſeruatur in bibliotheca Ill. ac Reuerendiſſ. Guilielmi Sirleti Card. ampliſſ. illudq. ab ipſo Latinitate donatum, propriaq. manu maiori ex parte conſcriptum, velut ingentem theſaurum eius liberalitate poſſideo, & (vt Hieronymi verbis vtar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & ſeruo gaudio, vt Cræſi opes habere me credam. Meminiſſe itaque lector debet, cum in his ſcriptis allegatur Menologium, me de eo ſemper intelligere.

To. 2. A. 304. n. 62. & ſeq.

i *Zoſimi & ſoc.*] Græci itidem de ijſdem hac die agunt, vt conſtat ex Menologio, vbi de Zoſimo & Athanaſio ſeorsũ ab alijs agitur, paſſique ponuntur ſub Domitiano: Theopemptus autem & Theonas ſub Diocletiano.

Cir. A. 93. T. 2. A. 305. n. 15.

k *Danielis.*] Hæc eſt dies inuentionis eius corporis, vt accepimus ex tabulis eccleſiæ Patauinæ. De eadẽ inuentione agit Petrus in catal. lib. 2. cap. 40. & Scardin Annal. Patau.

Inuentio A. 1064. trãſ. 1295 Ferrarius

l *Florentij Epiſcopi.*] De ipſo hac item die Beda, & Ado Treuer. necnon vet. manuſcrip. Ado Viennen. in Chron. anno 241. hæc de eo: Florentius quoque Epiſcopus Viennenſis vita & doctrina emicuit; manſit ad Gallieni & Voluſiani Imperium, exiliatusq. martyrium compleuit. hæc Ado. An autem ſub Gallieno aliqua fuerit excitata perſecutio, dicemus inferius 13. Ianuarij.

To. 2. A. 262. n. 58.

m *Genoueſa.*] De eadem agunt hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 91. & de geſtis Francorum lib. 4. c. 1. Extant præcla-

To. 5. A. 429. n. 11.

clara eius vitæ Acta, quæ recitat Sur. tom. 1. plura etiã de ipſa reperies in vita S. Germani Epiſc. Antiſiodorẽſis, quam ſcripſit Conſtantius. Sigebert. item in Chron. ann. 457. Claruit temporibus Valentiniani Tertij Imp. ac peruenit vſq; ad Clodoueum Regem Franc.

4 Pridie Nonas Ianuarij. Luna. D xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
22	23		24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4		

OCTAVA [a] ſanctorum Innocentium. In Creta natalis ſancti Titi [b], qui ab Apoſtolo Paulo Cretenſium Epiſcopus ordinatus, poſt prædicationis officium fideliſſime conſummatum, beatum finem adeptus, ſepultus eſt in eccleſia, vbi à B. Apoſtolo dignus miniſter fuerat conſtitutus. Romæ ſanctorum martyrũ Priſci [c] presbyteri, & Priſcilliani clerici, ac Benedictæ religioſæ feminę: qui tempore impijſſimi Iuliani gladio mrtyrium cõpleuerunt. Item Romę B. Dafroſę [d] vxoris ſancti Flauiani martyris, quę poſt interfectionem viri ſui primùm exilio relegata, deinde ſub prętato Principe capite plexa eſt. Bononię ſanctorum Hermetis [e], Aggęi, & Caij martyrum, qui ſub Maximiano Imperatore paſſi ſunt. Adrumeti in Africa commemoratio ſancti Mauili [f] martyris, qui in perſecutione Seueri Imperatoris à Scapula ſęuiſſimo Pręſide damnatus ad beſtias, martyrij coronam accepit. Item in Africa pręclariſſimorum martyrum Aquilini [g], Gemini, Eugenij, Marciani, Quincti, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas ſancti Gregorij [h] Epiſcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia ſancti Rigoberti [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 4.

OCTAVA a *ſanctorum Innocentium*] Scribit Poſſidius in indiculo, ſanctum Auguſtinum duos ſermones habuiſſe in die Octauarum Infantium. de eadem octaua Amalarius de Eccleſ. offic. lib. 4. cap. 37. Microlog. cap. 36. Ado item hac die in Martyrologio.

Plura to. 1. ad ann. 44 & infra an. 51.

b *Titi*] Agunt de eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 25. Auguſti. De Tito frequenter Paulus Apoſt. meminit, ad quẽ & ſcripſit epiſtolam. Sanctus Ignatius etiam in epiſtola ad Philadelph. Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 4. Hiero. Io. Chryſoſt. & Theodoret. in cõmentarijs in epiſt. ad Titũ, Sophronius apud Hier. de ſcrip. Eccleſ. Iſidorus, ſiue alius ſit auctor, de vita & morte ſanct. c. 88. Doroth. in ſynopſi, & alij de eodem agunt. habẽt Menologium, eum natum annos nonagintaquatuor in pace quieuiſſe.

c *Priſci & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri. Horũ res geſtæ narrantur in Actis ſanctæ Bibianæ: quæ tamen aliqua cenſura indigent, & in ijs præſertim, quæ de Iuliano Apoſtata narrantur, eum Romæ vixiſſe, deq; martyribus habuiſſe quæſtionẽ: quod enim per Vrbis Præfectum in martyres geſtũ eſt, id ipſi Iuliano tribuitur, quem numquam Romam aduenıaſſe, certum eſt; idque omnes, qui antiquas callent hiſtorias, atque ea ſciunt, quæ Ammianus Marcel. con ſcripſit, facilè intelligunt. Idem lib. 26. ſcribit, Vrbanam

To. 4. an. 362. num. 273.

nam præfecturam à Iuliano creditam fuiſſe Aproniano: quem cum idem auctor ethnicus dicat aduerſus magos ſæuiſſimas quæſtiones exercuiſſe, Chriſtianos per magos, more Gẽtilium, intelligere, haud obſcurum eſt illis, qui apologias, quas Patres aduerſus Gentiles pro Chriſtianis ſcripſerunt, aliquando legerunt.

At quomodo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eoſdem honorificentiſſimè habuit, eoſque longè poſitos accerſiuit? vt teſtantur Eunapius Sardianus de vit. philoſ. in Maximo, Ammian. Marcel. lib. 22. & Socr. lib. 3. cap. 1. extant & de his eiuſdem Iuliani literæ. Porro reperiuntur etiam horum martyrum Acta ſeorſum ab Actis S. Bibianæ in vet. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ.

To. 4. an. d *Dafroſæ.*] De qua etiam iidem qui ſupra
362. nu. agunt hac die. Eius res geſtæ leguntur in iiſ-
273. dem Actis S. Bibianę eius filiæ. Errare admodum conſtat Petrum in catal. lib. 2. c. 43. dum citans Adonem (apud quem nihil tale reperi) dicit, hanc Dafroſam vxorem fuiſſe Fabiani Papæ, deceptus nimirum nomine Fabiani Expræfecti parentis ſanctarum virginum Bibianæ atque Demetriæ, qui vixit temporibus Conſtantij & Iuliani Impp. cùm tamen Fabianum Papam conſtet martyrio coronatum eſſe ſub Decio Imperatore.

To. 2. an. e *Hermetis & ſoc.*] Vſuardus etiam de his
362. nu. hac die, adſtipulaturq; vet. manuſcr. Hos au-
122. tem ſub Maximiano Imperatore paſſos eſſe, teſtantur etiam tabulæ Bononienſis eccleſiæ.

To. 2. an. f *Manili.*] Præclaro elogio hunc martyrem
203. nu. 7. Tertullianus exornat, ſcribens ad Scapulam Præſidem; cui etiam exprobrat cladem diuinitus immiſſam in Africam in martyris vltionem. Scapulam autem Præſidem, cuius cum hic, tum apud Tertullianum mentio habetur, illum reor Tertyllum Scapulã, ad quem extat reſcriptum Commodi Imp. l. diuus Marcus. ff. de offi. præſ. nã paulò poſt Cõmodũ Seuerus imperat, ſub quo Scapula in Africa exercuit ſanctorum carnificinam, inter quos Manilius, de quo agitur, martyrio coronatus eſt.

g *Aquilini & ſoc.*] De his etiam Beda hac Perſecu-
die, qui fatetur horum Acta ſuis temporibus tio fuit
extare; quæ poſtmodum excidiſſe videntur. cir. ann.
Agũt de iiſdem Vſuardus, Ado, & alij. Paſſos 484.
hos eſſe in perſecutione Vuãdalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adone, quem citat.

h *Gregorij Epiſcopi.*] De eodem vet. manu- To. 6. an.
ſcrip. Huius res geſtas ſcripſit Gregorius Tu- 509. n. 13.
ronen. in vita ſanct. patrum cap. 7. qui de eodem agit de geſt. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruiſſe temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interfuiſſe reperitur Gregor. Lingon. Epiſcopus tribus Galliarum Concilijs, Epaunenſi, Aruernenſi, necnon etiam tertio Aurelianẽſi, ſed huic per legatos tãtùm. In tabulis Epiſcoporũ Lingonien. quas deſcripſit Democh. decimusſextus hic eius ſedis numeratur Epiſcopus. Mombrit. etiam de ipſo agit. tom. 1. vit. ſanctorum.

i *Rigoberti Epiſcopi.*] Extant eius præclara To. 9. an.
Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit iis tempo- 717. n. 9.
ribus, cùm Pipinus & Carolus Martellus re- & an. 741
gnum Francorum adminiſtrarent pro Chil- nu. 12.
derico Rege; peruenitque vſque ad tempora Hadriani Papæ; qui, ipſo defuncto, reiecto Milone, in locum eius ſubrogauit Turpinum, vt eius Acta teſtantur. De ipſo item Sigeb. in chron. anno 723. Ponitur hic in tabulis Democh. 28. eius ſedis Epiſcopus.

xxvj. E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5

VIGILIA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ ſancti Teleſphori [b] Papæ, qui ſub Antonino [c] Pio poſt multos labores pro Chriſti confeſſione illuſtre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] ſanctorum Martyrum, qui in Thebaide ſub perſecutione Diocletiani diuerſo tormentorum genere cæſi ſunt. Antiochiæ ſancti Simeonis [e] monachi, qui in [f] columna ſtans multos annos vixit, vnde & Stylitæ cognomen accepit: cuius vita & conuerſatio extitit admirabilis. In Anglia ſancti Eduardi [g] Regis, virtute caſtitatis, & gratia miraculorum inſignis. Alexandriæ

xandriæ ſanctę Syncleticæ [h], cuius res præclare geſtas ſanctus Athanaſius litterarum monumentis commẽdauit. Romæ ſanctæ Aemilianæ [i] virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ, quæ vocante Tharſilla ſorore, quæ ad Deum præceſſerat, hac ipſa die migrauit ad Dominum. Eodem die ſanctæ Apollinaris [k] virginis.

I A N V A R I I 5.

To. 1 an. 51. nu 68. & ſeqq. De vigilijs plura, to. 1. to. 5. & to. 6.

VIGILIA a *Epiphania*] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de geſt. Franc. lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſc. Microlog. & alij qui agunt de diuinis officijs. Celebrabatur etiam in eccleſia Africana vigilia Epiphaniæ, in qua ſanctus Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Felicem cæcum Dei virtute illuminauit, vt ſcribit Vict. de perſec. Vuandal. libro 2. Egimus ſatis de vigilijs Eccleſiæ in Annalibus Eccleſ. Hic autem illud vnum nequaquam diſſimulandum videtur, nonnullos affirmare, ſanctum Ambroſium perſuaſione ſanctæ Monicæ, vſum vigiliarum ea de cauſa ab Eccleſia proſcripſiſſe, quod Chriſtianorum plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo tranſigerent: quod firmant auctoritate ſermon. s, qui S. Auguſtini nomine ſcriptus reperitur ad fratres de eremo; eſt ordine vigeſimusquintus. Hoc autem quid magis à veritate alienum poteſt excogitari, cum eo tempore, quo ſancta Monica fuit Mediolani, occaſione perſecutionis Arianorum, ibidem vigiliæ vigilantius, ſanctius, purius, ac propenſiori ſtudio, quam vmquam antea, fuerint celebratæ? Nam præter longiores excubias, frequentiorem cœtum, conciones ad populum, S. Ambroſius addidit vigilijs ſacros hymnos. Præſto illis erat vna cum ceteris ſancta Monica, & in eis (vt S. Auguſtinus ſcribit lib 9. confeſſ. cap. 7.) primas partes tenebat. Quàm ſolerti ſtudio Mediolanenſis eccleſia ſacras vigilias ageret, accedat auctoritas ipſius S. Ambroſij, qui in ſermone in Pſal. 109. edit. Rom. de feſto Pẽtecoſtes, commendans exactam vigiliarũ obſeruationem, ait: Ieiunauimus Sabbato, vigilias celebrauimus, orationibus pernoctãter inſtitimus, &c. In eccleſia verò Africana tantùm abeſt (quod præſefert ſermo ille) vt ea occaſione demptæ fuerint nocturnæ ſacræ vigiliæ, vt eędem maius tunc temporis acceperint incrementum, & in exactiorem purioremque religionis cultum fuerint reſtitutæ. Nam vſus citharæ, qui ea occaſione irrepſerat, quod ſcriptum eſſet in Pſal. 70. Pſallam tibi in cithara ſanctus Iſrael, Auguſtini opera fuit ablatus, vt ipſe ſcribit concione 1. ſuper Pſalmum 32. Erant igitur in vſu vigiliæ nocturnæ, illæque puræ, & Chriſtiana obſeruatione digniſſimæ, vt idem teſtatur in concione ad catechumenos contra Iudæos to. 6. Ad quas etiam frequentandas ſuos conſueuit hortari, vt apparet ex ſerm. 251. de temp. Inſuper addimus, tantùm abeſſe, vt occaſione chorearum, vel aliorum abuſuum, ſacræ vigiliæ fuerint abolitæ, vt in omnibus contrarium prorſus acciderit; nimirum vt ex ſacro religioſoque vſu vigiliarum ſublati fuerint perditiſſimi illius temporis mores, qui antea irrepſiſſent. Eſt de his locus egregius S. Auguſtini in ſermone habito in die natali ſancti Cypriani, eſt ordine 115. de diuerſis, vbi hæc leguntur cap. 5. tom. 10. pag. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos iſtum locum inuaſerat petulantia ſaltatorum. Iſtum tam ſanctum locum, vbi iacet ſancti martyris corpus (ſicut meminerunt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam ſanctum inuaſerat peſtilentia & petulantia ſaltatorum. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & à cãtantibus ſaltabatur. Quando voluit Dominus per ſanctum fratrem noſtrum Epiſcopum veſtrum, ex quo hic cœperunt ſanctæ vigiliæ celebrari, illa peſtis aliquantulum reluctata, poſtea ceſſit diligentiæ, erubuit ſapiẽtiæ, &c. Ex his omnibus luce clarius cognoſces, cuius fidei ſit ſermo ille, qui nomine Auguſtini ad fratres de eremo circumfertur, quem cum alijs ſchola Louanienſis in hac recẽtiori editione teiecit in angulum. Non itaque Ambroſius, non Auguſtinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his temporibus vigilias nocturnas Eccleſiaſticas abrogauit, vel minuit: ſed impuriſſimus hęreſiarcha Vigilãtius vigilias, ſui nominis hoſtis, impugnauit, ſicque minuere conatus eſt, vt nõniſi ſemel in anno, in Paſchali ſolemnitate vigilias peragendas eſſe iactaret. Hieronymus aduerſus Vigilant.

b *Teleſphori Papa.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac vet. manuſcrip. In Romanis Pontificibus ea tantùm quæ ſpectant ad ſucceſſionem, hic annotare viſum eſt: in Annal. Eccleſiaſticis cetera vberius explicabimus. Quod itaque attinet ad ſucceſſionem Teleſphori, agit in primis Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. Optatus lib 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. ad Gener. Niceph. Epiſc. in chron. & alij complures recentiores.

To. 2. an. 154. nu. 1. & ſeqq.

c *Sub Antonino Pio.*] Hoc loco fortaſſe erit
qui dubitet, quomodo ſub Antonino Pio Te-
leſphorus vel alij paſſi dicantur, cum ſub eo
pacem fuiſſe in Eccleſia, teſtetur Tertull. in
apologet. Seuerus lib. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 14. &
alij. Conſtat etiam Antoninum pro Chriſtia-
nis edictum ampliſſimum propoſuiſſe, vt ſcri-
bit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 12. quod
apud Iuſtinum martyrem leges in appendice
apologiæ. Reſpondemus, martyrium Tele-
ſphori vel aliorum contigiſſe ante ſcriptam à
Iuſtino apologiam, & promulgatum pro
Chriſtianis edictum, prout idem teſtatur Eu-
ſebius hiſt. lib. 4. cap. 11. & 12. Porro ex eadem
Iuſtini apologia ſatis apparet, ante illud tem-
pus, cùm idem imperaret Antoninus, non eſ-
ſe temperatum omninò à cæde Chriſtiano-
rum; non quidem Imperatoris mandato, ſed
ex ſententia Præſidum, & furore Gentilium,
conclamantibus illis contra fideles: ad quo-
rum coërcendum furorem Iuſtinus (vt appa-
ret) nobiliſſimam illam elaborauit apolo-
giam Chriſtiano philoſopho dignam. Sup-
petunt & aliæ rationes, cur tempore pacis Ec-
cleſiæ, vel ſub iuſtiſſimis Principibus multi
reperiantur martyres paſſi: ſed ea quæ ſupra
diximus de temporibus Alexandri Impera-
toris, & quæ paulò inferius dicturi ſumus de
Traiano, ſatis ad hanc rem explicandam eſſe
poterunt.

To. 2. an. d *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum
302. n. 86. ſingulorum certamina Euſebius digeſſit in
& ſeq. libro quem ſcripſit de Martyribus, qui non
extat. Omnium verò ſimul agonem ſumma-
tim complexus eſt hiſt. lib. 8. cap. 9. Cùm au-
tem innumera ferè Ægyptiorum martyrum
multitudo paſſa habeatur tàm ex monumen-
tis Græcorum, quàm Latinorum ſcriptorum:
de ea gente illud ad memoriam reuocaui,
quod ſcribit Cicero lib. 5. Tuſcul. his verbis:
Ægyptiorum morem quis ignorat? quorum
imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis
carnificinam prius ſubierint, quam ibim, aut
aſpidem, aut felem, aut crocodillum violent;
quorum ſi imprudenter quippiam fecerint,
nullam pœnam recuſent. Hæc Cicero. Por-
ro ſi olim Ægyptij tanti virium; quanti illos
margaritum (vt habet parœmia) feciſſe pu-
tandum eſt, corroborante eos præſertim diui-
na gratia?

To. 5. an. e *Simeonis*] De eodem hac etiam die ce-
420. n. 28. teri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt
obitus to. apparet ex Menologio. Huius adhuc viuen-
6. nu. 460. tis quaſdam res geſtas conſcripſit Theodore-
nu. 18. & tus Epiſcopus Cyri libro ſanctorum Patrum
ſeq. Deum amantium c. 26. Euagrius etiam non-
nulla lib. 1. hiſt. cap. 13. & 14. Niceph. lib. 14.
c. 51. qui etiam teſtatur, Metaphraſtem vbe-
rius eius Acta fuiſſe proſecutum, ſed non ex-
tant. De eo præterea ceteri Græcorum, vt
Suidas, Cedrenus, Michaël Glycas; plura de
eo in vita Danielis Stylitæ, & in Actis ſancti
Theodoſij Cœnobiarchæ: ex Latinis Grego-
rius Turon. de gloria confeſſ. c. 26. & alij re-
centiores. In vit. Patrum par. 1. c. 48. eiuſdem
Simeonis, incerto auctore, vita ſcripta repe-
ritur. Huius egregia ſanctitas, admirandumq;
vitæ genus quod excoluit, non tantùm in Sy-
ria vbi agebat, ſed toto innotuit Orbi: Ro-
mæ etenim, vt præſens. adeo notus fuit, vt
opifices in omnium officinarum veſtibulis,
alij in porticibus (vt ſcribit Theodoretus)
imaginem eius affigerent; hinc vnuſquiſque
(vt ait) ſibi auxilium ac tutelam parantes.
In Gallijs etiam notiſſima extitit eius fama,
prædicãte eius admirabilem ſanctitatem ſan-
cta Genouefa, quæ licet longè abſens, eum
tamen velut præſentem diuinitus nouerat, vt
conſtat ex eiuſdem ſanctæ Genouefæ Actis.
Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholi-
ci, vt Theodoſius Iunior, cuius adhuc legi- To. 5. an.
tur epiſtola ad illum ſcripta, inſerta in Actis 432. n. 48.
Concilij Epheſini to. 5. cap. 15. edit. Pelt. Scri- & ſeqq.
pſiſſe etiam ad ipſum reperitur Leo Magnus
Imp. vt ſcribit Euag. hiſt. lib. 2. c. 9. De tem-
pore quo vixit, ex Theodoreto eius primor-
dia colligi poſſunt, dum ait, columnam iam
incoluiſſe temporibus Meletij Epiſcopi An-
tiocheni, qui ſub Valente Imp. vixit, deſijtq;
ab humanis eo anno, quo celebrata eſt ma-
gna Synodus Conſtantinopolitana, Syagrio
& Euchario Conſſ. qui numeratur annus à
Chriſto, iuxta veriores chronographos, tre-
centeſimus octogeſimus primus. Superuixit
autem Simeon (vt ait Cedrenus) vſq; ad quar-
tum annum Leonis Magni Imp. quod etiam
colligitur ex Actis Danielis Stylitæ: eſt annus
is à Chriſto 460. qua ratione iam centenario
maior obdormiſſe dignoſcitur. De tranſla-
tione reliquiarum eius facta Conſtantinopo-
lim, & eccleſia in eius honorem erecta ab eo-
dem Leone Imperatore, habetur mentio in
Actis eiuſdem Danielis Stylitæ. Non omit-
tendum illud videtur, quoſdam eodem nomi-
ne deceptos ex duobus vnum cõflaſſe Simeo-
nem. Nam duos fuiſſe Simeones, ſeniorem,
ac iuniorem, exploratum habetur. Præter ſe-
niorem, de quo agimus, fuit etiam alius eiuſ-
dem nominis & exercitationis, idemq; dictus
Stylita; quem à prædicto eſſe diuerſum, tem-
pora, loca, maiorumq; teſtimonia declarant.
Quonam tempore vixerit Simeon ſenior, iam
vidimus. Iunior autem (vt auctor eſt Eua-
grius lib. 6. cap. 22. qui eum nouit, & vſus eſt
familiariſſimè) claruit temporibus Iuſtini
Imperatoris vſque ad Mauritium. Extant
eiuſdem Simeonis litteræ ad Iuſtinum Au-
guſt. recitatæ poſtmodum in actione quin-
ta Nicænæ ſecundæ Synodi, vt eius teſtantur
Acta; vbi & cognominatus eſt hic, Simeon
Stylita admirãdi montis, iiſdemq; notis nun-
cupatur à Ioanne Damaſceno in orat. 3. de
imag. circa finem. Sic enim eſt dictus, quod
(vt idem ſcribit Euagrius lib. 6. cap. 22.) vi-
xit in columna ſeorſum in ſummo mõtis ver-
tice poſita. Vixerunt prædicti ambo in Sy-
ria.

ria. Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia, quadraginta fere milliaribus ab Aegis ciuitate: huius meminit Sophronij Pratum ſpirit. cap. 57. hic percuſſus fulmine interijt: ex quo quidem genere mortis diuerſum hunc eſſe a prædictis duobus Simeonibus, nulla eſt dubitatio. De prædictis duobus Græci agunt in Menologio; de ſeniori (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

f *In columna.*] Super vnam columnam cellulam ex tabulis ſtruere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam baſilicam domum ſuam venderet, excepit ſibi ius vnius columnæ, ſuper quam tectum proijceret compactum ex tabulis, vnde ipſe & poſteri eius munus gladiatorium ſpectare poſſent, quod tum edebatur in foro. hæc Aſcon. Ab eodẽ Mænio dicta eſt Mæniana ſtructura, cuius poſtea fuit frequentior

To.11.A. vſus; cuius meminit Feſtus in verb. Mæniana.

1043.nu. g *Eduardi Regis.*] Cuius egregia facta con-

3.a.1060. ſcripſit Alredus Abbas, quæ retulit Sur. in

nu. 8. ca- tom. 1. Hunc Alexander Papa Tertius adſcri-

noniza- pſit ſanctorum numero; cuius rei geſtæ ex-

tio.10.12. tant monumenta in appendice ad vitam eius.

an. 1161. Habentur etiam in bibliotheca Vaticana lit-

an.1. teræ Innocẽtij Quarti Rom. Pont. de celebratione diei feſti S. Eduardi Regis, in Regiſt. ann. 2. num. 255. pag. 527. Obijt idem ſanctus anno Domini milleſimo ſexageſimoſexto.

Circa an. h *Syncletica.*] Græci etiam de eadem hac

310. die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 4. ſanctum Athanaſium ſcripſiſſe vitam Syncleticæ: eadem, inquit, ratione, qua ſcripſerat vitam Antonij; vt ſicut in hoc viri, ita in illa haberẽt mulieres, quod imitari aſſidue poſſent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim non ſine graui totius orbis Chriſtiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumento, quod Eccleſia eſt conſecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conſcripta. Eiuſdem nominis virginem Sedulius presbyter in epiſtola ad Macedonium, quæ eſt præfatio Paſchalis operis, ſummis laudibus celebrat; necnon eius ſororem Perpetuá coniugij vinculo adſtrictam. Extant ſenioris Syncleticæ grauiſſimæ ſententiæ recitatæ atque deſcriptæ in Vit. patrum. Vixit Syncletica iunior iiſdem cum Sedulio tẽporibus, ſenior autẽ tẽporibus Conſtantini Imp.

i *Aemiliana.*] Agit de ſancta Aemiliana To. 7. A.

S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert, 581. n. 4.

poſt multa præclare geſta, hac die quieuiſſe & ſeq.

in pace. Fuit alia ſancta Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit longe ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa.

K *Apollinaris virg.*] Eius res geſtas edidit Circa an.

Metaphraſtes; de quibus lectorẽ monitũ ve- 408.

lim, ineſſe ibi errorẽ, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui poſt Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuiſſe genitã Anthemio Conſulari viro religioſiſſimo, qui ſub Arcadio Imperatore geſſit Conſulatum, ad quem extat Ioannis Chryſoſtomi epiſtola. 147. de quo & Theodoretus meminit lib ſanct. patr. c. 8. Habitus eſt autem hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodoſio impubere adminiſtrauit Imperiũ.

6 Octauo Idus Ianuarij. Luna. F xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

EPIPHANIA [a] Domini. In territorio Rhemenſi paſſio ſanctæ Macræ [b] virginis, quæ in perſecutione Diocletiani, iubente Rictiouaro Præſide, cùm in ignem eſſet præcipitata, & permanſiſſet illæſa, dehinc mamillis abſciſſis, & ſqualore carceris afflicta, ſuper teſtas etiam acutiſſimas ac prunas volutata, orans migrauit ad Dominum. In Africa commemoratio plurimorum ſanctorum [c] Martyrum, qui in perſecutione Seueri ad palum [d] ligati, igne conſumpti ſunt. Rhedonis in Gallia ſancti [e] Melanij Epiſcopi & confeſſoris, qui poſt innumerabilium ſigna virtutum, iugiter cælo intentus, glorioſus migrauit à ſæculo. [f] Florentiæ ſancti Andreæ Corſini Florentini Carmelitæ Epiſcopi

Feſulani, quem miraculis clarum Vrbanus Octauus in Sanctorum numerum retulit. [f] Geris in Aegypto ſancti Nilammonis recluſi, qui dum ad Epiſcopatum traheretur inuitus, in oratione ſpiritum Deo reddidit.

IANVARII 6.

To. 1. A. 1. nu. 19. & ſeq.

EPIPHANIA [a] *Domini.*] Græci etiam hac die eamdem celebrant ſolemnitatem, quam aliqui & Theophaniam dicunt; licèt Gregor. Nazianzenus Theophaniam appellet diem, quo Dominus Ieſus Chriſtus eſt natus: hanc autem diem, qua non tantùm aduentus Magorum, ſed etiam inter alia myſteria, Baptiſmatis Chriſti ſolemnitas agitur, vocat feſtum ſanctorum luminum, eo quod baptiſmus etiam illuſtratio diceretur, vt apparet ex eiuſdem oratione In ſancta lumina; quo etiam nomine apppellat eam Cyrillus monachus in Actis quæ de ſancto Euthymio exacte conſcripſit. Apud Aegyptios autē vna eademq; die Natalis Chriſti atque baptiſmus agi conſueuit, vt conſtat ex homilia Ioannis Chryſoſtomi in Lucam c. 2. in Nat. Domini, tom. 2. & Ioanne Caſſiano collat. 10. de oratione cap. 1. Epiphanius in panar. hereſi 51. paulò diuerſus ab Aegyptijs, dicit, hac die, vel (vt habent alij codices) quinta huius, natum eſſe Dominum, baptizatum autem ante ſextum Idus Nouemb. hac autem die, qua & Aegyptij Natalem Domini celebrant, primum illud a Domino miraculum eſſe factum, cum aquā mutauit in vinum. At S. Hieronymus in commentario ſuper Ezechielem cap. 1. hac ipſa die baptizatum tantùm fuiſſe Dominum, non autem natum, affirmat. Conſultius itaque Occidentalis Eccleſia vna eademque die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorum, Chriſti baptiſmum, & primum illud inſigne miraculum recolit. His diuinis myſterijs S. Auguſtinus ſermo. 32. de temp. qui eſt quartus Epiphaniæ, addit & quartum, nimirum excellens illud ſignum, quando quinque panibus quinque hominum millia Chriſtus pauit in deſerto. Paulinus in Natali 9. ſancti Felicis non niſi prædicta tria myſteria ea die habita recenſet, ſicut & S. Maximus Taurinenſis. Celeberrimam fuiſſe ſemper Chriſtianis eiuſmodi ſolemnitatem, declarat Cæſarum præſentia, adeo vt ne impij quidem Principes ab ea celebritate abeſſent. Siquidem Iulianus Apoſtata, qui pallio Chriſtianæ ſimulatæ religionis latentem impietatem ſtudebat contegere, cùm eſſet in Gallijs, voluit ea die cum ceteris Chriſtianis ſacris intereſſe myſterijs, vt ſcribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipſum præſtitit Valens Imperator Arianus, vt de eo ſcribit S. Greg. Nazianz. oratione in laudē Baſilij. Viſus enim fuiſſet a Chriſtiana fide prorſus extorris, qui tantis ſolemnibus non adeſſet. Theodoſius Imp. ſic huius diei celebritatem coli iuſſit, vt ſeptem diebus qui præcedunt, ac totidem qui ſubſequuntur, iudicialem ſtrepitum conticeſcere iuſſerit, vt l. 2. Cod. de ferijs.

De tempore Baptiſmi Chriſti, tom. 1. in Apparit. nu. 105. & ſeq. & an. 31. nu. 13. & ſeq.

To. 1. A. 31. nu. 29.

To. 1. A. 1. nu. 19. & ſeq.

b *Macra.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq; manuſcripta, Petrus item in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic eſt, eam paſſam ſub Diocletiano Imperatore: nam Rictiouarum Prǽſidem, qui eam ſub titulo Chriſtianitatis damnauit, ſub eodem Imperatore exercuiſſe præfecturam, declarant Acta ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, & aliorum Gallicanorum martyrum. Quod autem ad nomen Præſidis ſpectat, Rictiouarum in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones diſtinctum inuenimus in hunc modum, Rictius Varus; quæ lectio mihi magis arridet.

To. 2. an. 303. nu. 131.

c *Plurimorum martyrum.*] Reſtituti sūt hi ex veteribus monumentis, quibus perbelle adſtipulatur Tertullianus in apologetico, vbi hæc circa finē habet, cū in Gentiles inuehitur: Licèt nunc Sarmenticios & Semaxios appelletis: quia ad ſtipitem dimidij axis reuincti exurimur. Is eſt habitus victoriæ noſtræ, hæc palmata veſtis; tali curru triūphamus, &c. Conſule de his ſcholion Pamelij ibi appoſitū 619.

To. 2. A. 205. n. 17. & 18. to. 2. an. 201. n. 32.

d *Ad palum ligati.*] Ad palum ligabātur rei aliquando ad comburendū, vt hic habes; aliquando verò ad torquendum, vt legitur apud Suetoniū in Claudio c. 34. De vtroque plura ſuppetunt exempla in Actis martyrū. Illi etiā qui ſecuri plectendi eſſent, ligabantur ad palum, vt Valer. lib. 5. c 8. dum ait: Virgis cæſos, & ad palum religatos ſecuri percuti iuſſit. eadem ſupra lib. 3. c. 8. Rurſus etiam palus adigebatur per medium hominem vſque ad ſummum oris, ac ſic miſere mori cogebatur. de quo ſupplicio Seneca lib. 2. epiſt. 14. ait: Cogita adactū per medium hominē, qui per os emergebat, ſtipitem, &c. De quo genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vuandalic. & alij.

e *Melanij Epiſc.*] De eo etiam Vſuardus. Hic reperitur interfuiſſe Concilio primo Aurelianenſi, temporibus Clodouei celebrato, vt eius Acta teſtantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confeſſ. cap. 55. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 49. Fuit & eiuſdem nominis Melanius alter Viromandenſis Epiſcopus, qui eadem vixit ætate, eidemq; Concilio præſens fuit. Alius inſuper Melanius Epiſcopus Rothomagenſis, de quo ſcribit Gregorius Turonenſis de geſtis Franc. lib. 7. cap. 19.

To. 6. A. 507. n. 27.

f Geris

To.5. an. 403.n.36.

f *Geris in Aegypto S. Nilammonis.*] Geris ciuitas eſt in Aegypto, diſtans à Peluſio fere quinquaginta ſtadijs: cui præficiendus cùm eſſet a Theophilo Alexandrino Nilammon, antequam res ageretur (vt optauit, & precibus impetrauit) in eadem cellula, qua clauſus tenebatur, diem obijt; vbi in eius memoriam templum eſt erectum, annuaq; ſtatuta commemoratio, vt ſcribit Sozomenus hiſt. lib.8. cap.19.& Niceph. lib.13. cap.17.

7 Septimo Idus Ianuarij. Luna. G xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

RELATIO [a] pueri IESV de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani [b] Antiochenæ eccleſiæ presbyteri & martyris, qui ſatis clarus doctrina & eloquentia, paſſus eſt Nicomediæ ob Chriſti confeſſionem in perſecutione Galerij Maximiani, ſepultusq; eſt Helenopoli in Bithynia: cuius laudes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus celebrauit. Antiochiæ ſancti Cleri [c] diaconi, qui pro confeſſionis gloria ſepties tortus, ac diu in carcere maceratus, ad vltimum decollatus, martyrium conſummauit. In ciuitate Heraclea ſanctorum martyrum Felicis [d] & Ianuarij. Eodem die ſancti Iuliani [e] martyris. In Dania ſancti Canuti [f] Regis & martyris. Papiæ ſancti Criſpini [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Dacia ſancti Nicetæ [h] Epiſcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij prædicatione mites reddidit ac manſuetas. In Aegypto beati Theodori [i] monachi, qui tempore Conſtantini Magni floruit ſanctitate, cuius meminit ſanctus Athanaſius in vita ſancti Antonij. Barcinonę ſancti Raymundi de Peniafort Ordinis Prædicatorum ſanctitate & doctrina celebris.

I A N V A R I I 7.

T.1.an.1. nu.42. & ſeq.& an. 8.n.13.& an.9. per totum. Plura to. 3. præſertim ann. 309.n.12. & an.311 num.3.& ſeq.& an. 318.n.75. & ſeq.& ann. 326. nu.57.

a RELATIO *Pueri Ieſu de Aegypto.*] Agit de eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij, quibus omnibus adſtipulantur vet. manuſcrip. Id vero contigiſſe poſt ſeptimum Chriſti annum, pluribus demonſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

b *Luciani.*] De eodẽ Latini omnes hac die, Græci autem agunt decimaquinta Octobris. Hunc ſub Maximino paſſum, Euſebius tunc viuens, ac geſta martyrum ſcribens, teſtatur lib.9. c.5. Id ipſum Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Luciano. Tam Metaphraſtes, quam Suidas eum ſub Maximiano martyrio occubuiſſe dicunt: quod & in Annalibus comprobauimus. Præclariſſima hic ſui ingenij reliquit monumenta, quæ a maioribus Lucianea ſunt appellata, cuius etiam nomine dicta eſt diuinæ Scripturæ verſio ab ipſo elaborata, quam Græci Communem, ſeu Vulgatam dixere, eaq; (vt ſæpius teſtatur S. Hieronymus ad Chromatium epiſtol. 107. & ad Suniam 131.) Orientales omnes qui interiacent a Conſtantinopoli Antiochiam vſque, ſunt vſi. Nouiſſime demum, ea vrgente perſecutione grauiſſima, cùm apologiam pro Chriſtiana religione ſcripſiſſet, nobili corona martyrij eſt inſignitus. Non ſic tamen felix in diſcipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ eum ſectata, præclarum pro fide certamen ſubijt; ceteri in apoſtaſiam primum eo tempore perſecutionis ſunt prolapſi; poſtmodum reddita pace Eccleſiæ, ſe

Ario coniunxere, vt ſcribit Niceph. lib. 8. c. 31. Porro ijdem, quo illuſtriori gloriarentur auctore, non erubuerunt & ſanctiſſimum martyrem, quaſi auctorem hæreſis in crimen adducere, ſeſeq; ab eodem Collucianiſtas appellare: eo etenim nomine Arius ſuos dicebat, ad quos ſcribebat epiſtolas. Extat adhuc exemplum litterarum Arij ad Collucianiſtas apud Epiphan. in panar. hæreſ. 69. & Theodoret. lib. 1. c. 5. Id aliquando, primis illis rerum exordijs, Catholici verum rati, in eumdem Lucianum declamarunt, vt feciſſe videtur ſanctus Alexander Epiſcopus Alexandrinus, ſcribens ad æque ſanctum Alexandrum Conſtantinopolitanum Antiſtitem, cuius epiſtola recitatur a Theodoreto lib. 1. hiſt. cap. 4. Tranſijt idem nomen ad poſteros: nam & Marius Victorinus lib. 1. aduerſus

To. 3. an. 318. n. 75. & ſeq.

Arianos, eoſdem Lucianiſtas appellat. Nequid autem de tanto martyre lenis ſuſpicionis in alicuius animum irrepat, ex ipſis etiam Arianorum actis, quàm pura ſinceraq; eſſet Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Conſtantij Imp. tempore conuenientes, vt abolerent nomen illud Conſubſtantialitatis, fidei profeſſionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hiſt. lib. 3. c. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua communis Filij cum Patre ſubſtantia, potentia, gloria, imago, & alia demum omnia inſunt, quæ Catholicæ Eccleſiæ filij profitentur: niſi tantum quod Conſubſtantialitatis verbum illic non reperitur expreſſum; cuius occaſione & a Niceno ſymbolo illud adimere conabantur: ſed nulla quidem in eo eſſe poterat culpa, eam vocem omittendo, quam ſcimus ad eludendos omnes Arianorum cauillos (vt pulchre docet S. Athanaſius in decretis contra Arian. col. 381.) a ſacroſancta Nicæna Synodo primum fuiſſe ſapienter appoſitam. Quod itaque religioſe vereq; ante Nicænum Concilium Lucianus profiteri potuit, eo ipſo in damnationem eiuſdem vocis abuſi ſunt Ariani, ſicut & ipſam Scripturam etiam in prauum ſenſum ſæpius torquere non erubuerunt. Satis vel illud ſit ad S. Luciani defenſionem teſtimoniū Athanaſij, qui dum in Synopſi, quam ad Conſtantem Auguſtum ſcripſit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum ſanctum magnum religioſumq; martyrem. Sed non prætereat (quod mente exciderat) nobile illud de martyre Luciano, quod eſt apud Origenem elogium, quo ait: Quod autem ſecundum ipſam hiſtoriam teſtis lacerati atque pernecati fuerint ſancti martyres, manifeſtum eſt atque irrefutabile. Nam poſt vniuerſa tormenta recludentes eos in carceres, & teſtas multas in eis ſternentes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernecabant. Ita conſummatus eſt beatus atque glorioſus Lucianus, lucidus vita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantiæ conſummatione. Ob hoc enim Lucianus cognominatus eſt tamquam lucidus, aut proprio lumine ſibi fulgens, aut alijs lucens. Hic namque beatus duodecim diebus ſupra teſtas multas extenſus, tertiadecima die eſt conſummatus; alijq. innumeri ſancti martyres eodem modo mortem tranſeuntes conſummati ſunt. Hucuſque auctor, non tamen Origenes, vt præfert titulus: nam longe ante Luciani tempora ille obijt, nempe ſub Gallo & Voluſiano: Lucianus autem (vt vidimus) vltima perſecutione ſub Maximiano eſt coronatus martyrio. Nec eſt quod de alio Luciano ea ſcripta eſſe dici poſſint: nam eiuſdem genere mortis, quod auctor recenſet, Lucianum, de quo agimus, eſſe ſublatū, eius Acta a Metaphraſte deſcripta declarant. Eius venerandum corpus poſt martyrium, delphinorum obſequio, Drepanum in Bithyniam delatum, egregia baſilica ab Helena Conſtantini matre fuit ornatum, qui & locum illum Imperialibus munificentijs auctum, Helenopolim appellauit, vt ſcribit Socrat. lib. 1. c. 13. & Niceph. hiſtor. lib. 8. cap. 31. Quod hic habetur, S. Ioannem Chryſoſtomum præclara oratione laudaſſe Lucianum: ſcias eam vt rem pretioſiſſimam aſſeruari in bibliotheca eruditiſſimi Card. Sirleti, prout ipſe mecum, vt de pretioſo margarito, gloriatus eſt. Agit & de Luciano Suidas in hiſtoricis, & alij.

c *Cleri diaconi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, manuſcrip. ac ceteri, Petrus item in catalog lib. 2. cap. 54.

d *Felicis & Ianuarij.*] Agit de his item hac die Vſuardus, conſentiuntq; vet. manuſcr.

e *Iuliani.*] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in manuſcr. idem reperitur: quando autem, vel vbi paſſus ſit, latet.

f *Canuti Regis.*] De eo plura Saxo Grammat. hiſt. Dan. lib 13. Ioannes Magnus hiſt. Goth. lib. 18. cap. 11. 12. & 13. Floruit temporibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa an. Domini 1080. Fuit alius eiuſdem nominis Danorum Dux, qui & ipſe innocentiſſime necatus eſt, & inter ſanctos relatus; de quo idem Saxo Grammat. & Ioannes Magnus lib. 18. cap. 14. & lib. 19. cap. 7.

Canonizatio to. 12. ann. 1164. nu. 50. circa fin. A.

g *Criſpini Epiſcopi.*] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq; Mediolanenſi Concilio tūc congregato, vt conſtat ex ſynodica eiuſdem ad S. Leonem ſcripta. Succeſſit huic S. Epiphanius ſanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus de eo in vita S. Epiphanij Epiſcopi, & in carmine quod ſcripſit, hæc habet de S. Criſpino:

To. 6. an. 451. n. 15. obit⁹, an. 466. n. 15.

Salue ſancte parens, ſaluete o ſæpe recepti
Criſpini cineres, ad cuius vota redundat,
Quicquid in hoc Chriſti miramur dogmate dignum, &c.

Eiuſdem nominis fuit Epiſcopus Parauinus, qui vixit temporibus Conſtantij, cuius meminit Athanaſius in apolog. ad Conſtantium col. 316 d.

h *Nice-*

To. 5. An. 328 n. 18. 10. 5. an. 396. nu. 14. & an. 397. n. 14. & ſeq.

h *Nicetæ Epiſcopi.*] Hic licèt Dacorum eſſet Epiſcopus, optimè tamen notus fuit Romanis, quem S. Paulinus in 10. epiſt. ad Sever. doctiſſimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca ſancta conſueuit: de cuius reditu idem Paulinus carmen ſapphicum perelegans ſcripſit, quo eius præclara geſta cecinit, & inter alia de Beſſis populis ad Chriſtum conuerſis meminit. Gens præ ceteris fera: nam (vt Strabo teſtatur) ob conſuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio vocabulo ſunt appellati Latrones: de quorũ ad Chriſtũ conuerſione hæc ibi Paulinus:

Nam ſimul terris animisq; duri,
Et ſua Beſſi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te greganſtur
Pacis in aulam.

De his etiã S. Hieronymus epiſt. 3. ad Heliodorum: Beſſorum (inquit) feritas & pellitorum turba populorum, qui mortuorum quondam inferijs homines immolabant, ſtridorem ſuum in dulce Chriſti fregerunt melos. Hæc Hieron. De Beſſis monachis præterea habetur mentio in vita S. Theodoſij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rurſus in Natali nono S. Felicis agit.

Circa an. 300.

i *Theodori.*] Duo reperiuntur fuiſſe Theodori; quorum alter, de quo hic agitur in Martyrologio, diſcipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanaſius in vita eiuſdem Antonij meminit: alter verò etiam ſanctitate celebris fuit, cuius geſta narrantur in vita S. Pachomij, cuius diſcipulus extitit, de quo etiam mentio habetur in lib. vit. patrum par. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in libro de oratione. Infra quinto Kalen. Ianuarij eius dies natalis agitur.

To. 5. An. 404. nu.

8 Sexto Idus Ianuarij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	F	f	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

BELLOVACI in Gallijs ſanctorum martyrum Luciani [a] presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi à perſecutoribus gladio perempti ſunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionyſio in Galliam venerat poſt nimiam cædem, cùm Chriſti nomen viua voce confiteri non timuiſſet, priorum ſententiam & ipſe excepit. Item S. Eugeniani [b] martyris. In Libya ſanctorum martyrum Theophili [c] diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac teſtulis peracutis compuncti, demum in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Aſia S. Apollinaris [d] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Vero ſanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis S. Seuerini [e] Epiſcopi, fratris beati Victorini martyris: qui poſt multarum virtutum perpetrationem, plenus ſanctitate quieuit. Papiæ S. Maximi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Metis S. Patientis [g] Epiſcopi. Eodem die apud Noricos ſancti Seuerini [h] abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus eſt Apoſtolus. Eius corpus ad Lucullanum [i] prope Neapolim diuinitus delatum, inde poſtea ad monaſterium S. Seuerini tranſlatum eſt.

To. 1. A. 95. nu. 7. & A. 98. nu. 11.

a LVCIANI *& ſoc.*] De his etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, quibus & manuſcrip. aſſenſiuntur. Meminit Luciani Petrus Cluniacenſis lib. 1. epiſt. 2. Vincent. in ſpec. Antonin. prima par. tit. 6. cap. 26. §. 3. Petrus in catal. lib. 2. cap. 55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacenſi in Actis ſancti Quintini, quæ extant apud Sur. tom. 5. die 31. Octob. In Actis ſanctorum Criſpini & Criſpiniani habetur mentio de Luciano vna cum Quintino: ſed cum ad tempora Diocletiani referatur, alius eſſe videtur ab hoc, de quo hic agitur, quem Petri Apoſt. diſcipulum eſſe tradunt.

b *Eugeniani.*] Vſuardus item de ipſo agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui hexametro carmine Martyrologium ſcripſit ante ſexcentos annos.

c *Theophili & Helladij.*] Græci etiam de iiſdem agunt hac die, vt ex Menolog. ipſorum conſtat, vbi etiam crudele ipſorum martyrium enarratur.

To. 2. A. 172. nu. 7. A. 173. n. 9. & ſeq. & A. 191. nu. 3.

d *Apollinaris Epiſc.*] Huius celebris memoria eſt apud Euſebium lib. 4. cap. 6. & lib. 5. c. 15. & 18. de eodem S. Hieronymus de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 84. ad Magnum. Recitantur ab Euſebio aliqua ſcriptionum eius fragmenta; in quibus ex eo præ ceteris animi ipſius candor effulget, dum nihil proprio ingenio ſe in rebus ſacris velle ſcribere, vel definire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, a quo Apollinariani ſeu Apolliniſtæ ſunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodoſij ſenioris.

e *Seuerini Epiſcopi.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes. Seuerini ac Victorini germanorum res geſtas pluribus ſcribit Ado ſub Non. Septemb. vbi & nos fuſius agimus, deq; veritate hiſtoriæ diſſerimus. Conſule ea quæ etiam notamus in

Circa A. 100.

Seuerino Septempedano infra ad ſextum Idus Iunij.

Circa A. 505.

f *Maximi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Papienſis eccleſiæ, quas inde miſſas accepimus. Ferũtur eius Acta fuiſſe ſcripta à Paulo diacono. Succeſſit hic S. Epiphanio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo: interfuit quarto & ſexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduerſus Laurentium vt eorumdem Acta teſtantur. Eſt dictio Ennodij Ticinenſis in laudem eiuſdem Maximi, cuius eſt exordium: Prodit religioſæ votum conſcientiæ, &c.

g *Patientis Epiſcopi.*] Agitur item de eo in vet. manuſcrip. In tabulis Metenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, recenſetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antiſtes. Fuit eiuſdem nominis alius Lugdunenſis Epiſcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris.

Victor eius ſucceſſor fuit in Concil. Agripp. An. 359. Democ.

h *Seuerini Abb.*] Hic ipſe eſt dies natalis ipſius, vt eius teſtantur Acta, quæ ſinceriſſime ſcripta ſunt ab Eugipio abbate ad Paſchaſiũ, vt auctor eſt Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 13. deſcripſit eadem Surius tom. 1. habemus in noſtra bibliotheca eadem Acta manuſcrip. vna cum Epiſtola Paſchaſij diaconi ad Eugipium, cum accepiſſet ab eo vitam eiuſdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiæ, circa annum Domini 482. Corpus autem ipſius tranſlatum fuiſſe in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius eccleſia in Lucullano poſita, ſacrisq; ipſius reliquijs, frequens mentio habetur in epiſtolis S. Gregorij Papæ, vt lib. 7. epiſt. 85. ad Fortunatum, lib. 8. epiſt. 18. ad Anthemium. Idem Põtifex dedicaturus Romę eccleſiam eiuſdem ſancti nomine dictam, inde ſibi reliquias mitti poſtulauit, ſcribens ad Petrum diaconum epiſt. 19. lib. 2.

De alio To. 6. an. 475. nu. 29. & ſeqq. Plura T. 6. ab An. 454. & infra, & to. 7. An. 590. n. 43

i *Ad Lucullanum prope Neapolim.*] Sic dicta villa à Lucio Lucullo. Appoſite hic dictum, prope Neapolim: nam duo Luculli vixere eodem tempore, M. Lucullus, & L. Lucullus: ab illo in Tuſculano, ab iſto prope Neapolim extructæ ſunt ſumptuoſiſſimæ villæ. De vtriſque meminit Varro lib. 3. de re ruſtica, cum de vtriuſque piſcinis agit, additque ea ex cauſa a L. Lucullo montem eſſe perforatum; ſignans quidem famoſiſſimam cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib. 7. epiſt. 58. deſcribens, ſic incipit: Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obſcurius, &c. Si hæc cupis, conſule eum. De obitu vtriuſque Luculli meminit idem Seneca libro de conſolatione ad Polybium cap. 33.

9 Quinto Idus Ianuarij. Luna. B xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ANTIOCHIÆ ſub Diocletiano & Maximiano natalis ſanctorum Iuliani [a] martyris, & Baſiliſſæ virginis vxoris eius; quæ cum viro ſuo virginitate ſeruata, in pace vitam finiuit: Iulianus veró (poſtquam multitudo ſacerdotum & miniſtrorum Eccleſiæ Chriſti, quæ propter immanitatem perſecutionis ad eos confugerat, igne cremata eſt) Marciani Præſidis iuſſu plurimis tormentis cruciatus, capitalem ſententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anaſtaſius, quem ipſe Iulianus à morte ſuſcitatum, gratiæ Chriſti participem fecerat; & Celſus puer, vna cum matre ſua Marcionilla, ac ſeptem fratres, alijq; plurimi paſſi ſunt. In Mauritania Cæſarienſi ſanctæ Marcianæ [b] virginis, quæ beſtijs tradita, martyrium conſummauit. Smyrnæ ſanctorum martyrum Vitalis, Reuocati, & Fortunati. In Africa ſanctorum martyrum Epicteti, [d] Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum ſeptem. Sebaſtæ in Armenia S. Petri [e] Epiſcopi, fratris S. Baſilij magni. Anconæ S. Marcellini Epiſcopi [f], qui vrbem illam (vt S. Gregorius ſcribit) diuina virtute ab incendio liberauit.

I A N V A R I I 9.

To.3. an. 309.n.36. IVLIANI *& Baſiliſſæ* a.] De his hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac demum ceteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ habet Lippom. to.7. Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. manuſcript. Extat in Breuiario Toletano S. Iſidori ſacer hymnus, quo horum Acta egregie deſcribuntur. Baſiliſſa autem licèt martyrium non obierit, tamen quia multa grauiaq; paſſa eſt, & dux martyrum extitit, cenſita etiam inter martyres reperitur, præſertim à Venantio Fortunato in carmine quod ſcripſit de gaudijs & ſpe vitæ æternæ. Horum omnium meminit ſanctus Eulogius Corduben. lib. 1. Memor. ſanct. ducens eoſdem ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiam celeberrima eccleſia nomine Iuliani, de qua Procop. lib. 2. de bello Perſic. Adiunctum erat eidem monaſterium, cuius presbyter fuit impius Neſtorius.

b *Marcianæ.*] Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius Acta Mombritius T. 2. an. 302. nu.
to. 2. Vincentius in ſpecul. lib. 13. cap. 36. 37. 125.
Petrus in catal. lib. 2. cap. 58. Hæc etenim ob fractum ſimulacrum Dianæ tertiò lenonibus data eſt proſtituenda; ſed diuino fulta præſidio ſemper intacta permanſit. Reſpondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: *Proxime ad lenonem damnando Chriſtianam potius quàm ad leonem, confeſſi eſtis, labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quicquam tamé profuit. Exquiſitior quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ, &c.*

Agitur de eadem die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius tranſlatæ putantur.

c *Vitalis, Reuocati, & Fort.*] De his præterea Vſuardus, & Vuandelbertus agunt, aſſentiunturque vet. manuſcr. ac recentiores omnes.

Cir. An. 253.

d *Epicteti, Iucundi, & ſoc.*] Ita vet. manuſcr. ex quibus reſtituti ſunt. Fuit Epictetus Epiſcopus Aſſuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epiſtol. 64. edit. Pam. Paſſus eſt cum ſocijs ſub Decio Imp. Quanta autē præditus eſſet animi manſuetudine, ſatis docet in ea epiſtola teſtimonium Cypriani.

To. 3. anno. 316. nu. 45. & 10. 4. an. 381. nu. 66. & ann. 388. nu. 50.

e *Petri Epiſcopi.*] Græci de eodem. Eius res geſtas nonnullas ſcribit Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Leontium de S. Macrina, legitur apud Lippom. tom. 2. De eodem Theodoret. hiſtor. libro 4. cap. 28. Nicephor. libro 11. cap. 19. Migrauit ex hac vita temporibus Valentis Imper. De anniuerſaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epiſtol. ad Flauianum Epiſcopum.

f *Marcellini Epiſc.*] De ipſo agit S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 6. Legimus eius Acta atque miracula poſt obitum facta in manuſcr. quæ accepimus ab Eccleſia Anconitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib. 2. cap. 59.

Nō multò ante tēpora S. Gregorij. Gallonius in notis manuſcrip.

xxj. C Quarto Idus Ianuarij. Luna. 10.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN Cypro beati Nicanoris [a] diaconi de ſeptem primis; qui gratia fidei & virtute admirandus, glorioſiſſimè coronatus eſt. Romæ ſancti Agathonis [b] Papæ [c], qui ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in pace. Mediolani ſancti Ioannis [d] Boni Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide natalis beati Pauli [e] primi eremitæ, qui à ſextodecimo ætatis ſuæ anno vſque ad centeſimumdecimumtertium ſolus in eremo permanſit: cuius animam inter Apoſtolorum & Prophetarum choros ad cælum ferri ab Angelis S. Antonius vidit. Eius autem dies feſtus decimooctauo Kalendas Februarij celebratur. Conſtantinopoli S. Marciani [f] presbyteri.

I A N V A R I I 10.

To. 1. an. 34. n. 324

NICANORIS a.] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipſo agunt ad 5. Kalend. Aug. vna cum Procoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apoſtol. c. 6. Doroth in ſynopſi ſcribit, hunc eodem die, quo S. Stephanus protomartyr, vna cum multis occubuiſſe martyrio. Ex quo dicendum eſſet, non in Cypro, ſed Hieroſolymis eſſe paſſum. Verùm in Cypro agi diem natalem eius, ob ſacratum reliquiarum, quæ illic habentur, tranſlationem factam, contigiſſe potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus ſubſiſtit, vt ſæpe docuimus.

b *Agathonis.*] Eius res geſtas per lectiones diſtinctas habemus manuſcrip. In aliqua eccleſia eas legi conſueuiſſe, ex iiſdem ſatis liquet. De eius ſucceſſione, tàm ex lib. de Rom. Pontific. quàm ex Indicibus Vaticanis, alijſq; recentioribus ſcriptoribus, certa habetur ratio. Cetera de ipſo cumulatè ſatis in Annalibus Eccleſiaſticis diximus. To. 8. an. 682. nu. 1.

c *Papa.*] Putarunt nonnulli, hanc vocem, Papa, complexam eſſe ex duabus dictionibus, vt idem ſit PA. PA. quod Pater Patrum, meritòq; Romano tantùm Pontifici tribui ſolitam. PA, pro patrè poſitum in Saliari carmine, teſtatur Feſtus. Ne in his refellendis multum immorer; ſciendum eſt, quod etſi eiuſmodi titulus, Pater Patrum, tribui conſueuit

ſueuit Rom. Pontifici, vt totius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopo; nihilominus Papæ nomen diuerſum ab eo eſſe, & accipi ſolitum à maioribus, exempla antiquarum inſcriptionum facile monſtrant; quorum vnum tantùm ſatis ſit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormiſdam Papam ſynodalis epiſtola ſcripta, cuius eiuſmodi eſt inſcriptio: Synodus veteris Epiri, Ioãnes, Matthæus, Conſtantinus, &c. Domino noſtro per cuncta ſanctiſſimo, & beatiſſimo Patri Patrum, Comminiſtro, ac Principi Epiſcoporum Hormiſdæ Papæ. Incipit epiſtola: Si dignis præmijs, &c. Exſcripſimus eã ex codice manuſc. Vaticano, integramq. exhibemus in Annal. Eccleſ. ſimulque alias, in quibus eadem habetur nomenclatura. Cùm itaque idem Hormiſda & Pater Patrum, & Papa, vna eademq. inſcriptione dictus reperiatur; plane conſtat diuerſæ ſignificationis eſſe vtramque vocem. Porro germana eſt eius interpretatio, vt à Gręca voce πάππας id eſt, pater, deſcendat. Licèt alij deducant a πάππου id eſt, auus. At vero in prima ſignificatione accipi conſueuiſſe vidimus: eoque ſenſu accepta (vt ſcribit Vualfridus Strabo de reb. Eccleſ. cap. 7.) tranſijt in dignitatis nomen, vt clerici venerandi eodem nomine appellarentur. poſtea tamen nomen illud cœpit eſſe peculiare Epiſcoporum, vt ijdem Papæ dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymum, Auguſtinum, Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidonium Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouiſſimè apud ſanctum Eulogium Cordubenſem, qui floruit anno Domini 850. Vſque enim ad illud tempus id nomẽ commune fuit omnibus Epiſcopis, licèt frequentius ac peculiarius tribui conſueuiſſet Romano Pontifici: idq. quiſque facile obſeruare poterit ex epiſtolis Caſſiodori. Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. cap. 34. dum ait, Cæleſtinum Romanum Pontificem conceſſiſſe ex priuilegio Cyrillo Epiſcopo Alexandrino à ſe conſtituto legato in SS. Concilio ęcumenico Epheſino, vt Papa diceretur, ac vteretur mitra. Nam ſi Papæ nomen tunc temporis (vt patet) commune erat omnibus Epiſcopis, quidnam eo nomine contulit Cæleſtinus Cyrillo? Non ſic quod Theodorus Balſ. in Nomocan Photij tit. 8. cap. 1. vbi ait, a Cæleſtino conceſſum eſſe Cyrillo, vt in ſacris ſolemnibus, more Romani Pontificis, phrygio vteretur, quoquidem (vt ait) ex eo tempore ſemper vſi ſunt Epiſcopi Alexandrini. Quid nam verò phrygium eſſet, fuſius diſſeremus in noſtris Annalibus, cum agemus de Concilio Epheſino, deque litteris Cæleſtini ad Cyrillum datis. Sed quod ad Papæ nomen pertinet, cùm futuris temporibus obtinuiſſet communis vſus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici; & ſchiſmatici illud ſibi in odium eiuſdem Romani Præſulis faſtu ſuperbo vindicarent, aliaque non conceſſa præſumerent: Gregorius Septimus Papa anno a Chriſto Domino 1073. ſui verò Pontificatus anno tertio, ſexto Kal. Martij Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduerſus ſchiſmaticos, vbi ſtatuit inter alia plura, vt PAPAE nomen vnicum eſſet in vniuerſo orbe Chriſtiano, nec liceret alicui ſeipſum vel alium eo nomine appellare. Hæc in regiſtro epiſtolarum Gregorij Septimi, quod aſſeruatur in biblioth. Vaticana, vbi canones eius Synodi ſcripti habentur. Seruant idipſum Græci, vt nomine Papæ Romanum Pontificem intelligant, vt ex Nicetæ Choniatæ ſcriptis apparet.

d *Ioannis Boni.*] De quo tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, & Boſſius in Annal. Mediolan. agunt. To. 8. an. 659. nu. 7.

e *Pauli primi eremitæ.*] Eius vitam ſcripſit ſanctus Hieronymus. Solutus eſt vinculis carnis anno ſexto Conſtantij Imper. agens iam ætatis annum decimumtertium ſupra centeſimum: nam Antonius, qui poſt eius obitum vixit annos quindecim (vt idem Hieronymus ſcribit in chron.) migrauit ex hac vita anno vigeſimoprimo Conſtantij, cum iam antea nonagenarius Paulum proximè moriturum inuiſiſſet, ac poſt vixiſſet vſque ad annum centeſimumquintum. Meminit eiuſdem Pauli idẽ Hieronym. ad Euſtochium epiſt. 22. Porro vitam eius, quam ſcripſit, miſit ad Paulum Concordienſem, vt teſtatur in epiſt. 21. in fine. To. 2. an. 253 n. 111 & ſeq. to. 3. an. 343. nu. 1.

f *Marciani.*] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille, qui opulentiſſimum patrimonium Chriſti amore profudit in pauperes, erexit eccleſias, & inter alia ædiculam illam Anaſtaſiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapſam fidem excitarat, in ampliſſimam baſilicam, ſecundum propheticum illius oraculum, auxit, ornauitque. Huius præclara geſta deſcripſit Metaphraſtes. habet eadem Lippom. to. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autem claruit ſub Leone Imp. qui etſi & ipſe Nouatianis aliquando fauit, tamen ex templo referens pedem, ob ſinceram fidem Catholicam & egregiam ſanctitatem factus eſt œconomus Conſtantinopolitanæ eccleſiæ. Alius inſuper eadem ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, profeſſione monachus, mentis clariſſimus, cuius res geſtas ſcripſit Theodoret. lib. ſanct. patr. c. 3. To. 1. an. 58. nu. 69.

Tertio

xx. D **Tertio Idus Ianuarij. Luna.** 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMÆ natalis S. Hygini [a] Papæ, qui in perſecutione Antonini glorioſe martyriũ conſummauit. In Africa B. Saluij [b] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus ſermonem habuit ad populum Carthaginenſem. Alexandriæ ſanctorum martyrum Petri [c], Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno S. Alexandri [d] Epiſcopi & martyris. Ambiani S. Saluij [e] Epiſcopi & martyris. Brunduſij [f] S. Leucij Epiſcopi & confeſſoris. In Cappadocia in vico Magariaſſo ſãcti Theodoſij [g] cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica paſſus, in pace tandem quieuit. In Thebaide S. Palæmonis [h] Abbatis, magiſtri S. Pachomij. Suppentoniæ [i] apud montem Soractem S. Anaſtaſij [k] monachi, & ſociorum, qui diuinitus vocati migrauerunt ad Dominum. Papiæ S. Honoratæ [l] virginis.

IANVARII 11.

To. 2. an. 158. nu. 1. & ſeq.

HYGINI *Papæ.* a] De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus Damaſi nomine inſcriptus, Irenæus lib. 3. c. 3. Epiph. in panar. hæres. 27. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Optatus lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Meminit eiuſdem Cyprianus in epiſt. 74. ad Pompeium. Sub perſecutione Antonini coronatum eſſe martyrio, idem lib. de Roman. Pontif. Euſebius in chron. & alij omnes teſtantur. Cetera de ipſo dixi in Annal. Eccleſ.

b *Saluij.*] De eodem hic Beda, ac ceteri Latinorum, necnon vet. manuſcr. Meminit Poſſidius in Indiculo c. 3. de ſermone S. Auguſtini habito de S. Saluio, & cap. 9. agit de alio eiuſdem auctoris tractatu in eiuſdem die natali habito. Ne quis autem aliqua occaſione in errorem ducatur, noſſe debet fuiſſe item in Africa alium Saluium, ſed pſeudomartyrem ipſumq. Donatiſtam ex parte Maximianiſtarum: quem alij Donatiſtarum, ſed ex factione Parmeniani, poſt multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem ſuarũ partium homines baſilicam erexerunt, adſcriptumque in ſuorum martyrum numerum coluerunt, vt ſcribit S. Auguſtinus aduerſus Parmen. lib. 3. cap. vlt. & contra Creſ. lib. 4. cap. 48. & 49.

c *Petri, Seueri, & Leucij.*] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, ac reliqui omnes.

d *Alexandri Epiſc.*] De eo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas accepimus, licèt in eis paſſionis tempus deſideretur.

e *Saluij Epiſc.*] Alij Saluinum appellant. Hunc Sigebert. in chron. Saluum pro Saluio dicit, occiſumq. tradit anno 33. Caroli Magni Imperatoris, anno Domini 801. De eodem Petrus in catal. lib. 2. cap. 65. In tabulis Epiſcoporum Ambianẽſium ponitur Saluius quinto loco, vt conſtat ex Demochare, qui eas deſcripſit. Confundunt hunc nõnulli cum Saluio Epiſcopo Albigenſi, qui ſub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit & ſanctitate, de quo Gregor. Turonen. hiſt. lib. 5. cap. 44.

Corrige ex tom. 9. ann. 801. nu. 26.

f *Leucij Epiſc.*] Reſtitutus eſt ex vet. manuſcrip. Licèt enim Brunduſinus eſſet Epiſcopus, Romæ etiam colebatur. Erat enim quinto ab Vrbe lapide eccleſia ſancti Leucij, cuius meminit S. Gregorius lib. 9. Regiſt. epiſt. 73. cùmq. inde fuiſſent ablatæ eius reliquiæ, idem Pontifex alias eiuſdem ſancti ad ſe reliquias mitti iuſſit. Legimus Acta eius ab eadem eccleſia accepta erroribus quidem

Cir. ann. 380. tẽp. Theodoſij magni Regius.

ſcaten-

ſcatentia, ob maximam tum in perſonis, tū etiam in tempore diſcrepantiam. Ponitur hic confeſſor, ſicut in propria eccleſia colitur: cùm alioqui S. Gregorius appellet eum martyrem beatiſſimum.

T.6. An. 511. pluries & T. 7. pluries.

g *Theodoſij.*] Agunt præterea de eodē Græci hac die in Menologio. Spectatiſſimus fuit non tantùm ob exactam vitæ monaſticæ exercitationem, verùm etiam ob egregios labores pro fide Catholica aduerſus Acephalos hæreticos exantlatos. Florere cœpit temporibus Leonis Imp. peruenitq. vſque ad tempora Iuſtiniani, cùm Hieroſolymitanæ eccleſiæ præeſſet Petrus, qui eius funus curauit. Extant eius res geſtæ omni acceptatione digniſſimæ a Metaphraſte ex antiquioribus monumentis deſcriptæ, quas habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 1. De eodē mētio habetur in vita S. Sabbæ abb. necnō apud Suidam in Anaſtaſio, & infra in Teod. Monemus lectorem fuiſſe eiuſdem nominis eodē ſęculo ſub Marciano Auguſto alium Theodoſium item Cœnobiarcham in eadem regione Paleſtinæ verſatum, qui fuit hæreticus Eutychianus, homo nequiſſimus & inuaſor ſedis Hieroſolymitanæ, tempore Iuuenalis eius ſedis Antiſtitis, quem S. Leo Papa pellēdum curauit; quem etiam conſtat ex Actis S. Euthymij a Cyrillo conſcriptis, fuiſſe ex humanis ſublatum eiuſdem Marciani Imperatoris tēpore.

h *Palemonis.*] Huius res geſtæ habentur intextæ in vita S. Pachomij, quam habes apud Lippoman. tom. 6. & Sur. tom. 3. T. 3. An 318. nu. 101.

i *Suppētoniæ ad montem Soractem.*] De loco Suppentoniæ diu multumq. laboraui: cùm q. non inuenirem quid certi afferrem, conſului tandem accolas regionis, qui ex veteribus monumentis locum ipſum optime norunt, a quibus illud accepi Monaſterium S. Anaſtaſij fuiſſe iuxta locum qui hodie dicitur, Caſtellum S. Eliæ, a Nepeſina ciuitate duobus milliarijs diſtans, vbi eſt adhuc nobilis ac vetus eccleſia nomine S. Eliæ atque S. Anaſtaſij Deo dicata, non longe a monte Soracte, illudq. ipſum olim Suppentoniam appellatum eſſe.

k *Anaſtaſij & ſoc.*] Iidem ex manuſcr. reſtituti ſunt, quorum felicem exitum ſcribit S. Greg. in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regiſt. lib. 2. epiſt. 50. c. 89. ind. 11. appellaturq. ibi Anaſtaſius de Pentumis. T. 6. An. 511. num. 21. & ſeq.

l *Honorata.*] De ipſa etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis. Fuit hæc ſoror S. Epiphanij Epiſc. Ticinenſis, ab eodem Deo conſecrata eo anno, quo reuerſus eſt Roma a legatione Anthemij Imp. Ticinum. Fuit is annus Domini 471. vt habent Acta eiuſdem Epiphanij ab Ennodio fuſius ſcripta. An. 471.

12 Pridie Idus Ianuarij Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMÆ S. Tatianæ [a] martyris, quæ ſub Alexandro Imperatore vncis atque pectinibus laniata, beſtijs expoſita, & in ignem proiecta, ſed nil læſa, gladio demū percuſſa migrauit in cælum. In Achaia S. Satyri [b] martyris, qui ante quoddam idolum tranſiens, cùm exufflaſſet in illud, ſignans ſibi frontem, ſtatim idolum corruit; ob quam cauſam decollatus eſt. Eodem die S. Arcadij [c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa ſanctorum martyrum Zotici [d], Rogati, Modeſti, Caſtuli, & Coronæ militum quadraginta. Conſtantinopoli ſanctorum Tigrij [e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tempore paſſi ſunt. Tibure S. Zotici [f] martyris. Epheſi paſſio ſanctorum [g] quadraginta duorum monachorum, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæuiſſimæ cruciati martyrium complerunt.

uerunt. Rauennæ S. Ioannis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ S. Probi[i] Epiſcopi. In Anglia S. Benedicti[k] Abbatis & confeſſoris.

IANVARII 12.

T. 2. An. 226. n. 4. TATTIANÆ a] Græci etiam de eadem hac die agunt in ipſorum Menologio, vbi eius martyrium his paucis narratur: Certamen S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ, Alexandro imperante, oblata Præſidi, ingreſſa templum, precibus ſimulacra euertit, ac in terram colliſit. Quam ob cauſam verberatur, eiuſq. palpebræ vncis dilacerantur; inde ſuſpenſa, pectinibus laniatur, abraſo capite decaluatur, igne & feris probatur; & illæſa permanens, percuſſa gladio, euolauit in cælum. hæc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis prænotata extant in cod. manuſcr. bibliothecæ noſtræ Cógr. & copioſiora in veteri manuſc. S. Mariæ Maioris. quæ tamen aliqua caſtigatione indigere videntur.

b *Satyri*] De eodem Beda, Vſuard, Ado, Petr. in catal li.2 c.66. ac reliqui recentiores.

c *Arcadij.*] De eo etiam Beda, & alij, quos nuper recenſuimus auctores: vberius autem S. Zeno Epiſcopus Veronenſis, qui luculenta oratione eius Acta percurrit. eſt ſerm. 4. inuenies eumdem etiam ſeorſum a ceteris apud Lippom. tom. 2. Alius eſt Arcadius, qui in Africa paſſus eſt in perſecutione Vuandalica, de quo inferius erit ſermo.

d *Zotici & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex vet. manuſc. Martij S. Cyriaci.

T. 5. An. 404. n. 53. e *Tygrij & Eutropij.*] De his etiá manuſcr. Paſſi ſunt hi Cóſtantinopoli ſub Arcadio Imperatore, cùm pulſo in exiliũ S. Ioanne Chryſoſtomo, noluiſſent cũ Arſacio intruſo communicare, ac de incendio baſilicæ paſſi eſsẽt calumniam. Horum certamina ſcribit Palladius in dialog. Sozom. lib. 8. cap. 24. Metaphraſtes, Leo Imp. & Georgius Alexan. in vita S. Ioann. Chryſoſt. Vide de his in primis eiuſdem S. Ioánis Chryſoſt. Epiſt. 118. & 125. Extant hactenus duo impij Arcadij edicta, quorũ in altero cogebat pios cũ Arſacio communicare; altero verò in eos, qui baſilicam incendiſſent, inquirendum præcepit. Conſule Codicem Theodoſ. tit. de Epiſc. & cler. l. 37. & tit. de his qui pro religione contẽdunt. l. 6.

T. 2. An. 138. n. 4. & ſeq. f *Zotici.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Tiburtinæ. Agitur de eodem rurſus inferius die 10. Iunij in Getulio: non quòd diuerſi cenſeantur; ſed fortaſſe quòd altera die natalis, altera translatio celebretur. Dicturi ſumus ibi plura. Eius corpus conditum eſt ſub maiori altari, caput vero ſeorſum poſitum in vaſe, decenti honore colitur. Quod autem arundinibus percuſſum martyrium conſummaſſe dixerimus, emendamus: haud enim fidelem nacti ſumus teſtẽ, quia ea ſe ex Actis eius deſcripſiſſe, per litteras ad me datas, teſtatus eſt: accepi poſt hæc Acta martyris, & nihil tale in eis reperi. Tu verò conſule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cum de eodem ſub Getulij nomine iterũ agitur. De vno eodéq. martyre diuerſis diebus agi, ſæpe contigit, quod altera die natalem, altera verò translationẽ celebrare Eccleſia conſueuerit.

g *Quadraginta duorum monachorum.*] Græci eoſdẽ præcipuo honore habẽt. Inuenies horũ Acta iũcta ſimul cũ paſſione S. Stephani iunioris, tũ inter Ioãnis Damaſceni opera edit. Bil. quã ẽt apud Sur. t. 6. ad diem 28. Nouẽbr. T. 9. An. 766. n. 27.

h *Ioannis Epiſcopi.*] De eodẽ tabulæ Rauẽnatis eccleſiæ. Hic ſucceſſit Neoni, ad quem extat epiſt. 27. S. Leonis Papæ, licẽt in aliquibus exẽplaribus pro Neone Leo ponatur, vt c. cũ itaque baptiſ. diſt. 4. Succeſſit Neon S. Petro Chryſologo. Hic de quo agitur Ioánes, ſecũdus dictus eſt, qui liberauit Rauẽnã a furore Attilæ, vt ſcribit Ricobald. in Pomerio, & Hier. Rub. hiſt. Rauẽ. li. 2. Ferunt eius Acta ſcripta eſſe a Deſiderio Rauẽnate. quæ nõdũ vidimus. Extat Simplicij Papæ epiſt. ad Ioannẽ Rauen. Epiſcopũ, data Conſule Seuerino; eſt is annus, iuxta Faſtos Onufrij, a Chriſto Domino 482. Itemq. eiuſdem Ioannis meminit Gelaſius Papa in Epiſtola ad Epiſcopos per Lucaniã & alios per diuerſas prouincias conſtitutos ca. 1. ex qua redarguitur Hieron. Rub. dũ lib. 3. hiſt. Rauen. pag. 110. ante Gelaſij creationem mortuũ iam fuiſſe Ioannem ſcribit. Data eſt ea Gelaſij epiſtola Aſterio & Præſidio Conſſ. anno Domini 494. vt ſcias ad quæ tẽpora Ioannes Secũdus peruenerit. De primo Ioanne to. 5. ann. 432. nu. 90. De hoc verò T. 6. ann. 482. n. 46. & Ann. 494. n. 23.

i *Probi Epiſcopi.*] De ipſo etiam tabulæ eccleſiæ Veronẽſis, quas illuſtrauit auxitq. Reuerendiſs. Epiſcopus Veronenſis Auguſtinus Valerius, nũc verò ob præclara virtutũ merita auctus ampliſſima Cardinalat. dignitate. circa ann. 236. Ferrar.

k *Benedicti.*] Beda eius diſcipulus ſe eius res geſtas ſcripſiſſe fatetur hiſt. Angl. li. 5. in fine. Huic enim ipſe natus annos ſeptem eſt traditus educãdus in monaſterio, vt ipſe ſcribit in epitom. hiſt. in fine. Vixit Benedictus aliquandiu Romæ vſq; ad tẽpora Agathonis Papæ, a quo iuſſus eſt reuerti in Angliã cum Ioãne Archicantore ad imbuẽdũ populũ illũ Rom. Eccl. diſciplinis, vt idẽ auctor ſcribit de geſt. Angl. l. 4. c. 18. & l. 5. c. 20. Quantũ autem in patriã rediẽs laboris impẽderit, idẽ narrat in ſermone habito in die natali eiuſdẽ S. Benedicti, qui habetur tom. 7. eiuſdẽ Bedæ oper. T. 8. Ann. 703. n. 5.

13 Idibus Ianuarij. Luna. F xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

OCTAVA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ via Lauicana Coronæ ſanctorum Militum quadraginta [b], quas ſub Gallieno Imperatore pro confeſſione veræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia S. Potiti [c] martyris, qui ſub Antonino Imperatore & Gelaſio Præſide multa paſſus, demum gladio martyrium conſecutus eſt. Singidoni in Myſia ſuperiori ſanctorum martyrum Hermyli [d] & Stratonici, qui poſt ſæua tormenta ſub Licinio Imperatore in Iſtrum flumen demerſi ſunt. Cordubæ ſanctorum martyrum Gumeſindi [e] preſbyteri, & Seruidei monachi. Pictauis in Gallia natalis S. Hilarij [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui ob Catholicam fidem, quam ſtrenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum ſuſcitauit. Eius autem feſtiuitas ſequenti die celebratur. Cæſareæ in Cappadocia S. Leontij [g] Epiſcopi, qui ſub Licinio aduerſus Gentiles, & ſub Conſtantino aduerſus Arianos plurimum decertauit. Treueris S. Agritij [h] Epiſcopi. In Verſiaco monaſterio S. Viuentij [i] confeſſoris. Amaſeæ in Ponto ſanctæ Glaphyræ [k] virginis.

IANVARII 13.

OCTAVA *Epiphaniæ* a.] De ea Ordo Rom. de offic. Miſſæ, Amalar. lib. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capit. Regũ Franc li. 1. c. 164.

To. 2. an. 262. n. 57. b *Militum quadraginta.*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuar. Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcr. Quod autem tam hi, quam plerique alij martyres paſſi habentur Gallieno Imperatore; non ita quis accipiat, vt exiſtimet aliquam ab eo eſſe excitatam perſecutionem: nam idem Auguſtus (vt ſcribit Oroſius lib. 7. cap. 22) parente Valeriano ab hoſtibus capto, pacem Eccleſiæ trepida ſatisfactione reſtituit. idipſum firmat Dionyſius Alexandrinus in epiſt. ad Ægyptios, extat apud Euſeb. lib. 7. cap. 18. Habetur præterea eiuſdem Gallieni reſcriptum ad Epiſcopos, quo omnia loca religioſa Chriſtianis olim adempta, illis mandauit reſtitui, vetuitq. ne quis Chriſtianis negotium faceret: addidit aliud item reſcriptum, quo ijſdem cœmeteria more maiorum adeundi tribuit facultatem. Hæc omnia habes apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 12. Sed quod aliqui ſub Gallieno paſſi dicantur, id quidem præter ſententiam Principis, vt etiam factum videmus ſub Antonino Pio & Alexandro Impp. de quibus ſuperius egimus.

c *Potiti.*] Accepimus eius Acta manuſc. e Sardinia Romam miſſa. De eo etiam Fara de rebus Sardois. In Sardinia autem & Piſis agitur de Potito & Ephiſio Idibus Nouemb. ſed illa eſt tranſlatio. To. 2. an. 154. n. 5.

d *Hermyli, & Stratonici.*] De ijſdem hac die Græci etiam in Menologio, vbi eorum martyrium paucis complexum deſcribitur. Porro fuſius Metaphraſtes apud Lippom. to. 5. & Sur. to. 1. Circa an. 316.

e *Gumeſindi, & Seruidei.*] Horum agonem & coronam ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. cap. 9. Paſſi ſunt hi Tom. 10. ann. 852. nu. 17.

hae die, æra 890. a Chriſto autem anno 852.

To. 3. an. 355. n. 65. & ſeq. to. 4 an. 362. n. 247. & ſeq. ann. 369. nu. 6. & ſeq.

f *Hilarij Epiſc.*] Hac etiam die de ipſo ceteri Latinorum. Scribit de eodem in primis S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in apolog. aduerſus Rufin. in epiſt. 6. ad Florentium, in epiſt. 7. ad Lætam, ad Magnum epiſt. 84. aduerſus Luciferianos, alijſque in locis, Seuer. lib. 2. ſacr. hiſt. Rufin. lib. 2. cap. 30. 31. Socrat. lib. 3. cap. 8. Sozom. lib. 3 cap. 13. & lib. 5. c. 12. Fortunatus res geſtas Hilarij duobus libris conſcripſit, ſed ex multis vix pauca perſtrinxit. habet & Venantius Fortunatus de eodem epigramma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 2. Porro de S. Hilario quis non miretur Centuriatorum inſcitiam, vel potius dolum? quorum illud præcipuum ſtudium eſt, vt tamquam emortuæ muſcæ perdant odorem vnguenti: dum vt ſanctiſſimo atque eruditiſſimo viro Galliarum ornamento, cuius ſcriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipſorum hæreſes confutantur, notam inurant, hunc eumdem eſſe dicunt cum Hilario diacono, quem S. Hier. agens aduerſus Luciferianos, ob anabaptiſmum, in quod miſer lapſus inciderat, Orbis Deucalionem appellat, cum quo quidem hic noſter nonniſi nomẽ commune habet. Erat hic iam Epiſcopus Pictauienſis, multaq. ob Catholicam fidem obierat certamina, iamq. exul miſſus erat in Phrygiam, cum ille diaconus eſſet, & in hæreſim lapſus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tanti patris acta, & prout geſta ſunt, ſecundum ordinem temporum diſpoſuimus in Annalibus Eccl.

To. 3. an. 314. n. 78. ann. 325. nu. 28. & ſeq. Ibidẽ nume. 29. & ſeq.

g *Leontij Epiſc.*] Hic ille Leontius, de quo ſcribit S. Gregorius Nazianz. in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium, Nazianzum diuertens, ſuum patrem baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille S. Gregorius Armenus fuit Epiſcopus ordinatus, vt eius Acta teſtantur, quæ recitat Metaphraſtes die 30. Septembris Eiuſdem Leontij meminit ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos, recenſetq; inter ceteros Catholicæ fidei in vertices. Gregorius presbyter Cæſarienſis in oratione habita de ſanctis patribus Nicænæ Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cęſarienſis eccleſię ſanctiſſimi Præſulis, antequam veniret in Nicænam Synodum, multi quidem emanarunt ſudores propter fidem: multi autem per ipſum martyres & victores athletæ proſtrauerunt aduerſarium, multique vſi vitæ eius doctrina, euaſere ciues cœleſtes, &c. Habet & Africa ſuum S. Leontium Epiſcopum Tagaſtenſem, de quo S. Auguſtinus ſerm. 13. de diuerſ. ibidem, & de baſilica Leontina ab ipſo ſic dicta.

To. 3. an. 314. n. 66.

h *Agricij Epiſc.*] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. Claruit hic temporibus Conſtantini Magni Imper. interfuiſſeque reperitur Concilio Arelatenſi ſecundo, vt eiuſdem Acta demonſtrant. Ponitur hic vigeſimus quartus Treuerẽſis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Demochares de ſacrif. Miſſæ.

Circa an. 340.

i *Vincentij.*] Vixit hic ſanctitate celebris temporibus Conſtantij Imp. vt eius indicant Acta, quæ ſummatim reſtricta refert Petr. in catal. lib. 2. cap. 71.

To. 3. an. 316. n. 16. & ſeq.

x *Glaphyræ.*] Eius res geſtas ſcripſit Ioannes presbyter eccleſiæ Nicomedienſis, qui illis ipſis temporibus vixit, intexuitque in Actis S. Baſilei Epiſcopi Amaſeæ, quæ habet Metaphraſt. ad diem 26. Aprilis: qui quidem vt Glaphyræ virginitatem tueretur, comparauit ſibi coronam martyrij ſub Licinio Imp. cuius petulantiam atque procaciam eadem virgo, vt Dauid olim coram Abimelech mutans ora, mira arte deluſit.

xvij. G Decimonono Kal. Febr. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOLÆ in Campania natalis S. Felicis [a] presbyteri, qui (vt ſanctus Paulinus Epiſcopus ſcribit) cùm a perſecutoribus poſt tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac teſtulis vinctus ſuperpoſitus iaceret, nocte ab Angelo ſolutus atque eductus fuit: poſtmodum vero ceſſante perſecutione, cùm vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Chriſti conuertiſſet, clarus

mira-

miraculis in pace quieuit. In Iudæa ſancti Malachiæ [b] Prophetæ. In monte Sina ſanctorum trigintaocto Monachorum [c] a Sarraceniſ ob Chriſti fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione ſanctorum quadragintatrium [d] Monachorum, qui pro Chriſtiana religione a Blemmijs occiſi ſunt. Mediolani ſancti Datij [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa ſancti Euphraſij [f] Epiſcopi. In Syria ſancti Iuliani [g] Sabæ ſenioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapſam, virtute miraculorum erexit. Neocæſareæ in Ponto ſanctæ Macrinæ [h] diſcipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auiæ ſancti Baſilij, quæ eumdem educauit in fide.

IANVARII 14.

T.4. ann. 384.n.13. & an.394 n.87. T.5. ann. 395.n.52. & an.412 num. 29.

a FELICIS a] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum. Huius cum acta, tum miracula ſcripſit carmine ſanctus Paulinus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, celebrans eumdem decem Natalibus, ex quibus Beda ſoluta oratione eiuſdem vitam deſcripſit, vt ipſe in fine operis profitetur. Scripſit & Marcellus presbyter res geſtas ſancti Felicis ad Leonem Epiſcopum. Habemus eas in vet. manuſcrip. quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt. Vix credi poteſt (ſuperant enim humanum captum) quot Deus per S. Felicem miracula ſit operatus: adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis Orbis finibus ad ſacrum eius ſepulchrum fideles ſupplices aduentarent. Obſtupuit hoc ipſum ſanctus Auguſtinus epiſt. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemq. S. Damaſus in carmine, quod de eo ſcripſit, vota perſoluens, hæc inter cetera;

Qui ad te ſollicite venientibus omnia præſtas,
Nec quemquam pateris triſtem repedare viantē,
Te duce ſeruatus, mortis quod vincula rupi.

Habentur cetera in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Scribit adhuc de eo Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 104. Erat & Romæ celebris ſolemnitas S. Felicis confeſſoris, in cuius die natali in eius baſilica S. Gregor. Papa habuit homil. 13. in Euang.

b *Malachiæ Prophetæ.*] Græci autem in Menologio agunt de eodē ad tertium Non. Ianuarij. Putant Hebræi, Malachiam eſſe eumdem cum Eſdra. de his Hieron. in Malach. Proph. proœm. & in præfatione. 121. refellitur ab eodem de Malachia Origenis opinio, qui eum eſſe Angelum humana carne indutum putauit. Cur autem a Iudæis Malachi (hoc eſt, Angelus) ſit appellatus, ſcribit ſanctus Epiphanius lib. de Proph. vita & interit. c. 22. de eodem Iſid. de vita & mort. ſāct. c. 51 & Doroth. in ſynopſi cap. 12.

c *Trigintaocto monachorum.*] Græci etiam de ijſdem agunt in Menologio. Sanctus Nilus abbas, qui dictorum martyrum ſuo tempore coronatorum res geſtas cōſcripſit, cum de his agit, Mortui ſunt (inquit) poſt ſeptimum diem Epiphaniæ Domini, qui eſt decimuſquartus menſis Ianuarij. Ac paulo inferius: Interempti ſunt quoque alij multis ante temporibus; quorum quoque commemorationem, propter viæ longitudinem, & eorum qui congregantur multitudinem, eodem die peragunt, &c. Extat is ſancti Nili abbatis commentarius apud Sur. tom. 1. cui adſtipulatur Niceph. lib. 14. ca. 54. cum de lucubrationibus ipſius agit. Contigit eiuſmodi grauiſſima incurſio barbarorum in monaſteria Syriæ, Paleſtinæ & Aegypti anno decimonono Anaſtaſij Imp. indictione ſecūda, vt colligitur ex Actis S. Ioannis Silentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autem eam reponit anno decimo eiuſdem Imper. de eadem graſſatione Sarracenorum mentio habetur in vita ſancti Sabbæ abbatis, & in Prato ſpirit. c. 4 & c. 21. & in vit. Patrum. — T. 6. ann. 509. n. 7. & ſeq.

d *Quadragintatrium monachorum.*] Agunt de his etiā hac die Græci, vt conſtat ex ipſorum Menologio. Cæſi ſunt ijdem ſub incurſione Sarracenorum, qui dicti ſunt Blemmij, de quibus Niceph. lib. 14. c. 54. de Blemmijs meminit Strabo lib. 17. & Flauius Vopiſc. in Valeriano, de ijſdem Procop. lib. 1. de bello Perſico: quos Chriſtianam fidem ſuſcepiſſe temporibus Iuſtiniani Imp. affirmat. De ijſdem autem ſcripſit fabuloſa Plinius nat. hiſt. lib. 5. cap. 8. in fine, ſed ex prædictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap. 15. — De Blemmijs to. 7. ann. 530. nu. 13.

e *Datij Epiſcopi.*] ſcribit de eo ſanctus Gregorius

Plura t. 7. ad ann. 534. & infra. gorius Papa lib. 3. dialog. cap. 4. Interfuit hic Synodo habitæ Conſtantinopoli a Vigilio Papa, in qua depoſitus eſt Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, cuius Acta habentur inter decreta eiuſdem Vigilij Papæ edita Iuſtiniani Imperatoris anno vigeſimoquinto, poſt Conſulatum Baſilij anno decimo: numeratur is annus a Chriſto nato 551. Celebrior redditur Datius, dum (vt ibidem S. Gregorius ſcribit) cauſa fidei eſt eractus, & confeſſor egregius Conſtantinopolim ſe contulit. Extat ad eumdem egregia Caſſiod. Var. epiſt. 27. lib. 12. De eo etiam Procop. de bello Goth. lib. 2. iterum. Peruenit Datius ad ea tantum tempora, quibus Narſes in Italiam venit aduerſus Totilam. cap. non vos. 23. quæſt. 5. in fine. Eſt is annus Domini 552. Ex his errare conuincuntur hi, qui eius obitum ponunt anno Domini 561.

Circa an. 258. f *Euphrasij Epiſcopi*.] Vel Eucrathij, de quo etiam Vſuard. hac die. Fortaſſe hic ille Eucrathius, ad quem extat Cypriani epiſt. 62. qui etiam interfuiſſe reperitur Concilio Carthaginenſi ſub eodem Cypriano celebrato.

g *Iuliani Sabæ*.] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret. lib. ſanct. patr. cap. 2. & hiſt. lib. 3. cap. 19. & lib. 4. cap. 25. Hic ille Iulianus, quem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus dignis laudibus exornat homil. 21. in epiſt. Pauli ad Eph. Alius ille eſt Sabas, de quo inferius agitur Non. Nouemb. T. 4. ann. 363. n. 62. an. 370. n. 71. & ſeq.

b *Macrinæ*.] Hæc ſenior dicta eſt reſpectu eius neptis, ſororis Baſilij Magni; hæc etenim auia fuit eiuſdem Baſilij, mater nimirum eius patris. Hæc eſt enim illa, quæ temporibus Decij Imp. & ſucceſſorum vixit Neocæſareæ in Ponto, erudita a magno illo Gregorio Thaumaturgo, vt idem Baſilius ſcribit epiſt. 64. ad Neocæſarienſes. Hæc item ipſa ſanctum Baſilium nepotem infantulum ſacris imbuit diſciplinis: quam ob cauſam ipſe eam ſuam in fide nutricem appellat, gloriaturq. ſe eandem retinere fidem, quam velut lac purum e pectore S. Macrinæ olim ebibiſſet, vt idem ſcribit Baſilius epiſtol. 64. 75. & 79. Meminit eiuſdem nepos alter, ipſe Greg. Nyſſenus in epiſt. ad Leontium monachum de vita S. Macrinæ iunioris, de qua ſuo loco agemus inferius. T. 2. ann. 304. n. 57.

xvj. A Decimooctauo Kal. Februarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati[a] Mauri abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quæ apud eum poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum pene inuſitata) pedibus ſuper aquas incedens patefecit. In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudęa ſanctorum Habacuc[b] & Michæę Prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagnię ſanctę[c] Secundinę virginis & martyris, quę ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſancti Ephiſij[d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtute ſuperatis, demum abſciſſis ceruicibus victor migrauit in cęlum. Nolæ in Campania ſancti Maximi[e] Epiſcopi. Aruernis in Gallia ſancti Boniti[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij[g] Abbatis, diſcipuli beati Antonij, vita & miraculis celeberrimi

rimi. Item beati Iſidori [h], ſanctitate vitæ, fide & miraculis clari. Romæ ſancti Ioannis [i] Calybitæ, qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in inſula Tiberina ignotus parentibus habitauit, a quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco ſepultus eſt: vbi poſtea in eius honorem eccleſia conſtructa fuit.

IANVARII 15.

To. 7. A. 584. n. 13. to. 10. an. 845. nu. 58. & ſeq.

MAVRI *Abbatis.* a] De eodem hac die Beda, & ceteri omnes. Huius in monachiſmo tyrocinium ſcribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. cap. 5. Fauſtus Monachus cetera eſt proſecutus, ſcribens rerum geſtarum ipſius commentarium temporibus Bonifacij Tertij Rom. Pontificis: ſucceſſit hic Sabiniano. De eodem Fauſto ſcriptore agit Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 32. Habemus in noſtra bibliotheca eamdem Fauſti ſcriptionem, alia tamen præfatione præpoſita, cuius eſt exordium, Poſtquam diuinitas, &c. Quod ſpectat ad Mauri tempora, oblatus eſt hic a patre Eutychio ſancto Benedicto, anno a Christo Domino quingenteſimo vigeſimotertio, manſitque apud eum annos viginti, deinde ab eo eſt miſſus in Gallias: vbi cùm annum quadrageſimumprimum ageret, qui & erat annus quadrageſimusprimus ab obitu ſancti Benedicti, migrauit ad Dominum; eſt autem is annus Chriſti quingenteſimus octuageſimuſquartus. Hæc ex eius vitæ Actis, ex vita S. Placidi, & ex Leone Oſtienſi collegimus: licèt Acta Placidi nonnulla indigeant caſtigatione. Sed quod ad tempus ſpectat, conſule quæ dicta ſunt in annalibus Eccleſ.

De inuentione. T. 5. A. 406. nu. 56. & An. 415. nu. 20.

b *Habacuc & Michæas.*] Agunt de eiſdem hac die ceteri Latinorum, Græci autem ſeorſum ab inuicem, de Habacuc 2. Decembris, de Michæa 24. Auguſti, vt vidimus in eorum Menologio. De eorum corporum inuentione, cuius hic habetur mentio, ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Caſſiod. in Tripart. lib. 1. c. 49. Niceph. lib. 12. cap. 48 De eorum ſepultura Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 13. & 18. Iſidorus de vit. & mort. ſanct. cap. 17. licèt alterius potius quã Iſidori illud ſit opus. Dorotheus in ſynopſi c. 3. S. Hieron. epiſt. 27. ſcribit ſepulchrum quondam Michææ Moraſthi poſitum, mutatum fuiſſe in eccleſiam, quam ſancta Paula (vt ait) inuiſit religionis ergo.

To. 2. A. 254 nu. 29.

c *Secundinæ.*] Eius res geſtas, præter illas quæ miſſæ ſunt Romam ab eccleſia Anagnina, reperimus etiam in vet. cod. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ, quarum præfatio ſic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex ijſdem Actis apparet, præfuiſſe eidem eccleſiæ illis temporibus S. Magnum Epiſcopum, de quo ſuo loco inferius.

d *Epheſij.*] Hujus martyrij Acta e Sardinia miſſa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois. Temp. Diocletiani.

e *Maximi Epiſcopi.*] Agit de eodem ſanctus Paulinus in Natali S. Felicis quarto & quinto, Beda etiam pluribus in vita eiuſdem S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiuſdem. Cir. An. 30c.

f *Boniti Epiſcopi*] De eodem hac die Vſuardus. Extant res geſtæ ipſius, quas Surius retulit in tomum primum. In tabulis Epiſcoporum Aruernenſis eccleſiæ hic ponitur quadrageſimusprimus eius ſedis Antiſtes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis. To. 8. A. 704. n. 2. & ſeq.

g *Macarij Abb.*] Tàm de Macario Aegyptio quàm de eo qui Alexandrinus dictus eſt, ſatis ſupra dictum ad quartum Nonas Ianuarij. To. 2. A. 288. nu. 5. & to. 4. a. 372. nu. 54. & 85.

h *Iſidori.*] Longe alium hunc exiſtimato ab illo Iſidoro, quem laudibus proſequitur Socrates lib. 6. cap. 9. Sozom. lib. 8 cap. 12. & 13. Rufinus lib 2. cap. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origeniſtas defecit, illorumq. dux inuentus eſt, vt ſanctus Hieronymus de illo ſcribit epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Creſiphontem contra Pelagianos. Hic autem alibi potius quàm in Aegypto vixiſſe videtur: nam de alio Iſidoro Aegyptio ſuperius actum eſt quarto Nonas Ianuarij.

i *Ioannis Calybitæ*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphraſtes, quæ recitat Lippom. tomo 7. & Sur. tom. 1. Legimus alia manuſcripta ab illis pauló diuerſa. De eo meminit Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 23. Claruit, ſecundum eumdem auctorem, Leonis Imperatoris temporibus, licèt manuſcrip. ſub Theodoſio eum vixiſſe dicant. Extat peruetuſta ac nobilis memoria eiuſdem Romæ in inſula Tiberina, de qua hic mentio habetur. Circa A. 457.

ev. B Decimoſeptimo Kal. Februarij. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 11 12 13 14 15 16

ROMÆ via Salaria natalis ſancti Marcelli [a] Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confeſſionem, iubente Maxentio [b] tyranno, primo fuſtibus cæſus, deinde ad ſeruitium [c] animalium cum cuſtodia publica deputatus, ibidem ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochijs in Africa paſſio ſanctorum martyrum ordinis Minorum, Berardi [d], Petri, Accurſij, Adiuti, & Othonis. Arelate ſancti Honorati [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita doctrina & miraculis fuit illuſtris. Opitergij ſancti Titiani [f] Epiſcopi, & confeſſoris. Rhinocoluræ [g] in Aegypto ſancti Melæ [h] Epiſcopi, qui ſub Valente exilium & alia grauia pro fide Catholica paſſus, in pace quieuit. Fundis in Campania ſancti Honorati [i] Abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monaſterio Peronæ ſancti Furſei [k] confeſſoris. Romæ ſanctæ Priſcillæ, [l] quæ ſe ſuaq. martyrum obſequio mancipauit.

IANVARII 16.

To. 3. A. 308. n. 23 & ſeq. & An. 309. num. 4. & ſeq.

MARCELLI a *Papa*] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes. In Marcello Græci prorſus errare conuincuntur, dum eumdem computant cum Marcellino, vt Euſeb. in chron. Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. ſicut & feciſſe noſcuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuerſum eſſe Marcellum a Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Eccleſię præ alijs calluerunt, abſque aliqua ambiguitate profitentur. Poſt librum de Rom. Pontific. & Vaticanos indices idipſum Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt epiſt. 165. ad Generoſum confirmant.

b *Sub Maxentio.*] Non autem ſub Maximiano, vt mendoſe legitur in aliquibus codicibus: ſed inde videtur irrepſiſſe error, dum totum illud decennium, quod ſecutum eſt ab indicta perſecutione per Diocletianũ & Maximianum (licèt alij poſt eos ſucceſſerint in Imperium) illis tribuitur, atque ab eis perſecutio eſt denominata; de quo quidem innumera ſunt exempla. Quod autem ad Maxentium ſpectat, ſciendum eſt, ipſum primis illis temporibus, quibus inuaſit Imperium, quo etiam Chriſtianos ad ſui deuotionem alliceret, non tantùm præterita edicta aduerſus eos promulgata ſilere iuſſiſſe; verũ etiam quibus valuit officijs de ijſdem optime meritum eſſe, ſeq. eamdem religionem amplexatum eſſe ſimulaſſe, prout ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His conſentiunt quæ S. Auguſtinus refert in Breu poſt collat. diei 3. cap. 13. ex Actis Donatiſtarum, his verbis: Melchiades tunc Romanus presbyter miſit diaconos cum litteris Maxentij, atque etiam litteris Præfecti prætorio ad Præfectum Vrbis, vt eccleſiæ vtenſilia reciperent, quæ tempore perſecutionis ablata fuerant, &c. Poſt hæc autem (vt ſcribunt Oroſius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Seuero & Alexandro, qui Maxentio negotium fecerant, omnia ſibi tuta ratus, cunctos deſpiciens, non tantũ in Chriſtianos, ſed & in quoſcumque Romanos ciues, ac præcipue Senatores ſe crudeliſſi-

deliſſimum præbuit, erga milites tantùm benignum; ad quos ſibi conciliandos, his pro concione vſus eſt vocibus: Fruimini, diſſipate, & prodigite. Qualis autem quantave fuerit eius ſæuitia, ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. cap. 27. 28. & ſeq. & in hiſt. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantùm enim Italiam, ſed & Africam immani feritate vexaſſe, conſtat ex panegyrico dicto in Conſtantini laudem poſt debellatum Maxentium.

c *Ad ſeruitium animalium.*] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Roman. Pontific. qui fertur nomine Damaſi, vbi hæc de Marcello Papa: Damnatus eſt in Catabulum: cùmq. diebus multis ſeruiret in Catabulo, &c. Et paulo poſt: Iuſſit Maxentius in eadem eccleſia interim plancas externi, vt ibidem animalia Catabuli congregata ſtarent, & ipſis beatus Marcellus deſeruiret. Hæc ibi. Primum autem quod ad plancas pertinet, appellat Feſtus plancas tabulas planas. Quod vero ſpectat ad Catabulum, quantum ex prędictis licet aſſequi, erat ſtabulum animalium, non quidem ſilueſtrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria quæ erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Præneſtinam, longe ab his ædibus Lucinæ, vt ſcribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) ſed iumentorum, quæ publicæ vtilitati ad vehenda onera deſeruirent; vnde & Catabulenſes hi dicti eſſe reperiuntur, qui prædicta oneraria iumenta ductabant. Id intelliges ex epiſtola Theodorici Regis ad Feſtum, apud Caſſiod. Var. lib. 3. epiſt. 10. in qua hæc verba: Præſenti admonitione declaramus, vt marmora, quæ de domo Pinciana conſtant eſſe depoſita, ad Rauennatem vrbem per Catabulenſes veſtra ordinatione dirigantur. Rurſusq. de Catabulenſibus lib. 4. epiſt. 47. idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta ſolidorum mulctam non iam Veredarius, ſed Catabulenſis incurrat, quiſquis vltra centum libras Parhippum crediderit onerandum. Eſt titulus de Piſtoribus & Catabulenſibus Cod. Teod. lib. 14. vbi & lib. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulenſium ex vili genere hominũ, eidem plane muneri adſcriptorum.

A. 1220. d *Berardi & ſoc.*] Relati ſunt hi a Sixto Quarto Rom. Pont. inter ſanctos martyres: extatq. de ea re diploma datum anno Domini 1481. Horũ certamẽ deſcriptũ habetur apud Surium hac die, to. 1. De iiſdem chron. Franciſcan. par. 1. lib. 4 per tot. & Theſ. con. tot. 2.

To. 5. An. 412. n. 34. & A. 426. nu. 25. To. 6. An. 445. n. 20. e *Honorati Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Scribit S. Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 16. S. Hilarium Epiſcopum Arelatenſem Honorati ſucceſſorem ſcripſiſſe eius vitam; quam quidem deperiiſſe dolebamus; ſed eam latentem diu carie ſituq. obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illam verò quæ tribus libris ſcripta reperitur, alterius potius quàm Hilarij eſſe conſtat: multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto eſt ſcriptore digna. Habuit idem Hilarius ſermonem luculentum in natali die S. Honorati. Succeſſit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui, ſancti Herotis diſcipuli ſancti Martini ſedem inuaſit, vt ſcribit S. Proſper in chron. Præfuit Arelatẽſi eccleſiæ S. Honoratus temporibus Theodoſij iunioris & Valentiniani Tertij Impp. cum Romanam Eccleſiam regeret Cæleſtinus, ac poſt eum Sixtus. S. Eucherius in præfatione lib. 1. inſtruct. ad Salonium hæc de Honorato: Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, inquam, primo inſularum, poſtea Eccleſiarum magiſtro. Hęc idcirco Eucherius, quoniam ſanctus Honoratus antequam præficeretur eccleſiæ Arelatenſi, celebri illi cœnobio inſulæ Lirinenſis præfuerat abbas. Meminit eiuſdem Sidonius Apollinaris in carmine euchariſtico ad Fauſtum, in fine.

f *Titiani Epiſcopi.*] De eodẽ hac die Vſuardus, vet. manuſcr. & Petrus in catal. lib. 2. c. 99.

g *Rhinocolura*] Poſita eſt in Ægypto Rhinocolura, cuius S. Melas fuit Epiſcopus: meminit eiuſdẽ ciuitatis Ioſephus antiq. lib. 14. cap. 25. & alijs in locis. Meminit de eadem Epiphan. in panar. hæreſi 66. contra Manichæos; eamdemq. alio nomine Neel dictam eſſe teſtatur a ſortibus, quod illic Noe ſortibus diuiſit terram tribus filijs ſuis. Idem de eadem ciuitate agit in Ancorato, teſtaturq. ſitam eſſe inter Aegyptum, & Paleſtinam e regione maris Rubri. Eiuſdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionem facit Seneca lib. 3 de ira c. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur ſic dicta ſit, hiſtoriam narrant. Meminit eiuſdem etiam, quæ eſt in Syria, Ioſephus antiq. lib. 13. cap. 24. edit. Gelen.

h *Mela Epiſcopi.*] Scribit de eo Sozom. hiſt. Circa annũ 380.
lib. 6 c. 31. & Caſſiod. lib. 8. ca. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduerſus Valentem Imp. Arianum ſuſceptum narrant.

i *Honorati Abbatis.*] Huius Acta ſcripſit ſan- In cir. an. 530.
ctus Gregorius Papa li. 1. dialog. Fundanam eccleſiam nobiliorem reddidit S. Paulinus, qui poſtea fuit Nolanus Epiſcopus. Ipſe etenim agro Fundano diues, paruam illic poſitam eccleſiolam ac iam collabentem in auguſtiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & ſacris reliquijs poſitis, dedicandam curauit, vt idem ipſe ſcribit Paulinus in epiſt. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregium ſanctiſſimi viri monumentum tempore Longobardorum prorſus dirutum fuit, adeoq. ea eſt eccleſia deſolata, vt opus fuerit, Agnellum eius ciuitatis Epiſcopum, iubente Gregorio Rom. Pontifice, Tarracinam migrare, vt conſtat ex Regiſt. lib. 2. epiſt. 13.

k *Furſei.*] De ipſo etiã hac die Beda, Vſuar- To. 8. an. 654. n. 12.
dus, & alij. Agit de eodem itẽ Beda de geſtis Angl. lib. 3. cap. 19. Aimo de geſt. Franc. lib. 1. cap. 18. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſan.

Bened. lib. 3. cap. 86. & alij. Claruit circa annum Domini 650.

To. 2. an. 166. nu. 2. l *Priſcilla.*] Plures fuerunt huius nominis ſanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio habetur in Actis Apoſt. cap. 18. & a Paulo ad Corinth. 1. cap. 16. de qua alia agitur die. Rurſus autem alia reperitur Priſcilla, de qua mentio fit in Actis ſanctarum Pudentianæ & Praxedis, cuius cœmeterij etiam Paſtor meminit in Actis ſanctæ Praxedis. To. 2. an. 159. nu. 8. Alia item Priſcilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licèt complures codices non habeant ea quę de cœmeterio nomine ſanctæ Priſcillæ via Salaria illic ponuntur; quodquidem Priſcillæ ſeniori Paſtor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Ceterum in ipſo titulo Paſtoris, vbi erant thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipſæ balnei inferiores cellæ inſtar porticuum ſibi concameratione coniunctæ, quæ vſque in hanc diem cernuntur pene integræ, cœmeterij loco ad ſepeliendos ſublatos occulte martyres inſeruiſſe creduntur. Agitur autem de ſeniori Priſcilla, cuius Paſtor meminit, quæ & fuit Apoſtolorum diſcipula, mater verò Pudentis ſenatoris, vt Acta Pudentianæ, quę habemus manuſcrip. quę & paulò diuerſa recitat Mombrit. tom. 2. teſtantur.

xiiij. C Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. 17.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17

IN Thebaide [a] S. Antonij [b] Abbatis, qui multorum monachorum Pater, vita & miraculis præclariſſimus vixit: cuius geſta ſanctus Athanaſius inſigni volumine proſecutus eſt. Eius autem ſacrum corpus [c] ſub Iuſtiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ humatum fuit. Apud Lingonas ſanctorum ter geminorum [d], Speuſippi, Eleuſippi, & Meleuſippi, qui cum auia ſua Leonilla martyrio coronati ſunt tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio ſanctorum [e] martyrum Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & ſociorum, qui ſub S. Stephano Papa, cùm in Arenario natalitia martyrum agerent, obſtructa a perſecutoribus ianua cryptæ, & diruta deſuper mole, ipſi quoque martyrium ſunt aſſecuti. Apud Bituricas depoſitio ſancti Sulpicij [f] Epiſcopi, cognomento Pij, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Romæ in monaſterio ſancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij [g], Meruli, & Ioannis, dē quibus ſcribit. S. Gregorius Papa.

IANVARII 17.

Plura to. 3. præcipue ann. 310. n. 19. & ſeq. an. 328. n. 5. & ſeq. an. 343. n. 2.

IN *Thebaide.* a.] Hieronymus lib. de Hebraic. quæſt. Thebaidem eam putat eſſe regionem, quæ olim dicta eſt Geſſen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cum filijs ſuis, cum veniſſet in Aegyptum. Gen. c. 45. & 46.

b *Antonij Abb.*] Tam Latini quam Gręci de Antonio agunt hac die. Eſt vetus memoria in Actis S. Euthymij, quæ fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus ante annos fere mille & ducentos, hac eadem die ſanctos illos monachos natalem diem ſancti Antonij celebrare conſueuiſſe. Obijt diem humanæ vitæ, anno 21. Conſtantij Imper. vt S. Hieronymus teſtatum reliquit in chron. Scripſit egregia

& ſeq. obitus ann. 358. n. 21

illius

illius Acta S. Athanaſius: quæ quidem Euagrius, non ille Ponticus Origeniſta, ſed qui poſtea præfuit eccleſiæ Antiochenæ, in Latinum ſermonẽ conuertit, vt auctor eſt S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Euagrio. Præſtitit hoc ipſum idem Hieron. poſtulante Pammachio, vt ipſe profitetur, ad eumdem ſcribens, epiſt. 101. de opt. gen. interpret. quam illam eſſe putamus, quæ habetur præ manibus: Cùmq; (vt ipſe ait) in ea vertenda, more ſuo, non verba verbis, ſed ſententias reddiderit ſententijs; inde fortaſſe factum eſt, vt Gelaſius Papa eum non tam vertiſſe, quam ſcripſiſſe Antonij vitam teſtetur, cum ait: Vitas Patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarum, quas tamen vir beatiſſimus deſcripſit Hieronymus, cum omni honore ſuſcipimus. Ea eſt vſus cautela Gelaſius, quoniam & Euagrius Ponticus ſcripſit vitas Patrum, & miſcuit Origeniſtas nonnullos, quos idem Hieronymus notat ſcribens ad Cteſiphontem. Miror eoſdem quos ipſe reſpuit, hactenus ſub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos, cùm, ſi Deo placuerit, ea de cauſa in vitas Patrum ſcholia pernecеſſaria elaborauerimus. Quod autem ad Antonium ſpectat, primus omniũ Acta eius adhuc viuentis S. Athanaſius ab Arianis pulſus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus ſcribens ad Principiam epiſt. 16. & ad Euſtochium 27. Quantum præterea ceteris attulerint adiumenti, locuples teſtis eſt S. Auguſtinus lib. 8. confeſſ. cap. 6. Scripſerint de Antonio Græcorum veteres hiſtorici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus. meminit eiuſdem Chryſoſtomus homil. 8. in Matth. Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus.

To. 7. A. 531. n. 27. c *Eius ſacrum corpus.*] De inuentione corporis eius atque tranſlatione Alexandriam, idipſum Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri profitentur: quam anno Domini 529. factam eſſe, ſcribit Sigeber. in chron. Marian. Scot. poſt Conſ. Lampadij & Oreſt. eſt annus Domini 531. Cuſpinianus anno 541. eamdem tranſlationem poſuit. Sed cùm ea de re eiuſdem temporis ſcriptorum teſtimonia minime inueniantur; cui magis ex dictis auctoribus aſſentiamus, haud eſt liberum definire.

To. 2. A. 175. n. 37. d *Tergeminorum.*] De his etiam ceteri Latinorum. Res geſtas eorũ a Neone conſcriptas recitant Mombrit. tom. 2. & Sur. to. 1. habent tamen quod indiget caſtigatione, vt quod ibidem fertur, hos ſub Aureliano Imp. paſſos eſſe temporibus Polycarpi Epiſcopi. Nulla eſt prorſus cohærentia Polycarpi Smyrnæ Epiſcopi temporum cum Aureliano Imp. loco cuius Marcus Aurelius reſtituendus eſt, cuius tempore, ex Quarto Præſide, qui illic ponitur, hi paſſi noſcuntur. Quartus enim Conſularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; geſſit & Conſulatum vna cum Lucio Vero: eſt frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio. De horum ſanctorum martyrùm tranſlatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis, lib. 1. cap. 38.

e *Inuentio ſanctorum.*] Hac die de ipſorum agitur inuentione, dies autem natalis Kalend. Decemb. Hiſtoriam inuentionis ex antiquis manuſcrip. recitat. Sur. tom. 1. Legimus eamdem in veteribus exemplaribus per ſex lectiones diſtinctam, vt olim in eccleſijs quibuſdam legi conſueuit. Inuenta ſunt horum corpora ſub Stephano Papa Sexto, temporibus Caroli Craſſi. Porro Chryſanthi & Dariæ corpora quæ in eadem crypta erant ſepulta, longe ante reperta ſunt; quæ ſanctus Damaſus Papa verſibus ad eorum tumulum poſitis exornauit, vt ſcribit Gregorius Turonen. lib. de gloria martyrum cap. 38. To. 2. A. 284. n. 7. to. 10. an. 886. n. 32 & ſeq.

f *Sulpitij.*] De eodem Vſuardus, Ado, & alij. Dictus hic eſt Sulpitius Pius, reſpectu alterius Sulpitij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio ſcribit Gregor. Turonen. in prœem. hiſt. Dormientium, & Gilbertus in apologia pro Seuero. Hic ſucceſſit Remigio Epiſcopo temporibus Gunthramni Regis Francor. anno Domini quingenteſimo octogeſimoſeptimo, vt idem teſtatur Gregor. hiſt. Franc. lib. 6. cap. 39. licèt in vita eius, quam deſcripſit Sur. to. 1. habeatur ſucceſſiſſe Auſtregiſilo temporibus Clotarij Regis: ſed in his plus tribuimus Gregorio Turonenſi, cuius ſententiam certiſſimam reddunt Acta Concilij ſecundi Matiſconenſis, quod celebratum eſt anno vigeſimoquarto eiuſdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interfuit atque ſubſcripſit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Auſtregiſilus, ſed Probatianus, Felix, Honoratus, & Arcadius Bituricenſi eccleſiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata ſunt, indicant. Eadem cenſura caſtigandæ ſunt tabulæ Epiſcoporum Bituricenſium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur iſſe, qui interfuit Concilio ſecundo Matiſconenſi ſub Gunthramno Rege; cùm certum atque perſpicuum habeatur, illum Seuerum vixiſſe temporibus Theodoſij ſenioris, & eius filij Honorij Impp. ſecũdum Acta S. Auſtregiſili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertium eiuſdem nominis ei eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopum, dicere oportet. Sed ſatis de his. Sulpitius autem Pius, de quo agimus (vt ſcribit Aimo. lib. 4. cap. 16. & alij) migrauit ex hac vita anno Domini quingenteſimo nonageſimoquarto; ipſe eſt annus decimusſextus Childeberti Regis, quo eum obijſſe, auctor eſt Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. cap. 26. Habuit ſucceſſorem Euſtaſium. To. 5. A. 431. nu. 187. & to. 8. ann. 595. n. 94 Circa an. 580.

g *Antonij & ſoc.*] De quibus pluribus agit ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 47.

xiij. D **Quintodecimo Kal. Februarij. Luna.** 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CATHEDRA [a] ſancti Petri Apoſtoli, qua primum Romæ ſedit. Ibidem paſſio ſanctæ Priſcæ [b] virginis & martyris, quæ ſub Claudio Imperatore poſt multa tormenta martyrio coronata eſt. In Ponto natalis ſanctorum martyrum Moſci [c] & Ammonij, qui cùm eſſent milites, primo ad metalla damnati, nouiſſime igni traditi ſunt. Ibidem ſancti Athenogenis [d] antiqui Theologi, qui per ignem conſummaturus martyrium hymnum lætus cecinit, quem & diſcipulis ſcriptum reliquit. Turonis in Gallia ſancti Voluſiani [e] Epiſcopi, qui a Gothis captus, in exilio ſpiritum Deo reddidit. Ibidem ſancti [f] Leobardi recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. In Britannia ſancti Deicolæ [g] Abbatis, diſcipuli beati Columbani. Nouocomi ſanctæ Liberatæ [h] virginis.

I A N V A R I I 18.

To. 1. an. 44. n. 25. & ſeq. & an. 46. nu. 1. & ſeq. & nu. 11. & ſeq.

CATHEDRA a *ſancti Petri*] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri, vt Vſuardus, Ado, & antiquum Romanum Martirologium manuſcr. In aliquibus antiquioribus Breuiarijs de Romanæ Cathedræ celebritate hac die poſitum habetur officium Eccleſiaſticum, vbi & hæc oratio deſcripta legitur: Omnipotens ſempiterne Deus, qui ineffabili ſacramento Apoſtolo tuo Petro principatum Romanæ vrbis tribuiſti, vnde ſe Euangelica veritas per tota mundi regna diffunderet: præſta, quæſumus, vt quod in Orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur. Hæc ex peruetuſto Breuiario, quod erat apud Illuſtriſ. & Reuer. D. Card. Sirletum S. R. E. Bibliothecarium. Ceterum hanc ipſam ſacram ſolemnitatem, quæ iam in aliquibus eccleſijs exoleuerat, ſanctiſſ. memoriæ Paulus Papa Quartus reſtituit, datis de ea re litteris Apoſtolicis anno Domini MDLVII. octauo Idus Januar. Eſt illarum exordium: Ineffabilis diuinæ prouidentiæ altitudo, &c. De cathedra Petri Romæ poſita adeo notiſſima ac Orbi conſpicua res eſt, vt nec hæreticus homo poſſit diſſimulare. Vnde grauiſſimus auctor Optatus Mileuitanus Parmenianum Donatiſtam cōpellat his verbis lib. 2. Negare non potes, ſcire in vrbe Roma à Petro primo cathedram epiſcopalem eſſe collocatam, &c. Omittimus hic omnium tam Latinorum quam Græcorum Patrum referre teſtimonia, cùm non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſſime egerimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Quod autem ad præſentem ſolemnitatem ſpectat, laudabilis in Eccleſia viguit antiquus vſus, vt dies anniuerſaria ageretur, qua quis alicui ſedi præfectus eſſet Epiſcopus. Id etenim tam in Occidentali Eccleſia, quam in Orientali etiam obſeruatum, innumera fere docent exempla. De conſuetudine Romanæ Eccleſiæ ſcribit S. Paulinus epiſt. 16. ad Seuerum: extant de ea re ſermones ſancti Leonis Papæ ea die habiti. Conuenire enim vndiq; ex Italia Epiſcopi tunc Romam conſueuerunt ad celebrādum natalem diem Romani Pontificis, vt pulchre demōſtrat epiſtola Hilarij Papæ ad Aſcanium ac ceteros Epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dum in ea hæc leguntur: Lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris veſtris, &c. Quinam autem hi fuerint ex

qui

quibuſue Italiæ ciuitatibus Romam confluxerint, indicant ipſæ ſynodicæ tabulæ illic ſuperius recitatæ. Accipe & de vſu aliarum eccleſiarum exempla, vt illud, quod S. Ambroſius ſcribit de Felice Comenſi Epiſcopo lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. item quod ſanctus Auguſtinus habet de die natali Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis ſer. 32. de verbis Domini in fine, deq; ſuæ ipſius etiam anniuerſaria die ordinationis homil. 24. & 25. De conſuetudine Orientalis eccleſiæ ſatis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Baſilij, Ioannis Chryſoſtomi, & aliorum agitur ſedis eorum natalis dies. Quo etiam vſu & ratione Romana eccleſia eam diem ſolemniter agere conſueuit, quo Romanæ natalis eſt Cathedræ, quando (inquam) S. Petrus Romæ diuino conſilio primum ſedere cœpit, tranſlata illuc ſede, quam ſeptem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hæc eſt ſolemnitas illa, qua Antiochia ſedit, quod mobilis illa, vel ad tempus tantum, ac quaſi per tranſitum ſita eſt, Romæ vero ſtabiliuit firmauitq; Deus eamdem in æternum in Petri ſucceſſoribus permanſuram; quam (vt tradit Irenæus lib. 3. cap. 3.) doctrina munitam, traditionibus locupletatam, meritis illuſtratam, dotibus auctam, idem Apoſtolus vna cum Paulo etiam ſanguine conſecrauit. Verum hac die non illa tantum ſolemnitas agi videtur, qua Petrus Romæ ſedere cœpit, ſed etiam ſacroſancta illa recolitur inſtitutio, qua a Domino Petrus, petra fundamentalis Eccleſiæ conſtitutus, perpetuæ ſtabilitatis promiſſionem, & claues regni cæleſtis accepit; quod in omnibus præſefert ſacrũ officium eccleſiaſticum, ac præſertim in antiqua præfatione, quæ ſcripta reperitur in Sacramentario S. Gregorij, quod vetuſtiſſimũ habetur in Vaticano, vnde hæc deſcripſimus: Vere dignũ, &c. te laudare mirabilem in ſanctis tuis, in quibus glorificatus es vehementer, per quos vnigeniti tui ſacrum corpus exornas, & in quibus Eccleſiæ tuæ fundamenta conſtituis, quã in Patriarchis mundaſti, in Prophetis præparaſti, & in Apoſtolis condidiſti, ex quibus beatum Petrum Apoſtolorum Principem ob cõfeſſionem vnigeniti Filij tui, per os eiuſdem Verbi tui confirmatum in fundamento domus tuæ, mutato nomine, cæleſtium clauſtrorum Præſulem, cuſtodemq; feciſti, diuino ei iure conceſſo, vt quę ſtatuiſſet in terris, ſeruarentur in cælis. In cuius veneratione hodierna die maieſtati tuæ hæc feſta perſoluimus, ac gratiarum & laudis hoſtiam immolamus, per Chriſtũ Dominũ noſtrum, &c. Hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbis tantum, ſed totius Catholicæ Eccleſiæ a Chriſto eſt inſtitutus Epiſcopus; merito vniuerſalis Eccleſia eamdem in vniuerſo Chriſtiano orbe agit ſolemnitatem. Extant de ea ſermones duo ſancti Auguſtini, 15. & 16. de Sanctis, quorum prioré miramur reiectum in appendicem a ſchola Louanienſi, cùm nihil habeat quod Auguſtini eſſe impediat, ſed multa quæ perſuadeant, vt vetuſta exemplaria, ipſa dicendi phraſis non diſſimilis, & quæ ibi tractantur de praua conſuetudine inſerendi ad ſepulchra defunctorum cibum & potum, a qua populum auocare conatur. Porro abuſum illum inoleuiſſe in Africa, idẽ auctor teſtatur lib. de moribus Eccleſiæ aduerſus Manichæos c. 34. ſerm. de diuerſ. 120. & epiſt. 64. ad Aurelium, ante ipſum Tertull. lib. de Reſurrect. carn. Idem prauus vſus etiam irrepſit in Gallias, vt in ſolemnitate Cathedræ S. Petri ad ſepultura mortuorum cibos inferrent, quem canon 34. ſecundæ Synodi Turonenſis antiquauit, prorſusq; abrogauit. Habes de his & canones 68. & 69. Græc. Synod. a Martino Bracharenſi collectos, recitatos a Gratiano de conſecrat. diſtinct. 1. cap. non oportet. Aſſeruatur hactenus in baſilica Vaticana ipſa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus ſediſſe perhibetur. Nec quis hoc miretur: ſi enim ſedes ipſa lignea, cathedra Iacobi Apoſtoli Hieroſolymitani Epiſcopi, poſt tot tantaq; Iudaici populi naufragia, poſt illud pauendum Hieroſolymorum excidium, ſeruata nihilominus eſt integra vſque ad tempora Conſtantini Magni Imp. (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14.) quam & ſucceſſores Epiſcopi decenti honore cuſtoditam ſunt venerati: quid tam mirũ, Apoſtolorum verticis cathedram pari ſaltem fuiſſe diligentia conſeruatam? ipſa etenim, quis ſuper ſe ſederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiam curationum conſecuta, cum per eam Deus diuinam opem implorantibus beneficia præſtare non deſinat. Conſeruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedram Marci Petri diſcipuli, in qua ſucceſſores ob cæleſtem in ea ſplendorem diuinitus oſtenſum, inſidere in poſterum non ſunt auſi. Conſueuerunt maiores noſtri cathedras, ſedes ipſas Epiſcoporum, ad diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet: Sedile autem erat fortuito linteo tectũ, vt & ſub ictu paſſionis Epiſcopatus honore frueretur. Hæc ille. Auguſtinus epiſt. 203. ad Maximinum hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio non apſides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec ſanctimonialiũ occurſantium greges adhibebuntur ad defenſionem, &c. Linteatas appellat eas ſedes Pacianus epiſt. 2. ad Sympronianũ de Nouatiano: Quem, inquit, conſecrante nullo, linteata ſedes accepit. Et Ennodius Ticinenſis in libello pro defenſione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nunc ad geſtatoriam ſellam Apoſtolicæ confeſſionis vela mittunt, &c.

b *Priſca.*] De eadem hac die ceteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda eſt, quæ affirmat, hanc illam eſſe Priſcã, cui Paulus Apoſtolus ſcribens ad Romanos cap. 16.

Si paſſa ſub Claudio ſeniore an. 56. ſi ſub iuniori an. 27.

ſalutem dicit: quam opinionem qui aſtruunt, addunt etiam hanc ſub illo Claudio Imperatore eſſe paſſam, qui in Imperio Neronē præceſſit. Sed hęc falſa omnino eſſe, ex ipſis Apoſtoli Actis arguuntur, quibus oſtenditur, Priſcam illam fuiſſe ſuperſtitē poſt obitum Claudij, vixiſſeq; etiam Neronis temporibus. Ea etenim epiſt. Pauli ad Romanos ſcripta eſt (vt plane conſtat) eo tēpore, quo (vt ipſe ait) receſſurus Corintho, Hieroſolymam verſus parabat iter: quando (vt pluribus monſtrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero adminiſtrabat Imperium. Idem Paulus Romæ cum eſſet (vt omnibus liquet) temporibus Neronis (ſicut in epiſt. ad Romanos fecerat, mandans ſalutari Priſcam & Aquilam) ſcribens ſecundam epiſt. ad Timotheum, in eius cap. 4. eiſdem Priſcæ & Aquilæ ſalutē impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur: qui quidem inde proueniſſe videtur, quòd in Actis S. Priſcæ, de qua agimus, eius corpus ſepultū feratur in Eccleſia Aquilæ & Priſcillæ, ſeu Priſcæ ab Eutychiano Papa, vt Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fine. Sed licet hanc aliam dicerēt ab illa, quæ Pauli epiſtolis commendatur, nihilominus paſſam eſſe ſub illo primo Claudio, nemo poterit affirmate: nam eius Acta teſtantur coronatam eſſe martyrio anno tertio Claudij Imp. quo item anno ipſum defunctum eſſe confirmant: quæ quidem nequaquam accommodari poſſunt primo Claudio, quē annos quatuordecim imperaſſe conſtat; ſed ſatis conueniunt ſecundo Claudio, quem licèt Eutropius & Victor dicant imperaſſe duobus tantum annis, tamen ſecundum Trebellium, & veriorem per Conſules deductam annorum rationē, cōſtat eumdem anno quoque tertio in Imperio vixiſſe, quod etiam ex Porphyrio in vita Plotini teſtatum inuenies. Si præterea anno tertio Claudij ſenioris dixerimus S. Priſcam conſummaſſe martyrium, ipſi certe & non Theclæ eſſent primæ deferendæ: cum alioqui omnium tā Latinorum, quam Græcorum ſententia, Thecla prima martyrum ex fęminis dicatur. Qui autē Priſcam paſſam ſcribit Aſiatico & Cornelio Conſſ. id quidē proprio ingenio abſque alicuius teſtimonio. Legi enim ſanctæ Priſcæ Acta tam manuſcr. quæ habemus, quàm typis excuſa, & nihil eiuſmodi potui reperire. Ceterum ſi dixerimus hanc (vt habent complura eiuſdem S. Priſcæ eccleſiæ monumenta) paſſam eſſe viuēte Petro Apoſtolo ſub Claudio ſeniore: vtique affirmare neceſſe eſt in Actis eius errorem irrepſiſſe in numerum annorum Claudij, ac reſtituendum, paſſam eſſe anno eius Imperij decimotertio, non autem tertio. Quod quidem haud impoſſibile videri debet: quando quidem ante primam, quæ ſub Nerone facta eſt, perſecutionem, ſæpe vexatos atque repreſſos Romæ fuiſſe Chriſtianos, verba Taciti lib. 15. Annal. demonſtrare videntur, quibus ait: Repreſſaq; in præſens exitialis ſuperſtitio rurſus erumpebar. Hæc ille, agens de perſecutione in eos a Nerone tunc excitata. Sic igitur haud adeo mirandum, ſi vltimis Claudij ſenioris temporibus S. Priſca martyrium paſſa dicatur; cum præſertim (vt dictum eſt) id eius eccleſiæ vetera monumenta ſuadeant: nam inter alia, altare ibi ſanctus Petrus ſacraſſe traditur, quod & Edinerus in vita S. Anſelmi teſtatur lib. 2. cum agit de reliquijs S. Priſcæ. Sed de his ſatis. Extat hactenus vetus titulus Romæ ſanctæ Priſcæ, cuius mentio habetur in ſecunda Synodo Romana ſub Symmacho Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem ſpectat, complures martyres ſub eo paſſi reperiuntur. occiſo etenim Gallieno, cui ſucceſſit, protinus illius edicta pro Chriſtianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atque perſecutio illa a Gallieni parente excitata, ſua ſponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Chriſtianos latis, auxit. In Actis etenim ſanctorū Marij & Matthę legitur eius reſcriptum, quo iuſſit non tantum Chriſtianos carceribus detentos, ſed etiam qui inuenti eſſent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obſtitit Deus: nam (vt ſcribit Trebellius) tyrannorum factione compreſſus, a Chriſtianorum perſecutione, quam cœperat, reuocatur.

c *Moſsi & Ammonij.*] De his item Beda, To. 2. an.
Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 97. 196. nu. 7.

d *Athenogenis.*] De quo extat egregium ſancti Baſilij Elogium in lib. de Spiritu ſācto ad Amphilochium cap. 29. qui eum & in teſtimonium citat de Diuinitate Spiritus ſancti. Fuit & alius eiuſdem nominis Sebaſtenus Epiſcopus, de quo ſuo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, eſſe commentarium illum pereruditum aduerſus Gētiles ſcriptum, qui fertur nomine Athenagoræ, aliquando ſum opinatus: cum de Athenagora nulla penes Græcos vel Latinos mentio habeatur, Athenogenes verò Græcis notiſſimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris. facile potuit error irrepſiſſe, vt pro Athenogene, Athenagoræ nominē, librariorum vitio, ille commentarius ſit inſcriptus, quod tamen affirmare non auderem.

e *Voluſiani Epiſc.*] De ipſo Gregorius Tu- Circa an.
ronen. in hiſtor. Franc. lib. 2. cap. 26. & lib. 10. 670.
cap. 31. vbi auctor agens de Epiſcopis Turonenſibus ſuis prædeceſſoribus, hunc ſeptimum ordine numerat. vixit temporibus Childerici filij Clodouei Regis Francorum.

f *Leobardi.*] Huius res geſtas conſcripſit Circa an
Gregor. Turonen. in lib. ſanct. patr. cap. vlt. 583.
Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipſe auctor præſideret Eccleſiæ Turonenſi. Claruit

g *Deicola.*] De eo Petrus in catal. lib. 2. circa an.
cap. 98. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti 600. ex
Benedict. lib. 3. cap. 61. Trithem.

h *Liberata.*] De ipſa tabulæ eccleſiæ Co- Trāſlatio
menſis, ibiq; eius Acta aſſeruari dicuntur. an. 1317.

Quar-

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u		A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
7	8		9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19		

ROMÆ via Cornelia ſanctorum martyrum Marij[a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Perſarum, qui Romam temporibus Claudij Principis ad orationem venerant: e quibus poſt toleratos fuſtes, equuleum, ignes, vngues ferreos, manuumque præciſionem, Martha in Nympha[b] necata eſt, ceteri ſunt decollati, & corpora eorum incenſa. Smyrnæ natalis beati Germanici[c] martyris, qui cùm primæuæ ætatis venuſtate floreret, ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam virtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, ſponte pręparatam ſibi beſtiam damnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus comminutus, vero pani Domino IESV Chriſto, pro ipſo moriens, meruit incorporari. In Africa ſanctorum martyrum Pauli[d], Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Succeſſi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum paſſio S. Pontiani[e] martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Chriſto vehementiſſime virgis[f] cęſum iuſſit ſuper carbones nudis pedibus ambulare; a quibus nil læſus, equuleo & vncinis[g] ferreis iuſſus eſt ſuſpendi, & ſic in carcerem trudi, vbi angelica viſitatione meruit confortari: poſt quæ leonibus expoſitus, & plumbo feruenti perfuſus, tandem gladio percuſſus eſt. Laude ſancti Baſſiani[h] Epiſcopi & confeſſoris, qui aduerſus hęreticos vna cum ſancto Ambroſio ſtrenue decertauit.

IANVARII 19.

To. 2. an. 270. nu. 2. & ſeq.

MARII, *Marthæ, & ſoc.* a.] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus die ſequenti. Extát ipſorũ Acta, quæ habet Sur. tom. 1. die 14 Februar. Mombrit. tom. 2. & alij. ſunt eadem apud nos in vet. manuſcr. De reliquijs ſanctæ Marthæ martyris meminit S. Greg. lib. 3 dialog. c. 30. Porro horũ omnium reliquias Romæ haberi in inſula Tiberina in eccleſia ſancti Ioannis Calybitæ nomine dicta, & in diaconia ſancti Hadriani, earumdem eccleſiarum vetera monumenta teſtantur.

Vide to. 2. an. 270. nu. 9. vbi ſe declarat.

b *In Nympha.*] Quis autem ſit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, alijq; nonnulli martyres paſſi reperiuntur, indicant eorumdem martyrum Acta in fine; feruntq; fuiſſe locum via Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliam & Triumphalem. Longe diuerſæ Nymphę a Nymphæo, qui eſt fluuius

in

in Latio, de quo Plin.lib.3. cap.5. Eſt & cœmeterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan.de cœmet.cap.3.

To. 2. an. 169. nu. 4.

c *Germanici martyris.*] Beda item ac ceteri Latinorum hac die. Eius nobile certamẽ ſcribit Euſeb.hiſt.lib.4.cap. 14. ex quo Nicephorus ac ceteri deſcripſerunt.

To. 2. an. 302. num. 128.

d *Pauli, Gerontij, & ſoc.*] Hi omnes reſtituti ſunt ex vetuſtiſſimo Martyrologio manuſcripto, quod Romæ in monaſterio ſancti Cyriaci in Thermis vſui erat, Habemus illud apud nos: cumque vetus manuſcriptum Martyrologium citamus, illud præcipue intelligimus, quod cetera, quæ vidimus, Martyrologia vetuſtate antecedit.

To. 2. an. 154. nu. 3. & an. 175. nu. 7.

e *Pontiani.*] De eodem præterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res geſtæ, quas Sur. recitat tom. 1. die 14. Ianuarij. Mentio de eodem habetur in Actis ſancti Conſtantij Epiſcopi Peruſini.

f *Virgis caſum.*] Licèt ignominioſum ſit genus animaduerſionis cædere virgis, leuius tamen ceteris fuiſſe, argumento eſt l.vn. C. de emendat. ſeruor. & l.2. de public. curſu. Cod. Theod. Diuerſorum generum reperiuntur animaduerſionis virgæ. Erant virgæ vlmeæ, quibus ſerui corripiebantur, vt apud Plautum frequens eſt inuenire, qui in Milite glorioſo:

Niſi mihi ſupplicium vlmeum de te datur.

Et in Aſinaria act. 2.

Ipſos qui tibi ſubuectabant rure virgas vlmeas.

Et act. 3.

Vbi ſæpe ad languorem tua duritia dederis octo
Validos lictores vlmeis effectos lentis virgis.

Hæc de virgis vlmeis.

Virgas autem magiſtratuum ex betulla fuiſſe confectas, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 16. cap. 18. cum ait: Gallica hæc arbor mirabili candore atque tenuitate, terribilis magiſtratuum virgis, eadem circulis flexilis, item corbium ſportis. Hæc Plin. Vbi non eſſet betulla, ſalix has ſuppeditabat. Vnde Prudentius hym. 10. in Romano, cùm puer torqueretur iuſſu Præſidis:

Impacta quoties corpus attigerat ſalix,
Tenui rubebant ſanguine vda vimina.

Habes & virgas ſanguineas, quibus parricida, antequam culleo inſueretur, verberandus erat. ſed de his vberius, cum agemus de culleo. Arbores, ex quibus dictæ virgæ ſumebantur, ab illis dicebantur infelices. Plin. lib. 16. cap. 16. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque ſeruntur vnquam, neque fructum ferunt. Eadem lib. 24. cap. 9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit. Sic Cic. orat. pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Valer. lib. 4. cap. 1. de animi moderatione. Verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius lib. 10. decade. 1. Hæc fuit iuſta querela Pauli Apoſtoli, cum virgis cæſus iuſſu magiſtratuum Philippenſium, Cæſos, inquit, nos publice indemnatos homines Romanos, &c. Act. 16. Verberandus iterum, excepit ſe Romanum ciuem eſſe, dicens: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? Act. cap. 22. Ioſephus de bello Iud. lib. 2. cap. 14. in fine, quaſi pro monſtro habuit, quod Ceſtius Florus Iudæos Romana ciuitate donatos virgis ceciderit, atque patibulo affixerit.

g *Vncinis ferreis.*] Erant vnci ad torquendum parati, de his Prudentius in Periſteph. hym. 9. *Stridentibus laniatus vnci, &c.* Ammian. Marcel. lib. 7. Intendebantur equulei, vncoſq; parabat carnifex. & lib. 26. Vnci & cruentæ quæſtiones, &c. Meminit & Arnobius de vncis tortorijs lib. 1. prope finem. Erat adhuc vncus non tantum ad torquendum, ſed ad tradendum reum ad pœnas inſtrumentum. vnde Iuuen. ſatyr. 10. *Impactus Seianus ducitur vnco.* Cicero in prima Philippica: Vncus impactus eſt fugitiuo illi. Sueton. in Tiber. cap. 54. Cùm ei carnifex quaſi ex Senatus auctoritate laqueos & vncos oſtentaret, &c. Sidon. Apollin. epiſt. 7. lib. 1. in fine: Vncum, inquit, & gemonias, & laqueum per horas turbulenti carnificis per horreſcens, &c. Inſuper vnco trahebantur aliquando corpora damnatorum, Seneca lib. 3. de ira: Cadauera quoque vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo Imp. acclamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur, more maiorum, cadauer vnco trahatur dictum pluries. Habes & de his exemplum in Actis ſancti Sebaſtiani, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ eſt iuxta Circum, quære, & ibi inuenies corpus meum pendens in vnco. Hæc ſanctus Sebaſtianus de corpore ſuo, quod vnco protractum fuerat in cloacam Maximam. Sunt & de his complura alia exempla, quæ breuitatis cauſa referre omittimus.

h *Baſſiani Epiſc.*] De ſancto Baſſiano agitur in Concilio Aquileienſi celebrato ſub Gratiano Imperatore, cui vna cum S. Ambroſio interfuit, quo cum etiam collaborauit aduerſus Iouinianum nouum hæreſiarcham: ſubſcriptus enim reperitur epiſtolæ ſancti Ambroſij ad Siricium Papam aduerſus illius ac ſociorum portentoſas hæreſes, lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. Meminit eiuſdem Baſſiani ſanctus Ambroſius in epiſt. quinta ad Felicem lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. itemque Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Habet eius res geſtas fuſius ſcriptas Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 2. cap. 101. & alij.

To. 5. an. 397. n. 42. & tom. 4. ann. 381. nu. 83.

Tertio

20 Tertiodecimo Kal. Febr. Luna. F x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROMÆ Natalis ſancti Fabiani[a] Papæ, qui tempore Decij martyrium paſſus, in cœmeterio Calliſti ſepultus eſt. Ibidem ad Catacumbas[b] ſancti Sebaſtiani[c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cùm haberet principatum primæ cohortis, ſub titulo Chriſtianitatis[d] iuſſus eſt ligari in medio campo, & ſagittari a militibus, atque ad vltimum fuſtibus cædi, donec deficeret. Nicææ in Bithynia ſancti Neophyti[e] martyris, qui quintumdecimum annum ætatis agens, flagris cæſus, in fornacem immiſſus, feris obiectus, cùm permaneret illæſus, & Chriſti fidem conſtanter profiteretur, gladio tandem occiſus eſt. Cæſenæ ſancti Mauri[f] Epiſcopi, virtutibus & miraculis clari. In Palæſtina natalis ſancti Euthymij[g] Abbatis, qui zelo Catholicæ diſciplinæ, & virtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris in Eccleſia floruit.

IANVARII 20.

T. 2. ann. 238. n. 6. & ſeq. an. 246. n. 5. & 10. an. 253. n. 5.

FABIANI *Papæ* a.] Beda, ac ceteri antiquorum, necnon recentiorum, de eodē agunt hac die. De cuius ſucceſſione præter librum de Rom. Pont. agit etiam Euſebius in chron. & hiſt. lib 6. c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. Aug. ad Generoſum epiſt. 165. Niceph. Epiſc. in chron. & alij. Hunc ſub Decio martyrio vita functum conſtat ex epiſt. cleri Romani ad Cyprianum, quæ recenſetur 31. inter Cypriani epiſtolas edit. Pamel. hac etiam ex S. Epiphanio in lib. de menſuris & pond. & S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene. Cetera de ipſo præſtitimus in Annal. Eccleſ. Corpus autem eius tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur.

b *Ad Catacumbas.*] Loquēdi obtinuit vſus, vt Catacumbæ pro Catacumbis dicerentur: ex Græca enim & Latina dictione compoſitum eſt nomen κατὰ, iuxta, & tumbas, vt ſic locus ille, qui ad fores eſt cœmeterij Calliſti, diceretur, Catacumbæ, hoc eſt, iuxta tumbas eiuſdem cœmeterij, vbi eſt vetus ac nobilis memoria S. Sebaſtiani martyris, quæ numeratur inter ſeptem Vrbis eccleſias, Innocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus illuſtrata, vt docet illic poſita vetus inſcriptio marmori inciſa. in Actis S. Cornelij Papæ Catacumbæ, non Catatumbæ dictus reperitur ille locus: ſic & in rebus geſtis S. Sebaſtiani, ſicut in compluribus veteribus Martyrologijs: at vero apud S. Gregorium in regiſt. lib. 3. epiſt. 3. ad Catacumbas ſcriptum reperitur. Non tamen erraſſe dixerim, qui Catacumbas legunt; nam κατακύμβη, eſt locus cauus atque profundus, qualia Romæ præſertim cœmeteria eſſe ſolebant in arenarijs profundis cryptis excauata.

c *Sebaſtiani.*] De eodem hac die ijdem qui ſupra auctores, Græci autem de ipſo agunt 18. Decembris. Deſcripſit ex antiquioribus monumentis eius res geſtas Metaphraſtes, quas habet Lippom. tom. 5. & Sur. 10. 1. Habemus Latina exemplaria in veteribus codicibus. De eo præterea S. Ambr. in Pſal. 118. S. Aug. in die natali ſanctorum Fabiani & Sebaſtiani tractatū habuit, eſt 100. de diuerſis. In Breuiario Toletano extat ſacer hymnus, T. 2. ann. 284. n. 10. & ſeq. & an. 286. n. 3. & ſeq. & nu. 24. & infra.

quo

quo Sebaſtiani ac ſociorum Acta canuntur. De ſacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. cap. 10. qui idem ſanctus Pontifex in eius eccleſia habuit homiliam trigeſimamſeptimam. Eſt ipſa (vt diximus) via Appia ad cœmeterium Calliſti, vna ex ſeptem eccleſijs, non tantum Vrbi, ſed & orbi Chriſtiano notiſſima. Egregium etiã ſancti martyris monumentum, veneranda eius imago opere muſiuo expreſſa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, ſenili aſpectu & barba: quod pictores admoneat, qui eum iuuenẽ palo alligatum perperam pingunt. Diuino monitu etiam altare ibidem ad luem propulſandam erectum eſt temporibus Papæ Agathonis; cuius rei veritati aſtipulatur etiam Paulus diac. hiſt. de geſtis Longob. lib. 6. cap. 3. vnde etiam prouenisse videtur, vt poſteri fideles eumdem ſanctum ad euitandam imminentem peſtis cladem conſueuerint habere patronum. De eiuſdem martyris reliquijs tranſlatis in Galliam ſcribit Ado Viennen. in chron. anno 815. Sigebertus item anno 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

d *Sub titulo Chriſtianitatis*.] Qualis eſſe conſueuiſſet eiuſmodi titulus Chriſtianitatis, habes exemplum in epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſebius hiſt. lib. 5. ca. 1. his verbis: Cum vndique per amphitheatrũ circumduceretur Attalus martyr, tabula, in qua Latinis litteris hæc erat inſcriptio, præcedente: Hic eſt Attalus Chriſtianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrum exempla. Præcedere conſueuit eiuſmodi titulus, vt Suet. in Caio cap. 32. monſtrat his verbis: Manibus abſciſſis atque ante pectus a collo pendentibus, præcedente titulo, qui cauſam pœnæ indicaret, per cœtus epulantium circumduceretur, &c.

e *Neophyti martyris*.] De eodem agunt et Græci hac die, in quorum Menologio eius paſſio deſcribitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

Tempore Diocletiani.

f *Mauri Epiſcopi*.] Scripſit eius res geſtas T. 8. ann.
Petrus Damian. Legimus eas in codice ma- 649. n. 13.
nuſcrip. Card. Sirleti. Accepimus a Cæſenate T. 4. ann.
eccleſia Acta ſãctorum Mauri & Seueri eius 381. n. 75.
ciuitatis Epiſcoporum. Antiqua eſt eccleſiæ T. 5. ann.
Cæſenas, cuius Epiſcopus nomine Florianus 420. n. 16.
(vt ſcribit Optatus Mileuit.) tempore Mel- & nu. 31.
chiadis Papæ interfuit Romano Concilio ce- & ſeq. an.
lebrato in cauſa Cæciliani Epiſcopi Cartha- 431 n. 36.
ginen. Alius dictus Florus præſens fuit Ro- & an. 432
manæ Synodo habitæ ſub Agathone Papa, vt num. 52.
eius Acta declarant, quæ fuit inſerta in Sex- Obitus t.
ta Synodo. Hic autẽ, de quo agimus, Maurus 6. an 472.
Epiſcopus reperitur interfuiſſe Rom. Con- n. 8.
cilio a S. Martino Papa & martyre celebrato, tenuiſſeq; in eo locum Archiepiſcopi Rauennatis, vt eiuſdem Synodi Acta ſignificant.

g *Euthymij abb*.] Hæc dies natalis eius, cũ ſanctus agens nonageſimumnonum ætatis annum, ſub Leone Magno, anno decimoſexto eius Imperij, migrauit in cœlum: eſt is annus a Chriſto, iuxta Faſtos Onuphrij, 472. Scripſit eius Acta fideliſſime quidem Cirillus monachus eiuſdem ſæculi ſcriptor. habet ea Metaphraſtes recenſita hac die, Lippom. to. 5. & Sur. to. 1. De eodem idem auctor in vita S. Sabæ, vbi & de natali eius hac die celebrari ſolito. De eodem Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 30. 34. & 52. Spectatiſſimi ſunt ſancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonenſi aduerſus hæreticos Eutychianos impẽdit. Hæc de S. Euthymio. Tu verò caue ne in altero fallaris eiuſdem nominis monacho, qui clarus habitus eſt in Aegypto temporibus Arcadij Imp. ſed in veritate non ſtetit: nã Origeniſmum profeſſus, factus eſt ſcandalum & ruina multorum. Scribit de ipſo S. Hieronymus ad Cteſiphõtem, & Theophilus in epiſt. ad Epiphanium 67. apud Hieron.

x. G Duodecimo Kal. Februarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMÆ paſſio ſanctæ Agnetis[a] virginis, quæ ſub Præfecto Vrbis Symphronio ignibus iniecta, ſed ijs per orationem eius extinctis, gladio percuſſa eſt. De ea beatus Hieron. hæc ſcribit. Omnium gentium litteris atque linguis præcipue in eccleſijs Agnes vita laudata eſt, quæ & ætatem vicit & tyrannum, & titulum caſtitatis martyrio conſecrauit. Athenis natale ſancti Publij[b] Epiſcopi,

qui

qui poſt S. Dionyſium Areopagitam Athenienſium eccleſiam nobiliter rexit, & præclarus virtutibus, ac doctrina præfulgens, ob Chriſti martyrium glorioſe coronatur. Tarraconæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Fructuoſi [c] Epiſcopi, Augurij & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerem truſi, deinde flammis iniecti, ex uſtis vinculis, manibus in modum crucis expanſis, orantes martyrium compleuerunt: in quorum die natali ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit. Trecis ſancti Patrocli [d] martyris, qui ſub Aureliano [e] Imperatore martyrij coronam promeruit. In Gallijs in monaſterio Augienſi ſancti Meinardi [f] eremitæ a latronibus cęſi. Papiæ ſancti Epiphanij [g] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 21.

To. 2. an. 304. n. 29. & ſeq.

AGNETIS a.] De eadem hac die ceteri Latinorum agunt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, eſt in epiſt. 8. ad Demetriadem, iunctis ſimul quæ circa principium & in fine eiuſdem habentur epiſtolæ. Frequenter de ea S. Ambroſius, qui de eadem ſermonem habens, eumdem fuſius productum in tres libros digeſſit ſub titulo de Virginibus; de ea rurſus lib. 1. offic. cap. 41. Fertur & epiſt. ad Virgines S. Ambroſij nomine lib. 4. epiſt. 34. editionis Romanæ, de cuius fide alibi pluribus egimus. Sanctus Auguſtinus de ea etiam ſerm. 101. de diuerſ. vbi hæc de eius nomine: Virgo (inquit) quæ vocabatur erat: Agnes Latine agnam ſignificat, Græce caſtam. Prudẽtius ſacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damaſus de eadem & baſilica ipſius duo ſcripſit epigrammata, quæ habentur in collectaneis Chriſtianorum poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem eccleſia homiliam 11. & 12. Meminit eiuſdem Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius tranſlatis Conſtantinopolim ſub Pulcheria Auguſta temporibus Marciani Imper. ſcribit Theodorus lector lib. 2. collect. & Niceph. lib. 14. cap. 10. De tempore autem paſſionis eius etſi nullibi inueniatur expreſſum; ex his tamen, quæ in prædicta epiſt. 3. ſcripta habentur, ſatis apparet ipſam in vltima Eccleſiæ perſecutione fuiſſe martyrio coronatam: nam adhuc ſuperſtites aliquos auctor fuiſſe teſtatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidiſſent, eademque Conſtantiæ filiæ Conſtantini retuliſſent. Extat non tantùm eius inſignis baſilica via Nomentana: ſed & ille locus, vbi eſt producta, vt eius virginitas violaretur, ſacroſanctus habetur, fornices ipſi nimirum Circi Agonalis. Sat conſtat auctoritate S. Hieronymi in Iſaiæ cap. 2. (vt prætermittam Gentilium poetarum teſtimonia) in fornicibus ſpectaculorum manere cõſueuiſſe publica ſcorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) ſub Conſtantino Imper. Chriſti Euangelio coruſcante, & infidelitas vniuerſarum gentium & turpitudo deleta eſt. Hæc Hieron. Loquens de his turpiſſimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hæc ait: Si rurſum perrogem, quo ad illud ſpectaculum itinere peruenerit; confitebitur, per lupanarium, per proſtitutarum nuda corpora, per publicam libidinem, per dedecus publicum, per vulgarem laſciuiam, per communem omnium contumeliam. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eam ſententiam Vibius apud Senecam in controuer. 2. lib. 2. Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuerſia, quam infelix & miſeranda eſſet conditio virginis a lenone proſtitutæ, pluribus demonſtratur. Miſera includebatur cellula, in cuius fronte titulus ſuperpoſitus nomen virginis proſtitutæ & pretium cõſtitutum indicabat; moxq; fiebat concurſus libidinoſorum ad meretricem nouam. Hæc omnia habes apud Senec. in citato nuper loco lib. 2. contr. 2. Ex his omnibus diſce virtutem Chriſti, qui in tali diſcrimine poſitas virgines nouit ſæpiſſime liberare. teſtantur hæc ipſa Acta martyrum, adſtipulaturque S. Baſilius, dum ait: Cùm ferueret perſecutionis immanitas, electæ virgines propter ſponſi fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ durarunt; eo ſcilicet, cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non ſine prodigio & virtute cuſtodiente, &c. Hæc Baſilius lib. de vera virgin.

b *Publij Epiſcopi.*] De ipſo hac eadem die Vſuardus, & Ado. Scribit Dionyſius Corin- De Publio to. 1. an. 58. nu. 173. & an. 98. nu. 23. & tom. 2. an. 125. n. 1. & 3.

thiorum

thiorum Epiſcopus Publium hunc ſucceſſiſſe Dionyſio Areopagitæ in eccleſia Athenienſi, Publio autem ſuffectum eſſe Quadratum, apud Euſeb hiſt. lib. 4. cap. 22. & Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato. Fuit aliquorum ſententia, hunc illum eſſe Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (vt habent Act. Apoſt. cap. 28.) curauit dyſenteria, quod etiam hic Ado profitetur in Martyrologio.

To. 2. an. c *Fructuoſi Epiſc. & ſoc.*] Beda, Vſuardus,
262. n. 86. Ado, & alij de eodem hac die, qua etiam an-
& ſeq. tiquitus agi conſueuiſſe demonſtrat S. Auguſtini ſer. 101. de diuerſ. edit. Louan. Scripſit eius & ſociorum res geſtas Prudentius hymno 4. Periſteph. Alia præterea habentur eorum Acta ſoluta oratione conſcripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

To. 2. an. d *Patrocli.*] De eodem Beda, ac ceteri. Eius
275. nu. 6. Acta ſincera quidem recitat Sur. to. 1. De ip-
& an. 278 ſo etiam Gregor. Turon. lib. de gloria mart.
nu. 3. cap. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuiſſe cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademque fidelia eſſe inuenta. Clarus etiam in Gallijs habitus eſt Patroclus alius, qui temporibus Childeberti Regis Francorum emicuit ſanctitate, de quo idem Greg. de geſt. Franc. lib. 5. cap. 10.

e *Sub Aureliano Imp.*] Nona ordine ponitur hæc perſecutio ab Oroſio lib. 7. cap. 23. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. à Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cum aliquandiu in pace agere Eccleſiam permiſiſſet, immo de eadem eſſet optime meritus (nam aduerſus execrandum Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham Antiochiæ damnatum, ſecundum ſancta Patrum reſcripſit, vt tradit Euſebius hiſt. lib 7. cap. 23. & 24.)
Corrige tandem velut quodam inſano furore corre-
ex Annal. ptus, vltimo ſui Imperij anno, ſæuiſſimam
to. 2. ann. in Chriſtianos perſecutionem concitauit. Lo-
273. 7. gitur adhuc eius edictum in Chriſtianos promulgatum in Actis S. Symphoriani martyris. De eadem perſecutione idem Euſebius in chron. huncq; licèt dicat terrore vindictæ ab inſtituto reuocatum, cùm ſcribēs edictum, eius brachium debilitaretur: tamen eumdem in ſententia perſtitiſſe adhuc, nec fulmine cælitus immiſſo reſiliuiſſe, ac tandem in itinere occiſum eſſe, tradit Oroſius lib. 7. c. 23. Quàm autem ſæua, licèt breuis, fuerit hæc perſecutio, ex immanibus crudelibuſque ſupplicijs, quibus in ſuos milites Gentiles homines animaduertit, coniectare licet. Nam Flauius Vopiſcus in eius vita ſcribit; militem quemdam ob violata iura hoſpitij, duobus duris arborum ramis deorſum inflexis, manibus pedibuſque ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, ſcidiſſe medium. Si hæc in ſuos de Republica aliàs optime meritos pęnarum genera commentus eſt; quid in Chriſtianos, quos deorum hoſtes & Imperij perduelles exiſtimabat, feciſſe putandum? Sed de his fuſius in Annal. Eccleſ.

f *Meinardi.*] Habentur eius Acta apud Su- Obijt, an.
rium to. 1. Meginradum hunc appellat Sige- 860.
bert. in chron. eumq; martyrio vita functum teſtatur. Necatus eſt ſub Ludouico Quarto Imp anno à Chriſto Domino 860. licèt Sigebertus opinetur id contigiſſe anno 856. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 209.

g *Epiphanij Epiſc.*] Hac item die tabulæ Ti- Plura to.
cinenſes. Scripſit eius res geſtas Ennodius 6. & præ-
eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſucceſſor ipſius: ſertim an.
habet eas Sur. tom. 1. ſed non integras; proli- 451. n. 15.
xiores enim legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcrip. Eiuſdem Ennodij etiam extat ibidem ſermo dictus in die natali ipſius, carmen inſuper de eodem. Claruit temporibus Anthemij & ſucceſſorum Impp. atque Odoacris Regis Italiæ. Claruit iiſdem temporibus alter Epiphanius, cognomento Scholaſticus, Caſſiodoro perfamiliaris, quem eruditiſſimum ſæpe nominat; a quo pariter complures Græcorum Patrum commentarios in Latinum eſſe tranſlatos affirmat lib. 1. Inſt. diuinar. lect. ſæpius, & in præfatione ad hiſt. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 12. Complura quæ huius ſunt, S. Epiphanio Epiſcopo Conſtantiæ in Cypro eſſe adſcripta reperi.

ix. A Vndecimo Kal. Febr. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

VALENTIÆ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Vincentij Leuitæ & martyris, [a] qui ſub Daciano impijſſimo Præſide carceres, famem, equuleum [b], diſtorſiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam,

aliaq;

aliaq; tormentorum genera perpeſſus, ad martyrij pręmium euolauit in cęlum: cuius paſſionis nobilem triumphum Prudentius luculenter verſibus exequitur, & beatus Auguſtinus, ac ſanctus Leo Papa ſummis laudibus commendant. Romę ad Aquas Saluias ſancti Anaſtaſij [c] Perſę monachi, qui poſt plurima tormenta carceris, verberum, & vinculorum, quę in Cęſarea Palæſtinę perpeſſus fuerat, a Coſrhoe [d] Perſarum Rege multis pœnis affectus, ad vltimum decollatus eſt, cùm prius ſeptuaginta ſocios in fluenta demerſos ad martyrium pręmiſiſſet. Eius caput Romam delatum eſt vna cum veneranda eius imagine, cuius aſpectu fugari dęmones morboſq; curari, Acta ſecundi Concilij Nicęni teſtantur. Ebreduni in Gallia ſanctorum martyrum Vincentij [e], Orontij, & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Nouarię ſancti Gaudentij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Sorę ſancti Dominici [g] Abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

To. 2. an. 303. nu. 137. miracula. To. 3. an. 541. n. 3. & ſeq.

VINCENTII a.] De eodem hac item die cetera Latinorum Martyrologia. Putatur mendum eſſe in codice, dum Greg. Turon. de glor. mart. cap. 90. ait celebrari ſolitam ſolemnitatem S. Vincentij duodecimo Kalend. vndecimi menſis, vt textus ſit reſtituendus xj. Kalend. vt hic habetur. Huius Acta non tantum Latinis, ſed & Græcis ob ſuam excellentiam ſunt facta conſpicua. A Latinis ea mutuatus deſcripſit Metaphraſtes, quæ Latinitati iterum reſtituta habet Sur. tom. 1. Ipſa autem originaliter Latina legimus in ver. manuſcrip. quæ publico vſui erunt quibuſdam eccleſijs, & inter alia in codice ſanctæ Mariæ ad Martyres: Prudentius eadem ſacro hymno complexus eſt in Periſteph. hym. 5. meminitq. eiuſdem, cum agit de martyribus Cæſarauguſtanis hymn. 4. Habuit S. Auguſtinus in natali die ipſius (vt auctor eſt Poſſidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter ſerm. de Sanctis 12. & 13. ceteri duo ſuperadditi a Pariſienſibus ſerm. 8. & 9. Rurſus autem in eiuſdem natali habuit prolixum illum tractatum de Iacob & Eſau, vt apparet in fine ipſius: eſt de diuerſ. ſerm. 44. Alium adhuc exhibuit editio Louan. habitum in baſilica Reſtitutæ, ſerm. de diuerſ. 102. extat de eodem ſermo S. Leonis Papæ. Meminit eiuſdem martyris Fortunatus lib. 7. ad Bod. ducem. ſcripſit idem epigramma de eius baſilica lib. 1. S. Bernard. de ipſo ſerm. paru. 66. De tunica ſancti martyris tranſlata & miraculis illuſtrata agit Gregor. Turon. hiſt. de geſt. Franc. lib. 3. c. 29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. ann. 542. Alia de eiuſdem Vincentij miraculis agit idem auctor Gregor. de gloria mart. cap. 89. & 90. De eiuſdem martyris capite in eccleſia Cenomanenſi collocato a S. Domnolo Epiſcopo, eiuſdem Acta ſignificant, quæ habes apud Sur. die 16. Maij to. 3. Fuerunt alij eiuſdem nominis illuſtres martyres in Hiſpania, de quibus ſuis locis inferius.

b *Equuleum.*] Fuiſſe equuleum tortorium lignum, omnes conſentiunt: eumdemq. fuiſſe cochleatum ad extendendum & remittendum compoſitum, ijdem ex Nonio affirmãt, cum hæc dicat ille:

Et vbi inſilui in cochleatum equuleum,
Ibi ſolutim torter, id eſt, volubiliter torqueor.

Iſidorus lib. 5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet. Cùm etenim equuleus intenderetur, corpora ſimul extendi neceſſe erat: vnde Ammianus Marc. lib. 14. Intendebantur equulei. Et Hieron. epiſt. 49. ad Innoc. Cùm equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigonius, etſi vir ſane eruditus ſit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo, quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur aſſecutus lib. 3. de Iudicijs cap. 18. Confundit enim non tantùm equuleum cum cataſta, de qua plura nos 16. Martij, ſed etiã cum genere illo compedum, quo rei in carcere poſiti, iniectis ad quartum vel quintum foramen pedibus, ad iugem cruciatum ſic vincti detine-

rentur

rentur. Id habes ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis apud Euſeb. lib. 5.c.1. quod genus torquendi Rufinus lib. 5.cap.2. non improprie, loco compedũ, dixit neruum; Chriſtophorſonus autem proprius craſſam compedem appellauit. De eodem genere compedum, quibus martyres in carcere poſiti diſtinebantur, eleganter Prudentius Periſteph. Hym. 4. de S. Vincentio ait.

In hoc barathrum conijcit
Truculentus hoſtis martyrem,
Lignoq. plantas inſerit
Diuaricatis cruribus.

De iiſdem compedibus Euſeb. lib.6.ca.32.cũ agit de Origene: Multis, inquit, diebus pedes in compedes ligneos intruſi, diſtractione quadam ad quartũ foramen diſtenti fuerunt. Et lib.8. cap. 11. Poſt verbera in compedibus ligneis poſiti erant, & pedes alter ab altero ad quartũ foramen diſtenti diſtrictiq; adeo, vt neceſſario ſupini iacerent, nec poſſent propter plagarum vulnera recens toto corpori inflicta, ſe vllo modo commouere. Et inferius cap. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo vnum diem noctemq; vtroque pede compedibus ad cruciatum paratis, longe a ſe mutuo diſtento diuexatus, &c. Agit de iiſdem compedibus Metaphraſtes in Trophymo martyre. Ex his omnibus cõpedes ab equuleo eſſe longe diuerſos, qui non in carcere rerum, nec eius tantùm diſtendebat pedes, ſed totum corpus ad faſſionem vngularum, quiſq; poteſt facile intelligere; cùm idem Euſebius diuerſe admodũ a compedibus deſcribat equuleum lib.8.ca.11. cum ait: Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appenſi, & machinis quibuſdam membra eorum vniuerſa diſtenta, diſtractaq; &c. Hæc de equuleo eſſe intelligenda, ea quæ S. Hieronymus epiſt. 49. ad Innocentium ſcribit, plane indicant, cum ait: Cùm equuleus corpus extenderet, & ſordidas fœtore carceris manus poſt tergum vincula cohiberent, &c. Prudentius item ſic:

Vinctum retortis brachijs
Surſum ac deorſum extendite,
Compago donec oſſium
Diuulſa membratim crepet. Idem in Romano martyre hymno 10.

Miſerum putatis, quod retortis pendeo
Extentus vlnis, quod reuelluntur pedes,
Compage neruis quod ſonat crepantibus.

Sunt hæc Romani martyris verba pendentis in equuleo. Quàm autem erret Sigonius dicto loco, cùm putet corpus in equuleo alligari fidiculis, idemq; eſſe torquere fidiculis, quod equuleo diſtendi, dicemus paulò inferius.

Quænam eſſet equulei forma, haud facile deſcribi poſſe videtur: & cùm multi in his laborauerint, neminem adhuc eam aſſecutum fuiſſe cognoui; at nec ego id mihi arrogo. Deſcribam hic tantùm quæ ex veteribus accepi, ceteris rem ipſam exactius examinandam relinquens. Stipitem quemdã in equuleo fuiſſe, tradit S. Hieronymus dicta epiſt. 49. cum ait: Crines ligantur ad ſtipitem, & toto corpore ad equuleum fortius alligato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumque latus carnifex fodit, &c. Ex eodem ſtipite totam illam machinam Prudentius in Romano hym. 10. appellat noxialem ſtipitem, cum ait:

Iubet amoueri noxialem ſtipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.

Si adhuc fidem integrã præſtas Actis S. Dorotheæ virginis & Martyris, quæ extãt apud Surium tom. 1. die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodammodo expreſſiſſe crucis. ſunt ibi hæc verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce modo Chriſtianus ſum, quia in cruce ſuſpenſus ſum: equuleus enim crucis quamdã ſimilitudinẽ gerit. Hæc ibi. Secundum autem prædicta haud difficile eſſet deſcribere formam equulei, nimirum erectum ſtipitem validũ, & cochleatum, qui tranſuerſum habeat lignum, quod intendatur ac remittatur, ad quod ligata membra diſtendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic perſimili cogit me diſſentire Ammianus Marcellinus, cum hominem non rectum in equuleo extenſum docet, ſed curuum: ſic enim ait lib. 16. prope finem: Innocentes tortoribus expoſuit multos, aut ſub equuleo cœpit incuruos &c. Clarius autem lib. 18. his verbis: Quamquã incuruus ſub equuleo ſtaret, pertinaci negabat inſtantia. Hæc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuerſa equulei forma præſcribitur, qua quidem & vocis etymologiam poſſumus intelligere, vt equuleus ab equuleo, quod homo ad eum alligatus atque diſtẽſus & accuruus quodammodo equulei formã præſeferret, ſit dictus. Verùm aduertas, ſic curuum ſub equuleo diſtendi hominem, vt tamen cœlum verſus facies conuerſa eſſet, liberumq. illi fuiſſe ſurſum oculos tollere, ac cœlum aſpicere. Hæc habes ex S. Hieronymo dicta epiſt. 49. Ex his itaq. omnibus quæ diximus, tibi formam equulei, vt lubet, effingito. De fidiculis iam agamus. Increbuit hactenus complurium error, vt fidiculas a fidibus deriuatas putarent, nihilq; aliud eſſe fidiculas, quàm vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedeſq; hominis ligarentur, ſicq; torquere fidiculis reum, idem eſſe quod ligatum in equuleo fidiculis hominem intendendo, oſſium commiſſuras cum immenſo dolore diſtrahere. Senſit hæc Sigonius lib. 3. de Iudic. cap. 18. Sic etiam errauit in his & Valla lib. 1. dũ ait, fidiculas eſſe inſtrumentum ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum vel ab extorquenda fide, vel a nerueis finibus, quibus torquendi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iureconſultorum de

fidi-

fidiculis a veritate prorſus remotas ſententias. Miratus ſum vehementer, cùm ſanctus Iſidorus lib. 5. origin. exacte monſtrarit, quid ſint fidiculæ, eruditos viros, eo prætermiſſo, in perquirendo de illis adeo laboraſſe, ac a rei veritate tantopere aberraſſe. Fidiculas enim idem eſſe quod vngulas, teſtatur, cum ait: Vngulæ dictæ, quod effodiant: hæ & fidiculæ, quia iis rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hæc Iſidorus. Cùm itaque fidiculis æque ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo diſtenſi, eaſdem vngulas ea de cauſa dictas eſſe puto fidiculas, quod reorum latera finderent, ſicq. a findendo dictas fidiculas eſſe, quaſi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodicarentur; dictaq. eſſe fidiculas, quaſi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vſurpari inde apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adſtipulatur Prudentius hymn. 10. Periſteph. in Romano, cùm, quas vocat fidiculas, eaſdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Aſclepiadis iudicis:

Vertat ictum carnifex
In os loquentis, inq. maxillas manum,
Sulcoſq. acutos & fidiculas transferat,
Verboſitatis vt rumpatur locus.

Et paulo poſt, per fidiculas Aſclepiadem intellexiſſe vngulas, quæ mox auctor ſubdit, declarant his verſibus:

Implet iubentis dicta lictor improbus,
Charaxat ambas, vngulis ſcribentibus,
Genas, cruentis & ſecat faciem notis.
Hirſuta barbis ſoluitur carptim cutis,
Et mentum adusque vultus omnis ſcinditur.

Hæc Prudentius. Eodem ſenſu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones. C. de quæſt. nam fidiculis torqueri Imperator appellat cruentam conditionem. Sic apud Ammianum lib. 29. qui hæc genera cruciamentorum recenſens, ait: Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cùmq. paulo inferius reorum maieſtatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem ſententia fidiculas accipere tam apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. cap. 3 4 5. vel alios, nihil vetat. Tantum apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas eſſe fidiculas, dum ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum ſimul vrinæq. tormento diſtenderet. Hæc Suet. Sed remotiſſimum eſt eiuſmodi genus tormenti ab eo, quod in Actis ſanctorum martyrum, aliiſq. citatis locis per fidiculas teſtatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas eſſe fidiculas, vel vngulas; ea nimirum ex cauſa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra ſulcarentur, quibus aliquando ſuccederet ignis tormentum. Hæc

Martyrol. Rom.

cùm habeas in nonnullis Actis ſanctorum martyrum, ſanctus Cyprianus demonſtrat, dum ait lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet, nunc vngula effoderet, nunc flamma torreret. Et Auguſt. epiſt. 59. ad Marcellin. Non extendente equuleo, non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. Eadem Hieronymus epiſt. 49. Prudentius ſæpe, & alij. Ante hos omnes Seneca lib. 3. controuerſ. 14. pluribus.

c *Anaſtaſij Perſæ*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem decimaquinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum Acta deſcripſit: habet ea Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico e Græcis Latine redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus Filius, &c. fortaſſe illa, quam male tranſlatam Beda (vt ipſe ait) emendauit. Habetur illic inſuper poſt eadem Acta elegans hiſtoria de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta eſt. Habet eadem hiſtoria miram confeſſionem cum his quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Concilio Nicæno ſecundo actione 4. teſtati ſunt de capite eiuſdem martyris vna cum eius vultus imagine Romam tranſlato. Aſſeruatur eadem hactenus religioſe in eadem eccleſia, licèt ſacræ imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomen Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite troncatus eſt. De paſſione ſancti Anaſtaſij eiuſq; reliquijs Romam translatis agit Beda de ſex ætat. ſub Heraclio Imper. Ado Viennen in chron. anno 604. Sigebert. anno 620. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & translationem in Vrbem anno 626. reponit. Porro conſtat S. Anaſtaſium conſummaſſe martyrium (vt eius Acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imp. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij vero gladio vitam finiſſe dicant; placent quæ in Græcorum Menologio de ea reſcripta ſunt his verbis. Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremo ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. Hæc Græc. Menol. die 15. Ianuarij.

To. 1. an. 58. n. 104. to. 8. an. 614. nu. 44. et ſeq. Cōfeſſio ann. 626. obit ann. 627. n. 11.

d *Coſrhoe Perſarum Rege.*] Ne de Coſrhoe ambiguitas oriatur, noſſe debemus, duos eiuſdem nominis fuiſſe Reges Perſarū; quorum ſenior regnauit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, peruenitq. vſque ad Tiberium, ac vita functus eſt anno Domini 579. vt ex Agath. colligitur lib. 4. pag. 538. regnauitq. annos 48. Huic autem Coſrhoi ſucceſſit Hormiſda eius filius; quo extincto, ipſius filius nomine Coſrhoes regnum capeſſit, vt ait Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 18. 21. & 22.

Porro Coſrhoes,dequo agimus,eſt ille iunior
ſenioris nepos.
To. 2. A. e *Vincentij,Orontij,& ſo:*.] De his etiam Be-
303. nu. da, Vſuardus, Ado,& alij,pluribus autem Pe-
128. trus in catal.lib.2.c.112.
To. 5. A. f *Gaudentij*.] Nouatienſes hac item die ce-
397. nu. lebrant natalem ipſius, trar ſlationem autem
52. iterum factam, menſe Auguſti,& Octobris,
vt conſtat ex tabulis eiuſdem eccleſiæ. Acta
eius, tempore Leonis Epiſcopi ſucceſſoris,
qui ſedit temporibus Pauli Papæ (vt teſtan-
tur eiuſdem eccleſiæ tabulæ) conſcripta ha-
To. 11. A. bet Mombrit.to.1.Claruit temporibus Theo-
1030. nu. doſij ſenioris & filiorum Impp. optime notus
6. & nu. Ambroſio,vt ex ijſdem Actis accipitur.
12. et ſeq. g *Dominici Abbatis*.] De eo hæc Leo Cardi-
obitus a.
1031. n. 2.

nalis Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 2. cap 62. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumq. cœnobiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migrauit ad Dominum, ſepultusq. eſt in monaſterio Soræ vicino, quod nunc eiuſdem vocatur ex nomine. hactenus Leo. Huius ſancti vitam ſcripſiſſe Albericum diaconum monachum eiuſdem ordinis, teſtatur idem Leo Oſtiēſis in chron. lib. 3 c 33. qui eiuſdem etiā meminit eodē lib. 3. c. 18 & 38. & alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inſcribitur, Liber cenſuum, tam de eodem cœnobio, quā de immunitate Sorani Epiſcopi, vt Romano tātum Pōtifici ſubditus ſit, habetur narratio.

viij. B **Decimo Kal. Febr. Luna.** 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

ROMÆ ſanctæ Emerentianæ [a] virginis & martyris, quę adhuc cathecumena, dum oraret ad ſepulchrum ſanctæ Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata eſt. Philippis in Macedonia ſancti Parmenæ, [b] qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum ſibi a fratribus officium prædicationis plena fide conſummans, ſub Traiano [c] martyrij gloriam eſt adeptus. Cæſareæ in Mauritania ſanctorum martyrum Seueriani [d] & Aquilæ vxoris eius ignibus combuſtorum. Apud Antinoum Aegypti vrbem S. Aſclæ [e] martyris, qui poſt diuerſa tormenta pretioſam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyræ in Galatia S. Clementis [f] Epiſcopi, qui ſæpius cruciatus, tandem ſub Diocletiano martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Agathangeli [g], qui eodem die ſub Lucio Præſide paſſus eſt. Alexandrię S. Ioannis [h] Eleemoſynarij, eiuſdem vrbis Epiſcopi, miſericordia in pauperes celeberrimi. Toleti ſancti Ildefonſi [i] Epiſcopi, qui ob ſingularem vitæ integritatem, ſuſceptamq. defenſionem aduerſus hæreticos Dei genitricis virginitatem impugnantes, ab eadem candidiſſima veſte donatus eſt, ac demum ſanctitate celebris in cælum vocatus. In prouincia Valeriæ [k] ſancti Martyrij [l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

To. 2. an. 304. n. 31. a EMERENTIANÆ a.] De ipſa hac eadem die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Acta paſſionis eius narrantur apud Ambroſium lib. 4. epiſt. 34. edit. Romanæ.

To. 2. an. 109. n. 37. b *Parmena*.] De quo Act. Apoſt. c. 6. Beda ac ceteri Latinorum de eodẽ hac die, Græci autẽ vndecima Martij, ac iterũ tertia Maij, vt apparet ex eorum Menologio.

c *Sub Traiano*.] Perſecutio ſub Traiano tertia recenſetur ab Auguſtino de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Oroſ. lib. 7. c. 12. & Seuer. lib. 2. Quæ quidem non ex edictis Traiani ſumpſit exordium, ſed (vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 26.) ſigillatim in vnaquaque ciuitate ſub eius Imperio ex ſeditione populi excitata eſt: qui tamẽ ex eiuſdem Imperatoris edictis magnum acceſſit additamentum: ſed poſtea litteris Plinij Iunioris illo perſuaſo, ſic temperata eſt, vt prohiberet inquiri Chriſtianos, delatos tamẽ puniri, vt Tertullianus ſcribit in apologet. Poſſet fortaſſe alicui dubitationem facere, quid eſt quod laudatiſſimus principũ, idemq. æquiſſimus (ſic etenim Gentilium omnium teſtimonio habetur) in Chriſtianos tantum ſe iniquiſſimum atque ſæuiſſimum exhibuerit? Ad hoc primum dicimus (quod quidem Patres in apologijs ſunt proſecuti) complures hæreticos, ac præcipue Gnoſticos nomine Chriſtiano cenſitos, turpibus execrandiſq. facinoribus impollutæ Chriſtianæ religioni ignominiam irrogaſſe, ſuiſq. impuriſſimis obſcœnitatibus effeciſſe, vt genus, fides, nomen ipſum denique Chriſtianum blaſphemaretur inter Gentes. adeo vt (ſecundum Domini futura prædicentis ſententiam) obſequium ſe Deo præſtare exiſtimarent, ſi Chriſtianos, vt nequiſſimum genus hominum, internecioni traderent, inuidioſumq. nomen prorſus abolerent. Extant & aliæ mentitæ vel ſimulatæ cauſæ, quas in Annalibus ſigillatim recenſuimus, quibus principes perſuaſi, illi ipſi qui apud Gentiles habiti ſunt æquiores, idem ſæuiores in Chriſtianos ſe exhiberent, illis in hoc non diſſimiles, qui etiam Gentilium iudicio peſſimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eoſdem vehemẽtiſſime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secundi, quæ habentur lib. 10. epiſt. 103. accepit, nimirum Chriſtianum genus adeo inualuiſſe, ſicq. illorum numerum auctum, vt idolorum templa deſerta deſolataq. remanerent; & nedum in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſẽt intermiſſa, & (vt ait) rariſſimus victimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collabenti idolorum cultui conſuleret, ac dijs, quibus Imperium acceptum ferebat, rependeret gratias, Chriſtianos vt impios, deorumque contemptores e medio tollendos edixit; & quo magis erga deos pius, & reipublicæ ſtudioſus, eo amplius in Chriſtianos ſeuerus videri cupiebat. Sed explorata demum per eũdem Præſidem illorum innocentia, non vltra inquirendos, ſed oblatos tantùm puniendos eſſe reſcripſit: de cuius adeo iniqua ſententia inquit Tertullianus in apologetico: O ſententiam neceſſitate confuſam! negat inquirendos, vt innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & ſæuit; diſſimulat, & animaduertit, &c. Sed quonam pacto alij prædicant Traianum æquiſſimum & optimum omnium principem qui erga ſeipſum impuriſſimus, ac ob eam cauſam etiam iniquiſſimus fuit? id quidem ijdem ſcriptores Ethnici, qui eum laudibus tollunt, ſcriptis teſtatum reddunt; adeo vt ex eorum cenſura, non tantùm ex optimorum albo eum expungendum eſſe, ſed nec boni viri laudem mereri, immo inter turpes eſſe adnumerandum, quiſque æquo iure cenſeret. Dio etenim & Spartianus grauiſſimi ſcriptores, quod verum eſt non diſſimulantes, eumdem adeo impurum fuiſſe narrant, vt etiam in ſenectute in maſculos inſaniſſe teſtentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum ſenſum, in ignominiam paſſionum, quis miretur Chriſtianis fuiſſe aduerſum? Hominem certe indigniſſimum, quem ab inferis eductũ precibus S. Gregorij Papæ quidam ſcribant: quam opinionem fuſius in Annalibus Eccl. confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam aſtruunt, & quoquo modo firmare conantur, exacte firmiterq. hiſtoriæ veritate refellimus.

d *Seueriani & Aquilæ*.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 3. cap. 16. & alij.

e *Aſclæ*.] Vſuardus de eodem hac die. Eius To. 3. an.
res geſtas recitat Metaphraſtes in Actis 310. nu.
Thyrſi martyris 14. Decemb. quæ habentur 24.
apud Lippom. to. 5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15.

f *Clementis Epiſc.*] De eodem hac die Græ- Sub Dio-
ci in Menologio. Huius ſæpius iterata certa- clet. circa
mina deſcripſit ex antiquis monumentis Me- an. 285.
taphraſtes, quæ recitat Lippom. to. 5. & Sur. tom. 1. De ipſo etiam Niceph. lib. 7. cap. 14. quem ait annis vigintiocto continuis vexationibus ob Chriſti fidem a Gentilibus agitatum. Sed multa in eis diſplicent, & ab eodẽ plane auctore, qui Georgij martyris Acta conſcripſit, videntur fuiſſe coagmentata.

g *Agathangeli*.] Græci etiam de eodem hac Circa an.
die in Menologio. Huius Acta habentur in- 285.
texta cum rebus geſtis S. Clementis, de quo modo egimus. De eodem Nicephorus lib. 7. & 14. qui de vtriſque hęc ait: Eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clemens & cum ipſo Agathangelus ſuperauit.

To.8. an. 610. n. 7. & an. 620 nu. 9. h *Ioannis Eleemoſynarij*.] Agunt itidem de eodem hac die Græci, licet natalis dies ſit tertia Februarij: puto hanc ipſam eſſe diem ordinationis eius, quam & natalem dici conſueuiſſe, & ſolemniter etiam celebrari, ſupra diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripſit admirandas eius res geſtas Leontius Epiſcopus Neapolis Cypri, cuius fidei ſubſcribunt Patres in S. Synodo Nicæna ſecunda Act. 4. & Ioannes Damaſcenus de imag. orat. 3. dum eum producunt teſtem aduerſus Iconclaſtas. Eadem Ioannis Acta a Leontio ſcripta Anaſtaſius Bibliothecarius iuſſu Nicolai Romani Pontificis Latinitati donauit, vt auctor eſt Sigeb. de vir. illuſtr. c. 57. in Leontio, & cap. 104. in Anaſtaſio Eorum duplex repetitur editio atque tranſlatio inter ſe diuerſa; in quarum altera aliqua habentur, quæ in altera deſiderantur. vide apud Lippom. tom. 2. & Sur. tom. 1. Sedere cœpit ſub Heraclio Imp. vt eius Acta teſtantur, & non ſub Phoca (vt aliquis putauit) ſub quo ſedit Eulogius notiſſimus S Gregorio Rom. Pontifici. Præfuit hic illi ſedi annos decem, vt ſcribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias tranſlatum eſſe tradunt.

To.8. an. 667. nu. 4. & ſeq. i *Ildefonſi Epiſc.*] Hunc alij Ildefonſum, Alfonſum alij appellant; Succeſſit Eugenio ſecundo eiuſdem ſedis Antiſtiti, imperante Heraclio, ſub Vitaliano Rom. Pont. & Receſuintho Hiſpaniarum Rege, anno a Chriſto Domino 662. seditq. annos nouem, & menſes duos, habuitq. ſucceſſorem Quiricum, qui præfuit Synodo Toletanæ vndecimæ anno quarto Bambæ Regis. Habentur Ildefonſi res geſtæ conſcriptæ a Iuliano eiuſdem vrbis Epiſcopo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantum inter ſanctos, ſed etiam inter celebres ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis illius, quod idem ſcripſit Ildefonſus de vir. illuſtr. legi in vet. manuſcrip Vaticanæ bibliothecæ. Sunt hæc ad verbum deſcripta: Scripſit Ildefonſus quamplurimos libros luculento ſermone potiſſimos, quos inde in tot partibus cenſuit diuidendos: Id eſt, librum proſopopeiæ imbecillitatis propriæ, libellum de Virginitate S. Mariæ contra infideles, opuſculum de proprietate perſonarum Patris & Filij & Spiritus ſancti, opuſculum annotationis de viris illuſtribus, opuſculum annotationis in ſacris, librum de cognitione baptiſmi, & de progreſſu ſpiritualium. Partis quoque ſecundæ liber Epiſtolarum eſt, in quo ad diuerſos ſcribens, ænigmaticis formulis egit, perſonaſq. interdum induxit, in quo etiam a quibuſdam luculentiora ſcriptorum reſponſa promeruit. Partem ſane tertiam Miſſarum eſſe voluit hymnorum & ſermonum. Alterius denique partis liber quartus verſibus, proſaq. contextus, in quo epitaphia, & quædam ſunt epigrammata adnotata. Scripſit & alia multa, quorum, varijs moleſtiarum occupationibus impeditus, aliqua cœpta, aliqua ſemiplena reliquit. Adſcitus autem in pontificatum nono glorioſi Receceſuinthi principis anno, nouem annis & duobus fere menſibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimooctauo prædicti principis anno, ſequente die x. Kal. Febr domicilio carnis exuitur, atque in eccleſia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes ſui conditus deceſſoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi. Quæ licet præter inſtitutum, tamen cùm nondum apud aliquem ea edita inuenerimus, hic deſcribere operæpretium duximus. Reperimus eumdem ob ſolidam fidei conſtantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chryſoſtomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. ſanct. Vberius in theſaur. concion. tom. 2. Quod autem ſanctus Ildefonſus perſtringi admodum videatur in Concilio Francofordienſi, quod dixerit Chriſtum filium Dei adoptiuum ſecundum carnem; non ita accipiendum eſt, vt more Neſtorianorum duas in Chriſto perſonas voluerit conſtituere, ſed duas diſtinguere naturas: improprie licèt, per perſonam, naturam ſignificans: ſicut e contra Cyrillus Alexandrinus aliquando feciſſe videtur, cùm in Chriſto vnam tantum dixerit eſſe naturam, nimirum naturam pro perſona accipiens in ſecundo anathemaniſmo. Quod teſtatur etiam Leontius lib. de ſectis, & Ioannes Damaſc. de fid. orthodoxa lib. 3. c. 40. Qua loquendi licentia Eutychiani abuſi, hæreſim de vna in Chriſto natura confirmare conati ſunt. Condonandum eſt Patribus, ſi aliquando impropria vſi ſunt voce, cùm ex eorumdem ſcriptis, quod de fide Catholica recte ſenſerint, mille locis probari poſſit. Hęc eadem dicta ſint de ſãctis Epiſcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in eadem Synodo eadem dictione notantur.

k *In prouincia Valeria*.] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occaſio, ſicut accidiſſe vidimus, ſciendum eſt, duas fuiſſe eiuſdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatam eſſe a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor eſt Ammianus Marcellinus libro 19. cuius meminit etiam S. Ambroſius de fide lib. 2. c. 4. in fine, & Zoſim. hiſt. lib. 2. Erat & Valeria ciuitas ſic dicta ad ripam Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in Actis S. Antonij monachi. Ea itaque Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiam Valeriæ prouinciæ in Italia, quæ dicta eſt a via Valeria, quæ a Tiburtinis incipiens, per Marſos tranſiens, Corfinium vſque ducebat, eratq. eadem via ciuitas Valeria nomine. De his Strabo lib. 5. pag. 159. de hac ipſa hic agitur in Martyrologio deq; ea ſcribit ſanctus Greg. Papa lib. 1. dialog. cap. 11. Hanc quidē prouinciā & Veſtini populi habitabãt, cuius metropolis erat Amiternū, hodie Aquilę.

Aquila. Amiterno autem diruto, loci illius Epiſcopi is erat titulus, N. Epiſcopus Caſtrorum Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. cap. 4 Conſtat autem tum ex locis ipſis, eorumq. limitibus, tum ex ſanctorum memorijs, quæ illic hactenus aſſeruantur, S Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtique noſtra, quæ in Italia ſita eſt, & non de Pannonica, locutum fuiſſe. De eadem Valeria prouincia mentio habetur l. 5. tit. 30. quibus equorum vſus. Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 11.

[*Martyrij monachi*] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 11. Fuit & alius eiuſdem nominis ſanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euangel.

To. 2. A. 58. nu. 65. & 66. & to. 8. ann. 592. n 32.

24 Nono Kal. Februarij. Luna. C vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS S. Timothei[a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, qui ab eodem Epheſi ordinatus Epiſcopus, poſt multos pro Chriſto agones, cùm Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo poſt obdormiuit in Domino. Antiochiæ S. Babylæ[b] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij, poſteaquam frequenter paſſionibus ſuis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, glorioſæ vitæ finem ſortitus eſt in vinculis ferreis, cum quibus & ſuum corpus ſepeliri mandauit. Referuntur etiam paſſi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Chriſti inſtruxerat. Neocæſareæ ſanctorum martyrum Mardonij[c], Muſonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi ſunt, & eorum reliquiæ in flumen diſperſæ. Fulginij S. Feliciani[d], qui a Victore Papa eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, poſt multos labores, in vltima ſenectute ſub Decio martyrio coronatur. Item ſanctorum martyrum Thyrſi[e] & Proiecti. Bononiæ ſancti Zamæ[f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a S. Dionyſio Romano Pontifice ordinatus, illic Chriſtianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani[g] Abbatis, qui tempore Longobardorum ſanctitate floruit.

I A N V A R I I 24.

To. 1. An. 51. nu. 61. & ſeq. to. 2. an. 109. num. 55. obit. ann. 254. n. 25.

TIMOTHEI a.] Agunt de eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem vigeſimaſecunda huius; vt apparet ex eorum Menologio, & ex Euſtachio presbyt in vita S. Eutychij Epiſc. Conſtantinopolitani. Notiſſimus hic eſt Pauli Apoſtoli diſcipulus, cuius tum in Martyrol. Rom. eius epiſtolis, tum etiam in Actibus Apoſtolorum eſt frequens mentio. Commentarius rerum geſtarum, martyrij, atque tranſlationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadē omnia Lippom. to. 5. & Sur. to. 1. Paſſionem Timothei a Polycrate ſcriptam fuiſſe, auctor eſt Sigeb. de vir. illuſt. c. 3. ſed ignotū id prorſus Euſebio atq; Hieron. qui agūt de Polycra-

te. Dictus eſt Timotheus primus Epiſcopus Epheſi, vt tradit Euſeb. hiſt. lib. 3. cap 4. cui Oneſimum ſubrogatum eſſe ſcribit Ignatius ad Epheſios. Conſtat tamen ante Timotheum eccleſiam Epheſinam a Paulo atque a Ioanne Apoſtolis fuiſſe collectam & eruditam: vnde ad eos S. Ignatius: Cum Apoſtolis (inquit) in virtute Chriſti ſemper conuerſati eſtis, Paulo, Ioanne, & fideliſſimo Timotheo. Idem ſcribens ad Philadelphos, adnumerat eumdem Timotheum inter ſanctiſſimos viros, qui in virginitate vitam puram tranſegerunt. De eius translatione agemus ſuo loco inferius.

To. 2. An. 241. nu. 1. ann. 253, nu. 7. 126. & ſeq. & to. 4. ann. 362. nu. 100. & ſeq. to. 3. ann. 351. nu. 2. & ſeq.

b *Babyla Epiſc.*] Beda ac ceteri omnes de eodem hac item die; Græci autem agunt 4. Septembr. De tempore paſſionis Babylę, conſtat maiorum auctoritate, eſſe paſſum ſub Decio. Id in primis Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 6. c. 32. Confirmat hoc ipſum S. Epiphan. in lib. de menſuris & pond & S. Hieronymus lib. de ſcriptor. Eccleſ. in Origene. His meritò maiorem adhibemus fidem, quàm Nicephoro Calliſto, & Metaphr. qui dicunt ipſum paſſum ſub Numeriano Imp qui ijdem certi arguuntur erroris, dum conſtat temporibus Numeriani nullum eius nominis Antiochenæ eccleſiæ prę fuiſſe Epiſcopum, prout apparet ex ſucceſſione Antiochenorum Epiſcoporum, quam Euſebius in primis, inde Nicephorus Conſtantinopolitanus Epiſcopus texuit. Ex quibus etiam & hi errare conuincuntur, qui eiuſdem ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij autem, inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorũ Antiochenæ ſub Numeriano Imp. præfuiſſe eccleſiæ, alterum vero Nicomediæ dicunt fuiſſe Epiſcopum. Rurſus in Menologio eadem die 4. Septemb. de duobus agunt Babylis, de ipſo in primis Antiocheno Epiſcopo, atque de alio eius nominis ludi magiſtro, eodemq. vna cum octogintatribus pueris obtruncato. Non eſt hæc recens quæſtio. Suidas plane teſtatur, diuerſas de Babyla fuiſſe ſententias, dicentibus alijs, eum ſub Decio, alijs verò paſſum ſub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis eſſe excogitatos. In his autem, ſi meum licet interponere iudicium, antiquioribus tam Latinorum quam Græcorum inhærens, vnũ tantum fuiſſe Babylam, eumdemque Epiſcopum Antiochenum, ſubſcribo. Quis enim ſibi perſuadeat, vt cùm penes Græcorum antiquos hiſtoricos tam frequens de Babyla Antiocheno ſit facta mentio, nullo vmquam in loco, vel per occaſionem ſaltem, de altero Babyla æque illuſtri, itemque cum pueris martyrio coronato ſit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & trium puerorum, quorum hic recitantur nomina, S. Ioannes Chryſoſtomus ſæpius agit, nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, homil. 4. de Lazaro, & homil. 9. in epiſt. Pauli ad Epheſios. De eodem item Theodoret. de Euangelica verit. lib. 10. De ipſo item & tribus pueris extat ſacer hymnus in Breuiario Toletano. Aldelmus etiam de laudibus virginitatis de eodem agit. At vero non ſimul cum ipſa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuiuus, grauiores contra Gentiles eſt aggreſſus pugnas: nam & more Samſonis oſſibus pugnans, in fugam vertit Philiſtæos. Huius enim illuſtris martyris oſſa Gallus Cæſar in Daphnem ad Antiochena ſuburbia tranſtulit, quo tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum ſuperſtitiones ceſſarent, & effuſus deliciarum luxus contineretur. Res accidit ex ſententia: nam præſentia ſacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obmutuit, nec vltra reſponſa dedit, prout ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 18 Cùm autem Imperium impius Iulianus Apoſtata accepiſſet, vt ſilentis Apollinis linguam ſolueret, inde tollendum Babylæ corpus Chriſtianis imperauit; quo tandem ſublato, & in locum priſtinum reſtituto, mox mutum idolum, & nonniſi ſui ſilentij cauſam fari permiſſum, illapſo de cælo fulmine cõtritum eſt, ingensq. eius ædes cæleſti illo igne conflagrauit. Huius triumphi Babylæ extant antiquorum ſcriptiones velut egregiæ columnæ victorijs illius inſculptę in monumẽtum ſempiternum erectæ. Tantæ enim rei oculatus teſtis Ioan. Chryſoſtomus tunc adoleſcens interfuit, & (vt ipſe teſtatur) vidit, eademq. ſcripſit præclara illa oratione contra Gentiles, & homil. 4. de laudibus Pauli. Id etiam & ceteri antiqui hiſtorici præſtiterunt, Rufinus lib. 1. cap. 35. 36. Sozom. lib. 5. cap. 19. Socrat. lib. 3. cap. 16. Theodoret. lib. 3. c. 10. Euagrius lib. 1. c. 16. & alij. Id factum eſſe 11. Kalend. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis hiſtoricus lib. 22. teſtatur, licèt homo Chriſtianis infenſus cauſam profiteri erubuerit.

To. 3. An. 351.

To. 5. A. 415. n. 19.

c *Mardonij & ſoc.*] De ijſdem Beda etiam, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcr. Petrus in catal. lib. 3. c. 19. apud Zenocæſaream Mauritaniæ hos paſſos dicit: ſed mendoſe ita illic legi putatur, cùm veteres omnes ab illa lectione diſſentiant.

d *Feliciani Epiſcopi.*] Huius res geſtas accepimus ab Eccleſia Fulginate, ſed quæ caſtigatione aliqua indigeant. Scribit Sigebert. in chron. anno Chriſti 969. huius ſancti reliquias per Theodoricum Metenſem Epiſcopum ſub Othone Imp. in Gallias fuiſſe tranſlatas. de ijſdem Crant. in ſaxon. lib. 1. c. 9.

To. 2. An. 203. n. 2. & an. 254. nu. 29.

e *Thyrſi & Proiecti.*] Agitur de his pluribus in Breu. Toletano S. Iſidori, vbi etiam ſacer hymnus habetur, quo Thyrſi egregia facta ſcribuntur.

f *Zama Epiſc*] De eodẽ tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Legi commentarium nondũ typis excuſum de eccleſia Bononienſi, qui ſeries

To. 2. An. 203. nu. 22.

Epi-

Epiſcoporum eius atque ipſorum res geſtæ narrantur, quem Sigonius vir quidem diſertus conſcripſit hortatu ampliſſimi Cardinalis Paleoti Archiepiſcopi Bononienſis.

g *Surani Abb.*] De quo S. Greg. lib. 4. dial. cap. 22. Prouinciæ illius, quam Suram dictam Gregor. tradit, meminit Plin. lib. 4. cap. 22. poniturq; inter Vmbros. Circa an. 567. vel 568.

25 Octauo Kal. Februarij. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

CONVERSIO [a] ſancti Pauli Apoſtoli, quæ fuit [b] ſecundo ab Aſcenſione Domini anno. Apud Damaſcum natalis ſanctæ Ananiæ [c], qui eumdem Apoſtolum baptizauit. Hic cum Damaſci, & Eleutheropoli, alibiq. Euangelium prædicaſſet, ſub Licinio iudice neruis cæſus & laniatus, demum lapidibus oppreſſus martyrium conſummauit. Antiochiæ ſanctorum martyrum Iuuentini [d] & Maximi, qui ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronati ſunt: in quorum die natali ſanctus Ioannes Chryſoſtomus ſermonem ad populum habuit. Aruernis ſanctorum Proiecti [e] Epiſcopi, & Marini viri Dei, qui a proceribus eiuſdem vrbis paſſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Donati [f], Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia ſancti Bretannionis [g] Epiſcopi, qui mira ſanctitate & zelo Catholicæ fidei ſub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit. Atrebati in Gallijs ſancti Papponi [h] Abbatis miraculis clari.

I A N V A R I I 25.

To. 1. an. 36. nu. 1. & ſeq.

CONVERSIO a *ſancti Pauli.*] De ea Act. Apoſt. cap. 9. & 22. Agunt de eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. Auguſtinus in ea ſermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuerſis 34. 35. 36. edit. Louan. Eandem feſtiuitatem vſu prætermiſſam reſtituit Innocentius Papa III.

b *Qua fuit ſecundo ab Aſcenſione Domini anno.*] Eadem verba non tantum in veteri Romano Martyrologio ſcripta reperiuntur, ſed etiam apud Vſuardum, atque antiquiora manuſcripta exemplaria leguntur. De tempore conuerſionis Apoſtoli diuerſe admodum inter ſe ſententiæ reperiuntur. Fuit enim quorumdã opinio, ſanctum Paulum poſt ſeptennium ab Aſcenſione Domini Chriſto nomen dediſſe: idq. ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. cap. 3. Eiiodij auctoritate confirmare nituntur; cenſentq. omnes ij, poſt ſeptem annos ab Aſcenſione Domini ſanctum Stephanum lapidatum eſſe. Euſebius contra, eam factam recẽſet anno a Natiuitate Chriſti 34. & 19. Imperij Tiberij Cæſaris; id enim profitetur in chronico. Sed ſicut illa opinio falſa arguitur, ita & hæc etiam non ſubſiſtit. Prior cõfutatur, cùm tempus martyrij ſancti Stephani eodem anno Aſcenſionis Domini contigiſſe certum ſit, vt ſuo loco dicemus inferius. Poſterior autem certiſſimis rationibus refellitur. Cùm enim a lapidatione Stephani (quam, vt celebrat Eccleſia, 26. die Decembris contigiſſe ſuo loco infra monſtrabimus) vſque ad Pauli conuerſionem non amplius quàm triginta dierum ſpatiũ inter-

cedat: quomodo tot tantaq. a nece Stephani vſque ad conuerſionem Pauli iam breui tempore accipere potuerũt? poſt enim eius martyriũ (vt habent Acta cap. 8) Saulus vaſtabat Eccleſiam, intrãs per domos: & trahẽs viros & mulieres, ducebat in cuſtodiã: eo etiam tempore facta eſt diſperſio diſcipulorum per regiones, quando & Ananias Damaſcum profectus, ibi Euangelium prædicauit, conuertẽſque ad fidem nonnullos, collegit Eccleſiam, deq. ea re perlatus eſt nũcius Hieroſolymam. quem cùm accepiſſet Saulus (vt habent Act. c. 9.) acceſſit ad Principem ſacerdotum, & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas: acceptas deferens & appropinquans Damaſco, admirabili modo ad Chriſtum conuertitur. Hæc quidem omnia ſi accurate conſiderẽtur, nõ menſis vnius, ſed vix integri anni ſpatio impleri potuiſſe, perſpicuum eſt. Verior itaq. eſt de anno ſecundo opinio prędicta, cui etiam ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſt. c. vlt. Locus ille prope Damaſcum, ob tantæ rei memoriam, nobili eſt illuſtratus baſilica, cui alludere videtur S. Auguſtinus, cum in dicto ſer. 34. hæc ait: Hodie in illis regionibus etiam ipſa loca teſtantur, quod tunc geſtum eſt, & nunc legitur & creditur. Extat egregium carmen S. Damaſi Papæ de conuerſione S. Pauli, in collect. Chriſtianorum poetarum. At de his conſule quæ in appendice ad decimum Annalium tomum à nobis ſunt addita.

De Anania to. 1. ann. 35. nu. 5.

c *Anania.*] De eodẽ hac die Beda, ac ceteri, Græci autem ad Kal. Octobris in Menologio, vbi habetur, eum non tantùm Damaſci Euangeliũ annũciaſſe, ſed etiã Eleutheropoli in Palæſtina (prout hic ſcribitur) ac demum egregium martyrium conſummaſſe.

d *Iuuentini & Maximi.*] Poſt natalem diem ſancti Babylæ in Antiochena eccleſia de his martyribus agebatur, vt auctor eſt S. Ioannes Chryſoſtomus in homilia habita in ipſorum die natali, quæ habetur to. 3. in fine. Fuerunt hi Romani milites, quorũ certamen ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 14. vbi in fine hæc habet verba: Iſtos Antiochia velut ſtrenuos pietatis athletas venerata, magnifico tumulo mandauit, & ad hodiernũ vſque diem quotannis feſto publico eos honorifice celebrat. Hæc ille. De his etiam Nicephorus lib. 10. cap. 12. in fine. — To. 4. an. 362. n. 141 & ſeq.

e *Proiecti Epiſc. & Marini*] De Proiecto hac die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtas habet Surius to. 1. Petrus in catalogo lib. 3. c. 22. Paſſum Proiectum refert Sigebertus in chron. anno Domini 670. ſub Childerico Secundo Francorum Rege. — To. 8. an. 670. n. 3.

f *Donati & ſoc.*] De eis vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

g *Bretannionis Epiſc.*] Huius egregia certamina aduerſus Valentem Arianum Imp. ſcribit Sozomenus hiſtor. lib. 6. cap. 22. Niceph. lib. 11. cap. 29. Huic ſucceſſit Geronitus, qui interfuit œcumenicæ Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Theodoſio Imperatore. — To. 4. an. 371. nu. 115. & an. 381. n. 66. ann. 378. nu. 24.

h *Popponis Abb*] Extant Acta eius, quæ fideliſſime ſcripſit Euerhelmus Abbas, quę habet Sur. tom. 1. De eodem Sigeber. in chron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirſaugienſi, & de vir. illuſt. ord. S. Bened. libro 3. cap. 242. Claruit ſub Henrico Imperat. & Chunrado eius ſucceſſore. — T. 11. an. 1014. nu. 12. & ſeq. obit* ar. 1048. n. 7.

v. E Septimo Kal. Februarij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

SMYRNÆ natalis ſancti Polycarpi [a], qui beati Ioannis Apoſtoli diſcipulus, & ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, totius Aſiæ princeps fuit: poſtea ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, ſedente Proconſule, & vniuerſo populo in amphitheatro aduerſus eum perſonante, igni traditus eſt, & cùm ab eo minime læderetur, gladio confoſſus, martyrij coronam accepit: cum quo etiam alij duodecim ex Philadelphia venientes, in præfata vrbe martyrio conſummati ſunt. Hippone regio in Africa ſanctorum Theogenis [b] Epiſcopi, & aliorum trigintaſex, qui in perſecutione Valeriani contemnentes temporalem

poralem mortem, coronam vitæ æternæ adepti ſunt. Apud Bethlehem Iudæ dormitio ſanctæ Paulæ [c] viduæ, matris Euſtochij virginis Chriſti: quæ cùm eſſet e nobiliſſimo Senatorum genere, renuncians ſęculo, & facultates ſuas pauperibus diſtribuens, ad Præſepe Domini ſe recepit; vbi multis virtutibus prędita, & longo coronata martyrio, ad cęleſtia regna tranſiuit: cuius vitam virtutibus admirandam ſanctus Hieronymus ſcripſit. In territorio Pariſienſi ſanctæ Bathildis [d] Reginæ, ſanctitate & miraculorum gloria illuſtris.

I A N V A R I I 26.

To. 2. an. 167. nu. 8. & ſeq. an. 169. nu. 1. & ſeq.

POLYCARPI a.] De eodem hac die ceteri Latinorū, Græci autem 23. Febr. vt conſtat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noſcuntur a S. Hieronymo de ſcrip. Eccleſ. in Polycarpo. Paſſus eſt (vt ſcribit Euſeb. in chron.) anno ſeptimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Conſſ. Luc. Aurel. tertiū & Quadrato. Eius nobile certamen & ſociorum a Smyrnenſi eccleſia exacte deſcriptum, idem Euſebius recitat hiſt. lib. 4. ca. 14. Qualis autem quantusve fuerit Polycarpus, S. Ignatij epiſtola ad ipſum ſcripta facile ſignificat. Eius aduentum Romam & congreſſum cum Aniceto ſcribit S. Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 2. cap. 3 & Euſebius ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat inſignis epiſtola Polycarpi ad Philippēſes, cuius meminit S. Hieronymus; quam piæ memoriæ vir doctiſſimus pariter & religioſiſſimus Franciſcus Turrianus Societatis Ieſu, longe prolixiorem illa, quæ habetur typis excuſa, apud ſe eſſe Græce ſcriptam, cùm viueret, teſtatus eſt: ſperamus eam vna cum ceteris egregijs vetuſtatis monumentis, quæ ſummo labore collegit, propediem eſſe edendam. De celebranda die natali ſancti Polycarpi hæc vbi ſupra Smyrnenſis eccleſia: Nobis in vnum aliquādo coactis, Dominus præſtabit, vt celebrem eius martyrij diem inſtar natalis feſti cum exultatione & gaudio quantum fieri poteſt maximo recolamus &c. Conſueuiſſe legi in eccleſia ſancti Polycarpi, teſtatur Greg. Tur. de glor. mart c. 86.

To. 2. an. 262. n. 33.

b *Theogenis Epiſcopi.*] De ipſo ac ſocijs item Beda, Vſuardus, ac ceteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponenſis Epiſc. eſſe cognoſcitur, qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthaginenſi, vt ex eius Actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum & Auguſtinum in lib. 6. de baptiſmo contra Donatiſtas. Erat Hippone baſilica nomine ſancti Theogenis, cuius meminit S. Auguſtinus ſerm. 101. de diuerſ. vbi ait: Quando audiſtis apud memoriā S. Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule? Numquam audiſtis, &c.

To. 4. an. 382. n. 40. & tom. 5. ann. 398. nu. 17. an. 399. n. 51. & an. 404 n. 127. & ſequen. & alia plura eod. to. 5.

c *Paula.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij die ſequenti. Porro hac die, ſept. Kal. Februarij, tertia ſabbati, ex hac vita migraſſe, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Euſtochium epiſt. 27. eius vitam præclare conſcripſit, aperte teſtatur: qui & Conſules recitat anni obitus, Honorium ſexto, & Ariſtenetū; numeratur is annus ſecundum Faſtos Onuphrij, a Chriſto 404. cùm S. Innocentius Romanæ præeſſet Eccleſię. Ne quis erret in Paulæ nomine; ſciendum eſt, fuiſſe aliam Paulam iuniorem dictam, huius ſenioris neptem ex Toxotio filio & Læta genitam (vt ibidē Hieronymus ait) ex repromiſſione martyris. vouerunt enim eam parentes, antequam conciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam inſtituendam S. Hieronymus paræneticam epiſtolam ſcripſit ad Lætam eius matrem, eamque Hieroſolymam mitti quamprimum, eadem epiſtola vehementer rogauit. Eo tandem perlata, in monaſterio Bethlehemetico apud Euſtochium educata, cum eadem ſemper vixit poſt obitum Paulæ auiæ. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epiſt. ad Auguſt. 79. & 94. nam quo tempore eas dedit litteras iam multo ante ſancta Paula ſenior ex humanis exceſſerat, vt pluribus docuimus in Annalibus Eccleſi.

To. 8. an. 666. nu. 8. & ſeq.

d *Bathildis.*] De ipſa etiam Vſuar. Vuādelbertus, & alij. Fuit hæc vxor Clodouei Secundi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Theodorici Regum, vt ſcribit Aim. de geſt. Franc. lib. 4 c. 42. & 43. Quę eo ſanctior, quo vir impuriſſimo iuncta, non tantum illius non eſt inquinata ſordibus, ſed & virtutibus aucta. Soluta viro, monaſterium petijt, vbi miniſtrans ceteris, reliquum tempus vitæ tranſegit. Plura de ipſa leguntur in vita S. Vuandregiſili Epiſcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. lib. 3. c. 59. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti cap. 112. Teſtatur Molanus eius acta integra reperiri in monaſterio Rubiæ vallis.

Sexto

iiij. F Sexto Kal. Februarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

CONSTANTINOPOLI ſancti Ioannis[a] Epiſcopi, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui verbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimum profuit, & poſt multos labores in exilio vitam finiuit. Eius ſacrū corpus ſub Theodoſio Iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romā tranſlatum, in baſilica Principis Apoſtolorum conditum fuit. Soræ S. Iuliani[b] martyris, qui in perſecutione Antonini comprehenſus, cùm idolorum templum, dum ipſe torqueretur, corruiſſet, truncato capite, martyrij coronam accepit. In Africa S. Auiti[c] martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Datij[d], Reatri, & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica paſſi ſunt. Item ſanctorum Datiui[e], Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiſeptem martyrum. Romæ ſancti Vitaliani[f] Papæ. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani[g] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, quem S. Petrus illuc ad prędicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacenſi ſancti Marij[h] Abbatis.

IANVARII 27.

Sep. de eo to. 4. & 5. obijt ann. 407. nu. 6. & ſeq. translatio an. 438. n. 1. & ſeq.

IOANNIS a *Chryſoſtomi.*] Tam Latini quam Græci de eodem agunt hac die, licèt apud nonnullos Latinorum natalis hic dicatur dies; Græci tamen (vt vidimus in Menologio) tranſlationem eius hac die celebrant, quando ſub Theodoſio Iuniore, & ſancto Proclo Epiſcopo Conſtantinopolitano Commanis corpus eius relatum eſt Conſtantinopolim. Ibi enim hæc leguntur: Relatio reliquiarum S. Ioannis Chyſoſtomi in vrbem Conſtantinopolitanam, in templum ſanctorum Apoſtolorum tempore Procli Patriarchæ, & Theodoſij Minoris: celebratur autem dies feſtus, ſicut in decimatertia Nouembr. Hæc ibi. in eam etenim diem Græci transferunt natalem ipſius, quod feſto Exaltationis S. Crucis impediatur, quo die eum obijſſe omnes teſtantur: hanc etenim rationem ijdem in Menologio reddunt. Erat omnino, niſi ſit mendum in codice, Theodorus lect. dum lib. 2. collectan. in fine dicit, die ſequenti, quinto Kal. Febr. corpus S. Ioannis Chryſoſtomi eſſe depoſitum ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die, & non ſequenti id factum eſſe, omnes teſtantur. Niſi velit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequenti verò in dicto loco reconditum: ſed tranſlationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis tranſlatio (vt ſcribit Marcellinus in chronico) Theodoſio xvj. & Fauſto Conſſ. eſt is annus a Chriſto ſecundum veriores chronograph. 438. cùm Sixtus Papa Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus lib. 5. cap. 36. Niceph. lib. 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius ceteris eam rem proſecutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone, quem habuit in eadem ſolemnitate. Habemus eum in noſtra bibliotheca manuſcriptum, vbi etiam egregiam S. Procli Epiſcopi concionem nacti ſumus, quam habuit, cùm populum Conſtantinopolitanum hortaretur, vt venerandum corpus Ioannis Chryſoſtomi ab Imperatore

teſti-

reſtituendum expoſceret. Eſt eius orationis exordium: certe gratias ago Deo, &c. exſcripſimus eam in Annalibus. Hæc ſunt quæ ad tranſlationem ſpectant, cetera autem ſuo loco opportunius.

b *Iuliani*.] Reſtituitur ex Martyrologio T. 2. ann. 175. nu. 7. baſilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco poſita, vbi martyrium paſſus dicitur. Habentur illic & eiuſdem martyris Acta manuſcripta.

c *Amiti*.] De eo Vſuardus hac die, & alij. Confunditur alicubi Auitus cum Aduto, ſed longe diuerſi ſunt inter ſe: nam hic martyr in Africa paſſus dicitur; ille autem Abbas confeſſor in pago Carnotenſi claruit ſanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

d *Darij & ſoc*.] De his vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

e *Datiui & ſoc*.] Beda etiam de his agit, ſed mendoſe pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent. T. 2. ann. 303. n. 36. & ſeq.

f *Vitaliani Papæ*] De eodem vet. manuſcrip. liber de Roman. Pontif. Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 12. cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus. T. 8. ann. 655. & ſeq.

g *Iuliani Epiſc*.] Habentur eius Acta ſcripta a Lethaldo monacho, vt teſtatur Molanus; meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 3. cap. 35. & alij. T. 1. ann. 46. n. 2.

h *Marij Abb*.] Alij Maurum pro Mario legunt. Sed hoc verũ eſt nomen: ſic enim vocant hodie indigne prope Siſtaricum ſiue Siſtaronem Ciuitatem prouinciæ Narbonenſis. Eius vitam ſcriptam eſſe a Dinamio, teſtatur Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

28 Quinto Kal. Februarij. Luna. G iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	F	f	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMÆ ſanctæ Agnetis[a] ſecundo. Ibidem ſancti Flauiani[b] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Apolloniæ ſanctorum martyrum[c] Thyrſi, Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris varijs tormentorum generibus cruciati, primus & vltimus abſciſſione capitis medius cæleſti voce euocatus ſpiritum reddens, martyrium conſummarunt. In Thebaide ſanctorum martyrum Leonidis[d] & ſociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij ſunt aſſecuti. Alexandriæ commemoratio[e] plurimorum ſanctorum martyrum, qui hac ipſa die factione Syriani Ducis Ariani, dum in eccleſia ſynaxim agerent, diuerſo mortis genere ſunt interempti. Item ſancti Cyrilli[f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Catholicæ fidei præclariſſimus propugnator, doctrina & ſanctitate illuſtris quieuit in pace. Cæſarauguſtæ ſancti Valerij[g] Epiſcopi. Conchæ in Hiſpania natalis ſancti Iuliani Epiſcopi[h]; qui erogans in pauperes bona eccleſiæ, opere manuum ſibi more Apoſtolico victum quærens, clarus miraculis; quieuit in pace: In monaſterio Rhemenſi depoſitio ſancti Ioannis presbyteri[i] viri Dei. In Palæſtina ſancti Iacobi[k] eremitæ, qui poſt lapſum diu in ſepulchro pœnitentiæ cauſa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

IANVA-

T. 2. ann. 304. n. 31. to. 2. ann. 324. num. 107. AGNETIS *ſecundo* a.] Eſt hæc vetus huius diei inſcriptio; idq; ob eam cauſam, quoniam non de octaua primæ diei agitur, vt de octaua dicatur; ſed quæ die octaua oſtenſa eſt cælitus viſio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad ſepulchrum eius vigilantibus, choro ſanctarum virginum comitata apparuit; & gloriam ſempiternam ſibi a Deo largitam teſtata, conſolata eſt eos: prout continet eius res geſtæ, quæ habentur apud S. Ambroſium lib. 4. epiſt. 34. edit. Rom. de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Durand. ſcribit lib 7. c. 3.

T. 2. ann. 303. nu. 115. b *Flauiani.*] De eodem vet. manuſcr. Petr. autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cùm Romæ adminiſtraret Vicariam præfecturã, ad Chriſtum conuerſus, ad Centumcellas vna cum ceteris martyrio coronatur. Extant eius res geſtæ, quæ aliqua indigent caſtigatione.

T. 2. ann. 254. n. 23. c *Thyrſi, Leucij. & Callinici.*] Agunt de ijs Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout teſtatur Menolog. vbi etiam eorum martyrium deſcribitur. Integra autem ipſorum Acta recitat Metaphraſt. quæ habet Lippom. tom. 5. & Sur. to. 6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Gallenicum pro Callinico; ſed Martyrologij lectio magis arridet. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Thyrſi martyris erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imper. De alia olim erecta a Cæſario V. C. agit Sozom. hiſt. lib. nono, cap 2.

T. 3. ann. 310. n. 24 d *Leonidis & ſoc.*] De ijſdem hac die Græci, adnumerantq. inter eos Aſclam martyrẽ, de quo ſeorſum Latini ad X. Kal. Febr. Habentur eorumdem martyrum Acta recenſita Metaphraſte poſt res geſtas prædictorum ſanctorum, Thyrſi & ſociorum, quas habet Lippom. tom. 5. & Surius tom 6. De ceteris autem martyribus, qui ijſdem Actis continentur, infra certis diebus agemus.

T. 3. ann. 356. nu. 4. e *Commemoratio plurimorum, &c.*] Scripſit horum miſerandam ſtragem eccleſia Alexãdrina circulari epiſtola ad omnes Chriſti fideles, vbi hæc leguntur: Acta ſunt hæc poſt Conſulatum Arbetionis & Lolliani, V. Kal. vel (vt habent alij codices) prid. Kal. Febr. Eſt is annus a Chriſto ſecundũ Faſtos Onuphrij) 356. De his Athanaſ. in epiſt. ad Solit. in fine, in apologia ad Conſtantium, ac etiam in apolog. de fuga ſua, Suidas etiam. & alij.

Plur. T. 5. preſert. an. 429. & an. 430. obitus t. 6. an. 444. n. 10. & ſeq. f *Cyrilli Epiſc.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autẽ in Menolog. 9. Iunij his verbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditiſſimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij; quem Summus Pont. Cæleſtinus idoneum iudicauit, cui ſuas vices in Epheſino Concilio delegaret. Hæc ibi. Sedere cœpit S. Cyrillus poſt Theophilum (vt ſcribit Socrates lib. 7. cap. 7.) Honorio nonum & Theodoſio quintum Conſſ. Kalend. Nouemb. ſeditq. annis 32. prout habent Acta SS. Concilij Chalcedonen. Act 3. in libellis Athanaſij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadem Liberatus diac. in Breuiar. cap 10. & Nicephor. in chron. Ex quibus omnibus luce clarius apparet, ſedere cœpiſſe Cyrillum anno Chriſti 412. ac ſediſſe vſque ad annum 444. Hæc iam exacta annorum Cyrilli ſupputatio, tam ad errores aliorum arguendos, quam ne ipſe argueret ab his, qui aliter ſenſerunt, ſit poſita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cæleſtini Papæ. De pallio eidem tunc ab eodem Cæleſtino conceſſo meminit Theodorus in Nomoc. Photij tit. 8. cap. 1. De alijs inſignibus Niceph. lib. 14 cap 34. quem tamen ſuperiori cenſuræ ſubijcimus. Præclara eius certamina tam aduerſus Neſtorium quam ſchiſmaticos Orientiales exercita produnt Acta Epheſina. Cetera autem aduerſus Anthropomorphitas, aduerſus Gentiles, & alios Eccleſiæ hoſtes ab eo geſta, per annos ſingulos ordine temporum digeſſimus in Annalibus. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo ſæpius obloquenti lib. 7. capit. 13 14. 15 incaute nimis fidem adhibeat: nam Nouatianæ ſectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parum æquus fuit, quod ille ſtatim vt eſt creatus Epiſcopus, acre bellum aduerſus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant; prout idem auctor queritur lib. 7. cap. 7. Porro tanti Patris præconia non vnius tantum vel alterius inueniuntur teſtimonio comprobata, ſed duorum œcumenicorum Concil. Epheſini & Chalcedonenſis Actis celebrata, atq; firmata.

g *Valerij Epiſc.*] De eodem alij die ſequenti, vt in Breu. Toletano, & Flore ſanct. T. 2. ann.
Cùm autem reperiatur S. Valerius Epiſco- 303. nu.
pus Cæſarauguſtanus interfuiſſe Concilio 137. & 145.
Eliberino; ſuborta eſt mihi dubitandi occa & an. 305.
ſio, num duo fuerint eiuſdem nominis Epi- n. 40.
ſcopi Cæſarauguſtani, quorum prior ſederit temporibus Daciani, qui ſub Maximiano & Diocletiano Impp. rexit Hiſpanias, quando & eius diaconus S. Vincentius nobili martyrio triumphauit; poſterior autem vixerit temporibus Conſtantini, ſub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina eſt celebrata: nam interfuit illi Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui præſens fuit ſacroſancto Concilio Nicæno. Auxit mihi Prudentius dubitandi occaſionem, dum Periſteph. hymn. 4. agens de eiuſdem eccleſiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus:

Inde Vincenti tua palma nata eſt,
Clerus hinc tantum peperit triumphum,
Hinc ſacerdotum domus infulata
Valeriorum.

Hæc

Hæc autem cùm optimo iure dici poſſe videantur: tamen vnum eumdemq; dicendum eſſe Valerium, qui ſedebat tempore, quo ſanctus Vincentius martyrio coronatus eſt, cum eo qui interfuit Concilio Eliberitano, ſatis aperte demonſtrauimus ſecundo Annalium tomo, ex quo iſta in hac recenti editione corrigimus.

Obijt an. 1207. h *Iuliani Epiſcopi*.] Migrauit ex hac vita hac die anno Domini 1207. claruit ſub Innocentio Papa Tertio. Decreto Iulij Tertij Rom. Pontif. tranſlata eſt eius ſolemnitas in diem quintam Septembris. Agitur de eodem in Flor. Sanct. Hiſpan. 28. Ianuarij, & in Theſau. concion.

i *Ioannis presbyteri*.] De eodem Beda ac ceteri. Scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria confeſſ. cap. 23. res geſtas cuiuſdam Ioannis presbyteri, non Rhemis (vt hic habetur) ſed Turoni ſepulti; qua ratione alius ille eſſe videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turon. de gloria confeſſ. cap. 87.

k *Iacobi eremitæ*.] Scripſit eius Acta Metaphraſt. quæ Lippoman. recitat tom. 7. & Surius tom. 1.

29 Quarto Kal. Februarij. Luna. A ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

ROMÆ via Nomentana natalis ſanctorum martyrum Papiæ [a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iuſſit Laodicius Vrbis Præfectus ad primam Chriſti confeſſionem lapidibus contundi, & ſic eos in carcerem trudi, ac poſtea fuſtibus cædi [b], atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Peruſiæ ſancti Conſtantij [c] Epiſcopi & martyris, qui vna cum ſocijs ſub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defenſionem martyrij coronam accepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Sarbelij [d] & Barbeæ ſororis eius, qui a B. Barſimæo Epiſcopo baptizati, in perſecutione Traiani ſub Lyſia Præſide martyrio coronati ſunt. In territorio Tricaſſino ſancti Sabiniani [e] martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Chriſti decollatus eſt. Mediolani ſancti Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture tranſuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depoſitio beati [g] Valerij Epiſcopi, diſcipuli ſancti Petri Apoſtoli. Apud Bituricas ſancti Sulpitij Seueri [h] Epiſcopi, virtutibus & eruditione conſpicui.

IANVARII 29.

To. 2. an. 303. nu. 108. & ſequent. Inuentio to. 2. ann. 270. nu. 9. & ſeq. PAPIÆ & *Mauri* a.] De his hac die Beda, Vſuard. & vberius Ado ex Actis ſancti Marcelli, ſeu potius Marcellini Papæ, in quibus horum certamina intexta habentur. Ipſorum corpora primum a Sergio Iuniori Rom. Pōt. in titulum Equitij tranſlata (vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, eodem in loco poſita) inde a Gregorio Nono in S. Hadriani diaconiam, denum vero opera Illuſtriſſimi Auguſtini Cuſani Cardinalis, Sixto Quinto concedente, in noſtram eccleſiam S. Mariæ & S. Gregorij in Vallicella tranſlata fuere tertio Idus Februarij M D X C.

b *Fuſtibus cædi*.] Hi cum ſint milites, fuſtibus

bus cæduntur. Polybius auctor eſt libro de tribus politijs, duo in primis ſuppliciorum genera fuiſſe in militiæ diſciplina, decimationem, & fuſtuarium. De decimatione agemus inferius in notation. diei 22. Septembris in Mauritio. Modeſtinus quoque Iureconſultus inter pœnas militares fuſtium caſtigationem recenſet. Id ſupplicium eſt huiuſmodi: Accepto fuſte Tribunus vix tantum attingit damnatum: quod vbi factum eſt; omnes qui in caſtris ſunt, cædentes eum fuſtibus, lapidibuſq́; plerumque in ipſis caſtris conficiunt: at ſi qui euaſerint, nec ſic quidem ſeruari poſſunt, & quonam pacto, quibus nec in patriam redire liceret, neque aliqui ex neceſſarijs domi eos excipere auderent? Fuſte autem cædebatur, qui furto quidpiam ex caſtris ſuſtulerat, quique falſum teſtimonium dixerat, & ſi quis ætatis flore abuteretur. Marcellus ſentire videtur, liberum cædi fuſtibus, flagellis ſeruum, &c. Hæc & alia de fuſtuario notat Cælius Rhodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 5. Erat etiam illud militare ſupplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum ſanguinem ſoluebatur vena. tam de eo, quam etiam de pane ordeaceo, quo ignaui milites veſci cogebantur, Gellius lib. 10. cap. 2. Quod autem ad fuſtes pertinet, cõſtat, non tantum milites Chriſtianos, ſed & ceteros fideles ea pœna affici ſolitos; quod legibus Romanorum ex prudentum reſpõſis cautum eſſet, vt qui ſe Deo plenos ſimularent, fuſtibus cæderentur. Paul. lib. 5. ſent. tit. 21. de vaticin. De fuſtibus, quibus ſæpe initiari conſueuit quæſtio Chriſtianorum, pulchre Cyprian. epiſtola 77. ad Nemeſianum, Felicem, & alios.

To. 2. an. 175. nu. 7.

c *Conſtantij Epiſcopi.*] Accepimus Acta ſancti Conſtantij manuſcripta ab eccleſia Peruſina, eademque apud nos aſſeruantur: ex quibus erroris arguitur, qui Conſtantium Herculani diſcipulum & ſucceſſorem fuiſſe dicit. Quiſnam autem fuerit ſucceſſor Herculani, vide inferius in not. diei 7. Nouembris, vbi agitur de Herculano.

To. 2. an. 107. nu. 2.

d *Sarbelij & Barbea.*] De his Græci etiam; licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad 15. Kalen. Octobris, vbi & ipſorum martyrum ſic deſcribitur: Sarbelius idolorum ſacerdos vna cum ſorore Barbea conuerſus eſt ad fidem Chriſti per Barſimæum Edeſſæ Epiſcopum. & ambo tenti; poſt grauiſſima tormenta Sarbelius inter duo ligna ligatus, ſectus eſt; ſoror autem capite truncata. Hæc ibi.

To. 2. an. 275. nu. 6.

e *Sabiniani.*] De quo item Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 42. Vincentius in ſpec. lib. 18. cap. 165. Recitat eius res geſtas Mombrit. to. 2. vit. Sanctorum.

Circa an. 500. ſub Theodorico.

f *Aquilini.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Mediolanenſis de eodem. Huius vitam ad Breuiarij Ambroſiani vſum accommodatam Galeſinus ex antiquis monumentis conſcripſit.

To. 1. an. 46. nu. 2.

g *Valerij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac demum ceteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipſius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. dum recenſet Epiſcopos a ſancto Petro in Gallias miſſos: Miſit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hæc Mar. Scot. lib. 2. ſex ætat. anno Dominicæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Epiſcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cum ſocijs Valerio atq; Materno ad prædicandũ Gallicis gentibus miſſi ſunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Euchario ſucceſſiſſe ſcribit. In tabulis autem Epiſcoporum Treuerenſium, quas Democh. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

De pluribus Seueris Sulpitijs vide tom. 5. an. 402. n. 51. ann. 411. nu. 47. & ann. 431. num. 186. & ſeq. de hoc autẽ to. 8. ann. 595. n. 94.

Exiſtimarunt aliqui, hunc Seuerum fuiſſe diſcipulum S. Martini, ſed perperam, quia ille fuit tantum presbyter, non Epiſcopus: conſule quæ diximus in Ann. T. V. A. 431. vbi latius.

Tertio

30 Tertio Kal. Februarij. Luna. B j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANTIOCHIÆ paſsio beati Hippolyti[a] presbyteri, qui Nouati ſchiſmate aliquantulum deceptus, ſed operante gratia Chriſti correctus, ad vnitatem Eccleſiæ redijt, pro qua & in qua poſtea illuſtre martyrium conſummauit. Hic rogatus a ſuis, quænam ſecta verior eſſet; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens eſſe ſeruandam, quam Petri cathedra cuſtodiret, iugulum præbuit. In Africa paſsio ſanctorum martyrum Feliciani[b], Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edeſſæ in Syria ſancti Barſimæi [c] Epiſcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertiſſet ad fidem, & præmiſiſſet ad coronam, eos ſecutus eſt ſub Traiano cum palma martyrij. Ibidem ſancti[d] Barſen Epiſcopi, gratia curationum illuſtris, qui a Valente Imperatore Ariano in extrema ſillius regionis oras ob fidem Catholicam relegatus, vitam finiuit. Item beati Alexandri[e], qui in perſecutione Decij comprehenſus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confeſsione iterata reſplendens, inter carnificum tormenta reddidit ſpiritum. Hieroſolymis natalis ſancti Matthiæ[f] Epiſcopi, de quo mira & plena fide geſta narrantur: qui ſub Hadriano[g] multa pro Chriſto perpeſſus, demum in pace quieuit. Romæ ſancti Felicis[h] Papæ, qui pro fide Catholica plurimum laborauit. Papiæ ſancti Armentarij[i] Epiſcopi & confeſſoris. In Malbodio Hannoniæ monaſterio ſanctæ[k] Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani ſanctæ Sauinæ[l] feminę religioſiſsimę, quę ad ſepulchra ſanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

T. 2. ann. 255. n. 34. & an. 329 num. 9.

HIPPOLYTI presbyt. a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq; vet. manuſcrip. Quæ hic de ipſo habentur, fuſius ſcribit carmine Prudentius in Periſteph. hym. 11. Ne tamen alicui errandi detur occaſio, ſciendum eſt, eumdem auctorem tres Hippolytos conflaſſe in vnum, videlicet militem, presbyterum, & Epiſcopum; eorumq; res geſtas quaſi vnius tantum narraſſe: Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti Epiſcopi Portuenſis facta coniunxit: hi cùm nomine tantum conueniant, locis, temporibus, vitæ ſtudijs, ac denique martyrij genere diſtinguuntur.

tur. Miles etenim paſſus eſt apud Vrbem, via Tiburtina, ſub Valeriano Imperat. die decimotertio Auguſti, raptatus atque diſcerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus ſub Fabio Epiſcopo, qui vixit temporibus Decij, vt conſtat ex Euſeb. chron. qui etiam in hiſt. lib. 6 cap. 35. 36. & 37. recitat epiſtolas Cornelij Rom. Pontif. & Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propenſiorem. Hippolytus autem Epiſcopus Portuenſis doctrina clariſſimus ſub Alexandro Imperat. merſus aquis in Portu Romano, die 22. Auguſti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra ſuis locis.

b *Feliciani, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex veteri Martyrologio Romæ in eccleſia legi ſolito, cuius ſupra meminimus.

T. 2. ann. 107. nu. 2.

c *Barſimai Epiſcopi.*] De eodem Græcorum Menologium; vbi tam huius, quam Sarbelij & Barbeæ martyrum, quorum memoria pridie huius diei agitur, habentur Acta ſummatim expreſſa.

T. 4. ann. 371. num. 109. & ſeq.

d *Barſin Epiſc.*] Græci itidem. Huius res geſtas ſcribit Theodoret. hiſt. lib. 4. ca. 15. & Niceph. lib. 11. cap. 22. Huic ſucceſſit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Cõſtantinop. ſub Theodoſio Imp.

Cir. ann. 253. De Epiſc. Hieroſol. plur. t. 2.

e *Alexandri*,] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiã Ado, cõſentiuntq; vet. manuſcrip. Lõge alius autẽ eſt Alexãder hic ab illo Hieroſolymit. Epiſc. de quo ijdẽ 18. Mart.

T. 2. ann. 113. nu. 1.

f *Matthiæ Epiſcopi.*] Beda item, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Ponitur hic octauus Hieroſolymorum Epiſcopus, ſeditq; temporibus Hadriani Imp. & non Traiani, vt quidam voluerunt. De eo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. & Niceph. in chron. de ſucceſſione ſedis Hieroſolymitanæ.

g *Sub Hadriano.*] Numeratur hæc quarta ordine perſecutio a Seuero lib. 2. At vero Oroſ. lib. 7. cap. 27. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. nullam ſub Hadriano numerant perſecutionem: quartam enim ponunt ſub Antonino: fortaſſe ea de cauſa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduerſus Chriſtianos promulgatum: tamen ex iam ſancitis Traiani legibus, quibus Chriſtianos delatos pœnæ ſubijciendos iuſſerat, adhuc ſub Hadriano gladium in Chriſtianos ſæuiſſe, par eſt credere. Non deerant enim ex Chriſtianorum hoſtibus Iudæis atque Gẽtilibus, qui abſque ſubuli aliqua inquiſitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quondie puniendos deferrent. Porro vehementem ſub Hadriano factam fuiſſe aduerſus Chriſtianos perſecutionem, ſatis docent grauiſſimæ illæ tunc a ſanctis Patribus ſcriptæ apologiæ, quibus ſane gladium perſecutionis a ceruicibus Chriſtianorum arcere conati ſunt, vt Quadratus & Ariſtides philoſophi, quorum ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſiaſt. ſumma cum laude meminit. Quis enim dubitet, Hadrianum minime ceſſaſſe a vexatione Chriſtianorum, qui ipſorum loca, quæ procetetis ſacroſancta Hieroſolymis erant, abominationibus idolorum profanauit atque fœdauit? vt ſcribit Seuer. lib. 2. Paulinus ad Seuer. epiſtola 11. Hieronym. epiſtola 13. & Ambroſ. in Pſal. 47. Aut quonam pacto ſe temperarit a gladio, qui Chriſtianos Alexandriæ degentes, datis litteris ad Seuerianum Aegypti Proconſulem, innumeris calumnijs proſciderit? Habentur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia ſi deeſſent, ſufficerent ſaltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euſeb. meminit in chron. an. 9. Hadriani, & lib. 4. hiſt. cap. 8. Ex quibus ſatis apparet, quod etſi de Chriſtianis inſequendis ſilerent Imperatoris edicta; perſtrepebant tamen vulgi clamores, quibus Chriſtiani paſſim petebantur ad necem; atque adeo, vt opus fuerit, Præſides prouinciarum miſeratos illorum cladem, ea de re ſcribere ad Hadrianum; ipſum vero Imperatorem de compeſcendo populorum furore reſcribere ad Rectores prouinciarum. Eiuſmodi generis reſcriptum datum ad Minutium Fundanum Aſiæ Proconſulem extat apud Iuſtinum in fine apologiæ ad Antoninum, & apud Euſebium lib. 4. cap. 8. Non imus inficias, Hadrianum in melius eſſe mutatum; adeoq; profeciſſe Chriſtianorum philoſophorum apologijs, vt templum Chriſto erigere, eumq; inter deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus abſque ſimulacris erigere, animo conceperit, vt de eo ſcribit Lampridius in Alexandro.

T. 7. ann. 530. nu. 1. & ſeq.

h *Felicis Papæ.*] Præter ea quæ de ipſo habentur in lib. de Rom. Pontif. geſtiſq; Synodicis, complura collegimus ex vet. manuſcrip. deſcripſimuſque in Annalib. Eccleſiaſt. Ceterum de Felice tertio agi 25. Februarij quæ ſuo loco dicentur in Scolijs docent, hic vero vt iterum de ipſo agatur, vel de quarto ob tranſlationem potuit accidiſſe.

Cir. ann. 720.

i *Armentarij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Ticinenſis eccleſiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

T. 8. ann. 661. nu. 2.

k *Aldegundis.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ipſa ſcripta reperies in vita ſancti Gisleni, quam habet Sur. tom. 5. Vide & Molan. in indic. ſanctorũ Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Baſini Regis & martyris, cuius vitam editurus proxime eſt R. P. Michael Ghierius Abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Arteſiæ, de qua agitur 20. Iunij. Hæc autem, de qua præſens eſt ſermo, floruit ſub Dagoberto Rege Francorum circa annum Domini ſexcenteſimumquadrageſimum.

Cir. ann. 303. quãdo paſſi Nabor & Felix.

l *Sauina, alias Sabina.*] De ea etiam tabulæ eccleſ. Mediolan. a Galeſino egregie illuſtratæ.

Pridie

31 Pridie Kal. Februarij. Luna. C*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMÆ via Portuenſi ſanctorum martyrum Cyri & Ioannis [a], qui poſt multa tormenta pro confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Alexandriæ natalis ſancti Metrani [b] martyris, qui ſub [c] Decio Imperatore cum ad iuſſionem Paganorum [d] nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fuſtibus colliſerunt, vultumq. & oculos præacutis calamis terebrantes, ipſum extra vrbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq. lapidibus oppreſſum interemerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Saturnini [e], Thyrſi, & Victoris. In eadem ciuitate ſanctorum martyrum Tharſicij [f], Zotici, Cyriaci, & ſociorum. Cyzici in Helleſponto ſanctæ Triphenis [g] martyris, quæ plurimis tormentis ſuperatis, a tauro demum necata, martyrij palmam promeruit. Mutinæ ſancti Geminiani [h] Epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris. In Prouincia Mediolanenſi ſancti Iulij [i] presbyteri & confeſſoris, tempore Imperatoris Theodoſij. Romæ ſanctæ Marcellæ [k] viduæ, cuius præclaras laudes beatus Hieronymus ſcripſit. Eodem die Translatio [l] S. Marci Euangeliſtæ, cum ſacrum eius corpus ex Alexandria Aegypti vrbe a barbaris tunc occupata Venetias allatum, ibidem in maiori eccleſia eius nomine conſecrata honorificentiſſime conditum fuit.

IANVARII 31.

To. 5. A. 114.n.20. ROMÆ *via Portuenſi ſanctorum martyrum Cyri & Ioannis* a.] Sic etiam aliquot manuſcr. habent. Hæc autem non ita accipias velim, vt Romæ hos paſſos exiſtimes; ſed quoniam prædictorum martyrum corpora Alexandria Romam translata, illic ſunt poſita. Eſt enim via Portuenſi e regione baſilicæ S. Pauli trans Tiberim vetus eccleſia vulgo dicta S. Paſſara, ſed in antiquis codic. S. Praxedis nomine appellata reperitur, in qua de prædictis SS. Cyri & Ioannis corporibus inciſa in marmore hæc leguntur carmina.

Corpora ſancta Cyri renitent hic, atque Ioannis,
Quos quondã Roma dedit Alexandria magna.

Translationis hiſtoriam extare ferunt in codice peruetuſto diaconiæ S. Mariæ in via Lata. De eadem eccleſia prope Tyberim poſita meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papæ lib. 4. cap. 91. Non eſt itaque, vt quis aliquam fidem præſtet Petro, dum in catal lib. 3. cap. 63. ait, hos Romæ paſſos eſſe; licet tempus, iudicem, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, ſe ignorare profiteatur. Miramur profecto hominem nõ incidiſſe aliquando in Acta ipſorum, quæ tam Græcis quã Latinis fuere notiſſima: habemus & nos ea in quinto, ſeptimo, ac decimo tomo anti-

quorum codicum manuſcrip. qui aliquibus eccleſijs Romæ vſui erant, vbi ſecundum ordinem menſium ſcriptæ habentur ſanctorum vitæ: in his ergo Acta prædictorum martyrũ nacti ſumus auctore Petro quodam, qui ea ſcripſit, expoſcente Gregorio Ioannis Conſularis filio. rurſus eadem inuenimus in manuſcrip. codic. S. Mariæ ad Martyres; in quibus omnibus habetur expreſſum, hos paſſos eſſe Alexandriæ anno ix. perſecutionis Diocletiani Imp. tuncq. etiam martyrium ſubijſſe tres ſanctas Virgines, Theodorã, Theotiſtam, & Eudoxiam cum matre Athanaſia. Eadem omnia habẽtur Græce edita penes Metaphr. hac die 31. Ianuar. quæ Latine reddita habet Lippom. to. 5. & Sur. tom. 1. in quibus deſideratur tẽpus martyrij; habent tamen quædã ſuperaddita miracula, quæ apud dictos Latinos codices non inuenimus. Habuit Sophro. Epiſcopus Hieroſolymitan. præclaram orationem de iiſdem martyribus, quæ citatur in Concil. Nicæn. ſecund. Act. 4. & a S. Ioan. Damaſcen. orat. 3. de Imaginibus.

To. 2. A. 252. n. 3. b *Metrani, aliàs Metræ.*] Agitur de ipſo hac die Beda, ac ceteri Latinorum: ſcripſit egregium certamen eius S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus. extat eius epiſtola de ea re ſcripta apud Euſebium hiſt. lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

c *Sub Decio*] Ita Martyrologia quæque vetera. Verum non ſic ſub Decio eũ dici paſſum intelligas, vt ſub Decij perſecutione martyrium conſũmarit, quẽ liquet paſſum Philippi tempore, ſed ſic dici paſſum ſub Decio, hoc eſt paulo ante Decium, recta latinitate poſitum, ne paſſus ſub Philippo diceretur, quem primum Imperatorum Chriſtianũ fuiſſe, eſt cõmunis Hiſtoricorum aſſertio, quod inferius ſæpe inuenies vſurpatum. Cæterùm quod ad perſecutionem Decij pertinet, cæſis Philippis patre ſimul ac filio Principibus Chriſtianis, Decio & Etruſco Conſſ. Decius accipiens Imperium, acerbiſſimam aduerſos Chriſtianos perſecutionem concitauit, quam ſeptimã ponunt ordine Hiero. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Alexandro, Seuer. lib. 2. Oroſ. lib. 7. c. 21. & Augu. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Seueriſſimo enim edicto promulgato, vbique locorum Romani Imperij in eos ſæuiri voluit. Quale autem fuerit eiuſmodi edictũ, Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus, qui tunc viuebat, hæc ſcribit: Decij edictum erat iam vulgatum, illudq. tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurum, in quo terribiliſſima illa iam propemodum expectabatur ſententia: nimirum electos, ſi poſſibile eſſet, in errorem inducendos. Hinc omnes certe metu periculi obſtrepuerunt. Hæc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. De huius perſecutionis acerbitate cum alij plures, tum S. Hieron. ſcribit in vita Pauli primi Eremitæ, & de ſcriptor. Eccleſ. in Orige. itemq. S. Greg. Nyſſ. in vita Gregorij Thaumaturgi. Perdurauit hæc perſecutio, quouſque Decius vixit: de cuius Imperij tempore licèt diuerſæ reperiantur ſententiæ, verior tamen videtur Euſebij & Caſſiodori chronographia, dicentium imperaſſe annum vnum ac menſes tres, quam & nos ſequimur in noſtris Annalibus, ex quibus etiam corrigas ea quæ ad chronographiam pertinentia in his Notis a nobis antea poſita ab ijs diſcrepare noſcuntur. Quo quidem elapſo tempore, mox crudeliſſimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prælians aduerſus barbaros, in paludem incidens, cœno abſorptus, vltra viſus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prælio & eius filius Decius minor occiſus eſt. Horum omnium integer teſtis eſt Aurelius Victor. Vt de autem acciderit, vt martyres paſſi poſt Decium, in perſecutione Decij paſſi dicantur; vel cur nonnũquam ſub nomine Decij & Valeriani vna eademq. perſecutio cẽſeatur, dicemus inferius ad 4. Id. Auguſt. in Laurentio martyre.

d *Ad iuſſionem Paganorum.*] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio, ſed etiam apud Vſuard. ſunt ſcripta, eademq. vox etiam vſurpatur a Beda & Adone hac die in eodẽ Metrano martyre, licet Dionyſius apud Euſeb. lib. 6. cap. 34. eoſdem non Paganos, ſed Gentiles appellet. At quoniam diuerſo ſenſu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quam a Chriſtianis ſumatur: non abs re fore exiſtimo, ſi originem nominis & cauſam varietatis adducam in medium, cùm frequens ſit vſus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem ſententia, ſatis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, ſciendum eſt, Paganos a pago dictos, pagosq. a fontibus eſſe appellatos, quod eadem aqua vterentur: aquas enim lingua Dorica παγαὶ dictas eſſe, ſcribit Feſtus. Vnde & eleganter Perrotus: Fõs Græce πηγὴ dicitur: vnde ſimul plures domus ruſticæ, hoc eſt, plures villæ, pagus vocatur, quod circa fontes condi huiuſmodi villæ cõſueuerint; hinc Pagani dicti, quaſi eodem fonte potantes. hæc ille. At vero poſtea vſu receptum eſt, vt non tantum in pago degentes a Gentilibus dicerentur pagani; ſed & omnes qui non eſſent adſcripti militiæ, atque in Paganico eſſe dicerentur, qui nondum inter milites cenſiti eſſent, vt conſtat ex l. 1. Cod. de militari teſtamento, & alijs. In eodem ſenſu etiam accipienda ſunt verba Tertull. lib. de corona militis, dum ait, Chriſtianũ hominem militiæ adſcriptum eadem pro Chriſti nomine præſtare debere, quæ (inquit) fides pagana condixit: ac ſi diceret: Eadem eſt lex Chriſtiani hominis militantis cum illa quæ fuerat illi præſcripta, cum adhuc paganus nondum inter milites eſſet adnumeratus. Subdit & hæc verba in eamdem ſententiam: Nec enim delictorum impunitatem, martyriorũ immunitatẽ militia promittit. Et paulo poſt: Apud hunc (Chriſtũ ſcilicet) tam miles eſt Paganus fidelis, quam Paganus eſt miles infidelis, &c.

quæ

quæ verba male a Rhenario eſſe interpretata, quiſque facile intelliget: miramurq. Pamelium virum eruditum eum eſſe ſecutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, ſed pro eo tantum qui nõ eſt miles, ſumitur. Quod autem Pagani poſtea appellati ſunt & ij qui non ſunt Chriſtiani, ſed Gentiles; non quidem antiqua, ſed recens fuit ea vocis ſignificatio: quæ licet reperiatur in eo ſenſu poſita in nonnullis vitis ſanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim conſcriptis, ſed ab illis qui poſtmodum eadẽ paraphraſtice deſcripſerunt, vel e Græco fortaſſe tranſtulerunt, vſurpatum ſcias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudentius feciſſe videtur hymno. 10. de S. Romano. Primus quem inuenerim antiquorum, qui Paganum pro Ethnico acceperit, eſt Optatus Mileuitan. qui lib. 3. contra Parmenianum ſic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filium eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credidit, In nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti credidit: & tu eum Paganũ vocas poſt profeſſionem fidei? Si aliquid Chriſtianus (quod abſit) vnuſquiſq; deliquerit, peccator dici poteſt, Paganus iterum eſſe non poteſt. hæc Optatus. Et S. Auguſt. lib. 2. retract. c. 43. Deorum falſorũ cultores, inquit, vſitato nomine Paganos vocamus. hæc ille. Et Honorius Imperator eamdem vocem quaſi nouiter eo ſenſu vſurpatam declarat, cum ait: Qui profano Pagani ritus errore, ſeu crimine polluuntur, hoc eſt, Gentiles, nec ad militiam admittãtur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theod. Eodem ſenſu accepta ea vox reperitur in alijs reſcriptis Imperatorũ Chriſtianorum, vt cõſtat C. Theod. & Iuſtinian. tit. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati ſint cultores idolorum, diuerſorum antiquorum ac recentiorum ſententias recenſebimus. Philaſtrius lib. de hæreſib. c. 3. ex Heſiodo Græco poeta, quem citat, ait, fuiſſe Deucalionis & Pyrrhæ filium Paganum nomine, eumdemq. Regem, quem poſteri vt deum coluerunt, atque ab eo Pagani ſunt denominati. Iſidor. lib. 8. origin. ſic ait: Pagani ex pagis Athenienſibus dicti, vbi exorti ſunt: ibi enim in locis agreſtibus & pagis Gentiles lucos idolaq. ſtatuerunt, & a tali initio Pagani vocabulum ſortiti ſũt. hæc Iſidorus. Eſt aliorum eiuſdem vocis tropologicus ſenſus: Beda enim pluries, vt in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marc. cap. 15. in Luc. lib. 6. cap. 23. & homilia in fer. 3. Palmarum: Pagani, inquit, a villis ſunt dicti, eo quod ſint longe a ſupernæ ciuitatis habitatione. Rurſum Alciatus & alij Paganos aiunt dictos eſſe Gentiles, eo quod non ſint adſcripti Chriſtianæ militiæ, qua quis aduerſus diabolum certaturus, arma capeſſit. Hæ ſunt aliorum de eius nominis ſignificatione ac denuatione ſententiæ. Quod autem me magnopere reddit ancipitem, atque a Philaſtrij & Iſidori opinione maxime diſtrahit, illud eſt: Quid ergo, ſi tam vetus eſt in eo ſenſu eius nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti ſint, quod nec in diuinis ſcripturis, neq; apud auctores Ethnicos ante tempora Conſtantini, vel Conſtantij eius filij alicubi ea vox eo ſenſu vſurpata reperitur? id quidem, vt a prædictis diſſentiam, cogit. At nec illis acquieſco, qui eius nominis interpretationem per tropologiam & non proprium germanũque ſenſum deducunt. Dicam quid in re ambigua ſentiam. Opinor quidem a temporibus Chriſtianorum Imperatorum eam vocem in eam tranſiſſe ſignificationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex cauſa, quod legibus Imperatorum clauſis idolorum delubris, ſacriſq. vetitis; Gentiles ſic ſua ipſorum ſuperſtitione excluſi, Pagos adirent, illicque ſuos deos colerent, ac clandeſtina ſacra peragerent. In pagis enim & villis illorum ſuperſtitionis cultum fuiſſe frequentem, docet Cicero lib. 2. de legibus. Erant enim illic celebria feſta, Paganalia dicta, feriæq. Paganicæ, quorum omnium meminit Varro lib. 5. de lingua Latina. Vnumquemque Gentilium in ſuo agro habuiſſe partem aliquam dijs ſacratam, in qua eos colerent, auctor eſt Cenſorinus lib. de die natali cap. 1. Prædictis his omnibus ea conſentiunt, quæ ſcribit Plinius in epiſt. ad Traianũ, dum queritur, iam ob cultũ Chriſtianæ religionis non tantum (vt ait) in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſe intermiſſa; ſicq. accidiſſe, vt Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc ſententiam Romanus martyr apud Prudentium ſic ait:

Non erubeſcis, ſtulte, pago dedite?

Idemq. aduerſus Symmachum lib. 1. in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mundi
Ire viros prohibet, &c.

Sicq. pago deditos, pagoq. implicitos Gentiles ipſos vocat. Vſque etenim ad tempora Honorij Imp. quæ erat in pagis idololatria, adhuc reſidua fuiſſe videtur. Vnde S. Auguſtinus, qui ijſdem temporibus vixit, ſerm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent iſtas abominationes in fundis ſuis. Numquid accedimus & confringimus? prius enim agimus, vt idola in eorum cordibus cõfringamus, &c. hæc Auguſt. His conſentiunt ea quæ decreta ſunt in Concilio quinto Carthaginenſi eodem tempore celebrato; nimirum, vt peterent ab Imp. vt quæcumque reſiduæ eſſent ſuperſtitiones Gentilium ſiue in ſimulacris, vel in lucis, vel arboribus, omnino delerẽtur. can. 15. Conc. 5. Carthag. Sicque ex his omnibus iure dici poſſe videtur, Paganos Gentiles homines ſic a pago eſſe dictos, quod excluſi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Epiſcopus Veronen. in Pſalm. 49. de triplici genere ſacrificiorum hæc habet: In prædijs autem veſtris

fumantia vndique ſola fana non noſtis. In ſingulis pagis fuiſſe locum dicatum dijs tutelatibus, actaq. ibi feſta Paganalia dicta, reſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. 1. hiſt. Rom. qui plura habet de origine Paganorum: additq. Paganis etiam olim militare fuiſſe conceſſum. Cùm autẽ militia priuati eſſent, probro vertebatur, aliquem dici Paganum. Vnde illud Taciti lib. 3. hiſtor. Mox infeſtus Prætorianus: Vos, inquit, niſi vincitis, Pagani. Sub Chriſtianis vero Imperatoribus Gentiles (vt dictum eſt) eiuſmodi nota ignominiæ affecti ſunt. Tunc vero ipſos extra militiam poſitos, a militibus ac ceteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicq. in poſterum eodem cenſitos eſſe nomine, facile contingere potuit. Hęc eſt noſtra de nomine Pagani ſententia, quam ſic proponimus, vt ceteris meliora afferentibus parati ſimus libenter aſſentiri.

e *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: tempus autem martyrij incertum habetur.

f *Tharſicij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex vetuſtiſſimo Martyrologio monaſterij S Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

g *Triphenis.*] Agunt de eadem hac die Gręci in Menologio.

To.6. an. 456.n.12. h *Geminiani Epiſcopi.*] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 57. quas eiuſmodi eſſe comperies, vt emendatione vehementer indigeant: quod nuper præſtitiſſe videtur Ioannes Vaſſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdem ſãcti virtute patrata. Inter fuiſſe reperitur Geminianus Epiſcopus Synodo habitæ Mediolani aduerſus Iouinianum hæreſiarcham, cui præſens ſubſcripſit per Aptum presbyterum, vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad Siricium Papam directa. extat apud S. Ambroſ. epiſt. 7. lib. 1. edit. Rom. licèt ibi, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Epiſcopus, qui vixit temporibus S. Leonis Papæ, quem vna cum Domitiano Epiſcopo idem Rom. Pont. legatum miſit Cõſtantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntes, Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiuſdem Leonis epiſt. 100. ad Gennadium. Quarum autem ciuitatum hi fuerint Epiſcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit ſub Leone Papa, quis putauerit eſſe Epiſcopum Mutinenſem, optimè illi conuenirent res geſtæ cum Attila. Sed de his prolixior eſſet habenda diſputatio.

Claruit tempore Theodoſij circa an. 380. i *Iulij presbyteri.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Eius Acta, vtcumq. ſint, recitat Mombrit. tom. 2. Nouarienſes eumdem ſibi Iulium vendicant; qui etiam hac die de ipſo agunt ac eius ſocio Iuliano, habentq. de his priuatum officium eccleſiaſticum publicè recitari ſolitum.

To. 4. an. 375. n. 7. to. 5. ann. 397 n. 29. & ſeq. & ann. 398. num. 3. & ſeq. & an. 410. n. 28. & ſeq. k *Marcellæ viduæ.*] De clariſſimæ feminæ ſanctitate & eruditione extat egregia epiſt. S. Hieronymi 16. ad Principiam; in alijs epiſtolis ceteriſq. eius ſcriptionibus Marcella eſt ſemper in ore, ſemper in calamo: numquam tamen ſatis laudata. Ipſa etenim prima in Vrbe monaſticam vitam ab Athanaſio Alexandrino Epiſcopo ſibi traditam, ingentibus animis calcans faſtum nobilitatis, exercuit. Ipſa itidem primá hæreſes Origenis vna cum libro Periarchon a Rufino tranſlato Romam inuectas, ac in animos plurimorum illapſas, in ipſumq. Apoſtolicum thronum quodammodo irrepere præſumentes, incredibili fidei zelo & animi conſtantia detexit, atque damnandas curauit. Hæc & alia de ipſa S. Hieronym. cuius etiam auctoritate obijſſe conſtat paulo poſt Vrbem ab Athalarico expugnatam, anno a Chriſto quadringenteſimodecimo.

To. 9. an. 820. n. 24. & ſeq. l *Tranſlatio S. Marci.*] Quonam tempore eiuſmodi tranſlatio facta ſit, diuerſa a diuerſis ſcripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, ſententiam. Sigibertus in chron. anno Domini 471. ſub Simplicio Rom. Pont. factam refert: quam quidem ſententiam a veritate nimium diſcrepare, cum euidens ratio, tum etiam ceterorum omnium auctoritates facile monſtrant. Idipſum fere Petrus in catal. lib. 2. cap 61. qui rei geſtæ texens hiſtoriam (niſi legatur mendoſe) ait, eam tranſlationem factam anno Domini 465. ſub Iuſtiniano Duce, & Vrſo Epiſcopo, quorum tempora poſt multa ſæcula inciderunt. Nactus ſum aliquando codicem manuſcrip. in bibliotheca Vatic. ſub num. 44. plut. 1. ibiq. ſcriptum legi, eam tranſlationem factam eſſe anno a Chriſto 800. ibidem & de Eccleſia S. Marci, quam abſolutam ſcribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus ceteris calluiſſe videtur, id contigiſſe ſcribit ſub Iuſtiniano Venetorum Duce, cuius magiſtratus incidit in annum 831. nam annis 809. pater eius Angelus, Particiacus dictus, Dux creatus adminiſtrauit Rempublicam annis 22. His conſentire videtur Platina, dum ait, eiuſmodi tranſlationem factam ſub Gregorio Quarto Rom. Pont. qui ſedere cœpit anno 828. ſeditq. annos 16. At cum prædictum Iuſtinianum duobus tantum annis fuiſſe in magiſtratu dicant, neceſſe eſt affirmare, eius Pontificis anno quarto, vel quinto eam tranſlationem eſſe factam. Conſtat autem longe a veritatis ſcopo aberrare omnes, qui eam ante quingenteſimum, vel ſexcenteſimum Chriſti annum referunt; cùm nunquam illis temporibus Alexandrina ciuitas fuerit ſub Sarracenorum dominio, quando ea accidiſſe omnes fatentur.

FEBRVARIVS.

1 Kalendis Februarij. Luna. D xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Ignatij [a] Epiſcopi & martyris, qui tertius [b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atque in perſecutione Traiani damnatus ad beſtias [c], Romam vinctus mittitur, iubente Traiano, vbi, circumſedente Senatu, immaniſſimis pœnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ ſancti Pionij [d] presbyteri & martyris, qui poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cum quo & alij quindecim paſſi ſunt. Rauennæ ſancti Seueri [e] Epiſcopi, qui ob præclara merita ſigno columbæ fuit electus. In Gallia ciuitate Tricaſtina ſancti Pauli [f] Epiſcopi, cuius vita virtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis commendatur. Eodem die ſancti Ephrem [g] Edeſſenę eccleſię diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valente Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctę Brigidę [h] virginis, quę cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium virginitatis ſuę, ſtatim viride factum eſt.

FEBRVARII 1.

To. 1. A. 71. nu 13 to. 2. ann. 109. nu. 5. & ſeq. & ann. 110. nu. 1. & ſeq.

IGNATII a.] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem ad 20. menſis Decembris, vt conſtat ex Menologio. Contigit eius Martyrium vndecimo anno Traiani Imp. vt ſcribit Euſeb. in chron. & S. Hier. de ſcrip. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicunt paſſum anno tertio Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiuſdem, vt Michael Syncellus in Dionyſio. Ado Viennen. licèt dicat, eum martyrium obijſſe anno vndecimo Traiani, tamen cum addit, ſub Conſulatu Attici & Marcelli, & ipſe errat: nam prædicti Marcelli Conſulatus anno ſeptimo Traiani Faſtis adſcribitur, vndecimo autem eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt Conſulatum. Martyrium S. Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. Porro Ignatij effigiem ipſæ eius epiſtolæ viuam ac germanam exprimunt, quæ omnium ſanctorum Patrum & ſacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter vetuſta monu-

menta Vaticanæ bibliothecæ per breuem ſermonem S. Heronis, eiuſdem S. Ignatij diſcipuli ac ſucceſſoris, quo etiam enixius eumdem interpellat, vt quem in fide erudierat, protegere ſuis precibus non deſineret. Intexuimus eum in Annalibus Eccleſiaſticis: prolixiores nimis fuiſſemus, ſi hic exſcribere, vel præclara omnia de Ignatio Patrum elogia recenſere voluiſſemus. De tranſlatione corporis eius iterum facta, ſuo loco inferius: hic autem de ſucceſſione ipſius modo reſtat ſoluenda ambiguitas, quæ ſequitur.

b *Qui tertius poſt beatum Apoſt. Petrum Antiochenam rexit eccleſiam.*] Primus enim Petrus, ſecundus Euodius, tertius Ignatius eſt ſubſtitutus Epiſcopus Antiochenus. Id etenim non obſcure Euſebius in chron. & hiſt. lib. 3. c. 16. & S. Hieron. lib. de ſcrip. Eccleſ. in Ignatio, & alij hos ſecuti profitentur: quod ipſe Ignatius abſque vlla ambiguitate teſtari videtur in epiſt. 12. ad Antiochenos, cũ ait: Mementote Euodij beatiſſimi patris veſtri, qui primus poſt Apoſtolos gubernacula eccleſiæ veſtræ ſortitus eſt. Hæc cùm ita ſe habeant, quid eſt quod S. Ioannes Chryſoſtomus, eiuſdem eccleſiæ olim presbyter, in præclara illa oratione, quam habuit de tranſlatione corporis eius Roma Antiochiam, abſque vlla hæſitatione aſſeuerat, Ignatium immediate ſucceſſiſſe Petro? quod & confirmare videtur Felix Rom. Pontifex in epiſtola, quam ſcripſit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta Synodo Conſtãtinop. Act. 1. vbi ait, S. Ignatium dextera Petri fuiſſe ordinatum Epiſcopum eccleſiæ Antiochenæ. Inſuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audiſti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum ſuſcepit, &c. Quid ad hæc dicimus? Non aliud ſane, niſi quod coniectura nobis perſuademus; vt ſicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus a Petro, ceſſit tamen Lino & Cleto, ſic & Ignatius Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hæc cuiquam eſſe fictio videatur: nam ex libris Conſtitutionum Clementis, quas non omnino deſpexiſſe viſi ſunt Patres, hæc quæ dicimus, ſatis probari poſsunt: in libro enim ſeptimo cap. 46. duo dicuntur electi eſse Antiochiæ Epiſcopi, Ignatius a Paulo, & Euodius a Petro. Neque hoc quidem adeo mirandum: nam propter exortum ibi diſſidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Chriſtum veniſsent, alterum vero ijs qui ex Circumciſione credidiſſent, Epiſcopum præfici oportuit; quod opptime ex ijs conijcere licet, quæ S. Paulus ſcribit ad Galatas cap. 2. Compoſita autem diſſenſione, cùm in vnum lapidem angularem Iudæi ſimul & Gentiles conueniſſent, non vltra duobus, ſed vno tantum Epiſcopo opus erat: ſicq. Ignatius ceſſit Euodio, atque ita in ſerie Epiſcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, ſecundo Euodius, tertio vero poneretur Ignatius, quia iterum ſedit poſt Euodium. Puto tamen irrepſiſſe errorem in citatum locum Clementis, dum Euodius a Petro, & Ignatius a Paulo dicantur ſubſtituti Epiſcopi, cùm potius ſecundum prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vtcumque ſit, optima ratione Ignatius & ſecundus & tertius dici poteſt Epiſcopus Antiochenus: ſecundus nimirum, quia ab Apoſtolo ordinatus, eius loco ſedit: tertius, quia ea ratione qua diximus, cedens Euodio, poſt ipſum iterum ſedit. Vide inſuper quæ de his ſunt ſcripta a Turriano in Conſtit. Apoſt. cap. 46.

c *Damnatus ad beſtias.*] Quod Chriſtianos frequenter reperias damnatos ad beſtias, id ea de cauſa contigiſſe putamus, quod eiuſmodi ſupplicium vilioribus in primis perſonis a legibus irrogabatur, vt l. 3. ff. ad leg. Corn. de ſicar. Cùmq. Chriſtiani apud Gentiles talis eſſent æſtimationis (vt habes pluribus apud Tertullian. in apol.) id circo frequens erat illa aduerſus eos vulgi conclamatio: CHRISTIANI AD LEONEM. id ipſe in apologet. Vel ſic: CHRISTIANI AD BESTIAS. ita idem in exhortat. ad caſtitat. Nec quis putet aduerſus vulgares perſonas tantummodo ſic a Gentilibus conclamatum, ſed & aduerſus Epiſcopos. Vnde Cyprianus in epiſt. 55. ad Cornelium Papam hæc de ſe ipſo: Toties ad leonem petitus in Circo. & paulo poſt item: Clamore popularium ad leonem denuo poſtulatus in Circo, &c. Eadem de eodem Cypriano Pontius diaconus in vita ipſius: vt ſcias, ea verba Cypriani in dicta epiſtola, non ad Cornelium, vel alium eſſe referenda, ſed ad ipſum, ab eo de ſeipſo dicta. Sunt de his alia innumera fere exempla.

d *Pionij.*] De eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum; Græci autem (vt apparet ex Menologio) agunt vndecima Martij; in quo paſſus ponitur in perſecutione Decij Imp. quod eiuſdem Pionij martyris Acta teſtantur, quæ a nobis diligentius cognita, legitima inuenta ſunt atque ſincera: quorum plane auctoritate & nos in eã ſententiam libentius imus, vt affirmemus, Pionium paſſum eſſe ſub Decio: quod & profeſſi ſumus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi eorumdem Actorum fidem multis teſtificationibus certam firmamq. reddidimus. At excuſabilis plane error, qui in Latinis omnibus Martyrologijs in hanc diem poſitus legitur, dum in his Pionius paſſus habetur ſub Marco Aurelio & Lucio Vero; cùm id ipſum teſtari videatur expreſſe Euſebius lib. 4 cap. 14. ad finem, dum ait, teſtimonio epiſtolæ Smyrnenſis eccleſiæ, Pionium eodem plane tempore quo Polycarpus ſubijſſe martyrium: at non de perſecutionis tempore, ſed de anni menſe epiſtolam locutam eſſe, Pionij Acta inde exſcripta declarant, in quorum exordio hæc leguntur: Vigeſimatertia menſis Februarij, cum

To. 2. A. 169. n. 21. & ſeq. & ann. 254. nu. 1. & ſeq.

Sabba-

Sabbatum magnum inſtaret, natalis ſcilicet beati martyris Polycarpi, vigente Decij perſecutione, Pionius presbyter & ſocij comprehenſi ſunt. Et in fine: Hæc acta ſunt Iulio Proculo Quinctiliano magiſtratum gerente, Conſule Meſſio Quincto Traiano Decio, & Grato ſecundum. Quod autem diuerſis diebus Latini a Græcis celebrent feſta Pionij ac Polycarpi; multæ, vt in alijs, cauſæ adduci poſſent, nempe reliquiarum inuentio, aut tranſlatio, depoſitio, ſeu in honorem ipſorum martyrum eccleſiæ dedicatio.

To. 3. an. 347. n. 11. e *Seueri Epiſcopi.*] Beda etiam de eo hac die, tabulæq; Rauennates. De Seueri ſucceſſione, ambigua nimis & incerta ſcripta reperiuntur. Nam primum in Actis ipſius, quæ Sur. recitat tom. 1. habetur eum vixiſſe eodem tempore, quo Geminianus Epiſcopus Mutinenſis. Rurſus autem Hieron. Rub. qui ſcripſit res eccleſiæ Rauennatis, agens lib. 2. de obitu Seueri, confutat illam hiſtoriam de Seuero & Geminiano; at vero ſcribens de eiuſdem Seueri ordinatione, creatum dicit Epiſcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Romanæ præeſſet Eccleſiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperitur Seuerus Epiſcopus Rauennas interfuiſſe atque ſubſcripſiſſe Concilio Sardicenſi, habito Rufino & Euſebio Conſſ. vt indicant eius Synodi Acta, & Athanaſius in apologia 2. vbi etiam recenſentur nomina Epiſcoporum, qui illi Synodo interfuerunt. Porro ſi dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imp. & Gaij Pontificis, ſediſſeq; vſque ad Sardicenſe Concilium; neceſſe eſſet affirmare eumdem vixiſſe in Epiſcopatu annos ad minus ſexagintaquatuor: nam Gaius Papa ſub Aureliano creatur, anno Chriſti 283. Concilium autem Sardicenſe celebratum eſt anno 347. qui quidem annorum numerus nimium diuturnus videtur, cùm præſertim grauiſſimarum Eccleſiæ perſecutionum tempora annis illis includantur. Rurſus autem non ſatis video, quonam pacto idem auctor ſub eiuſdem Aureliani temporibus eumdem Seuerum ſcribit ſucceſſiſſe Marcellino, ſi paulò ante Concilium Sardicenſe ſedebat Agapitus: id etenim non hic, vel ille abſque auctore ſcriptus codex, ſed Synodica Acta teſtantur; nam Concilio Romano habito ſub Conſulatu Feliciani & Maximiani, alias Titiani (vt in fine ipſius notatum habetur) ſub Iulio Papa, inter alios Epiſcopos Agapitus Rauennas legitur interfuiſſe: decem vero annis ab eo tempore celebratum eſt Concilium Sardicenſe, cui reperitur (vt diximus) interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Seuerus Rauennas Epiſcopus, de quo agimus. Nec eſt quod quis quoquo modo ex falſa nota Indictionis ſextæ ibi poſitæ dicere poſſit, Concilium illud eſſe celebratum poſt Concilium Sardicenſe: nam ſucceſſores horum Epiſcoporum, qui huic Synodo interfuerunt, reperiuntur præſentes fuiſſe Concilio Sardiceno: nempe quod Benedictus, qui huic Synodo præſens fuit, habuit ſucceſſorem Fortunatianum, qui interfuit Concilio Sardiceno, vixitq; etiam temporibus Liberij Papæ, habuitq; ſucceſſorem Chromatium. Rufus item Epiſcopus Carthaginenſis, qui eidem Synodo interfuit, habuit ſucceſſorem Gratum, qui etiam Sardiceno Concilio præſens fuit: cui poſtea ſucceſſit Aurelius, qui ſedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Epiſcopos eiuſdem Synodi numeratus habetur, ſucceſſorem habuit Protaſium, qui Sardicenæ Synodo interfuit: eiq; eſt ſuffectus Dionyſius, poſt quem intruſus Auxentius. Cùm ex his certiſſime conſtet, dictum Romanum Concilium ſub Iulio celebratum ante Sardicenſe, in eoq. Agapitum Rauennatem Epiſcopum interfuiſſe; poſtq; inde in Sardicenſi reperiatur ſubſcriptus Seuerus; neceſſario dicendum eſt, Seuerum poſt Agapitum, nec antea, ſed Iulij ſedis tempore, ſub Conſtante & Conſtantio ſedere cœpiſſe. Ex his itaque, quo tempore Seuerus ſedere cœperit, cuiue ſucceſſerit, ſatis compertum habetur. Hæcq; licet Synodicis Actis ſatis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciſcuntur ex ea vita Seueri, quam Mombrit. recitat tom. 2. vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Conſtantio quartum & Conſtante tertium Conſſ. quorum Conſulatum ponit Caſſiodorus ante Amantium & Albinum Conſules, cùm prędicti Auguſti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idem Conſulatus Conſtantij & Conſtãtis poſt prædictorum Amantij & Albini Conſulatum, qui eſt annus decimus eorumdem Auguſtorum, ante Concilium Sardicenſe anno vno, quod vndecimo ipſorum anno eſt celebratum. Si itaque adhuc contenderint Seuerum ſucceſſiſſe Marcellino, dicant neceſſe eſt, alium ab iſto illum fuiſſe Seuerum, vel poſt Agapitum alium ſediſſe Marcellinum, quod nec ipſi admittunt. de his ſatis. De eodem S. Seuero extat ſermo Petri Damiani. De tranſlatione reliquiarum eius, ac vxoris Vincentiæ, & filiæ Innocentiæ Moguntiam, ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 824.

f *Pauli Epiſc.*] Irrepſerat error vt loco Tricaſtinæ ciuitatis Tricina ſiue Trecenſis poneretur. De Tricaſtinis populis in Gallia Narbonenſi meminerunt Liuius, Ptolomeus, To. 3. an.
Ammianus, Sydonius & alij. Porro eadẽ ciuitas 338. n. 26.
hodie vocatur ab ipſo Sãcto Sanctus Paulus & ſeq. &
Tricaſtinorum. Agunt etiã de ipſo Beda, ann. 340.
Vſuar. Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 71. & alij. nu. 34. &

g *Ephram.*] De eodẽ hic Beda & alij, Gręci ſeq. & to.
autẽ 28. Ianuarij, vt apparet ex Menologio. 4. an. 378.
Huius celebris ſanctitas & eruditio non tantum nu. 6. &
Syris, atque Meſopotamis, penes quos ſeq.

vixit, fuit conſpicua, ſed fines ſuos egreſſa, longe lateq; diffuſa, tum Græcis, tum Latinis optime nota atque perſpecta euaſit: tantæq; eum exiſtimationis eſſe habitum, & ad tantam veniſſe claritudinem ſcribit S. Hieronymus, vt poſt lectionem Scripturarũ publice in nonnullis eccleſijs eius ſcripta recitarentur. Huius primordia ſi quis repetat, vnde eum magis admiretur, inueniet: Niſibi enim natus (vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 3. cap. 15.) admirabilis illius Iacobi Epiſcopi fuit alumnus, eruditionis diſcipulus, & ſanctitatis hæres. Habuit de eo egregium encomiũ S. Greg. Nyſſen. quod recitat Lippom. tom. 2. Simeon Metaph. ex antiquis monumentis deſcripſit eius Acta. Mentio habetur de ipſo in vita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij, itemq; in vita Abrahæ eremitæ: ſed nullibi, mea ſententia, felicius, quam in ſuis ipſius ſcriptis, tum doctrinæ, tum ſanctitatis elucet eius imago. S. Hieronymus de ipſo agens in lib. de ſcript. Eccleſ. eum ex hac vita deceſſiſſe ſcribit ſub Valente Imp. quando præclarum illum ſcripſit commentarium, qui dicitur Teſtamentum Ephræm. habet eum Lippom. tom. 3. & Sur. tom. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet. iſti a Vitale Antiocheno ſunt dicti, cuius meminit S. Hieronymus ſcribens ad Damaſum. Porro Vitaliani Apollinarianis manus dederunt vltimis eiuſdem Valentis temporibus.

Conſtat Ephræm reliquiſſe poſt ſe complures diſcipulos doctrinæ & ſanctitatis alumnos, præter Paulinum, quem ſcribit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 3. primatus amore lapſum eſſe in hæreſim, reclamante licet ac reſiſtente magiſtro. Rurſum vero plura de Ephræm habes apud Vitas Patrum cap. 17. Eſt vero de hoc quod gratulemur ætati noſtræ: ſiquidem eruditus vir Gerardus Voſſius Belga, quo cum magna mihi intercedit familiaritas, ſcripta S. Ephræm ſumma cum diligentia perquiſita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus eſt: reddetq; noſtris temporibus Syrum Theologum Latine loquentem, cui Græce dicendi ſanctus Baſilius olim tribuiſſe facultatem traditur.

g *Brigidæ Virginis*.] De eadem item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habẽtur quædam eius Acta apud Sur. tom. 1. Verum longe prolixiora legi in vet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ trans Tiberim, vigintiquatuor diſtincta capitibus, ſcripta a quodam nomine Cogitoſo. Incipit: Me cogitis, fratres, &c. Habet de eadem in fine verſus quoſdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus ſcribit in chron. clauſiſſe diem extremum anno tertio Iuſtini ſenioris Imperatoris: eſt is annus a Chriſto ſecundum Faſtos Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obijſſe ſcribit anno Domini 518. To. 7. an. 521. n. 41.

xxviij. E Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
t u A B C D E f F G H M N P
21 22 23 24 25 26 27 28 28 29 30 1 2 3

PVRIFICATIO [a] beatæ Mariæ Virginis, quæ a Græcis Hypapante Domini appellatur. Romæ via Salaria paſſio ſancti Aproniani [b] commentarienſis, qui adhuc Gentilis, cum ſanctum Siſinium e carcere educeret, vt Laodicio Præfecto præſentaret, vocemq; e cælo factam audiret, Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum eſt a conſtitutione mundi; credens baptizatur, & poſtea in confeſſione Domini finem vitæ capitali ſententia accepit. Item Romæ ſanctorum martyrum Fortunati [c], Feliciani, Firmi, & Candidi. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Cornelij [d] centurionis, quem beatus Petrus Apoſtolus baptizauit, & apud præfatam vrbem Epiſcopali honore ſublimauit. Aureliani ſancti Floſculi [e] Epiſcopi. Can-

tuariæ

tuariæ in Anglia natalis ſancti Laurentij [f] Epiſcopi, qui poſt ſanctum Auguſtinum eam eccleſiam gubernauit, & Regem ipſum ad fidem conuertit.

F E B R V A R I I 2.

To. 1. an. 1. nu. 38. & ſeq.

PVRIFICATIO 2.] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die, vt conſtat ex Menologio & nouel. conſtitut. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetuſtis codicibus inuenimus, multifariam appellatam eſſe eius diei celebritatem: nimirum dici feſtum Simeonis & Annæ, Præſentationis, Occurſus, & quod vſu receptum magis eſt, Purificationis, a Græcis autem Hypapante, ſeu Hypante, ὑπαπάντη, vel ὑπάντη, eſt enim ἀπαντᾶν obuiam ire officij gratia, & occurrere; quo verbo vtitur Eccleſia, & rem quoque ipſam ſatis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce venit ad templum ſanctum ſuum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occurſus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπάντη. Sub Iuſtiniano Imp. ſolemnitatem hanc Conſtantinopoli celebrari cęptam eſſe, tam Græci quam Latini teſtantur auctores, Niceph. hiſt. lib. 17. c. 28. Paulus diac. ſeu potius (vt aliàs diximus) Ioannes diaconus in hiſt. Miſcel. anno 15. Iuſtiniani Imp. licèt Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iuſtini Imp. ſub eodem Iuſtino ſeniore Imp. eãdem celebritatem inſtitutam fuiſſe dicat. Sigeber. in chron. anno Chriſti 542. occaſionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: Conſtantinopoli, mortalitate magna inſurgente, ſtatuta eſt ſolemnitas beatæ Mariæ, quæ Gręce ὑπαπάντη id eſt, obuiatio dicitur, &c. eſt qui putet, nullam Nicephoro tribuendam eſſe fidem de tempore ſolemnitatis huius, ea potiſſimum ratione perſuaſus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrum homilias in eadem ſolemnitate dictas; affirmãs homiliam ſancti Gregorij Nazianzeni tam celebrem, inſcriptam. Ad ſancta lumina, in huiuſmodi feſto die Occurſus Domini eſſe habitam: at vero eam die Epiphaniæ, quo etiam Gręci celebrare conſueuerunt Chriſti baptiſmum, habitam eſſe, ſuperius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demonſtrauimus. Ego ſane illud aſſeuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iuſtinianum Imp. vixerunt, ſermonem in feſto die Occurſus Domini ſcriptum reliquiſſe: niſi quis accipiat Patrum commentarios in ſecundum caput Lucæ Euang. quo rei geſtæ hiſtoria enarratur, quæ vel ab illis explicata eſt in ſuis ipſorum commentarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos S. Auguſt. feciſſe videtur, qui in ſermone quodam habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrente recenſet. eſt hic ſermo de temp. 13. quem laudabiliter Dei Eccleſia huic aptauit ſolemnitati. Eiuſmodi generis fere ſunt homiliæ Patrum, quas Surius deſcripſit tom. 1. Sed aliud prorſus eſt Chriſti Domini facta laudibus prædicare, aliud eorum cauſa feſtos dies indicere & celebrare. Conſtat autem Gelaſium Romanum Pontificem, qui annis triginta ante Iuſtiniani tempora Romanæ Eccleſiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Eccleſia aperuiſſe viam, dum Lupercalia menſe Februario agi ſolita (vt ſcribit Varro lib. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tempora permanentia legibus Eccleſiaſticis abrogauit. Extat eiuſdẽ Pontificis de ea re eruditiſſimus commentarius aduerſus Andromachum ſenatorem ac ceteros Romanorum, ſtudioſos Lupercalium. Habemus illum manuſcriptum in noſtra bibliotheca, quem & exſcripſimus integrum in Annalibus Eccleſiaſticis. eſt eius exordium: Sedent quidam in domibus ſuis neſciẽtes neque quæ loquantur, &c. Iure itaque opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (ſicut in multis accidit) eiuſmodi fuiſſe ſolemnitatem introductam: quam paulo poſt, Iuſtiniani temporibus (vt vidimus) Orientalis Eccleſia ea occaſione recepit. Miſſa ea die dici ſolita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuſcr. legimus in Vaticano, inſcribitur: AD COLLECTAM: eo quod eleemoſynæ publice colligerentur, quas indici conſueuiſſe ab ipſo Rom. Pont. indicant ſermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti; in quorum tertio, alludens idem Pontifex ad prædictas Gẽtilium ſuperſtitiones ea die magis magiſq. exerceri ſolitas, ait: Quoties cæcitas Paganorum in ſuperſtitionibus ſuis eſt intentior, tunc præcipue populus Dei orationibus & operibus pietatis inſtaret, &c. Addidit huic ſolemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Rom.) litanias ſic inſtitutas, vt exeunte clero cum populo ab Eccleſia ſancti Hadriani, procederet cum cereis ad talem vſum benedictis ad baſilicam S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eumdem etiam cereorum vſum ab eodem Sergio eſſe inſtitutum: nam S. Eligius Epiſcopus Nouiomenſis, qui ante Sergij tempora vixit, obijtque (vt ſcribit Sigeb. in chron.)

anno

anno Domini 665. in ſermone, quem in ea ſolemnitate habuit, pluribus diſſerit de eo myſterio cereorum. Porro ante Chriſti aduentum, cereorum in ſingulos diſtributio a Gentilibus fieri conſueuit in Saturnalibus, quæ agebantur menſe Decembri, vt tradit Macrob. lib. 1. Satur. Putamus (ſicut & de multis alijs contigit) vſum illum ſuperſtitionis Gentilium ſacris ritibus expiatum, ac ſacroſanctum redditum, in Dei Eccleſiam eſſe laudabiliter introductum. Olim autem (vt auctor eſt Beda lib. de temp. ratione cap. 10.) non tantum in celebritate Purificationis beatiſſimæ Virginis, ſed & in ceteris eiuſdem Dei genitricis feſtiuitatibus eiuſmodi diſtributio cereorum fieri conſueuit. Reddimus verba eius, quo hæc certiora habeantur. Sunt hæc ipſa: Sed hanc luſtrandi conſuetudinem bene mutauit Chriſtiana religio, cum in menſe eodem, die S. Mariæ, plebs vniuerſa cum ſacerdotibus ac miniſtris hymnis modulatæ vocis per eccleſias, perque congrua vrbis loca procedit, datoſque a Pontifice cuncti cereos in manibus geſtant ardentes: & augeſcente bona conſuetudine, idipſum in ceteris quoque eiuſdem beatæ Matris & perpetuæ Virginis feſtiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripſit de eadem celebritate ſermonem Authbertus Abb. Caſſinenſis, alium item S. Bruno Epiſcopus Signiæ, vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſſin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadem re tres ſermones ſancti Bernardi, totidemq. Abſalonis Abb. & ſex Guerrici Abb. Agunt de eiuſdem ſolemnitatis myſterio Albin. de diuin. offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. Abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij omnes, qui de eiuſmodi ſacris Eccleſiæ functionibus libros ſcripſerũt. Concilium Moguntinum, quod celebratum eſt ſub Carolo Magno, eiuſdem ſolemnitatis meminit cap. 36. itemque capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186.

Ann. 304. b *Aproniani.*] De eodem hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ adnexæ Actis S. Marcellini Papæ, quæ ſub nomine S. Marcelli recitat Sur. to. 1. Commentarienſis hic fuiſſe dicitur. Erat Commentarienſis carcerum cuſtos, qui in commentariolo coniectos in carcerem ſcribere ſolitus erat: de quo ordine tam militiæ palatinæ, quam caſtrenſis, vide quæ inferius notata habentur die 27. Martij.

Circ. ann. 303. Galliſinus. c *Fortunati & Feliciani.*] Agit de his etiam Vſuardus, aſſentiunturq. vet. manuſcrip.

To. 1. an. 41. n. 2. & ſeq & an. 58. n. 113. d *Cornelij Centur.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio ad 13. Septembris. De functione autem epiſcopatus eccleſiæ Cæſarienſis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. conſtit. lib. 7. c. 47. licet Metaph. ſerm. in natali Apoſtolorum 29. Iunij dicat, Cornelium factum eſſe Epiſcopum Ilij; ſed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetuſtioribus monumentis deſcripſit Metaphraſtes ad 13. Septembr. Quod ſpectat ad ſedem Cæſarienſem, ea occaſione, quod ex conuerſione Cornelij (Deo monente) illic primum apertum eſt oſtium fidei Gentibus, meruit ſingulari prærogatiua exaltari, vt non Hieroſolymitana, ſed ipſa fieret metropolis Palæſtinæ: quod non tantum conſtat ex Concilij Nicæni can. 7. ſed etiam auctoritate ſancti Hieron. epiſt. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazenſis Epiſcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarij. Iuuenalem Hieroſolymitanæ ſedis epiſcopum hęc iura mutare conatum S. Leo Papa repreſſit epiſt. 62. Quamobrem manifeſte errare conſtat Theod. Balſ. in expoſitione can. 7. Nicæni Concilij, dum affirmat, ex Nicæni Cõcilij decreto eccleſiam Hieroſolymitanam inſtitutam eſſe ſedem Patriarchalem, quæ nec tempore Leonis Papæ, ipſo refragante, eam dignitatem conſequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate ſancti Hieronymi, Cæſareæ domus Cornelij Centurionis in eccleſiam iam mutata, ſuperſtes erat; quam pietatis ergo ſancta Paula Roma veniens Hieroſolymam, in itinere inuiſit, vt idem ſcribit Hieronymus epiſt. 27.

e *Floſculi Epiſcopi.*] De quo etiam hac die Circ. ann. 440.
Vſuardus, Ado, & alij. Petrus in catalogo lib. 11. cap. 47. in tabulis Epiſcoporum Aurelianenſis eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. de ſacr. Miſſæ, hic ponitur decimustertius eius ciuitatis Epiſcopus, Proſperi ſucceſſor, ad quem extat epiſtola Sidonij Apollinaris 15. lib. 9.

f *Laurentij Epiſcopi.*] Huius egregia facta To. 8. an.
proſecutus eſt Beda in hiſtoria de geſt. Angl. 604. n. 79.
lib. 2. cap. 4. 6. & 7. vbi hac illum die ex vita & ſeq. &
migraſſe teſtatur. Narratur autem in catalog. ann. 614.
ſcriptorum Britanniæ, ſcriptam fuiſſe vitam num. 5. &
eius a Gothzelino monacho S. Bertini. Agit ſeq.
de eodem Trith. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 4. cap. 49. claruit circa annum Domini 620.

3 Tertio Nonas Februarij. Luna. E xxvij.

a	b	ç	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

SEBASTE in Armenia paſsio ſancti Blaſij[a] Epiſcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, ſub Agricolao Præſide poſt diutinam cæſionem, atque in ligno ſuſpenſionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ ſunt; poſt teterrimum carcerem, & in lacum demerſionem, vnde ſaluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cum duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero ſeptem mulieres, quæ guttas ſanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehenſæ quod eſſent Chriſtianæ, poſt dira tormenta gladio percuſſæ ſunt. In Africa ſancti Celerini[b] diaconi, qui decem & nouem dies cuſtodia carceris ſeptus, in neruo[c] & ferro, varijſque pœnis glorioſus fuit Chriſti confeſſor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis ſui aduerſarium vicit, vincendi ceteris viam fecit. Item ſanctorum martyrum Laurentini[d] eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ[e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epiſtola. Ibidem ſanctorum martyrum Felicis[f], Symphronij, Hippolyti, & ſociorum. In oppido Vapingo ſanctorum Tigridis[g] & Remedij Epiſcoporum. Lugduni ſanctorum Lupicini[h] & Felicis itidem Epiſcoporum. Eodem die ſancti Anſcharij[i] Bremenſis Epiſcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Chriſti conuertit.

F E B R V A R I I 3.

T. 3. ann. 315. n. 20. & an. 316. num. 45.

BLASII *Epiſcopi*. a] Agunt de eodem ac die Beda & alij, Græci autem vndecima huius menſis. Huius martyrij ac ſociorum eius Acta Metaphraſtes paraphraſtice proſecutus eſt: quæ etiam deſcripſit Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem Latina exemplaria peruetuſta, quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt, quibus ipſorum res geſtæ fuſius explicantur, tempuſq; perſecutionis deſcribitur, videlicet ſub Diocletiano Imp. quod quidẽ in Metaphraſte deſideratur: Mõbrit. prætèrea recitat eorumdem Acta to. 1. & alij plerique. Mentio habetur de eodẽ S. Blaſio Epiſcopo in Actis ſanctorum martyrum Euſtratij, Auxentij, & ſociorum in fine. habes ea ex Metaphraſte apud Surium. tom. 6.

b *Celerini*.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die. Pluribus de ipſo Cyprianus epiſt. 16. 23. 34. Cenſetur hic idem Celerinus cum eo, de quo ſcribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum Epiſcopum. Extat epiſtola apud Euſebium hiſtor. li. 6. c. 35. vbi cum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus vir, qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorum genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecillitate vi ac robore fidei confirmata, ſtrenue ac viriliter de aduerſario victoriam reportauerat, &c. Erat hic T. 2. ann. 253. n. 68. 69. 90. & ſeq & an. 255. n. 59.

enim

enim optime notus Cornelio Papæ: nam ei Cypriaanus ad ipſum dabat Romam litteras, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific. in Cornelio, & ex Cypriano epiſt. 16. Fungebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris enim erat, cum Epiſcopus ad Epiſcopũ ſcriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, ſed tantum alicui eccleſiæ miniſtro, cuius fides & probitas eſſet in omnibus explorata. Huius quidem rei dum innumera exempla ſuppetant, ſatis ſit allegare teſtimonium eiuſdem Cypriani in epiſtola 24. cũ ait: Vrgente cauſa, clero in Vrbe conſiſtenti litteras me miſiſſe ſciatis: & quoniam oportuit me per clericos ſcribere (ſcio autem noſtros plurimos abſentes eſſe, paucos vero, qui illic ſunt, vix ad miniſterium quotidiani operis ſufficere) neceſſe fuit nouos aliquos conſtituere, qui mitterentur. Feciſſe me autem ſciatis lectorem Saturum & hypodiaconum Optatum confeſſorem, &c. Extat egregia huius Celerini epiſtola ad Lucianum apud Cyprian. 21. edit. Pamel. rurſus alia Luciani ad ipſum ſcripta 22.

c *In neruo.*] Eſt neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo etiam & ceruices implicarentur, vt Feſtus eſt auctor: ſunt de his apud Plautum nõnulla exempla. Item & Iſidorus lib. 9. origin. Neruus eſt, inquit, vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Eſt de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vltimo feſtiua Catonis ſententia, qua dicere ſolebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus ætatem agunt: publici in auro & purpura viſuntur.

d *Laurentini & ſociorum.*] De his etiam Beda ac ceteri. Horum meminit S. Cyprianus epiſtola 34. aitq; ſe eorum annuam agere commemorationem, ſicut & ceterorum martyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. At quod dicit, Pro eis offerre, non ſic accipias, quaſi pro eis orarent ſacrificantes: ſed quod in eorum commemorationem ſacra agerent; vt declarat Auguſtinus ſerm. 17. de verb. Apoſt. cap. 1. & in Ioannem tract. 84.

T. 2. ann. 253. n. 87. & ſeq.

e *Celerinæ auiæ.*] Erat in Africa illuſtris memoria S. Celerinæ, de cuius baſilica habetur mentio in titulo ſermonis 236. S. Auguſtini de temp.

T. 2. ann. 253. n. 91.

f *Felicis & ſoc.*] Reſtituti ſunt hi omnes ex vetuſtiſſimo codice manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci in Thermis.

g *Tigidis & Remedij Epiſcoporum.*] Agit de his Vſuar. etiam, adſtipulatur vet. manuſcr.

h *Lupicini & Felicis Epiſcoporum.*] Beda de Lupicino tantum, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunenſis eccleſię Epiſcopus 24. vel 28. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. Felix autem cùm in illis non inueniatur, alterius ciuitatis Epiſcopus exiſtimatur.

Succeſſit Lupicino Viuẽtiolus q̃ fuit in concil. Epaunẽſi ann. 509.

i *Anſcharij Epiſcopi.*] Scripſit eius inſignia facta Rembertus eius diſcipulus, ac in eamdem ſedem Epiſcopus ſucceſſor. Plura etiam de eo habentur in vita eiuſdem Remberti, quam habet Sur. tom. 1. die 4. Febr. item Albert. Crant. in hiſt. eccl. Saxon. lib. 20. & in Sax. lib. 2. c. 25. & 29. & Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit Epiſcopus Bremenſis anno a Chriſto Domino 833. temporibus Gregorij Quarti Rom. Pont. qui ad eumdem miſit pallium; & (vt Trithemius ait) a Sergio Papa Secundo in Archiepiſcopum ſublimatus eſt Bremenſis eccleſiæ, cùm antea Hamburgenſis fuiſſet conſecratus Epiſcopus.

T. 9. ann. 826. n. 42. & ſeq. T. 10. an. 858. n. 18. obitus an. 865. n. 102

xxvj. 25. C — Pridie Nonas Februarij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMÆ ſancti Eutychij [a] martyris, qui illuſtre martyrium conſummauit, ſepultuſq; eſt in cœmeterio Calliſti: cuius ſepulchrum S. Damaſus Papa verſibus exornauit. Foroſempronij ſanctorum martyrum Aquilini [b], Gemini, Gelaſij, Magni, & Donati. Thmuis in Aegypto Paſsio beati Philææ [c] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, & Philoromi tribuni militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum a cognatis

gnatis & amicis ſuaderi non poſſent vt ſibi parcerent, ambo datis ceruicibus palmas à Domino meruerunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe, paſtoris ſui ſequens exemplum, martyrio coronata eſt. Eodem die S. Remberti [d] Bremenſis Epiſcopi. Trecis S. Auentini [e] confeſſoris. Peluſij in Ægypto S. Iſidori [f] monachi, meritis & doctrina conſpicui. Eodem die S. Gilberti [g] confeſſoris.

FEBRVARII 4.

EVTYCHII a.] Reſtitutus eſt antiquis monumentis. Huius cum acta exciderint, libuit ſaltem eius epithaphium, cuius hic habetur mentio, a Damaſo Papa ſcriptum, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur. Extat inciſum in tabula marmorea in eccleſia S. Sebaſtiani ad cœmeterium Calliſti, via Appia. Eſt huiuſmodi:

Eutychius martyr crudelia iuſſa tyranni,
Carnificumq; vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quod potuit monſtrantis gloria Chriſti:
Carceris ingluuiem ſequitur noua pœna per artus
Teſtarum fragmenta parant, ne ſomnus adiret.
Bis ſeni tranſiere dies, alimenta negantur.
Mittitur in barathrum ſanctus, lauat omnia ſanguis.
Vulnera, quæ intulerat mortis metuenda poteſtas
Nocte ſoporifera turbant in ſomnia mentem.
Oſtendit latebra inſontis quæ membra teneret.
Quæritur, inuentus colitur, fouet, omnia præſtat.
Expreſſit Damaſus: meritum venerare ſepulchrum.

Corpus S. Eutychij e dicto cœmeterio Calliſti tranſlatum eſt ad baſilicam S. Laurentij, in Damaſo dictam, ad Theatrum Pompeij.

b *Aquilini & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcripta, ex quibus in veriorem lectionem textus eſt reſtitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sempronij, &c. Nam ex Foris Romæ poſitis, quæ decem & nouem numerantur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cum itaque in vetuſtioribus codicibus abſque Romæ nomine ſic tantum legeretur, In Foro Sempronij; cumq. & Beda etiam ita legeret: in hunc modum eſt germana lectio reſtituta. Optime nota eſt ciuitas in Vmbria Foroſempronium dicta, cuius & meminit Plinius lib. 3. cap. 14. & alij. Agit de iiſdem martyribus Vuandelbertus in ephemerid. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 82.

To. 2. an. 302. num. 79. & ſeq.

c *Philea & Philor.*] Beda item hac die, ac ceteri omnes. Porro martyrij Acta Philææ & Philoromi ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 10. & 11. Paſſi ſunt hi anno primo perſecutionis Diocletiani Imperatoris, vt idem auctor teſtatur lib. 8. c. 12. in fine. De iiſdem alij complures agunt, quos omittimus referre, cum omnes eadẽ ex eodem auctore deſcripſerint.

Tom. 10. ann. 865. num. 103. obitus an. 888. nu. 7.

d *Remberti Epiſcopi.*] Huius res geſtas ex antiquis eius eccleſiæ monumentis edidit Surius tom. 1. hac die. S. Bauo Abb. Corbienſis ſcripſit ſancti viri inſigne miraculum, quod inuenies apud Albertum Crant. qui plura habet de Remberto in hiſt. eccleſ. Saxon. lib. 2. cap. 2. 10. & 11. Succeſſit hic ſancto Anſchario, de quo pridie huius diei. Claruit ſub Ludouico Pio Imper. & eius filijs. Accepit hic pallium a Nicolao Primo Romano Pont. Exceſſit ex hac vita anno Domini 888. vt idem auctor teſtatur.

Circa an. 480.

e *Auentini.*] Irrepſerat huic nomen Epiſcopi, ſicut etiam apud Vſuardum in prima editione Molani; qui in ſecunda id emendauit, auctoritate (vt apparet) Gregorij Turonenſis, qui in libro de gloria confeſſ. cap. 68. non dicit ipſum fuiſſe Trecenſem Epiſcopum, ſed miniſtrum S. Lupi Trecenſis Epiſcopi. Cui veritati adſtipulantur etiam tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas Democh. edidit lib. de ſacrif. Miſſæ. in quibus ſane nullus eius nominis legitur Trecenſis Epiſcopus.

To. 2. an. 146. n. 29. to. 4. ann. 372. n. 34. to. 5. ann. 404. n. 78. & an. 407. nu. 18. & ann. 415. nu. 28. & ſeq.

f *Iſidori.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit de Iſidoro Peluſiota Euagrius Scholaſt. lib. 1. cap. 15. Suidas, Photius in bibl. & Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 28. 30. & 53. Fuit hic ſancti Ioannis Chryſoſtomi diſcipulus, & celebris inter Eccleſiaſticos ſcriptores Græcos. Extant eiuſdem Iſidori Peluſiotæ tres libri epiſtolarum nuper à Billio latinitate donati, & Pariſijs impreſſi. Claruit tẽporibus Theodoſij Iunioris, multa nobilia relinquens poſteris & ſanctitatis & ſcriptorum monumenta. Huius Iſidori eſt aurea illa ſententia prædicata in concilio 2. Niceno Act. 1. qua dicitur: Templi nulla ratio, quod non ornatur imagine. eamdem etiam S. Ioannes Damaſcenus exſcripſit lib. 3. de imaginibus.

Tom. 10. ann. 962. nu. 17.

g *Gilberti, alias Gilberti, ſiue Guiberti.*] Fuit is fundator nobilis monaſterij Gemblacenſis. Vuicbertum hunc vocat Sigebertus, quem e vita migraſſe ait anno Domini 962. De eodem Petrus in catalog. lib. 3. cap. 83. & Molanus in indic. & in natal. ſanct. Belg. eius vitam a Sigeberto eiuſdem cœnobij monacho ſcriptam retulit Surius in tom. 3. die 23. Maij.

Nonis

xxiiij. xxv. A Nonis Februarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6

CATANÆ in Sicilia natalis ſanctæ Agathæ [a] virginis & martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris ſub Quintiano iudice poſt alapas & carcerem, poſt equuleum & torſiones, poſt mamillarum abſciſſionem, poſt volutationem in teſtulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precãdo conſummata eſt. In Ponto commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, quorum alij in perſecutione Maximiani plumbo liquenti perfuſi, alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis vexati, iiſdemque ſæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illuſtri paſſione meruerunt. Alexandriæ ſancti Iſidori [c] martyris, qui in perſecutione Decij a Numeriano exercitus duce pro fide Chriſti capite cæſus eſt. Viennæ beati Auiti [d] Epiſcopi & confeſſoris, cuius fide, induſtria, atque admirabili doctrina ab infeſtatione Arianæ hæreſis Galliæ defenſæ ſunt. Brixinone ſanctorum Epiſcoporum Genuini [e] & Albini, quorum vita miraculis extitit glorioſa.

FEBRVARII 5.

To. 2. an. 253. n. 28. AGATHÆ a.] Beda ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio de eadem agunt hac die. Eius præclara Acta tam Latinis quam Græcis fuere notiſſima: ea etenim Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latina reddita habet Lippom. to. 5. & Sur. to. 1. Ipſa autem Latina exemplaria repeiuntur in vetuſtis codicibus, qui vſui erant eccleſijs, quos & Paſſionaria, ſeu Sanctoralia vulgo appellabant. Habemus in noſtra bibliotheca in vno eorum eiuſdem Agathæ Acta cum die & Conſſ. annotata. Paſſa nimirum fertur hac die, Decio tertium Conſule. Numeratur in Faſtis Onuphrij hic annus a Chriſto 252. cùm Cornelius Papa Romanæ Eccleſiæ præeſſet: ex quibus ſane Beda & alij emendandi ſunt, qui eam dicunt paſſam temporibus Diocletiani Imp. Scripſit præterea de eius die natali ſacrum hymnum S. Damaſus Papa. Incipit: *Martyris ecce dies*, &c. habetur in collectaneis poetarum Chriſtianorum. Duo inſuper hymni ſcripti leguntur in Breuiario Toletano ſancti Iſidori, quibus canuntur eius triumphi. Meminit eiuſdem Venant. Fortun. in carmine de gaudijs vitæ æternæ, & lib. 8. in carm. de virginitate; itemque Aldelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius ſolemniter agi conſueuit: nam in ſacramentario S. Gregorij ſpecialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius in regiſtro lib. 3. epiſt. 19. quam olim ab Arianis vendicatam idem S. Gregorius Catholico cultui mancipauit, vt ipſe ſcribit lib. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epiſtola ad Carolum Magnum Imp. de imagin. affirmat, eandem fuiſſe a S. Gregorio picturis ſacris ornatam, diuerſis (vt ait) hiſtorijs tam in muſiuo, quam in coloribus. Porro illis temporibus, quibus Gothorum illuſtres viri ciuitate Romana donati, ibidem Conſulatus & Præfecturas geſſerunt, ea eccleſia peculiari vſui Gothorum ceſſit, quorum Ricimer Conſularis vir potentiſſimus, gener Anthemij Auguſti illum locum marmorum cruſtis, & nobi-

libus

libus picturis muſiuo opere intextis, quibus ſacroſanctæ Saluatoris & duodecim Apoſtolorum imagine exprimuntur, magnificentiſſime ornauit. Declarat id enim vetus inſcriptio, quæ ibidem in apſide his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQVE MILITIÆ PATRICIVS ET EXCONS. ORD. PRO VOTO SVO ADORNAVIT. Poſt hęc autem cùm Reges Gothi, idemque Ariani Romæ regnarent, illorum ſacerdotes eamdem ſibi vt propriam quaſi hereditario iure vendicarunt, tenuerũtque, donec Roma & Italia pulſi ſunt.

T.3 ann. b *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horum
310. nu.2. certamina egregia ſummatim complexus eſt
& ſeq. Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 24. narrans paucis illorum ſæuiſſimos cruciatus; paſſoſque refert anno nono perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum.

c *Iſidori mart.*] Agunt de eo hac item die
T.2. ann. Græci in Menologio. Paſſus traditur ſub De-
253. nu. cio Imperatore. Extant eius Acta apud Me-
126. & 139. taphraſtem, quæ & deſcripſit Lippom. to. 5. & Sur. tom. 1. hac die.

d *Auiti Epiſc.*] De eo etiam Beda, ac ceteri
T.2. ann. hac die. Hic Alcimus Auitus dictus eſt: plu-
188. nu.3. ribus agit de ipſo Ado eiuſdem Viennenſis
to.6. ann. ſedis epiſc. in chron. anno 492. Iſidorus de
494. n.67. vir. illuſtr. cap. 23. Greg. Turonen. de geſtis
& an. 516 Franc. lib. 2. cap. 34. & alij. Interfuit Auitus
n. 20. obiit ſubſcripſitq. Concilio Epaunenſi, citatur in
ann. 516. Concil. Turonen. ſecundo can. 21. & 22. me-
n. 29. minit eiuſdem Sidon. lib. 8. epiſt. 21. ad Lupum, necnon Ennodius in vita ſancti Epiphanij Epiſcopi Ticinenſis fuſius ſcripta. Extat eius ſepulchri epitaphium carmine ſcriptum, vbi in fine hæc leguntur ſoluta oratione: Claruit ſub Zenone & Anaſtaſio Impp. ſepultus in monaſterio SS. Petri & Pauli apud ſenatoriam Viennenſium vrbem. Extant eiuſdẽ egregij auctoris quinque libri carminum, quibus ſacram Geneſim verſu heroico cecinit; liber inſuper de laude caſtitatis ad Fuſcinam ſororem, necnon etiam homilia de inſtitutione Rogationum. Habemus inſuper nobile monumentum ſanctiſſimi viri, epiſtola manuſcrip. ad Hormiſdam Papam, datam tertio Kalend. Februarij, Conſule Agapito. Eſt eius exordium: Dum religionis ſtatui &c. itemq. eiuſdem Hormiſdæ ad eumdẽ redditam epiſtolam ſub eodem Conſulatu xv. Kalend. Martij, incipit: Qui de his quę ad diſciplinam Catholicam pertinet, &c. Intexuimus eas integras in Annalib. Eccleſ. Eiuſdem nominis Auitus Epiſcopus Aruernorum doctrina pariter & pietate inſignis claruit circa annum Domini 580. ſub Chilperico Rege Franc. qui (vt ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. c. 11.) omnes Iudæos Aruernis conſiſtentes ſupra quingentos conuertit ad fidem Chriſti. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus auctor immenſas eius laudes celebrat. Sæpius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quam de gloria confeſſor. meminit de eo, cum de Aruernenſi eccleſia habet ſermonem, quod frequenter accidit.

e *Genuini, & Albini Epiſcoporum.*] Aliqui co-
dices pro Genuino legunt Ingenuinum, cu- T. 8. ann.
ius meminit Paulus diaconus de geſtis Lon- 638. n. 15.
gob. lib. 3. cap. 12. Scripſit eius vitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino ſimul Petrus in catal. lib. 3. cap. 85. Fuit prior Epiſcopus Sabionẽſis, qui cùm temporibus Longobardorum in exilium pulſus eſſet, ibi mortuus eſt: corpus autem eius Brixinonẽ tranſlatum eſſe, aſſociatumq. ſancto Albino Epiſcopo Brixinonenſi, idem auctor teſtatur.

6 Octauo Idus Februarij. Luna. B xiii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

CÆSAREÆ in Cappadocia natalis ſanctæ Dorotheæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Sapricio illius prouinciæ Præſide primum equulei extenſione vexata, dehinc palmis diutiſſime cæſa, ad vltimum capitali ſententia punita eſt: in cuius confeſſione Theophilus quidam ſcholaſticus ad Chriſti fidem conuerſus, & mox equuleo acerrime tortus, nouiſſime gladio cæſus eſt. Eodem die ſanctorum martyrum Saturnini [b], Theophili, & Reuocatæ. Emeſſæ in Phœnicia ſancti Siluani [d] Epiſcopi; qui cum eidẽ

eccleſiæ

eccleſiæ annis quadraginta prſæuiſſet, ſub Maximiano Imperatore vna cum duobus alijs obiectus feris, membratimq; diſcerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia ſancti Antholiani[e] martyris. Eodem die ſanctorum Epiſcoporum Vedaſti[f] & Amandis[g], quorum vita & mors plurimis miraculis extitit glorioſa: e quibus prior Atrebatenſium, alter vero Traiectenſium rexit eccleſiam. Bononiæ S. Guarini[h] Epiſcopi Cardinalis Præneſtini, vitæ ſanctitate conſpicui.

FEBRVARII 6.

T. 2. ann. 304. n. 69. & ſeq.

DOROTHEÆ a.] De ipſa etiã hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij: Beda addit Chriſtianã, ſeu Chriſtetam & Calliſtam martyres; quas cùm excidiſſent a fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores inuentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res geſtas & ſociorum ſacer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: deſcribit etiam eius Acta Aldelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre ſermonem habuit: Mombrit. inſuper tom. 1. Recitat eius res geſtas item Sur. tom. 1. Aliam ab iſta Dorotheam fuiſſe conſtat eam, cuius Rufinus meminit lib. 8. ſuæ paraphraſis ad Euſeb. cap. 17. licet Euſebius ſcribens eius hiſtoriam lib. 8. c. 27. nomen non exprimat.

T. 2. ann. 304. n. 69.

b *Scholaſtici.*] Qui dicti ſint Scholaſtici, habes ex Tacito libro de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati ſunt rethores, & declamatores litium fictarum, qui deinde tranſirent ad tractandas veras. In eadem ſententia Plinius lib. 4. epiſt. 3. ad Nepotem, vbi ait eoſdem a fictis litibus tranſire ad cauſas centumuirales, quas in baſilicis orabant, ſpectante populo: de ijſdem eodem libro epiſt. 14. ad Maximum, & epiſt. 18. ad Mauricum. Ante ipſũ Seneca in lib. declamat. & lib. controuerſ. Talis erat ſanctus Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ eſſet, vt ipſe teſtatur his verbis: Aliquoties cum adoleſcentulus Romæ controuerſias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exercerem, currebam ad tribunalia iudicum, &c. Hæc ipſe in comment. in epiſt. ad Galat. cap. 2. Scholaſtici etiam ipſi Aduocati dicti reperiuntur: ſic in Concil. Sardicen. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & l. 1. de concuſſion. aduocat. Cod. Theod. & Syneſ. epiſt. 1 & 2. ad Domitianum Scholaſt. Dicere ſcholaſtice, idem eſt quod rem aliquam rethorice pertractare: ſic Gennad. de vir. illuſtr. in Saluiano, & Greg. in regiſtro lib. 7. epiſt. 63. Verum hodie ſcholaſtice dicere, idem eſt quod rem per controuerſiam diſputare: vnde & Theologi Scholaſtici illi ſunt dicti, qui res diuinas logice diſputando perquirunt; idq; non improprie: nam ſcholas pro controuerſijs, ſeu diſputationibus Cicero lib. 1. Tuſcul. vſurpaſſe videtur, cum ait: Dierum quinque ſcholas (vt Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares autem etſi a ſcholis dicti ſint, non tamen ijdẽ qui Scholaſtici: dicebantur enim ſcholæ cuiuſque ordinis claſſes. Erant ſcholæ militiæ caſtrenſis, & militiæ palatinæ, quarum eſt frequens mentio in Cod. Theod. & (vt mittamus dicere de ſcholis ludi litterarij) erant & ſcholæ eccleſiaſticæ diuerſi ordinis; vt ſchola cantorum, cuius frequens eſt mentio apud veteres qui agunt de diuinis officijs; ſchola notariorum, ſchola ſubdiaconorum, quarum meminit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 17. & aliæ diuerſorum ordinum, a quibus & ſcholares dicti, non ſcholaſtici: ſicq; intelligas locum illum in Actis martyrij ſancti Cypriani, in fine, cum hæc habet: Inde cum cereis & ſcholaribus in area cuiuſdam Candidi procuratoris cum magno triumpho ſepultum eſt, &c. Scholares enim appellat auctor diuerſarum claſſium clericos.

c *Saturnini & ſoc.*] De his etiam vet. manuſcrip. atque recentiores.

d *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam de eodem Silnano agunt hac die in Menologio. Eius res geſtas habet Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. lib. 7. cap. 16. & 27. ex quibus ceteri. T. 3. ann. 311. n. 48.

e *Antholiani.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. capit. 65. & hiſt. Franc. lib. 1. capit. 4. Acta tam ipſius, quam aliorum martyrum Aruernenſium, ſcripta eſſe a ſancto Proiecto Epiſcopo Aruernenſi, Molanus teſtatur: ea nondum vidi.

f *Vedaſti.*] Beda itẽ ac ceteri. Huiuſq; egregia facinora ſcripſit Albinus Flaccus, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 1. Miracula T. 5. ann. 418. n. 17. & t. 6. an. 499. n. 22.

cula ipſius feruntur ſcripta ab Aymone. Fuit hic ordinatus Epiſcopus a ſancto Remigio Rhemenſi Epiſcopo anno Domini 542. Sedit vſque ad annum 570. quo ex hac vita migrauit, vt ſcribit Sigebert. in chron. Celebris eſt memoria monaſterij ſancti Vedaſti Atrebatenſis, multorum ſcriptorum monumentis conſignata.

Plura to. 8. præſertim ann. 632. per totū. obiit ann. 661. nu. 1.

g *Amandi.*] De eo etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Huius vitæ Acta (vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 106.) ſcripſit metro Milo Monachus monaſterij S. Amandi, ſcientia clarus; ſed non apparent: extant autem eadem ſoluta oratione, quę eidem Miloni tribuuntur; habet ea Surius tom. 1. hac die. Plura de eodem ſcripta ſunt a Nothgero Epiſcopo Leodienſi in vita ſancti Landoaldi, quam recitat Surius tom. 2. die 19. Martij. ibi de acceſſu eius ad ſanctum Martinum Romanum Pontif. & alijs: pluribus item de eo in vita S. Bauonis apud Surium tomo 5. Oct. 1. in Actis ſancti Giſleni; ibi de eius obitu, & de viſione tunc oſtenſa ſanctæ Aldegundi. De eadem apud eumdem Surium tomo 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. eum natum ſcribit anno Domini 571. obijſſe vero anno 661. nonageſimum ſuæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. cap. 135. & Molanus in indic. ſanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat ſancti Martini Papæ epiſtola, quam inuenies tomo 2. Conciliorum.

h *Guarini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Vitam eius ſcripſit Auguſtinus Ticinenſis, quæ extat apud Surium tom. 7. vbi legitur, eum eſſe creatum Epiſcopum Præneſtinum a Lucio Secundo Romano Pontifice.

Obitus an. 1159. Ferrar.

7 Septimo Idus Februarij. Luna. C xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

SANCTI Romualdi[a] Abbatis Monachorum Camaldulenſium Patris, cuius dies natalis agitur tertiodecimo Kalend. Iulij. Auguſtæ in Britannia natalis beati Auguli[b] Epiſcopi, qui ætatis curſum per martyrium explens, æterna præmia ſuſcipere meruit. In Phrygia ſancti Adauci[c] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Queſtoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defenſione dignatus eſt. Item plurimorum ſanctorum[d] martyrum vrbis vnius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cùm omnes Chriſtiani eſſent, & conſtanter in fidei confeſſione perſiſterent, a Galerio Maximiano Imperatore igne conſumpti ſunt. Heracleæ ſancti Theodori[e] ductoris militum, qui Licinio imperante, poſt multa tormenta truncatus capite, victor migrauit in cælum. In Aegypto S. Moyſis[f] Epiſcopi venerabilis, qui primum in eremo vitam ſolitariam duxit; deinde, petente Mauuia Regina Sarracenorum, Epiſcopus factus, gentem illam ferociſſimam magna ex parte ad fidem conuertit, & glorioſus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuſcia depoſitio ſancti Richardi[g] Regis Anglorum. Bononiæ S. Iulianæ[h] viduæ.

T. 10. A. 974. n. 2. & an 977 num. 2.

a ROMVALDI a *Abb.*] Eius feſtum Clemens VIII Pontifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari præcepit, qua ipſius corpus Fabrianum oppidum in Piceno tranſlatum, ibi honorifice conditum fuit in eccleſia S Blaſij ordinis Camaldulenſis, vbi magna veneratione pie colitur. Vide quæ infra de eodem ſancto notantur 19. Iunij.

b *Anguli Epiſc.*] De eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 105. Quo autem tempore paſſus ſit, hactenus mihi obſcurum.

To. 3. A. 309. num. 22. et ſeq.

c *Adauci.*] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, paſſuſque eſt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res geſtas Euſebius hiſtor. lib. 8. cap. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adauctum appellat.

To. 9. A. 309. n. 22. & ſeq.

d *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Eorumdem certamen deſcribit Euſebius lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius lib. 5. cap. 11. dum Gentilibus ſuam ipſorum exprobrat ſæuitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuerſum populum cum ipſo pariter conuenticulo concremauit, &c.

To. 3. A. 316. n. 47.

e *Theodori duci.*] Græci etiam de ipſo agunt hac die in Menologio, feſtumq. diem celebrant, vt conſtant ex Nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. quam habes apud Theod. Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Alius eſt item Theodorus, qui ad differentiam huius, cognomento dictus eſt Tyro, de quo pluribus acturi ſumus ad diem 9. Nouemb. Ob nominis tamen conuenientiam alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res geſtas ab Augaro quodam, qui ſpectaculo præſens fuit, conſcriptas recitat hac die Metaphraſtes, quas retulit Lippom. in to. 5. & Surius. in to. 1.

To. 4. A. 372. nu. 103. & ſeq.

f *Moyſis Epiſcopi.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum. Proſecuti ſunt autem res geſtas ipſius in primis Rufin. hiſt. lib. 2. cap. 6. Socrat. lib. 4 c. 29 Sozom. hiſt. lib 6. c. 38. Theodoreius libro 4. cap. 2. Huius Moyſis alumni fuerunt Chriſtiani illi, qui ſub eadem Mauuia Regina Conſtantinopolitanam ciuitatem poſt Valentis Impe. interitum a Gothis obſeſſam, quaſi diuinitus miſſi, liberauere, vt ſcribit Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. c. 1. Fuit & alius Moyſes anachoreta, Aethiops dictus, de quo Græci in Menol. 28. Auguſti.

g *Richardi Regis.*] Huius res geſtas deſcripſit Sur. tom. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariæ Papæ, qui ſedere cœpit an. Dom. 741. To. 9. A. 750. nu. 5. & 6.

h *Iuliana.*] De eadem tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Iulianam viduam laudibus cumulat ſanctus Ambroſius in exhortat. ad virgines; ſed illa (vt apparet) Florentiæ nobiliſſima femina claruit, quæ erexit illic illuſtrem baſilicam, quam ſanctus Ambroſius dedicauit, locupletauitq. ſacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononia ſecum tulerat. Floruit ijſdem fere temporibus Iuliana Romana clariſſima femina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illuſtri Aniciorum familia, ipſaque non minus ſanctorum Patrum præconio commendata; laudat enim eam ſanctus Hieronymus ſcribens ad Demetriadem epiſt. 8. Innocentius Rom. Pont. ad eamdem epiſt. 13. S. Auguſtin. epiſt. 43. & 179. ac denique Ioannes Chryſoſtom. ſcribens ad eam ipſam epiſt. 169. qua legatos a ſe Romam ad Innocẽtium Papam miſſos commendat. Dicta eſt hæc Tyrannia Anicia Iuliana, vxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V. C. vt produnt antiquæ inſcriptiones marmoribus inciſæ, quas deſcripſimus in Annalib. Eccleſ. Eiuſdem familiæ & nominis claruit Conſtantinopoli Iuliana, inſigni pietate mulier, temporibus Iuſtini ſenioris Imp. cuius habemus manuſcrip. epiſt. ad Hormiſdam Rom. Pontif. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccleſ.

Sepulta fuit a ſancto Petronio, qui obijt an. 450. De hac plura to. 5. præſertim ann. 406. nu. 27. & 29. To. 6. A. 511. n. 14. & plura to. 7.

xxj. D Sexto Idus Februarij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROMÆ ſanctorum martyrum Pauli [a], Lucij, & Cyriaci. In Armenia Minori natalis ſanctorum martyrum Dionyſij [b], Aemiliani, & Sebaſtiani. Alexandriæ paſſio ſanctæ Cointhæ [c] martyris, Sub Decio Imperatore: quam Pagani correptam, ad idola perducentes,

ducentes, adorare cogebant; quod cum illa execrans recuſaret, pedes eius vinculis innectentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo ſupplicio diſcerpſerunt. Constantinopoli natalis ſanctorum martyrum monachorum [d] monaſterij Dij [e], qui ob defenſionem fidei Catholicæ, cum ferrent litteras Sancti Felicis Papæ aduerſus Acacium, diriſſime cæſi ſunt. In Perſide commemoratio [f] ſanctorum martyrum, qui ſub Cabade Rege Perſarum ob Chriſtianam fidem diuerſis ſupplicijs necati ſunt. Papiæ ſancti Iuuentij [g] Epiſcopi, qui ſtrenue in Euangelio laborauit. Mediolani depoſitio ſancti Honorati [h] Epiſcopi & confeſſoris. Viroduni in Gallia ſancti Pauli [i] Epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris.

FEBRVARII 8.

PAVLI *& ſoc.* a] Reſtituuntur ijdem ex ſæpius citato vet. manuſcripto Martyrologio monaſterij S. Cyriaci. Vbi cum nec tempus, quo paſſi ſunt hi, vel alij, qui ibidem habentur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogium ſcribens epiſt. 29. lib. 7. indict. 1. dum de Romano Martyrologio, quod vſui erat, meminit, ait, nomina, loca, & diem paſſionis in eo poſita haberi; de tempore autẽ nihil teſtatur.

b *Dionyſij & ſoc.*] Agũt de his hac item die Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

To. 2. an. 252. n. 3. c *Cointha*, alias, *Quinta*] De eadem Beda hac die, ac ceteri Latinorum. Scribit certamẽ eius Dionyſius Alexandrinus ad Fabiũ Epiſcopum Antiochenum, apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. Nicephorus ex eodem auctore lib. 5. c. 30. Sed quomodo omnia Martyrologia habeant hãc paſſam ſub Decio, quam liquet ſub Philippo conſummaſſe martyrium, dictum eſt ſuperius 31. Ianuarij in Metrano.

To 6. an. 484. n. 33. d *Martyrum monachorum.*] De his Nicephorus hiſtor. lib. 16. cap. 17. in fine ex Baſilio Cilice. Extant Felicis Papæ litteræ de anathemate Acacij Epiſcopi Conſtantinopolitani poſt legationem Vitalis & Miſſeni Epiſcoporum miſſam Conſtantinopolim, quas dicti ſancti martyres vulgauere, quam ob cauſam ſubiere martyrium. Erant hi monaſterij Acœmetarum; quorum, illis calamitoſiſſimis temporibus, quibus Alexandrina, Antiochena, & Conſtantinopolitana, ac demum fere omnes Orientis eccleſiæ deſciuerunt a Catholica vnitate, ſincera fides & zelus enituit. Incipit epiſtola Felicis Papæ ad Acacium: Multarum tranſgreſſionum reperiris obnoxius, &c. data V. Kalend. Auguſti, Venantio V. C. Conſule. eſt annus a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 484. quo & prædicti forti occubuere martyrio, quod dictas litteras per Tutum Defenſorem allatas publicare, & eidem Acacio mira conſtantia atque arte porrigere non ſint veriti. At pluribus de his in Annalib. Eccleſiaſt. egimus.

e *Monaſterij Dij.*] Fuit Dius nomine Archimandrita ſanctitate celebris, cuius diem natalem Græci celebrant 19. Iulij, vt conſtat ex eorum Menologio: huiuſq. nomine appellatum eſt monaſterium Dij, de quo agitur. Sicq. illum locum intelligas Hieroſol. Synodi Act. 1. vbi mentio habetur de atrio Dijtico: ſicut enim monaſterium, ita & atrium ab eodem ſic eſt nuncupatum. Ibidem.

f *Sanctorum martyrum.*] De his etiam Georgius Cedren. anno 22. Anaſtaſij Imp. qui ait: Perſecutus eſt Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquando Chriſtianos: tuncq. ingens in eis virtus miraculorum effulſit: nam cùm quoſdam vncis gladijs concidiſſet, illi nihiloſecius poſtea ambulauerunt. Hæc ipſe. De his Nicephor. hiſt. lib. 16. cap. 36. in fine. & hiſt. Miſcel. ex Theophane lib. 15. Addit Nicephorus, eumdem Regem poſt hæc fauiſſe Chriſtianis. An. 512. de Cabade plura to. 7.

g *Iuuentij.*] Cõfunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterum pridie Idus Septembris. Accepi ex litteris eccleſiæ Ticinenſis, ante annos quinque fuiſſe inuentum Euentij venerãdum corpus cum huiuſmodi inſcriptione: HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS. Opinatus ſum aliquando, Euentium alium eſſe a Iuuentio, amboſq. Epiſcopos Ticinenſes, diuerſiſq. temporibus claruiſſe; & quem dicunt Euentium, vixiſſe temporibus Theodoſij Imperat. Reperitur enim Euentius ſubſcriptus epiſtolæ Synodicæ S. Ambroſij de damnatione hæreſis Iouiniani ad Siricium Papam libro 1. epiſt. 9. edit. Rom. quem & illum eſſe To. 4. an. 381. n. 83.

existimaui, qui in Concilio Aquileiensi mendoſe ſcriptus reperitur Euentius Epiſcopus Citinenſis: vt reſtituendus textus eſſet, Ticinenſis. Sed quoniam in recentiori editione S. Ambroſij Romæ facta Cenetenſis, pro Citinenſi poſitum habetur, amplius non laboro.

To.7. an. 570. n. 9. h *Honorati Epiſcopi.*] Tabulæ Mediolanenſes nuper diligentia viri eruditi Galeſini reſtitutæ de eodẽ agunt: meminit eiuſdẽ Honorati Paulus diac. de geſtis Longob. lib. 2. c. 12.

i *Pauli Epiſcopi.*] Huius Acta in primis Bertarius mira breuitate ſcripſit: alia ſuperaddita habet Sur. tomo 1. hac die. ſummatim vero Trithem. de vir. illuſt. ord. ſancti Benedicti libro 3. c. 258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum: ordinatusq. eſt Virdunenſis Epiſcopus anno Domini 621. recenſeturq. xiij. eius ſedis Antiſtes, vt Democh. de ſacr. Miſſ. ex tab. eccleſ. Virdunen. teſtatur.

xx. E Quinto Idus Februarij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ALEXANDRIÆ natalis ſanctæ Apolloniæ [a] virginis, cui perſecutores ſub Decio dentes omnes primum excuſſerunt: deinde conſtructo ac ſuccenſo rogo, cum comminarentur viuam ſe eam incenſuros, niſi cum eis impia verba proferret; illa paululum intra ſemetipſam deliberans, repente ſe de manibus impiorum proripuit, & in ignem, quem parauerant, maiori ſancti Spiritus flamma intus accenſa, ſponte proſiliuit, ita vt perterrerentur etiam ipſi crudelitatis auctores, quod promptior inuenta eſſet ad mortem femina, quam perſecutor ad pœnam. Romæ paſſio ſanctorum martyrum [b] Alexandri, & aliorum trigintaocto coronatorum. Soli in Cypro ſanctorum martyrum Ammonij [c] & Alexandri. Antiochiæ S. Nicephori [d] martyris, qui ſub Valeriano Imperatore capite cæſus, martyrij coronam accepit. In Africa in caſtello Lemelenſe ſanctorum martyrum Primi [e] & Donati diaconorum, qui cùm altare in eccleſia tutarentur, a Donatiſtis occiſi ſunt. In monaſterio Fontanella ſancti Ansberti [f] Rhotomagenſis Epiſcopi. Canuſij in Apulia ſancti Sabini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

F E B R V A R I I 9.

To.2. an. 252. n. 4. APOLLONIÆ a.] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac Latinorum ceteri. Egregium certamen eius ſcribit Dionyſius Alexandrin. in epiſt. ad Fabium Epiſcopum Antiochenum, apud Euſebium lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. c. 50. Baptiſta Mantuan. eiuſdem agonem egregio carmine cecinit. At quomodo dicatur paſſa ſub Decio, quam paſſam conſtat ſub Philippo, dictum eſt ſuperius die 31. Ianuarij in Metrano.

b *Alexandri & ſoc.*] Reſtituuntur ijdem ex vet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cyriaci. An. 621.

c *Ammonij & Alexandri*] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, & alij omnes hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Licèt alia, Aegyptus, loco Cypri ponant, & alia habeant Sóli, loco Sueui, eſtq. mea ſententia verior lectio. Soli dicta eſt ciuitas in Cypro, de qua Strabo lib. 14. & alij.

d *Nice.*

To. 2. A. 260. nu. 32. d *Nicephori.*] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. Extant res geſtæ eius a Metaphr. deſcriptæ, quas Lippom. retulit in tom. 5. & Sur. tom. 1.

Circa an. 348. e *Primi & Donati.*] De his martyribus, locoq. vbi paſſi fuerunt, Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmenianum ſcribit, atque: Cùm altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruentati ſunt, duo occiſi ſunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus & præſentibus coepiſcopis veſtris ſuperius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorum in Africa, quam abſtulit furor Donatiſtarum, & rabies Circumcellionum; de quibus ſæpiſſime Auguſtinus meminit, eoſq. vt martyres honore dignos monſtrat epiſt. 158. ad Marcellin. Erat etiam Carthagine illuſtris martyr, Primadicta, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. nobilem erexit baſilicam, cuius meminit Procop. lib. 6. de ædific. Iuſtiniani Imp.

To. 8. A. 695. nu. 8. f *Ansberti Episc.*] Huius vitam ſcripſit Anſgardus monachus, quam deſcripſit Sur. to. 1. hac die. Plura de ipſo in vita S. Audoeni eius prædeceſſoris ſcribit Odo diaconus, quam recitat Sur. tom. 4. die 24. Auguſti: vbi cum dicit cap. 28. S. Audoenum ex hac vita migraſſe anno a Chriſto Domino 677. ſatis poteſt intelligi quo tempore eius ſucceſſor Anſbertus ſedere cœperit; nam (vt habent Acta ipſius) mox in locum Audoeni ſubrogatus eſt: aſſentiuntur ijs ea quæ ſcribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. Indictione 10. Anſbertum in Epiſcopatu egiſſe annum 5. Obijt autem anno Domini ſexcenteſimo nonageſimoquinto, vt eadem Acta teſtantur. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord S. Benedicti lib. 4. cap. 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus in catal. lib. 5. cap. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus eſt Sigeb. in chron. dum ait, prædeceſſorem Ansberti Audoenum ex hac vita migraſſe anno Domini 690. Adſcribitur Anſbertus eius ciuitatis Epiſcopus vigeſimus ſecundus in tabulis Democh.

g *Sabini Episcopi.*] Agit pluribus de Sabino Epiſc. Canuſino S. Greg. Papa lib. 2 dialog. cap. 15. & lib 3. cap. 5. Porro integra Acta eius habemus in antiq. manuſcrip. codic. noſtræ bibliothecæ, ac in fine eorum plura ſubduntur miracula ab eo facta poſt obitum. Eſt vitæ exordium: Voluntati tuæ, ſumme Pontifex, &c. Habetur ibidem, eum ſediſſe annis quinquagintaduobus, atque hac die ex hac vita migraſſe. Conſentiunt his, quæ de lōgæua ætate eius ibidem leguntur, ea quæ ſcribit S. Gregorius, cum ait, eumdem ob lōgum ſenium, oculorum lumine orbatum eſſe. Fuit quidem non tantū vitæ ſanctitate ſpectatiſſimus, ac barbaris ipſis hoſtibus reuerendus, ſed in obeundis muneribus Eccleſiaſticis vigilantiſſimus: ſiquidem functus eſt legatione Apoſtolica Conſtantinopoli aduerſus Anthimum hæreticum Patriarcham Conſtantinopolitanum, poſt Conſulatū Beliſarij, Indic. 14. anno Domini 536. vt apparet ex Actione 1. Quintæ œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S. Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripta a Gordiano feruntur. To. 7. A. 543. n. 13. & to. 11. an. 1091. nu. 10. & ſeq. inuēt. To. 7. A. 536. n. 75.

10 Quarto Idus Februarij. Luna. F xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMÆ ſanctorum martyrum Zotici,[a] Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem via Lauicana[b] ſanctorum decem militum[c] martyrum. Item Romæ via Appia Sanctæ Soteris[d] virg. & martyris, quæ (vt ſcribit S. Ambroſius) nobili genere nata, parentum Conſulatus & præfecturas ob Chriſtum contempſit; iuſſaque immolare, non acquieſcens, grauiter & diutiſſime alapis cæſa eſt; & cum cetera quoque pœnarum genera viciſſet, percuſſa gladio, læta migrauit ad ſponſum. In Campania ſancti Siluani[e] Epiſcopi & confeſſoris. In Stabulo Rhodis[f] in territorio * Senenſi ſancti Guilielmi[g] eremitæ. *Pariſieſi

Apud montem Caſſinum ſanctæ Scholaſticæ [h] virginis, ſororis ſancti Benedicti Abbatis, qui eius animam inſtar columbæ migrantem e corpore, in cælum aſcendere vidit. In pago Rhotomagenſi ſanctæ Auſtrebertæ [i] virginis, miraculis celebris.

FEBRVARII 10.

Circa an. 120.

ZOTICI *& ſoc.*] Agit de iiſdē Vſuardus, Ado, & alij. Non quidem ſub Decio paſſi sūt, vt nonnulli perperam opinantur: habemus etenim in noſtra bibliotheca eorum Acta peruetuſta; in quibus martyrio coronari dicuntur ſub Hadriano Imp. & Licinio, alias Iunio Conſulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicor. e regione hortorum Farneſiorum, ſupereſt adhuc ædes in memoriam S. Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij hiſtoria depicta cernitur: adeſt & Confeſſio, vbi aliquando ſancti martyris corpus aſſeruatum fuiſſe conijci poteſt.

b *Via Lauicana*, alias *Labicana*] Incipiebat (vt auctor eſt Strabo) via Labicana a porta Eſquilina, ex qua etiam & via Præneſtina: illa enim Labicos, hæc autem Præneſte ducebat. Extra portam Eſquilinam de ſontibus olim ſupplicia ſumi conſueuiſſe, auctor eſt Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Conſules extra portam Eſquilinam, cùm claſſicum canere iuſſiſſent, more priſco aduertere. Et Suetonius in Claudio cap. 25. hæc ipſa: Ciuitatem Romanam vſurpantes in campo Eſquilino ſecuri percuſſit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: *Poſt inſepulta membra different lupi, & Eſquilini alites*. Notat illic Porphyrius, in regione aggeris extra portam Eſquilinam ſolita fuiſſe pauperum corpora comburi, vel proijci. De eadem re Cicero orat. pro Cluentio hæc ait: Extra portam Eſquilinam in arenarias quaſdam perductus occiditur. Cæl. Rodig. antiq. lect. libro 10. cap. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonſtrat, extra portam Eſquilinam fuiſſe publicum locum, quem dicebant Puticulos: quoniam illic eſſent ſepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticulæ (vt idem Varro auctor eſt) quod putreſcebant ibi cadauera proiecta. Feſtus item agit de puticulis, vetuſtiſſimumq. genus eſſe ait ſepulturæ in puteis fieri ſolitum. Extant eiuſmodi ſepulchrorum ſpecies in arenarijs cryptis cœmeteriorum extra Vrbem poſitis. Sed non omnes in puticulis ſepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatum ad Alcimam de puero defuncto:

Labicana leui ceſpite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Vrbem mortuos ſepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legib. & l. 3. ff. de ſepulch. violat. Licèt olim in domo ſua quiſque ſepeliretur, vt teſtatur Iſid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non ſepeliendo mortuum intra Vrbem, contrario vſu pene abolitam reſtituit Theodoricus Rex Italiæ. Eſt cap. 111. At ea omnia iura Leo Imper. nouel. conſt. 53. irrita prorſus reddidit. Quod autem pertinet ad viam Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Eſquilinam, more maiorum, cum paſſi eſſent; eorum corpora a Chriſtianis ſublata inferebantur in cœmeterium, quod ea via erat nobile, ſanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eamdem portam Eſquilinam, in vicum, ad Vrſum pileatum dictum, in cœmeterium quod ſancti Anaſtaſij Papæ nomine appellatum eſt, putantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

c *Decem militum.*] De his item Beda, Circa an.
Vſuardus, Ado, & alij: paſſi iidem dicuntur 253. ſub
via Lauicana. Decio ex
d *Soteris.*] De ea Beda ad diem 6. Februar. Galeſi-
Vſuard. autem & Ado hac die: ſed quod ha- no.
bent paſſam in Oriente, mendum irrepſiſſe, To. 2. an.
certum eſt. Vetus illud exemplum Martyro- 304. n. 27
logij monaſt. S. Cyriaci ſic habet: Romæ via & ſeq.
Appia paſſio S. Soteris virginis. aſſentitur huic lectioni antiquum Martyrologium Caſſinenſe, & alia: roboranturq. hæc auctoritate S. Ambroſij, qui dum de ea agit in exhortatione ad virgines prope finem, & l. 3. de virg. Romanam fuiſſe genere, ortamq. parentibus Conſularibus, nec alibi quam Romæ paſſam eſſe ſignificat. Quod autem ſpectat ad tempus martyrij, in Actis S. Pancratij martyris quæ deſcribit Sur. tom. 3. die xij. Maij, hæc verba leguntur: Eodem tempore paſſa eſt ſacratiſſima virgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano IX. & Maximiano VIII. Conſſ. vt manifeſtum eſt. Hæc ibi. Eſt is ann. a Chriſto Dño ſecundū Faſtos Onuphrij 304. Quod autem ſpectat ad nomen ipſum Soteris; ipſum inditum compluribus Romanis feminis, cognoſcere potes ex antiquis inſcriptionibus ab Aldo editis lib. de orthograph. rat. pag. 350. 366. & alijs locis. Erat cœmeterium nomine ſanctæ Soteris, quod reſtaurauit Stephanus Papa II. vt auctor eſt Anaſtaſius in Actis eiuſdem Stephani Papæ, habemus ea apud nos manuſcripta. Corpus autem eiuſ-

dem

dem S. Soteris tranſlatum eſt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio marmori inciſa, illic poſita.

Circa an. 500.

e *Siluiani Epiſc.*] Agit de eodem Beda hac die. Varia lectio reperitur in manuſcr. dum alia Siluianum, Siluanum, ſiue Siluinum alia habet. Quod autem hic fuiſſe ponatur Epiſcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus declaretur, in re ambigua, quid dicamus, non habemus: niſi quod inuenimus claruiſſe temporibus Symmachi Papæ Siluianum, ſiue Siluinũ Epiſcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs tunc aduerſus ſchiſmaticos habitis. Sciẽdum prætérea, quod licèt ea ciuitas in Volſcis ponatur ab antiquis, vt Liu. lib. 2. & Dionyſ. lib. 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi vſus, vt eadẽm prouincia & Campania diceretur: probant hæc Acta Synodica Romani Concilij ſub Agathone, in quibus ſubſcriptus reperitur Placentius Epiſcopus Veliternus prouinciç Campaniç. Extat ea Synodus deſcripta in Actione quarta Sextæ Synodi œcumenicç: id & de pleriſque alijs accidit.

Plura to. 12. & precipuè an. 1136. post medium, vbi reuocat in dubiũ, quæ hic dicit.

f *In Stabulo Rhodis in territorio Senenſi.*] Error irrepſerat, vt pro Senenſi, Pariſienſe territorium in nonnullis codicibus ſcriptum haberetur. Porro ex Actis eiuſdem S. Guilielmi, quæ fideliſſime ſcripta ſunt a Theobaldo Epiſcopo, prædictus error manifeſtus apparet, dum deſcribuntur finitima loca. Idem enim auctor cap. 18. & 21. cum agit de eius vltimo aduentu in Tuſciam, meminit de Silua Liualba, de Caſtellione, Caſtro Burianenſi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malauallis, poſita in agro Senenſi; quo in loco extat vetus memoria eiuſdem ſancti, nimirum eccleſia, ac monaſterium; ibiq. venerabile ſepulchrum eiuſdem habetur, vbi ſacrum corpus eius conditum fuit, licèt pars eius tranſlata fuerit Caſtellionem, quod a prædicto loco tribus milliaribus diſtat, ibiq. condita in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ. Hæc accepimus fida relatione, atq; certa atteſtatione religioſorum fratrum Auguſtinianorum, qui prędicto monaſterio in Stabulo Rhodis poſito præſunt, eadem nobis ſuggerente optimo & erudito viro Reu. D. F. Auguſtino Fiuizano Apoſtolicæ ſedis Sacriſta.

g *Guilielmi.*] Hic ille, quem ſpirantem minarum & cædis, tamquam alterum Saulum, in diſcipulos Domini Catholica vnitate coniunctos, & ſæuo ſchiſmate perturbantem eccleſiam, ſanctus Bernardus Abbas Clarauallenſis ad Eccleſiæ cõiunctionem reduxit, induxitq. ad ſæculi contemptum, & Chriſti humilitatem amplectendam, prout conſtat ex Bernar. Abb. Bonæuallis in vita S. Bernardi. Eius autem res geſtas locupletius proſecutus eſt Theobaldus Epiſcopus, quas exſcripſit Sur. to. 1. Scripſit eaſdem Albertus eius diſcipulus, quas & Cornelius Grapheus carmine cecinit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1156. ſepultus (vt dictum eſt) in Stabulo Rhodis, in agro Senenſi.

Obijt an. 1156.

h *Scholaſtica*] De eadem etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. omnes. Huius Acta ſcripſit S. Gregor. Papa lib. 2. dialog. cap. 33. & 34. Extat apud Bedam tomo 7. ſermo de S. Scholaſtica, carmenq. additum in laudem eius: quæ quidem alterius eſſe auctoris reperimus in noſtra bibliotheca in antiquis manuſcrip. nimirum Berthárij Abbatis Caſſinẽſis. Confirmat hoc ipſum Petrus diac. bibliothec. Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. c. 12. vbi agens de S. Berthario, ſcripſiſſe eum dicit homiliam de ſancta Scholaſtica: teſtatur idem auctor c. 34. S. Brunum Epiſcopum Signienſem de eadem ſcripſiſſe ſermonem. Aldelmus Epiſcopus etiam tam ſoluta oratione, quam carmine laudauit ſanctam Scholaſticam lib. de virginit.

Obijt cir. ann. 535. de reliquis eius to. 8. ann. 664. n. 29.

i *Auſtreberta.*] Vſuardus item de ea agit hac die. Habentur eius vitæ Acta, quæ refert Sur. to. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa ann. Domini 640. Errare autem conuincitur Petrus in catal. lib. 3. c. 111. dum putat, hãc ſororem fuiſſe Anſberti Epiſcopi, vt eius Acta plane demonſtrant.

To. 8. an. 695. n. 9.

11

Tertio Idus Februarij. Luna. G xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

IN Africa natalis ſanctorum martyrum [a] Saturnini presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & ſociorum, qui conuenientes ad Dominicum ex more celebrandum, in perſecutione Diocletiani a militibus comprehenſi, ſub Anolino Proconſule paſſi ſunt. In Numidia

commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, qui in eadem perſecutione comprehenſi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas ſcripturas tradere noluiſſent, grauiſſimis excruciati ſupplicijs, occiſi ſunt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Lucij [c] Epiſcopi, & ſociorum eius; qui ſub Conſtantio ab Arianis multa perpeſſus, in vinculis martyrium conſummauit: ceteri vero nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicenſi Concilio tunc damnatos recipere noluiſſent, a Philagrio Comite capitalem ſententiam exceperunt. Lugduni ſancti Deſiderij [d] Epiſcopi Viennenſis & martyris. Rauennæ ſancti Caloceri [e] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Lazari [f] Epiſcopi. Capuæ ſancti Caſtrenſis [g] Epiſcopi. In caſtro Nantonienſi ſancti Seuerini [h] Abbatis monaſterij Agaunenſis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus eſt. In Ægypto ſancti Ionæ [i] monachi virtutibus clari.

EEBRVARII II.

To.2. an. 303.n.37. & ſeq.

SATVRNINI *& ſoc.* a] De his non tantum vetus Rom. Martyrolog. ſed & alia pleraque manuſcripta agunt hac die: Vſuardus autem iuxta ritum eccleſiæ Africanæ agit die ſequenti. Horum autem omnium martyrum Acta, prout excepta ſunt a notarijs, & relata in Proconſularia geſta, integra habentur. Deſcripſit ea Surius tom. 1. hac die. Porro ſciendum eſt, hæc illa ipſa eſſe, quorum S. Auguſtinus meminit ex geſtis cum Donatiſtis in breuic. collat. diei 3. cap. 17. his verbis: Geſta martyrum, quibus oſtendebatur tempus perſecutionis, Conſulibus facta

Vide an. 303. n.1.

ſunt Diocletiano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo poſt: Sicut in geſtis martyrum monſtrabatur, qui confitebantur in paſſionibus ſuis, ſe Collectam ac Dominicum egiſſe, &c. Si quis autem hæc & alia quæ ibidem ſanctus Auguſtinus ſcribit, attente legat, conferatq. cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino eſſe conſpiciet. Hæc autem Acta Donatiſtæ in ea collatione certam ob cauſam, quę ibi expreſſa eſt, produxerunt, & quidem germana & vera, ita vt Catholici Epiſcopi nihil exciperent. Scito tamen, eadem poſtea ab iiſdem Donatiſtis additione & appendice eſſe deprauata, mētientibus ea de Menſurio Epiſcopo Carthaginēſi, quæ hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatiſtarum de Menſurio laudatiſſimo Epiſcopo Carthaginenſi, ſi conſulas ea quæ de eodem ſcribit Optatus Mileuitanus lib. 1. contra Parmenianum, & quæ Auguſtinus in breuic. diei 3. cap. 13. & de vnico baptiſ. contra Petil. cap. 16. Tu interea, lector, ea Acta martyrum germana atq. ſincera percurras inoffenſo pede, ea, inquam, quæ de quæſt. publicis excepta ſunt a notarijs: cetera autem, quæ prope finem de Menſurio alijſq. habentur, vt commentum Donatiſtarum euita.

b *Commemoratio plurim.*] Hos ipſos martyres abſque dubio ſignare S. Auguſtinus videtur in geſtis cum Donatiſtis, in breuic. collat. diei tertiæ cap. 13. cum ait: Recitantur etiam ſcripta Secundi Tigiſitani ad eumdem Menſurium pacifice data: vbi ipſe narrauit, in Numidia perſecutores quid egerint: & qui comprehenſi ſcripturas ſanctas tradere nolentes, & multa mala paſſi, & grauiſſimis ſupplicijs excruciati, & occiſi ſunt, eoſq. honorandos pro martyrij ſui merito commendauit, &c. Hæc Auguſtinus. Circa an. 300.

c *Lucij Epiſcopi & ſoc.*] Horum nobiliſſimum certamen pro fide Catholica exantlatum deſcriptum inuenies a S. Athanaſio in epiſtola ad ſolitariam vitam agentes col. 459. meritoq. tanto auctore tanta martyrum cōſtantia meruit monumentis perpetuis commendari. To 3. an. 348. n.2. & ſeq.

d *Deſiderij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Lugduni ſcias poni, non quod fuerit Epiſcopus Lugdunenſis, ſed quia apud Lugdunum occiſus eſt, vt hic optime notat Ado. Agit de eodem Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit: nam hac die Viennam in ſuam ſedem priſtinam venerandum corpus eius translatum eſt. Hic iubetur occidi iuſſu Brunichildis Reginæ Francorum: To.8. an. 612.n.18.

corum: cauſam iniquiſſimam narrat Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus in chron. anno Domini 583. Recenſet eius exilium Sigebertus in chron. anno 608. necem vero an. 612. Vixit temporibus ſancti Gregorij Papæ, qui ad eum ſæpius dediſſe litteras reperitur, quæ habentur in regiſt. lib 5. epiſt. 54. lib. 7. epiſt. 116. lib. 9. epiſt. 48. & lib. 12. epiſt. 5. De eodem præterea fit mentio in Actis ſancti Columbani Abbatis, vbi ca. 26. de exilio & nece eius agitur.

Circa an. 140. e *Caloceri Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Rauennates, quæ tradunt hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Apollinaris, eoq. abſente, illam eccleſiam adminiſtraſſe, deinde poſt alios quintum ordine ſubrogatum, ac demum temporibus Antonini Pij quieuiſſe in pace. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. eadem apud Sur. tom. 7.

Circa an. 437. Panuinus. f *Lazari Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinẽſi Epiſcopo in laudem eius conſcriptum.

Floruit circ. ann. 440. Vide to. 6. an. 440. num. 4. & ſeq. g *Caſtrenſis Epiſcopi*] De eodem tabulę eius eccleſiæ. Extant eius Acta, quorum eſt exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. Sunt ibi nonnulla, quę cenſura indigent. Vide quæ notauimus inferius ad Kalend. Septembris. In Priſco ſancti Caſtrenſis venerandum corpus extat in metropolitana eccleſia Montiſregalis in Sicilia, vbi & hi verſus inſcripti ſunt:

Conſeruas nautas, & dæmonis eripis iræ,
Quem prius obſeſſo de corpore fecit abire.

Eſt in eadem ciuitate antiqua Eccleſia ſub eiuſdem ſancti inuocatione, aliaq. ibidem extant eiuſdem vetera monumenta. Petrus diaconus in libro de vir. illuſtr. monaſt. Caſſinen. cap. 6. teſtatur, Laurentium monachum Caſſinenſem ſcripſiſſe verſibus vitam ſancti Caſtrenſis Epiſcopi.

h *Seuerini Abbatis.*] Vſuardus de eodẽ hac die. Scripſit eius res geſtas Fauſtus eius diſcipulus, quas in compendium redactas edidit Sur. tom. 1. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 257. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 115. To. 6. an. 508. n. 37. & 38.

i *Ionæ Abb.*] Cuius Acta deſcripta inuenies in vita S. Pachomij Abb. apud Lippom. to. 6. Græci de Iona Abbate agunt in Menologio die 21. Septembris. Sed diuerſus omnino hic eſt ab illo: nam Sabaita ille dictus, quod in Palæſtina in monaſterio S. Sabæ exercuit vitam monaſticam: hic autem Ægyptius, quod in Aegypto vixit ſub diſciplina S. Pachomij. Circ. ann. 320.

12 Pridie Idus Februarij. Luna. A xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1
t u A B C D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12 13

BARCINONE in Hiſpania S. Eulaliæ [a] virginis, quæ tempore Diocletiani Imperatoris equuleum, vngulas, flammaſq. perpeſſa, demum cruci affixa, glorioſam martyrij coronam accepit. In Africa S. Damiani [b] militis & martyris. Carthagine ſanctorum martyrum Modeſti [c] & Iuliani. Apud Beneuentum S. Modeſti [d] Leuitæ & martyris. Alexandriæ ſanctorum Modeſti [e] & Ammonij infantum. Antiochiæ S. Meletij [f] Epiſcopi, qui pro fide Catholica ſæpe exilium paſſus, demum Conſtantinopoli migrauit ad Dominum: cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus & Gregorius Nyſſenus ſummis laudibus celebrarunt. Conſtantinopoli ſancti Antonij [g] Epiſcopi tempore Leonis Sexti Imperatoris. Veronæ ſancti Gaudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FE-

To. 2. an. 303. nu. 241.

EVLALIÆ a.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duæ eiuſdem nominis traduntur Eulaliæ in Hiſpania clariſſimę virgines, eædemq; martyres, ac iiſdem perſecutionis temporibus paſſæ, ſub vno eodemq. Præſide Datiano, imperanribus Diocletiano & Maximiano, ſed diuerſis locis ac diebus, diſparique pœnarum genere, prout earumdem diuerſa Acta ſignificant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emerita igni tradita, martyrij coronam accepit; cuius agonem Prudentius in Periſteph. egregio carmine cecinit. De vtraque illud æque legitur, ad inſtar columbæ animam viſam e corpore egredientem, cælum conſcendere. Huius, de qua agimus, Acta ſacro hymno in Breuiario Toletano ſancti Iſidori inuenimus celebrata. De hac eadem Eulalia Barcinonēſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. lib. 1. Flos ſanct. Hiſpan. pluribus, & theſaur. concion. tom. 2.

b *Damiani.*] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntque vet. manuſcrip.

c *Modeſti & Iuliani*] Reſtituti ſunt iidem ex prædicto antiquo exemplari.

Circa an. 303.

d *Modeſti Leuitæ.*] Petrus diac. Caſſinen. in libro de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. cap. 21. teſtatur vitam ſancti Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

e *Modeſti & Ammonij.*] Vſuardus ac ceteri omnes agunt de iiſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub vna die coaceruationem ea de cauſa a maioribus aliquando factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus eſſet; vt eſt exemplum de Columba Cordubenſi, cuius quamdiu natalis dies latuit, eadem die qua agitur ſolemnitas Columbæ Senonen. eius commemoratio celebrari conſueuit, vt ſuo loco dicetur inferius.

To. 4. an. 370. nu. 67. & ſeq. & an. 381. nu. 40. & ſeq.

f *Meletij Epiſcopi.*] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lippom. tom. 5. & Surius tom. 1. quod germanum eſſe, nouit Synodus Nicæna ſecunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentum recitatur. Extar etiam egregia oratio Gregorij Nyſſeni dicta Conſtantinopoli in conuentu Patrum, in eius funere. Eumdem ſanctus Gregorius Nazianzenus mirifice laudat in carmine de vita ſua, agitq. de ejus aduentu Conſtantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludenſque ad nomen eius, hæc ait his iambicis:

Qui erat reapſe quod audiebat nomine,
Mores habebat atque nomen melleum, &c.

Sequitur recenſere egregios labores eius pro Catholica fide exantlates. Obijt idem Conſtantinopoli poſt œcumenicam Synodum celebratam, cui ſubſcripſit. De eius item obitu, atque tranſlatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. cap. 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. illud autem hoc loco neceſſarió admonendum duximus, ne de eius ſanctitate dubitatio aliqua vel ſuſpicio poſſit oriri, eo quod ſederit in ſchiſmate aduerſus Paulinum Epiſcopum Antiochenum; cum præſertim, conſulente Hieronymo Damaſum epiſt. 57. & 58. cui potius inhætere deberet, Meletio, Paulinoue, an Vitali, quem ſibi delegerāt Apollinariſtæ Epiſcopum Antiochenum; de Paulino reſpondiſſe Damaſum, certum ſit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus eſt presbyter. Sed ſciendum eſt, conſtare S. Baſilij teſtimonio, S. Damaſum (vt accidere ſolet) falſis quibuſdam relationibus fuiſſe deceptum: quem excuſans, hæc ait idem Baſilius: Non admiror iſtud: quidam enim ignorant ea quæ in iſtis partibus fiunt: quidam autem etſi videantur ſcire, certando magis, quam veritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum eſt ignorare veritatem, aut occultare cauſam, propter quam ad ſcribendum Paulino perductus eſt beatiſſimus Epiſcopus Athanaſius, &c. Hæc & alia ſanctus Baſilius de cauſa adiudicata Paulino a Romano Pontifice, cuius ſententiam ſecutus Athanaſius eidem plus detulit. Extat hæc Baſilij epiſtola ad Terentium, quā in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quicquid ſit, conſtat etiam inter Meletium & Paulinum fuiſſe tranſactum, (vt ſcribit Socrates lib. 5. cap. 5. Sozomenus lib. 7. c. 3.) ac ita in vnitate totius eccleſiæ abſoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuiſſe.

g *Antonij Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Nicephorus philoſophus, quas retulit Surius in to. 1. De eius electione & obitu agit etiam in compendio. Migrauit e vita anno a Christo Domino nongenteſimo primo.

To. 10. an. 888. nu. 9. obitus an. 890. n. 13.

h *Gaudentij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veronenſis illuſtratæ commentario R. D. Auguſtini Valerij eius ſedis Epiſcopi S. Rom. Eccl. Card. vbi de eo pag. 7. & 39.

Sedit ſeptimo loco poſt Probum.

13 Idibus Februarij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ANTIOCHIÆ natalis S. Agabi[a] Prophetæ, de quo B. Lucas in Actibus Apoſtolicis ſcribit. Rauennæ SS. Fuſcæ[b] virginis, & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante, multa ſub Quinctiano Præſide perpeſſæ, demum gladio transfixæ, martyrium conſummarunt. Melitinæ in Armenia S. Polyeucti[c] martyris, qui in perſecutione eiuſdem Decij multa paſſus, martyrij coronam adeptus eſt. Lugduni S. Iuliani martyris[d]. Tuderti ſancti Benigni[e] martyris. Romæ S. Gregorij[f] Papæ Secundi, qui Leonis Iſaurici impietati acerrime reſtitit, & ſanctum Bonifacium ad prædicandum Euangelium in Germaniam miſit. Andegaui depoſitio ſancti Lucinij[g] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Lugduni ſancti Stephani[h] Epiſcopi & confeſſoris. Reate ſancti Stephani[i] Abbatis, miræ patientiæ viri: in cuius tranſitu (vt refert beatus Gregorius Papa) ſancti Angeli, ceteribus etiam videntibus, adfuerunt.

F E B R V A R I I 13.

T. 1. ann. 44. n. 62. & an. 58. n. 16. T. 2. ann. 254. n. 29. AGABI a.] De quo Act. Apoſt. cap. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

b *Fuſca & Maura.*] Agitur de his etiam hac die in tabulis eccleſiæ Rauen. quarũ martyrij Acta ſummatim collecta recitat Petrus in catal. l. 13. c. 119. & Rub. hiſt. Rauen. l. 1. in fine. Eadem apud Sur. tom. 7.

T. 2. ann. 176. n. 17. & an. 254. num. 26. c *Polyeucti.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuar. & alij, Græci autem in Menologio 9. Ianuarij: porro ex Actis eius quæ Metaphraſtes deſcripſit, quæ habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 1. martyrio occubuiſſe 10. Ianuarij conſtat hic fortaſſe translatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymij, quẽ eius martyris repromiſſione procreatũ ſcribit Cyrillus monachus. T. 7. ann. 527. n. 69. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turon. de gloria martyrum c. 103. Meminit eiuſdem & in hiſt. lib. 7. cap. 6.

d *Iuliani.*] De eodem vet. manuſcript. & monumenta eccleſ. Lugdun. quæ citat, Galeſin. in Martyrologio. T. 2. ann. 303. n. 62.

e *Benigni.*] De eo etiam vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ vidimus, impartita nobis a Reuerendiſs. D. Angelo Cæſio eius ciuitatis Epiſcopo, quibus etiam teſtatũ habetur, eius martyris corpus religioſe aſſeruatum haberi in monaſterio monialiũ, quod dicitur, de Militijs.

f *Gregorij Secũdi.*] Beda, Ado, & alij de eodem hac die. De rebus geſtis eius aduerſus Leonem Iſauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, ſatis eſſe poteſt hic recenſere teſtimonium Hadriani Rom. Pont. in epiſt. ad Carolum Magnum de imaginibus, his verbis: Dominus Greg. Papa Secundus, iunior, vna cum ſeptuagintanouem ſanctiſſimis Epiſcopis ante Confeſſionem B. Petri Apoſtolorum principis præſidens, vna ſimul multorũ ſanctorum Patrum teſtimonia roborantes, venerari ac adorare ſacras imagines cenſuerũt, &c. Inferius item plura de eodem id generis. Extat inſuper eiuſdem epiſtola de cultu ſan- T. 9. ann. 714 nu. 2. & ſeq. & ibi ms. ann. 731. nu. 1.

ctarum

ctarum imaginum ad Germanum Epiſcopũ Conſtantinopolitanum, quæ recitata habetur in Act. 4. Nicæni ſecundi Concilij. De rebus geſtis eius cum S. Bonifacio Epiſc. Moguntino, cuius hic etiam mentio habetur, inuenire eſt in Actis eiuſdem Bonifacij, quæ habet Sur. to. 3. die 5. Iunij. Cetera autem de Gregorio fuſius egimus in Annal. Eccleſ. quæ per ſingulos annos digeſſimus.

g *Lucinij*, alias *Licinij*.] De eodem hac die
Circ. ann. 500. Vſuardus. Andegaui cum hic ponatur, ſcias non fuiſſe Epiſcopum Andegauẽſem; ſed (vt ſcribit Greg. Turon. lib. 2. Franc. hiſt. c. 39) patria Andegauenſis, præfuit Eccleſiæ Turonen. Idem Greg. l. 10. c. 31. vbi texit catalogum Turonenſium Epiſcoporum, recenſet eũ nonum ordine, eiuſq; res geſtas paucis perſtringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, atque vndecimo ſuæ ſedis anno ex hac vita migrauit, vt idem ſcribit vbi ſupra lib. 2. cap. 43.

h *Stephani Epiſc.*] Agit de eodem Beda hac
die. Succeſſit hic S. Ruſtico, recenſeturque viceſimusſextus vel ſeptimus Lugdunenſis ec- Circ. ann. 560.
cleſiæ Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas Democh. de ſacrif. Miſſæ deſcripſit.

i *Stephani Abb.*] Agit de ipſo S. Greg. Papa lib. 4. dialog. c 19. & homil. in Euang. 35. vbi eumdem virum valde ſanctum & virtute patientiæ ſingularem appellat.

xv. C Sextodecimo Kal. Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMÆ via Flaminia natalis beati Valentini[a] presbyteri & martyris, qui poſt multa ſanitatum & doctrinæ inſignia fuſtibus cæſus & decollatus eſt ſub Claudio Cæſare. Item Romæ ſanctorum martyrum Vitalis[b], Feliculæ, & Zenonis. Interamnæ ſancti Valentini[c] Epiſcopi & martyris, qui poſt diutinam cædem cuſtodiæ mancipatus, cum ſuperari non poſſet, mediæ noctis ſilentio eiectus de carcere, decollatus eſt iuſſu Placidi vrbis præfecti. Ibidem SS. Proculi[d], Ephebi, & Apollonij martyrum, qui cum ad corpus ſancti Valentini vigilias agerent, iuſſu Leontij Conſularis comprehenſi, gladio cæſi ſunt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Baſſi[e], Antonij, & Protolici, qui demerſi ſunt in mare. Item SS. martyrum Cyrionis[f] presbyteri, Baſſiani lectoris, Agathonis exorciſtæ, & Moyſis, qui omnes igne combuſti, euolauerunt ad cælum. Ibidem ſanctorum[g] Dionyſij & Ammonij decollatorum. Rauennæ ſancti Eleuchadij[h] Epiſcopi & confeſſoris. In Bithynia ſancti Auxentij[i] Abbatis. Apud Surrentum S. Antonini[k] Abbatis, qui e monaſterio Caſſinenſi a Longobardis deuaſtato in ſolitudinem eiuſdem vrbis ſecedens, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præſertim in liberandis energumenis effulget.

To. 2. an. 270.nu.6. VALENTINI a.] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij hac eadem die. Extant eius Acta ac ſociorum, quæ Surius recitat tom.1. vnde & ceteri accepiſſe noſcuntur. Agitur de eodem in Sacramentario ſancti Gregorij Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit eccleſiam via Flaminia, vt conſtat ex libro de Romanis Pontificibus in Theodoro.

b *Vitalis, Felicula, & Zenonis.*] De ijs etiam Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & alij eadem die.

An. 273. Acta apud Ferrar. c *Valentini Epiſc.*] De eo etiã Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius Acta, quæ retulit Mombrit. in tom. 2. vit. ſanct. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem vetuſtiora exemplaria manuſcrip. in noſtra biblioth. Paſſus hic videtur temporibus perſecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, vt eius Acta ſignificant. Porro de alio Valentino eiuſdem ciuitatis Epiſcopo meminit Petrus in catal. lib. 1. cap. 15. qui (vt ait) vixit temporibus Iuſtini Imperatoris.

Circa an. 273. d *Proculi & ſoc.*] De ijs etiam ijdem qui ſupra auctores. Horum paſſionis Acta intexta habentur cum rebus geſtis S. Valentini, quorum modo meminimus; licèt in eis non vna eademque die cum eo paſſi habeantur. Alius ab hoc eſſe videtur Proculus Interamnenſis Epiſcopus, de quo infra ad xviij. Kal. Maij.

To. 2. an. 253.n.51. e *Baſſi & ſoc.*] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. lib. 3. c. 124. alios plures addit, quorum & recenſet nomina.

f *Cyrionis & ſoc.*] De his omnibus ijdem qui ſupra auctores agunt hac eadem die.

g *Dionyſij & Ammonij.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcripti.

h *Eleuchadij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natali S. Eleuchadij ſermonem habuit, quem inuenies apud Sur. tom. 7. hac die. Fuit hic vnus ex diſcipulis S. Apollinaris, ab ipſo ad fidem conuerſus, de quo etiam Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. vbi eum migraſſe ex hac vita ſcribit anno Domini 112. To. 1. an. 75.nu.5.

i *Auxentij Abb.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res geſtas pure germaneq. conſcriptas habet Metaphraſtes hac die, ex quo Lippom. deſcripſit tom. 5. & Sur. tom. 1. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 52. in fine. De eius tyrocinio ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 21. in fine. Peruenit ætate vſque ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta teſtantur. To. 6. an. 451. num. 146. & ſequent.

k *Antonini Abb.*] Plura de ipſo in monumentis eccleſiæ Surrentinæ, quibus tam eius res geſtæ, quam miracula poſt obitum facta intexuntur: edidit eadem Paulus Reg. Migrauit ex hac vita (vt ferunt) an. Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autem noſtra ætate ad ſepulchrum eius admiranda fiunt, eademque crebrius iterantur, percepi non a quibuſuis narrata, ſed a ſinceriſſimis prudentiſſimiſque ſacerdotibus, qui interfuerunt. Obijt an. 625. ſecũdum aliquos circ. an. 820 ex actis P. Antonij Caraccioli.

15 Quintodecimo Kal. Martij. Luna. D xiv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

BRIXIÆ natalis SS. martyrum Fauſtini [a] & Iouitæ, qui ſub Hadriano Imperatore, poſt multa præclara pro Chriſti fide ſuſcepta certamina, victricem martyrij coronam acceperunt. Romæ S. Cratonis [b] martyris, qui cum vxore ſua & vniuerſa domo a B. Valentino Epiſc. baptizatus, non multo poſt vna cum illis martyrio conſummatus eſt. Interamnæ ſanctæ Agapis [c] virginis & martyris. Item natalis ſanctorum martyrum Saturnini [d], Caſtuli, Magni, & Lucij. Vaſione in Gallijs ſancti Quinidij [e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam

mira-

miracula crebra teſtantur. Capuæ ſancti Decoroſi [f] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ ſancti Seueri [g] presbyteri, de quo beatus Gregorius ſcribit, quod fuſis lacrymis defunctum reuocauit ad vitam. Antiochiæ ſancti Ioſeph [h] diaconi. Aruernis ſanctæ Georgiæ [i] virginis.

FEBRVARII 15.

To. 2. an. 122. nu. 2. FAVSTINI & *Iouitæ*. a] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri. Habentur eorum res geſtæ vberius enarratæ: edidit eas Mombrit. to. 1. & Sur. to. 1. Paſſi dicuntur ſub Imperatore Hadriano, ac coram ipſo: quod nos tunc accidiſſe putamus, cum ille anno ſecundo ſui Imperij, tertium gerens Conſulatum, ex Vrbe in Gallias profectus eſt, vt ſcribit Spartianus in Hadriano. Agitur de ijſdem martyribus in Actis ſancti Marciani Epiſcopi Dertonenſis, quæ recitat Mombrit. tom. 2. Non eſt quod mireris, ſi Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum conſtiterit Brixiæ: cum ſemel enim monſtra illa ferinos animos imbuiſſent, auidiſſimi erant illorum ſpectaculorum, in quibus miſeri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi ſatis in exemplum, quæ Suetonius ſcribit in Claudio cap. 34. cum ait: Tormenta quæſtionum, pœnaſque parricidarum repræſentabat, exigebatque coram. Cum ſpectare antiqui moris ſupplicium Tiburi concupiſſet; & delegatis ad palum noxijs, carnifex deeſſet: accitum ab Vrbe, ad veſperam vſque opperiri perſeuerauit. Hæc Suetonius de Claudio, quo quidem longe moleſtior nobis fuit Hadrianus, de quo agitur.

Circa an. 270. b *Craſonus.*] Agunt de eodem ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eius Acta adnexa ſunt vitæ ſancti Valentini Epiſc. Interamnenſis, a quo etiam ad fidem perductus & baptizatus fertur.

c *Agapis.*] De qua hac itē die Beda, Vſuar. Vuandelbertus, & alij recentiores agunt. Circa an. 270.

d *Saturnini & ſoc.*] Beda hic agit de Saturnino & Caſtulo: ceteri autem redditi ſunt ex prædicto Martyrologio manuſcripto.

e *Quinidij Epiſcopi*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, aſſentiuntur que vet. manuſcripti.

f *Decoroſi Epiſc.*] Claruit hic temporibus To. 8. an. Agathonis Romani Pontificis, reperiturque 680. nu. 3. interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato, anno a Chriſto nato 680. vt apparet ex eiuſdem Concilij Actis, quæ intexta habentur in Sexta Synodo Act. 4.

g *Seueri presbyt.*] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius ſanctitatem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 12.

h *Ioſeph diac. ont.*] Beda, Vſuardus, ac ceteri de eodem hac die, Græci autem 3. Aprilis, Circa an. 832. vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic ſacrorum hymnorum ſcriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum ſanctarum imaginum factus eſt confeſſor illuſtris. De eo egit Niceph. lib. 21. cuius libri tantum habetur ſummarium.

i *Georgia virg*] De ea ſcribit Gregor. Turonen. lib de glor. confeſſ. ca. 34.

xiij. E Quartodecimo Kal. Martij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

NATALIS beati Oneſimi [a], de quo S. Paulus Apoſtolus ad Philemonem ſcribit, quem etiam poſt ſanctum Timotheum Epheſiorum Epiſcopum ordinauit, prædicationiſque verbum illi commiſit. Hic vinctus Romam perductus, ac pro fide Chriſti lapidatus, primo ibidem ſepultus fuit; inde ad locum vbi Epiſcopus fuerat ordinatus,

natus, corpus eius delatum eſt. Cumis in Campania Tranſlatio ſanctæ Iulianæ [b] virginis & martyris, quæ Nicomediæ ſub Maximiano Imperatore primum a patre ſuo Africano grauiter cęſa, deinde ab Euilaſio Præfecto, cui nubere recuſarat, varie cruciata, & poſtmodum in carcerem detruſa, vbi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam [c] feruentem ſuperans, capitis decollatione martyrium conſummauit. In Aegypto ſancti Iuliani [d] martyris, cum alijs quinque millibus. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Aegyptiorum Eliæ [e], Hieremiæ, Eſaiæ, Samuelis, & Danielis, qui cum ſpontanee miniſtraſſent confeſſoribus in Cilicia ad metalla damnatis, inde reuertentes, comprehenſi, & a Firmiliano Præſide ſub Galerio Maximiano Imperat. ſæuiſſime torti, gladio demum percuſſi ſunt. Poſt quos ſanctus Porphyrius [f] Pamphili martyris famulus, & S. Seleucus [g] Cappadox, qui iteratis certaminibus ſæpe vicerant, rurſus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixiæ ſancti Fauſtini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 16.

T. 1. ann. 60. n. 40. & ſeq. T. 2. ann. 101. n. 11. & an. 110 n. 10. ONESIMI a.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij omnes, Græci autem pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apoſtolo ſcribente ad Philemonem. S. Ignatius epiſt. 14. ad Epheſios eumdem præclaro elogio commendat, meminitq; eiuſdem in epiſt. 12. ad Antiochenos. Habentur eius Acta, quæ ex veteribus monumentis Metaphraſtes in lucem prodidit, & Lippom. recitat tom. 5. Sur. autem tom. 1. Paſſus reperitur ſub Traiano Imperat. & Tertullo Vrbis præfecto. Nicephorus lib. 3. cap. 11. prorſus conuincitur errare, dum ſcribit, eum ſub Domitiano conſummaſſe martyrium. Si enim conſtat poſt ſanctum Ignatium fuiſſe ſuperſtitem, certumque habetur, eumdem Ignatium anno Traiani Imperatoris vndecimo martyrio coronatum, quonam pacto effici poteſt, vt ſub Domitiano Oneſimus martyrio occubuerit? Errat plane in Oneſimo, ſicut & in Dionyſ. Areopagita, de quo ſuo loco inferius. Vixit iiſdem fere temporibus Oneſimus Epiſc. Byzantinus, tertius ordine, de quo Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 8. c. 6. Alius adhuc extitit eius nominis Epiſcopus Sueſſionenſis ſanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic. ſanctorum Belg. cuius natalis agitur decimotertio Maij.

T. 3. ann. 311. n. 17. b *Iulianæ.*] Beda item, ac ceteri Latinorũ hac die, Græci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius Acta apud Metaphraſtem, ex quo Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus eadem in vet. cod. manuſcript. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad Petrum Neapolitanum Epiſcopum direxit, vt docet eius præfatio. Ponitur ibidem paſſa anno a Chriſto nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epiſt. ad Fortunatum Epiſcopum Neapolit. 84. & 85. lib. 7. ſub eius diœceſi enim ſanctæ martyris corpus quieſcebat.

c *Ollam feruentem.*] De huiuſmodi genere tormenti mentio habetur lib. 2. Machab. c. 7. Recenſet Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. ollam æneam inter exquiſita tormenta, quam & his verbis deſcribit: Carnificum manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali ſupplicio nomen eſt) prælo gyrato, ſanctum caput ad genua pellitur: ſicq; corpore deorſum redacto, pugil in eam quam diximus ollam miſerrime delituit. Hæc ibi, ex verſione Eraſmi, quem alium ab eo qui communiori vſu habetur præ manibus, textum nactum eſſe putandum; niſi eum turpiter ſæpius hallucinatum, immo impudenter ex animi ſententia mutaſſe verba velimus affirmare, cum Græcus textus ſe aliter habeat.

d *Iuliani.*] De eodem iidem qui ſupra Latinorum auctores: at Græci in Menologio de ipſo agunt die vigeſimoprimo Iunij, vbi & breui compendio certamen eius deſcribunt; paſſumq; eſſe in perſecutione Diocletiani, ſub Marciano Præſide, eumdemque a **Cir. ann. 300.**

S. Ioanne

S. Ioanne Chryſoſtomo celebri oratione laudatum, ibidem teſtantur. Fuit clarus item in Aegypto Iulianus Epiſcopus Alexandrinus, qui primo anno Commodi Imperat. ſedere cœpit, de quo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 9. & alij.

e *Eliæ, Hieremiæ, & ſoc.*] Scripſit horum certamen
T. 3. ann. 308. n. 4. & ſeq.
Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 22. Hi etenim, vt ad Chriſtum conuerſi ſunt, profana ſibi indita a parentibus nomina reſpuentes, ſanctorum Prophetarum ſibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionyſius Alexandrinus, peculiare olim fuiſſe nuper conuerſis ad fidem, vt Apoſtolorum, aliorumq. ſanctorum, quorum fidem eſſent amplexi, etiam ſibi nomina ſumerent. Apud Euſeb. lib. 7. ca. 20. In eamdem ſententiam plura diſſerit S. Ioannes Chryſoſtomus homil. 21. in Geneſ. multiſq; inculcat, non nomina Gentilium, & auorum eſſe filijs imponenda, ſed ſanctorũ, qui virtutibus effulſerũt, & Dei amicitia digni fuerũt.

f *Ad metalla damnatis.*] Differentiam ponit Iureconſultus l. aut damnum ff. de pœn. inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauioribus enim premebantur vinculis, qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Chriſtianorum, qui ea pœna damnati eſſent, habes egregiam epiſtolam Cypriani 77. ad Nemeſianum, Felicem, & collegas Epiſcopos. Damnabantur Chriſtiani etiam ad alia opera publica, vt ad fodiendam arenã, ad lapidicinas, & alia, vt eorum Acta teſtantur. Illa tantum pœna immunes fuiſſe videntur, quæ dicebatur, ad ludum; de qua Vlpianus l. aut damnum § qui ad ludum ff. de pœnis. & Paul. lib. 5. ſentent. tit. 17. & lib. 2. de abolit. Cod. Theod. Id enim accidiſſe arbitror non humanitate Gentilium, ſed potius verecundia Chriſtianorum; vt qui mallent duriora quæque ſupplicia perpeti, quàm inter gladiatores, ferarum venatores, comœdos, & tragœdos, pyrrhicharios, & ſaltatores in theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel ſpectare tantum Chriſtianis erant interdicta; vt Cyprian. de ſpectac. Cum alioqui ſicut feminas ad lenones, ita viros ad ludum eſſe damnatos, appareat ex Clemen. conſt. lib. 5. cap. 1. vbi hæc verba: Si quis Chriſtianus propter nomen Chriſti & charitatem erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut ad beſtias, aut ad metallum fuerit damnatus, &c. Vetuit poſtmodum Valentinianus Imperat. vllum Chriſtianorum ob quoduis facinoroſum delictum ad ludum damnari. lib. 8. de pœn. Cod. Theod. T. 2. ann.

g *Porphyrius.*] Agit pluribus de eodem Eu- 197. n. 17.
ſeb. hiſt. lib. 8 c. 21. alij inſuper ex eodem au- & t. 3. an.
ctore eadem deſcripſerunt. 308. nu. 8.

h *Seleucus.*] Huius anteactæ vitæ curſum & ſeq.
Euſebius lib. 8 c. 22. teſtatum reliquit. T. 3. ann.

i *Fauſtini Epiſcopi.*] Recenſetur is ſeptimus 308. nu. 9.
Brixianæ eccleſ. Epiſc. de eo & Galeſin. & ſeq.
Cir. ann. 350.

xij. F **Tertiodecimo Kal. Martij. Luna.** 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMÆ paſsio S. Fauſtini[a], quem alij quadraginta quatuor ſecuti ſunt ad coronam. In Perſide natalis B. Polychronij[b] Epiſcopi Babylonis, qui in perſecutione Decij, ore lapidibus cæſo, manibus extenſis, oculos ad cælum eleuans, emiſit ſpiritum. Concordiæ ſanctorum martyrum Donati[c], Secundiani, & Romuli, cum alijs octogintaſex eiuſdem coronę conſortibus. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Theoduli[d] ſenis, qui ex familia Præſidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Chriſtum conſtanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho promeruit. Ibidem ſancti Iuliani[e] Cappadoci, qui exoſculans necatorum martyrum corpora, vt Chriſtianus delatus, & ad Præſidem ductus, lento igne iuſſus eſt comburi. In pago Taruanenſi

nenſi ſancti Siluini [g] Epiſcopi Toloſani. In Scotia ſancti Fintani [h] presbyteri & confeſſoris.

FEBRVARII 17.

FAVSTINI *& ſoc.* a] Reſtituti
ſunt ijdem ex eodem exem-
plari vetuſtiſſimo, cuius ſępius
ante meminimus.
To. 2. A. b *Polichronij Epiſc.*] De eo-
254.n.27 dem hac die Beda, Vſuardus,
Ado, Vuandelbertus, ac ceteri, habentur eius
acta ante vitam S. Laurentij apud Sur. tom. 4.
die 10. Auguſti; ſed multum ſane ambigua.
Quod autem ad Decium ſpectat, conſtat qui-
dem illum aduerſus barbaros prœlijs difficil-
limis decertaſſe, vt ſcribit Aurelius Victor,
Eutropius in Decio, & Paulus Oroſ. lib. 7. cap.
21. & licèt de Perſis nulla apud eos mentio
habeatur, veriſimilis tamen eſt coniectura,
Perſas bello laceſſiſſe, vexaſſeque; aduerſus
quos etiam Valerianum ſucceſſorem, Imperij
hęredem, infeliciter pugnaſſe conſtat, vt Tre-
bellius ſcribit in Valeriano. Satis liquet tẽpo-
ra Decij ſcriptorum inopia remanſiſſe obſcu-
riſſima, eaq tantum de eo facta eſſe perſpicua,
quæ de perſecutione ab ipſo in Chriſtianos
excitata produnt Chriſtianorum ſcriptiones,
To. 6. A. & Acta ſanctorum martyrum. Fuit eiuſdem
479.n.15. nominis S. Polychronius Epiſcopus Virdu-
nenſis in Gallia, diſcipulus S. Lupi Trecenſis,
de quo habetur mentio in Actis eiuſdem
S. Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij.
Circa an. c *Donati & ſoc.*] Agit de ijſdem hac die
303. Vſuardus, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.
To. 3. A. d *Theodoli.*] Euſebius, qui eius martyrium
308. nu. ſcribit lib. 8. c. 22. paſſum refert anno ſeptimo
11. et ſeq. perſecutionis Diocletiani & Maxim. Impp.
To. 3. A. e *Iuliani Cappadocis.*] Idem auctor Euſe-
308. n. 11. bius eius certamen deſcribit lib. 8. cap. 22.
& ſeq. eumdemque etiam perſecutionis anno ſepti-
mo martyrio coronatum teſtatur.

f *Exoſculans necatorum martyrum corpora.*]
Conſueuiſſe Chriſtianos oſculari ſacra mar-
tyrum vulnera, habes etiam ex Prudentio in
Periſt. hym. 5. de S. Vincentio his verſibus:

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculo.

Et in fine:

Per quam trementes properi
Exoſculamur lectulum.

Admouit & Conſtantinus Magnus Imp. la-
bra cicatricibus ſanctorum martyrum. Theo-
doret. hiſt. lib. 1. cap. 11. Datum eſt crimini a
Cæciliano diacono Carthaginenſi Lucillæ
feminæ apud Optatum, non quod os marty-
ris ori admoueret, ſed quod importuno tem-
pore, & os illud non eſſet martyris vindica-
ti, hoc eſt, recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen.
Deoſculationem pro adoratione poni in an-
tiquis ſacris litteris, notatum habes a S. Hie-
ron. ad Pammachium in apolog. aduerſus
Rufin. Id ipſum fuiſſe in vſu apud Gentiles
ex Plinio & Apuleio obſeruat Cæl. Rodig.
lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin. Apud Minu-
cium Felicem in Octauio id expreſſum quo-
que habes his verbis: Cæcilius ſimulacro Se-
rapidis denotato (vt vulgus ſuperſtitioſius ſo-
let) manum ori admouens, oſculum labijs preſ
ſit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine edit.
Rom. anno Domini 1583. quibus adde quod
Lucianus ſcribit lib. de Sacrific. Adorare oſcu-
lo manum, eſſe ſacrificium pauperum, & quid
vltra offerant non habentium.

g *Siluini Epiſc.*] De eo etiam Vſuard. hac
die. Eius Acta haberi teſtatur Molanus in in-
diculo ſanctorum Belgij, vbi plura de ipſo; Obijt A.
redditq; rationem, cur hunc Vſuard appellet 715.
Epiſcopũ Taruanenſem, prout etiã a nonnul-
lis eſt creditus, eo quod in Morinis miranda
religione enituit, & virtute miraculorum cla-
ruit, apud quos etiam diẽ obijt, anno (vt ait) a
Chriſto nato ſeptingenteſimo decimoquinto.

h *Fintani Presbyt.*] Vſuardus item de eo hic
agit, conſentiuntq. manuſcrip.

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

HIEROSOLYMIS natalis B. Simeonis [a] Epiſcopi & martyris, qui filius Cleophæ, & propinquus Saluatoris ſecundum carnem fuiſſe traditur. Hic Hieroſolymorum Epiſcopus poſt Iacobum fratrem Domini

ordinatus in perſecutione Traiani multis ſupplicijs affectus, martyrio conſummatus eſt, omnibus qui aderant, & iudice ipſo mirantibus, vt centum viginti annorum ſenex crucis ſupplicium fortiter conſtanterq. pertuliſſet. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Maximi [b] & Claudij fratrum, & Præpedignæ vxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum eſſent præclariſſimi generis, iubente Diocletiano, tenti ſunt, atque in exilium deportati, deinde incendio concremati odoriferum martyrij ſacrificium Deo ipſi obtulerunt: quorum reliquiæ in flumen proiectæ, & a Chriſtianis perquiſitæ, iuxta eamdem ciuitatem ſepultæ ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Lucij [c], Siluani, Rutuli, Claſſici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Conſtantinopoli ſancti Flauiani [d] Epiſcopi, qui cum fidem Catholicam Epheſi propugnaret, ab impij Dioſcori factione pugnis & calcibus percuſſus, atque in exilium actus, ibidem poſt triduum vitam finiuit. Toleti ſancti Helladij [e] Epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII 18.

To. 1. A. 76. nu. 1. & ſeq. & to. 2. ann. 109. nu. 1. SIMEONIS *Epiſc.* a] Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autem in Menologio 27. Aprilis. Eius martyrium ab Hegeſippo egregie conſcriptum Euſebius recitat lib. 3. cap. 26. ex quo etiam ceteri complures eadem deſcripſere: eumdem conſobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioſeph, idem auctor affirmat lib. 3. cap. 10. qui & in chronico tradit, eumdem conſummaſſe martyrium anno decimo Traiani Imp.

To. 2. A. 294. nu. 6. & ſeq. & an. 295. n. 1. b *Maximi, Claudij, & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, atque alij omnes. Habentur horum res geſtæ iunctæ ſimul Actis S. Suſannæ, apud Sur. tom. 4. die 11. Auguſti: ex quibus & ceteri, qui de his ſcribunt, quos recenſere omittimus, accepiſſe noſcuntur.

c *Lucij & ſoc.*] Hos omnes reſtitutos ſcias ex eodem codice peruetuſto, cuius ſæpe meminimus: prętermiſſi ſunt alias fortaſſe, quod nec ciuitas vbi paſſi, nec tempus ibidem haberetur expreſſum.

To. 5. A. 439. nu. 42. to. 6. an. 446. nu. 20. & ſeq. obitus ann. 449. nu. 92. d *Flauiani Epiſcopi.*] De eodē Græci agunt in Menologio hac die; vbi teſtantur Flauianum actum in exilium, & confectum ęrumnis obijſſe, idq. ex ſententia Marcellini Comitis in chron. ſub Protogene & Aſterio Conſſ. vbi ait, eum exulaſſe factione Dioſcori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Actis ſacroſancti Concilij Chalced. In actione etenim prima & tertia Euſebius Dorilæi, & in Actione quarta Archimandritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, conclamauerunt aduerſus Dioſcorum, ſanctum Flauianum factione Dioſcori necatum eſſe: idipſum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæres. Neſtor. & Euthych. exacte deſcribit cap. 12. factumque refert, antequam Epheſo receſſiſſent Epiſcopi. Id etiam Euagrius Scholaſt. hiſt. lib. 2 cap. 2. Id denique Nicephorus (vt prætercam recentiores) pluribus teſtatur lib. 14. cap. 47. Ceterum contigit vtrumque eſſe verum: nimirum Flauianum a Dioſcoro ita vt aiunt male habitum, ſicque affectum continuo miſſum eſſe in exilium, & tertia die vita functum. Confirmantur hæc ex libro manuſcrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. num. 1855. in quo deſcriptæ habentur complures epiſtolæ Rom. Pontif. vbi ineſt libellus incerti auctoris, ſed quem tamen ſui ſæculi res ſcripſiſſe conſtat. eſt eius exordium: Noſtro quidem ſæculo, ſed interuallo temporis Neſtorius & Eutyches, &c. In eo igitur hæc de Flauiano leguntur: Ducitur in exilium Flauianus, & apud Epypam, quæ eſt ciuitas Lydiæ, ſeu ſuperueniente, ſeu ingeſta morte, defunctus eſt. Hæc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exilium. Eſt alia hæc ciuitas Lydiæ, quam Ptolemæus Hypepam vocat, & apud Plinium deprauate legitur Eurppa, lib. 5. cap. 29. Contigit obitus Flauiani ſub Conſulatu Aſterij & Protegenis, menſe Auguſto, poſtquam Hilarus diaconus legatus Apoſtolicus inde clam aufugiens, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, ſi idem Pontifex in litteris, quas dedit ad Theodoſium & Pulcheriam Auguſtos,

& quas

& quas etiam ad alios tertio Idus Octobris ijſdem Conſſ. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit: nam, quod poſt diſceſſum Hilari fuit factum, ignorans, putans adhuc viuere Flauianum, ad eum etiam eadem die ſcripſit epiſtolam. Celebratur hac die ſolemnis translatio, quando venerandum corpus eius per Marcianum Auguſtum & S. Pulcheriam coniugem ſummo cum honore Conſtantinopolim translatum eſt, cuius translationis meminit S. Leo Papa in epiſt. 44. ad Marcianum Auguſt. ſub Conſulatu Adelphij data: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, a Chriſto nato 451. Ex quibus plane conuincitur errare Nicephorus lib. 14. c 49. dum eam translationem factã dicit ſub Theodoſio Minore Imp. Extant præterea de ea re litteræ S. Pulcheriæ ad S. Leonem Papam, quæ recitantur in preambulis Concilij Chalcedonenſis. Mirificis laudibus S. Flauianum proſecuti ſunt Patres, ij præſertim, qui Chalcedonem ad Concilium conuenerunt; vbi inter alia eius præconia, hæc in Actione vndecima ſunt acclamata: Flauiano æterna memoria: ecce vltio, ecce veritas: Flauianus poſt mortem viuit, martyr pro nobis exorat: Flauianus poſt mortem fidem expoſuit, &c. Accedat ad eius laudem conſtitutio Marciani Imp. quæ habetur in l. quoniam. C. de Epiſc. & cleric. cuius de Flauiano promulgatæ ſanctionis habes integrũ exemplar in Actione tertia eiuſdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebaſteno Epiſcopo in epiſt. ad Leonem Imp. Extat tom. 2. Conc. recent. edit. De reſtituendo nomine eius in dyptica, & abolenda memoria Eutychij, extat l. quoniam. C. de Epiſc. & cleric. Ceteras autem eius res geſtas, tam ſynodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Eccleſiaſticis per annos ſingulos ſeruata temporũ ratione.

To. 8. an. 636. n. 15. e *Helladij Epiſcopi*.] Huius Acta ſummatim complexus eſt S. Ildefonſus in libro quẽ ſcripſit de vir. illuſt. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligenter excripſimus: at quoniam eumdem nõdum editum ſcimus, operæpretium viſum eſt, hic ea recitare, quæ de ſancto ſanctus ſuis ſcriptis teſtata reliquit his verbis: Helladius Epiſcopus poſt Auraſium ſedis eius adeptus eſt locum. Hic cum regiæ aulæ illuſtriſſimus, publicarumque rector exiſteret rerum, ſub ſæculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monaſterium meum illud Agalienſe, cuius me ſuſceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perenniſq. ac patentis ſanctitatis decore, & opinabile cunctis & palã eſt totis) cum ſepe diſcurſantium negotiorum ductus itinere perueniret, remota clientum ſæculariſque pompa decoris, adeo monachorum peculiaritatibus inhærebat, vt turmis iunctus eorũ, ſtipularum faſciculos ad clibanum deportaret. Cumq. inter decorem inſolentiamq. ſæculi, ſolitudinis & amaret & ſectaretur arcana: celeri fuga, relictis omnibus quæ eſſe nouerat mundi, adijt ſanctum monaſterium quod frequentauerat voto; venit permanſurus optati voti vſu. Ibi factus monachus, pariter meritis & ſtudijs ſanctis vitam monachorum debite rexit, & ſtatum monaſterij totius rei communis diuitijs cumulauit. Ex hoc, feſſis pene ſenio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorum virtutum exempla, quam monachus, dedit: quia ſtatum mundi, quem contempſit virtute, magna perhibetur rexiſſe diſcretione; miſerationes eleemoſynarumq. copias tam largiter egenis contuliſſe probatur, ac ſi illius ſtomacho putares inopum & artus pendere & viſcera conſoueri. Scribere renuit, quia quod ſcribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me, ad monaſterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitam fecit: ſenex obijt, decem & octo annos ſacrum regimen tenuit, temporibus Siſibuti, Suntillani, & exordijs Siſenandi Regum. Beatus habitus fuit, & poſt beatam gloriam cæleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit. Hactenus de S. Helladio S. Ildefonſus, qui mox ad eius ſucceſſorem Iuſtum calamum vertit. De eodem Roderic. Tolet. l. 2. cap. 17. & alij recentiores.

19 Vndecimo Kal. Martij. Luna. A x.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8
t u A B C D E f F G H M N P
9 10 11 12 13 14 15 16 15 16 17 18 19 20

ROMÆ natalis S. Gabini [a] presbyteri & martyris, fratris B. Caij Papæ; qui a Diocletiano diu in cuſtodia vinculis afflictus, pretioſa morte cæli gaudia comparauit. In Africa ſanctorum martyrum Publij [b], Iuliani,

Marcelli, & aliorum. In Palæſtina commemoratio ſanctorum monachorum [c], & aliorum martyrum, qui à Sarracenis ſub Duce Alemundaro ob fidem Chriſti ſæuiſſime cæſi ſunt. Hieroſolymis ſancti Zambdæ [d] Epiſcopi. * Solijs ſancti Auxibij [e] Epiſcopi. Apud Beneuentum ſancti Barbati [f] Epiſcopi, qui ſanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Chriſtum conuertit. Mediolani S. Manſueti [g] Epiſcopi & confeſſoris.

F E B R V A R I I 19.

To. 2. an. 194. n. 1. & ſeq. plura an. 295 & a. 296. n. 1. & ſeq.

GABINI, vel *Gabinij* a.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Iuncta ſunt eius Acta rebus geſtis ſanctæ Suſannæ, habet eas Sur. tom. 4. die 11. Auguſti. Paſſus eſt Diocletiano ſextum, & Conſtantio ſecundum Conſſ. vna cum Caio Papa ipſius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prędictis autem rebus geſtis S. Suſannæ de domo Gabini in eccleſiam conuerſa hæc leguntur: Caij Epiſcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, ex illo tempore Chriſtianorum ſtatio deputata eſt in duabus ædibus vſque ad hodiernum diem. Factum eſt hoc Romæ in regione ſexta, apud vicum Mamuri, ante Saluſtij forum. Hæc ibi. Ex qua loci deſcriptione facile apparet, eam fuiſſe domum Gabini, quæ nunc dicitur eccleſia ſanctæ Suſannæ, ac domum Caij eccleſiam illi propinquam, cuius dumtaxat ſuperſunt veſtigia ex aduerſo poſita.

b *Publij & ſoc.*] Agit de his etiam Beda, Vſuardus, & alij recentiores hac die.

To. 6. an. 509. nu. 9.

c *Sanctorum monachorum.*] Ijſdem cæſi ſunt hi Sarracenorum incurſionibus, quarum mẽtio habetur in rebus geſtis ſancti Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphraſtes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabę Abb. apud eumdem die 5. Decembris, ac in Actis etiam ſancti Euthymij Abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarij: conſentiunt ijſdem, quæ habentur in prato ſpirituali c. 21. & 99. Vna eademq; perſecutio Sarracenorum ſanctos monachos diuerſis in locis poſitos vexauit, diuerſiſque diebus occidit: vt non mireris, ſi inferius de monachis cæſis a Sarracenis ſæpe agatur. Scias autem, ipſum Sarracenorum principem Alemundarum ad Chriſti fidem tandem eſſe conuerſum, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 35. hiſtor. Miſcel. ex Theophane lib. 15. & alij.

De Alemundar. to. 7. ann. 583. nu. 5.

d *Zambdæ Epiſcopi.*] De eo ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. vlt. in fine, Epiphanius in panar. hæreſ. 66. licèt in mendoſo codice Baza legatur. De eo item Niceph. Epiſcopus in chron. de Epiſc. eccleſ. Hieroſol. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. Adſcribitur hic trigeſimusnonus eius ſedis epiſcopus; ſucceſſit Hymenæo, ſeditq. temporibus Diocletiani Imperatoris. — To. 2. an. 296. nu. 6.

e *Auxibij Epiſcopi.*] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphraſtes, quæ Lippom. retulit in tom. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apoſtolorum temporibus: nam a S. Marco Euangeliſta baptizatus fertur. — Cir. anni 10.

f *Barbati Epiſcopi.*] De eo vet. manuſcrip. & inter alia Martyrologium Caſſinenſe. Habemus eius Acta ſincere ſcripta: eſt eorum exordium: Sicut euidentiſſime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ temporibus Papæ Agathonis, anno Domini 680. eidemq; ſubſcripſit, prout in eius Concilij Acta indicant, quæ inſerta ſunt in Actione quarta ſextæ Synodi œcumenicæ Conſtantinopolitanæ. — To. 8. an. 680. n. 3.

g *Manſueti Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis: nam ipſe etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidemq. ſubſcripſit, vt eiuſdem Synodi indicant Acta inſerta in Act. quarta ſextæ Synodi. Habemus manuſcriptam epiſtolam erudítiſſimam eiuſdem Manſueti Epiſcopi ad Cõſtantinum Imperatorem Conſtantinopolitanum, dignam tanto viro, tantæq. ſedis Epiſcopo: incipit: Si apicem Imperialis faſtigij, &c. — To. 8. an. 680. n. 3.

Decimo

20 Decimo Kal. Martij. Luna. B ix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

TYRI in Phœnicia commemoratio beatorum martyrum[a], quorum numerum ſolius Dei ſcientia colligit, qui ſub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magiſtro multis tormentorum generibus ſibi inuicem ſuccedentibus occiſi ſunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuerſis beſtiarum generibus traditi, ſed ab illis diuina virtute nil læſi, poſt addita feritate ignis ac ferri, martyrium conſummarunt. Horum glorioſam multitudinem ad victoriam incitabant Tyrannio[b], Siluanus, Peleus, & Nilus Epiſcopi, ac Zenobius presbyter, qui felici agone vna cum illis martyrij palmam adepti ſunt. In Cypro inſula ſanctorum martyrum Pothamij[c] & Nemeſij. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij[d] Epiſcopi & martyris. In Perſide natalis ſancti Sadoth[e] Epiſcopi, & aliorum centum vigintiocto, qui ſub Sapore Rege Perſarum, cùm Solem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas compararunt. Catanæ in Sicilia ſancti Leonis[f] Epiſcopi, qui virtutibus atque miraculis coruſcauit. Eodem die ſancti Eucherij[g] Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornaci in Gallijs ſancti Eleutherij[h] Epiſcopi & confeſſoris.

F E B R V A R I I 20.

To. 2. A. 297. nu. 26. et ſeq. COMMEMORATIO *beat. mart.* a] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ſummatim complexus eſt Euſeb. lib. 8. cap. 7. ex eodem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 7. ac ceteri.

To. 2. A. 299. nu. 4. & tom. 3. an. 309. n. 19. b *Tyrannio, Siluanus, &c.*] De his item Euſebius hiſt. lib 8. cap. 25 & Niceph. lib 7. c. 16. De ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

c *Potamij, & Nemeſij.*] Beda item de his agit, additq. Didymum; Vſuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

Circa an. 457. d *Eleutherij Epiſc.*] De eodem & Græci. Ponitur hic octauus ordine Byzantius Epiſcopus, ſeditq. annis ſeptem, vt tradit Niceph. eius ſedis Epiſc. in chron. De eo etiam Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 6. Narrat idem auctor lib. 15. c. 23. pauendum iudicium eiuſdem ſancti aduerſus clericum impuriſſimum, editum temporibus S Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani, & Leonis Imp. indeq. penes nonnullos excommunicatio S. Eleutherij in ore verſatur vſque hodie; licèt potius imprecatio, quam excommunicatio dici debeat.

e *Sadoth & ſoc.*] Alibi, Sadoch vel Saduch, legitur. De ijſdem Græci in Menologio hac die. Horum omnium Acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes: habet ea Lippom. tomo 5. & Surius tomo 1. Paſſi ſunt hi ſub Sapore Rege Perſarum, qui vixit temporibus Conſtantini, ac eius ſucceſſoris Con- To. 3. A. 44. n. 21.

ſtantij, perueni̇tq. vſque ad tempora Valentiniani, & Gratiani eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcellin. lib. 27. qui illum eam ob cauſam Saporem longæuum appellat. Succeſſit Sadoth, de quo agimus, Simeoni, qui ſub Conſtantino martyrio vita functus eſt: ipſe autem Sadoth paſſus eſt temporibus Conſtantij. De his etiam ſcribit Sozom. lib. 2. cap. 8. 9. & 10.

To. 9. A. 731. n. 50. f *Leonis Epiſc.*] Agunt etiam de eodem Græci in Menologio, magnorumq. miraculorum effectorem prædicant.

g *Eucherij Epiſc.*] Extant eius Acta, quæ deſcripſit Surius tom. 1. Claruit temporibus Caroli Martelli Principis Francorum, a quo multa & grauia paſſus eſt: ſed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quam terribile iudicium de humato cadauere Deus oſtenderit, vide ibidem capite 6. quæ & nuper in Decretorum libro ſunt deſcripta 16. q. 1. De eo Sigeb. in chron. anno Domini 723. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 192. & lib. 4. cap. 186. Paul. Aemil. lib. 2. de geſt. Franc. Ioann. Placentius in catal. Epiſc. Leodrenſium, & Molan. in indic. Sanctorum Belgij. Adſcribitur hic in tabulis Democh. trigeſimustertius ſedis Aurelianenſis Epiſcopus.

h *Eleutherij Epiſcopi.*] De eo autem Beda die ſequenti. Huius res geſtas breui compendio ſcribit Molanus in indic. Sanctorum Belg. cumque ordinatũ dicit Epiſcopum anno Domini 484. ſediſſeq. annos 45. translatum vero corpus eius anno 881. de Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes in vita S. Medardi a Fortunato conſcripta, cap. 2. & 18. An. 629.

viij. C Nono Kalen. Martij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

IN Sicilia natalis ſanctorum martyrum [a] ſeptuagintanouem, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſſionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumeti in Africa ſanctorum martyrum Veruli [b], Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum ſexdecim, qui in perſecutione Vuandalica ob Catholicæ fidei confeſſionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina ſancti Seueriani [c] Epiſcopi & martyris. Damaſci ſancti Petri Mauimeni [d], qui cùm diceret Arabibus quibuſdam ad ſe ægrotum venientibus: Omnis, qui fidem Chriſtianam Catholicam non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahumet pſeudopropheta veſter; ab illis necatus eſt. Rauennæ ſancti Maximiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Paterij [g] Epiſcopi.

F E B R V A R I I 21.

To. 2. A. 303. nu. 150. MARTYRVM *ſeptuagintanouem* a.] Agit de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 138. & alij recentiores.

Circa A. 490. b *Veruli & ſoc.*] De his etiam Beda & Vſuardus. Quod hic additum eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica, ex dicto vetere manuſcripto ſcias reſtitutum.

c *Seueriani Epiſc.*] Scribit de eius nece per hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadem hæreticorum perſecutione tunc in Catholicos in Palæſtina graſſante, agit Euag. lib. 2. cap. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphraſt. die 20. Ianuarij To. 6. A. 452. nu. 28.

nuarij. Habetur mentio etiam de Seueriani Epiſcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palæſtinæ: habentur to.2. Concil. recent. edit. eſt ſecunda ordine epiſtolarum illuſtrium virorum pro S.Synodo Chalcedonēſi. S.Leo Papa eo tempore ad ſedandam eam ſeditionē, & ad comprimendum furorem hæreticorū, ſcripſit ad Marcianum Imp. & ad Pulcheriam & Eudociam A A. necnon etiam ad Monachos Palæſtinæ, quo illorū turbatos animos conciliaret.

To.9. an. 742. n. 4. d *Petri Mauimeni.*] Græci etiam de eo ... agunt. De eius martyrio habes ex Theophane in hiſt. miſcel. lib. 22. anno 2. Conſtantini Sexti Imp. vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus ſermonum honorauit ſanctus pater noſter Ioannes, qui cognominatus eſt Cryſooras propter auream & fulgidam Spiritus ſancti gratiā, quæ in ipſo tam in verbo, quam in vitæ actu effloruit: quem videlicet Conſtantinus Imp. impius propter eminentem orthodoxiam eius anathemati ſubijciebat, & pro Manſur, quod eius auitum nomen eſt, quodq. redemptus interpretatur ſenſu Iudaico, nouum Eccleſiæ magiſtrum Manſeron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quæ plane conſtat intelligi ſanctum Ioannem Damaſcenum iuxta ea quæ de eodem ſcribit Suidas. Paſſus eſt hic anno Domini 742. ſecundum Faſtos Onuphrij, ſecundum vero Græcorum ſupputationem ... 745. Sigebert. tamen in ch... martyrium anno ...

e ... *Epiſcopi.*] De eodem hac die ... Eccleſiæ Rauennatis. Conſecratus hic eſt Epiſcopus ſub Conſulatu Baſilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 3. To.5. an. 432. nu. 93.

f *Felicis Epiſc.*] De eodē ex tabulis Metenſis eccleſiæ Molani in addit. ad Vſuard. Ponitur hic tertius Metenſis ſedis Epiſcopus, ſeditq. annos 42. vt habent tabulæ Democh. Clarat. cir. a. 100. vt elicit ex Demochare.

g *Paterij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Numeratur 23. eius ſedis Epiſcopus, poſt S. Philaſtriū autem 16. prout Rampert. in ſerm. de S. Philaſt. affirmat. Cir. ann. 600. Arnoldus Belga.

22 Octauo Kalen. Martij. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23

ANTIOCHIÆ Cathedra [a] ſancti Petri Apoſtoli, vbi primum diſcipuli cognominati [b] ſunt Chriſtiani. Hierapoli in Phrygia beati Papiæ [c] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſancti Ioannis Senioris auditor, Polycarpi autem ſodalis fuit. Salaminæ in Cypro ſancti Ariſtionis [d], qui (vt idem Papias teſtatur) fuit vnus de ſeptuagintaduobus Chriſti diſcipulis. In Arabia commemoratio plurimorum [e] ſanctorum martyrum, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore ſæuiſſime cæſi ſunt. Alexandriæ ſancti Abilij [f] Epiſcopi, qui ſecundus poſt beatum Marcum eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſacerdotium virtute conſpicuus miniſtrauit. Viennæ ſancti Paſchaſij [g] Epiſcopi, eruditione & morum ſanctitate præclari.

F E B R V A R I I 22.

To.1. an. 39. n. 9. & ſeq. n. 16 & ſeq. ANTIOCHIÆ *Cathedra.* a] Sedere cœpit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imp. anno, & a Chriſto nato trigeſimonono, prout exacte Euſebius ſcribit in chron. De vſu priſtino celebrandæ diei Cathedræ, cum ſcilicet aliquis Epiſcopus alicui præficeretur eccleſiæ, ſatis diximus ſupra in feſto die Romanæ Cathedræ. Quod autem attinet ad Cathedram Antiochenam, miratus ſum vehementer, R. P. Onuphrium Panuinium, virum alioqui eruditum, ſed cito nimis ex humanis præreptum, vt non potuerit ſuas lucubrationes

brationes emendare, nouam quamdam hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionem de Cathedra Antiochena adſtruere conatum eſſe: dum in ſuis ad Platinam additionibus, abſque vllius antiquorum vel recentiorum teſtimonio affirmat, Petrum Romæ primum, ac demum ſediſſe Antiochiæ. Quæ quidem opinio quàm ſit denique [illegible] aduerſa ſinceræ veritati, quàm occaſionem captantibus qualemcunque ſequantur abſurda, vix credi poteſt. [illegible] uerſus huiuſcemodi nouam opinionem eruditiſſimum commentariolum R.D.Siluij Antoniani, pientiſſimi ac diſertiſſimi viri, cuius cenſuræ ſcriptiones meas ſubijcere conſueui: expectamus ſi aliquando ab inuito poterimus extorquere eius editionem, ſimulque e latebris Chriſtianæ modeſtiæ ipſius cetera feraciſſimi ingenij monumenta in publicum vindicare. Tu interim, lector, accipe de ea re hæc teſtimonia ſanctorum Patrum. Poſt Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, ſatis tibi inſtar omnium poteſt eſſe ſancti Hieronymi auctoritas in comment. epiſt. ad Galat. cap 2. & de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Petro. Si ex hiſtoricis hæc cupis, habes Euſebium, qui primum in ea facultate locum tenet, quiq. in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Chriſtianorum Pontifex primus, cùm primum Antiochenam Eccleſiam fundaſſet, Romam proficiſcitur, ibi Euangelium prædicans, vigintiquinque annis eiuſdem Vrbis Epiſcopus perſeuerat. Hæc Euſebius, quem ceteri Græcorum (ne laborem omnes enumerando) abſque aliqua controuerſia ſecuti ſunt, a quibus nec Latinorum aliquis diſſentit. Hæc etiam ſanctus Leo in ſerm. 1. in natali Apoſtolorum: Gelaſius Papa in Romano Concilio, vbi actum eſt de libris apocryphis, eadem profeſſus eſt: id Pelagius Papa in epiſtola ad Benignum, & Gregor. Papa ad Eulogium lib. 6. epiſt. 37. id denique alij omnes, qui de ea re egerunt, abſque aliqua dubitatione teſtati ſunt. De leuiſſimis autem quibuſdam obiectionibus, quæ aduerſus hæc ſiue ab Onuphrio, ſiue ab alio eius ſtudioſo obijciebantur, conſule quæ diximus in 1. tomo Annal.

To. 1. an 43. n. 1 & ſeq. b *Cognominati ſunt Chriſtiani.*] Id Lucas Act. c. 11. Qua autem ratione id acciderit, 1. ſanctus Athanaſius in diſputatione contra Arium eiuſmodi affert cauſã: Omnes, inquit, qui credebant in Domino noſtro Ieſu Chriſto, nõ Chriſtiani, ſed diſcipuli tantummodo vocabantur: & quia multi nouorum dogmatum auctores extiterant, doctrinæ obuiantes Apoſtolicæ; omnes ſectatores ſuos diſcipulos nominabant; nec vlla erat nominis diſcreuo inter veros falſosq. diſcipulos, ſiue Chriſti, Doſithæi, ſiue Iudæ cuiuſdam, ſiue Ioannis ſectatores, qui ſe quaſi Chriſti Eccleſiæ confitebantur; quin potius vno diſcipulorum nomine cenſebantur. Tunc Apoſtoli conuenientes (ſicut, Luca narrante, Acta teſtantur) omnes diſcipulos vno nomine Chriſtianos appellant, diſcernentes a communi diſcipulorum vocabulo; & vt diuini per Iſaiã oraculi ſermo compleretur, quo ait cap. 62. Seruientibus mihi vocabitur nomen nouum &c. Hęc Athanaſ. Porro & hoc ipſum nomen non poſt multum temporis hæretici æmulati ſunt, Carpocratianiq. primum vſurparunt, vt ſcribit S. Epiphan. hæreſ. 27. Hos ſecuti ſunt ceteri, irrogantes contumelias tanto nomini falſa doctrina, ac morum prauitate: quam ob cauſam (vt conqueſti ſunt ſæpe Patres apologijs) exectandum factum eſt aliquando Gentilibus nomẽ Chriſtianum, adeo vt ipſum ſolum abſque aliqua noxa (vt ſcribit pluribus Tertullianus in apologetico) eſſet in crimen.

c *Papię.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De Papia ſcribit ſanctus Irenæus, quem recitat Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 33. Idem Euſeb. cap. 30. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Papia. Extabant eius ſcripta vſque ad eiuſdem Hieronymi tempora, vt ipſe ſcribit epiſtola 28. ad Lucinium. Eadem de eo Niceph. lib. 3. cap. 18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua ſuſpicio de Papia in mentem irrepat, eo quod aſſertor fuerit improbatæ ſententiæ de mille annis, vnde dicti ſunt hæretici Millenarij: nam ſancta Dei Eccleſia Catholica aliquandiu de ea re ſuperſedit, iudiciumq. ſuſpendit, nec aliquid de his, qui ea ſentiebant, definiuit; cùm præſertim non vulgares homines, ſed ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri id affirmarent, vt poſt Papiam Irenæus, Iuſtinus martyr (mittimus Tertullianum & Nepotem extra Claſſem Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout teſtatur S. Hieronymus in comment. ſuper Ezech. cap. 36. lib. 11. & in procem. lib. 18. in Iſaiam. De quorum ſententia idem auctor in Hierem. cap. 19. lib. 4. hæc habet: Quæ, licèt non ſequamur, tamen damnare non poſſumus: quia multi Eccleſiaſticorũ virorum & martyrum iſta dixerũt; & vnuſquiſque in ſuo ſenſu abundet, & Domini cuncta iudicio reſeruentur. Hæc S. Hieron. quo tempore nihil adhuc ab Eccleſia de ea re fuiſſe definitum apparet. Paulo poſt autem cùm Apollinaris hæreſiarcha hanc de Millenario ſententiam niteretur adſtruere, totisq; neruis defendere conaretur, atque vt dogma Catholicum ſtabilire, ſcriberetq. (vt ait ſanctus Hieron. in procem. lib. 18. in Iſaiam) duo volumina aduerſus Dionyſiũ Alexandrinum, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atque alios Millenarios zelus ſanctorum Patrum exarſit, ita vt in hæreſim ac patronum eius liberius inueherentur: cùm præſertim ille adderet alias ad eam opinionem impietates, diceretq; homines reſurrecturos eſſe ad legem, circumciſionem,

To. 1. an. 97. n. 9. & to. 2. ann. 118. n. 2. 3. & ſeq.

& ſab-

& ſabbata ſeruanda, ad cibos electos, vt olim, & templum materiale conſtructuros. id de eo ſcribit S. Baſilius in epiſt. 74. ad Occidentales. Tunc autem, ſicut cæteræ prauæ opiniones Apollinaris, ita hæc de Millenario à Damaſo Papa Romæ putatur eſſe damnata.

To. 1. an. 97. nu. 9. d *Ariſtionis.*] De eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij. Meminit de Ariſtione Papias, quem refert Irenæus apud Euſebium lib. 3. cap. 33. & Hieron. de ſcript. Eccl. in Papia.

To. 3. an. 309. n. 25. e *Plurimorum ſanct. mart.*] Horum agonis Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 24. meminit.

To. 2. an. 100. n. 19. f *Abilij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Abilio Euſeb. in chron. eum ſedere cœpiſſe anno quarto Domitiani Imp. & cùm ſediſſet annos tredecim, ſub Neruа Imp. ex hac vita migraſſe. Ex his reſtituendus eſt locus eiuſdem Euſebij in editione Chriſtophorſoni lib. 3. c. 12. cum ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus Eccleſiæ Alexandrinæ præfuit: qui cùm annos vigintiduos in eo munere compleuiſſet, exijt e vita: in cuius locum ſuffectus eſt Abilius. Hæc ibi; ſed ſic reſtituenda, vna tantum mutata dictione, vt dicat: Quarto anno Domitiani, Anianus, qui primus Eccleſiæ Alexandrinæ præfuit, cùm annos vigintiduos, &c. quam lectionem confirmant etiam ea, quæ idem Euſebius ſcribit lib. 2. cap. 23. vbi ait; octauo anno Neronis Imperij Anianum poſt Marcum ſedere cœpiſſe.

g *Paſcaſij Epiſc.*] Beda item & Ado de eo hac die. De Paſchaſio Epiſc. Viennen. ſcribit Ado in chron. floruiſſe videlicet temporibus Conſtantini, cũ Melchiades Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Succeſſiſſe huic videtur ſanctus Verus, qui reperitur interfuiſſe Concilio Arelatenſi 2. ſub Conſtantino Imp. & Siluestro Romano Pontifice celebrato, vt apparet ex Actis eiuſdem Synodi. Ex his redduntur ambigua, quæ idem ſcribit Ado, Verum ſediſſe temporibus Traiani; & quod ait, Paſchaſio fuiſſe ſuffectum Claudium. Sed de his in Vero pluribus infra ad Kalendas Auguſti. An. 311.

23 Septimo Kal. Martij. Luna. E vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

In anno Biſſextili omittitur Vigilia Sancti Matthiæ Apoſtoli: *quia transfertur in ſequentem diem, quæ eſt 24.*

VIGILIA [a] S. Matthiæ Apoſtoli. Apud Sirmium beati Sireni [b] monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tentus, cum ſe Chriſtianum eſſe confiteretur, capite cæſus eſt. Ibidem natalis ſanctorum ſeptuagintaduorum [c] martyrum, qui martyrij certamen in præfata vrbe conſummantes, regna manſura perceperũt. Romæ S. Polycarpi [d] presbyteri, qui cum beato Sebaſtiano plurimos ad fidem Chriſti cõuertit, atque ad martyrij gloriam exhortando perduxit. In Ciuitate Aſturicenſi S. Marthæ [e] virginis & martyris ſub Decio Imperatore, & Paterno Prõcõſule. Conſtantinopoli S. Lazari [f] monachi: qui cum ſacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclaſtæ iuſſu diris ſupplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro comburitur: ſed Dei virtute ſanatus, abraſas imagines ſanctas pingendo reſtituit, ac demum in pace quieuit. Brixiæ ſancti Felicis [g] Epiſcopi. Hiſpali in Hiſpania ſancti Florentij [h] confeſſoris. Tuderti ſanctæ Romanæ [i] virginis,

ginis, quæ a ſancto Silueſtro Papa baptizata, in antris & ſpeluncis cæleſtem vitam duxit, & miraculorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis k virginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

¶ *In anno Biſſextili bis pronunciatur.* Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna, ſcilicet die 24. & 25. Prima die, id eſt 24. hoc modo:* Sexto Kalendas Martij. Luna, *quota fuerit. Deinde*, Vigilia S. Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorũ, atq. ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias. *Secunda die, id eſt 25.* Sexto Kalend. Martij. Luna... In Iudæa, *&c. vt in ſeq. lect.*

FEBRVARII 23.

VIGILIA *S. Matthiæ.*] De eadem Beda, & Microlog. c. 47. atque alij recentiores.

Circa an. 300. b *Sireni.*] De ipſo etiam Beda, ac ceteri. Hic cum dicatur fuiſſe monachus: ſatis apparet ex Euſebio hiſt. lib. 8. cap. 22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos, & ex eis quampluriмos coronatos eſſe martyrio, vt & Seleucus, de quo ſupra egimus. quin & ipſe ſanctus Antonius martyrij cupidus conuolauit Alexandriam, ſed conſequi non potuit, vt ſcribit ſanctus Athanaſius in vita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. lib. 3. c. 147. licèt eum etiam Epiſcopum fuiſſe dicat.

Sub Maximiano ceſi. c *Septuagintaduorum martyrum*] Alij legunt ſexagintaduos tantum; ſed ex pluribus manuſcrip. prædictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in catal. lib. 3. cap. 150.

To. 2. an. 383 n. 12. & ſeq. d *Polycarpi*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius Acta iuncta rebus geſtis S. Sebaſtiani apud Sur. to. 1. die 20. Ianuarij.

Circa an. 253. e *Marthæ.*] Tabulæ eius eccleſiæ Eius Acta paucis enarrantur in Theſaur. concion. tom. 2. die 23. Februarij.

f *Lazari monachi.*] Agunt autem Græci de eo die 17. Octob. quando ex Cithienſi vrbe translatum eſt corpus eius Conſtantinopolim, vt teſtatum habetur in dicto Menologio, ea die. Scribunt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal. in Theophilo Imper. Cedrenus in eodem, & alij. To. 11. an. 823. nu. 5.

g *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Brixian. Recenſetur hic vigeſimus a tempore Philaſtrij eius ſedis Epiſcopi, ſucceſſitque Dominico, vt ſcribit Rampertus eius ciuitatis Epiſcopus, cum agit de tranſlatione ſancti Philaſtrij. Circa an. 656. Aſcanius Martinẽgus.

h *Florentij.*] Agitur de eo in flore ſanctorum Hiſpan. vbi & ſepulturæ eius epitaphiũ recitatur: itemque in theſaur. concion. tom. 1. die vigeſimatertia Februarij. Obijt an. 485.

i *Romanæ*] De ea tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, vnde etiam eius Acta accepimus. Claruit temporibus Conſtantini, cum ſanctus Silueſter præeſſet Romanæ Eccleſiæ.

k *Milburgis.*] Fertur eius vita ſcripta eſſe a Gothzelino monacho S. Bertini, deque ea re teſtimonium eſt in catal. ſcrip. Britan. Agit de ea etiam Molanus in addit. ad Vſuardum. To. 3. an. 335. n. 58.

v F Sexto Kal. Martij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN Iudæa natalis ſancti Matthiæ Apoſtoli [a], qui poſt Aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locum Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyriũ paſſus eſt. Romæ S. Primitiuæ [b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia S. Sergij [c] martyris, cuius geſta præclara habentur. In Africa ſanctorum martyrum Montani [d], Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & ſociorum

rum

rum, qui fuerunt ſancti Cypriani diſcipuli, & ſub Valeriano Imperatore martyrium conſummarunt. Rhotomagi paſsio ſancti Prætextati [e] Epiſcopi & martyris. Treuiris ſancti Modeſti [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Edilberti [g] Regis Cantiorum, quem ſanctus Auguſtinus Anglorum Epiſcopus ad fidem Chriſti conuertit. Hieroſolymis prima inuentio [h] capitis Præcurſoris Domini.

F E B R V A R I I 24.

T. 1. ann. 34. n. 237. & ſeq. & ann. 44. n. 41.

MATTHIÆ *Apoſt.* a] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Auguſti, vt conſtat ex Menologio, & ex conſtitutione Emanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa quæ de ipſo legũtur in Act. Apoſt. cap. 1. ſcribunt eum non tantum in Iudæa, ſed etiam in vlteriori Aethiopia Euangelium prædicaſſe, vt Sophron. apud Hieron. de ſcrip. Eccleſ. Niceph. lib. 2. cap. 40. Doroth. in ſynop. De prædicatione in Iudæa meminit Iſid. de vit. & obit. ſanct. cap. 81. Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod a Gelaſio in Romano Concilio eſt reiectũ inter apocrypha, c. ſancta Rom. diſt. 15. eadem æſtimatione iã ante habitũ ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euſeb. lib. 3. c. 25. Eiuſdem item claſſis exiſtimatæ ſunt traditiones nomine Matthiæ editæ, ex quibus Marcion ſuã ipſius hęreſim adſtruebat, vt ſcribit Clemens Alexand. lib. 2. ſtrom. cap. 7. qui ex eis quædam recitat fragmenta, & Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 23. Acta etiam Matthiæ, quæ ſcripta feruntũr ab Abdia, vt ſpuria reijciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionyſiũ Areopagitam de Eccleſ. hierarch. cap. 5. par. 3. Fertur ſermo de S. Matthia, quẽ alij Auguſtino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diac. Caſſinen. ſcriptum fuiſſe ab Authperto Abb. Caſſinen. ſermonem de eodem Apoſtolo, quem legimus in codice manuſcr. S. Mariæ ad Martyres. Incipit: Inclytam gloriam, &c. Habemus & nos eundem charactere Longobar. conſcriptum.

b *Primitiua.*] De ea conſentiunt vet. manuſcrip. quorum ſupra meminimus.

c *Sergij.*] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Alius cenſetur hic ab illo Sergio, qui vna cum S. Baccho pro Chriſti fide certauit, de quo ſuo loco inferius.

T. 1. ann. 262. nu. 5. & ſeq.

d *Montani, Lucij, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdẽ ex vet. manuſcr. Habentur eorum Acta germana, quæ recenſet Sur. tom. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur ſeparatim in diuerſis epiſtolis ſancti Cypriani. De Montano in epiſt. Celerini, apud eundem epiſt. 21. de Victorico in inſcriptione epiſtolæ 54. De Lucio, & Iuliano ſæpe, & in concilio Carthag. ſub eodem Cypriano. An autem hi noſtri ijdem ſint cum illis, non auderem affirmare; licet ijdem paſſi reperiantur temporibus, ac in eadem regione.

e *Prętextati.*] Recenſetur hic xvij. eius ſedis Epiſcopus ſecundum tabulas Democh. Reperitur interfuiſſe Concilio Turonenſi 2. Pariſienſi 1. & Aurelianenſi 5. quibus & ſubſcripſit. Claruit ſub Childeberto Rege circa annum Domini 580. de quo Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. c. 18. lib. 7. c. 16. & lib. 8. cap. 20. & 31. vbi de nece ipſius; itemq; lib. 9. ca. 20. Quod pertinet ad antiquam familiam & nomen Prætextati, conſule Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 6.

T. 7. ann. 589. nu. 4.

f *Modeſti Epiſc.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. ſecundæ editionis.

g *Edilberti Regis.*] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib. 1. cap. 25. 32. 33. & lib. 2. c. 3. 4. & 5. Ad hunc S. Gregor. Papa ſcripſit epiſtolã 60. lib. 9. regiſt. extat eadem apud Bedam lib. 1. cap. 32. Migrauit ex hac vita anno Domini 616. vt idem teſtatur Beda in epitome. Ex qua emendatur quod idem dixerat lib. 2. cap. 5. eum deceſſiſſe anno Domini 613. nam (vt ipſe ait) viginti & vnum annos regnauit ab eo tempore, quo Auguſtinus eſt profectus in Angliam.

T. 8. ann. 597. n. 20. & ſeq. obitus Ann. 613. n. 10.

h *Prima inuentio capitis Præcurſ.*] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq; vet. manuſcript. Græci etiam in Menologio hac item die agunt de eadem. Ruſuſq; viij. Kalend. Iunij aliam celebrant inuentionem, quando Comanis, vbi in aureo vaſe latebat, iterum repertum, Conſtantinopolim tranſlatum eſt. Conſule ea quæ notantur infra ad quartum Kalend. Septembris.

T. 1. ann. 33. n. 4. & ſeq.

Quinto

iv. G Quinto Kalend. Martij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum Victorini [a], Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioſcori, Serapionis, & Papiæ, ſub Numeriano Imperatore: quorum duo primi pro confeſſione fidei exquiſita ſuppliciorum genera conſtanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus poſt craticulas candentes, igneſq; ſuperatos, minutatim conciſus eſt. Claudianus & Dioſcorus flammis incenſi, Serapion verò & Papias gladio cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Donati [b], Iuſti, Herenæ, & ſociorum. Romæ natalis ſancti Felicis [c] Papæ Tertij, qui ſancti Gregorij Magni atauus fuit; de quo is refert, quod ſanctæ Tharſillæ nepti apparens, illam ad cæleſtia regna vocauit. Conſtantinopoli ſancti Tharaſij [d] Epiſcopi, eruditione & pietate inſignis, ad quem extat Hadriani Papæ Primi epiſtola pro defenſione Sanctarum imaginum. Nazianzi ſancti Cæſarij [e], fratris beati Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum ſe vidiſſe teſtatur.

FEBRVARII 25.

T.2. ann. 284.n.10. VICTORINI, *Victoris, & ſoc* a] De his hac item die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus etiam in catal. lib. 3. c 151. Græci autem in Menolog. ad diem 31. Ianuarij.

b *Donati, Iuſti, & ſoc*] Beda de ijſdem hac
T.2. ann. die, qui & ceterorum recenſet ſingula nomi-
253.n.52. na. In vet. Martyrol. monaſterij S. Cyriaci, præter hos recenſitos, ſuperadduntur & alij quadragintaquatuor. Videntur hi illi eſſe, quos Lucianus in epiſt 22. apud Cyprian. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licèt Pamelius in annot. eiuſdem epiſtolæ, auctoritate cuiuſdam alterius manuſcrip bibliothecæ Giulielmitarum Burgenſiũ, diuerſis diebus illos eſſe paſſos affirmet; nos autem Romano plus deferimus.

e *Felicis Papæ*.] Cùm hic Felix, de quo hac
T.6. ann. die agitur, dicatur atauus S. Gregorij Papæ,
492.nu.1. cuius idem S Gregorius meminit homil. 38. in Euang. & lib. 4. dialog. cap. 16. exiſtimauit Ioannes diacon. in vita S. Gregorij lib. 1. c. 1. & Leo Oſtienſ. in chron. Caſſinen. lib. 1. cap. 1. in fine, hunc eſſe quartum eius nominis Roman. Pontificem. Ego autem in eam ſententiam ſum propenſior, vt opiner, non Felicem Quartum, ſed Tertiũ fuiſſe atauum S. Gregorij, idq; non leuibus rationibus perſuaſus: nã Felix Tertius Romanus fuit, Quartus autẽ Samnis natione, & patria Beneuentanus: at perſpicuum eſt omnibus, S. Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, ſed ab antiquis Romanis ſenatoribus; quod & ipſe Ioannes diac. abſque vlla dubitatione confirmat. Ad hæc addimus: ſi quis numeret annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix Tertius, inueniet ipſum ex hac vita migraſſe hac ipſa die, quinto Kal. Martii, quod & diligenter obſeruauit Panuin. in Faſtis: Felix autem Quartus obijſſe dicitur quarto Idus Octob. licèt fortaſſe ob tranſlationem agatur commemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad poſtremum ſi tempora attendamus, qui-

bus

bus vixit vterque Felix: magis congruit, vt Felix Tertius, quam Quartus, atauus S. Gregorij dici debeat: ſi enim numeres annos ab obitu Felicis Tertij vſq. ad electionem ſancti Gregorij Papæ iam ſenis, intercurriſſe inuenies annos nonagintaocto: ſi autem recenſeas annos ab eo tēpore, quo Felix Quartus ex hac vita deceſſit, vſque ad eiuſdē S. Gregorij Pontificatum; annos tātùm ſexaginta numerabis. Hac itaque habita vtriuſque Felicis temporis ratione, æquius eſſe videtur, vt Felix Tertius potius dicatur eius atauus, quā Quartus; qui eodē S. Gregorio iā nato, geſſit Pontificatum.

To. 9. an. d *Tharaſij Epiſcopi*] Agunt de eodē hac die
784. nu. 9. Græci etiam. Acta autē eius ſcripſit Ignatius
& ſeq. an. diaconus cuſtos vaſorū, vt Suidas teſtatur in
795. n. 80. Ignatio. Habet ea Lippom. to. 5. & Sur. to. 1.
& ſeq. an. De eodem præterea ſæpius habetur mētio in
806. nu. 2. Actis ſecūdæ Nicænæ Synodi. Obijt humanæ
obitus. vitæ diem anno a Chriſto Domino 806. multis pro fide Catholica laboribus exantlatis.

e *Cæſarij.*] Huius egregia facta eius germa- To. 4. an.
nus S. Greg. Nazianzenus in ea oratione, quā 362. n. 10.
habuit in funere ipſius, feliciter explicat. De & ſeq.
eodē plura in carmine de rebus ſuis. Locus hic Obitus
citatus habetur in fine eius orationis his ver- ann. 368.
bis: Te Cæſarium ipſum videbo non iam pe- nu. 9.
regrinantem, non iam ab alijs funere elatum, non iam hominum animos mœrore ac miſeratione permouentem, ſed clarum, inſignem, & ſublimem; qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, o fratrum cariſſime, & fratrum amantiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hāc mihi formam repræſentante. Hæc Greg. citat eumdem locum S. Ioan. Damaſc. in oratione de his qui in fine migr. Extant eiuſdem Cæſarij dialogorum libri quatuor eruditiſſimi nuper editi: licèt Billius in ſuis obſeruationibus eius eſſe neget. Corrigitur ibidem ab eo error Nicephori de Cæſario.

26 Quarto Kal. Martij. Luna. A iij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

PERGE in Pamphilia natalis beati Neſtoris [a] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij cùm die noctuq. orationi inſiſteret, poſtulans vt grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate confeſſus, iuſſu Præſidis Pollionis equuleo crudeliſſime tortus eſt, ac demum cum ſe Chriſto ſemper adhæſurum cōſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio victor migrauit in cælum. Ibidem paſſio ſanctorum [b] Papiæ, Diodori, Cononis, & Claudiani, qui S. Neſtorem martyrio præceſſerunt. Item ſanctorum martyrum Fortunati [c], Felicis, & aliorum vigintiſeptem. Alexandriæ ſancti [d] Alexandri Epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, Arium presbyterum ſuum hæretica impietate deprauatum, & diuina veritate conuictum, de Eccleſia eiecit, ac poſtea inter trecentos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eumdem damnauit. Bononiæ S. Fauſtiniani [e] Epiſcopi, qui eam eccleſiam, Diocletiani perſecutione vexatā, verbo prædicationis firmauit & auxit. Gazæ in Palæſtina S. Porphyrij Epiſcopi, qui tempore Arcadij Imperatoris Marnam [g] idolum eiuſque templum euertit, ac multa paſſus quieuit in Domino. Florentiæ S. Andreæ [h] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Archiacenſi S. Victoris [i] confeſſoris, cuius laudes ſanctus Bernardus conſcripſit.

To. 2. an. 254. n. 22. & ſeq. NESTORIS *Epiſc.* a] De eo etiã Beda, Vſuard. & Ado. Ipſius Acta extant apud Sur. tom. 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c. 15. & Metaph. in Demetrio.

b *Papiæ & ſoc.*] Eadem Acta S. Neſtoris cõtinẽt horum certamina. Paſſi ſunt hi ſub eadẽ Decij perſecutione ante Neſtorẽ cõſummatũ.

To. 2. an. c *Fortunati & Felicis.*] Redditi ſunt ij ex præ-
254. n. 22. dictis vet. manuſcr. Diuerſi prorſus cenſentur ab illis, quorum natalis eſt dies 11. Iunij; quod ſaltem ex ſociorũ numero potes intelligere.

To. 3. an. d *Alexandri Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado ac
311. n. 61. cæteri de eodem hac die. Meminit huius ſæ-
& ſeq. an. pius S. Athanaſius, qui inter alia, in oratione
325. n. 13. ſecunda cõtra Arianos, hæc in eos: Noſtis (in-
& 21. & quit) quomodo beatus Alexãder vſq. ad mor-
an. 326. n. tem contra hãc hæreſim depugnauit, & quot
1. & ſeq. tribulationes, quantos labores, quãquam iam ſenex, in decrepita ætate ſuſtinuerit, qui & ipſe ad Patres, appoſitus eſt. Hæc Athanaſius eius in Epiſcopatu ſucceſſor. De eo etiã Epiphanius in panar. hæreſ. 69. Pluribus Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 2. Socrat. hiſt. li. 1. c. 3. Sozõ. lib. 1. c. 14 & Caſſiod. ex eiſdem. Extat huius egregia epiſt. ſcripta ad Alexandrum Epiſc. Conſtantinopolitanum contra Arium; ex qua ipſa, qualis quantusve fuerit, poteſt exiſtimari. Recitat eam Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 6. Interfuit SS. Nicæno Concilio, atque ſequenti anno, qui numeratur a Chriſto nato 326. ex hac vita migrauit. Claruerunt iiſdem temporibus eiuſdem nominis duo alij illuſtres ſanctitate Epiſcopi; Alexander Conſtantinopolitanus, quẽ diximus, de quo agunt Græci in Menolog. 30. Auguſti, & Alexander Epiſcopus Theſſalonicenſis, cuius extat epiſtola ad Athanaſium, deſcripta in apologia ſecunda eiuſdem Athanaſij: de hoc Græci in Menologio ad ſeptimum diem Nouembris.

Circa an. 312. Sigonius. e *Fauſtiniani Epiſc.*] De eo præterea tabulæ eccleſiæ Bononienſis. te cenſeuit eiuſdem ſedis ſecundus Epiſcopus. Scripſit de eodem Sigonius in hiſtoria de eccleſia Bononienſi.

f *Porphyrij Epiſc.*] De eodem Græci iterum To. 5. an.
agunt in Menologio, hac nimirum die, & ſe 398. n. 97.
cunda Martij. Extant eius Acta fideliſſime & ſeq. &
ſcripta a Marco diac. quæ deſcripſit Meta- ann. 403.
phraſtes; eadẽ Latine reddita habet Lippom. nu. 37. &
to. 5. & Sur. to. 1. Interfuiſſe hic reperitur Sy ſeq.
nodo Theopolitanæ habitæ in cauſa Pelagij, vbi tantus hęreſiarcha ſubdole recantauit palinodiam, de quo S. Auguſtinus de pec. orig. lib. 1. c. 10.

g *Marnam idolum.*] Famoſiſſimũ erat Gazę Plura to.
in Palæſtina idolum, Marnas dictũ, celeber- 5. an. 401.
rimumq. templũ eius. Marnam Gazenſes Io nu. 16. &
uem appellabant, vt auctor eſt Marcus diac. ſeq.
in actis S. Porphirij: qui etiam teſtatur, nõ ſolum Marnæ templũ Gazæ fuiſſe, ſed & Apollinis, & aliorum Gẽtilium deorum: de Apollinis templo Gazæ poſito meminit Ioſephus antiq. lib. 13. c. 21. edit. Gelen. Porro Marnæ templum erat omnium celeberrimum, quod egregie ab eodem Marco diacono deſcribitur: de eo ſæpe S. Hieronymus meminit, in vita S. Hilarionis, in epiſt. 7. ad Lætam, cum ait: Marnas luget incluſus, & euerſionem templi iugiter pertimeſcit. Et in Iſa. cap. 7. cum inquit: Serapium Alexandriæ, & Marnæ templum Gazæ in eccleſias Domini ſurrexerunt. Hæc Hieron. Adſcribenda ſunt hæc S. Porphyrio, prout eius Acta teſtantur.

h *Andreæ. Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſ. Circa an.
Florentinæ. Plura de ipſo in vita S. Zenobij, 424.
cui in Epiſcopatu ſucceſſit. Extat apud Sur. to 3. die 25. Maij.

i *Victoris.*] De eo ſcripſit officium Eccleſiaſticum ſanctus Bernardus (vt ipſe teſtatur in epiſt. 312. ad Guidonem Abbatem) continens ſermones duos, quibus eiuſdem ſancti laudes & res geſtas complexus eſt; item hymnum & reſponſoria duodecim cum antiphonis vigintiſeptem & alia, iuxta conſuetos ſacri ordinis ritus. Id præſtitit S. Bernardus, expoſcẽte eodem Guidone Abb. Habes dictos ſermones in editione Niuel. pag. 55. & 56.

ij. B Tertio Kal. Martij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ROMÆ natalis ſanctorum martyrum [a] Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandriæ paſſio ſancti Iuliani [b] martyris: qui cùm ita [c] podagra conſtrictus eſſet, vt neque incedere, neque ſtare poſſet; vna cum duobus famulis, qui eum in ſella geſtabant, Iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in confeſſione Chriſti perdurans, ambo ſimul ca-

melis

melis impoſiti, per totam vrbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem incenſo rogo [d], hinc inde ſpectante populo, comburi. Ibidem ſancti Beſę [e] militis, qui cum inſultantes in prędictos martyres cohiberet, delatus ad Iudicem, pro fide conſtanter agẽs, capite truncatus eſt. Hiſpali in Hiſpania natalis ſancti Leandri [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, cuius prędicatione & induſtria Viſigothorum gens, adiuuante Reccaredo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem conuerſa eſt. Conſtantinopoli ſanctorum cõfeſſorum Baſilij [g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu ſanctarum imaginum ſtrenue decertarunt. Lugduni ſancti Baldomeri [h] viri Dei, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

F E B R V A R I I 27.

ALEXANDRI *& ſoc.* a] De his etiam hac die Beda; licèt Theſſalonicæ mendoſe, loco Romæ; & deprauate pro Antigono, Androgonus in eo legatur: quæ omnia ex vet. manuſ. ſunt emẽdata, in quibus additur & Ianuarius.

b *Iuliani.*] De Iuliano & Euno agunt etiã
T. 2. ann. hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horũ mar-
253. num. tyriũ conſcripſit Dionyſ. Epiſcopus Alexan-
104. drinus in epiſt. ad Fabium Antiochenũ, quã recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. & Niceph. lib. 5. c. 30. Paſſi ſunt tẽporibus Decij Imperatoris.

c *Podagra conſtrictus eſſet.*] De ſiſtẽdo iudicio ægroto homine, vide quæ de lege duodecim tabularũ lepide diſputat Phauorinus cũ Sexto Cæcilio. Iurecõſ. apud Gelliũ lib. 20. c. 1.

d *Incenſo rogo comburi.*] Quod tam frequenter legas in Martyrol. vel in ipſis Actis martyrum, Chriſtianos poſt multa tormenta igni traditos; eam puto ob cauſam eſſe factum, quod cum penes Gentiles Chriſtiani haberẽtur magica arte imbuti, eos vt magos puniebat Gentilitas: ea enim pœna afficiendos eſſe magos, eorum legibus ſtatutum erat. Paul. lib. 5. ſentent. tit. 23. Pro Chriſtianis hiſce calumnijs impetitis complures antiq. Patrum ſcripſere apologias.

T. 2. ann. e *Beſę.*] Agit de eo idem Dionyſ. in epiſt.
253. n. 104 ad Fabium Epiſc. Antiochenum: habetur apud Euſebium lib. 5. cap. 30. ex quo alij eadem referunt. T. 7. ann.

589. n. 43.
f *Leandri Epiſc.*] De eo etiã Beda, Vſuard. t. 8. an. 591
Ado, ac ceteri. S. Gregorius de eo ſæpius, vt nu. 43. &
qui vſus eſt eo familiariſſime, ante etiã quam ann. 599.
Pontifex eſſet, prout declarat in præfatione num. 39.
Moralium. De eodem inſuper lib. 3. dialog. cap. 31. Extant præterea eius epiſtolæ ad eum ſcriptæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 41. lib. 4. epiſt. 46. & lib. 7. epiſt. 125. Iſidor. de vir. illuſtr. cap. 28. recenſet eius ſcripta. Reperitur idem S. Leander interfuiſſe primo Concil. Hiſpalenſi, habito anno 5. Reccaredi Regis, æra 628. a Chriſto autem nato anno 590. Idem S. Leander habuit luculentam orationem de laude Eccleſiæ, & conuerſione gentis Gothorum ad fidem Catholicam, quam exſcripſimus ex codice manuſcr. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ Synodi Toletanæ nondum typis excuſæ. Adnumerat Trithem. S. Leandrum inter profeſſores regulæ S. Bened. lib. 2. c. 9. & lib. 4. c. 130. de vir. illuſ. ord. S. Bened. Obijſſe ferunt anno Domini 603. De eodem in Theſaur. concion. to. 2. die 12. Martij.

g *Baſilij & Procopij.*] Græci etiam de his T. 9. ann.
agunt hac die, vt apparet ex eorum Menolo- 371. nu. 6.
gio, vbi eorum Acta paucis enarrantur. & an. 735
h *Baldomeri.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſua. num. 2.
Ado, & alij, conſentiuntq; vet. manuſcripti.

Pridie Kalend. Martij. Luna. C [i].

28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMÆ natalis ſanctorum martyrum Macarij [a], Rufini, Iuſti, & Theophili. Alexandrię paſſio ſanctorum Cęrealis [b], Pupuli, Caij, & Serapionis. Ibidem commemo-

natio

ratio [c] ſanctorum presbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum peſtis ſæuiſſima graſſaretur, morbo laborantibus miniſtrantes, libentiſſime mortem oppetiere; quos velut martyres religioſa piorum fides venerari conſueuit. In territorio Lugdunenſi, locis Iurenſibus, depoſitio S. Romani [d] Abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum poſtea Pater extitit monachorum. Papiæ tranſlatio corporis ſancti Auguſtini [e] Epiſcopi ex Sardinia inſula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FEBRVARII 28.

In perſecutione Diocletiani. MACARII *& ſoc.* a] De his agitur in vet. manuſcript. præcipueq; in vet. Martyrolog. monaſterij Caſſinenſis.

b *Caralis & ſoc.*] Beda etiam de his hac die, conſentiuntq; vet. manuſcr. monaſterij ſancti Cyriaci, in quibus addũtur Claudianus & Iuſtus.

c *Commemoratio ſanctorum presbyt.*] Horum
T. 2. ann. 263. n. 15. & ſeq. res geſtas multis laudibus proſecutus eſt ſanctus Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſtola, quam ſcripſit ad Hieracem Epiſcopum: extat apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 16. & 17. vbi in fine hæc leguntur: Ex patribus, qui virtute erant præſtantiſſimi, in hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam e populo virtutis ergo multum laudati: adeo vt iſtud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem, & robuſtam fidem ſuſcipiebatur, nihil a martyrij ſplendore abeſſe videretur. Hæc Dionyſius.

Cir. ann. 565. d *Romani Abb.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus eſt, qui ſanctum Benedictum in ſpecu aluit, de quo agitur natalis dies 22. Maij: ſed eſt Romanus germanus S. Lupicini, quorum acta Gregorius Turonenſis ſcribit in vit. ſanct. pat. c. 1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita ſancti Eugendi apud Sur. tom. 1. die 1. Ianuarij. Loca Iurenſia, quorum hic habetur mentio, ſic dicta ſunt fortaſſe a Iura monte, Cæſaris commentarijs illuſtrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs. Sed ſunt eius textus aliæ lectiones; vt qui dicit, Locis virentibus, prout legunt Beda, Vſuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorenſibus, eaq; ex hiſtoria prędictorum ſanctorum: Lorenſis enim dicta eſt eremus (vt ibidem ſcribit Gregorius Turon.) vbi ſanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monaſticã vitam temporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorenſis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiã & Alemãniam ſita, Auenticæ adiacet ciuitati. Vſitatior tamen ea reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) Locis Iurẽſibus: nam & ſanctus Eugendus horum diſcipulus, in Actis eius, quæ extant apud Surium tom. 1. Iurenſis monachus appellatus reperitur.

e *Tranſlatio corporis ſancti Auguſtini.*] Huius T. 9. ann.
tranſlationis meminit Paulus diac. de geſtis 725. nu. 1.
Longobard. lib. 6. cap. 14. & Beda, qui illis & ſeq.
temporibus vixit, lib. de ſex ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiens, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, vbi oſſa ſancti Auguſtini Epiſcopi propter vaſtationem barbarorum olim tranſlata & honorifice fuerunt condita; miſit, & data magno pretio accepit, & tranſtulit ea in Ticinum, ibiq; eum debito tanto Patri honore recondidit. Hæc Beda. Porro ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum a Traſamundo Vuandalorum Rege Ariano Africani Epiſcopi relegati eſſent in eam inſulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante ſancto Fulgentio Epiſcopo Ruſpenſi, anno a Chriſto Domino (vt probabilius opinamur) quingenteſimo quarto. At verò eo tempore non tantum corpus, ſed mitram eiuſdem & baculum paſtoralem, aliaſq; ſanctorum reliquias ab eiſdem Epiſcopis illuc tranſlatas fuiſſe, auctor eſt Fara de rebus Sardois. Ticinum autem tranſlatum eſſe venerandum eius corpus, tradit Marian. Scot. anno Domini 734 Ado vero in chron. anno 718. & Sigebert. anno 721. Extat de hac tranſlatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiſcopi Mediolanenſis epiſtola ad Carolum Magnum, data anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoſexto: eſt eius exordium; Opus quod celſitudo veſtra, dum in vrbe Mediolanenſi moraretur, &c. Habetur illic in fine epiſtolæ, factam eſſe hanc tranſlationem, cùm Gregorius Papa Secundus Romanæ eccleſiæ præſideret.

MAR-

I Kalendis Martij. Luna. D*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

ROMÆ ſanctorum martyrum [a] ducentorum ſexaginta, quos iuſſit primo Claudius pro Chriſti nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere, deinde in amphitheatro militum ſagittis interfici. Item natalis ſanctorum martyrum Leonis [b], Donati, Abundantij, Nicephori, & aliorum nouem. Maſſiliæ ſanctorum martyrum Hermetis [c] & Hadriani. Heliopoli ſanctæ Eudociæ [d] martyris, quæ in perſecutione Traiani a Theodoto Epiſcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Præſidis iuſſu percuſſa gladio, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctæ Antoninæ [e] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani cum Gentilium deos irriſiſſet, poſt varios cruciatus in vaſe quodam incluſa, in paludem vrbis Ceæ demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam ſancti Suitberti [f] Epiſcopi, qui tempore Sergij Papæ apud Friſones, Batauos, & alios Germaniæ populos Euangelium prædicauit. Andegaui ſancti Albini [g] Epiſcopi & confeſſoris, viri præclariſſimę virtutis & ſanctitatis. Apud Cenomanos ſancti Siuiardi [h] Abbatis. Peruſię Tranſlatio ſancti Herculani [i] Epiſcopi & martyris, qui iuſſu Totilę Gothorum Regis decollatus eſt: cuius corpus ita capiti vnitum, atque ſanum, quadrageſimo poſt abſciſſionem die (vt ſcribit ſanctus Gregorius Papa) repertum eſt, ac ſi nulla ferri inciſio illud tetigiſſet.

MARTII I.

To. 2. A. 270. n. 3.

MARTYRVM *ducentorum &c.* a] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum res geſtas vna cum Actis ſancti Valentini preſbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem, ne, cùm nomen Calliſti in illis poſitum legerit, putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum; qui non ſub Claudio Iuniore Imperatore, ſed longe ante ſub Macrino Aug. ſedit.

b *Leonis, Donati &c.*] Reſtituti ſunt ijdem ex dicto vetuſto Martyrologio monaſterij ſancti Cyriaci.

c *Hermetis & Hadriani.*] Vſuardus de ijſdem hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Circa A. 102.

d *Eudociæ.*] Græci iidem de ipſa hac die in Menologio, vbi etiam ijſdem fere verbis eius paſſio habetur expreſſa. Circa A. 290. To. 8. A. 695. nu. 3. & ſeq.

e *Antoninæ.*] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula, vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plinius, Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id quod deos Gentilium irriſiſſet, incluſa eſt; conſule ea quæ notata habentur inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legum, die 28. Iulij. obitus to. 9. an. 717. nu. 12. de eo etiam ann. 734. nu. 15. & ann. 804. num. 8. & ſeq.

f *Suitberti Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado & alij

bac die. Extant eius acta a Marcellino preſbytero fideliſſime ſcripta. Agit de eo item Beda hiſt. Anglor. lib. 5. cap. 12. Obijt diem anno Domini 717. De eodem etiam Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 165.

To. 5. A. 513. nu. 53. g *Albini Epiſcopi.*] De ipſo etiam Beda, & Vſuardus. Scripſit eius vitam Fortunatus presbyter, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 96. vbi de ſanctis Albino atque Martino agit; recenſet eam Surius tom. 2. Reperitur hic interfuiſſe Concilio Aurelianenſi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorum, anno a Christo (ſecundum Faſtos Onuphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. c. 103. dum ait, eum vixiſſe anno Domini 720. Alius hoc vetuſtior fuit ſanctus Albinus, cui ſanctus Maximus Epiſcopus Regienſis erexit basilicam, vt ſcribit Dinamius in vita ſancti Maximi: eſt fortaſſe ille ſanctitate celebris Epiſcopus Catalaunenſis, diſcipulus S. Lupi Trecenſis Epiſcopi, de quo habetur mentio in Actis eiuſdem ſancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius inſuper fuit S. Albinus Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius xvij. Kalend. Octob. To. 6. A. 479. n. 15.

h *Siuiardi Abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit temporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac vita migrauit. Obijt A. 604.

i *Tranſlatio S. Herculani.*] Plura de ipſo vide inferius ſeptima Nouembris, qua die natalis ipſius celebritas agitur.

xxix. E Sexto Nonas Martij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMÆ via Latina ſanctorum martyrum [a] Iouini & Baſilei, qui paſſi ſunt ſub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum ſanctorum [b] martyrum, qui ſub Alexandro Imperatore & Vlpiano Præfecto diu cruciati, ad extremum capitali ſententia damnati ſunt. In Portu Romano ſanctorum martyrum Pauli [c], Heraclij, Secundillæ, & Ianuariæ. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Lucij [d] Epiſcopi, Abſalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio ſanctorum octoginta [e] martyrum, qui cùm nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, a Longobardis [f] ſæuiſſimæ cæſi ſunt. Romæ ſancti Simplicij [g] Papæ & confeſſoris. In Anglia ſancti Ceaddę [h] Epiſcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras virtutes Beda commemorat.

MARTII 2.

To. 2. A. 262. nu. 57. IOVINI & *Baſilei* a.] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169. & alij recentiores.

Vide To. 2. Anno 225. & 226. b *Plurimorum ſanctorum.*] Additum eſt nomen Vlpiani Præfecti ex vet. manuſcrip. Conſtat etenim, eum crudeliſſimum fuiſſe in perſequendis Chriſtianis, vt diximus ſupra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

c *Pauli & Heraclij.*] Beda de Paulo tantum agit, & Heraclium omittit, ſed reſtituitur ex dictis vet. manuſcrip. To. 2. A. 270. n. 11.

d *Lucij & ſoc.*] Beda legit Lucam, pro Lucio; ponitq. ſeorſim ſocios, nominibusque eorum deprauatis: ſed vt ſic ponerentur,

vetuſta dicta exemplaria monuerunt.

To.7. an. 579.n.9. e *Octoginta martyrum*.] Horum hiſtoriam ſcribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 27. & 28. Conſtat, hos martyres paſſos eſſe anno Domini quingenteſimo ſeptuageſimonono: quem quidem prætaxatum annorum numerum hac ratione ſupputamus. Affirmat enim dicto loco S. Gregorius, hos paſſos eſſe ante annos ferme quindecim ab eo tempore, quo hæc ſcribebat in ſuis dialogis, cùm videlicet ageret in Pontificatu annos quatuor, quod conſtat ex lib. 4 dialog. cap. 36. vbi agens de peſtilentia, quæ primo ſui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigiſſe teſtatur. Si igitur a prædicto anno 579. vſque ad quartum annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapſos illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium conſummaſſe comperies.

f *A Longobardis ſæuiſſime caſi*.] Obtinuit vſus, vt Longobardi pro Langobardis dicantur: Langobardos enim a maioribus eſſe dictos, complurium auctoritate probatur: ſic appellat eos Cornel. Tacit. lib. 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Paterculus iidem in hiſtor. lib. poſter. pag. 131. noſtrorum autem S. Proſper in chron. ſub Conſulatu Auſonij & Olybrij. ſic & Paul. diac. de geſt. Longob. ſed in his non immoror. Quod autem ad Longobardorum Chriſtianitatem pertinet, Procopius clariſſimus hiſtoricus, qui vixit temporibus Iuſtiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cum agit de Longobardis, eos non Gentiles fuiſſe & idololatras, ſed Chriſtianæ fidei profeſſores, abſq. dubietate teſtatur. Quo autem tempore ad fidem Chriſtianam venerint, nulla quidem apud Paulum diaconum, qui eorum geſta eſt proſecutus, reperitur mentio. Ex his autem, quæ in dialogis Gregorius Papa ſcribit, colligitur, Longobardorum alios fuiſſe idololatras, vt hi de quibus hic agitur, quos caput capræ immolaſſe auctor eſt idem S. Gregor. dialog. lib. 3. cap. 28. (Bacco enim hircos Gentiles conſueuiſſe immolare, teſtatur Varro lib. 1. de re ruſtic. redditq. cauſam. Auctor etiam eſt Minucius Felix in Octauio, conſueuiſſe Gentiles immolare atque colere caput verrecis. Greg. Papa lib. 7. epiſt. 5. ad Brunichildem Reginam Francorum ſcribens conqueritur adhuc ſupereſſe in Gallijs, qui animaliũ capita immolarent.) Alios Chriſtianos fuiſſe, ſed Arianos, conſtat ex his quæ idem narrat lib. 3. dialog. cap. 29. & in regiſt. lib. 2. epiſt. 2. Alios autem Chriſtianos Catholicos extitiſſe, colligitur ex lib. 3. regiſt. epiſt. 2. & 4.

g *Simplicij Papæ*.] De quo eodem die Beda, Ado, & alij. Tiburi præſertim eius natalis ſolemnitas agitur, ibiq. eius ſacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epiſtolæ, quas deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſticis vbi de ipſo pluribus egimus. To. 6. an. 467.n.72.

h *Ceadda Epiſc.*] De eo ſcribit Beda hiſtor. de geſt. Angl. lib. 3. cap. 28. & lib. 4. cap. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenſet eius ordinationem anno Domini 664. Claruit (vt idem ſcribit) temporibus Vitaliani Pontificis. To. 8. an. 672.n.10.

3 Quinto Nonas Martij. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CÆSAREÆ in Palæſtina ſanctorum martyrum Marini [a] militis, & Aſterij Senatoris, in perſecutione Valeriani: quorum prior accuſatus a commilitonibus quod eſſet Chriſtianus, & interrogatus a Iudice; cum Chriſtianum ſe eſſe voce clariſſima teſtaretur, martyrij coronam capitis abſciſſione ſuſcepit: cùmq. Aſterius corpus martyris capite truncatum, ſubiectis humeris & ſubſtrata veſte quainduebatur, exciperet, honorem, quem martyri detulit, continuo ipſe martyr accepit. In Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Hemiterij [b] & Cheledonij, qui cum apud Legionem Galleciæ vrbem in caſtris militarent, exurgen-

te perſecutionis procella, pro confeſſione nominis Chriſti, Calagurrim vſque profecti, ibi pluribus tormentis afflicti, martyrio coronati ſunt. Eodem die paſſio ſanctorum Felicis [c], Lucioli, Fortunati, Marcię, & ſociorum. Item ſanctorum militum Cleonici [d], Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani, ſub Aſclepiade Prǽſide crucis ſupplicio feliciter triumpharunt. Brixię ſancti Titiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Bambergę ſanctæ Chunegundis [f] Auguſtæ, quæ Henrico primo Imperatori nupta, cum virginitatem ipſo annuente ſeruaſſet, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortem miraculis claruit.

MARTII 3.

To.2.an. 262.n.78. & ſeq.

MARINI & Aſterij.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quæ Cæſareæ Palæſtinę ſubiere, Euſebius eiuſdē ciuitatis Epiſcopus exacte deſcribit lib.7.c.14. a quo etiam Niceph. lib.6.c.13. & 14. & alij eumdem ſecuti auctorem. De reliquijs S.Marini martyris meminit Ioan. Damaſc.orat.3.de imagin.

Fort.de his to. 2. ann. 298. nu.9.

b *Hemiterij & Chelidonij.*] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Horum paſſionis triumphos Prudentius ſacro hymno cecinit; deq. pio fidelium cultu eis exhiberi ſolito hæc ibi eleganter pangit:

Illitas cruore ſancto
Nunc arenas incolæ
Frequentant obſecrantes
Voce, votis, munere.
Exteri necnon & orbis
Huc coloni aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, duo præterea habentur ſacri hymni, quibus eorumdem martyrum Acta & laudes canuntur. Agit de ijſdē Greg. Turonen. lib. de gloria martyr. cap.93. Meminitq. eorumdem S. Eulogius lib.1. mem.ſanct.mart. Nouiſſime de ijſdem in Flore ſanct.Hiſpan.& in theſaur.concion.tom.2.

c *Felicis, Lucioli, & ſoc.*] Beda de his hac die, adſtipulanturq. vet.manuſcrip.

d *Cleonici & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumq. Acta ſummatim complexa referunt.

To.2.an. 305.n.16. & tom.3. ann. 311. nu.19. Circa an. 420.

e *Titiani Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Rampertus Epiſcopus in ſerm.de translat. S. Philaſtrij huius meminit, nonnūq. ponit ordine ab ipſo Philaſtrio; a primo autem eius ciuitatis Epiſcopo hic numeratur decimusquintus.

T.11.an. 1024. nu. 10.& ſeq. & a.1025 n.1. obiit an. 1040. nu.1.

f *Chunegundis Auguſtæ.*] Extant eius Acta, quæ Sur. retulit in to.2. De eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib.3.c.159. Albert.Crant.in Saxon. Metrop. lib.5.cap.5. & alij plures, res Germanorum proſecuti. Claruit ſanctitate circa annum Domini 1030.

xxvij. G Quartò Nonas Martij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

VILNÆ in Lituania B.Caſimiri filij Caſimiri Regis [a], quem Leo X. Romanus Pōtifex in ſanctorum numerum retulit. Romæ via Appia natalis S.Lucij [b] Papę & martyris, qui primo in perſecutione Valeriani ob Chriſti fidem exilio relegatus, & poſtmodum diuino nutu ad Eccleſiam ſuam redire permiſſus, cum plurimum aduerſus

Noua-

Nouatianos laboraſſet, martyrium capitis obtruncatione complevit: quem ſanctus Cyprianus ſummis laudibus celebrauit. Romæ item via Appia ſanctorum martyrum nongentorum [c], qui poſiti ſunt in cœmeterio, ad ſanctam Cæciliam. Eodem die S. Caij [d] Palatini [e] in mare demerſi, & aliorum vigintiſeptem. Nicomediæ ſancti Hadriani [f] martyris, cum alijs vigintitribus; qui omnes ſub Diocletiano Imperatore martyrium crurifragio conſummarunt: cuius memoria ſexto Idus Septembris, quando eius corpus Romam tranſlatum fuit, potiſſimum agitur. Item paſſio ſanctorum Archelai [g], Cyrilli, & Photij. Apud Cherſoneſum paſſio ſanctorum Epiſcoporum Baſilij [h], Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephræm, Neſtoris, & Arcadij.

MARTII 4.

An. 1489. obijt.

CASIMIRI a.] Extant eius Acta ſcripta accurate a Zacharia Ferrerio Vicentino, Epiſcopo Gardenſi, legato Apoſtolico in Polonia: qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, ſacros hymnos, ac denique integrum officium eccleſiaſticum in eius honorem recitandum conſcripſit. Obijt hic ſanctus anno a Chriſto Domino milleſimo quadringenteſimo octogeſimonono.

To. 2. A. 257. nu. 2. & ſeq.

b *Lucij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. l. 7. c. 2. Optat. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. Extat ad Lucium Papam epiſt. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiuſdem meminit ſcribens ad Stephanum Rom. Pont. epiſt. 67. Huius exilium contigit ſub Gallo & Voluſiano Imperatoribus; ſub quibus item, cum poſtliminio reuerſus eſſet, martyrij coronam accepit, Valeriano & Gallieno Conſulibus. De his pluribus diſſeruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius iſta paſſus in perſecutione Valeriani, vide quę diximus in ijſdem Annalibus, & infra 10. Auguſti.

Cir. An. 260. Galliſinus.

c *Martyrum nongentorum.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij. Quod autē hic habetur, hos poſitos eſſe in cœmeterio ad S. Cæciliam, non ſic accipias, vt fuerit aliquod cœmeterium ita dictum: ſed quod in ipſo cœmeterio Calliſti locus erat, dictus ſanctæ Cæciliæ, cuius ibidem adhuc memoria perſeuerat in marmore ſcripta, iuxta quem locum hi ſepulti erant martyres. De tempore paſſionis eorum nihil prorſus penes antiquos. ſi quis autem tempus deſcribit, additq. Conſules, id coniectura tantum ſua facere videtur.

d *Caij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. An. 259. Ado.

e *Palatini.*] Etſi commune id ſit nomen omnibus qui militant in Palatio ex familia Imp. tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, vt apparet ex tit. de Palatinis, Cod. lib. 12. & Cod. Theod. lib. 6. tit. 30. Minores hi erant Comitibus, atque his qui dicebantur Agentes in rebus: Hi in diuerſas prouincias ad diuerſa negotia mittebantur, aliquando etiam ad exigendum cenſum, vt conſtat ex conſtit. nouella Theodoſij & Valentiniani Impp. tit. 43. de Palatin. in his quæ nuper a Petro Pith. ſunt editæ, pag. 36.

f *Hadriani & ſoc.*] Agit de his item Beda. To. 3. A. 311. n. 17.
Extant eorum Acta, & quidem germana, quæ habes apud Sur. tom. 5. die 8. Septembr. & Mombrit. to. 1. Porro de Hadriano & ſocijs Græci agunt in Menologio 26. Auguſti. Illuſtriſſimus ſane martyr Hadrianus, qui licèt paſſus ſit Nicomediæ in Bithynia, Romæ etiam clariſſimus eſt habitus, cuius peruetuſta memoria extat apud arcum Seueri, de qua mentio habetur in Ordine Romano; ibi ſacrum corpus eius, Nicomedia tranſlatum, reconditum eſt; eademq. inter veteres Cardinalium diaconias connumeratur. Eſt ſermo Honorij Auguſtudunenſis de S. Hadriano: cetera autem de tranſlatione eius inferius ad ſextum Idus Septembris dicentur.

g *Archelai & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

h *Baſilij & ſoc.*] De his itidem Græci in Menologio hac die.

xxvj. A Tertio Nonas Martij. Luna. 5

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

ANTIOCHIÆ natalis ſancti Phocæ[a] martyris, qui poſt multas, quas pro nomine Redemptoris paſſus eſt iniurias, qualiter de antiquo illo ſerpente triumphauerit, hodie quoque populis eo miraculo declaratur, quod ſi quiſpiam a ſerpente morſus fuerit, vt ianuam baſilicæ martyris credens attigerit, confeſtim euacuata virtute veneni ſanatur. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Hadriani[b] martyris, qui primo in perſecutione Diocletiani iuſſu Firmiliani Præſidis ob Chriſti fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die paſſio ſanctorum Euſebij[c] Palatini, & aliorum nouem martyrum. Cæſareæ in Palæſtina S. Theophili[d] Epiſcopi, qui ſub Seuero Principe ſapientia & vitæ integritate conſpicuus emicuit. Item in Palæſtina ad ripam Iordanis S. Geraſimi[e] Anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

De alio to. 2. an. 114. n. 4. PHOCÆ a] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio 22. Septembris. Alius hic eſt ab illo eiuſdem nominis Epiſcopo, qui paſſus eſt ſub Traiano, de quo inferius 14. Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turon. etiam leguntur lib. de gloria martyr. cap. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Aſterij Epiſcopi Amaſeæ, cuius quidem mentio habetur in Nicæna ſecunda Synodo; ex eaq. hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italię principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa eſt ei ædes inſigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulum. Hæc S. Aſterius hyperbolice. Eidem martyri Baſilius Imp. ingentem baſilicam erexit Conſtantinopoli, quam etiam celebri monaſterioq. auxit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio Imp.

To. 3. A. 308. n. 13. b *Hadriani.*] Agunt Græci de hoc Hadriano Palæſtino 4. Februarij: ſed male ſub Decio paſſum ferunt: ſiquidem eius gentilis Euſebius lib. 8. cap. 21. in fine, coronatum eſſe martyrio teſtatur, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imp.

c *Euſebij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij, quibus aſſentiūtur vet. manuſcrip.

d *Theophili Epiſc.*] De eo Euſebius hiſt. l. 5. cap. 21. & 26. & Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & alij. Hic inter Orientales Epiſcopos, ſub Victore Rom. Pontifice, aduerſus Quartodecimanos magis magiſq. inualeſcentes ſtrenue ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta videtur Victoris Papæ epiſtola, quæ mendoſe inſcripta eſt ad Theophilum Epiſcopum Alexandrinum, quem conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij iunioris Imperatoris. To. 2. A. 191. nu. 4. & a. 198. num. 1. & ſeq.

e *Geraſimi.*] Græci in Menologio agunt de Geraſimo pridie huius diei. Conſtat tamen ex Cyrillo monacho, qui ijſdem cum Geraſimo vixit temporibus, in Actis ſancti Euthymij, quæ ſcripſit, ipſum deceſſiſſe quinta Martij Indict. decimatertia, ſub Conſulatu ſecundo Zenonis Aug. qui annus ex ſupputatione recentiorum ponitur a Chriſto nato quadringenteſimus ſeptuageſimusquintus. multa ibi de Geraſimo habet idem auctor, necnon in vita S. Sabæ Abbat. apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In Actis item ſancti To. 5. A. 420. nu. 49 to. 6. ann. 452. nu. 35. an. 475. n. 42. citius.

Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu: habentur apud Sur. tomo 5. De alijs admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in Prato ſpirituali cap.107. Cedrenus in compend. ſub Zenone, & alij. Ex illis aliqua ſcriptor ille vitæ ſancti Hieronymi, de quo agemus inferius, & quis fuerit oſtendemus, eidem S.Hieronymo falſo adſcripſit.

6 Pridie Nonas Martij. Luna. B 25.xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13]	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NICOMEDIÆ natalis ſanctorum martyrum Victoris [a] & Victorini, qui per triennium cum Claudiano & Baſſa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retruſi in carcerem, ibidem vitæ ſuæ curſum impleuerunt. Terdonæ ſancti Marciani [b] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur. Conſtantinopoli ſancti Euagrij [c], qui tempore Valentis a Catholicis electus Epiſcopus, ab eodem Imperatore in exilium miſſus, migrauit ad Dominum. In Cypro ſancti Cononis [d] martyris, qui ſub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iuſſus currere, in genua procumbens in oratione reddidit ſpiritum. Item paſſio ſanctorum quadragintaduorum martyrum [e], qui in Amorio comprehenſi, & in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ S. Baſilij Epiſcopi, qui a ſancto Silueſtro Papa ordinatus, verbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſanctiſſime gubernauit.

M A R T I I. 6.

Fortaſſe cir.a.253. VICTORIS *& Victorini* a.] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib.3.cap.180. Agunt item Græci de Victore & Victorino 31. Ianuarij, quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinthi ſub Decio Imperatore paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

Circa an. 130. b *Marciani Epiſcopi.*] Extant eius Acta, quæ ex antiquioribus monumentis Mombrit. recitat tom.2. breui autem compendio Petrus in catal.lib.3.cap.189. Paſſus eſt (vt eadem To 4.an. Acta teſtantur) ſub Hadriano Imperatore.

371.nu.9. c *Euagrij Epiſc.*] Græci itidem. Porro de eo ſcribit Socrates hiſt. lib.4. cap.13. Adſcribitur hic trigeſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Nicephoro Epiſc. in chronico. Vixit eodem ſæculo Euagrius S. Hieronymi perneceſſarius; qui, defuncto Paulino, ſubrogatus eſt Antiochenus Epiſcopus: alius item Euagrius natione Ponticus, aliquando clarus eodem ſæculo vixit, ſed Origenis labe conſperſus, extra claſſem Catholicorum eſt eiectus: in quem ſæpe inuehitur idem S.Hieronymus.

d *Cononis.*] De eo etiam Græci in Menologio hac die agunt; quem Nazareth oriundum, præclaris certaminibus pro fide ſuſceptis, nobilitatum ferunt, dum breui com- To.2. an. 254.n.26.

pendio martyrium eius deſcribunt.

e *Quadragintaduorum martyrum.*] Græci etiam de his hac die in Menologio: recenſentq. inter ipſos Theodorum, Conſtantinum, Theophilum, & Baſſum.

f *Baſilij Epiſc.*] De eo item tabulæ Bononienſis eccleſiæ, & Sigon. libro de eccleſ. Bononien. de quo ſupra. Circa an. 350. Sigonius.

xxiiij. C — Nonis Martij. Luna. — 7.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN monaſterio Foſſænouæ prope Tarracinam ſancti Thomæ Aquinatis confeſſoris & doctoris, ordinis Prædicatorum nobilitate generis, vitæ ſanctitate, & Theologiæ ſcientia illuſtris. Tuburbi in Mauritania natalis ſanctarum martyrum Perpetuæ [b] & Felicitatis; quæ cum eſſet prægnans (vt S. Auguſtinus ait) expectata iuxta leges, vt pareret, dum parturiebat, dolebat; obiecta feris gaudebat; paſſiq. ſunt cum eis Reuocatus [c], Saturninus, & Secundolus; quorum vltimus quieuit in carcere, reliqui omnes beſtijs traditi ſunt, ſub Seuero Principe. Cæſareæ in Palæſtina paſſio ſancti Eubuli [d], qui cum eſſet ſocius ſancti Hadriani, biduo poſt illum laniatus a leonibus, & gladio trucidatus, vltimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam accepit. Nicomediæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum in exilium pulſus, illic defunctus eſt. Peluſij in Ægypto ſancti Pauli [f] Epiſcopi, qui eadem ex cauſa exul occubuit. Brixiæ ſancti Gaudioſi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide ſancti Pauli [h] cognomento Simplicis.

MARTII 7.

an. 1260. THOMÆ *Aquinatis.*] Celeberrimi Doctoris Acta ſcripta fuſius habentur a Dauid Romæo, Paulo Regio, & Surio tomo 2. Plura ſanctus Antoninus in tertia parte tit. 23. cap. 7. & ſeq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apoſtolicæ litteræ Gregorij Decimi Rom. Pontificis ad ipſum ſcriptæ, quibus eum vocauit ad Lugdunenſe Concilium: illas autem Clementis Quarti ad ipſum datas legi in illius regiſt. Relatus eſt inter ſanctos a Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litteræ Apoſtolicæ. Vix quiſquam enarrare ſufficeret, quot vir ſanctiſſimus atque eruditiſſimus Theologorum præconijs celebretur; quantumq. eius illibatæ doctrinæ a ſanctis Patribus in SS. Oecumenico Tridentino Concilio conſidentibus fuerit acclamatum: iureq. ob eam cauſam a ſanctiſſimæ memoriæ Pio Quinto Rom. Pontifice inter celebriores Doctores Eccleſ. fuit adnumeratus, dum huius diei celebritatem iiſdem ſacris ſolemnibus peragi voluit, quibus Bonifacius Octauus Papa ſanctorum quatuor Doctorum Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi feſtiuitates celebrandas conſtituit. Extat de his ſacrum diploma da-

tum

tum anno Domini 1567. tertio Idus Apri-
lis, Pontificatus eius anno ſecundo.
To. 2. an. b *Perpetuæ & Felicitatis.*] De his etiam hac
205 n. 21. die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Harum
& ſeq. frequenter meminit S. Auguſtinus, dignisque
laudibus celebrat, vt in tractatu habito de
tempore Barbar. eſt quintus de diuer. ibique
capite 5. item in Pſalmum 47. ac de origine
animæ ad Vincentium lib. 3. cap. 9. & lib. 4.
cap. 18. rurſus etiam ad Renatum lib. 1. cap.
10. ac denique ſerm. de cultura agri, cap. 4.
tom. 9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Poſſidius
in indiculo, S. Auguſtinem tres tractatus ha-
Extant in buiſſe in harum martyrum die natali, quos
poſtrema excidiſſe dolemus. In ſacro Canone Miſſæ
editione Perpetuæ & Felicitatis nomina recenſentur.
Plantini Meminit Tertull. de ipſarum altera, Perpe-
num. 103. tua ſcilicet, libro de anima; ex quo errare cō-
104. & uincuntur hi, qui has paſſas referunt tempo-
105. ribus Gallieni: nam Tertullianus, qui de ea
ſcribit, vixit ſub Seuero Imper. Expectata eſt
Felicitas vt pareret, iuxta l. prægnantis, ff. de
pœn. cui ſanctus Auguſtinus videtur allude-
re. Eiuſmodi legem ab Ægyptijs primo la-
tam, & ab ijs à Græcis acceptam, tandemque
ad Romanos dilapſam, auctor eſt Plutarchus
libro de his qui ſero a numine puniuntur, c. 4.
Poſita erant harum ſacra corpora Carthagi-
ne in maiori baſilica, vt auctor eſt Victor.
Epiſc. Vtic. lib. 1. de perſecut. Vuand. Eam-
dem puto eſſe baſilicam, ab eademque Per-
petua martyre denominatam, de qua in præ-
fatione ſecundi Concilij Carthaginenſis mē- To. 5. an.
tio habetur: ibi enim Perpetua Reſtituta ap- 397. n. 55.
pellatur eccleſia, in qua dicta Synodus eſt ce-
lebrata. Eſt præterea altera Felicitas in-
ſignis martyr, de qua inferius ſexto Idus
Iulij.

c *Reuocatus, & ſoc.*] Ex eorumdem Actis To. 2. an.
Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 3. 205. n. 24.
cap. 182. agunt hac die.

d *Eubuli.*] Græci etiam. Scribit de Eubu- To. 3. an.
lo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 21. in fine, paſſumque 308. n. 13.
refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletia-
ni Imperatoris.

e *Theophili Epiſcopi.*] Agunt de eo item Græ- To. 9. an.
ci in Menolog. hac die, eiuſque pro fide Ca- 733. nu. 2.
tholica certamen paucis deſcribunt. & an. 814

f *Pauli Epiſcopi.*] Iidem de eo Græci hac nu. 12. an.
die in Menologio agunt, eademq. referunt, 816. n. 45.
quæ hic ponuntur. & ſeq.

g *Gaudioſi Epiſcopi.*] De eo etiam tabulæ ec- Circa an.
cleſiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodeci- 410.
mus eius Eccleſiæ Epiſcopus: a Philaſtrij au-
tem tempore, qui numeratur eius ſedis Epi-
ſcopus ordine ſeptimus, ſextus ponitur à Rā-
perto Epiſcopo Brixiano in ſerm. de tranſlat.
S. Philaſtrij.

h *Pauli Simpl.*] Græci etiam de eo in Me- Circa an.
nolog. hac die. Fuit diſcipulus Antonij Ma- 320.
gni, vixitq. temporibus Conſtantini Impera-
toris. Plura de ipſo in vit. Patrum parte 1.

8 Octauo Idus Martij. Luna. D xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

APVD Antinoum Ægypti vrbem natalis ſanctorum martyrum Philemonis [a] & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad Iudicem adducti, cum conſtanter idolis ſacrificare renuiſſent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouiſſime gladio cæſi martyrium compleuerunt. Item ibidem paſſio ſanctorum Ariani [b] Præſidis, Theotici, & aliorum trium, quos Iudex ſubmerſos in mare necauit; ſed delphinorum obſequio corpora eorum ad littus delata ſunt. Nicomediæ ſancti Quinctilis [c] Epiſcopi & martyris. Carthagine ſancti Pontij [d] diaconi beati Cypriani Epiſcopi, qui vſque ad diem mortis illius cum ipſo exilium ſuſtinens, vitæ & paſſionis eius egregium volumen reliquit, atque in ſuis paſſionibus Dominum ſemper glorificans, co-

ronam

ronam vitæ promeruit. Item in Africa ſanctorum Cyrilli [e] Epiſcopi, Rogati, Felicis, item Rogati, Beatæ, Hereniæ, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hiſpania depoſitio B. Iuliani [f] Epiſcopi & confeſſoris, ſanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia ſancti Felicis [g] Epiſcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit.

MARTII 8.

To. 3. an. 310. n. 24. PHILEMONIS *& Apollonij* a.] De his Vſuardus hac die, Græci autem in Menologio ad 19. Kal. Decemb. vna cum Thyrſo, Lucio, & Callinico, & ſocijs, quorum omniũ Acta ſcripſit Metaphraſtes ex vetuſtioribus monumẽtis; retulit ex Lippom. in to. 5. & Sur. in tom 6. De his etiam in vit. Patrum par. 1. cap. 19.

To. 2. an. 253. nu. 110. & to. 3. an. 310. nu. 24. b *Ariani Præſidis, & ſoc.*] Agit de his omnibus Vſuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arianus ferociſſimus omnium perſecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrſi & ſociorum indicant: res geſtæ etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphraſtes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lippom. to. 6. & Sur. to. 2. die 13. Martij, perſecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuerſione atque martyrio agitur in Actis prædictorum martyrum Thyrſi, Lucij, Gallinici, & ſociorum, apud Metaphraſt. die 14. Decembr.

c *Quinctilis Epiſcopi.*] Beda de eo hac die, additque Capitolinum, ſed Quinctilium, pro Quinctili: adſtipulantur item vet. manuſcr.

To. 2. an. 238. nu. 5. & an. 261. nu. 39. d *Pontij diac.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcripta. Agit de Pontio Hieron. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. Confundunt hunc nonnulli cum Pontio qui paſſus eſt in Gallijs: ſed alius ille a Pontio Carthaginenſi diacono, qui & Carthagine quieuit, notiſſimus ob ſcripta a ſe Acta S. martyris Cypriani. De Põtio autem in Gallia martyre inferius agitur pridie Idus Maij.

e *Cyrilli Epiſcopi & ſociorum.*] Agit de his Beda, & alij eum ſecuti, conſentiuntque vet. manuſcrip.

To. 8. an. 690. n. 11. obitus. f *Iuliani Epiſc.*] De eo hac die in breuiario Toletano, Vſuardus autem 6. huius. Succeſſit hic Quirico Epiſcopo, quem præceſſit S. Ildefonſus ſucceſſor S. Eugenij: interfuit Concilio Toletano duodecimo celebrato anno primo Eringij Regis, a Chriſto autem 680. vt ex eius Actis conſtat, licet mendoſus codex Iulium pro Iuliano dicat in ſubſcriptione Epiſcoporum, ſed recte cap. 1. Sedit autem annos decem, menſem vnum, & dies ſeptem; migrauit ex hac vita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi omnium pene errore irrepſit, vt omnes hunc appellent Iulianum cognomento Pomerium, eiuſque ſcriptiones eodem inſcribant cognomine. Quàm autem diuerſus ſit a Iuliano Pomerio hic de quo agimus, longum quod extat inter vtrumque temporis interuallum facile perſuadet: nam Iulianus Pomerius vixit temporibus Gelaſij De hoc to. 6. ann. 453. n. 57. Papæ; quod ex eo cognoſces, dum Gennadius ſcribens ad eumdem Pontificem librum illum de vir. illuſtr. (vt ipſe teſtatur cap. 100.) cum agit de Pomerio c. 98. illum adhuc viuere teſtatur. & ne quis exiſtimet, Pomerium illum, de quo ſcribit Gennadius, alium eſſe a Iuliano Pomerio, de quo vertitur controuerſia, conſulat Iſidorum de vir. illuſtr. cap. 12. & Honorium Auguſtud. c. 12. & intelliget, vnũ eumdemque eſſe; quem (vt diximus) conſtat floruiſſe temporibus Gelaſij Papæ circa annum Domini 495. At vero Iulianus Epiſcopus Toletanus, de quo hic agitur, poſt annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantum, in Gallijs vixiſſe dicitur, vt tam Gennadius, quam Honorius atteſtantur, nec reperitur fuiſſe eccleſiæ alicuius Epiſcopus. Accedit etiam, quod eumdem Iulianum Pomerium Iſidorus inſimulat hæreſis Tertulliani, cum in libris, quos ſcripſit de natura animæ, illam conatus eſt affirmare eſſe corpoream: quæ quidem indigna ſunt, quæ tribuantur Iuliano Epiſcopo Toletano, fidei Catholicæ integritate probatiſſimo. Certe in vita huius antiquitus ſcripta, quam citat Vaſæus in Annalibus Hiſp. nullam prorſus de huiuſmodi cognomine fieri mentionem affirmat. Trithem. cum agit de ſcrip. Eccleſ. in eumdem errorem lapſus eſt, vt vnum eumdemque putarit Iulianum Pomerium cum Iuliano Epiſcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de vir. illuſtr. cap. 54. & 56. alium eſſe Iulianum Pomerium ab Epiſcopo Toletano demonſtrat. Vnde autem errandi occaſio prouenerit, inueſtigemus. Conueniunt nomine, atque ſacrarum litterarum profeſſione, dum vterque inter ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur; & quod maius eſt, eiuſdem facultatis & nominis commentarios

edide-

ſederunt. Scripſit enim ille Pomerius (vt teſtatur S. Iſidorus de vir. illuſt. c. 12. itemque Honorius) commentarium tribus libris diſtinctum, quem Prognoſticon appellauit, de vitæ futuræ contemplatione: elaborauit idem opus ſanctus Iulianus Epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctum, eodemq; nomine Prognoſticon nuncupatum; vnde (vt diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porro ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani Epiſcopi Toletani, longe aliud eſſe illud opus ab eo inueniet, quod Pomerius elaborauit: nam ſæpius citat in eo S. Gregorium Papam, quem conſtat longe poſt illius Pomerij tempora vixiſſet. At quod omnem prorſus aufert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus Epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cùm in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe preceptorem S. Eugenium; quis ſit auctor, & quo vixerit tempore, aperte ſignificat. Huius etiam, & non Iuliani Pomerij (vt falſo inſcribitur) eſt ille egregius cõmentarius contra Iudæos ad Eringiũ Regẽ; vbi in fine auctor, cõnumeret ab incarnatione Domini vſque ad illud tempus, quo librum abſoluit, annos 686. longe alium ſe eſſe ab illo declarat.

g *Felicis Epiſc.*] De eo ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. cap. 15. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimum trigeſimum. T.7. ann. 627. n. 35.

9 Septimo Idus Martij. Luna. E xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

APVD Sebaſten Armeniæ natalis ſanctorum Quadraginta [a] militum Cappadocum, qui tempore Licinij Imperatoris ſub Præſide Agricolao poſt vincula & carceres teterrimos, poſt cęſas [b] lapidibus facies, frigidiſſimo hyemis tempore ſupra ſtagnum rigens pernoctare nudi ſub dio iuſſi ſunt, vbi gelu conſtricta eorum corpora diſrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium conſummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omnium præclaras glorias ſanctus Baſilius, alijq; Patres ſcriptis ſuis celebrarunt. Nyſſæ depoſitio S. Gregorij [d] Epiſcopi, fratris beati Baſilij Magni, vita & eruditione clariſſimi, qui ob fidei Catholicæ defenſionem ſub Valente Imp. Ariano ciuitate ſua pulſus eſt. Barcinone in Hiſpania S. Paciani [e] Epiſcopi, tam vita quam ſermone conſpicui, qui tempore Theodoſij Principis in vltima ſenectute finem vitæ ſortitus eſt. In Morauia ſanctorum Epiſcoporũ Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarum regionum gentes cum earum Regibus ad fidem Chriſti perduxerunt. Romæ B. Franciſcæ [g] viduæ, nobilitate generis, ſanctitate, & miraculorum gratia celebris. Bononiæ B. Catherinæ virginis, ordinis S. Claræ vitæ ſanctitate illuſtris, cuius corpus magno cum honore ibidem colitur.

MARTII. 9.

T. 1. ann. 58. n. 96. t. 2 an. 176. n. 14. & t. 3. an. 316. nu. 39. & ſeq. & to. 5. an. 438. n. 13.

QVADRAGINTA *militum.* a] Tam Latini, quam Græci de iiſdem agũt hac die. Extat de his egregius ſermo ſancti Baſilij; duæ inſuper ornatiſſimæ orationes S. Gregorij Nyſſeni, ſeu potius vna, duobus diebus vix abſoluta ob frequentiſſimum cœtum, quo impediente, eam prima die abſoluere minus licuit. Horum Acta ex vetuſtioribus monumentis accepta edidit Metaphraſt. eaq. habet Lippomanus.

to. 7. & Sur. to. 2. Fuerunt omnes (vt ſcribit S. Baſilius) natione Cappadoces, ex diuerſis ciuitatibus orundi. De inuentione reliquiarũ ipſorum, opera S. Pulcheriæ Auguſtæ, ſcribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. c. 10. & Beda de ſex ætat. Aliæ autẽ eorumdem ſanctorum reliquiæ, quæ aſſeruabantur Cæſareæ Cappadociæ in monaſterio ſanctarum virginum, a nepte S. Baſilij, diuino monitu, cõceſſæ ſunt S. Gaudentio Epiſcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tamquam ingentem adeptus theſaurum, ſummo perfuſus gaudio, illas detulit in Italiam, quas in baſilica a ſe erecta honorificentiſſime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliam, qua non ſolum rei geſtæ hiſtoriam retexit; verum etiam occurrens tacitæ de ſanctis reliquijs obiectioni, hæc ait. Licèt enim cineres exuſtorum corporum mandato perſecutoris in fluuium iacerentur, non defuerũt religioſæ manus; quæ partem cineris vel furto eriperent, vel pretio compararent. Hæc Gaudentius. Præter hæc etiam conſtat ex prędictis eorũdem martyrum Actis, ipſas reliquias in profluentem proiectas, diuina operante virtute, ad fluminis ripam eſſe delatas, & ab Epiſcopo Petro ſumma cum diligentia collectas. De loco martyrij idem S. Gaudentius affirmat, paſſos eſſe Sebaſte ciuitate metropolitana Minoris Armeniæ. Erexit baſilicam Conſtantinopoli in honorem prædictorum martyrum Tyberius Imp. quam Mauritius eius ſucceſſor abſoluit. hiſt. Miſcel. lib. 17. anno quinto Mauritij Imp.

b *Caſas lapidibus facies.*] Polybius lib 6. dum recenſet ſupplicia militaria, non tantum illos cædi fuſtibus, ſed etiam contundi lapidibus ſolitos narrat, prout etiam in hos milites factum apparet. De ceteris autem militaribus pœnis notauimus ſupra die 29. Ianuarij, dicturi & inferius ſuo loco de decimatione in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

c *In rigens ſtagnũ miſſi ſunt.*] Eadem fere S. Baſil. in orat. de Quadraginta mart. his verbis: Igitur ſancti Dei ſub dio pernoctare in ſtagno quodam iuſſi ſunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, ſed turpiter lapſus, dum pro *περὶ ἣν ἡ πόλις κατῴκισται*, dixit, pro mœnibus ciuitatis erat: cum alioqui ipſe Baſilius diſerte deſcribat, media in vrbe, atq; in ſtagno, circum quod vrbs habitabatur, martyres fuiſſe cruciatos: dubium nõ eſt, ſtagnum frigidarij ibi iuxta calidariũ de more fuiſſe extructum. Eadem videtur affirmare Greg. Nyſſ. orat. 2. de ijſdem martyribus, vbi hæc verba: Imperat tyrannus, vt gelu athletæ excruciati extinguantur, &c. Certe niſi vitium ſit in tranſlatione, cùm gelu ſit concretio aquæ ex frigore; prædictos in aquam poſitos eſſe, quiſque intelligit. Confirmare hæc videntur, quæ paulo poſt ſequuntur, his verbis: Vnanimiter vniuerſi hoc occupato loco, qui publicis tunc balneis vacabat, quaſi & ipſi lauacro corpora curaturi & extersuri, haud cunctanter tunicarum amictum deponebant. Paulo poſt item ſic: Elementorum quidem natura congelationi ſuccumbebat: martyrum vero natura quaſi indomita & inuicta erat. Itemq; inferius: Deſluebant digiti gelu paulatim carptimq; exciſi. S. Ephrem Syrus quoque in ea oratione, quam habuit de ſanctis Quadraginta martyribus, expreſſum habet, eoſdem paſſos in ſtagno. Hæc omnia autem multo planiora apud Metaphraſtem ac vetera Martyrologia habentur expreſſa: quæ tamen redduntur ambigua ex his, quæ inferius de ijſdem ſanctis martyribus idem S. Baſilius eadem oratione, vitioſa tranſlatione confuſa, ſcribit his verbis: In terra primum exerciti, deinde in aere ſub dio; poſtremo igne crematos aqua excepit, &c. Significare volens, hiſce quatuor elementis eo ordine ſic eſſe probatos, vt poſtremo eos igne crematos tunc aqua exceperit, & non prius; ſed ſub nudo aere nudos expoſitos, fuiſſe frigore cruciatos. In eamdem ſententiam S. Gaudentius Epiſcopus Brix. in ſermone, quem habuit de dedic. baſil. illorum deſcribens certamen, hic habet: Iudex proſpiciens regionis naturam nimijs rigentem frigoribus, tempus etiam, quo maxima hiemis aſperitas, Aquilone flante, violentius incumbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebantur: ſtagnum quoque vrbi, in qua iſta gerebantur, ſubiacens longe lateq; diffuſum, validiſſimo gelu durante, iter ſolidum plauſtris gementibus accommodabat. hac ergo vi loci, & temporis immanitate perſpecta, ſacrilegij Gentilis exactor iſtud ſupplicij genus ſanctis adhibere imperat, vt nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinoſa duritie pernoctarent, balneis non longe ſub conſpectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus perſecutor, animas eorum magis interficere geſtiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorumdem ſanctorum martyrum ſacras reliquias a S. Baſilij nepte accipere meruit. Secundum itaque S. Baſilium, & S. Gaudentium, poſita eſt hic in margine alia diuerſa lectio. Quæ conciliari facile poſſit, ſi dixerimus balnei frigidarium alte concretum longo hiemis tempore, vt ingentia deſuper ſubire onera potuiſſet, in eoque ſic glacie conſtricto ſub dio poſitos eſſe martyres frigore cruciandos. Quod autem, abſque eo quod dimitterentur in ſtagnum, plus ſatis eſſe ad cruciatum, nudos eos exponi ſub dio; docent ea, quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ paſſi ſunt Romani milites illic agentes in expeditione ſub Corbulone, ſcribit Corn. Tacit. lib. 13. his verbis: Ambuſta multorũ artus vi frigoris, & quidam inter excubias exanimati ſunt, annotatuſq; miles, qui faſcẽ lignorũ geſtabat, ita præriguiſſe, vt manus

oneri

oneri adhærentes, truncis brachijs deciderēt. Hæc Tacit. Nec prætérimus, quod ſanctus Ioannes Chryſoſtomus, qui in Armenia exulauit, pluries ſuis epiſtolis queritur de eius regionis frigoris immanitate, præſertim ad Olympiadem ſcribens epiſt. 4. & 6. Plutarchus in Lucullo inter genera tormentorum recenſet ſtationem ſub dio, ardente Sole, & frigoris tempore in luto ac glacie. Rurſum vero in eadem Armeniæ prouincia paſſi reperiuntur alij quadragintaocto numero martyres, quorum meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 10. c. 24. & de gloria martyrum c. 96. & Sigebert. in chron. ann. 58.

To. 4. an. 369. n. 67. & ſeq. d *Gregorij Epiſc.*] Vſuardus item hac die de eo, Græci autem in Menologio quarto Idus Ianuar. Plura de ipſo S. Gregor. Nazian. in oratione dicta in laudem Baſilij: ſcripſitq. ad eum egregiam epiſtolam, qua ipſum e rhetoricis ſtudijs ad ſacros perſcrutandos libros reuocauit: eſt epiſt. 43. Sunt & aliæ ab eodem ad ipſum ſcriptæ, videlicet, 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 142. Quomodo autem in exilium actus ſit ab Arianis ob fidei Catholicæ defenſionem, meminit ſanctus Baſilius epiſtola 10. idemque ipſe Gregorius de re ipſa in epiſt. ad Olympium monachum de vita ſanctę Macrinæ ſororis. Poſt Valentis Imp. Ariani obitum, ab Antiochena Synodo ad reparandas Orientales eccleſias iam collapſas deſtinatus eſt, vt idem ipſe in eadem epiſtola teſtatur. Alia inſuper honorificentiſſima legatione functus eſt, cum a SS. œcumenico Concil. Cōſtantinopolitano ſub Theodoſio habito ad viſitandas eccleſias Arabiæ miſſus eſt, vt ipſe ſcribit in epiſt. ad Flauianum. Tantus denique fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & ſanctione Imperiali laudari mereretur, eſt conſtitutio Theodoſij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. De eodem S. Hieronymus, tamquam de homine ſatis ſibi cognitó cùm eſſet Conſtantinopoli, ſcribit lib. de ſcrip. Eccleſ. Vixit autem vſque ad vltimam ſenectutem: conſtat enim eum interfuiſſe aliæ Synodo Conſtantinopolitanæ habitæ anno decimoſexto Theodoſij Imper. qui eſt annus Domini trecenteſimus nonageſimuſquartus, vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pag. 390. & 391. Hunc etiam plurimū celebrat Suidas, eiq. inter illuſtres illius temporis oratores primas defert. Vincentius Lirinenſis in libro aduerſus hæreſes eumdem eiuſmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyſſenus fidei, conuerſationis, integritatis, & ſapientiæ merito frater Baſilio digniſſimus. Niceta in ſchol. 19. ad orat. Greg. Nazian. in funere Baſilij, dicit hunc fuiſſe aliquando coniugio obligatum; idque teſtatur Niceph. hiſt. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipſemet in libro de laud. virgin. Coniugem appellatam eſſe Theoſebiam, inſignemq. fuiſſe ſanctitate mulierem, teſtatur S. Gregor. Nazianz. epiſt. 95. ad ipſum Gregorium ſcripta, cum eum de obitu illius conſolatur.

e *Paciani Epiſcopi.*] De eo item Vſuardus To. 2. an.
hac die, aſſentiunturque vet. manuſcrip. Agit 146. n. 25.
de Paciano S. Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſ. in ipſo, & in Dextero eius filio: qui in ſæculo etiam clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus; ad quem idem S. Hieronymus inſcripſit librum de ſcriptoribus Eccleſiaſticis: porro Dexter eruditione inſignis ſcripſit hiſtoriam ad ſanctum Hieronymum, prout ipſe teſtatur de ſcript. Eccleſ. in Dextero, & in apologia aduerſus Rufinum lib. 2. Extant Paciani opuſcula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parænesis de pœnitentia, atq. etiam de baptiſmo opuſculum.

f *Cyrilli & Methodij Epiſcoporum.*] Haben- Tom. 10.
tur horum res geſtæ in breuiario religioſiſ- an. 879. n.
ſimæ Polonorum eccleſiæ, ſex lectionibus ſe- 83. & an.
cundum ritum Eccleſiaſticum diſtinctæ. Di- 880. n. 15.
cti ſunt ambo Morauorum & Slauorum Apoſtoli; & licèt Methodio Morauia tantum tribuatur, tamen ex regiſtro Ioannis Octaui Papæ ſatis apparet, eum Methodiū fuiſſe Slauorum Epiſcopum, qui ordinatus ab Hadriano Secundo Rom. Pōtifice prædeceſſore eiuſdem Ioānis Octaui, ab eo ad Slauorum populum miſſus fuit, prout eiuſdem Ioannis Papæ indicant litteræ ad ipſum Regem datæ decima Iunij, Indict. 12. anno Domini 879. qui item ad eumdem Methodium ſcripſit epiſtolam 202. datam eodem die & anno quo ſuperior ad Regem, qua eum vocat Romam, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret, redderet rationem: falſis enim quibuſdam calumnijs fuerat accuſatus, aliter docere, quàm ipſe accepiſſet a Romana Eccleſia: qui anno ſequenti Indict. 13. menſe Iunio Romam venit, & in Synodo cauſam dixit: probataque ſua fide, obtinuit quod optabat a Rom. Pōtifice; nimirum vt Slauorum lingua laudes Deo dicere, & ſacra peragere licitè poſſet; ita tamen, vt prius Latina lingua Euangelium coram populo legeretur. Extat de his omnibus epiſtola eiuſdem Ioannis Papæ 252. data 12. Iun. Indict. 13. ad Slauorum Principem. Reuerſus S. Methodius ad Slauos, cū vberes fructus de Euangelica prædicatione colligeret, grauiſſima fuit perſecutione vexatus; quem idem Pontifex, datis ad eum litteris, eſt conſolatus, epiſt. 278. dat. Kal. April. Indict. 14. Habetur in dictis eorūdem Actis, ipſorum opera, corpus S. Clementis Romani Pont. Romam fuiſſe delatum, & in baſilica S. Clementis reconditum: ſed de his conſule quæ habentur in die natali ſancti Clementis inferius. Porro ijdem Romæ morientes, miraculis clari ſepulti ſunt; quorum ſacras reliquias nuper ſub altari in eiuſdem eccleſiæ ſacello peruetuſto repertas eſſe accepi. Agit de ijſdē Martinus Polonus in ſupput. temporum, anno Domini 859. Æneas Siluius hiſtor. Bohem. Libro 1. cap. 13. Mart.

Chro-

Chromer. de reb. Polon. lib. 3. & alij plures.

Obijt an. 1440. g *Franciſca vidua*] Legi ex archiuio eius monaſterij duos manuſcript. codices, quibus eius præclariſſima Acta, & miracula quidem inſignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam poſt obitum claruit, teſtibus examinatis, ſunt ſcriptorum monumentis perpetuis conſignata.

xxj. F Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

APAMEÆ in Phrygia natalis ſanctorum martyrum Caij [a] & Alexandri, qui (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus in libro aduerſus Cataphrygas hæreticos) in perſecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioſo martyrio coronati ſunt. In Perſide paſſio ſanctorum quadragintaduorum [b] martyrum. Corinthi ſanctorum martyrum Codrati [c], Dionyſij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Creſcentis, qui in perſecutione Decij & Valeriani, ſub Iaſone Præſide, gladio cæſi ſunt. In Africa S. Victoris [d] martyris, in cuius ſolemnitate S. Auguſtinus ad populum tractatum habuit. Hieroſolymis S. Macarij [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius hortatu loca ſancta a Conſtantino & Helena expurgata, & ſacris baſilicis illuſtrata ſunt. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio S. Droctouei [f] Abbatis, diſcipuli beati Germani Epiſcopi. In monaſterio Bobienſi ſancti Attalæ [g] Abbatis, miraculis clari.

MARTII 10.

To. 2. an. 173. n. 23. CAII, *& Alexandri* a.] De his item hac die Bed. Vſuard. Ado, & vet. manuſcrip. Eorum martyrium ſcripſit S. Dionyſ. Epiſc. Alexandrinus: extat apud Euſeb. hiſt. lib. 5. ca. 15. in fi.

b *Quadragintaduorum martyrum*.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri.

To. 2. an. 254. n. 26. c *Codrati, & ſoc*] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregium martyrium ex veteribus monumẽtis ſcripſit Metaphraſtes, quod recitat Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

To. 2. an. 253. n. 52. d *Victoris*.] Scribit Poſſidius in indiculo c. vlt. S. Auguſtinum in eius die natali tractatũ habuiſſe. Plures reperiuntur eiuſdem nominis in Africa martyres, vt ille inter alios, quem ſcribit Lucianus in epiſtola ad Celerinum, vna cum ſocijs in carcere fame occubuiſſe. eſt 12. apud Cyprian. edit. Pamel.

e *Macarij Epiſcopi*.] Interfuit hic magno Nicæn. Concil. aduerſus Arium, cui ſemper ab exordio naſcentis hæreſis accerrime reſtitit, vt eiuſdem Arij litteræ teſtantur, quas recitat S. Epiph. in panar. hæreſ. 69. & Niceph. lib. 8. ca. 9. Extat ad hunc ipſum Conſtantini Imp. in epiſt. apud Socrat. lib. 1. c. 2. Plura de eo Rufin. lib. 1. c. 2. Sozom. lib. 1. cap. 3. & alij, qui ab ijſdem acceperunt. Ne quis autem Macarij nomine decipiatur; ſcire debet, fuiſſe eiuſdem nominis, eiuſdemque ſedis Epiſcopum temporibus Iuſtiniani Imp. qui ob hæreſim Origeniſtarum ſede excidit: de quo ſcribit Euagrius hiſtor. lib. 4. cap. 36. licèt tandem cantans palinodiam, fuerit reſtitutus. To. 3. an. 312. num. 112. ann. 325. n. 21. ann. 326. n. 31 ann. 331. n. 13.

f *Droctouei Abb*] De eo etiam Vſuardus, & Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 16. claruit circa annum Domini quingenteſimũ ſeptuageſimũ. An. 570.

g *Attala*

T 8. ann. 626.n.35. g *Attala Abb.*] Beda item, Vſuardus, Ado, & alii hac die. Scripſit eius vitam fideliſſime Ionas abbas, quæ habetur apud Bedam to. 3. quam & Sur. retulit in to. 2. Eſt autem de eodem mentio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2 die 1. April. Sigeb. in chron. an. 624. Petrus in catal. lib. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 71.

11 Quinto Idus Martij. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

CARTHAGINE ſanctorum martyrum [a] Heraclii & Zoſimi. Alexandriæ paſſio ſanctorum Candidi [b], Piperionis, & aliorum viginti. Laodiceæ in Syria ſanctorum martyrum Trophimi [c] & Thali, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa ſæuaq; tormenta coronas gloriæ ſunt aſſecuti. Antiochiæ commemoratio plurimorum [d] ſanctorum martyrum, quorum alij Maximiani Imperatoris mandato candentibus craticulis ſuperpoſiti, non ad mortem, ſed ad diuturnum cruciatum aſſati, alij alijs ſæuiſſimis affecti ſupplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item ſanctorum Gorgonij [e] & Firmi. Cordubæ S. Eulogij [f] presbyteri, qui eiuſdem vrbis martyribus in perſecutione Sarracenorum adiūgi meruit, quorum pro fide certamina ſcribendo fuerat æmulatus. Sardis ſancti Euthymij [g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum a Michaele Imperatore Iconoclaſta in exilium miſſus, demum Theophilo imperante martyrium conſummauit. Hieroſolymis S. Sophronij [h] Epiſcopi. Mediolani S. Benedicti [i] Epiſcopi. In finibus Ambianenſium S. Firmini [k] Abbatis. Carthagine ſancti Conſtantini [l] confeſſoris. Babuci in Henricis S. Petri [m] confeſſoris, miraculorum gloria inſignis.

MARTII 11.

a HERACLII, *& Zoſimi.*] Agit de his Beda hac die, additq; Alexandrum. Petrus in catal. lib. 3. c. 191. Hiradū pro Heraclio legit, additq; tres alios martyres: ſed ſeorſim eos eſſe ponendos, docent antiqua manuſcript.

b *Candidi, & Piperionis*] De his item Petrus in catal. lib. 3. cap. 191. vna cum prædictis, alijq; recentiores.

T. 3. ann. 308. n. 26. c *Trophimi, & Thali, alias Thalli.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die; paſſiq; dicuntur ſub Diocletiano Imperatore, & Aſclepiade Præſide Laodiceæ.

d *Plurimorum ſanctorum.*] Scribit horum martyrium Euſebius hiſt. lib. 8. c. 24. ex quo Nicephorus lib. 7. cap. 11. & alij. T. 3. ann. 309. n. 25.

e *Gorgonij, & Firmi.*] De his etiam Vſuardus in 2. edit. Molani, conſentiuntq; manuſcript. T. 5. ann. 431. n. 190.

f *Eulogij.*] Vſuardus de eo 20. Septembr. Porro hic dies natalis eius: nam martyrio coronatus habetur quinto Idus Martij, die ſabbati, hora nona, vt teſtantur Acta ipſius, quę ſcripſit Aluarus Cordubenſis eius ſodalis: ſed felicius, mea ſententia, ſua ipſius ſcripta viuam ipſius imaginem reddunt. Hic ille T. 10. ann. 844. n. 31. obitus an. 859. n. 1. & ſeque. tranſlatio ann. 884. num. 5.

gra-

præclarus Chriſti athleta, qui, cedentibus ceteris, vexillum confeſſionis aduerſus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronam perduxit; quorum triumphos ipſe in carcere poſitus ſcripſit. Extant hac noſtra ætate e latebris antiquitatis eruta præclariſſima ſcriptorum ipſius monumenta, quæ Apoſtolicum ſpiritum redolent, & puriſſimam priſtinam illam ſinceritatem præſeferunt: edidit eadem, ac ſcholijs illuſtrauit eruditus vir Ambroſius Moralis hiſtoricus regius. S. Eulogij corporis translatio contigit æra 898. anno à Chriſto Domino 860.

g *Euthymij Epiſcopi.*] Græci etiam de hoc
T.9. ann. agunt in Menolog. hac die: pleraque de eo
787. n. 3. Georg. Cedren. in comp. in Mich. Balbo, &
an.814.n. Zonar. Annal. in eod. Imp.
12. & an.

h *Sophronij Epiſcopi.*] Græci itidem in Me-
829. n.12. nologio hac die, his verbis: Sancti Patris no-
T. 8. ann. ſtri Sophronij Patriarchæ Hieroſolymitani
636.nu.5. ex ciuitate Damaſco, multiplici eruditione, diuinarum litterarum ſcientia, & pietate inſignis. Hæc ibi. Floruit hic temporibus Heraclij Imp. ſucceſſitq; Modeſto Epiſcopo, temporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare conſtat eos, qui dicunt, eum ſediſſe tantum annos duos: nam peruenit vſq; ad tempora Ioannis IV. Romani Pont. quando habuit Hieroſolymis Synodum aduerſus Monothelitas, & Synodicam ſcripſit ad eumdem Ioannem Papam, vt habetur in hiſt. Miſcel. lib. 18. anno 2. Heraclij Imp. & lib. 19 anno 26. eiuſdem Imper. Cedren. in comp. anno 20. eiuſdem Imp. & Zonar. in 3. par. Annal. in Heraclio. Illa ipſa Synodica recognita eſt in Sexta Synodo Act. 13. atque Patrum omnium conſenſu probata fuit. Citatur eiuſdem Sophronij titulo Pratum ſpirituale a ſecunda Synodo Nycæna Act. 4 & a ſancto Ioãne Damaſceno orat. prima de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit S. Hieronymus lib. de ſcript. Eccleſ. qui (inquit) apprime eruditus nonnulla conſcripſit, & opuſcula mea in Græcum ſermonem elegantiſſime tranſtulit, &c.

i *Benedicti Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ
Mediolan. & Paulus diaconus de geſtis Lon- Cir. ann.
gob. lib. 6. cap. 10. his verbis: Fuit autem idem 735. ex Be
venerabilis Epiſcopus Benedictus vir egre- iutio for-
giæ ſanctitatis, de quo per vniuerſam Italiã te hic eſt
bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit tem- ille de
poribus Heraclij Iuſtiniani Imperatoris, & quo to. 9.
Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, ann. 743.
qui regnare cœpit anno Domini ſeptingen- n.16.
teſimoſexto.

x *Firmini Abb*] De eo Kalendariũ Ambianenſis eccleſiæ, aliaq; vet. monumẽ. a eo uſdẽ.

l *Conſtantini.*] Molanus in addit. ad Vſuardum de eodem agit hac die.

m *Petri.*] Huius res geſtas accepimus a Reuerendiſs. Flaminio Philonardo Epiſcopo Aquinate, viro optimo & erudito.

12 Quarto Idus Martij. Luna. A xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMÆ ſancti Gregorij[a] Papæ, & Eccleſiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare geſtas, atque Anglos ad Chriſti fidem conuerſos, Magnus eſt dictus, & Anglorum Apoſtolus appellatus. Item Romæ ſancti Mamiliani[b] martyris. Nicomediæ paſſio beati Petri[c] martyris, qui cum eſſet cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immenſis martyrum ſupplicijs quereretur, iubente eodẽ, in medium adducitur, ac primo ſuſpenſus, diutiſſime flagris torquetur, deinde aceto ac ſale perfuſus, ad vltimum in craticula lento igne aſſatur, ſicq; vere Petri extitit & fidei hæres & nominis. Ibidem ſanctorum Egdunij[d] presbyteri, & aliorum ſeptem, qui ſinguli diebus ſingulis ſuffocati ſunt, vt ceteris metus incuteretur. Cõſtantinopoli

ſancti

ſancti Theophanis [e], qui ex ditiſſimo pauper monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu ſacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis confectus reddidit ſpiritum, multiſq. miraculis claruit. Capuæ ſancti Bernardi [f] Epiſcopi & confeſſoris.

MARTII 12.

To.7.An. 581. nu.8. ann. 585. nu.3. obitus to. 8. ann. 604. nu. 20. & ſeq.

GREGORII *Papæ*. a] De eo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die, qui habent eius res geſtas, ſed perpaucas ex multis, quas Metaphraſtes deſcripſit: eas recitat Lippom. tom.7. Latinorum autem ſcripſit eius Acta Paulus monachus Caſſinenſis, tempore Caroli Imp. vt auctor eſt Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 80. Poſt eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis Octaui Papæ, & Caroli Calui Imp. Habet ea Lippom. tom.4. & Sur. tom.2. ſed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalib. Eccleſiaſt. De Gregorij creatione agit Greg. Turonen. qui illis temporibus vixit, lib. 10. de geſtis Franc. cap. 1. Iſidorus præterea de eo lib. de vir. illuſtr. cap. 27. & S. Ildefonſus de vir. illuſtr. cap. 2. qui his laudibus eum exornat: Ita, inquit, cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium virorum illuſtrium comparationibus, nihil illi ſimile demonſtraret antiquitas: vicit enim ſanctitate Antoniũ, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. enumerat poſt hæc eius ſcripta. Conſtat quidem teſtimonio Synodi Toletanæ octauæ cap. 2. eum in ethicis aſſertionibus cunctis Eccleſiæ doctoribus præferendum eſſe. De eo præterea ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. cap. 13. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 3. cap. 11. & 12. Prat. ſpirit. c. 192. Ioan. Damaſc. orat. de fid. defunct. Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cùm tempore Quadrageſimę ſanctorum natalitia minime celebrarentur, translata erat ea ſolemnitas in diem, qua fuerat ordinatus, vt ſcribit Radulph. de obſeru. can. cap. 16.

b *Mamiliani*.] Beda de eo hac die, ſed Maximilianum eum appellat. Agitur de ipſo in Actis S. Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouemb. tom. 6. Circ. An. 232.

c *Petri*.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius egregium certamen Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 6. & ex eo Niceph. lib. 7. c. 5. & alij acceperunt. To. 2. A. 302. nu. 29. & 40.

d *Egdunij*, alias, *Migdonij*.] De quo iidem qui ſupra, Beda, & alij. Paſſus reperitur Migdonius vna cum Petro, de quo egimus in perſecutione Diocletiani, vt & teſtantur Acta Indes & Domnę apud Metaphraſtem 26. Decemb. quæ refert Lippom. tom. 5. & Sur. to. 6. & Nicepho. lib. 7. cap. 5. ex quibus hos illos ipſos eſſe, locus, tempus, & perſonæ demonſtrant; licèt hiſtoria de ipſis diuerſa feratur. To. 2. A. 302. nu. 40.

e *Theophanis*.] Græci etiam de eo in Menologio hac die: cuius Acta deſcribit Metaphraſtes, quæ habet Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cedrenus de ipſo agit in compend. in Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadem ex cauſa multa ac grauia paſſus eſt ſub Theophilo Imp. vt idem auctor teſtatur in Theophilo, & Zonar. in 3. par. Annal. in Leone, & Theophilo. To. 9. A. 814. n. 41. & an. 815 num. 1. & ſeq.

f *Bernardi Epiſcopi*.] De eodem tabulæ eccleſiæ Capuanæ.

13 Tertio Idus Martij. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13			

NICOMEDIÆ natalis ſanctorum martyrum Macedonij [a], Patriciæ vxoris eius, & Modeſtæ filiæ. Nicææ ſanctorum martyrum Theuſetæ [b], & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabiæ, qui omnes pro Chriſto igni traditi ſunt. Hermopoli

in Aegypto Sancti Sabini[c] martyris, qui multa paſſus, tandem proiectus in flumen martyrium conſummauit. In Perſide ſanctæ Chriſtinæ[d] virginis & martyris. Cordubæ ſanctorum Ruderici[e] preſbyteri & Salomonis martyrum. Conſtantinopoli ſancti Nicephori[f] Epiſcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclaſtæ pro cultu ſanctarum imaginum ſe conſtanter oppoſuit, a quo mulctatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migrauit ad Dominum. Apud Camerinum ſancti Anſouini[g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide depoſitio ſanctæ Euphraſiæ[h] virginis.

MARTII 13.

MACEDONII *& ſoc.* a] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die, Petrus item in catal. lib. 3. c. 198. Quo autem tempore paſſi ſint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui velint ad libitum annos & Conſules; nobis certe niſi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio eſt.

b *Theuſetis & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri recentiores.

Cir. An. 280. c *Sabini.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Huius res geſtas ex antiquis monumentis recitat Metaphraſtes, quas & deſcripſit Lippom. to. 7. & Sur. tom. 2. Paſſus eſt in perſecutione Diocletiani ſub Ariano Præfecto, de quo ſupra 8. Martij.

d *Chriſtinæ*] Græci itidem de ea in Menologio hac die. To. 10. A. 857. n. 2.

e *Ruderici & Salomonis.*] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, paſſosq. refert hac die, anno Domini 857. æra (vt numerat) 895. To. 1. An. 58. nu. 69.

f *Nicephori Epiſcopi.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. habet eius Acta, quæ retulit Lippom. in tom. 7. & Sur. to. 2. De eo Zonar. & Georg. Cedren in Leone Armeno Imp. & hiſt. Miſcel. ex Theophane lib. 24. Meminit eiuſdem Theoſterictus in oratione, quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. April. Scripſit hic, de quo agimus, Nicephorus nonnulla, & inter alia chronographiam, quam citare conſueuimus, Synodicam inſuper ad Leonem Papam Tertium, ad quem prouocauit, cùm iniuſte accuſaretur. Legi eiuſdem aliam inſignem epiſtolam manuſct. ad eumdem Leonem Pont. in bibliotheca S. Mariæ ſuper Mineruam, quam poſtea reperi typis excuſam, ac poſt Acta Concilij Epheſini editionis Contianæ poſitã. to. 9. an. 811. n. 30. & ſeq. & an. 814. n. 37. & ſeq. Tēpore Ludouici Imp. monumenta ſi de primo Ludouico fuit ann. 814.

g *Anſouini Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Camerin. quas inde miſſas accepimus.

h *Euphraſiæ.*] Vſuardus de eadem hac die, Græci autem in Menolog. 25 Iulij. Eius res geſtas ex manuſcrip. codice Sur. deſcripſit tom. 2. Ioannes Damaſcenus ex eius Actis, vt legitime ſcriptis, petit auctoritatem orat. 3. de imagin. Clatuit temporibus Theodoſij Imp. Alia ab iſta eſt Euphraſia Nicomedienſis, quæ mira arte eluſit procaciam laſciuientis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. cap. 13. Theodoſius fuit cir. ann. 380. ac Nicomedenſi To. 3. an. 309. nu. 35.

xvij. C ## Pridie Idus Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMÆ natalis ſanctorum Quadragintaſeptem[a] martyrum, qui baptizati ſunt a beato Apoſtolo Petro, cum teneretur in cuſtodia Mamertini[b] cum coapoſtolo ſuo Paulo, vbi nouem menſes detenti ſunt: qui omnes ſub deuotiſſima fidei confeſſione Neroniano gladio conſumpti ſunt. In Africa SS. martyrum Pe-

tri

tri [c] & Aphrodiſij, qui in perſecutione Vuandalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Meſopotamia S. Eutychij [d] Patricij, & ſociorum, qui ab Euelid Arabum Rege ob fidei confeſſionem interempti ſunt. In prouincia Valeriæ ſanctorum duorum [e] monachorum, quos Longobardi ſuſpendio necauerunt in arbore: in qua, licet defuncti, ab hoſtibus ipſis auditi ſunt pſallere. In ea etiam perſecutione diaconus Eccleſię Marſicanę in confeſſione fidei capite truncatus eſt. Halberſtatti in Germania dormitio beatæ Mathildis [f] Reginę, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

MARTII 14.

To.1. an. 68. n. 24. QVADRAGINTA SEPTEM *martyrum* a.] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in Actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani, quæ habet Sur. tomo 4. die 2. Iulij. De his item Petrus in catal. lib. 3. cap. 199.

To.1. an. 68. nu. 23. & ſeq. b *In cuſtodia Mamertini*.] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus vinculis SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorumque ſanctorum martyrum, ad radices Capitolij, ſupta locum, quem hodie Forum dicunt, poſitus, ſubterraneos habens deſcenſus, a Chriſtianis ſtatutis diebus, religionis ergo, frequenti cœtu inuiſitur, atque in honore habetur. Præſefert illius carceris ſpeciem, qui a Salluſtio in Catil. ſic deſcribitur. Eſt locus in carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paulatim deſcendens ad lęuam circiter duodecim pedes humi depreſſus, eum muniunt vndique parietes, atque inſuper camera lapideis fornicibus iuncta, & inculta tenebris, odore fœda, atque terribilis eius eſt facies. Hæc Salluſtius de loco carceris Tulliani: de eodem & Varro lib. 4. de lingua Latina his verbis: Carcer a coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ ſub terra, Tullianum; ideo quod additum a Tullio Rege: quod Syracuſis, vbi ſimili de cauſa cuſtodiuntur, vocantur Latomiæ, & de Latomia translatum, quod hic quoque lapidicinæ fuerunt. Hæc Varro. Et vt ex noſtris aliquid afferamus, in Actis SS. Chryſanthi & Dariæ hæc ſcripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus eſt igitur in carcerem Tullianum profundiſſimum ac teterrimum atque fędiſſimum, &c. Ex his autem multi in eam ſententiam ducti ſunt, vt opinati ſint, Tullianum carcerem illum ipſum eſſe, quem dicimus Mamertinum; de quo eſt præſens ſermo. Certe ſunt complura, quæ me a prædictorum ſententia diſtrahunt, coguntq. vt exiſtimem, Tullianum carcerem in alia parte Capitolij fuiſſe poſitum, iuxta locum quem & maiores noſtri carcerem Tullianum dixiſſe reperiuntur; vbi & eſt eccleſia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomen hactenus perſeuerat. In ea Capitolij regione fuiſſe antiquum carcerem, in primis demonſtrat Plinius, dum lib. 7. cap. 37. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebãtur, ad locum vſque, vbi poſtea Theatrum Marcelli erectum eſt, perueniſſe. Porro Theatrum Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tiberim eſſe conſtructum, nullus eſt qui dubitet. Rurſus idem Plinius ex antiquo Romanorũ horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato ſidere, ſupremam pronunciabat. Hæc Plin. lib. 7. cap. vlt. quibus ſignificatur, Occidentem verſus poſitum eſſe antiquum carcerem: nam Solis occaſum fuiſſe ſupremam diei tempeſtatem dictam ex lege xij. tab. auctor eſt Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 3. refertq. verba legis, quæ hæc ſunt: Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſto. Hæc ille. De his & Cenſorin. de die natali cap. 19. Cum itaque Sol in Occidentem declinans, carcerem (vt ſcribit Plinius) haberet aduerſum: proculdubio alius ille fuiſſe videtur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui ſpectat ad Orientem. Ad hæc inſuper plane conſtat, quod ex loco carceris abſque dubio intelligitur ſitus carceris: at cum dicat Feſtus, fuiſſe locum in carcere dictum Robur, ex quo præcipitarentur malefactorum genus, illumq. item dictum eſſe Saxum Tarpeium, quod eſſet in rupe Tarpeia, quæ vergebat ad Tiberim, idq. Liuius, Plutarchus, Dio, atque alij demum omnes teſtentur; reliquum eſt, vt dicamus, illorſum fuiſſe antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. Conſentiunt his, quæ nuper ex Var-

rone recitauimus, dum ait, in ſimilitudinem Latomiarum Syracuſanarum a Tullio Rege additum eſſe carcerem ſubterraneum in lapidicinis; cum nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depreſſæ, mœnibus fultæ erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq. locis, quos ſaxo quadrato extructos fuiſſe conſtat. At nec his repugnant quæ ſcribit Liuius, Foro imminentem fuiſſe conſtructum carcerem: immo & prædicta confirmant, cum & Dionyſius etiam dicat, rupem Tarpeiam Foro ſupereminentem fuiſſe. ſunt hæc verba eius: Duci eum iuſſit in ſuperſtantem Foro collem. Eſt enim is collis rupes vaſta, vnde mos eſt eis, deijcere aduerſarios. Hæc ille de ſitu Fori, & rupe Tarpeia. Vetus inſuper tabula deſcriptionis antiquæ Vrbis e rüderibus paucos ante annos effoſſa, ea parte contra rupem Tarpeiam poſitum eſſe Forum Romanum, apertè demonſtrat. His etiam conſentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. ſcribit de triumphantibus, his verbis: Cum de Foro in Capitolium currus flectere incipiunt, illos adduci in carcerem iubet, captiuos ſcilicet, qui ducebantur in triumphum. Ex prædictis itaq; apparet, antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuiſſe, eiuſq. locum, ſeu partem carceris dictã Robur, in ipſa rupe fuiſſe. Erat loci illius, quod ſaxum Tarpeium dictum eſt, quo præcipitabantur crimi noſi, eiuſmodi facies, quam apud Senecam lib. r. controuer. 3. Aurelius Fuſcus deſcribit his verbis: Erat præruptus locus, & immenſæ altitudinis. Stat moles abſciſſa in profundum frequentibus exaſperata ſaxis, quæ aut elidant corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrent ſcopulis enaſcentibus latera, & immenſæ altitudinis triſtis aſpectus. Electus potiſſimum locus, ne damnati ſæpius deijciantur. Hæc ille. Et apud eumdem Cornelius Hiſpan. in declamar. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo montis etiam ſecure aſpicientibus horrenda, &c. Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falſum teſtimonium dixerit, ſaxo Tarpeio deijcitur. id Gellius lib. 20. cap. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituanium magum ſaxo Tarpeio deiectum. Itemq. Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen a ſe alienum defendit, hæc ait: O mirum commentum, o ſubtilitas digna carcere & Robore. Cum autem conſtet, magos e Robore præcipitari ſolitos: quis dubitet, complures Chriſtianorũ (cum a Gentilibus malefici haberentur) eo mortis genere accepiſſe coronam martyrij? Etenim non tantum magos, ſed & alios pleroſque grauis facinoris reos e ſaxo præcipitari ſolitos, cum Seneca in controuerſijs, tum alij docent. Quod item ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E ſaxo reum criminis præcipitare, non tantum Romæ in vſu fuit, ſed & penes Græcos eadem viguit conſuetudo, vt habes apud Valer. Max. lib. 1. cap. 8. exter. 8. Quod autem ſpectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea ſumus ſententia (quod & ex prædictis colligi poteſt) fuiſſe illum ampliſſimum; cum nonniſi vnus in tanta Vrbe ad detinendos capitalium criminum reos, fuiſſe olim carcer reperiatur; nam carcer ille, qui dicebatur Centumuirorum, in regione nona poſitus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tantum continebat, qui litigarent, & obnoxij eſſent ære alieno. Centumuirorum tribunal tantummodo lites iudicabat, nec habebat ius gladij, vt auctor eſt Cicero lib. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaque de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam poſito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, diſſeramus. De eo non tantum mentio habetur in Actis SS. martyrum Proceſſi & Martiniani, ſed & in alijs, vt ſancti Laurentij, in quibus tamen priuatus carcer appellatur; in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij; in rebus geſtis ſanctorum martyrum Euſebij presbyteri, Marcelli diaconi, & ſoc. in Actis inſuper S. Calliſti Papæ, necnon Sancti Stephani Romani Pontif. & alijs. Cur autem dictus ſic carcer ille Mamertinus, haud facile erit aſſequi. Potuit namque ſic dici a Mamerte, qui (vt docet Varro lib. 4. de lingua Latina) idem quod Mars, ſignificat, & Mamertinus idem quod Martius, & a Mamerte Mamercus, & Mamerca familia: cum alioqui reperiantur nonnulli Romanorum nobiliſſimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus adminiſtrauit præfecturam Vrbanam, vt patet ex Actis S. Clementis Papæ apud Sur. tom. 6. Rurſus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiuſdem Imper. anno tertio vna cum Rufo geſſit Conſulatum. Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia, qui tempore Iuliani Apoſtatæ vna cum Neuitta creatus eſt Conſul, de quo Symmachus lib. 10. epiſtol. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepiſſe illum carcerem velis: non tamen putes a quopiam prędictorum fuiſſe extructum. Si quidem vetus inſcriptio in eius fronte poſita auctores demonſtrat, qui erexerunt: eſt huiuſmodi:

C. VIBIVS C. F. M. COCCEIVS NERVA
EX S. C.

Geſſerunt ijdem vna ſimul Conſulatum, vt & alia vetus docet inſcriptio, quæ ab Ald. in li. de orthograph. ratione ex antiq. monumentis deſcripta reperitur his verbis:

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFINO CoSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati ſunt hi Coſſ. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug. anno 7. Ex qua quidẽ inſcriptione Dio in primis, itemq. Faſti Conſulares Caſſiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, ſunt ſupplendi. Auctor eſt Tacitus lib. 3. Annal. Auguſtum ſub ſuo Con-

ſulatu

ſulatu ſexto, ad correctionem perditiſſimorum, qui inoleuerant, morum, acriora paraſſe vincula, atq; indidiſſe cuſtodes. Ex his videmus, Regum ac Imperatorũ temporibus Romæ carcerem auctum, ac nouiter extructum eſſe; contra vero, Chriſtianis imperantibus: nam Conſtantino ac ſucceſſoribus Auguſtis vſque ad Phocam ſummæ laudi datum eſt, quod cum ampliſſima erexerint ædificia, carcerem tamen (vt olim erat) humilem reliquerint ac debilem, vt auctor eſt Glyc. Annal. libro 4. Carcer itaque Mamertinus SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorumq. ſanctorum martyrũ vinculis conſecratus, ex quo deſiere ſuperſtitioſæ Gentilitatis Imperatores, deſijt etiam eſſe criminoſorum ergaſtulum, ac mutatus eſt in eccleſiam. Nam ex quo Chriſtiani homines ſumpſerunt habenas Imperij, non amplius quempiam inuenies detruſum in carcerem Mamertinum, ſed atrocium criminum rei in Tiberinam inſulam conijciebantur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epiſt. 7. cum agit de Attuando illo Galliarum Præfecto, maieſtatis reo; qui conuictus crimine, in eã inſulã coniectus eſt, illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos, quos recenſuimus famoſos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracuſanas, & Mamertinum, nominati & alij reperiũtur: nempe Barathrum Athenis, a ſcriptoribus pene omnibus decantatũ; Ceada Spartæ, vbi vncini erant inferne atque ſuperne diſpoſiti; meminit amborũ Suidas in verbo Barathrũ. Teterrimus quoque erat carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo inferius dicturi ſumus xx. Septemb not. c. Rurſum Carthaginis obſcuriſſimus carcer erat, Ancon dictus, cuius item Suidas meminit in verbo ἀγκών. Monemus adhuc lectorẽ, Chriſtianos perſecutionis tempore, non tantum in prædictum carcerem Tullianum & Mamertinum mancipatos eſſe, ſed ſæpe etiam apud priuatorum domos militari cuſtodia eſſe detentos: Suppetunt de his ex Actis martyrum plurima exempla: nam in rebus geſtis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datam Maximo, & Semproniam traditam Tertullo cuſtodiendum. In Actis S. Calliſti Papę reperies Dalmatium Simplicij ſenatoris curæ commiſſum; & in Actis S. Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiuſmodi cuſtodia, liber carcer, quo etiam capitalium criminum rei detinebantur, vt habes expreſſum a Saluſtio in Catilinario, dum agit de coniurationis ſocijs traditis ſingulis ſenatoribus cuſtodiendis, his verbis: Decreuit Senatus, vt abdicato magiſtratu Lentulus, itemque ceteri in liberis cuſtodijs habeantur. Itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæſari, Gabinius M. Craſſo, Cæparius Cn. Terentio ſenatori traduntur, &c. Libero carcere & S. Paulum Apoſtolum Romæ detentum habent Act. Apoſt c. 28. Habes de eodẽ carcere libero not. in l. 1. & l. diuus Pius. ff. de cuſt. reorum. Conſtat etiam priuatum carcerem legibus vetitum, de quo l. vn. C. de priuat. carc. & Cic. in Verr. 7. meminit, Chriſtianos experiri eſſe coactos. eſt de his inter alia perſpicuum exemplum de S. Anaſtaſia a Publio viro priuato carcere afflictata. At de his ſatis.

c *Petri & Aphrod. ſoc.*] Agit de his etiam Circa A.
Vſuardus hac die, & alij recentiores. 490.

d *Eutychij & ſoc.*] Quorum martyrium nar To. 9. A.
ratur in Miſcel. hiſt. ex Theophane lib 21. his 741. nu. 8.
verbis: Eodem anno, quo Eulid interfecit Chriſtianos captiuos in omni ciuitate, inter quos & Eutychius filius Mariani Patricij martyr verus oſtenſus eſt in Carrhis Meſopotamiæ, vbi & reliquiæ eius ſanitates per Dei gratiam operantur, multi alij per ſanguinem conſummati ſunt. Hæc ibi eo anno, quo obijt Leo III. Imp. & regnare cœpit Conſtantinus Sextus: is annus a Græcis ponitur a Chriſto 733. a Latinis autem recentioribus 741. numeratur. To. 7. A.

e *Duorum monachorum*.] De his ſcribit 573. n. 20.
S. Greg. lib. 4. dial. c. 21. Item de diacono eccleſiæ Marſicanæ, de quo hic item agitur, eod. lib. cap. 23.

f *Mathildis Reginæ.*] De ea pluribus Luith- To. 10. A.
prand. Ticin. lib 4. cap. 7. Vuitich. Sax. lib. 3. 973. nu. 1.
Albert. Crant. in Metrop Saxon. lib. 3. miræq. & ſeq.
ſanctitatis fuiſſe feminã ferunt. Fuit eiuſdem nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Henrici Imp. Primi, ſoror B. Brunonis Colonienſis Archiepiſcopi, virgo ſanctæ conuerſationis, multis effulſit clara virtutibus; ad hanc Vuitichindus Monachus Corbeienſis hiſtoriam & geſta Saxonum ſcripſit. Claruit anno Domini 940. Hæc ille. Extitit etiam alia Mathildis clariſſima femina, Comitiſſa, eccleſię propugnaculũ, & vindex eccleſiaſticæ libertatis aduerſus ſchiſmaticos Principes. ad quam ſcriptæ extant egregiæ epiſtolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis.

DE LOCO CARCERIS TVLLIANI SENTENTIÆ

ASSERTÆ DEFENSIO.

D*VM ſecundam hanc in Romanum Martyrologium Notationũ meditarer editionem, hoc ipſo anno Dom.* M.DLXXXVIII. *opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica ſcriptus liber ederetur de Stationibus Vrbis: vbi in ſtatione trigeſimaſecũda noſtrã ſententiã de carcere Tul-*

liano impugnat. At quoniam non Tractatus, ſed Notationes ſcribere fuit cõſilium, haud licuit orationi laxiores habenas dimittere. Nũc autem quoniam ad rerum noſtrarũ defenſionem impellimur, paululum liceat ex anguſtis Notationũ limitibus in latiorẽ diſputationis campũ progredi. Ignoſcat lector, ſi ad hæc prę ter inſtitutũ diuertimus; ipſeq. auctor (rogamus) boni conſulat, hæcq; nos nõ altercãdi libidine, ſed veritatis ſtudio, atq. adeo coactos eſſe conatos, intelligat. Quod igitur ipſo ſuæ narrationis ingreſſu, dum de carcere Tulliano a me aſſertas rationes refellit, nouæ cuipiam innititur lectioni Sextij Rufi & Publij Victoris; vt quod legitur apud eos, Carcer C. virorum: legendũ eſſe dicat: Carcer CL. xvir. primisq́. litteris nõ numeri nota, ſed Claudij nomẽ exprimatur, vt dicere velit: Carcer Claudij Decemuiri: ſicq́. ipſe legens, noſtrã lectionem vt peregrinam reſpuit: dignũ exiſtimo, vt in limine noſtræ defenſionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimam ait eſſe lectionem, Carcer Cl. xvir. me autem non admittere illam; ſed legere, C. Vir. contra omniũ ſententiam, & receptam ab omnibus lectionem; miratus ſum, hominem eruditum prętería eſſe Onuphrium Panuiniũ, qui in recenſendis Vrbis antiquitatibus, ſentẽtia omniũ eruditorum eſt facile princeps. Ipſe enim dum in primo lib. Cõmentariorũ Reipubl. Romanæ, excripſit opuſcula Sextij Rufi, et P. Victoris, nec niſi ex antiquis codicibus facta collatione pluriũ exemplarium ex diuerſis Italiæ bibliothecis acceptorũ; ſic legit Sext. Rufum in regione quę dicta eſt Circus Flaminius; CARCER C. VIRORVM. & in Pub. Victore in eadẽ regione Vrbis: CARCER C. VIRORVM, alias CLX. VIRORVM. ſicq. apparet quæ ſit germana et quæ ſpuria lectio, cũ ipſe Onuphrius in eodẽ libro a ſe deſcripto abſq; alia ambiguitate legat, Carcer C. virorũ. Ipsũ ergo in primis arguat, oſtẽdatq. q ſuã antiquorũ ſcriptorũ, vt ipſe, legerit; vetuſtioresq. promat codices, quibus ſua lectio cõfirmetur, & Onuphrij & aliorũ plurimorũ antiquorũ codicũ conuellatur, & adſcititia eſſe monſtretur; quæ & ex rebus geſtis certam ſibi vendicet auctoritatem, nimirũ ex Iudicio celeberrimo Centumuirũ: de quo quidem, ne immorer ſingulas antiquorũ retexere ſentẽtias, legat, qui hæc cupit, Sigon. lib. 1. de Iudicijs c. 22. vbi in primis, auctore Feſto, inſtitutũ ait Iudiciũ, ex ſingulis tribubus ternis cooptatis, numero cẽtum quinque Iudicũ; ſed quo facilius appellarentur, Centumuiros dictos: additq. alia ex alijs. Ad hos ſpectabat iudicia, quæ ciuilia dicimus, iudicare; vnde & cauſæ ſunt dictæ Centumuirales, & Centumuirale iudiciũ: cùm e cõtra capitales cauſæ decernerentur in Senatu, a quo Triumuiri, Capitales dicti, cõſtituti erant, qui cuſtodiam carceris haberent; vt cum in ſontes animaduerti oporteret, interuentu eorũ fieret, vt idẽ auctor lib. 3. de Iudic. cap. 7. pluribus tradit. Sic igitur patet, nihil pertinuiſſe ad Centumuiros, vel ad Centum quinque, carcerem illũ, quo cohiberentur delinquentes; qui ſi ab his, qui ei præeſſent, nomẽ accepturus fuiſſet, carcer potius Triumuirum dici debuiſſet. Poſita igitur germana lectione Centumuirorum, nihil eſt quod eludi poſſit ſententia Plinij ſuperius recitata de parte carceris Tulliani, extendente ſe vſque ad ſibi proximũ Theatrum Marcelli. Stat ergo firma concluſio, vnum illum carcerem, nimirum capitalium criminũ, Tullianũ dictum, a Plinio eſſe ſignificatum.

Hęc vero cùm tam aperta ſint, vt refutari nullatenus poſſint: qui tamen aduerſam ſententiam ſectati, dixerunt, carcerem Mamertinum eumdem eſſe cũ Tulliano; eum vero, q ponitur a Plinio, fuiſſe prope Theatrum Marcelli, ab illo diuerſum, ab Appio Claudio eſſe ędificatũ ad ciues Romanos tyrãnica poteſtate coercẽdos: nituntur probare id etiam Liuij auctoritate, cum lib. 3. decad. 1. Virginius de Appio Claudio tyrannice agente hæc ait: Illi carcerem ædificatũ eſſe, quod domicilium plebis Romanæ vocare ſit ſolitus. Sed miror, hunc illos verbis iſtis ſenſum accommodaſſe, vt ab Appio velint dicere carcerẽ ædificatũ; cũ potius illi, nẽpe vt in eũ ipſe detruderetur, ſcilicet q illũ dixiſſet eſſe Romanę plebis domiciliũ, & non vt ab eo fuerit ædificatus: quẽ ſenſũ eſſe germanũ, nec aliquã pati poſſe calumniã, idẽ, qui noſtra impugnat, auctor ingenue profitetur: tamen ipſe probabili, vt ait, coniectura exiſtimandũ eſſe tradit, carcerẽ illũ ab Appio Claudio ædificatũ eſſe, cuius meminit Sext. Rufus, & P. Victor; ſubditq́. id manifeſtius ꝓbari ex verbis C. Claudij a Liuio paulo inferi' recitatis. quib' ait: Is magno iã natu, cũ ad pericula eius depreeãda redijſſet, cuius vitia fugerat, ſordidatus cũ gentilib. clientibusq́. in Foro prenſabat ſingulos, orabatq́. ne Claudię gẽti eã iniuſtã maculã vellẽt, vt carcere & vĩculis viderẽtur digni; vitũ honora-

tiſſimæ imaginis futurũ ad poſteros, legũ latorem, cõditoremq. Romani iuris iacere vinctum inter fures nocturnos & latrones.] At quid hæc de Claudio dicta, ne carceri manciparetur, cõmune habent, vt carcer ſit a Claudio ædificatus? vel certe quod in eũ coniectus ſit, velit ab eo denominatũ; cum in eũ non vnus ipſe nobilium ciuium Romanorũ, ſed innumeri diuerſis temporibus detruſi ſuerint? Sed nec inſuper eidẽ ſuffragatur lectio S. Rufi & P. Victoris, quã reſellimus. Sed ad hęc omnia, liberat nos prorſus oĩbus anguſtijs Iuuenalis ſatyr. 3. in fine, dũ tradit antiquitus tp̃e Regũ & Tribunorũ nonniſi vnum carcerem delinquentium ſuiſſe Romæ: ſic enim ait:

Felices proauorum atauos, felicia dicas
Sęcula, q̃ quõdã ſub Regibus atq. Tribunis
Viderunt vno cõtentam carcere Romam.

Si vnus igitur ĩ Vrbe ſub Tribunis ꝑſeuerauit carcer, quinã alius fingi poteſt ab Appio Claudio ædificatus, vel aliter denominatus? De Tribunis aũt dũ mẽtionem facit Iuuenalis, ſi uelimus intellexiſſe de Tribunis militũ; cõſtat poſt extinctũ A. Claudiũ, quatuor tãtũ Cõſulatibus interlapſis, mutato ſtatu Reipub. creari cęptos Tribunos militũ Conſulari auctos poteſtate. Si ergo poſt extinctũ A. Claudiũ adhuc ſub Tribunis perſeuerabat carcer vnus in Vrbe; quid laborandũ, vt dicant ab Appio Claudio aliũ carcerẽ eſſe ædificatum, vel ab ipſo denominatum? Contigit.n. magiſtratũ Decemuirũ deſijſſe anno trecenteſimo quinto ab Vrbe condita, & vſq; ad ea tẽpora vixiſſe A. Claudiũ, ac deniq; poſt quatuor Cõſulatus, anno ab Vrbe cõdita trecenteſimonono, ꝑ Tribunos militũ cęptã eſſe adminiſtrari Rempublicã; quorum tp̃e (vt diximus) vnus tãtũ erat carcer in Vrbe. Si autem quis velit Iuuenalis verba eſſe intelligẽda de Tribunis plebis; cum is magiſtratus in Rom. Repub. lõgiori tp̃e perdurarit; dicere oporteret, quãdiu bi permanſerunt, nonniſi vnũ in Vrbe ſuiſſe carcerẽ. Sic igitur cum de vno tãtum in Vrbe carcere tã patens ac certa ſit Iuuenalis aſſertio; & vbinã fuerit, Plinij teſtimonio ſatis perſpectũ exploratũq. habeatur: nullus prorſus amplius dubitandi locus relictus eſt. Nã ſicut noſter Vgonius dicebat, alterius carceris aſſertione oẽs a nobis de loco carceris Tulliani firmas rationes poſſe eludi atque diſſolui; eodẽ quoq; modo ſtatuta atq; penitus ſtabilita ſentẽtia de vno tãtũ carcere delinquentiũ, cetera oĩa reddũtur ꝓrſus irrita, q̃ tã ab ipſo, q̃ ante ipsũ ab alijs cumulata sũt argumẽta.

At ſicut ipſe locũ Plinij tam patẽtem nouo excogitato carceri fruſtra niſus eſt accommodare: ita pariter locum Feſti æque perſpicuum de loco carceris perperam tentauit eludere. Nã cum ille dicat, eſſe locum in carcere, Robur dictũ, quo præcipitabatur maleſactorũ genus; dũq; Flaccus hæc de Robore addat: Video carcerẽ publicũ ſaxis ingentibus ſtratum, anguſtis foraminibus & oblongis lucis vmbrã recipientibus: in hunc abiecti rei Robur Tullianum aſpiciunt, &c.] ipſe putat, Robur, nõ dici locũ carceris (vt Feſtus expreſſè declarat) ſed Robur eſſe cippum, ad quẽ innixi rei capite plecterentur, vel aliquod aliud genus tormẽtorũ; Lucretijq; citat hos uerſus:

Carcer & horribilis de ſaxo iactus eorum.
Verbera, carnifices, robur, pix, lamina, tedę

Sed videat ſi penes antiquos legerit vnquã, damnatorũ aliquem ad Robur vel cippum eſſe percuſſum: qui tantum (ꝙ notauimus ſuperius die 6. Ianuar.) ad palum alligati ſecuri percuti ſoliti erant; ſiue vmquam ab antiquis dictũ inuenerit, aliquem tortum Robore: ſed tantũ (ꝙ ad hæc ſpectat) Robur dictum eſſe locum carceris duriorem, quẽ Plautus in Curcul. Act. 5. Robuſtum appellat carcerẽ, cũ ait: Ego vos ambo dabo in Robuſto carcere, vt pereatis;] ꝙ illic collocarentur qui præcipitandi eſſent, de quo, ſecundũ Feſti ſententiam, Valer. Max. lib. 6. c. 3. de ſeuerit. 4. Quinetiam, inquit, familiares eorũ, ne Reipublicæ inimicis amic⁹ eſſe uellet, de Robore p̃cipitati sũt.] His igitur de Robore tã perſpicue explicatis, haud locus eſſe põt nouę ei⁹ vocis interp̃tationi. nã etſi verũ eſſet, Robur eſſe cippũ, vel inſtrumentum tortorium; tamen cum a Feſto, tũ a Valerio poni ꝓ loco ex quo delinquentes præcipites darentur, eumq; locum in carcere eſſe idẽ dicat Feſtus; certe illa ex parte ſuiſſe carcerẽ, vbi Robur erat, negari nullatenus poteſt; niſi qui dixerit totũ Capitolium ſuiſſe vnum carcerem, ipſumq; integrum occupaſſe montem a Septentrione in Meridiem: ꝙ neminem adeo vecordem puto dicturum, maxime qui nouerit oĩa reliqua Capitolij ędificia. Firmatis igitur in hũc modum rationibus de carcere Tulliano a me ĩ Notationibus poſitis; reliquũ eſt, vt quę ab ipſo ꝓ ſua, ſuorũq; quos ſectatur, ſentẽtia confirmanda afferuntur, in mediũ adducamus. Ac primum quidem illud ex Liuio, dũ ait de carcere Tulliano; Carcerẽ ad terrorẽ increſcẽtis audacię in media Vrbe

imminens Foro ædificauit.] quaſi hæc nõ poſſint adſtribi loco a nobis poſito carceris Tulliani, ꝙ nõ ſit in medio Vrbis, nec Foro imminens, vt a Liuio ponitur. Verũ hęc omnia firmiorẽ reddũt noſtram rationem; nam columna milliaria, ſiue dicere velimus, Milliarium aureum, quod diceretur in medio Vrbis ſitũ, locatũ erat (vt Plinius lib. 3. cap. 5. tradit) in capite Fori Romani. At ubi eſſet Forũ Romanũ, Tacitus lib. 1. hiſt. de eodem Milliario aureo agẽs, ſub æde Saturni fuiſſe poſitũ tradit, ſic de Othone dicens; Per Tiberianã domũ in Velabrũ, inde in Milliariũ aureum ſub ædem Saturni pergit.] Eadem ferme verba habet Suetonius itidẽ in Othone c. 6. At cũ omniũ fere ſententia, ac potiſſimum Onuphrij lib. 1. Reipub. Rom. pag. 181. exploratiſſimum ſit, ędẽ Saturni poſitã vbi nunc viſitur ædicula S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicta, ꝓpe eccleſiã S. Mariæ in Porticu; liquido cernitur Liuius, locũ carceris deſcribẽdo, intellexiße de loco a nobis aſſerto, vbi a Pãuinio ponitur vmbilicus Vrbis; nõ quidẽ, puto, vt tãquã ex punctis deductis lineis ad circumferentiã, ille medius Vrbis locus omnino eſſet, ſed ꝙ ille antiquior eſſet locus Vrbis, vbi (vt Feſtus in verbo, Saturnia, teſtatur) ante Vrbẽ conditam & ante bellũ Troianũ caſtrum ſtatutum eſſet cũ ara Saturni, ex quo mons proximus Saturnius dictus eſt, qui poſtea nominatus eſt Capitoliũ. Eadẽ & Dionyſius Halic. lib. 1. aramq. illi primũ dicatam ait, iuxta viã, qua a Foro in Capitoliũ aſcenditur. Optime igitur a Liuio locus carceris deſcribitur in medio Vrbis. Sed quod addit Foro imminẽtem carcerem fuiſſe: hęc vt intelligantur, exactius exquirẽdũ eſt, vbinam eſſet Forum Romanũ. Licet aũt ex loco carceris Tulliani a nobis tã patenter demõſtrato, perſpicue æque poſſit intelligi vbinam Forũ eſſet cui carcerẽ imminere Liuius tradit; tamẽ quo hæc magis magiſq. perſpecta reddãtur, hic reddimus in primis locũ Dionyſij Halic. li. 7. Antiq. Rom. ſic dicentis; His dictis, iuſſit eũ duci in imminentem Foro tumulũ: eſt aũt locus vaſta rupe horrendus, vnde ſolent damnatos præcipites dare.] Et ſupra lib. 3. Cum indicaſſent imminẽtem Foro tumulũ, qui Tarpeius dictus, nũc Capitolinus vocatur, &c.] Et itẽ lib. 5. de P. Valerio: Domũ ſibi in loco inuidioſo extruebat, collem eligens imminentem Foro, valde altũ & præruptũ, quem Romani Veliam vocant] nempe eminẽtiorẽ partem Tarpeij collis. Ex his igitur alijſq. tum dictis, tũ maxime dicẽdis, perſpicuo liquet, Forũ Romanum infra Tarpeiũ montẽ fuiſſe poſitum. Sed quod carcerẽ non tantũ prope Forum, ſed ipſi Foro imminere Liuius dicat; egregie eumdẽ locum deſcribit; nã eum rupi Capitolinæ aliqua ex parte carcer cõiungeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi poſita eſſet; ſatis cõgrue Foro carcerẽ eminentiorem fuiſſe dixit; cum præſertim Forum Romanum depreſſius eſſet. vnde Plautus in Curcullione, cum ea loca deſcribit, & quid in ſingulis ageretur, refert, ſic primum a foro piſcario incipit:

Symbolum collatores apud Forũ piſcariũ.
In foro infimo boni homines atque dites ambulant.
In medio ꝑꝑ canalem, ibi oſtẽtatores meri, &c.

His igitur ſic de loco carceris declaratis, tãtũ abeſt vt Liuius noſtra deſtruat, vt illis potius adſtipulẽtur atque conſentiat, eumdemq. cõcinne deſcripſiſſe videatur. Rurſũ vero quod obijcit de eo quod dicitur a Cicerone in tertia Catilinaria, & de Diuinatione libro primo, nimirũ præcepto Aruſpicum ſtatuã Iouis ad Solẽ orientem Forumq. ſpectantem ex Occidentali parte eſſe conuerſã, quod & Dio lib. 37. teſtatur; ac proinde Forũ poſitũ fuiſſe in Orientali parte Capitolij; Ad hæc primũ dicimus, ſicut tota Capitolij aduerſa pars ad Occidentẽ ſpectare dicitur: ita integra huic oppoſita regio cõuerſa recte ponitur ad Oriẽtẽ. quamobrem & Forum in extrema eius parte poſitum recte vergere dicitur ad Orientem; nec quid prohibet, vt carcer qui imminere Foro traditur, in eadẽ parte, eſſe non poſſit; cũ præſertim per Forũ Romanũ nõ tãtum illud, ꝙ magnum ſeu vetus dictũ habetur, intelligatur; ſed ipſa integra octaua regio a S. Rufo P. Victore, & alijs ſcriptoribus ſic nominata habeatur, in qua ẽt alia plura fora ponantur. Hæc qui non conſiderat, in deformes errores incidat neceſſe eſt. Nã & templũ Pacis ędificatũ prope Forũ a Suetonio; in Veſpaſ. c. 9. idcirco ponitur, ꝙ ſcilicet cõtiguum eſſet regioni octauæ, dictæ Forũ Romanum, cum alioqui ipſum poſitum eßet in regione quarta, quæ ẽt ab ipſo denominata, Tẽplum Pacis (vt habet S. Rufus, & P. Victor, & alij) dici conſueuit. Nec rurſum ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea ab ipſo citatum;

———— Paſſimq. armenta videbant
Romanoq. Foro, & lautis mugire carinis.]

Quaſi non potuiſſent, quæ longius eſſent, hinc

inde

inde ſpectare atque audire boues mugientes. Cetera his leuiora habentur; quæ oĩa iiſdem a nobis poſitis rationibus refelluntur: quibus tamẽ alias adhuc addimus, in primiſq; illud petitũ ex Dione lib. 56. qui tũ agit de Seiano, ſic dicit; Nulla interiecta mora, ea die prope carcerem in ædem Concordiæ conuenit Senatus.] Ex eo apparet fuiſſe carcerẽ prope Concordiæ ædem. At vbi fuerit illud tẽplũ, cõplures hallucinatos reperimus; qui manifeſta ratione ab antiquioribus redarguũtur: ſemel enim errore lapſi de ſitu Fori, & loco carceris Tulliani, in alios cõplures ferri neceſſario cõpulſi ſunt. Quamobrem, qui vnus mihi inſtar omniũ eſt, Seruius Grãmaticus Romæ verſatus, vbinã fuerit Cõcordię ædes, quod oculis ſpectauit, conſcripſit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templũ fuiſſe ante Cliuũ Capitolinũ, vbi ædes erat Cõcordiæ. Sic igitur ex loco Saturni tẽpli, vbi ædes Concordiæ eſſet, & qui etiã dictus fuiſſet Cliuus Capitolinus, facile poteſt intelligi. Porro Saturni templũ, de quo eſt ſermo, tum a Marliano, tũ etiam a Pannino rem exactius perueſtigãte, aliiſq. etiam pluribus abſq; controuerſia poni prope Eccleſiam S. Mariæ in Porticu, in æde S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicti, certũ eſt: nã & Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachũ agens, plane demonſtrat, Tiberim verſus templũ Saturni fuiſſe, cum ait:

Fluminis ad ripã ſtatuam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubiũ eſt, ipſum potiſſimũ diu Romæ verſatum vidiſſe: quapropter & illorſum fuiſſe templũ Concordiæ & Cliuũ Capitolinũ, dicere neceſſe eſt. His concordat, quod Feſtus in verbo, Senacula, tradit, ædem ſcilicet Concordiæ poſitam fuiſſe inter Capitoliũ & Forũ: nã prope Forũ fuiſſe, pariter eſt demonſtratum. Scimus tamen, aliam ædem Concordiæ fuiſſe in Area Vulcani, in regione quarta; de qua Liuius lib. 9. in fi. decad. 1. ſed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod inſuper idem Feſtus dicat in verbo, Saturnia, fuiſſe templũ Saturni in imo Cliuo Capitolino; errare quidem conuincuntur, qui Cliuum Capitolinum viam aliquã arbitrati ſunt, per quam in ipſum ſummum Capitoliũ aſcẽderetur: nam ea ex parte nullus patebat aſcenſus in Capitoliũ, niſi in rupẽ Tarpeiam per ſcalam centũ graduũ, cuius etiã meminit Tacitus lib. 3. hiſtor. & Ouid. hoc verſu:

Qua fert ſublimes alta Moneta gradus.

De aſcenſu Capitolij per gradus, hæc quoque a Dione lib. 43. de Cæſare triumphante ponuntur: Cæſar vero gradus in Capitolio genibus ingreſſus conſcendit.] & de Claudio lib. 60. Tum per gradus in Capitolio genibus aſcendens, &c. Conſentit vero his quæ dicta ſunt de Cliuo Capitolino Dionyſius Halic. lib. 6. in principio ſic dicens: His Coſſ. ferunt templum Saturno dicatum in Cliuo Capitolino, qua a Foro aſcenditur.] In eamdem ſententiam hæc Ouidius:

Inde velut nunc eſt, per quem deſcenditis, inquit,
Arduus in valles & fora Cliuus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolij nullus eſſe poſſet Cliuus, qui ſurſum ad ſummũ Tarpeiũ collẽ duceret, repugnante natura loci, ſed tãtum ſcala illa centum graduum ibi eſſet; nec rurſum in alia Capitolij parte Cliuus eſſet, niſi (vt vidimus) prope Forũ iuxta templum Saturni & ædem Concordiæ: ex his, inquam, cogimur pariter exiſtimare, locum illum a maioribus dictum eſſe Cliuum Capitolinum, aſcenſum ipſum modo leuem, olim autẽ difficiliorem, qua e via deorſum poſita prope eccleſiam S. Mariæ in Porticu ſurſum aſcenditur verſus eccleſiam S. Mariæ Conſolationis dictam; quem olim fuiſſe eminentiorem atq. longiorem, nullum eſt dubium: nam licet aggeribus ex ædificiorum ruinis congeſtis repletus fuerit, tamen adhuc Cliui ſpeciem retinet. His recte accommodantur, tum quæ a Feſto dicuntur in verbo Sterc. fuiſſe in medio Cliui angiportũ, qui locus clauderetur porta, quæ dicta eſt Stercoraria: tũ ea q̃ ait Varro lib. 5. de ling. Latina: Eo die ex æde Veſtis ſtercus verritur, & per Capitolinũ Cliuũ in locũ defertur certũ.] Nam ſi ex æde Veſtis ſtercus verrebatur, & offerebatur per Cliuũ Capitolinũ in ipſum angiportum: cùm nulli ſit dubiũ, ædem Veſtæ non in Capitolio fuiſſe, ſed foris, in loco (vt pluribus diſputat Marlian. lib. 2. c. 11.) vbi nunc ſita eſt eccleſia S. Mariæ Gratiarũ, hoſpitali S. Mariæ Cõſolationis coniuncta; quomodo in Capitoliũ ſummũ aſcendebat Cliuus intus poſitus, & non magis extra, vt in eius angiportum delatũ fimũ inde (vt idem auctor lib. 2. c. 8. ait) inferretur in Tiberim? Quis vnquam dicet, a Veſtæ æde collectum fimũ ſurſum in Capitolium deferri per Cliuum, & non magis deorſum per Cliuum in angiportũ, & in flumen?

Qualis autẽ fuerit eius loci facies, Tacitus cum agit de Vitellianis, occupatũ Capitoliũ

ab

ab aduerſarijs oppugnãtibus, hæc ait lib. tertio hiſtoriarum: *Cito agmine forũ & imminentia foro templa prætervecti, erigunt aciẽ aduerſus collem vſque ad primas Capitolinæ arcis fores.*] & paulo poſt de his qui intus Capitolium erant, ſic ait: *Erant antiquitus porticus in latere Cliui dextera ſubeũtibus, in quarum tectum egreſſi, ſaxis tegulíſq. Vitellianos deturbabant.*] dexteram partẽ Capitolij nominat, quæ reſpicit Meridiem ſecũdũ Numæ dimenſionem, qua læuam partem dixit ad Septemtrionem poſitã, dexteram ad Meridiem, vt eſt apud Liuium lib. 1. decad. 1. Extant adhuc ibi proxime aliqua veſtigia porticus Capitolinæ, nimirum cõpaginationes in rupe exciſæ. Sicq. videas Cliuũ extra Capitolium fuiſſe, illius tamẽ porticui inhærentem; vt ex his, quæ idem auctor tradit inferius, liquet; dum primã pugnam inter illos initam deſuper tecta templorũ, ac Capitolinam porticum, Cliuo Capitolino mediũ poſito, recenſet; quã factam eſſe conſtat extra ipſum Capitolium: nam hæc ſubdit idem Tacitus, narrans quid poſt hæc fuerit conſecutũ: *Tũ diuerſos Capitolij aditus inuadunt: iuxta lucum Aſyli, & qua Tarpeia rupes centũ gradibus aditur. Improuiſa vtriſq; vis, &c.*] Si igitur (vt multi exiſtimarunt) Cliuus Capitolinus ab imo vſque ad ſummũ Capitolij eũtibus via erat: quid opus fuit Vitellianis, alios quibus aſcenderent, quærere aditus, & ex tectis templorum pugnare, Cliuo medio prætermiſſo, quo ad Capitoliũ pateret aſcenſus? His vero de Cliuo ſic narratis, ad ædem Concordiæ, cuius occaſione digreſſi ſumus, redeamus; quã auctore Dione, diximus prope carcerem fuiſſe ſitam. Affirmare videtur hoc ipſum Lampridius, dum eam Curiæ coniunctam tradit, ſic dicens: *Cum Senatus frequens in Curiam, hoc eſt, in ædem Concordiæ conuenisſet, &c.*] Curiam quidem fuiſſe in foro, certum eſt: de qua & Liuius lib. 3. decade 1. *Agite dum hic Curiam circumſederitis, & forum infeſtum feceritis, & carcerem impleueritis principibus, &c.*] Ex his igitur quæ dicta ſunt, manifeſto apparet, Carcerem, Curiam, Aerarium, & Forum fuiſſe ſibi coniuncta. Quibus egregie reſpondent, quæ Vitruuius lib. 5. cap. 2. ſic ſcribit: *Aerarium, Carcer, Curia, ſunt Foro iungenda.*] His omnibus, Tiberim verſus, propinquæ erant ſcalæ Gemoniæ, per quas vnco tracta in forum e carcere cadauera dãnatorum in flumen eijciebantur. Vnde Valerius Maximus lib. 6. c. 9. de ſeuerit. 13. ait: *In ſcalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani conſpectum eſt, &c.*] Ex quibus patet (vt dictum eſt) in ea parte Tiberim verſus ſitum fuiſſe forum Romanum prope ſcalas Gemonias ac prope carcerem: de quo hæc Dio lib. 60. in fine: *Qui necantur in carcere, magnis uncis in forum carnifices, ac in profluentem protrahunt.*] Sed de his ſatis.

At demum quod item ait Vgonius, carcerem Mamertinum, illum ipſum eſſe Tullianum, quod eãdem prorſus repræſentet ſpeciẽ carceris Tulliani, quæ deſcribitur à Salluſtio, quã recitauimus ſuperius in Notationibus: non eſt quod in his diutius immoremur; cum ex inſculpta in facie eius ædificij inſcriptione, a quo illud fuerit excitatum, & quo tempore, ſatis ſuperq. fuerit demonſtratum; cum ridiculum plane ſit, illum a Salluſtio eſſe deſcriptum carcerem velle dicere, quem longe poſt Salluſtij tempus conſtat fuiſſe erectum. Quod vero nullam ſpeciẽ carceris dicat reddere in præſentia locũ dictum in carcere Tulliano: cogitet vir prudens ex frequentiſſimis ſummiſq. Vrbis ædificijs collapſis altiſſimos eſſe ſuperiniectos aggeres: Inſuper meminiſſe etiam debet, ipſo auctore Varrone, conſtare partem illam carceris, quæ Tulliani cuſtodia dicebatur, deorſum preſſam ſub terra poſitam fuiſſe; ſunt hæc enim verba Varronis lib. 4. de lingua Latina: *In carcere pars quæ ſub terra, Tullianũ, ideo, quod additũ a Tullo Rege.*] Si igitur olim Tullianus carcer erat ſub terra; quanto depreſſius, ſuperinducto ruderum aggere, modo eſſe neceſſe eſt?

Stat igitur firma de vno tantum carcere Romæ ſub Regibus atq. Tribunis ex Iuuenale aſſerta ſententia, illumq́; eſſe Tullianũ, locumq́; tenuiſſe, vbi nunc eſt Eccleſia S. Nicolai, dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua; quippe cum nonniſi vnus carcer in tãta Vrbe eſſet, fuiſſe ampliſſimũ, dicere opus eſt. Hæc ſi tam vera, tamq. certa accipiãtur; de Foro Romano, Curia, æde Concordiæ, templo Saturni, ipſoq. Aerario, & Cliuo Capitolino, vbinam ſita fuerint, erit facilis demonſtratio; cum e contra ex loco carceris errore ſemel accepto, omnia ſimul loca confundi, reddi ambigua, ac perperam poni (vt a compluribus hactenus factum vidimus) eruditos quoslibet perfacile putem intellecturos.

Idibus

15 Idibus Martij. Luna. D xvi

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CÆSAREÆ in Cappadocia paſſio S.[a] Longini militis, qui latus Domini lancea perforaſſe perhibetur. Eodem die natalis S. Ariſtobuli[b] Apoſtolorum diſcipuli, qui curſu prædicationis peracto, martyrium conſummauit. Theſſalonicæ S. Matronæ[c] ancillæ cuiuſdam Iudææ, quæ cum occulte Chriſtum coleret, & furtiuis orationibus quotidie eccleſiam frequentaret, a domina ſua deprehenſa, & multipliciter afflicta, nouiſſime robuſtis fuſtibus vſque ad mortem cæſa, in confeſſione Chriſti incorruptum Deo ſpiritum reddidit. Eodem die S. Menigni[d] fullonis, qui ſub Decio paſſus eſt. In Aegypto S. Nicandri[e] martyris, qui cum ſanctorum martyrum reliquias ſtudioſe perquireret, & ipſe martyr effici meruit ſub Diocletiano Imperatore. Cordubæ S. Leocritiæ[f] virginis & martyris. Romæ natalis S. Zachariæ[g] Papæ, qui Dei Eccleſiam ſumma vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate ſancti Probi[h] Epiſcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romæ ſancti Specioſi[i] monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum.

MARTII 15.

T. 1. ann. 34. n. 131. LONGINI a.] De eo etiam hac die Vſuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, adduntq; natalem diem duorum militum, qui cum eodem pro Chriſti nomine paſſi ſunt. Longini res geſtas habet Metaphraſtes eadem die 16. Octobr. ex quo Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. cap. 201. S. Longini venerandum corpus Romæ aſſeruari percepi in eccleſia ſancti Auguſtini.

T. 1. ann. 58. nu. 56. b *Ariſtobuli.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in ſynopſi ſcribit, hunc eſſe miſſum ad Britannos prædicationis Euangelicæ cauſa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

c *Matrona.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt Græci de eadem 27. huius menſis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergenſis dicta, de qua Metaphraſt. agit 8. Nouembris, & Sozom. hiſt. lib. 7. cap. vigeſimoprimo. Duæ aliæ eiuſdem nominis habentur martyres; quarum alterius vigeſima Martij, Circ. ann.
alterius vero decimaoctaua Maij dies nata- 450.
lis agitur inferius. Rurſus vero duæ aliæ Matronæ nomine martyres paſſæ habentur in Africa ſub Diocletiano Imperatore, vna T. 2. ann.
cum pluribus alijs, quorum res geſtæ ex Pro- 303. n. 36.
conſularibus Actis deſcriptæ habentur apud Surium die vndecima Februarij in Saturnino & ſocijs. Exiſtimamus harum alteram illam eſſe, quæ apud Capuam in Campania habetur in honore; eo enim putamus tranſlatam ab Epiſcopis Africanis profugis tempore perſecutionis Vuandalicæ, vt de multis alijs ſanctorum martyrum reliquijs accidit, vt de Caſto, Aemilio, Marcellino, & Saturnino dicimus die 5. Octob. Ad eiuſmodi coniecturam

ram quidem libentius in re obſcura nos adduci patimur, quàm fidem præſtare Actis quibuſdam nulla ex parte ſubſiſtentibus, quibus dicitur Matrona, ex Luſitania Capuam conceſſiſſe.

T. 2. ann. d *Menigni*] Græci etiam hac die de eo in
254. n. 27. Menologio, vbi ſummatim complexa eius Acta referunt.

e *Nicandri.*] Græci itidem de eo hac die in
T. 3. ann. Menologio, reſq; ipſius geſtas compendio
310. n. 23. ibidem narrant.

f *Leocritia*, alias *Locritia.*] De hac ſcribit Al-
T. x. ann. uarus in vita ſancti Eulogij presbyteri & mar
859. nu. 1. tyris; vbi legitur, S. Eulogium quinto Idus
& ſeq. Martias conſummaſſe martyrium, & quarta poſt die Locritiam, de qua agimus, eſſe decollatam, corpuſq; eius proiectum in flumen Betim. Habetur ibidem ſacer hymnus de ſanctis Eulogio & Locritia.

g *Zacharia Papa.*] De eo Ado pridie huius
dici; ſed hic eſt dies natalis eius: cuius res T. 9. ann.
præclariſſime geſtas per annos ſingulos in- 741. &
texuimus in Annalibus Eccleſ. Succeſſit hic an. 752. n.
Gregorio Papæ Tertio, anno Domini ſeptin- 2. & ſeq.
genteſimo quadrageſimoprimo.

h *Probi Epiſc.*] Scribit de eo S. Gregorius Cir. ann.
lib. 4. dialog. cap. 12. Fuit & alius Probus, de 570.
quo ibidem ſanctus Gregorius, atque etiam cap. 17. & 19.

i *Specioſi.*] De eo ſcribit idem ſanctus Gre- Cir. ann.
gorius lib. 4. dialog. cap. 8. ex quo ceteri 530.
accepere.

xv. E Decimoſeptimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6.	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMÆ Paſſio S. Cyriaci[a] diaconi, qui poſt longam carceris macerationem liquata pice perfuſus, & in catalta[b] extenſus, attractus etiam neruis, & fuſtibus cæſus, ad vltimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano, capite truncatus eſt. Horum tamen feſtiuitas ſexto Idus Auguſti recolitur, quo die B. Marcello Papa eorum corpora ſunt leuata, ac venerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis B. Hilarij Epiſcopi[c], & Tatiani diaconi, qui ſub Numeriano Imperatore & Beronio Præſide, poſt equuleum atque alia tormenta, vna cum Felice, Largo, & Dionyſio martyrium terminarunt. In Lycaonia S. Papæ[d] martyris, qui ob Chriſti fidem verberibus cæſus, vngulis ferreis[e] laceratus, clauatis calceis incedere iuſſus eſt; deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum, eandem arborem ex ſterili reddidit fructuoſam. Anazarbi in Cilicia S. Iuliani[f] martyris, qui ſub Marciano Præſide diutiſſime cruciatus, demum in ſacco vna cum ſerpentibus incluſus, in mare demerſus eſt. Rauennæ ſancti Agapiti[g] Epiſcopi & confeſſoris. Coloniæ ſancti Heriberti[h] Epiſcopi, ſanctitate celebris. Aruernis depoſitio ſancti Patricij[i] Epiſcopi. In Syria ſancti Abrahæ eremitæ[k], cuius res geſtas B. Ephræm diaconus conſcripſit.

MARTII 16.

To. 2.an. 298.n.12. & ſeq. to. 3.an.309. nu.6. CYRIACI a.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius ſimulq. ſociorum Acta iuncta rebus geſtis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Fuit Romæ titulus S. Cyriaci in Thermis, penes quem & monaſterium monialium erat, quod ipſum etiam excidit: cuius loci Martyrologium peruetuſtũ habemus in noſtra bibliotheca, ex quo nonnulla vetuſtatis monumenta hic deſcripta habentur. Eſt mentio tituli S. Cyriaci in Synodo ſecunda Romana ſub Symmacho Papa, & in regiſtro S. Gregorij lib. 9 epiſt. 22. qui cùm vetuſtate collapſus eſſet, a Sixto Papa Quarto ad eccleſiã SS. Quiriaci & Iulitæ tranſlatus eſt: ſed nuper a Sixto Papa Quinto ſtatio, quæ ibi erat, eſt reſtituta in Diaconia S. Mariæ in Via lata, cui inhęrebat eiuſdem Cyriaci monaſterium, quod diximus, monialium.

b *In cataſta extenſus.*] Diuerſa ſignificatione Cataſta iam apud Gentiles ſcriptores, quam etiam Chriſtianos, ac penes ipſa Acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina longæ ac magnę compedis formam habente, qua ſerui detenti, venales exponebantur. ſic apud Plin. lib. 35. cap. vlt. Stat. 2. ſilu. Perſ. ſaty. 6. Mart. lib. 6. & 10. & alios. Erat & Cataſta inſtrumentum torquendi, diuerſum tamen ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheæ, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo ſenſu Saluianus Marſil. de recto iudic. lib. 3. Scalas, inquit, ſibi quodammodo de equuleis, cataſtiſq. fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccleſ. ait: Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut cataſtam pœnalem, quam ad ſacerdotium traheremini. Cataſta inſuper aliquando ſuggeſtum ſignificat lignis compactum, quem vulgo dicimus, tabulatum. In hoc ſenſu in Actis ſanctorum martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana eſſe noſcuntur, hæc habentur: Erat illic cataſta non vno tantum, ſed multis diſtincta gradibus & ſublimi aſcenſu, &c. apud Sur. tom. 2. die 3. Aprilis. Super eiuſmodi cataſtam eleuabantur cruciandi martyres, quo illorum tormenta poſſent ab aſtantibus conſpici: ſicque intelligas locum Prudentij in Romano martyre hymno 10. cum ille ſuſpenſus equuleo ſuper cataſtam concionabatur ad populum, dicens:

Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitte vocem de cataſta celſior.

Erat etiam Cataſtra cratis ferrea ad comburendum parata, de qua idem Prudent. Periſteph. in Laurentio hymno 2. ſic canit:

Poſtquam vapor diutius
Decoxit exuſtum latus,
Vltro e Cataſta Iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte m partem corporis,
Satis crematus iugiter.

Idem Periſtheph. hymno 1.

Verbera poſt vim crepantem
Poſt cataſtas igneas, &c.

Et Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem Cataſta: Exhibentur lebetes, cataſtæ frixoriæ, &c. Paulo inferius ſic: Igni in cataſta martyr obijcitur. Hæc iam ſatis de Cataſta.

c *Hilarij, & Tatiani*] Agit de his item hac To. 2. an. dic Vſuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & 284.nu.9. hiſt eccleſiæ Aquileien. lib. 2.

d *Papę martyris.* De eo etiam Græci in Me- To. 2.an. nologio, vbi & pluribus eius martyrij crucia- 163.n.10. tus narrantur.

e *Vngulis ferreis.*] Erant Vngulæ biſulcæ; ſic Prudentius eas frequenter appellat, vt Periſt hym. 1.

Illa virgas & ſecures,
Et biſulcas vngulas
Vltro fortis expetebat.

Idemq. hymno 5.

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis. Et hymno 10.
Coſtas biſulcis exarandas vngulis.

Dictæ ſunt autem Vngulæ, quod ea inſtrumenta ferarum imitarentur veſtigia, quarum cùm referrent exemplum, eodem etiam dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione ſeruorum: Ferarum, inquit, vnguibus latera perſecando. ſed in Cod. Theod. eod. tit. ſic: Ferarum veſtigijs latera perſecando.

f *Iuliani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius deſcribitur.

g *Agapiti Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ To. 3.an. Rauennatis. Reperitur hic interfuiſſe Roma- 337.n.69. no Concilio ſub Iulio Papa habito, anno pri- & ſeq. mo Conſtantij & Conſtantis AA. Qua ratione ſupra diximus, hunc præceſſiſſe Seuerum, & nõ ei ſucceſſiſſe: nam anno vndecimo prædictorum Imperatorum habita eſt Synodus Sardicenſis, cui præſens fuit Seuerus, atque ſubſcripſit.

h *Heriberti Epiſcopi*] Scripſit eius res præcla- Tom. 11. re geſtas Rupertus Abbas Tuitienſis, quas an. 1001. retulit Sur. tom. 2. Porro egregia ſanctiſſimi num. 18. viri miracula Lambertus Leodienſis ſcriptis an. 1020. mandauit. Sigebert. de eo agens in chron. num. 1. & ordinatum eum refert Epiſcopum anno a ſeq. ann. Chriſto Domino 977. ex humanis autem 1021.n.5. deceſſiſſe anno 1021.

i *Patricij Epiſcopi*] De eo Vſuardus hac die. Miratus ſum hunc non recenſeri in tabulis Democharis inter Epiſcopos Aruernenſes: puto errore prætermiſſum; niſi alterius fortaſſe fuerit ciuitatis Epiſcopus.

K *Abra-*

To. 3. an. 337 n. 46. x *Abrahæ Eremitæ.*] Græci autem in Menologio 29. Octobris. Scripſit Sanctus Ephræm eius Acta, quæ extant apud Lippom. tom. 2. meminitque eiuſdem in libello, qui Teſtamentum Ephræm inſcribitur. recitat & Metaphraſtes eius res geſtas fuſius enarratas: habet eaſdem Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 2. hac die. Sozom. meminit de Abraham ſancti Ephræm diſcipulo lib. 3 cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 16.

xiv. F · Sextodecimo Kal. Aprilis. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

HIEROSOLYMIS Sancti Ioſeph [a] ab Arimathæa nobilis decurionis, diſcipuli Domini; qui eius corpus de cruce depoſitum in monumẽto ſuo nouo ſepeliuit. Romæ ſanctorum Alexandri [b] & Theodori martyrum. Alexandriæ commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum [c], qui a Serapidis cultoribus comprehenſi, cum idolum adorare conſtanter renuiſſent, ſæuiſſimè cæſi ſunt, tempore Theodoſij Imperatoris: qui mox reſcriptum dedit, vt Serapidis templum deſtrueretur. Conſtantinopoli ſancti Pauli [d] martyris, qui ſub Conſtantino Compronymo cum ſanctarum imaginum cultum defenderet, igne combuſtus eſt. In Hibernia natalis ſancti Patritij [e] Epiſcopi & cõfeſſoris, qui primus ibidem Chriſtum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs ſancti Agricolæ [f] Epiſcopi. Niuigellæ in Brabantia ſanctæ Gertrudis [g] virginis, quæ clariſſimo genere orta, deſpiciens mundum, & toto vitæ ſuæ curſu in omnibus ſanctitatis officijs ſe exercens, Chriſtum ſponſum in cælis habere meruit.

MARTII 17.

To. 1. an. 34. n. 134. & 192. & a. 35. n. 1. IOSEPH *ab Arimath.* a] De quo Matth. cap. 27. Marc. cap. 15. Luc c. 23. & Ioannes c. 19.

b *Alexandri, alias Nicandri, & Theodori*] Reſtituti ſũt hi ex eo quod diximus vet. manuſcrip. exemplari. Nicandri & Theodori martyrum corpora tranſlata ſunt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

To. 4. an. 389. n. 84. & ſeq. c *Plurimorum ſanctorum mart.*] Agit de his Rufin. hiſt. lib. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12. cap. 25. & 26. De ſubuerſione Serapidis ſcripſit Sophronius æqualis S. Hieronymo inſignem librum, vt ipſe Hieron. teſtatur lib de ſcript. Eccleſ. in Sophronio. Meminit S. Auguſtinus de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius verò cultu & vana Ægyptiorum ſuperſtitione late de ciuitat. Dei lib. 18. cap. 5. & 6. De eiuſdem templi ruina S. Hieron. ad Lætam epiſtol. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum prætereà, in locum deiecti Serapidis extructam fuiſſe baſilicam nomine S. Ioannis Baptiſtæ, in quam illatæ ſunt eiuſdem ſancti reliquiæ, vt ſcribit

Ruſi-

Rufinus vbi ſupra; eam Theophilus dedicauit quarto Kal. Septembris, vt ſcribit Beda de ſex ætat. in Iuliano: idem Acta de inuent. capitis eiuſdem S. Ioannis in princ. De origine autem eius templi conſule Tacitum Annalium lib. 20.

T. 9. ann. 733. nu. 1. & an. 766. num. 25. d *Pauli martyris*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. paſſus reperitur circa annum Domini octingenteſimum.

T. 5. ann. 429. nu. 8. & an 431. nu. 188. T. 6. ann. 491. n. 20. obitus. e *Patricij Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius res geſtas ſcripſit Probus Hibernus, vt apparet in fine eius vitæ quæ extat apud Bed. tom. 3. De puteo S. Patricij hiſtoriam recenſet Mombrit. tomo 2. Cùm autem in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur S. Patricius primus omnium Scotis prædicaſſe Euangelium, & ad Chriſti fidem eoſdem perduxiſſe: nos maiorem fidẽ adhibere cogimur S. Proſpero Aquitano, qui illis temporibus vixit, ac rem geſtam ob oculos pene habuit: Ipſe in chronico in Conſulatu Dionyſij & Florentij, & iterum in Conſulatu Baſſi & Antiochi teſtatur, Scotos, antequam S. Patricius prædicationem Euangelij aggrederetur, conuerſos ad fidem fuiſſe per Palladium, quem Rom. Eccleſiæ diaconũ S. Cæleſtinus Papa illuc ad prædicandum Euangelium miſerat. Agit de hoc etiam idẽ Proſper lib. aduerſus Collatorem in fin. Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 1. cap. 13. & libro de ſex ætat. & Marian. Scot. lib. 2 ſex. ætat. anno Domini 432. Ex his itaque erroris arguitur Probus, dum ait, Palladium, intactis rebus Scotorum, ab illis fuiſſe repulſum, ac in munere, quo fungebatur archidiaconatus, eſſe defunctum; cùm prædicti omnes affirment, illum ordinatum eſſe a Cæleſtino primũ Scotorum Epiſcopum, cui ſucceſſit S. Patricius conſecratus ab eodem Cæleſtino Papa; qui & ad Hibernos miſſus, ibi per annos quadraginta in ſignis atque mirabilibus prædicans, totam inſulam Hiberniam conuertit ad fidẽ. Hæc etiam teſtatur Mar. Scot. vbi ſupra. Scribit Sigeb. in chron. ſanctum Patricium obijſſe anno Domini 491. annos natum 122. De eodem S. Patricio habetur mentio in Actis S. Vuinuualoci Abbatis. extant apud Sur. to. 2. die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

f *Agricola Epiſc.*] Scribit de eo S. Gregor. T. 7. ann.
Turon. hiſt. de geſt. Franc. lib. 5. ca. 20. & 45. 552. n. 25.
Interfuit ſubſcripſitq. quarto & quinto Concilio Aurelianenſi, vt eorum Acta indicant: celebratum eſt autem quintum illud Concilium anno 38. Childeberti Regis. Franc. qui numeratur anno Domini 552. Hæc ponimus, vt tempora quibus vixit Agricola cognoſcantur. Scribit de eodem elegans epigramma Venant. Fortunat. lib. 3. Meminit eiuſdẽ Fortunat. in Actis S. Germani Epiſcopi Pariſiorum c. 7. Aym. de geſt. Franc. lib. 3. c. 42. Sedit (vt ſcribit Gregorius Turon. vbi ſupra) annos 48. vixitq. annos 83. Reperitur interfuiſſe etiam primo Lugdunenſi Concilio vna cum S. Nicetio Epiſcopo Lugdunenſi; quæ Synodus celebrata eſt temporibus Gunthramni Regis, & Ioannis Papæ Tertij.

g *Gertrudis.*] De ea etiam hac die Beda, T. 8. anni
Vſuardus, Ado, & alij. Recitat eius Acta 664. n. 35.
Sur. tom. 2. ſed perpauca quidem, & longe breuiora his quæ teſtatur Molanus reperiri tribus libris digeſta Niuellæ Brabantiæ oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert, eam ex hac vita migraſſe anno 664 quod etiam teſtatur Sigeb. in chron. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedict. lib. 3. cap. 113. Relata eſt in ſanctorum claſſem ex decreto Honorij Papæ Tertij.

18 Quintodecimo Kal. Aprilis. Luna. G xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28]	29	30	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18

CÆSAREÆ in Palæſtina natalis B. Alexandri Epiſcopi[a], qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Epiſcopus, ſanctorum locorum deſiderio Hieroſolymam veniens, cum Narciſſus eiuſdem vrbis Epiſcopus iam ſenex eccleſiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula ſuſcepit: poſtmodum vero in perſecutione Decij, cum iam longæuæ ætatis veneranda canicie præfulgeret, ductus Cæſaream, & clauſus in carcere, ob confeſſionem Chriſti

marty-

martyriũ compleuit. Auguſtæ S. Narciſſi [b] Epiſcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit: deinde in Hiſpaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Chriſti fidem conuertiſſet, ibidem in perſecutione Diocletiani cum Felice diacono martyrij palmam accepit. Nicomediæ SS. decem millium [c] martyrum, qui pro Chriſti confeſſione gladio percuſſi ſunt. Item SS. martyrum Trophimi [d] & Eucarpij. In Britannia S. Eduardi [e] Regis, qui dolis nouercæ necatus, multis miraculis claruit. Hieroſolymis S. Cyrilli [f] Epiſcopi, qui ab Arianis multas fidei cauſa perpeſſus iniurias, & ab eccleſia ſua ſępepulſus, tandem ſanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica, Damaſo ſcribens, præclarum teſtimonium dedit. Lucæ in Tuſcia natalis ſancti Frigdiani [g] Epiſcopi, virtute miraculorum illuſtris: cuius feſtiuitas quartodecimo Kalend. Decembr. quando eius corpus tranſlatum fuit, potiſſimum recolitur. Mantuæ ſancti Anſelmi [h] Epiſcopi & confeſſoris.

M A R T I I 18.

T. 2. ann. 253. nu. 124. & ſequen.

ALEXANDRI *Epiſc.* a] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij, Gręci autem in Menologio 15. Maij. Res geſtas ipſius ſcribit Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 7. 8. & 32. in Hieron. de ſcriptur. Eccleſiaſt. in Alexandro, Nicephor. ex prædictis lib. 5. cap. nono, & decimo, & alij recentiores.

T. 2. ann. 303. nu. 125. & 138.

b *Narciſſi Epiſc.*] Auguſtæ autẽ agitur 29. Octobris. Nec mirum, ſi (quod ſæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio vero alibi de eodem agitur ſancto: ſiquidem alicubi tranſlatio, vel eius eccleſiæ dedicatio, vel (quod de Epiſcopis accidit) ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octob. agitur de Narciſſo Epiſcopo Hieroſolymitano, hic autem de Auguſtano Epiſcopo, quem eius gentes appellant Apoſtolum. Scimus autem, aliquos confundere hos duos Narciſſos ſimul; vt videtur feciſſe Petrus in catal. lib. 7. cap. 28. dum Hieroſolymitano tribuit Afrę martyris cõuerſionem: alios e contra diſtinguere hunc a Narciſſo Gerundenſe, qui vna cum Felice illic martyrium paſſus eſt. Porro tam in Actis S. Afræ martyris, quam in flore ſanct. Hiſp. vnus idemq; eſſe fertur: quibus & adſtipulantur qui ſcripſerunt Annales Hiſp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Vaſæus. Illuſtratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud eſt celeberrimum ſub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliæ & Philippum Francorum Reges, ex ſepulchro S. Narciſſi, quod violare attentarunt milites, muſcarum examen egreſſum, in exercitum infeſto agmine irruens, ingentem cladem intulit, & in fugam egit, a cœptiſq; deſiſtere coegit. Contigerunt hæc 8. Septemb. anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbium abierunt. Muſcæ S. Narciſſi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in mem. ſanct. Quod ad tempus perſecutionis ſpectat, ſub Diocletiano potius paſſam in Annalibus profeſſi ſumus, quod ex antiquioribus monumentis in lucem prodidit Marcus Velſerus Auguſtanus vir ſane doctiſſimus in Actis eorundem Auguſtanorum martyrum, quæ nuper edidit.

c *Decem millium mart.*] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec ſane mirandum eſt, non tantum eos, de quibus hoc loco agitur, ſed alia multa præterea martyrum millia pro Chriſti nomine Nicomediæ fortiſſime occubuiſſe, in quorum certamina ſæpe incurrimus: nam Diocletianus Imperator, ſæuiſſimam illam perſecutionem excitans, Nicomediæ reſedit, illicq. de Chriſtianis immaniſſimam carnificinam exercuit, vt produnt Acta martyrum, Euſeb. lib. 8. & alij. Decem millium circ. ann. 302. vide in eo. nu. 27.

d *Trophimi, & Eucarpij.*] Græci item de his hac die in Menologio agunt.

e *Eduardi Regis.*] Extãt eius res geſtę, quas ex antiquis manuſcriptis edidit Sur. tomo 2. De eodem plura in vita S. Dunſtani Epiſcopi, & in Actis S. Edithæ virginis, eius germanæ. Necatus eſt anno a Chriſto Domino 981. cũ regnaſſet annis quatuor. De celebra- De Eduardo 10 x. an 978. n. 2. & ſequ.

tione

tione diei feſti S. Eduardi Regis extat epiſtola Innocentij Papæ IIII. in Vaticana bibliotheca, in regiſtro ipſius, anno 2. pag. 527.

To. 4. A. 382. nu. 15. obit. ann. 386. num. 66. Epiſtolæ falſo illa adſcripta to. 5. ann. 420. nu. 44. et ſeq.

f *Cyrilli Epiſc.*] Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo teſtimonium œcumenicæ Synodi hic citatur: quod ſatis eſſe videtur ad apologiam aduerſus eos, qui fidem Catholicam ipſius ſuſpectam habuere. Extat eiuſmodi ſanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoret. lib. 5. c. 9. ad Damaſum Papam his verbis: Eccleſiæ Hieroſolymitanæ, quæ eſt omnium mater, reuerendiſſimum ac ſanctiſſimũ Cyrillum Epiſcopum vobis oſtendimus, tum ab Epiſcopis prouinciæ (vt canon vult) iampridem eſſe creatum, tum plurima prœlia aduerſus Arianos varijs in locis confeciſſe. Hæc Patres. Plures eiuſdem nominis, aliumq. poſt alium Hieroſolymis temporibus Conſtantij Imp. ſediſſe, refert S. Hieronymus in chronic. anno vndecimo eiuſdem Conſtantij Imp. Cum autem idem de ſcript. Eccleſ. in Cyrillo dicat, eum ab Arianis Principibus ſæpe pulſum exilio, ſatis inſinuat fidem ipſius Catholicam probatam atque teſtatam. Vixit vſque ad annum octauum Theodoſij Maioris, vt idem Hieron. eſt auctor. Recenſetur hic annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) Chriſti Domini 386. Habentur eius Acta nuper collecta opera Ioannis Grodecij, cuius etiam diligentia Catecheſes, aureum plane opus, diu occultatæ prodiere in lucem.

Cir. Ann. 578. ex Cæſare Franciot. in hiſtor. SS. Lucẽtium. to. 11. ann. 1079. nu. 9. & ſeq. obit. ann. 1086. nu. 7. & ſeq.

g *Frigdiani, alias, Frigidiani.*] De eo legimus Lucenſes tabulas Romam allatas. Scribit de ipſo S. Greg. Papa lib. 3. cap. 9. & alij ex eodem auctore.

h *Anſelmi Epiſc.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mantuanæ, eiuſdemque vetera monumenta a Galeſino ad vſum Breuiarij accommodata.

19 Quartodecimo Kal. Aprilis. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Iudæa natalis ſancti Ioſeph [a] ſponſi beatiſſimæ Virginis MARIÆ. Surrenti ſanctorum martyrum Quincti [b], Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij [c] Romani, qui ſub Diocletiano truncatus capite, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctorum Apollonij [d] & Leontij Epiſcoporum. Gandaui ſanctorum Landoaldi [e] presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a ſancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium miſſi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Apud Pinnenſem ciuitatem natalis beati Ioannis [f], magnæ ſanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & conſtructo illic monaſterio, multorum ſeruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater exiſtens, clarus virtutibus quieuit in pace.

M A R T I I 19.

To. 1. in appar. n. 54. et ſeq. & nu. 61. & infra & an. 12. num. 8. & ſeq.

IOSEPH a.] De eo hac die Ado & alij, Græci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res geſtas non ab alijs, quam à teſtibus præordinatis a Deo, ab ipſis, inquam, ſanctis Euangeliſtis conſcribi meruerunt. Omittimus hic de ſanctiſſimo viro innumera ſanctorum Patrum elogia, ſilemus & miracula recenſere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus differuimus in Annalibus Eccleſ. Extat eius nobile ſepulchrũ in valle Ioſaphat, prope tumulum S. Simeonis ſenis, vt legitur apud Bedam lib. de locis ſanctis cap. 6. Sancti Ioſeph vita ex diuerſis auctoribus collecta habetur in theſaur. concion. to. 2. Iſidorus Iſolanus ſcripſit de donis S. Ioſeph. commentarũ ad Hadrianũ Sextum Rom. Pont. Extat de

eodem carmen Bonad. lib. 3. monod. 16.

b *Quincti & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die agunt.

To. 3. A. 311. n. 17. c *Pancharij*.] Græci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

d *Apollonij & Lontij*.] De his vetus Martyrologium Rom. cui adſtipulantur manuſcripta: nullibi tamen, cuius eccleſiæ Epiſcopi fuerint, habetur expreſſum.

To. 8. A. 650. n. 2. e *Landoaldi & Amantij*.] Scripſit horum res geſtas Nodgerus Epiſcopus Leodienſis, quas habet Sur. tom. 2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

Ferrar. vult hũc eſſe Ioannem, qui claruit apud Spoletũ cir. an. 550. f *Ioannis*] De eo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. to. 2. vit. ſanct. Petrus in catalog. lib. 3. cap. 207. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 283. vbi eum virum ſanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeant Pennarenſem, alij Pinnarienſem, Pinnenſem alij, ſeu Pennenſem, vel Pennatenſem, vt Trithemius: porro magis germana lectio probatur, vt Pennenſem dicat: eſt enim Pennenſis ciuitas apud Veſtinos, vt ſcribit Ptolem. lib. 3. tab. 6. & Plin. lib. 3. cap. 12. In lib. enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Tranſamundo ſe ſubdiderunt Marſicani, Furconenſes, atque Valuenſes, ſeu Pennenſes, alias Pinnenſes, &c. vulgo dicitur, Ciuita de Penna.

xj. B Tertiodecimo Kal. April. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Iudæa ſancti Ioachim [a] patris beatiſſimæ Virginis genitricis Dei MARIÆ. In Aſia natalis ſancti Archippi [b] commilitonis beati Pauli Apoſtoli, cuius ipſe in epiſtola ad Philemonem, & ad Coloſſenſes meminit. In Syria ſanctorum martyrum Pauli [c], Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodem die ſanctorum Photinæ Samaritanę, Ioſeph, & Victoris filiorum, itemque Sebaſtiani ducis, Anatolij, Photij, Photidis, Paraſceues, & Cyriacæ germanarum: qui omnes Chriſtum confeſſi, martyrium ſunt aſſecuti. Amiſi in Paphlagonia ſanctarum ſeptem mulierum [e], Alexandræ, Claudiæ, Euphraſiæ, Matronæ, Iulianæ, Euphemię, & Theodoſię, quę in confeſſione fidei cęſę ſunt; eaſq. ſecutę ſunt Derphuta, & ſoror ipſius. Apollonię ſancti Nicetę [f] Epiſcopi, qui pro ſanctarum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit ſpiritum. In monaſterio Fontanellę ſancti Vulfranni [g] Epiſcopi Senonenſis, qui relicto Epiſcopatu, ibidem clarus miraculis deceſſit e vita. In Britannia depoſitio ſancti Cuthberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, qui a pueritia ad obitum vſque ſanctis operibus & miraculorum ſignis effulſit. Senis in Tuſcia beati Ambroſij [i], ordinis Prędicatorum, ſanctitate, prędicatione, & miraculis clari.

To. 7. in appar. n. 42. & ſeq.

IOACHIM a.] De eo autem Græci agunt 9. Septembris in Menologio. De ſancto Ioachimo etſi nihil expreſſum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuiſſe Dei genitricis MARIÆ, ex certis probatisq. maiorum traditionibus ſancti Patres tam Latini quam Græci abſque aliqua difficultate affirmarunt. id in primis S. Epiphanius, qui res Hebræorum præ ceteris calluiſſe videtur, in panar. hæreſ. 79. & in orat. de laudibus ſanctæ MARIÆ Deiparæ. item S. Ioannes Damaſc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis MARIÆ. S. Auguſtinus agens contra Fauſtum Manichæum lib. 23. c. 9. etſi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenſeri; Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui ſacerdotem fuiſſe dicebat, eumdem ex tribu Iudæ potius perueniſſe contendit. Non prætermittimus dicere, Gnoſticos hæreticos excogitaſſe portẽtoſum quemdam librum inſcriptum, Stirps Mariæ: quem vt alienum ab Eccleſia Catholica S. Epiphanius procul reijcit in panar. hæreſi 26. At nihil ex illo Patres accepiſſe certum eſt; idq. loca Epiphanij nuper citata ſatis indicant.

To. 1. an. 60. nu. 11.

b *Archippi.*] De eo Paulus Apoſtolus ad Coloſſ. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij.

c *Pauli & ſoc.*] De his item Vſuardus, & alij eum ſecuti.

To. 1. an. 31. nu. 50.

d *Photinæ Samaritanæ.*] Agunt de ea item Græci hac die in Menologio, feruntq. eamdem fuiſſe mulierem Samaritanam, de qua Ioan. Euang. c. 4. in vet. Martyrol. Caſſin. de eadem agitur, eademq. fuiſſe affirmatur. Eius caput Romæ apud S. Paulum a monachis Caſſinenſibus ſeruatur.

e *Septem mulierum.*] De his etiam Græci in Menolog. hac die: ibiq. earumdem nomina recitantur, inter quas & Paraſceue recenſetur. Agunt Græci de Paraſceue ſeorſum itidem in Menologio ad ſext. Kalend. Auguſti, paſſamq. tradunt temporibus Antonini Imper. Romanamq. genere fuiſſe ſcribunt; quam diuerſam eſſe ab hac, de qua hic cum ceteris agitur, facile exiſtimo. Theod. Balſam. in ſexta Synodo Conſtantinop can. 63. hæc ait: Nicolaus Muzalon Patriarcha, cum vitam ſanctæ Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ vico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac ſancta angelica viuendi ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit; & diacono Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conſcribere. Hæc Theodorus; qui & de Metaphraſte, quem conſtat in eo genere plurimum laboris inſumpſiſſe, hęc ait: Magna itaque beato Metaphraſti agenda eſt gratia, qui martyticas pro veritate foſſas non ſine multis laboribus & ſudoribus repurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS. martyrum perennem gloriam. Hæc ille.

Imperauit Antoninus cir. an. 140.

f *Nicetæ Epiſc.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

To. 9. an. 733. n. 2. & a. 735. nu. 3.

g *Vulfranni Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas Ionas Abbas: habet eas Sur. to. 2. Plura de eo in vita S. Vuilebordi apud Sur. tom. 6. Molan. in Indic. SS. Belg. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 168. Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. Migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimo.

To. 8. an. 700. n. 2. & tom. 9. an. 719. n. 6. & ſeq.

h *Cuthberti Epiſc.*] De eo Beda, & Vſuardus; Ado. Eius Acta Beda exacte conſcripſit; habentur tom. 3. qui & in præfatione hiſt. de geſt. Angl. fatetur ſe ſcripſiſſe vitam ipſius, non tantum ſoluta oratione, ſed etiam verſu heroico. Idem de eo lib. 4. hiſt. Angl. c. 27. 28. & 29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migrauit e vita anno 688. Sigebertus autem anno 687. diem obijſſe affirmat.

To. 8. an. 687. n. 9.

i *Ambroſij.*] Extant eius Acta iuſſu Honorij IIII. Summi Pont. conſcripta a quatuor Theologis eiuſdem ordinis ipſi Ambroſio contemporaneis, typis excuſa, quæ magnam redolent pietatem. De eo S. Antonin. 3. par. chronic. tit. 23. cap. 10. §. 5. & cap. 11. §. 1. & tit. 24. cap. 14. §. 15. & B. Raymundus Capuanus in vita ſanctæ Catherinæ Senen. lib. 2. c. 35. vbi teſtatur illum ſuo tempore & centum annis antea multis claruiſſe & adhuc clarere miraculis. Leander Albert. de viris illuſtr. ord. Prædic. in vita eiuſdem ſancti per Sebaſt. Flamin. & in vita B. Iacobi de Meuania per Barthol. Mortarium conſcripta. Ioan. Nider in Præceptorio, præcep. 1. cap. 6. in fine, vbi teſtatur feſtiuitatem ipſius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Luſitanus in chronico eiuſdẽ ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait, feſtum huius ſanctiſſimi viri feria ſexta ante Dominicam Paſſionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populiq. Senenſis concurſu & munificentia, quo die in illius honorem a ſeruili opere omnis feriatur populus, Ferdinand. de Caſtigl. 1. par. hiſt. S. Dominici lib. 3. c. 49. 51. 52. & 53. & alij præterea, quos breuitatis cauſa omittimus. Migrauit ex hac vita anno Dom. 1286. die 20. Martij. Hunc Martyrologio Romano adſcribi S. D. N. Clemens VIII. merito præcepit.

Obijt an. 1286.

x. C Duodecimo Kal. April. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

IN monte Caſſino natalis ſancti Benedicti [a] Abbatis, qui monachorum diſciplinam in Occidente pene collapſam reſtituit, ac mirifice propagauit: cuius vitam virtutibus & miraculis glorioſam beatus Gregorius Papa conſcripſit. Alexandriæ commemoratio ſanctorum martyrum [b], qui ſub Conſtantio Imperatore & Præfecto Philagrio, irruentibus Arianis & Gentilibus, in eccleſia in die Paraſceues cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Philemonis [c] & Domnini. Catanæ ſancti Birilli [d], qui a beato Petro ordinatus Epiſcopus, cum multos Gentilium conuertiſſet ad fidem, in vltima ſenectute quieuit in pace. Alexandriæ beati Serapionis [e] anachoritæ & Epiſcopi Thmueos [f], magnarum virtutum viri, qui Arianorum furore in exilium actus, migrauit ad Dominum. In territorio Lugdunenſi S. Lupicini [g] Abbatis, cuius vita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris.

MARTII 21.

Corrige ex tom. 6. an. 494. n. 70. & ſeq. & vide to. 7. ann. 529. n. 10. obit° an. 542. nu. 9. & ſeq.

BENEDICTI *Abbatis* a.] Beda ac ceteri Latinorum de eo hac die, Græci autem in Menolog. 14. huius, his verbis: Sancti Patris noſtri Benedicti mul o-rum monaſteriorum Patris celeberrimi, pietate & miraculorum multitudine illuſtris. Hæc ibi. Huius præclariſſimas res geſtas complexus eſt toto ſecundo libro dialogorum S. Gregorius Papa: plurima item de eo in vita ſancti Mauri, necnon in vita S. Placidi. Marcus monachus S. Bened. (vt ſcribit Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 35.) Acta S. Benedicti ex Gregor. lib. 2. dialog. ſcripſit heroico carmine: Adalbertus autem monachus Floriacen. (vt idem auctor teſtatur cap. 101. & 102.) ſcriptis mandauit volumen miraculorum eius, quæ ad ipſius ſepulchrum ſunt facta: quod opus Annonius monachus eſt proſecutus. Bertharius Abbas Caſſinenſis etiam ſcripſit de vita, obitu, & miraculis S. Benedicti volumen, vt teſtatur Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 12. Idemq. eodem lib. c. 18. refert Victorem Rom. Pont. ex Abbate Caſſinen. ſcripſiſſe quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta ſunt in cœnobio Caſſinenſi. Vitam eius carmine fuiſſe ſcriptam etiam a Rainaldo monacho Caſſin. idem Petrus affirmat ibidē c. 17. Paulus diaconus Aquileienſis ſcripſit ſacros hymnos de eodem, vt idem refert cap. 8. Bruno autem Epiſcopus Signienſis ex monacho Caſſinenſi ſcripſit homiliam de eodem legi ſolitam in ea eccleſia die natali eiuſdem, quod teſtatur idem Petrus c. 34. Addidit & Guerricus Abbas Igniacenſis ſermones tres, Odo Abbas Floriacen. ſermonem vnum de eadem ſolemnitate. De eodem præterea Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 1. cap. 17. Leo Oſtienſis lib. 1. chron. Caſſinen. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (vt ex hiſtoria Caſſin. probamus in Annalibus) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo nonageſimoquarto. Obdormiuit autem in Domino ſecundum aliquos anno quingenteſimo quadrageſimoſecundo, vel ſecundum Leonem Oſtienſem quingenteſimo quadrageſimotertio. Verum de his conſule quæ diximus in iiſdem noſtris Annalibus.

b *Sanctorum martyrum.*] Scribit de his ſanctus Athanaſius epiſtolā ad Orthodoxos oēs, quo cunctis innoteſceret Catholicorum conſtantia — To. 3. an. 342. a nu. 1. & infra.

ſtantia, & Arianorum ſæuitia: agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. cap. 8. Sozom. lib. 3 cap. 5. Theodoret. lib. 2. cap. 4. Cæſi ſunt hi Conſtantio tertium & Conſtante ſecundum Conſſ. anno a Chriſto Domino (iuxta Faſtos Onuphrij) trecenteſimo quadrageſimoſecundo.

c *Philemonis & Domnini.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

To. 1. A. 46. nu. 2. d *Birilli Epiſc.*] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuerſus plane hic Birillus a Berillo, de quo agit S. Hieronym. de ſcript. Eccleſ. quem vixiſſe dicit temporibus Alexandri Imp. & ſucceſſorum eius.

To. 3. A. 328. n. 23. & an. 347. num. 11. e *Serapionis anachoretę & Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoritam: verum inſignem illum Serapionem ab Athanaſio fuiſſe ordinatum Epiſcopum, cõſtat ex epiſtola eiuſdem Athanaſij ad Dracontium. Extat de eo Alexandri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quam intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieronymus libro de ſcript. Eccleſ. & in epiſtola ad Magnũ 84. Ad hunc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem S Athanaſij aduerſus eos, qui muſſitare incipiebant, Spiritum ſanctum eſſe creaturam: item commentarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arij, & ſtatu illius temporis. Eiuſdem nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſãctitate, de quo plura Palladius in Lauſiacis.

f *Thmueos.*] Sic dicta ciuitas in Aegypto ab hirco, vt teſtatur S. Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. cap. 4. & collat. 16. cap. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta, Scethi; quæ & a Scythis Orientalibus Scythia appellata ſæpius reperitur: a Scythis enim Aegyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſtinus hiſt. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythiæ dicitur, frequens eſt mentio apud Pallad. in Lauſiac. Euagr. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. De vrbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolom. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, conſtat ex epiſt. S. Germani Epiſcopi Capuani, & aliorum legatorum ad Hormiſdam Papam, quã habemus apud nos manuſcrip. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Iſti de ſua prouincia Epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitanæ ciuitatis Antiſtes, &c.

g *Lupicini.*] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregorius Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 1. Fuit & alius Lupicinus recluſus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Suriũ tom. 1. die 1. Ianuarij. To. 7. A. 579. n. 30 & 31.

22 Vndecimo Kal. Aprilis. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

NARBONÆ in Gallia natalis ſancti Pauli [a] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem tradunt fuiſſe Sergium Paulum Proconſulem, qui a B. Apoſtolo Paulo baptizatus, & cum in Hiſpaniam [b] pergeret, apud Narbonam relictus, ibidem Epiſcopali dignitate donatus eſt: vbi prædicationis officio non ſegniter expleto, clarus miraculis migrauit in cælum. Tarracinæ ſancti Epaphroditi [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa ſanctorum martyrum Saturnini [d] & aliorum nouem. Eodem die natalis ſanctarum martyrum Callinicæ [e] & Baſiliſſæ. Ancyræ ſancti Baſilij [f] presbyteri & martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata grauiſſimis cruciatibus affectus, animam Deo reddidit. Cartha-

gine ſancti Octauiani [g] archidiaconi, & multorum millium martyrum, qui ob fidem Catholicam a Vuandalis cæſi ſunt. Ibidem ſancti Deogratias [h] Epiſcopi Carthaginienſis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijsq. ſanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno S. Benuenuti [i] Epiſcopi. In Suetia ſanctæ Catherinæ [k] virginis, filiæ ſanctæ Birgittæ. Romæ ſanctæ Leæ [l] viduæ, cuius virtutes & ad Deum tranſitum ſanctus Hieronymus ſcribit.

MARTII 22.

To. 2. A. 109. n. 49.

PAVLI *Epiſc.* a] Agit de eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, licet diuerſis diebus: nam Vſuard. prid. Id. Decembr. Ado vero ad 11. Kal. Febr. Meminit huius Prudẽtius in Periſteph. hymn. 4. cum ait:

Surget & Paulo ſpecioſa Narbo.

Item Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeſte errat, dum eum vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias perueniſſe teſtatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epiſt. 2. & alij plures ex recentioribus.

To. 1. A. 61. nu. 2. & ſeq.

b *Cum in Hiſpaniam pergeret.*] Eadem quæ hic habentur de profectione S. Pauli in Hiſpanias, prædicta omnia Martyrologia atteſtantur: idipſum tam Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus diſſentire videtur Gelaſius Papa, cuius ſententia recitata habetur 22. q. 2. cap. Beatus Paulus. Sunt ea verba Gelaſij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actum eſt de abſolutione Miſeni Epiſcopi antea damnati: habemus eam apud nos manuſcriptam. Sed re vera eo tendit ſententia eius, vt Paulus, Deo aliter diſponente, quod tunc ſe facturum pollicitus eſt, minus implere potuerit: non autem vt neget omnino, nunquam Paulum in Hiſpanias aduenisſe. De profectu autem eius in Hiſpanias, vt de re certa, ſcribit S. Athanaſius in Epiſtola ad Dracontium: idipſum S. Hieronymus, qui apocryphis non facile adhibere fidem conſueuit, in Iſai. c. 11. & in Amos cap. 5. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieroſ. catecheſi 17. S. Epiphanius in Panar. hæreſ. 27. S. Ioan. Chryſoſt. homil. 76. in Mat. & homil. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epiſt. 2. Pauli ad Timoth. cap. 4. in epiſt. ad Philipp. c. 1. & ſuper Pſalm. 116. S. Gregorius Papa lib. 31. moral. cap. 22. in fin. S. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. cap. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apoſtolis, quo firmiter auctor aſſerit, S. Paulum prædicaſſe Euangelium in Hiſpania: profitetur idipſum Sophronius Epiſcopus Hieroſol. in ſermone in natali Apoſt. Ado Viennen. in chron. Michael Glic. & alij ex recentioribus plurimi, quos præterimus; ſatis eſſe arbitrati, tot tantorumq. Patrum vnam omnium de eadem re ſententiam retuliſſe. Sed de his locupletius agimus in Annalibus.

c *Epaphroditi.*] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectum hunc fuiſſe eccleſiæ Tarracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij: Dorotheus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum Epiſcopum.

To. 1. A. 46. nu. 2. an. 59. nu. 8. & ann. 60. nu. 2.

d *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa: quorum nec illum prætereamus, de quo eſt tam nobile teſtimonium S. Celerini martyris in epiſtola ad Lucianũ, his verbis: Salutat te Macarius cum ſororibus, &c. paulo poſt: Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cum diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus, qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſt. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

e *Callinicæ & Baſiliſſæ*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio.

Galeſinus ponit ſub Traiano.

f *Baſilij presbyteri.*] De eodẽ hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranæ eccleſiæ, qui cum in Chriſtiana confeſſione cõſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Imp. & Saturnino Præſide Ancyræ, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cælum. hæc ibi. agit de eo Sozom. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errandi daretur occaſio, vt quis exiſtimaret hunc illum eſſe Baſilium item Ancyranum, ſed Epiſcopum Arianum, qui iiſdem temporibus vixit: idcirco hic presbyteri nomen, & quæ ſequuntur, videntur expreſſa. Ad omnem autem prorſus tollẽdam ambiguitatem de Baſilio Epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illum fuiſſe ſuperſtitem: nam obtulit vna cum alijs Arianis libellum Iouiniano Imperatori, quo ſe Nicænæ fidei profeſſorem eſſe teſtatus eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib 6. cap 4. Quod autem ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionem, in qua Baſilius presbyter, de

To. 4. A. 362. nu. 78. et ſeq.

quo

quo agimus, paſſus eſt; exploratum habetur, ipſum potius dolis egiſſe, quam armis ſæuiſſe: tamen (vt de eo ſcribit S. Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita ſe ille comparauit, vt vtriſque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Chriſtianos edicto, tamen tum populo, tum etiam magiſtratibus, ipſisq. prouinciarum rectoribus non obſcure ſignificaret, ſibi fore gratiſſimum, ſi omnes vbique Chriſtianæ religionis delerentur cultores. Quanta inde in Chriſtianos clades euenerit, ex his etiam quæ ab hiſtoricis Eccleſiaſticis, & Patribus ſcripta ſunt, opinari cuique facile eſt. Verum eius perſecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, ſed auro; non vulneribus, ſed muneribus, nec ſæuitijs, ſed blanditijs ſunt illata. ſed ea fuerunt quædam tantũ præludia atrocioris certaminis, ſi licuiſſet: nam profecturus in expeditionem contra Perſas, vouit ſe, cum rediret victor, dijs ſuis Chriſtianorum ſanguine litaturum, inſuper etiam in cunctis Chriſtianorum eccleſijs Veneris ſimulachrum collocaturum. Hæc Greg. Nazianz. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chryſoſt. orat. aduerſus Gentiles, & Theodoret. hiſtor. lib. 3. cap. 18. Hæc ſummatim de perſecutione Iuliani; ſed longe pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

g *Octauiani archidiaconi.*] Gregor. Turonen. hiſtor. de geſtis Francorum libro 2. cap. 3. in fin. tam de ipſo quam ceteris in Africa tunc paſſis meminit.

h *Deogratias Epiſc.*] Victor Vtic. de ipſo plura libro 1. de perſecutione Vuandal. Succeſſit hic Quoduultdeo, qui ſubrogatus eſt Capreolo, qui per legatũ interfuit SS. Concilio Epheſino: ipſe autem Capreolus in locum Aurelij fuerat ſubrogatus. Sedit Deogratias annis tribus; inde vero S. Eugenius ſubſtituitur. Hæc ex Vict. & Vinc. Lyr. To. 6. an. 455. n. 14.

i *Benuenuti Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. Claruit viuens & poſt obitum plurimis miraculis. Vixit circa annum Domini 1260. Extitit & alius eiuſdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mandatum dedit. Eſt de his epiſtola in eius regiſtro anno octauo ſui Pontificatus, a Chriſto Domino 1234. Circa an. 1260.

k *Catherina.*] Huius res geſtæ extant apud Sur. tomo 2. Migrauit ex hac vita anno Domini 1381. Obijt an. 1381.

l *Lea.*] De hac S. Hieronymus epiſtola 24. ad Marcellam. Fuit hæc vidua, & non virgo, vt putauit aliquis: idq. ſatis docet epiſtola eiuſdem Hieron. 15. de laudibus Aſellæ ad Marcellam. To. 4. an. 382. n. 46.

23 Decimo Kal. April. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorum martyrum Victoriani [a] Proconſulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquiſregienſium, item Frumenti, & alterius Frumenti mercatorum, qui in perſecutione Vuandalica (vt ſcribit Victor Africanus Epiſcopus) ſub Hunnerico Rege Ariano pro conſtantia Catholicæ confeſſionis immaniſſimis ſupplicijs cruciati, egregie coronati ſunt. Item in Africa ſancti Fidelis [b] martyris. Ibidem ſancti Felicis [c], & aliorum viginti. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Niconis [d], & aliorum nonagintanouem. Item coronæ ſanctorum martyrum Domitij [e], Pelagiæ, Aquilæ, Eparchij, & Theodoſiæ. Antiochiæ S. Theoduli [f] presbyteri. Cæſareæ S. Iuliani [g] confeſſoris. In Campania S. Benedicti [h] monachi, qui a Gothis in ardenti clibano incluſus, ſequenti die inuentus eſt illæſus.

MARTII 23.

To.6. an. 484. nu. 84. & nu. 100.

VICTORIANI *& ſoc.* a] De eo hac die Beda, Ado, Vſuardus, ac ceteri. Scribit autem horum omnium ſanctorum certamina Victor de perſecutione Vuandal. lib. 3.

b *Fidelis martyris.*] De quo etiam vet. manuſcrip. ex quibus reſtituitur.

c *Felicis & ſoc.*] Beda item, & Vuandelbert. de his hac die, alijq. recentiores.

d *Nicones & ſoc.*] De his item Græci in Menologio die ſequenti.

e *Domitij & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

f *Theoduli.*] De eo item Vſuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorũ nonnulli legant: ſed huic lectioni adſtipulantur vetuſtiora exemplaria ſuperius citata.

g *Iuliani*] De eo etiam Vſuardus, & Vuandelbertus, aſſentiunturq. vet. manuſcrip.

h *Benedicti.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa li. 3. dialog. c. 18. & Sigebert. in chron. an. 538. To. 7. an. 543. n. 4.

vij. F — Nono Kal. April. Luna. — 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMÆ ſanctorum martyrum Marci [a] & Timothei, qui ſub Antonino Imperatore martyrio coronati ſunt. Ibidem ſancti Epigmenij [b] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpio Iudice gladio cæſus, martyrium conſummauit. Item Romæ paſſio beati Pigmenij [c] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata pro fide Chriſti præcipitatus in Tiberim, necatus eſt. Cæſareæ in Palæſtina natalis ſanctorum martyrum Timolai [d], Dionyſij, Pauſidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionyſij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide ſecuri percuſſi, vitæ coronas meruerunt. In Mauritania natalis ſanctorum Romuli [e] & Secundi fratrum, qui pro Chriſti fide paſſi ſunt. Tridenti paſſio ſancti Simeonis [f] pueri a Iudæis ſæuiſſime trucidati, qui multis poſtea miraculis coruſcauit. Synnadæ in Phrygia ſancti Agapiti [g] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Latini [h] Epiſcopi. In Syria S. Seleuci [i] confeſſoris.

MARTII. 24.

To.2. an. 166. nu. 1. & 2.

MARCI *& Timothei* a.] Reſtituti ſunt ij ex vet. manuſcrip. monaſterij S. Cyriaci de quo ſupra.

To.2. an. 303. nu. 114. & to. 4. an. 362. nu. 272.

b *Epigmenij.*] Mentio de eo habetur in Actis ſancti Creſcentij martyris, quem idem Epigmenius baptizauit. Accepimus ea ab eccleſia Peruſina.

c *Pigmenij*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Bibianæ, licet ea admodum ſint deprauata. Dicturi ſumus de his inferius ſuo loco. Floruit circ a. 361.

d *Timolai & ſoc.*] Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 8. cap. 15. vbi hos omnes hac die martyrium conſummaſſe anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percuſſi cum hi omnes dicantur; errare conuincuntur, qui To.2. an. 303. n. 86.

ſecu-

ſecuris vſum intermiſſum fuiſſe tradunt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam ſub Theodorico Rege Italiæ eiuſmodi animaduerſionẽ perſeueraſſe conſtet ex Caſſiodoro variar. lib. 11. c. 40. vbi hæc verba: Abſtine noxiam, lictor, ſecurim, &c. Prudentius etiam in Periſteph. hymno 1. ſic:

——*prætenda ceruix ad bipennem publicam.*

e *Romuli & Secundi.*] De his Vſuardus, & Vuandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo legatur.

An.1475. f *Simeonis pueri.*] Huius martyrium ſcripſit Ioannes Tiberinus eodem quo paſſus eſt anno. habet illud Surius tom. 2. Necatus eſt anno Domini milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimoquinto. De eo etiam Molanus in addit. ad Vſuardum.

To. 3. an. g *Agapiti.*] De eodem Beda, & Vſuardus;
311. n. 19. licet mendoſe Agabus, vel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Epiſcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Euſebius Pamphili multum celebrat, mentionem faciens ingentium eius miraculorum, vt ſunt tranſlationis montium & fluminum, & mortuorum reſuſcitationes; quem, dum eſſet miles, Maximinus occidere voluit, quod multos eius facta ſupra modum mirari videret. Hæc Suidas. Ex quibus apparet, librum nonum Euſebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrũ, cùm hæc & alia multa ibi deſiderentur: niſi velis hæc ſcripſiſſe Euſebium non eo lib. hiſt. ſed in commentarijs, quos de Martyribus ſe ſcripſiſſe teſtatur.

h *Latini Epiſc.*] Tabulæ Brixianæ eccleſiæ de eodem. Ibidem nobile vetuſtatis monumentum extat, quo eiuſdem Latini eccleſiaſticæ functiones ſic deſcriptæ habentur: FL. LATINO EPISCOPO ANN. III. M. VII. PRESB. ANN. XV. EXORC. AN. XII. ET LATINILLÆ ET FL. MACRIANO LECTORI FL. PAVLINA NEPTIS B. M. P. Habes illud deſcriptũ ab Aldo libro de orthograph. rat. pag. 589. Ann. 91.

i *Seleuci.*] De eodem Beda & Vſuardus hac die: licet Beda ſimul iungat Seleucum & Agapitum, vel (vt mendoſe legitur) Agabum. Habet alia lectio ſic: Seleuciæ ſancti Agapiti. in quam lectionem cum incidiſſem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Epiſcopus Seleuciæ, qui interfuit SS. Niceno Concilio, cui & ſubſcripſit. Verum omnes fere codices diſtinctum ponunt Agapitum a Seleucio, vt hic legitur.

25 Octauo Kal. Aprilis. Luna. G vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ANNVNCIATIO [a] Beatiſſimæ Virginis genitricis Dei MARIÆ. Romæ ſancti Quirini [b] martyris, qui ſub Claudio Imperatore poſt facultatum amiſſionem, poſt carceris ſqualorem, poſt multorum verberum afflictionem, gladio interfectus eſt, & in Tiberim proiectus: quem Chriſtiani in inſula Lycaonia inuenientes, in cœmeterio Pontiani cõdiderunt. Ibidem ſanctorum ducentorum [c] ſexagintaduorum martyrum. [d] Sirmij paſſio S. Irenæi [e] Epiſcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris ſub Præſide Probo primũ tormentis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouiſſime abſciſſo capite cõſummatus eſt. Nicomediæ S. Dulæ [f] ancillæ cuiuſdam militis, quæ pro caſtitate ſeruanda occiſa, martyrij coronã promeruit. Hieroſolymis commemoratio S. Latronis [g], qui in cruce Chriſtũ confeſſus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in paradiſo. Laodiceæ S. Pelagij [h]

Epi-

Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia paſſus, quieuit in Domino. Piſtorij ſanctorum confeſſorum Barontij [i] & Deſiderij. In Antro inſula Ligeris fluminis ſancti Hermelandi [k] Abbatis, cuius glorioſa conuerſatio miraculorum præconio commendatur.

MARTII 25.

To. 1. in appar. nu. 55. & ſeq. & nu. 76.

ANNVNCIATIO a.] Tam Latini quam Græci de eadem ſolemnitate hac die agunt, vt conſtat ex omnibus Martyrologijs ac Menologijs. Sanctus Auguſtinus lib. 4. de Trinitate cap. 5. hæc ait: Sicut a maioribus traditum, ſuſcipiens eccleſiæ cuſtodit auctoritas, octauo Kal. Aprilis conceptus creditur, quo & paſſus, &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua, mentio habetur in Sexta Synodo c. 12. apud Theodor. Balſ. pag. 228. Extat inſignis oratio in ea ſolemnitate habita, quę adſcribitur ſancto Athanaſio; quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuendam putaui; cum ibidem auctor tam acriter pugnet contra dogma Neſtorij, quem longe poſt Athanaſium vixiſſe conſtat. in eius orationis exordio hæc de ea celebritate leguntur: Primum hoc memoriæ ſubijciendum, feſtum hoc vnum eſſe ex Dominicis feſtis, atque adeo primarium & prorſus venerandum, vtpote quod pro ordine & digeſtione rerum, quæ in Euãgelijs de Chriſto prædicantur, ſacroſanctum habeatur: quippe in quo de Filij Dei e cælis deſcenſu agatur, &c. Extant inſuper de Annunciatione Dominica duo ſermones ſancti Auguſtini; licet ipſorum poſterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij inſuper extant ſancti Petri Cryſologi. Scripſit S. Ioãnes Damaſcenus de eodem myſterio & ſolemnitate ſacrum hymnum. Extant & aliæ luculentæ orationes Heſychij presbyteri, & Andreæ Hieroſolymitani, tres Abſalonis Abbatis, & totidem Guerrici Abbatis Igniacẽſis, & aliorum tam Græcorum, quam Latinorum, quos omittimus recenſere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex ſuo antiquitatũ promptuario Illuſtriſſimus ac Reuerendiſs. Cardinalis Syrletus conſcriptam a S. Gregorio Thaumaturgo, quã erudiuiſſimus R. D. Vuilielmus Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis, Romæ dum eſſet, ab eo acceptam, Latinitati donauit: eſt eius exordium: Hodie angelica acie hilariores ſplẽdeſcũt Dei laudes, &c. Extat præterea de eadem ſolemnitate feſtiua epiſtola Theodoreti 25. Agebatur olim in multis eccleſijs ea ſolemnitas ad XV. Kalend. Ianuarij; ea nimirum ex cauſa, quod Quadrageſimæ tempus luctui potius & mœrori deberetur, vt apparet ex Concilio Laodicenſi cap. 51. idque Toletana decima Synodus in Hiſpania faciẽdum indixit can. 1. quod etiam in alijs eccleſijs agi conſueuiſſe teſtatur. De eadem ſolemnitate Ordo Rom. Sacramentarium S. Gregorij, alijque plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. cap. 48. Radulf. cap. 16. ac ceteri.

b *Quirini.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium to. 1. die 14. Febr. & ſeq. Petrus item in catal. lib. 3. cap. 232. — To. 2. an. 270. nu. 2.

c *Ducentorum ſexagintaduorum martyrum.* De his in vet. manuſcript. quibus aſſentitur Vincentius lib. 10. cap. 98. ſpec. hiſt. — To. 2. an. 270. nu. 3.

d *Sirmij.*] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt conſtat ex Concilio Aquileienſi tempore Gratiani Imperatoris celebrato: ſed deuaſtata ab Attila Hunnorum Rege illa regione, translatum eſt ius metropolis in eccleſiam Theſſalonicenſem; ac demum a Iuſtiniano Imperatore redacta eſt ſub Prima Iuſtinianea. Hæc habes in authent. conſt. eiuſdem Iuſtiniani Imperatoris tit. de priuileg. Prima Iuſtinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliæ Ciſalpinæ, vt auctor eſt Suet. in C. Iulio cap. 22. Perſeueraſſe aliquandiu eam prouinciarum aggregationem, ex eo poteſt intelligi, quod S. Ambroſius electionem Sirmienſis Epiſcopi ſedulo curans, illuc profectus, ea in re ius præcipuum ſibi debitum vindicauit, vt conſtat ex Paulino in vita ſancti Ambroſij.

e *Irenæi Epiſc.*] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij; Græci autem 10. Kalend. Septembris in Menologio, vbi & certamen eius paucis deſcribitur, cõſentiens Latinis in omnibus: Petrus item in catalog. lib. 3. cap. 229. de eo agit. — To. 3. an. 308. n. 27.

f *Dulæ.*] Beda item, Vſuardus, Ado, & Petrus catal. lib. 2. cap. 230. & alij recentiores. — To. 1. an. 34. n. 119. an. & 191.

g *S. Latronis.*] Dimam hunc pleriqué appellant: ſed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de cauſa hic nomen proprium cõſulto prætermiſſum videtur. De Cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi, & S. Ambroſij ſermones duo, 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla ſacella dicata, & memoriæ erecta eodem titulo.

h *Pelagij Epiſc.*] De eo plura Theodoret. hiſt. lib. 4. cap. 12. & Nicephorus ex eo lib. 11. cap. 21. — To. 4. an. 370. n. 12.

cap. 21. Præſens fuit ſancto Concilio Antiocheno pro ſtabilienda Nicæna fide, vt ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 10. ca. 40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano ſub Theodoſio Imperatore, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demonſtrant, & Nicephorus lib. 12. cap. 11. Eius ſpectatiſſima fides Theodoſij Imp. ſanctione laudatur, & imitanda proponitur, l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod.

i *Baronij, & Deſiderij.*] Horum Acta e Piſtorienſi eccleſia Romam miſſa accepimus.

k *Hermelandi.*] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recenſet eius obitum anno Domini ſexcenteſimo nonageſimo. Extát res geſtæ ipſius, quas recitat Surius tom. 2. An. 690.

26 Septimo Kal. Aprilis. Luna. A v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ROMÆ via Lauicana ſancti Caſtuli [a] martyris, qui cum eſſet Zetarius Palatij, & hoſpes ſanctorum, a perſecutoribus appenſus, tertio auditus, in confeſſione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronæ ſanctorum martyrum Petri [b], Marciani, Iouini, Theclæ, Caſſiani, & aliorum. Pentapoli in Lybia natalis ſanctorum martyrum Theodori [c] Epiſcopi, Irenæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani [d] presbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati [e], Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriæ ſanctorum martyrum Eutychij [f], & aliorum, qui Conſtantij tempore ſub Georgio Epiſcopo Ariano pro fide Catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die ſancti Ludgeri [g] Epiſcopi Monaſterienſis, qui Saxonibus Euangelium prædicauit. Cæſarauguſtæ in Hiſpania ſancti Brauli [h] Epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Felicis [i] Epiſcopi.

MARTII. 26.

T. 2. ann. 286. nu. 9. & ſeq. & num. 23. CASTVLI a.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Diocletiani Imp. cuius Palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, vnde Zetarius dicitur, ex Plinij epiſtol. lib 2. epiſt 7. & lib. 6. epiſt. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax vnius lecti cum duabus ſellis, qui velis obductis & reductis modo adijciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mentio habetur de Caſtulo Zetario in Actis S. Sebaſtiani martyris in fin.

b *Petri & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex vet. manuſcript. Agit de his etiam Galeſinus hac die.

c *Theodori Epiſc. & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens eſt mentio in epiſt. Syneſij Epiſcopi, & in litteris Dionyſij Alexandrini apud Euſebium.

De Theodoro Epiſcopo, q obiit confeſſor Cyrenæ. t. 3. ann. 310. nu. 25. At hic dicitur mart.

d *Marciani, & Maximæ.*] Agũt de his Beda, Vſuar-

Vſuatdus, Ado, Vuandelbert. & Petrus in catalog. lib. 3. ca. 233. cum autem Montanum & Maximam audis, ne quid tibi ſubrepat ob ſimilitudinem nominum de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæreſiarchæ Cataphrygarum dogmatis: qui nec martyres occubuere; ſed (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus apud Euſebium lib. 5. cap. 15.) arrepti malo ſpiritu; ſibi ipſis laqueo mortem conſciuere: hi autem pro Chriſti fide certantes, in mare merſi ſunt.

c *Quadrati & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio.

Cir. ann. 342. f *Eutychij & ſoc.*] Agit de his martyribus S. Athanaſius in epiſt. ad ſolit. col. 479. necnon in apolog. 2. col. 335. & 336. vbi Aegyptiorum Arianorum ſæuitiam, & conſtantiam, qua Catholici atrocia paſſi ſunt, pluribus ſcribit. Aegyptios inter furendum crudeliſſimos fuiſſe, ſcribit Polyb. lib. 15.

g *Lugderi Epiſc.*] De eodem Beda, & Ado. T. 9. ann. 809. n. 80. Extant eius res geſtæ ſcriptæ a monachis Verdenenſibus, quas recitat Sur. tom. 2. Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. ca. 196. & lib. 4. cap. 187. Albertus Cranr. in Metrop. Saxon. lib. 2. cap. 16. & hiſtor. Saxon. lib. 1. c. 5. dictumq; tradit Apoſtolum Saxonum. Claruit temporibus Caroli Magni Imper. obijt autem anno Domini 89.

h *Braulij Epiſc.*] Hic ſucceſſit Ioanni ſuo T. 8. ann. 636. n. 19. germano, seditq; ferme annis viginti, temporibus Seſinandi, Chintillæ, Tulgani, & Chindaſuinti Regum, vt de eo ſcribit S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. Interfuit Concilijs Toletanis quarto, quinto, & ſexto, vt ex eorum Actis apparet. Extant duæ eius epiſtolæ ad S. Iſidorum, quatuor autem Iſidori ad ipſum ſcriptæ. Inuentum eſt venerandum corpus eius, reuelante S. Valerio Epiſcopo, anno Domini 1270. tranſlatum reconditumq; ſolemniter fuit in eccleſia S. MARIÆ Maioris. Hæc ex antiquis monumentis eiuſdem eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, quæ Romam miſſa accepimus. De eo inſuper in Flor. ſanct. & in Theſauro conc. tom. 2.

f *Felicis Epiſc.*] Duos eius nominis recenſet Marian. Scotus Epiſcopos Treuerenſes; T. 4. ann. 386. n. 38. Felicem primum, qui ſucceſſit Celſo, quem & martyrem fuiſſe ſcribit; alium item, qui tertius poſt ſanctum Paulinum ſedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhæſit ſchiſmaticis: hi quidem, atque plerique alij, quos idem auctor recenſet, deſiderantur in tabulis Democharis, in quibus vnus tantum recenſetur Felix, qui ſucceſſit Celſo, de quo hic agi exiſtimamus: qui fortaſſe deſideratur in tabul. Treuerenſibus, eo quod ſchiſmaticus fuit: id enim idem Marianus Scotus teſtatur anno Domini 179. de quo pariter agitur in Concilio Tauritano canon. quint. Verum qui cum Martino lapſus eſt, cum eodem pariter ſurrexit, & dignus eſt habitus, qui ſicut idem S. Martinus, inter Sanctos receptus ſit.

iiij. B Sexto Kal. Aprilis. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

DRIZIPARÆ in Pannonia S. Alexandri [a] militis, qui ſub Maximiano Imperatore poſt multos pro Chriſto agones ſuperatos, multaq; miracula edita, martyrium capitis abſciſſione compleuit. Eodem die ſanctorum Phileti [b] ſenatoris, Lydiæ vxoris, & filiorum Macedonis & Theoprepidis: itemq; Amphilochij ducis, & Cronide commentarienſis [c], qui pro Chriſti confeſſione cæſi ſunt. In Perſide ſanctorum martyrum Zanitæ [d], Lazari, Marotæ, Narſetis, & aliorum quinque, qui ſub Sapore Rege Perſarum ſæuiſſime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi ſancti Ruperti [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirifice propagauit. In Aegypto ſancti Ioannis [f] eremitæ, magnæ ſanctitatis viri, qui inter cetera

virtu-

virtutum inſignia etiam prophetico ſpiritu plenus, Theodoſio Imperatori victorias de tyrannis Maximo & Eugenio prædixit.

M A R T I I 27.

To. 3. an. 308. n. 27. ALEXANDRI a.] De eo Vſuardus. De eius ſepulchro a Caiano profanato, & terribili vltione, qua vltus eſt Deus ſceleſti hominis impietatem, lege hiſt. Miſcell. quæ fertur nomine Pauli diac. lib. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

To. 2. an. 140. n. 4. b *Phileti & ſoc.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio, paſſiq. referuntur ſub Hadriano Imperatore.

To. 2. an. 150. n. 4. c *Commentarienſis.*] Qui ſint Commentarienſes, in l. de his C. de cuſtodia reorum, declaratur his verbis: Niſi intra triceſimũ diem ſemper Commentarienſis ingeſſerit numerum perſonarum, varietatem delictorum, clauſorum ordinem, ætatemque vinctorum: officium viginti auri libras ærario noſtro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eumdem vinctorum cuſtodia, vt l. Commentarienſem. C. eod. Eſt inſuper & aliud genus Commentarienſium; vt illi, quibus commentarij Imp. committebantur: eorum etenim manu Acta apud Fiſcum ſubſcribi ſolebant, vt Paulus l. in fraudem. §. a debitore. ff. de iure Fiſci. Reperitur etiam Commentarienſis nomen eſſe ordinis & promotionis in militia caſtrenſi, ſicut Princeps, Accenſus, & Cornicularius, de quo Aſcon. in orat. 3. in Verrem: eoque ſenſu accipitur in l. 1. C. ad leg. Iul. de ambit. De eodem & Cælius Rodig. antiq. lect. lib. 17. c. 10. Dicti reperiuntur in caſtrenſis militiæ ordine Commentarienſes Actarij, ſeu Actuarij, quorum pitacijs & ſchedulis erogabatur militaris annona: de quibus eſt mentio l. 11. 13. & 16. C. de erog. milit. annon. & l. 15. de numerarijs. Cod. Theod. De Actar. in antiqua inſcriptione ſic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Aldum de orthograg. pag. 339.

d *Zanita, & ſoc.*] Item Græci. Porro horum martyrij Acta iuncta habentur rebus geſtis ſanctorũ Ionę & Barachiſij, apud Metaphraſtem, quæ recitat Lippom. to. 7. Circa an. 344.

e *Ruperti Epiſcopi.*] Extant eius præclaræ res geſtæ, quas retulit Sur. in tom. 2. Floruit temporibus Childeberti II. Regis Francorum, & Theoberti eius filij. Hic Bauariæ Apoſtolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorum. Fuit & ſanctitate conſpicua eius neptis nomine Frentrudis abbatiſſa, de qua Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib 3. c. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iul. To. 7. an. 590. n. 42. & ſeq.

f *Ioannis eremitæ.*] Agunt de eo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem Idibus Decẽbris. Egregia eius ſanctitas meruit clariſſimorum virorum ſcriptionibus illuſtrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Cteſiphõtem cõtra Pelagianos, S. Auguſt. de ciuit. Dei lib. 5. c. 26. & de cura agenda pro mort. c. 17. Rufin. hiſt. li. 2. c. 32. Theod. hiſt. li. 5. c. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagrius in vit. Patr. ca. 1. Niceph. lib. 12. c. 29 Proſper Aquit. in chron. Arcadio tertium & Honorio ſecundũ Conſſ. Caſſiod. trip. lib. 9. c. 55. hiſt. Miſcel. lib. 13. in Theodoſio, & Palladius, in Lauſiacis cap. 22. qui eum vidit, & familiariter vſus eſt. To. 4. an. 388. n. 52. & an. 394 nu. 20.

28 Quinto Kal. Aprilis. Luna. C iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

CÆSAREÆ in Palæſtina natalis ſanctorum martyrum Priſci[a], Malchi, & Alexandri: qui in perſecutione Valeriani cum in ſuburbano agello ſupradictæ vrbis habitarent, atque in ea cęleſtes martyrij proponerentur coronæ, diuino fidei calore ſuccenſi, vltro Iudicem adeuntes, cur tãtum in ſanguinem piorum deſæuiret, obiurgant:

gant : quos ille continuo pro Chriſti nomine beſtijs tradidit deuorandos. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Caſtoris [b] & Dorothei. In Africa ſanctorum martyrum Rogati [c], Succeſſi, & aliorum ſexdecim. Romæ S. Sixti [d] Tertij Papæ & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei [e] Abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ ſpecie a cunctis fratribus viſa eſt in cęlum aſcendere. Cabilone in Gallijs depoſitio ſancti Gunthramni [f] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, vt relictis ſæculi pompis, theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII 28.

To. 2. an. 260. n. 30. PRISCI a.] *Malchi, & Alexandri.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 21. Niceph. lib. 6. c. 11. atq. ex eodem Euſebio ceteri recentiores.

b *Caſtoris & Dorothei.*] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntque vet. manuſcript.

To. 2. an. 262. n. 28. c *Rogati & Succeſſi.*] Agit de his Beda hac die. Leguntur in Synodica ad Cornelium Papam eorumdem nominum Epiſcopi Africani apud Cyprian. epiſt. 54. Extat & epiſt. 82. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem ijdem ſint, non audeo affirmare.

To. 5. an. 432. n. 38. & an. 440 num. 1. & ſeq. e *Sixti Tertij.*] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Præter ea quæ de ipſo habentur in libro de Rom. Pontif. alia plurima hinc inde expiſcati digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cum alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ volumine prægrandi potius quam breui annotatione indigeant.

f *Spei Abb.*] Scribit eius inſignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog cap. 10. vnde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

g *Gunthramni Regis.*] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hiſtor. de geſtis Franc. lib. 4. cap. 24. & ſequen. Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 3. c. 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obijt idem (vt ſcribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingenteſimo nonageſimoſeptimo. De eius miraculis, cum adhuc viueret, agit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 21. Moritur anno 33. ſui regni, ſepultuſque fuit in baſilica ſancti Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit. Plura to. 8. obijt an. 597.

ij. D Quarto Kal. Aprilis. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

IN Perſia ſanctorum martyrum Ionæ [a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum : quorum Ionas preſſus in cochlea, confractis oſſibus, medius diſſectus eſt; alter, oppletis faucibus, pice ardenti ſuffocatus. Heliopoli apud Libanum ſancti Cyrilli [b] diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo ventre auulſum Gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt.

Nico-

Nicomediæ paſſio ſanctorum martyrum Paſtoris, Victorini, & ſociorum. In Africa ſanctorum confeſſorum Armogaſtis[d] Comitis, Maſculæ[e] Archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Genſerico Rege Ariano pro confeſſione veritatis multa & grauia perpeſſi ſupplicia atque opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerunt. In vrbe Aſtenſi S. Secundi[f] martyris. In monaſterio Luxouienſi depoſitio ſancti Euſtaſij[g] Abbatis, diſcipuli ſancti Columbani, qui ferme ſexcentorum monachorum Pater fuit, & vitæ ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

M A R T I I 29.

T. 3. ann. 344. n. 21. IONÆ *& Barachiſii* a.] Habentur eorum Acta ſinceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, qui præſto fuit: deſcripſit eadem Lippom. tom. 7. & Sur. tomo 2.

b *Cyrilli diaconi.*] Agunt de eodem Græci
T. 4. ann. 362. n. 166 hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoretus hiſt. lib. 3. cap. 6 item & Suidas in hiſt. Addunt Græci & Marcum Epiſcopũ Arethuſium, quem ſub eodem Iuliano Apoſtata multa grauiaq. paſſum tradunt Gregor. Nazianz. orat. prima in Iulianum, Theodoret. vbi ſup. cap. 6. Caſſiod. trip. lib. 6. cap. 12. & alij. At Romana Eccleſia non recipit Marcum illum inter ſanctos, quem conſtat Arianum fuiſſe, & Arianorum anteſignanum. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogium. porro eum laudandi alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam duabus illis orationibus acerrime inuectus, illorum omnium Chriſtianorũ virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus; adeo vt eadem ex cauſa etiam Conſtantium Auguſtum Arianum in cælum ferre illius comparatione viſus ſit. An autem Marcus Arethuſius ad Catholicam Eccleſiam ſit reuerſus, nullum eſt teſtimonium: immo contrarium potius videtur: nam in Concilio Antiocheno poſt interitum Iuliani; habito temporibus Iouiniani Auguſti, in quo Arianorum anteſignani more ſuo cum Principe mutantes & fidem, cantarunt palinodiam; nulla prorſus de Marco Arethuſio mentio habetur in illa ſerie Epiſcoporum, quam recenſet Socrat. lib. 3. cap. 21. & Sozom. lib. 6. cap. 4. Quod autem ſpectat ad ſæuiſſimam rabiem Heliopolitanorum aduerſus Chriſtianos exercitam; idem Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Miſopogone: Hi deorum templa quamprimum reſtituerentur; ſepulchra vero atheorum omnia, ſigno a me nuper dato, euerterunt, ita clari & erecti animis, vt ſcelera eorum, qui deos violarunt, acrius etiam, quam mea ferebat voluntas, vindicarint. Hæc Iulianus Apoſtata Imp.

c *Paſtoris & ſociorum*] Agunt de his etiam T. 3. ann. Maurolicus, & Galeſinus: adſtipulantur & 311. n. 17. vet. manuſcript.

d *Armogaſtis Comitis.*] De eo item Beda, T. 6. ann. Vſuardus, & Ado. Scripſit eius Acta Victor 456. n. 22. lib. 1. de perſecut. Vuandal. in fine. & ſeq.

e *Maſcula Archimimi.*] Alia lectio ex vetuſto Victoris exemplari ſic habet: Archimimi T. 6. ann. 456. n. 26. Maſculani: quaſi ex Maſcula ciuitate nobiliſſima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Probarem eamdem, ſi perſuadere mihi aliquis poſſet, Archimimum fuiſſe aliquando nomen proprium Chriſtiani alicuius: nã ſi ſcenici, & hiſtriones, & alij id generis non admittebantur ad ſacrum baptiſma, niſi prius eadem ludicra exercitia abdicaſſent; quomodo inſignis obſcœnitatis nomen cum baptiſmate non ablutum fuiſſet atque mutatũ? Itaque magis placet, vt ſecundum magis communem lectionem, hic Maſcula dictus ſit proprio nomine, cognomento Archimimus: fortaſſe ea de cauſa, quod eam artem aliquando exercuiſſet, & nomen inde accepiſſet (vt accidit in his, quæ aliorum pendent arbitrio) numquam potuerit abolere. Niſi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, vbi non Archimimus, ſed Archiminus legitur; cui lectioni bene arridet & Maſculanus. Agit de Maſcula & Saturo idem Victor li. 1. in fine.

f *Secundi.*] In Actis S. Marciani Epiſcopi Cir. ann. Dertonenſis plura habentur de eo; recitat ea 130. Mombrit. tom. 2. vit. SS. Petrus in catalogo lib. 4. c. 12. Legimus Acta eius perbreuia, paſſumq. vidimus tẽpore Hadriani ſub Sapritio Vicario. Delata ſunt ad nos etiam ab eccleſia Aſtẽſi de eiuſdem martyris manifeſtatione & tranſlatione authẽtica ſcripta, quæ apud nos aſſeruãtur. Fuit & alius nẽ Secũdus, qui paſ- T. 2. ann. ſus eſt tẽporibus Diocletiani, 5. Kalend. Se- 197. n. 16.

ptem-

ptembris, cuius res geſtas habet idem Mombrit. tomo 2 agitq. de tranſlatione corporis eius Taurinum facta.

Plur. t. 8. g *Euſtaſii Abb.* alias *Euſtatij*, vel *Euſtachij*.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit vitam eius Ionas Abbas, quam habes apud Bedam tomo 3. & Surium tom. 2. licèt eam nonnulli Bedæ adſcripſerint; ſed auctorem eſſe Ionam, teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 70.

j. E Tertio Kalend. Aprilis. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMÆ via Appia paſſio Beati Quirini[a] Tribuni, qui a ſancto Alexandro Papa, quem habebat in cuſtodia, cum omni domo ſua baptizatus eſt, & ſub Hadriano Imperatore traditus Aureliano Iudici, cum in confeſſione fidei perſiſteret, poſt linguæ abſciſſionem, equulei ſuſpenſionem, manuumq. ac pedum detruncationem, agonem martyrij gladio conſummauit. Theſſalonicæ natalis ſanctorum martyrum Domnini[b], Victoris, & ſociorum. Conſtantinopoli commemoratio ſanctorum plurimorum[c] martyrum Catholicæ communionis, quos Conſtantij tempore Macedonius hæreſiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cetera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compreſſa diſſecuit, & candenti ferro combuſſit. In caſtro Siluanectenſi depoſitio ſancti Reguli[d] Arelatenſis Epiſcopi. Aurelianis in Gallia ſancti [e] Paſtoris Epiſcopi. Syracuſis ſancti Zoſimi[f] Epiſcopi & confeſſoris. In monte Sina S. Ioannis[g] Climaci Abbatis. Apud Aquinum ſancti Clinij[h] confeſſoris.

MARTII 30.

T. 2. ann. 132. n. 2. QVIRINI a.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Alexandri Roman. Pontif. apud Sur. tom. 3. die 3. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Cùm autem paſſus dicatur vltimo Traiani anno, mendum ineſſe certum eſt; cùm non ſub Traiano, ſed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus ſit, vt diximus in Annalibus.

T. 2. ann. 504. n. 49. b *Domnini, & Vict.*] Vſuardus de his etiam, Beda autem de Domno & alijs ab his diuerſis. De Domnino Theſſalonicenſi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalend. Octobris in Menologio, vbi eius Acta ſummatim complexa narrantur; paſſumq; ferunt in perſecutione Maximiani Imperat. Agunt itidem de Domnino Theſſalo, qui Nicomediæ primum, inde in Meſopotamia grauiſſima paſſus eſt.

c *Sanctorum plurimorum martyrum*.] Crudeliſſimas carnificinas Macedonij hæreſiarchæ in Catholicos ſcribit Socrat. hiſtor. lib. ſecundo, capitul. duodecimo, vbi ait ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos eſſe: idem cap. trigeſimo. Sozom. lib. tert. cap. octauo. Metaphraſtes in Paulo T. 3. ann. 351. n. 46.

Epiſco-

Epiſcopo Conſtantinopolitano, vj. Nouembris, apud Lippom. tom.6. Appoſite hic additum videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani hæretici, cùm & ipſi ſanctiſſimæ Trinitatis in diſtinctione perſonarum conſubſtantialem Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia paſſi ſunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in hiſtoricis, verbo, Macedonius.

Cir. An. 120. d *Reguli.*] De eo Vſuardus. Ferunt hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Ioannis Apoſtoli. Habet eius res geſtas Mombritius tomo 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo lib.4. cap. 15. Adſcribitur hic ſecundus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus ſancto Trophimo.

e *Paſtoris Epiſcopi.*] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib.12. cap. 104. & Maurol. hac die.

f *Zoſimi Epiſcopi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Cir. An. 642. Fer.

g *Ioannis Climaci.*] Græci item de eo in Menologio hac die. Scripſit res geſtas eius Daniel monachus, quas recenſet Sur. to.2. Porro animæ illius diuina quædam effigies multo clarius perſpicitur in eius ſcriptis. Vixit non longe poſt tempora Iuſtiniani Imp. ac poſt S.Sabam Abbatem, cuius ea quæ ſcribit, aliquando confirmat auctoritate. Cir. An. 570.

h *Cliuj.*] De eo antiqua monumenta eccleſiæ Aquinatis, nobis communicata à R. D. Flaminio Philonardo eius ſedis Epiſcopo.

31 Pridie Kalen. Aprilis. Luna. F*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1				

PHECVÆ in Palæſtina ſancti Amos [a] Prophetæ, quem Amaſias ſacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius vecte per tempora transfixit: qui poſtea ſemiuiuus in patriam deuectus, ibidem expirauit, ſepultusq. eſt cum patribus ſuis. In Africa ſanctorum martyrum Theoduli [b], Aneſij, Felicis, Corneliæ, & ſociorum. In Perſide ſancti Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei verbum non deſiſteret prædicare, ſub Iſdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & ſpinoſa ſude per aluum tranſmiſſa, martyrium conſummauit. Romæ ſanctæ Balbinæ [d] virginis, filiæ beati Quirini martyris, quæ a ſancto Alexandro Papa baptizata, poſt deuictum huius ſæculi curſum ſepelitur via Appia iuxta patrem ſuum.

MARTII 31.

AMOS *Propheta* a.] Vſuardus etiam de eo agit hac die. Vitam eius ſcribit ſanctus Epiphanius libro de vit. & intern. Prophet. c.12. De eo item Hieron. in proœm. in Amos, & in Iſaiam cap. 1. vbi ait, alium hunc fuiſſe ab eo, quem Iſaiæ Prophetæ patrem fuiſſe ipſe ſcribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem ſit apud Hebræos. De eodem apud S. Iſidor. de vit. & mort. ſanct. cap. 43. & Doroth. in ſynopſi cap. 2.

b *Theoduli & ſociorum.*] Vſuardus mendoſe legit Diodolum: Beda agit tantum de Aneſio. De his etiam Vuandelbertus, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. To. 5. A. 420. n. 22.

c *Beniamin diaconi.*] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq. ſimul natalem ſancti Abdæ Epiſcopi & ſociorum Perſarum. Scribit de his Theodoretus hiſt. lib. 5. cap. 38. & ex eo Nicephorus lib. 14. cap. 20: Concitata eſt hæc perſecutio ab Iſdegerde Rege Perſarum in fine regni ipſius, vt idem Theodoretus ſcribit lib. 5. cap. 38. licèt di-

cat Socrat. lib.7.cap. 18. hanc perſecutionem factam eſſe ſub Bararane eius filio. Sed verius videtur, cœptam eſſe ſub Iſdegerde Rege, & ſub eius filio auctam, vt ſcribit Cyrillus monachus in Euthymio. Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodoſio, nonum & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus a Chriſto quadringenteſimus vigeſimus: eamq. annis triginta perduraſſe ſcribit Theodoretus lib.5. c.38. Meminit eiuſdem perſecutionis S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 12.

d *Balbinæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij To. 1. A.
omnes de ea hac item die. Acta eius intexta 69. nu. 30.
ſunt in rebus geſtis S. Alexandri Papæ, apud To. 2. A.
Surium tom. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures, 132. n. 2.
qui de eadem ſcripſere, quos non numeramus, acceperunt. Antiquus eſt Romæ titulus S. Balbinæ, cuius mentio eſt in Romana Synodo ſub Gregorio Papa in eius regiſtro lib. 4. epiſt. 44. indict. 13.

APRILIS.

xix. G Kalendis Aprilis. Luna. r

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2

ROMÆ paſſio ſanctæ Theodoræ [a] ſororis Illuſtriſſimi martyris Hermetis, quæ ſub Hadriano Imperatore ab Aureliano Iudice affecta martyrio, ſepulta eſt iuxta fratrem ſuum via Salaria, non longe ab Vrbe. Eodem die ſancti Venantij [b] Epiſcopi & martyris. In Aegypto ſanctorum martyrum [c] Victoris & Stephani. In Armenia ſanctorum martyrum Quinctiani [d] & Irenæi. Conſtantinopoli ſancti Macarij [e] confeſſoris, qui ſub Leone Imperatore pro aſſertione ſanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratianopoli ſancti Hugonis [f] Epiſcopi, qui multis annis in ſolitudine vitam exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerici [g] Abbatis, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

APRILIS I.

To. 2. A. THEODORÆ a.] De ea item
132. n. 2. hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis ſancti Alexandri Papæ, apud Surium tom. tertio, die tertia Maij.

b *Venantij Epiſc.*] Beda etiam, Vſuardus, Ado, ac cæteri; licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quo tempore paſſus ſit. Corpus eius aſſeruatur in oratorio, quod dicitur ſancti Venantij, apud Baptiſterium Conſtantini, vna cum corporibus ſancti Domnionis Epiſcopi & aliorum ſanctorum martyrum, quorum omnium dies anniuerſaria agitur hoc eodem mēſe, tertio Idus Aprilis. Cùm autem ea omnia tranſlata fuerint e Dalmatia & Iſtria a Ioanne Papa IV. par eſt credere, S. Venantium alicuius illarum prouinciarum ciuitatis fuiſſe Epiſcopum. Extat ibidem in apſide, ſicut & ceterorum, imago eiuſdem S. Venantij muſiuo opere compacta. Hæc in monumētis SS. Eccleſiæ Lateranenſis. Claruit in Africa alius Venantius Thyniſſæ Epiſcopus, titulo confeſſionis illuſtris, qui interfuit Concil. Carthagineſi ſub Cypriano, vt conſtat ex illius Synodi Actis.

c *Victoris & Stephani.*] Vſuar. de iiſdem hac die. Licet hi conueniant nomine, cenſentur

tamen

tamen diuerſi a Victore & Corona, de quibus idem Vſuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Ægypto, illi in Syria paſſi leguntur.

d *Quinctiani & Irenei.*] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

To. 9. an. e *Macarij.*] Græci item de eo in Menolo-
735. n. 2. gio hac die, ibiq. illius tum fortia certami-
na pro fide Orthodoxa ſuſcepta, tum etiam
miracula paucis narrantur.

T. 11. an. f *Hugonis Epiſc.*] Hunc egregium ſanctita-
1080. nu. te virum Innocentius Papa Secundus retulit
66 a. 1086 inter ſanctos, mandauitq. Guidoni Carthu-
n. 13. obi- ſiæ Priori, vt eius res geſtas conſcriberet: ha-
tus. bentur ipſæ apud Surium tom. 2. Eſt autem
T. 12. an. hic ille Guido, ad quem extant ſcriptæ duæ
1132. n. 6. epiſtolæ ſancti Bernardi, 11. & 12. vbi plura
canoniz. de laudibus Carthuſianorum. Inuiſit aliquan-
an. 1134. do idem Bernardus Hugonem, quo ſicut fa-
nu. 2. miliariſſime, ita etiam honorificentiſſime vſus eſt, vt conſtat ex vita ſancti Bernardi lib. 3. cap. 1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Surium tom. 5. die octaua Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12. Petrus Sur. de vit. Carthuſianorum, & alij.

g *Vualerici Abb.*] De eo hac item die Beda, To. 8. an.
Vſuard. autem tertio Idus Decembris. Ex- 613. n. 9.
tant Acta ipſius apud Surium tomo 2. Scriptam fuiſſe vitam eius a Rangiberto Abbate, tradit Molanus in annotat. ad Vſuardum: idem inſuper ab incerti nominis ſcriptore eius res geſtas narratas teſtatur. De eo item Vincentius lib. 23. cap. 23. & 24. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 21. Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 78. Fuit hic diſcipulus ſancti Columbani, vixitque circa annum Domini ſexcenteſimum vigeſimum.

2 Quarto Nonas Aprilis. Luna. A xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

SANCTI Franciſci [a] de Paula, ordinis Minimorum inſtitutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. Sanctorum numero [b] adſcripſit. Cæſareæ in Palæſtina natalis S. Amphiani [c] martyris, qui in perſecutione Galerij Maximiani cum Vrbanum Præſidem idolis immolantem arguiſſet, ſæue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq. incenſo obuolutis [d], acerbiſſime cruciatus, demum in mare demerſus, tranſiens per ignem & aquam, eductus eſt in refrigerium. Ibidem paſſio ſanctæ Theodoſiæ [e] virginis Tyriæ, quæ in eadem perſecutione cum ſanctos confeſſores ante tribunal ſtantes publice ſalutaſſet, atque rogaſſet, vt cum ad Dominum perueniſſent, ſui recordarentur, a militibus tenta, & ad Vrbanum Præſidem ducta, eius iuſſu lateribus & mammis ad interiora vſque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugduni S. Nicetij [f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, vita & miraculis clari. Apud Comum S. Abundij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Lingones ſancti Vrbani [h] Epiſcopi. In Palæſtina depoſitio ſanctæ Mariæ [i] Ægyptiacæ, quæ Peccatrix appellatur.

Obijt an. 1507. FRANCISCI *de Paula* a.] Huius præclaræ res geſtæ expreſſæ habentur in bulla canonizationis eius data a Leone X. Rom. Pontifice, quam retulit Surius tom. 2. Porro ſingula eius Acta miraculaq. a Dauid Romeo Neapolitano Latino ſermone copioſiſſime ſunt conſcripta, & Italice a R. P. Paſſarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir ſanctus ex hac vita anno Domini 1507. Nonnulla de ipſo habes in Theſ. con. tom. 2. Anno autem Domini 1586. auctoritate S. D. N. Sixti PP. V. idem ſanctus illatus eſt in Kalēdarium Romanum cum officio duplici. Extant de his litteræ Apoſtolicæ.

b *Sanctorum numero adſcripſit.*] Conſtat quidem, peruetuſtum fuiſſe morem in Eccleſia Catholica, vt nullus, nec martyr quidem, abſque aliqua præuia diſcuſſione & approbatione, inter Sanctos recenſeretur, quos pietas Chriſtiana, more maiorum, colere conſueuit. Quod enim ad martyres ſpectat; eſt de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduerſus Parmenianum, cum de Lucilla potenti ac factioſa femina Donatiſtarum patrona hæc ait: Cum correctionem archidiaconi Cæciliani ferre non poſſet, quæ ante ſpiritualem cibum & potum os neſcio cuius martyris, ſi tamen martyris, libare dicebatur: & cum præponeret & calici ſalutari os neſcio cuius hominis mortui, etſi martyris, ſed nondum vindicati; correpta, cum confuſione irata diſceſſit, &c. Quibus plane Optatus ſignificat, nefas fuiſſe venerari reliquias martyris alicuius non vindicati, hoc eſt, nondum probati & recepti. Moris enim erat, vt cum aliquis martyrio occubuiſſet, Epiſcopus, ſub cuius ditione id accidiſſet, rem geſtam ſcriberet ad Primatem Epiſcopum; a quo mature, adhibitis in conſilium collegis Epiſcopis, an inter martyres eſſet recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem ſatis monſtrant ea quæ S. Auguſtinus ſcribit in breuic. collat. diei 3. cap. 13. dum habet, quod Secundus Tigiſitanus Epiſcopus in Numidia ſcripſit ad Menſurium Epiſcopū Carthaginenſem de his qui in ea prouincia tunc feliciter martyrio occubuiſſent, eo quod ſacros codices, iuxta Diocletiani edictum, tradere noluiſſent: quos omnes martyrum honore & cultu eſſe dignos, ille reſcripſit. Qui idem Menſurius alijs quibuſdam paſſis, nomē martyris & venerationem deferendam eſſe, certis ex cauſis negauit, vt ibidem cap. 13. idem teſtatur: quinam autem hi eſſent, ſubdit his verbis: Quidam etiam in ea epiſtola facinoroſi arguebantur, & fiſci debitores, qui occaſione perſecutionis vel carere vellent oneroſa multis debitis vita, vel purgare ſe putarent, & quaſi abluere facinora ſua, vel certe acquirere pecuniam, & in cuſtodia delicijs perfrui de obſequio Chriſtianorum, &c. Hi etenim (vt paulo ſuperius ibidem dicitur) his ex cauſis ſe offerebant perſecutoribus non rogati, vltroq. dicebant, ſe habere ſacras ac diuinas ſcripturas, quas tradituri non eſſent: quos ipſos Menſurius inter martyres recenſeri vetuit. quod quidem Donatiſtas offendit: qui in eundē Africæ Primatem, ac etiam in eius archidiaconum inuidiam & odium concitarunt. Sed de his alias. Erat autem pernecessaria huiuſmodi de martyribus inquiſitio, non tantum ob prædictas cauſas: ſed quoniam & hæretici atque ſchiſmatici aliquando pro Chriſti nomine a perſecutoribus tormenta pati videbantur & mortem; & quidem ipſis fere naſcentis fidei exordijs, cum omnia martyrum ſanguine redundarent, vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 14. prope finem, lib. 5. cap. 15. & lib. 8. cap. 20. in fine, & S. Auguſtinus de Donatiſtis ſæpe teſtatur: quos omnes, vt alienos a fide & communione Catholica, Dei Eccleſia reſpuere conſueuit; cum ex ſententia Cypriani & Auguſtini, omniumq. Orthodoxorum, quicquid aliquis extra Eccleſiam patitur, non martyrium cenſendum, ſed dicenda ſit pœna perfidiæ. hæc de his quæ ſpectant ad martyres. Poſſumus ex his inferre: Si de illis qui pro Chriſto occidebantur, tamen de eorum fide & charitate, ſine qua nihil prodeſt, etiam ſi det quis corpus ſuum ita vt ardeat, tam exquiſitā perueſtigationem haberi moris fuit; ſane mirum videri non debet, ſanctam Dei Eccleſiam veritatis columnam maius ſtudiū, multoq. exactiorem diligentiam adhibere ſolitam in adſcribendo ceteros Sanctorum numero. Vt & meritò tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchæ aliqui, ſed ipſi tantum Romano Pontifici, pro ſumma ei a Chriſto Domino in beatiſſimo Petro Apoſtolo tradita poteſtate, ſit creditum. De his ſatis: nam de canonizatione Sanctorum ſcimus commentarios eſſe editos, alioſq. complures, tam ſacros Theologos, quam Canonici iuriſconſultos de his agere; quos conſulat, qui cetera auidius cupit.

c *Amphiani.*] Beda de eodem hac die; ſed tamen perperam hunc iungit cum alijs quos ponit in Africa: niſi fortaſſe ille, de quo agit, ſit alius ab iſto. Fuſius to. 2. an. 304. nu. 33. & ſeq. Vſuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis: apud quos etiam mendoſe legitur, apud Cæſaream Lyciæ; cum potius apud Cæſaream Palæſtinæ metropolim, atque hac die martyrem effectū, teſtetur Euſebius eiuſdē ciuitatis Epiſcopus lib. 8. cap. 14. & 15. recenſeatq. inter eos martyres, qui paſſi ſunt anno tertio perſecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Menologio

nologio

nologio hac die,& Metaphraſtes; licèt de Lycia & ipſe (vt diximus) errare videantur.

d *Obuolutos.*] Hoc genus cruciamenti ſpeciem quamdam præſefert tormẽti illius acerbiſſimi, quod veteres dicebant Tunicam moleſtam: quæ ignium alimentis illita & intexta (vt Seneca docet epiſt. 14.) ac mox ſuccenſa, cruciabiliter obuolutos nocentes, qui ſceleris comperti grauioris forent, amburebat. Eſt & Iuuenalis ſatyra 8. de tunica moleſta is verſus:

Auſi quod liceat tunica punire moleſta.

To. 2. A. 306. nu. 1.

e *Theodoſia.*] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autem mendoſe Theodora pro Theodoſia legitur. Irrepſit error apud nonnulla Martyrologia, vt loco Cæſareæ Palæſtinæ, ponatur Cæſarea Cappadociæ: rati ſunt enim auctores illorum, diuerſam eſſe Theodoſiam Cappadocem a Theodoſia Palæſtina; eo quod illa capite truncata, hæc autem in mare demerſa dicatur. Sed præter illa, quæ de Theodoſia ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 17. habemus in noſtra bibliotheca eius vitam vberius ſcriptam antiquo charactere, cuius eſt exordium: In illis diebus, &c. vbi Præſes, ſub quo paſſa eſt, ponitur, Vrbanus ſcilicet, quem conſtat, eodem Euſebio auctore, illis temporibus perſecutionis Diocletiani vſque ad ſuum obitum adminiſtraſſe præfecturam Palæſtinæ. Ex Imperatore itaque atque Præſide, non duas, ſed vnam tantummodo fuiſſe Theodoſiam, compertum habemus; eamdemque eſſe Palæſtinam, & non Cappadocem. Nam & cùm in mare conſtet eſſe demerſam; quonam pacto hæc Cæſareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quę a mari longiſſime, in meditullio eius prouinciæ ſita eſt? Idq. etiam (vt modo coſmographos citare prætermittamus) teſtatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Baſilij, cum ait: Nos procul a mari degimus. Cùm itaque nomen, ætas, ſpontanea fidei profeſſio, tempus perſecutionis, dies martyrij, nomen Præfecti, ac loci ſimul conueniant; vna tantum dicenda eſt Theodoſia, hæcq. illa Cæſareæ Palæſtinæ ſub Vrbano Præſide paſſa, de qua agimus; quam etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipſorum verbis exploratum habetur: quæ ſunt huiuſmodi: Die ſecunda Aprilis ſanctæ virginis Theodoſiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cùm decimumoctauum annum ageret, Vrbano Præſidi Palæſtinæ oblata, & Chriſti fidem libere profeſſa, ac flagris cæſa, in mare deiecta, Deo ipſi ſpiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetuſto Cardin. Sirleti. De ea ibidem iterum ad ſext. Kalend. Iunij, iiſdem fere verbis, & de Vrbano Præſide Palæſtinæ, & demerſione in mare habetur mentio: de Cæſarea autem Cappadociæ nec verbum quidem, quemadmodum nec de capitis abſciſſione. Quod autem de eadem iterũ agant, contingit, vt in alijs multis ſanctis, quod non

Martyrol. Rom.

tantum dies natalis, ſed tranſlationis ſacrarum reliquiarum, vel dedicationis eccleſiæ ab iiſdem ſolemnitas celebretur.

To. 7. A. 587. n. 33

f *Niceti Epiſcopi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Plura de Nicetio Lugdunenſi Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5. cap. 5. & 20. in vit. ſanct. Patr. cap. 8. & lib. de glor. confeſſ. c. 61. 62. & 63. Claruit temporibus Iuſtini Iunioris Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præſideret Ioannes Papa Tertius, circa annum Domini 570. Interfuit primo Concilio Lugdunenſi, vt eius Acta teſtantur. Vixit eodem ſæculo alius eiuſdem nominis S. Nicetius Epiſcopus Treuerenſis, de quo Beda & Vſuardus ſecunda edit. Mol. Kalend. Octobris: qui repetitur interfuiſſe Concilio Aruernenſi, habito poſt Conſulatum Paulini Iunioris, qui numeratur annus a Chriſto quingenteſimus quadrageſimusprimus. Narrat eius egregia opera Gregorius Turonen. in vit. ſanct. Patr. cap. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus libro tertio.

De hoc plura to. 7. & to. 8. an. 595. n. 90.

To. 6. A. 450. nu. 30. et ſeq. & an. 451. nu. 13.

g *Abundij Epiſcopi.*] Celebris hic quidem tum ſanctitate, tum eruditione Epiſcopus reperitur interfuiſſe Synodo Mediolanenſi ſub Euſebio Epiſcopo, tempore S. Leonis Papæ: licèt alicubi, errore librarij, Abundantius pro Abundio ſubſcriptus inueniatur. Huic etiam ad reparandas acerbiſſimas clades Orientalis Eccleſiæ ex illo Latrocinio Epheſino nuper illatas S. Leo Papa maximi ponderis credidit legationem, vt teſtantur eiuſdem Pontificis litteræ ad Theodoſiũ Imperatorem 34. & ad Pulcheriam Auguſt. 36. Qui quidem vna cum eiuſdem legationis collegis ex ſententia feliciſſimeq. negotium cõfecit. Habita enim tunc Synodo, in primis Conſtantinopolitanum Epiſcopum Anatolium, Maximum Antiochenum, alioſq. lapſos Epiſcopos ad Catholicam fidem & Eccleſiæ vnitatem redeuntes ſuſcepit, eoſdemq. ſedibus reſtituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epiſtolam Theodoreti Cyri Epiſcopi tunc ad eumdem Abundium ſcriptam. Habentur ea omnia Mombrit. tomo primo de vit. ſanctorum. Egi de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis.

h *Vrbani Epiſcopi.*] De eo Molanus in additione ad Vſuardum hac die. Ponitur hic eius ſedis Epiſcopus ordine ſextus in tabul. Democharis de ſacrificio Miſſæ.

To. 3. A. 326. n. 36.

i *Mariæ Aegypt.*] Vſuardus item hac die, Græci autem in Menologio pridie huius diei. Eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, teſtatur Nicephorus hiſtor. lib. 7. cap. 5. Citantur eædem in Nicæna ſecunda Synodo Act. 4. & a S. Ioan. Damaſceno in orat. 3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileienſis hiſtoricus, ſed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 69. Habentur in vit. Patrum. Porro Hildebrandus Epiſcopus Cenomanenſis ea-

dem Acta metro cecinit, vt de eo refert Genricus de vir. illuſtr. cap. 8. Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iuſtini ſenioris Imperatoris, circa annum Domini quingenteſimum atque vigeſimum. Extat de eadem carmen Bonad. Santon. lib. 3. Monod. 29. Vixit iiſdem fere temporibus alia item ex meretrice pœnitens, Maria dicta, Tarſenſis patria, quæ in monaſterio apud Aegas poſito exercuit vitam monaſticam, de qua mentio habetur in Prato ſpirituali cap. 31.

xxvij. B Tertio Nonas Aprilis. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAVROMENII in Sicilia S. Pancratij [a] Epiſcopi, qui Chriſti Euangelium, quod a S. Petro Apoſtolo illuc miſſus prædicauerat, martyrij ſanguine conſignauit. Tomis in Scythia natalis ſanctorum martyrum Euagrij [b] & Benigni. Theſſalonicæ paſſio ſanctarum virginum Agapis [c] & Chioniæ ſub Diocletiano Imperatore: quæ cùm Chriſtum negare nollent, primò in carcere maceratæ, poſtea in ignem miſſæ, ſed a flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fuſa, animas reddiderunt. Tyri ſancti Vulpiani [d] martyris, qui in perſecutione Maximiani Galerij cum aſpide & cane inſutus culleo [e], in mare demerſus fuit. In monaſterio Meditij in Oriente S. Nicetæ [f] Abbatis, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Armeno multa paſſus eſt. In Anglia ſancti Richardi [g] Epiſcopi Ciceſtrienſis, ſanctitate & miraculorum gloria conſpicui. Ibidem ſanctæ Burgundoforæ [h] abbatiſſæ & virginis.

APRILIS 3.

To. 1. A. 44. nu. 27. & an. 46. num. 2. PANCRATII *Epiſcopi.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri; Græci autem in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenum genere ſanctum Petrum ſecutum, ab eo Siculis eſſe præfectum Epiſcopum. Agit de eodem Nicephorus hiſt. lib. 2. c. 35. Metaphraſtes in ſerm. in die natali Apoſt. De eodem in Actis S. Marciani Epiſcopi, quæ accepimus ab eccleſia Caietana.

To. 2. A. 304. nu. 40. & ſeq. latius. b *Euagrij & Benigni*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

c *Agapis & Chioniæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt de his hac die: de Irene autem harum ſorore Nonis Aprilis; Græci autem de tribus ſororibus ſimul ſextodecimo Kal. Maias. Diſcrepare videntur a Græcis Latini, dum hi virgines, illi vero mulieres tantum has dicunt; licèt Tertul. lib. de velan. virg. mulieris nomine virgines etiam comprehendi, pluribus diſputet. Cur vero Latini his diebus agant, Græci autem diuerſo, nobis hactenus incompertum, cùm præſertim nulla ipſarum illis paſſa diebus reperiatur. Extant etenim ipſarum Acta ſincera & pura, prout a notarijs exceptoribus ad verbum ſcripta ſunt; in quibus de Irene, quæ nouiſſima omnium paſſa eſt, hæc in fine leguntur: Conſummata eſt in Conſulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo,

Kal.

Kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphraſt. quæ Latine reddita habet Lippoman. tom.7. & Sur. tom.2. prima die Aprilis. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib.7. cap.14. necnon Aldelm. lib.2. de virg.

To.2. an. 304.n.39. d *Vlpiani.*] Huius martyris ſæuiſſimum ſupplicium, parricidis tantum ſolitum irrogari, deſcribit Euſeb. hiſt. lib.8. cap.15. ex quo & ceteri deſcripſerunt.

To.3. an. 318.n.99. e *Inſutus culleo.*] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, ſerpente, & ſimia incluſus parricida mergebatur in mare, ex præſcripto legis Romanorum, quã tulit Pompeius in ſuo Conſulatu, de qua Modeſtinus, ff. ad legem Pompeiam de parricidis. Non tamen Põpeius fuit culleí ſupplicij primus inuentor: Cicero enim, qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roſcio Amerino, cum de culleí ſupplicio agit, a maioribus dicit illud fuiſſe excogitatum: at dum ibidem de cullei pœna eleganter diſputat, rationemque reddit, cur maiores viuum hominem culleo inſutum in flumen deijci præceperint; cum nullam habeat mentionem de gallo, ſerpente, & cane; ſatis apparet, illud ipſum cullei ſupplicium a maioribus inuentum, & a Pompeio illis pœnis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorum fuiſſe extenſum: cum alioqui olim omne homicidium diceretur parricidium, vt auctor eſt Feſtus verb. parricid. quæſtores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis conſtat M. Tullium, alias Attilium Duumuirum inſutum culleo, & in mare proiectum; non quidem ob parricidium, ſed quod ſacros libros deſcribendos dediſſet, vt teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib.4. & recitat Valer. Max. libro 1. cap. 13. Decretum poſtea ſupplicium cullei in parricidas Publicium Malleolum, matre occiſa, primum fuiſſe expertum, tradit Liu. lib. xviij. In Rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitantur, quæ ſunt huiuſcemodi; Si quis parentes occiderit, vel verberarit, ei damnati obuolatur os folliculo lupino, ſoleæ ligneæ pedibus inducantur, & in carcerem ductus, ibi ſit tantiſper, dum paretur culleus, in quem coniectus in profluentem præcipitetur. Hæc ibi. Colligit & Cuiac. lib. 9. Paratitl. tit. 17. ex ſententia Hadriani, damnatum culleo, illo incluſum, ſupra plauſtrum imponi ſolitũ, quod traherent boues nigri, ac ſic ad mare deferri. De eodem ſupplicio Iuuenal. ſatyr. 13. his verſibus:

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
Clauditur aduerſus innoxia ſimia fatis.

Porro tam acerbum ſupplicium ob nimiam ſui atrocitatem vſu deſierat, vt ſcribit Paulus I.C. lib.5. ſentent. tit.24. ad legem Pomp. de parric. his verbis: Etſi antea inſuti culleo in mare præcipitabantur, hodie tamen viui exuruntur, vel ad beſtias dantur. Hæc Paul. Sic etiam exhorruit pœnam cullei Auguſtus Imper. (vt auctor eſt Suetonius in Octauio cap.33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare pœnam cullei, reum parricidij a confeſſione diſtraheret, ita reum compellans: Certe patrem tuum non occidiſti. Hæc Suet. Ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Chriſtianos, quos ſæuiora parricidis cogebant ſubire ſupplicia; vt pœna cullei in parricidas abolita, in Chriſtianos innocentiſſimos tantum ſui atrocitate vigeret. At Conſtantinus Imp. reſcribens ad Verinum Vicarium Africæ, eamdem legem in vſum priſtinum, nempe in parricidas reuocauit, l. 1. tit. de parric. Cod. Theod. Non prætermittimus, quod apud Senecam lib.7. declam. 1. inuenies & culleum ligneum. ſic dicta nauis exarmata, in quam reus impoſitus, maris diſcrimini committeretur: quo ſupplicio ſæpe damnatos eſſe Chriſtianos, inuenimus.

f *Nicetæ Abb.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. Res geſtas ipſius Theoſterictus eius diſcipulus ſcripſit luculenta oratione. Recitant eam Metaphraſtes, Lippom. tom.7. & Sur. tom.2. Vixit temporibus Tharaſij Epiſcopi Conſtantinopolitani, a quo presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780. To.9. an. 814.n.44. & ſeq. an. 815. n. 4. & ſeq. & an.821. n. 70.

g *Richardi Epiſc.*] Huius Acta duobus libris complexus eſt Radulphus Ciceſtrenſis, quæ deſcripſit Sur. tom.2. Hunc Vrbanus Papa Quartus (vt idem teſtatur auctor lib.2. c.15.) adſcripſit ſanctorum numero. Habemus in noſtra bibliotheca exemplaria plurimarum litterarum Vrbani IV. vbi etiam litteræ de canonizatione eiuſdem Richardi ſcriptæ leguntur. eſt ipſarum exordium. In cæleſti, &c. nu.268. Claruit ſub Innocentio Quarto Roman. Pont. ad quem confugit vexatus perſecutione Regis Anglorum. An.1243.

h *Burgundofora.*] Eius præclaras res geſtas ſcripſit Ionas Abbas, licet Bedæ aliqui tribuant: extant apud Bedam tomo 3. Habetur de eadem mentio in vita ſancti Columbani cap.12. Claruit circa annum Domini 610. To.8. an. 617.n.15.

25.xxvj. C Pridie Nonas Aprilis. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

THESSALONICÆ SS. martyrum Agathopolis [a] diaconi & Theoduli lectoris, qui ſub Maximiano Imperatore & Fauſtino Præſide ob Chriſtianæ fidei confeſſionem, alligato ad collum ſaxo, in mare demerſi ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Ambroſij [b] Epiſcopi & confeſſoris, cuius ſtudio, inter cetera doctrinę & miraculorum inſignia, tempore Arianę perfidię tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt [c]. Hiſpali in Hiſpania ſancti Iſidori [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui, qui zelo Catholicæ fidei, & obſeruantia Eccleſiaſticę diſciplinę Hiſpanias illuſtrauit. Conſtantinopoli ſancti Platonis [e] monachi, qui pluribus annis aduerſus hęreticos ſanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palęſtina ſancti Zoſimi [f] anachoretę, qui funus ſanctę Marię Ægyptiacę curauit.

A P R I L I S. 4.

To.2. an. 304. nu. 49. AGATHOPOLIS, *& Theoduli* a.] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio. Horum Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphraſtes: habet ea Lippom. tom.7. & Sur. tom.2.

To.5. an. b *Depoſitio ſancti Ambroſij*.] De eadem Be-
397.n.36. da hac die, & pridie kalen. Aprilis, ceteri
& ſeq. & omnes hac item die. De tempore obitus S.
nu.49. & Ambroſij Paulinus in vita ipſius teſtatur, non
ann. 398. interceſſiſſe triennij ſpatium ab obitu Theo-
nu.54. doſij Imp. ad mortem S. Ambroſij. Rurſus etiam exploratum habetur ex Concilio Carthaginenſi tertio can.48. S. Ambroſium non vixiſſe vltra annum Conſulatus Attici & Cæſarij: nam eodem anno ex eadem Synodo ſcripta eſt conſultatio ad Siricium Papam, & ſanctum Simplicianũ S. Ambroſij ſucceſſorem, menſe Septembri. Nec eſt quod quis dicat, errorem eſſe in Conſulibus, videlicet vt canon ille ſit alterius Concilij ſequenti anno celebrati, & ſub canonibus prædicti Concilij recenſitus: nam ſequenti anno, eo menſe Siricius Papa, ad quem ea ſcripta eſt conſultatio, non erat amplius in humanis: ſiquidem eo anno, Conſſ. Honorio quartum & Eutychiano, octauo Kalend. Martij ex hac vita migrauit. Contradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, fere triennio, & non poſt triennium a morte Theodoſij ſuperuixiſſe Ambroſium. Hæc de tempore eius obitus: quibus ſi aduerſari videas Gregorium Turonenſem, nihil vltra habemus dicere; niſi, quod non plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Pium Imp. Tu interim conſule quę inferius ſcripta ſunt die vndecima Nouembris in ſancto Martino. De ętate autem, collegimus ex ſcriptis eius, habita diligenti ratione temporum, vixiſſe annos ſexagintaquatuor; quod pluribus monſtrauimus in Annal. Eccleſ. & in vita eiuſdem S. Ambroſij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipſiusq. ſcriptis, cæteriſq. vetuſtatis monumentis, id nobis præcipiente Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo D. Felice a Montealto tit. S. Hieronymi Cardinale ampliſſimo; qui ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ Pontificatum euectus, eamdem typis

excuſam

excuſam in fronte tomi quinti operum ſancti Ambroſij, in quibus reſtituendis & illuſtrandis feliciſſime laborauit, collocari præcepit.

c *Tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt.*] Habent Beda, Vſuardus, Ado, & alij, totam Italiam ſtudio ſancti Ambroſij ad fidem Catholicam eſſe conuerſam. Scias autem hæc verba non aliunde mutuata, quam a S. Hieronymo, qui dum in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambroſij, hæc ait: Poſt Auxentij ſeram mortē, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad fidem rectam Italiam conuertitur. Hæc Hieronymus: quæ (ſi conſulas hiſtoriæ veritatem) intelliges hyperbolice dicta eſſe, vt interdum fieri ſolet. Nam Damaſo Papa ſedente, ceteræ partes Italiæ, excepta Gallia Ciſalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iuſtina Auguſta Arianorum patrona hæreſim illam fouebat, Catholicam fidem, Nicænumque ipſum ſymbolum profitentes pacifice agebāt. Iampridem enim ex eo tempore, quo Conſtantius Imperator e vita exceſſerat (vt idem ipſe teſtatur Hieronymus contra Luciferianos) Catholici Epiſcopi ab exilio reuocati fuerunt, quando & S. Euſebio Epiſcopo Vercellenſi, reſtituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres veſtes mutauit. Tunc etiam (vt idem auctor teſtatur) Epiſcopi Occidentales, qui in Conciliabulo Ariminenſi lapſi fuerant, perpetrati erroris ſtatim pœnitentes, vna cum fide Catholica, etiam ſedes indulgente Romano Pontifice, receperunt: nec alicubi ſub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Eccleſia vexatio contigit, præterquam in Gallia Ciſalpina, vbi Iuſtina Auxentio ceteriſque Arianis ibi degentibus quibus poterat ſtudijs faucbat; ſed defuncto Auxentio, Ambroſius creatus Epiſcopus illi fortiter reſtitit, mulieriſque inſaniam paſtorali zelo coercuit, ac deniq; collapſam Catholicam fidem ibidem, vel in finitimis locis reſtituit: ſicque intelligas Hieronymi verba, vt dicere velit, opera Ambroſij actum eſſe, vt ſic tota Italia ad Catholicam fidem conuerſa diceretur, quod pars illa, quæ remanſerat ab hæreticis occupata, ab eo reſtituta, nulla iam ex parte eſſet hæretica.

To. 8. an. 636. nu. 7. & ſeq. d *Iſidori Epiſc.*] De eo Vſuard. & alij hac die. Pluribus de ipſo ſcribit ſanctus Braulius Epiſcopus Cæſarauguſtanus, qui & eius ſcripta recenſuit, ex quo ceteri. habes ea apud Sur. tom. 2. In cod. manuſcript operum S. Iſidori legi, eumdem eſſe natum patre Seueriano, Præfecto vrbis Carthaginis; habuiſſe fratres Leandrum Epiſc. Hiſpal. & Fulgentium Epiſc. Carthagin. ac ſororem Florētiam virginem, omnes ſanctitate claros. Floruerunt in Hiſpania eiuſdem nominis plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præceſſit tempore Iſidorus Epiſc. Cordubēſis, ob idq. Senior appellatus: vixit enim temporibus Honorij Imp. Nouit eum S. Auguſtinus, atq; Paulus Oroſius illi æqualis; ad quem Iſidorus ipſe ſcripſit commentarios in quatuor libros Regum, vt ſcribit Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. Poſt illum eſt Iſidorus, Iunior dictus, de quo hic agimus, qui ſucceſſit S. Leandro, interfuiſſeque reperitur Hiſpalenſi ſecundo Concilio, & Toletano quarto. De eo etiam agit S. Ildefonſus in lib. de vir. illuſt. quem & ſediſſe ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauum, can. 7. eiuſmodi encomio celebrāt: Noſtri ſæculi doctor egregius, Eccleſiæ Catholicæ nouiſſimum decus, præcedentibus ætate poſtremus, doctrinæ comparatione non infimus, atque, quod maius eſt, ſæculorum finitorum doctiſſimus, cum reuerentia nominādus Iſidorus in libro ſententiarum, &c. Fuit & tertius Iſidorus, Pacenſis Epiſcopus, qui & chronicon barbarice admodum ſcripſiſſe reperitur, de quo Vaſæus meminit in chron. Hiſpan. his ipſis verbis. Iſidorus Pacenſis Epiſcopus etiam ſcripſit chronicon Hiſpaniæ; cuius ſi eſt chronicon illud, quod eius titulo prænotatum vidi, portentum potius dixerim, quam chronicon: adeo prodigioſe ſcribit, & Gothice potius, quam Latine. hæc ille. Ex quibus certe erraſſe arguitur, qui hunc illum eſſe putauit Iſidorum, qui collegit epiſtolas Romanorum Pontificum atque Concilia, qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrandi Concilij. Errant & Hingmarus Rhemenſis Epiſcopus, Trithemius, & alij, qui illam collectionem tribuunt Iſidoro Hiſpalenſi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius, & Ildefonſus, qui illis vixere temporibus, catalogum texentes ſcriptorum ipſius, nullam prorſus mentionem de eo opere habuerunt. Inſuper omnis de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi Concilij, recitat verba primi canonis vndecimi Concilij Toletani, atque etiam in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro longe ante eius Synodi ac Papæ Agathonis tempora Iſidorus Hiſpalenſis ex humanis deſierat. In antiquis manuſcript. codic. hunc Iſidorum collectorem, Conciliorum Mercatorem cognomento dictum inuenimus, vt in his, quos in noſtra bibliotheca habemus: at in nuper impreſſis, non Mercator, ſed Peccator inſcriptus reperitur, ſecundum morem nonnullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo ſe ſic inſcribere & ſubſcribere conſueuerunt. Irrepſit, puto, error, vt Mercator, pro Peccator, ſit inſcriptus. Cùm autem eiuſdem collectionis auctor recenſendo in ſua præfatione Synodos vniuerſales, ſextam vltimo loco ponat; manifeſtum eſt, poſt dictam ſextam Synodum vixiſſe, nec ad ſeptimæ tempora peruenisse

ueniſſe. quam ob cauſam, cum collectores ſacrorum canonum recenſemus, quintum hunc ordine numeramus, primoq. loco ponimus Dionyſium Exiguum, inde Ferdinádum diaconum, tertio Martinum Bracharenſem Epiſcopum, quarto Creſcentium, ac demum poſt hos omnes Iſidorum. Hæc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiuſque eorum temporis ratione. Græcorum autem collectorum alia eſt cauſa. De Iſidoro, de quo hic agitur, vide quæ collecta ſunt in Theſauro concion.

To. 9. an. 775. nu. 8. & ſeq. an. 797. n. 69. & ſeq. & ann. 797. nu. 5. obitus ann. 812. nu. 8.

e *Platonis monachi.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menolog. Scripſit eius Acta Theodorus Studita luculenta oratione, quam recitat Lippomanus to. 7.

f *Zoſimi.*] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porro eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, eſt auctor Nicephorus lib. 17. c. 5. De eo etiam Euagr. Scholaſt. hiſt. lib. 2. c. 7. Claruit temporibus Iuſtini & Iuſtiniani Impp. Fuit eadem circa tempora alius Zoſimus Cilix, de quo in Prat. ſpiritual. cap. 123. Eſt præclarum elogium de Zoſimo Iuſtiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5.

To. 7. an. 525. n. 21. & ſeq.

25. xxiiij. D **Nonis Aprilis. Luna.** 5.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

THESSALONICÆ ſanctæ Irenes [a] virginis, quæ cum ſacros libros contra Diocletiani edictum occultaſſet, poſt tolerantiam carceris, ſagitta percuſſa eſt, & igne cremata iuſſu Dulcetij Præſidis, ſub quo & ſorores eius ſimul Agape & Chionia paſſæ antea fuerant. In Lesbo inſula paſſio quinque [b] ſanctorum martyrum. Eodem die S. Zenonis [c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus eſt. In Africa paſſio ſanctorum martyrum [d], qui in perſecutione Geiſerici Regis Ariani in die Paſchę in eccleſia cæſi ſunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia [e] cantaret, ſagitta in gutture tranſfixus eſt. Venetiæ in Britannia Minori S. Vincentij [f] confeſſoris, cognomento Ferrerij, ordinis Prædicatorum, qui potens opere & ſermone, multa millia infidelium conuertit ad Chriſtum.

APRILIS 5.

Fuſe to. 2. an. 304. nu. 44. & ſeq.

IRENES a.] De ea hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licèt eius Acta, quæ habet Lippom. tom. 7. manifeſte teſtentur, ipſam obijſſe martyrium Kalend. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octauum Conſſ. qui numeratur annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 304. De ea inſuper ac ſororibus plura in Actis S. Anaſtaſiæ, quæ extant apud Sur. 25. Decembr. to. 6. Niceph. de eadem lib. 4. cap. 14. Quæ autem hic habentur, quod ſagitta percuſſa eſt, atque igni inde tradita; in prædictis quidem Actis de ſagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide ſuperius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iuſtinianus Imperator excitauit nobilem eccleſiam, vt tradit Procopius lib. primo de ædific. Iuſtiniani Imp. Ante ipſum Marcianus Imp. (vt

ſcri-

ſcribit Nicen. Chron. lib. 7. Annal.) id ipſum præſtitit.

b *Quinque martyrum.*] Græci item hac die in Menologio de iiſdem agunt.

c *Zenonis.*] Agunt etiam de eo Græci hac die in Menologio, vbi & paſſio eius paucis narratur.

d *Sanctorum martyrum*] De his agit Victor
T. 6. ann. 456. n. 20. Vticenſis Epiſcopus de perſecut. Vuandal. lib. 1. prope finem.

e *Alleluia cantaret.*] Victor ibidē hæc ver-
T. 4. ann. 384. n. 22 & ſeq. ba: Lector vnus pulpito ſiſtens, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vſum canendi hanc vocem in eccleſia ex Aggæo Propheta prouenire, qui primus omnium cantauit Alleluia, cum nouam templi ſtructuram vidit, teſtatur S. Epiphanius lib. de Prophet. vit. & interit. cap. 20. idq; ſecundum Tobiæ prophetiam c. 13. cum alioqui multi Pſalmi Alleluia titulo inſcripti ante illorum tempora haberentur. Hanc quidem vocem peculiarem eccleſiæ Hieroſolymitanæ Romanam Eccleſiam ab ea eſſe mutuatam opera S. Hieronymi, temporibus Damaſi, ſcribit S. Gregorius in regiſt. lib. 7. indict. 2 epiſt. 63. licèt S. Aug. in Pſalm. 106. teſtetur antiquam eam eſſe Eccleſiæ traditionem. In Eccleſia Africana tantum tempore Quinquageſimæ cantari Alleluia moris eſſe, idem affirmat; additq; de tēpore diuerſas fuiſſe eccleſiarum diuerſarum conſuetudines, ad Ianuar. epiſt. 109. capit. 17. homil. 16. & in Pſal. 110. Quod autem narrat Sozom. lib. 7. cap. 19. ſemel tantum in anno eam vocem Romæ ſolitam decantari, omnino errare videtur: nam eiuſmodi vſum non Romanæ Eccleſiæ, ſed Vigilantij hæreſiarchæ dogma fuiſſe teſtatur S. Hieronymus in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum habetur, in ſacris etiam officijs defunctorum Romæ eiuſmodi vocem cani conſueuiſſe: ſic enim ait epiſt. 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant Pſalmi, & aurata tecta templorum reboans in ſublime quatiebat Alleluia. In eccleſia Gallicana eumdem vſū viguiſſe, affirmare videntur Acta ſancti Radegundis lib. 2. Romæ itidem cum primis elementis in ea etiam voce infantes imbui ſolitos, idem S. Hieronym. ſcribit epiſtola 7. & 27. In Palæſtina autem eadem voce ſymbolica exercitari ac vocari ſolitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epiſt. 27. Erat & Alleluia carmen muſicum ruſticorum: cùm etenim illi ruſticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem teſtatur epiſtola 17. De ſignificatione autem vocis huius idem pluribus agit ſcribens ad Marcellam epiſt. 137. Cetera autem de eius vſu in Eccleſiaſticis officijs, ſi cupis ſcire, eos conſule, qui commentarios conſcripſere de offic. Eccleſiaſt.

f *Vincentij.*] Huius res geſtas quatuor libris digeſtas conſcripſit Petrus Rau. ordinis Obijt an. 1419.
Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 23. c. 8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratuſq. eſt inter ſanctos a Calliſto Tertio Papa. Vide quæ de eo nuper collecta ſunt in Theſauro concion. tom. 2. In eius canonizationis Actis habetur, diem obijſſe quinta Aprilis, feria quarta ante Dominicam Palmarum, quo anno (vt ex computu liquet) celebrari contigit Paſcha die decimaſeptima menſis Aprilis: vnde corrigendi ſunt textus qui habent deceſſiſſe anno Domini 1418. nam eo anno menſe Martio Paſcha contigit celebrari. quod diſerte docuit frater Vincentius Iuſtinianus Antiſtius in vita eiuſdem ſancti Vincentij, quam (vt teſtatur) iuſſu Valentinorum Conſulum ex proceſſu canonizationis collectam typis excudendam curauit anno Domini 1575. vir quidem cum primis diſertus ac pius, qui litteris ſuis de his me monuit.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. E xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMÆ natalis beati Sixti[a] Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imperatoris regens Eccleſiam, demum ſub Antonino Pio, vt ſibi Chriſtum lucrifaceret, libenter mortem ſuſtinuit temporalem. In Macedonia ſanctorum martyrum Timothei[b], & Diogenis. In Perſide ſanctorum centum viginti[c] martyrum

Alcalone

Aſcalone paſſio ſanctorum Platonidis [d], & aliorum duorum martyrum. Carthagine S. Marcellini [e] martyris, qui ob Catholicæ fidei defenſionem ab hæreticis occiſus eſt. Romæ ſancti Cæleſtini [f] Papæ, qui Neſtorium Conſtantinopolitanum Epiſcopum damnauit, Pelagiumque fugauit: cuius etiam auctoritate ſancta vniuerſalis Synodus Epheſina aduerſus eumdem Neſtorium celebrata eſt. In Hibernia ſancti Celſi [g] Epiſcopi, qui beatum Malachiam in Epiſcopatu præceſſit. In Dania ſancti Gulielmi [h] Abbatis, vita & miraculis clari.

A P R I L I S. 6.

T.2. ann. 142. n. 3. & ſeq. SIXTI *Papæ*. a] De eo hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius ſucceſſione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inſcribitur nomine Damaſi, Irenæus aduerſ. hæreſ. lib. 3. cap. 3. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 4. & 5. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo ſumma cum laude geſtis diximus in Annal. eccleſiaſt. per ſingulos annos.

b *Timothei & Diogenis*] Vſuardus item de his agit hac die, adſtipulanturq; vetera manuſcripta.

T.3. ann. 344. n. 16. c *Centum viginti martyrum*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio: paſſi feruntur in Adiabenorum regione. De his etiã Sozom. lib. 2. c. 11. in fine.

d *Platonidis & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio hac die agunt.

T. 5. ann. 413. nu. 5. & ſeq. e *Marcellini.*] Vir fuit fama notiſſimus: hic Tribunus notariorum ab Honorio Imp. In Africam miſſus eſt ad coercendã rabiem Donatiſtarum, quorum opera tandem innocens occiſus eſt, vt ſcribit S. Hieron. contra Pelagianos lib. 3. in fin. procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas pœnas dedit, vt ſcribit Oroſ. lib. 7. cap. 42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in reſcripto Honorij Imp. quo cuncta ab eo contra Donatiſtas peracta in perpetuum confirmauit: extat lib. 55. Cod. Theod. de hæret. Ad hunc ſunt ſcriptæ plurimæ ſancti Auguſtini epiſtolæ; eo etenim vſus eſt familiariſſime. ad quem etiam ſcripſit præclaros libros de ciuit. Dei. Quod autem ſpectat ad Tribunatus muneris functionem, erant Tribuni notarij Principibus a ſecretis, deligebanturq; ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Caſſiodor. var. lib. 1. epiſt. 4. Honor. qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale ſecretum tales conſtet eligi, in quibus reprehenſionis vitium nequeat inueniri. Apud eũdem Caſſiod. lib. 6. form. 16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

f *Cæleſtini.*] De eo hac die Beda, & Vſuardus, ſed Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus, Proſper Aquit. in chron. Marcellin. Comes, Socrat. hiſt. lib. 7. cap. 11. Euagr. lib. 1. cap. 4. Niceph. Epiſc. in chron. Niceph. Calliſt. li. 14. c. 30. Res autem ab eo geſtas digeſſimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſ. T. 5. ann. 432. n. 2. & ſeq. & plura eodem to. 5.

g *Celſi Epiſcopi.*] Plura de ipſo ſcribit ſanctus Bernardus in vita S. Malachiæ Epiſcopi cap. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1128. cùm nonnulla ſuæ ſanctitatis & doctrinæ monumenta reliquiſſet. Obijt an. 1128.

h *Gulielmi Abb.*] Habentur eius Acta fideliter conſcripta ab eius diſcipulo, quæ recitat Sur. tom. 2. Obijt diem anno Domini milleſimo ducenteſimo ſecundo, ſuæ verò ætatis anno nonageſimooctauo. Honorius Papa III. cum de eius vita mandaſſet diligenter inquiri; certior redditus a Gregorio Rom. ciue nobilis familiæ Creſcentianę, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatum a latere agente in Dania, Suetia, atque Boemia, retulit inter ſanctos. Extant in ipſius regiſtro de eiuſdem ſancti canonizatione litteræ Apoſtolicæ datæ duodecimo Februar. anno octauo ſui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiuſdem nominis miræq. ſanctitatis Gulielmus, ſiue Vuillelmus Epiſcopus in Dania, tẽpore Suenonis Daniæ Regis, de quo plura ſcribit Saxo Grammat. hiſt. Daniæ lib. 11. Obijt an. 1202. vide to. 12. an. 1161. n. vltimo.

7 **Septimo Idus Aprilis. Luna.** F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum martyrum Epiphanij Epiſcopi[a], Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto ſanctorum ducentorum [b] martyrum. In Cilicia ſancti Calliopij [c] martyris, qui ſub Maximo Præfecto poſt alia tormenta verſo in terram capite [d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus eſt. Nicomediæ S. Cyriaci [e], & aliorum decem martyrum. Alexandriæ ſancti Peleuſij [f] presbyteri & martyris. Romæ ſancti Hegeſippi [g], qui vicinus Apoſtolorum temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibique manſit vſque ad Eleutherium, & Eccleſiaſticorum Actuum a paſſione Domini vſque ad ſuam ætatem ſermone ſimplici texuit hiſtoriam: vt quorum vitam ſectabatur, dicendi quoq. exprimeret charactere. Veronæ ſancti Saturnini [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Syria S. Aphraatis [i] anachoretæ, qui Valentis tempore Catholicam fidem virtute miraculorum aduerſus Arianos defendit.

APRILIS 7.

EPIPHANII *& ſoc.* a] De eo Vſuardus hac die; cuius autem hic fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quando ſit paſſus, nuſquam potui inuenire.

b *Ducentorum mart.*] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

c *Calliopij*] De quo item Græci. porro eius Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lippom. tom. 7. & Sur. to. 2.

d *Verſo capite cruci affixus.*] Non tantum coryphæus Apoſtolorum Petrus eo modo crucifixus eſt, ſed & complures Chriſtianorum maioris ignominiæ cauſa, & inter alios illi, quorum Euſebius meminit lib. 8. cap. 8. in fin. non enim vno eodemque modo omnes cruci addicti crucifigebantur, ſed diuerſo, vt culpa delinquentis poſcebat, vel ſeueritas Iudicis imperabat. de his Seneca his verbis: Video, inquit, iſtic cruces non vnius quidem generis, ſed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verſo ſuſpendant; alij per obſcœna ſtipitem agunt, alij brachia patibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in libro de conſolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obſcœna ſtipitem agunt: quodnam genus crucis eiuſmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epiſt. 102. crucem enim eam acutam appellat, dum inuehitur in Mecœnatem voluptuoſum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere ſupplicium: ſicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Calliſtrato l. capitalibus §. famoſos. ff. de pœnis, famoſos enim latrones furcæ affigendos eſſe, reſpondit Iureconſultus. Patibulum crucem eſſe, docet Nonius: furcam etiam dictam eſſe patibulum, habet Iſid. lib. 5. orig. ſcriptores Gentiles etiam, vt Liu. lib. 2. Lactan. lib. 2. cap. 8. conſentiunt & ſacræ litteræ, Geneſ. 40. Deuteron. 21. Ioſue 8. Eſther 5. 6. 7. Erat & nota quædam infamiæ; ipſam furcam ferre, nec vltimum ſupplicium conſummabatur per eam: vt Suet. in Nerone cap. 49. his verbis: A Senatu iudicatum, & quæri, vt puniatur more maiorum. Interrogauit, quale eſſet id genus pœnæ:

næ: & cùm comperiſſet, nudi hominis ceruicem inſeri furcæ, corpus virgis ad necem, cædi, & (vt legit Eutropius) e ſaxo præcipitari, &c. Cùm enim ſerui etiam quid grauius deliquiſſent, furca eorum collo apponebatur, ſicq. verberati per viciniam ducebantur. Plautus in Menœc. Cęſum virgis ſub furca ſcio. Cicero lib. 1. de diuinat. ſic: Seruus per Circum, cùm virgis cæderetur, furcam ferens, ductus eſt. Plutar. etiam in Coriolan. & problem. c. 70. Inde dicti furciferi. Valer. Maxim. lib. 1. cap. 7. 4. Habes aliqua de his notata per Alciat. lib. 9. parerg. c. 24. Cæl. Rodig. antiq. lib. 10. c. 8. & nuper a Couar. lib. 4. var reſol. Infame fuiſſe, ac humilibus tantum perſonis irrogari ſolitum ſupplicium crucis, conſentiunt omnes ex l. aut damnum. §. ſed enim. ff. de pœn. Itemque ſummum omnium ſupplicium fuiſſe crucem, habes ex Paulo I. C. lib. 5. ſentent. tit. 21. cum ait; Summo ſupplicio, id eſt, cruce afficiuntur, &c. Hoc eſt quod exaggerat de Domino noſtro IESV Chriſto Paulus Apoſtolus ſcribens ad Philippen. 2. dicens: Factus pro nobis obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis. Si quando autem accidiſſet, vt eminentioris ſtatus quiſpiam crucis ſupplicio necandus eſſet; id ille præ ceteris conſecutus eſſe reperitur, vt altiorem crucem nanciſceretur. Sunt de his complura exempla, vt ex diuinis Scripturis Eſther c. 6. & 7. de patibulo Aman. Iuſtinus hiſtor. lib. 18. de cruce Cartali, Suetonius in Galba cap 9. de ciuis Romani cruce, itemque ad crucem Polycratis tyranni delectum fuiſſe altiſſimum omnium montium, recitat Valer. Max. lib. 6. cap. 9 exter. 5. Eadem puto ratione Auguſtum Imp. mandaſſe ſuffigi malo nauis Erotem ſuum in Ægypto procuratorem, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant qui putant crucis ſupplicium ſublatum fuiſſe a Conſtantino Magno Imp. ſtatim poſt debellatum Maxentium: quandoquidem nec poſt biennium ſublatum noſcitur: extat etenim lex eius lata Voluſiano & Aniano Conſſ. qua reum maieſtatis patibulo affigendum ſanciuit, l. 1. lib. 9. tit. 5. ad leg. Iuliam maieſt. Cod. Theod. Sed de his fuſius diximus in Annalib. Eccleſiaſt. Quod autem pertinet ad crucifixorum corpora, nec illud ſilentio prætereundum; quod etſi Iudæi lege pręciperentur eadem die corpora patibulo ſuffixa deponere, Deut. cap. 21. Gentiles tamen vſque ad putrefactionem eadem in cruce pendere ſinebant. vnde Theodorus ille Cyreneus hæc ad Lyſimachum Regem: Mea quidem nihil intereſt, humi ne, an ſublime putreſcam. Valer. Max. lib. 6. c. 3. exter. 3. & lib. 6. c. 9. exter. 5. Porro Chriſtianos conſueuiſſe redimere corpora ſanctorum martyrum ad ſepeliendum ea, Acta diuerſorum martyrum ſæpe teſtantur.

c *Cyriaci, ac ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, conſentiuntque vet. manuſcript.

f *Poleuſij presbyt.*] De eo item Beda, Vſuar. & alij recentiores.

g *Hegeſippi.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum de eo hac die. Scribit res geſtas ipſius Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 8. & 21. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Niceph. lib. 2. c. 28. & lib. 4. c. 7. Recitat Euſebius nonnulla fragmenta ſcriptorum eius, quæ maximo cum detrimento veritatis hiſtoricę primorum illorum temporum periere. To. 2. an. 167. n. 11. & ſeq.

h *Saturnini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & commentarius, cuius ſupra meminimus, R. D. Auguſtini Valerij eiuſdem ciuitatis Epiſc. Cardinalis.

i *Aphraatis.*] Græci item, inter quos Theodoretus pluribus de ipſo agit hiſt. lib. 4. c. 24. ex quo & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 25. Quantum autem hic Catholicæ fidei fuerit adiumento, cùm furor Arianorum magis magiſque inualeſceret, idem Theodoretus teſtatur pluribus. To. 4. an. 370. n. 67. & ſeq.

xij. G Sexto Idus Aprilis. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ALEXANDRIÆ ſancti Ædeſij [a] martyris, fratris beati Apphiani; qui ſub Maximiano Galerio Imperatore cùm impium Iudicem, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palam argueret, a militibus tentus, ſæuiſſimiſque affectus ſupplicijs, in mare demerſus eſt pro Chriſto Domino. In Africa SS. martyrum Ianuarij [b], Maximæ, & Macariæ.

riæ. Carthagine ſanctæ Conceſſæ [c] martyris. Eodem die commemoratio ſanctorum Herodionis [d], Aſyncriti, & Phlegontis, de quibus ſcribit B. Paulus Apoſtolus in epiſtola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionyſij [e] Epiſcopi, qui eruditione & gratia, quam habuit in verbo Dei, non ſolum ſuæ ciuitatis & prouinciæ populos, ſed & aliarum prouinciarum & vrbium Epiſcopos epiſtolis erudiuit; Romanoſq; Pontifices adeo coluit, vt eorum epiſtolas publice legere in eccleſia diebus Dominicis conſueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis ſancti Perpetui [f] Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis viri. Ferentini in Henricis ſancti Redempti [g] Epiſcopi, cuius meminit B. Gregorius Papa. Apud Comum S. Amantij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

A P R I L I S 8.

T. 2. ann. 304. n. 39. AEDESII a.] De eo item Græci. Porro eius egregiũ certamen pro Chriſtiana fide exantlatum deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 15. De Apphiano eius germano ſuperius quarto Nonas Aprilis.

b *Ianuarij, & ſoc.*] Beda agit de his hac itẽ die, cui etiam aſſentiuntur manuſcrip.

c *Conceſſa.*] De qua etiam hac die Beda, quem & alij ſunt ſecuti.

d *Herodionis & ſociorum.*] De his hac die
T. 1. ann. Græci in Menologio. Sunt hi, quorum me-
58. nu. 56. minit S. Paulus in epiſtola ad Roman. ca. 16.
& an. 69. De ſingulis Dorotheus in ſynopſi, vbi ait,
n. 44. Herodionem Patrarum præfectum Epiſcopum, Rufum Thebarum, Aſyncritum Hyrcaniæ, Phlegontem autem Maratoniæ. At vero Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Herodione teſtatur, fuiſſe Epiſcopum Tarſi.

e *Dionyſij Epiſcopi Corinth.*] Agit de eodem
T. 2. ann. Vſuardus hac die: ſcribit de eo Euſebius in
142. n. 8. chron. & hiſtor. lib. 4. cap. 22. Hieronym. de
ann. 175. ſcrip. & epiſt 84. ad Magnum. De Clementis
n. 8. & 13. epiſtola ad Corinthios ſcripta teſtatur Eu-
& ſeq. & ſebius, ſua memoria in plurimis eccleſijs le-
an. 187. n. gi ſolitam, hiſt. lib. 3. cap. 12. Id ipſum non
1. & ſeq. de vna tantum, ſed ceteris Encyclicis eiuſdẽ Clementis affirmat S. Epiphan. in panar. hæreſ. 30. contra Ebionæos. Quod autem ſpectat ad epiſtolas Romanorum Pontificum, Gelaſius in Rom. Concilio hæc eſt locutus: Decretales epiſtolas, quas beatiſſimi Papæ diuerſis temporibus ab vrbe Romana pro diuerſorum Patrum conſolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. Habentur eadem etiam diſtinct. 15. c. ſancta Romana.

f *Perpetui Epiſcopi.*] De eo item Beda hac T. 1. ann.
die Vſuardus, Ado, ac recentiores. Plura 58. nu. 76.
de eo ſcribit Greg. Turonen. hiſt. lib. 2. c. 14. & t. 5. an.
lib. 10. cap. 31. & lib. 1. mirac. ſancti Martini, 431. 187.
ſextumq; hunc numerat illius ſedis Epiſcopum. Extat Sidon. Apollin. ad hunc epiſt. 9. lib. 7. Laudat eumdem ſcribens ad Lucentium epiſt. 18. lib. 4. vbi meminit de baſilica ab eo conſtructa, de qua etiam Greg. Turonen. lib. 10. in fine. Interfuit S. Perpetuus primo Concil. Turonen. celebrato ſub Conſulatu Seuerini, anno Dom. 482. ſeditq. (vt idẽ Greg. ſcribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno 473.

g *Redempti Epiſcopi.*] De eo ſanctus Gre- T. 7. ann.
gorius lib. 3. dialog. cap. 38. Claruit tempo- 567. n. 15.
ribus Iuſtiniani atque Iuſtini Iunioris Impp. obijt anno
Præuidit cladem Longobardorum, quæ mox 587.
ſecuta eſt anno a Chriſto Domino 568. indict. 1. vt in hiſtor. Miſcel. lib. 16. in fine, Paul. diaconus, & alij.

h *Amantij Epiſcopi.*] Præceſſit hic ſanctum Cir. ann.
Abundium eius ciuitatis Epiſcopum; ſucceſ- 460.
ſit autem ſancto Felici, qui vixit temporibus S. Ambroſij, cuius ad eum extat epiſtola. Meminit de Amantio Epiſcopo Mombrit. in vita ſancti Abundij.

xi. A   Quinto Idus Aprilis. Luna.   9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ANTIOCHIÆ S. Prochori[a], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus eſt. Romæ natalis ſanctorum martyrum Demetrij[b], Conceſſi, Hilarij, & ſociorum[c]. Sirmij paſſio ſanctarum ſeptem virginum[c], & martyrum, quæ dato ſimul pretio ſanguinis, vitam mercatæ ſunt æternam. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij[d] martyris, qui ob euerſum Fortunæ fanum ſub Iuliano Apoſtata martyrium conſummauit. In Africa ſanctorum martyrum Maſſylitanorum[e], in quorum die natali S. Auguſtinus tractatum habuit. Amidæ in Meſopotamia ſancti Acatij[f] Epiſcopi, qui pro redimendis captiuis, etiã eccleſiæ vaſa conflauit ac vendidit. Rhotomagi ſancti Hugonis[g] Epiſcopi & confeſſoris. In ciuitate Dienſi S. Marcelli[h] Epiſcopi, miraculis clari. In Iudæa S. Mariæ Cleophæ[i], ſororis ſanctiſſimæ Dei Genitricis Mariæ. Romæ tranſlatio[k] corporis ſanctæ Monicæ matris B. Auguſtini Epiſcopi, quod ex Oſtijs Tiberinis Martino Quinto Summo Pontifice[l] in Vrbem delatum, in eccleſia eiuſdem beati Auguſtini honorifice reconditum fuit.

A P R I L I S. 9.

T. I. ann. 44. n. 11. & an. 99. n. 3. & 4.

PROCHORI a.] De quo Act. Apoſt. cap. 6. Agit de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Metaphraſtes eiuſdẽ meminit in ſerm. in natali Apoſt. die 29. Iunij, Dorotheus in ſynopſi, qui eum primum Nicomediæ Epiſcopum fuiſſe teſtatur: id etiam Petrus in catal. l. 4. c. 39. Legi id ipſum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. diſcip. qui habetur Græce ſcriptus in biblioth. Cardinalis Syrleti.

b *Demetrij, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto vet. manuſcrip. S. Cyriaci.

c *Septem virginum.*] De quibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

T. 4. ann. 362. n. 57.

d *Eupſychij.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De lubro Fortunæ euerſo, cuius hic habetur mentio, ſcribit Gregorius Nazianz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens ob dirutum templum illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupſychio Sozom. hiſt. lib. 5. cap. decimo, narratq; eius martyrium, itemq; Niceph. lib. 10. cap. 10. Quod autem hunc dicunt ea de cauſa martyrium paſſum eſſe, quod Fortunæ templum celeberrimum Cæſareæ Cappadociæ euertendũ curauit temporibus Iuliani Apoſtatæ; ſane aliquis exiſtimare poſſet, hunc eam ob cauſam martyris nomine non fuiſſe decorandũ, propterea quod repugnare videatur canon 60. Concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt ſi quis idcirco occidatur a Gentilibus, quod idolum fregerit, non habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendum eſt, cum quis ſponte circa Chriſtianam manſuetudi-

nem,

nem, ex nullo legis præſcripto, ſed furore quodam percitus inſilierit in idolum. At vero Eupſychium conſtat id perpetraſſe auctoritate legum Conſtantini Magni, atque Conſtantij Impp. Chriſtianorum, quibus Iuliani Apoſtatæ tyrannis aduerſabatur: illorum enim iteratis ſanctionibus templa clauſa, idola proſtrata, illorumq. ſacra prorſus fuerant antiquata: quæ omnia Iuliani impietas reſtituere conabatur. Eſt & de his etiam ſancti Auguſtini doctrina in epiſt. 50. ad Bonifacium Comitem, qua ſignificat, a martyris titulo illum non eſſe excludendum, qui ex reſcripto Imp. Chriſtiani idola frangens, occiſus ſit. Quod ſi iuſte quis id facit, cum Princeps iubet, & meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus inſtinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos feciſſe conſtat. Alia multa eſſent in eamdem ſententiam dicenda, quæ prætærimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de eccleſia ſancti Eupſychij martyris, in eaq. Epiſcoporum Synodum factam ſcribit, epiſtola 26. quæ eſt 32. apud Baſilium. Fuit inſuper alius eiuſdem nominis Eupſychius martyr in eadem prouincia Cappadociæ, quem paſſum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio 7. Idus Septembris. Itéq. alius Eupſychius Epiſcopus Tianẽſis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Nicæno, quem & ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defenſores.

e *Martyrum Maſſylitanorum.*] Extat de his martyribus tractatus S. Aug. 42. de diuerſis, cuius etiam Poſſidius meminit in indiculo.

To.5.An. 420.n.30. f *Acatij Epiſcopi.*] Græci itidem. At vero eius res geſtæ ſcriptæ ſunt a Socrate lib. 7. cap. 21. Ex eo Caſſiod. trip. lib. 11. cap. 16. & Niceph. lib. 14. c. 22. Claruit temporibus Theodoſij Iunioris, hoſtibus etiam ob egregiam virtutum præſtantiam venerandus.

Cir. Ann. 720. g *Hugonis Epiſcopi.*] De quo etiam Molanus in additione ad Vſuardum, his verbis: In Gallijs, ciuitate Rhotomagenſi, B. Hugonis præfatæ vrbis Archiepiſcopi & confeſſoris; cuius corpus magna reuerentia aſſeruatur & fulget in præpoſitura S. Vedaſti, Haſpris dicta, in diœceſi Cameracenſi. Hæc Molanus. In tabulis Epiſcoporum Rhotomagen. quas deſcripſit Demochares, ponitur vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum vigeſimũ.

h *Marcelli Epiſcopi.*] Scribit de eo Greg. Turonen. lib. de glor. confeſſ. cap. 70.

Plura To. 1.A.1430. i *Mariæ Cleophæ*] De qua Ioannes Euangeliſta cap. 19. & in eum locum interpretes.

K *Tranſlatio S. Monicæ*] Facta eſt ſub Martino Papa Quinto, extatq. diploma in regiſtro anno 13. ſui Pontificatus. Legimus & ſermonem eiuſdem Pontificis ad Fratres Auguſtinianos, quo etiam hiſtoria texitur de eadem tum facta translatione, inſuper & de miraculis, quæ tunc etiam contigerunt. eſt eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religioſiſſimi, &c. Facta eſt hæc tranſlatio anno Domini 1430.

Martyrol. Rom.

l *Pontifice.*] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scæuolæ Varronis altera; refert vtramque idem Varro de ling. Lat. lib. 4. his verbis: Pontifices (vt Q. Scæuola Pont. Max. dicebat) a poſſe, & facere. Pontifices, ego a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus eſt primũ. hæc Varro. Cùm plures autem inhæreant Varronis ſententiæ: ego vero Scæuolæ magis aſſentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alij tradunt, iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Maximus creati fuerant; atque adeo prius eſt nomen Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Scæuolæ interpretationem pertinet; ea quidem verba, Poſſe facere, duobus modis poſſunt accipi: Primo namque, vt idem ſit facere, quod ſacrificare: eo enim ſenſu hæc vox ab antiquis vſurpata ſæpius reperitur: vt Varro lib. 5. de ling. Latin. cum ait: Agnam Ioui facit. & illud Plauti Aul. 18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a ſacris patriæ Iunonis ſoſpitæ, cui omnes Conſules facere neceſſe eſt, domeſticum & ſuum Conſulem potiſſimum auellere. Cenſorin. in die nat. cap. 1. Quid cauſæ ſit, vt merum fundendum Genio, non hoſtia faciendum putauerit. Et Virg. Buc. eclog. 3. *Cum faciam vitula, pro frugibus ipſa venito.* At non tantum penes Ethnicos ac profanos auctores frequens eſt, eam vocem tali ſignificatione poſitam reperiri, ſed etiam in diuinis Scripturis: vt Regum 3. cap. 18. Ego faciam bouem alterum, & imponam ſuper ligna, &c. Et paulo inferius ſic: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi. Rurſumq. in nouo Teſtam. Luc. 22. Hoc facite in meam commemorationem. Eadem Paul. 1. ad Corinth. cap. 11. Sacrificium ſanctiſſimæ Euchariſtiæ per eadem verba eſſe mandatum, communis conſenſio Patrum confirmat. Rurſus autem eadem Scæuolæ verba, A poſſe facere, ius quoddam & facultatem quamdam ampliſſimam faciendi ſignificant. Qualis autem quantave eſſet in Pontificibus auctoritas etiam ſupra Conſules, pluribus explicat Cic. lib. 2. de nat. deorum, & lib. 2. de leg. Eodem quoque ſenſu Pontificium dictum eſt ius ac facultas quædam aliquid agendi: hanc etenim propriam eſſe eius vocis ſignificationem, compluribus antiquarum ſcriptionum monumentis facile demonſtratur: vt l. 1. de bonis maternis, Cod. Theod. vbi hæc leguntur verba: Sint in parentum poteſtate ac dominio: vt fruendi pontificium habeant, alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l. 1. C. quæ res export. non deb. ſecundum antiquam lectionẽ legit Cælius Rodig. lib. 6. To.5.An. 397.num. 59.& ſeq.

cap.6. Ad Barbaricum transferendi vini,olei, & liquaminis nullum quiſquam habeat pontificium Arnob. in Pſal. 68. Hi, inquit, accipiunt pontificium iudicandi & corripiendi. Gelaſius Papa ad Epiſcopos Dardaniæ: Satis, inquit, conſtat, Acatium nullum habuiſſe pontificium ſententiam Sedis Apoſtolicæ ſine eius notione ſoluendi. Complura alia loca cum ex epiſtolis Symmachi, tum etiam ex alijs, diuerſisq. Impp. reſcriptis colligit Iuretus in not. ad epiſt. Symmach. 27. lib. 7. Eadem etiam ſignificatione Dei Eccleſia in precibus illis recitari ſolitis in ſolemnitate Cathedræ S. Petri vtitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apoſtolo tuo collatis clauibus regni cæleſtis, animas ligandi atque ſoluendi pontificium tradidiſti, &c. Congruit ergo his omnibus, vt Pontifex a poſſe facere, & Pontificium ab agendi facultate ius ipſum ſit appellatum. Tranſijt cum proprietate ſui ſenſus vtrumque nomen in vſum Chriſtianæ religionis, vt Epiſcopi ſint dicti Pontifices, iusq. ipſum diuinitus conceſſum, Pontificium appelletur. Fuit olim vetus ille vſus in Eccleſia, vt Epiſcopi omnes non tantum Pontifices, ſed & ſummi Pontifices dicerentur, eo quod Epiſcopatus ſummum ſacerdotium appellaretur: vnde Ambroſius ad Felicem Epiſcopum Commenſ. lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. Suſcepiſti, inquit, gubernacula ſummi ſacerdotij, &c. vnde & Epiſcopi appellati inueniuntur (vt diximus) ſummi Pontifices. Suppetunt de his quamplurima exempla, quorum pauca referimus. Habes in epiſtola Zoſimi Papæ ad Heſychium Epiſcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per ſingulos ordines Eccleſiaſticos meruerit, hæc verba: Iure inde ſummi Pontificis locum ſperare debebit. Gelaſius in epiſtola ad Epiſcopos Lucaniæ cap. 8. Nec ſibi, inquit, meminerit vlla ratione concedi, ſine ſummo Pontifice ſubdiaconum vel acolythum ius habere faciendi, &c. per ſummum Pontificem Epiſcopum quemlibet intelligens. Sidonius Apollinaris item libro 5. epiſt. 14. lib. 6. epiſt. 10. lib. 9. epiſt. 15. & Gaudentius Brixianus ſerm. de ſui ordinatione. Habent hæc etiam Synodica teſtimonia: vt in Concil. 1. Aurelian. cap. 3. his verbis: Cùm auctore Deo in Aurelianenſi vrbe fuiſſet Concilium ſummorum Antiſtitum congregatum, &c. Concil. Agathen. cap. 6. ſic: Pontifices vero, quibus in ſummo ſacerdotio conſtitutis, &c. & can. 35. Si Metropolitanus Epiſcopus ad comprouinciales Epiſcopos epiſtolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationem ſummi Pontificis, aut ad Synodum inuitet, &c. In præfatione Concilij Toletani ſexti ſic: Conuenientibus nobis Hiſpaniarum, Galliciæq. Pontificibus ſummis, &c. In hoc ſenſu ſunt & illa verba Hieronymi ad Aſellã epiſt. 99. Omnium pene iudicio dignus ſummo ſacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem verba, qui antiquum illum loquendi vſum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Eccleſiæ referunt. Cur autem Epiſcopi dicantur ſummi ſacerdotes, habes ex Auguſtino in q. 10. ex vtroque mixt. Quid, inquit, eſt Epiſcopus, niſi primus presbyter, hoc eſt, ſummus ſacerdos? denique non aliter quam compresbyteros hic vocat & conſacerdotes ſuos. Hæc Auguſtinus. Poſterior autem laudabilior & magis propria obtinuit loquendi conſuetudo, vt ſummus vel Maximus is Pontifex diceretur, qui ceteris præeſt Epiſcopis, & vniuerſalis Eccleſiæ moderatur habenas. hic eſt Chriſti præcipuus Vicarius, & ſucceſſor Petri, Romanus Epiſcôpus, vt qui non tantum Vrbi, ſed & Orbi præeſt: de cuius ſede hæc S. Proſper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri, quæ paſtoralis honoris
Facta caput mundo, quicquid non poſſidet armis,
Religione tenet, &c.

xix. B Quarto Idus Aprilis. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

EZECHIELIS[a] Prophetę, qui a Iudice populi Iſrael, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfectus, in ſepulchro Sem & Arphaxad Abrahæ progenitorum ſepultus eſt: ad quod orationis cauſa multi confluere conſueuerunt. Romę natalis plurimorum [b] ſanctorũ martyrum, quos ſanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit. Hos autem

tem omnes Aurelianus Præfectus naui vetuſtæ impoſitos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Apollonij [c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in perſecutione Maximini in mare demerſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Terentij [d], Africani, Pompeij, & ſociorum, qui ſub Decio Imperatore & Fortuniano Præfecto virgis cæſi, equuleis torti, alijsq. ſupplicijs cruciati, demum capitis obtruncatione martyrium compleuerunt. Eodem die ſancti Macarij [e] Epiſcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

A P R I L I S 10.

EZECHIELIS *Prophetæ*. a] Agunt Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem t2. Kal. Auguſti in Menologio. Præter ea quę in diuinis ſcripturis de eo teſtata habentur, ſcribunt Ioſephus antiq. lib. 4. cap. 8. Epiphan. de Prophet. vit. & interit. c. 9. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. cap. 39. Dorotheus in ſynopſi cap. 16. De tempore autem eius prophetiæ agit S. Hieron. in Ezechiel. c. 1. & cap. 14. De frequenti cœtu populi concurrentis ad ſepulchrum eius hæc S. Epiphanius vbi ſupra: Multi ad monumentum eius confluunt ad precationem & obſequium: ſane quando tanta eo frequentia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

b *Plurimorum ſanctorum martyrum*.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; omnesq; ex Actis ſancti Alexandri Papæ, qui extant ex antiquis monumentis apud Sur. tomo 3. die 3. Maij. Habemus eadem manuſcripta. To. 2. an. 132. n. 1.

c *Apollonij & ſociorum*.] Vſuardus de his item hac die. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 44. Habentur horum res geſtæ in Vit. Patrum par. 1. cap. 19. cir. a. 237.

d *Terentij & ſociorum*.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphraſtes, ex quo Lippoman. tomo 7. & Sur. tomo 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 2. horum ſanctorum martyrum reliquias translatas eſſe Conſtantinopolim 10. Kalen. Octobr. Theodoſio Minore imperante. To. 2. an. 253. n. 98.

e *Macarij Epiſcopi*.] Extant eius Acta relata a Sur. in tom. 2. Migrauit e vita anno Domini duodecimo ſupra milleſimum. To. tt. an. 1012. nu. 15.

11 Tertio Idus April. Luna. C xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

ROMÆ ſancti Leonis [a] Papæ & confeſſoris, qui virtutum excellens meritis, dictus eſt Magnus. Eius temporibus celebrata fuit ſancta Synodus Chalcedonenſis, in qua ipſe per legatos Eutychem damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate ſua confirmauit: cumq. multa ſanxiſſet, & luculenter ſcripſiſſet, de ſancta Dei Eccleſia & vniuerſo grege Dominico paſtor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Aſia ſancti An-

typæ [b] teſtis fidelis, cuius meminit S. Ioannes in Apocalypſi. Is ſub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyrium conſummauit. Salonæ in Dalmatia ſanctorum martyrum Domnionis [d] Epiſcopi, cum militibus octo. Gortinæ in Creta ſancti Philippi [e] Epiſcopi, vita & doctrina clariſſimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi eccleſiam ſibi creditam regens, a furore Gentilium, & hæreticorum inſidijs eamdem tutatus eſt. Nicomediæ S. Euſtorgij presbyteri. Spoleti ſancti Iſaac [g] monachi & confeſſoris, cuius virtutes ſanctus Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæſtinæ ſancti [h] Barſanuphij anachoretæ, ſub Iuſtiniano Imperatore.

APRILIS 11.

To. 5. an. 430. n. 90. & ſeq. Plura to. 6. obitus ann. 460. nu. 2.

LEONIS *Papæ* a.] De eodem hac die Beda, & alij nonnulli. Habetur eius vita in principio operum eius, ſed longe breuior, quam tot tantaque præclara geſta ſpatio vnius & viginti annorum patrata expoſcere videantur; quæ ſingula, vt contigerunt, per annos ſingulos digeſſimus in Annal. Eccleſ.

To. 1. an. 93. nu. 9. an. 97. nu. 14. & to. 3. an. 330. nu. 18.

b *Antipa*.] Teſtem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. cap. 2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphraſtes, quæ & refert Lippom. to. 7. & Surius tomo 2.

c *In bouem æneum candentem*.] Decantata ore omnium antiquorum eſt hiſtoria de huius cruciamenti inuentione & vſu, de Perillo auctore, qui primus illud experiri coactus eſt a Phalaride tyranno Agrigentino. vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie inſiluerunt in Chriſtianos, vt vetera quæq; ac antiquata genera tormentorum in illorum interitum excitarent. Non tantum enim aduerſus Antipam teſtem fidelem, de quo agimus, ſed aduerſus Euſtachium Romanum nobiliſſimum ciuem ac ſocios id generis exercuit cruenta ſæuitia impiorum tormenta. Sed quid noſtri? In bouem candentem (inquiũt Acta ipſorum) omnes ſimul alacri animo inſilierunt. Plus etenim præſtitiſſe noſtri noſcuntur, quam de ſuis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipſa Gentilitas. Nam Cicero libro 2. Tuſcul. quæſt. cum hæc ait de ſapiente: Talis in Phalaridis tauro ſi erit, dicet; quam ſuaue hoc eſt, quam hoc non curo: mox ſubdit: Ego tantum non tribuo ſapienti contra dolorem: ſi fortis in perferendo, officij ſatis eſt: vt lætetur, non poſtulo. Hæc ille. Porro Antipas noſter gratias immenſas Deo agens, Euſtachius cum ſuis exultans, candentem ingreſſus eſt taurum, & Pelagia virgo Tarſenſis illic cecinit hymnum Deo.

d *Domnionis Epiſcopi & ſociorum*.] De his etiam Vſuardus hac die; conſentiuntq. vet. manuſcrip. Sociorum nomina hæc ſunt, Paulinianus, Telius, Aſterius, Anaſtaſius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus: quorum corpora Ioannes Papa Quartus Dalmata tranſlata e Dalmatia, prope baptiſterium Conſtantini recondidit in oratorio a ſe decentiſſime exornato. Aſſeruatur illic etiam corpus ſancti Venantij. Hæc eiuſdem eccleſiæ Lateranenſis vetera monumenta teſtantur.

e *Philippi Epiſc.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Agit de eodem Euſebius hiſtor. lib. 4. cap. 24. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſt. & alij, qui ex eiſdem acceperunt. To. 2. an. 172. n. 8.

f *Euſtorgij presbyt.*] Vſuardus item de eo hac die, & alij recentiores. Circa an. 410.

g *Iſaac monachi*.] De quo ſcribit ſanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 13. Viget adhuc Spoleti, vbi claruit ſanctitate, eius illuſtris memoria.

h *Barſanuphij*.] Agit de eo Euag. hiſt. li. 4. cap. 32. & Niceph. hiſtor. lib. 17. cap. 22. Floruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris. To. 7. an. 548. n. 14.

12. Pridie Idus Aprilis. Luna. D xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

VERONÆ paſſio S. Zenonis [a] Epiſcopi, qui inter procellas perſecutionis eam eccleſiam mira conſtantia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus eſt. In Cappadocia ſancti [b] Sabæ Gothi, qui ſub Valente Imperatore, cum Athanaricus Gothorum Rex Chriſtianos inſequeretur, poſt dira tormenta in flumen proiectus eſt: quo etiam tempore (vt ſanctus Auguſtinus ſcribit) quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona ſunt inſigniti. Bracari in Luſitania ſancti Victoris [c] martyris, qui adhuc cathecumenus, cum idolum adorare noluiſſet, & Chriſtum Ieſum magna conſtantia confeſſus fuiſſet, poſt multa tormenta capite abſciſſo meruit proprio ſanguine baptizari. Firmi in Piceno ſanctæ Viſſiæ [d] virginis & martyris. Romæ via Aurelia natalis ſancti Iulij [e] Papæ, qui aduerſus Arianos pro fide Catholica plurimum laborauit, ac multis præclare geſtis, ſanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingum oppidum ſancti Conſtantini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Damiani [g] Epiſcopi.

A P R I L I S 12.

Cir. An. 260.

ZENONIS *Epiſcopi*. a] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dum agit de inſigni illo miraculo inundantis Atheſis in eius eccleſia edito, martyrem atque Pontificem eumdem appellat lib. 3. dialog. cap. 19. Paulus diaconus etiam de geſtis Longobardorum lib. 3. c. 1. appellat eumdem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nonnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, vel vnus tantum. Hanc controuerſiam, mea ſententia, dirimit epiſtola S. Ambroſij Epiſcopi Mediolaneñ ad Syagrium Epiſcopum Veronenſem: eſt 46. lib. 6. edit. Rom. in qua habetur mentio de alio Zenone, cuius iuditio probata fuit ac Deo dicata Indicia virgo, de qua illic agitur: eiuſdemq. Zenonis ſuſpicati quis fortaſſe poſſet eſſe ſermones illos, qui nomine Zenonis martyris editi ſũt; quod quidem ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib. 3. ſerm. 5. de Natiu. Chriſti egregie ſugillat hæreſim Arij, cum agit de hæreticis illis, qui dicerent Dei Filium eſſe Deum, ſed non Patri coæternũ, & tempus fuiſſe quando non fuit. Erant hæc enim Arij precipua dogmata, quæ illis Zenonis Iunioris tẽporibus Auxentius, Mediolani cum eſſet, ſtuduit roborare. Eiuſmodi portentoſas voces atque ſententias numquam antea auditas quã poſt Arij emergentem hæreſim, nemo eſt qui neſciat, qui illorum temporum res geſtas calleat Nam etſi Cherinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samoſatenus Chriſtum tantum hominem, nec Deum Patri æqualem impie dixerunt: nullus tamen qualem Arius doctrinam docuit, vt pluribus diſſerit Athanaſ. in decret. contra Arian. & alijs locis. Sed vt ad Zenonem, de quo agitur, reuertamur; ipſum tantum inter ſanctos Epiſcopos recenſet eccleſia Veronenſis: quæ & iunio-

tem Zenonem agnoſcit, ac inter ceteros eius eccleſiæ Epiſcopos numerat; obijſſeq. temporibus S. Ambroſij, qui ſanctæ memoriæ Zenonem Syagrij Epiſcopi prædeceſſorem appellat, optime nouit. Ex quo autem (vt accepimus) non recepit Veronenſis eccleſia duos Zenones, a priori noſtra ſententia haud inuiti recedimus: tametſi negandum non ſit, nonnullos ſermones inter opuſcula S. Zenonis impreſſos, martyri, qui ſub Gallieno coronatus eſt, conuenire non poſſe, in quibus arbitramur eos eſſe, qui Arij hæreſim confutant manifeſte: quod, ni fallimur, multis rationibus & optimis coniecturis probari poſſet, ſi id notationis anguſtiæ paterentur. Et certe nouum non eſt, in operibus vnius veteris ſcriptoris aliquid alterius admiſceri, ſiue ex nominis ſimilitudine, ſiue ex argumenti affinitate. Quod vero ad Zenonem martyrem ſpectat; errare certe illi nobis videntur, qui vnum aſſerentes Zenonem, eum Ambroſij temporibus vixiſſe volunt; eaq. potiſſimum niſi ratione, quod auctor in oratione de pudicitia numeret ab Apoſtoli Pauli ad Corinthios primam ſcribentis epiſtolam tempore annos (vt ait) ferme quadringentos, & eo amplius. Certe ſi quis numeret annos quadringentos ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo illam eſſe a Paulo ſcriptam epiſtolam, in Annalibus demonſtrauimus: oportuit auctorem eam ſcripſiſſe anno Domini quadringenteſimo quinquageſimoſeptimo: poſt obitum vero Ambroſij, qui (vt habet Marcellinus in chronico) obijt anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo, annis ſexaginta. Quamobrem cùm illa numeri nota nec (vt volunt) Ambroſij temporibus aptari poſſit: mendoſam eſſe, neminem puto iure poſſe negare. Sed his accedit, quod dum auctor in eodem ſermone inuehitur vehementer in feminas, quæ Gentilibus nubũt: dumq. apertiſſime monſtrat, idolorum templa tunc fuiſſe patentia, & victimas ſolitas immolari: aliud prorſus ab Ambroſij temporibus illud fuiſſe ſæculum, auctor aperte ſignificat: cùm conſtet, iam olim non tantum a Conſtantino, vt ait Euſebius in vita ipſius lib. 2. cap. 42. 43. & a Conſtantio, vt Ammianus lib. 19. & alij teſtantur, victimas fuiſſe vetitas, & templa iuſſa claudi: ſed eo tempore nec Romanos obtinere potuiſſe vel aram vnam erigere Victoriæ, vt pluribus ad Valentinianum ſcribit Ambroſius, & aduerſus Symmachum diſputat. Sic igitur cùm ex his quæ dicta ſunt, nulla ratione ea lectio ſubſiſtere poſſit, annorum quadringentorum, nec minus trecentorum, ſuperadditis illis quinquagintaſeptem, qui præcedunt illius Pauli epiſtolæ ſcriptionem: iure meritoq. in recentiori editione reſtitutus eſt numerus annorum ducentorum. Nam numerando ducentos annos & amplius (quod habet vetus lectio) ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo (vt diximus) ea ad Corinthios epiſtola ſcripta eſt, ad Gallieni tempora, qui imperare cœpit anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquinto, ſub quo Zeno ponitur paſſus, deducitur numerus reſtitutus. Rurſum vero dum in ſerm. ſecundo de auaritia auctor ait, in nummis excudi ſolere ſigna idololatriæ, eademq. idola quæ colerentur in templo: clare demonſtrat auctorem longe ante Chriſtianorum Impp. tempora claruiſſe: nam a Conſtantino Magno iuſſum eſſe, vt nummus Crucis ſigno imprimeretur, teſtatur Sozom. lib. 1. cap. 8. ſed multo apertius numiſmata ipſius & ſucceſſorum Auguſtorum, quæ extant, id demonſtrant. Adhuc inſuper cùm auctor in ſermone de Spirit. ædif. domus Dei, plane demonſtret, eo tempore nullum templum, aut perrarum fuiſſe erectum, quod poſſet comparari cum ędibus idolorum: prorſus ſignificat, ſe ante Conſtantini tempora claruiſſe: cuius opera, certum eſt, tam in Occidente (præſertim vero Romæ) quam in Oriente, vt Hieroſolymis, Antiochiæ, & Conſtantinopoli, alijsq. in locis auguſtiſſimas erectas eſſe baſilicas. Multa his addenda eſſent: ſed quoniam notationes tantum ſcribimus, non apologias: his contentus, lector, eſto. Plura autem eodem argumento erudite notata habes in præfatione operum S. Zenonis, quæ iuſſu & diligentia Ill. & R. Auguſt. Valerij Cardinalis ampliſſ. Epiſcopi Veronenſis nuper ſunt edita: probamus quidem ea, vt multo ſtudio egregie curatum opus, licet in aliquibus (vt diximus) in his quæ ad veritatem quorumdam ſermonum ſpectant, non æquè eidem aſſentiamur.

b *Saba Gothi.*] Agunt de eodem Græci decimoquarto Kalen. Maij in Menologio. Extant eius Acta, quæ Metaphraſtes ex antiquioribus exemplaribus deſcripſit: refert eadem Lippom. tom. 7. & Surius tom. 2. hac die. Meminit de ea perſecutione ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. cuius locus hic conſulto citatur: ne videatur hic ex numero illorum eſſe, quos in Arianam hęreſim lapſos tradunt hiſtorici. Paſſus eſt Sabas (vt eius Acta teſtantur) Modeſto & Arintheo Conſſ. qui eſt annus Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus ſeptuageſimusſecundus.
To. 4. A. 372. nu. 114.

c *Victoris.*] De eodem hac die agitur in breuiario Toletano S. Iſidori. Recenſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 306. inter eos qui paſſi ſunt ſub Diocletiano Imperatore. Eadem in flor. ſanct. Hiſp.
An. 306.

d *Viſſa.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas vidimus.

e *Iulij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: in quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ de exilijs ipſius habent. Nam tantum abeſt, vt Iulius Sedis ſuæ tempore exilia paſſus ſit, vt ipſe in tranquilliſſima pace agens, exturbatos ab Aria-
To. 3. A. 352. nu. 1.

nis,

nis, Conſtantij tempore, Epiſcopos Romæ benigne acceperit, optimeq. de illis meritus ſit; vt inter alios S. Athanaſium Epiſcopum Alexandrinum, & Paulum Epiſcopum Conſtantinopolitanum. Licet autem Oriens vniuerſus Arianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Eccleſia ſumma fruebatur tranquillitate: nam Conſtans Orthodoxus Imperator tunc regnabat in Occidente; cuius ope, agente eodem ſancto Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arianos Synodus Sardicenſis, ex qua extorres & exules Catholici Epiſcopi poſtliminio ad propria redierunt. At hæc quidem, cum ex Græcis hiſtoricis atq; Latinis, tum etiam ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios, probata quiſque cognoſcet.

To.6. an. 441.n.14. f *Conſtantini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit Concilio Atauſicano habito ſub Cyro Conſule, anno Domini 441. Eſt mentio item de Conſtantino Epiſcopo in Synodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt conſtat ex eius Synodica ad eumdem S. Leonem tunc ſcripta.

g *Damiani Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſiæ Papienſis de eodem agunt hac die. Laudat hunc To.8. an. 679.nu 6. mirifice Paulus diaconus de geſt. Longobar. lib. 5. cap. 15. atque huius dicit eſſe epiſtolam ſcriptam nomine Māſueti Epiſcopi Mediolanenſis lib. 6. cap. 3. Sed miror quidem: nam non Damianus, ſed Magnus Epiſcopus Ticinenſis interfuit vna cum Manſueto illi Romanæ Synodo ſub Agathone Romano Pontifice, vt apparet ex ſubſcriptione Synodicæ tunc ſcriptæ, quæ recitatur in Actione quarta Sextæ Synodi. Opinatus eſt ea de cauſa Latinus noſter eumdem Damianum cognomento Magnum eſſe dictum.

13 Idibus Aprilis. Luna. E xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14

PERGAMI in Aſia natalis ſanctorum martyrum Carpi [a] Epiſcopi Thyatirenſis, Papyli diaconi, & Agathonicæ ſororis eius optimæ feminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumq. multorum, qui poſt varios cruciatus, pro beatis confeſſionibus martyrio coronati ſunt in perſecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam perſecutione Romæ paſſus eſt vir mirabilis Iuſtinus [b] philoſophus, qui cum ſecundum librum pro religionis noſtræ defenſione præfatis Imperatoribus porrexiſſet, eamq. ibidem diſputando ſtrenue propugnaſſet, Creſcentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, inſidijs accuſatus quod Chriſtianus eſſet, remunerationem linguæ fidelis, martyrij munus accepit. Hiſpali in Hiſpania ſancti Hermenigildi [c] filij Leuuigildi Regis Vuiſigothorum Ariani, qui ob Catholicæ fidei confeſſionem in carcerem coniectus, cum in ſolemnitate Paſchali communionem ab Epiſcopo Ariano accipere noluiſſet, iuſſu perfidi patris ſecuri percuſſus, regnum cœleſte pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die paſſio ſanctorum Maximi [d], Quinctiliani, & Dadæ, in perſecutione Diocletiani. Rauennæ ſancti Vrſi [e] Epiſcopi & confeſſoris.

To. 2. an. 154. n. 3. & a. 169. nu. 23.

CARPI *Epiſcopi & ſociorum.* a] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ in Menolog. ad tertiũ Idus Octobris. Scribit de his Euſebius hiſt. lib. 4. cap. 14. & Niceph. lib. 3. c. 36. Pluribus autem Metaphraſtes horũ Acta proſecutus eſt, quę recitat Lippom. to. 6. & Surius to. 2. hac die.

To. 2. an. 120. n. 19. plura an. 130. 142. 143. 150. 164. & 165.

b *Iuſtinus philoſophus.*] De quo ijdem qui ſupra Latini auctores, licet male eum iungant prædictis martyribus, qui paſſi ſunt Pergami; cum nihil ſit inter eos commune præter tempus perſecutionis. Conſultius de Iuſtino martyre Græci, qui in Menologio de eo agente Kalen. Iunij Romæ paſſum affirmant, vt ſe res habet. Narrant ibidem paſſum eſſe ſanctum Iuſtinum ſub Ruſtico Præſide vna cum Caritone, Caritina, Euelpiſto, Hierace, Peone, & Valeriano, ſeu Liberiano, quorum omnium Acta habet Metaphraſtes tertio Idus Iunij, relata a Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 3. 12. Iunij: qui tamen incertum ſibi eſſe dicit, an ſit ille ipſe Iuſtinus philoſophus, de quo hac die agitur; ſeq. in contrariam ſententiam procliuiorem eſſe fatetur. At vero ſancti Epiphanij auctoritate omnis de Iuſtino philoſopho & martyre tollitur difficultas. dum enim in Panario agens contra Tatianum hæreſ. 46. narrat, eumdem S. Iuſtinum philoſophum paſſum eſſe ſub Ruſtico Præſide; plane demonſtrat, hunc de quo agimus, vnum eumdemq. eſſe cum illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes deſcripſit: quibus expreſſum habetur, eum cum ſocijs eſſe paſſum ſub Præſide Ruſtico: optime enim nota ſancto Epiphanio ea Acta fuiſſe videntur, dum eadem de ſancto Iuſtino ipſe teſtatur. Sunt ſane germana atque ſincera, nullisq. paraphraſibus circumducta, ſed prout deſcripta fuerunt ex Actis publicis. Errore tamen librariorum factum ſcias, vt apud eumdem Epiphanium legatur idem ſanctus Iuſtinus paſſus ſub Hadriano Imperatore; cum ipſe probe nouerit, ab eodem Iuſtino ſcriptam fuiſſe apologiam ad Antoninum Pium, qui poſt Hadrianum imperauit. irrepſit error, vt pro Antonino Hadrianus poſitus habeatur. Habes itaque, lector, ipſiſſima Iuſtini philoſophi & martyris Acta, relata apud Metaphraſt. Lippom. & Sur. ad tertium Idus Iunij, qua die (vt diximus) de eo Græci agunt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Euſebius hiſtor. lib. 4 cap. 15. & S. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſt. in Iuſtino. Si autem primordia eius ſcire cupis, habes ipſa optime ab ipſomet deſcripta in dialogo cum Triphone. De ſua ad Chriſti fidem conuerſione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo vixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum ſupputat annos a Chriſto Domino centum & quinquaginta: eſt is annus duodecimus Antonini Pij, Conſulibus autem Orfito & Priſco, licet Euſebius in chron. dicat, ipſum eamdem dediſſe apologiam anno Domini 143. Agit de eodem Iuſtino ſanctus Irenæus lib. 1. cap. 31. qui ex illius ſcriptis (vt idem ſcribit Euſebius lib. 4. cap. 17.) ſæpius teſtimonium petere conſueuit. De eodem Theodoretus libro hæretic. fabul. in Menandro, & alij antiquorum Patrum. Nouiſſime vero Perionius ex eius commentarijs texuit vitam eius, quam recitat Surius tomo ſecundo: ſed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermiſit.

Obijt an. 584. plura de eo to. 7.

c *Hermenigildi*] De quo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit martyrium eius ſanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præceſſerunt necem eius, narrat Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. c. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584. ſequenti verò anno (vt habet Iſidori chronicon) Leuuigildus pater deceſſit. Vaſæus item dicto anno Hermenigildum occiſum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigebert. anno 586. qui omnes in his quæ ſunt temporis errare noſcuntur, ac plus ceteris Gregorius Turonen. dum libro 8. cap. 28. de eius cæde agens, recenſet eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui eſt annus Chriſti 588. Miror admodũ hominem in his, quæ ſuis temporibus facta ſunt, erraſſe, atque res geſtas eiuſdẽ Hermenigildi adeo parum calluiſſe. Priori ſententiæ de annis 584. adſtipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum eſſe anno quarto Reccaredi Regis ſucceſſoris Leuuigildi, æra (vt habent) ſexcenteſima vigeſimaſeptima, qui eſt annus a Chriſto 589. Ex quibus patet, prædictum Regem regnare cœpiſſe anno Domini 585. quo extinctus eſt Leuuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turonen. affirmat) poſt annum a cæde filij Hermenigildi ex hac vita deceſſit.

To. 3. an. 305. n. 27.

d *Maximi, & ſoc.*] Agũr de his item hac die Græci in Menol. eorum Acta apud Sur. to. 2.

Circa an. 380.

e *Vrſi Epiſc.*] De eo etiam tab. eccl. Rauen. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Succeſſit (vt ait) Liberio: claruit tẽpore Theodoſij Imp. eiuſq. nomine dicta eſt baſilica Vrſiana.

Decimo-

14 Decimoctano Kal. Maij Luna. F xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMÆ via Appia natalis ſanctorum martyrum Tiburtij [a], Valeriani, & Maximi ſub Alexandro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorum primi B. Cæciliæ exhortatione ad Chriſtum conuerſi, & a ſancto Vrbano Papa baptizati, ob fidei confeſſionem fuſtibus cæſi, gladio percuſſi ſunt: Maximus vero Præfecti cubicularius, horum permotus conſtantia, & angelica viſione firmatus, in Chriſtum credens, tamdiu plumbatis verberatus eſt, donec ſpiritum exhalaret. Interamnæ ſancti Proculi [b] Epiſcopi & martyris. Item ſanctæ Domninæ [c] virginis & martyris cum ſocijs virginibus coronatæ. Alexandriæ ſanctæ Thomaidis [d] martyris. Eodem die ſancti [e] Ardalionis mimi, qui cùm ſacris Chriſtianorum in theatro illuderet, de repente mutatus, ea non ſolum verbis, ſed & teſtimonio ſui ſanguinis comprobauit. Lugduni S. Lamberti [f] Epiſcopi & confeſſoris. Alexandriæ ſancti Frontonis [g] Abbatis, cuius vita ſanctitate & miraculis claruit. Romæ ſancti Abundij [h] manſionarij eccleſiæ ſancti Petri.

A P R I L I S 14.

To. 2 an. 232. n. 11. & ſeq.

TIBVRTII, *Valeriani, & Maximi.* a] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij Latinorum, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimũ Kal. Decembr. in Menologio. Habentur horum martyrum Acta in vita S. Cæciliæ. In cœmeterio Calliſti, vbi conditi ſunt, nota ſunt loca eorum, vbi hactenus lapide inſculptus eſt locus Maximi; dictaque eſt ea pars cœmeterij a maioribus, Ad S. Cæciliam, vt etiam ſupra notauimus. De tempore quo paſſi ſunt, plura inferius in natali ſanctæ Cæciliæ.

Totilas regnare cœpit an. 542. Acta Eccleſiæ Interamnen. ponũt obijſſe an. 539. ex Ferrario.

b *Proculi Epiſc.*] De eodem etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Diuerſus hic videtur ab illo Proculo, de quo ſupra xvj. Kalend. Martij, de quo in rebus geſtis ſancti Valentini mart. Epiſcopi Interamnen. Extant apud Sur. tom. 1. 14. Februar. De hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. c. 15. vbi ponitur paſſus ſub Totila, quod ſi verum eſt, duos Valentinos Epiſcopos Interamnenſes, duos itidem Proculos dare oportet: nam alter Valentinus paſſus reperitur temporibus Gentilium Imperatorum, vt ex eius Actis conſtat, in quibus de Proculo & ſocijs mentio habetur.

c *Domninæ.*] De eadem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Habentur eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis ſancti Proculi, de quo modo egimus. Circa an. 539.

d *Thomaidis.*] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis S. Febroniæ. To. 3. an. 311. n. 28.

e *Ardalionis.*] Græci itidem de eo hac die in Menolog. vbi etiam paucis magna hiſtoria texitur, quomodo hic, ſicut olim Geneſius ille, ex hiſtrione factus eſt martyr. Conſueuerũt Gentiles in deriſum Chriſtianæ re- To. 2. an. 303. nu. 118.

ligio-

ligionis, perſonas in theatrum introducere, quæ Acta Chriſtianorum repręſentarent: ſed Deus, qui illuſores irridet, iocos in rem ſeriá, fabulam in hiſtoriam, & mimum conuertebat in martyrem. Legimus huius generis celebre exemplum de Dioſcoro architheatro apud S. Auguſtinum epiſt. 67. ad Alipium.

Claruit circa an. 670.
f *Lamberti Epiſcopi.*] De eo item Molanus in addit. ad Vſuardum, & in annotat. recentioris editionis. De eius electione alijſque pluribus ſcribit Angradus monach. in vita ſancti Ansberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Succeſſit hic S. Geneſio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo. Dicitur hic alio modo, Landelbertus, numeraturq. quadrageſimus, vel quadrageſimuſtertius Epiſcopus Lugdunen. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochares de ſacrif. Miſſæ. Scripſit & eius vitam idem Angradus monachus, vt ipſe teſtatur in Ansberto. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

g *Frontonis Abb.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res geſtæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47. Circa an. 150.

h *Abundij.*] Agit de Abundio manſionario S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 25. Circa an. 480.

xiiij. G Decimoſeptimo Kal. Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P.			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROMÆ ſanctarum Baſiliſſæ [a] & Anaſtaſiæ nobilium feminarum, quæ cum eſſent Apoſtolorum diſcipulæ, & conſtantes in fidei confeſſione perſiſterent, ſub Nerone Imperatore lingua pedibuſque pręciſis, percuſſæ gladio, martyrij coronam adeptæ ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Maronis [b], Eutychetis, & Victorini, qui primo cum B. Flauia Domitilla apud inſulam Pontiam in Chriſti confeſſione exules, poſtmodum ſub Principe Nerua [c] liberati, cum plurimos ad fidem conuertiſſent, in perſecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pęnis iuſſi ſunt interfici. In Perſide ſanctorum martyrum Maximi [d] & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus & plumbatis cæſi ſunt, & ad vltimum capita eorum fuſtibus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis ſancti Eutychij [e] martyris. Myræ in Lycia S. Creſcentis [f], qui per ignem martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori [g] & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt.

APRILIS 15.

To. 1. an. 69. nu. 44.
BASILISSÆ *& Anaſtaſiæ* a.] Agunt de his etiam hac die Græci in Menolog. earumque res geſtas, prout hic narrantur, pluribus referunt: adduntque ab ipſis curata eſſe corpora SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, cùm martyrio occubuiſſent, ob eamque cauſam comprehenſas, atque interemptas fuiſſe.

b *Maronis & ſociorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, licet Beda Maronem prætereat. Quorum omnium paſſionis Acta recenſita habentur in vit. SS. martyrum Nerei & Achillei apud Sur. to. 3. die 12. Maij. Ad ſepulchrum S. Victorini eiuſmodi habetur inſcriptio: IVBENTE DEO CHRISTO NOSTRO, SANCTO MARTYRI VICTORINO QVOD VVLT DEVS DE SVO FECIT. To. 1. an. 98. nu. 12. & tom. 2. ann. 100. nu. 12.

T.1.ann. 98.nu.12. c *Sub Principe Nerua liberati.*] Cõſulto hæc addita videntur: ex quibus etiam illorum Acta ſunt corrigenda, vbi legitur, illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutem. conſtat etenim Neruam Imp. non tantum Chriſtianos non vinxiſſe, ſed vinctos potius e cuſtodia eduxiſſe, & exules proſcriptoſq; reſtituiſſe, promulgato de ea re edicto, vt teſtatur Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 15. cuius edicti vigore etiam ſanctus Ioannes Euangeliſta ex inſula Patmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Epheſum rediit, vt idem Euſebius ſcribit, & S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. in Ioanne. Irrepſit error in illa Acta, vt loco Neruæ Traiani, Nerua ſimpliciter poſitus habeatur.

T.2.ann. 254.n.27. d *Maximi & Olympiadis.*] De his item hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Extant horum Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos paſſos eſſe Cordubæ in Perſide. Interdum ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituendum. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduenis populis ad Tigrim poſitis. De his plenius infra vigeſima ſecunda huius mẽſis, in Parmenio. De eadem quoque Corduena pluribus Aethicus in Coſmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

e *Eutychij.*] Quando hic paſſus ſit, non inuenimus: meminit eius eccleſiæ S. Greg. Papa li. 3. dialog. c. 38. in Redempto Epiſcopo.

f *Creſcentis.*] De eodem hac die Græci etiam in Menologio.

g *Theodoſii & Panſilippi.*] Græci itidem de his in Menologio agunt hac die. T.2.ann. 140.n.4.

16 Sextodecimo Kalen. Maij. Luna. A xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

CORINTHI natalis ſanctorum martyrum Calliſti[a] & Chariſij, cum alijs ſeptem, qui omnes in mare demerſi ſunt. Cæſaraugustæ in Hiſpania natalis ſanctorum decem & octo martyrum, Optati[b], Luperci, Succeſſi, Martialis, Vrbani, Iuliæ, Quinctiliani, Publij, Frontonis, Felicis, Cæciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorum quatuor, qui Saturnini vocati eſſe referuntur. Hi omnes ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide ſimul pœnis affecti, atque interempti ſunt: quorum illuſtre martyrium Prudentius verſibus exornauit. Ibidem ſanctæ Encratidis[c] virginis & martyris, quæ laniato corpore, mamilla abſciſſa, & iecore auulſo, adhuc ſuperſtes in carcere incluſa eſt, donec vlceratum corpus putreſceret. In eadem ciuitate ſanctorum Caij[d] & Crementij, qui ſecundo confeſſi, & in fide Chriſti perſeuerantes, martyrij calicem guſtauerunt. Item ibidem ſancti Lamberti[e] martyris. Palentiæ ſancti Turibij[f] Epiſcopi Aſturicenſis, qui ope ſancti Leonis Papæ hæreſim Priſcilliani ex Hiſpania penitus profligauit, claruſq; miraculis in pace quieuit. Brachari in Luſitania ſancti Fructuoſi[g] Epiſcopi. Eodem die ſancti Paterni[h] Epiſcopi Abricenſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis[i] confeſſoris.

CALLISTI, *& ſoc.* a] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 55.

b *Optati, & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra.
T. 2. ann. 303. n. 136 Scripſit de his ſacrum hymnum Prudentius in Periſtephan. Paſſi feruntur in perſecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vaſæus in chronic. Hiſpan. teſtatur.

c *Encratidis.*] Vulgo Engratia. De ea etiã
T. 2. ann. Prudentius eodem hymno, his verſibus.
303. nu. *Hic & Encrati recubant tuarum*
136. & *Oſſa virtutum, quibus efferati*
137. *Spiritum mundi violenta virgo*
Dedecoraſti.

Pluribus de eadem in flore ſanct. Hiſp. ac in Theſauro conc. to. 2. vbi plura de eius ſacris reliquijs.

T. 2. ann. d *Caij & Crementij.*] Agit de his etiam idẽ
303. n. 136 Prudent. eodẽ hym. 4. Periſteph. his verſibus:

Additis Caio (nec enim ſilendi)
Teq. Crementi, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & ſecundo
Laudis agone.
Ambo confeſſi Dominum, ſteterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo guſtarunt leuiter ſaporem
Martyriorum.

e *Lamberti.*] De eodem Vaſæus in chron.
Cir. ann. Hiſp. anno 306. Pluribus autẽ in flore ſanct.
306. Hiſpan.

f *Turibij Epiſc.*] Extat inſignis S. Leonis
T. 1. ann. Papæ epiſtola 93. ad Turibium Epiſcopum
44. n. 49. Aſturicenſem conſcripta aduerſus hæreſim
T. 6. ann. Priſcilliani iterum pullulantem, qua etiam
447. n. 2. idem agit de cogenda Synodo in Hiſpania:
& ſeq. quod nauiter impletum eſt; nam tunc temporis ea de re coacta eſt Synodus Galliciæ, qua omnes Priſciallini errores reciſi ſunt. Extat eiuſdem Synodi aſſertio fidei recenſita errore quodam ſub primo Concilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterũ Conſule, anno a Chriſto Domino 405. Porro ſi quis eam conferat cum dicta epiſtola Leonis Papæ, facile intelliget, ea omnia excerpta eſſe ex illa epiſtola, quæ ſcripta reperitur Alipio & Ardaburio Conſſ. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta eſt, dicenda iure Synodus Galliciæ. Mentio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharenſis, ex qua conſtat, Turibium fuiſſe etiam Notarium Sedis Apoſtolicæ. Plura de eodem in Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

g *Fructuoſi Epiſc.*] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc ſancta Synodus Toletana, decima dicta, tranſtulit a ſede Diumenſi in Bracharenſem, vt metropolim Galliciæ gubernaret, vt conſtat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tomo 2. hac die. Habent & Segobienſes ſuum Fructuoſum, quem vt patronum colunt, de quo in Theſauro concion. tom. 2. die 25. Octobris. T. 8. ann. 656. n. 62.

h *Paterni Epiſc.*] Huius Acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipſum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricenſis ſedis Epiſcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingenteſimum ſexageſimum, temporibus Childeberti Regis Francorum. T. 7. ann. 559. n. 30.

i *Drogonis.*] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. quem obijſſe ait anno Domini 1186. Obijt anni 1186.

xij. B Quintodecimo Kal. Maij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMÆ S. Aniceti [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappalici [b] martyris, qui (vt ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad martyres, & confeſſores) cũ alijs pluribus martyrio coronatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrũ Fortunati [c] &

Mar-

Marciani. Antiochiæ ſanctorum martyrum Petri diaconi [d], & Hermogenis eius miniſtri. Cordubæ ſanctorum martyrum Eliæ [e] presbyteri, Pauli & Iſidori monachorum. Viennæ ſancti Pantagathi [f] Epiſcopi. Terdonæ S. Innocentij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Ciſtertij in Gallia ſancti Stephani [h] Abbatis, qui primus eremum Ciſtertienſem incoluit, & ſanctum Bernardum cum ſocijs ad ſe venientem lætus excepit.

APRILIS 17.

To. 2. an. 175. nu. 2. & ſeq. ANICETI *Papæ* 2.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. c. 3. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiph. in panar. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 13. & 21. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipſo in Annal. Eccleſ. diximus.

To. 2. an. 253. n. 50. b *Mappalici.*] Agunt de eodem ijdem qui ſupra. Crebro de eo S. Cyprianus epiſt. 922. & 23. edit. Pamel.

c *Fortunati & Marciani.*] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

d *Petri & Hermogenis.*] Beda etiam, Vſuard. & Ado hac die de ijſdem.

To. 10. an. 856. n. 30. e *Eliæ & ſoc.*] De his agit hac die Vſuard. Scribit horum martyrium S. Eulogius lib. 3. in memor. ſanct. c. 15. vbi hac die hos paſſos affirmat, æra octingenteſima nonageſima quarta, a Chriſto autem anno octingenteſimoquinquageſimoſexto. Vnde miror cur Vaſæus hos adnumeret inter martyres paſſos in perſecutione Diocletiani.

f *Pantagathi Epiſc.*] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus hæc de ipſo in chron. anno 564. Hic Conſularibus faſcibus primum ſublimis, ſed Chriſti humilitate primus, poſtmodum quinque annis Epiſcopalem ſedem fideliſſime rexit, ſub Conſulatu Paulini Iunioris, & Baſilij vita functus eſt. Hæc Ado. Recenſetur hic vigeſimus eius ſedis Epiſcopus, interfuitque Concilio Aurelianenſi tertio, vt eius Acta teſtantur. An. 564.

g *Innocentij Epiſcopi.*] Huius res geſtas, eaſdemque germanas ex veteribus monumentis edidit Mombritius tomo 2. Vixit ſub Diocletiano Imperatore: multiſque afflictationibus agitatus, demum ſub Conſtantino Imp. quieuit in pace. Circa an. 310.

h *Stephani Abb.*] Plura de ipſo habentur in vita ſancti Bernardi lib. 1. cap. 3. 4. 5. & in vita ſancti Roberti primi Abbatis Ciſtertien. quam recitat Sur. tomo 2. die 29. Aprilis. De eo Sigeber. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc ſanctus Bernardus auſpicaturus tyrocinium monaſticæ exercitationis acceſſit anno Domini milleſimo centeſimo decimotertio. Tom. 12. an. plura de eo.

18 Quartodecimo Kal. Maij. Luna. C xi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMÆ B. Apollonij [a] Senatoris, qui ſub Commodo [b] Principe, & Perennio [c] Præfecto, a ſeruo proditus quod Chriſtianus eſſet, iuſſus vt rationem fidei ſuæ redderet, inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, & nihilominus ſententia Senatus pro Chriſto capite truncatus eſt. Meſſanæ natalis ſanctorum martyrum Eleutherij [d] Epiſcopi Illyrici, & Anthiæ matris eius: qui cum eſſet vitæ ſan-

ſanctimonia & miraculorum virtute illuſtris, ſub Hadriano Principe lectum ferreum ignitum, craticulam, & ſartaginem [e] oleo, pice, ac reſina feruentem ſuperans, leonibus quoque proiectus, ſed ab illis nil læſus, nouiſſime vna cum matre iugulatur. Ibidem ſancti Corebi [f] Præfecti, qui per ſanctum Eleutherium conuerſus ad fidem, gladio percuſſus eſt. Brixiæ ſancti Caloceri [g] martyris, qui a ſanctis Fauſtino & Iouita conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum confeſſionis certamen compleuit. Cordubæ ſancti Perfecti [h] presbyteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumetis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani ſancti Galdini [i] Epiſcopi, qui, concione aduerſus hæreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

A P R I L I S 18.

To. 2. an. 176. n. 23. & an. 189 num. 1. & ſeq. APOLLONII a.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euſeb. hiſtor. lib. 5. cap. 20. & in chron. anno octauo Commodi Imp. S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. Niceph. hiſt. lib. 4. cap. 26. & alij recentiores.

b *Sub Commodo.*] Conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 5. ca. 20. non tantum a Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionem, ſed etiam pœnas in delatores ipſorum decretas irrogataſq; ita vt ſeruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem, delata ſemel cauſa in Senatum, dum Chriſtianam religionem defendendam ſuſcipit, volumenque de ea re conſcriptum ibidem recitat, ex Senatuſconſulto ſubijt ſententiam capitis. Mirabitur fortaſſe aliquis, Dei Eccleſiam ſub Commodo quieuiſſe, homine Reipub. perincommodo: quem & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, ſcribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo hiſtorico. Id etenim non clementiæ vel pietatis ergo, ſed commodi ſui cauſa Commodum feciſſe conſtat, vt ex Lampridio, ſimulq. Tertulliano elicitur. Lampridius quidem hæc de Commodo: Vendidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas, &c. Quæ clariora redduntur ex ijs quæ Tertullianus ſcribit lib. de fug. tem. perſecut. dum ait, his temporibus Dei Eccleſiam pacem redemiſſe, cùm eccleſiæ tributum Fiſco penderent, vt tuto agerent Chriſtiani: quem quidem vſum nouiter inuentum, ipſe Tertullianus, qui iam Montani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbabat. His ad pacem Chriſtianorum acceſſit, quod ſcribit Dio in Commodo, Martiam, quæ præ ceteris fuit Commodo in delicijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimam, multaque in illos contuliſſe beneficia.

c *Perennio.*] Dictus alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridius, de quo ait: Perennis cuncta ſibi vendicauit; quos voluit interemit, ſpoliauit plurimos, omnia iura ſubuertit, &c. Dedit Chriſtianorum hoſtis mox debitas pœnas: nam (vt idem auctor ſcribit) cùm exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illatæ ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij Senatoris: nam (vt ſcribit Euſeb. in chron.) anno octauo eiuſdem Imper. percuſſum eſt fulmine Capitolium, magnoque aucto incendio, concremata eſt bibliotheca, & propinquæ ædes exuſtæ. Addit Herodianus, ex leni terræmotu, vomente terra ignem, ſubito Pacis templum conflagraſſe. Item Dio ait, etiam Palatium igne conſumptum, famem, luemq. eſſe ſubſecutam. His itaque immenſis cladibus vltus eſt Deus nobiliſſimi Senatoris occubitum; cuius opera, niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudijs reſtitiſſet, omnis Senatus in Chriſtum credere potuiſſet.

d *Eleutherij Epiſcopi.*] De eodem hac die To. 2. an.
Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem de 140. n. 4.
eo & matre Anthia in Menologio 18. Kalen. Ianuar. Deſcripſit horum Acta Metaphraſtes, quæ & Lippom. recitat to. 5. & Sur. to. 2. & Mombrit. tom. 1. Agit de eodem Niceph. hiſt. lib. 3. c. 29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutherium Romæ eruditum ab Aniceto Rom. Pont. cùm teſtetur, illum paſſum eſſe ſub Adriano Imper. manifeſti erroris redarguitur: nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadriani. puto irrepſiſſe mendum, & Anicetum pro Anacleto poſuiſſe qui deſcripſerunt.

Quod

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum eſſe Epiſcopum Aquileiæ, vnde acceperit non inuenimus, nec in tabulis ipſis Aquileienſis eccleſiæ aliquid huiuſmodi legitur. Agitur tamen in illis 15. Kal. Aprilis de Eleutherio & Lucia: ſed plane ille diuerſus eſt ab hoc de quo agimus. Verum exiſtimamus, errorem irrepſiſſe, vitioq; librariorũ factum, vt loco Apuliæ, ſcriptum ſit Aquileiæ: nam idem ipſe Beda paulo ſuperius poni natale ipſius apud Meſſanam in Apulia. Similiter Vſuardus & Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus inſuper in catalogo iterum, nempe lib. 2. c. 20. vbi Latina voce ex Græco ἐλεύθερον Liberalem appellat: & lib. 4. c. 61. in Apulia factum Epiſcopum dicit ciuitatis Cãnenſis. Ceterum cum æque omnes in Apulia ponant, loci autem varia lectio eſt: nam complures tũ manuſcripti, tum impreſſi legunt, Miſſerij, aliter Miſeni in Apulia, alij Meſſanæ, itidem in Apulia: qui vero recenter addiderunt, Miſeni in Campania, id quidem abſque auctoritate fecerunt; ſed ea coniectura, quod nimirum Miſenum in Campania ſitum ſit, & non in Apulia: ſicut & qui Meſſanæ legentes, intelligi putauerunt de Meſſana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifeſtum eſt. nam neque Miſeni in Campania, neque Meſſanæ in Sicilia aliqua eſt eiuſdem Eleutherij Epiſcopi mentio. Si igitur conſenſu omnium Latinorum locus ponendus eſt in Apulia, cum nec Miſenus nec Meſſana in ea prouincia ſit ciuitas reperiri; coniectura ducimur, vt loco Meſſanæ, legendũ ſit, Meſſapię, quod eſt oppidum prope Tarentum, cuius Plinius meminit lib. 3. cap. 11. ſic dicens: Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Meſſapia, Aletium.] Omnem enim illam quæ poſt Calabriam eſt regio, quæ ſpatio trecentorum ac decem ſtadiorum clauditur, ab accolis appellari ſolitã Apuliã, auctor eſt Strabo lib. 6. Verum Græci eumdẽ Eleutherium in Illyrico factum Epiſcopum dicunt; quod & Martyrologium Romanum confirmat. Quamobrem in tantis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus, nihil eſt, niſi vel eumdem Eleutherium in vtraq; prouincia Euangelium prædicaſſe; vel (vt frequenter in alijs accidiſſe vidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemq; ſimul Acta confuſa.

e *Sartaginem*.] Cruciamentum ſartaginis vetus eſſe reperitur. De eo Machab. lib. 2. ca. 7. Rex iuſſit ſartagines & ollas æneas ſuccendi. Et paulo poſt: Iuſſit ignem admoueri, & adhuc ſpirantem torreri in ſartagine. Hæc ibi. Ioſephus item lib. de Machab. de ſartagine frequenter meminit, vt cum ait: Stabat flammiuomis ignibus ſuccenſa ſartago ad torrendum præparata paſſuros, &c. Inferius autem ſic: Igniuomam ſartaginem ſponte conſcendit. Ac iterum: Flammiuomæ addicta ſartagini, &c. Frequens eſt mentio in Actis martyrum de ſartagine.

f *Corebi*.] Hunc Correum Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio T.2. ann.
agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper 140. n. 4.
meminimus.

g *Caloceri*.] Habentur eius res geſtæ an- T.2. ann.
nexæ Actis ſanctorum martyrum Fauſtini & 122. n. 2.
Iouitæ apud Sur. tom. 1. die 15. Febr. itemq; in vita S. Marciani Epiſcopi Dertonen. apud Mombrit. tom. 2. ac denique in vita S. Secundi martyris Aſtenſis: apud Petrum in catalogo lib. 4. c. 12.

h *Perfecti*.] De eo etiam hac die Vſuardus. T.x. ann.
Scribit eius martyrium S. Eulogius lib. 1. & 850. n. 2.
lib. 2 memor. ſanct. ca. 1. paſſumq; tradit hac die, æra 888. a Chriſto Domino anno 850. Vide illic ſchol. Ambroſ. Moral.

i *Galdini Epiſcopi*.] De eo etiam tabulæ ec-
cleſiæ Mediolanenſis. Habet eius res geſtas T. 12. an.
Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Claruit temporibus 1167. n. 17
Alexandri Papæ Tertij, cui ſchiſmaticos reſ- & ann.
puens, conſtantiſſime adhæſit, eligens potius 1168 nu.
in ærumnis exulem vitam agere, quam habi- 55.
tare in tabernaculis peccatorum.

19 Tertiodecimo Kal. Maij. Luna. D x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

NATALIS S. Timonis[a] diaconi de ſeptem primis, qui primo apud Beroeam doctor reſedit, ac deinde verbum Domini diſſeminans venit Corinthum, ibiq; a Iudæis & Græcis (vt traditur) flammis iniectus, ſed nihil læſus, demum cruci affixus martyrium ſuum impleuit. Melitine in Ar-

menia

menia ſanctorum martyrum Hermogenis [b], Caij, Expediti, Ariſtonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi [c] in Hiſpania Tarraconenſi paſſio ſancti Vincentij martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Socratis [d] & Dionyſij, qui lanceis confoſſi ſunt. Hieroſolymis ſancti Paphnutij [e] martyris. Cantuariæ in Anglia ſancti Elphegi [f] Epiſcopi & martyris. Antiochiæ Piſidiæ ſancti Georgij [g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum exul occubuit. Romæ ſancti Leonis [h] Papæ Noni, virtutum & miraculorum laude inſignis. In cœnobio Laubienſi ſancti Vrſmari [i] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Creſcentij [k] confeſſoris diſcipuli beati Zenobij Epiſcopi.

APRILIS 19.

T.1.an.33 n.41.

TIMONIS *diaconi* a.] Agunt de eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. De eo Acta Apoſtolorum cap.6. Licet Petrus in catal. lib.4 ca 67. alium hunc putet ab illo diacono ex ſeptem. Erroris arguitur & Dorotheus, dum in ſynopſi hunc non Berœenſem, ſed Boſtrenſem fuiſſe Epiſcopum ſcribit.

b *Hermogenis & ſoc.*] De his item hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij.

c *Caucoliberi in Hiſpania Tarrac. paſſio S. Vincentij.*] Loci nomen compoſitum ex duobus nominibus, dictum quaſi Cauco Celtiberi. Scribit enim Plinius lib. 3. cap 3. Caucenſes populos eſſe in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo *Colibre*: eſt in Catalonia prouincia Tarraconenſi iuxta Perpinianum & Helenam. De eodem Vincentio hac item die agũt Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq; vet. manuſcripti. Plures eiuſdem nominis reperiuntur inſignes martyres in Hiſpania: Vincentius diaconus Cæſarauguſtanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno ſacro. Alius, qui patria Eborenſis, Abulæ vna cum Sabina & Chriſteide ſororibus paſſus eſt: de quo pluribus in breuiario Eborẽſi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cum Orontio & Victore diacono paſſus eſt, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vaſæus in chron. Hiſpan. & flos ſanct. Hiſpan. Quintus etiam Abbas monaſterij S. Claudij temporibus Gothorum martyrio vitam concluſit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. ſanct. Hiſpan.

De primo T.2. ann. 303.n.137 & plura de miraculis & reliquijs.

T.7. ſecũdus paſſus circ. ann. 303.

De quarto Vincẽ.

T.2. ann. 303.n.128

d *Socratis & Dionyſij*.] Græci item in Menologio hac die agunt.

De quinto t.7.an. 584.n.10.

e *Paphnutij*.] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio.

f *Elphegi Epiſc.*] Scripſit res geſtas ipſius Osbertus Abbas, quas deſcripſit Surius tom. ſecundo: plura item Edinerus in vita S. Anſelmi. Mouit aliquando Lanfranci Epiſcopi animum, cur Angli venerarentur S. Elphegum, & martyrem reputarent; cùm non fidei confeſſionis cauſa, vel teſtandæ veritatis, ſed tantum cæſus ſit, eo quod barbari aurum, quod poſcebant, apud ipſum non inueniſſent. de hac re ille ſollicitus conſuluit S. Anſelmum: qui reſpondit, ſe firma ratione nouiſſe, Elphegum eſſe martyrem, eo quod pro iuſtitia occubuiſſet. Hæc Edinerus in vita S. Anſelmi. Quod autem maiorem affert admirationem (ſi tamen Ethnico rerum noſtrarum imperito credendum eſſe putamus) non ſolum illos, quos tyrannorum ſæuitia, ſeu hoſtium rabies iniuſte occidiſſet, ſed quos etiam Romanorum magiſtratus iniuſte damnaſſet, habitos eſſe martyres ſcribit Ammianus Marcellinus lib.27. dum Eupraxij ad Imperatorem Valentinianum verba refert, quæ hæc ſunt: Parcitus agito, piiſſime Principũ: hos enim, quos interfici tanquam noxios iubes, vt martyres, id eſt, Diuinitati acceptos, colit religio Chriſtiana. Hæc ille: qui etiam tradit de Diodoro & Diocle tunc iniuſte necatis: quorum, inquit, memoriam apud Mediolanum colentes nunc vſq; Chriſtiani, locum vbi ſepulti ſunt, ad Innocentes vocant. Hactenus de his Marcellinus; quem imperitia rerum noſtrarum hallucinatum putamus: nullum enim eiuſmodi rei exemplum in Eccleſia reperitur, vt martyr habitus ſit, quem Chriſtianus Catholicus magiſtratus, licet iniuſte, occidi mandaſſet. Tentauit aliquando Phocas Imperator, illos etiam adſcribendos in numerum martyrum, qui in bello ab infidelibus hoſtibus fidei cæſi eſſent: ſed huic eius ſtudio reſtiterunt Orientales Epiſcopi, nixi auctoritate canonis 13. ſancti Baſilij, vt in commentario ſuper eo ſcribit Theod. Balſ. Decreuit enim S. Baſilius,

T.11. an. 1006.n.5. ann.1011. n.3. & ſe.

Martyr. an. 1012. num. 11.

lius, vt annis tribus abſtinerent a communione, qui in bello occidiſſent homines, quamuis (vt ait) hi inter homicidas non eſſent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet liber Num. cap. 31.) iubentur die tertio & ſeptimo luſtrari homines, qui hoſtes occidiſſent, licet iuſſu Domini. Canon pœnitentialis autem quadraginta dies præcipit eiuſmodi interfectores hoſtium abſtinere. Ea de cauſa Theodoſius Imperator poſt ingentem illam hoſtium ſtragem, qua Eugenius tyrānus ſublatus eſt, ſponte abſtinuit a perceptione ſacramentorum, vt ſcribit laudatq. S. Ambroſius ea oratione quam habuit in funere eiuſdem Imperatoris, cum ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hoſtes in acie ſtrati ſunt, abſtinuit a conſortio ſacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus ſatis liquet, quàm temere Phocas Imperator prædicta tentaret. Ab Ethnicis enim potius, quam a Chriſtianis mutuatus videtur exemplum; qui his qui in bello deceſſiſſent, ſummos honores habendos eſſe cenſuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum qui in bello deſiderati eſſent, laudes pro concione celebrari, inſcriptiones incidi, & ſepulchra erigi mandauit, vt tradit Plutarchus in apophth. Laconic. Scribit & Dio in Traiano, eis qui bello aduerſus Decebalum occiſi eſſent, ab eodem Imperatore iuſſas erigi aras, & annua parentalia celebrari. Sunt de his alia complura exempla. Vt autem eo vnde diſceſſimus, reuertamur; quę ſuperius ex Ammiano Marcellino (ſi quæ fides Ethnico homini res noſtras tractāti eſt adhibenda) narrauimus, non ſic poſuimus, vt in omnibus comprobemus, ſed ne quid rerum antiquarū lectorem prætereat. Tu autem ſi hæc plenius noſſe cupis, & quænam requirantur vt quis martyr vere dici poſſit, conſule S. Thomam 2. 2 q. 124. art. 4 o. & art. 5. o. & ad 2. & in 4 diſt. 49. q. 5. art. 3. quæſtiun 2. o. & ad 10. 11 & 12. & Rom. 8. lect. 7. & ad Epheſ. 3. lect. 1. in principio. Conſule & quæ ſuperius diximus die ſecunda Aprilis de canonizatione Sanctorum.

g *Gregorij Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

h *Leonis Papæ Noni.*] De eodem hac die item Molanus in addit. ad Vſuardum, Petrus in catalogo lib. 4. cap 65. & alij recentiores. Huius res præclare geſtas duobus libris comprehenſas extare in monaſterio S. Hadriani in Geraldi monte, idem Molanus teſtatur. Porro Itinerarium eius ſcriptum eſſe ab Anſelmo monacho Rhemenſi, tradit Sigebertus libro de vir. illuſtr. cap. 153. Deſiderius Abbas Caſſinenſis de eodem Pontifice plura ſcripſit libro tertio dialog. quos manuſcript. legimus. Plura de eo aliunde accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. To. 11. A. 1049. nu. 1. & ſeq. obiius A. 1054. nu. 42.

i *Vrſmari Epiſcopi.*] Vſuardus autem agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migraſſe Acta eius ferunt, quæ ſcripſit Ratherius Epiſcopus Veronenſis: recitat ea Surius tomo ſecundo hac die: Herigerus autem Abbas Lobienſis eadem metrico ſtylo cecinit. De vtroque Sigebertus de vir. illuſt. cap. 118. & 138. Anſo item Lobienſis Abbas & ipſe ſcripſit libellum vitæ eiuſdem, itemq. S. Erminus, vt teſtatur Fulquinus Abbas in chron. anno 776. Ipſe autem Fulquinus litteris conſignauit eiuſdem ſancti miracula. Trithem. de eodem lib. 3. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti cap. 157. & lib. 4. cap. 174. Molanus item pluribus in Indic. ſanct. Belgij, & in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Traditq. migraſſe ex hac vita anno Domini 713. Agit ibidem de eius tranſlatione facta anno 1409. ad Binchium Hannoniæ oppidum, poſt eleuationem, quæ facta eſt anno octingenteſimo vigeſimotertio. Obijt A. 713.

K *Creſcentij*] Habetur mentio de Creſcentio in vita S. Zenobij Epiſcopi Florentini, quam habet Surius tom. 3. die 25. Maij. Obijt A. 423. vt ſcribitur in vita S. Zenobij.

20 Duodecimo Kal. Maij. Luna. E ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	[illegible]	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21

ROMÆ ſanctorum martyrum Sulpicij [a] & Seruiliani, qui prædicatione & miraculis beatę Domitillæ virginis ad Chriſti fidem conuerſi, cum nollent idolis immolare, in perſecutione Traiani a Præfecto Vrbis Aniano capite cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum marty-

rum Victoris [b], Zotici, Zenonis, Acindini, Cæſarij, Seueriani, Chryſophori, Theonæ, & Antonini, qui ſub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerunt. Tomis in Scythia ſancti Theothimi [c] Epiſcopi, quem ob inſignem eius ſanctitatem atque miracula etiam infideles barbari venerati ſunt. Ebreduni in Gallijs ſancti Marcellini [d] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Dei monitu cum ſanctis ſocijs Vincentio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum verbo & ſignis admirandis, quibus vſque hodie refulget, ad fidem Chriſti conuertit. Antiſiodori ſancti Marciani [e] presbyteri. Eodem die ſancti Theodori [f] confeſſoris, ab aſpera cilicij veſte qua tegebatur, cognomento Trichinas, qui multis virtutibus, præſertim aduerſus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum ſcaturiens, ægrotis ſanitatem impertit. In Montepolitiano beatæ Agnetis [g] virginis ordinis ſancti Dominici miraculis claræ.

APRILIS 20.

To. 2. A. 100.n.12. SVLPICII, *& Seruiliani*. a] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta intexta cum geſtis ſanctorum martyrum Nerei, & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Nos autem non ſub Nerua, ſed ſub Traiano eſſe paſſos, diximus ſupra in Marone, decimoſeptimo Kal. Maij.

To. 2. A. 305. n.17. b *Victoris & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, eorumque martyrium referunt.

To. 5. A. 400.n.73. & an.402 num.8.& ſeq. c *Theotimi Epiſc.*] De eo item Græci, inter quos Sozomenus lib.7.cap.25.& lib.8.cap.14. & Socrat. lib. 6. cap. 11. Floruit temporibus Arcadij Imperatoris, interfuitque Synodo Conſtantinopolitanæ, ſtetitq. pro S. Ioanne Chryſoſtomo, in qua actum fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq; de ea re eius ſententia, ne Origenis ſcripta tollerentur, quæ eſſe ſinceræ fidei probarentur: in eamdem ſententiam ſcripſit ſanctus Hieronymus epiſt.75. ad Tranquillinum, & S. Auguſt. epiſt. 9. ac denique Gelaſius Rom. Pont. in canone de ſcript. authent. apud Gratian. diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

Cir. An. 340. d *Marcellini Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius res geſtæ recitatæ a Mombrit. tomo 2. Agit de eodem Gregorius Turonenſis lib. de glor. confeſſ. cap.69. Petrus in catalog. lib.4. cap.69. Claruit temporibus Conſtantij Imp. vt eius Acta ſignificant.

e *Marciani.*] De eo item Maurol. qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit. ad Vſuard.

f *Theodori.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res geſtas ſummatim explicant.

g *Agnetis.*] Eius Acta conſcripta eſſe a B. Raymundo ordinis Præd. teſtatur Andreas Piſanus in appendice eiuſdem vitæ, quam ex Latino ſermone in linguam Italicam tranſtulit. Qualis autem, quantave hæc fuerit, exinde diſces, quod (vt auctor eſt idem beatus Raymundus in vita S. Catharinæ Senenſis lib. 3. cap. 14.) eadem S. Catharina cæleſti nuncio monita, ſe illi parem fore in gloria beatorum accepit: quæ & ſumma cum laude in ſuis epiſtolis eiuſdem ſæpe meminit. Aſſeruatur venerandum corpus eius in ciuitate Montepolitiano in Hetruria, illudq. iugi illuſtratur miraculo, dum rore quodam mirifico aſſidue perfuſum conſpicitur. Extat diploma Clementis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & eccleſiaſticum officium ad eam accommodatum publice recitari præcepit. Cit. An. 1350.

Vnde-

21 **Vndecimo Kalen. Maij. Luna.** F viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

IN Perſide natalis ſancti Simeonis [a] Epiſcopi Seleuciæ & Cteſiphontis: qui, iubente Sapore Perſarum Rege, comprehenſus, ferroq. onuſtus, iniquis tribunalibus exhibitus, cum Solem ipſum adorare nollet, & de IESV Chriſto voce libera & conſtantiſſima teſtaretur; primum carcerali ergaſtulo cum alijs centum (ex quibus alij Epiſcopi, alij erant presbyteri, alij diuerſorum ordinum clerici) longo tempore maceratus eſt: deinde cum Vſthazanes Regis nutricius, qui ante iam lapſus a fide, ſed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium conſtanter ſubijſſet; poſtridie, qui erat annuus Dominicæ paſſionis dies, omnibus ante Simeonis oculos, qui vnumquemque eorum ſtrenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouiſſime & ipſe decollatus eſt. Paſſi ſunt etiam cum eo clariſſimi viri Abdechalas & Ananias eius presbyteri: Puſicius quoque præfectus Regis artificum, eo quod Ananiam titubantem corroboraſſet, collo circa tendinem perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit; poſt quem & filia eius, quæ erat ſacra virgo, necata eſt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aratoris [b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerunt. Item ſanctorum Apollinis [c], Iſacij, & Crotatis, qui ſub Diocletiano paſſi ſunt. Cantuariæ in Anglia ſancti Anſelmi [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. Antiochiæ ſancti [e] Anaſtaſij Sinaitæ Epiſcopi.

APRILIS 21.

To. 3. an. 343. n. 11. & ſeq. SIMFONIS *Epiſc. & ſoc.* a] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatum ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 8. ex eoq. ceteri, vt Caſſiod. lib. 3. c. 2. & Nicephor. lib. 8. cap. 36. Paſſi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, non Conſtantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieronymus in chron. anno ſeptimo Conſtantij Auguſti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

b *Aratoris, & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuard. Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 72. & 113. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanæ Eccleſiæ, poeta non obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico verſu, De hoc ſecundo to. 7. ann. 527. n. 45. & a. 544. n. 1. & 2.

ſu, obtulitq. Vigilio Rom. Pontifici, vt docet eius epigrãma ante exordiũ operis poſitum.

To.2.an. *e Apollonis, & ſoc.*] De his item hac die Græ-
305.n.16. ci in Menologio, paſſosq. ferunt ſub Diocle-
& tom.3. tiano Imperatore.
an.310.n. *d Anſelmi Epiſcopi.*] Huius egregia facta
23. conſcripſit Edinerus eius contubernalis: quæ
T.11. an. retulit Sur. in tom. 2. Mandauit ſcriptis ea-
1097. nu. dem Edmundus monachus Cantuarienſis,
2.& ſeq. qui etiam alium addidit commentarium de
an. 1098. diſcordia orta inter ipſum & Regem Anglo-
n.1.& ſeq. rum, vt auctor eſt Henric. de vir. illuſtr. c. 7.
obitus to. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domi-
12. ann. no 1109. vt idem Edinerus & Sigebertus in
1109.n.3. chron. atteſtantur; de eo item Trithem. de vir. illuſtr. ord. S Bened. lib. 2. cap. 101. ibique recenſet eius ſcripta, lib. 3. c. 327. lib. 4. c. 122. & lib. de ſcript. Eccleſ. Item auctor catalogi ſcrip. Britan. & alij plures.

To.8. an. *e Anaſtaſij Sinaitæ.*] De eodem agunt &
598.n.11. Græci hac die in Menologio. Sinaita hic di-
& ſeq. ctus eſt, quod antequam Antiochenæ præfi-ceretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinam, vt tradit Niceph. lib. 17. cap. 29 prope finem. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, a quo ob fidem Catholicam in exilium pulſus eſt: reſtitutus eſt autem tempore Mauritij Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S. Gregorius Papa: qui ad eumdem plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro, lib. 1. epiſt. 24. 25. libro 4. epiſt. 36. 37. lib. 6. epiſt. 24. 31. & lib. 7. Indict. 1. epiſt. 3. quæ eſt vltima ad eũ ſcripta: nam & eodem anno diem obijt, qui numeratur annus Domini 598. Sequenti autem ſecunda Indictione ſcribit idem S Gregorius ad eius ſucceſſorem Anaſtaſium item dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionem accepiſſet: eſt epiſtol. 47. lib. 7. Indict. 2. Duo etenim eiuſdem nominis Epiſcopi, alter poſt alterum ſucceſſiue, præfuerunt Eccleſiæ Antiochenæ tẽporibus Mauritij, & Phocæ eius ſucceſſoris Impp. vt apparet ex ſerie Antiochenorum Epiſcoporum, quam ſcribit Niceph. Epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſtor. lib. 18 c. 44 qui tamen in eo reperitur erraſſe, dum Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit a Iudæis: quod quidem ſecundo contigit Anaſtaſio: nam (vt idem ipſe teſtatur) id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum habetur: anno etenim ſeptimo Phocæ a Iudæis excitatam eam ſeditionem, teſtatur hiſtoria Miſcella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Phocæ Imperium ſub Mauritio Imp. ex humanis deceſſit. Agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum Kal. Ianuarij. Errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. cap. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit: Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cum (vt dictum eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imp. ſub quo multa paſſus, ac etiam ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt; ſed tandem Mauritij Imp. tempore reſtituitur, vt ſcribit Euagrius hiſt. lib. 4 cap. 38. 39. 40. & lib. 5. cap. 1. & 5. Niceph. lib. 17. c 29. 30. & 39. Optauit S. Gregorius hunc cum honore ſuo Romæ ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illum reuerti minime licuiſſet: Extat de his epiſt. 27. libro 1. regiſt. Reſtituto autem, eidem litteris gratulatur lib. 4. epiſt. 37. Ind. 13. Editum reperitur eiuſdem auctoris nobile opus de rectis dogmatibus, & ſermones nonnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq. noſter Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & in eiuſdem bibliotheca librum Paſtoralem S. Gregorij Papæ, quem idem Anaſtaſius in Græcum ſermonem tranſtulit: quod & teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 42.

vij. G Decimo Kal. Maij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ROMÆ via Appia natalis S. Soteris [a] Papæ & martyris. Ibidem ſancti Caij [b] Papæ, qui ſub Diocletiano Principe martyrio coronatus eſt. Smyrnæ ſanctorum Apellis [c] & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis. Eodem die ſanctorum plurimorum [d] martyrum, qui ſequen-

ſequenti anno poſt obitum Simeonis, annuo item die, quo paſſionis Dominicæ memoria celebrabatur, per totam Perſidis regionem pro Chriſti nomine ſub Rege Sapore gladio cædi iuſſi ſunt. In quo fidei certamine paſſus eſt Azades eunuchus Regi cariſſimus: Milles [e] Epiſcopus, ſanctitate & miraculorum gloria inſignis: Acepſimas Epiſcopus cum presbytero ſuo Iacobo, item Aithala & Ioſepho presbyteris, Azadane & Abdieſo diaconis, & compluribus alijs clericis: Mareas quoque & Bicor Epiſcopi, cum alijs viginti Epiſcopis, & clericis fere ducentis quinquaginta, monachis etiam, & ſacris virginibus plurimis; inter quas & ſancti Simeonis Epiſcopi ſoror nomine Tarbula, cum pediſſequa ſua, quæ ſtipitibus alligatæ, ſerraq. ſciſſæ, crudeliſſime necatæ ſunt. Item in Perſiam ſanctorum Parmenij [f], Helimenæ, & Chryſoteli presbyterorum, Lucæ & Mucij diaconorum: quorum triumphus martyrij in paſſione ſanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandriæ natalis ſancti Leonidis [g] martyris, qui ſub Seuero paſſus eſt. Lugduni ſancti Epipodij [h], qui in perſecutione Antonini Veri cum Alexandro collega tentus, poſt dira tormenta martyrium capitis abſciſſione compleuit. Apud Senonas S. Leonis [i] Epiſcopi & confeſſoris. Anaſtaſiopoli ſancti Theodori [k] Epiſcopi, miraculis clari.

APRILIS. 22.

To. 2. A. 179. nu. 50. & ſeq. SOTERIS *Papæ*.] Beda autem & Ado de eo pridie huius diei: ſed hanc eſſe diem natalis eius, habet liber de Rom. Pontificibus. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 22. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. & alij. Cetera in Annal. Eccleſ. diximus Soteris Papæ corpus tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem apud tranſennam poſita.

Plura to. 2. an. 294. 295. & 296. nu. 1. & ſeq. b *Caij Papæ*.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib 7. cap. vlt. Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius geſtæ inter Acta S. Suſannæ, & in Actis S. Sebaſtiani. Cetera de eo in Annal. Eccl. diximus.

To. 1. A. 58. nu. 35. & nu. 57. c *Apellis & Lucij*.] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hunc alium eſſe a Luca Euangeliſta: additq. hunc fuiſſe præfectum eccleſiæ Laodicenſi, Apellem autem Smyrnenſi: aſſentiturq. his etiam Dorotheus in Synopſi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apoſtolus meminit ad Romanos c. 16. De Apelle conſentit Hippolytus libell. de 72. diſcip. de Lucio autem ſecus, quem dicit Olympiadis fuiſſe Epiſcopum.

d *Plurimorum martyrum*] Agunt de his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina glorioſa Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 11. 12. & 13. ex quo Caſſiod. hiſt. trip. lib. 3 cap. 2. Niceph lib 8. cap. 37. & 38. Metaphraſtes autem ceteris locupletius. recitat ea Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 2. To. 3. A. 344. n. 14. & 21.

e *Milles Epiſc.*] Hunc Beda, & alij ſupra dicti appellant Mileſium. De eodem Sozom. vbi ſupra, & alij ex ipſo. Peregrinatum tradunt Hieroſolymam ad ſancta loca, necnon in Aegyptum ad inuiſendos ſanctos Patres eremi cultores. To. 3. A. 344 n. 15. & an. 335 nu. 42.

f *Parmenij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri hac die. Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to 4. die 10. Auguſti. Errore librariorum accidiſſe puto, vt alicubi Cordulæ in Perſia hi paſſi habeantur. Nihil enim habet commune Cordula, ſiue Cordyla cum Perſide: nam in prouincia Cappadociæ ponitur a Ptolemæo in tab. 1. Aſiæ, ſicut & a Plinio lib. 6. To. 2. A. 254. n. 27.

cap. 3. quæ Cappadocia Themyſcirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Perſia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacumque ſint) ponantur: vel pro Corduba, reſtituendum potius erit, Corduena, quæ eſt ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus lib. 23. & 24. Aethicus autem in coſmograph. appellat Cordubennam. De Cordubenna regione eſt mentio etiam apud Dionem lib. 37. Sed de ea ſuperius 15. April. d. Nec adeo mirandum, ſi eiuſdem nominis ciuitas reperitur in Hiſpania, ac in Perſide: nam (ſicut ex Varrone docet Plinius lib. 3. cap. 1.) Perſæ & Iberi in Hiſpaniam peruenerunt cum ſuis colonijs: licet Socrates hiſt. lib. 1. cap. 16. dicat Iberos Hiſpanorum eſſe coloniam: ſed ex prædictis errare conuincitur.

To. 2. An. 204. nu. 8. & ſeq.

g *Leonidis.*] Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 1. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene, & Niceph. hiſt. lib. 5. c. 2. De eodem agens Suidas in hiſt. in verbo Origenes, ait, eumdem fuiſſe Epiſcopum & martyrem.

To. 2. An. 179. nu. 1. & 36.

h *Epipodij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant Acta Epipodij, & Alexandri eius in martyrio collegæ, quæ recitat Sur. to. 2. De eodem habetur homilia nomine quidem Euſebij Emiſſeni, ſed re vera S. Eucherij Epiſcopi Lugdunenſis, vt alibi pluribus diſſeruimus. De calceamento Epipodij martyris Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 64.

i *Leonis Epiſc.*] Veter. manuſcrip. & alij hac die. Interfuit hic Concilijs Aurelianenſi ſecundo per vicarium, & tertio; obijtq. anno Domini 591. Numeratur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis 23. Hęc tradunt Democh. tabulę. Sed cùm tot tantùm annis eum ſediſſe tradant, reperiaturq. interfuiſſe per vicarium ſecundo Concilio Aurelianenſi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impoſſibile videtur ad prædictum annorum numerum perueniſſe. Cir. An. 536.

K *Theodori Epiſc.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Sicæota, cuius Acta ſinceriſſime ſcripta a Georgio eius diſcipulo recitat Metaphraſtes, ex quo Lippom tom. 7. & Sur. tom. 2. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imp. anno tertio, prout eius Acta teſtantur.

To. 8. A. 590. n. 56. miracula an. 598. n. 24. obitus ann. 613. nu. 4.

vj. A Nono Kalend. Maij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

NATALIS S. Georgij [a] martyris, cuius illuſtre martyrium inter coronas martyrum Eccleſia Dei veneratur. Valentiæ in Gallia paſſio ſanctorum martyrum Felicis [b] presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui a beato Irenæo Lugdunenſi Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſſi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Chriſti conuertiſſent, a Cornelio duce in carcerem truſi ſunt, deinde diutiſſime verberati, cruribusq. confractis, circa rotarum [c] vertiginem ſtricti, fumum quoque in equulei ſuſpenſione perpeſſi, ad extremum gladio conſummati ſunt. In Pruſia natalis ſancti Adalberti [d] Pragenſis Epiſcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani ſancti Maroli [e] Epiſcopi & confeſſoris. Tulli in Gallia ſancti Gerardi [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

To.2. an. 290.n 35. & tom.8. ann. 604. nu. 87. & 88. & an. 703. n.4.

GEORGII.] De eodem hac item die Latini omnes, Græci item in Menolog. his verbis: Memoria ſancti & glorioſi & magni martyris Georgij, cognomẽto Tropelophori: Fuit Cappadox genere paſſus ſub Diocletiano Imperatore. Hæc ibi. De Actis S. Georgij martyris eſt cẽſura Gelaſij in decreto de libris apocryph. apud Grat. diſtinct. 15. cap. ſancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis eſſe compoſita dicuntur, in Eccleſia Romana non legi teſtatur. Sexta Synod. etiam can. 63. profitetur quaſdam martyrum hiſtorias ab hæreticis eſſe conſcriptas, eo nimirum (vt ait) conſilio, vt Dei martyres afficerent ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerent: quas omnes eadem ſancta Synodus vetuit publicari, igniq. tradi mandauit. Id etiam a Manichæis hæreticis factitatum, S. Auguſtinus teſtatur, ſcribens contra Adimantum, alijsq. in locis, agens aduerſus Manichæos. Quænam autem eſſent Acta Georgij a Gelaſio improbata atque reiecta, exquirendi ſtudio fatigatus, ea me tandem inueniſſe arbitror. In noſtra bibliotheca, tertio tomo Vit. Sanct. antiquiſſimo ac pene vetuſtate conſumpto codice, pag. 159. inueni Acta quædam S. Georgij multis haud dubium referta mendacijs: ibi portentoſa quædam ab omni miraculorum ratione aliena feruntur; quæ quidem (vt prædictæ Synodi vtar verbis) non ad pietatem legentes, ſed ad infidelitatem adducunt. Inſunt præterea illic quædam accepta ab hæreticis atque Gentilibus, vt conflictus ille Georgij cum Athanaſio mago: alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arianum Epiſcopum inuaſorem ſedis Alexãdriæ, & Magni Athanaſij eius ſedis Epiſcopi pugnaciſſimum perſecutorem: Athanaſium enim ab Arianis eſſe magum appellatum, Acta Tyrij Conciliabuli ſatis docent: apud Gentiles etiam eamdem de eo ſparſam eſſe calumniam, conſtat ex Ammiano Marcell. lib. 15. At Georgium Arianum Epiſcopum defuncto Cõſtantio Imp. occiſum eſſe ob ſua ſcelera Alexandriæ, relatumq. a ſuis inter martyres, liquet, teſtante id etiam Marcellino lib. 22. Ex quibus ſane apparet, totam illam de Actis Georgij fabulam fuiſſe commentum Arianorum. Legũtur in ijſdem alia nonnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentoſa, ſuſpectum contubernium viduæ, ars doloſa eiuſdem ad perdendos Gentilium magos, atque enecandos Gentiles quoſque; innumera præterea tormentorum genera, quibus agitatus Georgius, nec mori potuit; vt præter equuleos, vngulas, ciares ferreas ignitas, totamq. mucronibus vndique præfixam, calceosq. armatos clauis, quæ & in alijs leguntur Actis, etiam arca ferrea clauorum cuſpidibus intus ad feriendum aptata, præcipitium, contuſiones malleis ferreis iteratæ, columna ingentis ponderis ſuper eum poſita, ingentisq. molis ſaxum ſuper caput reuolutum, ferreum ignitum ſtratum, liquens plumbum ſuper effuſũ, quadraginta igniti claui, quibus eſt confoſſus, æneus bos candens, merſio in puteum, ingentis ponderis ſaxo ad collum ligato; quibus nec quidem occidi martyrem potuiſſe tradunt. Ad hæc inſuper fingitur ibi Dacianus quidam Imp. qui Perſis dominetur, & ſeptuagintaquinque Regibus imperet, ſub quo Georgius paſſus fuit, & alia multa, quæ potius delirantium ſomnia, quam ſinceram hiſtoriam martyris præſeferant: quæ Gelaſij cenſura proſcripta eſſe, abſque aliqua difficultate quiſque ſibi ſuadere poteſt. Quibus reiectis, quænam germana, quæ item dubia de tanto martyre ſcripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij a Metaphraſte edita, ſed in iiſdem diſplicent quæ de Athanaſio mago feruntur. Alia rurſus Acta habentur nomine Paſicratis Georgij ſerui ſcripta: quæ omnia Lippomanus Latine reddidit: habet ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quam meæ cenſuræ ſubijcio. Vidi ea etiam quæ Iacobus de Vorag. habet in Legend. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent caſtigatione. Legi & in vet. manuſcript. quæ in quibuſdam eccleſijs recitari conſueuerunt, Acta Georgij, vbi & annus paſſionis deſcribitur ducẽteſimus nonageſimus, ibiq. hæc ſolummodo tormenta Georgius paſſus narratur, verbera, rotam, ignitamq. ſartaginem; ac demum gladio capite truncatus legitur: quæ licet ob longiores paraphraſes, & carmina, quæ in eis habentur intexta, minime referant priſtinum illum candorem ac ſine fuco dicendi ſtylum, tamen ceteris probabiliora videntur, habemus ea in noſtra bibliotheca, tom. 9. Vit. Sanct. pag. 74. His enarratis, iam accipe quæ ex certis probatiſq. auctoribus de egregio martyre ſcripta reperiuntur.

Non tantum in Oriente, vbi paſſus eſt, ſed & in Occiduis oris clariſſimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica eiuſdem nomine erecta in Gallijs, in quo hi verſus de eius martyrio leguntur:

Carcere, cæde, ſiti, vinclis, fame, frigore, flammis
Confeſſus Chriſtum, duxit ad aſtra caput.
Qui virtute potens Orientis in arce ſepultus,
Ecce ſub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Pariſijs poſitis Aim. libro 2. de geſt. Franc. cap. 20. S. Germanus Pariſiorum Epiſcopus cum Hieroſolymam peregrinatus eſſet, rediens diuertit Conſtantinopolim, vbi a Iuſtiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus eſt brachio Sancti Georgij martyris, quod condidit Pariſijs in baſilica S. Vincentij. id Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perſeuerat, illuſtris memoria S. Georgij ad Velum Aureum, vbi & caput eius venerandum aſſer-

tiatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inſcriptione Græcis litteris exarata ibidem recondidit, vt teſtatur liber de Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gregorius Papa item eccleſiam eiuſdem martyris vetuſtate labefactatam reſtituit: eſt de his epiſtola ipſius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium eiuſdem martyris Coloniam Agrippinã delatum, & multis miraculis illuſtratum, indicant Acta ſãcti Annonis Epiſcopi Colonien. De reliquijs eiuſdem atque miraculis editis ſcribit Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 101. In Galatia præterea celebris fuit eiuſdem ſancti memoria: de cuius miraculis ibidem ſæpius iteratis multa narrantur in vita S. Theodori Sicæotæ, cuius nuper meminimus: habet eam Lippom. tom 7. & Sur. to. 2. Procopius ſcribit lib. 1. ædif. Iuſtin. ipſum Iuſtinianum Imperatorẽ eidem martyri baſilicam erexiſſe. Reges enim in militari conflictu S. Georgiũ martyrem inuocare ſolitos, eumdemq. propitium nactos eſſe, ſatis ſignificant ea quæ de Nicephoro Imp. ſcribit Cedren. in compend. hiſtor. & quæ Paulus diaconus de geſt. Longob. lib. 6. cap. 5. tradit de Chuniperto Rege; hi enim ob ingẽtem de hoſtibus adeptã victoriam baſilicam & monaſterium in honorem eiuſdem martyris erexerunt. Romanam ipſam Eccleſiam ad expugnandos fidei hoſtes, hos præcipue martyres inuocare conſueuiſſe, Mauritium, Sebaſtianũ, & Georgium, teſtatur Ordo Roman. de diuin. offic. in fine. Eſt in Sacramentario S. Gregorij in natali S. Georgij ſpecialis de eodem ſancto præfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effingitur eques armatus, qui haſtæ cuſpide draconem interficit, iuxta quem etiam virgo poſita manus ſupplices tendens, imploret auxilium; ſymboli potius, quam hiſtoriæ alicuius, opinor eſſe expreſſam imaginem: in nullis enim, quæ recenſuimus, S. Georgij Actis antiquis, quicquam eiuſmodi legitur: ſed a Iacobo de Voragine abſq; aliqua maiorum aũctoritate ea ad hiſtoriam referuntur: quæ potius in virgine illa typum exprimunt (more maiorum) prouinciæ, vel ciuitatis alicuius, quæ aduerſus diaboli vires tanti martyris imploret auxilium. Symbolicas eiuſmodi picturas pingi a Chriſtianis olim conſueuiſſe, ſatis docet Euſebius in vita Conſtantini Imp. libro 3. cap. 3. vbi agit de pictura Conſtantini, deq. dracone ab eo medio ventre transfixo, & in mare proiecto. Nõ imus inficias, S. Georgium, vt equeſtris militiæ militem, equeſtri imagine referri conſueuiſſe: nam & de equo picto S. Georgium geſtante, hinnitumq. edente, mira habes deſcripta a Nicephoro Gregora hiſt. lib. 8. pag. 31. & 32. De imagine S. Georgij, ex qua ſanguis fluxit, vide Georg. Pachimer. hiſt. li. 7. pag. 61.

cit. a. 180. b *Felicis, & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuard. & Ado. Recitat Sur. horũ Acta to. 2.

c *Circa rotarum vertiginem ſtricti.*] Perantiquum fuiſſe rotarum ſupplicium, docet Cæl. Rhodig. lect. antiquarum lib. 10. ca. 5. Meminit S. Baſilius homil. in quadrag. martyres de rotæ tormento. Frequens reperitur in Actis martyrum rotæ cruciamentum: de eodem Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis: Decretum dat, vt ſi quis eorum in patria conſiſtens, ad ſacrificia migrare noluiſſet, diſtrictus rotæ impetu rumperetur. Hæc ibi, ſed ex verſione Eraſmiana. Et inferius de eiuſdem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi igitur mole pedibus appenſa, atque innecti rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrum circuli porrectus, vt ſolutis hinc inde viſceribus, venisq. diſtentis, dolores ipſius & pœnæ creſcerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ ignis, in cataſta obijcitur: atque ita tendentibus corpus radijs, & contrahentibus flammis, coſtis deinde patentibus, laterum vitalia rumpũtur, &c. Ac deinde hæc de alio tormentis expoſito: Rotæ, inquit, poſtmodum affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c. Ex his quidem ſatis accipi poſſe videtur, rotæ tormentum non ad incidendum corpus, ſed ad extendẽdum & diſſoluendũ eſſe compoſitum; idq. Apuleius lib. 3. de aſin. aur. qui cum agit de paratis tormentorum generibus ad torquendum, hæc ait: Nec mora, cum ritu Græcienſi, ignis & rota, tum omne flagrorum genus inferuntur. Et lib. 10. Nec rota, nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non vnius tantum, ſed multiplicis generis rotæ inueniuntur in Actis ſanctorum martyrum.

d *Adalberti Epiſc.*] De eodem hac die agitur apud Bedam & Adonem. Habet eius res geſtas Sur. tom. 2. Alias ab his diuerſas legimus in cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Tranſtiberim, quarum eſt exordium: Eſt locus, &c. Plura de eodem in Breuiario Polonico, in epiſt. Petri Damiani de renunciando Epiſcop. De eodem in Actis S. Stephani Regis Hungariæ, Sigebert. in chron. ann. 994. Aneas Silu. hiſt. Boëm. cap. 16. item chron. vet. Polon. & nouiſſime Mart. Chrom. de reb. Polon. libro 3. qui eum martyrio occubuiſſe refert anno Domini 997. Dies tranſlationis eius agitur tertiodecimo kalen. Nouemb. cuius etiam rei geſtæ hiſtoriã ſub Othone Imperatore legi in vet. manuſcript. vbi agitur etiam de tranſlatione ſanctorum Abundij & Abundantij.

To. x. an. 980. nu. 1. & ſeq. an. 983. n. 16. & ſeq. & an. 989. n. 1. & ſeq.

e *Maroli Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Extat Ennodij Epiſcopi Ticinenſis de eodem elegans epigramma, quod incipit: *Marolus extrema*, &c. Succeſſit hic S. Venerio.

Obijt an. 415. Panuinus.

f *Gerardi Epiſc.*] De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1052. hæc ſcribit: Leo Papa Gerardum Leucorum ſupra ſe quintum Epiſcopum ſanctitate vitæ mirabilem, habita Synodo, per auctoritatem Apoſtolicam decreuit in numero ſanctorum Cõfeſſorum in Eccleſia ſolemniter habendum. Hæc ille.

T. 11. an. 1053. nu. 4.

Octauo

24 Octauo Kal. Maij. Luna. B v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

ROMÆ S. Sabbæ [a] ductoris militum, qui accuſatus quod Chriſtianos in carcere detentos viſitaret, coram Iudice Chriſtum libere confeſſus eſt: a quo facibus aduſtus, & in lebetem [b] picis feruentis iniectus, cum euaſiſſet illæſus, eo miraculo ſeptuaginta viros ad Chriſtum conuertit: qui omnes in confeſſione fidei conſtanter permanentes, gladio cæſi ſunt: poſtremo ipſe demerſus in flumen, martyrium conſummauit. Lugduni in Gallia natalis S. Alexandri [c] martyris, qui in perſecutione Antonini Veri poſt carceris cuſtodiam primo ita laniatus eſt crudelitate verberantium, vt crate ſoluta coſtarum, patefactis viſceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affixus patibulo, beatum ſpiritum exanimatus emiſit. Paſſi ſunt cum eo & alij numero triginta quatuor, quorum memoria alijs diebus agitur. Eodem die ſanctorum martyrum Euſebij [d], Neonis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in perſecutione Diocletiani poſt diros cruciatus gladio percuſſi ſunt. In Anglia depoſitio ſancti Melliti [e] Epiſcopi, qui a S. Gregorio in Angliam miſſus, Orientales Saxones, & Regem ipſorum ad fidem conuertit. Illiberi in Hiſpania ſancti Gregorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Honorij [g] Epiſcopi. In Hibernia ſancti Egberti [h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis ſanctarum virginum Bonæ [i] & Dodæ.

APRILIS 24.

Circa an. 471. SABBÆ *martyris* a.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, Romæque paſſum tradunt temporibus Aurel. Imperat.

To. 2. an. 179. n. 36. b *In lebetem.*] De lebete, ſic dicto cruciamenti genere, habes Machab. lib. 2. cap. 7. & Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. Frequens eſt mentio de eiuſmodi tormento in Actis ſanctorum martyrum.

c *Alexandri, & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Refert eorum Acta Sur. tom. 2. Extat de ſancto Alexandro & Epipodio ſermo ſancti Encherij Lugdunēſis, falſo adſcriptus Euſebio Emiſſeno. Diuerſus plane ab hoc Alexander ille medicus & martyr; qui cum Attalo poſt diuerſa pœnarum genera, gladio cæſus, occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta meiſi fuerunt, vt cōſtat ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſeb. hiſt. lib 5. cap. 1. Meminit & ſanctus Auguſtinus lib. de cura agenda pro mort. cap. 6. de cineribus martyrum Lugdunenſium in flumen iniectis: Alexāder autem, de quo agimus (ne quis exiſtimet eumdem eſſe cum illo) ſupplicio crucis martyrium

con-

conſummauit, eiuſque corpus inter dumeta abſconditum, poſtea ſepulturæ mandatum fuit, vt eius Acta teſtantur.

To. 2. an. 305. n. 17. & an. 308 nu. 27. to. 8. an. 624. num. 4. & ſeq.

d *Euſebij, & ſociorum.*] Agunt de his item Græci hac die in Menolog. paſſoſq. ſub Diocletiano referunt.

e *Melliti Epiſcopi.*] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit Beda eius res geſtas in hiſt. de geſt. Angl lib. 1. cap. 20. & 30. lib. 2. cap. 3. & ſeq. Eiuſdem meminit S. Gregorius Papa in regiſt. lib 9. epiſt. 48. 52. 56. & 71. Ioannes diac. in vita S. Gregorij lib. 1. cap. 31. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino ſexcẽteſimo vigeſimoquatto, vt ſcribit Beda lib. 2 de geſt. Anglor. ca. 7. in fine.

To. 4. an. 371. nu. 122. & ann. 388. nu. 98.

f *Gregorij Epiſcopi*] Vſuardus item de eo hac die. Agit de eodem ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſiaſt. Iſidor. de vir. illuſtr. cap. 1. in Oſio, Honorius Auguſtud. cap. 105. pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodoſio Imperatori. Huius Gregorij commentarios carie obſitos, obliuione obrutos, mendiſque labefactatos purgauit ediditque noſter Achilles Statius laudabilis memoriæ.

g *Honorij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ Brixianæ eccleſiæ. Ponitur hic decimuſnonus eius eccleſiæ Epiſcopus: a Philaſtrij autem tempore, qui eius ſedis Epiſcopus adſcribitur ſeptimus, hic numeratur ordine duodecimus, vt ſcribit Rampertus Epiſc. Brixianus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

To. 8. an. 690. nu. 2.

h *Egberti.*] De eo plura ſcribit Beda de geſtis Angl. lib. 3. c. 4. & 27. lib. 4. c. 3. & lib. 5. cap. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita exceſſiſſe anno ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo vigeſimooctauo. Fuit & Egebertus Epiſcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet eum Eadbertum alij dicant.

i *Bona & Doda.*] Agit de his Molanus in additione ad Vſuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

iiij. C Septimo Kal. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALEXANDRIÆ natalis B. Marci [a] Euangeliſtæ. Hic diſcipulus & interpres Apoſtoli Petri, rogatus Romæ a fratribus, ſcripſit Euangelium, quo aſſumpto perrexit in Ægyptum, primuſque Alexandriæ Chriſtum annuncians, conſtituit eccleſiam: ac poſtea pro fide Chriſti tentus, funibus vinctus, & per ſaxa raptatus, grauiter afflictus eſt: deinde reclusus in carcere, primo angelica viſitatione confortatus, & demum ipſo Domino ſibi apparente, ad cæleſtia regna vocatus eſt octauo Neronis anno. Romæ Litaniæ [b] maiores ad ſanctum Petrum. Syracuſis ſanctorum martyrum Euodij [c], Hermogenis, & Calliſti. Antiochiæ S. Stephani [d] Epiſcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodum Chalcedonenſem impugnantibus multa paſſus, in Orontem fluuium præcipitatus eſt, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem ſanctorum Philonis [e] & Agathopodis diaconorum. Alexandriæ S. Aniani [f] Epiſcopi, qui B. Marci diſcipulus, eiuſque in Epiſcopatu ſucceſſor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis S. Ermini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

T.1.ann. 33.n.13 & an. 45 nu.15.& ſeq.& a. 64.n.1.& ſeq. & n. 29.& ſeq. & 1.5.an. 414.n.20

MARCI *Euangeliſtæ* a.] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, ac Græcorum, qui eumdem etiam martyrem dicunt, deſcribuntq; eius paſſionis Acta in Menologio. Agit de eo item Euſebius hiſt. lib 2.c. 14.15.& lib 3.cap. vlt. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſticis, Iſidorus de vit.& obitu ſanctorum: quorum cum nullus dicat eum occubuiſſe martyrio, ab aliquibus dubitatum fuit, an re vera martyrium conſummarit. At Gelaſius, cuius præcipua eſt in Eccleſia Dei auctoritas, de eius martyrio expreſſe teſtatur, cum ait: Marcus a Petro Apoſtolo in Aegyptum directus, verbum veritatis prædicauit, & glorioſe conſummauit martyrium. Hæc Gelaſius in Rom. Concil. in decret. de lib. authent.& apochryph. Hoc ipſum Niceph. hiſt. lib. 2.cap. 43. Metaphraſtes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cetera autem de S. Marco, an idem ſit cum conſobrino Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus eſt, & an Latine vel Græce Euangelium ſcripſerit, quoniam non ſunt huiuſmodi, quæ paucis abſolui queant, ſatis de his diſſeruiſſe ſufficiat in noſtris Annalibus Eccleſiaſt. vbi & de alijs quæ ad Marcum pertinent, pluribus egimus.

T.1. ann. 58.n.112.

b *Litaniæ maiores.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; quorum nonnulli cum dicant inſtitutas a S. Gregorio, ſic intelligas, non vt ipſas maiores Litanias ſanctus Gregorius Primus inuenerit, ſed quod ad S. Petrum eas indixit. Extat decretum eiuſdem Pontificis de Litaniarum maiorum annua celebritate in princ. lib. 2. regiſtri his verbis: Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectiſſimi, admonet, vt Litaniam, quæ Maior ab omnibus appellatur, ſollicitis ac deuotis debeamus (auxiliante Deo) mentibus celebrare, &c. Idem S. Pontifex occaſione ingruentis peſtilentiæ illam Litaniam inſtituit, quam ſeptiformem appellauit. Extat de ea re eius conſtitutio data 4. Kalend. Septemb. lib. 11. cap. 2. cuius etiam meminit Gregor. Turonen. de geſt. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 11. & alij. Idem S. Gregorius, vrgente aliqua neceſſitate, non tantum Romanis, ſed etiam externis Litanias indicebat, vt apparet ex libro 9. regiſt. epiſt. 45. Indict. 4. Cur autem hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores dictæ fuerint: conſtat ad minorum Litaniarum differentiam ſic appellatas eſſe. Non enim vnæ tantum in anno, ſed plures ſolitæ erant fieri Litaniæ pro conſuetudine cuiuſq; eccleſiæ, vt apparet ex epiſt. S. Gregor. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Caſtorium, vbi habetur mentio de quatuor vel quinque ſolemnibus Litanijs in Rauennate eccleſia celebrari ſolitis. A quo autem Litaniæ primum fuerint inſtitutæ, adhuc mihi eſt inexploratum: vetuſtiſſimum ſane morem fuiſſe in Eccleſia Litanias peragere, certiſſimum eſt. nam quod ſpectat ad Eccleſiam Orientalem, S. Baſilius in epiſt 63. ad Neocæſarienſes tradit, in ea eccleſia in vſu fuiſſe Litanias etiam temporibus S. Gregorij cognomento Thaumaturgo, eius ciuitatis Epiſcopi, qui vixit temporibus Decij Imperatoris; quas poſtmodum in ceteris Orientis eccleſijs conſtat fuiſſe frequentatas, adeo vt eas ſolemniori pompa etiã Ariani fuerant æmulati, vt ſcribit Socrat. lib. 6.c.7.& Sozom. lib. 8.c.8. quas tamẽ Arcadius Imp. edicto promulgato illis inhibuit, lib. 30. de hæretic. Cod. Theod. Litaniæ etiam reperiuntur dictæ Proceſſiones c. 17. Conc. Laod. edit. 2. Conſtat autem penes Latinos vetuſtiorem fuiſſe vſum procedendi ad loca martyrũ, vt Tertul. l. 2. ad vxorem, & Hieron. in epiſt. 22 ad Euſtoch. Eaſdem itaque ſiue Litanias, ſiue Proceſſiones dicere velimus, vnuſquiſq; Epiſcopus in ſuis eccleſijs ſtudioſe agere conſueuit. vnde S. Honorato Epiſcopo Maſſilienſi hæc pro magna laude Gennadius c. 99. Hic Litanias ad ſupplicandum Dei clementiam cum plebe ſibi credita pro viribus agit. Hæc ille. Porro percelebres, & ab vniuerſa pene Eccleſia receptæ ſunt illæ, quas S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis reſtituit in Gallijs, temporibus Valentiniani III. Imp. anno circiter 452. vt ſcribit Ado Epiſcopus Viennen. in chron. quæ & Rogationes appellatæ ſunt: cuius piæ inſtitutionis occaſionem ſcribit in ſermone quodam Alcimus Auitus eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus, ſucceſſorq. Heſichij, quem præceſſit S. Mamertus. Extat præterea de iiſdem epiſtola Sidonij Apollinaris ad eumdẽ S. Mamertum ſcripta lib. 7. epiſtol. 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittamus cetera) hæc inter alia de priſtina Litaniarum obſeruatione iam negligentia torpeſcente: Erãt, inquit, quidem prius (quod ſalua fidei pace dictum ſit) vagæ, tepentes, infrequenteſq. & (vt ſic dixerim) obſcitabundæ ſupplicationes; quæ ſemper interpellantium prandiorum obicibus hebetabantur: ad quas, vt nihil amplius dicam, figulo pariter & hortulano non oportuit conuenire. In his autem, quas ſuprafatus ſummus ſacerdos & protulit pariter, & contulit, ieiunatur, oratur, pſallitur, & fletur, &c. Hæc Sidonius. Ex his quidem Sidonij verbis apparet, S. Mamertum Epiſcopum non tam inſtituiſſe, quam reſtituiſſe, & in meliorẽ formam reduxiſſe ſacras Rogationes. Sane quidem S. Aug. qui tempore præceſſit S. Mamertum, de iiſdem Rogationibus, quæ præcedunt celebritatem Aſcenſ. Dominicæ, non obſcure

memi-

meminit ſerm. 173 de temp. in vigilia Aſcenſ. tomo 10 pag. 338. edit. Louanien. Eſt eius exordium huiuſmodi: Scire debemus & intelligere fratres cariſſimi, quia dies compunctionis & pœnitentiæ celebramus, &c. Circa finem autem ſic: Nullus ſibi de induſtria aliquas occupationes inquirat, per quas ſe de Eccleſiæ conuentu ſubducat. Sine dubio peccatorum ſuorum vulnera diligit, qui in iſtis tribus diebus, ieiunando, orando, & pſallendo, medicamenta ſibi ſpiritualia non inquirit, &c. Quibus quidem eamdem de ſacris Rogationibus verba facere, nullum eſt dubium. Extat de Rogationibus canon. 29. primi Concilij Aurelianenſis, item cap. Rogationes. de conſecrat. diſtinct. 3. & in Capitular. Franc. lib. 5. cap. 85. De ijſdem Cæſarius Epiſcopus Arelat. homil. 33. hæc habet: Tribus iſtis diebus, quos regulariter in toto mundo celebrat Eccleſia, nullus ſe a ſancto conuentu ſubducat, &c. Reliqua autem de Rogationibus vide apud eos qui ſcripſerunt de diuin. offic. Aliæ inſuper Rogationes ab his ſunt, quas inſtituit S. Gallus Epiſcopus Aruernenſis, quæ media Quadrageſima agi ſolitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib. 4. cap. 5. Celebrabantur olim in eccleſia Gallicana etiam Litaniæ noni menſis, de quibus agitur in Concilio primo Lugdun. cap. 6.

Sub Diocl. ex coniecturis Ferr.

c *Euodij & ſoc.*] De his item hac die Vſuardus, Maurolicus, & alij recentiores.

T. 6. ann. 479. n. 1. & ſeq.

d *Stephani Epiſc.*] Agit de huius martyrio Euagr. hiſt. lib. 3. c. 10. & Niceph. lib. 15. c. 28. ex Ioanne Rhetore. Porro non tantū Stephanum, ſed & alios Orthodoxos Epiſc. ab hæreticis tunc Antiochiæ occiſos eſſe, indicant litteræ S. Simplicij Papæ ad Zenonem Imp. qui de ſacrilegis pœnas ſumpſerat. Habemus eam epiſtolam manuſcriptam, datam x. Kal. Iulias poſt Conſulatum Illi. eſt eius exordiū: De eccleſia Antiochena venerandos, &c.

T. 2. ann. 109. n. 8.

e *Philonis & Agathopodis*] Hi eſſe videntur, qui ex Syria Romam comitati ſunt ſanctum Ignatium Epiſcopum Antiochenum, eiuſq; reliquias Antiochiam retulerunt, vt conſtat ex Actis ipſius martyrij. Fuit Philo Tarſenſis eccleſiæ, Agathopos Antiochenæ diaconus. Meminit eorumdem frequenter S. Ignatius ſcribens ad Tarſenſes, ad Philadelphios, & ad Antiochenos.

T. 1. ann. 87. n. 1.

f *Aniani Epiſc.*] De eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 2. cap. 23. & lib. 3. cap. 12. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Marco, Niceph hiſt. lib. 3. cap. 2. Niceph. Epiſc. in chron. & alij: multa habet de eo Petrus in catal. lib. 9. cap. 19. ſed quæ videntur apocrypha. Erat Alexandriæ eccleſia nomine S. Aniani, cuius meminit Epiphan. in panar. hæreſi 69. Eius autem ſacrum corpus Venetias eſſe tranſlatum accepimus. Fuit alius eiuſdem nominis Anianus Aurelianenſis Epiſcopus; alius item Meldenſis, de quo agitur in Actis S. Genouefæ; ijdemq; ſanctitate nobiles.

T. 9. ann. 737. n. 3.

g *Ermini Epiſcopi.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. Succeſſit hic ſancto Vrſmaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librum ſcriptum, idem auctor affirmat.

iij. D   Sexto Kalend. Maij. Luna.   26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

ROMÆ natalis B. Cleti[a] Papæ, qui ſecundus poſt Apoſtolum Petrum rexit Eccleſiam, & in perſecutione Domitiani martyrio coronatus eſt. Ibidem ſancti Marcellini[b] Papæ & martyris, qui ſub Maximiano pro fide Chriſti vna cum Claudio, Cyrino & Antonino capite truncatus eſt: quo tempore magna fuit perſecutio, ita vt intra menſem, decem & ſeptem millia Chriſtianorum martyrio coronarentur. Amaſeæ in Ponto ſancti Baſilei[c] Epiſcopi & martyris, qui ſub Licinio Imperatore illuſtre martyrium conſummauit: cuius corpus in mare proiectum, & ab Elpidiphoro Angeli monitu repertum,

honorifice tumulatum fuit. Bracari in Luſitania ſancti [d] Petri martyris, primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Viennæ S. Clarentij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Lucidij [f] Epiſcopi. In monaſterio Centula S. Richarij [g] presbyteri & confeſſoris. Trecis ſanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

A P R I L I S 26.

To. 1. an. 93. nu. 1. & ſeq.

a CLETI *Papæ* a.] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem hic de Anacleto, de Cleto autem ad 3. Nonas Maij. Ob nominis ſimilitudinē magna tum apud Latinos, tum etiam apud Græcos facta eſt de Cleto & Anacleto confuſio: vt niſi vitium ſit in codice, librariorum obſcitantia non leues quidem, immo grauiſſimi ſcriptores in his nominibus erraſſe noſcantur. S. Ignatius in primis in epiſtola ad Mariam Caſſabolitem pro Cleto habet Anacletum. id ipſum S. Irenęus feciſſe videtur aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Euſeb. etiam in chron. & hiſt. lib. 3. c. 12. Nicephorus item hiſt. lib. 3. c. 2. & Niceph. Epiſc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſtola 165. putantes, credo, Cletum eumdem cum Anacleto, illum prætericrunt. econtra autem plerique, qui nouerunt Cletum, neſciuerunt Anacletum, vt inter alios ſanctus Epiphanius, qui in Panar. hæreſ. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ ſunt Romanæ Eccleſiæ, maior eſt adhibenda fides eius alumnis, quam ceteris. Poſt librum de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de ſcripr. Eccleſiaſt. in Clemente, poſt Linum recenſet Cletum. Poſitum habetur nomē Cleti in canone Miſſæ antiquitus ſcripto. De eodem prætcrea indices Vaticani, quos exſcripſimus. Quod autē Cletus ante Clementem ſederit, aliaq. plura de eo egimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

To. 2. an. 302. n. 88. & ſeq. an. 303. n. 88. & ſeq. vſque ad n. 107. & 2. 304. n. 23 & ſeq.

b *Marcellini Papæ.*] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confuſio, putantes itidem eumdem eſſe Marcellinum cum Marcello: vnde Euſebius prætericns Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hiſt. lib. 7. c. 26. quem errorem & ceteri ſecuti eſſe videntur, vt Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. cap. 34. & Nicephorus Epiſcopus in chron. Non ſic quidem Latini, vt Optatus lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ac ceteri omnes recentiores. Ipſa eorum Acta inter ſe diuerſa, diuerſos prorſus eſſe, plane declarant. Succeſſit Marcellinus Caio, vt omnes iam Græci quam Latini citati auctores teſtantur. Cetera de ipſo in Annalibus Eccleſiaſticis.

c *Baſilei Epiſcopi.*] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyrium, corporis inuentio, atque tranſlatio narrantur. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ recitat Lippom. to. 7. & Sur. to. 2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus, dum lib. 8. cap. 14. adnumerat S. Baſileum inter Epiſcopos qui interfuerunt Nicæno Concilio, cum conſtet eumdem ſub Licinio Imperatore martyrio coronatum obijſſe diem. To. 3. an. 313. n. 2. & an. 316. nu. 17. & 25. & an. 314. n. 78.

d *Petri.*] De eodem Vaſęus in chron. Hiſp. Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. hac die.

e *Clarentij Epiſcopi.*] De eo item hac die Beda, Ado Viennen. in chron. anno 641. Ponitur hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus ſub Vitaliano Papa in tabul. Democharis. An. 641.

f *Lucidij Epiſcopi.*] In tabulis eccleſiæ Veronen. & in ſæpius citato codice pag. 8. & 39 Eſt & Lucillus nomine eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kal. Nouembris: quem illum ipſum puto, qui interfuit Concilio Sardicenſi, vbi loco Lucilli, Lucius ſubſcriptus reperitur tom. 1. Concil. nam apud Athanaſium in apologia ſecunda inter Epiſcopos Italiæ, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur poſt Seuerum Rauennatem Epiſcopum. Vocat eumdem cum ceteris in teſtimonium Athanaſius in apologia ad Conſtantium. To. 3. an. 347. n. 11.

g *Richarij.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Eius res geſtas ſcripſit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorem. habet eas Sur. tom. 2. Agit de eo item Vincentius lib. 23. cap. 96. 97. & 81. Trithem. de vir. illuſt. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 98. & 295. Claruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini ſexcenteſimum atque trigeſimum. To. 8. an. 631. n. 14.

h *Exuperantiæ.*] Maurolicus, & Molanus in addit. ad Vſuardum hac die de eadem agunt.

Quin-

ij. E Quinto Kal. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

NICOMEDIÆ natalis ſancti Anthimi [a] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob confeſſionem Chriſti, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Secuta eſt quoque illum vniuerſa penegregis ſui multitudo; quorum alios Iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tarſi in Cilicia ſanctorum Caſtoris [b] & Stephani martyrum. Romæ depoſitio beati Anaſtaſij [c] Papæ, viri ditiſſimæ paupertatis, & Apoſtolicæ ſollicitudinis: quem (vt ait ſanctus Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput ſub tali Epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma a Gothis capta atque direpta fuit. Bononiæ ſancti Tertulliani [d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi. Conſtantinopoli S. Ioannis [f] Abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

To. 2 an. 293. nu. 2. & an. 301 nu. 24. & an. 302. n. 30. & 42.

ANTHIMI *Epiſcopi.* a] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 3. Non. Septembris. Scribit de Anthimo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 6. & Niceph. hiſt. lib. 7. c. 6. & 16. Extant eius Acta a Metaphraſte deſcripta; retulit eadem Lippom. to. 6. & Sur. tom. 2. Succeſſit hic S. Cyrillo eiuſdem ciuitatis Epiſcopo, vt teſtantur Acta ſanctorum martyrum Indes & Domnæ, quæ recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalen. Ianuarij, ex quo Lippom. to. 5. & Sur. tom. 6. In honorem ſancti Anthimi Iuſtinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

To. 4. an. 385. nu. 9.

b *Caſtoris & Stephani.*] Vſuardus de Caſtore tantum, Maurolicus de vtroque, cui adſtipulantur vet. manuſcript.

To. 5. an. 400. n. 33. & ſeq. & ann. 401.

c *Anaſtaſij Papæ.*] Agunt de eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Locus ſancti Hieronymi hic citatus extat in epiſt. 16. ad Principiam. De eius ſucceſſione Auguſt. epiſtola 165. Proſp. in chron. Socrat. lib. 7. cap. 9. Theod. lib. 5. cap. 23. Sozom. lib. 8. cap. 24. Eius Acta in Annal. Eccleſiaſt. ſcripſimus. De Vrbe capta a Gothis, cuius hic mentio habetur, conſtat id contigiſſe Varari & Tertullo Coſſ. vt ſcribit Caſſiod. & Proſper. in chron. quod & omnes profitentur: numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) a Chriſto 410. ſedis autem Innocentij Nonus. Corpus ſancti Anaſtaſij Papæ a Sergio Iuniori tranſlatum eſt in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in eadem eccleſia poſita docet.

plura & an. 402. n. 42. & ſeq.

d *Tertulliani Epiſc.*] Succeſſit hic Paterniano, poniturque octauus eius ſedis Epiſcopus.

Circ ann. 476. Subrogatus Gaudêtio qui claruit circa an. 400

e *Theophili Epiſcop.*] Numeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, tertiuſque poſt ſanctum Philaſtrium: de eo Rampert. in ſerm. de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

To. 9. an. 732. nu. 2. & an. 766. nu. 27. an. 821. n. 72. & ſeq.

f *Ioannis Abbatis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam paucis eius res geſtæ deſcribuntur.

Quar-

28 Quarto Kal. Maij. Luna. F j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

RAVENNÆ natalis ſancti Vitalis [a] martyris patris SS. Geruaſij & Protaſij: qui cum beati Vrſicini corpus ſublatum honeſtate debita ſepeliſſet, tentus a Paulino Conſulari, poſt equulei tormenta iuſſus eſt deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; taliq; martyrio migrauit ad Chriſtum. Mediolani ſanctæ Valeriæ [b] martyris, coniugis ſancti Vitalis. Atinæ ſancti Marci [c], qui a B. Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, Aequicolis primus Euangelium prædicauit, & in perſecutione Domitiani ſub Maximo Præſide martyrij coronam accepit. Alexandriæ paſſio S. Theodoræ [d] virginis, quæ idolis ſacrificare contemnens, cum eſſet in lupanar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore commutatis veſtibus illam eripuit; qui poſtea in perſecutione Diocletiani ſub Euſtratio Præſide ſimul cum eadem percuſſus, ſimul coronatus eſt. Eodem die ſanctorum Alphrodiſij [e], Caralippi, Agapij, & Euſebij martyrum. In Pannonia ſancti Pollionis [f] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. Pruſæ in Bythinia ſanctorum martyrum Patricij [g] Epiſcopi, Acatij, Menandri, & Polyæni. Turiaſone in Hiſpania ſancti Prudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Corfinij in Pelignis ſancti Pamphili [i] Valuenſis Epiſcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illuſtris: cuius corpus Sulmonæ conditum eſt.

APRILIS 28.

Cir. ann. 160. ex not. Bar. in Geru. & Protaſ. 19. Iunij, & t. 2. an. 171. n. 3.

VITALIS a.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ iunctæ Actis SS. Geruaſij & Protaſij ex epiſtola nomine S. Ambroſij, quam recitat Sur. tomo 3. decimanona Iunij: Mombritius item recenſet huius Acta tomo ſecundo. De eius venerando ſepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. ſancti Martini meminit his verſibus:

Inde Rauennatum placitam peto dulcius vrbē,
Pulpita ſanctorum per religioſa terentes,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora, &c.

Et alibi:

Vitalem ac reliquos tot chara Ruenna ſepultos.

libro 7. ad Bod. ducem. Extat de eodem ſermo Petri Damiani apud Surium tom. 2. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauenn. libro 1. qui & de veteri inſcriptione ad eius ædem agit libro 3. Fuit eiuſdem nominis Vitalis Epiſcopus eiuſdem eccleſiæ Rauennatis: quem miror admodum prætermiſſum ab iis qui res Rauennates tractarunt, præcipue vero nouiſſime a Hieron. Rubeo, viro alioqui pereruditio, qui in poſteriori edit. ſuarum hiſto-

narum

riarum Rauennatum, quam conatur, vel ſua ex his eſt emendaturus, vel fortaſſe his noſtris obiectionibus plenius ſatisfacturus: quod ſi fiet, a veritate nos vinci libentiſſimo accipiemus animo. Feliciter, quidem accidit, vt obortis inter nos hiſce contentionibus, nō inde, vt aſſolet, liuor vel æmulatio aliqua interceſſerit, ſed velut quibuſdam tenacioribus amoris vinculis mutua inter nos beneuolentia ſtringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inſpexi, candor animi, ſinceri amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digreſſi eramus, redeamus. Ad hunc Vitalem Epiſcopum ſcripſit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit enim illi æqualis: agitq; de baſilica ſancti Andreæ ab ipſo erecta, quam idem Rubeus ex antiquis eius eccleſiæ monumentis tribuit ſancto Petro Chryſologo, redarguens eos etiam, qui eamdem adſcribunt Maximiano Porro Vitalem Epiſcopum eam erexiſſe, ex duobus illis epigrammatibus luce clarius apparet: habentur eadem lib. 1. in principio. Vixit hic Vitalis Epiſcopus circa annum Domini quingenteſimum ſeptuageſimum, quibus etiam temporibus claruit Venantius Fortunatus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit diſciplinas, vt ſcribit Paulus diaconus de geſtis Longobardorum lib. ſecundo, cap. nono. Maneant hæc de Vitale Epiſcopo, quouſque noſter Rubeus in ſecunda ſui commentarij editione hæc ex Venantio obiecta diluat, & ſua euidentiori probatione confirmet.

Cir. ann. 160. b *Valeria.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius martyrij Acta intexta habentur cum rebus geſtis ſancti Vitalis, quas nuper citauimus.

T. 1. ann. 44. n. 28. c *Marci Epiſcopi.*] Legimus eius Acta tam ſoluta oratione quam metro conſcripta Atina Romam tranſmiſſa; in quibus licet auctorum nomina deſiderentur, compertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Caſſinate in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſinen. capit. 45. ſcriptam eſſe paſſionem eiuſdem ſancti Marci a Petro diacono Chartulario eiuſdem monaſterij ad Odeſirium abbatem; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiam tractatum de excidio & reſtauratione eiuſdem ciuitatis Atinæ, necnon libellum de eiuſdem ſancti tranſlatione atque miraculis, compoſitumq; Canticum Eccleſiaſticum in eius ſolemnitate canendum, ac demum de eadem celebritate ſermones octo. hæc Petrus diaconus, quem illum ipſum puto Petrum, qui ea ſcribens de ſe ipſo, tamquam de alio extraneo modeſtiæ cauſa locutus eſt. Quod ad opus metricum ſpectat, idem ſcriptor eodem libello ca. 43. refert. Petrum Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconum ſcripſiſſe verſibus res geſtas eiuſdem ſancti Marci Epiſcopi.

d *Theodora*] Beda, ac ceteri qui ſupra auctores hac die, Græci autem Nonis Aprilis. T. 3. ann. 309. n. 26. & ſeq. & n. 33. corrige ex quo notatione. Cenſetur hæc eadem cum ea de qua ſcribit ſanctus Ambroſius lib. 2. de virgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librariorum potius vitio accidiſſe exiſtimamus. Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexandriæ paſſam eſſe teſtantur: idq; etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: extant apud Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Conſule annotationem inferius poſitam die 3. Maij in Alexandro & Antonina.

e *Aphrodiſii & ſociorum.*] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq; recentiores.

f *Pollionis.*] De eodem Beda, ac ceteri qui Cir. ann. 300. ſupra. Huius Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catalogo lib. 4. cap. 94. licet in mendoſo codice, pro Pollione, Pullio pro Cibali Ciualis, & pro Sirmio Firmus legatur.

g *Patricij Epiſc.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res geſtas referunt.

h *Prudentij Epiſc.*] De eo Vaſæus in chron. Cir. ann. 390. Hiſp. qui ſcribit fuiſſe Epiſcopum Tarraconenſem, vixiſſeq; temporibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tom. 2.

i *Pamphili Epiſcopi.*] Huius Acta Romam Tēpore Sergij Papæ cir. an. 690. allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo cuſtode, viro integerrimo, cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propenſiori erga me beneuolentia ac ſtudio eiuſdem bibliothecæ ſæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta eſt rebus noſtris acceſſio.

29 Tertio Kalen. Maij. Luna. G*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

MEDIOLANI S.Petri[a] martyris, ordinis Prædicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro ſancti Tychici[b] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, quem idem Apoſtolus in ſuis epiſtolis cariſſimum fratrem, miniſtrum fidelem, & conſeruum ſuum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis ſanctorum martyrum Agapij[c] & Secundini Epiſcoporum, qui poſt longum apud præfatam vrbem exilium in perſecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentilium rabies ad tentandam iuſtorum fidem inhiabat, ex illuſtri ſacerdotio effecti ſunt martyres glorioſi. Paſſi ſunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertulla & Antonia ſacræ virgines, & quædam mulier cum ſuis geminis. Eodem die ſanctorum ſeptem Latronum[d], qui a ſancto Iaſone ad Chriſtum conuerſi, martyrio vitam adepti ſunt ſempiternam. Brixiæ S.Paulini[e] Epiſcopi & confeſſoris. In cœnobio Cluniacenſi ſancti Hugonis[f] Abbatis. In monaſterio Moliſmenſi S.Roberti[g] primi Abbatis Ciſtertij.

A P R I L I S 29.

An. 1252. PETRI *mart.* a] Huius res præclare geſtas ſcripſit Thomas Lentinus, Patriarcha Hieroſolymitanus, quas Surius deſcripſit tom. 2. Plura de eodem Vincent. libro 31. cap. 103. & Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 6. Martyrium ſubijt anno Domini 1252. Sequenti vero anno ab Innocentio Papa IV. adſcriptus eſt in numero Sanctorum, vt de eo ſcribit Bernardus in chron. Cetera collecta habes ſimul in Theſauro concion. tom. 2. hac die. Porro officium ei duplex perſolui, Sixtus V. Pontifex Maximus, datis de ea re Apoſtolicis litteris, præcepit anno Domini 1586.

To.1.An. 58.nu.62. b *Tychici diſcip.*] Scribit de eo Paulus Apoſtolus ad Epheſios 6. ad Coloſſ. 4. & 2. ad Timoth. cap. 4. Lucas etiam in Act. Apoſt. c. 20. Agit de eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in ſynop. hunc fuiſſe primum Chalcedonenſis eccleſiæ Epiſcopum.

c *Agapij & Secundini.*] De his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio Kalen. Aprilis. Extant horum res geſtæ vna cum Actis ſanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Surius tom. 2. & 3. in principio. To. 2. A. 262. nu. 34. et ſeq.

d *Septem Latronum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recenſentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciſcolus, Fauſtianus, Ianuarius, Marſalius, Euphraſius, & Mamnius; quos omnes Iaſon & Soſipater Chriſti confeſſores eodem cum illis incluſi carcere, primum ad Chriſti fidem, inde ad confeſſionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipſa in dicto Menologio recitantur.

e *Paulini Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ex quibus etiam alij acceperunt.

f *Hugonis Abbatis.*] Scripſit eius Acta monachus Cluniacenſis, Hugo item nomine; ha-

To.11.A. bet ea Surius tom.2. Eadem item monumen-
1055. nu. tis mandata a Gilone atque Reinaldo tradit
19. anno Molanus. Recenſet eumdem S.Bernardus,
1074 nu. cum meminit de ſanctis Abbatibus cœnobij
47. obi- Cluniacenſis in apologia ad Gulielmum. De
tus.to.12. eodem Petrus Cluniacenſis lib. 1. & 2. mira-
an. 1109. cul. Vſus eſt eo familiariſſime Gregorius
nu.4. Septimus Rom. Pontif. cuius ad illum extat epiſtola data anno Chriſti 1078. Kalen. Iulij primæ Indict. qua ærumnas deplorat, quibus aſſidue augebatur. Obijt (vt auctor eſt Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij plerique ſcriptores, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib.3.cap.328.

g *Roberti Abbatis*.] Extat eius vita ſcripta Tom. 11.
ab Odone Abbate Moliſmenſe, quam retu- obit. An.
lit Surius in tom.2. hac die. Exceſſit ex hac 1098. nu.
vita anno Domini 1098. vt teſtatur Sigeber. vltimo.
in chron. Huic ſucceſſit Albericus, cui ſubrogatus eſt Stephanus, de quo ſuperius actum eſt.

xxix. A Pridie Kalend. Maij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMÆ ſanctæ Catharinæ [a] virginis Senenſis, ordinis ſancti Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in ſanctarum Virginum numero adſcripſit. Lambeſe in Numidia natalis ſanctorum martyrum Mariani [b] lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iampridem infeſtationes Decianæ perſecutionis in confeſſione Chriſti viciſſet, iterum cum clariſſimo collega tentus eſt, & ambo mirabiliter poſt dira & exquiſita ſupplicia diuinis reuelationibus ſecundo confortati, nouiſſime cum multis alijs gladio conſummati ſunt. Apud Santonas beati Eutropij [c] Epiſcopi & martyris, quem ſanctus Clemens Pontificalis ordinis gratia conſecratum direxit in Galliam, peractaq. diu prædicatione, ob Chriſti teſtimonium colliſo capite, victor occubuit. Cordubæ ſanctorum martyrum Amatoris [d] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ ſancti Laurentij [e] presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille ſuſceperat educandos. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aphrodiſij [f] presbyteri, & aliorum triginta. Epheſi ſancti Maximi [g] martyris, qui in perſecutione Decij coronatus eſt. Firmi in Piceno ſanctæ Sophiæ [h] virginis & martyris. Neapoli in Campania ſancti Seueri [i] Epiſcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de ſepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorum falſitatis argueret. Euoreæ in Epiro S.Donati [k] Epiſcopi, qui tempore Theodoſij Imperatoris eximia ſanctitate refulſit. Londinij in Anglia S.Erconualdi [l] Epiſcopi, qui multis miraculis claruit.

APRI-

Obijt an. 1380.

CATHARINÆ a.] Acta eius nobiliſſima ſcripſit Beatus Raymundus Capuanus, ordinis Prædicatorum magiſter, necnon Ioan. Toloſanus Latine edidit. multa præterea ex dialogorum libris, ac eius epiſtolis colligi poſſunt de eius rebus geſtis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo trecenteſimo octogeſimo: quam Pius Papa Secundus anno 1461. adſcripſit in Sanctarum numero. Plura de eadem ſanctus Antoninus in tertia par. tit. 23. cap. 14. Legimus in cod. manuſcrip. luculentam orationem, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Conſiſtorio ea die, qua eam relaturus erat in numerum Sanctarum. eſt eius exordium: Catharinam Senenſem in catalogum hodie ſanctarum Chriſti virginum relaturi, &c. Leguntur ibidem litteræ Apoſtolicæ de canonizatione eiuſdem, datæ vndecimo Kalen. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius, quæ ſic incipiunt: Ezechielis Prophetæ magna eſt ſententia, &c.

To. 2. an. 262. n. 34. & ſeq.

b *Mariani, & Iacobi.*] De his item hac die Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus item in catalogo lib. 4. cap. 104. Extant horum Acta, quæ recitat Sur. tom. 2.

To. 1. an. 46. n. 2. & an. 95. n. 7. & ann. 98. nu. 11.

c *Eutropij Epiſcopi.*] Vſuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 105. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniacen. epiſtol. 2. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica S. Eutropij per Leontium Epiſcopum reſtituta. De eodem Eutropio ſcripſit carmen laudis Franc. Bonad. ſanctor. lib. 2. Monod.

To. x. an. 855. n. 64

d *Amatoris, & ſoc.*] Horum martyrij res geſtas ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanct. lib. 3. cap. 13. Paſſos teſtatur hac die, æra octingenteſima nonageſimatertia, a Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimoquinto.

To. 5. an. 397. n. 52.

e *Laurentij, & ſoc.*] De his etiam tabulæ eccleſiæ Nouarienſis, quas vna cum rebus geſtis prædictorum ſanctorum martyrum Romam miſſas accepimus. Plura de iiſdem in vita ſancti Gaudentij eiuſdem ſedis Epiſcopi, quam recitat Mombritius tomo primo vit. ſanct. Paſſi ſunt hi temporibus Valentiniani Imp. ſubita graſſatione Gentilium in eoſdem irrumpente, vt factum eſt etiam eodem ſæculo in martyres Anaunenſes. Placuit hic deſcribere antiquum epigramma exculptum in marmoreo ſepulchro, quod dictorũ ſanctorum martyrum ſacris oſſibus eſt refertum, ex quibus medicus liquor manare conſueuit. Eſt enim huiuſmodi:

Aſpicis hoc marmor tumuli de more cauatum?
Id ſolidum eſt intus, rima nec vlla patet,
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas:
Manat ab ingeſtis oſſibus iſte liquor.
Si dubitas, medio ſudantes tolle ſepulchro
Relliquias dices: Vnda ſalubris vbi eſt?

f *Aphrodiſij, & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, ac recentiores, aſſentiunturq. vet. manuſcripta.

To. 2. an. 254. nu. 24. & 25.

g *Maximi.*] De eo etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quæ quo breuiora, eo fideliora eſſe noſcuntur. Habet ea Surius tom. 2. Accepta videntur ex Actis publicis, quæ Proconſularia dicebantur: ſic enim ea apud Auguſtinum contra Donatiſtas appellata reperiuntur.

h *Sophiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, vbi & ſacra eiuſdem pignora condita debito honore coluntur.

cir. a. 380.

i *Seueri Epiſc.*] Huius Acta ex antiquis monumentis nuper edidit Paul. Regius. Claruit temporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipſum puto Seuerum, ad quem extat S. Ambroſij epiſtola. Irrepſit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior eſt exiſtimatus. Paulo ante ſeuerum ſedit ibi Maximus Epiſcopus Catholica fide præſtantiſſimus, qui cum reſiſteret Arianorum perfidiæ, poſt Conciliabulum Ariminenſe actus eſt in exilium. De eo mira ſcribit Marcellinus preſbyter in libello, quem obtulit Theodoſio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Epiſcopi nomine vetus eccleſia, quæ annis præteritis conceſſa eſt Fratribus Prædicatorum, qui ibidem ſub piæ memoriæ, ac ſpectatiſſimę noſtrorum temporum ſanctitatis viro R. magiſtro Paulino Lucenſi; reſtitutore priſtinæ obſeruantiæ regulæ S. Dominici, ſumma cum laude ſanctiſſimæ vitæ inſtitutum, ſicut in alijs pleriſq. locis, in ea vrbe primum aggreſſi, feliciſſime propagarunt.

To. 3. an. 324. nu. 101. & 10. 4. a. 394. n. 99. obitus.

k *Donati Epiſc.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit eius res geſtas Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombrit. tomo 1. in vita ſanct.

To. 8. an. 676. n. 13.

l *Erconualdi Epiſc.*] Scribit res ab eo geſtas Gothzelinus Morimnenſis, vt conſtat ex catalogo ſcript. Britan. De eo præterea Beda de geſtis Anglorum lib. 4. cap. 6. item Trithemius de viris illuſtribus ordinis ſancti Benedicti lib. 4. c. 163. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

M A I V S.

xviij. E Kalendis Maij. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u		A	B	C	D	E		f	F	G	H	M		N	P
21	22		23	24	25	26	27		28	27	28	29	1		2	3

NATALIS Beatorum Apoſtolorum Philippi [a] & Iacobi; [b] ex quibus Philippus poſtquam omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſet, apud Hierapolim Aſiæ ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioſo fine quieuit: Iacobus vero, qui & frater Domini legitur, & primus Hieroſolymorum Epiſcopus, e pinna templi præcipitatus, confractis cruribus, ac fullonis fuſte in cerebro percuſſus interijt, ibiq. non longe a templo ſepultus eſt. In Ægypto ſancti Hieremiæ [c] Prophetæ, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq. ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrum fideles (vt refert ſanctus Epiphanius) ſupplicare conſueuerunt, indeq. ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, beati Andeoli [d] ſubdiaconi, quem ſanctus Polycarpus vna cum alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prædicandum verbum Dei. Hic ſub Seuero Imperatore ſpinoſis fuſtibus cæſus, demum enſe ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conſciſſo, martyrium conſummauit. Oſcæ in Hiſpania Sanctorum martyrum Orentij [e] & Patientiæ. Seduni in Gallia paſſio S. Sigiſmundi [f] Regis Burgundionum, qui in puteum demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiodori ſancti Amatoris [g] Epiſcopi & confeſſoris. Auſcij ſancti Orientij [h] Epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi [i] Epiſcopi, & Vualburgæ Virginis. Bergomi ſanctæ Gratæ [k] Viduæ.

M A I I 1.

To. 1. an. 44. n. 32. & an. 54. n. 3. & an. 58. n. 113. & ſeq.

PHILIPPI *& Iacobi.*] De Philippo & Iacobo, Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, Græci vero in Menologio xviij. kal. Decemb. de Philippo, de Iacobo autē ſeorſum xiij. Kal. Iulij. Vetus autem inſcriptio aliter ſe habebat, quæ ex antiquis manuſcrip. Martyrologijs & ex Sacramentarijs apud Microlog. cap. 55. ponitur in hunc modum: Feſtiuitas SS. Apoſtolorum Iacobi & Philippi, & omnium Apoſtolorū, &c. Huius inſcriptionis ratio ibidem ponitur. Præterea quæ de Philippo in ſacro leguntur Euangelio, Clemens Alexan. lib. 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dominus dixit:

Sine

Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos, tu me ſequere. Lucæ 9. Ob conuenientiam nominis cum Philippo diacono vno ex ſeptẽ ab Apoſtolis ordinatis, factum reperitur, vt confuſis ipſorum rebus geſtis, quod vnius eſt, alteri tribuatur; vt inter cetera, filiæ quæ ex Act. Apoſtolorum cap.6 & 21. Philippi diaconi eſſe noſcuntur, ipſæ a nonnullis Philippo Apoſtolo tribuuntur, vt de eo feciſſe videtur Clemens Alexand. quem citat Euſebius hiſt. lib.3.cap.24. idemq. Polycrat. apud Hier. de ſcript. Eccleſ. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euſeb. hiſt. lib.2.cap.25. qui & ipſe aliquando eaſdem Apoſtoli eſſe filias ſcribit lib.3.cap.33. quamuis ſuperius diaconi filias eſſe dixiſſet. Filias item tribuit ei Iſidorus libro de vit. et mort. ſanct. cap.75. licet alterius cuiuſpiam potius quam Iſidori ſit illud opus. ſed cum hæc longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniori loco de his egimus. Quod autem hic dicitur, omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſe: Philippum Apoſtolum in Aſia Superiori Euangelium prædicaſſe, Scythiam inſuper peragraſſe, ac demum reuerſum in Phrygiá, martyrio occubuiſſe, tradunt Niceph. hiſt. lib.2. cap.39. Metaphraſt. in Actis ipſius, quæ recitat Lippom. tom.6. & Surius tom.3. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. cap.75. qui addit & Gallis Euangelium prædicaſſe; ſed puto, Galatis, pro Gallis eſſe reſtituendum. Galatæ enim Gallorum coloni, Phrygiæ partem incoluere. Plinius lib.5. cap. vlt. De Hierapoli in Phrygia, vbi paſſus, & honorifica ſepultura conditus eſt. hæc S. Io. Chryſoſt. in homil. in duodecim Apoſtolos: Philippus miraculis conſeruat Hierapolim. De mortis genere ſcribit Euſebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apoſtolum cruci affixum, ac lapidibus inſuper obrutum: diuerſa tamen refert Metaphraſtes vbi ſupra, & Nicephorus lib.2.cap.39. Apud Hippolytum in commentariolo Græce ſcripto legi Philippum tempore Domitiani Imp. eſſe crucifixum capite inuerſo; accepimus illum ex biblioth. Card. Sirleti. Feruntur pleraq. de Philippo ſub incerto auctore lib. de paſſionibus Apoſtolorum, & alia ſub nomine Abdiæ, quæ licet apocrypha cenſeantur, vera tamen nonnulla ibi eſſe, mihi facile perſuadeo. Eſt celebris Romæ memoria SS. Apoſtolorum Philippi & Iacobi, vbi ſacra eorum corpora requieſcunt; de qua hæc Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imper. de imaginibus. Pelagius Papa, atque ſucceſſor eius Ioannes, miræ magnitudinis eccleſiam Apoſtolorum ædificantes, hiſtorias diuerſas tam in muſiuo, quam in varijs coloribus cum ſacris pingentes imaginibus, & a tunc vſque hactenus a nobis venerantur. Hæc Hadrianus. Rurſus autem in libro de Roman. Pontificibus in Pelagio Papa Primo hæc leguntur: Eodem tempore initiata eſt baſilica Apoſtolorum Philippi & Iacobi: quæ dum initiaretur fabricari, mortuus eſt. Hæc ibi. Et in Ioanne eius ſucceſſore: Hic, inquit auctor, perfecit eccleſiam SS. Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus ſanctorum Apoſtolorum nomine longe ante prædictorum Pontificum tempora Romæ erat, cuius frequens eſt mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa, & in Concilio Romano ſub S. Gregorio Pontifice.

b *Iacobus*] Hic frater Domini, Iuſtus, idẽque Minor eſt appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuiſſe Epiſcopum Hieroſolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euſeb. hiſt. lib.2.cap.26. Ioannes Chryſoſtomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Epiſcopali adhuc ſuperſtite temporibus Conſtantini, ſcribit Euſebius hiſt. lib.7.cap.14. De lamina aurea, quam vt ſummus ſacerdos eius eccleſiæ geſtare conſueuit, ſcribit auctor de excid. Hieroſ. qui dicitur Hegeſippus, Euſebius lib.2.cap.22. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. in Iacobo, & Epiphan. in Panar. hæreſ.78. qui omnes & eiuſdem inſtitutum vitæ deſcribunt. Illam vero quorumdam ſententiam de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi a Iacobo Iuſto diſtinguitur, in Annal. Eccleſ. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegeſippo deſcribit Euſebius hiſt. lib.2.c.22. Perpauca vero Ioſephus Antiquit. lib.20.c.8. Origenes libro primo contra Celſum, Metaphraſt. & alij de eodem pluribus.

To.1. in Appar.n. 64.et ſeq. & an.44. num.1.& ſeq. & n. 36.et ſeq. & an. 63. num.1.& ſeq.

c *Hieremiæ Prophetæ.*] De eodem non tantum Latini omnes, ſed & Græci hac die agunt in Menologio. Præter ea quæ de Hieremia in diuinis Scripturis leguntur, ſcribit de eo Ioſephus Antiquit. lib.10.cap.6.7.10. & 11. Epiphan de vit. & interitu Proph. cap.8. Hieron. cap.1. in Hierem. & cap.23. & in præfat. 118. Iſid. cap.38. Hieremiæ foueam Conſtantinus miro exornauit ædificio, vt ſcribit Nicephorus hiſt. lib.8.c 30. Cur autem in diuinis Scripturis non ſunt ſcriptæ neces Prophetarum, quos a Iudæis occiſos eſſe Chriſti teſtimonio comprobatur; vide quæ ſcribit Origenes ad Africanum, cum agit de Suſannæ hiſtoria: de oſſibus Hieremiæ Proph. tranſlatis ad Tetraphilum, vide in Prato ſpirit. cap.77.

d *Andeoli.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij plnribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuarienſe, eiuſdem nominis Caſſiodorus erexit nobiliſſimum monaſterium, quod illuſtrius reddidit præclara bibliotheca, quam magno cum labore & impenſa collegit, quam deſcriptam habes in duobus illis libris quos ſcripſit erudiriſſime de Inſtit. diuin. lect. De ipſo autem monaſterio Viuarienſi habes ibid. lib.2.c.29. An autem in eodem territorio Viuarienſi fuerit monaſterium Caſſiodori, non auderem affirmare; cum præſertim, ſecundum deſcriptionem Caſſiodori, alio in loco potius eſſe poſitum videatur.

To. 2. A. 205. n.27

Cir. Ann. 250.

e *Orentij & Patientia.*] In flore ſanct. Hiſp. ex vet. monumentis Oſcenſis eccleſiæ leguntur hi parentes fuiſſe S Laurentij martyris.

To. 6. A. 494. nu. 68. & plu ra to. 7.

f *Sigiſmundi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turonenſis hiſtor. Francor. lib. 3. cap. 5. & 6. & exactius de gloria martyrum cap. 75. Aym. lib. 2. cap. 4. Ado Viennen. in chron. anno Domini 492. Sigebertus refert eius necem anno Chriſti 515. & alij plures, nouiſſime vero Papirius Maſo, qui etſi breuius, diligentius tamen ceteris (mea ſententia) res Francorum conſcripſit.

To 5. An. 431. nu. 168.

g *Amatoris Epiſcopi.*] Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Huius vitam erudite conſcriptam extare dicit Molanus, ſed nobis hactenus incognita eſt: ea tantum legimus de S. Amatore Epiſcopo, quæ Conſtantius ſcripſit in Actis S. Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. cap. 2. 3. 4. & quæ Surius refert 10. 7. hac die. Mentio de eodem habetur in vita ſancti Patricij Epiſcopi Hibernorum. Huius opera delata eſſe in Gallias corpora ſanctorum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorumdem martyrum, quæ recitat Mombrit. tom. 2. De eodem Vinc. lib. 20. cap. 6. Mentio habetur de ipſo etiam in vita ſancti Mamert. apud Mombrit. tomo 2. vit. ſanct pag. 70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 4. cap. 113. & alij. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Domini quadringenteſimo vigeſimoprimo. Numeratur ſextus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis.

h *Orientij Epiſc.*] De eo hac die Vſuardus, Ado item, ſed eum Toloſæ ponit.

i *Aſaphi Epiſc. & Vualburg.*] In Anglicana eccleſia de his vna ſimul agi percepi. Beda autem hac die tantum de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Surius tomo 7. Scriptam eſſe vitam eius a Vuilibaldo Epiſcopo, tradit Molanus in annot. ad Vſuard. De ea item Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 250. Claruit circa annum 750. To. 9. An. 725. n. 14.

K *Grata.*] De ipſa etiam tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam alij. An. 305. Benalius.

xxvij. C Sexto Nonas Maij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ALEXANDRIÆ natalis S. Athanaſij [a] eiuſdem vrbis Epiſcopi, ſanctitate & doctrina clariſſimi, in cuius perſecutionem vniuerſus pene Orbis coniurauerat: ipſe tamen Catholicam fidem a tempore Conſtantini vſque ad Valentem aduerſus Imperatores, Præſides, & innumeros Epiſcopos Arianos ſtrenue propugnauit; a quibus plurimas perpeſſus inſidias, profugus toto orbe actus eſt, nec vllus ei tutus ad latendum ſupererat locus: tandem ad ſuam eccleſiam reuerſus, poſt multos agones, multaſque patientiæ coronas, quadrageſimoſexto ſui ſacerdotij anno migrauit ad Dominum, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romæ ſanctorum martyrum Saturnini [b], Neopoli, Germani, & Cæleſtini, qui multa paſſi, in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt. Item SS. martyrum Exuperij [c], & Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt. Hiſpali S. Felicis [d] diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis [e] Epi-

ſcopi

ſcopi & martyris, qui vna cum ſanctis Epiſcopis Eugenio & Longino, doctrina, & miraculis aduerſus Arianos decertans, ab Hunnerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hiſpania ſancti Secundi [f] Epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ ſancti Antonini [g] Epiſcopi, ordinis Prædicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

M A I I 2.

Plura to. 3. & 4. pueritia, to.4. ann. 311.n.61. & ſeq. electus Epiſcop. an. 326. n. 1. & ſeq. obitus to. 4. an.372.n. 63.

ATHANASII *Epiſcopi*. a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam eadẽ die in Menologio: qui & de eodem iterum agunt xv. Kalen. Februarij, vt conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. Puto illa die agi, more maiorum, de eius ordinatione. Habuit ſanctus Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentam orationem; plurima in laudem eiuſdem in oratione ad Epiſcopos Ægypti, & alijs in locis: S. Baſilius etiam de eo præclara; cuius extant ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47. & ſequen. vſque ad 52. Habetur eius Acta in vnum collecta ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno; alia inſuper, quæ edidit Metaphraſtes: quæ etſi multa magnaq. videantur, breuiſſima tamen & quaſi ieiuna mihi videntur, ſi conferantur cum amplioribus, quæ cum ex ipſius ſcriptionibus tum ex priſcis auctoribus tam Græcis quam Latinis colliguntur: quæ & nos pro virili ſummo cum labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal. Eccleſ. Satis tibi ſit, lector, ex Gregorij Nazianzeni elogio hic tantum libaſſe tanti Patris excellentiam, qui in ea oratione quam in laudem Heronis ſcripſit, hunc ipſum poſt alias laudes, oculum orbis, ſacerdotum Antiſtitem, vocem ſublimem, fidei columen, Chriſti lucernam, & ſecundum Præcurſorem appellat. Migrauit autẽ ex hac vita, Modeſto & Arintheo Conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadraginta: numeratur hic annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 372. Venerandum corpus eius Venetias tandem translatum, illic honorificentiſſime aſſeruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apoſtoli ſedes, Athanaſio magnus oppugnationum procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tamquam aſylum & perfugium calamitatum omnium ſanctiſſimi viri; non ſine diuino conſilio factum videtur, vt fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriente propagandæ & Eccleſiaſticæ vnionis conciliandæ cauſa iterum quodammodo poſt annos mille ducentos & amplius ad Vrbem redierit, præclaro ei conſtituto domicilio. Nam Gregorius XIII. Pont. Max. ſtudioſiſſimus Catholicæ fidei propagator, cupidiſſimusq. Orientalis Eccleſiæ vnionis & pacis, Romæ templum egregium S. Athanaſij nomine conſtruxit, collegiumq. Græcorum inſtituit, vbi complures adoleſcentes bonis moribus & Orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur; ex quo Seminario vberes aliquando pietatis fructus ad Orientalem Eccleſiam venturos, Dei benignitate, & S. Athanaſij patrocinio, ſperare licet.

b *Saturnini & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

c *Exuperij & Zoes*.] De his etiam hac die Græci in Menologio. Erexit Iuſtinianus Imp. nobilem eccleſiam nomine S. Zoe martyris, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

To.2. an. 140.n.4.

d *Felicis diaconi*.] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

e *Vindemialis Epiſcopi*.] Meminit Vindemialis Epiſcopi Victor Vticenſis in appendice ad tertium librum, vbi agit de martyrio ſeptem fratrum. Fuit (vt ait) Epiſcopus Capſenſis ciuitatis: de cuius martyrio agit Gregorius Turonenſis hiſt. Franc. lib. 2. cap. 3. licet diuerſe Petrus in catalogo lib. 4. cap. 116. ſed perperam, vt apparet.

To.6. an. 484. nu. 71. & ſeq.

f *Secundi Epiſc.*] Fuit hic vnus ex illis primis Epiſcopis, qui a ſancto Petro ordinati, ab eodem in Hiſpaniam miſſi ſunt. Porro in Breuiario Toletano non tantum de ſecundo, ſed & de ceteris hac die agitur, hymnuſq. ſacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere.

To. 1. an. 46. nu. 2.

g *Antonini Epiſcopi*.] Huius res geſtæ iuſſu Clementis VII. Rom. Pont. a F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conſcriptæ ſunt. De eodem plura Franc. Caſtel. lib. 3. de vir. illuſtr. ordinis Prædic. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1459. Relatus eſt autem in numerum Sanctorum ab Hadriano VI. Papa anno 1523.

Obijt an. 1459.

xvj. D Quinto Nonas Maij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] ſacroſanctæ Crucis Dominicæ, ſub Conſtantino Imperatore. Romæ via Numentana paſſio ſanctorum martyrum Alexandri [b] Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorum: ex quibus Alexander ſub Hadriano Principe & Aureliano Iudice poſt vincula, carceres, equuleum, vngulas, & ignes, punctis [c] creberrimis per tota membra confoſſus, ac peremptus eſt: Euentius vero & Theodolus poſt longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati ſunt. Narniæ S. Iuuenalis [d] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Alexandri [e] militis, & Antoninæ virginis, quæ in perſecutione Maximiani ſub Præſide Feſto ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanſerat, mutato habitu clam educta, cum eo poſtmodum iuſſa eſt torqueri: & ambo ſimul præciſis manibus in ignem pro Chriſto iniecti, egregio peracto certamine, coronantur. In Thebaide SS. martyrum Timothei [f], & Mauræ coniugis, quos Arianus Præfectus poſt multa tormenta cruci iuſſit affigi, in qua nouem diebus viui pendentes, ac ſeipſos in fide roborantes, martyrium conſummarunt. Aphrodiſiæ in Caria ſanctorum martyrum Diodori [g] & Rodopiani, qui in perſecutione Diocletiani a ciuibus ſuis lapidati ſunt.

MAII 3.

To. 3. an. 311. n. 41. & an. 326 nu. 42. & ſeq & to. 5. an. 397. nu. 11.

INVENTIO *ſanctæ Crucis*. a] Beda ac ceteri Latinorum hac die: Græci tantum de Exaltatione xviij. Kalen. Octobr. tam ex vet. Menolog. quam ex conſtitut. Emmanuelis Imp. Item Niceph. lib. 13. c. 37. & Metaphraſt. in vita S. Io. Chryſoſtomi in fine. Inuentionem Crucis cum Græci nó habeant in Menologijs, ea eſſe cauſa videtur, quod inter mobilia feſta eadem adnumerabatur: tertia enim die a Reſurrectione Domini celebrabatur Crucis reſurrectio, cum nimirum ſurſum emergens, miraculis coruſcauit. Id enim habes ex oratione in ſanctam Crucem habita a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, quam in Latinum a ſe translatum edidit noſter Achilles Statius. Quoniam autē Gelaſius in decreto de libris apocryphis apud Grat. diſt. 15. cap. ſancta Romana, non ita probat ſcripturam de Inuentione S. Crucis; ſane putandum eſt illam quidem diuerſam eſſe ab ea hiſtoria, quæ a S. Ambroſio narratur ac probatur in ea oratione, quam habuit in funere Theodoſij Imperatoris, & a S. Paulino in epiſt. 11. ad Seuerum, ab ipſo inſuper Sulpitio Seuero hiſt. lib. 2. Rufin. lib. 1. cap. 8. Socrat. lib. 1. c. 13. Sozom. lib. 1. c. 1. ac denique a Theodoreto lib. 1. c. 18. & alijs. qui ab his accepiſſe videntur. In Inuentione

S. Crucis

S. Crucis mortuum reſtitutum ad vitam, Paulinus atque Seuerus affirmant: Græcorum autem aliqui ægrotantem potius conualuiſſe teſtantur. Verum vtrumque factum eſſe, Niceph. tradit lib. 8. cap. 29. Teſtatur idem Paulinus ſtupendum plane ac perenne miraculum de ligno ſanctæ Crucis toti Orbi notiſſimum; nam cum vndique e remotiſſimis etiam regionibus Hieroſolymam religionis ergo Chriſtiani confluere conſueuiſſent, acciperentque de ligno eiuſdem ſanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operante, nullam ſentiebat ex diminutione iacturam. S. Cyrillus etiam catech. 10. affirmat totum terrarũ Orbem ligno ſanctæ Crucis Hieroſolymis accepto eſſe locupletatum. Erat cuſtodia Crucis demandata vni ex ſanctoribus cleri Hieroſolymitani, cuius muneris mentio habetur in Concil. Chalcedonenſi: at Paſchatis tempore ex adytis templi eadem populo adorãda producebatur, vt in eadem epiſtola teſtatur S. Paulinus. Illud non omittimus, Græcos aliam etiam de S. Cruce celebrare conſueuiſſe ſolemnitatem ad xvj. Kal. Iunij, qua recolitur memoria admirandę illius apparitionis Crucis ſigni ſupra Hieroſolymam meridie factæ; cuius rei geſtę hiſtoriam S. Cyrillus tunc eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus exacte deſcribit poſt catecheſes: teſtantur hæc ipſa eorum Menologia, & Metaphraſtes.

To. 2. an. 132. nu. 1. & ſeq. b *Alexandri Papæ.*] De eo hac die Beda, & alij Latinorum. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in to. 3. De eius ſucceſſione ſcribit Irenæus lib. 3. c. 3. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. c. 4. Epiph. in Panar. hæreſi 27. Auguſt. epiſtola 165. & alij. Vnus Optatus recenſens ſeriem Romanorum Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexandrum præterijſſe videtur; quod vitio librariorum potius accidiſſe credimus: nam in tabulis eccleſiæ Africanæ, quas recenſet S. Auguſtinus, Alexander adnumeratur poſt Euariſtum. Emendatum hic fuit, quod quadam incuria irrepſerat, hunc paſſum ſub Aureliano Principe, qui quidem longe poſt Alexandri tempora imperauit. Pro Principe, Iudex eſt poſitus, qui hiſce Hadriani temporibus in Chriſtianos gladiũ poteſtatis acuerat, vt conſtat ex Actis aliorum ſanctorum martyrum, qui paſſi ſunt ſub Hadriano Imper. Irrepſit item mendum, vt loco Hadriani, Traianus poſitus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus eſt Traianus Hadrianus. At vero ſub Hadriano Imp. Alexandrum Rom. Pontif. conſummaſſe martyrium, in noſtris Annal. Eccl. pluribus demonſtrauimus; idipſum eius Acta profitentur.

c *Punctis creberrimis.*] Non ad cruciandum tantummodo, ſed & ad inferendam necem eiuſmodi ſupplicium excogitatum eſt a Caio Caligula ſæuiſſimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio. ca. 30. non temere in quemquam, niſi crebris & minutis ictibus animaduerti paſſus eſt, perpetuo notoque præcepto ita fieri, vt ſe mori ſentiant. Hæc Sueton. qui & in Galba c. 17. minutiſſimis ictibus ipſum Galbam fuiſſe excarnificatum teſtatur. Porro diuerſum erat hoc ſuppliciũ ab illo, quod ad excruciandum tantum, non autem ad occidendum inferri ſolitum erat, quod Stimuleum dictum, furibus ſeruis admoueri conſueuit; de quo ſæpius Plautus, vt in milite glorioſo his verbis: Neque niſi ſupplicium ſtimuleum de te datur. In Aſinaria: Vtinam ſtimulus in manu mihi ſit. Et in Menæchmis: At ego te pendentem fodiam ſtimulis triginta dies. Stimulis latera ſanctorum martyrum eſſe ſæpe confoſſa, eorum Acta teſtantur. De Hippolyto Prudentius hymno 11.

Illaque infeſtis perfodiunt ſtimulis.

d *Iuuenalis Epiſcopi.*] De ipſo etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Extãt eius Acta, quæ in compendium redacta Surius recitat tom 7. hac die. Cum autem tam eius geſta, quam etiam cuncta Martyrologia, tum edita, tum manuſcripta teſtentur, hunc abſque martyrio in pace quieuiſſe; plane conſtat, hũc alium eſſe ab eo quem S. Gregorius homilia 27. in Euang. appellat martyrem, eumdemque Narniæ ſepultum dicit. Duos potius eiuſdem eccleſiæ fuiſſe Iuuenales, ſicut Veronæ Zenones, & Rauennæ Vitales, verius exiſtimamus, quam erraſſe S. Gregorium. His accedit, quod Nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quam apud Bedam, Vſuardum, Adonem, ac ceteros, de alio agitur Iuuenale, eodemque martyre, quem illum eſſe putamus Narnienſem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Erat olim in eius ſepulchro in ſacra crypta poſito eiuſmodi epitaphium.

Secreti locus eſt intus, ſanctiq. receſſus,
Quem famulus Chriſti ſãctus Iuuenalis amauit
Sanctorum ſocius, meritis euectus in aſtra:
Rupe caua placuit tumulari membra ſepulchro,
Ne polluta manus ſacrum contingere poſſit.

Excriptum eſt ex cod. manuſcripto eccleſiæ Catanen. vbi & eius vita legitur, ſed admodum deprauata. Non tantum Narniæ, ſed Foſſani in Taurinis etiam eius ſacra pignora tranſlata, magno in honore habẽtur, vbi eius venerandum corpus tranſlatum haberi dicitur: eſt ſolemniſſima memoria ſancti Iuuenalis; in cuius officio eccleſiaſtico vtroſque Iuuenales confuſos reperi, dum in oratione, eademque peruetuſta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem cõfeſſorem. In honorem S. Iuuenalis Beliſarius monaſterium apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom. Pontif. in Vigilio legitur.

e *Alexandri & Antonina.*] Agunt de his Græci etiam in dicto Menol. ad vj. Idus Iunij, vbi res geſtæ hiſtoria fuſius enarratur. Iidem teſtantur ibidem eorum corpora Cõſtantinopoli aſſeruari. Scribit & de his Niceph. hiſt. lib. 7. To. 3. an. 309 a nu. 26. & infra.

lib.7.c.13. licet nomina eorum reiiceat. Nec quis exiſtimet ob ſimile certaminis genus eoſdem hos eſſe cum Theodora & Didymo, de quibus ſupra quarto Kalend. Maij. Cum etenim frequẽter Chriſtianæ feminæ ad proſtibulum damnarentur, ſæpius ſimilis caſus potuit accidiſſe: quinetiam Palladius in Lauſiacis idipſum de alia virgine Corinthi accidiſſe ex Hippolyto deſcribit c.54. Porro eiuſmodi fallaciæ artem eludendi cuſtodes mutatione habitus, primæ omnium ſuo exemplo docuerunt feminæ Lacedæmoniorũ, quæ iiſdem technis maritos ſuos a nece ſubduxerunt, ſeipſas loco illorum tradentes. hæc apud Valer. de amore coniug. lib. 4. c. 6. exter. cap. 3. Horum Acta, quæ hic compendio deſcribuntur, longe vberius Metaphraſtes deſcripſit: extant. Latine reddita a Lippom. tomo 7. & apud Surium tomo 3. Qualis autem eſſet harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, conſule dicta ſuperius in Agnete.

f *Timothei & Maurę.*] Græci item de his agunt hac die in Menologio, ibique eorum Acta fuſius explicantur. To. 2. an. 253. nu. 110.

g *Diodori & Rodop.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & quæ paſſi ſunt tormenta numerantur. To. 2. an. 305. n. 16.

25. xxv. E

Quarto Nonas Maij. Luna. 4

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

t u A B C D E f F G H M N P

24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

APVD Oſtia Tiberina natalis ſanctæ Monicæ [a] matris B. Auguſt. cuius ille præclaram vitam in lib. 9. Confeſſionum teſtatam reliquit. In metallo Phennenſi Palæſtinæ natalis B. Siluani [b] Gazzæ Epiſc. qui in Diocletiani perſecutione Galerij Maximiani Cæſaris mandato cum plurimis ſuis clericis martyrio coronatus eſt. Item ſanctorum trigintanouem [c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, poſt ferri candentis aduſtionem, & alia tormenta, ſimul capite cæſi ſunt. Hieroſolymis S. Cyriaci [d] Epiſc. qui cum loca ſancta [e] viſitaret, ſub Iuliano Apoſtata cæſus eſt. In Vmbria S. Porphyrij [f] martyris. Nicomediæ natalis S. Antoniæ [g] martyris, quæ nimium torta & varijs afflicta cruciatibus, altero brachio tribus diebus ſuſpenſa, & in carcere biennio detenta, ad vltimum a Priſcilliano Præſide in confeſſione Domini flammis exuſta eſt. Lauriaci in Norico Ripenſi S. Floriani [h] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, Aquilini Præſidis iuſſu, ligato ad collum ſaxo in flumen Aniſum præcipitatus eſt. Tarſi ſanctæ Pelagiæ [i] virginis, quæ ſub Diocletiano in bouem æneum candentem incluſa, martyrium compleuit. Coloniæ ſancti Paulini k martyris. Mediolani ſancti Venerij [l] Epiſcopi, cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſtola ad eum ſcripta teſtatas reliquit. In territorio Petragoricenſi ſancti Sacerdotis [m] Epiſcopi Lemouicenſis. Antiſiodori ſancti Curcodomi [n] diaconi.

T.4. ann. 377. n. 8. obitus an. 389. nu.1. & ſeq.

a MONICÆ.] Huius præclaras res geſtas inde a pueritia ſcripſit S. Auguſtinus beatæ matris glorioſus filius, lib. 9 confeſſ. a cap.8. vſque ad 13. cetera autem ſupra lib. 5. cap. 8.& lib. ſexto, cap. duodecimo. Quo autem potiſſimum anno ex hac vita migrarit, inde etiā colligi poteſt, quod ſanctus Auguſtinus eius obitum contigiſſe narrat, cum eſſet reuerſurus Carthaginem vna cum ea. Porro idem ipſe lib. 4. cap. 25. contra Petilianum ait ſe ex Italia rediſſe in Africa occiſo Maximo tyranno; quem conſtat necatum eſſe Theodoſio ſecundum & Cynegio Conſulibus, menſe Auguſti. Sequenti itaque anno, Timaſio & Promoto Conſſ.(qui ſecundum Faſtos Onuphrij ponitur annus a Chriſto Domino 389) S. Auguſtinus vna cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Oſtia Tiberina conſediſſet, menſe Maij, hac ipſa die, poſt ſuauiſſima de regno cæleſti colloquia, ſanctiſſimam matrem ad cælos abeuntem præmiſit, annum ætatis agentem quinquageſimum ſextum, vt ipſe ſcribit lib. nono confeſſionum capit. 11. in fine.

T. 3. ann. 309.n.19.

b *Siluani Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius martyrio & ſociorum, ac de loco vbi ſunt paſſi, ſcribit Euſebius hiſt. l. 8. c.17.22.& 25. ex quo Niceph. lib 7.cap.16.& 27.& alij.

T.3. ann. 309.n.21.

c *Trigintanouem mart.*] De his item Beda, Vſuard. & Ado. His autem quæ hic emēdata ſunt, conſentiunt Græcorum hiſtorici, Euſebius lib.8.cap.22. & Niceph. lib.7.vbi ſupra. Longe vero grauior error illius eſt, qui putat hos illos eſſe martyres, qui paſſi ſunt temporibus Valentis Imp. quando defuncto S. Athanaſio, Petrus electus fuit Epiſcopus Alexandrinus, aduerſante Lucio Arianorum Epiſcopo; cuius rei geſtæ hiſtoriam monumentis mandauit Theodoretus hiſt. l. 2.cap. 20. Hi etenim, de quibus nunc agimus, paſſi ſunt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris, vt exacte deſcribit Euſebius hiſt. lib.8.ca.22.& Niceph. lib.7. cap.16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, præter locum Phennenſium metallorum: nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt: non enim illi, vt iſti, capite truncati ſunt.

T.4. ann. 363.n.20.

d *Cyriaci Epiſc*] De hoc item Beda, Vſuardus, Ado, & alij: a quibus omnibus cum paſſus dicatur Hieroſolymis temporibus Iuliani Apoſtatæ, non tamen quod fuerit Epiſcopus Hieroſolymorum: eo etenim tempore S. Cyrillus hic ſedebat, qui ſuperuixit vſque ad Theodoſij tempora, interfuitq. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Hic vero, de quo agitur, fuit Epiſcopus Anconitanus, cuius & Acta accepimus ab eius eccleſia, ſed quæ aliqua indigeant caſtigatione. Celebratur eiuſdem translatio Nonis Octob.

e *Cum loca ſancta viſitaret.*] Quam frequens ea tempeſtate ex toto orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca ſancta, teſtis eſt S. Hieron. qui ea quæ vidit, ſcriptis conſignauit. In procemio enim lib.7. in Ezech. ad Euſtoch. habet hæc verba: Fateor me explanationem in Ezechielem multo ante tempore promiſiſſe, & occupatione de toto orbe huc venientium implere non poſſe: dum nulla hora, nullumq. momentum eſt, in quo non fratrum occurramus turbis, & monaſterij ſolitudinem hoſpitum frequentia commutemus; tantum, vt claudendum nobis ſit oſtium; aut ſcripturarum, per quas aperiendæ ſunt fores, ſtudia relinquenda. Et ad Paulinum epiſt.13. De toto, inquit, huc orbe concurritur; plena eſt ciuitas vniuerſi generis hominum, & tanta vtriuſque ſexus conſtipatio, vt quod alibi ex parte fugiebas, hic totum ſuſtinere cogaris, &c. Ex vniuerſo inſuper orbe Chriſtiano Hieroſolymas mitti eleemoſynas conſueuiſſe, idem teſtatur, ſcribens aduerſus Vigilantium. Sicut autem S. Hieron. Paulinum tyrocinium monaſticæ vitæ auſpicantem, a peregrinatione eiuſcemodi reuocat, ita & S. Gregorius Nyſſen. monachos ac ſacras virgines eiſdem teneri ſtudijs ægre tulit; cum ea occaſione illi ſolitudinis, iſtæ verecundiæ, ſanctiq. pudoris diſpendium pati ob nimiam hominū frequentiam cogerentur: in eamq; ſententiā, vt apparet, libellum illum ſcripſit de his qui adeunt Hieroſolymam, quem recitat Lippoman. t. 2. His exceptis, quam laudanda, vtilis, & fructuoſa ſit eiuſmodi peregrinatio, pluribus docet S. Hieron. epiſt. 17. ad Marcellam.

f *Porphyrij*] Habetur mentio de eo in Actis S. Venantij qui paſſus eſt Camerini; legimus ea manuſcrip. ſed in nonnullis emendanda. An. 254.

g *Antonia.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio pridie Id. Iunij. Diuerſa hæc eſt ab Antonina, de qua ijdē agunt pridie huius diei. Cir. ann. 310. de Priſcilianoſit mēt.

h *Floriani*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius Acta relata a Surio in tom. 4. Mombrit. tom. 1. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 21. Plura de eodem in Breuiario Polon. & Cuſpin. in Auſtria. Legimus inſuper eius res geſtas manuſcrip. Extat de eodem elegans epigramma Bonad. Santon. lib. 2 monod. 59. t. 3. an. 311. n. 18. t. 2. ann. 297. n. 24.

i *Pelagia.*] De Pelagia Tarſenſi agunt hac die Græci etiam in Menologio. Pluribus deſcripta eius Acta ex Metaphraſte recitat Lippom. to. 7. & Surius to. 3. T. 2. ann. 305. n. 15

k *Paulini.*] De eo Molanus in addit. ad Vſuardum, & Galeſin. ex tabulis eccleſiæ Colonienſis.

Veterij

T. 5. ann. l *Venerij Episc.*]Meminit S. Venerij Pauli-
397. n. 41. nus in vita S. Ambroſij, Anaſtaſius Papa in
an. 400. n. epiſtola ad Ioannem Epiſcopum Hieroſoly-
3. & ann. mitanum, S. Hieronymus in apologia 2. ad-
405. n. 17. uerſus Rufinum, S. Paulinus Nolanus epiſt. 16. ad Seuerum. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Epiſc. Ticinenſis: incipit: *Forma pudicitia*, &c. Sedit temporibus Anaſtaſij Papæ, vt habent Acta Concilij Carthaginenſis, quod celebratum eſt poſt conſulatum Stiliconis, anno Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimoprimo. Extat in Bibliotheca Card. Sirleti S. Ioannis Chryſoſtomi epiſtola ad Venerium ſcripta.

m *Sacerdotis Episcopi.*] De quo etiam Molanus in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic Agerrico, numeraturq. trigeſimus Lemouicenſis Epiſcopus in tab. Democharis, claruitq; circa annum Domini quingenteſimū decimumquintum. Cir. ann. 515.

n *Curtodomi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. De eius miraculis agit Conſtantius in vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. cap. 16. Cir. ann. 140. miſſus a Sixto cū Peregrino.

xxiiij. F Tertio Nonas Maij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ROMÆ Sanctæ Creſcentianæ[a] martyris. Ibidem ſancti Siluani[b] martyris. Alexandriæ S. Euthymij[c] diaconi, ob Chriſtum in carcere quieſcentis. Theſſalonicæ natalis SS. martyrum Irenæi[d] Peregrini, & Irenes, ignibus combuſtorum. Antiſiodori paſſio ſancti Iouiniani[e] lectoris. Leocatæ in Sicilia S. Angeli[f] presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defenſionem Catholicæ fidei trucidatus eſt. Hieroſolymis ſancti Maximi[g] Epiſcopi & confeſſoris, quem Maximianus Galerius Cæſar poſt effoſſum oculum, pedemque igni to ferro adultum, ad metalla damnauit. Edeſſæ in Syria ſancti Eulogij[h] Epiſcopi & confeſſoris. Arelate in Gallia ſancti Hilarij[i] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Viennę S. Nicetij[k] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Bononiæ ſancti Theodori[l] Epiſcopi, meritis clari. Eodem die ſancti Sacerdotis[m] Epiſcopi Saguntini. Mediolani ſancti Geruntij[n] Epiſcopi. Ibidem conuerſio[o] ſancti Auguſtini Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, quem beatus Ambroſius Epiſcopus fidei Catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

M A I I 5.

CRESCENTIANÆ a.] De ea vet. manuſcript. Erat olim titulus Romæ ſanctæ Creſcentianæ, cuius mētio habetur in Conc. 1. Rom. ſub Symmacho Papa.

b *Siluani.*] Vet. manuſcript. Legitur in libro de Roman. Pontificibus, Bonifacium Papam I. ornaſſe ſepulchrum S. Siluani martyris.

c *Euthymij.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. quarto, capit. centeſimotrigeſimoſecundo, & alij recentiores.

d *Irenæi & ſociorum.*] De his ijdem qui ſupra T. 2. ann. 304. n. 50

pra hac die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

Circa an. 140.

c *Iouiniani.*] De ipſo etiam Vſuard. hac die. eius Acta deſcripta habentur in rebus geſtis Sancti Peregrini Epiſcopi & martyris, qui a Sixto Papa in Gallias miſſus eſt.

Circa anno 1220. obijt.

f *Angeli presb.*] Scripſit eius res geſtas Enoch Hieroſolymitanus: de eodem etiam Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. habes eaſdem in compendium redactas in Theſ. concion. to. 2. hac die.

To. 3. an. 351. n. 24. & an. 331 nu. 13.

g *Maximi Epiſc.*] Græci itidem. De eo Sozom. hiſtor. lib. 2. cap. 19. & lib. 3. cap. 20. 21. Theodoretus lib. 2. cap. 27. Hieronymus in chron. Nicephorus, lib. 11. cap. 26. & Nicephorus Epiſcopus in chronic. Hic eſt tertius eiuſdem nominis Epiſcopus Hieroſolymitanus: nam primus Publio, ſecundus Capitoni, hic autem ſucceſſit Macario: ſedit temporibus Conſtantij, cuius Imperatoris anno decimoquinto moritur.

To. 4. an. 371. num. 113. & ſequent. & ann. 378. nu. 48.

h *Eulogij Epiſc.*] Plura de eo ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 16. Hic etiam reperitur interfuiſſe SS. Concilio Conſtantinopolitano œcumenico, vt ex eius ſubſcriptione apparet.

To. 5. an. 412. n. 34. to. 6. ann. 445. n. 9. & ſeq.

i *Hilarij Epiſcopi Arelaten.*] De eodem hac item die Beda, Vſuard. Ado, ceteriq. omnes, ac etiam vet. manuſcripta. Fateor me de hoc Hilario magna aliquamdiu fuiſſe dubitatione perplexum, cum legiſſem aduerſus eum ſcriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Epiſcopos Galliarum Prouinciæ Viennenſis. ſunt autem inter eius epiſtolas nu. 89. quibus quidem conſentit conſtitutio Valentiniani Imperatoris aduerſus eumdem Hilarium promulgata; extat inter nouel. Theodoſ. & Valentiniani tit. de ordinat. Epiſcoporũ poſt Codicem Theodoſianum deſcripta. Arguebatur enim Hilarius, quod incon ſulto atque contradicente Rom. Pontifice, ſibi ſumpſiſſet ordinationes Epiſcoporum ad alios Metropolitanos ſpectantes. Vt autem hiſtoriæ veritas eluceſcat, in primis dicimus idipſum non ab Hilario primum eſſe tentatum: Patroclus enim Arelatenſis ſedis inuaſor, qui pulſo Herote illic ſedit, eiuſmodi facinus aggreſſus eſt, vt conſtat ex Proſpero in chron. anno quinto Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij Rom. Pontificis, quas aduerſus eum ſcripſit ad Hilarium Epiſcopum Narbonenſem; cuius decretum Cæleſtinus Papa etiam ratum habuit, ſcribens ad Epiſcopos Viennenſis & Narbonenſis prouinciæ, epiſt. 2. c. 4. De eadem re actum apparet in Conc. Taurinenſi, c. 1. vbi demum contentionis finis impoſitus eſt, vt qui ex duobus Epiſcopis Arelatenſi & Viennenſi ſuam ciuitatem metropolim comprobaſſet, is totius Prouinciæ obtineret primatum. Quæ ſane cõtrouerſia agitata fuit vſque ad tempora Hilarij, de quo agimus, qui ſucceſſit S. Honorato. Viſus eſt autem Hilarius paulo ardentius (quaſi Arelatenſi eccleſiæ competerent iura primatus) eam cauſam S. Leonis Papæ tempore pertractaſſe, & in alios ſibi plus æquo vſurpaſſe; vnde eiuſdem S. Leonis indignationem incurrit. Studioſior enim, quam par erat, ampliãdæ eccleſiæ Arelatenſis aliquanto fuiſſe videtur; de quo & ſanctus Proſper, qui eum mirifice laudat in lib. 2. c. 9. de vita contemplatiua, hęc ait; Quid S. Hilarius? nonne & ipſe omnia bona ſua aut parentibus reliquit, aut vendita pauperibus erogauit? Is cum merito perfectionis ſuæ fieret Epiſcopus Arelatenſis; quod illa tunc habebat eccleſia, non ſolum poſsedit, ſed etiam acceptis fidelium numeroſis hereditatibus ampliauit, &c. Conſtat tamen eumdem pœnitentia emendaſse, quicquid zelo tuendæ eccleſiæ ſuæ iuris, tam in ſanctum Leonem, quam in Gallicanos Epiſcopos deliquiſſet. Verum quod hic antea fueramus opinati de eius ſpontanea abdicatione Epiſcopatus, & reuerſione ad priſtinam vitam monaſticam in inſulam Lirinenſem, corrige ex his quæ diximus tomo ſexto noſtrorum annalium. Porro Hilarij ſanctitas non huiuſmodi fuit, vt in angulis tantum paucis innotuerit: nam S. Honoratus Epiſcopus Maſſilienſis, qui iiſdem temporibus vixit, eam toto orbe vulgauit, dum (vt ait Gennadius de vir. illuſt. c. 99.) illius præclaras res geſtas ſcriptorum monumentis æterna memoria conſignauit. Hunc ipſum S. Proſper (vt vidimus) exornat laudibus: hunc etiam S. Eucherius tollit præconijs, ſcribens ad Salonium eius diſcipulum in præfat. libri quæſtionum vet. & noui teſt. Conſtantius denique non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius ſumma laus eſt apud Sidonium Apollinarem, in vita quam ſcripſit S. Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. c. 33. hæc habet: Aduenientem beatiſſimum virum vrbis Arelatenſis Epiſcopum religioſa gratulatione ſuſcepit, Apoſtolicum inſtar ſui temporis ſacerdotem ſuſcipiens. Illuſtrabatur eo tempore ciuitas Hilario ſacerdote multimoda virtute pretioſo. Erat enim fidei igneus torrens cæleſtis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefeſſus, qui venerabilem ſanctum virum Pontificem affatu vt patrem, reuerentia vt Apoſtolum ſublimabat. Hæc Cõſtantius. Gennadius inſuper de vir. illuſtr. c. 69. mirificis eũdem laudibus cumulat. Ado Epiſcopus Viennenſis, quamuis ei ob controuerſias inter Arelatenſem & Viennenſem eccleſiam fortaſſe parum gratus eſſe poſſet; illum tamen, vt ceteri, miris laudibus extollit, dum de eo agit in chron. anno Domini 458. Hæc autem omnia recitata de S. Hilario Patrum elogia poſt eius obitum prolata videntur. Si quis vero eius primordia, immenſoſque labores illos ab eo vna cum S. Proſpero pro tuenda fide Catholica aduerſus Pelagianos ſuſceptos, cum illi S. Auguſtini ſcripta maculis aſpergere, calumnijs labefacta-

te,

re,& canino dente corrodere nitebantur,ſcire cupiat; habetur hac de re teſtimonium S. Cæleſtini Papæ in ea epiſtola quam pro illis ipſis ſcriptis S. Auguſtini dedit ad Epiſcopos Gallicanos. Fuerat enim idem Hilarius olim ſancti Auguſtini diſcipulus, vt ipſe profitetur in epiſtola ad Aug. ſcripta, quæ habetur apud illum, tom. 7. pag. 546. edit. Louan. Auguſtinus autem tam ad ipſum, quam ad ſanctum Proſperum Aquitanum inſcripſit admirandos libros illos de Prædeſtinatione ſanctorum, & de Bonoperſeuerantiæ, necnon & epiſtolam, quæ extat in fine tomi ſeptimi, ead. edit. pag. 542. Hæc iam ſatis, vt omnis prorſus legentibus ſcrupulus & ambiguitas tollatur de tanti Antiſtitis fama & ſanctitate. Deprompſimus hæc ex noſtris Annalibus Eccleſiaſticis, atque huc in lectoris gratiam tranſtulimus: quibus nos laboribus liberaſſet vita ſancti Hilarij a S. Honorato Maſſilienſi Epiſcopo conſcripta, ſi non excidiſſet. Ex his etiam multo magis refellitur patentiſſimus illorum error, qui Hilario Pictauienſi Epiſcopo tribuunt epiſtolam Hilarij Arelatenſis.

Circa an. 375. x *Niceti Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado in chron. an. 379. Hic interfuit Concilio Valentino in Gallijs celebrato, Gratiano tertium, & Equitio Conſſ. anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoquinto: numeratur hic decimuſquartus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

Circa an. 530. l *Theodori Epiſcopi.*] Succeſſit hic Laurentio eius Ciuitatis Epiſcopo, circa annum Domini quingenteſimum trigeſimum, vt in eiuſdem Bononienſis Eccleſiæ tabulis vidimus.

m *Sacerdotis Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Saguntinæ, & Flos ſanct. Hiſpan.

To. 5. an. 400. n. 12. n *Gerontij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. Succeſſit Euſebio, vixitque temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

To. 4. an. 384. nu. 30. & ſeq. o *Conuerſio S. Auguſtini.*] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S. Auguſt. qua ad Chriſtum conuerſus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiuſdem in Confeſſionum lib. 9. c. 11. penitus deprauatus me hæc non putantem errare coegit, dum ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis ſuæ, quinquageſimo & ſexto anno ætatis ſuæ, trigeſimo & tertio ætatis meæ, anima illa religioſa & pia corpore ſoluta eſt. Hæc cum ibi legerem, nulla alia habita diligentiori inueſtigatione, dixi ipſum conuerſum anno ſuæ ætatis trigeſimo. Re autem accuratius perſpecta, & ex pluribus alijs Auguſtini locis examinata, aliam annorum eius cogimur inire rationem. Ac illud in primis ex eodem auctore de ipſo referimus, quod vſque ad annum ſuæ ætatis vigeſimumoctauum Manichæus, in errorem ductus, perſeuerauerit, alios ſeducere conatus. Nam lib. 4. Confeſſ. cap. 1. ait: Per idem tempus annorum nouem vſq. ad duodetrigeſimum ſeducebamur, & ſeducebamus. &c. Anno ſequenti, vigeſimonono ſuæ ætatis, audiuit Fauſtum Manichæum profitetem Carthagine. id ipſe affirmat Confeſſ. lib. 5. cap. 3. his verbis: Proloquar in conſpectu Dei mei annum illum vndetrigeſimum. Iam venerat Carthaginem quidam Manichæorum Epiſcopus Fauſtus, &c. Sequenti vero anno ſuæ ætatis trigeſimo, nimirum ante Conſulatum Bautonis (vt ipſe teſtatur contra litteras Petiliani, lib. 3. cap. 25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Faſtis Panuini trecenteſimus octogeſimuſquartus: de quo anno ſuæ ætatis idem Auguſtinus Confeſſ. lib. 6. c. 11. Ecce iam tricenariam ætatem gerebam in eodem luto hæſitans, auiditate fruendi præſentibus, &c. Trigeſimoprimo, annum aperiente. Bautone Conſule, qui eſt Domini annus trecenteſimus octogeſimuſquintus, Kal. Iannarij habuit encomiaſticam orationem pro gratiarum actione dici ſolitam: quod ipſe teſtatur citato ſuperius loco contra litteras Petiliani lib. 3. ca. 25. Cumque ibi idem ipſe teſtetur, ſe poſt Maximi tyranni mortem in Africam ex ea peregrinatione reuerſum, conſtetq. Maximum occiſum Conſſ. Theodoſio ſecundum, & Cynegio, menſe Auguſto, anno Domini trecenteſimo octogeſimooctauo; cumque quarta die menſis Maij (vt ſuperius viſum eſt) apud Oſtia Tiberina S. Monica fit defuncta, qua ſepulta, ipſe nauigauit in Africam: neceſſe eſt dicere, ſequenti anno ab obitu Maximi, Timaſio, & Promoto Conſſ. Chriſti anno trecenteſimooctogeſimonono, S. Monicam eſſe defunctam, & Auguſtinum rediſſe in Africam. Si igitur Auguſtinus (vt dictum eſt) ante Conſulatum Bautonis, trigeſimum agebat annum: cum ab eo tempore vſque ad Conſulatum dictorum Timaſij & Promoti, ſecundum omnium chronologorum ſententiam, quinque anni numerentur; opus eſt affirmare ex neceſſaria aſſumptione, Auguſtinum tempore obitus matris cum eſt reuerſus in Africam, egiſſe annum ætatis trigeſimumquintum, & non trigeſimumtertiū, vt mendoſe legitur. Cum præſertim ex eiuſdem ſcriptis liquido appareat, anno ſuæ ætatis trigeſimotertio eum nondum fuiſſe baptizatum: nam idem ipſe relegens libros quos adhuc ſcripſit catechumenus, Retract. lib. 1. cap. 1. 4. tradit ſe nondum baptizatum ſcripſiſſe libros cōtra Academicos, & Soliloquia. Porro libro tertio contra Academicos, c. 20. hæc habet verba: Sed cum trigeſimū, & tertium ætatis annū agam, non me arbitror, &c. Et Soliloq. libro primo cap. 10. Nam cum triginta tres annos agam, quatuordecim fere anni ſunt ex quo iſta cupere deſtiti. Alludens nimirum ad id quod ait libro octauo Confeſſ. cap. 7. Forte duodecim anni, ex quo

ab

ab vndeuigeſimo anno ætatis meæ, lecto Ciceronis Hortenſio, excitatus eram ſtudio ſapientiæ, & differebam, contempta felicitate terrena, &c. Habet eadem in libro de Vita beata. At non eo anno quo ea ſcribebat, catechumenus eſt baptizatus, ſed ſequenti. Nã libros contra Academicos ipſum ſcripſiſſe, conſtat ante menſem Nouembrem: quod ex eo facile demonſtratur, dum ipſe lib. 1. Retract. capit. 2. teſtatur ſe ſcripſiſſe librum de Beata vita eo anno, dum ruri eſſet: porro libros de Beata vita ſcripſiſſe ait tempore natalis ſui, qui erat (vt ibi ait) Idibus Nouembris: qua ratione neceſſario dicendum eſt, ipſum non ante ſuæ ætatis annum trigeſimũquartum eſſe baptizatum: nam (quod ſcribit Poſſidius in vita ipſius cap. 1. Paſchali tempore eſt baptizatus. Conuerſio autem ipſius contigit ſequenti anno ab eius Mediolanum aduentu, nempe trigeſimo primo ſuæ ætatis anno: quod colligitur ex his quæ ſcribit lib. 8. Confeſſ. cap. 7. quo ſe tunc annum ætatis agere trigeſimumprimum cum teſtetur; ſequentibus capit. 8. 9. 10. 11. 12. plane ſignificat ſe eo anno plene ad Chriſtum fuiſſe conuerſum.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

ROMÆ S. Ioannis [a] ante portam Latinam, qui ab Epheſo iuſſu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu, ante eamdem portam in olei feruentis dolium miſſus, purior, & vegetior inde exijt, quam intrauit. Antiochiæ S. Euodij [b], qui (vt B. Ignatius ad Antiochenſes ſcribit) primus ibidem a S. Petro Apoſtolo ordinatus Epiſc. glorioſo martyrio vitam finiuit. Cyrenæ ſancti Lucij [c] Epiſcopi, quem in Actibus Apoſtolorum ſanctus Lucas commemorat. In Africa ſanctorum martyrum Heliodori [d] & Venuſti, cum alijs ſeptuagintaquinque. In Cypro ſancti Theodoti [e] Epiſcopi Cyriniæ, qui ſub Licinio Imperatore grauiſſima paſſus, in pace tandem Eccleſiæ ſpiritum Deo reddidit. Damaſci natalis beati Ioannis Damaſceni [f], ſanctitate, & doctrina celebris, qui pro cultu ſanctarum imaginum verbo & ſcriptis aduerſus Leonem Iſauricum ſtrenue decertauit: cuius iuſſu cum ei dextera manus amputata fuiſſet, imagini beatæ Mariæ Virginis, quam defenderat, ſeipſum commendans, protinus dexteram integram ſanamq. recipit. Carrhis in Meſopotamia ſancti Protogenis [g] Epiſcopi. In Anglia ſancti Eadberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, doctrina & pietate inſignis. Romæ ſanctæ Benedictæ [i] virginis. Salerni tranſlatio ſancti Matthæi [k] Apoſtoli, cuius ſacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuerſas regiones, & demum ad eam vrbem delatum, ibidem in eccleſia eius nomine dedicata ſummo honore conditum fuit.

T. 1. ann. 92. n. 1. & ſeq. & t. 2. an. 101. n. 10.

IOANNIS *ante portam Latin.* a] De eadem ſolemnitate hac die Beda; Vſuardus, Ado, & alij. Hiſtoriam hanc ſcribit Tertullianus lib. de præſcript. aduerſus hæret. Eamdem Hieronymus lib. 1. contra Iouinian. & in Matth. cap. vigeſimo. Euſebius de demonſtrat. Euangel. lib. 3. cap. ſeptimo, item Acta ſancti Ioannis, qualiacumque ſint, quæ Prochori nomine inſcribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eiſdem acceperunt auctoribus.

T. 1. ann. 39. nu. 18. & ſeq. & an. 45. n. 23. & an. 71. n. 11. & ſeq.

b *Euodij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Septembris. Eiuſdem meminit ſanctus Ignatius epiſt. duodecima, ad Antiochenos, & in epiſt. nona ad Philadelph. Recenſet eumdem inter illos ſanctos, qui virgines permanſerunt. Scripſiſſe videtur Euodius nonnulla, quæ exciderunt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. cap. 3. Peruenit vſque ad Galbæ & Othonis Imperium, vt Euſebius in chron. teſtatur. Vide notata ſuperius Kalend. Februarij in Ignatio.

T. 1. ann. 44. n. 74.

c *Lucij Epiſc.*] De quo Act. Apoſt. cap. 13. Alius hic putatur ab eo, cuius Paulus Apoſtol. meminit ad Romanos cap. decimoſexto. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

d *Heliodori & Venuſti.*] Vſuardus de ijs agit hac die, & alij recentiores.

Cir. ann. 310.

e *Theodoti Epiſcopi.*] Græci etiam de Theodoto hac die in Menologio; ibiq; eius Acta narrantur, ac iterum ſuperius ad 14. Kal. Februarij in eodem Menologio.

Plura t. 9.

f *Ioannis Damaſceni.*] De quo alij alia agũt die: Græci etiam diuerſis diebus, nimirum tertio Kalend. Decemb. vel pridie Nonas eiuſdem. Extant eius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne Epiſc. Hieroſolymitano, quæ habẽtur in apparatu operum eius Billianæ edit. & apud Lippom. tom. 5 & Surium tom. 3. De ipſo hiſt. Miſcel. lib. 12. in anno ſecundo Cõſtantini Copronymi, Cedren. in comp. hiſt. in Leone Iſaurico, Suidas, & alij. Arbitrati ſunt aliqui Ioannem Damaſcenum vixiſſe tẽporibus Theodoſij Senioris; putantes fortaſſe hunc illum eſſe Ioannem ſanctitate nobilem, qui Theodoſio multa prædixit, de quo & ſuperius actum eſt: ſed ille fuit Aegyptius hic autem Syrus. Alij rurſus eumdem Ioannem, de quo agitur, ſecant in duos; quorum alterius, qui vixit ſ. b Theodoſio, ſint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Iſaurici, ſint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in confutando de duobus Damaſcenis commentum, niſi eruditus Billius præripuiſſet laborem, cuius ſententiæ non inuitus ſubſcribo.

T. 4. ann. 371. n. 113 & ſeq.

g *Protogenis Epiſc.*] Scribit de eo Theodoretus lib. 4. cap. 16. & Niceph. lib. 11. cap. 23. & lib. 12. cap. 5. Claruit temporibus Valentis Imp. aduerſus quem Catholicam fidem ſtrenue defendit: peruenit vſque ad tempora Theodoſij, quando ex humanis ipſo ſublato, in locum eius ſuffectus eſt Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Ex his itaque corrigendus eſt Sozom. lib. 6. cap. 33. dum ait, Protogenum ſucceſſiſſe Vito, cum contrarium appareat: ſubſcripſit enim Vitus Carrharum Epiſcopus dicto Concilio Conſtãtinopolitano ſub Theodoſio, Protogenes autem floruit ſub Valente. ea vero, quæ de Conſtantino refert Sozom. Theodoſio ſunt aptanda: niſi dicere velimus, duos eiuſdem nominis, eiuſdemq; ciuitatis fuiſſe Epiſcopos; quorum alter præceſſerit, alter vero Protogeni in Epiſcopatu ſucceſſerit: quod nobis non probatur. Alius eiuſdem nominis Protogenes Epiſcopus Sardicenſis vixit temporibus Conſtantini Magni, qui præſens fuit Magno Concilio Nicæno, & ipſe clarus meritis & ſanctitate nobilis, de quo & Athanaſius orat. 1. in Arianos. Ad eum extat Conſtantini Magni reſcriptum lib. 1. Cod. de his qui in Eccleſ. manum. T. 3. ann. 325. n. 35.

T. 8. ann. 687. nu. 9.

h *Eadberti Epiſcopi.*] De huius ordinatione & obitu ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. li. 4. c. 29. in fine, & cap. 30. & in vita S. Cudberti eius prædeceſſoris, cap. 42. & 43. Qui quidem creatus eſt Epiſcopus eo anno quo Egfridus Rex obijt, vt idem ſcribit lib. 4 cap. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos ſediſſet, redijt in monaſterium: tertio autem anno ſuffectus eſt Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui ſedit annos vndecim, vt ex eodem auctore colligitur lib. 4. c. 30.

T. 6. ann. 504. n. 61.

i *Benedicta.*] De ea S. Gregorius lib. quarto, dialog. cap. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta poſt diem trigeſimum (vt S. Petrus Apoſtolus prædixerat) ſecuta eſt ad coronam.

T. x. ann. 954. nu. 2. & ſeq.

k *Tranſlatio S. Matthæi.*] Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epiſtola ad Alfanum Epiſcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento ſacro Apoſtoli corpore, monetq; vt digno honore ſacras reliquias proſequatur, agatq; cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colant ſacra pignora. Scripſit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius regiſtro) anno octauo ſui Pontificatus, tertia Indict. v. ij Kalend. Maij, anno Domini 1080. Conſtat autem eumdem Robertum peramplam baſilicã eidem ſancto

Apo-

Apoſtolo erexiſſe, vt ſcribit Leo Oſtienſis in chron. Caſſin lib.3.cap.44. Reuerendiſſimus M. Antonius Marſilius Columna Archiep. Salernitan. vir morum honeſtate & doctrina clarus, de vita, tranſlatione, & miraculis S. Matthæi Apoſt. egregium volumen edidit.

7 Nonis Maij. Luna. A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9

CRACOVIÆ in Polonia natalis S. Staniſlai [a] Epiſc. & martyris, qui a Boleſlao impio Rege necatus eſt. Tarracinæ in Campania natalis beatæ Flauiæ Domitillæ [b] virginis & martyris: quæ cum eſſet Flauij Clementis Conſulis ſororis filia, & a S. Clemente ſacro velamine [c] conſecrata, in perſecutione Domitiani ob teſtimonium Chriſti cum alijs plurimis in inſulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit: nouiſſime vero Tarracinam deducta, cum doctrina & miraculis plurimos ad fidem Chriſti conuertiſſet, iuſſu Iudicis incenſo cubiculo, in quo ſimul cum ſuis virginibus Euphroſyna & Theodora morabatur, curſum glorioſi martyrij conſummauit. Celebratur etiam vna cum SS. martyribus Nereo, & Achilleo die duodecima Maij. Eodem die S. Iuuenalis [d] martyris. Nicomediæ ſanctorum martyrum Flauij [e] Auguſti, & Auguſtini fratrum. Ibidem ſancti Quadrati [f] martyris, qui in perſecutione Decij ſæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus eſt. Romæ S. Benedicti [g] Papæ & confeſſoris. Eboraci in Anglia S. Ioannis [h] Epiſcopi, vita & miraculis clari. Papiæ ſancti Petri [i] Epiſcopi. Romæ Tranſlatio [k] corporis ſancti Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice e Conſtantinopoli ad Vrbem allatum, atque in ſepulchro ſancti Laurentij martyris in agro Verano poſitum, ibidem magna piorum religione colitur.

M A I I 7.

To. 11. A. 1079. nu. 36. et ſeq.

STANISLAI a.] Scripſit huius ſanctiſſimi viri res geſtas Ioannes Longinus canonicus Craconienſis, quas reperies apud Surium tomo 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodem Chromerius, & alij, qui proſecuti ſunt res Polonorum. Paſſus eſt anno ſeptimo Gregorij Papæ Septimi, a quo Rex impius eius interfector regno ſolemni ritu priuatus eſt, & excommunicatus, pariterque ipſum Poloniæ regnum ſacris eſt interdictum. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Innocentio IV. Summo Pontifice. Eius vero feſtum S. D. N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbiq. celebrari præcipit, quod dies natalis ipſius, quo paſſus eſt, octauo Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli ſolemnitati ſit dicatus. Tranſlatio autem eius corporis contigit quinto Kalend. Octobris.

Accepimus nonnulla alia de eodem ſanctiſſimo martyre ex veteribus monumentis Polonorum eccleſiæ a Stanislao Reſchio S. R. E. Protonotario, optimi illius atq. doctiſſimi Stanislai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & inſignem eruditionem plurimi facio.

To. 1. An. 93. nu. 6. to. 2. an. 100. n. 12. inuēt. to. 2. an. 270. nu. 9.

b *Flauia Domitilla.*] De eadem Beda hac die. Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta intexta vna cum rebus geſtis ſanctorum Nerei & Achillei. Proſcripta eſt, & in Pontiam inſulam relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 14. & in chron. anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. cap. 9. Eius autem Acta non tantum a Chriſtianis, ſed etiam a Gentilibus ſcriptoribus, ob præclariſſimum eius genus, commendata ſunt monimentis hiſtoriarum. Brutius enim illorum temporum nobilis hiſtoricus de ea ſcripſit, vt idem Euſebius teſtatur in chron. Tantæ enim virginis conſtantia non tantum ſunt illuſtratæ Ethnicorum hiſtoriæ; ſed ipſa quoque loca exilij eius præſentia ſunt reddita clariora; de quibus S. Hieronymus epiſt. 27. cum nauigationem ſanctæ Paulæ Hieroſolymam deſcribit, hæc ait: Delata ad inſulam Pontiam, quam clariſſimæ quondam feminarum ſub Domitiano Principe pro confeſſione nominis Chriſtiani Flauiæ Domitillæ nobilitauit exilium: videnſq. cellulas, in quibus illa longum martyrium duxerat, ſumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domilla, de qua agimus, filia ſororis Flauij Clementis Conſulis, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 14. Clemens hic autem (vt auctor eſt Dio Caſſius in Domitiano) cum gereret Conſulatum, relictis Romanorum dijs, ad Iudæorum religionem ſe contulit (eo etenim nomine ſcriptores Gentiles religionem Chriſtianā olim appellare conſueuerunt, eo quod a Iudæis illata videretur: congeſſimus de his plurima teſtimonia in Annalib. Eccleſiaſt.) qui idem Clemens eadem ex cauſa a Domitiano iuſſus eſt occidi; additq. eiuſdem vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiuſdemq. Imperatoris propinquam, in Inſulam Pandatariam fuiſſe relegatā, Glabrionemq. Conſularem virum, qui nuper cum Traiano Conſul fuerat, ob eamdē religionis cauſam, aliasq. res obiectas, iuſſum interfici. Ex his autem Dionis verbis (niſi in accuratiſſimo hiſtorico inſit error) euidenter apparet, duas fuiſſe Flauias Domitillas, ambaſq. tum genere, tum etiam fide Chriſtiana præſtantes: quarum altera (teſte Dione) vxor fuit Flauij Clementis Conſulis, Domitiani Imperatoris neptis, quam ille in Pandatariam inſulam Chriſtianæ religionis cauſa relegauit: altera vero, de qua nunc agitur, virgo, eiuſdemq. Flauij Clementis Conſulis ex ſorore neptis, quæ in inſulam Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaque illa nupta, hæc virgo; illa vxor Clementis, hæc ex ſorore neptis: illa denique in inſulam Pandatariam, hæc in Pontiam relegata fuerit: non vnam eamdemq. eſſe, luce clarius conſtat. Agit de his inſulis Plinius lib 6. cap. 3. atque: Aduerſum Formias Pontię, in Puteolano autem ſinu Pandataria. Extat illuſtris memoria ſanctæ Flauiæ Domitillæ virginis Tarracinæ, vbi vna cum socijs martyrium conſummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilibus feminis clariſſimis, vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorum, aliaq. eius filia atque horum ſorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philoſtratus libro octauo. Harum altera fuit inter diuos relata, erantq. ſacerdotes diuæ Domitillæ, vt docet vetus inſcriptio, quam recitat Panuinus in Rom. ciuit. pag. 360. Erat gentis Flauiæ templum in Regione ſexta, de quo Suetonius in Domitiano. De huius ſanctæ virginis corporis trāslatione vide quę infra notauimus 12. eiuſdem menſis in SS. Nereo & Achilleo.

c *Sacro velamine conſecrata.*] De ſacro velamine, quo virgo Deo conſecratur, hæc ſanctus Hieronymus epiſt. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationem Pontificis flamen virginale ſanctum operire caput, &c. De eodem etiam meminit epiſt. 48. ad Sabinianum Ambroſius libro ad virg. lapſ. pluribus agit de ſacro ritu ſeruari ſolito, cum virgini Deo dicandæ ſacrum velamen imponitur. S. Auguſtinus de eodem epiſt. 179. ad Probam & Iulianam in fine. Quibus diebus ſolemnibus id eſſe faciendum, Gelaſius monuit epiſtola ad Epiſcop. Lucan. & alios cap. 14. eadem 20. quæſt. 1. cap. deuotis. cuius auctoritate viduæ velari prohibentur. eadem epiſt. cap. 15. Virgines enim, quod ſpiritualiter nubant, idcirco (vt in nubentibus olim fieri conſueuerat) a ſacerdote velantur: id Innocentius Papa epiſtola ad Victricium ſcribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. quæ Chriſto. Sunt de velandis ſacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuerſorum canones Conciliorum. Hæc modo ſatis ſint de ijs, quæ ad ſacrum velamen pertinent, cuius hic habetur mentio. Cæterum Chriſtiana modeſtia optime conſuluit femineo pudori, agens nimirū, vt omnes virgines a pubertatis annis, nuptæ etiam ac viduæ velatæ incederent, non quidem ſacro, ſed communi tectæ velamine. Eſt de his in primis Apoſtolica inſtitutio, Paulo id decernente, & ſcribente ad Corinthios 1. cap. 11. quod retinuit conſuetudo, atque probauit vſus, vt de his fuſius diſputat Tertullianus libro de velandis virginibus: vſque adeo, vt vel noctu velum dimiſiſſe, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exemplo docet. Porro non tantum velamine caput tegere, ſed & vultum adumbrare, Chriſtianis mulieribus per Apoſtolum iuſſum eſſe, contendit Clem. Alex. lib. 2. Pædag. cap. 10. in fine, & lib. 3. cap. 11. Sane quidem id in pri-

mus

mis exemplo S. Soteris martyris S. Ambroſius confirmat. in exhort. ad virgines his verbis: At illa, vbi audiuit hanc vocem, vultum aperuit, ſoli inuelata & intecta martyrio, & volens iniuriæ occurrit, vt ibi martyrij fieret ſacrificium, vbi ſolet eſſe tentamentum pudoris &c. Hieronymus ad Euſtoch. epiſt 22. hæc in eamdem ſententiam; Excuſes licet, atque cauſeris, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimittunt, inquit, ſupercilium; & operta facie, vix vnum oculum liberant ad videndum. Hæc ille. Verum enimuero non omnes velamine, ſed cõplures pallio, vt virgines illæ præſertim quæ eſſent Deo dicandæ, caput tegebant. De his Hieronymus epiſtola 12. ad Gaudentium in hunc modum: Solent quædam, cum futuram virginem ſpoponderint, pulla tunica eam induere, & furuo operire pallio, auferre linteamina. Idem ad Demetriadem epiſt. 8. ſic: Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaq. aſſuetæ Chriſtianæ mulieres, grauiſſimum diſpendium ſe pati pudoris exiſtimabant, ſi capitis velamine nudarentur. Vnde hæc ſentiens aliquando perſecutor, ea ignominia vt graui ſupplicio Chriſtianas mulieres afficiendas eſſe mandabat; prout Acta Arethę martyris, & quidem germana his verbis demonſtrant; Cum ille audiſſet, iam corde ſuccenſus aſpexit eos qui aderant: & cum dixiſſet, Quam impudenter ſe gerit aduerſus nos hæc execranda mulier! iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & ſic eas nudo capite & promiſſa coma in caſtra deduci per ignominiam, &c. Hæc ibi. Porro etſi velandi capitis legem Chriſtianæ feminæ tam pie ac ſancte ſeruarint; non tamen exiſtimes, illis tantummodo eam fuiſſe præſcriptam: ſiquidem ante Chriſti redemptoris noſtri aduentum eidem Iudæi, Romani, Græci, ac Barbari paruere. De Iudæis Tertul. lib. de coron. milit. ſic habet; Apud Iudæos tam ſolemne eſt feminis eorum velamen capitis, vt inde dignoſcantur, &c. De Romanis ſatis eſſe poteſt exemplum quod Valer. Max. lib. 6. cap. 3. de ſeueritate 13. ſic deſcribit: Horridum C. quoq. Sulpicij Galli maritale ſupercilium: nam vxorem dimiſit, quod eam capite aperto foris verſatam cognouerat. In hanc ſententiam Tacit. lib. 14. de Poppæa Sabina ſic ait: Raro in publicum egreſſus, idq. velata parte oris, ne ſatiaret aſpectum, vel quia ſic decebat. Hæc ille. Docent hæc etiam antiqua numiſmata, vt quæ Liuiam, Fauſtinam, Matriam Auguſtas, & alias velatas exprimunt. Inſuper alia complura viſuntur habentia feminæ velatum caput, eiuſmodi inſcriptione notata, PVDICITIA. Sane quidem Plutarchus teſtis eſt in Probl. quæſt. Rom. 14. feminas velato capite incedere conſueuiſſe; nam ait: Solent fere mulieres tectis, mares nudis capitibus in publicum progredi. De Græcis autem Apuleius de aſin. aur. lib. 7. ſic: Mitella textili coniecto capite. Et lib. 11. Mulieres candido ſplendentes amicimine. Porro Lacænæ virgines aperta facie, vxores autem velatæ in publicum prodire conſueuerunt; illæ, vt ſic maritos inuenirent, iſtæ vero, quod haberent, non iam alteri, quam viro placere ſtuderent. Hæc Plutarch. Apoph. Lacon. in Charillo. Quod autem ad Barbaros pertinet, de Arabię Ethnicis mulieribus hęc ſcribit Tertullianus lib. de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiæ feminæ Ethnicæ, quæ non caput, ſed faciem quoque ita totam tegunt, vt vno oculo liberato, contentæ ſint dimidiã frui lucem, quam totam faciem proſtituere. Hæc Tertul. Eiuſmodi velamen, ſeu pallium, theriſtrum eſſe appellatum, auctor eſt Iſidorus lib. 19. orig. cap. 24. de pallijs fem. Quo, inquit, vſque hodie Arabiæ & Meſopotamiæ mulieres velantur, quibus in æſtu tutiſſimo teguntur vmbraculo, de quo in Iſaia legitur. Hæc ille, qui & aliorum velaminum recenſet atque declarat nomina; vt regillum, quod erat reginarum amiculum; pallam; ſtolam, ſic dictam, quæ, inquit, cooperto capite & ſcapula, a dextro latere in læuum humerum mittitur; ſtola enim Græce vocatur, quod ſuperemittatur: eadem & ricinium Latino nomine appellatur, eo quod dimidia eius pars retro reijcitur, quod vulgo mauortem dicunt. Hæc ille. Habes id appellatum maphortem ſeu mauortẽ in Actis martyrij ſancti Pauli Apoſtoli, quę feruntur Lini nomine, cum agitur de Plautillæ velamine, maphortæ dicto, Paulo exhibito. In Actis inſuper ſãctorum martyrum Fauſtæ & Euilaſij, quorũ fragmentum recitat Beda in Martyrolog. 20. Septemb. hæc de maphorte: Iuſſit Fauſtam nudam & ſine maphorte flagellatam, incarceratam, caput terebrari, &c. Sed de mauorte item Hieronymus epiſt. 22. ad Euſtoch. Per humeros hyacinthina læna mauorte volitans. Caſſianus lib. 1. cap. 7. de habitu monachi agens, anguſtum palliolum quo monachi colla & humeros tegerent, maphortem appellat. Vide ibi notationem Petri Ciacconij. Habes apud eumdem Iſid. & anoboladiũ, ſic dictum, inquit, amictorium lineum feminarum, quo humeri operiuntur, quod Græci & Latini ſindonem vocant: amiculum autem dictum eſſe pallium lineum, quod vſui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronæ deprehenſæ in adulterio, idem teſtatur: verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vſurpatum reperi.

d *Iuuenalis martyris*] De eodem hac die cir.a.400.
Beda, Vſuard. Ado, & alij. Huius meminiſſe opinor S. Gregorium homil. 27. in Euangel. Vide quæ notata ſunt ſuperius, quinto Nonas Maij, in Iuuenale Epiſcopo.

e *Flauij & ſoc.*] De his idem qui ſupra To.2.an.
Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. 250.n.26.

f *Quadrati*, alias *Cedrati.*] De eo agunt hac

item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

To.8. an. 684. n. 2. 3. & 4. g *Benedicti Papæ.*] Beda item & Ado hac die. Hic ſecundus huius nominis fuit, Iunior dictus, ſucceſſitq. Leoni Secundo Rom. Pontifici: cuius tanta fuit opinio ſanctitatis, vt Heraclius Conſtantinus Imp. vſurpatam a prædeceſſoribus ſuis in Romanorum Pontificum electionem pecunia impartiri ſolitam aſſenſionem omnino remiſerit. Sanctus Gregorius Papa eiuſmodi temeritatem (ſic enim ipſe appellat) acerbiſſime deplorat, vocatq. Dei eccleſiæ captiuitatem; atque inuehitur in Imperatorem talia ſibi illicite vendicantem, in explan. Pſalm. 4. pœnit. verſ. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arianus Rex Italiæ, cuius conatibus Gelaſius reſtitit. ſed de his pluribus in Annalibus eccleſiaſticis egimus.

Obijt an. 721. h *Ioannis Episc.*] Scribit eius res geſtas Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 5. ca. 2. & ſequen. Porro integram vitam eius, ac poſt mortem miracula edita Folcardus Dorobernenſis monachus ſcriptis illuſtrauit, vt habetur in catal. ſcript. Britan. De eodem Trithem de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 68. Migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimoprimo.

i *Petri Epiſcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. De eodem ſumma cum laude ſcribit Paul. diac. lib. 6. c 18. Vixit temporibus Luithprandi Regis Longob. To.8. an. 712. n. 12. to. 9. ann. 725. nu. 4.

K *Tranſlatio corporis ſancti Stephani.*] Habentur rei geſtæ vetera monumenta ſcriptis mandata a Lucio archidiac. ſed quæ non modica caſtigatione indigeant. Legimus ea in cod. manuſcript. monaſterij ſanctæ Cæciliæ Tranſtiberim. Petrus diac. Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 35. teſtatur, ſanctum Brunonem Epiſcopum Signinum de ea tranſlatione ſcripſiſſe ſermonem; idemq. cap. 45. addit, alium inſuper ſermonem conſcriptum eſſe a Petro eiuſdem monaſterij bibliothecario de eadem tranſlatione Conſtantinopoli facta Romam. To. 5. an. 439. n. 1. & ſequẽ. Translat. Conſtantinop.

xxj. B Octauo Idus Maij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN monte Gargano Apparitio [a] S. Michaelis Archangeli. Mediolani natalis ſancti [b] Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Chriſtianus, cum eſſet in caſtris Imperialibus miles, compellente Maximiano, vt idolis ſacrificaret, in confeſſione Domini fortiſſime perſeuerans, primo grauiter fuſtibus cæſus, ſed Deo protegente doloris expers, deinde liquenti plumbo perfuſus, ſed nihil penitus læſus, nouiſſime glorioſi martyrij curſum capitis abſciſſione compleuit. Conſtantinopoli S. Acathij [c] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani a Firmo tribuno delatus quod Chriſtianus eſſet, & a Bibiano Iudice Perinthi ſæuiſſime tortus, Byzantij demum a Flaccino Proconſule capitis damnatus eſt: cuius corpus ad Scyllacium litus diuinitus poſtea delatum, ibi honorifice aſſeruatur. Viennæ S. Dionyſij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Antiſiodori S. Helladij [e] Epiſcopi. In territorio Biſuntino ſancti Petri [f] Epiſcopi. In Scotia ſancti Vuironis [g] Epiſcopi.

To. 1. A. 60. nu. 20. & ſeq. To. 6. An. 493. nu. 42.

APPARITIO *S. Michaelis Archangeli.* a] Hanc factam eſſe ſub Gelaſio Rom. Pontifice, anno Domini 488. ſcribit Sigebert. in chron. ſed in numero annorum decipitur. Gelaſius enim ſedere cœpit anno 492. Habemus in noſtra biblioth. vet. manuſcrip. eiuſdem rei geſtæ hiſtoriam, qua quidem traditur, eam factam eſſe anno Domini 536. Indict. 14. Aliam recitat Sur. tom. 5. die 29. Septembris. Conſtat quidem fuiſſe olim frequentiſſimam ea ex cauſa ad montem Garganum peregrinationem: nam (vt cetera prætereamus) narrat Petrus Damian. ſcriptorum integerrimus, Othonem Imp. Roma ad montem Garganum nudis pedibus perrexiſſe, idq. monitu S. Romualdi, vt crimen paulo ante commiſſum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc ſcribit idem auctor in vita S. Romualdi. Inuenies eā apud Lippom. tom. 8. Huic ſimilis facta eſt in Gallijs apparitio S. Michaelis Archangeli, anno a Chriſto Domino ſeptingenteſimo nono, vbi ad ſimilitudinem montis Gargani erecta eſt inſignis eccleſia, curante S. Authberto Epiſcopo, vt ſcribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei geſtæ hiſtoriam refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 71. Porro longe ante dictas apparitiones agi conſueuiſſe Romæ ſolemnitatem ſancti Michaelis Archangeli, alterius cuiuſdam apparitionis occaſione, Drepanius Florus vetuſtiſſimus poëtarum Chriſtianorum ſcribit his verſibus:

Clarent Angelici ſublimia feſta diei
Allatura pia dona beata animæ.
Hunc etenim Michael aula caleſtis alumnus
Conſpicuo nobis conſecrat ore diem,
Dignatus Petri Paulíq; inuiſere ſedem,
Imperiumq; fouens inclyta Roma tuum,
Qui proceres inter pia mœnia luce coruſca
Egregio vultu ſplenduit ore nouo:
Cum Deus expulſis lucem depromeret vmbris,
Conderet & ſtabilem, nocte ruente, diem, &c.

Drepanius poeta, qui hæc ſcripſit, ille eſſe videtur, cuius meminit Sidonius lib 8. epiſt. 11. ad Lupum, cuius ingenij extant pauca quædam monumenta in collectione poëtarum Chriſtianorum. Fuit alter Pacatus Drepanius, clarus orator, qui panegyricum dixit Romæ Theodoſio Seniori. Legitur in Codice Theod. reſcriptum Theodoſij Imp. ad Drepanium l. 4. de exhibendis reis. Sed quod ad præſentis diei ſolemnitatem ſpectat, in bibliotheca Vaticana plut. x. numero 221. ineſt codex, qui inſcribitur, Sermones S. Auguſtini & aliorum: ibidem legitur ſermo nomine S. Gregorij Papæ in feſtiuitate S. Michaelis Archangeli. eſt eius exordium: Angelorum & hominum natura, &c. Non prætermittimus, inter alias nobiles Romæ erectas eccleſias in honorem S. Michaelis Archangeli, fuiſſe illā, quæ in ſummitate molis Hadriani olim a Bonifacio Papa excitata eſt, de qua plura inferius dicturi ſumus ad tertium Kal. Octob. illam quoque eſſe nobilem ac perantiquam, quæ poſita eſt in Foro piſcario: itemque illam eſſe celebrem, quam Leo IV. Papa ob Sarracenos deuictos atque fugatos apud Vaticanum erexit, vt docet vetus inſcriptio in marmore inciſa, quæ in eadem eccleſia hactenus aſſeruatur, licet ſcriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidentali Eccleſia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuerſalis Eccleſiæ a Deo patronus atque protector eſt inſtitutus, idem virtute miraculorum vbiq; voluit innoteſcere. Facta eſt enim alia eius apparitio prope Byzantium, in cuius memoriam ampliſſima illic baſilica eſt erecta, quæ & multis eſt miraculis illuſtrata, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 2. & Niceph. lib. 8 cap. 32. ea eccleſia Soſtenium eſt appellata: quam vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imp vt auctor eſt Georg. Cedren. in com pend. hiſt. in Baſilio. Alia rurſus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatem Coloſſenſium; cuius rei geſtæ hiſtoriam deſcripſit Metaphraſtes, quam & recitat Lippom. tom. 6. Agunt de ea Græci in Menologio octauo Id. Septemb. anniuerſariam celebritatem, cuius & meminit Emmanuel Imp. in cōſtit. de ferijs. Frequentes olim erectas fuiſſe eccleſias in honorem S. Michaelis Archangeli, vetera monumenta teſtantur. Porro nobiliſſimam & antiquiſſimam illam memoriam S. Michaelis in Chonis profanauit Alexius pſeudoimp. qui meritas de ſacrilegio pœnas dedit. De his Niceta Choniata hiſt. lib. 3. pag 48. Temporibus etiam Diocletiani Imper. iam extaſſe S. Michaelis nomine eccleſiam in Bythinia, fidem faciunt Acta S. Eutonomi Epiſcopi, quæ recitat Sur. tom. 5. Procop. lib. de ædif. Iuſtiniani Imper. ſex numerat baſilicas ab eodem Imp. in honorem S. Michaelis excitatas. Frequentes fuiſſe eccleſias S. Michaelis, & aliorum Angelorum, argumento eſt l. quoniam. C. de ſacroſanct. Eccleſ.

b *Victoris Mauri.*] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelb & alij recentiores. Meminit eiuſdem Victoris S. Ambroſ. in Lucam lib. 7. cap. 13. recenſetq. eum inter martyres Mediolanenſis eccleſiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin. de ſeipſo: Continuo me ad beati Victoris martyris præſidia ſæpe experta tranſuexi, &c. Eius Acta refert Sur. tom. 3. ante eum Mombrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 4. cap. 113. De eo etiam miraculum recitat Gregorius Turon lib. de glor. mart. cap. 45. To. 2. A. 304. nu. 122. & T. 3. A. 307. nu. 13.

c *Acathij.*] Græci autem de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Deſcripſit eius Acta

To. 3. A. Metaphraſtes, quę Latine a ſe tranſlata refert
311.n.19. Lippom.to.7.& Sur.to.3. Hiſtoriam de tranſ-
To. 5. A. latione ipſius Scyllacium facta, cuius hic ha-
396.nu.7. betur mentio, legimus ab eius eccleſia Ro-
& an.407 mam miſſam. Meminit Niceph. de eccleſia
nu.31. erecta Conſtantinopoli in honorē S. Achatij
mart. lib.13.cap.38 quam vetuſtate labefacta-
tam a Iuſtiniano Imp. in anguſtiorem formā
excitatam eſſe, ſcribit Procop. lib. 1. de ædif.
Iuſtiniani Imp. quam ipſam rurſus a Baſilio
Imp. reſtitutam refert Georgius Cedren. in
comp. hiſt. in Baſilio. Non prætermittimus
hic referre, quod ſcribit Niceph. hiſt. lib. 13.
cap. 38. adhuc temporibus Arcadij Imp. ſu-
perſtitem fuiſſe arborem illam nucis Conſtan
tinopoli, in qua martyr Dei Achatius appen-
ſus, tormentis fuerat excruciatus; licet Socrat.
lib.6.cap.21. dicat fuiſſe caſtaneam. Effece-
runt plane dicti hiſtorici ſcriptis ſuis, vt ar-
bor illa feliciſſima, ſanguine tanti martyris
irrigata, adhuc virens in memoriam hominū
perſeueret, & ſit in poſterum permanſura,
longe beatior, mea ſententia, ficu Romulea,
Athenarum olea, Deli palma, vel Mariana
quercu, quam clariſſimus orator ſcriptorum
ſuorum monumentis perpetuitati conſecran-
dam putauit lib. 1. de legibus. Eſt nobilis ſen-
tentia S. Gregorij Nazianzeni iterum repe-
tita, quod quæuis tenuia monimenta marty-
rum eamdem vim aduerſus dæmones, & ad
virtutes ſanitatum præſtandas, quam & eorū
corpora, quam & animæ in cælo exiſtentes
obtineant. id ille orat. 2. in Iulianum, & in
carm. de humilitate, & caſtitate, & tēperantia.
Quare eodem conſilio non indignum fore ſū
arbitratus, ſi ſanctorū martyrum memorias,
quas conſtat non fuiſſe erectas, niſi vbi ali
qua ipſorum martyrum eſſent antiquæ veſti-
gia, vel eorumdem reliquiæ poſitæ eſſent, id
præcipientibus ſacris regulis Eccleſiaſticis,
Concil. African. cap. 50. eaſdem ipſas jam tem
poris diuturnitate collapſas, atque hominum
impiorum iniuria plane dirutas, his meis an-
notationibus aliquando commemorem. Hac
enim arte abſque ſumptu aliquo fore ſpera-
mus, vt templa collapſa reſtituantur, colla-
bentia ſarciantur fulcianturque; & quæ ma-
nent, integra aduerſus omnem iniuriam tem-
porum conſeruentur.

d *Dionyſij Epiſcopi.*] De eo Beda hac die. Ann. 195
Scribit Ado eiuſdem ciuitatis Epiſcopus hūc
claruiſſe temporibus Aelij Pertinacis. Succeſ-
ſit hic ſancto Iuſto, numeraturq. ſextus eius
eccleſiæ Epiſcopus in tabulis Democh. ex eo-
dem Adone collectis.

e *Helladij Epiſc*] De eo Molan. in addit. ad Cir. An.
Vſuard. Succeſſit S. Valeriano, ſeditq. tēpori- 310.
bus Conſtantini Imp. poniturq. quintus ordi-
ne eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

f *Petri Epiſc.*] Fuit hic Archiepiſc. Taren- Obijt A.
taſij: cuius vitam Gaufridus Abb. iubente Lu- 1171.
cio Papa, ſcripſit. extat apud Sur. tom. 3. hac Plura de
die. Migrauit ex hac vita anno Domini mil- eo to. 12.
leſimo centeſimo ſeptuageſimoprimo, cum
ſediſſet annis triginta tribus.

g *Vuironis Epiſcopi.*] Deſcripſit eius Acta To.8 An
Sur. tom. 3. hac die. Floruit circa annum Do- 631.n.10
mini ſeptingenteſimum quinquageſimum.
De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Be-
nedicti lib. 3. cap. 263.

xx. C Septimo Idus Maij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

NAZIANZI natalis beati Gregorij [a] Epiſcopi, ob ſingularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapſam Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, hæreſeſq. inſurgentes compreſſit. Romæ ſancti Hermæ [b], cuius Apoſtolus Paulus in epiſtola ad Romanos meminit. Hic digne ſemetipſum ſacrificans, acceptabiliſq. Deo hoſtia factus, virtutibus clarus cæleſtia regna petiuit. In Perſide ſanctorum martyrum trecentorum & decem [c]. Callij via Flaminia ſancti Gerontij [d] Epiſcopi Ficodenſis. In caſtro Vindecino depoſi-

tio ſan-

tio ſancti Beati [e] confeſſoris. Conſtantinopoli Translatio ſanctorum Andreæ Apoſtoli, & Lucæ Euangeliſtæ de Achaia, & Timothei diſcipuli B. Pauli Apoſtoli ab Epheſo: corpus autem ſancti Andreæ longo poſt tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concurſu honoratur: ex cuius ſepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Translatio ſancti Hieronymi [g] presbyteri & Eccleſiæ Doctoris ex Bethlehem Iudæ ad baſilicam S.Mariæ ad Præſepe. Barij quoque in Apulia, Translatio S.Nicolai [h] Epiſcopi ex Myra ciuitate Lyciæ.

M A I I 9.

To.3. an. 354.n.27. & ſeq. 10. 4. plura a.363.nu. 84.& ſeq. & a.370. & 371. plura electus Epiſc. an. 381.n.25. obitus an. 389.n.11. & ſeq.

GREGORII *Epiſcopi.* a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio xiv. Kalend. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorij Theologi celebrant: rurſus autem viij. kalen. Februarij de eodem ſolemniorem agunt diem, vt apparet ex conſtit. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Suas res geſtas carminibus ipſemet ex parte digeſſit: vnde & Gregorius presbyter, quę in encomio de Gregorio Nazianz. ſcripſit, accepiſſe videtur. Addidimus nos quamplurima ex auctoribus vetuſtis atque probatis petita, quæ per annos ſingulos in Annal. Eccleſ. digeſſimus; vnde etiam vitam ipſius, amicis efflagitantibus, deſcripſimus: quam Summo Pontifici Sanctiſſimo D.N. Gregorio XIII. tanti Patris ſtudioſiſſimo obtulimus, eo potiſſimum tempore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimam corporis eius a ſacrarum virginum ordinis ſancti Benedicti monaſterio in Campo Martio ad Gregorianum ſacellum præclariſſimo opere ac maxima impenſa in Vaticana baſilica Principis Apoſtolorum extructum, translationem peregit; de qua inferius ſuo loco dicemus.

To.2. an. 109.n.50. & a. 159. nu. 4. & ſeq.

b *Herma.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martij. Hic auctor eſt illius voluminis, quod titulo Paſtoris inſcribitur, vt teſtatur S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Herma. Conſentiunt omnes de hoc agere Paulum ad Romanos ſcribentem c. 16.

c *Martyrum trecentorum & decem.*] Sic Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. Beda autem quadringentos numerat: quando vero hi paſſi ſint, nullus prodit.

cir.a.502.

d *Gerontij Epiſcopi*] Putatur hic ille Gerontius, qui affuit Symmacho Papæ in Concilio quarto Romano, Conſſ. Rufo & Auieno, anno a Chriſto Domino 502. Alius eiuſdem nominis eodem ſæculo vixit Epiſcopus Camerinenſis, interfuitq. Romano Concilio ſub Hilaro Papa. Rurſus alius in Gallijs temporibus ſancti Leonis Rom. Pont. numeraturq. inter eos Galliarum Epiſcopos, ad quos ſanctus Leo ſcripſit epiſt. 52. Quo etiam tempore claruit ſăctus Gerontius Epiſcopus Mediolanenſis, de quo ſupra iij. Non. Maij. Legimus huius, de quo hic agitur, res geſtas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. ſunt eiuſmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum cenſura, vt expurgentur.

e *Beati*] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores, itemq. Conſtantienſis eccleſiæ monumenta.

f *Translatio SS. Andreæ, Lucæ, & Timothei.*] De eadem Vſuardus; Beda autem & Ado hic tantum de translatione Timothei, ea de cauſa puto, quoniam ſeorſum ab his translatæ ſunt reliquiæ ſancti Timothei, anno vigeſimoprimo Conſtantij Imp. vt ſcribit S. Hieron. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias translatas eſſe anno 23. eiuſdem Imp. idem auctor affirmat: licet in libro de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Luca dicat, tam S. Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Conſtantinopolim eſſe translatas anno vigeſimo Conſtantini, vel (vt alij codices habent) Conſtantij. Agens idem auctor aduerſus Vigilantium, eaſdem ſub Conſtantino profitetur eſſe translatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Conſtantinus Imperator, qui ſanctas reliquias Andreæ, & Lucæ, & Timothei tranſtulit Conſtantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantij illorum ſe ſentire præſentiam confitentur? Hæc Hieron. Quæ quidem verba conuenire Conſtantio non poſſe, compertum eſt; quem Arianum fuiſſe, omnes norunt. Mirum ſane in vnius eiuſdemq. auctoris ſcriptis tantam reperiri diſcrepantiam. Verum ſi fides adhibenda eſt Artemij martyris Actis, quæ recitat Metaphraſtes die 28. Octobris, quibus & adſtipulatur Niceph. hiſt. lib. 10. c. 11. Cōſtātij & non Conſtantini temporibus id factum eſſe, fatendum eſt: ſiquidem ipſe Artemius Auguſtali præfectura nobilitatus, eiuſmodi translationis negotium ſibi tanquam viro religioſiſſimo traditum a Conſtantio Impe- To.3. an. 336.n.70.

ratore curatur. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiam ſub Conſtantio factum affirmat, additq. Andreæ & Lucæ reliquias tranſlatas quinto Nonas Martij, Timothei autem ad octauum Kalend. Iulij, hisq. diebus locatas eſſe Conſtantinopoli, in magno templo ſanctorum Apoſtolorum: Procopius libro 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. de reſtitutione eiuſdem baſilicæ, deq. iterum adinuentis tunc ibi dictorum Apoſtolorum ſacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Byzantium ædes Apoſtolis conſecrata, longitudine temporis iam emota, & quæ (vt ſuſpicabatur) amplius ſtare non poterat: hanc inſtaurauit Iuſtinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices, effoſſo fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres, inſculptis litteris indicantes, trium ſcilicet Apoſtolorum eſſe corpora, Andreæ, Lucæ, & Timothei: quæ Rex ipſe & omnes Chriſtiani maximo cum honore conſpexerunt, &c. De ijſdem in vita ſancti Eutychij Epiſcopi Conſtantinopolitani Euſtachius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Conſtantino Magno erectum, vt teſtatur Euſebius in vita Conſtantini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. cap. 12. & 26. in fine, vbi hæc ait: Quam quidem eccleſiam eam ob cauſam Conſtantinus ædificauerat, ne Imperatores & ſacerdotes Apoſtolorum reliquijs aliquando deſtituerentur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apoſtolorum reliquias illuc tempore Conſtantini eſſe trāſlatas. In re autem ambigua ita animo affectus ſum, vt definire controuerſiam, certamq. de ea referre ſententiam, non præſumam. De translatione ſancti Andreæ iterum facta Amalphim, in archiuis illius eccleſiæ rei geſtæ monumenta continentur. De perenni miraculo ſcaturientis inde liquoris medici ad curandos morbos, totus pene Chriſtianus orbis eſt teſtis: in omnes enim regiones ex eo fonte fluxere riui. Et ſi de his quæris teſtimonium antiquorum, habes Gregorium Turonen. libro de gloria mart. cap. 31. Ad hæc addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut. 3. nu. 153. eſt codex peruetuſtus dialogorum S. Gregorij Papæ, ante cuius exordium prima pagina deſcribitur hiſtoria de legatione eiuſdem Gregorij Conſtantinopolim, cum eſſet diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreæ Apoſtoli, necnon & brachium S. Lucæ Euangeliſtæ, quæ ſacra pignora ſecum detulit Romam. Eſt quidem ea pagina pre nimia antiquitate pene conſumpta. ibidem autem poſt libros dialogorum mentio habetur de eodem Gregorio, quod anno ſecundo ſui Pontificatus dedicauit eccleſiam S. Andreæ ad Cliuum Scauri, vbi adhuc eiuſdem S. Apoſtoli brachium aſſeruatur. Caput autem eiuſdem ſanctiſſimi Apoſtoli ad ædes ſacras eius germani Romam in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentiſſime aſſeruatur; cuius rei geſtæ hiſtoriam tunc editā in manuſcript. codice legimus; eſt eius exordium: Si quæ ſunt memoriæ cōmendāda, &c. vbi & plenissima oratio legitur, qua ſanctiſſimus Papa trans pōtem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus venerandum caput, ſic effari cœpit: Aduenisti tandem, o ſanctiſſimum, &c. Legitur ibidem & ſacer hymnus de eadē re editus eiuſdem Pontificis iuſſu ab Agabito Epiſcopo Anconitano, itemq. luculentiſſima oratio Beſſarionis Cardinalis ampliſſimi, necnon & Rom. Pontificis ad eum reſponſio, aliaq. ſolemnia ſacroſancte peracta narrantur.

g *Translatio ſancti Hieronymi.*] Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici tranſlatione corporis S. Hieronymi: quarum prima, quam recenſet factam ſub Cyrillo Epiſcopo Hieroſolymitano, nullius auctoris teſtimonio conteſtatam, veluti falſam reſpuimus: obijt enim ſanctus Cyrillus ante Hieronymum, vt ipſius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, eum tantum perueniſſe ad octauum annum Theodoſij Imp. qui fuit annus a Chriſto 386. Sanctus Hieronymus autem ex humanis deſijt Theodoſio Iuniore nonum & Conſtantio tertium Conſſ. qui eſt annus a Chriſto 420. Secundum autem translationem, quam factam aſſerit cum Sarraceni Palæſtinam inuaſiſſent, vt verā libenti animo ſuſcipimus atque probamus, in cuius memoriam præſens celebritas annis ſingulis agi conſueuit.

h *Translatio ſancti Nicolai Epiſcopi.*] Huius To.11.an.
rei geſtæ hiſtoriam ſcripſit Ioannes archidia- 1087. nu.
conus ad Vrſionem Barenſem Epiſcopum, vt 19. & an.
teſtatur Vinc. lib. 25. cap. 83. Recenſet eam 1089. nu.
Sur. tom. 7. hac die. Scripſiſſe inſuper eam- 5.& ſeq.
dem hiſtoriam Nicephorum Barenſem, adhucq. in manuſcrip. latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron. de ea agens, factam ſcribit anno Domini 1087. id ipſum idem Ioannes teſtatur. Ex eiuſdem ſancti Antiſtitis corpore, vt e perenni quodam charismatū fonte, ſtillat liquor ſalubris, ſicut olim cum eſſet Myræ: quamobrem Emmanuel Imp. dum de eo agit in conſtit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat: Nicolaus miraculis inſignis, vnguentorum fragrantia ſcatens, &c. Extat apud Theod. Balſam. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Deus opt. maximus cum multis modis ſanctorum ſuorum cineres illuſtrarit, eo etiam honore dignatus eſt, vt ex aridis oſſibus (vt olim ex aſini maxilla, qua Sampſon Philiſthæos deleuit, aquæ fontem manare fecit. Iudic. cap. 15.) liquorem medicamēti vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit: idq. non tantum Andreæ Apoſtoli, ac Nicolai, ſed & aliorum compluriū ſanctorum ſacris reliquijs præſtitit; de quibus ſuis locis dicetur inferius.

10 Sexto Idus Maij. Luna. D xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMÆ via Latina natalis ſanctorum martyrum Gordiani [a] & Epimachi; quorum prior pro confeſſione nominis Chriſti tempore Iuliani Apoſtatæ diu plumbatis cæſus, & ad vltimum capite truncatus, noctu a Chriſtianis ſepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiæ paulo ante tranſlatæ fuerant ab Alexandria, vbi ille pro Chriſti fide martyrium compleuerat. In terra Hus ſancti Iob [b] prophetæ, admirandæ patientiæ viri. Romæ beati Calepodij [c] presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atque in Tiberim iactari; quod inuentum Calliſtus Papa ſepeliuit. Decollatus eſt etiam Palmatius [d] Conſul cum vxore & filijs, & alijs promiſcui ſexus quadragintaduobus de domo ſua: Simplicius quoque Senator cum vxore, & ſexagintaocto de familia ſua: item & Felix cum vxore ſua Blanda: quorum capita ſuſpenſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplum Chriſtianorum. Item Romæ via Latina ad Centum aulas natalis ſanctorum martyrum Quarti [e] & Quincti, quorum corpora Capuam tranſlata ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Alphij [f], Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ ſancti Dioſcoridis [g] martyris. Apud Tarentum ſancti Caraldi [h] Epiſcopi miraculis clari. Mediolani Inuentio [i] ſanctorum martyrum Nazarij & Celſi, quando beatus Ambroſius Epiſcopus ſancti Nazarij corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atque ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit, vna cum corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quatto Kalendas Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrij celebratur. Marriti ſancti Iſidori Agricolæ, quem miraculis clarum Gregorius XV. vna cum ſanctorum Ignatio, Franciſco, Tereſia, & Philippo in Sanctorum numerum retulit.

MAII

To. 4. an. 362. nu. 274. de Epimac. To. 2. an. 253. nu. 105. a *Gordiani & Epimachi.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij, Græci autem in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Surius to. 3. & Mombrit. tom. 1. Qua quidem in re admonemus iterũ lectorem, carnificinas illas, quas Romæ in Christianos exerceri ſolitas temporibus Iuliani ferunt, non ab ipſo Iuliano, ſed ab Aproniano Præfecto Vrbis inſtitutas. Quæ vt dilucidiora fiant, ſcire oportet, Iulianum, antequam inuaderet Imperium, cum in Galliis moraretur cum exercitu, ne cordis impietatem eo tempore conſiliis ſuis nõdum opportunè proderet, ſe Christianum profeſſum eſſe, atque ad Christianorum ſynaxes etiam conuenire conſueuiſſe, vt ex Ammiano Marcellino ſatis liquet. Inſuper (vt auctor eſt S. Hilarius l. bel. aduerſus Conſtantium) idem Iulianus fauit Catholicis, deque Orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata eſt optime meritus. Poſtquam verò ab exercitu acclamatus eſt Imperator, eius ſtigio recedens e Galliis, in Orientem aduerſus Conſtantium duxit exercitum: quo interim defuncto, cum eſſet Antiochiæ, tacitam aduerſus Christianos exercuit perſecutionem, delectis ad hoc iis prouinciarum Præſidibus, quos infeſtiſſimos eſſe nouerat Christianis: & inter alios (vt idẽ Marcellinus teſtatur) Romanæ vrbis præfecturam delegauit Aproniano, qui in Christianos, non Christianitatis titulo, ſed quaſi in maleficos, hoc eſt, veneficiis & magicis cantionibus deditos, exerc. it quæſtiones, grauiſſimaque inſontibus ſupplicia irrogauit. Acceſſit ad ſæuitiam hominis exacuendam, quod eo tempore diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptum tulit maleficiis Christianorum. Concitatum etiam peſſimi hominis impetum in fideles, dum eodem tempore Romæ Apollinis templum incendio conflagrauit. Hæc habes ex eodem auctore lib. 21. 23. & 26. Ex quibus omnibus tam horum martyrum Acta, quam ceterorum, potius ſub Iuliano, quam coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum enim Romæ aliquando fuiſſe, præſertim poſt adeptum Imperium, nullus probatorum antiquorum auctorum, teſtimonio poterit affirmare. Horum ſanctorum martyrum, de quibus agitur, ſacras reliquias tranſlatas eſſe in Alemaniam, ſcribit Hermanus in chron. anno Domini 770. De iiſdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 62.

b *Iob Propheta*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Id. Maij: iidem q. eumdem Prophetam appellãt ob multa præuiſa atque prænunciata vſque ad ſæculi conſummationem diuina cõſilia: quæ tum S. Gregorius in Moralibus, tum alij plerique, qui in ipſum commentarios ſcripſerunt, communi omnium ſententia profitentur.

c *Calepodij.*] Agunt de eodem iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eius res geſtæ habentur in Actis S. Calliſti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octobr. Fuit nomine Calepodij nobile cœmeterium via Aurelia, extra portam Ianiculenſem, & oſtenditur adhuc (vt ferunt) in eccleſia S. Pancratij. Habetur de eo frequens mentio in Martyrologiis. Extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib. 2. monod 61. To. 2. an. 226 nu. 2 & ſeq.

d *Palmatius Conſul.*] In iiſdem Actis S. Caliſti de eodem agitur. Cum hic Conſul dicatur, non puto ordinarium, cum non recenſeatur in Faſtis; ſed ex ſuffectis, ſeu allectis opinor; de quibus quidem Auſonius in oratione habita in ſuo conſulatu ait, ſub quibus conſulibus hi cõſulatum geſſiſſent, quærere opus fuiſſe. De Simplicio Senatore ac ceteris, quorum hic mentio habetur, conſule eadem Caliſti Acta. To. 2. an. 226. n. 3. & ſeq.

e *Quarti & Quinti.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum nomine cœmeterium eſt appellatum, de quo Panuinus lib. de cœmet. ex tabulis Vaticanis.

f *Alphij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Legimus horum Acta e Græcis Latine reddita, excuſaq. ab eccleſia Leontina accepta: in quibus tamẽ aliqua ſunt corrigenda, atque in primis quod habent hos paſſos ſub Licinio Imperatore, cui quidem aptari non poſſunt quæ ibi narrantur, ſed potius Decio. At ne mihi al enos labores ſumere videar, hæc ipſa Acta, aliaq. pene omnia ex diuerſis extra Vrbem eccleſiarum archiuis accepta, quorum in his annotationibus frequenter in me minimis, in vnum colligere, fuit opens & induſtriæ R. P. Antonij Talpæ Seuerinatis, noſtræ congregationis bibliothecæ præfecti, qui in his colligendis diligẽs ſtudium officiumque laudibiliter impendit. Circa an. 253.

g *Dioſcoridis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis enarratur.

h *Cataldi Epiſcopi.*] De eo Petrus in catalogo libro quarto, capite 143. Agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autem dies octauo Idus Maij. Legimus eius Acta in officio eccleſiaſtico eiuſdem ſancti nuper reſtituto iuxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. Circa an. 166.

i *Inuentio ſanctorum mart. Nazarij & Celſi*] De qua etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Paulinus in Ambroſio, Præfatio eiuſdem, aliaque vetera monumenta. Plura de his dictum ſumus inferius in natali die ipſorum. An. 395. Bar. i vit. Ambroſ.

Quin-

Quinto Idus Maij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMÆ via Salaria natalis beati Anthimi[a] presbyteri, qui poſt virtutum & prædicationis inſignia, in perſecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio reſtitutus eſt: deinde capite punitus, victor migrauit ad cælos. Eodem die S. Euellij[b] martyris, qui cum eſſet de familia Neronis, ad paſſionem S. Torpetis in Chriſtum credidit, pro quo decollatus eſt. Item Romæ SS. martyrum Maximi[c], Baſſi, & Fabij, qui ſub Diocletiano via Salaria cæſi ſunt. Camerini ſanctorum martyrum[d] Anaſtaſij & ſociorum, qui in perſecutione Decij ſub Antiocho præſide cæſi ſunt. Auximi in Piceno ſanctorum martyrum Siſinij[e] diaconi, Diocletij, & Florentij diſcipulorum S. Anthimi presbyteri, qui ſub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varennis S. Gangulphi[f] martyris. Viennæ ſancti Mamerti[g] Epiſcopi, qui ob imminentem cladem ſolemnes ante Aſcenſionem Domini triduanas Litanias in vrbe inſtituit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Apud Siluiniacum depoſitio ſancti Maioli[i] Abbatis Cluniacenſis, cuius vita ſanctis meritis fuit præclara. In Piceno apud Septempedanos S. Illuminati[k] confeſſoris.

MAII II.

To. 2. an. 302. n. 113 ANTHIMI a.] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, alijq. recentiores. Extant eius Acta, qui retulit Sur. in tom. 3. vbi etiam recitat ſermonem Petri Damiani de eodẽ mart.

To. 1. an. 69. n. 44. b *Euellij.*] Beda de eo item agit hac die. Eius res geſtæ iunctæ ſunt Actis S. Torpetis martyris, quæ legimus in manuſcript. Edidit ea. Mombrit. tom. 2. Meminit & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

To. 2. an. 302. n. 113 c *Maximi & ſoc.*] Agitur de his etiam in Actis S. Anthimi mart. cuius nuper meminimus.

To. 2. an. 254. n. 29. d *Anaſtaſii & ſoc.*] Legimus horum Acta in rebus geſtis S. Venantij mart. acceptis ab eccleſia Camerinẽ. ſed cẽſura aliqua caſtigãdis.

To. 2. an. 302. n. 113 e *Siſinij & ſoc.*] Horum res geſtæ intextæ habentur in prædictis Actis S. Anthimi.

f *Gangulphi.*] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 3. Plura habentur de eo in Breuiario & Miſſali eccleſiæ Auguſtanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. cap. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini 756. & alij plures. Cir. ann. 570. in not. Sur. circ. ann. 680. Genebrar. verius circ. ann. 756. quia tẽpore Pipini Regis ex vita.

g *Mamerti Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Qualis autem quantusve hic fuerit, indicant epiſtolæ Sidonij Apollinaris, qui eum nouit, & familiariſſime vſus eſt, epiſt. 11. lib. 4. & lib. 7. epiſt. 1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui ſecundus poſt eũ factus eſt Viennenſis Epiſcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 34. Ado Viennen. in chron. ann. Dom. 396. & 452. quæ & Surius collegit in vnum to. 3. hac die. Hi etiam qui agunt de diuin. offic. eiuſdem meminerunt, vt Albin. Flac. cap. 67. Amal. ca. 37. & alij. To. 6. an. 475. n. 12. obit. 490. n. 37.

& alii, vt Sigebertus in chron. anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiuſdem nominis Epiſcopus Lingonienſis, de cuius corporis inuentione agitur in vita S. Annonis Epiſcopi Colonien. lib. 1. cap. 18 apud Surium tomo 6. die 4. Decembris; quem Martinum ab alijs dictum reperi.

h *Inea vrbe reſtituit.*] Sic poſitum, vt intelligas longe ante ſanctum Mamertum Rogationes illas ante Aſcenſionem Domini fuiſſe ſolitas celebrari, vt ex Auguſtino & Sidonio Apollinari ſuperius demonſtrauimus in not. diei 25. Aprilis. Porro S. Mamertus ſolertiori cultu eaſdem in Viennenſi eccleſia celebrandas indixit: quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuerſalis Eccleſia recipiens, comprobatur. Conſule quæ de Rogationibus dicta die ſuperius ſunt notata.

i *Maioli Abb.*] Suffectus eſt hic Ademaro anno Domini nongenteſimo quadrageſimo-quarto, peruenit q; vſque ad annum 993. vt ſcribit Sigebertus in chron. Numeraturque tertius ordine eiuſdem cœnobii Cluniacenſis Abbas. Meminit eiuſdem S Bernardus in apol. ad Gulielm. Abbatem. pluribus Petrus Cluniacen. lib. 2. mirac. cap. 31. Lambert. in chron. anno 995. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 230. Porro eius res geſtas vberius cumulatas Surius habet to. 3. hac die. To. x. an. 991. nu. 7.

x *Illuminati.*] Eius ſacrum corpus religioſe ſeruatur & colitur apud Sanctoſeuerinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monaſterio S. Mariani.

xvij. F Quarto Idus Maij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMÆ via Ardeatina ſanctorum martyrum Nerei & Achillei[a] fratrum: qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erant eunuchi, in inſula Pontia longum pro Chriſto duxerunt exilium; poſtmodum grauiſſimis verberibus attrectati ſunt: deinde cum a Minutio Rufo conſulari equuleo & flammis ad immolandum compellerentur, dicerentq; ſe a B. Petro Apoſtolo baptizatos, nulla ratione poſſe idolis immolare, capite cæſi ſunt. Horum ſacræ reliquiæ ſimulq; Flauiæ Domitillæ ex diaconia S. Hadriani in antiquum eorum Titulum, vbi olim reconditæ aſſeruabantur nunc reſtauratum, iuſſu Clementis Papæ VIII. ſolemniter tranſlatæ ſunt pridie huius diei. Ibidem via Aurelia[b] ſancti Pancratij[c] martyris, qui cum eſſet annorum quatuordecim, ſub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Item Romæ S. Dionyſij[d] patrui eiuſdem beati Pancratij. In Sicilia S. Philippi[e] Argyrionis, qui a Romano Pontifice ad eam inſulam miſſus, magnam illius partem ad Chriſtum conuertit: cuius ſanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro ſancti Epiphanij[f] Epiſcopi, qui multiplici eruditione & ſacrarum litterarum ſcientia excellens, vitæ quoque ſanctitate, zelo Catholicæ fidei, munificentia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirandus. Conſtantinopoli ſancti Germani[g] Epiſcopi, virtutibus & doctrina inſignis, qui Leonem Iſauricum aduerſus ſa-

cras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris ſancti Modoaldi [h] Epiſcopi. In ciuitate Calciatenſi ſancti Dominici [i] confeſſoris.

M A I I 12.

To. 2. an. 100.n.12. Inuentio to. 2. ann. 270.nu.9.

NEREI, *& Achillei*, alias *Archilles* a.] De his hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eorum Acta recitat Surius to. 3. Fuit vetus Romæ Titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regiſt. S. Gregorij Papæ lib. 4. epiſt. 44. vbi idem Gregorius habuit homil. 28. in Euang. Erát ibidem ſepulra eorumdem martyrum corpora, ſimulq. Flauiæ Domitillæ; quibus alludit, cum ait: Sancti iſti, ad quorum tumbam conſiſtimus, florentem mundum mentis deſpectu calcauerunt, &c. Quæ tria ſacra corpora hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudimus, MDXCVII. quinto Idus Maij, ex diaconia S. Hadriani, quo ſub Gregorio IX. tranſlata fuerant, ac demum ſub Sixto V. ab Auguſtino Cuſano eiuſdem Eccleſiæ tunc diacono Card. in altari maiore a ſe magnificentius extructo decentius collocata, nos reſtituto Titulo, S.D.N. Clemente Octauo cõcedente, in ſuum priſtinum locum celebri pompa reduximus vna cum eorum capitibus thecis auratis incluſis. Horum item ſanctorum nomine appellatum eſt cœmeterium via Ardeatina, quod reſtituit Ioannes Papa, vt legitur apud Anaſtaſ. in lib. de Rom. Pontif. in Ioanne Papa Primo.

b *Item via Aurelia.*] De duplici via Aurelia, veteri & noua, conſule ea quæ Panuin. lib. de Vrbe Roma pag. 107. 109. & 122. pluribus ſcribit.

To. 2. an. 303. nu. 117. & to. 5. an. 412. nu. 31.

c *Pancratij.*] Iidem qui ſupra de eodem agunt hac item die. Extant eius Acta, quæ & ſincera in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt. Habet ea Surius tom. 3. De miraculis ad ſepulchrum eius aduerſus periuros fieri ſolitis agit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 39. Extat vetus memoria eiuſdem via Aurelia, vbi S. Gregorius Papa habuit homil. 27. in Euang. Ibidem & venerandum corpus eius ſepultum eſt. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbam conſiſtimus, qui ad cæleſte regnum ex qua morte peruenerit, ſcimus, &c. Abſtulit olim eam eccleſiam idem S. Gregorius a presbyteris negligenter curantibus, deditque monachis, qui (vt ait) ad ſanctiſſimum martyris corpus quotidie opus Dei peragerent. Extat de his epiſt. 18. lib. 3. regiſtr. De eiuſdem reliquijs idem lib. 7. epiſt. 86. & lib. 8. epiſt. 63. Porta Ianiculenſis, ſeu Aurelia antiquitus dicta, ex eiuſdem ſancti nomine appellata eſt Porta S. Pancratij; nec id nouiter, ſed antiquitus, vt conſtat ex Procop. lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiuſdem ſancti in Gallias tranſlatis agit Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 83. Scripſit de S. Pancratio epigramma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

d *Dionyſij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen & corona eius deſcribitur in prædictis Actis S. Pancratij. An. 303.

d *Philippi.*] De quo plura ſcribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res geſtas manuſcriptas, quarum eſt exordium: In diebus Arcadij Imperatoris, &c. Circa an. 395.

f *Epiphanij*] De eodem hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi iidem teſtantur eum vixiſſe annos centum & quindecim, minus menſibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. in epiſt. 61. ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, & in apol. 2. aduerſus Rufinum. Adeo ſpectatæ ſanctitatis vir fuit, vt licet aduerſus Arianos ſemper ſtrenue decertaſſet, ipſi tamen Ariani, & eorum patronus Valens Imperator eũ reueriti, quicquam moleſtiæ ei inferre auſi non ſint, vt idem S. Hieron. ſcribit epiſt. 61. his verbis: Epiphanius Epiſcopus Cypri a Valente non tangebatur: tantæ enim venerationis ſemper fuit, vt regnantes hæretici ignominiam ſuam putarent, ſi talem virum perſequerentur. Hæc S. Hieron. Cum autem alicubi Salaminæ, alicubi vero Conſtantiæ Epiſcopus dictus reperiatur; non exiſtimes hæc inter ſe pugnare: nam Salamina etiam Conſtantia dicta eſt: quod & expreſſe teſtatur S. Hieron. in epiſt. 27. in epitaphio S. Paulæ ad Euſtochium. Extat Theophili Epiſcopi Alexandrini ad eum epiſt. 67. apud Hiero. tom. 2. eumq. ſummopere laudat. De eo plura Socrat. hiſt. lib. 9. ca. 11. & ſequent. Sozom. lib. 4. c. 26. & lib. 8. c. 14. & 15. & Niceph. lib. 2. c. 46. lib. 13. c. 13. & 14. & illi omnes etiam qui ſcripſerunt res geſtas Ioannis Chryſoſtomi, vt Leo Imp. Georgius Alexand. Metaphraſtes, Suidas, & alij. Pluribus autem eius Acta conſcripta edidit Metaphraſtes, de quorum parum fida integritate egimus in Annal. Eccleſ. Mentio habetur de eodem in Nicæna Synodo ſecunda; & quem prætermieram, meminit eiuſdem S. Aug. lib. de hæreſ. ad Quoduult deum. Longæuam ætatem Epiphanij ex eo conſiderare poſſumus, quod ab ineunte ætate verſatus eſt cum ſancto Hilarione, vt ſcribit S. Hieron. in Hilarione, & Sozom. lib. 6. cap. 32. Eratque adhuc iuuenis S. Hilarion, quando S. Epiphanius iam adoleſcens monaſticam amplexatus eſt

To. 4. an. 372. nu. 108. & ſequent. Plura to. 4. & to. 5. præſertim ann. 402. n. 419. & ſeq. vſque ad 26. Romam venit to. 4. ann. 382. nu. 36.

diſciplinam, vt eius Acta teſtantur: qui quidem Hilarion octoginta annos natus vita functus eſt anno Domini trecẽteſimo ſeptuageſimoſecundo, vt oſtendemus inferius in natali die ipſius: S. Epiphanium autem conſtat ſuperſtitem adhuc fuiſſe ſeptimo anno Arcadij Imper. Vincentio & Frauitta Conſſ. qui adſcribitur a recentioribus annus a Chriſto Domino quadringenteſimus primus. Sepulchrum S. Epiphanij pluribus eſſe nobilitatum miraculis, ſcribunt Sozom. lib.7.c.26. & Niceph.lib.12.c.46. Fuit eidem poſt obitum erecta baſilica, eademque ſacris imaginibus exornata, vt apparet ex Act 6. ſanctæ Synodi Nicænæ ſecundæ.

To. 5. an. g *Germani Epiſcopi.*] Agunt de eo item Græ-
407.n. 15. ci hac die in Menologio, vbi eius natalis ge-
& tom. 9. nus, & Acta narrantur. De eo Nicephorus
ann. 714. Epiſcopus in chron. Zonaras in Leone Iſau-
num.4.& rico, & Cedren. in comp. hiſtor. miſcel. an-
ann. 754. no 14. eiuſdem Imp. l. b. de Roman. Pontifici-
nu. 16.

bus in Gregorio II. Papa, Conſtantius Epiſc. in encomio de tranſlatione reliquiarum ſanctæ Euphemiæ, quod recitat Lippom. tom.6. Exceſſit ex hac vita annum agens ſuæ ætatis nonageſimum, vt in Græcorum Menologio legitur. Reliquit inter alia ſui ingenij monumenta theoriam rerum Eccleſiaſticarum.

h *Modoaldi Epiſcopi.*] Huius Acta recitat
Surius to.3. ſcripta a Stephano Abbate Leo- To. 8. an.
dien. apud quem lib. 3. agitur de miraculis 631. nu 6.
eius. Vixit ſub Pipino Rege Francorum, & 7.
cuius tempore ordinatus eſt Epiſcopus, vt in vita ipſius habetur lib. 2. ca. 8. Cœpit Pipinus regnare anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoprimo.

i *Dominici.*] De eodem etiam Molanus in Circa an.
addit. ad Vſuardum edit. ſecundæ. Pluribus 1060.
in Flore ſanct. Hiſp. De ipſo agitur & in Theſaur. concion. tom. 2. Migraſſe ferunt ex hac vita circa annum Domini milleſimum & ſexageſimum.

xvj. G Tertio Idus Maij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMÆ Dedicatio [a] Eccleſiæ Sanctæ MARIÆ ad Martyres, quam B. Bonifacius Papa IIII. expurgato deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem Beatæ ſemper Virginis MARIÆ & omnium Martyrum dedicauit, tempore Phocæ Imperatoris. Conſtantinopoli B. Mucij [b] presbyteri & martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconſule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Chriſti confeſſionem afflictus, poſtea Byzantium vſque perductus, capitali ſententia occubuit. Heracleæ ſanctæ Glyceriæ [c] martyris Romanæ, quæ ſub Antonino Imperatore & Sabino Præſide paſſa eſt. Alexandriæ commemoratio [d] plurimorum ſanctorum martyrum, qui ob fidem Catholicam ab Arianis in Eccleſia Theonæ occiſi ſunt. Apud Traiectum ſancti Seruatij [e] Tungrenſis eccleſiæ Epiſcopi; ad cuius meritum omnibus demonſtrandum, cum tempore hiemis omnia in circuitu nix repleret, ſepulchrum eius numquam operuit, donec induſtria ciuium baſilica ſuper illud ædificata eſt. In Palæſtina ſancti Ioannis [f] Silentiarij.

M A I I 13.

To.8. an. 607 nu 1. & an.614. num.2.

DEDICATIO *eccleſ. S. Mariæ ad Martyres* a.] Agit de eadem ſolemnitate Beda hac die. Quantum obſeruare potui, comperi vſque ad S. Gregorij Papæ tēpora idolorum templa a Chriſtianis vt plurimum vel fuiſſe deiecta, vel ſi quæ intacta remanſerunt, eadem, vt loca dęmonum, indigna exiſtimata eſſe, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, ſecundum illud Apoſtoli 2. ad Corinth. cap.6. Qui conſenſus templo Dei cum idolis? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium Quartum, qui Pantheon in Dei eccleſiam mutauit, vix ſpatio trium annorum præceſſit, ſcribens ad Regem Anglorū nuper ad Chriſtum conuerſum epiſt. 60. lib. 9. Indict. 4. monuit vt idolorum templa euerteret. Inde autem conſiderans, infirmis adhuc in fide concedendum aliquid, ſcribens ad Mellitum Epiſ. epiſt. 71. lib. 9. Indict. 4. præcepit ne idolorum templa deſtruerentur, ſed iuxta ritum ibi præſcriptum expiarentur primum, indeq; ſanctorum illatis reliquijs, ſanctificarentur: quod & poſteris deductum eſt in exēplum. Si enim optaſſent Chriſtiani idolorum templa in eccleſiarum vſum conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis Alexandriæ, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cæleſtis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem ſtructuram viſa ſunt miracula mundi, ſolo æquaſſent. Qui quidem zelus ſi vſquam incaluit, Romæ in primis Chriſtianorum corda ſuccenderat, vt S. Hieronymi auctoritate probatur, dum in procem. lib. 2. comment. epiſt. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto ſtudio & frequentia ad eccleſias & martyrum ſepulchra concurritur? vbi ſic ad ſimilitudinem cęleſtis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorum templa quatiuntur? hæc ibi: & alibi ad Lætam epiſt. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliendis Romæ deorum delubris pluribus agit. Illud etiam famoſiſſimum Iouis Capitolini templum iā exciſum eſſe, teſtatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente etiam Theodoſius Iunior ſanctionē de his ipſis promulgauit, in qua hæc inter alia leguntur: Cuncta eorum fana, templa, delubra, ſi qua etiam nunc reſtant integra, præcepto magiſtratuum deſtrui, collocationeq; venerandæ Chriſtianæ religionis ſigni expiari præcipimus, &c. l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. Cur autem Pantheon templum intactum remanſerit, ea fuit cauſa; quod dum prædicta Romæ, temporibus Hieronymi, aduerſus idolorum ędes agerentur, Honorius Imp. lege ſancita, eiuſmodi impetum Chriſtianorum compeſcuit, hæc reſcribens: Sicut ſacrificia prohibemus, ita volumus publicorum operum ornamenta ſeruari, &c. l. 15. de Pagan. Cod. Theod. Puto diuina diſpenſatione factum, vt inter tot idolorum fana proſtrata, & in anathema obliuionis euerſa, Pantheon velut inſigne quoddam ac perenne trophæum de expugnatis hoſtibus permaneret, cederetque triumpho omnium martyrum, qui omnes Gentilium deos Chriſti cruce ſubegerant. De eius dedicatione per Bonifacium facta ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 2. cap. 4. & de ſex ætat. in Phoca Imp. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 4 cap. 11. Marian. Scot. in chron. anno 610. Sigebert. anno 609. & alij. Legi in eius eccleſiæ codice manuſcripto, templum illud dicatum in primis in honorem Dei Genitricis MARIÆ, omnium ſanctorum Martyrum & Confeſſorum: illataq; illuc eſſe reperi duodetriginta curribus oſſa ſanctorum Martyrum, e diuerſis Vrbis cœmeterijs effoſſa, ſolemniterq; comportata, ac decentiſſime collocata. Cetera autem de ea ſolemnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

To. 3. an. 311. n. 19. & tom. 5. ann. 431. num. 112.

b *Mocij*.] Græci Mocium appellant, de quo etiā hac die Vſuardus; Græci autem in Menologio ad ſext. Id. Maij, vbi etiam narrant in honorem huius martyris a Conſtantino Imp. fuiſſe templum erectum, quo eiuſdem martyris ſacras reliquias inferri mandauit. Iuſtinianus Imp. etiam ædem ampliſſimam eidem martyri erigendam curauit, de qua Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imp. his verbis: Præterea templum Mocio martyri conſecratum, magnitudine ſua cetera ſuperans, poſuit. Cedren. in Baſilio Imp. addit, eiuſmodi templum vetuſtate collapſum ab eodē Baſilio Imperatore a fundamentis fuiſſe reſtitutum. De S. Mocij baſilica mentio habetur etiam in Actis Concil. Epheſ. edit. Peltan. tom. 2. cap. 19. & 20.

To. 1. an. 175. n. 7. Miracula to. 8. ann. 593. n. 98.

c *Glyceris*, alias *Glycerij*.] De eadē hac die Græci agunt in Menologio, vbi & eius martyrium deſcribitur. Metaphraſtes recenſet eius res geſtas, agiq; de ea ſcribit (niſi error ſit in nota numeri) ſext. Id. Maias: habet eas Lippom. tom. 7. & Surius tom. 3. ea die. Percelebre fuit Heracleæ templum S. Glyceriæ, ibiq; ſacrum eius corpus poſitum pluribus eſt miraculis illuſtratum. Ex eius enim oſſibus iugiter vnguentum curandi vi præditum emanare ſolebat, vt auctor eſt Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 28. & 32. De reliquijs eiuſdem martyris habetur mentio in encomio Conſtantini Epiſcopi de inuentione reliquiarum S. Euphemiæ apud Lippom. tom. 6.

To. 4. an. 372. n. 69. & ſeq. & n. 106. & ſeq.

d *Commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum*.] Horum martyrium ſcripſit Petrus Epiſcopus Alexandrinus; qui fuga lapſus, dedit de his epiſtolam ad vniuerſos Chriſti fideles, quam recenſet Theodoretus hiſtor.

lib 4.

lib. 4. cap. 20. De clade eo tempore illata Catholicis per Lucium pſeudoepiſcopum Arianum, agit S. Gregorius Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hiſt. lib. 1. c. 2. 3. & 4. Socrat. lib. 4. cap. 16 17. 18 & 19. Sozom. lib. 6. cap. 19. 20. & Niceph. hiſt lib. 11. c. 29 Eamdem Catholicorum ſtragem non tantum ſcriptis, ſed & voce præfatus Petrus Romæ, cum illuc confugiſſet, prædicauit, oſtendens ibidem occiſorum veſtes ſanguine cruentatas; ad quod miſerendum ſpectaculum Vrbs cōuerſa eſt ad lacrymas. De eccleſia Theonæ, cuius hic habetur mentio, agit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 69. Eodem tempore Lucij pſeudoepiſcopi complures ſanctorum Monachorum ex Aegypto & Thebaide ob fidē Catholicam fuiſſe relegatos ac damnatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor eſt Ioan. Caſſian. collat. 18. c. 7. in fine.

e *Seruatij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Seruationem hunc appellat Sulpicius Seuerus lib. 2. hiſt. ſacr. Quæ hic de eo ſcripta ſunt, inuenies etiam apud Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 72. qui de eodem item agit lib. 2. c. 5. de geſt. Franc. ante omnes S. Athanaſius in apolog. ad Conſtantinum, & in apologia ſecunda, cum agit de Patribus qui interfuerunt Concilio Sardicenſi, cui etiam præſens fuit Seruatius, anno Domini trecēteſimo quadrageſimoſeptimo, Rufino & Euſebio Conſſ. Interfuit etiā Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatū Amantij & Albini, anno 346. Ex prædictis Concilijs ſatis liquet, quibus temporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniam nonnulli ſcribunt, eum functum eſſe legatione ad limina Apoſtolorum poſt centum fere annos ab eo tempore quo vixit. Itaque ea legatio Synodalis Seruatij non debet referri ad tempora Attilæ Regis Hunnorum, ſed potius ad illas atrociſſimas clades, quibus tota fere Gallia a barbaris deuaſtata eſt, illis ipſis Seruatij temporibus. Meminit illarum omnium S. Hieronymus epiſt. 11. ſcribens ad Ageruchiam. Portentoſa quædam de Seruatio ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 399. eum nimirum conſanguineum ſecundū carnem fuiſſe Domini noſtri IESV CHRISTI, eiuſq; patrem fuiſſe filium Eliud, fratrem S. Elizabeth matris S. Ioann. Baptiſtæ; eumdemq; pluſquam trecentis annis vixiſſe. Id ipſum Petrus in catal. refert lib. 3. c. 162 quæ etiam firmare nituntur teſtimonio Celeſtini III. Papæ, quaſi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid ſentiendum ſit, nemo non intelligit. Agit de eodem nouiſſime Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium numeratur Seruatius decimus eius ſedis Epiſcopus, apud Democh. de ſacrific. Miſſæ, vbi etiam plura de Seruatio leguntur.

To. 3. an. 347. n. 11. To. 6. an. 451. n. 36.

f *Ioannis Silentiarij.*] Huius vitam fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus; qui etiam geſta SS. Sabbæ & Euthymij litteris commendauit, ſuorum temporum texens hiſtoriam. Deſcripſit eam Lippom. tom. 6 & Surius tom. 3. hac die. De eo etiam idem auctor in vita S. Sabbæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agenſq; iam tunc quartum ſupra centeſimum annum; adhuc erat in humanis, cum idem auctor ſcriberet eius res geſtas.

Plura to. 6. obitus. To. 7. an. 558. n. 16.

XV. A Pridie Idus Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NATALIS S. Bonifacij [a] martyris, qui ſub Diocletiano & Maximiano apud Tarſum Ciliciæ paſſus, Romam deinde tranſlatus, via Latina ſepultus eſt. In Gallia S. Pontij [b] martyris, cuius prædicatione & induſtria poſtquam duo Philippi Cæſares ad fidem Chriſti conuerſi ſunt, ipſe ſub Valeriano & Gallieno Principibus martyrij palmam adeptus eſt. In Syria ſanctorum martyrum Victoris [c] & Coronæ, ſub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebaſtiano Iudice varijs &

horren-

horrendis affectus eſt cruciatibus: quem Corona vxor cuiuſdam militis cum cœpiſſet beatum prædicare ob martyrij conſtantiam, vidit duas coronas de cælo lapſas, vnam Victori, & alteram ſibi miſſam: cumq. hoc audientibus cunctis teſtaretur, ipſa quidem inter arbores ſciſſa [d], Victor vero decollatus eſt. In Sardinia ſanctarum martyrum Iuſtæ [e], Iuſtinæ, & Henedinæ. Romæ S. Paſchalis [f] Papæ, qui plurima ſanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, & in diuerſis eccleſijs honorifice collocauit. Ferenti in Tuſcia S. Bonifacij [g] Epiſcopi, qui (vt refert B. Gregorius Papa) a pueritia ſanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania S. Pomponij [h] Epiſcopi. In Aegypto S. Pachomij [i] Abbatis, qui plurima in ea regione monaſteria erexit, & regulam Monachorum [k] ſcripſit, quam Angelo dictante didicerat.

MAII 14.

To. 2. A. 305. n. 11. & ſeq de eius patrocinio to. 11. an. 1004. num. 8. et ſeq.

BONIFACII *martyris* a.] De eodem hac die Vſuardus, Ado autem Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartumdecimum Kalend Ianuarij: qua item die eum ponit Metaphraſtes, qui eius Acta deſcripſit, refert eadem Lippom tom. 5. & Sur. tom. 3. Nonis Iunij. Legimus in vet. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Tranſtiberim Acta eiuſdem martyris, in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus deſiderantur. Eſt illuſtris ac vetus memoria Romæ eiuſdem Bonifacij, quæ ob ſepulcrum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur, numeraturq. in antiquo Romano cærimoniali vna ex vigintiduabus Abbatijs, quæ Romæ erant. Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad. lib. 2 monod. 64.

To. 2. A. 246. nu. 9. & an. 262 nu. 58.

b *Pontij*.] Agit de eodem item hac die Vſuard. Edita eius Acta ex manuſcriptis habentur apud Sur. tom. 7. hac die, Mombrit. ante eum tom. 2 ſed aliquando diuerſe. De duobus Philippis Cæſaribus ad Chriſtum conuerſis, quorum hic mentio fit, pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus. Eſt de eodem Pontio elegans epigramma Bonad. lib. 2. monod. 67. Colitur potiſſimum Niciæ in Gallia, vbi eius venerandum corpus reconditum habetur. Hac die ſepultus martyr fuit, paſſus vero vndecima eiuſdem menſis.

To. 2. A. 154. n. 3

c *Victoris & Corona*.] De quibus item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latini, Græci autem in Menologio ad iij. Id. Nouembris. Eorumdem Acta edidit Metaphraſtes. Refert eadem Lippom. to. 7. & Sur. to. 4. Mombrit. tom. 2. & alij, licet nonnihil inter ſe diuerſe.

d *Inter arbores ſciſſa*.] Plutarchus in Alexandro exacte agit de huiuſmodi ſupplicio, quod vocat diaſphendonem, cum incuruatis violenter duarum erectarum arborum acuminibus, alligatum corpus miſſis arboribus ſcinditur. Ab Aureliano Imp. idipſum mortis genus eſſe exhibitum aduerſus militem violantem torum hoſpitis, auctor eſt Flauius Vopiſcus in Aureliano, cum ait: Solus denique omnium militem, qui adulterium cum hoſpitis vxore commiſerat, ita puniuit, vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, eaſdemq. ſubito dimitteret: vt ſciſſus ille, vtrinque penderet. Hęc Vopiſcus.

e *Iuſta & ſoc.*] Agit de his item qui nunc eſt proſecutus res Sardicas Franc. Fara. — Sub Hadriano

f *Paſchalis Papa*.] Extant Acta eius in vet. cod. manuſcr. monaſt. S. Cæciliæ Tranſtiberim, deſcripta per lectiones, ſicut in eccleſia legi conſueuerant. Succeſſit hic Stephano Papæ Quarto huius nominis. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. egimus. — to. 10. 9. circa an. ab an. 817 & infra plura.

To. 7. An. 537. n. 10.

g *Bonifacij Epiſcopi*.] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. Claruit circa tempora Iuſtini. Imp. Nomenclaturæ ſimilitudine facile quis poteſt decipi. Eſt enim Ferrentis ſeu Ferentum in Thuscia, de quo Plin. lib. 3. cap. 5. cuius adhuc veſtigia in agro Viterbienſi extare dicuntur. Eſt & Ferentinum apud Hernicos ciuitas nobilis, a qua Ferentinates ſeu Ferentini, ſicut a Ferentio Ferentani vel a Ferente Ferentes: licet aliquando hæc inter ſe nomina confuſa reperiantur. Erant & Ferentani populi inter Samnites & Pelignos poſiti, de quibus Ptolem. lib. 3. tab. 6. Strabo lib. 5. & Plin. lib. 3 cap. 11. Eſt mentio vtriuſque ſedis in Concil. Rom. ſub Gregorio Primo Papa in lib. 4. regiſt cap. 88. quarum Epiſcopi eidem Synodo ſubſcripti habentur. Porro de Feren-

Ferenti in Tuſcia, & non de Ferentino apud Hernicos, ſiue in Latio poſito, agere S. Gregorium, ex eius verbis apparet.

Plura to. 3 an. 316. nu. 27. & ſeq. & an. 318. nu. 101. & an. 328. n. 3. & ſeq.

h *Pomponij Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Neapolitanæ.

i *Pachomij Abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die in Menolog. Huius præclaras res geſtas Græce conſcriptas Dionyſius Abbas Rom. Exiguus cognomento Latine conuertit ante annos plus mille ac centum: extat eius præfatio ante vitam ſancti Pachomij; habes eã in prima par. Vit. SS. Patr. c. 54. Miramur eã a Lippomano & Surio prætermiſſam: quæ vt tanti viri ingenij laudatiſſimi monimentũ, prætereunda non fuit: qualis enim quantusve ſanctitate & eruditione fuerit, conſule Caſſiodorum illi æqualem lib. inſtit. ad lect. diuin. Habes Acta Pachomij Lippom. tom. 6. & Sur. to. 3. De eo præterea Sozom. lib. 3. c. 13. Pallad. in Lauſiacis, Caſſiod. trip. Niceph. lib. 4. cap. 54. & alij. Nomen Pachomij, monaſteriorumq. ab illo inſtitutorum diſciplinam Athanaſius primus in Vrbem aduexit, vt auctor eſt S. Hieronymus epiſt. 16. ad Principiam. De tempore eius obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406.

K *Regulam monachorum ſcripſit.*] De regulis S. Pachomij, quas ipſe, Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 7. qui etiam teſtatur ab eodẽ eſſe ſcriptas nonnullas epiſtolas, quarum titulum recenſet. Ipſas Pachomij regulas Aegyptiace ſcriptas, translatas in Græcum, Latine reddidit S. Hieronymus, rogante Siluano monacho, eo tempore, quo S. Paula ex hac luce migrauit, Honorio vj. & Ariſteneto Coſſ. anno Domini iuxta Faſtos Onuphrij 404. Eaſdem temporis vetuſtate pene abolitas, mendis purgatas, ac reſtitutas edidit noſter Achilles Statius, vir probitate & eruditione inſignis, quas, vt nobile vetuſtatis monumentum, poſuit in appendice ſui Caſſiani, quem ſummo cum labore reſtituit, illuſtrauitq. eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconus Toletanus presbyter, vir quidem frugi atque diſertus, quem ſcimus in reſtituendo Arnobium, Tertullianum, ac S. Hilarium, laboris plurimum inſumpſiſſe; hiſce lucubrationibus in dies magis magisq. Catholicæ Eccleſiæ profuturum, niſi cito nimis, dolore omnium, ex humanis ſublatus eſſet.

xiiij. B Idibus Maij. Luna. 15.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hiſpania ſanctorum Torquati [a], Cteſiphontis, Secundi, Indaletij, Cæcilij, Heſichij, & Euphraſij, qui Romæ a ſanctis Apoſtolis Epiſcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hiſpanias directi ſunt: cumque varijs vrbibus euangelizaſſent, & innumeras multitudines Chriſti fidei ſubiugaſſent, in ea prouincia diuerſis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Cteſiphon Vergij, Secundus Abulæ, Indaletius Vrci, Cæcilius Illiberi, Heſichius Carteſæ, & Euphraſius Illiturgi. Eboræ in Luſitania S. Mancij [b] martyris. In inſula Chio natalis B. Iſidori [c] martyris, in cuius baſilica extat puteus, in quem fertur fuiſſe iniectus, de cuius aqua infirmi ſæpius potati ſanantur. Lampſaci in Helleſponto paſſio SS. Petri [d], Andreę, Pauli, & Dionyſię. Fauſinę in Sardinia S. Simplicij [e] Epiſcopi & martyris, qui Diocletiani tempore ſub Barbaro Pręſide perfoſſus lancea martyrium conſummauit. Aruernis ſanctorum marty-

rum

rum Caſſij [f], Victorini, Maximi, & ſociorum. In Brabantia ſanctæ Dympnæ [g] virginis & martyris, filiæ Regis Hiberniæ, quæ pro fide Chriſti & virginitate ſeruanda, a patre iuſſa eſt decollari.

M A I I 15.

To. 1. an. 46. nu. 2. TORQVATI & ſoc. a] Agunt de his omnibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In Breuiar. Toletano ad Kal. Maias de his ſacer hymnus conſcriptus habetur, aliaq. plura, quæ antiquitatem illam puriſſimam redolent. Horum meminit Greg Septimus Papa in epiſtola ad Alphonſum ſeu Adelphonſum Regem, ſcripta xiiij. Kal. April. Indict. 12. his verbis: Septem Epiſcopos ab vrbe Roma ad inſtruendum Hiſpaniæ populos a Petro & Paulo Apoſtolis directos fuiſſe, qui, deſtructa idololatria, Chriſtianitatem fundauere, & religionem plantauere, ordinem & officium in diuinis cultibus oſtendere, & ſanguine ſuo eccleſias dedicauere, &c. De his prætereа ceteri auctores, qui res Hiſpanicas ſunt proſecuti, quos mittimus enumerare. Horum autem ſingulorum in proprijs ipſorum eccleſijs certis diebus ſolemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorum martyrij Acta non habeantur, antiquæ tamen traditioni eccleſiarum, in quibus vt patroni coluntur, acquieſcendum putamus. De his omnibus in Theſ. concion. tomo 2. & Flor. ſanct. Hiſpan. agitur.

cir.a.100. b *Mancij.*] De quo plura in Breuiarijs Eborenſi & Burgenſi, ex quibus etiam Flos ſanctor. Hiſpan. Texitur eius hiſtoria in Theſ. conc. tom. 2. hac die, & Vaſæus in chron. anno 100. Molan. ad xij. Kal. Iunij agit de eodem.

c *Iſidori.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei, vbi & eius martyrium paucis deſcribunt. De miraculis eius, quorum hic habetur mentio, agit etiam Gregorius Turonen. lib. de glor. mart. cap. 102. Legimus Acta eius in vet. cod. manuſcript. monaſt. S. Cæciliæ Transtiberim, vbi & ſcribitur paſſus Gallo & Voluſiano Conſſ. ſub Numerio ſeu Numeriano magiſtro militum. Pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2. To. 2. an. 253. nu. 139.

d *Petri & ſoc.*] Apud Bedam, textu deprauato, legitur Damaſci, loco Lampſaci. Agit de his etiam hac die Vſuar. Ado, & alij Latinorum, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Chriſtinam virginem, Lampſaciq. eos eſſe paſſos affirmant. cir.a.240. not. i Sur. Ferrar. ſub Decio.

e *Simplicij Epiſc.*] Accepimus eius martyrij Acta & ſociorum ex Sardinia inſula Romam delata. Meminit horum etiam Fara lib. 1. de reb. Sard. cir.a.253. cir.a.300.

f *Caſſij & ſoc.*] De his Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 33. & Molanus in addit. ad Vſuard. adſtipulanturq. vet. manuſcrip. To. 2. an. 262. n. 58.

g *Dympna.*] Cuius Acta conſcripta a Petro Cameracenſi recitat Surius tomo 3. hac die. Pluribus item de ea Molanus in Indic. ſanctorum Belgij, & in addit. ad Vſuar. Claruit circa annum Domini 600. cir.a.600.

16 Decimoſeptimo Kal. Iunij. Luna. C xiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

EVGVBII ſancti Vbaldi Epiſcopi [a], miraculis clari. In Iſauria natalis ſanctorum martyrum Aquilini [b] & Victoriani. Antiſiodori paſſio S. Peregrini [c] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Sixto Papa in Gallias cum alijs clericis miſſus, Euangelicę prædicationis munere expleto, capitali ſententia damnatus, coronam meruit ſempiternam. Vzali in Africa ſanctorum martyrum Felicis [d] & Gennadij. In Palæſtina paſſio ſanctorum Mo-

nachorum a Sarracenis in Laura ſanctis Sabbæ interfectorum. In Perſide ſanctorum martyrum Audæ [f] Epiſcopi, ſeptem preſbyterorum, nouem Diaconorum, & ſeptem Virginum, qui ſub Iſdegerde Rege varijs tormentorum generibus cruciati, glorioſum martyrium compleuerunt. Ambiani in Gallia ſancti Honorati [g] Epiſcopi. Apud Cenomanos ſancti Domnoli [h] Epiſcopi. Trecis ſancti Fidoli [i] confeſſoris. In Scotia ſancti Brandani [k] Abbatis. Apud Forum Iulij ſanctæ Maximæ virginis [l], quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

M A I I 19.

T.12. an. 1142.n.1. VBALDI *Epiſc.* a] Habes res eius præclare geſtas apud Sur. edıtas tom. 4. hac dıe. Agit de eo item Petr. in catal. lib. 5 cap.6. Vixit in Epiſcopatu vſque ad Alexandri Papæ Quarti tempora, vt ex eius Actis colligitur. Scripſit eius res geſtas Stephan. Cremonenſis. Molanus de eo item hac die in additione ad Vſuardum.

To.2. an. 142.n.12. b *Aquilini & Victoriani.*] Agũt de his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores.

paſſus Interamn. c *Peregrini Epiſcopi.*] De eo iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Vincentius lib.10.ca.119. Antonin. par. 2.tit.7.c.5. & Petrus in catal. lib. 5. c.5. eius res geſtas refert. — ponit Petrus in catal.

d *Felicis & Gennadij.*] Meminit horum ſanctorum martyrum auctor commentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Vzalenſis Epiſcopi nomine inſcribitur, lib 1.cap.2. Extat apud S. Auguſtini opera, tom. 10. in append. edit. Louan.

To.8. an. 614.n.32. e *Sanctorum Monach*] Actum eſt ſuperius de monachis cæſis in monte Sina, deq. his qui in Ægypto a Sarracenis trucidati ſunt; hic autem de his qui occiſi ſunt in Palæſtina in Laura S. Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio. Quæ autem edita ſint miracula, cum Sarraceni in prædictũ monaſterium S. Sabbæ olim irruerunt, vide in Prat. ſpirit. cap.4.22.& 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiuſdem Sabbæ, & in Euthymio, cum refert quandam graſſationem Sarracenorum factam in ſanctos Monachos temporibus Anaſtaſij Imp. Porro Antiochus monachus in epiſtola quam ſcripſit ad Euſtachium, qua agit de quadragintaquatuor monachis a Sarracenis itidem in eodem monaſterio occiſis, eorũ natalem diem celebrari ſolitum ait xv. Maij: vnde hos eoſdem eſſe cum illis cenſeo; erroremq. Typographi vel librarij diem interceptum eſſe illic exiſtimo. Necati ſunt hi tempore quo Modeſtus præfuit eccleſiæ Hieroſolymitanæ, temporibus Heraclij Imp. vt idem Antiochus eadem epiſtola ſignificat, quæ intexta eſt tomo 9. bibl. ſanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea ſcribit, habes in Actis S. Theodori Siceotæ apud Metaphr. die 22. Aprilis, & Lippom. tomo 7. Extant eiuſdem Patris complures homiliæ.

f *Audæ Epiſc. & ſoc.*] Hic & Abda dicitur. Agunt de his hac itẽ die Greci in Menologio necnon & prid. Kal. Aprilis. De Abda Epiſcopo ſcribit hiſtoriam Theodoretus libro 5. cap.38. cauſamq. martyrij eam fuiſſe tradit, quod dirutum a ſe templum, magorum iuſſu noluerit reſtituere. Hic licet de exciſo fano non laudetur; tamen abſtinuiſſe a templi excitatione, eaq. de cauſa ſubijſſe martyrium, plurimum commendatur: quam quidem cauſam ad martyrij coronam promerendam ſatis eſſe idoneam, in caſu ſimili ſcribit S. Ambroſ. ad Theodoſ. Imperat. epiſt.17.lib.2.edit. Rom. To.5. an. 420.

g *Honorati Epiſc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. De eo Petrus in catal. lib.2.cap.87. Democh. in tabulis Ambianenſium Epiſc. lib. de ſacrificio Miſſæ.

h *Domnoli Epiſc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Hic interfuit ſecundæ Synodo Turon. cui ſubſcripſit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol. epiſt. vlt. lib.4. De hoc item Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib.6. cap.9 Eius Acta recitat Sur. to.3. hac die. Succeſſit hic S. Innocentio, numeraturq. nonus eius ſedis Epiſcopus; ſedit annos 46. menſ. 11. dies 19. ſecundum tabul. Democh. Claruit temporibus Clotarij filij Clodouei Reg. Franc. & eius filij Chereberti, ac ſucceſſoris eius Chilperici, circa annum Domini 570. quo tẽpore prædictæ Synodo interfuit. Meminit eiuſdem Fortunatus in carmine ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ, licet ibi mendoſe Domnutus pro Domnolus legatur. To.7. an. 584.n.15.

i *Fidoli.*] De eodem hac die Beda & Ado, qui eum presbyterum; & non Epiſcopum dicunt. Sanequidem in tabulis Trecenſium Epiſcoporum nullus eius nominis recenſetur Epiſcopus a Demochare. cir.a.520.

K Bran-

Cir. An. 570.

K *Brandani*, alias *Brendani*.] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S. Maclouij, quæ idem Sigeb. ſcripſit. Recitat ea Sur. to. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. cap 81. Petr. in catal. lib. 5. cap. 117. eum dicit Epiſcopū, multaq. apocrypha cumulauit. De eodem Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 31. Claruiſſe eum dicit anno Domini 570. Habemus eiuſdem Acta manuſcr. in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Beatus Brandanus natus eſt, &c.

l *Maximæ*.] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Petrus item in catal. lib. 5. cap. 7.

17 Sextodecimo Kal. Iunij. Luna. D xij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

PISIS in Tuſcia ſancti Torpetis [a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnuſq. ex his, de quibus Paulus Apoſtolus ab vrbe Roma ad Philippenſes ſcribit: Salutant vos omnes ſancti, maxime autem qui de Cæſaris domo ſunt. ſed poſtea pro fide Chriſti, iubente Satellico, alapis cęditur, verberibus duriſſime afficitur, ac beſtijs deuorandus traditur, ſed minime læditur: tandem martyrium ſuum decollatione compleuit tertio Kal. Maij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur ob ſui corporis tranſlationem. Eodem die ſanctæ Reſtitutæ [b] virginis & martyris; quę, Valeriano imperante, a Proculo Iudice in Africa varie torta, & in nauicula pice & ſtupa referta, vt in mari combureretur, impoſita, immiſſo igne, cum in incenſores flamma conuerteretur, ipſa in oratione ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus cum eadem nauicula Dei nutu ad Aenariam [c] inſulam prope Neapolim deuectum, a Chriſtianis magna veneratione ſuſceptum eſt, ac poſtmodum in eius honorem Conſtantinus Magnus baſilicam Neapoli erigendam curauit. Nouioduni ſanctorum martyrum Heradij [d], Pauli, & Aquilini, cum duobus alijs. Chalcedone ſanctorum martyrum Solochani [e] & ſociorum militum ſub Maximiano Imperatore. Alexandriæ ſanctorum martyrum Adrionis [f], Victoris, & Baſillę. Herbipoli ſancti Brunonis [g] Epiſcopi & confeſſoris.

M A I I 17.

To. 1. A. 59. nu. 9. & an. 69. nu. 44.

a TORPETIS a.] De eo hac item die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Huius res geſtas tunc temporis ab Artemio dictatas Audax exceptor ſcripſit: habet eas Mombrit. tomo 2. Legimus eaſdem manuſcrip. ex veteribus monumentis Piſanæ eccleſiæ, quorum exemplaria Romam ſunt miſſa. Agit de eodem ſummatim Petrus in catalog. lib. 5. cap. 8. Extat carmen laudis de Torpete mart. quod ſcripſit Franc. Bonad. Sancton. lib. 2. monod. 72.

b *Reſtitutæ*.] Extant eius Acta ex eiuſdem eccleſiæ antiquis tabulis edita. Non tantum To. 5. A. 397. nu. 55.

De eius templo Carthag. To.5.An. 411.nu.7. Neapoli celebris fuit, quo tranſlatum eſt venerandum corpus eius; ſed & Carthagine in Africa, vbi paſſa eſt: eius etenim nomine cenſetur illa baſilica Reſtitutæ dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata habentur. Hæc cum dicatur paſſa ſub Valeriano Imperatore, ſciendum tamen quod in eiuſdem officio eccleſiaſtico paſſa legitur ſub Numeriano; quod errore librariorum factum putatur. Claruit ibidem in Africa temporibus Maximiani Imp. alia Reſtituta inſignis nobilitate & pietate matrona, ad Chriſtum conuerſa per Felicem & Donatum martyres, cuius res geſtæ narrantur in Actis ſanctorum duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus eccleſia, in huius de qua hic agimus Reſtitutæ honorem erecta (vt ferunt) a Conſtantino Imperatore, quæ amplioribus ſpatijs ſic aucta eſt, vt tamen egregium priſtinum illud vetuſtatis monumentum in ſuo ſtatu integrum perſeueret.

c *Ad Aenariam inſulam.*] Eamdem Græci dicunt Pithecuſam, de qua Ptolem. tab. 6. Italiæ, & Plin. lib. 3. cap. 6. qui & cur ita dicta ſit, declarat; Ouidiuſq. corrigitur, dum lib. 14. Metamorph. eam a Pithecis dictam putat in fabula Cecropum. Ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de ſitu Orb. lib. 2. dum Pithecuſam diſtinguit ab Aenaria, ſicut & Solinus in Polyhiſt. cap. 8. qui Ithaceſiam appellat. Accepit Aenariam inſulam olim Reſp. Neapolitana a Tiberio, loco inſulæ Capreæ, vt tradit Sueton. in Tiberio cap. 92. Nobilitata eſt eadem inſula dictis ſacris reliquijs S. Reſtitutæ, ibiq. illuſtris memoria eius hactenus clara habetur.

Cir. An. 303. d *Heradij & ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, vbi pluribus ipſorum martyrij Acta referunt, paſſoſq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imp.

To.3. An. 311. n. 18. e *Solochani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ibiq. fuſius Solochani res geſtæ conſcribuntur.

f *Adrionis & ſoc.*] Beda item de his agit hac die, conſentiuntq. veteres manuſcripti.

g *Brunonis Epiſc.*] Multa ſane de hoc mentitus eſt Auentinus lib. 5. Annalium Boiorum: An. 1044. tu autem ne illius nugacitate decipiaris, conſule in Vaticana biblioth. regiſtra Gregorij Noni, atque Innocentij Quarti Rom. Pontificum, in quibus extant litteræ de teſtimonijs miraculorum eius. Numeratur hic eius ſedis Epiſcopus decimuſnonus, electus annus a Chriſto Domino 1033. præfuit annis vndecim, vno menſe, & diebus quatuordecim, vt habent tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes ſummatim narrantur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam Greg. Noni, quam etiam Innocentij Quarti, ex eorum regiſtris accepta deſcribere, quo hagiomachi impietas ac temeritas retundatur. Gregorius Nonus anno duodecimo ſui Pontificatus, xj. Kalend. Maij, de miraculis S. Brunonis Apoſtolicas litteras dedit, quarum eſt exordium: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. & infra: Sicut enim venerabilis frater noſter Epiſcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus, & Capitulum ac populus Herbipolenſis nobis per nuncios ſuos & litteras intimarunt, Dominus tantam piæ memoriæ Brunonis Epiſcopi Herbipolenſis concedit gloriam, quod ſepulchrum eius tot & tantis dat coruſcare miraculis, vt inter alios ſanctos eius non inuocare ſuffragia, ſit indignum, &c. Innocentius Papa Quartus anno quinto ſui Pontificatus, Nonis Nouemb. Lugduni ſcripſit ad eumdem Epiſcopum & Capitulum Herbipolenſe, eſt eiuſmodi earum litterarum initium: Dudum venerabili fratri noſtro Epiſcopo, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolenſi. & infra: Quod ſanctæ memoriæ Bruno Herbipolenſis Epiſcopus, qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis: nunc viuens in cælo, tot coruſcat miraculis, vt eius ſanctitas apertis indicijs comprobetur: & eius inter alios ſanctos non inuocare ſuffragia, eſt indignum, &c.

xj. E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20

IN Aegypto ſancti Dioſcori [a] lectoris, in quem Præſes multa & varia tormenta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; ſed cęleſtis luminis fulgore perterriti ceciderunt miniſtri: nouiſſime laminis [b] ardentibus aduſtus, martyrium con-

cõſummauit. Camerini S. Venãtij [c] martyris, qui annos quindecim natus, ſub Decio Imperatore & Antiocho Præſide, vna cum alijs decem glorioſi certaminis curſum ceruicibus abſciſſis impleuit. Spoleti ſancti Felicis [d] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore martyrij palmam adeptus eſt. In Ægypto ſancti Potamionis [e] Epiſcopi, qui primo ſub Maximiano Galerio confeſſor, deinde ſub Conſtantio Imperatore & Philagrio Præſide Ariano martyrio coronatus eſt. Ancyræ in Galatia ſancti [f] Theodoti martyris, & ſanctarum Thecuſæ eius amitæ, Alexandriæ, Claudiæ, Fainæ, Euphraſiæ, Matronæ, & Iulittæ virginum, quæ a Præſide primum proſtitutæ, ſed Dei virtute ſeruatæ, lapidibus ad colla ligatis in paludem merſæ ſunt: quarum reliquias collectas cum Theodotus honorifice ſepeliſſet, comprehenſus a Præſide ſæuiſſime dilaniatus eſt; ac demum enſe percuſſus, martyrij coronam accepit. Vpſali in Suetia S. Erici [g] Regis & martyris.

M A I I 18.

D IOSCORI a.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij; vberius Petrus in catalogo lib. 5. cap. 11.

b *Laminis ardentibus.*] Vetus eſt genus cruciamenti. Plautus in aſin. Stimulos, laminas, crucesq. Act. 3. Cicero in Verr. 7. Quid, inquit, cum ardentes laminæ, ceteriq. cruciatus admouebantur? De ijſdem Gellius meminit. Cyprianus libro de laude martyrij ſic: Corpus extentum candentes ſtridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio.

Stridensq. flammis lamina, &c.

Et in Romano, hymno 10.

Nec inuſta laminis ardet cutis.

Hiſce tormentis Acta martyrum ſunt referta, meminitq. de his frequenter Euſebius. Recenſentur aduſtiones laterum ignibus inter pœnas publicas l. 1. C. de emend. ſeruorum.

To. 2. an. 254. n. 29. c *Venantij.*] Vidimus tabul. eccleſiæ Camerin. necnon eius Acta & ſociorum martyrum, quæ tamen ob nimiam temporis vetuſtatem ſuperinducta mendis, cenſura indigent & caſtigatione non modica.

To. 3. an. 308. n. 27 To. 8. an. 680. nu. 3. d *Felicis Epiſcopi.*] Vſuardus de eodem hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 13. licet pro Spoletino, Spalatenſem dicat Epiſcopum. Sed non tantum eius cauſa addita eſt in margine varia lectio, ſed quod Spalatenſes eumdem Felicem ſibi vt ſuum vendicant. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtum Papam Quintum, vna cum publica atteſtatione de eiuſdem martyris corpore nuper refoſſo, & honeſtiori loco recondito.

e *Potamionis Epiſcopi.*] De eo item hac die Beda. Fuit hic Epiſcopus Heracleæ in Ægypto; interfuit atq; ſubſcripſit SS. magno Niceno Concilio: fuitq. vnus ex eorum confeſſorum numero, quibus perſecutionis tempore effoſſus eſt oculus. Hic licet aliquando Meletio in ſchiſmate adhæſiſſet, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduerſus Arianos egregie decertauit, & contra Euſebium Cæſarienſem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduerſus S. Athanaſium coacto, agens pro eodem Athanaſio, magna conſtãtia ſtetit. Hæc omnia ſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 68. S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios huius martyrij Acta generatim complexus eſt his verbis: Potamonem quoque & ipſum confeſſorem, qui oculum in perſecutione perdiderat, ita conciderunt plagis in ceruicem, non ante deſinentes, quam ibi illũ pro mortuo abijcerent, adeo vt vix poſt aliquot horas curationibus fomentisq. ſpiritum collegerit, Deo quidem illi cõcedente vitã, ſed admodum breuẽ: paulo enim poſt ex dolore & plagis ex hac vita deceſſit, adeptus in Chriſto gloriã iterati martyrij. Hæc S. Athanaſius de Potamione, quem & Potamonem dicit. To. 3. an. 325. n. 22. & a. 335. num. 7. & ſeq. & an. 34[?]. n. 22.

f *Theodori & ſociorum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, vbi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic poſita habentur.

g *Erici Regis.*] De eodem etiam hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, itemq. Saxo Grammat. lib. 14. de rebus Danic. & Ioan. Olaus de rebus Goth. lib. 19. cap. 1. Necatus eſt anno a Chriſto Domino 1151. An. 1151.

x. F Quartodecimo Kal. Iunij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMÆ ſanctæ Pudentianæ [a] virginis, quæ poſt innumeros agones, poſt multorum martyrum venerabiliter exhibitas ſepulturas, poſt omnes facultates ſuas pauperibus pro Chriſto erogatas, tandem de terris ad cælos migrauit. Ibidem ſancti Pudentis [b] Senatoris, patris ſupradictæ virginis, qui ab Apoſtolis Chriſto in baptiſmo veſtitus, innocentem tunicam vſque ad vitæ coronam immaculate cuſtodiuit. Item Romæ via Appia natalis SS. Calocerі [c] & Parthenij eunuchorum; quorum prior cum eſſet præpoſitus cubiculi vxoris Decij Imperatoris, alter vero alterius muneris Primicerius [d], nolentes idolis ſacrificare, ab eodem occiſi ſunt. Nicomediæ ſancti [e] Philoteri martyris, filij Paciani Proconſulis, qui ſub Diocletiano Imperatore multa paſſus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctarum ſex Virginum [f] & martyrum, quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgaſſet, diriſſime cæſa & dilaniata, ad vltimum igne cremata eſt. Eodem die S. Petri de Morono [g], qui ex anachorita Summus Pontifex creatus, dictus eſt Cæleſtinus Quintus: ſed Pontificatu ſe abdicans, & in ſolitudine religioſam vitam agens, virtutibus & miraculis clarus migrauit ad Dominum. Cantuariæ ſancti Dunſtani [h] Epiſcopi. In Britannia Minori ſancti Iuonis [i] presbyteri & confeſſoris, qui pro Chriſti amore cauſas pupillorum, viduarum, ac pauperum defendebat.

M A I I 19.

To. 2. an. 162. nu. 1. & ſeq. PVDENTIANÆ a.] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de Pudentiana leguntur in Actis ſanctæ Praxedis & Nouati, quæ a Paſtore presbytero ſcripta dicuntur. Recitat ea Ado Treuerẽſ. ad xij. Kalend. Iulij. Habet Mombrit. Acta Pudentianæ tomo 2. Habemus eadem paulo diuerſa manuſcript. in noſtra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de eccleſia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib. 2. regiſtr. epiſt. 33. An autem huius fuerit, non audeo affirmare: cum præſertim ſciam, Pudentis, Pudentillę, & alia huiuſcemodi nomina fuiſſe in Africa, vt conſtat ex Apuleij apologijs.

b *Pudentis.*] Agunt etiam de S. Pudente nõ tantum Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, ſed & Græci in Menolog. ad xviij. Kal. Maij. Putatur hic ille, cuius meminit ſanctus Paulus epiſt. 2. ad Timoth. c. 4. in fine; quæ quidem epiſtola (vt conſtat) ſcripta eſt Romæ, vbi aderat Pudens Senator. Maiorum firma tradi- To. 1. an. 44. nu. 61. To. 1. an. 59. n. 18. & tom. 2. ann. 159. nu. 8.

ditio-

ditione præſcriptum eſt, domum Pudentis Romæ fuiſſe primum hoſpitium ſancti Petri Principis Apoſtolorum, illicq. primum Chriſtianos conueniſſe ad ſynaxim, coactam eccleſiam, vetuſtiſſimumq. omnium Titulum Pudẽtis nomine appellatum, qui item & Paſtoris nomine dictus reperitur, hodie vulgo eccleſia S. Pudentianæ nuncupatur: De Pudẽtis domo & Titulo, in prædictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq. de eo habetur in Romanis Concilijs, atque in his præſertim quæ Romæ ſub Symmacho Papa ſunt acta.

To. 2. an. 253. n. 29. c *Caloceri & Parthenij.*] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij; a quibus etiam eorum martyrium paucis comprehenſum narratur.

d *Primicerius*] Dictũ ferunt Primicerium, primum Notariorum, ſic appellatum a cera, cum in ceratis tabulis eſſet olim ſcribẽdi vſus; ſic & Secundicerius, ſecundus Notariorum ſit dictus. Fuit hæc ſententia Alciati in annot. in tres poſter. libros Codicis lib. 12. to. 2. B. pag. 124. Recitat eadem Cæl. Rodig. antiq lect. lib. 12. cap. 6. in fine. Hanc etiam ſententiam hic ſequitur Molanus in not. ad Vſuard. hac die. Diſcrepat ab his Briſſon. lib. 14. de verb. ſignific. aitque: Primicerius non eſt, vt quibuſdam videtur, iunctum verbum: non enim aliud in eo verbo notandum eſt, quam primus; reliquum extenſionis loco additum eſt. Itaque bene Suidas πριμικήριον interpretatur τὸν πρῶτον τῆς τάξεως: nam qui in quocumque ordine primum locum obtinet, Primicerius vocatur, &c. Probat hoc ipſum ex multis. Tu ipſum conſulas: cui ego libentius adſtipulor, his addens S. Auguſtinum, vel S. Fulgentium (vtriuſuis eſſe dicas ſerm. de S. Stephano) eadem ratione appellare S. Stephanum Primicerium martyrum, hoc eſt, primum martyrum. Habes id præterea expreſſum apud S. Greg. lib. 7. epiſt. 17. primæ Indictionis, vbi in inſcriptione epiſtolæ præfixus eſt titulus de priuilegio Primicerij defenſoris, cum in epiſtola agatur de promotione in priorem locum eiuſdem muneris. Quod autem ſpectat ad Primicerium Notariorum, ille tantum qui fuiſſet Notarius Principis, poſt emeritam militiam in eo ordine digne adminiſtratam ad Primiceriatus dignitatem euehebatur, ac inter Senatores adnumerabatur. Habes id expreſſum apud Caſſiod. Variar. lib. 6. form. 16. Præſcribitur enim ibi forma Notariorum, cum videlicet illud officium ab Imper. alicui deferretur; vbi hæc inter alia leguntur: Sed quoniam te probatis moribus inſtitutum venatrix bonę conuerſationis ſollicitudo noſtra reſpexit; ab illa Indictione Notarium te noſtrum eſſe cenſemus vt ordine decurſo militiæ, ad Primiceriatus feliciter peruenias ſummitatem; honor qui efficit Senatorem, cui Patrum aula reſeratur, &c. Præter multos diuerſi ordinis Primicerios a prædictis enumeratos, notatos alios habes in vetuſto illo monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij, in qua ſub officio Comitis ſacrarum largitionum hi magiſtratus poſiti deſcribuntur. Habet, inquit, Primicerium totius officij, Primicerium ſcrinij canonum, Primicerium ſcrinij tabulariorum, Primicerium ſcrinij numerariorum, Primicerium ſcrinij aureę maſſæ, Primicerium ſcrinij auri ad reſponſum, Primicerium ſcrinij veſtiarij ſacri, Primicerium ſcrinij argenti, Primicerium ſcrinij anularenſis, Primicerium ſcrinij a pecunijs, Secundocerium officij, qui Primicerius eſt exceptorum, Tertiocerium officij, &c.

e *Philoteri*] Agunt de eo Græci etiam in To. 3. an.
Menologio, ibiq. eius Acta narrantur. 311. n. 17.

f *Sex Virginum.*] De his item hac die Gre- To. 3. an.
ci in Menologio ex Actis ſancti Philoteri, 311. n. 17.
ibiq. harum vnius tantum nomen recenſetur, ſcilicet Cyriacæ ſororis ſancti Theotimi.

g *Petri de Morono.*] Extant eius res geſtæ Circa an.
conſcriptæ a Petro de Aliaco Cardinali Ca- 1295.
meracenſi. Deſcripſit eaſdem Surius tomo tertio hac die. Plura Antoninus in 3. par. tit. 20. cap. 8. ac nouiſſime Paulus Regius vberius eſt proſecutus. Relatus eſt in numerum Sanctorum a Clemente Papa V. anno Domini 1313. vt conſtat ex Bernardini chronico.

h *Dunſtani Epiſc.*] Scripſit eius Acta Oſ- Tom. 10.
bertus monachus, eaq. retulit Surius tom. 3. an. 955. n.
Agitur de eodem in rebus geſtis ſanctæ Edi- 8. & ſeq.
tæ virginis. De eodem Trithem. de viris illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. c. 221. & lib. 4. cap. 100. Migrauit ex hac vita anno Domini 988. ſuæ vero ætatis ſeptuageſimo, cum ſediſſet annis trigintatribus, vt idem auctor teſtatur.

i *Iuonis presbyteri.*] Huius Acta recitat Su- Circa an.
rius tom. 3. & Petrus in catal. lib. 4. cap. 21. 1060.
Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini milleſimo trecenteſimo quadrageſimoſeptimo, hac ipſa die recenſuit inter ſanctos, vt conſtat ex ipſius diplomate.

Tertio-

xj. G **Tertiodecimo Kal. Iunij. Luna.** 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

ROMÆ via Salaria natalis ſanctæ Baſillæ [a] virginis, quæ cum eſſet ex regio genere, & illuſtriſſimum ſpōſum haberet, illumq. dimiſiſſet, accuſata ab eo quod eſſet Chriſtiana, decretum eſt a Gallieno Auguſto, vt aut ſponſum reciperet, aut gladio interiret: quæ conuenta de hoc, cum reſpondiſſet Regem Regum ſe habere ſponſum, gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs S. Baudelij [b] martyris, qui comprehenſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormenta perſiſteret, martyrij palmam pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Thalalæi [c], Aſterij, Alexandri, & ſociorum, qui ſub Numeriano Imperatore paſſi ſunt. In Thebaide S. Aquilæ [d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia ſancti Auſtregeſili [e] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Anaſtaſij [f] Epiſcopi. Papiæ ſancti Theodori [g] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis S. Bernardini [d] Senenſis, ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romæ ſanctæ Plautillæ [i] feminæ Conſularis, matris beatæ Flauiæ Domitillæ, quæ a S. Petro Apoſtolo baptizata, omnium virtutum laude refulgens quieuit in pace.

M A I I 20.

To. 2. an. 262. n. 56.

BASILLÆ a.] De eadem hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ ipſius ſimul coniunctæ cū Actis S. Eugeniæ, quæ recitat Lippom. to. 5. & Sur. to. 6. Eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. li. 5. cap. 23.

Circa an. 530. a Gothis occiſus, Petrus in catag.

b *Baudelij.*] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. cap. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Gregorius Turonen. de glor. mart. cap. 78.

To. 2. an. 284. n. 10.

c *Thalalæi & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & eorum martyrij Acta paucis narrantur. De Martyrio, eccleſia videlicet S. Thalalæi, habetur mentio in Actis ſancti Auxentij, quæ deſcripſit Lippom. to. 5. & Sur. tom. 1. die 14. Februarij. Procop. lib. 5. in fin. de ædif. Iuſtinian. Imp. ſcribit inſtauratum a Iuſtiniano Imperatore templum ſancti Thalalæi poſitum in Palæſtina.

Circa an. 253. forte hic eſt ille confeſſor, de quo to. 2. ann. 260. nu. 28.

d *Aquilæ.*] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntque ibidem, hunc paſſum in Ægypto temporibus Diocletiani ſub Ariano Præſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubijt pro Chriſti glorioſa confeſſione.

To. 8. an. 611. nu. 2.

e *Auſtregiſili Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius vitam ex manuſcript. Sur. to. 3. Vincentius item de eo lib. 23. cap. 26. & Sigebertus in chron. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclij Imp. anno Domini 627. Succeſſit hic (vt eius Acta teſtantur) Apollinari, ſeditque annos duodecim,

cim, numeraturq; in tabul. Democh. triceſimus eius ſedis Epiſcopus.

Circ.ann. 580. f *Anaſtaſii Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ; meminit & Rambertus eiuſdem ſedis Epiſcopus in ſermone de tranſlatione S. Philaſtri Epiſcopi.

Cir. ann. 750. g *Theodori Epiſcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis, quas accepimus.

Obijt an. 1444. h *Bernardini.*] Huius egregia facta recitat Sur. tom. 3. hac die. & tom. 7. Marcus Vlipponenſis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2 par. 3. cap. 19. affirmat Aquilæ in eccleſia S. Bernardini nomine Deo dicata, ſuper arcum maioris altaris hanc poſitam eſſe inſcriptionem: Sanctus Bernardinus Senenſis obijt in ciuitate Aquilæ, die xx. Maij, anno Domini 1444. ſedente Eugenio Quarto, &c. Addit etiam, eius corpus primum ſepultum eſſe in eccleſia monaſterij S. Franciſci, deinde cum adſcriptus eſſe Sanctorum numero a Nicolao Papa V. anno 1450. dedicato eius templo, anno ſequenti x. Kalend. Octobris illuc tranſlatum eſſe. In eodem libro ſunt litteræ Apoſtolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiuſdem ſancti, datæ nono Kalend. Iunij, anno quarto Pontificatus ſui. Hæc præterea, quæ de eodem ſancto teſtata reliquit S. Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. cap. 7. & alij. Extant eiuſdem ſanctiſſimi viri ſermones manuſcripti, aliaq; ſcriptorum eius egregia monumenta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

i *Plautillæ.*] De ea igitur in Actis ſanctorum martyrũ Nerei & Achillei. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Mentio habetur & de Plautilla in Paſſione S. Pauli Apoſtoli, quæ fertur nomine Lini. To. 1. an. 69. n. 10.

21 Duodecimo Kal. Iunij. Luna. A viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Mauritania Cæſarienſi natalis ſanctorum martyrum Timothei[a], Polij, & Eutychij diaconorum, qui in eadem regione verbum Dei diſſeminantes, pariter coronari meruerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis ſanctorum martyrum Polyeucti[b], Victorij, & Donati. Cordubæ ſancti Secundini[c] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Syneſij,[d] & Theopompi. Cæſareæ Philippi natalis ſanctorum martyrum Nicoſtrati[e] & Antiochi tribunorum, cum alijs militibus. Eodem die S. Valentis[f] Epiſcopi, qui cum tribus pueris necatus eſt. Alexandriæ commemoratio SS. martyrum Secundi[g] presbyteri & aliorum, quos ſacris diebus Pentecoſtes ſub Conſtantio Imperatore Georgius Epiſcopus Arianus ſæuiſſime occidi præcepit. Item ſanctorum Epiſcoporum[h] & presbyterorum, qui ab Arianis exilio relegati, ſanctis confeſſoribus ſociari meruerunt. Niciæ in Gallia S. Hoſpitij confeſſoris, virtute abſtinentiæ, & prophetiæ ſpiritu inſignis.

MAII 21.

To. 2. an. 302. n. 125 TIMOTHEI *& ſociorum* a.] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 5. cap. 28.

To. 3. an. 311. n. 21. b *Polyeucti.*] Iidem qui ſupra hac die, Græci autem in Menolog. 5. Id. Ianuar. paſſumq; tradunt ſub Decij perſecutione. Sed illi de Polyeucto, qui paſſus eſt Melitenæ in Armenia, de quo ſuperius die decimatertia Februarij: hic autem, qui vna cum Victorio & Donato paſſus habetur Cæſareæ Cappadociæ, ab illo diuerſus eſ-

ſe

ſe cenſetur, de quo plura ſuperius dicta ſunt.

An. 306. c *Secund. xi.*] De eodem hac die Vſuardus. Recenſet hunc Vaſæus in chron. cum ſanctis martyribus, qui paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore ſanctorum Hiſpan.

d *Synesii & ſoc.*] Recenſet eorum res ge-
Sub Diocletiano Petrus in catal. ſtas Petrus in catal. lib. 5. cap. 33. paſſoſq; referri in perſecutione Diocletiani: ſed dum ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomedienſis, temporum ratio parum conſentire videtur: nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillum, deinde Antimum ſediſſe conſtat, prout etiam ſupra diximus. De Theopompo eſt epigramma Bonad. lib. 2. monod. 76.

To. 3. an. 308. n. 20. e *Nicoſtrati & ſoc.*] Habentur eorum Acta intexta in Procopio martyre apud Metaphraſtem viij. Iulij, vbi & hac ipſa die paſſi leguntur in perſecutione Diocletiani.

f *Valentis Epiſc*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij, conſentiuntq; manuſcrip.

Cir. ann. 356. g *Secundi & ſoc.*] Horum omnium agonem exacte deſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 481. Quot autem tunc cæſi ſint martyres, idem refert in apologia quam ſcripſit de fuga ſua, col. 335. & 336.

h *Sanctorum Epiſc.*] Agit de his itē S. Athanaſius in eadē apologia de fuga ſua, col. 336. Cir. ann. 342.
his verbis: Illi autem ex Aegypto & Africa hos Epiſcopos ad fugam exiliumq. compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Pſinoſirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcum, Ammonium, & alterum eiuſdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphium, Athenodorum, presbyteros vero Hieracem & Dioſcorum: quos tanta acerbitate rapuerūt, vt quidam in via, quidam in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanaſius.

i *Hoſpitij.*] De eo plura Greg. Turon. hiſt. Plura to. 7.
Franc. lib. 6. cap. 6. & 7. & de gloria confeſſ. c. 97. Paulus diaconus de geſt. Longobard. lib. 3. cap. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catalog. libro 5. cap. 27. & alij. Eius venerandum corpus in cathedrali eccleſia Nicienſi aſſeruari dicitur, coliq. die decimaquinta Octobris.

vij. B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMÆ ſanctorum martyrum Fauſtini[a], Timothei, & Venuſti. In Africa ſanctorum martyrum Caſti[b] & Aemilij, qui per ignem paſſionis martyrium conſummarunt. Hos (vt B. Cyprianus ſcribit) in prima congreſſione deuictos, Dominus victores in ſecundo prælio reddidit; vt fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante ceſſiſſent. In Corſica S. Iuliæ[c] virginis, quæ crucis ſupplicio coronata eſt. Comanæ in Ponto S. Baſiliſci[d] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore, & Agrippa Præſide, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq; alia paſſus, demum capite obtruncatus, & in flumē proiectus, martyrij gloriam conſecutus eſt. In Hiſpania S. Quiteriæ[e] virginis & martyris. Rauennæ S. Marciani[f] Epiſcopi & confeſſoris. In Pago Antiſiodorenſi B. Romani[g] Abbatis, qui S. Benedicto miniſtrauit in ſpecu: inde in Gallias proficiſcens, ædificato monaſterio, relictiſq; multis ſanctitatis alumnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum S. Fulci[h] confeſſoris. Antiſiodori ſanctæ Helenæ[i] virginis.

FAVSTINI *& ſoc.* a] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alii recentiores.

To. 2. an. 253.n.97. b *Caſtri & Aemilij.*] Agunt de his hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem pridie huius diei. Scribit de his S. Cyprian. in li. de lapſis. Habuit in eorum die natali tractatum S. Auguſtinus, vt teſtatur Poſſid. in Indiculo.

To. 6. an. 440.n.15. c *Iulia.*] De eadem hac die Vſuardus & Ado, Beda autem prid. huius diei, Petrus in catal. lib 5.c.29. Paſſamq. ferunt eo tempore, quo a Vuandalis Carthago capta eſt: quod contigit (vt ſcribit Proſper. in chron.) Theodoſio xvij.& Feſto Cõſſ. eſt hic annus a Chriſto Domino (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationem) 439. Illud vero minime mirandum eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorum pientiſſimorum Auguſtorum Chriſtiana ancilla homini a fide Chriſti alieno vendita, ob fidei confeſſionem martyrio occubuerit, vt eius Acta a dicto Petro relata teſtantur: conſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prætereamus quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de Prouidentia Dei, & alij; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandum, nouella conſtitutio Theodoſij, eodem anno, quo capta eſt Carthago, iiſdemq. Conſulibus promulgata. habetur inter nouellas conſtit. tit.3. ex qua quis facile intelliget illorum temporum ſtatum infeliciſſimum.

d *Baſiliſci.*] De eo præterea Greci in Menologio hac ipſa die; ibiq. eius Acta compendio conſcribuntur. Pallad. in dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuiſſe Epiſcopum, paſſumque eſſe temporibus Maximiani Imp. Meminerunt eiuſdem, qui Acta S. Ioan. Chryſoſt. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſt. lib.5. cap. 34. Niceph. lib.13. cap. 37. Metaphraſt. Georgius Alexand. & alij. To. 2. an. 304.n.58. & tom. 5. ann. 407. nu.9.

e *Quiteria.*] De qua ex antiquis monumentis in Flore ſanct. Hiſpan. plura habes, necnon in Theſ. concion. to. 2. hac die. Circa an. 100.

f *Marciani Epiſc.*] Habet Beda, loco Marciani: Rauennæ natalis S. Martyriæ. ſed puto eſſe mendum in codice: nam nec in tabulis eccleſiæ Rauennatis, nec in hiſtorijs Rauen. aliqua prorſus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imper. martyrium ſubijſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. ſecundæ editionis. Circa an. 120.

g *Romani Abb.*] Alius hic ab illo de quo ſupra prid. Kal. Mart. De hoc ſcribit S. Gregorius lib. 2. dialog. c. 1. In Actis item S. Mauri Abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, longe antequam illuc proficiſceretur Maurus, vt eadem Acta ſignificant, apud Sur. die 15. Ianuar. Circa an. 540.

h *Fulci.*] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agitur.

i *Helenæ virginis.*] De eadem item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 11. Mentio habetur de eadem in rebus geſtis S. Amatoris. Vixit temporibus Theodoſij Senioris, & Honorij eius filij, vt ex iiſdem Actis colligitur. Circa an. 385.

23 Decimo Kal. Iunij. Luna. C vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

APVD Lingonas in Gallia paſſio ſancti [a] Deſiderij Epiſcopi, qui cum plebem ſuam ab exercitu Vuandalorum vexari cerneret, ad Regem eorum pro ea ſupplicaturus acceſſit: a quo ſtatim iugulari iuſſus, pro ouibus ſibi creditis ceruicem libenter extendit, &, percuſſus gladio migrauit ad Chriſtum. Paſſi ſunt autem cum eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eamdem vrbem conditi ſunt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Epitacij [b] Epiſcopi, & Baſilei. In Africa ſanctorum martyrum Quinctiani [c], Lucij, & Iuliani, qui in perſecutio-

ne

ne Vuandalica paſſi, æternas coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio [d] ſanctorum martyrum, qui in perſecutione Maximiani Galerij confractis [e] cruribus necati ſunt: item eorum qui eodem tempore in Meſopotamia [f] appenſi pedibus in ſublime, capite verſo deorſum, ſuffocati fumo, & lento igne conſumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunenſi ſancti Deſiderij [g] Epiſcopi Viennenſis, qui Theodorici Regis iuſſu lapidibus obrutus, martyrio coronatur: Synnadæ in Phrygia ſancti Michaelis [h] Epiſcopi. Ipſo die S. Mercurialis [i] Epiſcopi. Neapoli in Campania ſancti Euphebij [k] Epiſcopi. Apud Nurſiam ſanctorum Eutychij [l] & Florentij monachorum, quorum meminit B. Gregorius Papa.

MAII 23.

Circa an. 411. Sigiber. Batõ circa an. 346. DESIDERII *Epiſc. & ſoc.* a] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. c. 31. & alij recentiores. Sigebertus in chron. recenſet eius martyrium anno Domini quadringẽteſimo vndecimo, eumq. paſſum refert vna cum Vincentio eiuſdem Eccleſiæ Archidiacono: verum cum Deſiderius Lingonienſis Epiſcopus reperiatur interfuiſſe Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Faſtos Onuphrij) trecenteſimus quadrigeſimusſextus; propter tam longam temporis diſtantiam huius martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniani Imp. quando Vuandali longe lateq. effuſi ſunt per Gallias, atque Hiſpanias, & in Africam vſque venerunt; ſed quãdo primum illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuaſit, de qua illata clade meminit S. Hiero. epiſt. 11 ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Demochàris tertius ordine eius ciuitatis Epiſcopus, nec alter eius nominis ibi Epiſcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

b *Epiracij & Baſilei.*] De his etiam vet. manuſcript. & recentiores, necnon & Flos ſanct. Hiſpan.

Circa an. 484. c *Quinctiani & ſoc*] Fuit Quinctianus Sicenſis Epiſcopus in Africa tempore Hunnerici Vuand. Reg. de quo Victor de perſecut. Vuand. lib. 2.

To. 3. an. 309. n. 25. d *Commemoratio ſanct. mart.*] De his videtur ſcripſiſſe Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 24. ex quo Nicephorus, & alij recentiores.

e *Confractis cruribus.*] Errant qui putãt ſupplicium crurifragij non aliud fuiſſe, quam cum cruci affixus crura ſuffringerentur: nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud Iudæos tantummodo erat in vſu, quibus lege præcipiebatur, vt eadem die corpora illorum deponerentur de cruce, atq. ſepelirentur Deuter. cap. 21. Gentiles autem vſque ad putrefactionem ea ſinebant permanere, vt diximus ſupra. Ceterum quod legerim in Actis martyrum, ac libris Gentilium, crurifragium erat ſupplicium a ceteris diſtinctum; quod deſcriptum habetur in Actis S. Hadriani martyris, quæ quidem germana eſſe noſcuntur. Incus enim parabatur vna cum vecte ac malleo ferreo: iubebantur miſeri tibias imponere ſuper incudem, quas ferus carnifex vecte vel malleo validis ictibus ſuffringebat. Meminit huius ſupplicij Plautus in Penul dum ait: Ex Syncerafto crurifragium fecit. Cicero pro Roſc. Amer. Opinor, inquit, iis crura ſuffringantur. Polyb. hiſt. lib 1. de eadem ſæuiſſima pœna pluribus. Irrogari ſolitum erat eiuſmodi ſupplicium vilioribus tantum perſonis, vel ob aliquod immane ſcelus. Seruus Apollonij Senatoris, de quo ſuperius, domini ſui delator, ex Senatus ſententia crurifragio peremptus eſt. Ceterum complures nobilium, quod Chriſtiani eſſent, & ob hanc cauſam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano martyre accidit, cuius nuper meminimus. Crurifragium hodie eſſe in vſu apud barbaras nationes accepimus.

To. 3. an. 309. n. 25. c *In Meſopot*] Agunt de his item Euſeb. & Niceph. vbi ſupra. Porro eiuſmodi immerſi ſupplicij genus fertur excogitatum eſſe primum ab Auidio Caſſio tyranno, qui ad ſtipitem octoginta vel centum pedum a ſummo ad imum vſque damnatos cum obligaret, ad ima igne ſubiecto, fiebat vt alijs ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Caſſio.

To. 8 an. 613. n. 18. g *Deſiderij Epiſc*] De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, tranſlatio autem 3. Idus Februarij, vt teſtatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ ſupe-

ſuperius ea die notata ſunt de S. Deſiderio.

An. 733. h *Michaelis Epiſc.*] Græci etiam de eodem
To.9. an. agunt hac die in Menologio his verbis: Me-
2. & ann. moria S. Patris noſtri Michaelis confeſſoris,
814.n.12. Epiſcopi Synnadarum. Hic primum mona-
chus, poſtea eſt factus Epiſcopus: qui cum eſſet rectæ fidei obſeruantiſſimus, Leonis Iſaurici hæreſim redarguens, propter ſanctarum imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium miſſus; cum bonum certamen & curſum conſummaſſet, migrauit ad Dominum. Hæc ibi.

i *Mercurialis Epiſcopi.*] De eo item vet. ma-
To. 3. an. nuſcript. Agit de Mercuriali Epiſcopo Li-
359.n.46. menſi Petrus in catal. lib. 10. cap 107. Sed de-
obijt an. prauate legitur, Limenſi, pro Liuienſi: nam
156. conſtat fuiſſe Epiſcopum Foroliuienſem: ſiquidem anno Domini 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuienſis Epiſcopus eius corpus reperit in marmoreo loculo conditum, ſerico tectum, vbi in lamina plumbea intus poſita hæc notata erat inſcriptio: HIC REQVIESCIT CORPVS BEATI MERCVRIALIS EPISCOPI LIVIENSIS: OBIIT ANN. CLVI. PRID. KALEN. MAII, Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Epiſcopo ſcripto de modo celebrandi Iubilæi, Ceſenæ impreſſo apud Bartholomæum Raccennium.

k *Euphebij.*] De eo tab. eccleſiæ Neapo- Obijt an.
litanæ. Eius res geſtæ habentur deſcriptæ ex 713.
vetuſtis codicibus a Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno a Christo Domino 713 Legi & libellum miraculorum eius.

l *Eutychij & Florentij.*] Horum res geſtas Cir. ann.
ſcribit S. Gregorius dialog. lib. 3. cap. 15. ex 410.
quo Petrus in catal. lib. 2. cap. 11. Plura de iiſdem habentur in veteri manuſcripto eccleſię eiuſdem S. Eutychij apud Nurſiam, vbi ipſius corpus religioſe reconditum aſſeueratur.

24 Nono Kalend. Iunij. Luna. D v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ANTIOCHIÆ natalis ſancti Manahen[a], Herodis Tetrarchæ collactanei, doctoris & prophetæ ſub gratia noui teſtamenti, in eadem vrbe quieſcentis. Item beatę Ioannę[b] vxoris Chuzę procuratoris Herodis, quam Lucas Euangeliſta commemorat. In Portu Romano natalis ſancti Vincentij[c] martyris. Brixię ſanctæ Afræ[d] martyris, qui ſub Hadriano Imperatore paſſa eſt. Nannete in Britannia minori beatorum martyrum Donatiani[e] & Rogatiani fratrum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro conſtantia fidei in carcerem miſſi, & in equuleo ſuſpenſi ac laniati, deinde lancea militari confoſſi, nouiſſime capita eorum pręciſa ſunt. In Iſtria SS. martyrum Zoelli[f], Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die ſanctorum martyrum Meletij[g] ducis exercitus, ac ſociorum eius ducentorum & quinquagintaduorum, qui diuerſo mortis genere martyrium compleuerunt. Item ſanctarum martyrum[k] Suſannę, Marcianę, & Palladię prędictorum militum coniugum, quę vna cum paruulis ſuis confractę ſunt. Mediolani ſancti Robuſtiani[i] martyris. In monaſterio Lirinenſi S. Vincentij[k] presbyteri, doctrina & ſanctitate conſpicui. Bononię Translatio[l] S. Dominici confeſſoris, tempore Gregorij Papę Noni.

M A I I 24.

MANAHEN a.] De quo Act. Apoſto. cap. decimotertio.
To. 1. an. 44. n. 74. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 5. cap. 34.

b *Ioanna*.] De ea Lucas
To. 1. an. 32. n. 31. Euang. cap. 8. & 24. Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die.

c *Vincentij*.] De eo item hac die Beda, V-
To. 2. an. 270. n. 15. ſuardus, Ado, ac recentiores, adſtipulanturque vet. manuſcrip.

To. 2. an. 122. nu. 2. d *Afra*.] De ipſa item tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Eius Acta a S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quæ nos nondum vidimus. Diuerſa eſt hæc ab illa quæ paſſa eſt Auguſtæ Vindelicorum.

e *Donatiani & Rogatiani*.] Agunt de his
To. 2. an. 303. nu. 130. item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 37. & alij recentiores. Recitathorum res geſtas Sur. tom. 3. Meminit eorumdem Greg. Turonen. de glor. mart. c 60.

f *Zoelli & ſoc.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

g *Meletij & ſoc.*] Græci itidem de his agũt in Menologio hac die, vbi & eorum Acta pluribus referunt.

h *Suſanna & ſoc.*] Agunt de his item Græci in Menologio, recenſentq; harum res geſtas iunctas Actis prædictorum Meletij & ſociorum.

i *Robuſtiani*.] De quo & tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

To. 5. an. 428. n. 38 an. 431. n. 185. & ann. 434. nu. 19. & ſeq. k *Vincentij*.] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. De Vincentio Lirinenſi plura Gennadius de vir. illuſtr. cap. 64 Non eſt hoc loco prætermittendum, errare eos qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S. Proſperum S. Auguſtini ſcripta defendentem, Vincentij huius exiſtimant fuiſſe, eo quod illis temporibus vixerit. ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, quod hic non tantum non impugnauit defenſores S. Auguſtini, ſed magnopere laudauit: nam eo libro quem ſcripſit aduerſus hæreſes cap. 43. vehementer commendauit Cæleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſione ſcriptorum S. Auguſtini datam ad Epiſcopos Galliarum aduerſus eos qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quiſnam ille fuerit Vincentius, qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones: ſciendum eſt, eodem ſæculo alterum Vincentium claruiſſe in Gallia, de quo idem Gennadius ſcribit eodem lib. cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit, conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi, qui aureo plane illo opuſculo fidem Catholicam egregie teſtatam reliquit, quo cum omnes hæreſes, tum maxime hæreſim Pelagianam cum auctoribus ſuis impugnat, vt conſtat ex eodem libro cap. 2. & 14. Hæc modo de Vincentij fide ſatis. Claruit temporibus Honorij Imper. magnamq; ſui nominis in eccleſia Catholica laudem reliquit.

h *Translatio S. Dominici*.] De eadem ijdem An. 1233.
qui ſcripſerunt eius Acta, de quibus ſuo loco inferius prid. Non. Auguſti. Facta eſt eiuſmodi translatio anno ſexto Gregorij Noni Roman. Pontif. anno Domini 1233. Indict. ſexta, ab obitu eius anno decimotertio, de qua & videas Antonin. in 3. part. tit. 9. cap. 4.

iiij. E Octauo Kal. Iunij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27

ROMÆ via Nomentana natalis B. Vrbani [a] Papæ & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Chriſti fidem ſuſceperunt, & pro ea martyrium ſubierunt: ipſe quoque in perſecutione Alexandri Seueri pro Eccleſia Dei multa paſſus, tandem ceruicibus abſciſſis, mar-

tyrio coronatus eſt. Doroſtori in Myſia natalis ſanctorum martyrum Paſicratis [b], Valentionis, & aliorum duorum ſimul coronatorum. Mediolani ſancti Dionyſij [c] Epiſcopi, qui ab Imperatore Conſtantio Ariano in Cappadociam pro fide Catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo ſpiritum Deo reddidit. Eius ſacrum corpus ab Aurelio Epiſcopo Mediolanum tranſmiſſum eſt ad B. Ambroſium Epiſcopum: cui piæ actioni officium quoque S. Baſilij Magni acceſſiſſe traditur. Romæ Sancti Bonifacij [d] Papæ Quarti, qui Pantheon in honorem B. MARIÆ ad Martyres dedicauit. Salerni depoſitio B. Gregorij [e] Papæ Septimi, Eccleſiaſticæ libertatis propugnatoris ac defenſoris acerrimi. Florentiæ natalis S. Zenobij [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, vitæ ſanctitate ac miraculorum gloria conſpicui. In Britannia S. Aldelmi [g] Epiſcopi Schireburgenſis. In territorio Tricaſſino S. Leonis [h] confeſſoris. Aſſiſij in Vmbria Translatio [i] S. Franciſci confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni. Verulis in Hernicis Translatio [k] S. Mariæ Iacobi, cuius ſacrum corpus plurimis miraculis illuſtratur. Florentiæ beatę Magdalenæ Virg. ordinis Carmelitarum, vita, & ſanctitate illuſtris.

M A I I 25.

To. 2. A. 233. nu. 1. & ſeq.

VRBANI *Papæ* a.] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Eius Acta, quæ extant intexta rebus geſtis S. Cæciliæ, recitat Metaphraſtes. Pluribus nos de eo in Annalibus Eccleſiaſticis.

An 228. paſſus Iulius to. 2 an. 228. n. 2. vt habet Barõ.

b *Paſicratis & Valentionis*.] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Habetur de his mentio in Actis S. Iulij martyris apud Bedam & alios ad vj. Kalend. Iunij. Doroſtorum in Myſia, de quo hic habetur mentio, alij Doroſtolum dicunt, & in Thracia ſitum volunt, vt Theodoretus hiſt. lib. 3 cap. 6. Alio nomine hunc locum dictum Diſtram, tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

To. 3. An. 356. nu. 104. et to. 4 an. 382. nu. 30.

c *Dionyſij Epiſcopi*.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Huius meminit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in lib. de Synodis, S. Hilarius ad Conſtantium, S. Ambroſius concione prima de baſil. non trad & ſerm. 15. de ſanct. edit. Rom. Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Lucifer Calarit. lib. 2. pro Athanaſio, Socrat. hiſt. lib 2. cap. 29. Mentio de eodem habetur in Actis ſancti Euſebij Epiſcopi Vercellenſis. Recitat eius res geſtas Mombrit. tom. 1. Vit. ſanct. De eius tranſlatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanenſis eccleſiæ monumenta a Galeſino expurgata atque illuſtrata teſtantur.

d *Bonifacij Papæ*.] Succeſſit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipſo in Annalib. Eccleſiaſt. diximus. Plura to. 8. an. 607. & ſeq.

To. 11. A. 1073. nu. 13. et ſeq. obitus a. 1085. nu. 12. et ſeq.

e *Gregorij Papæ Septimi*.] Sanctiſſimi Pontificis gloria numquam valuit ſchiſmaticorum ſcriptorum ſchiſmaticis Regibus fauentium calumnijs obſcurari, vel aliqua ex parte labefactari; quin potius longe clarior eſt ſemper reddita atque illuſtrior: ſicut olim Sancto Magno illi Athanaſio fidei propugnatori contigit, cum & ipſe circumuentus ac pene obrutus eſſet falſis obiectionibus Arianorũ. Qui enim ab Eccleſia Catholica non deſciuerunt, reſq. huius ſanctiſſimi Pontificis præclariſſime geſtas ſinceræ mentis oculis ſunt contemplati, immenſis cum pręconijs, ſi quem alium antiquorum ſanctorum Patrum, ſunt proſecuti. Et vt omittamus hic referre teſtes pene innumeros; ſatis ſit tibi modo Lambertus, qui ſui temporis per annos ſingulos puram ac germanam digeſſit hiſtoriam, eiusq. Acta conſcripſit. Hic inter cetera tanti Pontificis ornamenta recenſet, eum, dum vixit, miraculis claruiſſe. Conſule, ſi libet, & Marianum Scotum, qui illis ipſis etiam temporibus claruit, candideq. res eius per annos ſingulos conſcripſit, quales fuerint calumniæ ſchiſmaticorum, & qualia tanti Pon-

Martyrol. Rom.

tificis merita, æqua lance librans. Multa hic eſſent addenda, vt quæ Deſiderius Abbas Caſſinenſis lib. 3. dialog. quæ etiam Petrus Damian. aliiq. de eo ſcripſerunt. Porro qualis quantusve fuerit, qui zelus ipſius, quæ animi conſtantia, paſtoralis vigilantia, vigor & diſciplina, ac denique ceteræ virtutes tanto culmine dignæ in eo Pontifice enituerint, regiſtrum ipſius epiſtolarum, quod aſſeruatur in Vaticana bibliotheca, facile indicat.

To.4.A. f *Zenobij Epiſcopi.*] De eo Paulinus in vita
370.n.35. S. Ambroſij: porro eius vitam ex antiquis
To.5.An. collectam monumentis Ioannes Aretinus
397.n.44 conſcripſit. Agit de eodem S. Antonin. in 2.
Obijt A. par. tit. 10. cap. 12. Petrus in catalog. lib. 5. cap.
414. 41. & alij recentiores.

To.8.An. g *Aldelmi Epiſcopi.*] Scribit de eo Beda de
705.n.11. geſt. Angl. lib. 5. cap. 19. Feruntur eius Acta eſſe conſcripta a S. Eugenio, necnon etiam a S. Oſmundo, de quibus agitur in catal. ſcriptorum Britanniç. Epitomen autem rerum ipſius recitat Sur. tom 3. Exceſſit ex hac vita anno Domini 719. Extant eiuſdem auctoris plurima ſcriptorum monumenta.

h *Laurentii.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, atque recentiores. Cir. An. 540. apud Surium.

i *Translatio S. Franciſci.*] De qua S Bonauentura in vita ipſius cap. 15. & Marcus Vlixippon. Minorita in chron. ord. Minor. lib. 2. cap. 75. egregie meminerunt. Cir. An. 1230.

K *Translatio S. Mariæ Iacobi.*] Eius rei geſtæ hiſtoriam accepimus editam a Verulana eccleſia, vbi eius corpus decentiſſime aſſeruatur. Habentur ibidem complura de ea re ſcripta miracula: alia inſuper de his manuſcripta accepimus ab eccleſia Piſtorienſi prædictis conſentientia. To. in ap. par. n. 64. & 65.

iij. F **Septimo Kal. Iunij. Luna.** 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMÆ ſancti Eleutherij Papæ [a] & martyris, qui multos nobiles Romanorum ad fidem Chriſti perduxit, & ſanctos Damianum & Fugatium in Britanniam miſit, qui Lucium Regem vna cum vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ ſanctorum martyrum Simitrij [b] presbyteri, & aliorum vigintiduorum, qui ſub Antonino Pio paſſi ſunt. Athenis natale beati Quadrati [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui perſecutione Hadriani Eccleſiam grandi terrore diſperſam, fide & induſtria ſua congregans, librum pro Chriſtianæ religionis defenſione valde vtilem, & Apoſtolica doctrina dignum, eidem porrexit. Viennæ ſancti Zachariæ [d] Epiſcopi, & martyris, qui ſub Traiano paſſus eſt. In Africa S. Quadrati [e] martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus ſermonem habuit. Tuderti natalis ſanctorum martyrum Feliciſſimi [f], Heraclij, & Paulini. In territorio Antiſiodorenſi paſſio S. Priſci [g] martyris, cum ingenti multitudine Chriſti fidelium. Cantuariæ in Anglia ſancti Auguſtini [h] Epiſcopi, qui illuc vna cum alijs a B. Gregorio Papa miſſus, genti Anglorum Chriſti Euangelium prædicauit, ibiq. virtutibus & miraculis glorioſus obdormiuit in Domino. Romæ S. Philippi Nerij* Congregationis Oratorij fundatoris, Virginitatis, & Prophetiæ dono inſignis.

ELEVTHERII *Papæ* a.] De quo Beda pridie huius diei. De eius ſucceſſione ſcribit S. Irenæus lib. 3. cap. 3. Optat. Mileuit. lib. 2. Auguſtinus epiſt. 165. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 21. Niceph. Epiſc. in chron. & alij. De legatione miſſa ad Britannos, de qua hic agitur, ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 1. cap. 4. & lib. de ſex ætat. in Antonin. Vero, Ado in chron. ſub Commodo, Marian. Scot. in ſex ætat. anno Domini 177. quibus item adſtipulātur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, ſi redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor eſt Sueton. in Claudio cap. 17. & Tacit. lib. 12.) iterum in Britannia Lucium regnare audias. Nam & alijs ſæpe prouincijs id fuiſſe conceſſum inuenies. Iudæa enim poſtquam redacta eſt in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas; Armenia etiam conceſſione Hadriani Imp. Regem habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. ſunt & de his alia exempla, quæ breuitatis cauſa prætermittimus. Quin & ipſam Britanniam, redactam iam in prouinciam, inuenies tempore Neronis habuiſſe Regulum: is erat Præſutagus, de quo Tacitus Annal. lib. 14.

To. 2. an. 183. nu. 3. & ſeq. & a. 194. n. 1. & 2.

b *Similij*.] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. ca 58. Agitur de eodem in Actis S. Praxedis apud Mombrit. tom. 2.

To. 2. an. 164. n. 24.

c *Quadrati*] Beda, ac ceteri alij hac die, Græci autem xj. Kal. Octob. in Menolog. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 31. & lib. 4. c. 3. & 22. Hieron. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. 84. ad Magnum, Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 21. & alij.

To. 2. an. 109. n. 50. & a. 125. n. 1. & 3. & a. 128. n. 1.

d *Zachariæ Epiſc.*] Agit de eodem hac die Beda, Ado Epiſcopus Vien. in chron. anno Domini 101. Succeſſit hic Creſcenti, numeraturq. ſecundus eius ſedis Epiſcopus in tab. Epiſcoporum Vien. quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſ.

To. 2. an. 118. n. 7.

e *Quadrati*.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De ſermone, quem in die natali ipſius habuit S. Auguſtinus, mentionem facit Poſſidius in Indiculo.

To. 1. an. 98. n. 23.

f *Feliciſſimi & ſoc.*] Beda item ac ceteri: quibus etiam conſentiunt manuſcrip. necnon & tabulæ eccleſiæ Tudertinæ.

g *Priſci & ſoc.*] Agit de iiſdem hac die Vſuard. Summatim horum res geſtas complexus eſt Petrus in catalog. libro 5. cap. 50. Plura de his in Breuiar. Antiſiodorenſi inuenies.

To. 2. an. 303. nu. 121.
To. 2. an. 275. n. 6.

h *Auguſtini Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De legatione Auguſtini & ſociorum, eorumq. prædicatione, miraculis, & Anglorum conuerſione, agit in primis S. Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 53. vſque ad 59. lib. 7. epiſt. 112. lib. 9. epiſt. 48. vſque ad 60. & epiſt. 71. & lib. 12. in fine: Beda autem pluribus de geſt. Angl. lib. 1. cap. 23. 24 & ſequentibus, & lib. 2. c. 2. & 3. in epitome & de ſex ætat. Ioannes diac. in vit. S. Gregorij Papæ, Marian. Scot. in chron. anno 600. Sigeb. itē in chronico per annos ſingulos eius Acta digeſſit, idemq. refert migraſſe ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo nono. De eodem prætereà recentiores, vt Polydorus Virg. Trithemius, in catal. ſcript. Britan. & alij.

To. 8. an. 596. n. 10. & ſeq. & an. 597. n. 21. & ſeq. obit* an. 614. n. 77. & ſeq.

* De S. Philippo infra latius to. 8. 23. Aug. in not. lit. M. & to. 1. Ann. A. 57. nu. 162. & in pri. obijt ann. 1595

27 Sexto Kal. Iunij. Luna. G ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

NATALIS ſancti Ioannis Papæ [a] & martyris, qui a Theodorico Italiæ Rege Ariano Rauennam euocatus: ibiq. propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus, vitam finiuit. Doroſtori in Myſia paſſio B. Iulij [b], qui tempore Alexandri Imperatoris, cum eſſet veteranus & emeritæ militiæ, comprehenſus ab officialibus [c], Maximo Præſidi offertur: quo præſente cum idola execraretur, & Chriſti nomen conſtantiſſime

confiteretur, capitali ſententia punitus eſt. Apud Soram S. Reſtitutæ [d] virginis & martyris, quæ ſub Aureliano Imperatore & Agathio Proconſule [e], fidei certamine ſuſcepto, dæmonum impetus, parentum blanditias, & tortorum ſæuitiam ſuperauit: demum cum alijs Chriſtianis capite truncata, martyrio decorata eſt. In pago Atrebatenſi ſancti Ranulphi [f] martyris. Arauſicæ in Gallijs ſancti Eutropij [g] Epiſcopi, virtutibus atque miraculis illuſtris. Eodem die depoſitio venerabilis Bedæ [h] presbyteri, ſanctitate & eruditione celeberrimi.

M A I I 27.

To.7. an. 525. plura marty. an.526.n. 7.& ſeq. IOANNIS *Papæ.* a.] Vſuardus de eo hac die, Beda autem & Ado die ſequenti. Commemoratur hac die eius tranſlatio; quando Rauenna, vbi glorioſo martyrio occubuit, corpus eius Romam delatum eſt: natalis autem dies, quo exceſſit ex hac vita, eſt ad xij. kal. Iunij. De hoc Sanctiſſimo Pontifice quã mendaciter dicant aliqui, ipſum functum eſſe legatione apud Imperatorem pro reſtituendis eccleſijs Arianis: cum multa alia, tum etiã eius epiſtola ſcripta ad Epiſcopos Italiæ aperte declarat. Plura autem de eo ex vet. monumentis accepta digeſſimus in Annal. Eccleſiaſticis. Extat de eodem epigramma Bonad. lib.2.monod.79.

b *Iulij*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus,
To.2. an. 228. n.2. Ado, & alij recentiores: certamen autem eius compendio deſcribit Petrus in catalogo lib.5.cap.56.

c *Ab officialibus.*] Officiales ab officijs dicti ſunt. Quæ eſſent officia, Ambroſius in epiſt. ad Marcellinam declarat his verbis: Palatina omnia officia, hoc eſt, Memoriales, Agentes in rebus, & Apparitores diuerſorum Comitum. Hæc Ambroſ. At in Actis martyrum, alijsq. antiquioribus monumentis, per officium Præſidis Apparituram, & per officiales ipſos, Apparitores intelligere debes, l.1.§.ſi quis vltio. ff. de quæſtion. l. 5. in fin. ff. de aduoc. fiſc. ſic. & l. 1. de filijs offic. lib. xj Cod. Accipitur & pro alijs miniſtris magiſtratuum, vt l.6 §.ne tenuis. ff de offic. præſid. Eſt & tit. de diuerſis offic. lib. xj. Cod. Clarius id habes in Notitia prouinc. expreſſum, nomine Officij contineri omnes qui ſub quolibet magiſtratu militiæ Palatinæ militant. Erant & lictores, qui & Viatores dicti reperiuntur a Valer. Max. lib.9.c.5.2. eo quod e collegio Viatorum deligerentur, vt auctor eſt Gellius lib.12. c.3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti ſint lictores, conſule Plutarchum in problem. Rom.q.67. Ceterum lictores fuiſſe a carnificibus differentes, ex Liuio colliges lib. 3. decad. 1. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non lictoribus ſtipatus. Sic etiam officij nomine non includi carnifices, habes ex Auguſtino epiſt. 50. ad Bonif. Comit. cum ait: Nonnunquam & a Iudicibus tranſeuntibus extorquebant violenter, vt a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autem erant infimæ militiæ milites Iudicibus ſeruientes, quibus nec ad altiorem militiam aſpirare licebat. Eſt de his l.19. & 20. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Brutianos eidem muneri fuiſſe mancipatos ex Senatuſconſulto, eo quod ipſi primi ſe tradidiſſent Hannibali, auctor eſt Feſtus verbo Brutiani.

d *Reſtitutæ.*] Aſſeruantur eius martyrij To.2. an.
Acta in Eccleſia Sorana, in nonnullis tamen 275.nu.5.
corrigenda: quæ licet ſine auctoris nomine ferantur, poſt multum tandem laboris inueniſſe opinamur auctorẽ. Petrus etenim chartularius diac. monaſterij Caſſin. in lib. quem ſcripſit de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 32. cum agit de Gregorio olim monacho Caſſin. inde autem Epiſcopo Tarracinenſi, recenſetq. commentarios ab eo conſcriptos, hæc inter alia: Scripſit paſſionem S. Virginis Reſtitutæ, necnon Acta SS. martyrum Caſti & Caſſij. Hæc ille. Extat adhuc memoria in inſula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata eſt; illeq. putatur locus, quem Tullius lib. 2. de legibus deſcribit his verbis: Ventum in inſulam eſt; hac vero nihil eſt amœnius: vt enim quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq. dilapſus, cito in vnum confluit, & tantum complectitur, quod ſatis ſit modicæ palæſtræ loci, &c. Vere factus eſt palæſtræ locus, vbi poſtea Chriſti virgo nobile certamen pro Chriſto ſubijt, victrixq. eſt coronata martyrio vna cum ſocijs. Putatur ex carnificina ſanctorum martyrum illic exerceri ſolita, ipſum Fibrenum flumẽ hodie vulgo dici Carnellum, quaſi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripſit Gordianus, idem flumen, Carnellus, repertur appel-

latum;

latum; vt ſcias non eſſe recentem nomenclaturam.

c *Agathio Proconſule.*] Auguſtus Imperator ex Mæcenatis ſententia dedit Italiæ ciuitatibus Conſulares cum iure gladij, ſunt ijdem & Proconſules appellati. de his agit pluribus Dio libro 52. & 53. Ab eodem datum eſſe Proconſulem Soræ, haud dubium eſt: nam vna ex trigintaocto colonijs numeratur a Frontino lib. de colon. quas Auguſtum in Italiam duxiſſe ſcribit Suetonius in Octau. Aug. cap. 46. vbi & de iure colon. plura. Ante etiam L. Genucio & Seruio Cornelio Conſſ. anno ab vrbe condita 451. nobilitata fuit ea ciuitas colonia Romanorum, vt auctor eſt Liuius lib. 10. Patercul. lib. 1. & vetus marmori inciſa, quæ in eadem ciuitate habetur, docet inſcriptio. Cicero in orat. pro Planc. recenſere videtur eamdem ciuitatem inter municipia. quæ in quibuſdam præſtare colonijs demonſtrat Gellius lib. 16. cap. 13. Quod item ad Conſulares Iudices ſpectat, quorum eſt frequens mentio in Actis Sanctorum martyrum; auctor eſt Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Hadriano Imp. quatuor fuiſſe inſtitutos Conſulares, qui toti præeſſent Italiæ. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eamdem formam magiſtratuum & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus inſtituiſſet, vſque ad ſua tempora, nempe ſub Theodoſio, eſſe ſeruatam. De Conſularibus agens Iuſtinianus Imperator, recenſet eos inter illos qui medias adminiſtrationes gerunt. authen. coll. 3 tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabantur olim etiam aliquibus Italiæ ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat: alij enim eorum Populi Rom. ſuffragijs, alij vero a Prætore Vrbano quotannis mittebantur. De his omnibus Feſtus his verbis: Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur; & erat quædam earum Reſpublica: neque tamen magiſtratus ſuos habebant; in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent: quorum genera fuerint duo: alterum, in quas ſolebant ire Præfecti quatuor, qui auctore vigintiſex virum numero populi ſuffragio creati erant in hæc oppida, Capuam, Cumas, Caſilinum, Vulturnum, Linternum, Puteolos, Acerras, Sueſſulam, Atellam, Calatiam, alterum, in quas ibant, quos Prætor Vrbanus quotannis in quæque loca miſerat legibus, vt Fundos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Priuernum, Anagniam, Fruſinonem, Reate, Saturniam, Nurſiam, Arpinum, aliaq. complura. Hæc Feſtus verb. Præfecturæ. At vero præſides non dabantur niſi prouincijs: ſi quando tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiæ Præſidem, improprie ſcias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potiſſimum ex cauſa hic deſcripſimus quod in Martyrologijs & Menologijs ſub Conſularibus,

Martyrol. Rom.

Proconſulibus, Præfectis, atque Præſidibus martyres paſſi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas.

f *Ranulphi.*] De eodem Vſuardus hac die, alijq. recentiores agunt.

g *Eutropij Epiſcopi.*] Beda de ipſo hac die, & alij. Acta eius conſcripta eſſe a Vero Epiſcopo, teſtantur Vſuardus, Ado, & Sigebertus de ſcript. Eccleſ. cap. 73. Agit de eo item Petrus in catalogo lib. 5. cap. 57. floruiſſeq. eum ſcribit temporibus Valentiniani Secundi Imperatoris. Cir. An. 380.

h *Beda.*] De eo in dicto vet. manuſcripto codice monaſt. S. Cyriaci. Hic ab aliquibus inconſulte nimis putatur, ob id quod venerabilis dictus reperitur a nonnullis, ſanctus dici non debere. Sane quidem ſanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clariſſimo viro in Areopagiticis Beda Sanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, ſcriptor non ignobilis, qui ante quingentos annos vixit, lib. de ſex ætat. anno Domini 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computator, his temporibus clarus habetur. Hæc ille. Bedæ res geſtas conſcriptas eſſe ab Cuthberto monacho illi æquali, teſtatur Molanus; nos nondum vidimus: illa autem perbreuis narratio, quæ in fronte operum ipſius edita habetur, alia omnino cenſetur ab illis; quemadmodum & ea quæ in fine poſita ſunt tomi octaui operum eiuſdem, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. lib. 5. cap. 55. Epiſtolam autem illam de obitu Bedę illic poſitam, & a Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atque ſinceram eſſe, nullus qui eam legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud etiam vulgatum conſtat eſſe figmentum; fuiſſe nimirum oculis orbum. Nemo id veterum teſtatur: quod ſane tacendum non fuiſſet ob viri eximiam doctrinam, & inexhauſtum in ſcribendo laborem. Traditur & fabella quædam de ſepulchri ipſius epitaphio, quam his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cum, inquit, diſcipulus eius, ipſo defuncto, titulum ſepulchro ponere diſpoſuiſſet, vnico carmine Leonino ſic incipiens: *Hac ſunt in foſſa* velletq. finire: *Beda Sancti, vel presbyteri oſſa.* nec metrum ſtare poſſet, nec vllum ei vocabulum aliunde occurreret: tædio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperiit inſculptum.

Hac ſunt in foſſa Bedæ venerabilis oſſa.

Hæc Petrus, & alij; quos iure irridet atque redarguit falſitatis Trithem. lib. 2. de vit. illuſt. ord. S. Benedicti c. 21. aliter enim ſe habere dicit epitaphium ad eius ſepulchrum inſcriptum, quod recitat lib. 3. cap. 155. eſtq. huiuſmodi:

Presbyter hic Beda requieſcit carne ſepultus.
Dona, Chriſte, animam in cælis gaudere per æuum:
Daq. ſophia illum inebriari fonte, cui iam
Suſpirauit ouans inſtanto ſemper amore.

To. 9. A. 731. n. 20. & ſeq.

Hæc ibi : ex quibus irritum prorſus redditur de Leonino verſu commentum. Hæc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia pernecesſaria, cum ea de Bedæ ſepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus diuerſæ feruntur ſententiæ. Auctor catalogi ſcriptorum eius, qui habetur excuſus poſt præfationem libri de temporibus, teſtatur Bedam obijſſe diem anno Domini 734. Scribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac vita migraſſe anno Domini ſeptingenteſimo trigeſimoprimo. Ea puto ratione id eum exiſtimaſſe, quod ad illud vſque tempus perduxit gentis Anglorum hiſtoriam: ſed cũ idem Beda opus epitomes perducat vſque ad ſeptingenteſimum ſexageſimumſextum Chriſti annum, profiteaturq. ibidem in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſimonono Anglorũ hiſtoriam, aliaq. ſuper diuinam Scripturam opera abſoluiſſe; plane conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facile aſſentimur, qui tradunt, eum diem obijſſe annos natum ſeptuaginta, vel duobus amplius: qui item cum tradant, oculos eius præ longæua ætate caligaſſe: ad diuturniorem ætatem perueniſſe, fatendum eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe ſe temporis teſtatus eſt. Quantum autem ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eum vſque ad nonageſimumquartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum octogintaſeptem exegit in monaſterio: ſeptennis enim (vt ipſe ſcribit) traditus eſt S. Benedicto Abbati in monaſterium SS. Apoſtolorum Petri & Pauli poſitum in Anglia ad Vuirimundam & Ingiruum. Horum omnium rationem, quoniam longiorem exigit narrationem, hic ſubtrahimus: in Annal. autem Eccleſ. fuſius proſecuti ſumus.

A Quinto Kalen. Iunij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

IN Sardinia ſanctorum martyrum Aemilij [a], Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Chriſto certantes, coronati ſunt. Carnoti in Gallia ſancti Carauni [b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato, martyrium ſumpſit. Corinthi ſanctæ Helconidis [c] martyris, quæ primum Gordiano Imperatore ſub Perennio Præſide multis tormentis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterum cruciata, ſed ab Angelo liberata, demum diſſectis mammis, feriſq. obiecta, atque igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item paſſio ſanctorum Creſcentis [d], Dioſcoridis, Pauli, & Helladij. Thecue in Palæſtina ſanctorum Monachorum [e] martyrum, qui tempore Theodoſij Iunioris a Sarracenis occiſi ſunt: quorum ſacras reliquias accolæ colligentes, ſumma veneratione illas habuerunt. Lutetiæ Pariſiorum ſancti Germani [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui quantæ ſanctitatis, quantiq. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Epiſcopus litterarum monimentis conſignauit. Mediolani S. Senatoris [g] Epiſcopi, virtutibus & eruditione clariſſimi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Iuſti [h] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Podij [i] Epiſcopi & confeſſoris.

AEmilii & ſoc. a] De his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, nuper autem Fara de rebus Sardois.

To. 1. an. 98. nu. 11. b *Caranni.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Eius vero Acta ex antiq. manuſcrip. edidit Mombrit. to. 1. vit. ſanct. paucis autem Petrus in catal. lib. 5. ca. 60. Scripſit de eodem epigramma Bonad. in lib. æmonod. 81.

To. 2. an. 243. n. 4. c *Helconidis.*] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij Acta compendio habentur deſcripta.

To. 3. an. 326. n. 88. d *Creſcentis & ſoc.*] De his præterea Græci in dicto eorum Menologio hac itē die agunt. de ijſdem mentio eſt in vita S. Nicolai Epiſc.

To. 5. an. 410. n. 57. e *Sanctorum Monachorum.*] Hi illi eſſe videntur, de quibus agit Ioannes Caſſian. in collat. ſexta de nece ſanctorum cap. 1. 2 & ſeq.

To. 7. an. 579. n. 21. & to. 10. ann. 845. nu. 22. & ſeq. f *Germani Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, alijq. omnes hac die. Scripſit eius res geſtas Fortunatus Epiſcopus Pictauienſis, quas recenſuit Sur. tom. 3. hac die. De eodem Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. cap. 51. & lib. 5. c. 8. & de gloria confeſſ. cap. 92. Sæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerum Pariſienſem, vbi oſtendit quā florens eſſet illa eccleſia eius tempore. Idem in vit. S. Martini carmine ſcripta lib. 4. & in vita ſanctæ Radegūdis. Epitaphium ad eius ſepulchrum inditum recitat Aimoin. lib. 3. de geſt. Franc. cap. 9. & 16. De eo etiam Ado in chron. in Actis S. Viſicini Epiſcopi Bituricenſis, quæ extant apud Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 80. plura de eodem: itemq. in Actis S. Domnoli Epiſcopi Cenomanen. apud Sur. tomo 3. die 16. Maij. Vinc. lib. 21. cap. 63. 64. Antonin. pat. 2. tit. 22. cap. 6. & nouiſſime Papir. Maſ. Annal. Franc. lib. 1. in Cheriberto. Migrauit ex hac vita anno Domini 579. vt tradit Sigebert. in chron. quod etiam colligitur ex Greg. Turon. lib. 5. cap. 8. Numeratur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. Hiſtoria translationis eius extat apud Sur. tomo 7. die 25. Iulij. Aimoin. ſcripſit duos libros de miraculis ipſius, qui ibidem editi habentur. De eius item miraculis poſt mortem factis agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 8. c. 33. To. 7. an. 579. n. 21. obitus.

g *Senatoris Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. Extat de eodem egregium epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: *Qui vicis trabeas, &c.* cir. a. 470. obijt ex Panuin.

h *Iuſti Epiſcopi.*] Hac die natalem eius celebrari, conſtat ex tab. eius eccleſiæ, & ex Flor. ſanct. Hiſp. Agit de eodem S. Iſidorus de vir. illuſtr. c. 21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iuſtus Concilio Toletano ſecundo, vt eius Acta indicant. Claruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris. To. 7. an. 531. n. 16.

i *Podij Epiſcopi.*] Hic ſucceſſit Ioanni, anno Domini milleſimo & tertio, vt conſtat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne Archipreſbytero Aretino edita extant apud Sur. to. 3. A. 1003.

29 Quarto Kal. Iunij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1

ROMÆ via Aurelia natalis S. Reſtituti [a] martyris. Apud Iconium Iſauriæ ciuitatem paſſio ſanctorum Cononis [b], & filij eius annorum duodecim; qui ſub Aureliano Imperatore craticulæ prunis ſuppoſitis, & oleo ſuperinfuſo, ſuſpenſionis in equuleo, atque ignis pœnam conſtanter paſſi, malleo ad extremum ligneo manibus eorum contritis, ſpiritum emiſerunt. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Siſinij [c], Martyrij, & Alexandri, qui tempore Honorij Imperatoris in Ananiæ partibus (vt ſcribit in vita S. Ambroſij Paulinus) perſequentibus Gentilibus, martyrij coronam adepti ſunt. Cæ-

ſareę Philippi ſanctarum martyrum Theodoſię [d] matris S. Procopij martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarum, quę in perſecutione Diocletiani capitis obtruncatione conſummatę ſunt. In Vmbria paſſio ſanctorum [e] mille quingentorum & vigintiquinque martyrum. Treuiris B. Maximini [f] Epiſcopi & confeſſoris, a quo S. Athanaſius Epiſcopus perſecutione Arianorum exulans, honorifice ſuſceptus fuit. Veronę S. Maximi [g] Epiſcopi. Arcani in Latio ſancti Eleutherij [h] confeſſoris.

MAII 29.

To.2.an. 301.n.19. RESTITVTIA.] Agit etiam de eo hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri denique recentiores. Eius martyrij Acta habentur in cod. ſcripto S. Mariæ maioris ad Præſepe dictæ, quibus narratur paſſus eſſe ſub Diocletiano Imper. damnatuſq. ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo conſule tomum ſecundum Annalium. eſt illorum exordium: Sub Diocletiano & Maximiano Auguſtis, &c.]

To.2.an. 275.n.9. b *Cononis & filij.*] De his item ijdem qui ſupra. Eorum paſſionis Acta paucis refert Petr. in catal. lib. 5. c. 62.

Fuſius to. 5. an. 400. n. 2. & 4. & ſeq. c *Siſinij, Martyrij, & Alexandri.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Horum martyrium ſcripſit S. Vigilius Epiſcopus Tridentinus ad S. Simplicianum Epiſcopum Mediolanenſem; recitat eum commentariolum Lippom. tom. 2. & Sur. tom. 3. Dicti ſunt hi martyres Anaunẽſes, eo quod in valle Anauniæ paſſi ſunt. Horum etiam meminit S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 158. Paulinus in vita S. Ambroſij, S. Gaudentius Epiſcopus Brixianus in ſermone habito in dedicatione baſilicæ, dictæ, Concilium Sanctorum. Habet horum Acta Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Sur. tom. 3. Pet. in catal. lib. 5. cap. 63. Idem mẽtionem facit de iiſdem in vita S. Vigilij Epiſc. lib. 6. c. 10. In his autem Actis quæ Mõbritius recitat, paſſi hi habentur hoc menſe & die, Stillicone Conſule; numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) quadringenteſimus, quo Romanæ Eccleſiæ præerat S. Anaſtaſius, Mediolanenſi autem S. Simplicianus, Imperatoris Honorij anno 6. quo etiã Conſulatu S. Vigilium ab eiſdem Gentilibus occiſum eſſe, Vſuardus auctor eſt die 26. Iunij. Horum veneranda corpora ante triennium tranſtulit Illuſtriſs. ac R. D. Sanctæ memoriæ Card. Boromæus.

To.5.an. 308.n.20. d *Theodoſia.*] Agunt hac item die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Byzantij paſſa eſt. De hac autem Cæſarienſi Acta habentur in vita S. Procopij martyris, quã refert Metaphraſtes 8. Idus Iulij: extat apud Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobilium matronarum, quarum hic item mentio habetur.

e *Mille quingentorum, &c.*] De his agitur in Actis martyrij S. Venantij: paſſiq. habentur in perſecutione Decij Imperatoris ſub Antiocho Præfecto. cir. a. 253.

f *Maximini Epiſcopi.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado ac ceteri. Huius res geſtas a Lupo quodam conſcriptas recitat Sur. tomo 3. hac die. Interfuit hic Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantij, & Albini, anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) treceteſimo quadrageſimoſexto. De eodem Hieron. in chron. aitq; ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cum Treueris exularet, qui ibidem manſit integro biennio & mẽſibus quatuor, vt ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. cap. 1. Præſens fuit idem Maximinus Concilio Sardiceno. S. Athanaſius cum recenſet Epiſcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinum in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus eſt eiuſdem Conſtãtij Imp. temporibus, vt conſtat ex eodem Athanaſio in apolog. ad Conſtant. Paſſus & ipſe grauia ab eodem Imperatore Ariano, eo quod faueret Catholicis, & impugnaret hæreticos, vt diffuſe ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 9. cap. 12. De eo præterea recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis Epiſcoporum Treuerẽſium adſcribitur Maximinus vigeſimusſextus Epiſcopus apud Democh. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitus agit Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 93. To.3.an. 336.n.19. a. 347. nu. 11.

g *Maximi Epiſcopi.*] De eo item tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & ſæpius citatus commentarius de Epiſc. Veron. pag. 9. & 40. Claruit cir. ann. 352. ex monumẽtis Eccl. Veron.

h *Eleutherij.*] De quo vetera monumenta eccleſiæ Aquinatis.

Tertio

30 Tertio Kal. Iunij. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMÆ via Aurelia natalis ſancti Felicis [a] Papæ & martyris, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Gabini [b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorum Syci [c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſſi ſunt. Rauennæ ſancti Exuperantij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Anaſtaſij [e] Epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij [f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum ſancti Baſilij Magni: qui tempore Galerij Maximiani extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarum virtutum relictis heredibus, in pace quieuerunt.

M A I I 30.

To. 2. an. 275 nu. 1. & ſeq.

FELICIS *Papæ.* a] De eo item hac die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Huius eſt epiſtola quæ citatur a S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atque in Actis Concilij Epheſini, necnon a Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hæreſes: nam Maximianus Epiſcopus Alexandrinus, ad quem ſcripſit, eius tempore ſedit, ſuffectus nimirum S. Dionyſio. Quod autem hic paſſus ſit ſub Aureliano, & non ſub Claudio, vt alij tradunt, pluribus diximus in Annal. Eccleſiaſt. vbi & de ipſo locupletius.

Sub Hadriano, q̃ regna recepit. an. 120.

b *Gabini & Criſpuli*] De quibus Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores, Fara etiam lib. de rebus Sardois. Extant prædictorum Acta, quæ in eccleſia ipſorum leguntur. Porro putatur hæc eſſe dies tranſlationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi menſem Octobrem Gabinum appellant. Eſt etiam celebris apud eos dies dedicationis eius eccleſiæ, quæ eſt cathedralis, factę quarta Maij, anno Domini quingenteſimo decimoſeptimo, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Sãctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt 7. meminit de monaſterio nomine ſanctorum Gabini & Luxorij in Sardinia.

c *Syci & Palatini.*] Beda, & Vſuardus, & alij de ijſdem agunt hac die.

d *Exuperantij Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauẽ. & Hieronymus Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Claruiſſe eum ferunt temporibus Honorij Imperatoris. Eſt & alius eiuſdem nominis Exuperantius Epiſcopus Dertonenſis, qui interfuit vna cum ſancto Ambroſio Concilio Aquileienſi. Fuit eiuſdem nominis Exuperantius, alias Superantius, Epiſcopus in Lucania, ſanctitate inſignis, cuius meminit Vranius in tranſitu S. Paulini Epiſcopi Nolani apud Surium to. 3.

Circa an. 460.

To. 5. an. 431. num. 193.

e *Anaſtaſij Epiſc.*] De ipſo etiam tabulæ eccleſiæ Papienſis. Hic ex Ariano factus Catholicus, egregia claruit ſanctitate, vixitque temporibus Rotharis Regis Lõgobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus, hiſt. Longobard. lib. 4. cap. 25.

To. 8. an. 680. nu. 3.

f *Baſilij & Emmeliæ.*] Agit de his S. Greg. Nazianzenus in luculenta illa encomiaſtica oratione habita in funere ſancti Baſilij, circa principium: idemq. de Emmelia meminit in epiſtola 8. ad Baſilium, edit. Billianæ. Gregorius Nyſſenus etiam in epiſtola ad Olympium monachum de Actis S. Macrinæ.

To. 2. an. 304. n. 51. & ſeq. & to. 4. ann. 363. n. 90. & an. 369. nu. 64.

Pridie

xxvij. D **Pridie Kal. Iunij. Luna.** 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ROMÆ ſanctæ Petronillæ [a] virginis, filiæ beati Petri Apoſtoli, quæ Flacci [b] nobilis viri coniugium ſpernens, acceptis triduanis ad deliberandum inducijs, interim ieiunijs & orationibus vacans, tertia die mox vt Chriſti ſacramentum accepit, emiſit ſpiritum. Aquileiæ ſanctorum martyrum Cantij [c], Cantiani, & Cantianillæ fratrum, qui cum eſſent ex illuſtri Aniciorum [d] progenie, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ob Chriſtianæ fidei conſtantiam vna cum pedagogo ſuo Proto capite plexi ſunt. Turribus in Sardinia ſancti Creſcentiani [e] martyris. Apud Comanos in Ponto ſancti Hermiæ [f] militis, qui ſub Antonino Imperatore ab innumeris & ſæuiſſimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Chriſtum conuertit, & eiuſdem martyrij coronæ participem fecit, quam tamen ipſe primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ ſancti Lupicini [g] Epiſcopi. Romæ ſancti Paſchaſij [h] diaconi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

M A I I 31.

To. 1. an. 69. nu. 32. & 33.

PETRONILLÆ a.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & Vuandel. his verſibus:

Tum pridie Petronilla Petri de germine ſancto.
Fulgida virgo micat Chriſti trabeata decore.

De eius obitu agitur in Actis ſanctorum Nerei & Achillei. De eius corporis inuentione vide in libro de Rom. Pont. in Paulo Primo. Cuius autem fidei ſit eius hiſtoria, conſule ſanctum Auguſtinum lib. contra Adimãtum, cap. 17. Nonnullas de ea dubitationes diſſeruimus in Annal. Eccleſ. Erat olim Romæ nomine ſanctæ Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Gregorius Tertius Papa anniuerſariam ſtatuit ſtationem, vt conſtat ex eodem lib. de Rom. Pont. in Gregorio Tertio. Non prætermittendum hic (quando ſeſe offert occaſio) etiam de ſancti Petri vxore mentionem habere: quam martyrio occubuiſſe, Clemens Alexandrinus vetuſtiſſimus Theologorum lib. 7. ſtrom. ſcribit his verbis. Aiunt certe beatum Petrum, cum vidiſſet vxorem ſuam duci ad mortem, lætatum quidem eſſe propter ſtocationem, & quod domum reuerteretur. Valde autem exhortando & conſolando, proprio nomine eam compellantem, dixiſſe: Heus tu, memento Domini. Hæc Clemens.

b *Flacci nobilis viri.*] In prædictis Actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis: quam lectionem non improbamus. Porro vt huius vocis clarior notitia habeatur, ſciendum in primis, pro diuerſitate temporum, diuerſi generis Comites fuiſſe. Ante Conſtantini Imp. tempora hi dicti erant Comites, qui Proconſules, Præſideſque prouinciarum comitantes, erant in negotijs publicis obeundis illorum adminiſtri & adiutores, ijdemq; aſſeſſores eorumdem cum eſſent, ius dicebant, vt declarant complures leges, l. 16. de off. præſid. l. 4. ff. de offic. aſſeſſ. l. 41. §. 1. de excuſ. tut. l. 6. §. ſi quos comit. ff. de pœn. l. 5.

l. 5. ff ad leg. Iul. repet. & l. 1. §. ſed ff. de extra. cognition. De iiſdem Sueton. in Iulio, & in Tiberio, & Plin. lib. 9. ca. 30. Ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, ceteriq; omnes, qui in Antiquis Actis martyrum Comites dicti reperiuntur. A temporibus autem Conſtantini Imp. & nõ Hadriani (vt putauit Gelenius) ea vox alio ſenſu accipi conſueuit. Idem etenim Imperator, Chriſtiana quadam humanitate, quoſdam e Magiſtratibus ſibi ſubditis Comites dici voluit, quaſi conſocios in adminiſtratione Imperij: erantque hi triplicis ordinis, nempe primi, ſecũdi, & tertij, vt ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 4. cap. 1. Mutationem magiſtratuum a Conſtantino factam eſſe, Zoſimus etiam aſſeuerat lib. 2. Plura de his Alciat. lib. de magiſtrat. In Not. prouinc. habentur Comitiuarum diuerſarum deſcripta inſignia: ſunt de iiſdem Comitibus complures tit. in Cod. lib. xij. itemq; formulas eorumdem magiſtratuum habes apud Caſſiodorum variar. lib. 6. & 7.

c *Cantij, Cantiani, & Cantianilla.*] De his To. 2. an. 303. nu. 123. item hac die Beda, ac ceteri omnes. Extat de his ſermo S. Maximi Epiſcopi Taurinenſis, qui & adſcribitur S. Ambroſio. Feruntur eorumdem Acta eiuſdem S. Ambroſij nomine. eſt illorum exordium: Seruus Chriſti Ambroſius, &c. Deſcripſit ea Mombritius tom. primo, ſummatim autem Petrus in catalog. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his verſibus:

Aut Aquileienſem ſi forte acceſſeris vrbem,
Cantianos Domini nimiũ venereris amicos, &c.

d *Ex illuſtri Anicierum proſapia.*] De ea fa- To. 3. an. 322. nu. 1. milia meminit Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum, atq. primum omnium ſenatorum Anicium nomen dediſſe Chriſtianæ militiæ, quod his verſibus explicat:

Fertur enim ante alios generoſus Anicius Vrbis
Illuſtraſſe caput: ſic ſe Roma inclyta iactat, &c.

Habes apud Liuium lib. 45. Lucium Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphaſſe. De Aniciorum nomine, & ſignificatione, ac perilluſtri ſtẽmate ſcribit S. Gaudentius Brixianus in ſermone ad Machabæos, & S. Hieron. epiſt. 8. ad Demetriadem his verbis: Illuſtris, inquit, Aniciorum ſanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Conſulatum, &c. De eadem Caſſiodorus variar. lib. 10. epiſt. 11. & 12. Erant iam in prouerbio opes, ædificiorum moles, & ſplendor ædium familiæ Anicianæ. Hinc Secundinus ad Auguſtinum: Ego namque fateor, non tali diligentia, nec tanta induſtria Anicianæ domus micare marmora, quanta tua ſcripta prælucent eloquentia. Hæc ipſe apud Auguſt. to. 6. At hæc pro huius loci ratione ſatis. Fuit autem ea familia illuſtrata non tantũ Conſulibus, & Imperatoribus, ſed & nobilitata martyribus, & confeſſoribus: nam præter martyres, de quibus hic agitur, ex ea etiam prodiere pia clariſſimæ illæ ſanctitate mulieres Probæ, Iulianæ, & Demetriades prodiere; ille item pietate atque doctrina celeberrimus Conſul ordinarius, & confeſſor illuſtris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Eccleſiaſt.

e *Creſcentiani.*] Beda, Vſuardus, & Ado de Sub Adrian. eodem agunt hac die: adſtipulantur vetera manuſcript. & recentiores omnes, itemque Fara de rebus Sard.

f *Hermiæ.*] Agunt de eodem hac die Græ- To. 2. an. 175. nu. 7. ci in Menologio, vbi & ſummatim eius Acta referunt, conſentientia his quæ hic leguntur de Hermia.

g *Lupicini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronen. & Auguſtinus Valer. eius Epiſcop. & Card. in comment. de antiq. mon. eccleſiæ Veron. pag. 9. & 39.

h *Paſchaſii diac.*] Scribit de eo S. Gregor. To. 6. an. 496 n. 50. & ſeq. & an 498. n. 6. & ſeq. Papa lib. 4. dialog. cap. 40. & 41. Vixit iiſdem temporibus alius Paſchaſius presbyter Romanus, tituli S. Euſebij; qui ſtetiſſe reperitur pro Symmaco aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt docent Acta ſecundæ Synodi tunc Romæ celebratæ. Quod autem pertinet ad Paſchaſium, de quo agimus, de ſchiſmate ſic excuſat eum S. Gregorius, cum ait: Quia enim non malitiæ, ſed ignorantiæ errore peccauerat, purgari poſt mortem a peccato potuit. Hæc Gregorius, excuſans eum. Vnde quod idem ſanctus Gregorius paulo ſuperius ait, ipſum in ſua ſententia vſque ad diem ſui exitus perſtitiſſe; ea verba, vel ſunt excluſiue intelligenda, quaſi ſic perſtiterit in ſententia, vt iandem die obitus pœnituerit: vel dicere neceſſe eſt, Paſchaſium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuerſia, ex hac vita migraſſe. Ceterum peracta Synodo illa Palmari dicta (cuius nominis rationem reddidimus in Annalium to. 6.) quæ totius Catholicæ Eccleſię calculo adiudicata eſt cauſa Symmacho: nulla certe eum excuſare potuiſſet facti vel iuris ignorantia, quin anima eius ſupplicium ſubiiſſet æternum. Prædictorum itaq; alterum præceſſiſſe neceſſe eſt, cum eius ſanctitati egregij virtute miraculi adſtipulari viſus ſit Deus; nam (vt inquit S. Greg.) eius dalmaticam feretro ſuperpoſitam dæmoniacus tetigit, ſtatimq; ſanatus eſt. Quod autem To. 2. an. 283. n. 16. ad dalmaticam pertinet, vt & hanc vocẽ explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, ſic dictũ (inquit Iſidorus lib. 19. orig.) quod primum in Dalmatia texta eſt, habens clauos ex purpura. Vſi ſunt aliquando ea Reges: vnde de Commodo ſcribit Lampridius, quod dalmaticatus proceſſit in publicum; quam veſtem Dio in Commodo nominat tunicam manicatam, ſericam, albam, vt ex his ſatis poſſit intelligi, qualiſnam dalmatica veſtis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc eſt, manicatis, quibus Pertinax Imp. vtebatur.

Trebel.

Trebellius Pollio in Claudio nominat ſingillones Dalmatenſes. Tunicam ſenatoriam, dalmaticam appellat Ioannes diaconus, dũ agit de Gordiano patre S. Gregorii lib 4. cap. 83. Habes in Actis paſſionis S. Cypriani Epiſc. Carthag. eumdem indutum eſſe dalmatica. Sunt hæc verba ibi deſcripta: Cùm ſe dalmatica expoliaſſet, & diaconibus tradidiſſet, in linea ſtetit, &c. Extant ea in prolegomen. in S. Cyprian. edit. Pamel. Eademq. ibidem leguntur in aliјs eiuſdem Actis ex Paulo diac. licèt alia loco dalmaticæ habeant tunicam. Silueſtri Papæ fuit inſtitutio; vt diaconi Romanæ eccleſiæ vterentur dalmaticis in eccleſia, ſed tantum diebus ſolemnibus in ſignum lætitiæ. diſt. 76 c de ieiunio. exteris autẽ non niſi ex priuilegio a Romano Pontifice conceſſo vti dalmaticis fas erat, vt Greg. in regiſt. lib. 7. epiſt. 111. ad Aregium Epiſc. & diſtinct. 23. ca. communis filius. Symmacus Papa S. Cęſario Epiſcopo Arelatenſi Romã aduenienti, quo tantum virum digno proſequeretur honore, inter alia tribuit, vt diaconi eccleſiæ Arelatenſis, ſicut & Romani diaconi, dalmaticis vterentur, vt auctor eſt Cyprian. in Actis S. Cęſarij, quæ habes apud Sur. to. 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarũ, quibus vtebãtur diaconi, egregie expreſſum habes ab Ammiano Marcellino lib. 14. His verbis: Pectoralem tuniculam ſine manicis textam Maras quidã nomine (vt appellant Chriſtiani) diaconus, per latera ſcripta Græco ſermone, &c. perſimilem enim fuiſſe chlamydi Imperiali, demonſtrat. Retinet & nunc idem nomen, vt quam ille tuniculam dicit, Italice appelletur tonicella; licet ipſa non eamdem prorſus formam retineat: nam vſque ad cubitum manicata hodie fit. Palmatam Conſularem veſtem litteris inſcribi ſolitam, & ab Impp. Conſuli tribui, teſtatur Auſonius in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu, cum hæc habet ex verbis Gratiani Auguſti: Palmatam tibi miſi, in qua Diuus Conſtantinus parens noſter intextus eſt. Me beatum, cuius inſignibus tali cura præſtetur. Hæc plane, hæc eſt picta, vt dicitur, veſtis, non magis auro tuo, quã tuis verbis, &c. Eiuſmodi plane fuiſſe dalmaticam diaconorum, quã Ammianus tuniculam appellat, qua & Imperator indui poſset, aperte ipſe ſignificat. Ex his perpende, quanto auguſtius atq; magnificentius legali veteri cultu Noui teſtamenti miniſterium apparetur: cũ olim Leuitis nec linea vti ſtola conceſsum eſset, quam tandem illi contra leges ſacras ab Agrippa Rege precario obtinuerunt, vt auctor eſt Ioſephus Antiquit. lib. 20. cap. 8. edit. Gelen. Quod autem hodie non tantum diaconi, ſed & ſubdiaconi in ſacris dalmaticati miniſtrent, id quidem non ex veteri inſtituto: nam S. Gregorius Papa antiquũ eſse vſum Romanæ Eccleſiæ dicit, vt ſubdiaconi tunicis indui lineis procederent, lib. 7. regiſtr. epiſt. 63. ad Ioannem Epiſcopum Syracuſanum. Sed vt tandem eo vnde deflexímus, reuertamur, ad ipſum ſcilicet vſum dalmaticarum, quibus corpora defunctorum tegebantur: ſciendum, non tantum diaconorum feretrum tegi dalmatica, moris fuiſse, ſed ſummorũ Rom. Pontificum, vt auctor eſt idẽ Greg. in regiſt. lib. 12. ex Synodo Rom. cap. 4. Quod certa ex cauſa fieri vlterius vetuit; ne honor, qui olim ſanctis martyribus tantum impendi conſueuiſſet, cuiuſque vitæ meriti hominibus impartiretur: Eutychianus enim Papa ſtatuiſſe reperitur, ne quis martyrem ſine dalmatica, vel purpurato collobio ſepeliret. lib. de Rom. Pont. in Eutychiano.

IVNIVS.

xxvij. E Kalend. Iunij Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMÆ S. Iuuentij [a] martyris. Cæſareæ in Palæſtina B. Pamphili [b] presbyteri & martyris, viri admirandæ ſanctitatis & doctrinæ, atq; in pauperes munifici, qui ob Chriſti fidem in perſecutione Galerij Maximiani, primo ſub Vrbano Præſide cruciatus, & in carcerem truſus, deinde ſub Firmiliano iterum reuocatus ad pęnas, vna cũ alijs martyrium conſummauit.

Paſſi

Paſſi ſunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijque nouem, quorum memoria alijs diebus celebratur. Auguſtoduni ſanctorum Reueriani [c] Epiſcopi, & Pauli presbyteri, cum alijs decem, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronati ſunt. In Cappadocia ſancti Theſpeſij [d] martyris, qui ſub Alexandro Imperatore, & Simplicio Præfecto, poſt alia tormenta decollatus eſt. In Ægypto ſanctorum martyrum Iſchyrionis [e] ductoris militum, & aliorum quinque militum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro fide Chriſti diuerſo mortis genere perempti ſunt. Item ſancti Firmi [f] martyris, qui in perſecutione Maximiani acerbiſſimis plagis affectus, lapidibus percuſſus, ac demum capite cæſus eſt. Peruſiæ ſanctorum martyrum Felini [g] & Gratiniani militum, qui ſub Decio varijs tormentis cruciati, martyrij palmam glorioſa morte perceperunt. Bononiæ ſancti Proculi [h] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore paſſus eſt. Ameriæ ſancti Secundi [i] martyris, qui ſub Diocletiano in Tiberim proiectus, martyrium conſummauit. Apud Tiphernum in Vmbria S. Creſcentiani [k] militis Romani, ſub eodem Imperatore martyrio coronati. In Vmbria ſancti Fortunati [l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monaſterio Lirinenſi ſancti Capraſij [m] Abbatis. Treuiris ſancti Simeonis [n] monachi, qui a Benedicto Papa Nono in ſanctorum numerum relatus eſt.

IVNII 1.

To. 2. an. 306. nu. 3. & 4. & a. 308. nu. 2. & ſeq. n. 7. 15. & ſequent.

IVVENTII.] De eo vet. manuſcr. ex quibus Molan. hac die.

b *Pamphili, & ſoc.*] De Pamphilo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Nouembr. Horum Acta conſcripſit Euſebius hiſtor. lib. 8. c. 17. & Metaphraſtes; quæ recitat Surius tom. 3. Porro eius vitam tribus ferme voluminibus ab eodem explicatam, auctor eſt S. Hieronym. ad Marcellam epiſt. 191. De Pamphilo item agit S. Hieronymus lib. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 65. ad Pammachium contra Rufinum, & epiſt. 83. ad Magnum oratorem, eum ſummis laudibus celebrat. De eius inſigni bibliotheca idem Hiero. ſæpe meminit. ab eo Euſebius cognomentum accepit.

To. 2. an. 273. n. 10. c *Reueriani Epiſcopi & ſoc.*] Vſuardus item hac die, Petrus libr. 5. ca. 73. & alij recentiores.

Circa an. 230. d *Theſpeſij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. vbi & eius martyrium pluribus deſcribitur.

To. 3. an. 310. n. 23. e *Iſchyrionis & ſoc.*] De ijſdem apud Græcos. Alius hic ab illo, cuius meminit Dionyſius Alexan. apud Euſebium hiſt. lib. 6. c. 34.

f *Firmi.*] Itidem Græci in Menolog. de eodem hac die agunt. Sub Maximiano.

g *Felini & Gratiniani.*] De his vetera monumenta eccleſiæ Peruſinæ, quæ manuſcripta accepimus. To. 2. an. 254. n. 29.

h *Proculi.*] De quo & tab. eccleſ Bononien. Percrebuit hucuſque de S. Proculo martyre ea opinio, quod paſſus ſit temporibus Theodorici Alianorum Regis ea de cauſa, quod zelo fidei in Arianum Præfectum Catholicis infeſtiſſimum inſiliens, eum occidiſſet, vt habent quædam Acta, quæ tomo 7. Sur. recitat: ſed hæc omnia redduntur irrita ex his quæ ſcribit ſanctus Paulinus Nolanus Epiſc. qui longe præceſſit tempora Theodorici Regis: agenſque in Natali nono S. Felicis de nonnullis Italiæ martyribus, ac de his etiam qui Bononiæ in perſecutione Diocletiani & Maximini paſſi ſunt, hos ſcribit verſus: To. 2. an. 303. num. 122.

Vitalem, Agricolam, Proculumque Bononia condit;
Quos iurata fides pietatis in arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Gabriel Paleottus Cardinalis ampliſſ. Archiepiſcopus Bononien. emendauit tabulas priſtinas eius eccleſiæ. De natali die

S. Pro-

S.Proculi martyris ſolemniter celebrari ſolito ſcribit S. Greg. lib. 1. dialog. c. 9. in Bonifacio, circa medium. De illo etenim & non alio, vt de martyre celeberrimo, cunctis notiſſimo, ibi agi perſuademur.

To. 2. an. 303. nu. 121. i *Secundi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Amerinæ, & vet. monumenta eiuſdem eccleſiæ, quibus eius Acta deſcripta habentur.

To. 2. an. 303. nu. 121. k *Creſcentiani*] Eius eccleſiæ antiquæ memoriæ de eius martyrio fidem faciunt.

l *Fortunati*] Eius res geſtas ex manuſcriptis Spoletinæ eccleſiæ acceptas legimus: eſt earum exordium: Fuit quidam vir venerabilis, &c.

Circa an. 390. m *Capraſij.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex vet. manuſcript. recitat Sur. to. 7. Meminit eiuſdē Sidonius Apollinaris in carmine Eucharistico ad Fauſtum, vbi dum relegit inſulæ Lirinenſis ſanctos, hæc de Capraſio:

——Quantos illa inſula plana
Miſerit ad cœlum montes: quæ ſancta Capraſij
Vita ſenis, &c.

De eo item in vita S. Honorati lib. 1. Vixit temporibus Theodoſij Imp. & Honorij eius filij.

n *Simeonis.*] Apud Bedam & alios de eo hac die. Eius Acta ab Eueruino conſcripta recitat Surius tomo 3. De eius canonizatione agitur in chron. Hirſaugien. Scribit de eodem Sigibertus in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 238. Tom. 11. an. 1037. nu. 3.

25. xxvj. F **Quarto Nonas Iunij. Luna.** 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5

ROMÆ natalis SS. martyrum Marcellini presbyteri [a] & Petri exorciſtæ, qui multos in carcere ad fidem erudientes, ſub Diocletiano poſt dira vincula & plurima tormenta a Sereno Iudice decollati ſunt in loco qui dicebatur Silua Nigra, quæ poſtea in honorem ſanctorum commutato nomine Silua Candida appellata eſt. Horum corpora in crypta iuxta S. Tiburtium ſepulta ſunt, eorumq. ſepulchrum S. Damaſus Papa verſibus poſtea exornauit. In Campania ſancti Eraſmi Epiſcopi [b] & martyris, qui ſub Diocletiano Auguſto primum plumbatis cæſus, deinde fuſtibus grauiter mactatus, poſt reſina, ſulphure, plumbo, pice, cæra, oleoq. perfuſus, illæſus apparuit: deinde Formijs ſub Maximiano diuerſis atq. immaniſſimis ſupplicijs iterum cruciatus, ſed ad confirmandum ceteros a Deo ſeruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus, ſancto fine quieuit: cuius corpus Caietam poſtea tranſlatum eſt. Lugduni ſanctorum martyrum Photini [c] Epiſcopi, Sancti Diaconi, Vetij Epagathi, Maturi, Pontici, Biblidis, Attali, Alexandri, & Blandinæ, cum alijs multis, quorum fortia & iterata certamina tempore M. Aurelij Antonini, & Lucij Veri, eccleſiæ Lugdunenſis epiſtola ad eccleſias Aſiæ, & Phrygiæ ſcripta recenſet. In his ſancta Blandina ſexu infirmior, corpore imbecillior, conditio-

ne

ne deiectior, diuturniora & acerbiora certamina ſubiens, & fortis adhuc permanens, gladio iugulata, ceteros ſecuta eſt, quos hortabatur ad palmam. Romæ ſancti Eugenij [d] Papæ & confeſſoris.

I V N I I 2.

To. 2. an. 302. n 105 & ſequẽ. Tranſlat. To. 9. an. 286. n. 8. & ſeq. & an. 827 n. 5. & ſeq. miracula eodẽ an. n. 18. & ſequen.

MARCELLINI, *& Petri*. a] De his hac itẽ die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta, quæ retulit Surius tom. 3. & Petrus in catalog. lib. 5. cap. 74. qui hos paſſos hac die tradit. Olim autem menſe Decembri horum ſolemnitas agebatur, vt conſtat ex inſcriptione homiliæ 6. S. Gregor. in Euang. habitæ ad populum in baſilica ſanctorũ Marcellini & Petri Dominica tertia Aduentus, die natali ipſorum, niſi ſit mendum in codice. Horum illuſtri martyrio nobilitatus eſt locus, vbi ſunt paſſi. Siquidem Silua olim Nigra dicta, Candida eſt appellata, accepitq; Epiſcopalis cathedræ ornamentum, vt conſtat ex veterum Romanorum Conciliorum monumentis; ſed poſtmodum a Calliſto Secundo vnita eſt eccleſię Portuenſi. Epitaphiũ ſancti Damaſi, cuius hic habetur mentio, intextum habetur in prædictis horum martyrum Actis. In honorem præterea eorumdem Conſtantinus Imp. erexit baſilicam via Lauicana, quam & muneribus exornauit, ac redditibus locupletauit, ibiq. ſanctæ Helenæ martyris corpus ſepeliendum curauit. Extat de munificentia Conſtantini libellus in libro de Romanis Pontificibus, in Silueſtro, vbi de his agitur. Eſt Romæ antiquus Titulus nomine ipſorum martyrum, cuius mentio habetur in regiſtro S. Gregor. lib 4 cap. 88. in Synodo tunc Romæ habita. De horum tranſlatione in Gallias agit Sigebertus in chron. anno 826. Aim. de geſt. Franc lib. 4. cap. 115. factam refert ſub Gregorio Quarto Rom. Pont. Cuius rei geſtæ hiſtoriam Einardus libris quatuor illuſtrauit. Extant prædicta Acta apud Surium tom. ſeptimo. Putatur eiuſdem quoq; auctoris eſſe vita eorumdem martyrum verſibus ſcripta, quæ ibidem recitatur. De his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouiſſime autem Molanus in Indic. ſancti Belgij.

To. 2. an. 303. num. 119.

b *Eraſmi Epiſcopi*.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus ac recentiores, Ado autem ſequenti die. Huius Acta reperimus in nonnullis vet. manuſcrip. habemuſq. eadem charactere Longobardo conſcripta. eadem fere Mombrit. tom. 1. Vit. ſanct. Quæ cuncta etſi auctore careant; nihilominus Petrus diaconus Caſſin. in lib de vir. illuſtr. monaſterij, Caſſinen. cap. 46. teſtatur, Gelaſium Secundum Rom Pontif. cum adhuc eſſet Caſſinenſis cœnobij monachus, ſcripſiſſe vitam ſancti Eraſmi Epiſcopi & martyris, aliorumq; ſanctorum. De memoria eius apud montem Soractẽ Gregor. regiſt. lib. 1. epiſt. 23. Fuit ſanctus Benedictus eiuſdem martyris ſtudioſiſſimus: nam in eius honorem duas nobiles erigẽdas curauit eccleſias, Verulis alteram, alteram vero Romæ, vt habent Acta ſancti Placidi a Gordiano ſcripta. Erat olim corpus ſancti Eraſmi Formijs, vt ſcribit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 1. epiſt. 8 eratq; Formiana Eccleſia ſedes Epiſcopalis, cui idem ſanctus Gregorius vniuit eccleſiam Minturnenſem; ſed vtraque in propinquum locum, Caietam, vna cum corpore eiuſdem ſancti martyris, quod ibi decentiſſime aſſeruatur & colitur, tranſlata eſt. Adnumeratam legimus Caietanam eccleſiam inter illas ſedes, quæ ſub nullo Metropolitano poſitæ, immediate ſubiectæ ſunt Romano Pontifici, quarum Epiſcopi, ſuffraganei dicebantur Papæ vrbis Romæ. Hæc ex libro cenſuum, qui aſſeruatur in Vaticana bibliotheca.

c *Photini Epiſc. & ſoc.*] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Horum omnium Acta ſcripta habentur ab eccleſia Lugdunenſi tunc temporis, quando iidem paſſi ſunt, in epiſtola quæ extat apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 2. & 3. Horum martyrum, quorum cineres in fluenta Rhodani merſi ſunt, meminit ſanctus Auguſtinus libro de cur. agend. pro mort. item Eucherius Lugdun. in ſermone de ſancta Blandina. qui falſo titulo Euſebij Emeſeni inſcribi hactenus conſueuit. Recenſet Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 49. item hic Ado nomina quadragintaocto martyrum, qui tunc Lugduni paſſi ſunt. Agunt de his præterea quam plurimi recentiorum, quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quam ex prædicta epiſtola acceperint.

To. 2. an. 179. nu. 5. vſque ad 25. & nu. 35.

d *Eugenij Papæ*.] Vet. manuſcript. hac die, quidam vero die ſequenti; ſed re vera hic eſt dies natalis eius, vt conſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Hic ſuffectus eſt S. Martino Papæ & martyri, eiuſq. non tantum ſedis, ſed & ſanctitatis ſucceſſor extitit.

To. 8. an. 654. n. 7. & an. 655 num. 1.

25. xxiiij. G **Tertio Nonas Iunij. Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ARETII in Tuſcia SS. martyrum Pergentini [a] & Laurentini fratrum, qui in perſecutione Decij, ſub Tiburtio Præſide, cum eſſent pueri, poſt dira ſupplicia tolerata, & magna miracula oſtenſa, gladio cæſi ſunt. Conſtantinopoli SS. martyrum Lucilliani [b], & quatuor puerorum, Claudij, Hypatij, Pauli, & Dionyſij: cum quibus Lucillianus ex ſacerdote idolorum Chriſtianus factus, poſt varia tormenta in fornacem iniectus eſt; ſed flamma imbre extincta, omnes illæſi euaſerunt: denique ipſe cruci affixus, pueri autem gladio obtruncati, ſub Siluano Præſide conſummati ſunt. Ibidem ſanctæ [c] Paulæ virginis & martyris; quæ cum prædictorum martyrum ſanguinem colligeret, comprehenſa, virgis cæſa, & in ignem coniecta, ſed liberata, demum & ipſa eodem loco vbi S. Lucillianus crucifixus fuerat, decollata eſt. Cordubæ in Hiſpania B. Iſaac [d] monachi, qui pro fide Chriſti gladio necatus eſt. Carthagine S. Cæcilij [e] presbyteri, qui ſanctum Cyprianum ad Chriſti fidem perduxit. In territorio Aurelianenſi S. Liphardi [f] presbyteri & confeſſoris. Lucæ in Tuſcia S. Dauini [g] confeſſoris. Pariſijs ſanctæ Crotildis [h] Reginæ, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Chriſti ſuſcepit. Anagniæ S. Oliuæ [i] virginis.

IVNII 3.

To. 2. an. 254. n. 29. PERGENTINI *& Laurentini*. a.] Agunt de his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Horum paſſionis Acta recitat Sur. tom. 3. Petrus in catal. lib. 5. cap. 80. Accepimus eadem ab eccleſia Aretina.

b *Lucilliani & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res geſtas fuſius referunt.

c *Paulæ.*] Græci itidem hac die in Menolog. ibiq; eius præclarum certamen deſcribitur.

To. x. an. 851. n. 4. d *Iſaac monachi.*] De eodem etiã Vſuard. De eius nece ſcribit ſanctus Eulogius lib. 2. memor. ſanct. cap. 2. narratque hac die paſſum, feria ſexta, æra octingenteſima octogeſimanona, a Chriſto Domino anno 851.

e *Cæcilij presbyteri.*] De quo item manuſcr. Agunt de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Cypriano. Quantum licet opinari, hunc exiſtimo fuiſſe Cæcilium ſiue Cæcilianum (vtroque enim modo legimus) clarum oratorem, magiſtrũ olim Diadumeni Cæſaris pueri laudatiſſimi, de quo Aelius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim Afer, rethor, & optimis moribus imbutus. Ab eo ſanctus Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, vt teſtatur S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. To. 2. an. 211. nu. 2. & ſeqũ. an. 250. n. 6. & 10.

f *Liphardi.*] De quo hac die Vſuard. Beda autem ſequenti. Huius vitam ex manuſcrip. acceptam retulit Sur. tom. 3. Petrus in catalogo Cir. ann. 510.

logo lib 5. cap. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

Tom. 11. g *Danini.*] Huius Acta manuſcripta ab ec-
obijt an. cleſia Lucenſi accepta vidimus.
1050. nu. h *Crotildis*] Scribit de ea plura Gregor.
17. Turonen. de geſt. Francorum lib. 2. cap. 2. 3.
To. 7. A. & 4. Aimon. libro 1. cap. 14. & Sigebertus
553. nu. in chron. anno Domini 499. & 554. Molanus
257. in addit. ad Vſuardum edit. primæ. Fuit eiuſdem nominis, & religione non impar eius filia, quæ iuncta coniugio Amalarico Regi Ariano, grauia multa ob fidem Catholicam paſſa eſt, vt idem ſcribit Gregorius Turonen. de geſt. Francorum libro 3. cap. 10. De obitu ſanctæ Crotildis, de qua agimus, deq. eius funere meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 4. cap. 1. deceſſiſſeq. ait eo tempore, quo ſanctus Iniurioſus præerat eccleſiæ Turonenſi, qui (vt ex eodem Gregorio colligitur) ſedere cœpit anno Domini 532. ſeditque annos 17. Verùm Sigebertus in chron. anno Domini 553. recenſet obitum Crotildis.

i *Oliua.*] Eius vitæ Acta, itemque venerandum ipſius corpus Anagniæ aſſeruari, firma aſſertione Epiſcopi eius ſedis accepimus. Alia rurſus eſt Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis decade 1. lib. 8. Panormus, inquit, maxime inſignis facta ortu Oliuæ & Nymphæ virginum, quarum clara geſta habentur. Hæc ipſe.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMÆ ſanctorum martyrum Aretij [a] & Daciani. Siſciæ in Illyrico ſancti Quirini [b] Epiſcopi, qui ſub Galerio Præſide pro fide Chriſti (vt Prudentius ſcribit) molari ſaxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus eſt; ſed lapide ſupernatante, cum circumſtantes Chriſtianos, ne eius terrerentur ſupplicio, neve titubarent in fide, diu fuiſſet hortatus, ipſe vt martyrij gloriam aſſequeretur, precibus a Deo vt mergeretur, obtinuit. Brixiæ ſancti Clatei [c] Epiſcopi & martyris ſub Nerone Imperatore. In Pannonia ſanctorum martyrum Rutili [d] & ſociorum. Atrebati ſanctæ Saturninæ [e] virginis & martyris. Tibure ſancti Quirini [f] martyris. Conſtantinopoli ſancti Metrophanis [g] Epiſcopi & confeſſoris inſignis. Mileui in Numidia ſancti Optati [h] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Alexandri [i] Epiſcopi.

IVNII 4.

ARETII *& Daciani.* a] Rom. Martyrolog. vetus, & vet. manuſcript. ex quibus ceteri recentiores.

To. 3. An. b *Quirini.*] De eodem hac
308. n. 27. die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius nobile martyrium Prudentius cecinit hymno ſacro. Meminit eiuſdem Venantius Fortunatus lib. 7. cum ait:

Africa Cyprianum dat, Siſcia clara Quirinum.

Martyrol. Rom.

Extát eiuſdẽ Acta fuſius ſcripta apud Mombrit. tom. 2. quibus fertur paſſus in perſecutione Diocletiani ſub Maximo, alias Maximino Præſide, quem Prudentius Galerium appellat: nulla tamen eſt diſcrepantia: nam & Galerius ipſe, Maximinus dictus eſt, qui poſtea ab eodem Imperatore Cæſar eſt appellatus. Ceterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & Proconſulatum gerens in Africa, in S. Cy-

prianum Epiſcopum Carthag. vltimi ſupplicij ſentētiam tulit, & paulo poſt infelix obijt. Hæc habes in Actis paſſionis S. Cypriani poſitis in prolegom. operum eius edit. Pamel. Eiuſdem ſancti Quirini corpus, cum barbari Pannonias deuaſtarent, Romam tranſlatum eſt, atque reconditum ad S. Sebaſtiani ad Catatumbas, vt Beda & Ado hic item profitentur: inde autem per Angilbertum Mediolanenſem Epiſcopum Mediolanum fuiſſe delatum, prædicta Acta teſtantur: verùm Molanus in notis ad Vſuard. ſecundæ edit. & Cuſpinianus in Auſtria, dicunt tranſlatum fuiſſe Bauariam temporibus Pipini Regis; idq. certis teſtim nijs Molanus comprobat.

Cir. An. 60. c *las i Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ceteraq vet monumenta eiuſdem.

d *Rutuli & ſoc*] De eo vet manuſcr. ex quibus & Molan. in priori addit. ad Vſuardum.

e *Saturnina.*] De qua etiam prædicta vet. manuſcrip. ex quibus recentiores accepere.

f *Quirini*] Alius hic ab illo Siſcienſi, de quo ſupra. Huius corpus (vt accepimus ex veteribus monumentis eccleſiæ Tiburtinæ) reconditum ibi habetur in baſilica S. Laurentij, ſub altari ſanctiſſimi Saluatoris.

To. 3. An. g *Metrophanis.*] Agunt de eodem hac item
314. n. 94. die Græci in Menologio, vbi & eius Acta
to. 5. ann. ſummatim comprehenſa narrantur: quibus
439. n. 3. aſſentiuntur ea quæ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8.
cap 6 & Niceph. Epiſc. Conſtantinopol. in chron. Habetur mentio de eodem in oratione de ſanctis Patribus Nicænæ Synodi, quam recitat Metaphraſtes ſexto Idus Iulij, & Lippom. Latine redditam tom. 6.

Plura to. h *Optati Epiſcopi*] Confundunt hunc aliqui
3. præſet- cum Optato Epiſc. Antiſiodori, vt Petrus in
tim a. 306 catal. l b. 7. cap. vlt. qui ea die de hoc agit,
nu. 28. & quia a ceteris celebratur dies natalis Optati
ſeq. to. 4. Antiſiodorenſis. De hoc S. Hieron. lib. de
ann. 378. ſcrip. Eccl. Honorius Auguſtud. & alij. Cla-
nu. 14. ruit temporib. Valentis & Valentiniani Imp.
quando (vt idem teſtatur S. Hieronymus) aduerſus Parmenianum eruditos illos ſcripſit commentarios. At cum in eius lib. 2. retexitur ab eo ſeries Romanorum Pontificum, eaq; perducitur vſque ad Siricium Papam: neceſſe erit affirmare, eum vſque ad Siricij tempora perueniſſe, qui ſedit temporibus Theodoſij. Putauit autem, & iure quidem, Balduinus in annot. ad Opt. ea verba: Damaſo Siricius: non eſſe eiuſdem auctoris, ſed ſuperaddita: quod quidem duplici ratione firmamus: Primo quidem, quod ſanctus Auguſtinus, cum de eo ſæpius agit, non tamquam de homine ſui temporis & æquali, ſed vt de eo, qui ipſum longe præceſſerit, meminiſſe videtur, præſertim de doctrina Chriſtiana lib. 2. cap. 40. præerat enim illis Auguſtini temporibus ſedi Mileuitanę Seuerus, vt idem ſanctus Auguſtinus teſtatur, cum agit de ordinatione Eradij ſucceſſoris, epiſt. 110. & ſermo. 50. de diuerſ. tom. 10. Præterea ipſe Optatus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta perſecutione Diocletiani vſque ad illud tempus, quo ea ſcribebat, numerat annos 60. & (vt ait) quod excurrit. Cum autem conſtet ex publicis edictis, eam perſecutionem indictam eſſe anno Domini trecenteſimo ſecundo; ſatis liquet primis temporibus Valentis, & Valentiniani (iuxta ſententiam Hieronymi) Optatum ea ſcripſiſſe, nec ad tempora Theodoſij & Siricij perueniſſe; niſi illud: Et quod excurrit: præter morem, laxatis habenis, longius nimis qui ad libitum ſinat excurrere. Qualis autem, quantuſue fuerit S. Optatus, ex eo reputa, quod aduerſus Donatiſtarum erumpentem eluuionem, totamq. Africam inundantem, ſolus ipſe eo tempore ſcriptorum ſuorum oppoſuit aggerem. De Mileuio, cuius Optatus erat Epiſcopus, frequens eſt mentio in Concilijs Africanis, & epiſtolis ſancti Auguſtini: ibi & celebratum eſt Concilium Mileuitanum dictum, quod inconſulte nimis dixit aliquis celebratum in inſula Melite: eius enim Synodica ad Innocentium Papam, litteræque Auguſtini, & aliorum ad eumdem Pontificem, & aliæ ad Hilarium ſcriptæ, illud Mileuij in Numidia actum eſſe, luce clarius manifeſtant.

i *Alexandri Epiſc.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Veronenſis, ex quibus Auguſt. Valerius Cir. An.
eius eccleſiæ Epiſcopus & Card. in libello, 788. Auguſtinus
quem ſcripſit de eius ſedis Epiſcopis, agit. Valer.

xxij. B Nonis Iunij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Aegypto natalis SS. martyrum [a] Marciani, Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in perſecutione Galerij Maximiani illuſtre martyrium conſummarunt. Peruſiæ SS. martyrum Florentij [b], Iuliani, Cyriaci, Marcel-

Marcellini, & Fauſtini, qui in perſecutione Decij capite cæſi ſunt. Cæſareæ in Palæſtina paſſio ſanctorum Zenaidis [c], Cyriæ, Valeriæ, & Marciæ, quæ per multa tormenta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei [d] presbyteri, qui ſub Diocletiano multa paſſus, & vſq; ad Iuliani tempora ſuperſtes, ſub eo annum agens ſeptimum ſupra centeſimum, venerandam ſenectam martyrio honeſtauit. Eodem die S. Bonifacij [e] Epiſcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Gregorio Secundo in Germaniam miſſus, vt fidem Chriſti illis gentibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præſertim Friſonum, Chriſtianæ religioni ſubiugaſſet, Germanorum Apoſtolus meruit appellari: nouiſſime in Friſia a furentibus Gentilibus gladio peremptus, martyrium conſummauit cum Eobano & quibuſdam alijs ſeruis Dei. Cordubæ in Hiſpania B. [f] Sancij adoleſcentis, qui etſi in aula regia educatus, pro Chriſti tamen fide in perſecutione Arabica martyrium ſubire non dubitauit.

IVNII 5.

To.3. an. 310.n.23. MARCIANI *& ſoc.* a] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, & ad Nonas Aprilis; Græci etiam hac die in Menologio, ibique & ſociorum nomina exprimuntur.

To.2. an. 254.n.29. b *Florentij & ſoc.*] De quibus & antiqua manuſcripta eius eccleſiæ.

c *Zenaidis & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & earum martyrij Acta pluribus deſcribuntur.

To.1. an. 33.nu.40. To.2. an. 283.nu.9. & tom.4. ann. 363. nu.39. d *Dorothei.*] De eo etiam Græci in Menologio hac die, & iterum ad ſeptimum Idus Octobris. Errore lapſi videntur nonnulli, qui hunc fuiſſe Tyri Epiſcopum dixerunt: nam licet patria Tyrius fuerit; tamen Euſebius, qui de ipſo agit lib.7. cap.26. & Nicephor. libro 6. c. 37. illum presbyterum tantum fuiſſe tradunt: exploratum enim habetur, quinam Epiſcopi illis Dorothei temporibus Tyriæ eccleſiæ præfuerint. Siquidem, vt rem altius repetamus, ſedit illic Methodius tempore nouiſſimæ perſecutionis, vt ſcribit ſanctus Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. in Methodio: poſtea ſubrogatus eſt Paulinus temporibus Conſtantini, vt conſtat ex Euſebio hiſtor. lib. 10. cap. 4. Eoq. ex humanis ſublato, regimen eius eccleſiæ capeſſiuit Zeno, qui interfuit, ſubſcripſitq. Nicæno Concilio, quiq. longæua ætate peruenit vſque ad tempora Theodoſij, præſenſq. fuit Concilio œcumenico Conſtantinopolitano, vt apparet ex ſubſcriptione Epiſcoporum: at Dorotheum, de quo agimus, conſtat temporibus Iuliani Apoſtatæ martyrio eſſe vita functum. Rurſum de Dorotheo alius increbuit error, vt putarint nonnulli, hunc ipſum auctorem eſſe libelli illius qui Dorothei Synopſis inſcribitur. Græci in eo quod citare conſueuimus Menologio, xviij. kalen. Maij, cum de quibuſdam Pauli Apoſtoli diſcipulis agunt, quorum meminit Dorothæus, hæc de ipſo auctore habent his verbis: Hæc beatiſſimus Dorotheus, cum eſſet Romæ, Romana lingua ſcripta reliquit: non ſolum autem de his, ſed & de reliquis Apoſtolis, & alijs ſanctis viris, & ſacris Prophetis hiſtoriam accurate conſcripſit: fuit enim vir ille & multarum rerum peritia inſignis, vt quiuis alius. Hæc ibi. quæ quidē nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicantur, cuius nulla eſt memoria quod aliquando fuerit Romæ; & S. Hieronymus, qui omnes, quos nouit, collegit ſcriptores Eccleſiaſticos, nullam prorſus de eo habuit mentionem. In bibliotheca Vaticara eumdem Dorotheum, Abbatem inſcriptū inuenimus: quod nec ignorauit Petrus in catal. qui dum eum allegat, Abbatem appellat. Porro quod ad Synopſim ſpectat, quam ſcripſit: nonnulla in ea habet, quæ caſtigatione ſunt digra. Non omittimus dicere, claruiſſe temporibus Leonis Imp. alterū Dorotheum, re vera Epiſcopum Tyri, cuius ſimul & aliorum Epiſcoporum extat egregia epiſtola ad ipſum Leonem Auguſtum conſcripta de fide Catholica. habetur tom. 2 Concil. recentioris editionis pag. 244. De Dorotheo presbytero & martyre, de quo hic agitur, eadem fere quæ

in Romano Martyrologio recitantur, fuſius ſcripta legimus in chron. Anaſtaſij Bibliothecarij, quod manuſcriptum accommodatum nobis fuit ab Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſſimo Cardinale Syrleto: vbi Edeſſæ in Syria eum ſub Iuliano Apoſtata martyriū conſummaſſe, cēteſimum quintum annum agentem, idem teſtatur auctor.

To.9. an. 755.n.51. & ſeq. & plura eodē to.9. e *Bonifacij Epiſc.*] De quo hac die etiam Beda, Vſuardus. Ado, & alij. Scripſit eius vitam Vuilibaldus eius diſcipulus, quam exſcripſit Vicellius in Hagiolog. Cōtexta eſt etiam de eo epiſtolaris hiſtoria, quam retulit Sur. in tom. 3. Rurſus autem Ruthardus, Rabani diſcipulus, eius martyrium ſcripſit heroico metro, vt teſtatur Trith. in chron. Hirſaug. Plures epiſtolæ Romanorum Pontificum ad eum ſcriptæ extant in cod. manuſcript. quas & deſcripſimus in Annal. Eccleſ. De eo item agitur in Actis S. Burcardi Epiſcopi. Paſſus eſt (vt ſcribit Beda in epitome) anno Domini 754. Id ipſum profitetur Sigeber. in chron. Trithem. autem de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 24. ſequenti anno 755. martyrio obijſſe ſcribit: ſed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiuſdem Bonifacij ſcite dictum de ſacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburienſi cap. 18. Eadem de conſecrat. diſt. 1. cap. vaſa quibus.

f *Sancij.*] Scripſit eius martyrium ſanctus Eulogius lib. 2. mem. ſanct. ca. 3. paſſumq. tra- T.10. an. 851. n.4.
dit æra octingenteſima octogeſimanona, a Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimoprimo.

xxj. C Octauo Idus Iunij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

SANCTI Norberti[a] Epiſcopi Magdeburgenſis fundatoris ordinis Præmoſtratenſis. Cæſareæ in Palæſtina natalis beati Philippi[b], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic ſignis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Chriſti conuertit, & Candacis Æthiopum Reginæ eunuchum[c] baptizauit, ac demum apud Ceſaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filiæ propheteſſæ tumulatæ iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu ſancto Epheſi occubuit. Romæ ſancti Artemij[d] cum vxore ſua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationem & miracula ſancti Petri exorciſtæ in Chriſtum credens, & cum omni domo ſua a ſancto Marcellino presbytero baptizatus, iuſſu Sereni Iudicis plumbatis cæſus[e] & gladio percuſſus eſt: vxor vero eius & filia in cryptam impulſæ, lapidibus ruderibuſq; ſunt obrutæ. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum viginti[f], qui temporibus Diocletiani & Maximiani ſub Simplicio Iudice per diuerſa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus ſuis. Nouioduni in Gallijs ſanctorum martyrum Amantij[g], Alexandri, & ſociorum. Feſulis in Tuſcia ſancti Alexandri[h] Epiſcopi & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Euſtorgij[i] ſecundi, Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Ioannis[k] Epiſcopi. Veſontione in Gallijs ſancti Claudij[l] Epiſcopi.

IVNII 6.

To.12.A. 1126.nu. 16. ann. 1131.nu. 2. & ſeq. obitus A. 1134.

NORBERTI Epiſc. a] Huius Acta ſinceriſſime ſcripta extant apud Sur.to.3. Diem obijt An. Domini 1134. vt eius Acta teſtantur, ac etiam Sigebert.in chron.eo an. vbi & hæc de ipſo: Norbertus Archiepiſc. vir potens opere & ſermone, multorum monaſteriorū fundator, & ſanctæ religionis eximius propagator, Innocentij Papæ Catholici æquiſſimus fautor, Petri vero ſchiſmatici aſtutiſſimus execrator, &c. Addit & plura de progreſſu ordinis Præmonſtratenſium. Adſcribitur in tabulis Epiſcoporum Magdeburgenſium decimusquintus eius ſedis Epiſc.

Plura in to.1.ann. 58.n.13. & ſeq. & to.11.an. 1138.nu.8.

b *Philippi.*] De quo Act. Apoſt.c.6 8.& 21. Beda, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Octobris. Hunc autem, ob Apoſtolicum munus ſuſceptum, nonnulli Apoſtolum appellarunt; vnde non modica exorta eſt ambiguitas ex confuſione geſtorum, dum quod eſt huius, Philippo Apoſtolo tribuitur: quæ quidem quoniam longiori indigent examine, hic præterimus. Recens adhuc erat Cæſareæ maritimæ in Palæſtina, temporibus ſancti Hieronymi, memoria Philippi diaconi, & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellulæ adhuc integræ permanebant, quas omnes S. Paula profectura Hieroſolymam inuiſit, vt idem ſanctus Hieronymus ſcribit epiſt.27. ad Euſtochium.

To. 1. A. 58.n.27 & ſeq.

c *Eunuchum baptizauit.*] De quo hec Dorotheus in Synopſi, in fine: Eunuchus Candacis Reginæ Aethiopum in Arabia Felici, & in inſula Taprobana, & in vniuerſa Erythræa Euangelium Domini noſtri Ieſu Chriſti prædicauit. Fertur etiam martyrium glorioſe tuliſſe, ibiq. ſepultus eſſe: & cœmeterium ipſius monumentum inſuperabile eſt fidelibus, barbaros ſceleſtos fugans, morbos pellens, & ſanationes operās vſque in hodiernum diem. Hæc Doroth. Hieronymus in Iſai.cap.53. appellat eum Apoſtolum Aethiopum: agit de eodem epiſt.103. ad Paulinum. Ante eum S. Irenæus meminit de eius Apoſtolatu ad Aethiopas lib.3. cap.12. & Cyrillus Hieroſol. in cathech. 1. Euſeb.lib.2.cap.1. Niceph. lib.2. cap.6. & alij. De fonte, in quo baptizatus eſt, agit S.Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Aethiopum religionem alius repetas; habes ex Herodoto, quem citat Ioſephus Antiq. lib. 8.cap.4. illos circumciſionem ab Aegyptijs didiciſſe: ſic vocat Hebræos, qui in Aegypto aliquando vixerunt.

To. 2. A. 302. nu. 107. & ſeq.

d *Artemij & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtæ connexæ habentur cum Actis SS. Marcellini & Petri, apud Sur.tom.3. ſecunda Iunij. Corpora Artemij & Paulinæ tranſlata reperiuntur a Sergio Iuniori in titulum Equitij, vt vetus illic Martyrol. Rom. poſita teſtatur inſcriptio in marmore inciſa.

e *Plumbatis cæſus.*] Erat id genus tormentorum, quaſi flagellum ex funiculis, in quorum ſummitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Periſteph. hymn 10. in Romano, his verſibus:

Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus, (poſt *Plumboq; ceruix verberata extuberet.* Et paulo *Pulſatus ergo martyr illa grandine, &c.*

Porro plumbatarum verberibus viliores tantum perſonas torqueri conſueuiſſe, leges indicant. nam l. 2. de quæſt. Cod. Theod. hæc habet: Plumbatarum verò ictus, quos in ingenuis corporibus non probamus, ſed decem primos tantum ordinis curiales ab immanitate huiuſmodi verberū ſegregamus. & l. 80. de decur. Cod. Theod. Omnis ordo curialis ab ictibus plumbatarum habeatur immunis. Conſtantinus Magnus, ac filij ab huiuſmodi ſupplicij genere exemerunt debitores, qui olim his affici conſueuerunt, l. 4. & 7. de exact. Cod. Theod. Viguit id genus ſupplicij etiam temporibus Honorij Imp. qui turpiſſimum Iouinianum hæreſiarcham cōmiſum primum plumbo, vna cum ſuis gregalibus damnauit exilio, vt conſtat ex l.54. de hæret. C.Theod. Porro etſi huiuſmodi plumbatarum verbera non eſſent ad inferendam mortem (nam ciuilium legum præſcripto cædere reum vſque ad mortem vetitum erat) complures tamen inter ictus plumbatarum efflaſſe ſpiritum reperiuntur, vt teſtatur Ammian. Marcel. lib.28. Ambroſ. epiſt.17. lib. 2. edit. Rom. cum ait: Quid reſpondeo poſtea, ſi compertum fuerit, data hinc auctoritate, aliquos Chriſtianorū aut gladio, aut fuſtibus, aut plumbis necatos? Hæc ille. Prætermittimus recenſere innumeros ferè martyres, qui ad obitum vſque plumbatarū verberibus ſunt affecti. Erant & plumbata ſpicula bellica, de quibus Veget. de re milit. lib. 1. cap. 17. lib. 2. c. 15. ſed de his nihil præſentiarum. Erant & pondera plumbea, non ad cædendum, ſed ad diſtrahendas iunctuarum compagines, cùm damnatis ſublime ſuſpenſis, reuolutis bracchijs, eiuſmodi pondera deorſum ad pedes alligarentur. De his Ammianus lib. 29. Expediuntur, inquit, pondera plumbea, &c. Erat & pœna liquentis plumbi, cuius eſt frequens mentio in Martyrologio, de qua & Horatius.

— nec ſeuerus Vncus abeſt, liquidumve plumbum.

Conſtantinus ad Populum reſcripſit, vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria hortamenta prodende caſtitatis protulerit, liquentis plumbi ingeſtione claudatur. l. 1. de rapt. virgin. lib. 9. tit. 24 Cod. Theod.

f *Martyrum viginti.*] Ado de his hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 93. Paſſi ſunt Tarſi Ciliciæ ſub iiſdem Imp. & Iudice, quibus paſſus legitur S. Bonifacius, de quo ſupra pridie To. 2. An. 306. n.13.

Idus Maij. Cum autem ibi (vt eius Acta teſtantur) corpora martyrum diſtraherentur pretio, eadem prædictorum viginti martyrum corpora coempta, tranſlata ſunt in Africam. Illuc etiam eadem ex cauſa, vt emeret corpora ſanctorum martyrum, profectus eſt S. Bonifacius, qui & ipſe eadem eſt donatus corona martyrij. Miram itaque habent conſenſionem, quę de his martyribus ſcribuntur, cum rebus geſtis S. Bonifacij. Erat Hippone regio celebris memoria horum martyrum, ibiq. editum eſt præclarum illud miraculum deſcriptum a ſancto Auguſtino de ciuit. Dei lib. 22. cap. 8. Occiſorum corpora a militibus vendebantur aliquando: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur, vt de Piſonis & Galbę corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max. lib. 9. cap. 4. 3.

To. 5. A. 409. nu. 36.

g *Amantij & Alexandri.*] Agit de his Vſuar. hac die, Beda vero ſequenti de Amantio: men doſe autẽ loco Alexandri, ponit, Alexandriæ.

h *Alexandri Epiſc.*] Extant eius res geſtæ ex antiquis monumentis nuper editæ a Reuerendiſs. Franciſco Cattano Epiſc. Feſulano.

Cir. An. 585. ex Cattano.

i *Euſtorgij ſecundi.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Extat ad hunc Theodorici Regis apud Caſſiod. variar. lib. 1. epiſtola 9. Idem ſcribens ad Agilam Comitem, meminit eiuſdem Euſtorgij, ac beatiſſimum virum appellat lib. 2. epiſt. 29. Spectatæ ſane ſanctitatis hominem etiam Rex Gothus & Arianus plurimi fecit.

To. 4. A. 387. n. 4.

K *Ioannis Epiſc.*] De quo etiam tab. eccleſiæ Veronenſis. Eius Acta, ſicut & aliorum Veronenſium Epiſcoporum, Reuerendiſs. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronenſ. nunc S.R.E. Cardinalis, paucis complexus eſt.

Cir. An. 305. ex conìectu ris Ferrar.

l *Claudij Epiſc.*] De eo Beda die ſequenti. Eius res geſtas ex vet. monumentis edidit Sur. t. 4. Extant aliæ vberiores, quarum Molanus meminit. Reperitur hic inter fuiſſe Conc. Epaunenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demonſtrant. Migrauit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Francorum.

To. 6. A. 490. nu. 23. obitus an. 509. n. 13.

xx. D Septimo Idus Iunij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

CONSTANTINOPOLI natalis ſancti Pauli[a] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſæpe ab Arianis ob fidem Catholicam pulſus, & a ſancto Iulio Romano Pontifice reſtitutus, demum a Conſtantio Imperatore Ariano ad Cucuſam oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorum inſidijs crudeliter ſtrangulatus, ad cæleſtia regna migrauit: cuius corpus Theodoſio Imp. Conſtantinopolim ſummo honore tranſlatum[b] fuit. In Aegypto S. Licarionis[c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæſus, aliaque ſæuiſſima paſſus, gladio demum percuſſus, martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Petri[d] presbyteri, Vualabonſi diaconi, Sabiniani, Vuiſtremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia ſancti Roberti[e] Abbatis ordinis Ciſtercienſis.

IVNII 7.

To. 3. A. 351. n. 47. to 4. ann. 381. n. 79 & tom. 5. ann. 405. num. 3.

a PAVLI *Epiſcopi*.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Septembris. Eius Acta ex antiquis monumentis collegit Metaphraſtes, recitat ea Lippom. to. 5. & Sur. to. 3. De eius electione ex præcedentibus prophetijs, habetur mẽtio in Actis ſancti Metrophanis. De tempore quo ſubrogatus eſt in locũ Alexandri, ſcribit Socrat. lib. 2. c. 3. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij poſt eos. In Annalibus refutaui

futauimus errorem aſſerentium ſancti Alexandri iudicio prælatum eſſe Macedonium Paulo in futura ſucceſſione. De huius rebus geſtis atq; his præſenim, quas ob tuendam fidem Catholicam paſſus eſt, ſcribit ſanctus Athanaſius in apologia ſecunda, & in epiſt. ad ſolit. vbi eũ non ſemel, ſed quater pro fide exulaſſe tradit, primo in Ponto, inde in Meſopotamia, tertio Edeſſæ, quarto demũ Cucuſi. De eius perfugio ad Iulium Romanum Pontificem ſcribit Socrat. lib. 2. cap. 9. & 10. De acceſſu ad Gallias ad S. Maximinum Epiſcopum Treuerenſem agit Niceph. libro 9. cap. 12. De nece ſæuiſſima illi ab Arianis illata ſcribit idem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, & in epiſtola ad ſolitarios Theodoret. hiſt. lib. 2. cap. 5. Socrat. lib. 2. c. 12. & Sozom lib. 3. cap. 8.

b *Translatum fuit.*] Facta eſt eiuſmodi ſolemnis translatio tempore Concilij œcumenici Conſtantinopolitani, magnaq; clariſſimorum Epiſcoporũ frequentia reconditum fuit in eccleſia nuper ablata Macedonianis, quorum ſæuitia ſæpius pulſus, & grauia paſſus erat. De his Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 9. Sozom. lib. 5. cap 8. & Niceph. lib. 9. cap. 29. & lib. 12. cap. 14. ijdemq; tradunt, poſteros, rei geſtæ ignaros, exiſtimaſſe ex nomine Pauli, illic conditum eſſe corpus ſancti Pauli Apoſtoli: quæ quidem res apud aliquos ex vulgo fidem inueniens, etiam tranſmiſſa videtur ad ſucceſſores. Inde accidit, vt temporibus Clementis Papæ Quarti a Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur eſſe Pauli Apoſtoli. Rei nouitatem admirata Regina, conſuluit de his prædictum Pontificem; qui ad eam reſcripſit epiſtolam, quæ in eius regiſtr. extat nu. 477. qua quidem errorem redarguit, nec alibi quam Romæ, vbi eſt paſſus, reperiri caput Apoſtoli, pluribus docet.

c *Lycarionis*.] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam eius cruciatus narrantur.

d *Petri & ſociorum.*] Vſuardus de his hac die. Horum martyrij Acta deſcribit ſanctus Eulogius in memor. ſanct. lib. 2. cap. 4. Paſſi ſunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo. To. 8. an. 851. nu. 4. & ſeq.

e *Roberti Abbatis.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Extant eius Acta apud Sur. tom. 3. quibus habetur, eum migraſſe ex hac vita, anno Domini milleſimo centeſimo quinquageſimonono. T. 12. an. 1159. nu. vltimo.

8 Sexto Idus Iunij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia S. Maximini [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, quem Domini diſcipulum fuiſſe tradunt. Eodem die Sanctæ Calliopæ [b] martyris, quæ ob Chriſti fidem mammis abſciſſis, atq; aduſtis carnibus, ſuper teſtulas volutata, capite demum truncata martyrij palmam accepit. Apud Sueſſiones in Gallijs natalis S. Medardi [c] Epiſcopi Nouiomenſis, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Rhotomagi S. Gildardi [d] Epiſcopi, fratris eiuſdem S. Medardi, qui eodem die nati, eodemque Epiſcopi conſecrati, vno quoq; die de hac vita ſubtracti, ſimul in cælum migrarunt. Apud Senonas S. Heraclij [e] Epiſcopi. Metis ſancti Clodulphi [f] Epiſcopi. In Piceno S. Seuerini [g] Epiſcopi Septempedani. In Sardinia ſancti Salluſtiani [h] confeſſoris. Camerini S. Victorini [i] confeſſoris.

To.1. an. 35. nu.5. MAXIMINI *Epiſcopi* a.] Hunc vnum ex ſeptuaginta duobus diſcipulis fuiſſe tradunt; cuius res geſtæ intextæ habentur cum Actis ſanctæ Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo itẽ Petrus in catalog. lib.5. cap.101. & Democh. in tab. Epiſc. Aquenſis eccleſiæ.

b *Calliopa.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiuſque martyrij Acta referunt.

Tõ.7. an. 527.n.89. & a. 564. nu. 31.& ſeq. c *Medardi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Eius Acta ſcripta a Fortunato tunc presbytero, poſtea Epiſcopo Pictauienſi, recitat Sur. tom 3. De eius obitu, atq; miraculis poſt mortem editis, extat item Fortunati carmen lib.2. idemq; agit de ipſo etiam lib.4. vit. ſancti Martini, & in vita ſanctæ Radegundis, Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap.95. & de geſt. Francorum lib.4. cap.19. Scribit Sigebertus in chron. eum ex hac vita migraſſe anno Domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri ſanctus Gregor. Papa indulſit, vt eius monaſterium caput eſſet omnium monaſteriorum totius Galliæ, aliaq; ſuperaddidit priuilegia; & quæ olim a ſancto Ioanne Papa eidem fuerant elargita, confirmauit, ſtabiliuitque. extant de his eiuſdem ſancti Gregorij litteræ Apoſtolicæ in regiſt. lib.12. Indict.7. cap.32. Erat eiuſmodi monaſterium in ſuburbio Sueſſionenſi ſub nomine ſancti Medardi & ſancti Sebaſtiani, vt conſtat ex Actis Synodicis Concilij illic habiti anno xiij. Ludouici Pij Imp. ſub Hincmaro Epiſcopo Rhemenſi, qui Synodo præfuit. In tabulis Democharis de ſacrificio Miſſæ adſcribitur hic decimusquartus eius ſedis Epiſcopus: agit & de eo Molan. in Indic. ſanct. Belgij.

To.6. an. 507.n.27. d *Gildardi Epiſcopi.*] De ipſo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. Extat de eodem carmen ſancti Audoeni, & antiphona Gregorij Turonen. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. De Gildardo & Medardo fratribus hæc Sigebert. in chronic. anno Domini 535. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini, vno eodemq. die nati, & Pontifices conſecrati, Medardus ad titulum Nouiomenſem, Gildardus ad Rhotomagenſem; & vno die abſoluti a ſeculo, aſſumpti ſunt a Chriſto. Hæc ille. Molanus teſtatur Gildardi vitam manuſcriptam haberi: agit de eodem Petrus in catal. lib.5. cap.97. & 98. Reperitur interfuiſſe Gildardus Concilio primo Aurelianenſi celebrato temporibus Clodouei Regis Francorum, vt ex eius Actis apparet; numeraturq; eiuſdem ſedis Rhotomagenſis Epiſcopus decimusquintus in tabulis Democharis.

e *Heraclij Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus, atque recentiores. Migrauit ex hac vita anno quingenteſimo ſeptimo, numeraturq. eius ſedis Epiſcopus decimusquintus in tabulis Epiſcoporum Senonenſium, quas recitat Demochar. libro de ſacrificio Miſſæ. Obijt an. 507.

f *Clodulphi Epiſcopi.*] Extant Acta Epiſcoporum Metenſium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita ſancti Trudonis, apud Sur. tomo ſexto, die 23. Nouemb. Sigebert. in chron. anno Domini 640. Fuit hic patre Arnulpho & matre Doda progenitus, ſanctis ambobus, & in ſæculo clariſſimis. Ponitur in tab. Epiſc. Metenſium triceſimusſecundus eius ſedis Epiſcopus. cir.a.640.

g *Seuerini Epiſcopi.*] Celebris fuit memoria S. Seuerini apud Septempedanos, adeo vt etiam ſuam ipſorum ciuitatem eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & ſubobſcura remanet de Sancto Seuerino narratio ob omnimodam fere ſimilitudinem quam in omnibus habere videtur cum ſancto Seuerino Epiſcopo Neapolitano, quo cum non tantum nomine & dignitate Epiſcopatus conuenit, ſed (quod mirandum ſit) vterque fratrem habuit nomine Victorinũ: vnde facillime contingere potuit, vt quod eſſet alterius, tribueretur alteri: quod quidem Ado ſexto Idus Ianuarij, & Nonis Septembris feciſſe videtur; dum Victorinum illum, qui in eremo per arduã vitam duxit, germanum exiſtimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidem frater eremum minime coluit, ſed longe ante martyr factus eſt. Nec mirandum eſt duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuiſſe; cum moris Chriſtianorum fuiſſe conſtet, ſuis filijs nomina ſanctorum imponere, quo illorum ſectantes veſtigia etiam patrocinio fulcirentur. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb. lib. 7. cap 20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus accepta ab ipſorum eccleſia, ex quibus nouimus hos fratres fuiſſe vterinos, eremiticamq. vitam excoluiſſe: quorũ Victorinus cum aliquando lapſus fuiſſet arctioribus ſe diſciplinæ vinculis mancipauit, ac ſancto fine quieuit: Seuerinus autem ad regimen Epiſcopatus aſſumptus, ſanctitate clarus migrauit e vita, cuius venerandum corpus ante quadriennium repertum, honorificentius reconditum eſt. Floruerunt ambo temporibus Iuſtiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Eccleſiæ (vt ipſorum Acta teſtantur) præſideret. cir.a.545.

h *Saluſtiani.*] Agit de eo itẽ hac die Vſuardus: meminit eiuſdem Fara de rebus Sardois. Sub Hadriano

i *Victorini.*] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus, cuius & Acta iuncta habentur vitæ ſancti Seuerini. circa an. 120. circa an. 545.

Quinto

9 Quinto Idus Iunij. Luna. F xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E f F G H M N . P
1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

ROMÆ in monte Cælio natalis ſanctorum martyrum Primi [a] & Feliciani, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi glorioſi martyres longæuam in Domino vitam ducentes, & nunc ſimul paria, nunc ſingillatim diuerſa & exquiſita [b] perferentes tormenta, tandem felicis pugnæ curſum, a Promoto Præſide Nomentano gladio animaduerſi, conſummauerunt. Agenni in Gallia paſſio ſancti Vincentij [c] Leuitæ & martyris. Apud Antiochiam ſanctæ Pelagiæ [d] virginis & martyris, quam ſancti Ambroſius & Ioannes Chryſoſtomus magnis efferunt laudibus. Syracuſis ſancti Maximiani [e] Epiſcopi, cuius ſanctus Gregorius Papa ſæpius meminit. * Andriæ in Apulia ſancti Richardi primi eiuſdem Ciuitatis Epiſcopi miraculis clari. In Scotia ſancti Columbi [f] presbyteri & confeſſoris. Edeſſæ in Syria ſancti Iuliani [g] monachi, cuius præclara geſta ſanctus Ephræm diaconus ſcripſit.

I V N I I 9.

To. 2. an. 303. nu. 115. PRIMI *& Feliciani* a.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum Acta ex Adone fuſius ſcripta tecitat Sur. to. 3. itemq. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 99. Sunt tamen in eis pauca quędam quæ corrigantur. Theodorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in arenario via Nomentana, eleuauit, & in Vrbem tranſtulit, recondiditq. in baſilica S. Stephani protomartyris, multaq. dona obtulit. Hæc in libro de Rom. Pontificibus in Theodoro. In eadem antiqua ſancti Stephani protomartyris memoria, in monte Cęlio poſita, adhuc extant vetuſtiſſimæ ipſorum ſacræ imagines, muſiuo opere intextæ, vbi & eorum corpora fuerunt recondita. Reperiuntur duo alij iiſdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorum martyrio agitur in Actis S. Fidei apud Surium tomo 7. die 6. Octobris.

b *Exquiſita perferentes tormenta.*] Cyprianus ad Demetrianum: Admoues, inquit, in laniandis corporibus noua tormenta; excogitat nouas pœnas ingenioſa crudelitas, &c. Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. Has quidem, inquit, pœnas ingenioſi illi, & æqui, ſcilicet Iudices, quo ſuam ſolertem indolem & ingeniorum acumen oſtenderent, & perinde ac ſi ſingulare quoddam ſapientiæ ſpecimen in ea te eluxiſſet, attentus excogitarunt: atque in nouis ſuppliciorum generibus adueniendis, nō aliter atque in certamine, præmia aſſequi laborabant, ſeq. inter ipſos ſuperare obnixe contendebant. Hæc Euſeb. Sed quid de Chriſtianis ad illos Tertullianus in apolog. in fine? Exquiſitior (ait) quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ. Plures efficimus, quoties metimur a vobis: ſemen eſt ſanguis Chriſtianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquiſitam tormentorum inuētionem eo libro, quem de Clementia ſcripſit ad Neronem, cap. 25. Multiplicia exquiſitorum tormentorum genera recenſet Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. cuius hæc ſunt verba: Singula proferri in medium tormenta mandauit, exhibentur itaque rotæ, radij, vngulæ, rotabula, catapultæ, lebetes, cataſtæ, frixoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, ſubulæ, ſuccenſoria, ollæ æneæ, ſartago. hæc, illis nomina eſſe reperimus, &c. Hæc Ioſephus de his quæ ſpectāt ad exquiſita tormētorū genera: ſed ex textu & verſione Eraſmiana aliter

tamen

tamen ſe habet communis Græca editio, quæ habetur præ manibus, quā ad verbū fere recitat Gregorius Nanzianz. in orat. de Machab.

c *Vincentij.* Agunt de eodem hac die iidem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De cuius Actis atque miraculis ad eius ſepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 105. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 7. cap. 35. Huic ſancto martyri, Patres in Concilio Cabilonenſi congregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt conſtat ex eius Synodi Actis cap. 1. De huius baſilica, & miraculis ibi factis, ſcripſit Venantius Fortunatus elegans epigramma: extat lib. 1. carm.

To. 6. an. 309. n. 12. & ſeq.

d *Pelagię.*] De hac S. Ambroſius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioannes Chryſoſt. duabus laudauit orationibus, quas habet Lippom. to. 7. & Sur. tom. 3. qui & in oratione de trāſlatione S. Ignatij, eiuſdem meminit, aitq. eius memoriam celebrari ſolitam pridie eius diei, qua agi conſueuit ſolemnitas tranſlationis S. Ignatij. Græci autem in Menolog. de ea agunt ad 4. Idus Iunij: iidē etiam eius Acta referunt, mentionemque faciunt de prædictis encomiaſticis orationibus a S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemq. Menologio, octauo Idus Octob. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur a perſecutoribus, orans ne diſpendium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cùm in Martyrologio de vna eademq. Pelagia Ambroſius & Chryſoſtomus æque citentur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco; nimirum quòd Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena; quod inſuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortē voluntariam oppetierit. Verùm inter ſe diſcrepant, dum Ambroſius eam vna cum matre & ſorore fluuio merſam teſtatur, Chryſoſtomus autem e ſublimi tecto ſe dediſſe præcipitem dicit. Quid ad hæc dicamus, non habemus. Ceterum Ambroſio adſtipulari videtur Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 1. c. 26. vbi eiuſdem Pelagiæ ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celeberrima frequentari teſtatur: excuſatque quòd priuato quodam Dei conſilio ſibi ipſis necem intuliſſent. Scribit & Athanaſ. in apolog. quòd nonnullæ virgines Alexandrinæ, dum graſſarentur in eas Ariani, ſeſe in puteos præcipites egerint. Sunt alia complura de his exēpla admiranda quidem, ſed non imitanda. Fuit non tantùm Antiochiæ, ſed & Conſtantinopoli celebris memoria S. Pelagiæ, cuius egregiam baſilicā impius Conſtantinus Copronymus demolitus eſt, vt teſtatur Cedren. in compend.

Plura to. 7. præcipue ann. 581. nu. 8. ann. 583. num. 14. ann. 584. nu. 17. & 18. & to. 8. an. 594. nu. 33.

e *Maximiani Epiſc.*] De quo ſcribit S. Gregorius homil. 34. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 36. Huic ſuas vices delegauit in omnibus eccleſijs Siciliæ, vt apparet in regiſt. lib. 2. epiſt. 13. Agit de eius obitu, ſcribens ad Cyprianum diac. lib. 4. epiſt. 19. ex qua apparet, eum migraſſe ex hac vita Indictione decimatertia, anno Domini 596. Commendat plurimum eius vigilantiam in cura paſtorali lib. 12. epiſt. 13. Agit de eodem Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. cap. 6. & 33.

* S. Riccardus vixit circ. an. 500. Nam vnà cum ſanctis Epiſcopis Sabino, Cauſino, & Rugerio Cannenſi Eccleſiam ſancti Michaelis in Monte Gargano cōſecrauit (Apparitio enim ſancti Michaelis contingit ann. 493.) Eius vita habetur apud Paulum Regium & apud Ferrarium ex antiquiſſimis monumentis Eccleſiæ Andrien. Inuentio eius corporis an. 1438. quam ſcripſit Franciſcus de Bautio Andriæ Dux.

f *Columbi,* aliàs *Columbę,* vel *Columbani.*] De eo hac die Beda, & alij recentiores; pluribus de eo idem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. & ſeq. & 4. & 25. vbi eūdem appellat Columbanum, Columbā autē in epitome anno Domini 565. quo anno ex Hybernia ſe contulit in Britanniā, vixitq. ibi annis trigintaduobus, vt idem teſtatur auctor: ſicq. perueniſſe videtur vſque ad annum Domini 597. de quo & Sigebert. in chron. ann. 596. & 598. vbi ſemper Columbanum appellat. Scripſit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Sigebert. de vir. illuſt. c. 64. Nec moueat quemquam, quòd Columba hic præter morem Eccleſiæ Paſcha celebrabat decimaquarta Luna. excuſat enim eū Beda hiſt. Angl. lib. 3. c. 4 in fine, & Vualfridus apud eundem eod. lib. 3. cap. 25. Alius ab hoc eſt S. Columbanus abbas Luxouiēſis, de quo inferius ad xj. Kalend. Decembris.

To. 7. an. 565. n. 30. to. 8. ann. 690. nu. 4.

g *Iuliani.*] Agūt de eo item Sozomen. hiſt. lib. 3 c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 9. c. 15. quorum teſtimonio conſtat, eius res geſtas ſcriptis mandatis a S. Ephræm diac. eccleſ. Edeſſenæ.

Circa an. 350.

xvij. G   **Quarto Idus Iunij. Luna.**   10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMÆ via Salaria paſſio beati Getulij [a] clariſſimi & doctiſſimi viri, ſociorumq. eius Cærealis, Amantij, & Primi-

tiui:

tiui: qui iuſſu Hadriani Imperatoris a Licinio Conſulari tenti, primò cæſi, deinde in carcerem truſi, poſtremò incendio traditi, cùm nullo modo ab igne læſi fuiſſent, fuſtibus illiſo capite martyrium compleuerunt: quorum corpora Symphoroſa beati Getulij vxor collegit, & in arenario prædij ſui honorificè ſepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis ſanctorum Baſilidis [b], Tripodis, Mandalis, & aliorum viginti martyrum, ſub Aureliano Imperatore, & Platone Vrbis Præfecto. Nicomediæ ſancti Zachariæ [c] martyris. Pruſiade in Bythinia ſancti Timothei [d] Epiſcopi & martyris ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania ſanctorum martyrum Criſpuli [e] & Reſtituti. In Africa ſanctorum martyrum Areſij [f], Rogati, & aliorum quindecim. Coloniæ ſancti Maurini [g] Abbatis & martyris. Petræ in Arabia ſancti Aſterij [h] Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam ab Arianis multa paſſus, & a Conſtantio Imperatore in Africam relegatus, confeſſor glorioſus occubuit. Antiſiodori ſancti Cenſurij [i] Epiſcopi. In Scotia ſanctæ Margaritæ [k] Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

IVNII 10.

To.2. an. 138.nu.4. & ſeq. GETVLII *& ſoc.* a] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Horum Acta ex antiquis codicibus eruta edidit Sur. tom. 3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetuſtate collapſa: cenſeturq; ille locus, Arenarium, vbi S. Symphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. cod. manuſcript. horum martyrij Acta, quorum eſt eiuſmodi exordium: Iam quaſi tempeſtate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus ſanctæ Symphoroſæ, de quo item ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vnà cum Amantio poſt ignem ſuperatum, a militibus, eradicatis (vt eadem habent Acta) vinearum fuſtibus, occiſus eſt.

To. 2. an. 275.nu.4. d *Baſilidis & ſoc.*] Agunt de his iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eorum Acta recitat Mombrit. tom. 1. Petrus in catalog. lib. 5. cap, 103.

c *Zachariæ.*] De eo præterea has die Beda, Vſuardus, ac recentiores.

Cir. iann. 362. d *Timothei Epiſcopi*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Apud Pruſiam, ſacroſancti martyris Timothei, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Iuliano Imp. Apoſtata, cùm eccleſiam ſuam bene regeret, & multorum miraculorum fama eſſet illuſtris, a Iuliano Chriſtianæ fidei deſertore obtruncatus eſt: cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius martyrio celebratur. Hæc ibi.

e *Criſpuli & Reſtituti.*] Agit de his item Beda hac die, Ado autem die ſequenti.

f *Areſij & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, adſtipulanturq; vetera manuſcripta.

g *Maurini.*] Molanus de eodem hac die ex tab. eccleſiæ Colon. Scribit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. capit. 134. Inuentionis eius hiſtoriam habet Surius tom. 3. hac die. Claruit (vt idem Trithem. auctor eſt) anno Domini ſexcenteſimo ſeptuageſimo. Cir. ann. 670. Inuētio. Ann. 966.

h *Aſterij.*] De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianis venturus ad Synodum Sardicenſem, vt conſtat ex Synodica eiuſdem Concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq; interfuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functuſq; eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſiū col. 87. Longe hic alius a perditiſſimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis. To. 3. an. 348.nu.43.

i *Cenſurij*, aliàs *Cenſorij.*] De quo hac item die Beda, Vſuardus, & alij. Extat Sidonij Apollinaris ad hunc epiſt. 10. lib 6. ad quem etiam Conſtantius de vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. tom. 4. die. 31. Iulij. In tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis Epiſcopus, vbi & hæc ponuntur: Cenſurius ſedit To. 5. an. 429.nu 9. & an.435 num. 22.

ditannos 38. menſ. 3. dies 6. obijt quarto Idus Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani. Hæc ibi apud Democh. de ſacriſ. Miſſæ.

To. 11. an. 1097. nu. 134. x *Margarita Regina.*] Scripſit eius nobilia facta Deidonatus lib. 12. hiſt. Scotorum, Durgotus etiam Prior Dunelmenſis id ipſũ præſtitit: eadem in compendium redacta Surius habet tomo 3. Vide Molan. in annot. ad Vſuardum, die 16. Nouembris editionis ſecundæ.

xvj. A Tertio Idus Iunij. Luna. II

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

NATALIS ſancti Barnabæ [a] Apoſtoli, qui natione Cyprius, a diſcipulis cum Paulo Gentium Apoſtolus ordinatus, multas regiones cum eo peragrauit, Euangelicæ prædicationis iniunctum ſibi opus exercens: poſtremò Cyprum profectus, ibi Apoſtolatum ſuum glorioſo martyrio decorauit: cuius corpus [b] tempore Zenonis Imperatoris, ipſo reuelante, repertum eſt vna cum codice Euangelij ſancti Matthæi ſua manu deſcripto. Aquileiæ paſſio ſanctorum Felicis [c] & Fortunati fratrum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani equuleo ſuſpenſi, atque ardentibus lampadibus circa eorum latera appoſitis, & mox diuina virtute extinctis; per ventrem feruenti oleo ſunt perfuſi, & ad vltimum, cùm in confeſſione Chriſti perſiſterent, capite truncati. Bononiæ ſancti Pariſij [d] confeſſoris, monachi ordinis Camaldulenſis. Romæ Tranſlatio [e] ſancti Gregorij Nazianzeni: cuius ſacrum corpus e Conſtantinopoli ad Vrbem antea delatum, atque in eccleſia Dei genitricis ad Campum Martium diu aſſeruatum, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Cappellam [f] a ſe in Baſilica S. Petri magnificentiſſime exornatam, ſumma celebritate tranſtulit, ac poſtridie ſub altari digno honore condidit.

IVNII II.

To. 1. an. 34. n. 267. & ſeq. an. 44. n. 74. & ſeq. & an. 51. n. 51. & ſeq. BARNABÆ *Apoſt.* a] Tam Latini quam Græci de eodem agunt hac die. De eius Apoſtolatu Act. Apoſt. cap. 13. Erat autem vnus ex ſeptuaginta duobus diſcipulis, vt ſcribit Euſeb. lib. 2. cap. 1. Epiph. in Panar. lib. 1. prope finem. Beda Act. Apoſt. c. 4 Alexand. monac. in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus mart. libel. de 72. diſcipulis, vbi & de aduentu Barnabæ Mediolanum, de quo item Doroth. in Synopſi, & alij. Fertur nomine Ioannis cognomento Marci, cuius eſt mentio in Actis Apoſt. c. 12: paſſio Barnabæ: quæ cum multa habeat falſa, & quæ repugnent iiſdem Actis Apoſtolicis a Luca conſcriptis; indigna prorſus eſt quæ illi tribuatur, vt in Annal. Eccleſ. diſſeruimus. Rurſus ea, quæ in illo apocrypho, Clementis nomine, Itinerario ſcripta habentur de Barnaba, quòd primus Romæ Euangelium prædicauit; a veritate prorſus aliena eſſe noſcuntur, licèt illis nonnulli fidem præſtiterint, vt prædictus Alexãder, Dorotheus, & ſi qui alij; affirmantes illũ

tunc

tunc veniſſe Romam, cū Antiochiæ vna cum Paulo, monente Spiritu ſancto, ſegregatus, prædicādi Euangelij munus accepit. Sed hæc non conſiſtere, pluribus probauimus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi ſatis demonſtrauimus, nō fuiſſe facultatem Barnabę in Italiam aduentandi ante annū Claudij nonū, quando diuiſus a Paulo aſſumpto Marco (vt habent Acta c. 15.) receſſit iterum Antiochia: neque enim ad illud vſq; tempus ſemel iunctus Paulo; ab eo receſſit. Romam autem conceſſiſſe, illicq. Euāgelium prædicaſſe, quamdiu Claudius vixit, minus ei permiſſum fuiſſe videtur, prohibente illo Iudęos Romæ agere: Petrum vero Romam veniſſe anno ſecundo Claudij, omnium auctoritate conſtat. Nec eſt quod quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabam Romam eſſe profectum: nam necdum apertum erat oſtium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reſerauit. Act. c. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt antea Barnabas ſit profectus, quam per Spiritum Sanctum ſegregatus in Euāgelium, miſſus fuerit. Cetera de S. Barnaba vberius vbi ſupra in Annalibus Eccleſiaſticis diximus.

To. 6. an. 485. nu. 4. & ſeq. b *Cuius corpus tempore Zenonis*] Cetera Martyrologia Bedæ, Vſuard. Adonis, & aliorum eadem de inuentione corporis eius teſtantur. Huius rei geſtæ hiſtoriam prolixius ſcribit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. lib. 16. cap. 37. Cedren. in compend. anno 4. Zenonis, Sigebertus anno 489. Marian. Scot. anno 483. & alij plures.

To. 2. an. 303. nu. 123. c *Felicis & Fortunati.*] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Venantius Fortunatus de his agit lib. 7. his verſibus:

Felicem meritis Vicentia læta refundit.

Et Fortunatum fert Aquileia ſuum.

Et in vita ſancti Martini lib. 4. poſt alios recenſitos ſanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vrnam.

Horum Acta ex antiquioribus codicibus manuſcripta edidit Mombrit. tom. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 167.

Obijt an. 1267. d *Pariſij*] De quo tabulæ eccleſiæ Bonon. Habētur eius Acta ſummatim expreſſa apud Surium tom. 7. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter ſextumdecimum ſupra centeſimum, vt eadem Acta declarant.

An. 1582. e *Tranſlatio S. Gregorij Nazianz.*] primam eius tranſlationem Conſtantinopoli Romam factam, firma certaque traditione didicimus, eam ob cauſam, quod graſſantibus barbaris in eas regiones, ſanctimoniales feminæ, in quarum eccleſia tantus theſaurus erat conditus, fuga ſuæ pudicitiæ conſulentes, acceptum venerandum corpus, impoſitumq. nauigio, ad tutum pietatis aſylum Romam confugientes, detulerunt, atque in templo ſanctæ Mariæ in Campo Martio ſibi ab Apoſtolica ſede conceſſo condiderunt, ibiq. in adiacente domo, in qua habitabant, more patrio diuinas laudes per dies ſingulos perſoluebant: quibus iam vita functis, ceſſit locus Romanis virginibus, quæ ibidem non ſub regula S. Baſilij (vt ille olim) ſed ſub inſtitutis S. Benedicti hactenus perſeuerant. Eadem etiam exigente occaſione, aliæ ſanctimoniales ex Oriente profugæ, deferentes & ipſæ ſecum eccleſiæ ſuæ ſacra pignora, reliquias venerandas, & inter alias ſacrum caput S. Gregorij Armeni Epiſc. cum appuliſſent ad litus Campanum, a Neapolitanis honorificentiſſime exceptę ſūt; erectoque templo in honorem tanti Epiſcopi, ac monaſterio ſuperaddito, ibidem ſancte pieque vixerunt; quibus ſuccedentes Neapolitanæ virgines, vſque ad præſens ſæculum ſub habitu & regulis S. Baſilij vixerunt; licet poſtmodum, cum Latinas ſub Latinorum monachorum regulis monaſticam vitam colere congruere magis eſſet viſum, & ipſæ ſe S. Benedicti regulis ſubdiderint. Hæc autem, Neapoli cum eſſem, ex antiquis eiuſdem eccleſiæ monumentis didici. Sed vt ad noſtri Gregorij Theologi trāſlationem redeamus: ſicut illa prima tranſlatio ob fugam celerem fuit ſubobſcura; ita ſecunda, de qua hac die ſolemnis memoria agitur, clariſſima plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet indignus, tanti Patris, quem præcipue veneror, triumphum hiſce oculis cominus intueri: cum ampliſſimæ gloriæ cauſam mente reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol Orientis, occaſum neſciens, nebulis & denſa caligine inuidorum obfuſus aliquando, quibus modo coruſcat fulgoris radijs! En ſacer vertex Orientalis Eccleſiæ, fortiſſimus fidei propugnator & propagator, qui collapſam penitus Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, auxit, in tutoq. collocauit: victiſq; ac profligatis gladio verbi hæreticorum turmis, vigente vehementi Catholicorum ex inuidia concitata procella, vt paci Eccleſiæ vniuerſalis conſuleret, non quæ ſua ſunt quærens, ceſſit ſedi, & receſſit inglorius. Sed quid tandem? Ecce pro Byzantio Deus rependit Romam, pro noua antiquam, pro illa exigua Anaſtaſia auguſtiſſimam Baſilicam Vaticanam, Vrbis ornamentum, Orbis miraculum, pro tenui denique ſepulchro fornicem triumphalem, ampliſſimum (inquam) Sacellum, quod in honorem ſui Gregorij Gregorius noſter Pontifex conſtruxit, magnificentiſſimeque exornauit atq. illuſtrauit. Non eſt meæ facultatis, nec præſentis inſtituti, mirificum illud opus deſcribere; cum præſertim eruditi complures viri, ac præcipue noſter D. Laurentius Frizolius, poeticis litteris bene excultus, præclaro poemate id egregie præſtiterit. Tranſlationis hiſtoriam nobili commentario teſtatam reliquit R. D. Franciſcus Mucantius Magiſter cęremoniarum.

f *In Cappellam.*] Putarunt aliqui, dictā eſſe Cappellam a capiēdo, ſicq; ex Latina & Græ-

ca

ca voce nomen eſſe compoſitum, quaſi capiens ſ&c.ſed plane errant. Francum vocabulum potius eſſe putatur a cappa deriuatum, quæ tegumen ſignificat, quod veluti tentorium factum ſecum veheret Reges, cum eſſet in expeditione, ad vſum rerum ſacrarum. Vel (quod ſcribit Durand. lib. 2. cap. 10. num. 8.) dicta Capella a Cappa S. Martini, quam religionis ergo Francorum Reges procedentes ad prelia ſecum portarent. Sane quidem conſueuiſſe Reges Francorum in expeditione ſecum ferre ſanctorum reliquias, ſacerdoteſque eidem muneri mancipatos dictos eſſe Cappellanos, teſtatur epiſtola Carlomanni Ducis Francorum, data ann. Domini 742. quæ deſcripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2. in qua hæc leguntur: Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitum & in hoſtem pergere, omnino prohibemus: niſi illis tantummodo, qui propter diuinum miniſterium, Miſſarum ſcilicet ſolemnia adimplenda, & ſanctorum patrocinia portāda ad hoc electis: id eſt, vnum, vel duos presbyteros cū Cappellanis presbyteris, Princeps ſecum habeat. Hæc ibi. Equitare conſueuiſſe Reges Francorum, ſacris reliquijs præcedentibus, demonſtrat Grego. Turonen. hiſt. Franc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquijs multorum ſanctorum præcedentibus, vrbem ingreſſus eſt. Pro Oratorijs Cappellas accipi, item habes in Capitular. lib. 5. c. 182. vbi hæc leguntur verba: Ne Cappellæ in noſtro palatio vel alibi ſine permiſſu Epiſcopi, cuius eſt parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. concedimus. de conſec. diſtinct. 1. Veteres enim loca illa, quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere conſuere; antiquiores vero conſtat eadem appellaſſe Cubicula, ſecundum ea quæ Saluator noſter apud Matthæum 6. ait: Intra cubiculum tuū, & clauſo oſtio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo ſenſu vſurpatā a ſancto Paulino in epiſtola 12. ad Seuerum, in qua, dum deſcribitur extructum templum, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis baſilicæ lateribus inſerta, ſecretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo poſt: Omne Cubiculum binis per liminum frontes verſibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: Hic ſepultus eſt in cœmeterio Priſcillæ in Cubiculo claro. Itemque in Symmacho Papa appellantur ipſa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Euangeliſtæ, & S. Ioannis Baptiſtæ, infra quorum confeſſiones fecit arcus argenteos penſantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta conſtruxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuſcriptum, hæc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad ſacerdotem confiteri peccata ſua: mandat ei ſacerdos, vt expectet modicum, donec intret in Cubiculum ad orationem, &c. Eodem ſenſu etiam a Cubiculo dicti ſunt Cubicularij ijdem quos nos modo dicimus Cappellanos: ſicque accipias illa verba in Leone Romano Pontif quibus dicitur: Hic etiam conſtituit & addidit ſuper ſepulchra Apoſtolorum ex Clero Romano cuſtodes, qui dicuntur Cubicularij. Hodie tamen diuerſo ſenſu ea vox accipitur: eſt enim ordo familiæ Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiuſmodi Cubicula, vel Oratoria ſecundum antiquiorem illum loquendi vſum improprié dici Sacella: nam ſi priſcam eius vocis repetas ſignificationem, inuenies apud Feſtum Sacella dici loca dijs ſacrata ſine tecto: verùm recentior vſus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

xv. B **Pridie Idus Iunij. Luna.** 12

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 10 11 12 13 14 15

ROMÆ via Aurelia natalis SS. martyrum Baſilidis [a], Cyrini, Naboris, & Nazarij militum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Aurelio Præfecto ob Chriſtiani nominis cōfeſſionem detruſi in carcerem, & ſcorpionibus [b] lacerati, capite truncati ſunt. Nicææ in Bithynia S. Antoninæ martyris quæ in eadem perſecutione a Priſcilliano Præſide iuſſa eſt fuſtibus cædi, ſuſpendi in

equuleo, lateribus laniari, & flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia ſancti Olympij [d] Epiſcopi, qui ab Arianis ſede pulſus, confeſſor occubuit. In Cilicia S. Amphionis [e] Epiſcopi, qui tempore Galerij Maximiani confeſſor fuit egregius. In Aegypto S. Onuphrij [f] anachoritæ, qui in vaſta [g] eremo ſexaginta annis vitam religioſe peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migrauit in cælum: cuius inſignia geſta Paphnutius Abbas conſcripſit.

IVNII 12.

To. 2. an. 303. n. 115.

BASILIDIS & ſoc. a] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. De horum tranſlatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agit etiam Sigebert. in chron. anno Domini 764. Qui hic ponuntur Nabor & Nazarius, diuerſi ſunt a Nabore & Nazario, qui paſſi ſunt Mediolani: Ille etenim Nabor vna cum Felice ibi paſſus eſt, Nazarius alio tempore vna cum Celſo, hi autem Romæ cum Baſilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabor martyr in Africa, de quo inferius vna cum ſocijs, ad ſextum Idus Iulij.

b *Scorpionibus lacerati.*] De eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio etiam in lib. 3. Reg. cap. 12. & 2. Paralip. c. 10. cum dicitur: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cædam vos Scorpionibus. Quid autem per Scorpionem intelligas, habes ex Iſidoro lib. 5. Orig. cum ait: Virga ſi eſt nodoſa, vel aculeata, Scorpio recentiſſimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His ſimiles erant virgæ palmeæ, aculeos habentes, qui inhærerent cæſorum lateribus; quibus Catholicos Alexandriæ ab Arianis eſſe ſæpe verberatos, Athanaſius tradit in lib. de fuga ſua. Eiuſdem generis & illæ viſæ ſunt, quæ a Victore de perſecutione Vuandalica ſic deſcriptæ habentur: Iubet in modum ſecarum fuſtes robuſtos, veluti palmatos, cum ſtirpibus fieri: qui quatientibus tergis non ſolum oſſa confringerent, ſed etiã terebrantes aculei intrinſecus remanerent. Sic & Græci interpretes appellant: Ceterum eſt & Scorpio telum militare; quod a Cretenſibus eſſe adinuentum, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 7. c. 56.

Cir. ann. 303. c *Antonina.*] Græci etiam de eadem agunt hac die in Menologio, vbi eius paſſionis Acta deſcripta habentur.

To. 3. an. 348. nu. 3. d *Olympij Epiſc.*] Fuit hic Epiſcopus Aenos in Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. cap. 11. Huius glorioſum pro fide certamen & graues ærumnas, quas tam ipſe quam Theodolus Epiſcopus Traianopolis paſſi ſunt ab Arianis ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in apolog. de fuga ſua col. 334. & 335.

e *Amphionis Epiſcopi.*] Hic fuit Epiſcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuitatis itẽ Plinius meminit lib. 5. ca. 27. & Iuſtinus hiſt. ſæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Concilio, a quo ob ſpectatam ſui virtutem ſuffectus eſt in ſedem Nicomedienſem loco Euſebij Arianorum anteſignani, vt auctor eſt S. Athanaſ. in apolog. 2 col. 397. Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 20. in fine, & Sozom. lib. 1. c. 10. To. 3. an. 314. n. 78. an. 325. n. 34. & an. 387. n. 15.

f *Onuphrij.*] Græci etiam hac die de eodẽ agunt in Menologio his verbis: Sancti Patris noſtri Onuphrij Aegyptij: qui cum eſſet in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum, & audiret de Eliæ Prophetæ & Ioannis præcurſoris vita, egreſſus ex cœnobio, habitauit eremum annos ſexaginta, hominẽ omnino non videns. Vbi poſt admirabilem monaſticæ vitæ conuerſationem in cælum migrauit, quem magnus Paphnutius ſepeliuit; cuius dies natalis celebratur 12. Iunij in ſanctiſſimo eius oratorio, in monaſterio S. Alipij Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodẽ ſancto Paphnutio ſcriptis conſignata in Vit. Patr. c. 52. Alia autem ab his diuerſa habet Metaphraſt. quæ recitat Sur. tom. 3. die 11. Iunij. Habemus item in noſtra bibliotheca vitam eiuſdem Sancti peruetuſto charactere Longobard. conſcriptam. Alius item fuit Onuphrius, qui vixit tempore quo Gentilium in Chriſtianos perſecutio ſæuiebat, de quo eſt mentio in Actis ſanctorum Galationis, & Epiſtemis, quæ recitat Metaphraſt. Nonis Nouembris. Habet eadem Lippom. tom. 5. Cir. ann. 370.

g *In vaſta eremo.*] Inter immenſas Aegypti ſolitudines primum locum obtinet illa quæ appellata eſt Oaſis, eademq; duplex eſt, maior, & minor. De his Ptolem. lib. 4. Vtraq; in Notit. prouinc. Imperij Rom. ponitur ſub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3 parte Annal. in fine ponit Oaſim in Arabia. Mentio eiuſdẽ Oaſis habetur in Prato ſpirit. ca. 112. & 113. Dicta videtur eadem ſolitudo

ab

ab Oaſi ciuitate illi proxima. Meminit Procop. lib. 1. de bello Perſico de Oaſi ciuitate in extremis Aegypti finibus poſita. In magnam Oaſis ſolitudinem relegabantur facinoroſiſſimi homines: aliquando etiam ſanctiſſimi viri a perſecutionibus in eadem Oaſim deportabantur. Meminit eiuſdem Oaſis Athan. apol. de fuga ſua col 336. & S. Hieron. epiſt. 3. cum agit de Timaſio Exconſule in Oaſim relegato: Deſcribitur is locus a Zoſimo lib. 5. pag. 90. (licèt pro Oeſi, Aſſe, mendoſe legatur) Is, inquit, erat locus inſigniter ſterilis, a quo nemo poſſet euadere, qui deportaretur: nam terra in medio arenoſa, & vaſta prorſus & inhabitata notitiam tendentibus huc omnem adimit; partim quod venti arena veſtigia compleant & aboleant; partim quod nec arbor vlla, nec domicilium ſit, quæ indicium aliquod iter facientibus ad coniecturam relinquere poſſint. Hæc Zoſim. de Oaſi. Locus quidē complurium ſanctorū exilio illuſtratus olim fuit, vt S. Athanaſ. ſcribit in apolog. de fuga ſua: eadem ſolitudo S. Hilarionis præſentia, qui tēpore Iuliani Apoſtatæ illic annum egit (vt S. Hieronym. ſcribit in Hilarione) eſt clarior reddita: ſed poſtea exilio impii Neſtorii, qui illuc eſt relegatus (vt tradit Euagr. lib. 1. c. 7.) eſt infamis effecta. Nota legibus fuit huiuſmodi relegatio; dicta enim fuit deportatio Oeſana: ſic appellatam inuenies in l. 1. tit. de Nili aggeribus, C. Theod. Quod quidem nomen nondum plene germaneq explicatū hactenus reperi penes interpretes Iuriſconſultiſſimos.

xiiij. C **Idibus Iunij. Luna** 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

PATAVII S. Antonij[a] Luſitani confeſſoris, ordinis Minorum, vita & miraculis ac prædicatione illuſtris. Romæ via Ardeatina natalis ſanctæ Feliculę[b] virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idolis immolare, tradita eſt cuidam Iudici, qui eam in confeſſione Chriſti perſeuerantem, poſt tenebricoſam cuſtodiā, & famis inediam, tamdiu fecit in equuleo torqueri, donec emitteret ſpiritum; & ſic demum deponi, & in cloacam præcipitari: quā S. Nicomedes eadem via ſepeliuit. In Africa SS. martyrum Fortunati[c] & Luciani. Bybli in Palæſtina ſanctæ Aquilinæ[d] virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, ſub Diocletiano Imperat. & Voluſiano Iudice ob fidei confeſſionem colaphis & verberibus cæſa, & ſubulis[e] candentibus perforata, demum percuſſa gladio, virginitatem martyrio conſecrauit. In Pelignis S. Peregrini[f] Epiſcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Catholica in Aternum flumen demerſus eſt. Cordubæ ſancti Fandilæ[g] presbyteri & monachi, qui in perſecutione Arabica amputato capite pro fide Chriſti martyrium ſubijt. In Cypro S. Triphillij[h] Epiſcopi.

Obijt A. 1231. ANTONII *Luſitani* a.] Extant eius egregia facta apud Sur. tom. 3. De eo plura S. Antonin. in 3. par. tit. 24. cap. 3. & alij plures. nouiſſime vero collecta habes eius Acta in chron. Franciſcanorum tom. 1. lib. 5. per totũ. Migrauit ex hac vita anno Domini 1231. ſequenti vero anno a Gregorio Nono Rom. Pont. receptus eſt in Sanctorum numerum. Cuius extant de ea re Apoſtolicæ litteræ ad omnes Eccleſiarum Præſides datæ Spoleti Kal. Iunij, anno ſexto ſui Pontificatus: eſt illarum exordium: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiſſ. D. N. Sixti Papæ Quinti iuſſum eſt hac die in eius ſolemnitate recitari officium eccleſiaſticum, quod dicitur Duplex.

Cir. An. 69. b *Felicula*.] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius martyrij Acta continentur in rebus geſtis ſanctorum martyrũ Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Petrus item in catal. lib. 5. cap. 112. de eadem agit.

c *Fortunati & Luciani*] De his item Beda hac die, necnon & recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcr.

To. 3. An. 308. n. 17. d *Aquilina*.] De eadem agunt etiam Græci in Menologio hac die, eiuſq. martyrium compendio explicant, ſed fuſius Metaphraſ. ex vetuſtioribus codicibus eius Acta deſcripſit, quæ refert Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 3. hac die.

e *Subulis candentibus*.] De huiuſmodi tormenti genere Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis etiam ferire pendentis latera ad viſcera iubet, vt per eas quæ his ductæ erant in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flamma perueniret. Hæc Ioſephus, ſed ex textu & tranſlatione Eraſmiana, quam diuerſam a ceteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiuſmodi cruciamento eſſe vexatos.

f *Peregrini Epiſc.*] Extant eius Acta manuſcripta, ex quibus Petrus in catal. lib. 5. c. 113. Claruit temporibus S. Gregorij Papæ, vt eadem Acta ſignificant. Cir. An. 590.

g *Fandila*.] De hoc item Vſuar. Petrus in catal. lib. 5. cap. 114. & alij recentiores. Acta vero martyrij eius ſcripſit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c. 7. paſſumq. tradit æra 891. a Chriſto autem anno 853. To. 10. A. 853. n. 66.

h *Tryphillij Epiſc.*] Agunt de eodem Græci hac die, necnon recentiores Latinorum. Fuit hic Epiſcopus Ledrenſis in Cypro, vt ſcribit Sozom. hiſtor. lib. 5. cap. 10. & Niceph. lib. 8. cap. 42. Agit de eodem S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. eumq. Conſtantij Imp. temporibus claruiſſe teſtatur: meminit de eodem, vt de viro celebri inter ſcriptores Eccleſiaſticos in epiſt. 84. ad Magnum oratorem. Vnus tantum Metaphraſtes refert eum fuiſſe Epiſcopum Callinicenſem: pluraq. de ipſo refert in vita S. Spiridionis Epiſcopi. Interfuit Tryphillius vna cum Spiridione Concilio Sardicenſi, vt teſtatur Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem Suidas in hiſtoricis. To. 3. An. 325. n. 38.

14 Decimooctauo Kal. Iulij. Luna. D xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

CÆSAREÆ in Cappadocia ordinatio S. Baſilij[a] Epiſcopi, qui tempore Valentis Imperatoris doctrina & ſapientia inſignis, omnibusq. virtutibus ornatus, mirabiliter effulſit, & Eccleſiam aduerſus Arianos & Macedonianos mira conſtantia defendit. Samariæ in Palæſtina S. Eliſæi[b] Prophetæ, cuius ſepulchrum dæmones perhorreſcere S. Hieronymus ſcribit: vbi & Abdias Propheta quieſcit. Syracuſis ſancti Marciani[c] Epiſcopi, qui a B. Petro ordinatus Epiſcopus, poſt Euangelij prædicatio-

cationem a Iudæis occiſus eſt. Apud Sueſſiones ſanctorum martyrum Valerij [d] & Rufini, qui in perſecutione Diocletiani a Præſide Rictiouaro poſt multa tormenta iuſſi ſunt decollari. Cordubæ ſanctorum martyrum Anaſtaſij [e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Conſtantinopoli S. Methodij [f] Epiſcopi. Viennæ ſancti Aetherij [g] Epiſcopi. Apud Ruthenos ſancti Quinctiani [h] Epiſcopi.

IVNII 14.

Plura to. 3.an.354. nu.27.& ſeq.& to. 4.an.362. nu.84.& ſeq.et an. 369.n.44. & ſeq.& an.370.& 371. plura obijt an. 368. n. 2. & ſeq.

BASILII a.] Hæc eſt dies ordinationis eius: natalis autem, cum ex hac vita migrauit, ſupra Kal. Ianuar. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Contigit autem Baſilij ordinatio poſt Euſebij prędeceſſoris obitum, Valentiniano & Victore Conſulibus: eſt annus Domini ſecundum veriorem ſupputationem CCCLXIX. Agit de eius ordinatione S. Gregorius Nazianz. in oratione de laudib. Baſil. & in ea quam habuit in funere patris, inſuper epiſt. 22. 23. 24. ad diuerſos, & 29. ad S. Euſebium Epiſcopum Samoſatenſem cum conueniſſet ad electionem Baſilij. Luculentiſſimum encomium in Sanctum & Magnum Baſilium inſigni oratione deſcripſit Beatus Ephræm Syrus, illuſtris & antiquus Eccleſiæ ſcriptor S. Baſilio σύγχρονος & amiciſſimus. eſt inter nondum impreſſa, quæ a ſe e Græco conuerſa, & ſcholijs, vbi opus eſt, illuſtrata, propediem vna cum alijs eiuſdem auctoris operibus, quotquot hactenus Græce reperiri potuerunt, in lucem editurus eſt R.D. Gerardus Voſſius S. Theologiæ Doctor Germ. mihi Romæ longe amiciſſimus. Encomium autem illud in Magnum Baſilium eſſe S. Ephræm Syri, vel ex ipſa inſcriptione conijcitur, vel quod ſeipſum nō ſemel in eadem oratione encomiaſtica nominet, & quæ ipſi cum Baſilio acciderint, inter alia commemoret. eſt eius exordium: Δότε μοι τὰς ἀκοάς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, διηγήσομαι ὑμῖν καλλίστην διήγησιν. Hoc eſt: Præbete mihi aures, fratres chariſſimi, & pulcherrimam vobis hiſtoriã enarrabo, &c. Quin idem Ephræm eiuſdem ſui ipſius encomij meminit in oratione in Quadraginta Martyres, qua etiam præclaris laudibus exornat eumdem S. Baſilium, retexens eius certamen aduerſus Arianos ſuſceptum. Reperitur & perelegans quædam ſub nomine incerti, ſed antiqui auctoris Græci, ἀνώνυμος, aut ſi malis ἀδέσποτος, antehac non edita, SS. Baſilij & Ephręm, copioſam laudationem vtriuſque continens: quam ex vetuſtorum manuſcriptorum codicum Græcorum collatione, licet anonymam, ſimul cum operibus S. Ephræm, idem auctor breui eſt editurus: qui illam ex probabilibus coniecturis tribuit Amphilochio Epiſcopo, tantorum ſanctorum ſtudioſiſſimo. Incipit autem ἀνώνυμος illa: Ἀδελφοί, διήγησιν βούλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, περὶ δὲ Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. hoc eſt: Fratres, vtilem vobis narrationem inſtitui facere de celebri Baſilio, & Ephræm Syro, &c. Ceteras autem ſanctiſſimi viri in Epiſcopatu res præclare geſtas, per annos ſingulos, vt ſe habuerunt, digeſſimus in Annal. Eccleſ. idcirco hic parcius. Conſule præterea, quæ ſupra notauimus Kalend. Ianuar. in eius obitu.

b *Eliſæi Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio. De eius ſepulchro Samariæ poſito, deq. miraculis ibi fieri ſolitis ſcripſit S. Hieron. epiſt. 27. in epitaphio Paulæ ad Euſtochium, & in Abdiam Prophet. c. 1. in princ. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. c. 6. ignotus auctor apud Iſidor. de vit. & mort. ſanct. c. 36. Niceph. lib. 10 cap. 13. Metaphraſtes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Eliſæo encomium Baſilij Seleuciæ. De Eliſæi reliquiarum tranſlatione facta Alexandriam agit Cedren. in compend. anno ſeptimo Leonis Magni Imp.

c *Marciani Epiſc.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus recentiores, Maurolycus, Molanus, & Galeſinus. Meminit de eodem Sophron. in orat. habita in natali Apoſtol. apud Metaphraſt. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuſcrip. accepta ab eccleſia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquiæ aſſeruantur, illuc tranſlatæ, cum Sarracenorum incurſionibus Sicilia inſula vexaretur. eſt illorum exordium: Poſt triumphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agunt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalend. Nouembr. vbi eius martyrij Acta breui compendio referunt, quomodo a Iudæis occiſus ſit.

To. 1. A. 46. nu. 2.

Cir. An. 303. Rictionarus ſeuiebat in Gallia eo Ann. nu. 124.

d *Valerij & Rufini.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandel. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 2. Petrus item in catal. lib. 5. cap 116.

To. 10. A. 853. n. 68.

e *Anaſtaſij & ſoc.*] Scripſit horum egregium mar-

martyrium S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. cap. 8. eoſq. hac die paſſos teſtatur, æra octingenteſima nonageſimaprima, a Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimotertio.

To. 2. an. 109. n. 53. & 54. plura tom 9. an. 834. n. 13. & ſeq. ann. 829. nu. 13. an. 842. n. 15. & to. 10. an. 843. n. 3. & ſeq. obit[a] an. 847. n. 60.

f *Methodij Epiſcopi.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis: S. Methodij, qui ſanctas imagines oppugnantium errorem grauiſſimis diuinarum ſcripturarum teſtimonijs redarguens, Orthodoxam Eccleſiæ Dei fidem protegens, multas ærumnas ab hæreticis perpeſſus, pro ſancto venerabilium imaginum cultu conſeruando laborans, æternam requiem adeptus, peccatorum remiſſionem nobis expoſcit. Eius natalis celebratur in ſanctiſſimo ſacello, in quo pretioſæ eius reliquiæ intra diuinum templum celeberrimorum Apoſtolorum repoſitæ ſunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequam ordinatus eſſet Epiſcopus, functus eſt legatione Apoſtolica, miſſus a Leone III. Rom. Pontifice Conſtantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus eſt Epiſcopus, annò Domini octingenteſimo ſeptimo, vt teſtatur Anaſtaſius Biblioth. in epiſt. ad Carolum Caluum, apud Sur. tom. 5. in Dionyſio, vbi hæc habet de S. Methodio: Hic a Sede Apoſtolica Conſtantinopolim presbyter miſſus, eiuſdem vrbis tenuit Pontificium, & ex tunc inter Sanctos ab omnibus ob ſuæ confeſſionis & agonis certamen veraciter veneratur & colitur, &c. De eodem Cedren. in Michaele Imperatore, vbi etiam agit de alia legatione, qua Conſtantinopoli miſſus eſt Romam; de qua item Glicas in Theophilo Imp. De huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro apud Metaphraſt. 13. Martij. Migrauit ex hac vita anno Domini octingenteſimoquadrageſimoſeptimo, vt teſtantur Acta S. Ioannicij Abb. vbi & alia plura de Methodio, apud Metaphraſt. die 4. Nouembr. Lippom. to. 5. & Sur. to. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Methodius Epiſcopus Patarenſis, ſanctitate & eruditione conſpicuus, quem citat S. Ioannes Damaſcen. orat. 3. de imag. in fin. de quo Græci in Menologio ad 10. kal. Iunij. Alius item Methodius Epiſcopus Tyri, de quo infra ad 14. Kalen. Octobr. Ijdemq. tres omnes ſelectiſſima lucubrationum ſuarum monumenta reliquerunt.

g *Aetherij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado in chron. anno Domini 604. numeraturq. hic vigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. temporibus Dagoberti Regis Francorum.

To. 2. an. 205. n. 30.

h *Quinctiani Epiſcopi.*] Agunt de eodem Vſuardus, & alij; ſed cum presbyterum dicunt, errare noſcuntur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 36. & lib. 3. c. 2. Sigebert. in chron. anno 506. Reperitur hic interfuiſſe Concilio primo Aurelianenſi habito temporibus Clodouei, necnon Aurelianenſi quinto temporibus Childeberti eius filij. Habetur mentio de eodem in rebus geſtis S. Galli Epiſcopi Aruernenſis.

To. 6. an. 506. nu. 3. an. 507. n. 11. & an. 514. n. 37. de codē 13. Nouembr.

15 Decimoſeptimo Kal. Iulij. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

IN Lucania apud Silarum flumen natalis ſanctorum martyrum Viti [a], Modeſti, atque Creſcentiæ, qui ſub Diocletiano Imperatore e Sicilia illuc delati, ibidem poſt ollam feruentis plumbi, poſt beſtias & cataſtas diuina virtute ſuperatas [b], curſum glorioſi certaminis peregerunt. Doroſtori in Myſia S. Heſychij [c] militis, qui cum beato Iulio comprehenſus, ſub Maximo Præſide poſt eum martyrio coronatus eſt. Cordubæ in Hiſpania ſanctę Beníldis [d] martyris. Zephyrij in Cilicia ſanctæ Dulæ [e] martyris, qui ſub Præſide Maximo ob Chriſti nomen virgis cæſus, in craticula poſitus, feruenti oleo incenſus, aliaq. paſſus, martyrij

palmam victor accepit. Palmyræ in Syria ſanctorum martyrum Lybiæ [f] & Leonidis ſororum, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuerſa tormenta ad coronam martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depoſitio ſancti Landelini [g] Abbatis. Aruernis ſancti Abrahæ [h] confeſſoris, ſanctitate ac miraculis illuſtris.

IVNII 15.

To. 2. an. 503. nu. 120. VITI, *Modeſti, & Creſcentia* a.] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis codicibus manuſcriptis primum edidit Mombrit. tom. 2. Petrus in catalog. lib. 5. cap. 118. in compendium redegit; fuſius eadem Sur. tom. 3. Habemus eadem manuſcripta vetuſto charactere Longobard. Corpus venerandum S. Viti tranſlatum eſſe Roma Pariſios, ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 755. Inde vero (vt idem ait) in Saxoniam delatum eſt anno a Chriſto 836. vnde, inquit, Franci teſtati ſunt, quod ab illo tempore gloria Francorum in Saxones tranſlata eſt. De eadem tranſlatione & religioſo cultu S. Viti apud Saxones, plura ſcribit Vuitichindus libro 1. geſt. Saxon. Saxo Grammat. hiſt. Dan. lib. 14. Martin. Polon. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. cap. 6. nouiſſime Sur. tom. 7. ex auctore recitat, qui præſens interfuit, factamq; refert dicto anno Domini 836. Indict. 14. Ludouici Imp. anno 23. Quod pertinet ad tranſlationem aliorum ſanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Tranſalpinas prouincias ſæpe factas: noſſe debemus id agi cœptum eo tempore, quo Fräci Romanam Eccleſiam a Longobardis alijsq; tyrannis vindicantes, multis officijs de eadem ſunt optime meriti: quod enim olim alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus conſequi cœperunt. Nam vetus Romanæ Eccleſiæ conſuetudo non tantum abhorruit vt corpora ſanctorum Roma transferri pateretur, verum nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquomodo permiſit. In hac ſententia S. Gregorius in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. ad Conſtantiam Aug. hæc ait: Romanis namque vel totius Occidentis partibus omnino intolerabile eſt & ſacrilegum, ſi ſanctorum corpora tangere quis fortaſſe voluerit: quod ſi præſumpſerit, certum eſt quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum conſuetudine, qui oſſa leuare ſanctorum ſe aſſerunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His conſentiunt, immo & planius declarant ea quæ S. Germanus ac eius collegæ legati Apoſtolici reſcripſerunt ad Hormiſdam Papam ſub Conſulatu Ruſtici, anno Domini 520. Conſtantinopoli cum eſſent; & inter alia hæc verba: Iuſtinianus filius veſter magnificus, res conuenientes fidei ſuæ faciens, baſilicam Apoſtolorum, in qua deſiderat SS. Apoſtolorum Petri & Pauli & B. Laurentij reliquias eſſe, conſtituit: ſperat per paruitatem noſtram, vt prædictorum ſanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri ſecundum morem Græcorum; & nos contra, conſuetudinem Sedis Apoſtolicæ expoſuimus. accepit rationem. Et quia talis eſt eius feruor fidei, qui meretur quicquid de Sede Apoſtolica depopoſcerit; & talis eſt, qui ſperat vnde & ſalus animæ & fidei accreſcat: talibus deſiderijs poſtulata competit non negare. Vnde ſi beatitudini veſtræ videtur, Sanctuaria Beatorū Apoſtolorum Petri & Pauli, ſecundum morem ei largiri præcipite; & ſi fieri poteſt, ad ſecundam cataractam ipſa Sanctuaria deponere, veſtrum eſt deliberare, &c. Extant ad eoſdem legatos Hormiſdæ Papæ de eadem re ſcriptæ litteræ, aliæ itidem ad Iuſtinianum, ſignificantis ſe tantum Sanctuaria mittere. extant dictæ litteræ apud nos manuſcriptæ ex codice Vaticano acceptæ. Per Sanctuarium autem, velum intelligere debemus, quod S. Gregorius in nuper citata ad Cōſtantiam epiſtola Brandeum appellat, ex quo ſanguis effluxit, cum a ſancto Leone Papa (vt ait) forcipibus incideretur. alibi autem idem appellat velamen, quod admoueri ſolitum erat ſanctis martyrum corporibus, vt lib. 4. epiſt. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret. 4. Brandeum item appellat velum illud Ioannes diac. in vita ſancti Gregor. lib. 2. c. 42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina oſſium, vel tenuem raſuram illorum, ſed tantum velum ſacris admotum reliquijs, pro magno munere conſueuiſſe Romanos Pontifices ad clariſſimas perſonas, illas cupientes, tranſmittere. Græcorum autem ab his fuiſſe diuerſam conſuetudinem, ex prædictorum aſſertionibus vidimus. To. 1. an. 55. n. 12. & ſeq.

b *Superatas.*] Beda & Ado in ſuis Martyrologijs inter alia tormenta addunt, ſanctum

Vitum

Vitum a Valeriano Iudice catomis cæſum, alij codices habent, Catomo cæſum. Molanus multum laborat circa huius vocis intelligentiam; multaq. erudite cum dicat, nec tamen rem aſſecutus ſibi ipſi viſus eſt. Arbitratus ſum aliquando textum eſſe deprauatum, vt pro catomis, latomijs, ſit reſtituendum. de eo etiam genere tormentorum hæc Iſidorus lib. 5. Orig. Latomia (licet alij plerique codices habeant Lautumna) eſt ſupplicij genus ad verberandum aptum, inuentum a Tarquinio Superbo ad pęnas ſceleratorum. Iſte enim prior latomia, ſeu lautumias, tormenta, fuſtes, metalla, atque exilia adinuenit, &c. Acquieſcerem prædictæ Iſidori interpretationi, niſi Feſtus, Liuius, Plautus, alijq. antiquiores latomias, ſeu latumias, vel lautumias (vt legitur apud Plautum in Penul.) lapidicinas intelligerent, vel ipſa loca cæſis lapidibus execta: quo ſenſu & carcer Syracuſanus, de quo Cic. in Ver. lib. 7. latomia eſt appellatus, ſic & omnis carcer, vt l. 9. ff. ex quibus cauſis maior: Incluſos veluti latomijs, vinctorum numero haberi placet: quia nihil intereſt, parietibus, an compedibus teneantur. Habent eamdem vocem, catomum, Beda & Ado die 18. Nouembris in Romano mart. ſed in alio ſenſu, cum dicant: Catomo ſuſpendi eum ac verberari iuſſit: per catomum vinculum quoddam intelligentes, quo martyr ad verbera ſuſpenſus eſſet. Atrideret mihi quod Molanus e Græca voce deducit, vt κάτωμος, idem quod demiſſis armis, pedibus videlicet in altum ſuſpenſis, ſic martyr ad verbera expoſitus fuerit: ſed quoniam eiuſmodi non leguntur in Actis eiuſdem martyris, neque apud Prudentium in Romano, neque apud alios qui paſſionem eius retexerunt: ſicut ipſe, ita & ego his minus aſſentior. Sed cum ſecundam editionem noſtrarum Notationum meditarer, accidit vt de re adeo ambigua agerem cum noſtro domino Latinio, viro inſigniter erudito, & in rebus Eccleſiaſticis admodum verſato, quem eiuſmodi reperi eſſe ſententiæ, vt idem eſſet, catomis aliquem cædere, quod ſolent ludimagiſtri ad humeros alicuius appenſis pueris in eorum nates infligere verbera. Sicq. tum Vitum, tum Baridam, quod pueri eſſent, puerorum more iuſſos eſſe virgis verberari. Ceterum more puerorum, maioris ignominiæ irrogandæ cauſa, haberi apud Victorem cęſum eſſe catomis venerabilem ſenem Thomam ſanctiſſimum Epiſcopum: quod ille de perſecut. Vuandal. lib. 1. ſic deſcribit: Quodam tempore venerabilem ſenem in publica facie catomis ceciderunt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul κατωμίζειν vti pro, in humeros leuare aliquem. Probantur hæc a nobis, eoq. magis, quod Ioſephus in in Iudaicis Antiq. lib. 5. cap. 10. κατωμαδὸν, vtitur pro eo quod habet Latina verſio, humeris impoſitas Gazæ portas a Samſone. quod & obſeruat Suidas in verbo κατωμαδὸν.

c *Heſychij*] De eo item Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. cap. 56. & in Iulio martyre eod. lib. cap. 119. & alij recentiores.

To. 2. An. 228. nu. 2

d *Benildis.*] Scripſit nobile certamen eius S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. cap. 9. paſſamq. tradit æra octingenteſima nonageſimaprima, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoterrio.

To. 10. A. 853. n. 71.

e *Dula.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, vbi de eo pluribus; fuſius autem Metaphraſtes, quem Latine a ſe redditum recitat Lippom. tom. 7. ex quo Sur. to. 3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin. lib. 5. c. 27. & alij.

Cir. An. 280.

f *Libya & Leonidis.*] Harum martyrium narrat S. Brienna in Actis S. Febroniæ, quæ extant adud Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, ſorores illas duas, quæ martyrium glorioſe pertulerunt: e quibus Libya ipſa gladio percuſſa, capite priuata eſt; Leonis vero in ignem coniecta fuit. Recordare quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium ſuſtinuerit, &c.

Febronia claruit A. 311. vt eo an. nu. 28.

g *Landelini.*] Huius Acta retulit Sur. in to. 3. Diuerſa ab his ſcripta fuiſſe a Philippo Abb. teſtatur Molan. in addit. ad Vſuar. qui & de eo pluribus agit in Indic. SS. Belg. Trithem. etiam de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib 3. cap. 100. eumq. claruiſſe ait anno Domini 660. Conſtat quidem vixiſſe temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi ſuſcepit, nauiterq. impleuit.

To. 8. A. 650. nu. 2.

h *Abraha.*] Scripſit eius res geſtas Gregor. Turon. lib ſanctor. Patrum cap. 3. Agit de eodem in hiſt. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 21. in fin. De hoc ipſo ſcripſit egregium epitaphium Sidonius Apol. quod vna cum epiſtola dedit ad Voluſianum Epiſcopum lib. 7. epiſt. 18. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum ſexageſimum.

To. 6. An. 480. n. 13. An. 480. nu. 13.

xj. F **Sextodecimo Kal. Iunij. Luna.** 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VESONTIONE in Gallijs ſanctorum martyrum Ferreoli[a] presbyteri, & Ferrutionis diaconi, qui a beato Irenæo Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſſi, poſtea ſub Claudio Iudice diuerſis pœnis excruciati, gladio feriuntur. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Quirici[b] & Iulittæ matris eius, ſub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cum matrem, quæ ante Alexandrum Præſidem neruis diriſſime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta vero, poſt dira verbera & grauia tormenta, martyrij ſui curſum obtruncatione capitis impleuit. Moguntiæ paſſio ſanctorum Aurei[c], & Iuſtinæ ſororis eius, & ceterorum martyrum, qui ſynaxim in eccleſia agentes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati ſunt. Amathuntæ in Cypro ſancti Tychonis[d] Epiſcopi, tempore Theodoſij Iunioris. Lugduni depoſitio beati Aureliani[e] Epiſcopi Arelatenſis. Nannete in Britannia Minori ſancti Smiliani[f] Epiſcopi & confeſſoris. Miſnæ in Germania ſancti Bennonis[g] Epiſcopi. In Brabantia ſanctæ Lutgardis[h] virginis.

IVNII 16.

Cir. An. 190. FERREOLI *& Ferrutionis* a.] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium deſcriptũ habetur in Actis SS. Felicis & Fortunati, apud Sur. to. 2. die 23. April. & to. 7. De miraculis ad ipſorum ſepulchrum agit Greg. Turon. lib. de glor. martyr. cap. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Epiſcopus Vienenſis, de quo ſuo loco plura inferius ad 14. Kalend. Octobris.

To. 2. A. 305. n. 15 b *Quirici & Iulitta.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio Idibus Iulij, vbi Tarſi Ciliciæ eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod verum eſſe, legitima eorumdem Acta teſtantur. Ex his plerique Latinorum ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Exciderunt proculdubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & ſubſannandi tribueretur occaſio, procul reiecit in Decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſtin. 15. cap. Sancta Rom. Diuerſa omnino ab illis cenſentur ea quæ recitat Metaphraſtes, quæ & retulit Lippom. in tom. 6. & Sur. in tom. 3. necnon Mombrit. licet paulo diuerſe in tom. 2. quorum ſummam Græci referunt in Menologio, & hic breuius comprehenſa narrantur. Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. poſt Lippomani & aliorum eruditorum ſententiam, dum probat eadẽ a Metaphraſte edita Acta prædictorum martyrum, addit Gelaſium non intellexiſſe de illis ipſis Actis Græce conſcriptis, ſed quæ Latine edita in vet. manuſcrip.

habent.

habentur: ea videlicet, quorum eſt exordium: Domino fratri & coepiſcopo Zoſimo Theodorus, &c. De erudito ac prudentiſſimo viro quid iure dicam, nihil habeo, niſi hoc vnum, quod inciderit in eadem Acta deprauata. Siquidem illa Acta Quirici & Iulittæ, quæ ſcripſit Theodorus Epiſcopus ad Zenonem coepiſcopum, quæ & in vetuſtiſſimo codice habemus in noſtra bibliotheca, ſunt ſane eiuſmodi, vt in omnibus conueniant cum ijs quæ vel Metaphraſtes edidit, vel in Græcorum Menologio, vel hic ſummatim collecta narrantur: ſed & eo fideliora exiſtimanda ſunt, quod certus inſcribitur auctor, qui (vt ipſe profitetur) in id præſertim incumbit, vt vera certaq. de ijſdem ſanctis martyribus Acta ex antiquis monimentis edendo, falſa illa, vt ait, inſulſe, mendaciter, ac denique hæretice a Manichæis de ijſdem ſanctis conſcripta, abolenda, & ab eccleſia Catholica prorſus proſcribenda curet. Ex huiuſmodi Theodori Epiſcopi præfatione ſatis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta a Gelaſio improbata: de eo enim Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratione digeſtus, vt merito huic coaptetur illa ſententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (inquiens) ranæ & culices digni ſunt iſta ſcriptura. Nam (quia textus ille ſatis declarat) datur conijci (Deo amabilis) vt Manichæorum ſit iſta deſcriptio, qui crucem Chriſti ſcandalum & ſtultitiam putant. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & ſinceriſſima iſtorum Acta edidit, accepta (vt ait) a Martiano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat a Zenone Iſauriæ Epiſcopo. Exſcripſiſſe ea Theodorus videtur temporibus Iuſtiniani Imp. longe ante tempora Metaphraſtis. Tranſlata fuiſſe horum ſanctorum martyrum corpora in Gallias per S. Amatorem Epiſcopum Antiſiodorenſem, prædeceſſorem S. Germani, cum in Oriente peregrinatus eſſet, tradit Mombrit. vbi ſupra.

An. 524. c *Aurei & Iuſtinæ.*] Agunt de his hac item
Fer. die Beda, Ado, & recentiores. De graſſatione barbarorum in Moguntinam eccleſiam ſcribit in primis Ammianus Marcellinus libro 27. itemq. S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. An autem illarum cladium tempore hi paſſi ſint, vel quando poſtea Attila irrupit in Gallias, nobis non ſatis eſt exploratum. Sane quidem tam S Hieron. quam Ammianus teſtantur, tunc temporis multa millia hominum fuiſſe Moguntiæ in eccleſia trucidata. De miraculis S. Aurei conſcriptum eſſe libellum, teſtatur Molanus in annot. ad Vſuardum.

cir.a.400. d *Tychonis Epiſc.*] De eo item hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hunc a S. Epiphanio Epiſcopo Salaminæ Cypri fuiſſe ordinatum Epiſcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

e *Aureliani Epiſcopi.*] De eo hac die Vſuar- To.7. an.
dus, Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium 550.n.12.
dicunt, atque ita ſubſcribitur Concilio Aurelianenſi quinto: cui lectioni conſentit ſancti Gregorij Papæ epiſtola ad Vigilium Epiſcopum Arelaten. 115. lib. 7. regiſt. Indict. 2. At vero Aurelianus, & non Aurelius dictus habetur in Actis quintæ Synodi. Ad hunc ipſum Aurelianum Epiſcopum Arelatenſem extat epiſt. Vigilij Papæ, quæ recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianẽſis, cui interfuit Aurelianus, celebrata eſt anno triceſimooctauo Childeberti filij Clodouei Regis Francorum; eſt annus Dñi quingenteſimus quinquageſimusſecundus.

f *Similiani Epiſcopi.*] Vſuardus de eodem hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcript.

g *Bennonis Epiſc.*] Hunc Hadrianus Sextus
Rom. Pont. numero Sanctorum adſcripſit, vt To.1. an.
ex eius Actis apparet: idq. in eiuſdem Ha- 1117. nu.
driani Itinerario teſtatum habetur. Scripſe- 6.
rat iam olim Trithemius Abb. ad Iulium Papam epiſtol. 64. id expoſcente Georgio Duce, pro canonizatione S. Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: Vita Bennonis ſanctiſſima, plena virtutibus, a vetuſtioribus ſuiſq. contemporaneis luculenter habetur deſcripta: & multa quotidie in eccleſia Miſnenſi ad eius tumulum fiunt miracula. Hæc ille. De eodem Cochlæus in comment. de Act. & ſcript. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Pontificium diploma, quod hactenus aſſeruatur Romæ in Eccleſia S. Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem ſignificatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, qui fuit 31. Maij, a dicto Pontifice canonizatos eſſe ſanctum Bennonem Epiſcopum Miſnenſem, & S. Antoninum Archiepiſcopum Florentinum, ſolemnitatemq. Sancti Bennonis relatam eſſe ad decimamſextam diem menſis Iunij, atque ab eodem Pontifice conceſſam plenariam Indulgentiam, eandem Eccleſiam ea die viſitantibus. Huius autem præclariſſimas res geſtas Hieronymus Emſer ſcriptis mandauit: recitantur apud Sur. to. 7. Ibidem eſt eiuſdem auctoris carmen, & ſacer hymnus Bartholomæi Steni. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1106. ætatis ſuæ nonageſimoſexto, ſedis autẽ quadrageſimo.

h *Lutgardis.*] Eius Acta conſcripſit Tho- Obijt an.
mas Cantipratenſis, deſcripſit vero Sur. to. 3. 1246.
De ea item agit Molanus in Indic. ſanct. Belgij, & in additione ad Vſuard. hac die. Defuncta eſt anno Domini milleſimo duceнteſimo quadrageſimoſexto.

x. G Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMÆ natalis ſanctorum ducentorum & ſexagintaduorum martyrum, qui in perſecutione Diocletiani pro fide Chriſti necati, poſiti ſunt via Salaria veteri ad Cliuum Cucumeris. Tarracinæ ſancti Montani [b] militis, qui ſub Hadriano Imperatore & Leontio Conſulari, poſt multa tormenta, martyrij coronam accepit. Apud Venafrum ſanctorum martyrum Nicandri [c] & Marciani, qui in perſecutione Maximiani capite cæſi ſunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Manuelis [d], Sabelis, & Iſmaelis, qui pacis cauſa apud Iulianum Apoſtatam pro Rege Perſarum legatione fungentes, cum Imperatoris iuſſu idola venerari compellerentur, idq. conſtanti animo recuſarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia ſanctorum martyrum Iſauri [e] diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienſium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati ſunt. Ameriæ in Vmbria ſancti Himerij [f] Epiſcopi, cuius corpus Cremonam tranſlatum eſt. In pago Bituricenſi ſancti Gundulphi [g] Epiſcopi. Aurelianis ſancti Auiti [h] presbyteri & confeſſoris. In Phrygia ſancti Hypatij [i] confeſſoris. Item ſancti Beſſarionis [k] anachoritæ. Piſis in Tuſcia ſancti Raynerij [l] confeſſoris.

I V N I I 17.

To. 2. an. 303. nu. 315. DVCENTORVM *ſexagintaduorum Martyrum* a.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Poſiti dicuntur ad Cliuum Cucumeris: eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt conſtat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exſcripſimus ex manuſcripto Vatican. lib. Cenſuum.

cir. a. 130. b *Montani.*] Cuius vitæ Acta accepimus ab eccleſia Caietana. eſt illorum exordium: Montanus miles & ciuis Romanus, &c.

To. 2. an. 303. nu. 120. c *Nicandri & Marciani.*] Horum illuſtre martyrium etiam in Orientali Eccleſia anniuerſaria die recolitur: agunt etenim de his Græci in Menologio ſexto Id. Iunij, vbi paſſionis ipſorum cruciamenta his verbis narrantur: Certamen ſanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Chriſtianę fidei confeſſioné ſub Præſide Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationem adigi nó poſſent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelſis trabubus ſuſpenſi, atque detracti, ſuper carbones ignis extenſi, virgis deſuper verberantur, ſalſoq. aceto perfuſis plagis, teſtis acutis perfricantur, lapidibus ora contuſa, & facies confractæ, poſtremo linguæ gladio exciſæ, & enſe percuſſi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. cap. 90. nonniſi vltimum horum ſupplicium refert: additq. paſſos eſſe prid. Non. Iunij inter Atiná & Venafrum; corpusq; Nicandri Venafrum, Marciani vero Atinam ait

delatum:

delatum:porro Nicandri vxorem,quæ virum ad martyrium roborauerat, poſt triduum capitalem ſubijſſe ſententiam, tradit. Vigent hactenus in Æquicolis horum martyrũ priſcæ memoriæ. S. Nicãdri eccleſiam apud Vrbem poſitam via Lauicana, Gelaſius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Rom. Pont. Petrus diac.bibliothec. Caſſin. in libro de viris illuſtr. eiuſdem monaſterij c. 45. teſtatur a Petro eiuſdem cœnobij diacono ſcriptum eſſe ſermonem legendum in vigilijs prædictorum martyrum, additumq. ab eodem officiũ eccleſiaſticum recitandum in die eorum celebritatis. Horum martyrum Acta manuſcripta extant bibliothecæ noſtræ Congregationis.

To. 4. an. d *Manuelis, Sabelis, & Iſmaelis*]Græci etiam
362.n.47. de his in Menolog. hac die, ibiq. eorum cer-
& ſeq. tamen referunt; vberius autem Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis; eadem & Lippom.to.6.& Surius recitat to. 3.

e *Iſauri diac. & ſoc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ibiq. eorum martyrium explicant.

Tranſla- f *Hinerij Epiſc.*] De quo Petr.in catal.lib. 15.
tio a. 965. c. 122.& Molanus in addit.ad Vſuardum.

g *Gundulphi Epiſc.*] De eodem Molan. in addit.ad Vſuar.& Galeſin.in ſuo Martyrol.

h *Auiti presbyteri.*] Agũt de eodem hac die To. 7. an.
Vſuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud 542.nu.7.
Bedam Vitus pro Auito mendoſe legatur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 3. cap. 6. idemq. de alio Auito Abbate libro de glor.confeſſ.ca.99. De eodem Auito presbytero, de quo agimus, ſcribit Ado Vien. in chron.& Sigebert. in chron. anno 495. Eius vero res geſtas atq. miracula edita fuſius ſcripta refert Sur. tom. 3. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Viennenſis, qui ſecũdus ſedit poſt S. Mamertum, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit & alius eiuſdem nominis in Oriente Auitus monachus, cuius meminit Suidas.

i *Hyparij.*] De quo itẽ Græci agunt in Menologio, eiuſq. Acta ibidem paucis referunt.

k *Beſſarionis*] Græci itidẽ de eo in Meno- To. 9. an.
logio, eiuſq. vitam breui compendio compre- 820.nu.9.
henſam referunt. Eſt frequens mẽtio de Beſſarione, eiuſq. diſciplina, in Vit. Patr. par. 2.

l *Raynerij.*] Agit de eodem Molan.in addi- Obijt an.
tionibus ad Vſuardum edit. 2. teſtaturq. eum 1161.
ex hac vita migraſſe anno Domini 1161.

18 Quartodecimo Kal. Iunij. Luna. A ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	C	A	B	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMÆ via Ardeatina natalis ſanctorum martyrum Marci [a] & Marcelliani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti, & ad ſtipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperunt: cumq. non ceſſarent laudare Chriſtum, lanceis per latera transfixi, cum gloria martyrij ad ſiderea regna migrarũt. Malacę in Hiſpania ſanctorum martyrum Cyriaci [b] & Paulæ virginis, qui lapidibus obruti, inter ſaxa animas cælo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S. Leontij [c] militis, qui ſub Hadriano Præſide, vna cum Hypatio Tribuno, & Theodulo, quos conuertit ad Chriſtum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrij. Eodem die S. Ætherij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani poſt ignes & alios cruciatus gladio cæſus eſt. Alexandriæ paſſio S. Marinæ [e] virginis. Burdigalæ S. Amandi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Saccam in Sicilia S. Calogeri [g] Eremitæ, cuius ſanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Sconaugiæ ſanctæ Elizabeth [h] virginis, monaſticæ vitæ obſeruantia celebris.

To. 2. an. 284. n. 11. & ſeq. & ann. 286. nu. 23.

MARCI & *Marcelliani* a.] De his Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes. Scriptę ſunt horum res geſtæ in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. to. 1. die 20. Ianuar.

b *Cyriaci & Paulæ.*] Vſuard. itē de his hac die, Petrus in catal. lib. 5. c. 125. Vaſæus in chron. item Flos SS. Hiſp. & Theſ. concion. to. 2.

To. 1. an. 80. nu. 3.

c *Leontij*] Agunt de eo & Græci in Menol. vbi & eius Acta ſummatim collecta narrantur, quæ prolixius Metaphraſt. eſt proſecutus, ex quo Lippom. to. 7. & Sur. to. 3. referunt eadem. Meminit huius Leontij, vt perilluſtris martyris Theodoretus in commentario de Euangelica veritate lib. 8. de Martyribus in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædif. Iuſtin. Imp. eidem martyri ab eodē Iuſtiniano extructam eſſe magnificētiſſimā baſilicā. Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leontij mart. cuius mentio eſt in Quinta Synodo, act. 1.

Circa an. 300.

d *Aetherij*] Græci itidē de eo agunt in Menologio, eiuſq. martyrium paucis deſcribunt.

Corpus tranſlat. Venet. a. 1113. Pet. in catal.

e *Marinæ.*] De ea & Ado hac die, qui martyrem eam dicit; cui tamen vet. manuſcript. contradicunt. Hæc etenim illa eſt, quæ virili habitu monaſticā exercuit diſciplinam, Marinuſque nomine dicta eſt: cuius res præclare geſtæ narrantur in Vit. Patr. par. 1. c. 44. Petr. in catalog. lib. 6. c. 108. ex quibus & alij accepere.

To. 5. an. 431. num. 195.

f *Amandi Epiſc.*] De eodē antiquæ tabulæ, ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vſuardū. Succeſſit hic S. Delphino, ad quē extant Paulini epiſtolæ, qui & ad Amandum ſæpius ſcripſit; extantq. ſex ad eum datæ epiſtolæ, quarum aliquæ ſcriptæ videntur antequam eſſet Epiſcopus, cum adhuc S. Delphinus ſuperſtes eſſet. Meminit eiuſdē Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 19. & de glor. conf. ſſ. c. 45. Claruit temporibus Honorij Imperatoris. Huic accepta ferimus ea quæ S. Paulini Epiſcopi Nolani reperiuntur ſcriptorum monumenta: cum ille, ſicut diuitiarum, ac ſui ipſius, ſic & lucubrationum ſuarum contemptor eſſet: & licet eas S. Hieronymus, ac etiam S. Auguſtinus, & alij mirifice prædicarent: ipſe tamen eaſdem floccifaciens, perire ſineret. Tantæ iacturæ occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliquando: Legimus, inquit, in tergo epiſtolæ annotationem epiſtolarum, quas meas eſſe indicatis: nam vere prope earum omnium immemor eram, vt meas eſſe non recognoſcerem, niſi veſtris litteris crediſſem. Vnde maius accepi documentum charitatis veſtræ: quia plus me vobis, quam mihi, notum eſſe perſpexi. Hymnos, quos deſiderabam, accepiſſe gaudeo, &c. Extat hæc Paulini citata epiſtola manuſcript. in archiuo Nolano, quam inde deſcriptam ab erudito viro mei ſtudioſiſſimo R. D. Antonio Agellio Clerico Regulari pro magno accepi munere.

g *Calogeri.*] De eo hac die Maurol. qui illū ipſum fuiſſe opinatur, cuius meminit S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cum de interitu Theodorici impijſſimi Regis a ſolitario quodam præuiſo ſermonem habet. De eodē plura Breuiar. Gallic. item Fazel. de reb. Sicul. lib. 6. prioris decad. c. 3. licet in quibuſdam mendoſa. Claruit hic Sanctus & viuēs & poſt obitum multis miraculis, quibus eius ſanctitatem Deus in toto Siciliæ Regno teſtatam fecit. Ipſius nomen in Romanum Martyrologium referri, S. D. N. Clemens VIII. mandauit. To. 7. an. 526. n. 28.

h *Elizabeth virginis.*] De ea & Molan. in addit. ad Vſuard. aitq. eius Acta ſcriptis mandata per Ecbertum monachum; itemq. Einichonem Abb. ipſius laudes ſcripſiſſe tradit Trithem. lib. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 120. pluribus autem lib. 3. c. 315. Obijtq; (vt ait) anno Domini 1165. ſuæ ætatis 36. Obijt an. 1165.

viij. B Tertiodecimo Kal. Iunij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

MEDIOLANI SS. martyrū Geruaſij [a] & Protaſij fratrum: ex quibus priorem tamdiu iuſſit Aſtaſius iudex plumbatis cædi, quouſque ſpiritum exhalaret; ſequentem vero fuſtibus cæſum capite truncari. Horum corpora [b], Dño reuelante, B. Ambroſius ſanguine conſperſa, & ita incorrupta reperit, ac ſi eo die fuiſſent interempti: in quorū tranſlatione cæcus feretri tactu lumen recepit, & plurimi vexati

a dæ-

a dæmonibus liberati ſunt. Rauennæ S. Vrſicini[c] martyris, qui ſub Paulino Iudice poſt plurima tormenta in confeſſione Domini immobilis permanens, capitis abſciſſione martyrium compleuit. Sozopoli ſancti Zoſimi[d] martyris, qui in perſecutione Traiani ſub Domitiano Præſide poſt acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dominum. Aretij in Tuſcia ſanctorum martyrum Gaudentij[e] Epiſcopi, & Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæſi ſunt. Eodem die ſancti Bonifacij[f] martyris, diſcipuli beati Romualdi, qui a Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium in Ruſſiam miſſus, cum per ignem tranſiſſet illæſus, Regemq; ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit. Rauennæ S. Romualdi[g] anachoritæ, monachorum Camaldulenſium Patris, qui collapſam in Italia eremiticam diſciplinam reſtituit, ac mirifice propagauit.

I V N I I 19.

To. 2. an. 171. nu. 4. GERVASII *& Protaſii* a.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Idus Octobris. Feruntur horum res geſtę ſcriptæ a S Ambroſio ex libello Philippi: eas refert Mombrit. tom. 1. Lippom. tom. 1. ac demum Sur. to. 3. Deſcripſit autem & alia horum Acta Metaphraſtes, quæ Lippomanus ſuper diuerſitate narrationum, vtcumque concordare conatus eſt: recitat eadem Sur. to. 3. His non diſſimilia ſunt ea quæ Actis SS. Syri & Euentij intexta habentur: deſcripſit eadem Sur. tom. 7. die 12. Septembris ex manuſcr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambroſij editis nulla de Nazario & Celſo habeatur mentio, vel quod ſub diuerſo Præſide paſſi habeantur, quæ & Lippom. excuſat: ſed quod me maiori difficultate inuoluit, eſt illud in primis, quod non tantum in prædictis nulla habeatur de Nerone mentio, vel alterius cuiuſpiam Imperatoris, ſed Auguſtorum plurium tunc ſimul regnantium idem auctor meminerit; adeo vt ad alia tempora potius quam Neronis illorũ martyrium referre videatur. Huc accedit, quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit; nihil ſane eſt, vt ea ad Neronis tempora poſſint accommodari: ſiquidem nullum tale bellum tunc geſtum eſſe, perſpicuum eſt. Cum itaque ex illis Actis exploratum habeatur, plures Auguſtos tunc ſimul imperaſſe, inſuper & Marcomannicum bellum excitatum eſſe; cogimur vel inuiti in eam ire ſententiam (ſi tamen ea Acta certa firmaq; & Ambroſij eſſe dixerimus) vt credamus hos paſſos eſſe temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Auguſtorum, quorum Imperij anno nono Marcomannicum bellum exortum eſt. Sane quidem nec Beda, nec Vſuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera manuſcripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad 4. Kalend. Maij, vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamen alijs expendenda relinquimus. Meminit eorumdem martyrum S. Ambroſius in Luc. lib. ſeptim. cap. decimotertio.

b *Horum corpora*.] De horum inuentione extat ſermo S. Ambroſij 5. de ſanct. & libro 7. epiſt. quinquageſimatertia, & quinquageſimaquarta, edit. Rom. Agit de eadem S. Auguſt. ſæpius, vt in lib. nono confeſſ. cap. 7. ſerm. 39. de diuerſ. cap. 5. & de Ciuit. Dei lib. 22. cap. 8. Paulinus in vita S. Ambroſij, auctor libri de vita perfecta apud Hierony. tom. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum cap. 47. Legi & de ea hymnum in Breuiar. Tolet. Conſtat autem prædictorum ſanctorum martyrum reliquijs quamplurimas eccleſias eſſe locupletatas, eorumq; nomine erectas eſſe memorias. Romæ etenim Veſtina illuſtris femina in ipſorum honorem baſilicam conſtruxit, quam S. Innocentius Papa dicauit, & titulo exornauit, Veſtinæq; Titulus, vel ſanctorum Geruaſij & Protaſij dictus reperitur de his in lib. de Roman. Pontificibus in Innocentio Papa, & in regiſt. S. Gregor. lib. 9. epiſt. 22. Dicitur hodie Titulus S Vitalis, cuius ornamento inſignitus eſt presbyter Cardinalis Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſi- Inuentio To. 4. an. 387. n. 37.

mus Donatus Cæſius, de noſtra Congregatione optime meritus. Sanctus Paulinus eorumdem reliquias in Fundana baſilica a ſe erecta collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuerum epiſt. 12. S. Gaudentius eadem ſacra pignora condidit in baſilica ad Concilium Sanctorũ dicta, vt ipſe refert in ſerm. de eius dedicatione habito. Gallia etiam fere tota iiſdem reliquijs ditata eſt. Teſtis eſt de his Gregor. Turonen. vbi ſupra cap. 47. cum de his agẽs, ait: Per totum Galliarũ ambitum, Deo propitio, ſunt delatæ. Et paulo poſt: Ex hoc enim eorum reliquiæ affatim collectæ, per vniuerſam Italiam & Galliam ſunt diuiſæ. Idemq; lib. 10. c. 31. hiſt. Franc. agens de eccleſia erecta Turoni, ibi horum reliquias poſitas, eorumq. nomine eam appellatam eſſe teſtatur. Pariſijs etiam in baſilica S. Vincentij eas eſſe poſitas, teſtatur Aim. lib. 2. cap. 20. Ad Noricos vſque eaſdem eſſe delatas, ſcribit Eugipius Abbas in vita S. Seuerini Noricorum Apoſtoli. Conſtat inſuper tranſmarinas Africanæ eccleſiæ oras tantis fuiſſe muneribus exornatas. Cum etenim ſcribat S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. in Victoriana villa nomine prædictorum martyrum erectam eſſe memoriam; conſequens eſt, vt eorum martyrum reliquijs minime caruerit. nam abſque reliquijs martyrum in eorum honorem eccleſias erigi prohibuerat Concilium Africanum can. 50.

Cir. ann. 160. Acta apud Fer e *Vrſicini.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recenſet eius Acta Petrus Damiani in ſerm. de SS. Vitale & Valeria: refert eum Sur. to. 2. die 28. Aprilis, & Mombrit. in ſancto Vitale tom. 2. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. Venantius Fortun. in vita S. Martini lib. 4. agens de Sanctis Rauennatis eccleſiæ, hos ſcribit verſus. rar. ſub Nerone paſsũ habet.

Inde Rauennatum placitam pete dulcius vrbẽ,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora,
Mitis & Vrſicini, Pauli ſub ſorte beati,
Rurſus Apollinaris pretioſa limina lambe.
Fuſus humi ſupplex, & templa per omnia curre.

d *Zoſimi.*] De eodem item Græci hac die in Menologio. Deſcripſit eius Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lippom. in to. 7. & Sur. tom. 3. hac die. To. 2. an. 109. n. 37.

e *Gaudentij, & Culmatij.*] Horum Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Aretina. Cir. ann. 364.

f *Bonifacij.*] Huius egregia facta Petrus Damiani conſcripſit in vita S. Romualdi, quæ extat apud Lippom. tom. 8. & Sur. tom. 3. hac die. Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annum Domini milleſimum. To. x. an. 997. nu. 3. & ſeq. & To. 11. an. 1008. nu. 6. & ſeq.

g *Romualdi.*] Scripſit (vt nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eum affirmat vixiſſe annos centum viginti, quorum viginti in ſæculo, tres in cœnobio, reliquos vero exegit in ſolitudine. Translatum tradunt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. Translationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus. De eodem Sancto vide ſuperius die 7. Februarij. T. x. ann. 974. n. 2. To. 11. an. 1027. nu. 14. obitus

vij. G Duodecimo Kal. Iulij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Siluerij [a] Papæ & martyris, qui cum Anthimum Epiſcopum hæreticum ab Agapito prædeceſſore ſuo depoſitum reſtituere noluiſſet, agente impia Theodora Auguſta, a Belliſario in exilium pulſus ad inſulam Pontiam [b], ibidem pro fide Catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depoſitio S. Nouati [c], filij B. Pudentis Senatoris, & fratris S. Timothei presbyteri, & ſanctarum Chriſti virginum Pudentianæ & Praxedis, qui ab Apoſtolis eruditi ſunt in fide. Horum domus in eccleſiam commutata, Paſtoris Titulus appellatur. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Pauli [d] & Cyriaci. Petræ in Paleſtina ſancti Macarij [e] Epiſcopi, qui ab Arianis multa paſſus, in Africam relegatus

relegatus quieuit in Domino. Hiſpali in Hiſpania ſanctæ Florentiæ [f] virginis, ſororis ſanctorum Leandri & Iſidori Epiſcoporum.

I V N I I 20.

To. 7. an. 536. num. 122. Obitus a. 540. nu. 2. & ſeq.

SILVERII *Papæ*.] De quo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui. Succeſſit hic Agapeto, anno Domini 536. Egimus de eo cumulate in Annalibus Eccleſiaſticis. Illic de Beliſario, cuius hic habetur mentio, locupletius; vbi & de eius calamitate plura diximus.

b *Ad inſulam Pontiam*.] Licet hæc de inſula Pontia in libro de Romanis Pontificibus ſcripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodem ſæculo claruit, in Breuiar. hæreſ. Neſtorianæ & Eutych. cap. 22. aperte teſtatur, S. Siluerium miſſum fuiſſe in exilium Pataram Liciæ: ſed loci illius Epiſcopo apud Iuſtinianum agente, Romam reuerti iuſſum, ab aduerſarijs in Palmaria inſula eſſe detentum; illicq. cuſtoditum, inedia defeciſſe. Hæc cum ſcribat Liberatus, ac de Pontia inſula verbum nullum faciat; exiſtimamus (niſi ſit error in codice) ipſum erraſſe in nomine inſulæ, cum ſint ſibi proximæ, ac Palmariam loco Pontiæ poſuiſſe.

To. 2. an. 109. n. 56. & an. 159. num. 8. & ann. 162. per totũ.

c *Nouati*.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta a Paſtore presbytero ſcripta, quæ recitat Ado. Copioſius deſcripta habentur in rebus geſtis ſanctarum Pudentianę & Praxedis, quarum ſupra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ patuerunt olim Chriſtianis ad ſacras ſynaxes, quæ & Timothinę dictæ reperiuntur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis Senatoris, fratres vero prædictarum ſanctarum virginum, vt ex prædictis Actis apparet. Habetur mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij ſancti Iuſtini philoſophi, quæ legitima germanaq. eſſe, ſuperius demõſtrauimus. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Iunij. Paſtoris titulus, de quo hic agitur, etiam Pudentis dictus reperitur, vt eſt exemplum in Concil. Roman. 2. ſub Symmacho: Pudentis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuiſſet, ad titulum erigendum inde Paſtori conceſſa eſt. Non ignobile vel obſcurum erat Romæ Nouati nomen temporibus Neronis: ad Nouatum enim extant tres libri Senecæ de Ira conſcripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de Conſolat. ad Martiam.

d *Pauli & Cyriaci*.] De his hac item die Vſuardus, & alij recentiores.

e *Macarij Epiſcopi*.] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur, Ariuſque mutatus eſt in Macarium, ob odium ſcilicet infauſti nominis. Scribit de eo S. Athanaſ. in epiſt. ad ſolitarios: legiturq. inter Epiſcopos, qui ſubſcripſerunt Concilio Sardicenſi, tam apud Athanaſ. in apolog. 2. quam etiam in to. 1. Conciliorum. To. 3. an. 348. nu. 34

f *Florentiæ*.] De eadem hac die Beda, & Breuiar. Toletan. plura, & Flos ſanct. Hiſpan. Ad hanc ſcripſit S. Iſidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, vt teſtatur ſanctus Ildefonſus lib. de viris illuſtr. in Iſidoro. Idipſum Braulio in vita ſancti Iſidori, additq. ad eamdem ſcripſiſſe libros duos de virginitate. Agitur de eadem in Theſaur. concion. tom. 2. die 14. Martij.

Leander floruit circa an. 600. Iſidorus obijt anno 636.

21 Vndecimo Kal. Iunij. Luna. D vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMÆ ſanctæ Demetriæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronata eſt. Syracuſis in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Rufini [b] & Martiæ. In Africa ſanctorum martyrum Cyriaci [c] & Apollinaris. Moguntiæ ſancti Albani martyris, qui ob Chriſti fidem poſt longos labores & dura certamina factus eſt dignus corona vitæ. Eodem die ſancti Euſebij [e] Epi-

ſcopi

ſcopi Samoſateni, qui tempore Conſtantij Imperatoris Ariani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide Catholica illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace Eccleſię, tempore Theodoſij, ab exilio reuocatus, cum iterum eccleſias viſitaret, regula ab Ariana muliere deſuper immiſſa, confracto capite, martyr tandem occubuit. Iconij in Lycaonia S. Terentij [f] Epiſcopi & martyris. Papię S. Vrciſceni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Tungrenſes S. Martini [h] Epiſcopi. In pago Ebroicenſi S. Leutfridi [i] Abbatis.

IVNII 21.

To. 4. an. 362. num. 273.

DEMETRIÆ *virginis* a.] Agunt de eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Res geſtæ ipſius continentur in Actis ſanctæ Bibianæ, de qua inferius; de ea item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 135.

b *Rufini & Martię.*] De his ijdem qui ſupra agunt, necnon & Vuandelbertus, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

c *Cyriaci & Apollinaris*] Vſuardus item, & recentiores de his hac die agunt.

Aliqui ex Beda cir. an. 280. Sigeber. ann. 425. Petr. Galleſ. & tēp. Damaſ. circa ann. 370.

d *Albani.*] De eodem hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nonnulli. Huius res geſtas metrice ſcripſit Rubertus monachus monaſterij S. Albani, vt teſtatur Trithe. in chron. Hirſaug. idemq in epiſt. ad Albertum, Epiſcopum Moguntinum refert Acta eius ſcriptis mandata a Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tempore martyrij huius magna inter ſcriptores varietas reperitur: ſiquidem Beda, & alij eum ſecuti, paſſum referunt temporibus Diocletiani; contra vero alij, vt Petrus in catal. lib. 10. c. 97. & Galeſ. dum agunt de Theoneſto eius martyrij ſocio, die 30. Octobris, temporibus Damaſi ab Arianis necatum affirmāt; profitetur idipſum Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. hac die. Diuerſe ab his omnibus Sigebert. in chron. dum Albani & ſociorum martyrium refert contigiſſe anno Domini 425. Habemus in vet. cod. manuſcript. vitam ſancti Albani, cuius eſt exordium: Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamq. ſibi veriſimilem ſaltem vendicet auctoritatem.

To. 3. an. 360. n. 49. & ſeq. to. 3. an. 340. num. 4. & ſeq. to. 4. ann. 369. nu. 54. & & an. 370. num. 7. & ſeq.

e *Euſebij Epiſcopi.*] Nonnulli neſcientes Euſebium Epiſcopū Samoſatenſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareæ Palæſtinæ, falſo putantes de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatenſem ignorarunt, & nomen Samoſatenſis ob Paulum hæreſiarcham fortaſſe exhorruerūt; ita etiam res Euſebij Cęſarienſis parum perſpectas habuiſſe videntur: nam etſi in SS. Niceno Concilio, ad tempus morem gerens Conſtantino, palinodiā cecinit; tamen poſtea in conciliabulo Tyrio, alijſq. eorum conuenticulis ſtetiſſe pro Arianis, omnibuſq. ſtudijs fauiſſe Ario, apparet: quam ob cauſam ſanctus Hieronymus ſæpius eum appellat anteſignanum Arianorum: S. Epiphanius, alijq. veteres eamdem illi notam inurunt. Quo loco autem poſteriores eum habuerint, conſule Patres qui interfuerunt Synodo ſecundo Nicænæ, Act. quinta & ſexta, videbiſq. eumdem ab omni Orthodoxorum claſſe ſeparatum, execratumq. Agitur hic itaque de S. Euſebio Epiſcopo Samoſatenſi, de quo & Gręci agunt in Menologio die ſequenti, his verbis: Sancti martyris Euſebij Epiſcopi Samoſatenſis, qui fuit ſub Conſtantio Imperatore feruentiſſimus Orthodoxæ fidei æmulator. nam tantum fortitudinis & rerum terrenarum contemptus in ipſius animo inerat, vt in id tantum ſtuderet, quo pacto pietas ipſa, & Orthodoxa fides incrementum acciperet; licet Imperator ipſe tam contrarię eſſet opinionis, quam nemo alius vmquam fuerat. Itaq. cum Imperator Conſtantius comminatus illi aliquando fuiſſet, ſe illius manum abſciſſurum, niſi diuerſum ſentiret: ipſe vtramque manum extendit; vt ſignificaret, libentius ſe illarum abſciſſionem paſſurum, quam quod proponebatur, facturum, aut pietatem proditurum. Hunc beatum virum poſt Conſtantium & Iulianum, Valens Imperator Ariana perfidia corruptus, ab Epiſcopali ſede deiecit, & ad Iſtrum fluuium exulare coegit. Verum defuncto Valente, ad eccleſiam ſuam reuerſus, poſt multa certamina & victorias, palmam etiam martyrij hoc pacto aſſecutus eſt. Femina quædam Arianæ perfidiæ ſectatrix, e tecto quodam regulam in viri ſancti tranſeuntis caput demiſit: cui tamen mulieri beatus martyr veniam largitus, & bene precatus eſt, neminem in illam permittens vlciſci, Chriſtum Dominum & Stephanum imitatus. Hæc ibi in Menologio; quæ quidem omnia a probatis Græcis auctoribus ſibi vendicant teſtimonium. Eadem etenim, aliaq. plura deſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. cap. 31.

cap. 31. lib. 4. cap. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Greg. Nazianz. hunc mirifice coluit, cuius ad eumdem quatuor reperiuntur datæ epiſtolæ in editione Billiana, quarũ prima tertia, & quarta num. 27. 28. & 30. eum pro fide exulem conſolatur: ſecunda autem, quæ eſt 29. agit de eccleſia Cæſarienſi deſtituta paſtore, cum eius ſuffragio ſubſtitutus eſt S. Baſilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiuſdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarum laudum exordium ducam, & quo nomine te proprie appellabo? an columnam & firmamentum eccleſiæ te vocabo, aut luminare in mundo, aut glorificationis coronam, aut Dei donum, patriæ adminiculum, an fidei regulam, atq; veritatis legatum, aut hæc omnia ſimul, & his plura? At hanc laudum exuberantiam, fidem prope excedentem, per ea quæ vidimus, confirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hæc omnia retuliſſe, vt inſignem martyrem in Martyrologium quaſi poſtliminio redeuntem, meritis illum præconijs venerantes, digno etiam ſuſciperemus honore.

Obijt an. 214. Gualla. f *Terentij Epiſcopi.*] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio.

g *Vrciſceni Epiſcopi.*] De eodem agunt tabulæ eccleſiæ Papienſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die.

An. 276. h *Martini Epiſcopi.*] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vſuard. pluribus autẽ in Indiculo ſanct. Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium ſeptimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq. Apoſtolus appellatur: eumq. obijſſe tradunt anno Domini 276. Plures eiuſdem nominis reperiuntur Epiſcopi ſanctitate nobiles, vel eruditione conſpicui. Et vt prætereamus Martinum Turonenſem, & Martinum Romanum Pontificem fama notiſſimos; fuit & Martinus Epiſcopus Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinenſi anno Domini 346. itemq; Concilio Sardicenſi, vt apparet ex Athanaſij apologia ſecunda; Martinus Epiſcopus Toloſanus, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, temporibus Conſtantini; Martinus Viennenſis, de quo Ado in chron. anno 101. Recẽſetur inter nobiles Epiſcopos Treuerenſes a Mariano Scoto Martinus ſucceſſor Moſis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulij. Eiuſdem quoq; nominis extitit Martinus Gallicienſis, de quo Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5. c. 37 & ad quẽ extat carmen Venantij Fortunati; Martinus Bracharẽſis, qui interfuit ſecundo Concilio Hiſpalenſi, & præfuit Bracharenſi; Martinus Dumienſis, de quo Iſid. de vir. illuſt. ac denique Martinus Epiſcopus Aquinas, quem Trithem. multum commendat lib. 4. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti. cap. 262.

i *Leufridi.*] Agunt de eodẽ hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 136. & alij recentiores. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & ſucceſſorum. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtribus ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 136. Cir. ann. 570.

22 Decimo Kalend. Iulij. Luna. E v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

APVD Nolam Campaniæ vrbem natalis B. Paulini[a] Epiſcopi & confeſſoris, qui ex nobiliſſimo & opulentiſſimo factus eſt pro Chriſto pauper & humilis, & quod ſupererat, ſe ipſum pro redimendo viduæ filio, quem Vuandali[b] Campania deuaſtata captiuum in Africam abduxerant, in ſeruitutem dedit. Claruit autem non ſolum eruditione, & copioſa vitę ſanctitate, ſed etiam potentia aduerſus dęmones: cuius pręclaras laudes ſancti Ambroſius, Hieronymus, Auguſtinus, & Gregorius ſcriptis ſuis celebrarunt. Eius corpus Romam tranſlatum, in eccleſia S. Bartholomęi in Inſula vna cum corpore eiuſdem Apoſtoli honorifice aſſeruatur. In monte Ararath paſſio ſanctorum martyrum decem millium[c] Crucifixorum.

rum. Verolamij in Britannia ſancti Albani[d] martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hoſpite, quem ſuſceperat, ſe ipſum tradens, poſt verbera & acerba tormenta capite plexus eſt. Paſſus eſt etiam cum illo vnus de militibus, qui eum ducebat ad ſupplicium, qui in via conuerſus ad Chriſtum, proprio ſanguine meruit baptizari. Samariç ſanctorum mille[e] quadringentorum octoginta Martyrum, ſub Coſrohe Rege Perſarum. Eodem die ſancti[f] Nicææ Romatianę ciuitatis Epiſcopi, doctrina, ſanctiſq; moribus clari. Neapoli in Campania ſancti Ioannis[g] Epiſcopi, quem beatus Paulinus Epiſcopus Nolanus ad cęleſtia regna vocauit. In monaſterio Cluniacenſi ſanctę Conſortię[h] virginis.

IVNII 22.

Plura To. 4. & pſertim an. 394 n. 72. & ſeq. obitus. To. 5. an. 431. num. 189. & infra.

PAVLINI *Epiſcopi* a.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Eius obitum ſcripſit Vranius ipſi Paulino optime notus; meminit enim eius epiſtol. 17. Recitat eam Vranij ſcriptionem Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura ſcripſit Auſonius Gallus, qui cum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit S. Ambroſius ad Sabinum epiſt. 30. edit. Rom. & Hieron. epiſt. 13. Quanti autem hūc fecerit S. Auguſtinus, eius ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ declarant, videlicet epiſt. 32. 34. 65. & 260. meminit eiuſdem de ciuitate Dei lib. 1. cap. 10. & libro ad ipſum ſcripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem ſanctus Gregor. lib. 3. dialog. cap. 1. & 2. ſanctus Proſper de vit. contempl. cap. 9. Venantius Fortunatus in vita ſancti Martini libro 2. Seuer. in dialog. Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 107. S. Eulog. in martyr. docum. ad Floram, & alij recentiores. Legimus in vet. monumentis bibliothecæ Vaticanæ Honorij Imperatoris epiſtolam, rogantis Paulinum, vt adeſſe dignaretur indictæ Synodo cauſa ſchiſmatis Eulalij aduerſus Bonifaciū Papam; ex qua quidem, quantæ Paulinus fuerit æſtimationis, ſatis apparet. Paratus vir illuſtris Acta ſancti Paulini verſibus ſcribere inſtituit, vt teſtatur prædictus Vranius vbi ſupra. Carmen Euchariſticum, quod Ephemerides Paulini inſcribitur, non huius quidem, vt præſefert falſa inſcriptio, ſed Paulini Conſularis, cuius extant alia monimenta in collectione Chriſtianorum poetarum, eſſe conſtat. Paulinus de quo agimus (vt de eo ſcribit Vranius) ex humanis exceſſit Baſſo & Antiocho Conſulibus, anno Domini 431. De eius corpore Romam tranſlato hæc legimus in cod. manuſcripto vit. ſanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc videtur eſſe coniunctum corpori S. Bartholomæi in Inſula Lycaonia in eccleſia S. Adalberti, quæ nunc vocatur S. Bartholomæi, quorum trium ſanctorum meritis ibi præſtantur beneficia plurima. Hæc ibi. Porro horum ſanctorum Confeſſio inſtaurata ac nobiliter illuſtrata eſt hiſce diebus ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Iulio Antonio Sanctorio, eius eccleſiæ Cardinale.

b *Quem Vuandali.*] Ingreſſi ſunt Vuandali in Africam (vt auctor eſt S. Proſper in chron. Hierio, alias, Hierione, & Ardaburio Conſſ. Eſt is annus Domini, ſecundum veriorem ſupputationem, 427. ante Paulini obitū annus quintus, quo tempore Vuandali, comparata claſſe, oras Campaniæ infeſtantes, inde abduxere captiuos, quibuscum & Paulinus volens abductus eſt: vbi cum eſſet (vt idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus eſt, vt auctor eſt S. Gregorius dialog. libro 3. cap. 1. Porro ſi hæc ad Genſericum Regem referas, falſa eſſe, neceſſe eſt affirmare: nam longe poſt Paulini tempora deceſſit Genſericus, qui regnauit in Africa annis 37. peruenitq. vſque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatem Balduinus in ſchol. Optat. ea quæ ſcribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, ſecundum ea quæ de eodem Paulino ſcribit S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 1. cap. 10. Verum eo tempore Paulinum permanſiſſe Nolæ, nec ductum fuiſſe captiuum, ſatis demonſtrat liber eiuſdem Auguſtini ad ipſum Paulinum ſcriptus de cura agenda pro mortuis. Præterea nullo modo fieri potuit, vt eo tempore Paulinus duceretur captiuus in Africam: nam Italia ab Alarico deuaſtata, Africa libera remanſerat, illucq. complures Romanorum nobilium cōfugerant, vt tradit S. Hieronymus in epiſt. 8. ad Demetriadem, & alij. Reliquum eſt ergo, vt ea quæ ſcribit ſanctus Gregorius de obitu Regis Vuādalo-

rum,

rum, non ad Genſericum, vel alium, ſed ad Guntharium eius germanum, regnantem in Africa, referamus. Fuit enim Guntharius germanus Genſerici, ambo filij Modegiſchli Regis Vuandalorum, qui diem obijt in Hiſpania ambo heredes in regno, amboq. traiecerunt in Africam, ſed Guntharius quamprimũ deceſſit, ſummaq. rerum tandem potitus eſt Genſericus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal. lib. 1. pag. 185. & hiſtoria Miſcel. lib. 14. pag. 431. Paulinus itaque ſub genero Guntharij manſit captiuus; quo ſublato de medio, Genſericus ſolus potitus eſt regno.

To. 2. An. 108. nu. 2. c *Decem millium Crucifixorum.*] De his hac die Beda, cui adſtipulantur & vet. manuſcr. recentiores etiam, vt Petrus in catal. lib. 5. cap. 137. Mombrit. tom. 1. Maurolycus, atque eruditus Petrus Galeſinus. Græci etiam de iiſdem agunt in Menologio hac die. Licet autem tam Latinorum quam Græcorum aſſertione ijdem martyres comprobentur: tamen Radulphus Tungrenſ. de canon. obſeru. propoſ. 11. hæc de his ait: De decem millibus martyrum, quæ fabuloſe (dicam donec aliud videro) finguntur omni genere paſſionis Chriſti perpeſſi fuiſſe in monte Ararath, prope Alexandriam: nec eorum paſſio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipſorum diem Romæ in aliquo Kalendario antiquo potui reperire, &c. Miramur virum alioqui eruditum & grauem tam feſtinam de his martyribus protuliſſe ſententiam: qui Romani ſaltem Martyrologij auctoritate contineri debuiſſet: nec fruſtra excipere de Kalendario Romano, cum alia ſit ratio Martyrologij, alia Kalendarij, vbi tantum illi Sancti ſcribi conſueuerunt, quorum recitatur officium Eccleſiaſticum. Sed etſi rei veritas tam Latinorum quam Græcorum teſtimonio ſatis firma videri poſſit: tamen operæ pretium ducimus hic de his agere, illaq. ſtabilire, quæ alicui fabuloſa & minus credibilia videri poſſunt. Ignoſcat interim, lector, ſi menſuram notationis videamur excedere. Quod autem habetur in primis in eorum Actis, hos paſſos eſſe in monte Ararath, prope Alexandriam: conſtat quidem diuinæ Scripturæ auctoritate, regionem ſic dictam eſſe in Maiori Armenia, vt patet ex Iſaia cap. 37. in fine, iunctis his quæ leguntur lib. 4. Reg. cap. 19. in fine, & quæ S. Hieronymus ſcribit in Iſaiam lib. 11. cap. 37. Quod vero in dictis Actis ponitur idem mons prope Alexandriam, data ex eo aliquibus occaſio ſubſannandi, exiſtimantibus intelligi Alexandriam quæ eſt in Aegypto, quæ longe admodum diſtat a monte Ararath, qui in Maiori Armenia ſitus eſt. Sed non eſt dubitandum plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim poſitam, cuius meminit Plinius lib. 6. capite 27. & alij: qui quidem amnis interluit Maiorem Armeniam, vt idem auctor tradit libro 6. cap. 9. & de hac loqui illa Acta, ſatis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenſibus agitur. Hæc de loci ambiguitate ſatis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorum ſpectat, ex quo huiuſmodi hiſtoria viſa eſt alicui eſſe commentum: ſane quidem neque id nouum aut portentoſum videri poterit, ſi quis legerit ea quæ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico lib. 6. cap. 12. vbi dum Iudæorum cladem recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos omnes e muris lapſos, a Romanis comprehenſos, in dies ſingulos quingentos, & aliquando plures contra Hieroſolymorum mœnia cruci eſſe affixos: adeo vt cruces ſegetibus denſiores eſſe viderentur, atque (vt ait idem Ioſephus) propter multitudinem quam cępiſſent, iam ſpatium crucibus deeſſet, & corporibus cruces. Hæc Ioſephus, & auctor qui fertur nomine Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hæc ſcribunt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco vbi ingens erat lignorum penuria: quid de Hadriano inhumaniori, & de loco vbi denſiſſimæ eſſent arborum ſiluæ, quis non poterit verum exiſtimare? At ſi vetuſtius de his quæris exemplum. Q. Curtius lib. 4. hiſtor. de rebus geſtis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triſte deinde ſpectaculum victoribus ira prębuit Regis: duo millia, in quibus occidendi defecerat rabies, crucibus affixi, per ingens littoris ſpatium pependerunt. Hæc ille. De ingenti etiam numero crucifixorum Iudęorum rebellantium ab Alexandro eiuſdem gentis Rege, meminit Ioſephus Antiquit. libro 13. cap. 22. Rurſus autem idem auctor lib. 17. cap. 18. Antiquit. tradit a Syriæ Præſide Varo ad duo millia Iudæorum ſeditioſorum ſupplicio crucis extinctos. Et, ſi Oroſio credimus, ſena millia ſeruorum ab Auguſto, vno eodemque tempore in crucem acta, teſtatur libro 6. cap. 17. Poſſet adhuc quis dubitare, dum in iiſdem Actis mentio habetur de Sapore, vel Sabore, cuius conſilio ijdem martyres crucis ſupplicium ſubiere. At conſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarum, qui vixit temporibus Conſtantini, ſed de alio (vt habent Acta) qui tunc erat Rex Armeniæ. eam enim prouinciam Romano ſubiectam Imperio, Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit: Hadrianus autem (vt auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis regem habere. Nec quemquam moueat, ſi coram Hadriano iſthæc facta dicantur: eſto quod non fuerit præſens Hadrianus; ſcimus tamen (quod & ſuperius admonuimus) commune eſſe multis martyrum Actis, vt quę ſub aliquo Imperatore a Pręfectis ſunt facta, coram ipſo factitata dicantur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatiſſimi viri, qui eadem Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anaſtaſius enim Bibliothecarius, vir quidem diſertiſſi-

mus, id egregie præſtitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrum Epiſcopum Gabinẽſem, eiuſmodi inſcriptione atque principio: Anaſtaſius Bibliothecarius Petro Epiſcopo Gabinenſis eccleſiæ. Poſt tranſlatam a me paſſionem Petri Alexãdrini Epiſcopi,&c. Actorum autem eſt eiuſmodi exordium: Saluatore noſtro apparente, &c. Legimus hæc omnia in peruetuſto codice manuſcripto monaſterij S.Cæciliæ trans Tiberim poſiti,a quibus non ſunt valde diſſimilia quæ Mombrit. edidit tom. 1. Non negamus tamen in his (quod in alijs fere omnibus contigit) ineſſe aliqua, quæ leui quadam indigeant emendatione. Hæc de his ſatis: quæ quidem ſi Radulpho innotuiſſent, nequaquam ea ſcripſiſſe,ſed in contrariam ſententiam potius abijſſe, facile exiſtimamus.

To.2.An. 213.n.10. & an.303 nu.144. d *Albani.*] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiens de excidio Britanniæ, circa princip. Beda de geſtis Anglor. lib. 1. cap. 6. & 7. Venantius Fortunatus hoc verſu meminit de eodem ſancto Albano.

Egregium Albanum fœcunda Britannia profert.

To.5.An. 429.n.15. Eius Acta fuſius ſcripta eſſe ab Vnuone,teſtatur Molanus. De eccleſia ſancti Albani,quam S.Germanus Epiſcopus Antiſiodorenſis inuiſit,cum Apoſtolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Conſtantius in vita ipſius Germani lib. 1. cap. 20.

Cir.An. 614. e *Mille quadringentorum.*] Extant horum Acta in nuper citato codice S.Cæciliæ monaſterij trans Tiberim poſiti. habemus eadem apud nos breuius enarrata.

Cir.An. 458. f *Nicæ Romatianæ ciuitatis Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Alicubi Nicæta pro Nicæa legitur, ſed viſtatior prima lectio. Diuerſa lectio item diuerſorum codicum reperitur de ciuitatis nomine, dum apud aliquos Romatiana, vt hic ponitur, apud aliquos autem Romanæ, vel Romaniciæ ciuitatis Epiſcopus dicitur. Agit de eo Gennadius de vir. illuſt. cap. 22. & Honorius Auguſtod. cap. 27. Quænam fuerit iſta ciuitas,cuius Nicæas fuit Epiſcopus: diu multumque fateor,quærens laboraui: ac tandem

To.2.An. 240.nu.3. (ni fallor) rem mihi videor aſſecutus. Cenſeo enim illam eſſe Aquileiam, Nicæamque vel Nicæ tam eſſe eius ciuitatis Epiſcopum,ad quem extat S. Leonis Papæ epiſtola ſeptuageſimanona. Succeſſit hic S.Chromatio,de quo frequenter meminit S.Hieronymus, cuius tempore Nicæas ipſe erat eiuſdem eccleſiæ ſubdiaconus, vir quidem eruditione, & morum probitate nobilis, ad quem extat ſancti Hieronymi epiſtola 42. eiuſmodi antiqua inſcriptione: Hieronymus ad Nicæam hypodiaconum Aquileiæ. Hic (vt diximus ex hiſtoria Aquileienſi lib. 1.) ſucceſſit S.Chromatio, ſuperſteſq. fuit poſt exciſam Aquileiam ab Hunnis, vt ex dicta S.Leonis epiſtola apparet, data ſub Conſulatu Maioriani, anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo quinquageſimooctauo. Cur autem Aquileienſis Epiſcopus, Romatianæ, ſiue Romanæ,vel Romaniciæ inueniatur ſcriptus Epiſcopus, ea ratio eſſe videtur, quam ex prædicta hiſtoria Aquileienſi deprompſimus:nam ex eo quod Aquileia fuiſſet nobiliſſima Romanorum colonia, Romana ſeu Romatiana dicta ciuitas reperitur. Sicut & Auſonius in carm. de nobilibus vrbibus, Arelatem nominat Romam Gallicã. Suffragatur maximopere huic veritati, dum S.Chromatius prædeceſſor S.Nicææ, de quo agimus, in egregio commentario quem ſcripſit de octo beatitudinibus, in eius titulo inſcriptus reperitur: Chromatius Epiſcopus Romanus. edidit eum ex antiquis codicibus Margarin. in tom. 7. bibliothecæ ſuæ. Quamobrem hallucinatur plane Sixtus Senenſis, dum ait Chromatium dictum reperiri Romanum Epiſcopum, quod Romanus patria eſſet. Sed vbi, quæſo, & penes quos eiuſmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra vrbem Epiſcopus, diceretur Epiſcopus Romanus? Verum Chromatium fuiſſe ciuem Aquileiẽſem, florereq. cœpiſſe, cum S.Valerianus illi præeſſet eccleſiæ, cui ſucceſſit poſt Fortunatianum Arianum hominem, qui legerit epiſtolam Hieron. 43. ad ipſum Chromatium, Iouinum,& Euſebium fratres, facile intelliget. Leander, recens coſmographus,dum agit de Aquileienſi ciuitate, eam ſecundam Romam vocatam dicit.

g *Ioannis Epiſcopi.*] Conſtat eum die Sabbati, quod præcedit ſanctum Paſcha, ex hac vita migraſſe;cur autem in hanc diem tranſlatus ſit natalis eius, me latet. Scribit eius ad Deum tranſitum Vranius in vita S.Paulini Epiſcopi Nolani in fine. extat apud Sur. tomo 3. die 22. Iunij, vbi poſt alia hæc ait: Sabbato autem, ſecunda hora diei, lætus ad eccleſiam proceſſit, & aſcenſo tribunali ex more populum ſalutauit, reſalutatusq a populo orationem dedit,& collecta oratione, ſpiritum exhalauit, &c. Quorum verborum hic videtur eſſe ſenſus. Cum enim ait: Ex more populum ſalutauit: indicat illud, cum Epiſcopus ante orationem dicere conſueuit: Pax vobis. Cum ſubdit: Reſalutatus a populo: ſignificat quod populus reſpondere ſolet: Et cum ſpiritu tuo. Cum autem addit: Orationem dedit: eſt illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod ſequitur:Collecta oratione: idem eſt, quod, Recitata oratione:quando (vt ait) ſpiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nam cum ſalutato populo,& reſalutatus a populo Epiſcopus dat, hoc eſt, indicit orationem, dicendo, Oremus: tunc cum populus aliquantulum orauit in ſilentio, Epiſcopus populi communes preces vnica ſua voce recitabat, & vt ſacerdos Deo offerebat; vnde

Paulinus qui Ioannẽ vocauit obijt an. 431.

vnde vt populi preces a Deo exaudiantur, ſæpe collectæ continent. Hoc etiam ſenſu accipit collectam orationem Microlog. c. 3. Plura de his eſſent dicenda, ſed ſatis ad antiqui vſus explicationem. Iam ad Ioannem Epiſcopum redeamus. Scimus Neapoli nobiliſſimas eccleſias S. Ioannis nomine Deo dicatas eſſe: quod autem nulla illarum Ioannis Epiſcopi, ſed Ioannis Baptiſtæ nomine nuncupetur, id iniuria temporum factum puto, & veterum monimentorum inopia, vt huius eccleſia dicta S. Ioannis, tranſierit in nomen S. Ioannis Baptiſtæ, cuius quidem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla.

h *Conſortia virginis.*] De eadem hac die Beda. Fuerunt Conſortia & Tullia duæ filiæ ſancti Eucherij poſtea Epiſcopi Lugdunēſis: meminit de his Ado ad xvj. Kal. Decembris, cum agit de S. Eucherio. An autem Conſortia, de qua agimus, eadem ſit, condita poſtmodum in Cluniacenſi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur. cir. a. 449.

23 Nono Kal. Iulij. Luna. F iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26

VIGILIA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. Romæ ſancti Ioannis [b] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata via Salaria veteri ante ſimulacrum Solis decollatus eſt, & corpus eius a beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia [c] ſepultum. Item Romæ ſanctę Agrippinæ [d] virginis & martyris ſub Valeriano Imperatore, cuius corpus in Siciliam translatum, multis miraculis coruſcat. Sutrij in Tuſcia ſancti Felicis [e] presbyteri, cuius os tamdiu iuſſit Turcius [f] Præfectus lapide contundi, donec emitteret ſpiritum. Nicomediæ commemoratio plurimorum [g] ſanctorum Martyrum, qui in montibus & ſpeluncis tempore Diocletiani latentes, pro Chriſti nomine martyrium læto animo ſubierunt. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Zenonis [h], & Zenæ ſerui eius, qui catenas domini ſui vincti exoſculans, eumq. rogans, vt ſe in tormentis participem dignaretur habere; a militibus tentus, parem cum domino martyrij coronam accepit. In Britannia ſanctæ Ediltrudis [i] Reginæ & virginis, quæ ſanctitate & miraculis clara migrauit ad Dominum: cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

I V N I I 23.

VIGILIA *S. Ioannis Baptiſtæ.* a] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdem Gregorius Turonēſis de geſtis Francorum lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſcopo.

To. 4. an. 362. nu. 273. b *Ioannis presb.*] Agunt de eodem ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri, ſimulq. recentiores.

c *Iuxta Martyrum Concilia ſepultum.*] Huius vocis interpretationem Molanus mihi videtur feliciter aſſecutus, vt Concilij martyrū nomine locus ille intelligatur, vbi multorum martyrū corpora requieſcant: quemadmodum & Eccleſiæ nomen, quæ ſui natura To. 3. an. 321. n. 17.

importat conuentum fidelium, pro loco ipſo quo ijdem conueniunt, accipi conſueuit. Habes apud Ambroſium aduerſus Symmachum eamdem vocem in eumdem ſenſum vſurpatam, dum ſanctarum virginum collegium appellat Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti ſunt martyres, merito martyrum Concilium ſit appellatum. In hanc ſententiam Molanus citat in primis Gaudentium Brixianum in ſermone habito in dedicatione Concilij martyrum; addit librum de Romanis Pontificibus in Damaſo, necnon & Acta S. Stephani Papæ & martyris. Tu inſuper egregium de hoc locum vide in S. Hieronymi epiſtola ad Heliodorum 3. in epitaphio Nepotiani, vbi ait: Hoc idem poſſumus & de iſto dicere, qui Baſilicas eccleſiæ, & martyrum Conciliabula diuerſis floribus & arborum comis, vitiumq. pampinis obumbrauit, &c. Sicq. locum illum in lib. de Rom. Pontificibus in Damaſo, vbi hæc ſcribuntur de Damaſo: Hic multa ſanctorum corpora requiſiuit & inuenit, quorum etiam conchylia atque ſepulchra verſibus declarauit, & adornauit. Pro, Conchylia, Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

To.1.an. 362.n.57. d *Agrippinæ.*] Accepimus eius res geſtas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiſcopo Montiſregalis, ſed quæ erant admodum deprauatæ. Conſtat tamen eius cultum celebrem eſſe in Sicilia, vbi eius corpus conditum eſt. Recitatur de eadem officium Eccleſiaſt. extatq. ipſum in Breuiario Gallicano.

e *Felicis presbyteri.*] De eo item hac die Vſuardus. Extant eius Acta iuncta illis ſanctæ Muſtiolæ, quæ leguntur apud Surium tom. 4 die 3. Iulij, & Petrum in catal. lib. 5. cap. vltimo. To.2.an. 275.n.5.

f *Turcius Præfectus.*] In veteribus inſcriptionibus in marmoribus inciſis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad ſanctos Apoſtolos his verbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V. C. PRÆFECTI VRBIS, &c. Et in ædibus Capranicis: L. TVRCIO APRONIANO V. C. FILIO LVCII TVRCII APRONIANI, &c. Habes has integre deſcriptas ab Aldo Manutio in lib. de Orthographia.

g *Plurimorum ſanctorum Martyrum.*] Quantum in Chriſtianos ſæuitum ſit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius conſedit, ſcribit Euſebius libro 8. cap. 1. 2. 3. & 4. & res geſtæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die vigeſimaſexta Decembris. To.2.an. 302.n.13. & ſeq.

h *Zenonis & Zenæ.*] Agunt de his item hac die Græci, in quorum Menologio ipſorum Acta habentur expreſſa: paſſiq. feruntur ſub Maximiano Imperatore.

i *Edeltrudis.*] De ea hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: huius res præclare geſtas ſcribit Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 19. & 20. ibiq. deſcribitur eius epitaphium. Agit de eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Benedict. lib. 3. cap. 22. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimum octuageſimum. Circa an. 680. forte hec eſt illa de qua to. 8. ann. 626. nu. 32.

iij. G Octauo Kal. Iulij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27

NATIVITAS [a] Sancti Ioannis Baptiſtæ præcurſoris Domini, Zachariæ & Elizabeth filij, qui Spiritu Sancto repletus eſt adhuc in vtero matris ſuæ. Romæ commemoratio ſanctorum plurimorum [b] Martyrum, qui ſub Nerone Imperatore de Vrbis incendio per calumniam accuſati, diuerſo mortis genere ab eodem iuſſi ſunt ſæuiſſime interfici: quorum alij ferarum tergis contecti, la-

niatibus canum expoſiti ſunt; alij crucibus affixi; alijq. incendio traditi, vt vbi defeciſſet dies, in vſum nocturni luminis deſeruirent. Erant hi omnes Apoſtolorum diſcipuli, & primitiæ martyrum, quas Romana Eccleſia, fertilis ager martyrum, ante Apoſtolorum necem tranſmiſit ad Dominum. Ibidem ſanctorum martyrum Fauſti[c], & aliorum vigintitrium. Satalis in Armenia ſanctorum martyrum Septem fratrum Orentij[d], Herois, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militum, qui a Maximiano Imperatore, eo quod Chriſtiani eſſent, cingulo militari priuati ſunt, & ab inuicem ſeparati, atque in diuerſa loca abducti, in doloribus & ærumnis poſiti quieuerunt in Domino. In territorio Pariſienſi, in vico Chriſtolio, paſſio ſanctorum martyrum Agoardi[e] & Agliberti, cum alijs innumeris promiſcui ſexus. Auguſtoduni depoſitio ſancti Simplicij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Laubijs ſancti Theodulphi[g] Epiſcopi. Apud Stylum in Calabria ſancti Ioannis[h] cognomento Thereſti, monaſticæ vitæ laude & ſanctitate inſignis.

IVNII 24.

To. 1. in appar. n. 121. pluſa eo to. 1. vt in indice 161. & tom. 5. ann. 424. nu. 17. & ſeq.

NATIVITAS *S. Ioannis Bapt.* a] De qua tam Latini, quam Græci hac die. Latini olim tribus Miſſis eiuſmodi celebritatem agere conſueuerunt, vt Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius teſtantur; redduntq. rationem vſus priſtini. Homilias ſanctorum Patrum tam Latinorum quam Græcorum eo die dictas in vnum collectas deſcripſit Lippom. to. 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt aliæ eiuſdem generis S. Ambroſij, Auguſtini, Petri Chryſologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, vel Apoſtoli ortus dies celebretur, docet S. Auguſtinus ſermone ſecundo de natal. Ioan. Bapt. eſt 23. de Sanctis. Extat de eodem natali die egregium carmen Paulini Conſularis, quod intextum habetur in collect. Chriſtianorum poetarum.

To. 1. An. 66. n. 4. 9. & 10.

b *Plurimorum mart.*] De his martyribus, & Vrbis incẽdio, falſo a Nerone illis adſcripto, ipſi etiam Chriſtiani nominis hoſtes, Gentiles hiſtorici ſunt teſtes; e quibus Cornelius Tacitus lib. 15. Annalium hiſtoriæ veritate compulſus, falſas Neronis in Chriſtianos calumnias in ipſum retorquet: idipſum Suetonius, Dio, & alij omnes ingenue profitentur: immo id etiam Subrius Flauius eidem Neroni palam exprobrare non timuit, vt idem Tacitus ſcribit. De eadem Vrbis conflagratione, & Chriſtianorum afflictatione, extat epiſtola Senecæ nomine ad Paulum, de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis ſæuitia tunc in Chriſtianos exhibita ab eodem Tacito breui compendio deſcribitur. Cœpta eſt eiuſmodi tam dira Vrbis incenſio xiiij. kal. Sextilis, ſexq. diebus durauit, Baſſo ac Frugi Conſſ. qui annus a recentioribus numeratur a Chriſto Domino ſexageſimuſquintus: contigitq. horum martyrium triennio ante paſſionem Apoſtolorum: meritoque primitiæ nobiles Romanorum martyrum eſſe dicuntur.

c *Fauſti & ſoc.*] Agit etiam de his Beda, licet in mendoſo codice Fiſcus pro Fauſto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

d *Orentij & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menolog. vbi pluribus eorum paſſio recenſetur. De eccleſia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur, S. Baſilius agit in epiſt. 6. ad Terentium, in addit. Cuius fidei conſtantia ſpectatiſſima temporibus perſecutionis Arianorũ eadem epiſtola cõmendatur.

To. 3. An. 371. num. 21.

e *Agoardi & ſoc.*] De his item hac die Vſuardus & manuſcripta.

f *Simplicij Epiſc.*] De quo etiam Beda & Vſuard. hac die; pluribus Greg. Turon. de glor. confeſſor. cap. 74. 76. 77. Floruit hic temporibus Conſtantij Imp. interfuitq. vna cum S. Seruatio Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. Fuit eiuſdem nominis inſignis

To. 3. An. 347. nu. 11.

merītis Simplicius Epiſc. Bituricenſis, cuius egregias laudes ſcribit Sidonius lib. 7. epiſt. 10. Eſt decimuſquintus eius ſedis Epiſcopus.

g *Theodulphi Epiſcopi.*] De eo plura Molanus in addit. ad Vſuardum, & vberius in Indiculo ſanctorum Belgij, eiuſq. Acta conſcripta fuiſſe a Fulquino Abbate teſtatur. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap 296. qui eum Rhemenſem Archiepiſcopum fuiſſe dicit: at in tabulis Rhemenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, nulla prorſus de Theodulpho mentio habetur.

h *Ioannes.*] Extant eius Acta fideliter conſcripta, quæ & mihi enarrata fuerunt ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſs. Cardinali Syrleto, qui & de eius cognomento, cur à meteodo Thereſti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuerſus ab hoc eſt Ioannes Syreſti monachus, qui claruit temporibus Agapeti Papæ, de quo eſt mentio in Actione prima Quintæ Synodi. Cir. An. 976. contemporaneus ſancti Nili.

ij. A Septimo kal. Iulij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28			

APVD Beroeam natalis ſancti Soſipatri [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli. Romæ ſanctæ Luciæ [b] virginis & martyris, cum alijs vigintiduobus. Alexandriæ ſancti Gallicani [c] martyris, viri Conſularis, qui triumphalibus infulis ſublimatus, & Conſtantino Auguſto carus, a ſanctis Ioanne & Paulo ad fidem Chriſti conuerſus eſt: qua ſuſcepta, cum ſancto Hilarino ad Oſtia Tiberina ſecedens, hoſpitalitati & infirmorum ſeruitio totum ſe dedit: cuius rei fama in toto Orbe diuulgata, multi vndique illuc venientes videbant virum ex Patricio & Conſule lauantem pauperum pedes, ponentem menſam, aquam manibus effundentem, languentibus ſolicite miniſtrantem, & cetera pietatis officia exhibentem. Qui poſtmodum ſub Iuliano Apoſtata inde expulſus, Alexandriam perrexit: vbi cum a Rauciano Iudice ſacrificare cogeretur, & contemneret; percuſſus gladio, Chriſti martyr effectus eſt. Sibapoli in Syria ſanctæ Febroniæ [d] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Lyſimacho Præſide, ob fidem & pudicitiam ſeruandam, primo virgis cæſa, & equuleo torta, deinde pectinibus laniata, atque igne ſuccenſa, demum excuſſis dentibus, mammiſq. abſciſſis, capitis damnata, tot paſſionum ornata [e] monilibus migrauit ad Sponſum. Veſontione in Gallijs S. Antidij [f] Epiſcopj & martyris, qui ob fidem Chriſti a Vuandalis occiſus fuit. Apud Rhegium S. Proſperi Aquitani [g], eiuſdem vrbis Epiſcopi, eruditione ac pietate inſignis, qui aduerſus Pelagianos pro fide Catholica ſtrenue decer-

tauit

tauit: Taurini natalis ſancti Maximi [h] Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celeberrimi. In Hollandia ſancti Adelberti [i] confeſſoris, diſcipuli ſancti Vuillibrordi Epiſcopi. In territorio Guleti prope Nuſcum ſancti Gulielmi [k] confeſſoris, Patris eremitarum Montis Virginis.

IVNII 25.

To.1. an. 58. n. 57. SOSIPATRI a.] De quo Acta Apoſt. ca. 10. & Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hunc Origenes in epiſtol. ad Roman. ait ordinatum fuiſſe Theſſalonicenſem Epiſcopum, licet Doroth. in Synop. eum ſediſſe Iconij aſſeueret. Hippolytus etiam libel de 72. diſcip. Iconij eum fuiſſe Epiſcopum teſtatur. Extat epiſt. Dionyſij ad Soſipatrum.

cir. a. 300. b *Lucia, alias Luceia, & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 6. cap. 4. eorum Acta deſcribit.

To. 3. an. 330. n. 50. & ſeq. & to. 4. an. 362. nu. 270. c *Gallicani*] De quo Vſuardus & Ado pluribus, conſentiuntq. vet. manuſcript. Huius res præclare geſtæ in Actis SS. Ioannis & Pauli continentur, recitatq. eas Sur. tom. 3. die ſequenti. Geſſit Conſulatum Ouinius Gallicanus anno 25. Conſtantini Imp. qui adſcribitur in Faſtis Onuphrij annus a Chriſto Domino 330. De perarduo illo & difficili bello aduerſus Sauromatas, quod per Gallicanum confecit Conſtantinus, ſcribit Euſebius in vita Conſtan. lib. 4. c. 5. 6. & 7. quo bello feliciter geſto, ſecundum meruit Conſulatum; poſt quem ſęculo renuncians, humillimum vitæ genus ob Chriſti amorē ſectatus eſt, orbe toto mirante. Habetur de Gallicano mentio in lib. de Rom. Pont. in Silueſtro, cum agitur de munificentia Conſtantini. Pluribus de eo egimus in Annal. Eccleſiaſticis.

To. 3. an. 311. n. 28. d *Febronia.*] De qua etiam Græci hac die in Menologio. Porro eius Acta recitat Metaphraſtes, quæ olim Thomais ſanctimonialis fideliſſime ſcripſerat; habet eadem Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 3. die 15. Iunij, Mombrit. tom. 1. & alij, qui ex prædictis eius Actis accepere.

e *Tot paſſionum ornata monilibus.*] Vetus Chriſtiana locutio; vnde & Cyprian. de habit. virg. hæc verba: Si in carne ſit gloriandum; tunc plane, quando in nominis confeſſione cruciatur, quando fortior fęmina viris torquentibus inuenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel beſtias patitur, vt coronetur: illa ſunt carnis pretioſa monilia, illa corporis ornamenta meliora. Hæc Cyprianus.

An. 411. f *Antidij Epiſc.*] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. Sigebert. in chron. anno Domini 411. ſed quædam admiſcet apocrypha; & a veritate aliena; quæ cum magiam magis quam pietatem redoleant, merito reijcienda ſunt. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 8. cap. 32. ſed errare conuincitur, dum ait fuiſſe Epiſcopum Turonenſem. Quinam ſederint Turoni vſque ad annum Domini fere ſexcenteſimum, ſatis explicat Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 10. c. 31.

g *Proſperi Epiſcopi.*] De quo Gennadius de vir. illuſtr. c. 84. Honorius Auguſtud. & alij qui agunt de ſcript. Eccleſ. Extat de eo epiſtola Cæleſtini Papæ ad Epiſcopos Galliarum. Eius ſcripta comprobat commendatq. Gelaſius Papa in cap. Sancta Rom. diſt. 15. Ado Vien. & alij tradunt hunc fuiſſe ab epiſtolis S. Leoni Papæ, ab eoq. ſcripta fertur famoſiſſima illa epiſtola S. Leonis ad Flauianum de Incarnatione Verbi; quod non tantum Gennadius, Honorius, & alij Latinorū, ſed & Marcellinus Comes teſtatur in chronico ſub Conſulatu Olybrij & Ruſtici. Eius res geſtas collectas a Ioanne Anton. Flamin. recitat Sur. tom. 3. hac die. De eius Actis aduerſus Pelagianos, & laboribus pro ſcriptis S. Auguſtini ſuſceptis, pluribus egimus in Annal. Meminit de eodē Caſſiod. lib. 1. Inſtit. diuin. lect. Ne cui autem errandi detur occaſio aduertendum eſt, vixiſſe ijſdem temporibus in Gallijs alium eiuſdem nominis Proſperum Epiſcopum Aurelianenſem, ſucceſſorem S. Aniani, ad quem extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris 15. lib. 6. quem illum eſſe opinamur, qui ſubſcriptus habetur Concilio Vaſenſi, atque Carpentoratenſi. Migrauit S. Proſper, de quo hic agitur, ex hac vita anno Domini 466. ex Flaminij ſententia, vel ſexageſimoquinto, vt ſcribit Petrus in catal. lib. 6. c. 7. Plura to. 5. ab ann. 466. n. 53. & infra.

h *Maximi Epiſcopi.*] Plura de eodem Gennad. de vir. illuſtr. c. 40. qui tamen dum ait eū diem obijſſe Honorio & Theodoſio Impp. omnino errare videtur: nam conſtat perueniſſe ad tempora Valentiniani & Marciani Aug. Reperitur enim interfuiſſe Synodo Mediolanenſi ſub Euſebio eius ciuitatis Epiſcopo, cuius Synodica extat ad S. Leonem Papam conſcripta. Præſens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ ſub Hilaro Papa, Conſſ. Baſiliſco & Herminerico, anno Domini 465. To. 5. an. 439. n. 14. To. 6. an. 451. n. 14.

i *Adelberti.*] De eodem Molanus in addit, To. 8. an. 697. n. 11.

ad Vſuardum his verbis: In Egmunda partium Hollandiæ S. Adelberti cõfeſſoris & Leuitæ, regalis ſtirpis Anglicanæ, diſcipuli ſancti præſulis Vuillibrordi. Hæc ibi. Pluribus tamen de eius rebus nobiliter geſtis, in Indiculo ſanctorum Belgij. idem extare teſtatur eius vitam conſcriptam a cœnobitis Medolacenſibus iuſſu Egberti Epiſcopi Treuerenſis, aliam rurſus manuſcript. per monachum Egmundæ.

K *Gulielmi.*] Habentur eius Acta nuper edita a R. P. Felice Renda, Priore monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1142. Obijt an. 1142.

j. B Sexto Kalen. Iulij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMÆ in monte Cælio ſanctorum martyrum Ioannis [a] & Pauli fratrum, quorum primus erat Præpoſitus domus, ſecundus Primicerius Conſtantiæ virginis, filiæ Conſtantini Imperatoris: qui poſtea ſub Iuliano Apoſtata martyrij palmam gladio cędente perceperunt. Apud Tridentum ſancti Vigilij [b] Epiſcopi, qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conaretur, a feris & barbaris hominibus lapidum imbre percuſſus, pro Chriſti nomine martyrium impleuit. Cordubæ in Hiſpania natalis ſancti Pelagij [c] adoleſcentuli, qui ob confeſſionem fidei iuſſu Abdarameni Sarracenorum Regis forcipibus [d] ferreis membratim præciſis, martyrium ſuum glorioſe conſummauit. Apud Valencenas pallio ſanctorum Saluij [e] Epiſcopi Engoliſmenſis, & Superij [f] martyrum. Item memoria S. Anthelmi [g] Epiſcopi Bellicenſis. In pago Pictauienſi ſancti Maxentij [h] presbyteri & confeſſoris, qui miraculis claruit. Theſſalonicæ ſancti Dauid [i] eremitæ. Eodem die ſanctæ Perſeuerandæ [k] virginis.

I V N I I 26.

To.3. an. 330. nu. 52. to.4. ann. 362. nu.271. To.5. an. 398. n.18.

IOANNIS *& Pauli* a.] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Feruntur horum Acta a Terentiano conſcripta, quæ retulit Surius in tom. 3. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catalogo lib. 6. c. 9. Vetus eſt Romæ titulus ipſorum nomine, qui & Pammachij dictus reperitur, cuius mentio habetur in Cõcilio 2. Romano ſub Symmacho Papa: de eo & Gregorius in regiſt. lib 4. c. 88. in fine. Habuit ibidem S. Gregorius homiliam 34. qui de eadem eccleſia optime meritus eſt, multaq. eſt illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius eccleſię in marmorea tabula inciſis. Præeſt hodie huic Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Antonius Carrafa, eiuſdẽ tituli Cardinalis ampliſſimus, S. R. E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, ſpectatiſſima morum integritas, atq; pro Chriſtiana religione ardentiſſimum ſtudium, non tantum titulum illum, ipſamq. Romanam Eccleſiam, ſed totum Chriſtianum orbẽ illuſtrat. De horum martyrum reliquijs in Gallias translatis tempore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turonen. de gloria martyrum cap. 83.

cap. 83. De baſilica eorumdem martyrum nomine Rauennæ poſita, deque egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de geſt. Longobard. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini, in fine.

To. 5. an. 400. nu. 2. & nu. 14. & ſeq.

b *Vigilij Epiſcopi.*] Vſuardus de eo agens, paſſum refert ſub Conſulatu Stiliconis. Ponitur primus Conſulatus Stiliconis anno Domini quadringenteſimo, ſecundum veriorem ſupputationem. Ad hunc, cum creatus eſt Epiſcopus, S. Ambroſius ſcripſit epiſtolam de inſtitutione Epiſcopi, eſt 24. lib. 3. edit. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius eccleſia (vt ait) fieret corpus commune, Gentiles Chriſtianis admiſcendo. Hoc Vigilium conſtat totis neruis curaſſe, ac nauiter impleſſe, atque eam ob cauſam etiam martyrium ſubiiſſe, incumbentibus in id ipſum vna cum eo Alexandro, Siſinio, & Martyrio, qui ante & ipſi martyrio coronati ſunt; quos idem S. Vigilius ſepeliuit, atque eorum Acta cōſcripſit ad Simplicianum Epiſcopum Mediolanen. vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap. 33. Extant ea apud Lippomanum tomo 2. Mombritium tom. 1. & Surium tom. 3. Legi res geſtas S. Vigilij, quæ extant ante eius commentarios contra Eutychen, quorum eſt exordium: Cum vero tanti viri, &c. Ibidem præfixa eſt præfatio Curterij, qui eos commentarios edidit. Inibi autem inconſulte nimis fertur ille Vigilius vnus idemque eſſe cum hoc, de quo agimus; qui (vt vidimus) vixit temporibus S. Ambroſij & Simpliciani, & martyr occubuit ſub Conſulatu Stiliconis primo, vel ſaltem ſecundo, qui incidit in annū Domini quadringenteſimum quintum: quando non tantum Eutychis hæreſis, ſed nec Neſtorij exorta erat. Quomodo ergo potuit hic ſcripſiſſe aduerſus Eutychen, qui diu ante illum martyr ex hac vita migrauit? Legi illos quinque libros Vigilij aduerſus Eutychen ſcriptos, ex quibus facile poteſt intelligi, auctorem vixiſſe temporibus Zenonis & Anaſtaſij Imperatorum, quando aduerſus ſacroſanctum Concilium Chalcedonenſe, & epiſtolam ſancti Leonis Papæ ad Flauianū grauiſſimę concitatæ ſunt turbæ, poſt annos circiter ſeptuaginta a martyrio S. Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis temporibus eiuſdem Eccleſiæ Tridentinæ Epiſcopus eiuſdem nominis, qui & martyrio coronatus ſit, vt habent alia quædam eiuſdem Vigilij Acta breuius incerto auctore conſcripta, quæ ſic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq. ante libros eius affixa tom. 5. Bibliothecæ ſanctæ: dicendum eſſet, duos diuerſis temporibus, ſed eiuſdē nominis fuiſſe illius ciuitatis Epiſcopos, eoſdemque viros eruditos, & ex eadem cauſa martyres: quod non facile quis admiſſurus erit. Compertum tamen habemus, eiuſdem nominis Epiſcopum interfuiſſe Concilio Agathenſi in Gallia celebrato ſub Conſulatu Meſſallæ, anno Domini quingenteſimo ſexto, atque eadem circa tempora vixiſſe ſanctum Vigilium Epiſcopum Brixianum, qui poſt ſanctum Philaſtrium, qui ſedit temporibus ſancti Ambroſij, ſeptimus ordine numeratur; quorum tempore illas agitatas eſſe contentiones in Eccleſia, certum eſt. Meminit & Caſſiodorus de alio Vigilio Epiſcopo Africano, claro inter ſcriptores Eccleſiaſticos, de Inſtit. diuin. lect. c. 9. An autem ipſorum aliquis ea ſcripſerit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de viris illuſtribus ca. 37. necnon Honorius Auguſtodunenſis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum ſcripſit, recenſentque eius ſcripta; nullam prorſus faciunt mentionem de libris contra Eutychen ſcriptis, recenſentq. eum inter illos ſcriptores Eccleſiaſticos, qui vixerūt temporibus Honorij Imp. ponuntq; etiam ante S. Auguſtinum: vt quibus temporibus vixerit, ex his ſaltem poſſit intelligi.

c *Pelagij.*] Paſſus eſt S. Pelagius anno Domini nongenteſimo vigeſimoquinto, ſexto Kalend. Iulij, die Dominico, vt tradit Ambroſius Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice eccleſiæ Toletanæ, Sanctorali ſmaragdino, & antiquis monumentis Tudenſis eccleſiæ. Teſtatur idem auctor, Roſuitham virginem heroico carmine nobile eius certamen ſcripſiſſe; additque plura de eius ſacri corporis tranſlatione Ouetum facta, æra milleſima ſexageſimaprima, anno Domini milleſimo vigeſimotertio, vj. Idus Nouembris. De eodem Vaſæus in chron. Hiſpan. In Flore ſanct. Hiſpan. recenſetur eius martyrij hiſtoria ſcripta a Raguele presbytero illi æquali. De eodem agitur in Theſauro concionum to. 2. hac die.

Tom. 10. ann. 925. num. 1. & ſeq.

d *Forcipibus ferreis.*] Triplicis generis erant forcipes, quæ adhibebantur in carnificinis ſanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, vt hæ de quibus agimus; aliæ autem ad comprimendum & cōtorquendum compoſitæ: harum meminit Syneſius Epiſcopus epiſtola quinquageſimaoctaua, cum agit de Andronici Præſidis feritate, atque Naſi forcipe, auribus apprehendendis & labijs obtorquendis parato inſtrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedali tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatæ, quæ quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cum ſtringerentur; quæ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Aſſeruatur hactenus eiuſmodi genus inſtrumenti in baſilica Vaticana inter Sanctorum reliquias, licet ſcorpiones a quibuſdam falsò eſſe credantur: ſed qui vere fuerint ſcorpiones tortorij, diximus ſuperius duodecima huius menſis. Meminit & Ioſephus libro de Machab. de forcipe dentata, cum ait: His

dictis

dictis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. Huic ſimile erat genus illud cruciamenti, quod Victor libro ſecundo de perſecutione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibuſq. in eiſdem colligatis, ac vehementius ſtringentes, ſimul cum capillis omnem pelliculam capitis auferebant. Hæc Victor.

To. 9. an. 801.n.26. e *Saluij Epiſcopi.*] De eo hac die Vſuardus in editione ſecunda, Molanus autem in prima ad Kalend. Iulij. Eius martyrium contigit anno Domini octingenteſimo primo, vt auctor eſt Sigebertus in chron. qui illud recenſet; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus par 2. tit. 14. cap. 4. §. 11. licet Ambianenſem dicat fuiſſe Epiſcopum. Pluribus autem Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Fuit eiuſdem nominis Saluius Epiſcopus Algigenſis, & ipſe ſanctitate celebris, de quo plura Gregor. Turonenſis hiſt. Francorum. lib. 5. c. 50. lib 6. c. 29 lib. 7. c. 1.

To. 9. an. 801.n.26. f *Superij*] De eo Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij hæc ait: Sanctus Superius coniungitur S. Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

g *Anshelmi Epiſcopi.*] Extant eius res geſtæ, quas ex priſcorum memorijs recitat Surius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertij Romani Pontificis, circa annum Domini milleſimum centeſimum ſexageſimum. Tom. 12. an. 1161. §. idem quoque.

h *Maxentij*] Agit de eodẽ hac die Vſuard. Plura de eo Greg. Turonenſis in hiſt. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebertus in chron anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum. To. 6. an. 507.n.19.

i *Dauid Eremitæ.*] De quo etiam hac die Græci agunt in Menologio, & multis quidem narrant eius res geſtas: in eoq. præcipuè magnam ſibi apud Deum & homines laudem comparaſſe ferunt, quod frequentem populum ad tuguriolum ſuum aduentantem ſalutaribus imbuens diſciplinis, a peccatis liberos, & ſinceritati Chriſtianæ diſciplinæ reſtituit.

k *Perſeuerandæ.*] Agunt de eadem hac die Vſuardus, atque recentiores.

*C Quinto Kal. Iulij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Galatia ſancti Creſcentis [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, qui in Gallias tranſitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Chriſti conuertit: rediens vero ad gentem, cui ſpecialiter datus erat Epiſcopus, cum Galatas ipſos vſque ad finem vitæ ſuæ in opere Domini confirmaſſet, demum ſub Traiano martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Zoili [b] & aliorum decem & nouem. Cæſareæ in Palæſtina S. Anecti [c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide, cum alios ad martyrium hortatus eſſet, & oratione ſua idola proſtraſſet, a decem militibus verberari iuſſus, manibus [d] pedibuſq. præciſis, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Conſtantinopoli ſancti Sampſonis [e] presbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico ſancti Ioannis [f] presbyteri & confeſſoris. Varadini in Hungaria ſancti Ladiſlai [g] Regis, qui clariſſimis miraculis vſque ad diem hodiernum coruſcat.

IVNII 27.

To. 1. an. 59. nu. 10. & tom. 2. an. 118 n. 7. CRESCENTIS *diſcipuli* a.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; qui omnes teſtantur, Creſcentem non tantum in Galatia, ſed etiam in Gallijs Euangelium prædicaſſe, & Viennenſem, nec non & Moguntinam ſedem erexiſſe, reuerſumq. in Galatiam, martyrij corona donatum eſſe. Id enim abſque aliqua ambiguitate profitetur Ado Epiſcopus Viennenſis in chron. de inſtitutione ſedis Viennen. De ſede Moguntina tradit Petrus Cluniacenſis lib. 2. epiſt. 1. Trithem. in vita S. Maximi Epiſc. Mogunt. & ipſæ integræ tabulæ Epiſcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq. eiuſdem nobiliſſimæ eccleſiæ antiqua monumenta. De prædicatione Creſcentis in Gallijs adſtipulatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 51. vbi dum agit de textu epiſtolæ ſecundæ Pauli ad Timotheum c. 4. vbi legit Vulgata: Creſcens in Galatiam: legendum eſſe contendit: Creſcens in Galliam. Sunt hæc verba eius: In epiſtolis ſuis idem Apoſtolus dicit: Creſcens in Galliam non enim, in Galatiam, vt quidam decepti putant, ſed, in Galliam, legendum eſt. Hæc S. Epiphanius. Cui maxime faueat, quod Ammianus Marcellinus lib. 15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos eſſe Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos ſermo Græcus appellat. In quam ſententiam & Theodoretus in epiſt. 2. ad Tim. c. 4. vbi Creſcentem ad Galatas miſſum legens: Sic, inquit, Gallias appellauit. Ceterum ſcire debemus, Gallos, & Galatas, ſicut nomine, ſic re coniunctos fuiſſe: Galataſq; coloniam fuiſſe Gallorum, quod pluribus docet Iuſtinus hiſt. lib. 24. & 25. item S. Hieronymus in proœmio lib. 2. comment. in epiſt. ad Galat. Galatiamq. Gallogræciam olim dictam fuiſſe confirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientem deductis, agit poſt Iuſtinum Suidas, & alij, vt Clitophor. libro 1. rerum Galat. Creſcens itaque cum dicitur profectus in Galatiam: pro Galatia Galliam eſſe intelligendam, quæ dicta ſunt, ſignificant. Ceterum quod alij complures per Galatiam, non Gallias, ſed ipſam Minoris Aſiæ prouinciam ſic dictam intellexerunt; dicere opus eſt, ſi conſultum quoque velimus verbis hic in Martyrologio poſitis, quod idem Creſcens, cum accepiſſet Apoſtolatum in Gallias, Galatas quaſi eiuſdem gentis populos ſibi erudiendos exiſtimauit: ſicq. ſecundum prædictorum auctoritatem, eiuſque res geſtas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Neſcio quid ſibi velit Dorotheus in Synopſi, cum ait, Creſcentem Chalcedonis, quæ eſt in Gallijs, factum eſſe Epiſcopum. Puto textum eſſe deprauatum, vt Vienna, habeat Chalcedonem.

b *Zoili & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Cir. ann. alij de iiſdem hac die. Zoellum, vel potius 300. Zoillum hunc Prudentius hymn. 4 appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis deſcribit Surius ex hiſtoria Lucij tomo 7. De eccleſia ab eo denominata, vbi & corpus eius aſſeruatur, ſcribit ſanctus Eulogius in memoria ſanctorum lib. 2 cap. 6. quem ibi functum munere clericatus, teſtatur Aluar. in vita ſancti Eulogij. In Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus de Zoilo, qui incipit: Martyris geſta Zoili, &c. De eo etiam Vaſæus in chron. Hiſp. Flos ſanct. Hiſp. paſſumq. ferunt temporibus perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Eadem in Theſaur. concion. tom. 2. hac die habentur.

c *Aniſti.*] Agunt de eodem Græci diffuſe Cir. ann. in Menologio hac die. De præfectura Vrba- 303. Vrni, de qua hic habetur mentio, ſcribit Euſe- bani Præbius hiſt. lib 8. Ibi, & de his quæ digne paſſus fectura. eſt ſæuiſſimus martyrum carnifex. To. 2. an.

d *Manibus pedibuſq; præciſis.*] Auidius Caſ- 303. nu. ſius tyrannus eiuſmodi genus pœnæ excogi- 85. tauit aduerſus milites deſertores, alijs manus excidens, alijs crura atque poplites, dicens: maius exemplum eſſe viuentis miſerabiliter criminoſi, quam occiſi. Hæc Vulcatius Gal. in Auidio Caſſio. At hæc Chriſtianis non erant ignominiæ notæ, ſed monumenta victoriæ.

e *Sampſonis presbyteri.*] Græci item de Sampſone hac die in Menologio pluribus; To. 7. an. eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta re- 541. n. 22. fert Lippom. tomo 6. & Surius tomo 3. Nu- Floruit tēmeratur ſolemnitas ſancti Sampſonis inter pore Anaeas quibus Græci vacarent a iudicijs, cete- ſtaſij cir. riſq; negotijs, vt conſtat ex conſtitutione no- an. 490. uella Emmanuelis Imperatoris de ferijs: recitat eam Theodorus Balſ. in Nomoc. Photii. 7. cap. 1. De celebri hoſpitali ſancti Sampſonis agit Procopius lib. 1. ædificiorum Iuſtiniani Imperatoris, qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq. hoſpitale ſanctæ Mariæ Sampſon, de quo idem Imperator in Authentic. de Eccleſiaſt. titul. §. vlt. & Authentic. ſi quicquid. de impenſ. quæ fier. oport. nouel. coll. 10. conſtit. 59. Ex his quæ ſcribit Procopius dicto lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperat. redarguuntur erroris prædicta Acta Sampſonis a Metaphraſte relata, quibus fertur Sampſon vixiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris, eiuſdemq. hortatione eumdem Imp. erexiſſe Xenodochium Sampſonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis vixit temporibus, eaq. ob oculos habuit, reſtatur hoſpitale Sampſonis nomine ab eodem Sampſone erectum, olim incendio conflagraſſe

flagraſſe; cumq. vix quædam remanſiſſent veſtigia, illud ipſum hoſpitale ab eodem Iuſtiniano Imperatore munificentius inſtauratũ fuiſſe, cenſuq. annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta teſtentur dictum incendium contigiſſe poſt obitum Sampſonis, quando & Sophiæ nobile templũ exuſtum eſt; cumq. prædictum incendium factum reperiatur tẽporibus Anaſtaſij Imp. vt auctor eſt Marcellinus in chronico: neceſſe eſt affirmare, longe ante Iuſtinianum Imp. Sampſonem diem obijſſe. Ex eodem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dũ agit conflagraſſe domum Sampſoniam anno penultimo Iuſtiniani Imp. De miracul.s ſancti Sampſonis idem Metaph. vbi ſupra pluribus agit.

f *Ioannis.*] Scribit de eo Greg. Turonenſis de gloria confeſſ. cap. 23. ex quo ceteri acceperunt, qui de eo agunt.

g *Ladislai Regis.*] Hunc Cæleſtinus Papa Tertius recenſuit inter Sanctos. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, & apud Bonfin. de rebus Hungaricis lib. 4. dec. 2. Relatus inter Sanctos cir. an. 1192.

xxix. D Quarto Kal. Iulij. Luna. 28

a	b	c	d	c	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2

VIGILIA[a] SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. Romæ ſancti Leonis[b] Papæ Secundi. Lugduni in Gallia ſancti Irenæi[c] Epiſcopi & martyris, qui (vt ſcribit S. Hieronymus) beati Polycarpi Smyrnenſis Epiſcopi diſcipulus fuit, & Apoſtolicorum temporum vicinus. Is cum aduerſus hæreticos verbis ac ſcriptis plurimum decertaſſet, in perſecutione Seueri cum omni fere ciuitatis ſuæ populo coronatus eſt glorioſo martyrio. Alexandriæ in eadem Seueri perſecutione ſanctorum martyrum Plutarchi[d], Sereni, Heraclidis cathecumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis catechumenæ, Potamiœnæ[e], & Marcellę eius matris: inter quos præcipue enituit Potamiœna virgo, quæ primo immenſos innumeroſq. agones pro virginitate deſudans, deinde etiam exquiſita & inaudita tormenta pro fide perpeſſa, ad vltimum vna cũ matre igne conſumpta eſt. Eodem die ſancti Papij[f] martyris, qui in perſecutione Diocletiani flagris cæſus, & in lebetem oleo, & adipe feruenti plenum iniectus, aliaq. horrenda ſupplicia perpeſſus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti ſancti Benigni[g] Epiſcopi & martyris. Cordubæ ſancti Argymiri[h] monachi & martyris, qui in perſecutione Arabica pro fide Chriſti necatus eſt. Romæ Sancti Pauli[i] Papæ & confeſſoris.

IVNII

VIGILIA *ſanctorum Apoſtolorum.* a] De qua & Beda, Vſuardus, Ado, Gregorius Turon. hiſtor. Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de ord. antiphon. c. 50. Radulf. de obſer. can. cap. 19. & 21. & alij recentiores, qui agunt de diuin. offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apoſtolorum appellat Valentinianus Imperator in epiſtola ad Theodoſium Aug. De ijſdem Vigilijs, præter antiqua monumenta Romanæ Eccleſiæ, legimus vetus atque ſolemne officium Eccleſiaſticum in Breuiario Toletano.

To. 8. an. 683. per totũ. obitus a. 684. nu. 1.

b *Leonis Papæ ſecundi.*] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Succeſſit hic ſancto Agathoni, anno Domini ſexcenteſimo octogeſimoſecundo. Egimus de eo fuſius in Annal. Eccleſiaſt. vbi eius Acta per annos ſingulos digeſſimus.

To. 2. an. 205. n. 28. & ſeq. & to. 4. ann. 381. nu. 100.

c *Irenæi Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui ſupra, hac die. Subrogatus eſt hic in locũ S. Photini eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, vt teſtatur S. Hieronym. in epiſt. 84. ad Magnum: agit de eo etiam in lib. de Script. Eccleſiaſt. & in epiſtola ad Theodorum 29. appellat eum virum Apoſtolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioannis Euangeliſtæ diſcipulum. Tertullianus lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratiſſimum exploratorem: commendatur etiã a S. Epiphanio in Panar. hæreſ. 24. & 31. qui & eum appellat ſanctiſſimum priſcumq. Theologum, ſucceſſorem Apoſtolorum. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 4. 7. 8. Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 29. & alij recentiores, vt Feuardentius in apparatu operum Irenæi, quæ nuper edidit. Latuerunt aliquandiu tam Acta, quam etiam ſcripta S. Irenæi; adeo vt neque in Gallijs, nec in Italia, licet multum quæſita, potuerint inueniri, vt ſcribit S. Gregorius in regiſt. lib. 9. epiſt. 50. ad Æterium Epiſcopum. Habemus in noſtra bibliotheca to. 9. Acta martyrij S. Irenæi ac ſociorum eius: eſt illorum exordium: Quamquam nonnullis inuicta, &c. ſed (quod non mediocriter dolemus) vna ſublata pagina, ſunt imperfecta.

d *Plutarchi & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horũ res geſtas ſcribit Euſeb. lib. 6. c. 4. Niceph. lib. 5. c. 4. & 5. To. 2. an. 205. n. 4. & 7. & ſequent.

e *Potamienæ.*] De qua Euſebius & Niceph. vbi ſupra. Paſſa hæc eſt temporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuerſa eiuſdem fere nominis eſt Potamœnia dicta, quæ ſubijt martyrium æque illuſtre temporibus Maximiani Imp. quod, referente Iſidoro presbytero, deſcribit Palladius Galata cap. 1. de vit. ſanct. Patrum ad Lauſum. To. 2. an. 205. nu. 8. & ſeq. & to. 3. ann. 310. n. 21. & ſeq.

f *Papij*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ac pluribus eius Acta referunt. Circa an. 290.

g *Benigni Epiſcopi.*] De ipſo Molanus item agit in addit. ad Vſuard. & Galeſinus ex tab. eccleſiæ Traiecten. Fortaſſe hic ille S. Benignus Epiſcopus, de quo ſcribit Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 17. Extat epiſtola decretalis Pelagij Papæ Secundi ad Benignum Epiſcopum ſedem mutare cupientem, ac de ea re ſedem Apoſtolicam conſulentem. Circa an. 1118.

h *Argymiri.*] De eo ſcribit S. Eulog. lib. 3. memor. ſanct. c. 16. paſſumq. tradit æra octingenteſima nonageſimaquarta, anno a Chriſto octingenteſimo quinquageſimoſexto, vt idem auctor teſtatur. To. 10. an. 856. n. 30.

i *Pauli Papæ.*] Succeſſit hic Stephano Tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoſeptimo: cetera de eodem in Annal. Eccleſ. diximus. To. 9. an. 757. nu. 2. & ſeq. & plura an. ſeq.

29 Tertio Kal. Iulij. Luna. E xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMÆ natalis ſanctorum Apoſtolorum Petri [a] & Pauli, qui eodem anno, eodemque die paſſi ſunt ſub Nerone Imperatore: quorum prior in eadem Vrbe capite ad terram verſo cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam Triumphalem ſepultus, totius Orbis veneratione celebratur: alter vero gladio animaduerſus, & via Oſtienſi ſepultus, pari habetur honore. In caſtro Argen-

tomacho

tomacho ſancti Marcelli [b] martyris, qui pro fide Chriſti vna cum Anaſtaſio viro militari capite plexus eſt. Genuæ natalis ſancti Syri [c] Epiſcopi. Narniæ ſancti Caſſij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, de quo ſanctus Gregorius refert, quod nullus pene dies vitæ eius abſcedebat, quo omnipotenti Deo hoſtias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cuncta quæ habebat, in eleemoſynis tribuens, in hora ſacrificij totus in lacrymis diffluebat: demum natalitio Apoſtolorum die, quo ſingulis annis Romam venire conſueuerat, cum Miſſarum ſolemnia celebraſſet, & corpus Dominicum pacemque omnibus dediſſet, migrauit ad Dominum. In Cypro ſanctæ Mariæ [e] matris Ioannis qui cognominatus eſt Marcus. In territorio Senonenſi ſanctæ Benedictæ [f] virginis.

IVNII 29.

To. 1. an. 58. nu. 97. & an. 69. num. 1. & ſeq. plura de eo eodē to. 1. vt in iudicio præſertim ann. 31. a nu. 22. & infra, & an. 68. per totum, & to. 5. ann. 398. n. 13.

PETRI *& Pauli.*] De eadem ſolemnitate tam Latini quam Græci etiam hac die agunt: qui tamen cum in ea peragenda celebritate aliquantulum tepuiſſent; Feſtus ſenator Romanus, cum legatum ageret apud Anaſtaſium Imp. indigno id ferens animo, totis viribus operatus eſt, vt frequentiſſimo populo ac ſplēdidiſſimo cultu eadem ſolemnitas ageretur, vt auctor eſt Theodorus lector lib. 2. collectaneorum. Bis feſta dies hæc dicitur a Prudentio hym. 12. atque in ea duplicare ſacra vota conſueuiſſe Romanum Pontificem teſtatur, cùm ait:

Tranſtiberina prius ſoluit ſacra peruigil ſacerdos
Mox huc recurrit, duplicatq; vota.

Ipſum populum frequentiſſimo cœtu vtramque baſilicam tam Petri in Vaticano, quam Pauli via Oſtienſi ea die inuiſere ſolitū idem auctor eodem hymno profitetur. Sanctus Ambroſ. in hymno huius diei, non duabus tantum (vt ait Prudentius) ſed tribus vijs huiuſmodi feſtum diem Romæ celebrari ſolitum, quaſi tria loca a populo ea die viſitarentur, teſtatur his verſibus:

Tanta per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina:
Trinis celebratur vijs
Feſtum ſanctorum martyrum.

Exiſtimamus etenim, non ſolum ipſas baſilicas Apoſtolorum hac die populum frequentaſſe; ſed vel locum vbi Petrus cruci affixus eſt, vel vbi Paulus capite truncatus, aut ipſum carcerem ſacroſanctum redditum, vbi vterque diu detentus eſt (vt hodie videmus) adijſſe: prædictæ enim omnes antiquæ memoriæ non ſolum in ipſo natali die Apoſtolorum, ſed & per octauas a cœtu fidelium in hanc diem ardenti pietatis ſtudio viſitantur. Conſtat etiam ad eamdem ſolemnem diem ex diuerſis Orbis regionibus innumerabilē hominū multitudinem, religionis ergo, Romam confluere conſueuiſſe. Hinc Galla Placidia Auguſta ſcribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit cauſam ſui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentibus concurſionibus adæque deſideremus inſpicere, cauſa nobis eſt amplectendæ religionis, vt terminis ſanctorum noſtram exhiberemus præſentiam: quos certum eſt pro ſua virtute in cæleſtibus conſtitutos, neque inferiora deſpicere. Nos itaque ſacrilegum eſſe credimus, ſi ſolemnium ordinem denegemus, &c. Epiſcopos etiam hincinde ad eamdem ſolemnitatem olim confluere conſueuiſſe, & in epiſt. 13. Paulini ad Seuerum, & 16. ad Delphinum, vbi ſolemnem hanc appellat conſuetudinem, ſatis exploratum habetur. Vt autem ſemel in anno omnes Epiſcopi limina adirent Apoſtolorum, Anacleti & Zachariæ Papę decretis ſtatutum eſt; de quo diſtinct. 93. c. iuxta ſanctorum. Exegiſſe hoc ab Epiſcopis Siculis videtur S. Gregor. ſcribens ad Petrum ſubdiac. lib. 1. regiſt. epiſt. 70. de iugi protectione Apoſtolorū, qua Vrbs fulciri conſueuit, cum innumera ſint exempla; ſatis modo ſit locū S. Greg. Papæ in epiſt. 22. ad Ruſticianam patriciam lib. 7. regiſt. prænotaſſe, & quod pulchre Venantius Fortunatus his verſibus docet:

A facie hoſtili duo propugnacula præſunt,
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis habet.

Quam autem barbaris Romani Imperij hoſtibus, & Catholicæ fidei aduerſarijs Petri & Pauli baſilicæ Romæ in ſuburbijs poſitæ

fuerunt

fuerint venerabiles, quantamq. erga eas obſeruantiam præſtiterint, dicemus inferius in Dedicatione ipſarum. Plura hic etiam dicenda eſſent aduerſus quorumdam ſentẽtiam, qui licèt vna die, non tamẽ eodem anno eoſdem ſanctos Apoſtolos paſſos ferunt: aliaq. differenda de eorum rebus geſtis, quæ vulgo circumferuntur, quibuſnam fides vt veris adhibenda ſit, & quæ tamquam apocryphæ refellendæ: ſed cum non ſint eiuſmodi, vt hic paucis perſtringi poſſint, contenti erimus eas vberius explicuiſſe in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi etiam pluribus demonſtrauimus eoſdem ſanctos Apoſtolos ſubiiſſe martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Rufo Conſſ. tertio Kalen. Iulij; anno à Chriſto Domino ſecundum veriorem ſupputationem ſexageſimonono. De horum martyrio Hegeſippus Iunior de excid. Hieroſol. lib. 3. c. 2. & Acta paſſionis ipſorum quæ feruntur Lini nomine agunt.

b *Marcelli.*] De eodem Vſuardus, Petrus in catalogo lib. 6. cap. 24. & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonenſis, clarus in Gallijs, de quo Greg. Turonenſis. de glor. mart. cap 52.

c *Syri Epiſc.*] Hunc ſanctus Gregorius libro 4. dialog. cap. 53. appellat martyrem, dum agit de eius eccleſia, quam vetuſtate collapſam, his diebus, Clerici regulares in auguſtiorem amplitudinem reſtituerunt, addideruntq. nobile cœnobium; vbi ſicut & in alijs præcipuis Italiæ ciuitatibus, priſtinam illam Apoſtolicam viuendi formam ex integro redditam ſancte pieque colunt. Ab eorum Præpoſito R. D. Marco Paraſc. viro ſingulari eruditione & vitæ integritate ſpectatiſſimo, de Sancto Syro & alijs ſanctis eius ciuitatis Epiſcopis hæc antiquitatũ digna monumenta inde miſſa percepimus, eademque teſtata publici Notarij fide, cuius authentica ſcriptura expreſſum habetur, anno Domini 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio Abb. eiuſdem eccleſiæ primarium reſtitueretur altare, quod eius menſa lapidea perfracta eſſet, tres diſtinctos loculos repertos eſſe, in quibus tria ſanctorum corpora recondita erant. In eorum primo plumbea lamina, quid intus lateret, his deſcripta litteris ſignificabat: ✠ M. S. HIC REQVIESCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS ÆMILIANI. In ſecundo autem loculo alia plumbi lamina ſic ſcripta inuenta eſt: ✠ M. S. HIC REQVIESCIT SANCTVS FELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT ANN. LXX. REXIT EPISCOP. XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nullo erat inſcriptio, ſed (vt habent eadem publica Acta) corpus illuc poſitum exiſtimatur eſſe ſancti Romuli eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Accepimus ab eodem eiuſdem ſancti Syri Acta quædam manuſcripta, ſed perpauca ex multis quæ deſiderantur.

d *Caſſii Epiſcopi*] Agit de eo S. Gregor. in homilia 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. & lib. 4. cap. 56. Claruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris. Sedere enim cœpit an. eius decimo, migrauitq. ex hac vita, eiuſdem anno trigeſimoprimo, prout conſtat ex eiuſdem ſepulturæ epitaphio, quod extat Narniæ in eccleſia cathedrali ſupra ianuam cryptæ ſancti Iuuenalis, vbi & corpus ſancti Caſſij requieſcere creditur. Eſt inſcriptio inciſa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expreſſa eſt, itemq; duo agni exculpti, qui ſe e regione aſpiciunt. Creditur S. Caſſius, cum de ſuo obitu diuinitus eſſet admonitus (vt eſt apud S. Gregorium) ſibi viuenti ſepulchrum poſuiſſe, atque ſuum epitaphium ſex hiſce verſibus conſcripſiſſe.

To. 7. an. 543. nu. 2. obitus an. 558. n. 14. & 15.

Caſſius immerito Preſul de munere Chriſti,
Hic ſua reſtituo terrę mihi credita membra.
Quem fato anticipans conſors dulciſſima vitæ
Ante meum in pacẽ requieſcit Fauſta ſepulchrũ.
Tu, rogo, quiſquis ades, prece nos memorare benigna.
Cuncta recepturum te noſcens congrua factis.

SD. ANN. XXI. M. IX. D. X. RQ. IN PACE, PRID. KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII. Numeratur hic annus Domini quingenteſimus quinquageſimus octauus, Iuſtiniani Imp. trigeſimusſecundus. Porro illa verba poſt carmina poſita, Sedit, &c. eo mortuo fuiſſe addita, certum eſt.

e *Maria.*] De qua Act. Apoſt. ca. 12. Pluribus in Actis Barnabæ deſcriptis ab Alexandro monacho apud Sur. tom. 3. die 11 Iunij.

f *Benedictę.*] De eadem Vſuardus hac die: Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti libro 3. cap. 264. agit de ſancta Benedicta Abbatiſſa, cuius ſolemnitas agitur xvi. Kalend. Decembris, quæ videtur ab hac eſſe diuerſa.

To. 1. an. 34. nu. 22. & n. 236.

xxvij. F **Pridie Kal. Iulij. Luna.** 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

COmmemoratio ſancti Pauli[a] Apoſtoli. Lemouicis in Gallia ſancti Martialis[b] Epiſcopi cum duobus presbyteris Alpiniano & Auſtricliniano, quorum vita miraculorum ſignis admodum effulſit. Ipſo die ſanctorum Caij[c] presbyteri & Leonis ſubdiaconi. Alexandriæ paſſio ſancti Baſilidis[d] ſub Seuero Imperatore: qui cum ſanctam Potamiœnam virginem, quam ad ſupplicium ducebar, ab impudicorum hominum petulantia tutatus eſſet, religioſi officij mercedē ab ea recepit: nam ipſa poſt triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens, non ſolum eum conuertit ad Chriſtum, ſed etiam breui agone certantem, ſuis precibus martyrem glorioſum effecit. Romæ ſanctæ Lucinæ[e] Apoſtolorum diſcipulæ, quæ de facultatibus ſuis ſanctorum neceſſitatibus communicans, Chriſtianos in carcere detentos viſitabat, ac martyrum ſepulturæ inſeruiebar, iuxta quos & ipſa in crypta a ſe conſtructa ſepulta eſt. Ibidem ſanctæ Aemilianæ[f] martyris. In territorio Viuarienſi ſancti Oſtiani[g] presbyteri & confeſſoris.

IVNII 30.

Plura in To. 1. per multos annos vt ex iudice ꝓſertim an. 68. & 69.

COMMEMORATIO S. *Pauli* a.] De ipſa hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Græci autem in Menolog. agunt hac die commemorationem omnium Apoſtolorum. Porro Latini totam hanc Octauam in laudibus Apoſtolorum Petri & Pauli impendunt. At licet pridie huius diei tam Petri quam Pauli agatur ſolemnis celebritas: tamen hac potiſſimum die ſolius Pauli commemorationem fieri debere, ex S. Gregorij Papæ inſtitutione docet Microloge. c. 42. Ideóq; recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur cauſa, quæ ex hymno Prudentij 12. ſatis poſſe colligi videtur, dum antiqui vſus meminit, conſueuiſſe nimirum Romanum Pontificem vna eademq. die Pontificias functiones in vtraque baſilica exercere. Cum hoc autem propter nimiam locorum inter ſe diſtantiam non ſine nimio ac intolerabili fere labore perfici poſſe videretur; conſultius viſum eſt, prima die in baſilica Vaticana vtriuſque celebrare ſolemnitatem, ſequenti autem die in baſilica Pauli ſacra peragere, vberiuſq. perſoluere, quod pridie ea de cauſa ibidem loci videretur omiſſum.

b *Martialis Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius acta circumferuntur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem, tacito auctoris nomine, ab Innocentio Tertio extra de ſacra vnctione in fine, vbi & gloſ. Meminit eiuſdem Martialis Gregor. Turonen. lib. 1. hiſt. cap 30. & de glor. confeſſ. cap. 27. qui tamen inſigniter errat, dum tempore Decij Imp. eum cum alijs, qui illic deſcribuntur, in Gallias veniſſe teſtatur. Meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal lib 6. cap. 29. qui tradit eum diem obijſſe ann tertio Veſpaſiani Imp. De duabus eius epiſtolis To. 1. an. 74. nu. 15.

nuper

nuper inuentis egimus in Annal. Eccleſiaſt. ibi etiam de Cephæ nomine. quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicenſis ſedis auctorem, ſed & Anicienſis, Rhutenenſis, Aruernenſis, & Mimmatenſis erectorem fuiſſe tradunt. de his Democh. in tabul. Epiſcoporum Lemouicenſium.

c *Caij & Leonis.*] De his item hac die V-
To. 2. A. ſuardus, & recentiores omnes.
205. n. 8. d *Baſilidis.*] Scribit de eo Euſebius hiſt. lib.
& ſeq. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 5. cap. 7.
To. 1. A. e *Lucinæ*] Agunt de eadem hac die Beda,
69. n. 13. Vſuardus, Ado, & alij: mentio habetur de
& 45. ipſa in Actis ſanctorum martyrum Proceſſi
& Martiniani. Alia inſuper vixit Lucina Ro- To. 2. A.
mana temporibus Diocletiani Imperatoris, 255. n. 61
quæ non minus quam iſta pietatis operibus & a. 286.
addicta, celebris fuit: de qua ſæpius in Actis nu. 26. &
ſancti Sebaſtiani, atque in rebus geſtis ſancti ſeq. et to.
Marcelli Papæ agitur. 5. an. 309.

f *Aemilianæ.*] Erat Romæ Titulus S. Aemi- nu. 5.
lianæ, de quo in Concilio primo Romano ſub Symmacho habetur mentio.

g *Oſtiani.*] Agit de eo etiam Vſuardus hac die. Extare eius Acta, teſtatur Molanus in additione ad Vſuardum.

IVLIVS.

1 Kalendis Iulij. Luna. G xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. In monte Hor depoſitio ſancti Aaron [b] primi ſacerdotis ordinis Leuitici. In Britannia ſanctorum martyrum Iulij [c] & Aaron, qui poſt ſanctum Albanum in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt: quo tempore ibidem quamplurimi diuerſis cruciatibus torti, & ſæuiſſime lacerati, ad ſupernæ ciuitatis gaudia conſummato agone peruenerunt. Machliniæ paſſio ſancti Rumoldi [d] martyris, Scotorum Regis filij, & Epiſcopi Dublinenſis. Sinueſſæ ſanctorum martyrum Caſti [e] & Secundini Epiſcoporum. Viennæ ſancti Martini [f] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli. Aruernis ſancti [g] Galli Epiſcopi. In territorio Lugdunenſi depoſitio ſancti Domitiani [h] Abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei ſeruitio congregaſſet, magnis virtutibus & glorioſis miraculis valde clarus, collectus eſt ad patres in ſenectute bona. In territorio Rhemenſi ſancti Theodorici [i] presbyteri, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi. Engoliſmę ſancti Eparchij [k] Abbatis. Apud Emeſam ſancti Simeonis [l] confeſſoris, cognomento Sali, qui ſtultus propter Chriſtum factus eſt: ſed altam eius ſapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

I V L I I 1.

a OCTAVA *S. Ioannis Baptiſtæ.* a] De ea Beda, Ado, & Rudulph. de obſer. canon. cap. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorũ Octauarum. Numeratur hęc autẽ inter maiores Octauas.

b *Aaron ſacerdotis.*] Agunt item de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo ſcripta habentur, Ioſephus de ipſo ſcribit lib. 2. antiquit. cap. 6. & ſequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

To. 2. A. 303. nu. 144. c *Iulij & Aaron.*] De his vet. manuſcripta. Eorumdem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de geſt. Anglorum libro 1. cap. 7. in fine, Petrus in catalogo lib. 6. c. 53. & alij.

To. 9. An. 775. n. 15 d *Rumoldi.*] Eius Acta ſcriptis mandauit Theodoricus Abb. S. Trudonis, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. cap. penult. deſcripſit eadem Sur. tom. 7. hac die. Plura de eodem in vita S. Gummari apud Sur. to. 5. die 11. Octobris, & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij: aitq; huius ſolemnitatem agi hac die, auctoritate Alexandri IIII. Romani Pontificis: coronatumq. martyrio refert anno Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimoquinto, octauo Kalen. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipſe corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitur ſeptimo Idus Ianuarij: de quo Trithem. de vit. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 249.

Sub Diocletiano, & Maximiano Regius. e *Caſti & Secundini Epiſcoporum.*] Petrus diaconus biblioth. monaſterij Caſſinen. in lib. de vir. illuſt. c. 29. hæc ait: Benedictus, qui & Gaipherus, ſanctitate & religione conſpicuus, ſuauis eloquio, ingenio magnus, & ſermone facundus, ſcripſit ad Troianum Epiſcopum vitam S. Secundini, & cantum eius, ſermonem & hymnos de eodem. Ruruſum etiam cap. 32. hæc ait: Gregorius Tarracinenſis Epiſcopus, paruulus & ipſe in Caſſino oblatus, memoria tenax, ingenio viuax, tantæ fuit grauitatis, ſuauitatis, & eloquentiæ, vt a nonnullis columna diceretur Eccleſiæ: ſcripſit paſſionem SS. Caſti, & Caſſij, &c. Habemus Acta eorumdem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab eccleſia Caietana: eſt illorum exordium: Poſtquam beatiſſimi, &c. & ſermonem de ijſdem, cuius eſt exordium: Hodierna die ſolemnitatem, &c.

An. 101. f *Martini Epiſcopi*] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chron. anno 101. tertium hunc ponit eius ſedis Epiſcopum, ſucceſſoremq. S. Zachariæ, ac prædeceſſorem S. Veri.

To. 7. An. 541. n. 30 obit. an. 573. n. 26. g *Galli Epiſcopi.*] Scribit de S. Gallo Epiſcopo Gregor. Turonenſis de geſt. Francorum lib. 4. cap. 5. & 6. vberius in vita ſanctor. Patr. cap. 6. Eius epitaphium & virtutes egregias ſcripſit carmine Venantius Fortunatus lib. 4. Interfuit per legatum tertio Concilio Aurelianenſi, præſens autem quarto & quinto ſubſcripſit, vt ex illorum monumentis apparet: ex quibus facile poteſt intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta enim Synodus Aurelianenſis celebrata eſt anno triceſimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur annus Domini 552. Interfuit etiam Concilio Aruernenſi celebrato poſt Conſulatum Paulini Iunioris, vt eius Acta teſtantur. Ponitur hic in tabulis Epiſcoporum Aruernenſium vigeſimusſeptimus ordine apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ.

h *Domitiani Abbatis.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare teſtatur Trithemius de viris illuſt. ord. S. Benedicti libro 5. cap. 296. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Tungrenſis, de quo agitur 7. Maij, vbi Molanus de eo, & in Indic. ſanct. Belgij: interfuitq. quinto Concilio Aurelianenſi. agit etiam de ipſo Sigebertus in chron. anno 528. Fuit in Concil. 5. Aureliã. cir. a. 552

i *Theodorici.*] Agit de eo Vſuard. hac die: eius autem geſta deſcribit Surius tom. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum. Cir. An. 520.

k *Eparchij Abb.*] De eo item hac die Vſuardus. Acta ipſius, etſi incerti auctoris, tamen veritatem profitentis, refert Sur. tom. 4 hac die. De eo pluribus etiam Gregorius Turonenſis de geſtis Francorum libro 6. cap. 9. Migrauit ex hac vita anno Domini 583. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiuſdem nominis, ſed longe ante Eparchius Epiſcopus Aruernenſis, ſanctitate inſignis, cui ſucceſſit Sidonius Apollinaris, vt ſcribit idem Gregorius Turonenſis de geſtis Francorum lib. 2. cap. 21. To. 7. A. 584. n. 13

l *Simeonis Sali*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scripſit eius res geſtas humanum captum excedentes probatiſſimus auctor Leontius Epiſcopus in Cypro, quas deſcripſerunt Metaphraſtes, Lippomanus, & Surius hac die: id etiam teſtantur Acta Synodi ſecundæ Nicænæ, vbi Act. 4. de eodem auctore hæc leguntur: Pater, qui lectus eſt, in vna ex ciuitatibus Cypri decenter & ſancte conuerſatus eſt, multaq. encomia & panegyricas illius orationes etiam habemus, inter quas extat oratio de Transfiguratione Domini. ſcripſit & Ioannis, Miſericordis appellati, Epiſcopi Alexandrini vitam, prætera beati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius hiſtor. lib. 4. cap. 33. & alij plures. To. 7. A. 548. n. 15 & ſeq.

Sexto

2 Sexto Nonas Iulij. Luna. A 25. xxv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

VISITATIO [a] beatæ MARIÆ Virginis ad Elizabeth. Romæ via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Proceſſi [b] & Martiniani, qui a beato Petro Apoſtolo in cuſtodia Mamertini baptizati, ſub Nerone, oris contuſionem, equuleum, neruos, fuſtes, flammas, ſcorpioneſq. perpeſſi, nouiſſime gladio cæſi, martyrio coronati ſunt. Item Romæ paſſio ſanctorum trium [c] Militum, qui in martyrio beati Pauli Apoſtoli ad Chriſtum conuerſi, cum eo cæleſtis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrum Ariſtonis [d], Creſcentiani, Eutychiani, Vrbani, Vitalis, Iuſti, Feliciſſimi, Felicis, Marciæ, & Symphoroſæ, qui omnes apud Campaniam, cum Diocletiani Imperatoris perſecutio deſæuiret, martyrio coronati ſunt. Vuintoniæ in Anglia ſancti Suuithuni [e] Epiſcopi, cuius ſanctitas gratia miraculorum effulſit. Bambergæ S. Othonis [f] Epiſcopi, qui Pomeranis Euangelium prædicans, eoſdem conuertit ad fidem. Turonis depoſitio ſanctæ Monegundis [g] religioſæ feminæ.

I V L I I 2.

T. 1. in appar. n. 77. & ſeq.

VISITATIO *B. MARIÆ* a.] Hæc quidem ſolemnitas ab Vrbano Papa VI. inſtituta, & a Bonifacio IX. confirmata, vel potius publicata eſt; idque occaſione vrgentis ſchiſmatis, ad quod componendum eiuſdem Dei Genitricis opem Dei Eccleſia propenſius (ea aucta celebritate) ſtuduit implorare: idque anno Domini 1389. Extantq. de ea re diplomata excuſa in ſecunda parte Legend. In bibliotheca Vaticana plut. 4. num. 226. nactus ſum tractatum manuſcriptum Ioannis Pragenſis contra Adalbertum eius ſolemnitatis impugnatorem; in quo, cũ plura erudite diſſerat, texit etiam nonnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam ſacratiſſimam ſolemnitatem manifeſtiſſime comprobauit.

To. 1. an. 68. n. 23. & 24. & an. 69 nu. 44.

b *Proceſſi & Martiniani*.] De quibus etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Horum paſſionis Acta ex antiquis codicibus deſcripſit Mombritius tom. 2. & Surius to. 4. hac die. Erat olim Romæ in prædictorũ ſanctorum martyrum honorem erecta baſilica, in qua S. Gregorius Papa habuit homil. 32. in Euang. vbi & de miraculis ad eorum ſepulchrum fieri conſuetis meminit. Diruta autem prędicta eccleſia, translata ſunt eorum corpora in baſilicã Vaticanam S. Petri Apoſtoli, vbi hactenus aſſeruantur.

c *Trium Militum*.] Agũt de his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcripta, ex quibus etiam nomina ſingulorum produntur: ſunt autem hæc, Longinus, Aceſtus, & Megiſtus. Mentio prædictorum habetur etiam in paſſionibus Apoſtolorum Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorum. Habetur tomo 5. col. 1533. edit. Niuel. vlt. vbi tamen non tantum tres, ſed trigintaquinque vna ſimul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum, To. 1. an. 69. n. 11.

Paule, ſanguinem excepit; qui lacteus apparuit in eius veſte qui te percuſſit: qui quidem ſanguis barbaricum illius animum reddens melle dulciorem, vt ipſe vna cum ſocijs ad fidem traduceretur, ita effecit? Sit mihi inſtar coronæ gladius ille, qui triginta & quinque viros ſumma ad ſeruiendum alacritate Deo Domino mancipauit, &c. Hæc ibi.

To. 2. an. d *Ariſtonis & ſoc.*] De his etiam Beda,
284. n. 14. Vſuardus, Ado, & alij, omnesq. ex Actis ſan-
& ſeq. & cti Sebaſtiani martyris, quæ refert Surius to-
ann. 303. mo 1. 20. Ianuarij, vbi horum paſſiones de-
nu. 120. ſcribuntur.

T. 10. an. e *Suuithuni Epiſcopi.*] Scripſit eius res ge-
847. n. 59. ſtas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tom. 4.
an. 855. n. eas autem ſcriptis mandatas a Lanfrido mo-
37. obitus nacho, prodit catal. ſcript. Britan. Exceſſit ex
ann. 862. humanis anno a Chriſto Domino 862.
nu. 69. f *Othonis Epiſcopi*.] Acta ipſius recitat Su-
T. 12. an. rius tomo 4. hac die; ſed alia longe prolixio-
1124. n. 1. ra eſſe videntur, quæ duobus libris ſcripta
& ſeq. ca- dicuntur. De eodem plura Albertus Crant.
nonizat. in hiſtor. Eccleſiaſt. Saxon. lib. 6. cap. 5. & in
an. 1189.
nu. 13.

Metropol. libro 5. cap. 44. & 45. vbi de eius Apoſtolatu ad Pomeranos ei credito a Caliſto Romano Pontifice: in chronic. item Bambergen. & hiſtor. Pomer. lib. 4. cap. 17. & ſequen. Extat epiſtola ipſius ad Paſchalem Secundum Romanum Pontificem, qua ſe excuſat, inuitum per manum laicam accepiſſe inueſtituram, petens (ſi placeat) ab eo confirmari, &c. Profitetur in ea ingenue Apoſtolicæ Sedis auctoritatem. Interfuit hic Concilio Moguntino anno Domini milleſimo centeſimo trigeſimoprimo, vt teſtatur de eo chronic. Hirſaug. Adſcriptus fuit in Sanctorum numerum a Clemente Papa III. anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimonono, vt habetur in chronic. Bambergen. Tunc etiam venerandum corpus eius translatum eſt. Migrauit autem ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo triceſimo nono.

g *Monegundis*.] De qua etiam Vſuardus hac die. Scripſit eius res geſtas Gregorius Turonen. in vita ſanct. Patr. cap. 19. & de glor. confeſſ. cap. 24.

xxiiij. B Quinto Nonas Iulij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ALEXANDRIÆ ſanctorum martyrum Tryphonis [a] & aliorum duodecim. Conſtantinopoli ſanctorum Eulogij [b] & ſociorum martyrum. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Hyacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accuſatus quod Chriſtianus eſſet, plagis varie afflictus, & in carcerem truſus, ibi conſumptus fame expirauit. Cluſij in Etruria ſanctorum martyrum Irenæi [d] diaconi, & Muſtiolæ matronæ, qui ſub Aureliano Imperatore diuerſis atrocibusq. ſupplicijs cruciati, coronam martyrij meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrum Marci [e] & Muciani, qui pro Chriſto gladio cæſi ſunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iuſſus eſt cædi: cumq. vehementius Chriſtum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus eſt. Laodiceæ in Syria ſancti Anatolij [f] Epiſcopi, qui non ſolum religioſis viris, ſed & philoſophis admiranda ſcripta reliquit. Altini ſancti Heliodori [g] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate inſignis. Rauennæ ſancti Dathi Epiſcopi & confeſſoris. Edeſſæ in Meſopota-

mia Tranſlatio [i] ſancti Thomæ Apoſtoli ex India: cuius reliquiæ Ortonam poſtea tranſlatæ ſunt.

I V L I I 3.

TRiphonis *& ſoc.* a] De quibus Vſuard. hac die, & manuſcripta agunt.

Cir. An. 370. b *Eulogij & ſoc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Paſſi ſunt autem ſub Valente Imp. ob fidem Catholicam, quam ſtrenue profeſſi ſunt.

To. 2. A. c *Hyacinthi.*] Græci itidem de eo in Menol.
108. n. 2. ibiq. eius paſſionis Acta cōpendio deſcribūt.
To. 2. A. d *Irenæi & Muſtiolæ.*] De his hac die Vſuar-
275. n. 5. dus. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 4. hac die, Petrus in catalog. lib. 6. cap. 48. & alij ex iiſdem.

e *Marci & Muciani.*] De iiſdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus deſcribunt eorum martyrium.

To. 2. A. f *Anatolij.*] De eo Vſuardus, Ado, & alij.
263. n. 8. Euſebius pluribus lib. 7. hiſt. cap. 26. Hieron.
& ſeq. & de ſcrip. Eccleſiaſt. & in epiſt. ad Magnum
ann. 283. orat. 84. Nicephor. hiſtor. lib. 6. cap. 36. & ex
& ſeq. iiſdem alij deſcripſerunt.

To. 4. A. g *Heliodori Epiſcopi*] Agit etiam de eo Mo-
381. n. 83. lanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Hic ille,
To. 5. A. cuius frequenter meminit S. Hieron. ad quem
398. n. 11. etiam ſcripſit epiſt. 1. de laude vitæ ſolitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epiſt. 3. Mentionem facit eiuſdem in epiſt. 2. ad Nepot. & ad Iuliamum 37. & præfat. 110. & 115. Reperitur interfuiſſe Conc. Aquileienſi, vbi aduerſus ingruentes Arianos vna cum S. Ambroſio, coniūctis viribus, ſtrenue decertauit.

Cir. An. 182. h *Dathi Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulę eccleſ. Rauennatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. Claruiſſe eum tradunt temporibus Commodi Imperatoris.

i *Tranſlatio S. Thomæ.*] De qua item hac die To. 2. A.
Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. S. 336. n. 5.
Thomæ Apoſtoli venerandum corpus tranſlatum olim fuit Edeſſam in Syria, atq; in eius honorem ampliſſima eſt erecta baſilica, ad quam ex longinquis remotisq. Orbis regionibus Chriſtiani religionis cauſa confluebant, vt ſcribit Socr. hiſt lib. 4. c 14. & Sozom. lib. 6. cap. 18. De eadem tranſlatione Rufin. lib. 2. cap. 5. Greg. Turonenſis de gloria martyrum cap. 31. & Venantius Fortunatus hoc verſu:

Producens Thomam munus Edeſſa pium.

His alludit S. Ioannes Chryſoſtomus, cum in homilia 26. in epiſt. Pauli ad Hebræos, notum eſſe ait, & veneratione habitum ſepulchrum S. Thomæ, ſicut & Petri ac Pauli Apoſtolorum. Non omittimus dicere, quod Hieronymus Oſorius Epiſcopus Siluenſis Luſitaniæ lib. 3. res Indicas proſecutus, teſtatur Indos nuper recipientes Euangelium affirmare, penes ſe eſſe corpus S. Thomæ Apoſtoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudq. vſque hodie multis fulgere miraculis. Sed cum de tranſlatione Edeſſam facta luce clarius conſtet: dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur, nempe vnius corporis partes in diuerſa loca diſtributas, occaſionem dediſſe multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemq. corpus. De tranſlatione ſancti Thomæ reliquiarum Ortonam facta, cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiuſdem Apoſtoli, eiuſdemq. miraculis libellus editus a Ioanne Baptiſta Ortonenſi. De perenni miraculo Edeſſæ fieri ſolito ad corpus S. Thomæ, conſule Petrum in catalogo lib. 6. cap. 44.

4 Quarto Nonas Iulij. Luna. C xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OSEE [a] & Aggæi Prophetarum. In Africa natalis ſancti Iucundiani [b] martyris, pro Chriſto in mare merſi. In territorio Bituricenſi S. Lauriani [c] Epiſcopi Hiſpalenſis & martyris, cuius caput Hiſpalim in Hiſpania delatū eſt. Sirmij SS. marty. Innocētij [d] & Sebaſtiæ, cū alijs triginta. Madauri in Africa S. Nāphanionis mart. & ſociorum,

quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrene in Libya ſancti Theodori [f] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Digniano Præſide plumbatis cæſus, & lingua abſciſſa, in pace tandem confeſſor occubuit. Eodem die natalis ſanctorum Flauiani [g] ſecundi Epiſcopi Antiocheni, & Eliæ Epiſcopi Hieroſolymorum; qui pro Synodo Chalcedonenſi ab Anaſtaſio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Auguſtæ in Rhætia ſancti Vldarici [h] Epiſcopi, miræ abſtinentiæ, largitatis, & vigilantię, ac miraculorum gratia illuſtris. Turonis tranſlatio ſancti Martini [i] Epiſcopi & confeſſoris, & dedicatio eius baſilicæ hoc ipſo die, quo etiam is ante aliquot annos in Epiſcopum fuerat ordinatus. Vliſſipone S. Elizabeth viduæ Portugalliæ Reginæ, quam virtutibus, & miraculis claram Vrbanus Octauus in Sanctorum numerum retulit.

IVNII 4.

a *Oſee & Aggei Prophetarum.*] De his hac die Beda & Ado, Vſuardus de Oſea tantum, Græci autem ſeorſum ab inuicem: agunt enim de Oſea xvj. Kalen. Octobris, de Aggæo xvij. Kalen. Ianuarij in Menologio. Præter illa quæ de Oſea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiph. lib. de vit. & interit. Proph. c. 11. Hiero. in præf. 12. & in procem. in Oſeã. Apud Iſido. de vit. et mort. ſanct. c. 41. Doroth. in Synop. c. 1. & 10. De Aggæo Ioſeph. antiq. lib. 11. c. 4. Epiph. vbi ſup. c. 20. Hier. in procem. in Aggæũ, & apud Iſid. c. 59.

b *Iucundiani.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes, Petrus item in catal. lib. 6. c. 54.

To. 7. A. 548. n. 8. c *Lauriani Epiſcopi.*] De eodem ijdem qui ſupra. Vaſæus in chronic. Hiſpan. anno 544. paſſum refert ſub Totila Gothorum Rege. Pluribus agitur de eo in Flor. ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

d *Innocentij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

e *Namphanionis & ſociorum.*] Sunt hæc ſociorum nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas: ceterorum autem ignorantur. Sunt hæ Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonuseuentus. Fuit hic præclariſſimus martyr in Africa, adeoq. celebris, vt Archimartyris titulo fuerit inſignitus: in quem præ cæteris Madaurenſes Apuleij conciues idololatræ omne genus blaſphemiæ & contumeliarum iactabant. Extant de his litteræ Maximi Madaurenſis ad Auguſtinum 43. & rurſus Auguſtini epiſt. 44 ad ipſum reſcripta.

To. 3. A. 310. n. 25 f *Theodori Epiſc.*] Agunt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio recitatur.

De primo Flauiano. g *Flauiani & Eliæ Epiſcoporum.*] Agitur hic de ſecundo Flauiano: primus enim ſedit temporib. Theodoſij in ſchiſmate aduerſus Euagrium: hic autem præfuit eccleſiæ Antiochenæ ſub Anaſtaſio Imp. a quo & diriſſima paſſus eſt: habuitq. in eo pro fide Catholica ſuſcepto certamine fortem commilitonem Eliã Epiſcopum Hieroſolymorum: horum ſpectatiſſima virtus teſtimonio S. Sabbæ laudata, in ſeptima Synodo Act. 5. repetita eſt. Plura de ijſdem Cyrillus monachus in Ioãne Silentiario, in Euthymio, & in Actis S. Sabbæ Abbatis. Niceph. hiſt. l. 16. c. 32. 34. 38. hiſt. Miſcel. lib. 15. Cedren. in Anaſtaſio, & alij. De ipſorũ autem obitu admiranda ſcribuntur in Prat. ſpirit. cap. 53. vbi habetur, poſt duos dies ab obitu Anaſtaſij Imperatoris prædictos Flauianum & Eliam migraſſe ad Dominum. In Actis autem S. Sabbæ decem dies ponũtur intercesſiſſe ab eiuſdem Imp. morte, vſque ad prædictorum exitum: ibidemque habetur, nono die menſis Iulij Anaſtaſium ex hac vita exceſſiſſe: idemq. ex Euagrio hiſt. lib. 4. cap. 1. exploratum habetur, dum ait, eadem die nona menſis Iulij Iuſtinum ſeniorem ex Senatuſconſulto Imperium cepiſſe. Cur itaque hac potiſſimum die de his agatur, nulla mihi certa ſuppetit ratio: cum multæ eſſe poſſint, nempe tranſlatio, vel baſilicæ dedicatio, vt de alijs factum videmus. Iam reliquum eſt vt Flauianum ab hæreticorum calumnijs vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap 31. & ex eo Niceph. lib. 19. c. 18. litteras quaſdam monachorum Palæſtinæ ad Alciſonem de Flauiani lapſu, quaſi ex parte damnaſſet Concilium Chalcedonẽſe. Rurſus autẽ in Actis S. Sabbæ, quæ ex Metaphraſte deſcripſit Lippom. to. 5. habetur, quod coactus ab hæreticis, damnarit Synodum Chalcedonenſem. Quod ad litteras monachorum ab Euagrio recitatas ſpectat, ſcias deprauatas eſſe ab hæreticis: quod quiſque, licet cecutiens, diſſimulare non poterit. Quid eſt qđ ibi dicitur, Flauianũ ingenue profeſ-

To. 4. A. 386. n. 56 & to. 5. a. 398. n. 80. De ſecundo Flauiano to. 6. plura. obitus a. 512. nu. 3. de Elia plura eodem to. 6.

profeſſum eſſe Concilium Chalcedonenſe in his quæ ſpectant ad damnationem Neſtorij & Eutychis; in his autem quæ eſſent fidei, nō item? hæc quidem inter ſe inuicem pugnant, vt ſimul vera eſſe non poſſint: nam vtriuſque hæreſiarchæ damnationē recipere, non aliud eſt quam rectæ fidei normę ab eodem Concilio contra prædictos editæ conſentire. Quid inſuper eſt, quod idem Euagrius ibidem in fine dicit, Flauianum ab hæreticis in exilium eſſe pulſum, niſi ipſum illis aduerſarium demonſtraſſe? Quæ item ſequenti cap. 32. ſcribit Euagrius de conſtātia Flauiani pro Chalcedonenſi, prædicta omnia aduerſus illū cōficta mēdacij arguūt. Quod item ex vita Sabbæ lapſus Flauiani comprobari videatur; locum illum ab aliquo nebulone deprauatum ac mutilatum eſſe, Acta Nicenæ ſecundæ Synodi manifeſte declarant. In actione enim prima eius Synodi idē locus hiſce verbis deſcriptus habetur: Itaque varijs modis Flauianum afflixerunt & vexarunt; cogentes interim & obtorto collo huc trahentes, vt Acta Chalcedonenſis Concilij anathemate proſequeretur: quo nolente, Epiſcopatu ſuo priuatus in exilium quoque damnatus eſt. Hæc ibi: quibus quidem Seuerianorum impoſtura de Flauiani lapſu detegitur. Marcellinus Comes in chron. ex hīs Flauiani nulla alia ex cauſa contigiſſe teſtatur, niſi quod Seuerianorum procellæ, qui Sydone conuenerant, ſe viriliter oppoſuiſſet. Qua autem æſtimatione poſt mortē ab Orthodoxis habitus ſit Flauianus, conſule Acta Synodi Conſtantinopolitanæ, quæ celebrata eſt Iuſtino Aug. & Euthario Conſſ. vbi totius populi feſtiuas acclamationes de S. Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hæreticis eraſum reſtitueretur in dypticha, eiusq. venerandæ reliquiæ transferrentur, petitū ſæpius eſſe cognoſces. Nō tantū Flauianus, ſed & Elias, de quo agimus, iiſdem aſperſus calumnijs ab hæreticis reperitur; quibus inconſulte nimis fidē adhibens Theodorus lector lib 2. collectaneorum hæc ſcribit: Ipſe ſolus Neſtorium, Eutychem, Diodorum, & Theodorum, & Synodū Chalcedonen. anathemate condemnauit. Hæc ille. Sed quæ hæc aduerſantium ſibi rerum cōfarcinatio? Si damnauit Eutychen & Neſtoriū; damnantem illos Synodum Chalcedonēſem ſuſcepiſſe oportuit. At litteræ eius ad Anaſtaſium Imp. ceteræq. res geſtæ ipſius à Cyrillo monacho in Actis S. Sabbæ relatæ, Acta Synodica, ac ceterorum teſtimonia, non tantum ab omni hæreſeos ſordis labe purgatum reddunt, ſed adeo illi fauēt, vt cognoſcas perditiſſimis illis temporibus, inter tot naufragia Epiſcoporum, ipſum ſolum cum Flauiano Antiocheno, & Ioanne Epiſcopo Palti ſtetiſſe intrepidum aduerſus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis pertractauimus.

h *Vldarici Epiſc*] De eodem Beda, licet pro Vldarico legat, Valricum: Ado de eodem, & alij. Scripta ſunt eius Acta à Bernone Abbate, quæ habet Sur. tom. 4. hac die. De eo item Sigebert. in chron. anno 976. Trithem. de vir. illuſt. ordinis S. Bened. lib. 3. cap. 223. & lib. 4. c. 222. Diem obijt ann. Domini 973. ſuæ ætatis octuageſimo ordinationis quinquageſimo.

T. 10. an. 924. n. 5. & ſeq. & an. 940. n. 4. canoniz. ann. 943. n. 1. & ſeq.

i *Translatio S. Martini.*] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribit Greg. Turonen. hiſt. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 14. & lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſc. Turonen. Hæc eſt enim illa translatio, quæ a præfato Perpetuo Epiſcopo facta eſt; qui in nouam auguſtioremq. baſilicā à ſe ædificatam beatiſſimi Martini corpus tranſtulit 4. Non. Iulij. Nā & alias, irruentibus in Galliā Danis, S. Epiſcopi corpus in Burgundiam ad tempus translatum fuit, atque inde poſtmodū, ceſſantibus illorū incurſionibus, Turonos relatum eſt. Eius rei geſtæ hiſtoriam narrat S. Odo Cluniac. Abbas, ſcribens ad Fulconē.

T. 10. an. 853. n. 36. & ſeq.

5 ## Tertio Nonas Iulij. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMÆ ſanctæ Zoæ [a] martyris, vxoris beati Nicoſtrati martyris, quæ dum ad Confeſſionem beati Petri Apoſtoli oraret, ſub Diocletiano Imperatore a perſecutoribus arctata, & in cuſtodiam obſcuriſſimam truſa, deinde collo & capillis in arbore ſuſpenſa, adhibito ſubter horribili fumo, in confeſſione Domini emiſit ſpiritum. In Syria natalis ſancti Domitij [b] martyris,

qui virtutibus ſuis multa incolis præſtat beneficia. Cyrene in Libya ſanctæ Cyrillæ [c] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ardentes carbones cum thure ſuper manum poſitos diu tenuit, ne prunas excutiendo thus obtuliſſe videretur: deinde ſæuiſſime laniata, proprio ſanguine decorata migrauit ad Sponſum. Hieroſolymis ſancti Athanaſij [d] diaconi, qui pro ſancta Synodo Chalcedonenſi ab hæreticis comprehenſus, & omnium cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus eſt. In Sicilia ſanctorum martyrum Agathonis [e] & Triphinæ. Tomis in Scythia ſanctorum martyrum Marini [f], Theodoti, & Sedophæ. Treuiris ſancti Numeriani [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Septempedanos in Piceno ſanctæ Philomenæ [h] virginis.

IVLII 5.

To. 2. an. 284. n. 13. & ſeq. & ann. 286. nu. 12. & ſeq. ZOÆ a.] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius acta intexta habentur martyrio ſancti Sebaſtiani apud Surium to. 1. 20. Ianuarij. De Confeſſione S. Petri Apoſtoli, de qua hic habetur mentio, vide quæ habentur notata die ſequenti in Tranquillino, cum agitur de Confeſſione S. Pauli Apoſtoli; ibi de vtriuſque Confeſſionibus plura.

b *Domitij.*] Agunt de eodem hac die ijdem qui ſupra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Greg. Turon. de gloria mart. c. 100. agit.

To. 3. an. 310. n. 25. c *Cyrillæ.*] De qua & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius paſſionis Acta ſummatim referunt his conſentientia, quæ hic narrãtur.

To. 6. an. 452. n. 29. d *Athanaſij diaconi.*] Huius initum pro Catholica fide certamen, conſummatumq. martyrium deſcribit Nicephorus hiſt. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanaſio Abb.

e *Agathonis & Triphinæ.*] De his etiam hac die Beda, & alij recentiores.

f *Marini & ſociorum.*] Agunt de his item Beda, & alij qui ſupra auctores.

g *Numeriani Epiſcopi.*] Recenſet eumdem hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic S. Rodoaldo. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum. cir. a. 640.

h *Philomenæ.*] Huius corpus honorifice aſſeruatur & colitur apud Septẽpedanos, nunc Seuerinates dictos, in eccleſia S. Laurentij, quo Totilæ Regis Gothorũ tempore tranſlatum fuit a S. Seuerino Epiſcopo, vt vetus inſcriptio docet, quæ vna cum corpore reperta eſt ſub maiore altari anno Domini 1527. cum illud in elegantiorem formam reſtitueretur, procurante Antonio S. R. E. Card. de Monte.

xxj. E **Pridie Nonas Iulij. Luna.** 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

OCTAVA [a] ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. In Iudæa ſancti Eſaiæ [b] Prophetæ, qui ſub Manaſſe Rege ſectus [c] in duas partes occubuit, ſepultusq. eſt ſub quercu Rogel iuxta tranſitum aquarum. Romæ natalis S. Tranquillini [d] martyris, patris ſanctorum Marci & Marcelliani, qui ad prædicationem ſancti Sebaſtiani martyris conuerſus ad Chriſtum, a beato

Polycar-

Polycarpo presbytero baptizatus, & à ſancto Caio Papa presbyter ordinatus eſt. Is cum ad Confeſſionem [e] beati Pauli die Octauarum Apoſtolorum oraret, ſub Diocletiano Imperatore à Paganis tentus & lapidatus, martyrium conſummauit. Feſulis in Tuſcia ſancti Romuli [f] Epiſcopi & martyris, diſcipuli beati Petri Apoſtoli; qui ab eodem miſſus ad prædicandum Euangelium, cum in multis Italiæ locis Chriſtum annunciaſſet, rediens Feſulas, ſub Domitiano Principe martyrio coronatus eſt cum alijs ſocijs. In Campania ſanctæ Dominicæ [g] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore cum fregiſſet idola, ad beſtias damnata, ſed ab illis nil læſa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria ſumma veneratione aſſeruatur. Eodem die ſanctæ Luciæ [h] martyris, quæ natione Campana, à Rixio * Vicario tenta, & acriter cruciata, eumdem conuertit ad Chriſtum: quibus adiuncti ſunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decem & ſeptem, qui in paſſione collegæ, & in corona fuere conſortes. In pago Treuirenſi ſancti Goaris [i] presbyteri & confeſſoris. *Varo

IVLII 6.

Octava *ſanctorum Apoſtolorum* a.] De qua Beda, Ado, & alij recentiores, vt inter alios Radulph. Tũg. de obſeruat. canon. c. 19. Eſt de eadem antiqua mentio in Actis ſancti Tranquillini martyris in martyrio S. Sebaſtiani. Extat ſermo S. Leonis Papæ eadem die habitus, quo demonſtrat, ea Octauarum die anniuerſaria repetita, populum conuenire conſueuiſſe ad perſoluendas gratias pro liberata Vrbe à furore Attilæ: quod ibi S. Leo non obſcurè ſignificare videtur.

To. 1. an. 60. nu. 58. b *Eſaia Propheta.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem ad ſeptimum Idus Maias in Menologio. Præter illa quæ de Eſaia leguntur in diuinis Scripturis, Ioſephus etiam antiquitat. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronenſis Epiſcopus ſermonem habuit 28. de Eſaia, ac ſæuiſſima eius cæde. Cur autem in diuinis Scripturis nulla mẽtio habeatur de nece Prophetarum, quã Dominus Iudæis exprobrat apud Matthæum cap. 23. conſule Origenem, cum de Suſannæ hiſtoria agit, ſcribens ad Africanum. De eodem Eſaia Epiph. lib. de vita & obitu Prophet. cap. 7. Doroth. cap. 14. De reliquijs eiuſdem Prophetæ aduectis Panneadem, collocatiſq. in baſilica S. Laurentij, anno triceſimoquinto Theodoſij Iunioris Imperatoris, ſcribit Cedren. in comp. eo anno.

c *Sectus in duas partes.*] Peremptos eſſe eiuſmodi ſæuiſſimo ſupplicij genere non tantum ſanctos antiquæ legis, teſtimonio ſancti Pauli in epiſtola ad Hebræos cap 11. exploratum habetur: ſed & quamplurimos martyres eodem affectos eſſe, certiſſimum eſt. Hoc ſupplicium, licèt irrogatum lege xij. tabularum conſtet: aliquem tamen ſectum fuiſſe, nec ſe legiſſe, vel audiſſe, teſtatur Gell. lib. 12. c. 2. Barbaricam potius quam Romanam eã fuiſſe ſæuitiam, Valer. Max. monſtrare videtur libro nono, cap. 2. exter. 4. Primus qui hoc tam immane ſpectaculum oculis Romanorum ingeſſit, reperitur fuiſſe Caius Caligula, de quo Suet. cap. 27. in Caio.

d *Tranquillini.*] Agunt de eodem Beda, To. 2. an. 284. n. 12. & ſeq. & ann. 286. nu. 15. Vſuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res geſtæ in Actis ſancti Sebaſtiani.

e *Cum ad Confeſſionem.*] De Cõfeſſionibus Apoſtolorum hæc Caſſiodorus Var. lib. 10. epiſt. 2. Tenemus aliquid Apoſtolorum proprium, ſi peccatis diuidentibus non reddatur alienum: quando Confeſſiones illas, quas videre vniuerſitas appetit, Roma felicior in ſuis finibus habere promeruit. Hæc Caſſio. Quod autem ad ipſum nomen ſpectat, Confeſſio apud nos idem eſt, quod apud Græcos Martyrium: quamuis non idem prorſus apud illos, qui apud nos, earum vocum ſenſus ſit. Nam Græci Martyrij nomine nonnumquam totam baſilicam martyribus dicatam

catam

catam appellant; vt videre eſt ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio ſanctæ Euphemiæ fit mentio, & apud alios ſæpiſſime. Martyrium enim appellandum eſſe locum in quo martyr ſepultus ſit, habetur ex l. vlt. de ſepulchris violatis, Codic. Theod. Non tantum eccleſiæ in honorem martyrum erectæ Martyrium dici conſueuerunt, ſed & aliæ: nam auctor eſt Cyrillus cathec. 14. eccleſiam Hieroſolymis, Reſurrectionis appellatam, in Golgotha poſitam, Martyrion eſſe dictam: qui etiam, cur eo dicta ſit nomine, declarat. Latini vero (quod viderim) partem tantum illam in eccleſia, vbi cōditæ ſunt reliquiæ ſub altari, non ipſam integram eccleſiam appellant Confeſſionem. Factum eſt aliquando, interpretis errore vim Latinæ vocis minime aſſecuti, vt quod Græci pro eccleſia martyrum, Martyrium dixerunt: ille eamdem vocem Latine dixerit Confeſſionem, vt apparent in can. 20. Concilij Gangrenſis, prioris editionis, in quo cum Græcè legatur, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc eſt, martyrum conuentus, interpres Confeſſiones martyrum tranſtulit pro eccleſijs martyrum. Non igitur Latini baſilicam, Confeſſionis nomine aliquando intellexerunt, vt falſo ex illo canone nonnulli ſunt arbitrati; ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur, vt locus ille intelligeretur ſub maiori altari poſitus, quo reliquiæ ſanctorum martyrum, ſeu integra ipſorum corpora conderentur; idq; ex antiquo vſu Eccleſiæ, & Apoſtolica traditione, ſecundum illud Apocalyp. cap. 6. Vidi ſubtus altare animas interfectorum propter Verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant, &c. Hoc itaque ſenſu liber de Romanis Pontificibus in Hilaro Papa ait: In oratorio ſanctæ Crucis fecit Confeſſionem, ibi poſuit lignum Domini: in Confeſſione fecit argenteas ianuas, &c. Pluribus ibidem de Confeſſione facta in oratorio S. Ioannis Baptiſtæ, & alia in oratorio S. Ioannis Euangeliſtæ. In eodem ſenſu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confeſſionem beati Laurentij martyris cum columnis porphyreticis, & ornauit tranſennam, & altare, & Confeſſionem ſancti martyris Laurentij de argento puriſſimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quæ breuitatis cauſa referre omittimus. In hoc itaque ſenſu illa verba hic poſita accipienda ſunt, quibus dicitur: Cum oraret ad Confeſſionem beati Pauli, ad locum ipſum videlicet, vbi ſacrum corpus eius eſſet poſitum. Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrum erectas, non Martyria, nec templa, ſed magis proprio vocabulo Memorias dicere conſueuerunt. Vnde S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Nos, inquit, martyribus noſtris non templa, ſicut dijs, ſed Memorias, ſicut hominibus mortuis, quorū apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus. Hæc Auguſtinus, qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus Theologus ipſas quas dicimus Confeſſiones Petri & Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat apud Euſebium hiſt. lib. 3. cap. 24.

f *Romuli Epiſcopi.*] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Franciſcus Cattaneus Epiſcopus Feſulanus. De eodem S. Antoninus plura in prima parte tit. 6. cap. 26 § 4. Volaterranus, & alij. (To. 1. an. 46. nu. 2. & an. 98. nu. 11.)

g *Dominica virginis.*] De qua hac etiam die Maurolycus & Galeſinus pariter agunt. (To. 2. an. 303. num. 120.)

h *Luciæ & ſociorum.*] Agunt de his item Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta deſcribunt.

i *Goaris.*] Beda de eodem agit hac die. Huius res geſtæ a Vuandelberto diacono ſcriptis mandatæ extant apud Surium tom. 4. hac die. Scribit de eodem Sigebertus in chron. ann. 600. Regino in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. lib. 22. cap. 13. & Petrus in catalogo lib. 6. cap. 62. (Circa an. 600.)

xx. F — Nonis Iunij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h.	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMÆ ſanctorum martyrum Claudij [a] commentarienſis, Nicoſtrati primiſcrinij [b], Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos ſanctus Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & beatus Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdem in perquirendis ſanctorum martyrum corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendi iuſſit, & per decem dies minis & blanditijs exagitans,

cum

cum in nullo penitus poſſet commouere, iuſſit tertio torqueri, ac poſtea in mari præcipites dati. Dyrrachij in Macedonia ſanctorum martyrum Peregrini,[c] Luciani, Pompeij, Heſychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum ſanctum Aſtium Epiſcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pendentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſſi, iuſſu Præſidis tenti, atque in mare demerſi ſunt. Alexandriæ natalis ſancti Pantæni[d], viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati: cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis ſeceſſibus reconduntur, fidei & deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit: ac demum Alexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ ſancti Apollonij[e] Epiſcopi & confeſſoris. In Saxonia ſancti Vuillebaldi[f] primi Eiſtetenſis Epiſcopi, qui vna cum ſancto Bonifacio laborans in Euangelio multas gentes conuertit ad Chriſtum. Aruernis ſancti Illidij[g] Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Odonis[h] Epiſcopi. In Anglia ſancti Heddæ[i] Epiſcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem ſanctæ Edilburgæ[k] virginis, Anglorum Regis filiæ.

I V N I I 7.

To. 2. an. 284. n. 11. & ſeq. an. 286. n. 15. & an. 303 n. 115.

CLAVDII, *Nicoſtrati, & ſoc.* a] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum pro fide Chriſti agones narrantur in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. tom. 1. Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus, qui ijſdem nominibus ſunt appellati, agiturque natalis eorum inferius ad ſex. Idus Nouembr. prout diuerſa ipſorum Acta declarant.

b *Primiſcrinij.*] Diuerſi ordinis Primiſcrinios poſitos habes in Notitia Prouinciarum Imper. Rom. Omnes militabant ſub officio Comitis rerum priuatarum: ſunt hi: Primiſcrinius beneficiorum, Primiſcrinius canonum, ſeu rationum, Primiſcrinius ſecuritatum, ac Primiſcrinius largitionum priuatarum. Erat & Magiſter Scriniorum memoriæ, epiſtolarum, & libellorū. Erant & Primiſcrinij diuerſorum magiſtratuum, tum Palatinæ; tum etiā Caſtrenſis militiæ. Erat & ſchola Scriniariorum, eorum ſcilicet, qui ſcrinijs, hoc eſt, arcis publicis ſcripturarum præerant. Primiſcrinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos: id habes ex Caſſiod. Var. lib. vndecimo, cap. vigeſimo, & vigeſimoprimo, ibi de forma Primiſcrinij, qui accedit, deq. eo qui egreditur. Horum magiſtratuum frequens eſt mentio in Codice Theod. & Iuſtinianeo, necnon in Nouellis eiuſdem.

c *Peregrini, Luciani, & ſoc.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus deſcribuntur. To. 2. an. 110. n. 11.

d *Pantæni.*] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Plura de Pantæno Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 10. & 11. Ante eum Clemens Alexan. eius diſcipulus lib. 1. Strom. circa principium, licet ipſum expreſſe non nominet; Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 32. lib. 5. c. 10. 13. & 18. & alij recentiores. Nos quoque de eo pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſt. To. 2. an. 185. nu. 2. & ſeq.

e *Apollonij Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſ. Brixianæ, vnde & Galeſinus hac die. Numeratur hic quintus ordine eius Eccleſiæ Epiſcopus. Cir. ann. 143.

f *Vuillebaldi Epiſc.*] De eodem hac die Ado & alij. Scripſit præclaras res geſtas ipſius Reginoldus Epiſcopus: ipſe vero vitā S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini, cui acceſſit ſocius prædicationis, ſcriptis mandauit. De eo Trithem de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 387. Vixit temporibus Gregorij Tertij, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini 755. To. 9. an. 725 n. 15. an. 738. n. 1. & ſeq. & an. 742 n. 26.

g *Illidij Epiſc.*] Agit de eo Gregor. Turon. Cir. ann. 380.

qui

qui eum mirifice laudat lib. 1. hiſt. Frác. c. 45. pluribus tamen in vit. ſanct. Patr c. 2. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus in tabul. à Democh. deſcriptis.

h *Odonis Epiſcopi.*] De eo mentio habetur in Flore ſanct. Hiſpan. ibiq. agi hac die natalem eius, auctor teſtatur.

To. 8. an. 705. n. 11. i *Hedda*, alias *Heddi Epiſcopi*.] De eo Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 5. & lib. 5. cap. 19. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 1. cap. 164. Migrauit ex hac vita anno Domini 705.

k *Edilburga.*] De ea etiam Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 9. Trithem. vbi ſupr. lib. 3. c. 74. Alia rurſus fuit Edilburga ſoror S. Erchonualdi Epiſcopi, de qua idem Trith. eodem libro c. 220. eamq. claruiſſe refert anno Domini ſexcenteſimo octogeſimo. Cir. ann. 660. De hac To. 8. an. 676. n. 12.

xix. G Octauo Idus Iulij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Aſia Minori ſanctorum Aquilæ[a] & Priſcillæ vxoris eius, de quibus in Actibus Apoſtolorum ſcribitur. In Portu Romano ſanctorum quinquaginta[b] Militum martyrum, qui in confeſſione ſanctæ Bonoſæ ad fidem adducti, & à beato Felice Papa baptizati, in perſecutione Aureliani occiſi ſunt. In Palæſtina S. Procopij[c] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cæſaream, ad primam reſponſionum eius confidentiam à iudice Fabiano capite cæſus eſt. Conſtantinopoli paſſio ſanctorum monachorum[d] Abrahamitarum, qui ob cultum ſanctarum imaginum reſiſtentes Theophilo Imperatori, martyrium conſummarunt. Herbipoli in Germania ſancti Chiliani[e] Epiſcopi, qui à Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium miſſus, cum multos ad Chriſtum perduxiſſet, vnà cum ſocijs Colomanno preſbytero & Totnano diacono trucidatus eſt. Treuiris ſancti Auſpicij[f] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 8.

To. 1. an. 47. n. 4. & an. 51. n. 1. & ſeq. AQVILA *& Priſcilla.* a] De his Acta Apoſt. ca. 18. Paulus ad Roman. cap. 16. 1. ad Corinthios ca. 16. & ad Timoth. 2. cap. 4. licet pro Priſcilla Priſca ponatur aliquádo. Agunt de his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S. Ioan. Chryſoſt. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priſcam & Aquilam. Tradit Dorotheus in Synopſi, Aquilam fuiſſe præfectum eccleſiæ Heracleę: ſed vnde id acceperit, non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ, & Priſcillę, vt dictũ eſt ſuperius in Priſca 18. Ianuar. Fuit item Romæ nobiliſſima matrona Priſcilla nomine, mater Pudentis ſenatoris, auia Pudentianæ & Praxedis virginum; de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ à Paſtore conſcriptis, quorum ſupra meminimus. Celebre fuit Romæ Priſcillæ nomine cœmeteriũ via Salaria, de quo frequens mẽtio habetur in Martyrologijs, & Actis ſanctorũ martyrum; egimus de eo ſuperius: aliud item ad Vrſum pileatum, de quo inferius 3. Octob.

Quum-

To. 2. an. 270. n. 15. & a. 275. nu. 4.

b *Quinquaginta militum.*] Horum martyrum Acta ſunt iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctæ Bonoſæ martyris, quas habemus apud nos manuſcriptas.

To. 2. an. 302. n. 85. To. 3. an. 308. n. 18. & ſeq.

c *Procopij.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, feſtumq. celebrant diem, vt conſtat ex nouell. conſtitut. Emmanuelis Imp. tit. de ferijs apud Theodor. Balſ. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Huius fortiſſima certamina ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes, quæ habes apud Lippom. to. 6. & Sur. tom. 4 hac die: quæ citata repetiuntur in ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. ibiq. ex iiſdem Actis recitatur elegans exemplum de cultu ſanctarum imaginũ. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius baſilica meminit Suidas in hiſt. Alius eſſe videtur ille Procopius, de quo agit Euſeb. lib. 8. c 12.

Circa anno 830. & 835.

d *Monachorum Abrahamitarum.*] Agit & de his Cedren. in compend. traditque hos non tantum ob cultum ſacrarum imaginum, ſed etiam quia monachiſmum (quem Theophilus Imp. execrandus hæreticus impugnabat) Patrum ſcripturis, traditione, & exemplis in Eccleſia Dei ſemper ſacroſanctum eſſe habitum, libera voce profeſſi ſunt. Addit & hæc in fine: Eorum cadauera inſepulta, in ſolum proiecta, diu admodum integra permanſerunt, donec quidam pij ea humauerunt, & eodem quo Chriſti martyres honore dignati ſunt. Hæc ille in Theophilo.

To. 8. an. 686. nu. 8. & ſequẽt. martyriũ. ann. 689. nu. 10. & ſeq.

e *Chiliani Epiſcopi, & ſociorum.*] Beda tam de eo, quàm ſocijs ipſius, pluribus agit; Ado item, & alij. Horum omnium res nobiliter geſtas recitat Sur. tom. 4. Sigebert. in chron. an. 685. Otho Friſing. lib. 5. c. 13. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. ca. 131. & lib. 4. c. 172. Plura de his etiam Demochares, dum ſeriem deſcribit Herbipolenſium Epiſcoporum in lib. de ſacrific. Miſſæ; aitque horum veneranda corpora per S. Burchardum Epiſcopum eleuata, & in baſilica a ſe erecta eſſe recondita; eumdemque a Romano Pontifice impetraſſe, vt iiſdem ſanctis honor martyribus debitus deferretur. In eius templi crypta hos verſus fuiſſe ſcriptos, eoſdemq. hactenus ibidem legi idem auctor teſtatur.

Hi ſunt, Herbipolis, qui te docuere magiſtri,
Qua verum coleres religione Deum.
Impia quos tandem iuſſit Geilana necari,
Celauitq. ſub hunc corpora caſa locum.
Ne turpi ſine laude ſitu defeſſa iacerent,
Corpora Burchardus ſub monumenta locat.

f *Auſpicij Epiſcopi.*] Agit de eo etiam Molan. in addit. Vſuar. Numeratur quartus eius eccleſiæ Epiſcopus in tab. Democh. Fuit alius eiuſdem nominis Tullenſis Epiſcopus, ordine quintus, ſanctitate ac doctrina conſpicuus; cuius extat inſignis epiſtola metro ſcripta ad Arbogaſtum Comitem: vixitq. temporibus Theodoſij Imp. Diuerſus ab his omnibus habendus eſt ille Auſpicius, ad quem ſcribit Sidon. Apollin. epiſt. 11. lib. 7.

9 Septimo Idus Iulij. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMÆ ad Guttam iugiter manantem, natalis ſanctorum martyrum Zenonis [a], & aliorum decem millium ducentorum trium. Gortynæ in Creta ſancti Cyrilli [b] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij ſub Lucio Præſide flammis iniectus, cũ incenſis vinculis euaſiſſet illæſus, ac ſtupore tanti miraculi a Iudice dimiſſus, rurſus pro inſtanti & alacri fidei prædicatione facta de Chriſto, ab eodem capite plexus eſt. In ciuitate Thora [c] apud lacum Velinum paſſio ſanctorum Anatoliæ [d] & Audacis ſub Decio Imperatore: quorum Anatolia Chriſti virgo, poſtquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curaſſet, &

in Chriſtum credentes feciſſet, iubente Fauſtiniano Iudice diuerſis pœnarum generibus vexata, cum ab immiſſo ſerpente liberata Audacem conuertiſſet ad fidem, nouiſſimè extenſis manibus orans, gladio tranſuerberata eſt: Audax quoque in cuſtodiam datus, ſine mora capitali ſententia coronatur. Alexandriæ ſanctorum martyrum Patermuthij [e], Copretis, & Alexandri, qui ſub Iuliano Apoſtata cæſi ſunt. Martulæ ſancti Brictij [f] Epiſcopi, qui ſub Marciano Iudice pro confeſſione Domini multa paſſus, cum magnam populi multitudinem ad Chriſtum conuertiſſet, confeſſor in pace quieuit.

IVLII 9.

To. 1. an. 69. nu. 11. To. 2. an. 298. n. 17. ZENONIS *& ſoc.*] De his etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De loco vbi ſunt paſſi, qui hic ponitur, ad guttam iugiter manãtem: in ſecunda editione Molani hæc adduntur: Quæ aliàs dicitur eccleſia S. Mariæ fontis olei Tranſtiberim. Mirati ſumus hæc in textum Vſuardi ex alicuius interpretatione perperam facta irrepſiſſe. Locus etenim, vbi prædicti martyres paſſi ſunt, eſt dictus ad Aquas Saluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, vbi & prædictorum martyrum ſacræ reliquiæ aſſeruantur. Ipſa traditio, veteraq. monumẽta prædictos martyres ibi coronatos eſſe teſtãtur; vt nullus remaneat de hoc ambigẽdi locus: alia prorſus ac diuerſa eſt ratio de fonte olei Tranſtiberim poſito. Sed & magna differẽtia eſt inter locũ dictum, Gutta iugiter manans, & Gutta large fluens: nam hęc erat iuxta portam Capenam, de qua Martialis lib. 3. Epigram. ad Fauſtinum de Baſſo:

Capena grandi porta qua pluit gutta.

To. 2. an. b *Cyrilli Epiſcopi.*] De eo Vſuardus, & alij,
254. n. 26. Græci etiam in Menologio hac die, vbi plu-
To. 9. an. ribus martyrium eius deſcribitur ſub Diocle-
822. n. 14. tiano conſummatum. Acta autem eius, quæ recitat Sur. to. 4. ſub Decio paſſum eſſe teſtantur: quod & verius exiſtimamus. Celeberrimi habiti ſunt Cretenſes martyres, vel ex ea cauſa, quod illorum meritis ea inſula cuſtodiens ſemper Catholicam fidem, illæſa permanſerit ab omni hæreſum labe; prout Martyrius Epiſcopus Gortinæ in Creta vnà cum collegis Epiſcopis ſcribens ad Leonem Magnum Imp. recenſet his verbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blaſphemiæ inexperta eſt veſtra Creta, decem martyribus paſſionis tempore deprecãtibus, vt libera à tentationibus hæreticis, ſemper ab æſtu eorum prouincia ſeruaretur, &c. Extat ea epiſtol. tom. 2. Concil. edit. 2. Colon. pag. 275. & 276.

c *In Ciuitate Thora apud lacum Velinum.*] Legebatur in alijs Martyrologijs Thyri ad lacum Vulſinum; ſed pro Thyro, ſeu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulſino, Velinus eſt poſitus. In martyrum Actis, Thurenſis pro Thorenſis, ſeu Thorana, mendoſe legitur. Vetera enim monumenta eius eccleſiæ, firmaque traditio populi, hos de quibus hic agitur martyris, ibi paſſos eſſe, abſque aliqua ambiguitate teſtantur. Non ignoramus tamen, lacum Vulſinum, Tyrenſem eſſe appellatum; cuius mentio habetur in decreto Deſiderij Regis Lõgobardorum, quod ex tabulis Viterbien. exſcripſit Aldus Manut. in lib. de Orthograph. ſed nulla (vt accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria; quæ virens recenſq. in prædicta Thorana eccleſia perſeuerat, quę eſt (vt accepi) in Diœceſi Reatina. Hæc accepimus à Reuer. D. Curtio Franco Canonico ſancti Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimum laborauit. Porro Thora à Dionyſ. Halicarnaſ. libro primo Tiora dicitur, quam a Reate Latinam viam verſus ſtadijs 40. diſtare teſtatur. Corrupto vocabulo, i, eſt mutata in h, vt loco Tioræ Thora dicatur.

d *Anatoliæ, & Audacis.*] De his Beda, Vſuar- To. 2. an.
dus, Ado, & alij. Horum Acta ex antiquis co- 253. n. 29.
dicibus Surius edidit tom. 4. De iiſdem Aldelmus in libro de laud. virginitatis pluribus agit. De S. Victoria, quæ eodem tempore paſſa eſt in Trebulano, agemus ſuo loco inferius. Petrus diac. Caſſin. in lib. de viris illuſtr. cœnob. Caſſin. cap. 46. teſtatur vitam S. Anatoliæ ſcriptam eſſe à Gelaſio Secundo Romano Pontifice.

e *Patermuthij, & ſoc.*] Agunt de his item Iulianus
Græci hac die in Menologio, ac eorum Acta ann. circa
ſummatum comprehenſa referunt. Legi ho- 361.
rum Acta in vet. cod. baſilicæ ſancti Petri in Vaticano, ſed quæ cenſura, & emendatione indigeant.

Cir. ann. 100. f *Brictij Epiſc.*] De eodem Vſuardus & Ado pluribus, Petrus in catalog. lib. 6. cap. 47. quos & ſecuti ſunt recentiores. In Actis ſanctorum Abundij & Carpophori (qualiacumque ſint) multa de Brictio ſcripta habentur de his quæ paſſus eſt ſub Marciano Proconſule temporibus Diocletuani Imperatoris, apud Mombrit. tom. 1.

10 Sexto Idus Iulij. Luna. B xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1
t u A B C D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 9 10 11 12 13 14

ROMÆ paſſio ſanctorum ſeptem fratrum, filiorum ſanctæ Felicitatis martyris, id eſt, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, & Martialis, tempore Antonini Imperatoris, ſub Præfecto Vrbis Publio: ex quibus Ianuarius poſt verbera virgarum, & carceris macerationem, plumbatis occiſus: Felix & Philippus fuſtibus mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexander, Vitalis, & Martialis capitali ſententia puniti ſunt. Item Romæ ſanctarum virginum & martyrum Ruffinæ [b] & Secundæ ſororum, quæ, in perſecutione Valeriani & Gallieni tormentis ſubactæ, ad vltimũ altera gladio capite illiſo, altera cæſa ceruice migrarunt in cælum: quarum corpora in baſilica Lateranenſi prope Baptiſterium debito honore ſeruantur. In Africa ſanctorum martyrum Ianuarij [c], Marini, Naboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia ſanctorum martyrum Leontij [d], Mauritij, Danielis, & ſociorum, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſia Præſide varie excruciati, tandem in ignem coniecti, martyrij curſum confecerunt. In Piſidia ſanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani, qui ſæuiſſima pro Chriſti nomine paſſi, demum ceruicibus abſciſſis coronantur. Iconij ſancti Apollonij [f] martyris, qui per crucem inſigne martyrium conſummauit. Apud Gandauum ſanctæ Amelbergæ [g] virginis.

I V L I I 10.

To. 2. an. 175. nu 4. SEPTEM *fratrum* a.] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Deſcribitur horum nobile certamen in Actis ſanctæ Felicitatis eorum matris, quæ breuius enarrata recitat Mombrit. tom. 1. ac Sur. tom. 4. Meminit horum martyrum ac matris ipſorum S. Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in eccleſia eiuſdem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fuſius ſcripta in noſtra bibliotheca.

b *Ruffinæ & Secundæ.*] De his item Vſuardus hac die, Ado autem longe vberius. To. 2. an. 260. n. 7. Extant harum ſanctarum virginum Acta martyrij, quæ Mombrit. tom. 2 Petrus in catalog. lib. 6. cap. 78. & Sur. deſcripſit tom. 4. Habemus eadem & manuſcripta. Agit de his pluribus S. Aldelm. in lib. de virginitat. Extat Romæ in regione Tranſtiberina vetus

memo-

memoria prædictarum ſanctarum. Locus vbi ſunt paſſæ, via Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus eſt ſede Epiſcopali, quam & titulo Siluæcandidæ inuenimus ſæpius appellatam.

c *Ianuarij & ſoc.*] De quibus hac die etiam Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuerſi ſunt ab illis de quibus inferius ad quartum Idus Iulij: nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africa paſſi ſunt.

To. 3. an. 316. n. 46. d *Leontij & ſoc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia a Pompeio Magno condita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Caſſ. lib. 36. hiſt. De Nicopolitana eccleſia in Armenia, eiuſq; laudibus, quod temporibus Valentis Imp. inconcuſſa ſteterit aduerſus Arianorum procellas, pluribus meminit S. Baſilius in epiſtol. addit. 6. 9. 10. 11. & 12. edit. Nut. Eam enim, vt par eſt, mirifice prædicat.

e *Bianoris & Siluani.*] De his itidem Græci agunt hac die in Menologio, eorumq. res geſtas copioſe deſcribunt.

f *Apollonij.*] De quo & Græci agũt hac die, in eorumq. Menologio eius Acta narrantur.

g *Amelbergæ.*] De ea item Molanus in addit. ad Vſuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq. eius res geſtas eſſe ſcriptas a S. Trudone, necnon a S. Radbodo. De ipſa etiam Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 190. qui teſtatur eam ex hac vita emigraſſe anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiuſdem nominis Amelberga vidua, & ipſa ſanctitate celebris, cuius Acta deſcribit Sur. tom. 4. hac die. porro feſta dies eius non ſexto Idus Iulij, ſed Iunij agitur, vt teſtatur Molanus, de ipſa agens in Indic. Sanctorum Belgij. Obijt an. 772. Cir. ann. 650.

xvj. C Quinto Idus Iulij. Luna. 11

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2
t u A B C D E f F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 10 11 12 13 14 15

ROMÆ beati Pij [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini martyrio coronatus eſt. Nicopoli in Armenia natalis ſanctorum martyrum Ianuarij [b] & Pelagiæ, qui equuleo, vngulis, & teſtarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonenſi ſancti Sidronij [c] martyris. Iconij ſancti Marciani [d] martyris, qui ſub Perennio Præſide per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidæ in Pamphilia ſancti [e] Cindei presbyteri, qui ſub Diocletiano Imperatore & Stratonico Præſide poſt multa tormenta in ignem iniectus, & nil læſus, demum in oratione reddidit ſpiritum. Brixiæ ſanctorum martyrum Sauini [f] & Cypriani. Bergomi ſancti Ioannis [g] Epiſcopi, qui ob tuendam Catholicam fidem ab Arianis occiſus eſt. Cordubæ ſancti Abundij [h] presbyteri, qui cum in Mahumetis ſectam inueheretur, martyrio coronatus eſt. In territorio Pictauienſi ſancti Sabini [i] confeſſoris.

I V L I I 11.

To. 1. an. 167 n. 1. & ſeq. PIi *Papæ* a.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes hac die. De eius ſucceſſione agit S. Irenæus lib. 3 c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Epiph. in Panar. hæreſ. 27. Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus ad Generoſum epiſt. 165. licet tam ipſe, quã Optatus Pium numerent poſt Anicetum, quem ſucceſſiſſe Pio, ceteri omnes teſtantur. De eodem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 25. & Niceph.

Epiſco-

Epiſcopus in chron. Cetera de ipſo fuſius in Annal. Eccleſ. diximus. Quod autem ſpectat ad eius martyrium, reuera ipſum martyrem vita functum, vetera quæque eccleſiaſtica monumenta teſtantur, Miſſales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Chriſtianos fuerit indicta perſecutio: vigentibus tamen adhuc priorum Auguſtorum edictis, illorum vigore complures Chriſtianos ſub prædicto Antonino neci traditos eſſe, apologia Iuſtini philoſophi certam fidem facit. Porro etſi ſub Antonino Pio Pius noſter vixit; tamen ſi fidem adhibemus lib de Rom. Pont. qui fertur nomine Damaſi, eum ſub Marco Aurel. Antonino & Lucio Vero finem viuendi feciſſe conſtat: quo tempore ſæua perſecutio vaſtauit eccleſias.

Cir. An. b *Ianuarij & Pelagiæ.*] De his ijdem qui ſu-
316. pra, Beda, & alij. Petrus in catal. lib. 5. cap. 85. hos paſſos eſſe ſub Licinio refert.

c *Sidronij.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores, adſtipulanturq. dicta vetera manuſcripta, quę his addunt Lucianum, Sabinũ, & Cyprianũ; ſed hi duo Brixiæ ponuntur.

d *Marciani.*] Græci etiam de eo hac die in Forte fuit
Menologio, pluribuſque eius certamen de- ſub Peren
ſcribunt. nio de

e *Cindei.*] De quo item hac die Græci in quo to. 2.
Menologio, eiuſq. Acta his quę hic ponuntur ann. 243.
conſentientia referunt. nu. 4.

f *Sabini & Cypriani.*] De his tabulæ eius To. 2. An.
eccleſiæ, quibus adſtipulantur prædicta vet. 305. n. 17.
manuſcripta. An. 452.

g *Ioannis Epiſc.*] De quo Paul. dia. de geſt. Capreol.
Longobard. lib. 6. cap. 3. Interfuit hic Synodo To. 8. A.
Romanæ ſub Agathone Papa, vt conſtat ex 659. nu. 7.
eius Actis, quæ recitantur in ſexta Synodo œ- etiã nu. 3.
cumenica Act. 4. Habita eſt ea Synodus Romæ anno à Chriſto Domino 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recentiorum, vt Platina, Sabellicus, ac nouiſſime Sigonius de Reg. Ital.

h *Abundij.*] De cuius martyrio agit ſanctus To. 10. A.
Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 12. paſ- 854. nu. 7.
ſumq. refert æra 892. anno à Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoquarto.

i *Sabini.*] De quo etiam hac die Vſuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ſanctorum martyrum Naboris [a] & Felicis, qui in perſecutione Maximiani paſſi ſunt. In Monaſterio Paſſiniano prope Florentiam ſancti Ioannis Gualberti [b] Abbatis, inſtitutoris ordinis Valliſumbroſæ. In Cypro beati Iaſonis [c] antiqui Chriſti diſcipuli. Aquileiæ natalis ſancti Hermagoræ [d], diſcipuli beati Marci Euangeliſtæ, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi: qui inter miracula ſanitatum, & prædicationis inſtantiam, ac populorum conuerſionem, plurima pœnarum genera expertus, tandem vna cum Fortunato diacono ſuo capitali ſupplicio perpetuum meruit triumphum. Lucæ in Tuſcia beati Paulini [e], qui à ſancto Petro primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, ſub Nerone ad radices montis Piſani poſt multos agones martyrium ſuum cum alijs ſocijs conſummauit. Eodẽ die paſſio ſanctorum Procli [f] & Hilarionis, qui ſub Traiano Imperatore & Maximo Præſide per acerbiſſima tormenta ad palmam martyrij peruenerunt. Apud Leontinos S. Epiphanæ [g], quæ ſub Diocletiano Imperatore & Tertyllo

Præſide vberibus præciſis reddidit ſpiritum. Toleti ſanctæ Marcianæ[h] virginis & martyris, quæ pro fide Christi beſtijs obiecta, atque à tauro diſcerpta, martyrio coronatur. Lugduni ſancti Viuentioli[i] Epiſcopi. Bononiæ ſancti Paterniani[k] Epiſcopi.

IVLII 12.

To.2.An. NABORIS *& Felicis.*] De his
303. nu. item Ado, atque alij recen-
122. tiores hac die. Horum Acta
To.4.An. ex antiquis monumẽtis edi-
387.n.37. dit Mombrit. tom. 2. habemus eadem manuſcripta: eſto eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum venerandis corporibus Mediolani poſitis, & frequenter viſitari ſolitis, agit Paulinus in vita S. Ambroſij. De iiſdem martyribus ſanctus Ambroſ. in Luc. lib. 7. c. 13. deque eorum baſilica idem Ambroſ. meminit ſcribens ad Marcellinam de inuentione corporum ſanctorum Geruaſij & Protaſij.

To.11.A. b *Ioannis Gualberti*] Extant eius res geſtæ
1051.n.1. fideliſſime ſcriptæ, quas retulit Sur. in tom. 4.
an. 1058. hac die. De eius cauſa cum Epiſcopo Floren-
nu.5.ann. tino, multa collegimus ex epiſtolis Petri Da-
1063. nu. miani. Migrauit ex hac vita anno Domini
50. 1073. vt eius Acta teſtantur. Agit de eodem Anton. in 2. par. tit. 15. c. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cæleſtini Papæ Tertij. Porro eiuſdem ſancti commemorationem in Eccleſiaſtico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

To. 1. A. c *Iaſonis.*] De eo Acta Apoſt. cap. 17. & 21.
33.nu.41. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus,
& an. 51. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in
nu. 74. & Menologio quarto Kal. Maij, vbi & plura
an.58.nu. habentur de ipſo: referunt enim, præfectum
116. fuiſſe Tarſenſi eccleſiæ Epiſcopum: quod etiã teſtatur Dorotheus in Synopſi: in Syria autem fuiſſe Epiſcopum, auctor eſt Hippolytus mart. lib. de 72. diſcipulis. Verum duo fuerunt Iaſones: quorum alter, de quo agimus, Mnaſon alio nomine dictus reperitur, idemq. Cyprius genere, de quo in Act. c. 21. Alter vero Theſſalonicenſis, apud quem Paulus eſt hoſpitatus, de quo Act. 17. cumq. conſtat ipſius
To.2.An. Pauli fuiſſe diſcipulum: quem illum ipſum
205.n.17. puto, cuius idem Paulus ſcribens ad Romanos cap. 16. meminit. Sicq. optime accidere potuit, vt alter eorum Tarſi in Cilicia, alter vero in Syria ſit factus Epiſcopus.

d *Hermagoræ.*] Agunt de eodem Beda, To. 1. A.
Vſuardus, Ado, & alij. Feruntur eius Acta 46. nu. 2.
conſcripta à Gregorio, cuius filia obſeſſa à dæmone, ab eodem ſancto fuit incolumitati reſtituta: recitat ea Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. cap. 86. eadem ſummarim refert, idemq. in Actis SS. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. cap. 29. & alij recentiores, vt Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier. Rubeus, & edita nuper hiſtoria Aquileiæ.

e *Paulini Epiſc.*] Huius Acta manuſcripta To. 1. A.
accepimus ab eccleſia Lucenſi. Incipiunt: 46. nu. 2.
multi fuerunt Reges, &c.

f *Procli, & Hilarionis.*] De his item hac die Cir. An.
Græci agunt in Menologio, eorumq. marty- 110.
rium pluribus narrant.

g *Epiphanæ.*] Huius agones deſcripti ha- Cir. An.
bentur in Actis ſanctorum martyrum Leon- 253 ſi ſub
tinorum, Adelphij, & ſoc. quæ è Græcorum Decio.
priſcis monumentis in Latinum reddita, ſunt typis excuſa, in aliquibus tamen corrigenda: ex quibus, ſub Decio potius paſſam fuiſſe, colligi poſſe videtur, non ſub Licinio, vt ibi mendoſe ponitur.

h *Marcianæ.*] De qua hac die etiam in Bre- To. 2. A.
uiario Toletano, vbi ſacer hymnus de eius 302. nu.
martyrio conſcriptus habetur, & capitula 125.
quibus eius martyrium egregiè deſcribitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; ſed altera eſt dies natalis, altera vero tranſlationis.

i *Viuentioli Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, To.6.An.
& alij eum ſecuti. Interfuit hic cum alijs Epi- 509.n.13.
ſcopis Concilio Epaunenſi: numeratur vigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum Lugdunen. apud Democh.

k *Paterniani Epiſc.*] De quo tab. eccleſiæ Cir. An.
Bononien. Succeſſit hic S. Petronio, adſcribi- 450.
turq. ſeptimus ordine eius eccleſiæ Epiſcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quem ſcripſit de eccleſia Bononienſi, quem nondum editum nobis legendum tradidit.

Tertio

13 Tertio Idus Iulij. Luna. E xiiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 12 13 14 15 16 17

ROMÆ ſancti Anacleti [a] Papæ & martyris, qui poſt ſanctum Clementem Eccleſiam Dei regens, eam glorioſo martyrio decorauit. Eodem die ſanctorum Ioelis [b] & Eſdræ [c] Prophetarum. In Macedonia beati Silæ [d], qui cum eſſet vnus de primis fratribus, & ab Apoſtolis ad eccleſias Gentium vna cum Paulo & Barnaba deſtinatus, prædicationis officium gratia Dei plenus inſtanter conſummauit, atque in paſſionibus ſuis Chriſtum clarificans, poſtmodum requieuit. Item ſancti Serapionis [e] martyris, qui ſub Seuero Imperatore & Aquila Præſide per ignem peruenit ad coronam martyrij. In inſula Chio ſanctæ Myropis [f] martyris, quę ſub Decio Imperatore & Numeriano Præſide vectibus contuſa, migrauit ad Dominum. In Africa ſanctorum confeſſorum Eugenij [g] Carthaginenſis Epiſcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuerſi cleri eiuſdem eccleſiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano cęde inediaq. macerati (inter quos plurimi erant lectores [h] infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extruſi ſunt. Erant etiam in eis nobiliſſimi archidiaconus nomine Salutaris, & Muritta ſecundus in officio miniſtrorum, qui tertio confeſſores effecti, glorioſę in Chriſto perſeuerantię titulo illuſtrati ſunt. In Britannia minori ſancti Turiani [i] Epiſcopi & confeſſoris, mirę ſimplicitatis & innocentię viri.

IVLII 13.

To.2. an. 112. n.1. ANACLETI *Papę* a.] De quo item Vſuardus, & alij recentiores, & Græci omnes, licet pro Cleto eum ponere videantur, quem prætereunt. Agunt de eo ſanctus Ignatius in epiſtola ad Mariam Caſſobolitem, Irenæus lib.3.cap.3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3.cap.2.& Niceph. Epiſcopus in chron.& alij Græcorum; Latinorum autem præter librum de Roman. Pont. Optatus contra Parmen.lib.2. Auguſt.epiſt.165. Cetera autem de geſtis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis.

b *Ioelis.*] De Ioele, præter ea quæ leguntur in diuinis ſcripturis, ſcribit S. Epiph. libro de vit. & inter. Prophet. cap.14. Doroth.in Synop. cap.4. S.Hieron.in præfat. in Ioelem. Alius eiuſdem nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Ioſephus Antiq. lib. 6. cap.3.

c *Eſdrę.*] Eſdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis conſentientes, eumdem pu-

tant eſſe cum Malachia, prout ſcribit ſanctus Hieronymus in procemio in Malachiam, qui de eodem agit in præf. lib. 1. Reg 106. & 109. Epiphan. in Pan. lib. 1. in octaua Iudæorum ſecta, Ioſephus Antiq. lib. 11. cap. 5. & recenter Sixtus in Bibliotheca ſua.

To. 1. an. 51. n. 14. & ſeq. & nu. 56. & ſeq. & n. 64. & ſeq.

d *Sila.*] De eo Act. Apoſt. c. 15 16. 17. & 18. ſanctus Hieronymus in epiſtol 143. in fin. ſcribens ad Damaſum, hunc ait eumdem eſſe cũ Siluano, qui ponitur in inſcriptione Pauli epiſtolæ ad Theſſal. Sunt hæc verba Hieronymi: Sciendum Silam collegam Pauli lingua Hebræa Apoſtolum dici, qui cum eo nonnullas epiſtolas ſcribit: & vitioſe Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanum in Apoſtolorum Actis non legamus Hæc S. Hieron. Græci autem Silam & Siluanum non vnum, ſed duos putant, aguntq. de ambobus ſimul in Menologio tertio Kalend. Auguſti. Diuerſos item inter ſe conſtituit Dorotheus, dum Silam Epiſcopum Corinthiorum, Siluanum vero Theſſalonicenſium tradit: ſicq. magis vulgatæ ſacrorum librorum editioni conſentiunt. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. diſcip.

To. 2. an. 205. n. 27. cir. a. 253.

e *Serapionis.*] De quo & Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrij Acta explicant.

f *Myropis.*] Græci itidem hac die, ac iterum ad tertium Nonas Decemb. & fuſius referunt eius Acta.

To. 6. an. 480. n. 5. & a 484. per totũ. obit* an. 495. n. 26.

g *Eugenij Epiſcopi.*] De quo item Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius præclaras res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis de perſecut. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq. de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib 2. cap. 3. licet inconſulte dicat Hunnericum ſucceſſiſſe Traſimũdo; cum certum firmumq. ſit, Hunnericum ſucceſſiſſe Gẽſerico patri: quod Victor, Procopius, Marcellinus, & ceteri qui proſecuti ſunt res Vuandalicas, atteſtantur. Succeſſit Eugenius Deogratias Epiſcopo, claruitq. Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 483. & 487. traditq. eum reuocatum ab exilio anno 392. De reliquis autem, quorum hic mentio habetur, idem Victor pluribus agit libro 3. Laudatur ſummopere ſanctus Eugenius à S. Gelaſio Papa in ea epiſtola quam ſcribit ad Epiſcopos Dardaniæ, quam integram habemus apud nos manuſcriptam: quæ enim typis excuſa legitur, mutilata eſt.

Ac Muritt. to. 6. a. 484. n. 109. & ſeq.

h *Lectores & infantuli.*] Dum infantulos puerulos legis, non eo ſenſu accipias, vt loqui neſcirent; cum, eodem Victore teſte, ijdem ad canendos modulos eccleſiaſticos eſſent inſtructi. Vetus enim mos fuit, & in præſens viget vſus, vt impuberes pueri ob vocis elegantiam ad canendas res eccleſiaſticas modulis muſicis imbuerentur; quod quidem non tantum hic expreſſum habetur, ſed & Venantius Fortunatus lib. 2. in carm. ad clerum Pariſiacum, quo deſcribit florentiſſimum ſtatum & pulcherrimam effigiem eius eccleſiæ ſub ſancto Germano eius Epiſcopo, hæc ait.

Hinc puer exiguis attemperat organa cannis,
Inde ſenis largam ructat ab ore tubam.
Cymbalicæ voces calamis miſcentur acutis,
Diſparibuſq tropis fiſtula dulce ſonat.
Tympana rauca ſenum, puerilis fiſtula mulcet,
Atque hominum reparant verba canora lyram.

Et in fine iterum idem Venantius:

Pontificis meritis, clerus, plebs, pſallit & infans, &c.

Quod autem ijdem puerul tam hic, quam etiam ab Vſuardo (ſi magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo ſenſu accipias velim, vt ijdem eo ordine eccleſiaſtico fuerint initiati, qui inter inferiores acolythatum præcedit. Is etenim ordo in eccleſia Africana nonniſi prouectæ ætatis, meritis inſignibus, & eruditione claris dabatur perſonis, vt in primis conſtat ex Cypriano de Celerino & Aurelio epiſt. 33. & 34. edit. Pam. & de Saturo epiſt. 24. & 32. qui (vt apparet ex epiſt. 55.) poſtea fuit ordinatus acolythus. De lectoris enim miniſterio in eadem Africana eccleſia eſt canon octauus Concilij quarti Carthaginenſis. Qui autem cantorum munere fungebantur, erant infimæ claſſis: qui non dicebantur proprie lectores, ſed pſalmiſtæ, vt apparet ex eodem quarto Concilio Carthag. can. 10. Itaque magis probatur ea lectio, vt dicat, Lectores & infantuli, quam Lectores infantuli, vt legit Vſuardus. cum præſertim apud Victorem nulla ſit mentio quod hi fuerint lectores, niſi lata quadam ſignificatione lectoris dictionem accipiamus pro pſalmiſtis atque cantoribus, Erant hi numero duodecim, qui nec blanditijs, nec minis cedentes, ne à Catholica diuellerentur Eccleſia, fortiter viriliterq. agentes, martyrij ſunt adepti coronam; quos (inquit Victor lib. 3.) nunc Carthago miro colit affectu, & quaſi duodecim Apoſtolorum chorum ſuſcipit puerorum.

i *Turiani Epiſcopi.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores agunt. cir. a. 580.

14 **Pridie Idus Iulij. Luna.** F xiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5
t u A B C D E F F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

LVGDVNI depoſitio ſancti Bonauenturæ [a] Cardinalis & Epiſcopi Albanenſis, confeſſoris & Doctoris, ordinis Minorum, doctrina & vitæ ſanctitate celeberrimi. Romæ ſancti Iuſti [b] militis ſub Claudio Tribuno, qui, apparente ſibi diuinitus Cruce, credidit in Chriſtum, & mox baptizatus omnia ſua pauperibus erogauit: tentus deinde à Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogum immitti iuſſus, nec in capillo quidem læſus, in confeſſione Domini reddidit ſpiritum. Synope in Ponto ſancti Phocæ [c] martyris eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemq. pro Chriſto ſuperans, euolauit in cælum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in baſilica ſanctorum Apoſtolorum conditæ ſunt. Alexandriæ ſancti Heraclæ [d] antiſtitis, ob cuius celeberrimam opinionem Africanus hiſtoriographus memorat ſe Alexandriam ad eum viſendum properaſſe. Carthagine ſancti Cyri [e] Epiſcopi, in cuius feſtiuitate ſanctus Auguſtinus de eo ſermonem ad populum habuit. Nouocomi ſancti Felicis [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Brixiæ ſancti Optatiani [g] Epiſcopi. Dauentriæ in Belgis ſancti Marcellini [h] presbyteri & confeſſoris. Bambergæ ſancti Henrici [i] Primi Imperatoris, qui cum vxore ſua Chunegunde perpetuam virginitatem ſeruauit, & ſanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerſo fere eius regno ad fidem Chriſti ſuſcipiendam perduxit.

IVLII 3.

Obijt A. 1274. BONAVENTVRÆ a.] Eius præclaras res geſtas Octauius Sueſſanus luculenta oratione recitauit coram Sixto Quarto Romano Pontifice, cum ab eo relatus eſt in Sanctorum numerum: deſcripſit eamdem Sur. tom. 4. hac die. Extant eiuſdem Pontificis diplomata in tom. 2. opuſculorum eiuſdem ſancti; ibiq. habetur relatio Actorum eius ad eumdem Pont. pro canonizatione facienda. De ijſdem plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9. & alij recentiores, at chron. Franciſcan. copioſius.

b *Iuſti.*] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die, ibiq. egregium certamen eius deſcribitur conſentiens his quæ hic paucis narrantur.

c *Phocæ.*] De eo etiam hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius Acta ſummatim To. 2 An. 114. n. 4.

compleɱus eſt Petrus in catalog. lib. 6 cap. 98. prolixius autem Mombritius tom. 2. Verum ne oſcitanter aliquibus errandi cauſam relinquamus: ſciẽdum re vera duos fuiſſe Phocas, amboſq. martyres illuſtres: alterum de quo hac die, alterum vero de quo tertiò Nonas Martij agitur. Idque non ſolum Latinis, ſed etiam Græcis notum fuiſſe videtur, quamuis illi de ambobus agant 10. Kal. Octobris, amboſq. Synope oriundos affirment. diuerſitas tamen tum munerum, tum loci, vbi paſſi leguntur, diuerſumq. mortis genus, duos eſſe fateri compellit. Siquidem noſter hic fuit Epiſcopus, vt geſta eius teſtantur, & comprobat Ado Viennenſis in chron. anno 101. vbi etiã, quomodo oſſa eius Viennam tranſlata ſint, refertur; at vero ille, de quo Nonis Martij, hortorum cultor & hoſpes fuiſſe perhibetur. Inſuper quod ad martyrij locum pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto paſſum tradunt. Et quod denique ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, poſt multa tormenta demum abſque gladio migrauit in cælum: ille autem truncatus capite ſolutus eſt. Quo fit, vt exiſtimem Aſterium Epiſcopum in oratione de Phoca, quam recenſet Lippom. tom. 6. communione nominis deceptum (quod ſæpius in alijs factum vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe: eumdemq. errorem nonnullos Græcorum ſecutos fuiſſe; atque adeo certiora, multoq. veriora eſſe, quæ de vtroque ſcribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Epiſcopum eſſe factum, illumq. ipſum eſſe quem nautæ in tempeſtatibus tanto ſtudio conſueuerint inuocare: atque huius eſſe, quæ de nautis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ vero Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam ſpectare exiſtimamus: de quo etiam ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Aſterius profitentur.

To. 2. A. d *Heracla Epiſc.*] De quo Vſuardus hac die.
197. n. 16. Plura Euſebius de eo in chron. & hiſt. lib. 6.
& an. 222 cap. 12. 14. & 24. & 28. vbi teſtimonium ex
nu. 3. Africano recitatur: Nicephorus & alij ex eodem Euſebio eadem referunt.

To. 2. A. e *Cyri Epiſcopi.*] Poſſidius in Indiculo cap. 8.
303. n. 7. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

f *Felicis Epiſcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem ſuæ ordinationis ex- To. 5. An.
tat ſancti Ambroſij epiſtola 60. lib. 8. Rom. 397. n. 6 t.
edit. Erat is dies Kal. Nouembrium, vt ibidem teſtatur S. Ambroſius.

g *Optatiani Epiſc.*] Vixit hic temporibus Cir. An.
Valentiniani Tertij Imperatoris, cum Ro- 450.
manæ Eccleſiæ præeſſet S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanenſi Synodo ſub Euſebio Epiſcopo Mediolanenſi, cuius extat Synodica ab Epiſcopis qui aderant ſcripta ad S. Leonem, vbi in ſubſcriptione Epiſcoporum pro Optatiano, Octauianus mendoſe legitur. Meminit eiuſdem Rampertus Epiſcopus Brixien. in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij, ſeptimumq. hunc numerat à Philaſtrio. Huic ſucceſſit Vigilius.

h *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in addit. To. 8. An.
ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sanctorum 697. n. 72.
Belgij. Agitur de ipſo item in vita ſancti Suitberti Epiſcopi, cap. 14.

i *Henrici Primi.*] De eo item hac die Mo- Plura To.
lan. in addit. ad Vſuard. licet Henricum Se- 11. obitus
cundum appellet reſpectu Henrici alterius, An. 1024.
qui anno Domini 919. ſucceſſit Conrhado. num. 8. &
Sed ille pientiſſimus, præ humilitate dici ſeq.
noluit Imperator, vt ſcribit Vuitichindus mon. in Annal. Sax. lib. 1. Albert. Crant. in Metropoli Saxon. lib. 3. cap. 2. & hiſt. Eccleſ. Sax. lib. 5. cap. 14. & alij omnes. Ex quibus apparet, Henricum hunc, de quo agimus, primum eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet plerique reſpectu illius hunc ſecundum appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, niſi quem Papa coronaſſet, vt apertiſſime conſtat ex ſcriptoribus illorum temporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regumq. Germaniæ, & epitaphijs ad eorum ſepulchra poſitis, quæ Spiræ leguntur. Sed de his pluribus Panuin. lib. de Comit. Impp. Huius præclariſſimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelborone Epiſcopo Vltraiectenſi, tradit Sigebert. de vir. illuſtr. c. 139. Præter ipſum Vuintinchindum, & alios, qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodem in diuerſorum ſanctorum Actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita ſancti Hereberti Epiſcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Auguſtæ eius vxoris, in rebus geſtis ſancti Stephani Regis Hungarorum, in vita ſancti Romualdi, ſancti Popponis Abbatis Stabulenſis, & alijs innumeris pene locis diuerſorum auctorum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij [a], Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine beati Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit; & ſanctorum Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ ſanctorum martyrum Philippi [c], Zenonis, Narſæi, & decem infantum. In inſula Tenedo ſancti Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtruncatus eſt: cumq. ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi [g] eiuſdem vrbis Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis, & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Galerij Maximiani, qui in Nicæna Synodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius & Alexandri Epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania ſancti [h] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui. Panormi Inuentio Corporis Sanctæ Roſaliæ Virginis Panormitanæ, quod Vrbano Octauo P. M. repertum diuinitus, anno Iubilæi Siciliam a peſte liberauit.

I V L I I 15.

To. 2. an 270. n. 15. & a. 275. nu. 4.

EVTROPII *& ſociorum* a.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum Acta tom. 7. vit. ſanct. manuſcript. in noſtra bibliotheca: eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia ſanctæ Bonoſæ Transtiberim poſita.

b *Catulini & ſociorum.*] De quibus etiam Petrus in catal. lib. 6. cap. 103. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S. Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit Poſſid. in Indiculo cap. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Conc. Carthag. 6. in princ. & Conc. African. cap. 74. Victor item de perſecutione Vuand. lib. 2.

c *Philippi & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda hac die, ceteriq. Latinorum.

d *Abudemij.*] De quo etiam Græci hac die Sub Diocletiano in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant.

e *Antiochi.*] Græci item de Antiocho hac die, eiuſq. martyrium in dicto Menologio referunt: ibi etiam & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſt diem ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis ſancti Theodori Siceotæ apud Lippom. tom. 7.

f *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ

Papienſis, ex quibus & Galeſinus hac die.
To.3. an. 325. nu. 26. An. 338. nu. 25. g *Iacobi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hiſt. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30. Gennad. de vir. illuſt. cap. 1. ex quo Caſſiod & Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 14. & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic non tantum magno Niceno Concilio, ſed etiam Antiocheno pro Catholicis contra Arianos. Mentio de eo habetur in Actis ſancti Alexandri Epiſcopi Conſtantinopolitani.
T.10. an. 871. n. 4. & ſeq. h *Athanaſij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ nuper editæ habentur a Paulo Regio. Vidimus in regiſtro Ioannis Octaui Romani Pontificis, quod manuſcriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epiſtolas ſcriptas ad Athanaſium. Verum diuerſus ille eſt ab eo de quo hic agitur; quippe qui nepos illius ſenioris ſancti Athanaſij eſſe dicatur, & eiuſdem Sergij, de quo hic eſt mentio, frater. Duo itaque fuerunt Athanaſij Epiſcopi Neapolitani; ſenior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quem extant litteræ Ioannis Octaui 42. 76. 251. 281. & 307. Meminit eiuſdē Athanaſij Iunioris Leo Oſtien. chron. Caſſin. lib. 1. cap. 42.

xj. A Decimoſeptimo Kal. Auguſti. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

NATALIS ſancti Fauſti [a] martyris, qui ſub Decio cruci affixus, quinque diebus in ea vixit, ac demum ſagittis confoſſus, migrauit in cælum. Sebaſte in Armenia ſanctorum martyrum Athenogenis [b] Epiſcopi, & decem diſcipulorum eius, ſub Diocletiano Imperatore. Antiochiæ in Syria beati Euſtathij [c] Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celebris, qui ſub Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem Traianopolim Thraciæ pulſus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die S. Hilarini [d] monachi, qui vna cum ſancto Donato in perſecutione Iuliani comprehenſus, cum nollet ſacrificare, fuſtibus cęſus, Aretij in Tuſcia martyrium ſumpſit: cuius corpus ad Oſtia Tiberina tranſlatum eſt. Treuiris S. Valentini [e] Epiſcopi & martyris. Cordubæ in Hiſpania ſancti Siſenandi [f] Leuitæ & martyris, qui pro fide Chriſti a Sarracenis iugulatus eſt. Santis in Gallia ſanctorum martyrum Raineldis [g] virginis, & ſociorum eius, qui a barbaris pro fide Chriſti cæſi ſunt. Bergomi ſancti Domnionis [h] martyris. Capuæ ſancti Vitaliani [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 16.

An. 253. FAVSTIA.] De eo etiam hac die Græci agunt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius deſcribunt.
To.3. an. 311. n. 20. 26. & 27. b *Athenogenis Epiſcopi, ac ſociorum.*] Agunt de iiſdem hac die Græci in Menologio; Metaphraſtes autem deſcripſit horum Acta, refertque die ſequenti, diſſentitque a ceteris, dum ait, cum in pace abſque gladio quieuiſſe in Domino: cum tamen poſt multa tormenta vna cum ceteris capite truncatus, in dicto Menologio conſcribatur. Diuerſus plane hic ab illo Athenogene, quē conſtat, S. Baſilij auctoritate, per ignem martyriū conſummaſſe, de quo & ſuperius actum eſt.

c En-

To. 3. an. 325. n. 18. & nu. 21. Ann. 340. nu. 28. To. 4. an. 370. n. 24. & ſeq. ele & epiſc. ann. 324. nu. 143. & nu. 156.

c *Euſtathij Epiſcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci vero in Menologio nono Kal. Martij, ac iterum Nonis Iunij agunt de eius tranſlatione, quando temporibus Zenonis Auguſti venerãdum corpus eius delatum eſt Antiochiam; de qua tranſlatione ſcribit etiam Theodorus lector in collectaneis lib. 1. Sanctus Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios col. 453. eiuſmodi de Euſtathio profert elogiũ: Fuit Euſtathius Epiſcopus Antiochiæ, vir confeſſione clarus, religione pius, quem magno ſtudio pro veritate ſtantem, & Arianam hæreſim odio proſequentem, aduerſantes homines Arianæ opinionis apud Conſtantium accuſarũt, &c. Hic quidem præ meritorum excellentia inter tot tantoſq. ſanctiſſimos Epiſcopos, qui magno Concilio Nicæno interfuerunt, delectus fuit, qui in eo ſacra perageret, vt ſcribit Theodoretus hiſtor. lib. 1. cap. 7. & 8. & Greg. presbyt. in encomio de ſanctis Patribus eiuſdem Concilij. id etiam quædam Acta eius ſancti Synodi, quæ extant, ſatis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de ſcript. Eccleſ. in epiſt. 84. ad Magnum, in apologia aduerſus Rufinum, & ad Euagrium epiſt. 126. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ eccleſiæ Epiſcopus contra Arium clariſſima tuba bellicum cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiuſdem S. Hieronymi teſtimonium, necnon & ſancti Ioannis Chryſoſtomi, cum dicitur: Extat beati Ioannis Chryſoſtomi in hunc virum ſanctum nobiliſſima laudatio: hunc & beatus Hieronymus ſuo teſtimonio inſigni commẽdauit. Hęc illi. Errare vero de Euſtathio omnino videntur Sozomenus, Socrates, Theodoretus, & alij hos ſecuti, dum dicunt ipſum à Conſtantino Auguſto in exilium eſſe amandatum. Maioris ſanè fidei penes nos eſt vel vnus Athanaſius, qui ea omnia ob oculos habuit: nam à Conſtantio, non à Conſtantino in eum decretum exilium eſſe, aperte teſtatur dicta epiſtola ad ſolit. col. 453. & 454. Sed de his fuſius egimus in apologia pro Conſtantino conſcripta, in Annalibus Eccleſiaſticis intexta; vbi etiam diximus, quonam modo hic dicatur præfuiſſe Nicæno Concilio.

To. 4. an. 362. num. 270.

d *Hilarini.*] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis ſanctorum martyrum Ioannis & Pauli, necnon in vita ſancti Donati Epiſcopi Aretini, licet admodum deprauata.

Circa an. 350. Nam Paulinus eius ſucceſſor obijt ann. 363. Hier. in chron.

e *Valentini Epiſcopi*] Succeſſit hic ſancto Maximino: ponitur viceſimusſeptimus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis; agitq. de eo hac die Molanus in additione ad Vſuardum.

Tom. 10. ann. 851. nu. 5.

f *Siſenandi.*] Deſcribit eius martyrij Acta ſanctus Eulog. in memor. Sanct. lib. 2. c. 5. aitq. eum eſſe paſſum feria 5. æra 889. anno autem Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo.

Circa an. 660.

g *Raineldis & ſociorum.*] Habẽtur eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius ſororis; atque alumnæ S. Gertrudis, apud eumdem tom. 1. Acceperunt ambæ ſacrum velamen à ſancto Autberto Epiſcopo Cameracenſi, qui vixit vſque ad annum Domini 650. vt ſcribit Sigeber. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vſuard. & in Indic. Sanctorum Belgij.

Sub Maximiano ex offic. Eccl. Bergomi. an. 306.

h *Domnionis.*] De quo tabulę eccleſiæ Bergomenſis & Galeſinus hac die.

Circa an. 700. Ferr.

i *Vitaliani Epiſcopi.*] De eo in Breuiario eccleſiæ Capuanæ.

17 Sextodecimo Kal. Auguſti. Luna. B x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMÆ ſancti Alexij [a] confeſſoris, filij Euphemiani ſenatoris, qui prima nocte nuptiarum, ſponſa intacta, e domo ſua abſcedens, ac poſt longam peregrinationem ad Vrbem rediens, decem & ſeptem annos tamquam egenus in domo paterna receptus hoſpitio, noua mundum arte deludens, incognitus manſit: ſed poſt obitum, & voce per Vrbis eccleſias audita, & ſcripto ſuo agnitus, Innocentio Primo Pontifice Maximo, ad eccleſiam ſancti Bonifacij ſummo honore delatus eſt, vbi multis mira-

miraculis claruit. Carthagine natalis ſanctorum martyrum Scillitanorum [b], Sperati, Narzalis, Cythini, Veturij, Felicis, Acyllini, Letantij, Ianuariæ, Generoſæ, Veſtinæ, Donatæ, & Secundæ: qui iuſſu Saturnini Præfecti poſt primam Chriſti confeſſionem in carcerem miſſi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati ſunt. Sperati autem reliquiæ [c] cum oſſibus beati Cypriani, & capite ſancti Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias translatæ, Lugduni in baſilica ſancti Ioannis Baptiſtæ religioſe conditæ fuerunt. Amaſtride in Paphlagonia ſancti Hyacinthi [d] martyris, qui ſub Caſtritio Præſide multa paſſus, quieuit in carcere. Tibure ſancti Generoſi [e] martyris. Conſtantinopoli ſanctæ Theodotæ [f] martyris, ſub Leone Iconoclaſta. Romæ depoſitio S. Leonis [g] Papæ Quarti. Papiæ ſancti Ennodij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Antiſiodori ſancti Theodoſij [i] Epiſcopi. Mediolani ſanctæ Marcellinæ [k] virginis, ſororis beati Ambroſij Epiſcopi, quæ Romæ in baſilica S. Petri à Liberio Papa velum conſecrationis accepit: cuius etiam ſanctitatem idem beatus Ambroſius ſcriptis ſuis teſtatam facit. Venetijs Tranſlatio ſanctæ Marinæ [l] virginis.

IVLII 17.

Circa an. 388. Petrus de natalitiq. de eius patrocinio.

ALEXII a.] De eodem hac die Beda, alijq. recentiores. Extant eius res geſtæ Latinis & Græcis notiſſimæ: recitat eas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib 6. cap. 107. & alij complures; Græcis autem edidit eadem Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lippom. tom. 7. & Sur. tom. 4. in nonnullis tamen corrigenda. Vixit item Romæ ijſdem temporibus Innocentij Papæ, & Honorij Imperatoris, eiuſdem fere nominis Aletius nobilitate generis, & virtutum meritis ſpectatiſſimus, qui fuit gener ſanctæ Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cum deceſſiſſet ex hac vita, S. Paulinus Nolanus Epiſcopus ſcripſit ad eum egregiam epiſtolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Eſt enim coniux fidei, ſoror virginitatis, filia perfectionis, cui Paula mater, ſoror Euſtochium, tu maritus. Hæc Paulinus.

Tom. 11. an. 1004. num. 8. & ſeq.

To. 4. an. 382. n. 44.

Acta integra.

b *Scillitanorum, Sperati, & ſociorum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In horum laudem tractatum habuiſſe S. Auguſtinum, teſtatur Poſſidius in Indiculo cap. 9. Habemus horum ſanctorum martyrum Acta, prout excepta fuerunt à Notarijs, & relata in Acta Proconſularia, abſque vllo aliquo fuco vel additamento inde deſcripta, nobis quidem quouis theſauro cariora; eſt illorum eiuſmodi exordium; Præſente Claudiano Conſulari, alias Proconſule, &c. Hallucinantur prorſus hi qui hos Carthagine in Hiſpania paſſos dicunt: nam ex prædictis ipſorũ Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis: nam in Breuiario Toletano ſecundum regulam ſancti Iſidori, dum de ſancto Sperato agitur, hæc in hymno ſacro de eodem ſcribuntur.

To. 2. an. 202. per totum.

Hunc vrbs præpollens Africa
Carthago ſeruat martyrem, &c.

c *Sperati reliquiæ.*] De tranſlatione S. Sperati agit hic Beda, ſed Ado Treueren. decimooctauo Kalendas Octob. Ado Viennen. in chron. anno 806. & Sigebert. anno 802. Itemque de tranſlatione reliquiarum S. Sperati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum eſt carmẽ Abogardi Epiſcopi Lugdunẽſis, quod Pamelius deſcripſit in apparatu editionis ſui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta ſubnectit. Ceterorum autem reliquiæ Romam tranſlatæ ſunt, atque reconditæ in titulo Pammachij, in eccleſia ſcilicet SS. Ioannis & Pauli, vt vetera eiuſdem eccleſiæ monumenta indicant, vbi & eius tranſlationis vetus pictura ipſam hiſtoriã repræſentans, vſque ad noſtros dies illæſa permanſit.

To. 9. an. 806. n. 46.

d *Hyacinthi.*] De quo etiam Græci hac die, in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

e *Generoſi.*] De eo tabulæ, ac vet. monum ẽta eccleſiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus aſſeruari ſub maiori

altar:

altare eccleſia ſancti Laurentij, ex ijſdem didicimus.

f *Theodota.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de cauſa necis eius: Hæc cum ex facultatibus ſuis tres ſanctas imagines fieri procuraſſet, vnam Chriſti Domini, Dei genitricis alterã, tertiã vero S. Anaſtaſiæ, reliquis opibus erogatis in pauperes; vna cũ alijs religioſis feminis, iuſſu Leonis Imperatoris gladio percuſſa, martyrium conſummauit. Hæc ibi.

To. 3. an. 324. num. 101. To. x. an. 847. n. 13. & ſeq.

g *Leonis Papæ Quarti.*] Succeſſit hic Sergio Secundo. Res ab eo præclarè geſtas, quas conſcripſit Anaſtaſius Bibliothecarius, qui his temporibus claruit, aliaq. de ipſo ex antiquis codicibus accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Agit de eodem hac die Petrus in catal. lib 6. cap. 106.

Plura to. 6.

Claruit cir. an. 510

h *Ennodij Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ Ticinenſes. Succeſſit hic ſancto Epiphanio, cuius etiam Acta conſcripſit; ſedit temporibus Hormiſdæ Papæ, à quo iterum miſſus eſt legatus Cõſtantinopolim ad Anaſtaſium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiuſdem Hormiſdæ Pontificis. Geſta Ennodij ad illud vſque tempus, quo diaconus ordinatus eſt, ipſemet deſcripſit, imitatus nimirum ſanctum Auguſtinum in libris Confeſſionum. Incipiunt: Oraculum eſt, &c. Extant eruditiſſimi viri præclariſſima ſcriptorum monumenta, quæ Illuſtriſſimus, ac Reuerendiſs. Card. Syrletus in ſua bibliotheca, nobiliſſimo antiquitatum promptuario, recondita habet.

To. 6. an. 307. n. 23.

i *Theodoſii Epiſcopi.*] De eo tabulæ Epiſcoporũ eccleſiæ Antiſiodorenſis: legitur enim in eis, hunc ſucceſſiſſe S. Vrſo, ſediſſe annos octo, & dies vigintiocto, hacq. die ex hac vita ad Deum migraſſe, Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, interfuitq. primo Concilio Aurelianenſi, eius tempore celebrato, vt eiuſdem Synodi Acta indicant.

To. 4. an. 383. n. 17. To. 4. an. 377. nu. 2. To. 5. an. 397. n. 49.

k *Marcellinæ.*] De ſacro velamine à Liberio Papa Romæ ſuſcepto, cuius hic mentio habetur, ſcribit sãctus Ambroſius lib. 3. de Virgin. vbi idem recitat ejuſdem Liberij ſermonem eo die in illis ſolemnibus habito. Idem ſanctus plura de ipſa in ſermone habito in funere fratris, & in epiſtola ad Siagrium 47. lib. 6. edit. Rom. in fine, vbi meminit domus paternæ Romæ peſitæ, in qua ſancta Marcellina degebat vna cum alijs ſanctis virginibus: quæ quidem ſemel eidem vſui dicata, hactenus perſeuerat: eſt enim ibi eccleſia & monaſterium monialium nomine ſancti Ambroſij non longe à Capitolio prope Forum Piſcarium. Superuixit ſancta Marcellina poſt obitum ſancti Ambroſij, vt ex Paulino in vita ſancti Ambroſij colligi poteſt. Quanti vero eam fecerit S. Ambroſius, ex citatis locis ipſius, & epiſt. 13. lib. 2. edit. Rom. quam ad ipſam ſcripſit, ſatis accipitur.

An. 1113. Petrus in catal.

l *Translatio ſanctæ Marinæ.*] De eius geſtis, atque translatione facta Venetias, agit Petrus in catalog. lib. 6. cap. 108. De ea item in vit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre Antiochiæ Piſidiæ, filia Aedeſij ſacerdotis idolorum, quam plerique Latinorum Margaritam appellant.

18 Quintodecimo Kal. Auguſti. Luna. C ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

TIBVRE ſanctæ Symphoroſæ[a] vxoris ſancti Getulij martyris cum ſeptem filijs ſuis, Creſcente, Iuliano, Nemeſio, Primitiuo, Iuſtino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater ſub Hadriano Principe ob inſuperabilem conſtantiam primo palmis diu cæſa, deinde crinibus ſuſpenſa, nouiſſime ſaxo alligata, in flumen præcipitata eſt: filij autem ſtipitibus ad trochleas extenſi, diuerſo mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Piſcina inuenta fuerunt. Carthagine ſanctæ Gundenis[b] virginis, quæ iuſſu Ruffini Proconſulis ob Chriſti confeſſionem

quater

quater diuerſis temporibus equulei extenſione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris ſqualore diu afflicta, nouiſſime gladio cæſa eſt. Doroſtori in Myſia ſancti Aemiliani [c] martyris, qui tempore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino Præſide in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti ſancti Friderici [d] Epiſcopi & martyris. Gallæciæ in Hiſpania ſanctæ Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani ſancti Materni [f] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore pro fide Chriſti, & pro eccleſia ſibi commiſſa, in carcerem detruſus, & ſæpe verberibus cæſus, tandem multis confeſſionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixiæ natalis ſancti Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui aduerſus hæreticos, præſertim Arianos, a quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptiſq; pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi [h] Epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris, eremiticam vitam deligens beato fine quieuit. Signiæ S. Brunonis [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 18.

To. 2. an. 138 nu. 4. & ſeq. SYMPHOROSÆ *& filiorum*, a.] De his hac item die Vſuardus, Beda autem & Ado ad quintam Kalend. Iulij. Habemus eorum Acta manuſcripta: edidit ea Mombritius to. 2. ſcripta (vt præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo ſcriptore, qui vixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadem compendio deſcripta Petrus in catalog. lib. 6. cap. 111. Extat adhuc Tibure ciſterna ſicca, vbi illis perſecutionis temporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquando delituit: Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetuſta ſanctæ Symphoroſæ memoria. Horum reliquiæ Romam tranſlatæ, noſtris temporibus inuentæ ſunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario, ac vna cum eis plumbi lamina his verbis deſcripta: HIC REQVIESCVNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVM SYMPHOROSÆ, VIRI SVI ZOTICI, ET FILIORVM EIVS, A STEPHANO PAPA TRANSLATA. Mentio habetur de Symphoroſa in Actis ſancti Getulij in fine, apud Sur. tom. 3. die 10. Iunij. Getulius enim, Zoticus item dictus reperitur, de quo ſuperius pluribus egimus.

b *Gundenis*.] De qua etiam hac die Beda,
To. 2 an. 205. n. 20. Ado, & alij. habentq; Conſules, ſub quibus prædicta virgo paſſa eſt: licet pro Zeta, Geta ſit reſtituendus: geſſit enim Conſulatum Septimius Geta vna cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini ducenteſimo quinto. De his etiam tabulæ Caſſiodori.

c *Aemiliani*.] De eo item Vſuard. ac Græci To. 4. an. 362. n. 87.
etiam in Menologio hac die his verbis: Sancti martyris Aemiliani: hic fuit ex Doroſtoro vrbe Myſiæ, ſeruus Græci cuiuſdam, temporibus Iuliani Apoſtatæ & Capitolini Præſidis. cum vero Chriſtum coleret, & idola execraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingreſſus in templum, idolorum ſimulacra omnia contriuit, & ſacrificia diſperſit, adienſq. Præſidem, ſeipſum denunciauit; quocirca verberatus, & in fornacem iniectus, ſpiritum Deo commendauit. Hæc ibi. In eamdem ſententiam ſanctus Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apoſtatæ hæc ait; Aemilianus ob ararum ſubuerſionem Doroſtori à Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib. 3. cap. 6. & Caſſiod. lib. 6. cap. 16. Ex legibus Conſtantini & Conſtantij eius filij Auguſtorum, templa, araſq. ſubuerti, & idola frangi, legitimum fuit. Reſtituit eccleſiam Aemiliani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compen. in Baſilio.

d *Friderici Epiſcopi*.] De eo tabulæ eccleſiæ
Tralectenſis, Molanus in addit. ad Vſuard. at To. 9. an. 838. nu. 4.
pluribus in Indiculo ſanctorum Belgij. Geſta autem eius fuſius ſcripta recitat Sur. tom. 4. ex quibus alij plures, qui de ipſo ſcripſere, accepiſſe noſcuntur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de cauſa, quod, ſicut & ſanctus Ioannes Baptiſta, hic coarguit Regē ob introductam pellicem conſanguineam; cuius ar-

ius artibus, miſſis ſicarijs, occiſus eſt.

e *Marinæ*] De qua pluribus in Flore ſanctorum Hiſpan & in Theſauro concion.to.2. die ſequenti.

To. 2. an. f *Materni Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die
303. nu. Beda, ſimulq. tabul.eccleſ. Mediolanen. Eius
122. Acta recitat Mombrit.to.2.extatq de eo prefatio Ambroſiana.

To. 4. an. g *Philaſtrij Epiſcopi*] Extat ſermo S. Gau-
374. nu. 9. dentij Epiſcopi, eius ſucceſſoris, quo deſcri-
& a. 381. bitur vita ipſius. De tranſlatione autem eſt
nu. 83. ſermo Ramperti eiuſdem Eccleſiæ Epiſcopi. Habet ea omnia Lippom.tomo 2. & Sur. tom.4. Vixit Philaſtrius ſub Theodoſio Seniore, interfuitq. vna cum ſancto Ambroſio ceteriſque ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, vt apparet ex Actis eiuſdem Concilij. Meminit eiuſdem ſanctus Auguſtinus libro de hereſibus ad Quoduultdeum, ſeq. eum nouiſſe teſtatur: obijt autem diem, cum adhuc ſuperſtes eſſet S. Ambroſius, vt apparet ex ſermone S. Gaudentij, eius ſucceſſoris, habito in ordinatione ſua. Vnde conſtat vel mēdoſum eſſe codicem, vel ab aliquo ſuperadditum, quod habetur apud Philaſtr. de hæreſib. cap. 112. a Chriſto Domino vſque ad illud tempus cum ea ſcriberet, intercurriſſe annos quadringentos triginta: cum liquido appareat ſanctum Ambroſium, qui ei ſuperuixit, longe ante ea tempora ex humanis deſijſſe, Cæſario & Attico Conſulib. anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo. Sed Latinius noſter, qui in mendis illapſis cognoſcendis lynceos habet oculos, ſic iure putat locum eſſe reſtituendum, leuiſſima facta mutatione, nimirum vt nota numeri CCCCXXX. ſic ſit corrigenda, CCCLXXX.

To. 8. an. h *Arnulphi Epiſcopi.*] De eodem hac die Be-
631. nu. 6. da, Vſuardus autem & Ado ad xvij. Kalend. Septembris, quo die eius venerandum corpus tranſlatum eſt. Extant eius Acta apud Bedam tomo 3. incerto auctore. Paulus diacon. de geſt. Longobard. lib. 6. cap. 5. meminit de libro geſtorum ac miraculorū eius, quem aſſeruari dicit in Metenſi eccleſia, hæcq. ſubdit: De hoc ſanctiſſimo viro Arnulpho quædam miranda ſcripſi, quæ ſuperfluum duxi modo replicare. De eo Otho Friſingen. Epiſcop. lib. 5. cap. 9. Vincentius in Specul. lib 23. cap. 72. & ſequen. & alij plures ex recentioribus. Migrauit ex hac vita (vt tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Mirati ſumus, viros alioqui eruditos confundere hunc Arnulphum Metenſem Epiſcopum cum Arnulpho Sueſſionenſi Antiſtite, cuius Acta habet Sur. tom. 4. die 15. Auguſti: nam etſi nulla alia differentia alterum ab altero diſtingueret, temporum ſaltem diſtantia diuerſitatem ſignificaret: ſiquidem (vt diximus) hic Metenſis, de quo agimus, migrauit ex hac vita anno Domini 640. ille autem Sueſſionenſis anno 1087. vt tradit Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. c. 326. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte teſtantur. Confuſio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem eueniſſe videtur, ſed etiam quoniam vtriuſq. natalis incidit in eumdem diem: in fine enim vitæ S. Arnulphi Sueſſionenſis hæc leguntur: Quo die ſancti Arnulphi Metenſis Epiſcopi feriæ celebrantur: eodem huius ſancti viri Arnulphi Sueſſionenſis in eccleſia B. Petri Apoſtoli corpus cōditum fuit.

i *Brunonis Epiſcopi.*] Huius Acta typis ex- Tom. 11.
cuſa ab eccleſia Signina accepimus. Plura de an. 1079.
eo Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 4 c 33. num 4.
& in litteris Paſchalis Papæ; item Petrus dia- Tom. 12.
con. Caſſinen. lib. de vir. illuſtr. monaſterij an. 1111.
Caſſin. cap. 34. Migrauit ex hac vita ſub Cal- nu. 24. &
liſto Secundo Romano Pontifice. ſeq.

19 Quartodecimo Kal. Auguſti. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Epaphræ [a], quem Sanctus Paulus Apoſtolus concaptiuum appellat. Hic ab eodem Apoſtolo Coloſſis Epiſcopus ordinatus, clarus virtutibus, ibidem martyrij palmam pro ouibus ſibi cōmendatis virili agone percepit: cuius corpus Romę in Baſilica Sanctæ MARIÆ Maioris conditum eſt. Hiſpali in Hiſpania paſſio ſanctarum virginum Iuſtæ [b] & Ruffinæ,

quæ

quæ a Præſide Diogeniano comprehenſæ, primo equulei extenſione, & vngularum laniatione vexatæ, poſt carcere, inedia, & varijs torſionibus afflictæ; tandem Iuſta in carcere ſpiritum exhalauit, Ruffinæ vero ceruix in confeſſione Domini confracta eſt. Cordubæ ſanctæ Aureæ [c] virginis, quæ aliquando lapſa, ſed facti pœnitens, iterato certamine hoſtem effuſo ſanguine ſuperauit. Treuiris ſancti Martini [d] Epiſcopi & martyris. Romæ ſancti Symmachi [e] Papæ, qui ſchiſmaticorum factione diutius fatigatus, demum ſanctitate conſpicuus migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Apud Scetim Ægypti montem ſancti Arſenij [g] Romanæ Eccleſiæ diaconi, qui Theodoſij tempore in ſolitudinem ſecedens, virtutibus omnibus conſummatus, & iugi lacrymarum imbre perfuſus, ſpiritum Deo reddidit. In Cappadocia ſanctæ Macrinæ [h] virginis, ſororis ſanctorum Baſilij Magni & Gregorij Nyſſeni.

I V L I I 19.

To. 1. an. 59. nu. 11. EPAHPRÆ a.] De eo Paulus ad Coloſſen. cap. 1. & 4. & in epiſt. ad Philemonem. Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 6. capite 116. Eius venerandum corpus aſſeruari Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris, ex certis eiuſdem eccleſiæ veteribus monumentis accepimus.

Circa an. 287. Theſaur. concion. b *Iuſta & Ruffina.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 6. cap. 117. In Breuiario Toletano extat vetus ſacer hymnus, quo ipſarum res geſtæ narrantur. incipit:

Adſunt Punicea floſcula virginum, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem diſertiſſimus, inter alia multa pręclariſſima ingenij ſui monumenta, reliquit harum Acta a ſe paucis deſcripta, magis conſulens hiſtoriæ veritati, quam ſtudio eloquentiæ. Pluribus de eiſdem in Flor. ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. to. 2. hac die.

Tom. 10. ann. 856. nu. 30. c *Aureæ.*] Huius certamen exacte deſcribit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. ca. 17. aitq. eam paſſam eſſe æra octingenteſima nonageſimaquarta: a Domino autem anno octingenteſimo quinquageſimoſexto.

To. 4. an. 386. nu. 2. & ſeq. d *Martini Epiſcopi.*] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. Diuerſus hic ab illo qui ſucceſſit S. Agritio, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, præceſſitq. S. Maximinum, qui reperitur inter Patres, qui præſentes fuerunt Concilio Agrippinenſi, & ſedit circa vltima tempora Conſtantini, numeraturq. vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus in tabulis a Democh. deſcriptis: hic autem decimus ponitur.

e *Symmachi Papæ.*] Hic ſucceſſit Anaſtaſio Secundo, magnamq. adeptus eſt laudem & titulum ſanctitatis, quod aduerſus ſchiſmaticos ſtetit intrepidus: quo quidem tempore ob eam cauſam complures necati ſunt, vt inter alios Digniſſimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa S. Dionyſij Alexandrini Epiſcopi ſententia, qua ſcribens ad Nouatum ſchiſmaticum, ait his verbis: Oportuerat omnia incommoda pati potius, quam Eccleſiæ Dei diſcindiſſe concordiam. At illud martyrium, quod quis patitur, ne dirimatur Eccleſiæ conſenſio, non minus certe, ſed multo plus, meo quidem iudicio, habet commendationis, quam illud quod ſuſcipitur, ne idolis omnino immoletur. Hæc Dionyſius apud Euſebium hiſtor. lib 6. cap. 37. Nouimus ea de cauſa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adhærentes ſancto Ioanni Chryſoſtomo tunc exulanti, occiſi ſunt Conſtantinopoli, cum nollent communicare cum Arſatio intruſo atque ſchiſmatico, quorum dies natalis agitur 12. Ianuarij. To. 6. anno 498. & ſequ. obitus a. 513. nu. 6.

f *Felicis Epiſcopi.*] Dictus alias Felicinus. De eo ex antiquis monumētis Epiſcoporum Veronenſium Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

g *Arſenij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum. Græci autem in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphraſtes, quæ refert Lippom. tomo 6. & Sur. tom. 4. De ceteris actis, ſcitiſq. eiuſdem ſententijs, confertus eſt liber qui inſcribitur Vi- To. 4. an. 383 n. 22. To. 5. an. 412. n. 41.

tæ

tæ Patrum in 2. & 3. parte. Adnumeratur inter præcipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epiſt. 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arſenios, Serapiones, & reliqua columnarum Chriſti nomina? &c.

To. 4. an. 369. n. 43. h *Macrina.*] Hæc reſpectu S. Macrinæ auię, de qua ſupra actum eſt, iunior, ſeu minor Macrina dicta eſt. Huius præclariſſima geſta in epiſtola ad Olympium vertex ille eloquentium Theologorum Gregor. Nyſſenus germanus eius conſcripſit, quam Latine redditã recitat Lippom. tom. 2. & Sur. tom. 4 hac die. Qualis autem, quantave fuerit virgo hæc & quo ſanctitatis & doctrinæ faſtigio ſublimata, ex his quæ idem Greg. frater in lib. de anima ſcribit, facillime poteſt intelligi: dum ſe illius eſſe diſcipulum, illam vero magiſtrã, ſępe ingenue profitetur: ab ipſa enim abdita quæque Chriſtianæ Theologię, purgatis tantum mentibus, peruia, ſe accepiſſe teſtatur.

20 Tertiodecimo Kal. Auguſti. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIÆ paſſio S. Margaritę[a] virginis & martyris. In monte Carmelo S. Elię[b] Prophetę. Eodem die natalis beati Ioſeph[c], qui cognominatus eſt Iuſtus, quem; Apoſtoli cum beato Matthia ſtatuerunt, vt locum Apoſtolatus Iudę proditoris impleret: ſed cum ſors cecidiſſet ſuper Matthiam, ipſe nihilominus prędicationis & ſanctitatis officio inſeruiens, multamq; pro fide Chriſti a Iudęis perſecutionem ſuſtinens, in Iudęa victorioſo fine quieuit: de quo etiam refertur, quod venenum biberit, & nihil ex hoc triſte propter Domini fidem pertulerit. Damaſci ſanctorum martyrum Sabini[d], Iuliani, Maximi, Macrobij, Caſſię, & Paulę, cum alijs decem. Cordubę S.[e] Pauli diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticę impietatis ac ſęuitię argueret, & Chriſtum conſtantiſſime prędicaret, eorum iuſſu necatus, ad pręmia euolauit in cęlum. In Luſitania S. Vuilgefortis[f] virginis & martyris, quę pro Chriſtiana fide ac pudicitia decertans, in cruce meruit glorioſum obtinere triumphum. In pago Bolonienſi in Gallia S. Vulmari[g] Abbatis, admirandę ſanctitatis viri. Treuiris ſanctę Seuerę[h] virginis.

I V L I I 20.

MARGARITÆ a.] Hancaliter Marinam dicit Beda, & Vſuardus xiv. Kal. Iulij. Græci vero, qui eam Marinam etiã dicunt, agunt de ea in Menolog. xvi. Kalen. Auguſti: in veteri autem Romano Martyrologio, cui adſtipulantur antiqua manuſcripta atque recẽtiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noſcuntur hi qui ipſam Alexandriæ paſſam referunt, cum conſtet Antiochiæ Piſidiæ id factum, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Eccleſia Occidentali etiam huius ſanctæ martyris cultus; in antiquis enim Li::anijs Rom. Eccleſiæ, quæ & poſitæ habentur in Ordine Romano, inter alias ſanctas virgines & martyres hæc recenſetur. de eiuſdẽ celebri feſta die habeuiſmentio in Conc. Oxonienſi.

Quod

Quod autem ſpectat ad Acta ipſius, hæc Radulphus Tung. de obſer. can. c. 11. Paſſionem, inquit, B. Margaritæ vidi Romæ apud Lateranum in dicto canone B. Gelaſij apocryphis adnumeratam. Hæc ipſe: quæ vehementer miramur, cum nec in antiquis manuſcript. quorum plurima ſuppetunt exemplaria e diuerſis quæ Romæ extant bibliothecis, nec in his qui Typis excuſi ſunt codices, aliquid tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tamen imus inficias, in Actis eius, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lippom. to. 6. & Sur. tom. 4. quæ etiam e Latinis codicibus accepta deſcripſit Mombrit. tom. 2. quæ denique legimus in pluribus manuſcriptis peruetuſtis codicibus, vt inter alios S. MARIÆ ad Martyres, & S. Cæciliæ trans Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui. Cum autem omnes tradant hanc fuiſſe filiã Aedeſij idolorum ſacerdotis, in mentem ſubijt ille Aedeſius addictiſſimus idolorum cultui, rerum Chriſtianarum hoſtis acerbiſſimus, de quo plura ſcribit Eunapius Sardianus in vitis philoſophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. libro 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrium egregie Hiero. Vida Alben. Epiſcopus, addiditq. epigramma de eius eccleſia reſtituta. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritæ agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

b *Elia Propheta.*] Agunt & Græci de eodẽ hac die in Menologio: ſicq. colunt, vt abſtineant a ſeruilibus operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. conſtitutione apud Theodorum Balſ. in nomoc. Photij. tit. 7. cap. 11. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de Elia leguntur, Ioſephus etiam de eo ſcribit lib. 8. antiquit. cap. 7. & ſequen. Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 5. & Metaphraſtes, quem recitat Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma S. Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rurſus autem de templo Eliæ per Baſilium Imperat. reſtituto meminit Cedrenus in compend. hiſtor. in Baſilio.

c *Ioſeph Iuſti.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Act. Apoſt. c. 1. Fuiſſe hunc ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum, ſcribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apoſtol. qui cum etiam Barſabas cognominatus legatur; hinc factum eſt, vt errore ducti aliqui exiſtimarẽt illum eumdem eſſe cum Barnaba, qui & ipſe dictus eſt Ioſeph, vt teſtantur Acta Apoſtolorum cap. 4. ſecundum editionem vulgatam. Eſt præterea mentio in iiſdẽ Actis c. 15. de alio diſcipulo, qui Iudas nomine, & ipſe cognominatus eſt Barſabas: quos omnes inter ſe diuerſos fuiſſe, ipſa Actorũ hiſtoria patefacit. Quæ autem hic habentur de Ioſeph, accepta ſunt ex Papia; eaq. recenſet Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 33. Tradit Dorotheus in Synopſi, hunc factum eſſe Epiſcopum Eleutheropolis in Palæſtina. To. 1. an. 58. n. 115.

d *Sabini & ſoc.*] De quibus Beda, Vſuardus, Ado, & alij denique recentiores.

e *Pauli.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, martyrium autem eius deſcribit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 6. paſſumq. dicit hac die, æra octingenteſima octogeſimanona, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo. To. x. an. 851. nu. 5.

f *Vuilgefortis.*] Eadẽ ipſa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan. In addit. ad Vſuardũ. To. 8. an. 689. nu. 1.

g *Vulmari Abbatis.*] De eo item Vſuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res geſtas eius habet Sur. tom. 3. die 17. Iunij, & tom. 7. hac die, Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 293. & Molanus in Indic. ſanct. Belgij. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

h *Seuera.*] De ea tabulæ eccleſiæ Treuerenſis, ex quibus Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. Fuit hæc ſoror S. Modoaldi Epiſc. Treuerenſis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in vita S. Modoaldi, quam recitat Sur. to. 3. die 12. Maij, ibiq. lib. 2. c. 14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 156. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimũ ſexageſimum. De Modoaldo, & Itta. to. 8. an. 631. nu. 6. & 7.

21 Duodecimo Kalend. Auguſti. Luna. F vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ROMÆ ſanctæ Praxedis[a] virginis, quæ in omni caſtitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atque ieiunijs aſſidue vacans, quieuit in Chriſto; ſepultaq; eſt iuxta ſororem ſuam Pudentianam via Salaria. Babylone ſancti Da-

nielis

nielis [b] Prophetæ. Maſſiliæ natalis S. Victoris [c], qui cum eſſet miles, & nec militare, nec idolis ſacrificare vellet, primo in carcerem truſus, ibiq. ab Angelo viſitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouiſſime contritus in mola piſtoria martyrium conſummauit. Paſſi ſunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis ſanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris. Ibidem paſſio ſanctorum Claudij [e], Iuſti, Iucundini, & ſociorum quinque ſub Aureliano Imperatore. Comanæ in Armenia S. Zotici [f] Epiſcopi & martyris, qui ſub Seuero coronatus eſt. Argentorati ſancti Arbogaſti [g] Epiſcopi, miraculis clari. In Syria ſancti Ioannis [h] monachi, collegæ ſancti Simeonis.

IVLII 21.

To. 2. A. 159. nu. 8. & an. 164 nu. 24.

PRAXEDIS a.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. omnes. Plura de ipſa ex Paſtore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudentianæ, quorum ſupra meminimus: habemusq. eadem manuſcripta vna cum epiſtola Timothei fratris earumdem SS. Praxedis & Pudentianæ, ibiq. de erectione tituli S. Praxedis eſt horum exordium: Virgo venerabilis, &c. to. 10. vit. ſanct. Non longe ab his diuerſa ſunt ea quæ Mombrit. deſcripſit tom. 2. vit. ſanct.

b *Danielis Prophetę.*] Agunt de eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem vna cum tribus Pueris ad xvj. kal. Ianuarij in Menologio. Præter multa, quæ de Daniele in libris diuinarum Scripturarum legũtur, ſcribit de eo Ioſephus antiquit. lib. 10. cap. 14. Epiphan. de vita & interit. Prophet. cap. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus eſt in auguſta cauerna honoribus magnis: extatq. monumentum eius vſque ad hoc ſæculum noſtrum in Babylone cunctis notiſſimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Doroth. in Synop. cap. 17. & apud Iſidor. de vit. & obit. ſanct. cap. 40. Extat inſuper commentariolus Metaphraſtis de Daniele & tribus Pueris apud Sur. tom. 4. Translatas eorum reliquias Babylone Alexandriam, & in eccleſia ſanctorum Ioannis & Cyri poſitas, Acta eorumdem ſignificant, eaſdemq. Venetias tranſlatas accepimus: inſuper & Vercellis crus S. Danielis aſſeruari percepimus, theſaurum plane incomparabilem: ceterum eorumdem trium Puerorum ſacrorum pignorum magnam partem Romæ in diaconia S. Hadriani recondi tam religioſe aſſeruari ſcimus. Ne quid prætereamus; eiuſdem Danielis inter leones poſiti ſtatuam ære conflatam, auroq. ornatam, Conſtantinus Magnus Imp. Conſtantinopoli in medio foro poſuit, vt auctor eſt Euſeb. in vita Conſtantini lib. 3. cap. 48. Antiquus mos Chriſtianorum fuiſſe reperitur, vt in ſuis ſepulchris inter alia reſurrectionis ſymbola, Danielem in lacu inter leones liberum ſtantem ſculperent. Extant eius rei in veteribus lapideis ſepulchris complura exempla. Ea fortaſſe de cauſa, quod de reſurrectione mortuorum cap. 12. apertiſſime ſit locutus: ſeu quod e lacu ipſe liber egrediens, quodammodo hieroglyphicum hominis e tumba reſurgentis expreſſerit.

c *Victoris.*] De quo Beda, Ado, Petrus in catal. lib. 6. cap. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. cap. 77. Venant. Fortunat. hoc verſu libro 7. ad Bod. ducem: Sub Diocletiano & Maximiano.

Maſſilia Victor martyr ab vrbe venit.

Reperimus in Vaticana biblioth. huius martyris Acta metro conſcripta in codice notato num. 137. cuius exterior inſcriptio eſt: Sancti Ambroſij opera. Paſſus hic traditur in perſecutione Diocletiani & Maximiani AA. Fuit inſuper alius Victor, ſeu Victorinus Maſſilienſis, qui eruditione clarus vixit temporibus Theodoſij Iunioris & Valentiniani Imperatorum, de quo Gennadius de viris illuſtribus cap. 6. Ado in chron. & alij.

d *Iulię.*] De ea etiam Vſuardus hac die, ibi & Molanus de tranſlatione eiuſdem. Cir. An. 260.

e *Claudij & ſoc.*] Agit & de his Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. To. 2. A. 275. nu. 6.

f *Zotici Epiſc.*] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Epiſcopus Hierapol. apud Euſeb. lib. 5. cap. 15. vbi legitur, hunc adnumeratum inter Epiſcopos fuiſſe ex vico Comana: licet Nicephorus dicat eum presbyterum Oſtrenum lib. 4. cap. 23. To. 2. A. 205. n. 27 Cir. An. 650.

g *Arbogaſti Epiſc.*] Huius Acta eſſe conſcripta ab Vthone eiuſdem eccleſię Epiſcopo, teſtatur Guglielmus Einſengren. Suffectus eſt hic S. Amando, anno Domini 646. ſeditq. annos duodecim, vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ deſcriptæ a Demochare in libro de ſacrificio Miſſæ.

To.7. an. 547 n.16. 17. & ſeq. b *Ioannis.*] De eodē item Græci agunt hac die in Menologio. Huius res geſtæ intextæ ſimul ſunt cum Actis S.Simeonis, quæ (vt diximus, cum de eo ſupra egimus) ſcripſit Leontius Epiſc. in Cypro, citatq. ea Septima Synodus; habent eadem Lippom.to.6. Sur.to.4.

v. G Vndecimo Kal. Auguſti. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

APVD Maſſiliam natalis S.Mariæ [a] Magdalenæ, de qua Dominus eiecit ſeptem dæmonia, & quæ ipſum Saluatorem a mortuis reſurgentem prima videre meruit. Philippis ſanctæ Syntyches [b], cuius beatus Paulus Apoſtolus meminit. Ancyræ in Galatia natalis S.Platonis [c] martyris, qui ſub Agrippino Vicario verberibus cæſus, vncis ferreis laniatus, alijsq. immaniſſimis tormentorum generibus cruciatus, demum abſciſſo capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in ſubueniendis captiuis Acta ſecundæ Synodi Nicænæ teſtantur. In Cypro S.Theophili [d] Prætoris, qui ab Arabibus tentus, cum nec donis nec minis flecti poſſet vt Chriſtum negaret, gladio cæſus eſt. Antiochiæ S.Cyrilli [e] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. In territorio Aruernenſi S.Menelei [f] Abbatis. In Blandinio monaſterio S. Vuandregiſili [g] Abbatis, miraculis clari. Scythopoli in Palæſtina ſancti Ioſeph [h] Comitis.

I V L I I 22.

Plura to. 1. an. 32. nu. 18. & infra.

MARIÆ *Magdalenæ.* a De eadem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, Græci etiam in Menologio. De famoſiſſima & antiquitus diſputata quæſtione, an vna vel plures fuerint Magdalenæ, diſſeruimus pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis; ibiq. vnam tantum fuiſſe Magdalenam, profeſſi ſumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, vt hiſtoriam quandam Ioſeph nomine, cuius eſt principium: In diebus Claudij, &c. Libellum inſuper de eius acceſſu ad Senatum Romanum, vt Pilatum de nece Chriſti poſtularet iudicio, & alia eiuſmodi, nobis quidem inſulſa viſa. De acceſſu autem eius cum Martha & Maximino in Gallias, cum vetus traditio, tum etiam antiqui manuſcripti codices edocent: quibus adde ea quæ nouiſſime ſcripta ſunt a Silueſtro Prierate Dominicano in Aurea roſa in expoſitione Euangelij feriæ quintæ infra octauas Paſchæ, quæ recitat Sur.tom.4.hac die. Lege & ea quæ Petrus in catal. ſcribit lib.6.cap.124. & alia id genus: in omnibus ſeruans Apoſtoli regulam, vt cuncta probans, quod bonum eſt, teneas. Sigeb. agens de eius tranſlatione anno Domini 745. hæc compendio deſcribit: Perſecutione poſt lapidationem Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de ſeptuagintaduobus diſcipulis ad Gallias tranſiens, Mariam Magdalenam ſecum abduxit, & eam apud Aquenſem vrbem, cui præſidebat, ſepeliuit defunctam. Aquenſi vero vrbe a Sarracenis deſolata, corpus eius a Gerardo Comite Burgundiæ ad cœnobium Viceliacum a ſe conſtructum transfertur. Quamquam aliqui ſcribant, quod illud apud Epheſum quieſcat, nullū ſuper ſe tegumen habens. Hęc Sigebertus. Fuit etenim Gręcorū opinio,

quod

quod corpora Mariæ Magdalenæ & Lazari quieſcerent Epheſi: vnde Cedrenus in comp. hiſt. in Leone Imp. Baſilij filio hæc ait: Condidit templum ſancto Lazaro ſacrum, inq. eo Lazari & Magdalenę reliquias Epheſo allatas depoſuit. Hæc Cedrenus in compend. hiſt in Leone Philoſopho. Inſuper Zonaras lib.3. Annal. teſtatur S. Lazari corpus e Cypro inſula translatū Conſtantinopolim, necnon & S. Mariæ Magdalenę ſimul condita eſſe a Leone Imp. cognomento Philoſopho, in baſilica a ſe erecta: ſed Latinis magis aſſentimur. Inter alia de S. Maria Magdalena Patrum encomia, celebrior habetur oratio ab Origene conſcripta, quamquam Latinum ſcriptorem potius redoleat.

b *Syntyches.*] De qua Paul. ad Philippen. cap. 4. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado ac ceteri.

c *Platonis*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio xv. Kal. Ianuarij. Extant res geſtæ ipſius a Metaphraſte editæ, quas retulit Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 4. De miraculis virtute S Platonis editis ſcripſit S. Nilus historiam ad Heliodorum, quæ recitata eſt in Septima Synodo, Actione quarta. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Platonis ampliſſimum erexit monumentum, vt ſcribit Procopius, agens de ædific. Iuſtiniani Imp. de quo Cedren. in Baſilio Imperatore: Platonis, inquit, templum, quod corruerat, excitauit.

An. 784. d *Theophili.*] Eius certamen deſcribitur in hiſtoria Miſcella. Martyrij coronam adeptus eſt Conſtantino & Hirene imperantibus, anno Domini ſeptingenteſimo octogeſimoquarto.

e *Cyrilli Episcopi.*] De eo hac die Beda. Adſcribitur hic decimusnonus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 26. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 34. atque etiam Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Habentur eius Acta iuncta illis ſanctorum Claudij & Nicoſtrati, quæ ex antiquis codicibus edidit Mombrit. tom. 1. vbi ſcribitur, ipſum ob Chriſti fidem paſſum, ac tandem in carcere Deo ſpiritum reddidiſſe.

To. 2. an. 283. n. 9. & a. 299. nu. 4.

f *Menelei.*] De eo item hac die Vſuardus, & alij recentiores.

g *Vuandregiſili.*] Eius Acta ſincere conſcripta refert Surius tomo 4. ex quibus conſtat, migraſſe ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo ſexageſimoquinto, Indict. octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert. referat ad annum 692. ſicut & Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 96. Scribit de eodem Petrus in catal. lib. 6. c. 127. & nouiſſime Molan. in Indiculo ſanct. Belgij.

To. 8. an. 665. n. 14.

h *Ioſeph.*] De quo & Græci. Eius vero admirabilem ad Chriſtum conuerſionem & fidei conſtantiam aduerſus Arianos, pluribus deſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 30. contra Hebionitas. Apud hunc hoſpitio ſuſceptus eſt S. Euſebius Epiſcopus Vercellenſis pro fide Catholica exul, quando eum inuiſit idem Epiphanius, qui hæc refert.

To. 2. an. 132. n. 4. & tom. 3. a. 327. n. 18. & ſeq.

23 Decimo Kalen. Auguſti. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NATALIS ſancti Apollinaris [a] Epiſcopi, qui ab Apoſtolo Petro Romæ ordinatus, & Rauennam miſſus, pro fide Chriſti diuerſas & multiplices pœnas perpeſſus eſt: poſtea in Æmilia Euangelium prædicans, plurimos ab idolorum cultu reuocauit: tandem Rauennam reuerſus, ſub Veſpaſiano [b] Cæſare glorioſum martyrium conſummauit. Romæ S. Raſyphi [c] martyris. Ibidem paſſio ſanctæ Primitiuæ [d] virginis & martyris. Item ſanctorum martyrum Apollonij [e] & Eugenij. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Trophimi [f] & Theophili, qui ſub Diocletiano Imperatore lapidibus cæſi, & igne incenſi, demum gladio percuſſi, martyrio

coronantur. In Bulgaria ſanctorum plurimorum [g] Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, eccleſias Dei deuaſtans, diuerſo mortis genere, enſe, laqueo, ſagittis, diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia ſancti Liborij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctarum virginum Romulæ [i], Redemptæ, & Herundinis, de quibus ſcribit S. Gregorius Papa.

IVLII 23.

To.1. an. 44. n.27. & an.46. n.2. & an. 75. nu.5.

APOLLINARIS *Epiſcopi* a.] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius geſta, quæ in antiquis manuſcriptis codicibus latitabant, edidit Mombritius tomo 1. & Sur. tomo 4. Petrus item in catalog. lib. 6. cap. 128. & alij qui res eccleſiæ Rauennatis ſunt proſecuti. Extat de eodem ſermo ſancti Petri Chryſologi, alij etiam Petri Damiani. De eius eccleſia religioſe adeunda, hæc Venantius Fortunatus:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe.

De ſepulchro eiuſdem, & iuramẽto illic præſtari ſolito, agit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 33.

b *Sub Veſpaſiano Cæſ.*] Non ſic quidem, vt aliqua illius tempore fuerit in Chriſtianos excitata perſecutio: ſed quod ait Sueton. in vita ipſius cap. 15. his verbis: Non temere quis punitus inſons reperitur, niſi abſente eo, & ignaro, aut certe inuito, atque decepto. Hæc de eo Suetonius.

c *Raſyphi.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus & alij recentiores.

d *Primitiua.*] Agit de eadem Petrus in catalog. lib. 11. nu. 200. & alij.

e *Apollonij & Eugenij.*] De his etiam hac die Græci in Menologio agunt.

f *Trophimi & Theophili.*] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq. pluribus eorum martyrium referunt. To.2. an. 305. n.17.

g *Plurimorum Martyrum.*] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorum qui ſunt apud Bulgariam interfecti ſub Nicephoro Staurario Imp. anno nono Imperij eius: quorum alij lethalibus plagis acceptis, cum Chriſtum negare non terentur, multiplicibus & acerbiſſimis tormentis ſubiecti, e vita deceſſerunt, alijque enſe obtruncati, alij funibus vincti & ſuffocati, alij ſagittis confoſſi, alij denique carceribus & fame conſumpti expirarunt, & corona martyrij donati ſunt. Hæc ibi. Erat autẽ prædictus Imperator ſecta Manichæus; de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiam hiſtor. Miſcel. in anno octauo eiuſdem Imp. Cedrenus etiam in compendio, anno nono. Facta hæc tradunt anno Chriſti 804. Indict. 5. ſed ſecundum veriorem ſupputationem, anno Domini octingenteſimo vndecimo. To.9. an. 810. n.3.

h *Liberij Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Ado. Res geſtas ipſius retulit Surius in to. 4. Ponitur quintus eius ſedis Epiſcopus: ſedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodoſij Auguſtorum. Facta eſt autem corporis eius translatio anno Domini 836. Indictione 14. Ludouici Imperatoris anno 23. To.9. an. 836. n.13.

i *Romula & ſoc.*] Agit de his ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 15. vbi & de eccleſia S. Mariæ, apud quam manebant. Porro earumdem Romulæ & Redemptæ veneranda corpora aſſeruari Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris, inſcriptio muſiuo opere in apſide poſita his verbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIÆ APOSTOLI. HIERONYMI DOCTORIS. ROMVLÆ ET REDEMPTÆ VIRGINVM RECONDVNTVR. Hæc ibi, licet & Tiburtini eadem ſibi vendicent, de iiſdemq. hac die ſolemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipſa integra corpora eos accepiſſe putamus. To.8. an. 592. n.35.

24 Nono Kalendas Auguſti. Luna. B iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIGILIA ſancti Iacobi [a] Apoſtoli. Tyri in Tuſcia apud lacum Vulſinium ſanctæ Chriſtinæ [b] virginis & martyris: quæ in Chriſtum credens, cum patris idola aurea & argentea comminuiſſet, ac pauperibus erogaſſet, eius iuſſu verberibus dilaniata, alijsq. ſupplicijs diriſſime cruciata, & cum magno ſaxi pondere in lacum proiecta, ſed ab Angelo liberata: deinde ſub alio Iudice patris ſui ſucceſſore acerbiora tormenta conſtanter perferens, nouiſſime a Iuliano Præſide poſt fornacem ardentem, vbi quinque diebus illæſa permanſit; poſt ſerpentes Chriſti virtute ſuperatos, abſciſſione linguæ, & ſagittarum infixione martyrij ſui curſum compleuit. Romæ via Tiburtina ſancti Vincentij [c] martyris. Amiterni in Veſtinis paſſio ſanctorum Militum [d] octogintatrium. Emeritæ in Hiſpania ſancti Victoris, viri militaris, qui cum duobus fratribus Stercatio & Antinogene in perſecutione Diocletiani per diuerſa ſupplicia martyrium conſummauit. In Lycia ſanctarum martyrum Nicetæ [f] & Aquilinæ, quæ beati Chriſtophori martyris prædicatione ad Chriſtum conuerſæ, martyrij palmam capitis obtruncatione ſumpſerunt. Item ſanctorum martyrum Menei [g] & Capitonis. Apud Senonas ſancti Vrſicini [h] Epiſcopi & confeſſoris.

I V L I I 24.

VIGILIA *s. Iacobi.* a] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

b *Chriſtinæ.*] Ponitur hæc paſſa Tyri apud lacum Vulſinium, qui ab eadem ciuitate nomen accipiẽs, dictus eſt (vt iterum diximus) lacus Tyrenſis: ſic enim appellatus reperitur in edicto Deſiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri enim S. Chriſtinam paſſam eſſe, cum vetera illorum locorum monumenta: & firma certaq. a maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuſcripti codices confirmant. Porro Tyrus ciuitas illic olim poſita a lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulſinienſes oppidani olim illi vrbi vicini teſtantur. Hæc de loco ſatis ſint dicta. Agunt etiam de eadem Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum, ac Græcorum, in quorum Menologio eius Acta narrantur conſentientia ijs quæ a Latinis ſcribuntur, quæ poſt Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 6. cap. 130. Surius ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit to. 4. Vincent. lib. 12. cap. 86. Antonin. par. 1. tit. 8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius Acta fuſius ſcripta, aliaq. legimus in vet. codice S. Cæciliæ trans Tyberim. eſt priorum eiuſmodi exordium: Erat quædam ſancta

& ſacra puella ex Aniciorum periluſtri familia,&c. Illa autem quæ extant in dicto cod, S.Cæciliæ, ſic incipiunt: Beatiſſima,&c. Putarunt aliqui de hac agere S.Auguſtinum in Pſalm. 120. Fefellit fortaſſe eos mendoſus codex: non enim de Chriſtina, ſed de Criſpina agit periluſtri martyre in Africa, de qua idem Auguſtinus ſæpius meminit, vt loco ſuo dicemus inferius: Criſpinam, & non Chriſtinam legit editio Louanienſis. Corpus S. Chriſtinæ Panormi in Sicilia ſumma veneratione aſſeruari percepimus, nec aliam ab iſta eſſe tradunt. Meminit S. Chriſtinæ Aldelmus Epiſcopus de laud. virginitatis, & alij recentiores.

c *Vincentij.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eſt Tibure eccleſia ſancti Vincentij, huius quidem, & non alterius Vincentij, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

Cir. An. 318. Monu. Eccl. Aquil. d *Militum octoginta.*] Ponuntur hi paſſi Amiterni, quæ fuit olim nobiliſſima ciuitas in Veſtinis: licet in alia edit. errore Typographi, Amiternum in Sabinis ſit poſitum: nam Furconium, & Aquila, loca illi proxima, in Veſtinis ponuntur inferius. Amiternum eſſe in Veſtinis, ſcribit Cato libro orig. Ptolemæus lib. 3. tabula ſexta Europæ id aperte docet, Strabo idipſum libro 5. A. Varrone melius diſces, vbi ſit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib 4. de lingua Latina ſic ait: Qui circum Aternum habitant amnem, Amiternini ſunt appellati. Porro de Aterno flumine Veſtinos alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius ſequeſt. lib. de flum. & alij. Vnus tantum Plinius lib. 3. cap. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (vt puto) occaſione deceptus, quod dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex cauſa, quod Amiternini a Sabinis venirent, vt auctor eſt Varro lib. 5. de lingua Latina. Dicta eſt alio nomine illa regio Prouincia Valeriæ, de qua ſuperius locuti ſumus. Fuerunt huius cohortis præcipui Florentius & Felix, vt ex manuſcriptis Aquila tranſmiſſis accepimus.

e *Victoris & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores: alij pro Stercatio habent Eſtertium. De his Vaſæus in chron. Hiſpan. item Flos ſanctorum Hiſpaniæ. To. 2. A. 303. nu. 139.

f *Niceta & Aquilina.*] Agunt de his etiam hac die Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 131. & alij recentiores. Habentur earum Acta iuncta illis S. Chriſtophori martyris; de his etiam Vincent. in Spec. lib. 13. cap. 25. Cir. An. 254. tunc paſſus Chriſtophor.

g *Menei & Capitonis*] De his item hac die Græci in Menologio agunt.

h *Vrſicini Epiſcopi.*] Succeſſit hic S. Polycarpo, adſcribiturq. in ſerie Epiſcoporum Senonenſium decimus ordine: claruit circa annum Domini 310. vt apparet ex tabulis Democharis lib. de ſacrificio Miſſæ. Cir. An. 310.

ij. C **Octauo Kal. Auguſti. Luna.** 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SANCTI Iacobi[a] Apoſtoli, fratris beati Ioannis Euangeliſtæ, qui prope feſtum Paſchæ ab Herode Agrippa decollatus eſt. Eius ſacra oſſa ab Hieroſolymis ad Hiſpanias hoc die tranſlata, & in vltimis earum finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, & frequenti Chriſtianorum concurſu religionis & voti cauſa illuc adeuntium, pie coluntur. In Lycia ſancti Chriſtophori[b] martyris, qui ſub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æſtuantis incendio Chriſti virtute ſeruatus, ad vltimum ſagittarum ictibus confoſſus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hiſpania natale beati Cucuphatis[c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide plurimis tormẽtis ſuperatis, percuſſus gladio, victor migra-

tur

uit in cælum. In Palæſtina ſancti Pauli [d] martyris, qui in perſecutione Maximiani Galerij ſub Firmiliano Præſide capitis damnatus, exiguo orandi ſpatio impetrato, primum pro contribulibus ſuis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatem agnoſcerent, poſtea pro circumſtantium multitudine, demum pro Iudice qui ipſum damnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abſciſſis ceruicibus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctæ Valentinæ [e] virginis, quæ ad aram vt immolaret adducta, cum eam calcibus euertiſſet, diriſſime cruciata, vna cum ſocia virgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponſum. Furconij in Veſtinis ſanctorum martyrum Florentij [f] & Felicis Sipontinorum. Cordubæ S. Theodemiri [g] monachi & martyris. Treuiris S. Magnerici [h] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 25.

de eo plura tom. 1. præſertim a. 44. n. 1. & ſeq. & to. 9. ann. 816. nu. 56. & ſeq.

IACOBI *Apoſtoli a.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kal. Maij, in quem diem natalē eius, quando ab Herode occidi iuſſus eſt, transferunt: Latini vero hac die agunt, quando eius venerandum corpus ex Iria Flauia Compoſtellam translatum eſt; vbi hactenus celeberrimo totius Chriſtiani orbis officio colitur, vt conſtat ex Apoſtolicis litteris Calliſti Papæ II. quibus etiam expreſſum habetur, vt tertio kalen. Ianuarij celebretur eius translatio Hieroſolymis facta Gallęciam, itemq. electio: rurſus autem, vt v. Nonas Octobris ſolemnitas agatur, qua recolantur eiuſdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compoſtellanæ Eccleſiæ dedicatio facta a Turpino Epiſcopo Rhemenſi, & alijs ſexaginta Epiſcopis, id curante Carolo Magno Imp. vt idem Turpinus teſtatur. De eius acceſſu & prædicatione in Hiſpanias, hæc liber qui inſcribitur nomine S. Iſidori de vita & mort. ſanct. c. 73. Hiſpaniæ atq; Occidentalium locorum populis Euangelium prędicationis infundit, &c. Hęc ibi: licet ille, an ſit Iſidori, non immerito adducatur in controuerſiam, cum complura in eo indigna Iſidoro reperiantur coagmentata mendacia. Rurſus autem in Breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, habetur ſacer hymnus quo de eius acceſſu in Hiſpaniam agitur: vbi etiā inter alios hi verſus deſcripti habentur:

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent preco matris inclyta,
Vtrique vita culminis inſignia.
Regens Ioannes dextra ſolus Aſiam,
Et lęua frater poſitus Hiſpaniam, &c.

Beda etiam in collectaneis agens de diuiſione Apoſtolorum, Iacobum hunc in Hiſpanias eſſe profectum teſtatur: id ipſum Turpinus in libro de rebus geſtis Caroli Magni Imp. id denique Calliſtus Papa II. (eius enim nomine litteræ Apoſtolicæ ſcriptæ reperiuntur) affirmare videtur. Sed cum omnium Apoſtolorum primus S. Iacobus martyrio ex hac vita migrarit, idq. etiam ante diuiſionem Apoſtolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occaſio orta eſt. Verum Iacobi in Hiſpaniam profectio tunc potiſſimum potuit contigiſſe, cum poſt necem Stephani protomartyris ſecuta eſt ſtatim diſperſio omnium diſcipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes diſperſos eſſe prǣter Apoſtolos, intelligendum ex maiori parte; ſicut cum ibidem ait, omnes diſcipulos diſperſos eſſe per regiones Iudææ atque Samariæ: cum tamen conſtet, inter alios Ananiam tunc temporis profectū eſſe Damaſcum Syriæ, illicq. Euangelium prædicaſſe. Sane quidem & horū matrem, vxorem Zebedæi, Mariam, eadem diſperſione fugatam, in Italiam aduentaſſe, & apud Hernicos, itinere fatigatam, in pace quieuiſſe, produnt vetera monumenta eccleſiæ Verulanæ, vbi eius venerandum corpus religioſe aſſeruatur. Hæc autem de acceſſu Iacobi in Hiſpanias nuper dicta non ſic accipias, vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apoſtolorum illis fuerat oſtium reſeratum) ſed Iudæis tantum, ſuis Gentilibus, Chriſtum annunciarit; nec ſic quidem, vt aliquam illic fundarit eccleſiam: eoq. ſenſu ſunt accipienda verba Innocentij Papæ in epiſt. ad Decentium, quod nullus Apoſtolorum in Hiſpania vel Gallia populum Gentilem docuerit,

ſed illi tantum, quos in eas regiones miſiſſet Petrus Apoſtolus. Prædicta autem non ſic mordicus defendimus, vt his inuitos adſtipulari cogamus; ſed potius vt oſtenderemus quæ dicuntur de profectione eius in Hiſpaniam, non eſſe adeo impoſſibilia, vel haberi pro monſtro, vt putant aliqui. Addimus & illud de eodem Apoſtolo; ipſum nimirum, ſicut Ioannem, virginem permanſiſſe: id etenim teſtatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 58. his verbis: Quinam igitur hi fuerint, quam generoſi Apoſtoli, ac monaſticam vitam degentes, ac deinceps virgines? Ioannes quidem & Iacobus filij Zebedæi, qui manſerunt in virginitate. Hæc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode, recitatq. hiſtoriam de martyrio illius qui illum accuſauerat, & quomodo veniam precatus, martyriũ ſubijt. Trithemius de vir. illuſtr. dum recenſet Calliſti Papæ commentarios, ait, illum copioſo ſermone & maxima diligẽtia tractatum ſcripſiſſe de miraculis S. Iacobi. Legimus eiuſdem Calliſti nomine de ea re quinque libros digeſtos, quibus continentur miracula eiuſdem Apoſtoli virtute edita, licet (vt conſtat ex ratione annorum numeri) aliqua fuerint ſuperaddita, atque illis admiſta. Habentur & eiuſdem Calliſti ſermones de tranſlatione S. Iacobi, itemq. de ea re epiſtolæ, necnon & litteræ Leonis Papæ III. de tranſlatione S. Iacobi in Hiſpaniam facta tertio Kalend. Ianuarij. eſt earum exordium: Noſcat fraternitas veſtra, &c. Itemq. litteræ Innocentij Papæ Secundi habentes ſubſcriptionem S.R.E. Cardinalium, qui illis vixere temporibus, quibus eiuſdem Calliſti commentar. comprobatur. recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S. Iacobi.

To.2. an. 254. n. 22. b *Chriſtophori.*] Martyr eſt tam Latinis quam Græcis notiſſimus. de quo hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes recentiores; Græci autem de eo agunt in Menologio ad ſeptimum Idus Maias. Huius quidem Acta deprauata ac inter ſe diuerſa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombrit. tomo 1. in vit. ſanct. Petrus in catalogo lib. 7. cap. 135. Vicellius in Hagiolog. ex Ruggero Fuldenſi paucis contraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibus; quæ & Sur. retulit in tomum quartum; ſed omnia quæ cenſura indigeant. Irrepſit inter alia, vt pro Decio Imperatore Dagnus quidam ſit poſitus: ſub Decio etenim eſſe paſſum vna cum ceteris Chriſtianis commilitonibus, conſtat ex veteri hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano ſecundum regulam S. Iſidori, quo etiam eiuſdem martyris Acta deſcribuntur: quæ quidem præ ceteris omnibus nobis arrident. Aſſeruantur ibidem (vt in eodem Breuiario legimus) eiuſdem martyris venerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religioſus in Hiſpaniis Chriſtophori martyris cultus. Erat etiam Cordubæ nobilis ac vetus memoria S. Chriſtophori, eccleſia & monaſteriũ ab eo denominatum, cuius meminit S. Eulogius, dum agit de alio Chriſtophoro eiuſdem monaſterij alumno; qui ſicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam eſt conſecutus tempore perſecutionis Sarracenorum. De alio monaſterio nomine eiuſdem S. Chriſtophori dedicato meminit S. Gregor. in regiſt. lib. 8. epiſt. 33. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad gigantem ſtaturam, qua pingi conſueuit, quid dicam, non habeo: referam hic tantum ex hymno præfato hos verſus, quibus eius imago deſcribitur, immo potius tantummodo adumbratur:

Elegansq. ſtatura, mente elegantior,
Viſu fulgens, corde vibrans, & capillis rutilans,
Ore Chriſtum, corde Chriſtum Chriſtophorus inſonat.

Et in capitulo ſic dicitur: De minimo grandis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum, &c. Porro ea cuncta quæ de S. Chriſtophoro feruntur, de palma, flumine, ſtatura procera; ea, inquam, omnia Hieronymus Vida Epiſcopus Albæ allegorico ſenſu interpretata egregio cecinit epigrammate. De ſymbolicis picturis Chriſtianis antiquitus pingi ſolitis diximus ſuperius 23. Aprilis in Georgio.

c *Cucuphatis.*] De quo & Beda, Vſuardus, To.2. an.
Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quar- 303. nu.
to de eo hoc verſu meminit. 141.

Barchinon clare Cucuphate freta
Surget, &c. Huius Acta ex anonymo deſcripſit Surius tomo 4. Mombritius tomo 1. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 136. ſed eadem felicius canuntur ſapphico carmine, hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſ. concion. tomo 2. Kalend. Auguſti; ibi & de Felice agitur.

d *Pauli.*] Agit de eo Euſebius hiſt. lib. 8. To.3. an. cap. 18. paſſumq. tradit anno ſexto perſecu- 307. n. 18. tionis Diocletiani Imp. qui eſt annus Domini 307.

e *Valentina.*] Eadem ipſa eo paſſa eſt tem- To.3. an. pore, quo & Paulus, de quo modo actum eſt. 307. n. 17. Scribit de ea idem Euſebius hiſt. lib. 8. c. 18.

f *Florentij & Felicis*] Sunt hi duo ex nu- cir. a. 318. mero illorum octogintatrium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus. Furconij cum hi ponãtur, ſciendum eſt, nobilem fuiſſe eccleſiam Furconienſem in Veſtinis, cuius mentio habetur in Concilio Romano ſub Agathone, quod recitatur in ſexta Synodo Act. 4. Adnumeratam eamdem inueni inter eas, quarum Epiſcopi dicebantur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erant ſub ditione alicuius Archiepiſcopi, ſed tantum immediate ſubiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuſcript. bibliothecæ Vaticanæ, qui inſcribitur Liber cenſuum.

g *Theo-*

Tom. 10. 851.nu.5. g *Theodomiri.*] De quo agit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 2. cap. 6. aitq. eumdem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coronam eſſe adeptum, æra octingenteſima nonageſimanona, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo.

Circa an. 505. h *Magnerici Epiſcopi.*] Agit de eodē hac die Molan. in addit. ad Vſuard. Acta eius ſcripſit Ebruinus Abbas. Habetur de eo mentio in Actis S. Gauderici, quæ recitat Sur. to. 4. 11. Auguſti, Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 8. c. 37. lib. 9. c. 10. & in tabulis Epiſcoporum Treuerenſium poſt Nicetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verum in libris Fortunati nuper editis Calari, non de Magnerico Treuerēſi, ſed de Agerico Virdunenſi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Domini 505.

26 Septimo Kal. Auguſti. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

DORMITIO ſanctæ Annæ [a] matris Genitricis Dei MARIÆ. Philippis in Macedonia natalis S. Eraſti [b], qui illic a beato Paulo Apoſtolo relictus Epiſcopus, ibidem martyrio coronatus eſt. Romæ via Latina ſanctorum martyrum Symphronij [c], Olympij, Theoduli, & Exuperiæ, qui (vt in geſtis ſancti Stephani Papæ legitur) ignibus combuſti, martyrij palmam adepti ſunt. In Portu Romano ſancti Hyacinthi [d] martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentem præcipitatus, illæſus euaſit: poſt hæc a Leontio Conſulari ſub Traiano Imperatore gladio percuſſus, vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio ſuo iuxta Vrbem ſepeliuit. Item Romæ ſancti [e] Paſtoris presbyteri, cuius nomine Titulus [f] extat in Viminali apud ſanctam Pudentianam. Veronæ ſancti Valentis [g] Epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio ſancti Benedicti in agro Mantuano ſancti Simeonis [h] monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus in ſenectute bona quieuit.

I V L I I 26.

To. 1. in appar. n. 41. ANNÆ a.] Græci autem de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in cōſtitutione Emmanuelis Imp. ponitur inter eas ſolemnitates, quibus vacandum eſt religionis gratia. De eadem Dei Genitricis matre meminit S. Epiphan. in Panar. hær. 78. & 79. itemq. in commentario de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & ſanctitate claruit temporibus Heraclij Imperatoris, de eadem agit in hom. 10. Ioannes Damaſcenus de fide orthodoxa lib. 4. c. 15. in oratione prima de dormitione Beatæ MARIÆ, & orat. 1. & 2. in natiuitate eiuſdem. Andreas Cretenſis plura in Natali Deiparæ, & in ſacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrum Prodromum. Eſt de eadem ſermo Fulperti Epiſcopi Carnotenſis. In Breuiario Toletano ineſt de ea vetus officium eccleſiaſticum cum ſacro hymno eodem die canendo. Habemus in noſtra bibliotheca tom. 7. de eadem

dem ſermonem, cuius eſt initium: Beatiſſimæ & multiplici, &c. Ibiq. carmina quædam in laudem ipſius ſcripta ſunt, in aliqua eccleſia cani ſolita. Fertur de eadem apochryphũ quoddam, nomine S. Hieronymi, quod incipit: Poſtularis, filiæ, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius ſcripſit. Eius venerandum caput aſſeruari Duræ, quod eſt oppidum Iuliacenſe, teſtatur Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. annulus autem eius Romæ in ipſius eccleſia cuſtoditur. Iuſtinianus Imperator eidem erexit Conſtantinopoli auguſtiſſimam baſilicam, vt auctor eſt Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris, de qua habetur mentio in Actis S. Stephani Iunioris: eamdem tandem vetuſtate collabentem Baſilius Imp. reſtituit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio. Plura in laudem S. Annæ tam carmine quam ſoluta oratione a recentioribus ſcripta ſunt, vt a Vicellio, & alijs. Conſtat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Eccleſia peruetuſtum fuiſſe S. Annæ cultum: quem Sanctiſs. Dominus Noſter Gregorius XIII. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apoſtolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. Kal. Maij, ſui Pontificatus anno duodecimo, firmauit auxitque: præcipi[e]ns nimirum, vt perpetuis futuris temporibus beatæ Annę dies feſtus ſeptimo Kal. Auguſti per totius Orbis eccleſias duplici officio quotannis recolatur, Romaniſq. ac aliarum eccleſiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adſcribatur.

To. 1. an. 58. nu. 62. & an. 59. nu. 10.

b *Eraſti.*] De quo Acta Apoſtolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Paneadis, ſcribit Dorotheus in Synopſi; licet ceteri omnes, quibus magis aſſentimur, Philippenſem eum dicant factum Epiſcopum.

To. 2. an. 259. n. 26. & ſeq.

c *Symphronij & ſoc.*] De his hac die Vſuardus, & alij. Res geſtæ ipſorum deſcriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Sur. to. 4. die 2. Auguſti.

To. 2. an. 100. n. 12.

d *Hyacinthi.*] Agunt de eo etiam Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores: Acta vero ipſius recitat Surius to. 4. hac die.

To. 2. an. 162. nu. 1. & ſeq. & ann. 164. nu. 24.

e *Paſtoris.*] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, ſed & in antiquis manuſcriptis de eo agitur hac die. Plura de ipſo ſcripta habentur in Actis ſanctarum Pudentianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorum ſupra meminimus. Mentio de eodem habetur in libro de Rom. Pontificibus in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiuſdem Pontificis ad Iuſtũ Epiſcopum Viennenſem; quas eſſe germanas, monſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſt. In eis hæc de Paſtore ſcripta habentur: Paſtor Titulum condidit, & digne in Domino obijt. Hæc ibi. Habemus in noſtra bibliotheca res geſtas S. Paſtoris, ſeu potius panegyrim in die natali eius alicubi in eccleſia legi ſolitam. Eſt eius exordium: Sanctorum veſtigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Paſtore agitur diſcipulo S. Eraſmi Epiſcopi, qui paſſus eſt Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque ſepultus ad Cliuum Cucumeris. De ſcriptis S. Paſtoris, quorum penes Græcos vſitatior fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

f *Titulus.*] Idem Titulus, quod Memoria, ſeu Eccleſia, ſic dictus, quod in loco vbi erat eccleſia erigenda, crux poneretur in titulum. Sic l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. & l. decernimus. C. de Epiſc. & cleric. Nouel. 117. cap. 7. ex Iulian. & conſt. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt nullus fabric. c. nemo eccleſiam. de conſecrat. diſtinct. 1. ex Concil. Aurelian. & in Capitularibus Franc. lib. 5. cap. 239. Ord. Roman. de diuin. offic. c. de ædif. eccleſ. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hymn. 5. Periſteph. de S. Vincentio: — To. 2. an. 112. nu. 5. & 6.

Iam nunc & oſſa extinxero,
Ne ſit ſepulchrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumq. figat martyris.

Et hymno 12. de paſſionibus Apoſtolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via ſeruat Oſtienſis.

Romæ autem obtinuit vetus loquendi vſus, vt non omnis eccleſia, martyrumve Memoria Titulus diceretur, ſed tantum inſigniores eccleſiæ, quibus præficerentur presbyteri Cardinales.

g *Valentis Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & in antiquis monumentis Epiſcoporum Veronenſium, quæ collegit Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. hodie Cardinalis, Auguſtinus Valerius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus. — Obijt an. 531. monumẽ. Eccl. Veron.

h *Simeonis.*] Huius res geſtas ſcripſiſſe fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti: eas nos non vidimus, niſi ſint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuſcriptæ leguntur abſq; auctoris nomine, in codice qui habet numeri notam 709. vbi traditur, hunc Armenum fuiſſe genere, ordine Leuitam, profeſſione monachum; veniſſe in Italiam, ac multis egregijs operibus illuſtratum quieuiſſe in Domino anno a Chriſto milleſimo decimoſexto, Indict. 14. ſeptimo Kal. Auguſti, Henrico Imp. Quibus temporibus etiam Treuiris in Gallijs claruit alius eiuſdem nominis & profeſſionis, ordiniſq. S. Benedicti; qui in turri incluſus, ibidem vſque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015. & Trithemius de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238. — Tom. 11. an. 1016. num. 4. & ſeq.

27 Sexto Kalend. Auguſti. Luna. E *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

NICOMEDIÆ paſſio S. Pantaleonis [a] medici, qui a Maximiano Imperatore pro fide Chriſti tentus, & equulei pœna, ac lampadarum exuſtione cruciatus, ſed inter hæc Domino ſibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuerſus eſt; ſanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui poſt multas pœnas ſibi illatas, ab eodem Maximiano capitali ſententia ob confeſſionem Chriſti puniti ſunt. Nolæ ſanctorum martyrum Felicis [c], Iuliæ, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia ſanctorum martyrum Mauri Epiſcopi, Pantaleemonis, & Sergij *, qui paſſi ſunt ſub Traiano. Apud Homeritas commemoratio [d] ſanctorum Martyrum, qui ſub Dunaan tyranno ob Chriſti fidem incendio traditi ſunt. Cordubæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Georgij [e] diaconi, Felicis, Aurelij, Nataliæ, & Lilioſæ, in perſecutione Arabica. Epheſi natalis ſanctorum ſeptem Dormientium [f], Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionyſij, Ioannis, Serapionis, & Conſtantini. Antiſiodori depoſitio beati Aetherij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli beatæ Anthuſæ [h] virginis, quæ ſub Conſtantino Copronymo ob cultum ſanctarum imaginum verberibus cæſa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

IVLII 27.

To. 3. an. 311. n. 57. PANTALEONIS, alias *Pantaleemonis* a.] De quo hac item die Beda, Vſuardus die ſequenti, Græci in Menologio hac item die agunt, feſtumq. colunt, vt apparet ex Emmanuelis conſtitutione tit. de ferijs. Huius Acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ Latine a ſe reddita deſcripſit Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Legimus eadem in vet. manuſcrip. cod. ex quibus etiam Mombritius tom. 2. Petrus in catalog. lib. 6. cap. 146. Agit de eodem Niceph. lib. 7. cap. 14. Huius templum Conſtantinopoli vetuſtate collapſum, in ampliorem formam Iuſtinianus Imper. reſtituit, vt ſcribit Procop. de ædif. Iuſtiniani Imperat. lib. 1. Excitauit & aliud in honorem eiuſdem martyris in Palæſtina, vt idem refert lib. 5. Caput eius ex Africa in Gallias tranſlatum eſſe anno Domini 802. ſcribit Sigebertus in chron. Extat de eadem tranſlatione carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis. Conſtantinopoli etiam eius ſacræ reliquiæ conditæ erant in loco qui dictus eſt Concordia, vbi ſacroſancta Synodus œcumenica eſt celebrata, quæ ex quatuor ſecunda ordine poſita eſt. De his Ioannes Damaſcenus lib. 3. de imaginibus.

b *Hermolaus, & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci au- To. 9. an. 311. n. 17.

tem

tem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S. Pantaleemonis. Scribit de eodem Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 14.

c *Felicis & ſoc.*] Agit de ijſdem hac die Beda, adſtipulanturq. vet. manuſcript.

d *Commemoratio ſanct. mart.*] De his Nicephorus hiſt. lib. 17. c. 6. *To. 7. an. 522. n. 47. & ſeque.* Vberius autem horum Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lippom. tom. 6 & Sur. to. 5. die 24. Octobris.

e *Georgij & ſoc.*] *De Aret. & ſoc. iterum 24. Octob.* De his Vſuard. ſexto Kal. Septembris; ſed hic eſt dies natalis ipſorum, vt apparet ex S. Eulogio, qui de his multis agit in Memor. Sanct. lib. 2. cap. 10. paſſoſq; *To. x. an. 852. n. 17.* tradit æra 890. a Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimo ſecundo: ibi idem Eulogius recitat Georgij epiſtolam ad vniuerſos Chriſtianos in Hiſpania conſiſtentes, qua eos ad ſubeundū martyrium roborauit. eſt eius exordium: Cognoſcite, o fratres chariſſimi, meum introitum in Hiſpaniam, &c.

f *Septem Dormientium.*] *To. 2. an. 254. n. 25.* De his hac item die Vſuardus, ac recentiores omnes, Græci autem in Menolog. prid. Non. Auguſt. & 11. Kal. Nouembr. nimirum quando incluſi ſunt in ſpecu, & quando demum ſunt inuenti. Cur autem hi dicti ſint dormientes, duplex affertur ratio: Altera, quod hi martyres temporibus Decij conſummarint martyrium intra ſpeluncam clauſi, ac demum ſpecus oſtio reſerato, inuentis eorum corporibus, velut rediuiui, iterum apparuiſſent; dictiq; dormientes conſueto diuinæ Scripturæ loquendi vſu, quo eos qui pie religioſeq; vita functi ſunt, dormientes conſueuit appellare. Altera vero, quod ijdem temporibus Decij vſque ad vltima tempora Theodoſij Iunioris intra ſpecū clauſi, ſomno capti, ad ducentos fere annos reuera dormierint. Qui hæc putarint, ſunt in primis ex Græcis Metaphraſtes, qui rei geſtæ hiſtoriam texuit, quam recitat Sur. tom. 4 hac die, Nicephorus, lib. 14. cap. 45. Cedren. in compend. anno 23. Theodoſij. Ex Latinis Greg. Turon. de glorioſa confeſſ. cap. 95. Sigebert. in chron. anno 447. Quid ſimile de alijs Septem dormientibus in Germania ſcribit Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 1. c. 3. quos illos eſſe putamus, de quibus Greg. Turon. epiſtolam ſcripſit ad Sulpitium Epiſcopum Bituricenſem, qua illorum recenſet originem; quos tamen reuera obijſſe diem, expreſſe teſtatur, recitatq. eorum nomina, quæ ſunt iſta, Clemens, Primus, Lætus, Theodorus, Gaudens, Cyriacus, & Innocentius. Si & ex Gentilibus de longo tēpore dormiente exemplū cupis, habes Plin. qui lib. 7. ca. 52. puerum quendam annos ſeptem & quinquaginta dormiſſe tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad cuſtodiendum pecora miſſum, in quodam antro dormiſſe annis quinquagintaſeptem: vnde verſum eſt prouerbium, Dormire ſomnum Epimenidis. Sed hæc credat qui volet. Iam vt ad eos, de quibus agimus, reuertamur; ſententiæ illorum qui putant hos non ob mortem dictos eſſe dormientes, ſed quod vere eo temporis ſpatio ſomno fuerint oppreſſi, magnopere refragatur, quod ipſi aiunt, id miraculum diuinitus factum ob eam cauſam, quod eo tempore de reſurrectione carnis hęreſis eſſet orta; cum revera nihil tale temporibus Theodoſij Iunioris contigiſſe reperiatur. Nam nec in ſacroſancto Concilio Epheſino, quod ſub eodem Theodoſio celebratum eſt, neque in ſacroſancta Synodo Chalcedonenſi poſt illud proxime habita, vlla vnquam mentio de eiuſmodi hæreſi facta inuenitur, quæ prima omnium Patrum ſentētia dānari debuiſſet. Præterea ſi ad aſtruendam fidem reſurrectionis, voluit Dominus hos martyres excitare: manifeſtum eſt eos reuera fuiſſe mortuos: alioqui enim dormientium quidem a ſomno excitatorum, ſed non mortuorum reſurgentium, quę fidem reſurrectionis facerent, fuiſſent teſtimonia. His accedit, quod nullus illorum ſcriptorum, qui illis vixere temporibus, rem tam inſignem, miraculum adeo grande, ſcriptorum monumentis commendarunt: quæ omnia illos latuiſſe, veriſimile non eſt: puta ſanctum Proſperum, qui illorum temporum res geſtas per annos ſingulos digeſſit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum temporum ſcriptoribus. Addimus etiam, quod Stephanus Epiſcopus Epheſinus, cuius ſedis tempore id eueniſſe refertur in Actis quæ ſcribit Metaphraſtes, intruſus fuit armorum vi in eam ſedem, polluruſq. communione Eutychetis atque Dioſcori in Latrocinio Epheſino, vt habent Acta ipſa quæ recitantur in SS. Concilio Chalcedonen. Act. prima & vndecima; cuius quidē communionem prædicti Dormientes merito execrari ac vitare debuiſſent. Hæc ſunt quæ his obſtare videntur. Quid autem in hac re ſentiendum ſit, ego minime decerno; nec mihi tantum ſumo, vt hæc audeam definire, quamuis in priorem ſententiam ſim procliuior. Quicquid ſit, optimo iure dicimus, tam Latinos quam Græcos religioſe ac pie colere ac celebrare horum ſanctorum anniuerſariam ſolemnitatem, cum grauia paſſi ſint temporibus Decij, atque revera in Domino obdormierint.

g *Aetherei Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & alij. Adnumeratur decimuſoctauus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis ſex; hacq. die obijt, ſepultus in eccleſia S. Germani, vt habent tabulæ Democharis libro de ſacrif. Miſſæ. *Cir. ann. 573. tempore Benedicti Papę. De mochare.*

h *Anthuſa.*] Agunt de eadem hac die Gręci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribuntur. *To. 9. an. 775. nu. 7.*

* Maurus, Sergius, & Pantalemō ſub Traiano ann. 18. Baron. eo ann. tom. 2. ann. 118. n. 7.

Quinto

28 Quinto Kal. Auguſti. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMÆ paſſio ſancti Victoris [a] Papæ & martyris. Item Romæ ſancti Innocentij [b] Papæ & confeſſoris. Mediolani natalis ſanctorum martyrũ Nazarij [c] & Celſi pueri, quos Anolinus [d] ſub rabie perſecutionis, quæ Neronem excitata eſt, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iuſſit. Thebaide in Ægypto commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Decij & Valeriani paſſi ſunt, quando Chriſtianis optantibus pro Chriſti nomine gladio percuti, callidus hoſtis tarda ad mortem ſupplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, non corpora: ex quorum numero vnus poſt equuleos, laminas, ac ſartagines ſuperatas, melle perunctus, ligatis manibus poſt tergum, ſub ardentiſſimo Sole fucorum ac muſcarum [f] aculeis expoſitus fuit: alius inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudiciſſimum ſcortum veniſſet, vt in libidinem concitaret, præciſam morſu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyræ in Galatia ſancti Euſtathij [g] martyris, qui varijs tormentorum generibus excruciatus, atque in flumen demerſus, ſed inde ab Angelo ereptus, demum columba e cælo adueniente, ad præmia æterna vocatus eſt. Mileti ſancti [h] Acatij martyris, qui ſub Licinio Imperatore poſt diuerſas pęnas in fornacem iniectus, ac Dei ope ſeruatus illæſus, martyrium capitis abſciſſione compleuit. In Britannia Minori ſancti Sampſonis [i] Epiſcopi & confeſſoris. Lugduni ſancti Peregrini [k] presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria teſtatur.

I V L I I 28.

To. 2. an. 203. nu. 1. & ſeq.

VICTORIS *Papæ*] Succeſſit hic S. Eleurherio, vt patet ex libro de Romanis Pontificibus, Euſebio in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 22. & ſequen. Optat. Mileuitan. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. & alijs: noſq. de eo egimus in Annalib. Eccleſ. vbi & pro eodem ſcripſimus apologiam aduerſus eos, qui nimiæ ſeueritatis, ob res ab eo geſtas aduerſus hæreticos Quartodecimanos, redarguunt.

To. 4. an. 385. nu. 9.

b *Innocentij Papæ.*] Hic ſuffectus eſt in locum S. Anaſtaſij, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus, Proſpero, Marcellino, & Nicephoro Epiſc. in chron. Eius autem Acta per annos ſingulos digeſſimus in Annal. vindicauimuſq. cum a calumnijs Zoſimi Ethnici ſcri-

Plura to. 5. obitus ann. 417. num. 4. & ſeq.

ſcriptoris Chriſtianis infenſiſſimi. Eius corpus tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori in titulū Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem poſita.

Sub Nerone circa an. 69. c *Nazarij & Celſi.*] De his hac die Vſuardus, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qua ſane die inuentarum reliquiarum per S. Ambroſium ſolemnis dies celebrabatur; hodie autem illorum dies natalis colitur, de quo extat ſermo S. Ambroſij 14. de ſanct. edit. Rom. quem etiam habet Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 3. 19. Iunij. Meminit idem de Nazario in comment. in Lucam lib. 7. c. 13. Deſcribit eorumdem Acta Metaphraſtes, quę & Lippom. & Surius iiſdem locis referunt. Alia inſuper fuſius ſcripta recitat Mombrit. tom. 2. Narrantur inſuper horum martyrum res geſtæ in Actis SS. Syri & Iuuentij, quæ extant apud Surium tomo 7. die 12. Septembr. Agunt etiam Græci horum martyrum annuam commemorationem prid. Idus Octob. vt conſtat ex dicto ipſorum Menologio. De adinuētione ipſorum corporum ſcribit Paulinus in vita S. Ambroſij, cuius liberalitate eorumdem ſacræ reliquiæ in diuerſas orbis Chriſtiani regiones diuiſæ ſunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atque Nolana baſilica collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuer. epiſt. 12. & in Natali 9. S. Felicis. S. Gaudentius Brixianus Epiſcopus eaſdem ab eodem acceptas condidit in baſilica, quam dedicauit, vt ipſe ſcribit in ſermone in eius dedicatione habito. Miſit Nazarij reliquias ad Epiſcopos Africanos eas expoſcentes Ennodius Ticinenſis, cuius ad eoſdem extat epiſtola: tranſlatæ ſunt etiam in Gallias Ebredunum; ſed ob frequentes barbarorum incurſus iam obliuione ſepultæ, ac iterum inuentæ, occaſionem dederunt, vt Greg. Turonenſis de gloria martyr. cap. 47. rerum geſtarum inſcius, exiſtimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia eſſe paſſos, ſecutus fidem cuiuſdam apocryphi. De baſilica ſancti Nazarij in Gallijs, quam in anguſtiorem formam reſtituit Leontius Epiſcopus, ſcribit epigramma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Pariſijs collocatis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. ca. 20. Erat & Conſtantinopoli memoria S. Nazarij, cuius baſilicā vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compend. in Baſil. Imp. Naboris item & Nazarij ſacras reliquias rurſus tranſlatas in Gallias anno ſepungenteſimo ſexageſimo, tradit Herman. in chron. Quem tamen putamus intelligere de Nabore & Nazario Romæ paſſis, de quibus ſupra 12. Iunij, ſecundum ea quæ ibi notata ſunt ex Sigeberto.

d *Anolinus*, alias *Anulinus.*] Non tantum Neronis temporibus Anolinus Pręfectus aduerſus Chriſtianos exercuit gladium, ſed & temporibus Maximini Imp. qui ſucceſſit Alexandro, alius eiuſdem nominis Anolinus dictus geſſit ſub ſæuiſſimo Principe præfecturam prætorij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Anulinus etiam fuit, qui vixit ſub Aureliano & Gallieno Impp. cuius mentio habetur in Actis ſanctarum Maximæ, Donatillæ, & Secundæ. Rurſus etiam Diocletiani & Maximini Impp. temporibus quartus reperitur Anulinus Proconſul in Africa, qui aduerſus Chriſtianos diras exercuit quæſtiones, vt Acta martyrum teſtantur: meminit eiuſdē Optat. Mileuit. lib. 3. aduerſus Parmenianum, & S. Auguſtinus ſæpius agens aduerſus Donatiſtas, vt in Breuic. collat. diei 3. c. 12. & alibi.

e *Commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum.*] Horum certamina breui ſumma deſcribit S. Hieronymus in vita S. Pauli primi Eremitæ, in eius exordio. To. 2. an. 253. nu. 112.

f *Muſcarum aculeis expoſitus.*] Huius ſupplicij exemplum aliqua ex parte deſumptum videtur ab Apuleio de Aſin. aur. lib. vbi hæc conſcripta habentur: Arreptum ſeruulū eius, qui cauſam tanti ſceleris luxuriæ ſuæ præſtiterat, nudum ac totum melle perlitum firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipſo carioſo ſtipite inhabitantium formicarum nidificia bulliebant, & vltro citroq. commeabāt multiiuga ſcaturigine; quæ ſimul dulcem ac mellitū corporis nidorem perſentiſcunt, paruis quidem, ſed numeroſis & continuis morſiunculis penitus inhærentes, per longi temporis cruciatum, ita carnibus atque ipſis viſceribus adeſis, homine conſumpto, membra nudarunt, vt oſſa tantum viduata pulpis, nitore nimio candentia funeſtæ cohærerent arbori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de quo hic agitur, dictum eſſe Cyphoniſmus, a Cyphone, quod erat vinculum ligneum, ſiue ferreum, quo quis ad ignominiam ligatus detinetur melle delibutus, ſic expoſitus muſcis. Dicitur Cyphon ἀπὸ τῦ κύφειν, id eſt, a capitis proclinatione. Apud quoſdam ita cautum animaduerto: Vt quiſquis per audaciam, legum placita riſui habuiſſet, diebus viginti archiuo vinctus Cyphone perſeueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus, muſciſque eſſet pabulum; dilapſis vero his, muliebri indutus veſte, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rhodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiam lacte & melle exponebantur muſcis, qui patiebantur Scaphiſmum, ſic dictum id genus cruciamenti, quòd damnatus ad Scaphiſmum, inter duas ſcaphas incluſus, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tantum, ad volatiliūm aculeos ſic perunctis, ad Solis radios exponeretur: cumque in eodem vaſe corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depaſcebatur. Agit Eunapius Sardinianus de Scaphiſmo pluribus in vit. Philoſ. pag. 113. At quoniam eiuſmodi genus tormenti non ſemper ſcaphis exhibitum reperitur, ſed corio bouis arido, quo

miſer

miſer ſic conſumendus inſuebatur; dictum puto Scaphiſmum, non a ſcaphis, ſed a ſcaphio, quod eſt vas ſtercorarium, vt habes ex l.29.c.penult.ff. de auro & argento lega. Habes de Chryſantho martyre, obuolutũ corio, expoſitumq. Soli, Scaphiſmi ſupplicium paſſum eſſe; itidem alios nonnullos martyres. Huic ſimile erat illud cruciamenti genus, cũ quis non ſcaphis, vel corio claudebatur, ſed intra mortuum animal, ſolo capite prominentes, inſuebatur; quale genus ſupplicij Maximinum in miſeros ſontes exercuiſſe, auctor eſt Iulius Capitolinus in vita ipſius; de quo etiam Valer. Max. libro 9. cap. 2. de crudel. exter. 11. his verbis: Mactatorum pecudum inteſtinis & viſceribus egeſtis, homines inſuere, ita vt in capitibus tantummodo emineant; atque vt diutius pœnæ ſufficient, cibo & potione infelicem ſpiritum prorogare: donec intus putrefacti, laniati ſint animalibus, quæ tabidis corporibus innaſci ſolent. Hæc ibi. Huic ſimile eſt ſupplicium illud, quod Apuleius lib. de Aſin. aur. in fine narrat in hunc modum: Hunc aſinum iugulare craſtino placeat, totiſq; euacuato præcordijs, per medium aluum nudam virginem inſuere, vt ſola facie prominente, ceterum corpus puellæ nexu ferino coerceat: tunc ſuper aliquod ſaxum ſcrupoſum inſititiũ & ſartilem aſinum exponere, & Solis ardentis vaporibus tradere, &c. ſic enim patebat incluſa volucrum & canum morſibus, ac ſcatentibus vermibus. Id fere generis erat portentoſum illud a Mezentio excogitatum ſupplicium, cum viuorum corpora cadaueribus aduerſa aduerſis alligaret atque conſtringeret, ita vt ſingulæ membrorum partes ſingulis eſſent accommodatæ, ſimulq. tabeſcerent. Virgil. Aeneid. 8. & Valer. vbi ſupra 10. Sed vt ad Scaphiſmum redeamus, ſpeciem quamdam Scaphiſmi præſeferebat cruciamentum illud a Caio Caligula excogitatum, de quo Suet. ſcribit in Caio cap. 27. quo miſeros homines perbreui cauea coercebat, vbi ſuarum egeſtionum putredine conſumerentur. Quod autem hic habetur de Chriſtianis vinctis ad radios Solis expoſitis: huic ſimile cruciamentum refert Gellius lib 6. cap. 4. dum agit de Attilio Regulo, quem a Carthaginentibus, apertis oculis, ſurſum ac deorſum deductis, conſutis palpebris, ad Solis radios fuiſſe expoſitum tradit. Porro ſupplicium Reguli hoc amplius habuit, quod eiuſmodi arca clauſus, vndique extrinſecus eſt clauis confixus, vt teſtatur poſt alios Tertullianus lib. ad martyres. Vt tandem de Chriſtianorum ſupplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuerſis temporibus diuerſorum tyrannorum ſæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies in innocentes Chriſtianos conuertit, prout diuerſorum martyrum Acta teſtantur.

g *Euſtathij.*] De eo hac die Græci in Menol. vbi eius paſſionis Acta deſcripta reperiũtur. Cir. ann. 316.

h *Acacij.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog eiuſq. martyrium referunt.

i *Sampſonis Epiſcopi.*] Huius vitam conſcripſit Baldricus Dolenſis Epiſcopus: agit de eodem Petrus in catal. lib. 6. cap. 150. Vincent. in Spec. lib. 2. cap. 105. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 41. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum. Cir. ann. 600.

x *Peregrini.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

29 Quarto Kal. Auguſti. Luna. G xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

TARASCI in Gallia Narbonenſi ſanctæ[a] Marthæ virginis, hoſpitæ Saluatoris Noſtri, & ſororis beatæ Mariæ Magdalenæ, & S. Lazari. Romæ via Aurelia S. Felicis[b] Secundi Papæ & martyris, qui a Conſtantio Imp. Ariano ob Catholicę fidei defenſionem e ſede ſua deiectus, & Ceræ[c] in Tuſcia occulte gladio necatus, glorioſe occubuit. Eius corpus inde a clericis raptum, eadem via ſepultum fuit: poſtea vero ad Eccleſiam SS. Coſmæ & Damiani delatum, ibidem Gregorio XIII. Summo Pontifice

fice repertum eſt ſub altare, vna cum reliquijs ſanctorum martyrum Marci, Marcelliani, & Tranquillini, atque in eodem loco pridie Kalendas Auguſti ſimul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fuerunt corpora ſanctorum martyrum Abundij preſbyteri, & Abundantii diaconi, quæ non multo poſt ad Eccleſiam Societatis IESV ſolemniter tranſlata ſunt pridie natalis eorum. Item Romæ via Portuenſi ſanctorum martyrum Simplicij[d], Fauſtini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorum duo primi poſt multa & diuerſa ſupplicia iuſſi ſunt capitalem ſubire ſententiam: Beatrix vero eorum ſoror in confeſſione Chriſti præfocata eſt in carcere. Romæ præterea ſanctorum martyrum Lucillæ[e] & Floræ virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & ſociorum decem octo, qui ſub Gallieno Imperatore illuſtre martyrium obierunt. Gangræ in Paphlagonia ſancti Callinici[f] martyris, qui virgis ferreis verberatus, aliiſq; ſupplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, ſpiritum Deo reddidit. In Noruegia ſancti Olaui[g] Regis & martyris. Trecis in Gallia ſancti Lupi[h] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum beato Germano ad expugnandam Pelagianorum hæreſim in Britanniam perrexit, vrbemq. Trecas a furore Attilæ Galliam omnem deuaſtantis, aſſidua oratione defendit: demum quinquagintaduobus annis ſacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocenſi ſancti Gulielmi[i] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio beati Proſperi[k] Epiſcopi Aurelianenſis. Apud Tudertum ſancti Fauſtini[l] confeſſoris. In ciuitate Mamienſi ſanctæ Seraphinæ[m].

IVLII 29.

Plura to. 1. præſertim ann. 35. n. 5.

MARTHÆ a.] De qua item Vſuardus, & alij. Præter illa quæ ſancti Euangeliſtæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea ſcripſerunt, feruntur quædam Acta nomine Marcellæ pediſſequæ, quæ recenſet Mombritius tom. 2. ſed quæ re vera magis recentiorem aliquem præſeferant ſcriptorem; licet multa contineant, quæ non tantum ſcriptis, ſed & traditione firmentur. Eiuſdem fere generis eſſe noſcuntur ea quæ Petrus breui compendio refert in catalog. lib. ſexto, cap. 151. Ad eius ſepulchrum in Galliam Regem Clodoueum curatum, & incolumitati reſtitutum, aliaq. complura miracula ibi fieri ſolita, eadem Acta teſtantur. De eadem nouiſſime in Theſaur. concion. tom. 2. hac die: extat de eadem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 26.

b *Felicis Secundi Papæ.*] Quomodo autem ſe habuerit, vt integra ſaluaq. Catholica fide Liberij Romani Pontificis, qui ab ea licet excidere viſus ſit, numquã a rei veritate omnino deſciuit; ipſoq. adhuc viuente, ſederit Felix: pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis, quos proxime, Deo dante, edituri ſumus: non enim leuis eſt quæſtio, quæ hic paucis poſſit abſolui. De inuentione reliquiarum eius agitur in libello Tranſlationis ſanctorũ Abundij & Abundãtij, quem nuper venerabiles ijdemq. erudiuſſimi Societatis IESV Patres in Vrbe Typis excudendum curarũt. To. 3. an. 357 n. 46. & ſeq.

c *Ceræ.*] Ita emendatũ loco Corçnam non Coræ, ſed Ceræ oppido in Faliſcis via Aurelia, decimoſeptimo ab Vrbe lapide, eiuſdem S. Felicis reliquiæ aſſeruantur, & ab accolis eiuſdem S. Felicis natalis ſolemni memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

d *Sim-*

To.2.An. 302. nu. 113. & 114.

d *Simplicij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum agones deſcripti habentur in Actis S. Anthimi, apud Surium tom. 3. die 11. Maij, & Mombritium tom. 2. Seorſim poſita ſunt apud nos manuſcrip. quæ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerandis corporibus hæc leguntur in lib. de Romanis Pontific. in Leone Papa Secundo: Hic fecit eccleſiam in vrbe Roma iuxta ſanctam Bibianam, vbi corpora SS. Simplicij, Fauſtini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondidit, & ad nomen Beati Pauli Apoſtoli dedicauit. Hæc ibi. In ſacrario baſilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiuſmodi legitur epitaphium: MARTYRES SIMPLICIVS ET FAVSTINVS, QVI PASSI SVNT IN FLVMEN TIBERE ET POSITI SVNT IN CEMITERIVM GENEROSES SVPER FILIPPI.

To. 2. A. 262. n. 57.

e *Lucillæ, Floræ, & ſoc*] Agit de his item Molanus in addit. ad Vſuardum. Extat manuſcrip. ſermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum & martyrum: incipit: Gaudeamus, fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal. lib. 6. cap. 157. de his ſcribit, apocrypha omnino eſſe noſcuntur, nec vlla penitus veritate ſubſiſtunt. Eiuſdem generis eſſe probantur ea quæ legimus in manuſcrip. quorum eſt exordium: Tempore quo Marcus Antoninus cum Aurelio Commodo, &c. Habet complura, quæ nec temporum, nec rerum veritati vlla ex parte conſentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de iiſdem Actis ſermonem texens, quaſi anceps, per latum campum excurrentem orationem freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides eſt adhibenda, qua dicitur, &c. Dolemus clariſſimarum martyrum germana Acta periiſſe; ſed magis dolemus a neſcio quo otioſo ac imperito quædam fabuloſa commenta illorum loco eſſe ſuppoſita. Legimus libellum de earumdem ſacrorum corporum tranſlatione, qui ſic exorditur: Anno Dominicæ Incarnationis 861. Ioannes humilis Epiſcopus Aretinus, &c. Has paſſas eſſe ſub Gallieno Imperatore, Petrus Galeſinus in ſuo Martyrologio etiam profitetur.

To.2.An. 254.n.22.

f *Callinici.*] De eo etiam Græci hac die in Menologio. Eius Acta fuſius explicata deſcripſit Metaphraſtes, quę retulit Lippom. tomo 6. & Sur. tom. 4. Olim autem feſtum ſancti Callinici celebrari ſolitum fuit 8. Kalend. Nouembris vt apparet ex Actis SS. Synodi Chalcedonen. ea enim die, ſexta Actio eius Concilij eſt habita. Verum ea verba, quæ in tranſlatione Dionyſij Exigui poſt ſubſcriptionem Epiſcoporum in ea Actione reperiuntur, in Græco textu deſunt hodie. De eius nominis eccleſia, ac ſacris reliquijs eius, Gangræ poſitis, habes in hiſt. Miſcel. lib. 15. anno 25. Anaſt. Imp. Cedren. eodem anno de iiſdē agit in compend. hiſt.

To.11.A. 1028. nu. 7. & ſeq.

g *Olaui.*] Hunc in baptiſmate Iacobum dictum ferunt. Scribit de eo Saxo Grammat. lib. 10. hiſtoriæ Danicæ, & Ioannes Olaus pluribus hiſtor. Goth. libro 17. cap. 21. 22. 23. & libro 18. cap. 1. & 5. vbi agitur de nece ipſius.

To. 5. A. 426. nu. 21. et ſeq. & an. 429 nu. 10. & ſeq. & 10. 6. an. 451. nu. 40. & ſeq. obitus anno 479. n. 14.

h *Lupi Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant apud Sur. tomo 4. De ipſo item ſcribit Beda de geſt. Anglor. lib. 1. cap. 17. & ſequen. Conſtantius item in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodori lib. 1. cap. 17. & ſequen. Sidon. Apollinaris lib. 6. epiſt. 1. & 4. lib. 7. epiſt. 14. & in carmine Euchariſtico ad Fauſtum. Gildam Sapientem ſcripſiſſe huius res geſtas, teſtatur catalog. ſcriptorum Britan. Gregor. Turonenſis item de eo lib. de gloria confeſſ. cap. 67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435. & 436. aliiq. recentiores, qui res Attilæ proſecuti ſunt.

Obijt A. 1241.

i *Gulielmi Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Godefridus Epiſcopus Bituricenſis, quas recenſet Sur. tom. 4. Exceſſit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocentius Papa IIII cuius extāt de ea re litteræ Apoſtolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus ſui, vt vidimus in regiſtro ipſius, anno 11. num. 532.

To. 6. A. 463. n. 12. & ſeq.

K *Proſperi Epiſcopi.*] De quo Beda hac die. Succeſſit hic S. Aniano: extant ad hunc litteræ Sidonij Apollinaris lib. 9. epiſt. 15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontific. æqualis S. Proſperi Aquitani.

Vixit Diocletiano & Maximiano Impp.

l *Fauſtini.*] De quo vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata ſunt.

m *Seraphinæ.*] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quam in vet. manuſcrip. de ea habetur mentio hac die.

xxvij. A Tertio Kal. Auguſti. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMÆ ſanctorum martyrum Abdon [a] & Sennen Perſarum, qui ſub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Chriſti fide primum plumbatis cæſi, deinde gladio interfecti ſunt. Tuburbi Lucernariæ in Africa ſanctarum virginum & martyrum Maximæ [b], Donatillæ, & Secundæ: quarum duæ primæ in perſecutione Valeriani & Gallieni aceto & felle potatæ, deinde plagis acerrimis cæſæ, & equulei extenſione cruciatæ, craticulis etiam exuſtæ, & calce perfricatæ, poſtmodum cum Secunda virgine duodecim annorum ad beſtias ſimul proiectæ, ſed ab his intactæ, nouiſſime gladio iugulatæ ſunt. Aſſiſij in Vmbria ſancti Rufini [c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſanctæ Iulittæ [d] martyris, quæ bona ſua a quodam potente ſibi vſurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionem daret, quod vt Chriſtiana non deberet audiri, mox a Iudice iuſſa eſt thus idolis offerre, vt poſſet audiri: quod illa conſtanter recuſans, in ignem coniecta, ſpiritum Deo reddidit: corpus autem a flamma remanſit illæſum. Eius præclaras laudes S. Baſilius Magnus egregio encomio celebrauit. Antiſiodori ſancti Vrſi [e] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 30.

To. 2. A. 254. nu. 27. ABDON *& Sennen* a.] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Narrantur horum res geſtæ in præambulis hiſtoriæ martyrij S. Laurentij: ſeorſum autem Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. cap. 158. & alij. Continent eaſdem vet. manuſcr. quæ tamen caſtigatione indigent.

To. 2. A. 262. nu. 34. b *Maxima. Donatilla, & Secunda.*] De his item Beda, ac ceteri omnes; Ado autem vberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. cap. 159. qui cum dicant, has paſſas eſſe ſub Anulino Iudice; conſule quæ ſuperius diximus die 28. huius, plures eiuſdem nominis reperiri Chriſtianorum perſecutores, qui diuerſis temporibus, ſub diuerſis Imperatoribus in Chriſtianos ſæuierunt.

c *Rufini.*] Extat de eodem ſermo Petri Damiani, necnon ſacer hymnus: quæ omnia habes apud Surium tom. 4. hac die.

d *Iulitta.*] Agunt præterea de eadem Græci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio S. Baſilij, vbi de eius diei celebratione hæc ait: Hunc diem vobis indiximus celebriter agendum, &c. De eius vero ſepulchro hæc habet: Corpus autem honore præcipuo venerabile aſſeruauit affinibus & cognatis incolume, nec vlla ſui parte læſum: quod ſane in ornatiſſimo primarij templi vrbis totius veſtibulo conditum, loco quidem affert venerabilem ſanctimoniam: nec minus qui eo loci conueniunt, efficit ſanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum eſt martyris ſacrum corpus, diuino miraculo e terra mox erupit. To. 2. A. 304. nu. 66. et ſeq.

e *Vrſi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda. Cir. An. 450.
Adnumeratur hic vndecimus eius ſedis Epi-

ſcopus

ſcopus in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. Sedit annos ſex, & menſes quatuor; obijtq. hac die, ſepultus in baſilica ſancti Germani: ponitur inter illos qui ſcripſerunt Synodicam ad Leonem Papam. Hæc ex Demochare de ſacrif. Miſſæ.

31 Pridie Kalendas Auguſti. Luna. B xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	15			

CÆSAREÆ paſſio beati Fabij [a] martyris, qui cum ferre vexilla præſidalia recuſaret, primum diebus aliquot in carcerem truſus, deinde interrogatus ſemel & iterum, cum in confeſſione Chriſti perduraret, mox a Iudice capitali ſententia condemnatur. Mediolani ſancti Calimerij [b] Epiſcopi & martyris, qui in Antonini perſecutione comprehenſus, vulneribus confoſſus, ceruicibusq. gladio tranſuerberatis, præceps in puteum deiectus, martyrij curſum confecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana ſanctorum martyrum Democriti [c], Secundi, & Dionyſij. In Syria ſanctorum trecentorum quinquaginta [d] Monachorum martyrum, qui ob defenſionem Synodi Chalcedonenſis ab hæreticis occiſi ſunt. Rauennæ tranſitus ſancti Germani [e] Antiſiodorenſis Epiſcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clariſſimi, qui Britanniam a Pelagianorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa ſancti Firmi [f] Epiſcopi, gloria confeſſionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis beati Ioannis [g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum, ſanctitate ac miraculis clari. Romæ natalis S. Ignatij confeſſoris fundatoris Societatis Ieſu ſanctitate, & miraculis clari, & Catholicæ religionis vbique dilatandæ ſtudioſiſſimi.

I V L I I 31.

FABII A.] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. cap. 165. & Surius ex Adone to. 4. eius Acta deſcripſit.

To. 2. an. 122. n. 2. b *Calimerij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſ. Mediolan. præfatio Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinus: habetur mẽtio de eodem in Actis ſanctorum Fauſtini & Iouitæ.

c *Democriti & ſociorum.*] Beda hos ponit in Africa, ſed Vſuardus & alij Synnadæ paſſos tradunt.

To. 6. an. 517. n. 56. d *Trecentorum quinquaginta Monachorum.*] Cæſi ſunt hi temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Extat de ipſorum nece libellus viginti-quatuor archimandritarum ad Hormiſdam Rom. Pontif. de execrandis facinoribus Petri Gnaphæi & Seueri hæreſiarcharum: ibiq. hęc de his leguntur: Euntibus nobis ad mandram domini Simeonis pro cauſa Eccleſię, inſidiati ſunt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſuperuenientes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quoſdam autem vulnerauerunt; alios vero, qui potuerant ad colenda altaria fugere, ibidem peremerunt, & monaſteria incenderunt, &c. Eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manuſcript. itemq. alius extat de eorumdem martyrio libellus monachorum Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna Epiſcopo celebratæ poſt Cõſulatum Beliſarij, anno Domini 536. vt eiuſdem Synodi Acta declarant.

To.2. an. e *Germani Episcopi.*] Agunt de eodẽ hac die
132. n. 4. Beda, & alij omnes. Scripſit eius res præcla-
To.5. an. re geſtas. Conſtantius ſcriptor illorum tem-
429. n. 1. porũ non ignobilis, cuius frequens eſt men-
& n.9. & tio apud Sidonium Apollinarem, & Iſidorum
ſeq. & an. de vir. illuſtr. in Paulino presbytero cap. 4.
435. n.15. Ex eodem auctore Conſtantio ceteri acce-
21. & ſeq. piſſe noſcuntur, vt Beda lib. de ſex ætat. & de
obijt an. geſt. Angl. lib. 1. cap. 12. & ſequen. De eodem
450. De- ſancto Germano agit S. Proſper in chron. ſub
moch. Conſulatu Florentij & Dionyſij, Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 41. licet male, eum Romæ obijſſe, dicat. De eodem Ado Viennen. in chron. & Sigebertus, qui ait, Herminum monachum ſcripſiſſe eius vitam verſibus, & obtuliſſe Carolo Imperatori. Adſcribitur hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus: ſeditq. annos 30. & dies 25. temporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani, vt liquet ex tab. eccleſiæ Antiſiod. Omittimus referre innumeros recentiorum auctorum, qui de ipſo ſcripſerunt, cum omnes nonniſi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

f *Firmi Episcopi.*] Scribit S. Auguſtinus de eodem Firmo Epiſcopo Tagaſtenſi lib. contra mendacium ad Conſentium cap. 13. aitq. Fecit hoc Epiſcopus quondam Tagaſtenſis eccleſiæ, Firmus nomine, firmior fide, &c. To.4. an. 372. n. 15.

g *Ioannis Columbini.*] Huius ac ſociorum res geſtæ ſcriptæ ſunt a Phæo Belchario, quæ Typis excuſæ leguntur, magnamq. redolent pietatem*. Circa an. 1367.

*S. Ignat. an. 1556. obijt.

AVGVSTVS.

xxiiij. xxv. C Kalendis Auguſti. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ROMÆ in Eſquilijs dedicatio [a] ſancti Petri ad Vincula. Antiochiæ paſſio ſanctorum ſeptem fratrum Machabæorum [b], cum matre ſua, qui paſſi ſunt ſub Antiocho Epiphane Rege. Eorum reliquiæ Romam translatæ, in eadem eccleſia ſancti Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ paſſio ſanctarum virginum Fidei [c], Spei, & Charitatis, quæ ſub Hadriano Principe martyrij coronam adeptæ ſunt. Item Romæ via Latina ſanctorum martyrum Boni [d] presbyteri, Fauſti, & Mauri, cum alijs nouem, qui in Actis ſancti Stephani Papæ deſcribuntur. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Cyrilli [e], Aquilæ, Petri, Domitiani, Rufi, & Menandri, vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia ſanctorum martyrum Leontij [f], Atrij, Alexandri, & aliorum ſex agricolarum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano Præſide decollati ſunt. Gerundæ in Hiſpania natalis ſancti Felicis [g] martyris, qui poſt diuerſa tormentorum genera a Daciano tamdiu iuſſus eſt laniari, donec inuictum Chriſto ſpiritum redderet. Vercellis S. Euſebij [h] Epiſcopi & martyris, qui ob confeſſionem fidei Catholicæ a Conſtantio Principe Scythopolim, & inde in Cappadociam relegatus, poſtmodum

ad

ad eccleſiam ſuam reuerſus, perſequentibus Arianis, martyrium paſſus eſt. In territorio Pariſienſi S. Iuſtini[i] martyris. Viennæ ſancti Veri[k] Epiſcopi. Vuintoniæ in Anglia ſancti Etheluuoldi[l] Epiſcopi. In pago Liſuino ſancti Nemeſij[m] confeſſoris.

A V G V S T I 1.

To. 1. A. 44. nu. 3. & ſeq. de reliquijs fuſius to. 1. an. 55. n. 8. & ſeq. & an. 69. nu. 30. to. 5. an. 439. num. 4. & ſeq.

DEDICATIO *S. Petri ad Vincula* a.] Quod in primis pertinet ad kalendas Augusti; certum eſt errare omnes illos, qui putarunt eas in honorem Auguſti olim celebrari ſolitas, eo quod Sextilis menſis Auguſti nomine ſit nuncupatus. Cuinam Auguſti Kalendæ dicatæ eſſent: hæc a Dione ſcribuntur: Quæ enim equeſtria certamina Kalendis Auguſti (qui eſt natalis Claudij Imp.) exhiberentur, inſtituta ſunt, propterea quod ea die Martis ædes conſecrata fuit. Hæc Dio lib. 60. Quod autem ſpectat ad dedicationem baſilicæ S. Petri ad Vincula eadem die peractam: agunt de ea ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Græci etiam feſtum diem de catenis S. Petri agere conſueuerunt ad xvij. Kalend. Februar. in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio pretioſæ illius catenæ, qua B. Apoſtolus Petrus, Chriſti cauſa, Herodis iuſſu, vinctus eſt. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctum eſſe Hieroſolymis, produnt Acta Apoſtolorum cap. 12. Harum altera ab Eudocia Auguſta Conſtantinopolim eſt delata, altera autem ab eadem Romam miſſa eſt ad Eudoxiam Auguſtam eius filiam, Valētiniani Imp. coniugem: vtrobique autem feſta dies ſtatuta eſt. Extat de iiſdem encomium apud Lippom. tomo 7. & Sur. tomo 4. quod aliqui tribuunt Ioanni Chryſoſtomo; ſed S. Procli potius eſſe videtur, vel S. Germani: nam temporibus Ioannis Chryſoſtomi nondum prædictæ catenæ erant repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem non videtur hoc vacare myſterio, quod de Petri tantum catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur ſolemnitas, non autem de vinculis alicuius alterius Apoſtolorum: vt cuius eſt in ligandis atque ſoluendis alienis vinculis poteſtas præcipua in Eccleſia, eius etiam vincula a cunctis Fidelibus in honore haberentur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vinctus fuit, à maioribus ſemper in veneratione ſunt habita, & fideliſſime cuſtodita; de quibus hęc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexander: Deſine has oſculari boias (erant boiæ, inquit Iſidor. lib. 5. orig. torques damnatorum, quaſi iugum boum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Aſin. & Feſtus de eadem agit) inquire autem domini mei Petri Apoſtoli vincula, & ea potius oſculare. Albina, lis auditis, cum multo ſtudio ac deſiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Non tantum Petri catenæ, quibus Romæ etiam vinctus fuit, ſed & Pauli fuerunt a maioribus aſſeruatæ: quas multis fuiſſe miraculis illuſtratas, ſcribit S. Gregorius ad Conſtantiam Auguſtam in regiſtr. libro 3. epiſt. 30. Fertur apocrypha ſcriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Euſtochium de Vinculis Petri, qua mendax auctor teſtatur eiuſmodi Vinculorum ſolemnitatem a Silueſtro Papa ex Conſtantini decreto ſtatutam: quæ quidem ſcriptio cum nullius priſcorum auctorum teſtimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium perſuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorum inſuper corrigendus eſt error, dicentium baſilicam Eudoxiæ, vbi recondita ſunt prædicta Petri vincula, erectam fuiſſe ab Eudoxia Auguſta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam ſermone Bedæ tributo, cuius eſt exordium: Solemnem obſeruantiam, &c. Vbi ſunt etiam alia multa, quæ corrigantur: vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obijſſe, contradicentibus hiſtoricis omnibus. Quiſquis autem ille fuerit auctor, vel ſi qui alij id ſenſerunt, Eudoxiæ nomine decepti ſunt, hanc illam eſſe putantes, quæ famoſiſſima eſt ob perſecutionem grauiſſimam ab ea in S. Ioannem Chryſoſtomum excitatam. Verum illa ex humanis exceſſit longe antequam prædicta Petri vincula Hieroſolymis eſſent reperta. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxiæ ſenioris, filia nimirum Theodoſij Iunioris & Eudociæ Auguſtæ, quæ peregrinata eſt iterum Hieroſolymam, vt teſtantur Socrat. lib. 7. cap. 46. Euagr. lib. 1. cap. 20. Niceph. lib. 14. cap. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atque Acta S. Euthymij Abbatis: de Eudoxia autem Arcadij vxore nuſquam legitur adijſſe Hieroſolymam, ſed tantum (vt diximus) Eudocia Auguſta vxor Theodoſij id egit: quæ prædictas catenas dono accipiens, illarum alteram Cōſtantinopoli voluit aſſeruari, alteram vero Romam miſit ad Eudoxiam filiam. At ſicut Conſtantinopoli in honorem alterius catenarum eſt erecta baſilica, vt patet ex encomio Vinculorum Petri ſupra citato: ita etiam Romæ Titulus eſt erectus, qui tum Eudoxiæ, tum etiam Vinculorum Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei geſtę hiſtoriam inter alios etiam Sigebert. deſcribit in chron. anno Do-

mini 438. licet (vt in pleriſque alijs) librariorum vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia ponatur: cum Eudoxia filia fuerit, quæ erexit eccleſiam. Peregrinata eſt Eudocia Hieroſolymam anno ſequenti a nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt ſcribit Euagrius lib. 1. cap. 20. Factæ ſunt ipſæ nuptiæ (vt refert Socrates) Iſidoro & Senatore Conſulibus, anno a Chriſto quadringenteſimo triceſimoſexto, vel ſequenti, ſi fidem habemus Marcellino, qui prædictas nuptias recenſet ſub Conſulatu Aetij & Sigiſuulti. Hæc ſpectant ad hiſtoriæ veritatē. De inſigni autem miraculo vinculorum Petri, cuius habetur mentio in Romano Breuiario, meminit etiam Sigebert. in chron. anno Domini nongenteſimo ſexageſimonono, additq. de annulo illius catenæ Theodoto Metenſi Epiſcopo conceſſo. De limatura catenarum Petri pro ingenti munere ad Reges & Principes, alioſq. viros primarios de Dei Eccleſia benemeritos a Romano Pontifice mitti ſolita, quamplurimę epiſtolę S. Gregorij poſitæ fidem faciunt. Moris enim erat eam includere aurea claui ab altari Petri Apoſtoli accepta, & ad abſentes tranſinittere. Hi vero, ad quos paruula clauis mittebatur, religioſe accipientes, eam ſuſpendebant ad collum, vt Apoſtoli muniti præſidio, a malis imminentibus tuti eſſent: id etenim idem S. Gregorius ſcribit inter alios ad Childebertum Regem Francorum lib. 5. epiſt. 6. Indict. 14. & in epiſtola 23. libro 6. Indict. 15. Recenſet idem grande miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum eiuſmodi religioſi inſtituti contēptorem. Petijt & ab Hormiſda Papa Iuſtinianus V. C. poſtea vero Imperator, vt earumdem catenarum limaturam ad ſe mitteret. Extant de his epiſtolæ manuſcr. quas deſcripſimus in Annalibus Eccleſiaſt. vt ſcias non a temporibus Gregorij Papæ eiuſmodi conſuetudinem de mittendis hiſce ſacris muneribus ortum habuiſſe.

b *Machabæorum.*] Non tantum Latini, ſed & Græci hac eadem die agūt de Machabæis: Vetus quidem huiuſmodi celebritas eſt, quā maiores propenſiori ſtudio coluerunt, vt teſtantur complures ſanctorum Patrum orationes ea ſolemni die in eccleſia recitatæ, vt ſancti Gregorij Nazianzeni oratio: homil. 2. Ioannis Chryſoſtomi, quæ habetur tomo 1. operum eius: alia S. Gaudentij Epiſcopi Brixiani, qui & rationem eius celebritatis reddit; S. Auguſtini ſerm. 109. & 110. de diuerſis: in ſermone autem 109. hæc habentur inter alia: Sanctorum Machabæorum baſilica eſſe in Antiochia prædicatur, in illa ſcilicet ciuitate, quæ Regis ipſius perſecutoris nomine vocitatur: Antiochum quippe Regem perſecutorem impium pertulerunt, & memoria martyrij eorum Antiochię celebratur, vt ſimul ſonet & nomen perſecutoris & memoria coronatoris. hæc baſilica a Chriſtianis tenetur, & a Chriſtianis ædificata eſt, &c. Hæc Auguſtinus. Eſt & de eiſdem ſermo ſancti Leonis Papæ, quo ſignificat, hanc ſolemnitatem frequenti populo Romæ peragi conſueuiſſe: qua item non tantum prædictorum martyrum conſueta ſolemnitas celebraretur, ſed etiam anniuerſaria commemoratio dedicationis eius eccleſiæ, quam (vt ſupra diximus) Eudoxia Auguſta vxor Valentiniani Imp. erexit in Titulum, & catenarum munere exornauit. ait enim: Feſtiuitatis magnificentiam etſi ſermo non indicet, congregatio tamen ipſa teſtatur, & recte: duplex enim cauſa lætitiæ eſt, in qua & natalem eccleſiæ colimus, & martyrum paſſione gaudemus, &c. De eadem ſolemnitate olim agi conſueta meminit S. Ambroſius ſcribens ad Theodoſium Imperatorem, epiſtola 17. lib. 2. edit. Roman. Eſt de eadem ſermo S. Maximi, nomine Euſebij Emiſſeni, itemq. ſermones quatuor de S. Euſebio Vercellenſi, in quibus ſicut de illo, ita etiam agitur de Machabæis, cum vna eademq. die ipſorum omnium ageretur natalis dies. Cur autem præ ceteris martyribus veteris Teſtamenti hi potiſſimū colantur in Chriſti Eccleſia: ijdem qui ſupra ſancti Patres reddunt rationem. quibus adde quæ ſanctus Iſidorus ſcribit libro allegoriarum, dicens: Machabæi ſeptem, qui ſub Antiocho acerbiſſima perpeſſi tormenta, glorioſiſſime coronati ſunt, ſignificant Eccleſiam ſeptiformem, quæ ab inimicis Chriſti multam martyrum ſtragem pertulit, & gloriæ cæleſtis coronam accepit. Hæc Iſidorus. Vide quid de his S. Bernardus ſcribat epiſtola 313. Horum autem martyrum hiſtoria non tantum in Canonicis ſcripturis habetur expreſſa, ſed & Ioſephus Iudæus eam cōſcripſit ad Polybium Megalopolitanum, quod & S. Hieronymus teſtatur in lib. de Scriptoribus Eccleſiaſt. Extat ipſe commentarius ad Polybium Megalopolitanum ſcriptus. De ijſdem Cyprianus lib. de exhort. ad mar. cap. 11. Marius Victorinus heroico carmine eamdem cecinit: S. Ambroſius lib. de Iacob cap. 10. & 12. eamdem hiſtoriam paraphraſtice narrat: Theophilus Alexandrinus in Paſchali epiſtola tertia, Prudentius, & alij: licet in generibus tormentorum non omnium ſit vna narratio. Nomina prædictorum Machabæorum Ioſephus in dicto commentario recenſet. ſūt hæc: Mater ipſarum dicta eſt Salomona, filius maior natu Machabæus, huic ætatis gradu proximus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quintus Achas, ſextus Arath: ſeptimus vero, vltimo loco natus, Iacob eſt appellatus. Omnes autem e caſtello Iudeæ Soſandrio, omneſq. dicti ſunt Machabæi. Hæc ex Ioſepho ſed verſione Eraſmiana, ex diuerſo textu (vt apparet) ab eo qui communiori vſu receptus eſt. Quod autem ad vocem Machabæi ſpectat, nomen eſt Hebraicum, quod noſtris litteris ſic ſcribitur MACABAI, cuius ſingulæ litteræ ſingulas dictiones ſignificant

ſumptas ex antiquo Moyſis Exod. 15. vbi hæc verba ſunt, MICHE MOCHA BAELIM IEHOVA, Hebraicis characteribus: quod Latine eſt: Quis ſimilis tui in fortibus, Domine? Quæ verba per ſingulas primas tantum notatas litteras ſic in vexillis fecit inſcribi, M. C. B. I. iiſdemq. vti pro teſſera militari, vnde ipſe ac poſteri eius Machabæi dicti ſunt. Hæc de ſignificatione huius vocis Sixtus lib. 1. biblioth. ſanct.

To. 2. an. 122. n. 2. c *Fidei, Spei, & Charitatis.*] De his item hac die Vſuardus, Metaphraſtes harum Acta ex antiquioribus monumentis deſcripſit xv. Kalend. Octobris, quo die etiam Græci de iiſdem agunt in Menologio: eadem Latine reddita habet Lippom. tomo 6. & Surius tom. 4. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catalogo libro 7. cap. 7.

To. 2. an. 259. n. 21. & a. 260. nu. 3. d *Boni & ſoc.*] De his Vſuardus etiam & alij Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Agitur de his martyribus in Actis ſancti Stephani Papæ & martyris, ex quibus ceteri acceperunt.

e *Cyrilli & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus etiam in catalogo lib. 7. cap. 10.

To. 2. an. 305. n. 17. f *Leontij & ſoc.*] De his item Græci hac die in dicto Menologio, vbi horum Acta fuſius expreſſa habentur.

cir. a. 390. g *Felicis.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eo hac die. Meminit eiuſdem Prudentius in Periſteph. hymno quarto, cum ait:

Parua Felicis decus exhibebit
Artubus ſacris locuples Gerunda.

Sanctus Eulogius in memor. Sanctor. inter alios martyres, qui ſeſe martyrio ſponte obtulerunt, recenſet Felicem hunc, quem ait Cæſarea Mauritaniæ Gerundam vſque martyrij cupidum perrexiſſe. De eodem Gregorius Turonenſis libro de gloria martyrum cap. 92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario Toletano legi de eodem martyre ſacrũ

To. 3. an. 311. n. 42. an. 327. n. 20. a. 328 nu. 22. & an. 355. hymnum, quo eius Acta narrantur. Incipit: *Fons vitæ Deus, &c.* Scribunt de eo alij plures ex recentioribus, vt Vincentius in ſpecul. lib. 13. cap 114 & 153. & alij.

To. 4. an. 371. nu. 116. & ſeq. & to. 5. an. 397. nu. 52. h *Euſebij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Non tantum vetera Martyrologia hunc dicunt martyrem, ſed etiam in epitaphio in ſepulchro eius inuento acroſticis verſibus EVSEBIVS EPISCOPVS ET MARTYR inſcribitur. Eiuſmodi inſcriptiones hoc carminũ genere antiquitus conformari, ac primis verſiculorum litteris nomen aliquod exprimi conſueuiſſe, exemplo eſt vetus epitaphium ſanctæ Eugeniæ martyris Cordubenſis, quod recitat Ambroſius Moralis in appendice ad Eulogium. Vitam ſancti Euſebij cum ex antiquis monumentis eccleſiæ Vercellenſis, tum etiam ex ſanctorum Patrum elogijs contextam, vna cum translatione ipſius recenter facta, Reuerendiſſimus D. Ioannes Franciſcus Bonhomius, eius ſedis Epiſcopus, edendam curauit. Eadem autem eius Acta nonnihil locupletata per annos ſingulos, vt geſta ſunt, iam diu intexuimus in Annalibus Eccleſiaſticis, reſtituimusq. locum Epiphanij in Panar. hæreſ. 30. vbi Euſebius Fregellæ mendoſe pro Vercellis legitur. Cur autem hic martyr dicatur, quem ſanctus Ambroſius & alij antiqui ſcriptores ſemper confeſſorem appellant, ibidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius eccleſia fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turonenſis libro de gloria confeſſorum cap. 3. vbi etiam ipſum confeſſorem appellat, & inter confeſſores adnumerat.

i *Iuſtini.*] Agit de eodem Vſuardus, & Molanus in additione, qui de eius corpore poſito Pariſijs in baſilica S. Mariæ meminit. Diuerſus ab eo eſt Iuſtinus presbyter, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 49.

k *Veri Epiſcopi.*] De eodem Beda, & alij. To. 2. an. 166. n. 4.
Ado eius eccleſiæ Epiſcopus tradit in ſuo chronico, claruiſſe hunc Traiani temporibus; ſed perueniſſe vſque ad Pij Papæ Pontificatum, eiuſdem Pontificis litteræ ad eum ſcriptæ ſignificant. habentur tom. 1. biblioth. ſanct. Sed & illud admonendum putamus, tres reperiri Viennenſes eius nominis Epiſcopos diuerſis temporibus: nimirum hũc, de quo eſt ſermo; ſecundum, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecundo ſub Cõſtantino; tertium, qui vixit temporibus S. Gregorij Papæ, cuius ad eum extant ſcriptæ litteræ; qui ab Adone ponitur ſediſſe anno Domini quingenteſimo octuageſimotertio, numeraturq. vigeſimusſextus eius ſedis Epiſcopus.

l *Ethelvuoldi Epiſcopi.*] Agit de eodem Molanus in additione ad Vſuardum, extantq; T. 10. an 984. n. 5
eius Acta, quæ habes apud Surium tomo 4. Scripta ea eſſe a Vuolſtano monacho, teſtatur catalogus ſcriptorum Britanniæ libro 2. cap. 36. Migrauit ex hac vita anno Domini nongenteſimoquarto.

m *Nemeſij.*] De eo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

iiij. D Quarto Nonas Auguſti. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M		N		P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4		5		6		7

ROMÆ in cœmeterio Calliſti natalis ſancti Stephani [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, dum Miſſæ ſacrum perageret, ſuperuenientibus militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta myſteria perficiens, in ſede ſua decollatus eſt. Nicææ in Bythinia paſſio ſanctæ Theodotæ [b] cum tribus filijs ſuis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Chriſtum fiducialiter confitentem, fecit primo Nicetius Conſularis Bithyniæ fuſtibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne conſumi. In Africa ſancti Rutilij [c] martyris, qui cum ſæpius de loco in locum perſecutionem fugiſſet, & periculum interdum etiam pecunia redemiſſet, ex inopinato aliquando comprehenſus, & Præſidi oblatus, tormentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij ſancti Maximi [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

A V G V S T I 2.

To.2.an. 259.n. 8. & ſeq. n. 21.& ſeq. & a. 260. num.2.& ſeq.

STEPHANI *Papæ* a.] De quo non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die, ſed & Græci in Menologio agunt, vbi ipſius ac ſociorum Acta ſub cõpendio deſcribuntur: amphora autem ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, ſed Latinorum fontibus in vet. manuſcript. codic. quę & apud nos habemus. De eius ſucceſſione meminit Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 3. & 4. Cyprianus, Optatus, Auguſtinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane geſta, cum, aduerſante Orbe fere toto, de baptiſmate tutatus eſt maiorum traditionem, digeſſimus in Annal. Eccleſiaſt. ibiq. eumdem vindicauimus a calumnijs Firmiliani Epiſcopi Cęſareæ Cappadocię. Interim vide, quid de his ſcribat Vincentius Lirinenſis aduer. hær. nou.

cir.a.303. b *Theodota & fil.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad quartum Kalend. Auguſti. Eius Acta ac filiorum recitantur in vita S. Anaſtaſiæ, quam habes apud Surium tomo 6. Mombritius tomo 2. & Petrus recitat in catalogo libro 7. cap. 14. Nobile templum in huius honorem erexit Iuſtinianus Imperator in ſuburbijs Conſtantinopolitanis, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imperatoris.

c *Rutilij.*] Quę hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga temp. perſecut. cum tamen auctor ipſe Montani afflatus ſpiritu, negaret fugiendum eſſe tempore perſecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, conſule ea quæ ſupra diximus, cum egimus de temporibus Commodi, die 18. Aprilis. To.2.an. 205.n.18.

d *Maximi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis ſancti Proſdocimi, ex quibus Scard. libro 2. Annal. cir.a.156.

3 Tertio Nonas Auguſti. Luna. E xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

HIEROSOLYMIS Inuentio[a] corporis beatiſſimi Stephani Protomartyris, & SS. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, ſicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum eſt, Honorij Principis tempore. Conſtãtinopoli natalis ſancti Hermelli[b] martyris. Apud Indos Perſis finitimos paſſio ſanctorum[c] Monachorum, & aliorum fidelium, quos Abenner Rex, perſequens Eccleſiam Dei, diuerſis afflictos ſupplicijs cædi iuſſit. Neapoli in Campania ſancti Aſpren[d] Epiſcopi, qui a S. Petro Apoſtolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus fuit. Auguſtoduni depoſitio ſancti Euphronij[e] Epiſcopi & confeſſoris. Anagniæ ſancti Petri[f] Epiſcopi, qui monaſtica primum obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quieuit in Domino. Philippis in Macedonia ſanctæ Lydiæ[g] purpurariæ, quæ, prædicante ibidem S. Paulo Apoſtolo, prima omnium credidit Euangelio. Beroeæ in Syria ſanctarum mulierum Maranæ[h] & Cyræ.

A V G V S T I 3.

To. 1. an. 34. n. 300. & ſeq. inuẽtio vero tom. 5. ann. 415. num. 1. & ſeq. & an. 416. n. 16. & ſequ. De Gamaliele to. 1. ann. 34. n. 277. nu. 280. 310. & 324. & ſequent. De Nicodemo to. 1. ann. 31. nu. 40. & an. 34. n. 324.

INVENTIO *corporis beatiſſimi Stephani Protomartyris* a.] De eadem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes; in quos tamen librariorum vitio errorem irrepſiſſe putãdum, dum eiuſmodi inuentio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imperatoris, cum de ea re nullus relictus ſit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobatæ, notant Conſules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimum & Theodoſio ſextum Conſs. qui quidem annus eſt Honorij Imperatoris xxj. Nec vero quis putet mendoſam eſſe epiſtolam Luciani: nam Marcellinus Comes in chron. & Niceta in oratione de ea re habita, ijſdem Conſulibus id factum confirmant. De integritate litterarum Luciani, quibus agitur de huiuſmodi inuentione, nullus hactenus dubitauit; illis etenim adſtipulantur Gennadius de vir. illuſtr. cap. 46. & 47. qui teſtatur eadem a Luciano Græce ſcripta, Latine reddita eſſe ab Auito. Marcellinus in chron. Nicephorus hiſt. lib. 14. c. 9. Beda in retract. in Act. Apoſt. & de ſex ætatibus, & alij recentiores. Eam quidem hiſtoriam, ipſaſq. Protomartyris venerandas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Oroſius presbyter Hiſpanus, qui illis temporibus peregrinatus eſt Hieroſolymam, tantiſque pignoribus ditauit illuſtrauitque Eccleſiam Africanam: dum tot tantaq. ex illis edita ſunt miracula, quæ S. Auguſtinus plutibus in locis fideliſſime recitat, vt lib. 22. de ciuit. Dei c. 8. & ſerm. de diuerſis 31. 32. 33. & epiſt. 103. ad Quinctianum; Euodij præterea Epiſcopi Vzalenſis nomine de ijſdem duo libri conſcripti extant. Agit de ijſdẽ S. Proſper lib. de prædict. dimid. temp. c. 6. Cum autem poſtmodum Vuandali in Africanam prouinciam graſſarentur, fertur ſanctus Gaudioſus Epiſcopus ampullam vitream concreti ſanguinis ſancti Stephani inde Neapolim Campaniæ vrbem fugiens ſecum aſportaſſe; quæ hactenus ibidem in eccleſia eiuſdem ſancti Gaudioſi religioſe aſſeruatur: vbi

adhuc

adhuc miraculum perſeuerat, vt ſuper altare ampulla poſita, dum ſacra Miſſarum ſolemnia peraguntur, liqueſcere, velut recens effuſus ſanguis, aliquando conſpiciatur: idq. hac ipſa die, qua ſancti Stephani corporis inuentio celebratur. Sed illud plane admiratione digniſſimum, quod cum olim annis ſingulis tertia Auguſti id fieri conſueuerit; ipſo etiam anno, quo auctoritate ſanctiſs. mem. Gregorij Papæ XIII. reſtitutum eſt Romanum Kalendarium ad formam reductionis anni, non vt olim decem poſt dies, ſed eadem ipſa feſta die, ſanguis viſus eſt ebuliſſe, ſicq. annis ſequentibus: idemq. accidit de ſanguine S. Ioannis Baptiſtæ. Eſt eius rei fidiſſimus ac ſinceriſſimus teſtis inter alios Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. Franciſcus Maria Taruſius S.R.E. nunc Cardinalis, qui noſtræ Congregationis Oratorij Neapoli exiſtentis olim Præfectus, cũ in altari, vbi ampulla ſanguinis erat, ſacras Miſſas ageret, concretus inſtar lapidis viſus eſt ſanguis liqueſcere totus in guttas. Alia complura his ſimilia in diuerſis orbis Chriſtiani partibus accidiſſe audiuimus: vt ex his plane conſtet, diuinis ſuffragijs, quæ in ſancta Catholica Eccleſia, ab ipſoque Rom. Pontifice ſunt conſtituta, probari atque firmari. Quod ad eamdem ampullam ſanguinis Protomartyris ſpectat, quam per S. Gaudioſum ex Africa Neapolim diximus fuiſſe delatam; hãc illam ipſam opinamur, vel ſaltem illi admodum ſimilem, cuius idem qui ſupra auctor commentarij, qui fertur nomine Euodij Epiſcopi Vzalenſis, meminit, cum agit de reliquijs & miraculis Protomartyris Stephani lib. 1. cap. 1. his verbis: Ampulla quædam ei demonſtratur intra ſe habens ſanguinis quandam aſperſionem, & ariſtarum quaſi oſſium ſignificationem. Et paulo poſt: Ampullam, ſicut oculis ſuis viderat ancilla Dei in ſomni reuelatione, ſic inter manus ſuas accepit poſtea ſacerdos. Hæc auctor, qui licet perperam inſcribatur Euodius, cũ potius ad Euodium ſcripſerit, de eius tamen ſinceriſſima fide non dubites. Produt enim eiuſdem Luciani litteræ, non tantum articulos martyris, ſed & terram ipſam ſanguine madefactam ab Oroſio in Africam tranſportatam. Non præterimus, eodem tempore Honorij Imper. eiuſdem Protomartyris reliquias eſſe perlatas in Minoricam inſulam; quarum virtute vniuerſa gens Iudæorum, quæ inſulam incolebat, ad fidem Chriſti mirandis prodigijs conuerſa eſt. Extat de his inſignis epiſtola Seueri Epiſcopi Minoricẽſis, quam manuſcript. nacti ſumus in bibliotheca Vaticana; cuius fidei integritati adſtipulatur prædictus auctor commentarij de miraculis S. Stephan. lib. 1. c. 2. his verbis: Epiſtola quoq; ad nos delata cuiuſdam ſancti Epiſcopi Seueri Minoricenſis inſulæ de pulpito in aures Eccleſiæ cum ingenti fauore recitata eſt, &c. Scripta habetur xv. Kal. Martij, Aſclepiodoro & Mariniano Conſs. eſt is annus octauus ab inuentione prædictarum reliquiarum, a Chriſto autem annus quadringenteſimus vigeſimuſtertius. In Gallias etiam eiuſdem Protomartyris reliquiæ fuerũt delatæ, de quibus Greg. Turon. hiſt. lib. 1. c. 31. & de glor. mart. ca. 33. vbi & de miraculis editis. Illud etiam ad annotationem præſentis diei ſolemnitatis ſpectare magnopere videtur; quid eſt quod hac potiſſimum die eiuſmodi inuẽtio celebretur, quam conſtat ex Luciani litteris factam eſſe menſe Decembri, tranſlationem vero Hieroſolymam ad 7. Kal. Ianuarij: aliam autem tranſlationem Cõſtantinopolim ad quintum Kal. Octobr. auctor eſt Theodorus lector in collectaneis lib. 2. in fine. Ruſus autem tertiam Romam factam eſſe tranſlationem pridie Nonas Maij, eius Acta teſtantur, quorum ſupra meminimus. Cum autem nec inuentio, nec tranſlatio aliqua hac die contigerit: exiſtimarunt nonnulli, hac ipſa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium ſubijſſe: quorum quidem ſententiæ maiorum refragatur auctoritas: ſiquidem S. Auguſtinus, Fulgentius; & alij tam Latinorum quã Græcorum Patrum in homilijs, quas ea die habuerunt abſque vlla hæſitatione profitentur S. Stephanum conſummaſſe martyrium poſtridie Natiuitatis Domini: idq. adeo firmum ratumq. maiores habuere, vt licet in eam dilata fuerit tranſlatio illa prima Hieroſolymã facta; nihilominus remanſerit, vt erat, ea dies conſecrata natalitio Protomartyris, & ſolemnitatem Inuẽtionis maluerunt in hunc diem transferre. Sed qua (inquam) ratione factum ſit, vt hac potius die, quam ceteris, memoria hæc ageretur: dicam quid acceperim a D. Antonio Geronio Tarraconenſi, Eccleſiaſticarum antiquitatum apprime erudito, quocum de ambiguitatibus rerum Eccleſiaſticarum ad hiſtoriæ veritatem ſpectantibus familiariter diſſerere ſæpiſſime conſueui: cuius hæc de ea re eſt ſententia; vt exiſtimet longe ante inuentionem S. Stephani hanc ipſam diem in honorem eiuſdem Protomartyris eſſe dicatam, poſtmodum autem redditam ſolemniorem ex commemoratione prædictæ inuentionis. Id etenim in primis maxime perſuadent antiqua monumenta, vt vetus illud, cuius ſæpe meminimus, Martyrologium ſancti Cyriaci, in quo nulla habetur hac die de inuentione mentio, ſed tantum hæc verba: Sancti Stephani Protomartyris in Ancona, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus percuſſus eſt. Hæc ibi. Eadem Beda; licet apud eum mendoſe, Antiochia, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia ſancti Stephani protomartyris, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus in brachio percuſſus eſt, & multas ex eo virtutes ſanitatum fieri. Hæc Beda. Quibus omnibus ſi addas quæ ſcribit ſanctus Auguſtinus ſerm. 31. & 32. de diuerſis pag. 488 489. edit.

edit. Louan. vbi agit de perantiqua memoria eiuſdem Protomartyris Anconæ poſita, deq. illo ſaxo quo idẽ in cubito percuſſus eſt, quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Anconę reliquit, ex quo tẽpore illic memoria S. Stephani eſſe cœpit, vt idem ſcribit dicto ſerm. 32. Hæc, inquam, omnia ſi prædictis antiquioribus Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuentionem Protomartyris celebrari conſueuiſſe hac die memoriam eius, vel ſaltem in Italiæ regionibus. Celebris itaq; olim fuit cultus memoriæ eius martyrij ex illo lapide: poſtmodum autem, venerando corpore inuento, aucta ea dies eſt celebriori ſolemnitate, quæ iam ſemel lapidis eius memoriæ dicata erat. Vnde apud Bedam & aliqua alia manuſcripta, non tantum hac die agitur de inuentione prædicta, ſed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiã miracula, velut mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleumq. de ſaxo duriſſimo, emanabant. Hæc prædicto diſerto viro accepta ferimus, cuius ſententiæ libenter ſubſcribimus. De eccleſia S. Stephani Anconæ meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 1.

b *Hermelli*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, alijq. recentiores.

Cir. ann. c *Sanctorum Monachorum*.] De his ſcribit
383. S. Ioannes Damaſcen. in vita SS Barlaham
& Ioſaphat, de quibus ſuo loco inferius.

To. 1. an. d *Aſpren Epiſcopi*.] Fortaſſe Aſprenatis.
46. n. 2. De eodem tabulæ eccleſiæ Neap. extantq. eius Acta Typis nuper excuſa, a Paulo Regio ſcripta. Quamuis hoc ſit nomen Romanum: reperies enim geſſiſſe Conſulatum Aſprenatem vna cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. vt habent tabulæ Caſſiodori: quo etiam ſæculo hic, de quo agimus, vixiſſe reperitur. Meminit Aſprenatis etiam Dio lib. 56. Sueton. in Auguſto cap. 43. ait ab eo tempore Aſprenates dictos etiam fuiſſe Torquatos. De eodem nomine Seneca controuer. 24. Plinius item de domo Aſprenatum agit.

e *Euphronij Epiſcopi*.] Scribit de S. Euphro- To. 7. an.
nio Greg. Turon. lib. 2 cap. 11. De eodem Si- 570. n. 23.
don. Apollin. lib. 4 c. 25. & ad eũ lib. 7. epiſt. 8. Concil.
& lib. 9. epiſt. 2. Interfuit Concilio Lugdu- Lugd.
nenſi, ſubſcripſitq. cum alijs epiſtolam Fauſti damnantis cunctos Pelagianorum errores.

f *Petri Epiſcopi*] De quo etiã tabulæ eccle- To. 11. an.
ſiæ Anagninæ, indeq. eius Acta accepimus. 1071. nu.

g *Lydia*.] De ea Acta Apoſt. ca. 16. Dicta 33.
eſt Purpuraria a Purpura tingẽda. Erat eiuſ- To. 12. an.
modi opificium non ignobile; non enim li- 1105. nu.
berũ erat cuique tingere purpuram, vel cui- 13. To. 1.
libet petenti impartiri, vt conſtat ex Am- an. 51. nu.
miano Marcellino lib. 14. Erat enim inter 66.
alios magiſtratus Præfectura tingendæ purpuræ, qua velut magno munere donatus eſt Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 26. Sunt de tinctu-
ra purpuræ leges ſeueriſſimæ Codic. lib. xj. de Cir. ann.
veſtibus. 450.

h *Marana, & Cyra*.] Scripſit harum femi- Tempore
narum præclaras res geſtas Theod. in Theo- Theodo-
phil. cap. 29. reti.

Pridie Nonas Auguſti. Luna. E

4 xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

BONONIÆ S. Dominici[a] confeſſoris, fundatoris Ordinis Fratrum Prædicatorum, viri ſanctitate & doctrina clariſſimi: qui virginitatem perpetuo illibatam ſeruauit, & ob ſingularem meritorum gratiam tres mortuos ſuſcitauit: cumq. prædicatione ſua hæreſes compreſſiſſet, ac plurimos ad religioſam & piam vitam inſtituiſſet, octauo Idus menſis huius in pace quieuit: eius tamen feſtiuitas ex conſtitutione Pauli Papæ IIII. hac die celebratur. Theſſalonicæ natalis B. Ariſtarchi[b] diſcipuli & comitis indiuidui S. Pauli Apoſtoli, de quo ipſe ad Coloſſenſes ſcribit: Salutat vos Ariſtarchus concaptiuus meus. Is ab eodem Apoſtolo

Theſſa-

Theſſalonicenſium Epiſcopus ordinatus, poſt longos agones ſub Nerone coronatus a Chriſto, quieuit. Romæ via Latina paſſio beati Tertullini [c] presbyteri & martyris, qui ſub Valeriano Imperatore poſt impiam fuſtium mactationem, ignium circa latera exuſtionem, oris quaſſationem, atque in equuleo extenſionem, neruorumq. cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij [d] martyris, ordinis Senatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cæſus eſt. In Perſide ſanctarum martyrum Iæ [e] & ſociarum, quæ cum nouem millibus Chriſtianis captiuis ſub Sapore Rege diuerſis pœnis afflictæ martyrium ſubierunt. Coloniæ ſancti Protaſij [f] martyris. Veronæ ſancti Agabij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Turonis S. Euphronij [h] Epiſcopi. Romæ ſanctæ Perpetuæ [i], quæ a beato Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa ſanctorum martyrum corpora ſepeliuit [k], ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

To. 1. an.
1170. nu.
62.

DOMINICI a.] Huius ſanctiſſimi viri præclariſſima geſta octo libris digeſſit Theodoricus eiuſdem ordinis frater, quæ Surius refert tomo quarto, ſanctus Antoninus in 3. parte titul. 23. capit. 1. 2. 3. 4. & ſequen. Ioannes Garzonius de vir. illuſtr. ord. Prædicat. M. Antonius Flaminius; ac nouiſſime R. D. Franciſcus Diacetius Epiſcopus Feſulanus egregium de eadem re commentarium ad ſanctiſſimæ memoriæ Pium Papam Quintum conſcripſit. Migrauit ex hac vita octauo Idus Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimumprimum (vt auctor eſt S. Antoninus) anno a Chriſto Domino 1221. Facta eſt autem eius tranſlatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autem eius extant litteræ Apoſtolicæ eiuſdem Gregorij Noni, datæ Spoleti 5. Kalend. Septembris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anton. dict. 3. part. titul. 23. capit. 4. §. 17. quibus etiam præcipitur, vt ad Nonas Auguſti ante diem obitus eius, quo relatus eſt inter Sanctos, anniuerſaria eius ſolemnitas in Eccleſia ageretur. At S.D.N. Paulus IIII. Rom. Pont. in hanc retulit diem ob feſtum Beatæ MARIÆ ad Niues, quod in eamdem diem incideret.

b *Ariſtarchi.*] De quo Act. Apoſt. c. 19. 20. To. 4. an.
& 27. Paul. ad Coloſſ. ca. 4. & ad Philemonē. 45. nu. 42.
Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, an. 58. nu.
ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menol. 62.
ad 18. Kal. Maij.

c *Tertullini.*] Agunt de eodem Beda, To. 2. an.
Vſuardus, Ado, & alij. Eius autem res 260. nu. 3.
geſtæ extant in Actis ſancti Stephani Papæ
& martyris.

d *Eleutherij.*] De eodem hac item die Græ- To. 3. an.
ci agunt in Menologio, ibiq. eius Acta breui 311. n. 19.
compendio referunt.

e *Iæ.*] Græci item de eadem hac die agunt Cir. ann.
in Menologio, narrantq. breuiter eius mar- 343.
tyrium. Huius nomine templum vetuſtate pene collapſum reſtituit Iuſtinianus Imperator, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

f *Protaſij.*] De eo etiam Galeſinus hac die, qui eiuſdem eccleſiæ citat tabulas.

g *Agabij Epiſc.*] Agit de eo Reuerendiſs. ac Inuentio
Illuſtriſs. D. Auguſtin. Valerius eiuſdem ec- ann. 1491.
cleſiæ Epiſcopus, S. R. E. Cardinalis, in lib. antiquorum monumentorum Epiſcoporum Veronenſium.

h *Euphronij Epiſcopi.*] Præceſſit hic Grego- To. 7. an.
rium Turon. qui de eo plura ſcribit de geſt. 559. n. 16.
Franc. lib. 10. cap. 31. & de glor. confeſſ. c. 18. obitus an.
19. & 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc 574. n. 10.
epiſtolæ, quarū poſteriore egregias eius virtutes contexit: extatq. de eadem re eiuſdem

auctoris

auctoris carmen lib. 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ. Idem præſens fuit etiam Concilio Pariſienſi: eius epiſtolam ac collegarum Epiſcoporum ad Radegundem Reginam habet idem Gregorius Turonẽſis lib. 9. cap. 39. Numeratur hic ſedis Turonenſis Epiſcopus viceſimus ordine.

To. 1. an. 69. nu. 45. i *Perpetuę.*] De qua & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Narrantur eius res geſtæ in Actis ſanctorũ Nazarij & Celſi, quæ habet Mombrit. tom. 2.

k *Sepeliuit.*] In ſepeliẽdis ſanctorum martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effuſæ erant impenſæ Chriſtianorum, vt auctor eſt Tertull. in apolog. De ijſdem Prudent. in Cathemer. hym. in exequijs defunct. Greg. Nyſs. in orat. in funere Meletij, Gregorius Nazianz. epiſt. 18. ad Sophr. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Chriſtianos: ſic enim mos erat Iudæis mortuos ſepelire, Ioannis 19. Præ ceteris id diligentius præſtitiſſe videntur Ægyptij, qui ea arte ſic deſiccabant corpora defunctorum, vt eadem quaſi ænea redderent, appellarentq. lingua Ægyptia Gabbaras, vt tradit Auguſtinus ſerm. de diuerſ. 120. cap. 12. Inde eſt, quod impius Eunapius Sardianus in Aedeſio Aegyptios Chriſtianos, ipſos Alexandrinos, in quos inuehitur ob demolitum templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo oſtentarent ſalita capita damnatorum: ſic Ethnicus Chriſtianorum hoſtis appellat ſanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebant. Porro condiendorum corporum vſum ab Aegyptijs mutuatos eſſe Iudæos, auctor eſt Tacitus lib. 21. Annalium.

5 Nonis Auguſti. Luna. G xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMÆ in Eſquilijs dedicatio [a] Baſilicæ [b] ſanctæ Mariæ ad Niues. Item Romæ paſſio ſanctorum Martyrum [c] vigintitrium, qui in perſecutione Diocletiani via Salaria veteri capite truncati, ibidem ſepulti ſunt ad cliuum Cucumeris. Auguſtæ Vindelicorum natalis ſanctæ Afræ [d] martyris, quæ cum eſſet Pagana, per doctrinam ſancti Narciſſi Epiſcopi ad Chriſtum conuerſa, & cum omni domo ſua baptizata, pro confeſſione Chriſti igni tradita eſt. Aſculi in Piceno ſancti Emygdij [e] Epiſcopi & martyris, qui a S. Marcello Papa Epiſcopus ordinatus, & illuc ad prædicandum Euangelium miſſus, in confeſſione Chriſti ſub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochiæ ſancti Euſignij [f] militis, qui annum agens centeſimum decimum, cum Conſtantini Magni fidem, ſub quo militauerat, Iuliano Apoſtatæ exprobraret, eumque, vt patriæ pietatis deſertorem redargueret, ab eodem iuſſus eſt capite cædi. Item ſanctorum martyrum Cantidij [g], Cantidiani, & Sobelis Ægyptiorum. Catalauni in Gallia ſancti Memmij [h] ciuis Romani, qui a ſancto Petro illius ciuitatis Epiſcopus conſecratus, populum ſibi commiſſum ad Euangelij veritatem perduxit. Auguſtoduni beati [i] Caſſiani

Epiſcopi

Epiſcopi. Apud Theanum ſancti Paridis [k] Epiſcopi. In Anglia ſancti Oſuualdi [l] Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die ſanctæ Nonnæ [m] matris beati Gregorij Nazianzeni.

AVGVSTI 5.

To.4.an. 367.nu.4. DEDICATIO *Baſilica S. MARIÆ ad Niues* a.] De ea ſolemnitate, eiuſque inſtitutionis cauſa habentur vetera manuſcripta eius eccleſiæ, quæ paucis complexus eſt Petrus in catal.lib.7. cap.21. Dicta eſt hæc Baſilica Liberij, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio. Hic fecit baſilicam nomine ſuo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiuſdem Marcellinus presbyter, cum agit de ſchiſmate Vrſicini. Quod autem ſpectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Vrbis Regione, quæ Eſquilina dicitur, Macellum Liuianum appellatũ, de quo Sext. Rufus de Region. Vrb. & Publius Victor. De eadem Baſilica etiam in eodem libro de Rom. Pontificibus in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit baſilicam S. Mariæ Matris Domini, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epiſt.ad Carolum Magnum Imperatorem de imag.hæc ait: Sixtus Papa, ſucceſſor Cæleſtini, fecit baſilicam Sanctæ Dei Genitricis Mariæ, cognomento Maiorem, quæ & apud Præſepe dicitur: ſimili modo & ipſe iam in metallis aureis, quam in diuerſis hiſtorijs, ſacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extāt ferè integræ ſacræ illæ hiſtoriæ muſiuo opere contextę, atque ſuper maiorem arcum eodem opere exornatum eiuſmodi inſcriptio perſeuerat: SIXTVS PLEBI DEI. A Sixto Sixtiana baſilica dicta reperitur apud Ioannem diac.in vita S. Gregorij Papæ lib.4. cap.68. De eiuſdem baſilicæ excellenna, deq. miraculis ceterorum illic incendi ſolitorum, ſcribit Petrus Cluniac.lib.2.cap. 30. De alijs item cereis Natalis Domini die illic poni ſolitis cum nota annorum currentium à paſſione Dominica, meminit Beda de temporum ratione cap.45. Cætera autem eiuſdem Baſilicæ antiqua monumenta habent hi qui ſcripſerunt de ſeptem Vrbis Eccleſijs. At ne intentus tantum veteribus, recentiora prætermittam; eadem Baſilica his diebus noſtris longe auguſtior, ac illuſtrior redditur a Sanctiſs. D.N. Sixto Quinto Rom. Pontif. tum ob nobiliſſima illic monumenta excitata, ac præſertim magnificentiſſimum Sacellum, quo ſacroſanctum Domini Præſepe contineatur; tum etiam ob apertas directaſque vndique vias, quibus populo Chriſtiano facilior ac gratior pateat ad eam acceſſus. Sed in his omnibus deſcribendis commentario potius quam notatione opus eſſet.

b *Baſilica.*] Vox iſta quidem etſi a Gentilibus accepta videatur, non abhorret tamen a phraſi diuinæ Scripturæ: nā atrium illud maius templi Salomonis, Baſilica dicitur in 2. Paralipom.c.4. & 6. licet Grece αὐλὴ legatur, quod alij vertunt, atrium. Apud nos autem loquendi vſus obtinuit, vt non quæcunque eccleſiæ appellentur Baſilicæ, ſed illæ tantum, quarum auguſtior eſſet amplitudo. Vnde autem id acciderit, vt eiuſmodi eccleſiæ dicerentur Baſilicæ, Iſidorus lib. 15. Originum hæc ait: Baſilicæ prius vocabantur Regum habitacula, vnde & nomen habent: nunc tamen ideo Baſilicæ diuina templa nominantur, quia ibi Regi omnium Deo cultus & ſacrificia offeruntur. Hæc Iſidorus: eadem Annal. de Eccleſiaſt. offic. lib.2.c.2. & Vualfridus Strabo de rebus Eccleſiaſticis c.6. Hæc licet ſint vera: eiuſmodi tamen nomen vna cum re a Gētilibus ad Chriſtianos deriuaſſe, mihi magis probatur. Nam Baſilicæ illæ Gentilium in eccleſias Chriſtianorum aliquando commutabantur. Eſt de his locus egregius Auſonij Galli in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu ad Gratianum Auguſtum, his verbis: Baſilicæ olim negotijs plenæ, nūc votis, votiſque pro tua ſalute ſuſceptis, &c. Nec quis putet, apud Gentiles, ſicut apud nos, eiuſdem eſſe ſignificationis Baſilicas, & Templa. Erant enim illæ (vt ſcribit Vitruuius lib.5.cap.1.) loca venalium rerum Foris coniuncta, in quibus hieme potiſſimum publicæ conciones & negotiantum conuentus habebātur, ea etiam ſignificatione ſumuntur, l. pediculos, §. item cum. ff. de auro & argen. legat. & l. inter ſtipulantem. §. ſacram rem. ff de verb. obligat. Dicebatur ius etiam in Baſilica, vt apparet ex Plinij epiſt. 21. lib.5. cum ait: Deſcenderam in Baſilicam Iuliam, auditurus quid proxima comperendinatione reſpondere debeam. Sedebant Iudices, &c. De eadem eodem ſenſu & Seneca lib. 3. de ira, cap.33. cum ait: Fremitu iudiciorum Baſilicæ reſonant, &c. Eius generis ea eſſe putatur, quam Theodoſius Iunior Imperator ab ergaſterijs, tabularijs, & intermiſſione equorum liberam eſſe voluit, Cod. de oper. publ. l. Baſilicam. Erant & priuatorum Baſilicæ ad inambulādum conſtructæ, & magno ſumptu ornatæ; quarum meminit S. Hieronymus ſcribens ad Marcellam epiſt.

epiſt. 18. aitque: Vbi (Romæ ſcilicet) inſtar palatij priuatorum extructæ Baſilicæ, vt vile corpuſculum hominis pretioſius inambulet, & quaſi mundo quicquam poſſit eſſe ornatius, tecta ſua magis velint aſpicere, quam cœlum. Hæc ille. Quod autem ad ipſarum ſtructuram ſpectat; erant plures ſimul in longũ iunctæ porticus ſuffultæ columnis, æquis inter ſe diſtantibus ſpatijs, epiſtylijs deſuper iunctis, velut intextis inuicem. His reſpondent quæ Cicero ad Atticũ libro quarto ſcribit his verbis: Paulus in medio foro Baſilicam pene texuit iiſdẽ antiquis columnis, &c. Secundum ea quæ a Vitruuio ſunt deſcripta lib. 5. cap. 1. eiuſmodi fere ſtructuræ eſſe ipſas Chriſtianorũ antiquas Baſilicas, nullus ignorat: nam paucis mutatis, vel additis, ex ipſis aliquæ, vel (quod frequentius accidit) ipſarum Baſilicarum columnæ in vſum Chriſtianæ religionis tranſiere cum nomine. Ab aliquibus vſurpatam hanc vocem, Baſilicam, pro quacumque eccleſia inuenimus, vt apud Optatum libro primo, cum ait de his quæ Romæ erant eccleſijs: Inter quadraginta, & quod excurrit, Baſilicas, &c. Verum vſitatiori vocabulo dictas fuiſſe ab antiquis Eccleſias ipſas, domos Dei, & templa, ſanctus Zeno in Pſalm. 126. ſignificare videtur his verbis: Conuentus quidem eccleſiarum, ſiue templis, quos ad ſecretam Sacramentorum religionem ædificiorum ſepta claudunt, conſuetudo noſtra, vel domum Dei ſolita eſt nũcupare, vel templa. Hæc ille. Verum non his tantũ nominibus loca Deo ſacrata nominari conſueuiſſe, ſed & alijs, nempe dici Memoriam, Martyriũ, Dominicum, alibi diximus.

To. 2. an. 303. n. 113

c *Martyrum viginti trium.*] Habetur mentio de iiſdem martyribus in Actis SS. Abundij, Abundantij, & Marciani, de quibus ſuo loco inferius.

To. 2. an. 303. nu. 125.

d *Afræ.*] De eadem hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem ad ſeptimum Idus Auguſti, vt in eccleſia Auguſtana, in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 4. hac die. Sinceriora mihi ea videntur, quæ ex Actis publicis deſcripſit Vicellius in Hagiologio. In Auguſtano Breuiario atque Miſſali libro eiuſdem res geſtæ narrantur; cumq. ſimul omnia monumenta eam olim fuiſſe meretricem tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his verſibus in libro quarto vitæ S. Martini Epiſcopi Turonenſis:

Pergis ad Auguſtam quam Vindo, Licuſq. fluentat.
Illic oſſa ſacræ venerabere virginis Afræ.

Cum hanc tradant à S. Narciſſo Epiſcopo ad Chriſtianam fidem eſſe conuerſam, putant aliqui, inter quos Petrus in catalogo lib. 7. cap. 28. hunc illum eſſe Narciſſum Epiſcopum Hieroſolymitanum laudatiſſimum, de quo ſcribit Euſebius lib. 6. cap. 9. Alij autem dixerunt hunc fuiſſe Narciſſum martyrem Gerundenſem; idq. teſtantur eius Acta, ac ceteri, vt Vincentius lib. 7. cap. 28. Anton. 1. par. tit. 8. cap. 1. §. 18. & nouiſſime Flos ſanctorum, quibus magis aſſentior.

To 3. an. 309. nu. 4.

e *Emigdij Epiſc.*] Petrus in catalogo lib. 7. c. 24. refert eius Acta, ſed eiuſmodi quæ cenſura indigeant.

To. 8. an. 362. n. 140

f *Euſignij.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. ibiq. deſcribunt eius certamen.

g *Cantidij & ſoc.*] De his item Græci hac die vbi ſupra in Menologio agunt.

To. 1. an. 46. n. 2.

h *Memmij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de eodem hac die, pluribus autẽ Gregorius Turonenſis de gloria confeſſ. cap. 66. Vincen. & Anton. par. 1. tit. 6. cap. 27. Petr. in catal. lib. 7. c. 25.

Ante an. 400.

i *Caſſiani Epiſc.*] De quo Beda, & alij qui ſupra. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodor. lib. 2. cap. 7. Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 24. Petr. in catal. Vincent. Antonin. & alij. Molanus teſtatur eius Acta extare: ſed ea hactenus nobis ſunt incognita.

Obijt an. 346. ex offic. Eccle. Thean.

k *Paridis Epiſcopi.*] Tam ipſius, quam aliorum plurimorum ſanctorum totius prouinciæ Campaniæ & adiacentium regionũ Acta percepi collegiſſe in vnum ſumma cum diligentia ac labore Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Iulium Antonium Sanctorium Cardinalẽ S. Seuerinæ dictum, S. Rom. Eccleſiæ ornamentum; eaq. aliquando ab ipſo edi ac peruulgari vehementer optamus.

To. 8. an. 642. nu. 4. & ſeq.

l *Oſualdi.*] De eo hac die Beda, qui & de eodem in geſt. Anglorum lib. 2. cap. 4. & in epitome: quæ cuncta ſimul collecta recitat Sur. tom. 4. Migrauit ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimoſecundo.

Nazianz. natus eſt an. 324. vt putat Baron. to. 3. an. 340. n. 36.

m *Nonnæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenſet eius filius S. Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item alia quæ dicta ab ipſo eſt in funere Cæſarij fratris, atque illa quam habuit in obitu ſororis Gorgoniæ; itemq. in carmine de rebus ſuis, & de vita ſua ad populum Conſtantinopolitanum. Quod autem ad nomen ſpectat: Nonnæ dicebantur moniales, vt notat Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib. 5. ca. 13. in fine, idemq; habes lib. 5. Capitularium Regum Franc. c. 2. & 3. In eodem forte ſenſu S. Hieronymus epiſt. 22. ad Euſtochium de cuſt. virginit. ait: Maritorum expertæ dominium, viduitatis præferunt libertatem: caſtæ vocantur, & nonnæ, &c. At nõ tantum apud Græcos eiuſmodi nomen appellatiuum aliquando tranſiuit in proprium, ſed & apud Latinos: nam & S. Auguſtini mater eodem ferme nomine eſt appellata, licet pro Monacha, Monica dicta ſit, quod eſt idem quod Nonna. Sicq. duæ ampliſſimorum Eccleſię Doctorum matres eodem dictæ nomine habentur.

xix. A Octauo Idus Auguſti. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

IN monte Thabor Transfiguratio [a] Domini Noſtri IESV Chriſti. Romæ via Appia in cœmeterio Calliſti natalis beati Sixti Secundi [b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani gladio animaduerſus, martyrij coronam accepit. Item ſanctorum martyrum Feliciſſimi [c] & Agapiti, eiuſdem beati Sixti diaconorum, Ianuarij, Magni, Vincentij, & Stephani ſubdiaconorum, qui omnes cum eo pariter decollati ſunt, atque in cœmeterio Prætextati ſepulti. Paſſus eſt etiam cum eis beatus Quartus, vt ſcribit S. Cyprianus. Compluti in Hiſpania ſanctorum martyrum Iuſti [d] & Paſtoris fratrum, qui cum adhuc pueri litteris imbuerentur, proiectis in ſchola tabulis, ſponte ad martyrium cucurrerunt: & mox a Daciano Præſide teneri iuſſi, & fuſtibus cædi, cum ſe mutuis exhortationibus conſtantiſſime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati ſunt. Romæ S. Hormiſdæ [e] Papæ & confeſſoris. Amidæ ſancti Iacobi [f] Eremitæ, miraculis clari.

A V G V S T I 6.

To. 1. an. 33. nu. 29.

TRANSFIGVRATIO *Domini* a.] De hac ſolemnitate non tantum Latini, ſed & Græci hac die agunt; vt conſtat tam ex eorum Menologio, quam ex conſtit. Emmanuelis Imper. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Photij tit. 7 c. 1. Pluribus agunt de eadem, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Sicardus, Durandus, Belethus, & alij; traduntq. eam eſſe inſtitutam a Calliſto Papa Tertio: idq. affirmat Platina, additq. ab eodem conſcriptum eſſe officium Eccleſiaſticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum iiſdem quæ conceſſæ ſunt in ſolemnitate Corporis Chriſti. Sed hæc quidem a Calliſto de inſtitutione diuini officij ea die ſolemniter recitandi: at vero inſtitutio eius ſolemnitatis longe ante eius tempora facta conſpicitur; id etenim non tantum vetuſtiſſima Græcorum Menologia & Martyrologia manuſcripta teſtantur: ſed & Vuandelbertus, qui (vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 36. & de ſcript. Eccleſ. & Sigeb. c. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Domini octingenteſimum quinquageſimum, in ſuo Martyrologio, quod ſcripſit carmine, de eadem ſolemnitate agit hac die his verſibus:

Idibus octauis mortem paſſura crucemq.
Christi ſancta caro aetheream dedit ante figuram.

Acta ſecundæ Nicænæ Synodi, dum recenſent egregia Leontij in Cypro Epiſcopi ſcriptorum monumenta, orationem ſcripſiſſe de Transfiguratione Domini teſtantur. Actione 4. De eadem Transfiguratione Domini extat ſermo S. Ephræm Syri, alius item Baſilij Seleuciæ, necnon etiam Andreæ Cretenſis: habentur Græce ſcripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 39. prope finem. Ioannes Damaſcenus etiam de eadem ſolemnitate habuit orationē, cuius eſt exordium: Agedum, o pie cœtus, hodiernum

hunc

hunc diem lætis animis celebremus, &c.

To.2.An. 261.nu.2. & ſeq.

b *Sixti Secundi, alias Xyſti.*] Beda, Vſuard. Ado, ac reliqui de eodem agunt hac die. De eius ſucceſſione Euſebius ſcribit in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 4 Optatus lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib 6. cap. 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Succeſſum epiſt. 82. Pontius in Cypriano, Auguſtinus in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom. 1. & 2. de S. Laurentio, Petrus Chryſol. ſerm. de eod. Prudentius in Periſteph. hymn. 2. Acta Laurentij, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliam a ſe miſſis agit S. Greg. in regiſt. lib. 12. reſp. 9. ad Aug. Sed cuiuſnam fuerint Sixti martyris, iſtiuſne, an prioris, vel alicuius non Pontificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. ibiq. de genere martyrij ab eo ſuſcepti egimus. De eccleſia S. Sixti Romæ via Appia poſita, meminit S. Gregorius Papa dial. lib. 4. cap. 26.

To.2.An. 261.nu.4.

c *Feliciſſimi & Agapiti.*] De ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, atque alij. Huic Agapito S. Felix Papa Tertius erexit baſilicam iuxta eccleſiam S. Laurentij, vt auctor eſt lib. de Rom. Pontif. in Felice Tertio. Quod ad Quartum ſpectat, de ipſo S. Cyprianus in dicta epiſt. ad Succeſſum hæc ait: Sixtum autem in cœmeterio animaduerſum ſciatis, & cum eodem Quartum, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla ſit mentio, tamen Beda, Vſuardus, & alij recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

d *Iuſti & Paſtoris.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitantur eorum Acta apud Surium tom. 7. quæ & plene explicantur in ſacro hymno, eodemq. peruetuſto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Periſtephan. hymno 4. his verſibus meminit:

To. 2. A. 303. nu. 140.

Sanguinem Iuſti, cui Paſtor hæret,
Ferculum duplex, geminumq. donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum.

Meminit ſumma cum laude eorumdem ſanctus Eulogius in memor. ſanct. lib. 1. & ibi Ambr. Moral. in ſchol. Petrus in catal. lib. 7. cap. 32. Flos ſanct. Hiſp. & Theſa. concion. to. 2. hac die.

e *Hormiſda Papa.*] Agunt de eodem hac die Beda, & recent. Succeſſit hic S. Symmacho. Huius fortiſſimos agones pro Catholica fide ſuſceptos digeſſimus in Annal. Eccl. per annos ſingulos, ex codicibus antiquis manuſcrip.

To.7.An. 518. pluries obitus anno 523. nu. 3 & ſeq.

f *Iacobi Eremitæ.*] Qualis autem, quantusve hic fuerit, ex his quæ ſcripſit Procop. lib. 1. de bello Perſico, facile poteſt intelligi; vbi eum a Cadabe Perſarum Rege viſitatum fuiſſe tradit. Alter eiuſdem nominis ſanctitate nobilis claruit in Syria tempore Theodoſij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. cap. 21. Meminit eiuſdē Euagr. hiſt. lib. 2. c. 9. in fine.

To.5.An. 404. nu. 108. & to. 6. an. 502. nu. 41. To.5.An. 424. n. 15. & ſeq. & to. 6. ann. 458. n. 25.

7 Septimo Idus Auguſti. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ARETII in Tuſcia natalis ſancti Donati [a] Epiſcopi & martyris, qui inter cetera virtutis opera (vt ſcribit beatus Gregorius Papa) fractum a Paganis calicem ſanctum [b] orando inſtaurauit. Is in perſecutione Iuliani Apoſtatæ a Quadratiano Auguſtali comprehenſus, cum idolis ſacrificare renuiſſet, gladio percuſſus martyrium conſummauit. Paſſus eſt etiam cum eo beatus Hilarinus monachus, cuius feſtiuitas decimoſeptimo Kalendas Auguſti celebratur, quando eius corpus ad Oſtia Tiberina tranſlatum fuit. Romæ ſanctorum martyrum Petri [c] & Iuliani, cum alijs decem & octo. Mediolani ſancti Fauſti [d] militis, qui ſub Aurelio Commodo poſt multa certamina martyrij palmam adeptus eſt. Nouocomi paſſio ſanctorum martyrum Carpophori [e], Exanthi, Caſſij,

Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia ſancti Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rhotomagi S. Victricij [g] Epiſcopi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eum cædendum miſſus fuerat, cæcitate percuſſo, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea Epiſcopus factus, Morinorum & Neruiorum gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demum confeſſor in pace quieuit. Catalauni in Gallia ſancti Donatiani [h] Epiſcopi. Meſſanæ in Sicilia ſancti Alberti [i] confeſſoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari. Neapoli in Campania beati Caietani Thienæi Confeſſoris, Clericorum Regularium fundatoris.

A V G V S T I 7.

To. 4. an. 362. nu. 270.

DONATI *Epiſcopi* a.] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta ſinceriſſime olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S. Gregor. Papa lib. 1. dial. cap. 7. de fracto calice mutuatur exemplum ſcripta eſſe feruntur a Seuerino Epiſcopo, qui quartus a Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. Vtinam (ſicut ille edidit) integra permanſiſſent: & nō aliquis ſibi viſus nimis ſapiens, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cetera reuocantur in dubium. Legimus ea in pluribus codicibus manuſcrip. edidit q. eadem Mombrit. to. 1. in vit. ſanct. & Petrus in catalogo breui compendio lib. 7. c. 33. Diſplicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vna cum Donato narrantur. Vbi enim Iulianus puer vixerit vna cum Gallo fratre in Cappadocia: vbi & adoleſcentior Athenis eruditus fuerit: vbi demum in Gallijs exercitibus præfuerit, ſatis conſtat ex Græcorum ac Latinorum antiquis hiſtoricis, ac in primis ex eiuſdem Iuliani epiſtolis. Illud etiam ab omni ratione alienum eſt, vt Iuliani perſecutionis tempore, qui nec integro biennio imperauit, idem S. Donatus lector fuiſſe dicatur, indeq. conſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac denique adhuc eo imperante, decedente Saturo Epiſcopo, ſuffectus ſit in locum ipſius: inſuper & adhuc eodem viuente Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Quomodo etiam temporibus Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui a Iulio Pontifice Romano ibidem dicitur Epiſcopus ordinatus? Quid autem de ea re ſentiam, abſque aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicam. Puto Donati pueritiam & educationem Romæ factam, parentumq. necem, non ſub Iuliani Imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tempora contigiſſe: ab illis enim temporibus vſque ad Iulianum quinquagintaduorum annorum ſpatium intercedit, quo Donatus fuga lapſus, ſe contulit Aretium, ibique ſacris ordinibus a Saturo Epiſcopo initiatus, ac deinde illo defuncto, a S. Iulio Papa in eius locum ſubrogatus, & demum ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc ſi dicamus, cetera omnia, quæ in Actis eius leguntur, remanent inconcuſſa: quod ſi ſecus fiat, omnia ſub prædictorum errorum caligine inuoluuntur. Sed cum dicunt Donatum ætate iuniorem conſummaſſe martyrium, id profecto non aliunde emanaſſe cognoſcitur, quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij ſpatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Epiſcopus, & martyr deſcribitur: vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorum) depicta, decepit, vt iunior videretur. Hæc eadem memini me reſpondiſſe, cum de ambiguitatibus prædictorum Actorum conſultus eſſem: pluraq. his adderem, ſi id ferret inſtituti ratio.

b *Calicem fractum.*] Vitreum fuiſſe calicem, Acta eius declarant. Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erant vſui in ſacris miniſterijs. De patenis vitreis habes in lib. de Rom. Pontific. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epiſt. 4. ad Ruſticum: agens de ſancto Exuperio Epiſcopo Toloſano: Nihil, inquit, illo ditius, qui corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro. Rurſus etiam Cyprianus Gallus in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ: An nō, inquit, in vitro habetur ſanguis Chriſti? A temporibus enim Apoſtolorum vitreus calix in vſu fuiſſe videtur: vnde Marcus hære-

ſiarcha.

ſiarcha illis temporibus proximus, & ipſe æmulatus Catholicam Eccleſiam, vtens calice vitreo in ſuis ſacris, impoſtura quadam per magicam artem exhibita, populum dementabat; dum vini color albus, qui foris apparebat in vitro, quibuſdam præſtigijs mutabatur in rubrum, adeo vt vinum conuerſum in ſanguinem videretur. de his Epiph. in Panar. hæreſ. 34. In Concilio autem Rhemenſi, quod temporibus Caroli Magni eſt celebratum, calix vitreus vetitus eſt; idque laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his habes can. vt calix. de conſecrat. diſtinct. 1. De calice ligneo item vetito cap. vaſa in quibus. ead. diſt. 1. Porro hæc ſic accipias de patenis & calicibus vitreis; non quod apud omnes eſſent huiuſmodi, nec in illa primitiua Eccleſia fuerint ad ſacrum miniſterium vaſa aurea vel argentea: nam illis temporibus perſecutionis Eccleſiæ, vaſa ſacra facta eſſe argentea ab Vrbano Papa, habes in libr. de Rom. Pont. in Vrbano. Rurſus de temporibus Diocletiani Imper. extat egregium monumentum apud S. Auguſtin. epiſt. 165 vbi ex Actis Proconſularibus legitur, inter vaſa ad vſum eccleſiæ compoſita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernam argenteam: erat Capitulata illa, quam hodie Italice dicimus *Lampadario*. Optatus Mileuitanus & ipſe de illis ipſis temporibus perſecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Erant ex auro & argento quamplurima ornamenta, quæ nec fodere terra, nec ſecum portare poterat, &c. hæc Optatus libr. 1. contra Parmen. Itemque Auguſtinus contra Creſcon. libro 3. cap. 29. ex Actis Proconſularibus: In Breui (quod eſt idem quod nos dicimus Inuentarium) ſic: Calices aurei duo, item calices argentei ſex, &c. hæc Aug. Vaſa ſacra miniſterialia argentea effoſſa eſſe e cryptis, in quibus ſancti martyres ſacras peragentes delitescebant, teſtatur Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 38. Hæc ante Chriſtianos Imperatores: poſtea autem quam abundarint eccleſiæ vaſis aureis & argenteis pretioſiſſimis, ſuperfluum eſt dicere: erant enim etiam ipſis Gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Orientis, auunculus Iuliani Apoſtatæ, illa Antiochiæ intuens, & obſtupeſcens, dixit: En quam ſumptuoſis vaſis filio Mariæ miniſtratur. hæc ille apud Theodoret. hiſtor. lib 3. cap. 11.

c *Petri, Iuliani, & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado ac ceteri de ijſdem hac die agunt.

Sub Valeriano, & Gallieno cir. a. 260.

d *Fauſti.*] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabulæ inſuper & vetera monumenta eccleſiæ Mediolanenſis.

Galleſin. cir. a. 185.

e *Carpophori & ſoc.*] Agit de ijſdem Galeſinus, citatque vet. monumenta eccleſ Mediolanenſis, Bergomenſis & Aquileienſis.

Sub Commodo cir. ann. 182.

f *Demetrij*] Græci de eodem agũt hac die in Menologio, ibiq. certamen eius deſcribitur.

cir. a. 303

g *Victricij Epiſc.*] Adſcribitur hic in tabulis Epiſcoporum Rhotomagenſium octauus ordine; cuius egregia facta deſcribit S. Paulinus Nolanus Epiſc. in epiſt. 26. ad ipſum ſcripta, ad quem etiam dedit epiſt. 25. Innocentius Papa ad hunc ipſum ſcripſit inſignem illam epiſtolam decretalem ordine ſecundam.

To. 4. an. 363. n. 40. To. 5. an. 396. n. 15. & a. 404. nu. 126.

h *Donatiani Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuardum; poniturque in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ ſecundus ordine. Hic falſo ille eſſe perhibetur, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, licet (textu deprauato) Cabilonenſis pro Catalaunenſi ſcribatur. Sed quod vixerit temporibus Conſtantij Imperatoris, diuerſum ab eo eſſe oportuit: nam is proximus fuiſſe legitur temporibus Apoſtolorum, ſancti Memmij diſcipulus.

circ. a. 70.

i *Alberti.*] Eius res geſtas Surius recitat to. 4. & Petrus in appendice cap. 13. Cecinit eiuſdem Acta Sapphico carmine Baptiſta Mantuanus Carmelita. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſecundo.

Obijt an. 1292.

8 Sexto Idus Auguſti. Luna. C xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1
t u A B C. D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12 13

ROMAE ſanctorum martyrum Cyriaci [a] diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſſi ſunt decimoſeptimo Kalend. Aprilis. Eorum corpora a Ioanne presbytero via Salaria ſepulta, ſãctus Marcellus Papa in prædiũ Lucinæ via Oſtienſi hac die trãſtulit: quę poſtea in Vrbẽ de-

dem Petrus in catalog. lib. 7. cap. 31.

To. 9. A. 731. n. 7. & an. 814 nu. 12. f *Aemiliani Episcopi.*] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq. res geſtas referunt.

g *Myronis Episcopi.*] Hunc autem Græci ob præclaram miraculorum operationem Thaumaturgum appellant, vt conſtat ex eorum Menologio hac die.

Cir. An. 452. h *Seueri.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catal. lib. 7. cap. 36. & alij eum ſecuti, qui dicunt eum Epiſcopum, cum conſtet fuiſſe tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennenſis Epiſcopus, cum de eo ſcribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennenſium Epiſcoporum eum recenſent inter eius ciuitatis Epiſcopos. Præfuit autem huius temporibus illi eccleſiæ Iſicius, inde Auitus, poſtea Iulianus, ac ceteri ſucceſſores. Diuerſus eſt hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 5. & 51.

9 Quinto Idus Auguſti. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

VIGILIA [a] ſancti Laurentij martyris. Romæ ſancti Romani [b] militis, qui confeſſione beati Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fuſtibus cæſus, ad vltimum decollatus eſt. In Tuſcia natalis ſanctorum martyrum Secundiani [c], Marcelliani, & Veriani, qui tempore Decij a Promoto Conſulari primum cæſi ſunt, deinde in equuleo ſuſpenſi, & vngulis abraſi, atque igne lateribus appoſito aſſati, triumphalem martyrij palmam capite cæſi meruerunt. Veronæ ſanctorum martyrum Firmi [d] & Ruſtici, tempore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum [e] SS. Martyrum, qui in perſecutione Valeriani, hortante eos ſancto Numidico, in ignem coniecti, martyrij palmam adepti ſunt. Ipſe autem Numidicus, licet cum alijs in rogum iniectus, & lapidibus obrutus fuiſſet, a filia tamen effoſſus, & ſemiuiuus repertus, curatus eſt, ac poſtea ob eius virtutem in Eccleſiæ Carthaginenſis presbyterum a beato Cypriano meruit cooptari. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Iuliani [f], Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea conſtituerant, impij Leonis Imperatoris iuſſu poſt multa tormenta gladio necati ſunt. Catalauni in Gallia ſancti Domitiani [g] Epiſcopi & confeſſoris.

A V G V S T I 9.

VIGILIA *S. Laurentij* a.] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, Amalarius de ordin. antiph. c. 6. Greg. Sacramẽt. & alij. Cur autẽ præ ceteris martyrib. S. Laurentij agantur vigiliæ, id quidem non alia de cauſa factũ putamus, quam ex priſtina illa fideliũ obſeruatione, qui propenſiori ſtudio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt, vt eius Acta teſtantur: ſic enim habent: Cum tradidiſſent ſepul-

Martyrol. Rom.

turæ S.Laurentium, ieiunantes celebrarunt vigilias noctis triduo cum multa Chriſtianorum frequentia, nec ceſſarunt a luctu & lacrymis: beatus vero Iuſtinus presbyter obtulit ſacrificium laudis,& participes facti ſunt omnes. Hæc ibi. Quod quidem ſacratiſſimum inſtitutum, etſi non triduanis vigilijs, vnis ſaltem anniuerſaria die obſeruandum, retinuit ſancta Eccleſia vſque in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rationes: ſed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

An. 261. b *Romani*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda,& alij. Eius Acta narrantur in rebus geſtis S.Laurentij martyris.

To. 2. A. 253. n. 29. c *Secundiani & ſoc.*] De his Vſuardus hac die. extant horum res geſtæ apud Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 4. De his item & Petrus in catal. lib. 7. c. 41.

To. 2. A. 303. nu. 123. d *Firmi & Ruſtici.*] De ijſdem Beda, ac recentiores. Horũ Acta recitat Mõbrit. to. 2. Petrus in catal. lib. 7. c. 42. Tabulæ eccleſiæ Veronenſis,& Illuſtriſſ. ac Reuer. D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. S.R.E. Card. lib. de antiquis mon. Epiſc. Veron. pag. 21. & 49.

e *Plurimorum Martyrum.*] Horum egregia certamina inuicto animo ſuſcepta & conſummata, Numidico fortiſſimo agonotheta hortante, ſcribit S.Cyprianus epiſt. 35. qui & de Numidico iterum epiſt. 40. edit. Pamel. To. 2. A. 255. nu. 93. & ſeq.

f *Iuliani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, referuntque ceterorum nomina, quæ ſunt, Ioãnes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius,& Maria patricia, horumq. martyrium recolunt. To. 9. A. 326. n. 13.

g *Domitiani Epiſc.*] Succeſſit hic S.Donatiano, de quo ſupra ſeptimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & Demochares in tab Epiſcoporum Catalaunenſium. Si verum eſt quod habent Acta S.Memmij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, quæ hunc vixiſſe ponunt proximum temporibus Apoſtolorum: alium oportuit eſſe eius nominis & ciuitatis Epiſcopum, qui interfuit ſecundæ Synodo Turonenſi anno ſexto Regis Chariberti, qui eſt Domini 570. Agit de eodem Fortunatus lib. 3. in carm. ad Felicem, cum interfuit dedicationi baſilicæ. Cir. An. 70.

XV. E Quarto Idus Auguſti. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

ROMÆ via Tiburtina natalis beati Laurentij [a] Archidiaconi, qui in perſecutione [b] Valeriani, poſt plurima tormenta carceris, verberum diuerſorum, ſcorpionum, fuſtium,& plumbatarum,& laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea aſſatus, martyrium compleuit: cuius corpus a beato Hippolyto & Iuſtino presbytero ſepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Item Romæ paſſio ſanctorum centum ſexagintaquinque Militum martyrum ſub Aureliano Imperatore. Bergomi ſanctæ Aſteriæ [d] virginis & martyris, in perſecutione Valeriani ſub Præſide Aemiliano diuerſis exquiſitisque tormentis diutius cruciati, vario mortis genere martyrij coronam adepti ſunt. Carthagine ſanctarum virginum & martyrum Baſſæ [f], Paulæ,& Agathonicę. Romæ ſancti Deuſdedit [g] confeſſoris, qui quod in hebdomada manibus ſuis operando lucrabatur, die ſabbati pauperibus erogabat.

To. 2. an. 261. nu. 6. & ſeq.

LAVRENTII a.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. Habentur Acta eius apud Sur. tomo 4. quorum exordio præmittuntur res geſtæ SS. Abdon & Sennen & aliorum; quæ cum ob ſtyli diuerſitatem, tum ob hiſtoriæ varietatem & inconſtantem veritatem, alterius cuiuſpiam auctoris eſſe apparent: multa etenim in illis apocrypha, multaq. veritati contraria, præſertim illa de obitu Decij & Valeriani, eſſe noſcuntur. Hoc idcirco dixerimus, vt ſciat prudēs lector illa a germanis Actis S. Laurentij ſeparare. Eiuſdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit ſacro hymno, S. Ambroſ. offic. lib. 1. cap. 41. libro 2. cap. 28. Auguſtin. in Ioan. tract. 27. ſerm. 3. de ſanct. & ſerm. 37. 38. 111. & 123. de diuerſis edit. Louan. Maximus Taurin. ſerm. 1. 2. & 3. S. Leo Papa ſerm. 1. Petrus Chryſolog. ſerm. 135. & alij recētiorum. Fuit etiam notiſſimus Græcis: agit de eo Euſeb. in chron. Metaphraſtes eius Acta Græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorum monumentis: qui ſolemni cultu eamdem ſancti Laurentij celebritatem agere conſueuerunt. in Actis enim S. Matronæ hæc leguntur apud Metaphraſtem: Celebrabatur quidem publicum & venerandum feſtum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo tranſigebant, &c. S. Pulcheria Auguſta erexit Conſtantinopoli baſilicam S. Laurentij, in eaq. eius reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum S. Stephani collocauit, vt ſcribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collectan. lib. 2. in fin. Nicephor. hiſtor. lib. 14. cap. 10. & Beda de ſex ætat. in Theodoſio Iuniore: eamdem baſilicam Iuſtinianus Imp. amplioribus ſpatijs auxit, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædific. Iuſtiniani Imp. Idem Iuſtinianus dum adhuc eſſet Patricius, per S. Germanum Epiſcopum Capuanum, & alios tunc miſſos legatos Conſtantinopolim ad Iuſtinum Imp. petijt ab Hormiſda Papa ad ſe mitti de reliquijs SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, necnon de craticula S. Laurentij: extant de ea re litteræ legatorum ad Hormiſdam apud nos manuſcriptæ. De eadem craticula ſancti Laurentij multis miraculis illuſtrata meminit S. Gregorius Papa in regiſt. libro 2. epiſt. 33. De parte eius in Gallias tranſlata, vide in Actis ſancti Domnoli apud Sur. tomo 3. die 16. Maij. De ſepultura eiuſdem, & prodigijs quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epiſt. 30. De miraculis ad reliquias eius Gregor. Turonen. de gloria mart. cap. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de baſilica S. Laurentij conſcripta recitat.

b *In perſecutione Valeriani.*] Ex hoc non tantum cetera Martyrologia corriguntur, ſed & prædicta Acta ſancti Laurētij, aliorumq. omnium opinio, qui ſub Decio eum paſſum dixerunt. Eius rei auctor videtur Euſebius, qui & ceteris errandi fuit occaſio, dum in chronico Laurentiū paſſum in perſecutione Decij Imp. teſtatur. Licet verius ſit, ea non ab Euſebio ſcripta, ſed ab alio aliquo ſuperaddita: nam qua ratione anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquarto ſub Decio potuit poſuiſſe martyrium S. Laurentij, ſi poſt annos quatuor Sixti Papæ ponit ingreſſum? Vt autem cuncta de ea re certa explorataq. habeantur; ex tempore martyrij S. Sixti Papæ, cuius S. Laurentius erat diaconus, quem & poſt triduum ſecutus eſt ad martyrium, certa ſententia de tempore paſſionis Laurentij eſt deducenda. Conſtat quidem S. Sixtum occubuiſſe ſub Valeriano Imper. idq. ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ geſtis certum accepit nuncium, qui & ea omnia de martyrio Sixti ſcripſit in epiſtola ad Succeſſum 82. Pontius quoque diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodem anno quo ſanctus Cyprianus martyrium ſubijt, Sixtum Rom. Pontif. illum præceſſiſſe ad palmam. Porro manifeſte conſtat ex Actis eius ſanctum Cyprianum capite plexum eſſe, Baſſo, & Fuſco, alias Tuſco Conſſ. anno videlicet ſeptimo Valeriani Imperatoris. Hæc autem cum luce meridiana ſint clariora, miramur adhuc nonnullos perſtitiſſe in ea ſententia, vt dicerent Laurentium ac Sixtum paſſos eſſe ſub Decio Imp. & Valeriano Præfecto, non Imp. Arbitror hos nō legiſſe prędictam S. Cypriani epiſtolam ad Succeſſum, qua apertiſſime Valerianū dicit Imperatorem, & non Præfectum: nec eoſdem animaduertiſſe ex Flauio Vopiſco, temporibus Decij, præfecturam Vrbanam Corneliū Secularem, Prætoriam vero adminiſtraſſe Bebium Macrum, Valerianum vero creatum eſſe Cenſorem. Rurſus alij, vt prædictam ſententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienum ſcilicet Valeriani filium, qui vna cū patre imperauit, dictum eſſe Decium Gallienum. ſed hæc plane ridicula eſſe videntur, quæ nullis fulciuntur antiquitatis teſtimonijs: nam cum veteres illarum rerum ſcriptores, tum inſcripti lapides, numiſmata, & alia antiqua monumenta declarant, quibus ſit nominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alij rurſus commodius dixerunt, perſecutionem Decij & Valeriani vnam eamdemq. eſſe exiſtimatam: ſuppetuntq. de his plura exempla in Martyrologijs, Actisq. martyrum, auctoritas inſuper S. Hieronymi in Paulo primo Eremita, & de ſcript. Eccleſiaſt. in Methodio; quibus in locis vnam perſecutionem ſub De- To. 2. an. 261.

cio & Valeriano Impp. nominat: idem Opt. lib. 3. Sed ſciendum eſt, auctores grauiſſimos, qui perſecutiones Eccleſiæ enumerant, harum alteram ab altera diſtinxiſſe, eamq. ſub Decio ſeptimam, ſub Valeriano autem octauam poſuiſſe, vt Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Oroſ. lib 7. cap. 27. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. Cum autem hæc ita ſe habeant, quæri adhuc poteſt, cur aliquando ſub vtriuſque ſimul nomine, alterius eorum perſecutio denominetur? Exiſtimauit Zonaras, id ea ex cauſa accidiſſe, quod Decius ſibi adſciuerit Valerianum collegam Imperij: quod quidem nullius antiquorũ probatur auctoritate. Rei veritas, mea ſententia, aliunde petenda eſt; eamq. hanc ipſam, quam ſubinferimus, eſſe putamus. Scribit Trebellius Pollio in Valeriano, Deciũ Imp. ex Senatuſconſulto ampliſſimam poteſtatem Valeriano tribuiſſe, nec tantum illi Cenſuram, more maiorum, ſed eamdem auctam poteſtate ſcribendarum ſponte legum tradidiſſe, indeq. factum, vt ſicut cetera edicta, ita ea quæ aduerſus Chriſtianos ſunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inſcriberentur; quo titulo perſecutio primum indicta, eodem nomine perſeuerauit in poſterum, cum præſertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges ſancire in Chriſtianos, vigentibus illis, quas idem ipſe iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc poſſumus, perſecutionem Valeriani ſæpe Decij nomine appellari, ea de cauſa, quod ab auctore qui eam indixit, quæ ſub ſucceſſore eſt facta, perſeuerauit denominari. Eſt de his patens exemplũ de perſecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixiſſent, atque duobus tantum annis eam in Chriſtianos exercuiſſent, nihilominus & octo ſequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximianus acerbiſſimus Eccleſiæ perſecutor, inſcribuntur nomine perſecutionis Diocletiani & Maximiani, vt patet ex multorum martyrum Actis, ac potiſſimum ex his quæ ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. qui per annos ſingulos eam teſtatam ſuorum ſcriptorum monumentis reliquit. Sub vno typo leonis perſecutionem Decij & Valeriani a Daniele oſtenſam, ſcribit Optat. lib. 3.

c *Centum ſexagintaquinque Milit.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 44 in dictis manuſcr. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter ceteros nominantur. To. 2. an. 275. n. 4.

d *Aſteria.*] De qua & Galeſinus ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis. To. 2. an. 303. nu. 123.

e *Commemoratio ſanctorum martyrum*] Agit de his Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 10. ex epiſtola ſancti Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Domitium & Didymum ſcripta, quam idem Euſebius recitat. To. 2. an. 260. n. 27. & ſeq.

f *Baſſæ & ſociorum.*] De his etiam prædicta antiqua manuſcripta: quando autem ſint paſſæ, non produnt.

g *Deuſdedit.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cap. 36. To. 7. an. 590. n. 22.

xiiij. F — Tertio Idus Auguſti. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

ROMÆ inter duas lauros natalis ſancti [a] Tiburtij martyris, qui ſub Iudice Fabiano in perſecutione Diocletiani, cum nudis plantis ſuper carbones ardentes ingreſſus Chriſtum maiori confiteretur conſtantia, duci in tertium [b] ab Vrbe milliarium, atque ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ ſanctæ Suſannæ [c] virginis, quæ cum eſſet nobili proſapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis obtruncatione promeruit. Comanæ in Ponto ſancti Alexandri [d] Epiſcopi, cognomento Carbonarij, qui ex philoſopho diſertiſſimo eminentem Chriſtianæ humilitatis ſcientiam adeptus, & a S. Gregorio Thaumaturgo in thronum

illius

illius eccleſiæ ſublimatus, non ſolum prædicatione, ſed etiam per ignem conſummato martyrio fuit illuſtris. Eodem die paſſio ſanctorum Rufini [e] Marſorum Epiſcopi, & ſociorum, ſub Maximino Imperatore. Apud Ebroicenſes in Gallia ſancti Taurini [f] Epiſcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis Epiſcopus ordinatus, Euangelij prædicatione Chriſtianam fidem propagauit, ac multis pro ea ſuſceptis laboribus, miraculorum gloria conſpicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia ſancti Gaugerici [g] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ ſancti Equitij [h] Abbatis, cuius ſanctitas beati Gregorij Papæ teſtimonio comprobatur. Tuderti ſanctæ Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI II.

To. 2. an. 286. nu. 5. & ſeq. & a nu. 16. & infra.

TIBVRTII a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius martyrium deſcribitur in Actis S. Sebaſtiani apud Sur. to. 1. 20. Ianuarij.

b *Tertium ab Vrbe milliarium.*] Non ab ipſis Romanæ Vrbis portis milliarium numerari incipiebat, ſed a columna in Foro Romano ad hoc poſita, vt auctor eſt Plinius lib. 3. c. 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata eſſet: in ea etenim omnes nobiles viæ Italiæ inciſæ erāt, vt teſtatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuiſſe poſitam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Imp. lib. 17. idipſum Sueton. in Othone. Ab Auguſto erectum fuiſſe Milliarium aureum, auctor eſt Dio hiſt. lib. 54. Verum quod Milliarium aureum dictum ſit columna milliaria, apud neminem legimus, niſi apud Plutarch. licet a Xilandro fuerit incuria prætermiſſum.

To. 2. an. 294. nu. 1. & ſeq. an. 295. nu. 6. & ſeq.

c *Suſanna.*] Beda, ac ceteri qui ſupra de eadem agunt hac die. Extant eius Acta, quæ ex vet. manuſcript. Mombrit. inde Sur. edidit to. 4. Romæ Titulus S. Suſannæ in Quirinali hactenus perſeuerat, qui & ſacratum virginum S. Bernardi monaſterio auctus, & ab Illuſtr. ac Reuerendiſs. D. Hieronymo Ruſticuccio S. R. E. eiuſdem Tit. presbytero Cardinale magnificentiſſime reſtitutus & exornatus eſt. habetur de eo mētio in Cōcilio primo Rom. ſub Symmacho Papa, & Greg in regiſt. lib. 9. epiſtol. 22. Traditur illic fuiſſe olim domus eius, quæ (vt eadem Acta teſtantur) erat in Regione ſexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forum Salluſtij; de quibus ipſis locis conſule P. Victorem, & Sextum Rufum.

To. 2. an. 233. n. 22. & ſeq. & ann. 253. nu. 138.

d *Alexandri Epiſc.*] Eius eminentem philoſophiam, & nobile pro Chriſti fide certamē deſcribit Greg. Nyſſenus in vita S. Gregorij Thaumaturgi Epiſcopi Neocæſareæ.

Circa an. 237.

e *Rufini Epiſcopi.*] Agitur de eodem hac die in Eccleſia Marſicana. Legi tam eius quam S. Cæſidij eius filij martyrij Acta ab eadem eccleſia accepta; quæ tamen non leui indigēt emendatione. Reperimus vero alia illis fideliora, ſed imperfecta, nobis impartita ab eccleſia Piſtorienſi, producta tantummodo vſq. ad Rufini carcerem, in quem Romæ detruſus fuit. cetera autem quæ deſiderabantur in primo exemplari, ab alio aliquo ſunt ſuperaddita, qui maluit ea ſuo ingenio ad finem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum ſolutum vinculis quieuiſſe in pace tertio Idus Februarij, Cæſidiumq. filium abſque martyrio deceſſiſſe ſexto Idus Aprilis: quibus quidem tum prædicta Acta, tum etiam vetus traditio prædictæ eccleſiæ, & antiqua monumenta contradicunt; quibus conſtat ſanctum Rufinum vna cum Silone & Alexandro apud Reate fuiſſe truncatum capite, tertio Idus Auguſti, Cæſidium autem paſſum eſſe Tranſaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalend. Septembris. Viget ibidem vtriuſque martyris religioſa memoria multis miraculis illuſtrata.

f *Taurini Epiſcopi*] Agit de eodem Vſuardus hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 50. & Vincent. in ſpec. lib. 11. cap. 78. 79. tabulæ præterea eiuſdem eccleſiæ a Demochare deſcriptæ lib. de ſacrif. Miſſæ. To. 1. an. 95. nu. 7.

g *Gaugerici Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ apud Sur. tom. 4. Agit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 594 & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij. Ponitur hic quintus eius ſedis Epiſcopus, qui ſedit annis 39. vt habent tabulæ eius eccleſiæ a Demochare recitatæ. To. 8 an. 615. n. 12.

h *Equitij Abbatis*] De quo ſanctus Gregorius dialog. lib. 1. cap. 4. Hactenus viget religioſus cultus atque clara memoria ſancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidum poſſident nunc domini de Torres; quorum To. 6. an. 594. n. 11. & ſeq.

vnum

vnum in primis Reu. D. Ludouicum Vtr. Signat. S. D.N. Papæ Referendarium, ob eius doctrinam, prudentiam, & pietatem mirifice colo, tantumq. ei tribuo, vt eius iudicij ſtatera hoſce meos labores prius examinari voluērim, quam in hominum conſpectum prodirēt. To. 2. an.
i *Digna.*] De qua vet. monumēta manuſcr. 303. nu.
eccleſiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus. 121.

xiij. G **Pridie Idus Auguſti. Luna.** 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

ASSISII in Vmbria ſanctæ Claræ [a] virginis, primæ plantæ pauperum feminarum Ordinis Minorum, quam vita & miraculis celebrem Alexander IV. in numerum ſanctarum Virginum retulit. Catanæ in Sicilia natalis ſancti Euplij [b] diaconi, ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis: qui cum diutiſſime pro confeſſione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cædente percepit. Auguſtæ Vindelicorum ſanctæ Hilariæ [c] matris beatæ Afræ martyris; quæ cum ad ſepulchrum illius excubaret, ibidem pro fide Chriſti a perſecutoribus igni tradita eſt cum Digna & Euprepia & Eunomia ancillis ſuis. Paſſi ſunt etiam eodem die in præfata vrbe Quiriacus [d], Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria ſanctorum martyrum Macarij [e] & Iuliani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Aniceti [f] Comitis, & Photini eius fratris, cum alijs pluribus ſub Diocletiano Imperatore. Faleriæ in Tuſcia paſſio SS. Graciliani [g], & Feliciſſimæ virginis, quorum pro fidei cōfeſſione ora lapidibus primo contuſa ſunt; dehinc gladio percuſſi, optatam martyrij palmam ſuſceperunt. Eodem die ſanctorum martyrum Porcarij [h] Abbatis monaſterij Lirinenſis, & quingentorum Monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæſi, martyrio coronati ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Euſebij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Herculani [k] Epiſcopi.

A V G V S T I 12.

An. 1253. CLARÆ a.] Extant eius præclariſſima vitæ Acta apud Surium to. 4. iuſſu Alexandri IV. Romani Pontificis ſcripta, qui eam inter Sanctas cenſuit adnumerandam anno Domini milleſimo ducenteſimo quinquageſimoquinto, cum iam ante biennium ex hac vita migraſſet. De eadem Antonin. in tertia par. tit. 24. cap. 6. & nuper pluribus chron. Franciſcanorum, & alij.

b *Euplij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Fuſius to.
& Vſuardus, necnon & Græci in Menologio, 2. an. 303.
vbi fuſius eius Acta referunt, vberius autem nu. 146.
Metaphraſtes eadem die, quę habet Lippom. & ſeq. tom. 7. & Sur. tom. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta ſunt, conſcripta olim a notarijs excepto-

ceptoribus. habemus eadem apud nos in noſtra bibliotheca tomo 10. vit. ſanct. manuſcrip. eſt illorum exordium: Diocletiano nouies & Maximiano octies Conſſ. Plura illic referantur vetuſtatis monuméta: qualia ſunt de lectione diuinorum librorum Imperatorum legibus interdicta, de ſacris codicibus exhibendis ex edicto Diocletiani Imper. de modo quæſtionis habendæ in Chriſtianos, deq. ſententia in eos ex tabella recitata, atque alia eiuſmodi in Chriſtianos adhiberi ſolita. Deſcribimus ea integra in Annal. Eccleſiaſt. Theodorus Papa erexit in honorem ſancti Euplij oratorium Romæ prope portam S. Pauli, vt habet liber de Rom. Pontificibus in Theodoro. Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor. in regiſt. lib. 12. epiſt. 10. ad Felicem Epiſcopum Meſſanen.

To. 2. an. 303. n. 125

c *Hilariæ & ſociarum.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Narratur harum conſtans martyrium in Actis S. Afræ, quorũ ſupra meminimus Nonis Auguſti.

Eodẽ an. 303.

d *Quiriacus & ſoc*] Vſuardus de his etiam, & Petrus in catal. lib 7. cap. 55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

e *Macarij & Iuliani*] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ex quibus ceteri.

To 3. an. 311. n. 12.

f *Aniceti & Photini*] De quibus etiam Græci hac die in Menologio.

Sub Claudio forte Iuniori circ. ann. 270.

g *Gratiliani, aliter Grasiliani, & Feliciſſimæ*] Quoniam apud Vſuardum & nõnullos alios manuſcrip. Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepſit error, vt Falari in Piceno legeretur: nam Falaris eſt ciuitas in Piceno iã pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falarienſes in Piceno ponit Plinius lib. 3. cap. 13. eratq. Falaris ſedes Epiſcopalis, cuius Epiſcopus ſediſſe reperitur in Concilio Romano ſub Martino Papa. At vero non Falari, ſed Faleriæ eſſe legendum, vetera monumenta eccleſiæ ciuitatis Caſtellanæ, vbi horum ſanctorum ſacra corpora aſſeruantur, & digno honore coluntur (poſita ſunt enim in eccleſia cathedrali) nos adeo certiores reddiderunt, vt nullus prorſus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliſcorum meminerunt Ptolomæus, Plinius, Strabo, & alij.

To. 6. an. 451. n. 44 & nu. 47. Vincẽtius Barralis in chronolog. Lirinẽſ. fol. 225. ex cõiectura duos ponit Porcarios vt hũc paſsũ ab an. 730 vel 718.

h *Porcarij Abbatis.*] Legitur huius ac ſociorum martyrium in commentario qui fertur Fauſti nomine; recitat eum Margar in tomo 9. biblioth. ſuæ: ſed alterius potius cuiuſuis auctoris opus, quam Fauſti, eſſe cognoſcitur. In vita ſancti Honorati lib. 3. capit. 20. & 24. hæc habentur: Horum, ſcilicet Porcarij & ſociorum, paſſionis hiſtoria publice in ſancta Dei Eccleſia legitur die natali eorum qui pridie Idus Auguſti celebris habetur. Agitur adhuc etiam de eodem in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, quam recitat Sur. tom. 4. die 27. Auguſti: Porcarius enim Abbas ſanctum Cæſarium monaſticis imbuit diſciplinis.

To. 6. an. 451. n. 13.

i *Euſebij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Vixit temporibus S. Leonis Papæ, quando habita Synodo aduerſus hæreſim Eutychianam nuper Chalcedone a SS. Patribus damnatam, miſit inde Synodicam ad eumdem Pontificem. Scribit de eodem epigramma S. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus, quod incipit: Euſebius Ligurum, &c.

Capreolus cir. an. 363. ſed Ferrar. nõ placet.

k *Herculani Epiſcopi.*] De eo in tabulis eccleſiæ Brixianæ. Meminit eiuſdem Rempertus eius ciuitatis Epiſcopus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

13 Idibus Auguſti. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMÆ beati Hippolyti[a] martyris, qui pro confeſſionis gloria ſub Valeriano Imperatore poſt alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carduetum & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emiſit ſpiritum. Paſſi ſunt etiam eodem die beata Concordia eius nutrix, quæ ante ipſum plumbatis cæſa, migrauit ad Dominum; & alij decem & nouem de domo ſua, qui extra portam Tiburtinam decollati ſunt, & vna cum eo in agro Verano ſepulti. Apud Forum Syllæ natalis

talis ſancti Caſſiani [d] martyris, qui cum adorare idola noluiſſet, vocatis a perſecutore pueris, quibus docendo exoſus factus fuerat, data eſt eis facultas eum perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorem martyrij pœnam dilata morte faciebat. Tuderti ſancti Caſſiani [d] Epiſcopi & martyris ſub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hiſpania ſanctarum [e] Centollæ & Helenæ martyrum. Conſtantinopoli ſancti Maximi [f] monachi, doctrina & zelo Catholicæ veritatis inſignis: qui cum aduerſus Monothelitas ſtrenue decertaret, a Conſtante Imperatore hæretico præciſis manibus ac lingua, in Cherſoneſum relegatus, reddidit ſpiritum. Tunc etiam duo Anaſtaſij eius diſcipuli, alijq; plures diuerſa tormenta & dura exilia ſunt experti. In Germania S. Vuigberti [g] presbyteri & confeſſoris. Pictaui ſanctæ Radegundis [h] Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

To. 2. an. 261. n. 10. HIPPOLYTI *& ſoc.*] De his omnibus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: meminit eiuſdem diei natalis Prudentius hym. 11. Periſteph. his verſibus:

Si bene commemini, colit hunc pulcherrima Roma
Idibus Augusti menſis, vt ipſa vocat.

Narratur horum martyrium in Actis S. Laurentij. Scripſit de S. Hippolyto hymnum idem Prudentius, licet (vt ſuperius diximus) ex tribus Hippolytis vnum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies ſancti Hippolyti, ad quem (vt idem auctor pluribus ſcribit) non tantum Populus Romanus, ſed & adiacentes prouinciæ confluere conſueuerāt. Fuit olim illuſtris memoria S. Hippolyti, quam eodem hymno Prudentius deſcribit: Patebat inde acceſſus ad cęmeterium Cyriacæ, non Calliſti, vt aliqui exiſtimarunt: eſt ibi & baſilica S. Laurentij in agro Verano, a quo non longe poſita erat eccleſia ſancti Hippolyti, cuius antiqua veſtigia inter vineta adhuc extare dicuntur. Habetur prætetea perelegans ſacer hymnus in Breuiar. Toletano inſtitutionis S. Iſidori, quo eiuſdem Hippolyti nobile certamen deſcribitur, & omnia quæ paſſus eſt tormenta adnumerantur, illudq. præcipue, cum ab equis indomitis raptatus atque diſcerptus dicitur ad ſimilitudinem antiquioris Hippolyti Theſei filij, de quo Euripides in Phædra: id enim huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis ſimilitudine, conſimili mortis genere idem dilaniaretur.

Cir. ann. 540. b *Caſſiani.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri qui ſupra. Eius inſigne martyrium Prudentius cecinit ſacro hymno: Mombrit. tomo 1. & Sur. tomo 4. idem ſoluta oratione conſcriptum referunt, quod & nos manuſcr. habemus. ex quibus illud etiam compertum habetur, hunc ipſum Caſſianum fuiſſe Epiſcopum Brixienſem, indeq. pulſum, Romam venturum, Imolæ conſediſſe, ibiq. ludum litterarium aperuiſſe, ac tandem martyrium conſummaſſe. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. cap. 58. At non aſſentior dicentibus hunc ordinatum eſſe Epiſcopum a Fortuniano Epiſcopo Aquileiæ, quem conſtat vixiſſe temporibus Conſtantij Augusti, & ſecta fuiſſe Arianum, vt teſtatur Hierony. de ſcrip. Eccleſiaſt. cap. 97.

c *Eum perimendi.*] Graphijs puerorum confoſſum Caſſianum martyrem, eius Acta teſtantur. Eiuſmodi genus ſupplicij, cum quis graphijs confoderetur, acerbiſſimum exiſtimabatur. de eo habes apud Senecam de clementia ad Neron. libro 1. cap. 14. cum agit de Erixonis equitis Romani populari ſupplicio: de eodemq. mortis genere Sueton. in Caio cap. 28. hæc ait: Cum diſcerpi ſenatorem concupiſſet, ſubornauit qui ingredientem curiam repente hoſtem publicum appellantes inuaderent, graphijſq. confoſſum lacerandum ceteris traderent. Hæc ibi: & paulo ſuperius de alio meminit, ab eodem traditum eſſe pueris verberandum, cap. 27. Teſtatur idē de Galba c. 17. minutiſſimis ictibus fuiſſe excarnificatum. Hæc autem omnia ſimul ob Chriſti glorioſam confeſſionem expertus eſt noſter Caſſianus, vt a pueris & minutiſſimis graphiorum ictibus ſit confoſſus. Non tantum autem ad inferendam tardam necem ſtimuli adhibebantur, ſed etiam in quæſtionibus ad extorquendam veritatem: vnde Porcia ad Brutum virum ſuum hæc in-

ter

ter alia: Neque enim adeo mul ebri ſum natura, vt me ad efferendum arcanum vel flamma, vel flagra, vel ſtimuli adigere poſſint. Hęc apud Dionem lib. 44. At de huius cruciamenti genere ſuperius dictum eſt die 3. Maij. c.

To. 2. an. 303. nu. 121.

d *Caſſiani Epiſcopi.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Tudertina, quorum eſt exordium proœmij: Hortaris me, venerande Pater Baſſiane, &c. Paſſus habetur in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

e *Centolla & Helena.*] Pluribus de his agitur in Breuiar. Burg. De his Vaſæus in chronic. Hiſpan. ex Ioan. Maldonado, Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. vbi agitur etiam de tranſlatione earum ſub Alfonſo Decimo facta.

To. 8. an. 640. n. 5. ſeq. & an. 649. nu. 6. & eiuſq. res geſtæ & obitus an. 656. & 657. fuſius.

f *Maximi & ſoc.*] Agunt de Maximo Græci pluribus in Menologio: de eo item in Actis S. Martini Papæ & mart. in hiſtor. Miſcel. ex Theophane anno 8. & 9. Heraclij Imper. Cedren. anno 16 Conſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. Multo his plura ex Actis Synodicis de eodem ſcripſimus in Annal. Eccleſ. Extant eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorum monumenta nondum Latine edita in bibliotheca Sfortiana.

To. 8. an. 695. nu. 1. obit' an. 697. n. 11.

g *Vuigberti.*] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit; eſt primus ordine inter varios tomo ſeptimo colum. 473.

To. 7. an. 527. n. 92. & a. 559. nu. 3. & an. 566. n. 43. & ſeq.

h *Radegundis.*] Beda de eadem hac die. Huius egregia facta vno libro ſcripſit Venantius Fortunatus, altero vero Bandomina monialis: habet vtrumque Sur. tom. 4. hac die, & Mombrit. to. 2. in vit. ſanct. Gregor. Turonen. Epiſc. qui eius temporibus vixit, eamq. ſepulturæ mandauit, plura de ea teſtata reliquit lib. 9. hiſt. Franc. cap. 2. & cap. 39. recenſetque epiſtolam Epiſcoporum ad eam ſcriptam. De eius miraculis in libro de glor. cōfeſſor. c. 106. Multa prætetea de ea Fortunatus ſcripſit carmin. lib. 8. in cuius exordio eius mirificas canit laudes de eadem lib. 11. Fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamq præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanum Pariſienſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando:

Hinc retinet mater, me vocat inde pater:
Dulcis vterq; mihi, vero amplectente, cohæſe.
Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebertus in chron. anno Domini 557. Vincentius in ſpec. lib. 21 c. 79. 80. & 85. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedict. lib. 3. cap. 30. & alij plures de ea ſcripſerunt. Migrauit ex hac vita (vt ex Greg. Turonen. colligitur lib 9 cap. 2) anno Domini 590. ipſe eſt annus 12. Childeberti Regis Franc.

14 Decimonono Kal. Septembr. Luna. B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VIGILIA[a] Aſſumptionis B. MARIAE Virginis. Romæ natalis beati Euſebij[b] presbyteri, qui a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuæ incluſus, ibiq. menſes ſeptem in oratione conſtanter perſeuerans, dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti via Appia ſepelierunt. In Illyrico ſancti Vrſicij[c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide Præſide, poſt multa & diuerſa tormenta, pro Chriſti nomine gladio cæſus eſt. In Africa S. Demetrij[d] martyris. Apameæ in Syria ſancti Marcelli[e] Epiſcopi & martyris; qui cum Iouis delubrum diruiſſet, a furentibus Gentilibus occiſus eſt. Tuderti ſancti Calliſti[f] Epiſcopi & martyris. In Aegina inſula ſanctæ Athanaſiæ[g] viduæ, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

VIGILIA *Aſſumptionis* a.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ea Ordo Roman. Amalar. In Antiphonar. ca. 62. Microlog. de obſer. Eccleſ. cap. 48. & alij qui ſcripſerunt de diuinis offic. Habemus ſermonem manuſcript. in tom 1. vit. Sanct. qui alicubi ea die legi conſueuit in eccleſia. incipit: Felix puerperium, &c.

To. 3. An. 357. n. 45. b *Euſebij*.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recētiores. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. habemus eadem manuſcript. Eſt Romæ vetus Titulus S. Euſebij, cuius mentio habetur in Concilio primo Romæ habito ſub Symacho Papa. Aſſeruantur illic veneranda corpora SS. Euſebij, Oroſij, atque Paulini, multæque aliorum martyrum reliquiæ, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta declarant. Eamdem eccleſiam Zacharias Papa vetuſtate collapſam reſtituendam curauit; hæcq. tam inſcriptiones in marmore inciſæ, quam etiam liber de Roman. Pontificibus teſtantur.

To. 3. An. 308. n. 27. c *Vrſicij*.] Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiuſque martyrij Acta ibidem referunt.

d *Demetrij*.] De quo in vet. Rom. Martyrolog. cui adſtipulantur manuſcript. & alij.

e *Marcelli Epiſcopi*.] De eodē hac die Græci in Menologio. Eius Acta deſcribit Sozomen. hiſtor. lib. 7. cap. 15. Theodoret. lib. 5. cap. 21. Nicephorus lib. 12. cap. 25. 26. Caſſiodorus in Tripart. & alij. Paſſus eſt Gentilium factione anno vndecimo Theodoſij Imperatoris ea de cauſa, quod delubrum illud famoſiſſimum Iouis Apameæ, diuino fultus præſidio, eſt demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habentur, quæ deſiderantur in prædictis hiſtoricis, vt de munere præfecturæ qua idem functus eſt ante Epiſcopatum, & alia. To. 2. An. 132. nu 4. To 4. An. 389. nu. 106.

f *Calliſti Epiſcopi*.] De quo vet. monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. Obijt an. 528. offic. Eccl. Tudert.

g *Athanaſia*.] Agūt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripſit Metapthaſtes, quæ Surius retulit in to. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de ſancto Ioānicio, qui ea quæ de ipſa eſſent futura præuidit, colligi poteſt, eam vixiſſe circa tempora Michaelis & Thodoræ Auguſtorum. Alia fuit eiuſdem nominis clariſſima femina, quæ Conſtantinopoli vixit cum ſancta Matrona; de qua plura in Actis eiuſdem Matronæ apud Lippom. tom. 5. Itemq. eiuſdem nominis alia, de qua inferius ad ſeptimum Idus Octobris. Circa an. 850.

x. G Decimooctauo Kal. Septembr. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

ASSVMPTIO [a] ſanctiſſimæ Dei Genitricis Virginis MARIÆ. Romæ via Appia ſancti Tharſicij [b] acolythi, quem Pagani cum inueniſſent corporis Chriſti Sacramenta [c] portantem, cœperunt diſquirere quid gereret: at ille indignum iudicans porcis prodere margaritas, tamdiu ab illis mactatus eſt fuſtibus & lapidibus, donec exhalaret ſpiritum: & reuoluto eius corpore ſacrilegi diſcuſſores, nihil Sacramentorum Chriſti in manibus, aut in veſtibus inuenerunt: Chriſtiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœmeterio Calliſti honorifice ſepelierunt. Tagaſte in Africa S. Alipij [d] Epiſcopi, qui beati Auguſtini olim diſcipulus, poſtea in conuerſione ſocius, in munere paſtorali collega, & in certaminibus aduerſus hæreticos commilito

ſtre-

ſtrenuus, ac demum in cœleſti gloria conſors fuit. Sueſſione in Galliis ſancti Arnulphi Epiſcopi & confeſſoris.

A V G V S T I 15.

To. 1. an. 48. n. 4. & ſeq.

Assumptio *Sanctiſſimæ Dei Genitricis* MARIÆ a.] De eadem celeberrima ſolemnitate non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. conſtit. Emmanuel Imp. Mentio habetur de eadem in prædictis actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actum eſt. In Sacramentario ſancti Gregorij habetur de eadem ſolemnitate præfatio: agitur de eadẽ in Ordin. Rom. in Concil. Magunt. ſub Carolo Magno canon 36. alijſque monumentis, quæ ſcripta ſunt de diuinis officijs. Antiquitus celebrari conſueuiſſe, Romæ præſertim, feſtiuitatem Aſſumptionis Dei Genitricis MARIÆ, argumento eſt, quod Nicolaus Papa ſcribens ad conſulta Bulgarorum cap. 4. dum commemorat ieiunia antiquitus ſeruari ſolita a Sancta Romana Eccleſia, recenſet inter ea ieiunium celebrari conſuetum ante ſolemnitatẽ Aſſumptionis Beatæ MARIÆ Virginis, eſt ſermo S. Athanaſij nomine, quo præclara quidem & mirifica de Dei Genitricis Aſſumptione ſcribuntur: meritoque ea die in Eccleſia legendus ponitur. Verum ille ſermo non in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quam Athanaſij eſſe puto: nam dogma Neſtorij auctor inſectatur. Feruntur item duo alij ſermones nomine S. Auguſtini; quos, vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appendice collocauit. Rurſus autem extat ſermo titulo Sancti Hieronymi ad Paulam & Euſtochium ſcriptus: quem nonnulli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idem Sanctus Hieronymus meminit in libro de ſcrip. Eccleſiaſticis: ſed neutrius puto: quin potius conſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa vel poſt tempora Concilij Epheſini, & Chalcedonenſis: multum enim verſatur in deſtruendis Neſtorij atque Eutychetis dogmatibus: quæ quidem longe poſt tempora Hieronymi atque Sophronij in Eccleſiã irrepſerunt. Quod autem ſcribit Nicephorus lib. 17. capit. 28. eiuſmodi ſolemnitatem edicto Mauritij Imperatoris ſtatutam; ſic accipias, vt eam antea ab Eccleſia inſtitutam, ipſe in Oriente, ſanctione edita, promulgarit. Sanctus Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epiſt. 174. non aliunde, quam a ſancta Dei eccleſia hanc ſolemnitatem a ſe accepiſſe teſtatur: in Galliis vero circa tempora Caroli Magni receptam eſſe apparet: nam in lib. 1. Capitul. Reg. Franc. ca. 163. quo agitur de ferijs, hæc ſcribuntur in fine: De Aſſumptione S. MARIÆ interrogandum relinquimus. hæc ibi. Libro autem 2. c. 35. & l. 6. c. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter ceteras recenſetur; ſicut & in Cõcil. 1. Mogunt. c. 36. Extant de eadem celebritate plures Græcorum ſermones, Ioan. Dam. Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, & aliorũ; ex Latinis autem S. Bernardi, Abſalonis Abbatis, Petri Damiani, Honorij Auguſtodunẽſis, Authperti Abbatis Caſſinen. Pandulphi Capuani mon. Caſſinen. Greg. Epiſcopi Tarracinæ, & S. Brunonis Epiſcopi Signini, vt teſtatur Petrus diacon. mon. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus. Extant de eadem Guerrici Abbatis Igniacen. ſermones quatuor. Dicta eſt eadem ſolemnitas ob eius excellentiam, Dies Dominę; ſic etenim & Hunni eamdem appellare conſueuerunt, vt ſcribit Carthuitius in vit. Stephani Regis, qui ampliſſimam baſilicam in honorẽ eiuſdem ſolemnitatis erexit. Quod autem ſpectat ad hiſtoriam de Aſſumptione Dei Genitricis; ne quid præteriſſe videamur, ſcire debemus, improbatam fuiſſe ab Eccleſia Catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum aſſerentium Beatam Virginem diuinæ fuiſſe naturę, protſuſque mortis expertẽ, vt de his ſcribit S. Epiph. in Panar. hæreſ. 78. & 79. Humanæ autem tantum eam naturæ fuiſſe, ſed auctam multis immenſiſq. prerogatiuis, Catholica Eccleſia profitetur. idq; cum omnes Orthodoxi antiqui Patres, tum inter eos idem ſanctus Epiphan. aduerſus prædictos agens, pluribus comprobat; tamẽ de eius obitu non audet certi aliquid definire, cum ait: Non autem omnino definio hoc, & non dico quod immortalis manſit, ſed neque affirmo an mortua ſit. Rurſus fuit quorumdam opinio dicentium eam martyrio vitam finiſſe. His aduerſatur auctor, qui dicitur Iſidorus, lib. de vit. & obit. Sanct. cap. 68. & alij poſt eum. Supradictæ autem omnes opiniones ab Eccleſia Dei reijciuntur: quæ catholice profitetur, eamdem, vt hominẽ, naturali exitu vita functam. Rei autẽ geſtæ hiſtoria, quæ inſcribitur de tranſitu Virginis, a Gelaſio connumeratur inter apocrypha, diſt. 15. cap. ſancta Romana. Putatur illa eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reijcit in retract. A poſt. c. 8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſius Areopag. de diuin. nom. cap. 3. Greg. Turon. de glor. mart. lib. 1. cap 4. & 9. Plura item refert Nicephorus lib. 2. c. 22. & lib. 15. cap. 14. eaq. ex maiorum traditione a Iuuenale Epiſcopo Hieroſolymitano cõſcripta; Ioannes Damaſcenus, Metaphraſtes.

ſtes, Glycas, & alij fere eadem. Quid autem de his ſenſerint maiores (vt prætereamus apocryphum illud ſancti Hieronymi nomine conſcriptum) Vſuardus & Ado, cum hac die celebrari dicant Dei Genitricis dormitionem, de Eccleſiæ iudicio verba hæc ſubdunt: Plus elegit ſobrietas Eccleſiæ cum pietate neſcire, quam aliquid friuolum & apocryphum inde tenendo docere. Hæc illi. Porro Dei Eccleſia in eam partem propenſior videtur, vt vna cum carne aſſumpta ſit in cœlum: nam in huius diei celebritate illas ſanctorum Patrum homilias legendas tradidit, quibus eadem de eius Aſſumptione firmantur: quæ quidem ſententia cum plurimorum Theologorum auctoritate, tum etiam communi conſenſu fidelium iam recepta videtur. Quonam autẽ tempore ſanctiſſima Dei Genitrix ex hac vita migrarit, diuerſæ feruntur ſententiæ. Euſebius in primis eius ex hac vita tranſitum ponit anno a Chriſto Domino quadrageſimooctauo, aitque: MARIA Virgo IESV Chriſti mater ad filium ad cælum aſſumitur, vt quidam fuiſſe ſibi reuelatum ſcribunt. Hæc ille. Rurſus autem ex alia quadam reuelatione ſcribit S. Antoninus in 3. parte tit. 19. cap. 11. In fine, poſt annum elapſum ab Aſcenſione filij, & tot dies, quo intercurrunt ab eo tẽpore vſque ad decimamquintam Auguſti, eam eſſe defunctam, ac demum poſt alios quadraginta dies ab eius obitu aſſumptã eſſe in cælum nono Kal. Octobris. Ex hac ſententia addita videntur ad Martyrologium Bedæ, ea die, hæc verba: Secunda Aſſumptio S. Virginis MARIÆ. De eadem hæc Belethus cap. 147. Mulier, inquit, quædam religioſiſſima, appellata Eliſabeth, quæ nunc etiam in viuis eſt, habitat in finibus Saxoniæ: ait lib. 4. c. 1. ſibi reuelatum, quod circiter dies quadraginta aſſumptum fuerit corpus poſt aſſumptionem animæ; de qua re opuſculum quoddam compoſuit, ſed non eſt in Romana Eccleſia comprobatum, &c. Ex hac itaque aut ſimili reuelatione alicui placuit ad Bedam adijcere ſecundam Aſſumptionem eiuſdem Virginis MARIÆ. Antoninus autem dum de his agit, dicit eam fuiſſe S. Eliſabeth filiã Regis Hungariæ vxorem quondam Lanthgrauij, quam Gregorius IX. retulit inter Sanctas; cuius tandem de ea re ſententiam minus probari teſtatur, aitque: Nec propterea detrahimus ſanctitati eius; quia non ſemper, quæ ſancti viderunt in ſpiritu, eadem vt Prophetæ viderunt, ſed iuxta ſuas mente conceptas imaginationes. Hæc ille. ac de his ſatis modo, ſed locupletius in Annalibus.

b *Tarſicij.*] De quo etiam hac die Beda, V-
To. 2. an. ſuardus, Ado, & alij, ijdemq. omnes ex Actis
260. nu. 5. S. Stephani Papæ & martyris, in quibus eius certamen deſcribitur.

c *Sacramenta portantem.*] Non eſt quod mireris, cum audis acolythum Chriſti corporis ſacramenta portantem; olim etenim, ingruentibus in Chriſtianos perſecutionibus, laicis etiam domum ferre Euchariſtiam, certis diebus ſumendam (quod non eſſet liberum, cum vellent ad eccleſiam conuenire; ac ſynaxim celebrare) permiſſum erat. Id habes ex Tertulliano libro 1. ad vxorem, Cyprian. lib. de lapſis, Clemen. Alexand. lib. 1. Stromat. atque alijs. Quod autem magis mireris illud eſt; quod, reddita pace Eccleſiæ, ſub Chriſtianis atque Orthodoxis Imp. idem vſus diuturnus aliquandiu permanſit. Habes de his complura exempla, vt ex Gregor. Nazian. oratione in laudem Gorgoniæ, Hieron. apolog. pro libris aduerſus Iouin. ad Pammachium, cum ait: Quod in eccleſia non licet, nec domi licet. Ambroſius in orat. in funere fratris Satyri: ante hos S. Baſilius eadem ſcribit ad Cæſaream Patriciam de perceptione ſacramentorum, his verbis: Tempore perſecutionis cogi quempiam, abſente ſacerdote aut miniſtro, communionem ſua manu ſumere, minime abſurdum eſſe, ſuperuacuum eſt oſtendere, cum eius rei etiam longa conſuetudo rebus ipſis fidem faciat. Nam omnes qui per ſolitudines monaſticam vitam agunt, vbi non adeſt ſacerdos, cum domi cõmunionem habeant, per ſeipſos accipiunt, &c. Hanc epiſtolam e bibliotheca Cardin. Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius, Græcis facultatibus egregie excultus, in Latinum tranſtulit, eiuſdemq. mihi copiam fecit, quam poſtea a Cuthberto Tonſtallo in priori libro de veritate corporis & ſanguinis Domini Græce Latineq. ſimul editam reperi. Sed ne impoſturam credas; habes eamdem citatam, & ex ea fragmentum recitatum ab Anaſtaſio Nicæno in libris quæſtionum; licet pro Cæſarea, habeat Cæſarium. Suppetunt de eadem re complura alia exempla in Prato ſpirituali, quibus proditur, perſeueraſſe eumdem vſum etiam temporibus Zenonis, Anaſtaſij, ac Iuſtini Impp. quibus temporibus, cum Hormiſda Papa Romanæ præſideret Eccleſiæ, in Occidente celebrata eſt Synodus Cæſarauguſtana, in qua ea conſuetudo antiquata habetur his verbis: Euchariſtiæ gratiam ſi quis probatur acceptam non conſumpſiſſe in eccleſia, anáthema ſit in perpetuum. At in Oriente vſum illum ſumendi manibus Euchariſtiam diutius perſeueraſſe, ſatis liquet ex canone 102. ſextæ Synodi in Trullo habitæ: ibi & de manuum compoſitione, ſecundum ea quę habet Cyrillus in myſtagog. quinta in fine. de eiuſdem ritus vſu in Eccleſia Occidentali, inter alios fidem facit etiam S. Auguſtinus ſermo. 252. de temp. dum ait: Omnes viri quando communicare deſiderant, lauant manus ſuas, & omnes mulieres nitida exhibent linteamina, vbi corpus Chriſti accipiant. Hæc Auguſtinus. Porro ob eam cauſam illud ipſum linteamen maiores noſtri, Dominicalem dicebant; de quo in Concilio Antiſiodorenſi capite

pite 42. hæc leguntur: Vt vnaquæque mulier, quando communicat, Dominicalem ſuam habeat; quod ſi non habuerit, vſque in alium diem Dominicum non communicet. Hinc eſt, quod & ſuperius canon. 36. hæc habet: Non liceat mulieri nuda manu Euchariſtiam ſumere. Et canone 38. Non liceat mulieri manum ſuam ad pallas Dominicas mittere. Ex his igitur videmus, etſi viris, feminis tamen inconceſſum, nuda manu Euchariſtiam ſumere, ſed tantum velamine.

To. 4. An. d *Alipij Epiſcopi.*] De eo ſanctus Augusti-
385. nu. 2. nus frequentiſſime, vt lib. confeſſ. 6. cap. 7. &
& ſeq. & ſequentibus, libro 9. cap. 4. 5. de ciuitate
to. 5. an. Dei lib. 22. cap. 8. epiſt. 67. 224. 225. & 241.
409. n. 16. De eodem S. Hieronym. ad Auguſtin. epiſt.
& ſeq. ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolanus apud Auguſt. epiſt. 24. 33. 35. & 36. Interfuit cum ceteris Africanis Epiſcopis Concilio Mileuitano, quod (vt ſuperius diximus) Mileui in Numidia eſt celebratum aduerſus emergentem Pelagij hæreſim: alijs etiam Concilijs Carthaginenſibus præſto fuit, functusq. eſt legatione Romam ad Bonifacium Papam, a quo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ſcribit idem Auguſtin. lib. contra duas epiſt. Pelagij cap. 1. & ad Quodvultdeum epiſt. 4. tomo 6. circa princip.

e *Arnulphi Epiſcopi.*] Scripſit eius vitam To. 11. A.
Liſiardus eius ſucceſſor, quam habet Surius 1080. nu.
tomo 4. De eodem Sigebert. in chron. anno 67. obitus
Domini 1087. Trithemius de viris illuſtri- an. 1087.
bus ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 326. nu. 21.
& Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. Exceſſit ex humanis anno Domini milleſimo octogeſimoſeptimo.

16 Decimoſeptimo Kal. Septemb. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21				

CRACOVIÆ in Polonia ſancti Hyacinthi [a] confeſſoris, ordinis Prædicatorum, quem Clemens Papa Octauus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſancti Titi [b] diaconi, qui Vrbe a Gothis occupata, pecunias pauperibus diſtribuens, a tribuno barbaro iuſſus eſt occidi. Nicææ in Bithynia ſancti Diomedis [c] medici, qui in perſecutione Diocletiani pro Chriſti fide gladio cæſus, martyrium compleuit. Item ſanctorum trigintatrium [d] Martyrum. Ferentini in Hernicis ſancti Ambroſij [e] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouiſſime per ignem illæſus tranſiens, demerſus in aquam, eductus eſt in refrigerium. Mediolani depoſitio ſancti Simpliciani [f] Epiſcopi, ſanctorum Ambroſij & Auguſtini teſtimonio celebris. Antiſiodori ſancti Eleutherij [g] Epiſcopi. Nicomediæ ſancti [h] Arſacij confeſſoris, qui ſub Licinio perſecutore militia relicta, ſolitariam vitam ducens, tantis virtutibus claruit, vt & dæmones expuliſſe, & ingentem draconem orando intereniſſe legatur: denique futuram ciuitatis cladem prænuncians, in oratione ſpiritum Deo reddidit. In Gallia Narbonenſi apud Montem Peſſulanum depoſitio beati Rocchi [i] confeſſoris, qui multas Italiæ vrbes a morbo epidimiæ ſigno Crucis liberauit: cuius corpus Ve-

netias poſtea tranſlatum fuit. Romæ ſanctæ Serenæ [k] vxoris quondam Diocletiani Auguſti.

AVGVSTI 16.

Obijt A. 1257. HYACINTHI a.] Extat in archiuo Cracouienſis eccleſiæ vetus liber de Beati Hyacinthi vita & miraculis a F. Stanislao lectore Cracouienſi ordinis Prædicatorum, ante annos fere 260. conſcriptus. De eodem agunt chron. & hiſtoriæ Polonorum, Hatthmanus Schedel artis medicæ doctor in comment. de Sarmatia, dum agit de Cracouia, Martinus Cromer. lib. 7. & 9. de orig. & reb. geſt. Polonorum, Leander Albertus lib. 5. de viris illuſt. ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Caſtel. in hiſt. ſancti Dominici lib. 1. cap. 48. & alij, qui chronic. & de viris ſanctis eiuſdem ordinis ſcripſerunt. Demum R. F. Seuerinus Cracouienſis, ſacræ Theologiæ magiſter ex eodem ordine, libellum edidit de vita, miraculis, & actis canonizationis eiuſdem Sancti. Deceſſit S. Hyacinthus ex hac vita anno Domini 1257. die 15. Auguſti, ſanctitate ac miraculis clarus. Eum S. D. N. Clemens VIII. Pontif. Max. anno Domini 1594. Pontificatus ſui tertio, 15. Kal. Maias Romæ in Vaticana baſilica ſolemni ritu Sanctorum catalogo adſcripſit, eiuſq. feſtum decimaſexta Auguſti die annis ſingulis in Eccleſia Catholica celebrari ſtatuit: de qua re Pontificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datum, cuius initium eſt: Benedictus Pater miſericordiarum.

To. 5. An. 426. n. 25. b *Titi diaconi*] Agit de eodem S. Proſper in chronic. Theodoſio duodecimum & Valentiniano ſecundum Conſulibus, quo anno trucidatus eſt a Gothis Arianis.

To. 3. An. 311. n. 18. c *Diomedis.*] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio, vbi & martyrium eius deſcribitur. Cedren. in compen. in Baſilio Imperatore hæc ait: Baſilius porro celeberrimum in martyrum numero Diomedem pretioſiſſimis & ſplendidis donarijs & prædijs amplos habentibus redditus locupletauit, atque exornauit. Hæc ille. Vſuardus tam de Diomede quam ſocijs agit quarto Idus Iunij.

d *Trigintatrium Martyrum.*] De ijſdem hac die Græci in Menologio, igniq. abſumptos ferunt.

To. 2. An. 303. nu. 119. e *Ambroſij centurionis.*] Huius Acta manuſcripta ab eccleſia Ferentinate accepimus, quorum eſt exordium: Cum omnipotentis Dei clementia, &c.

To. 4. An. 375. n. 23. An. 385. nu. 2. f *Simpliciani Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanen. Scribit de eo Paulinus in vita ſancti Ambroſij, Auguſtin. lib. 8. confeſſ. cap. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in Concilio 3. Carthaginen. cap. 48. Extant ad eumdem ſancti Ambroſij complures epiſtolæ. Ad eum ſanctus Auguſtinus inſcripſit duos libros de diuerſ. quæſtionib. quorum meminit in Retract. lib. 2. cap. 1. & de prædeſt. Sanct. lib. 1. cap. 4. Scripſit ad eumdem S. Vigilius Epiſcopus Tridentinus libellum de Martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: To. 5. An. 397. n. 41. & 44. 52. & 66. & an. 400. n. 2. & ſeq.

Ambroſius linquens viduata, &c.

To. 7. An. 552. n. 27. g *Eleutherij Epiſcopi.*] Interfuiſſe hic reperitur Concilijs Aurelianenſibus 2. 3. 4. & 5. numeraturq. eius ſedis Epiſcopus decimuſſextus: ſedit annos 28. menſes 8. dies 9. temporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ.

To. 3. An. 316. n. 35. & an. 324. nu. 101. & ann. 358. nu. 5. h *Arſacij.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, qui tamen Vrſacium vocant: ſed Græci, qui eius res geſtas deſcribunt, dicunt Arſacium, vt Sozomenus hiſtor. lib. 4. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 38. Vixit autem temporibus Iuliani Apoſtatæ Arſacius alter Rex Armeniæ Chriſtianus, in quem ob odium in Chriſtum idem impius Imperator ſe illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozomen. lib. 6. cap. 1. & Ammianus Marcellinus frequenter meminit.

Obijt A. 1237. i *Rocchi.*] Huius res geſtæ ſcriptæ ſunt a Franciſco Diedo, & Petro Pino; habetq. eiuſdem Acta Claud. de Rota in Leg. ſanct. capite 191. Petrus in catal. appendice cap. 15. De eodem Crantz. in Metrop. Saxon. lib. 9. cap. 25. Scribit idem Died. eum obijſſe diem anno Domini 1237. anno autem 1414. innotuiſſe Patribus Concilij Conſtantienſis, quorum decreto ad propulſandam ingruentem luem eidem honores ſanctis debiti ſunt impenſi: nam & ſolemni pompa eius imaginem, omni comitante populo, per vrbem detulerunt: quo facto, illa peſtis mox euanuit. Inde vero exemplum ſumptum eſt, vt vbique locorum eius venerandæ imagines, altaria, ſacella, ac denique templa erecta fuerint. Tranſlatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485.

To. 2. An. 295. nu. 2. & ſeq. x *Serenæ.*] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in Actis ſanctæ Suſannæ martyris, itemq. in rebus geſtis ſancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum Actis, licet penes ſcriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res geſtæ remanſerint obſcuriſſimæ, deperditis illorum commentarijs, qui eas exacte fuerant proſecuti.

Sexto

17 Sextodecimo Kal. Septemb. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] ſancti Laurentij martyris. Carthagine in Africa ſanctorum martyrum Liberati [b] Abbatis, Bonifacij diaconi, Serui & Ruſtici ſubdiaconorum, Rogati & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſſione Catholicæ fidei, & vnici baptiſmatis defenſione varijs & inauditis ſupplicijs exagitati, demum ſuper ligna, quibus concremandi erant, clauis confixi, cum ignis ſæpius accenſus fuiſſet, ac diuinitus ſemper extinctus, eius iuſſu remorum vectibus percuſſi, & comminutis cerebris enecati, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronante Domino, perfecerunt. Cæſaræ in Cappadocia natalis S. Mamantis [c] martyris, qui a pueritia ad ſenectutem vſque longum martyrium duxit, & tandem imperante Aureliano, ſub Alexandro Præſide illud feliciter conſummauit: quem ſancti Patres Baſilius & Gregorius Nazianzenus ſummis laudibus celebrarunt. In Achaia ſancti Myronis presbyteri & martyris, qui ſub Decio Imperatore & Antipatre Præſide poſt multa tormenta Cyzici capite truncatus eſt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Stratonis [e], Philippi, & Eutychiani, qui damnati ad beſtias, & nihil læſi, per ignem martyrium conſummarunt. Ptolemaide in Palæſtina ſanctorum martyrum Pauli [f], & Iulianæ ſororis eius, qui ſub Valeriano paſſi ſunt. Interamnæ ſancti Anaſtaſij [g] Epiſcopi & confeſſoris.

A V G V S T I 17.

OCTAVA *S. Laurentij* a.] De eadem Beda, ac ceteri omnes. Radulph. de obſeruat. can. cap. 19. adnumerat eam inter maiores Octauas.

To. 6. an. 484. nu. 100. b *Liberati & ſoc.*] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cum ibi paſſi legantur ſexto Non. Iulij, hac tamen die de his prædicti omnes agunt, fortaſſe ob factam ea die translationem.

c *Mamantis.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad quart. Non. Septembr. Erat olim Romæ celebris huius martyris memoria; in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimamquintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodem egregia homilia ſancti Baſilij; agit & de eo S. Gregorius Nazianzenus in oratione in Nouam Domi- To. 2. an. 275. nu. 8.

nicam, In fine; vbi de eodem Niceta plura in ſchol. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ refert Lippomanus tomo 6. & Surius tomo 4. Conſueuit celebrari in Oriente eiuſmodi ſolemnitas vigilijs præcedentibus, vt ex Actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus & Iulianus, Conſtantij Imperatoris nepotes, ſeorſum quiſque ſuum conati ſunt templum erigere; ſed Iuliani, qui ſimulate agebat, fruſtratum eſt opus, Galli autem perfectum finem conſecutum eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiuſdem Sancti perilluſtri baſilica Conſtantinopoli erecta agit Nicephorus lib. 18. c. 41. De ponte ad S. Mamantem, vide Suidam in hiſt. De reliquijs eius Hieroſolymis poſitis cōſule Fortunatum in Actis S. Radegundis lib. 2. vbi de eius digito in Gallias tranſlato.

d *Myronis.*] De quo Græci in Menologio hac die, vbi pluribus martyrij eius Acta deſcribuntur. To. 2. an. 254. n. 26.

e *Stratonis & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die. Beda autē ſupra xviij. Kal. Septēb.

f *Pauli & Iulianæ.*] Græci itidem de his in Menologio. Acta autem eorum fuſius deſcripſit Metaphraſtes; quæ extant apud Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 4. To. 2. an. 275. n. 11.

g *Anaſtaſij Epiſcopi.*] De quo tabulæ, ac vetera monumenta eius eccleſiæ. Floruit cir. a. 550. monum. eccl. Interanm.

vij. F Quintodecimo Kal. Septemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

PRÆNESTE natalis ſancti Agapiti[a] martyris, qui cum eſſet annorum quindecim, & amore Chriſti ferueret, iuſſu Aureliani Imperatoris tentus eſt, ac primo neruis crudis diutiſſime cæſus, deinde ſub Antiocho Præfecto grauiora ſupplicia paſſus; exinde cum ex præcepto Imperatoris leonibus obijceretur, & minime læſus eſſet, gladio miniſtrorum coronandus percutitur. Romæ beatorum Ioannis[b] & Criſpi presbyterorum, qui in perſecutione Diocletiani multa ſanctorum corpora officioſiſſime ſepelierunt, quorum meritis & ipſi poſtmodum ſociati, gaudia vitæ æternæ meruerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Hermæ[c], Serapionis, & Polyæni, qui per anguſta, ſaxoſa, & aſpera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico ſanctorum martyrum Flori[d] & Lauri artis lapicidinæ, qui, conſumptis martyrio eorum magiſtris Proculo & Maximo, ſub Licione Præſide poſt multa tormenta in profundum puteum ſunt demerſi. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Leonis[e] & Iulianæ. Metis in Gallia ſancti Firmini[f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ via Lauicana ſanctæ Helenæ[g] matris Conſtantini Magni, pijſſimi Imperatoris, qui primus Eccleſiæ tuendæ atque amplificandæ exemplum ceteris Principibus præbuit.

AVGVSTI.

To.2.An. 275.n. 5. AGAPITI a.] De quo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Recitat eius Acta Mombrit.tom.1.ſed admodum deprauata; Petrus itē in catal. lib.7. cap.74. Celebris eſt ipſius memoria Preneſte, vbi ſacræ eiuſdem reliquiæ aſſeruantur.

To. 2. A. 302. nu. 116. & an. 303. nu. 114. b *Ioannis & Criſpi.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra, necnon Petrus in catal. lib.7. cap.75.

c *Herma & ſoc.*] De ijſdem agunt etiam Græci hac die in Menolog. vbi ijdem eorum paſſionis Acta breui compendio referunt.

d *Flori & Lauri.*] Græci itidem de his agūt hac die in Menologio, & genus martyrij deſcribunt, quod paſſi ſunt.

e *Leonis & Iuliana.*] De quibus ijdem qui ſupra in eodem Menologio.

To. 6. A. 506.nu.3. f *Firmini Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuard. Legitur Firminus Epiſcopus inter alios Epiſcopos qui interfuerunt Concilio Agathenſi in Gallijs celebrato anno Domini quingenteſimo ſexto. Fuit hic vndecimus eius ſedis Epiſcopus, vt produnt tabulæ eccleſiæ Metenſis, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrif. Miſſæ.

To.3. plura præcipue & A. 306.n.12. & ſeq. To. 3. A. 326.n.39. & 59. & ſeq. g *Helena.*] De eadem hac die Vſuardus, & Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. Græci autem ad 12. Kal. Iulij. Scribunt eius res geſtas Euſebius in vita Conſtantini lib. 3. c. 41. 42. & ſeq. Rufin. hiſt. lib. 1. cap. 7. 8. Seuer. hiſt. lib. 2. Paulinus epiſt. 11. ad Seuerum, Ambroſ. in oratione dicta in funere Theodoſij: de ea item in Actis S. Silueſtri in Concilio Romano ſub Silueſtro can. 20. & in libello de munif. Conſtant. Ex Græcis autem hiſtoricis poſt Euſebium ſcribit Socrates lib. 1. cap. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephorus lib. 8. cap. 31. & alij recentiores. Romæ eam obijſſe diem, ibiq. ſepulchro conditam, tradit Niceph. lib. 8. cap. 3. & libellus ſupra citatus de munif. Conſtant. necnon & Suidas in hiſtoricis in verbo Veſtales. De reliquiarum eius tranſlatione agit Sigebertus in chron. anno 849. Viget nobilis memoria S. Helenæ Romæ in Atrio Seſſoriano in baſilica dicta S. Crucis, quam conſtat olim appellatam eſſe baſilicam Helenianam, vt apparet ex Actis Sixti Papæ III. quibus agitur de damnatione Baſſi Exconſulis. Aliæ fere de ea innumeræ memoriæ erant, vt Conſtantinopoli, de qua in Authentic. vt determin. fit num. cler. coll. 1. tit. 3. Itemq. Pontus Polemaicus, ſic dictus a Polemone Rege, qui (vt colligitur ex Tacito lib. 2.) vixit temporibus Auguſti & ſucceſſorum Imperatorum, Helenopontus ab Helena matre Conſtantini meruit appellari, vt nouella conſtit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. Erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus: de his ſiquidem vberius egimus in Annal. Eccleſ. vbi de eadem, quod Britanna fuerit, & non Græca, aduerſus Græcorum aſſertiones pluribus diſſeruimus.

19 Quartodecimo kalen. Septemb. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

ROMÆ ſancti Iulij [a] Senatoris [b] & martyris, qui Vitellio Iudici traditus, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imperatore tamdiu fuſtibus cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum: cuius corpus in cœmeterio Calepodij via Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis S. Andreæ [c] tribuni, & ſociorum militū, qui victoria de Perſis diuinitus adepta, ad fidem Chriſti cōuerſi, & hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imperatore in anguſtijs Tauri mōtis ab exercitu Seleuci Præſidis trucidati ſūt. In Palæſtina S. Timothæi [d] martyris, qui

in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide, poſt multa ſuperata ſupplicia, lento igne combuſtus eſt. Paſſi ſunt etiam ibidem Thecla & Agapius: illa feris expoſita, earum dentibus laniata tranſiuit ad Sponſum: Agapius vero plurima tormenta perpeſſus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagniæ ſancti Magni [e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Decij necatus eſt. In Prouincia apud caſtrum Brincolam depoſitio S. Ludouici [f] Epiſcopi Toloſani, vitæ ſanctitate & miraculis clari: cuius corpus inde Maſſiliam tranſlatum, in Eccleſia Fratrum Minorum honorifice conditum eſt. In Gallia in pago Sigiſterico beati Donati [g] presbyteri & confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis mira Dei gratia præditus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Chriſtum. In territorio Bituricenſi ſancti Mariani [h] confeſſoris. Mantuæ ſancti Rufini [i] confeſſoris.

AVGVSTI 19.

To. 2. An. 192. nu. 2. & ſeq. & nu. 6.

IVLII a.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die; addit & Beda alios, qui prædictum Iulium fide Chriſtiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. kal. Septemb. Recitat eius Acta Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 11. cap. 119 quæ & apud Sur. tom. 7. habentur die 25. Auguſti. Eadem Petrus in catalogo lib. 7. cap. 79. Extant eadem apud nos manuſcripta, quorum eſt exordium: Regnante Commodo, &c.

b *Senatoris.*] Quod autem ad dignitatem Senatoriam pertinet; impoſſibile erat, Senatorem, cum in Chriſtum credidiſſet, in Senatu vlterius permanere: nam neceſſe erat vel Chriſtianum Senatorem a Senatu abire, vel a Chriſtiana religione diſcedere. Auguſtus enim Imp. lege ſtatuerat, vt Senatorum quiſque antequam ſuo loco conſideret, thure ac mero ſupplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. Hæc Sueton. in Octauio cap. 35. Tantum enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturq. ſacrificium; atque primum de rebus diuinis, inde de humanis ſermo habebatur. Hæc pluribus ex M. Varrone, & Gell. lib. 14. c. 7.

To. 2. An. 301. nu. 2. & ſeq.

c *Andreæ Tribuni & ſoc.*] De his hac die Vſuard. & Ado; licet Andream cum S. Magno confundant. Græci item de his in Menologio hac die, adduntq. duo millia quingentos & nonagintatres ſocios, qui cum eo ſunt paſſi. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Metaph. quæ recenſet Lippom. tom 7. & Sur. to. 4.

d *Timothei, Theclæ, & Agapij.*] De iiſdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem Acta ſcripſit Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 13. & 16. Paſſi ſunt Timotheus & Thecla anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiuſdem martyrium conſummauit xj. Kal. Decembris, vt ex prædictis eorum Actis appatet.

To. 2. A. 303. n. 85. & an. 305 nu. 9.

e *Magni Epiſcopi.*] De quo tabulæ & vetera monumenta eccleſiæ Anagninę, cuius res geſtas manuſcrip. inde miſſas accepimus: reperimus eadem in noſtra bibliotheca to. 7. Plura de eodem in Actis S. Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua ſuperius actum eſt. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo Petrus in catal. lib. 7. cap. 76. Fuit item alius S. Magnus Epiſcopus Altinenſis, de quo apud eumdem in appendice cap. 17.

To. 2. An. 254. n. 29.

f *Ludouici Epiſcopi.*] Huius Acta recitat Sur. tom. 4. Martin. Polon. in chron. Antonin. par. 3. tit. 24. cap. 14. & nouiſſime chron. Franciſcan. par. 2. lib. 6. Obijt anno Domini 1297. Ioannes Papa XXII. retulit eum inter Sanctos; qua de re extant litteræ Apoſtolicæ, quibus eius res geſtæ recoluntur.

Obijt A. 1297.

g *Donati.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 7. c. 78. & alij recentiores.

h *Mariani.*] Agit de eodem hac die Vſuardus, pluribus autem Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 81.

i *Rufini.*] De eo vet. manuſcrip. ex quibus & Galeſinus hac die, & Maurolicus.

Tertio-

20 Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. A v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN territorio Lingonienſi depoſitio ſancti Bernardi [a] primi Clarauallenſis Abbatis, vita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa ſancti Samuelis Prophetæ [b], cuius ſacra oſſa (vt beatus Hieronymus ſcribit) Arcadius Auguſtus Conſtantinopolim tranſtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die ſancti Lucij [c] Senatoris, qui perſpecta conſtantia Theodori Cyrenenſis Epiſcopi in martyrio poſiti, ad fidem Chriſti conuerſus, ad eam etiam Dignianum Præſidem pertraxit: cum quo Cyprum profectus, cum ibi alios Chriſtianos pro confeſſione Domini coronari videret, vltro ſeipſum obtulit, & eamdem martyrij coronam, capitis obtruncatione, promeruit. In Thracia ſanctorum trigintaſeptem [d] Martyrum, qui ſub Præſide Apelliano pro Chriſti fide manibus pedibuſq. præciſis in caminum ardentem iniecti ſunt. Item ſanctorum martyrum Seueri [e] & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere conſummati, victores abierunt in cælum. Cordubæ ſanctorum martyrum Leouigildi [f] & Chriſtophori monachorum, qui in Arabum perſecutione, pro Chriſtianæ fidei defenſione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abſciſſis, igni traditi, martyrij palmam adepti ſunt. Romæ beati Porphyrij [g] hominis Dei, qui ſanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide & doctrina Chriſti. In Herio inſula ſancti Philiberti [h] Abbatis. Albæ in Pannonia ſancti Stephani [i] Regis, qui diuinis virtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Chriſti conuertit. In caſtro Cainone ſancti Maximi [k] confeſſoris, diſcipuli beati Martini Epiſcopi.

A V G V S T I 20.

T. 12. an. 1127. & deinceps pluries.

BERNARDI *Abb.*] De eodem hac die cetera Martyrologia. Huius res præclare geſtas Guilielmus Abbas Bonæuallis, & Godefridus monachus Claraualenſis digeſſerunt libris quinque; qu adhuc vberi res redderentur ex ipſius epiſtolis, alijſq. tum eius tum aliorum ſcriptis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1153. quem Alexander Papa III. inter Sanctos cenſuit adnumerandum. Extant de ea re litteræ Apoſtolicæ datæ Anagniæ xv. Kalen. Februarij anno ſexto Pontificatus eius, Chriſti autem milleſimo centeſimo ſexageſimoquinto.

Inuentio to. 5. ann. 406. n. 5. & 56.

b *Samuelis Prophetæ.*] De eo Beda, Vſuard.

Ado,& alij recentiores, necnon & Græci hac die in Menologio. Eius Acta ex diuinis Scripturis omnibus patent, quæ & Ioſephus proſecutus eſt Iudaic. antiq. lib. 5. & 6. & alij qui libros Regum expoſuerũt. De celebri autem translatione reliquiarum eius agit S. Hieron. lib. aduerſus Vigilantium, Nicephor. lib. 14. cap. 10. Sub Attico Epiſcopo Conſtantinopolitano eas allatas eſſe Conſtantinopolim, locataſq. in templo ad Septimum poſito, ſcribit Theodorus lector in collectan. lib. 2. De templo in honorem eiuſdem Prophetę Samuelis erecto meminit Procop. lib. 5. de ædificijs Iuſtiniani Imp.

To. 3. an. 310. n. 25. de Teod. c *Luciæ.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

Cyrena. d *Trigintaſeptem Martyrum*] De his item hac die Græci in Menologio.

e *Seueri & Memnonis.*] Græci etiam de iiſdem vbi ſupra in Menologio.

T. 10. an. 852. n. 17. f *Leonigildi & Christophori.*] Agunt de his hac die Beda & Vſuard. ceteriq. recentiores; Acta autem ipſorum ſcripſit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. c. 11. paſſuſq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima, anno a Chriſto Domino 852.

g *Porphyrij.*]De eodem Beda ac ceteri. Eius martyrium deſcriptum habetur in Actis ſancti Agapiti, de quo ſupra xv. Kal. Septembr. To. 2. an. 275. nu. 5. de Agapito.

h *Philiberti Abb.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Extant eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de eodem in geſtis S. Aicardi apud eumdem Sur. tom. 5. & in vita S. Auſtreberthæ virg. apud Sur. tom. 1. die 10. Febr. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. libro 23. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 97. Vixit temporibus Dagoberti Regis Francorum, ac filiorum. cir. a. 680. Trithem.

i *Stephani.*] Hac die translatum eſt corpus eius: migrauit autem ex hac vita 18. Kalen. Septembris, anno Domini milleſimo triceſimooctauo. Scripſit eius vitam Chartuitius Epiſcopus, quam retulit Sur. in tom. 4. De eodem plura in Actis S. Gerardi, & in vita S. Americi, Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 2. c. 79. nouiſſime Bonfin. de rebus Hungaric. decad. 2. lib. 1. & alij. To. 10. an. 1000. nu. 11. & 10. 11. á. 1002 nu. 16. & ſeq. obit an. 1038. n. 16.

k *Maximi.*] De eo ſcribit Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 22. citatq. eius Acta ſcripta carmine. Vixit temporibus Theodoſij Imperatoris. De eodem Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. cir. a. 400.

iiij. B Duodecimo Kal. Septemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMÆ in agro Verano ſanctæ Cyriacæ [a] viduæ & martyris, quæ in perſecutione Valeriani cum ſe ſuaq. omnia in Sanctorum miniſteria impendiſſet, demum pro Chriſto martyrium ſubiens, vitam quoque ipſam libenter impendit. Salonæ S. Anaſtaſij [b] Cornicularij [c], qui cum videret beatum Agapitum conſtanter tormenta perferentem, conuerſus eſt ad fidem, & pro confeſſione nominis Chriſti, iubente Aureliano Imperatore, interemptus, martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis ſanctorum martyrum Luxorij [d], Ciſelli, & Camerini, qui in perſecutione Diocletiani ſub Delphino Præſide gladio ceſi ſunt. In territorio Gaualitano S. Priuati [e] Epiſcopi & martyris, qui paſſus eſt in perſecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die ſanctorum martyrum Bonoſi [f] & Maximiani. Fundis in Latio S. Paterni martyris [g], qui ab Alexandria Romam veniens ad Apoſtolo-

rum

rum Memorias, & inde in agrum Fundanum ſecedens, cum martyrum corpora ſepeliret, a tribuno comprehenſus, in vinculis expirauit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Baſſæ [h], & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in perſecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmiſit ad palmam, & truncato capite gaudens ſecuta eſt cum victoria. Veronæ S. Euprepij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item ſancti Quadrati [k] Epiſcopi.

A V G V S T I 21.

To. 2. an. 260. n. 57. CYRIACÆ a.] De ea prædicta ſæpius citata manuſcr. in quibus hęc etiam adduntur: Tandiu ſcorpionibus cæſa eſt, atq. plumbatis, vſque dum ſpiritũ exhalaret. Habemus eiuſdem Acta manuſcript. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum eſt nobile cœmeterium poſitum in agro Verano, quod deſcribi a Prudentio in hymno 11. de S. Hippolyto, rem accurate intuenti patebit. Corpus S Cyriacæ viduæ tranſlatum eſt a Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio illic marmori inciſa.

To. 2. an. 275. nu. 5. b *Anaſtaſij.*] De hoc Anaſtaſio plura ſcripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo ſupra decimoquinto Kal. Auguſti.

c *Cornicularij.*] Quod autem ad Cornicularij nomen ſpectat; erant in Caſtrenſi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, a quo dicti Cornicularij: vnde Liuius in 10. Omnes ob inſignem in multis locis nauatam operã Papyrius Corniculis armilliſque donat. Plin. de viris illuſtr. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hiſpania Corniculum meruit. idẽ Suet. de Orbilio in libello de Grammat. Eſt tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularijs. Porro non tantum in Caſtrenſi, ſed & in Palatina militia erat ordo Corniculariorum, de quibus l. 8. & 9. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Caſſiodorus Variarum lib. 11. ca. 18. 19. præſcribit formam Cornicularij accedentis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios præfuiſſe exequendis ſentẽtijs damnatorum, Maternus libro 2. eſt auctor. Habes in Notit. prouinc. Rom. Imp. ſub quolibet maiori magiſtratu militiæ Palatinæ Cornicularium militaſſe.

d *Luxorij & ſoc.*] Horũ Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. Accepimus eadem ſinceriora ex Sardinia inſula. Huius Luxorij nomine dictum eſt monaſterium, de quo S. Greg. in regiſt. lib. 7. ad Ianuarium Epiſcopum Calaritanum. To. 2. an. 303. nu. 145.

e *Priuati Epiſc.*] De quo hac die Beda, Vſuard. Ado. & alij omnes. Agit de eo Greg. Turon. de geſt. Francorum lib. 1. cap. 34. & Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodegiſ. Eius vero Acta habet Mombritius tom. 2. & Sur. tom. 4. Vincent. autem in ſpecul. lib. 1. cap. 75. & alij. To. 2. an. 262. n. 58. & a. 280. nu. 2.

f *Boneſij & Maximiani.*] De his Vſuard. qui & eorum Acta extare teſtatur: ſed iam excidiſſe videntur; nuſquam enim reperire potuimus.

g *Paterni.*] De quo vet. monumenta eius eccleſiæ, quibus eius Acta narrantur.

h *Baſſæ & filiorum.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumque martyrij Acta paucis complexa referunt. De templo Baſſæ martyris Chalcedone poſito meminit Theodorus lector lib. 1. collectaneorum, & Nicephorus hiſt. lib. 15 cap. 28. To. 2. an. 304. nu. 74.

i *Euprepij Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſ. Veron. pluribus autẽ Auguſt. Valer. Epiſcopus Veronen. & Cardin. lib. antiq. monumen. Epiſc. Veronen. pag. 6. & 38. huncq. S. Petri Apoſtoli diſcipulum Veronenſi eccleſiæ Epiſcopum primũ fuiſſe ab eo præfectũ teſtatur. To. 1. an. 46. nu. 2.

k *Quadrati Epiſcopi.*] Hic ſine Epiſcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio, quam in vet. manuſcr. hactenus poſitus reperitur; nec cuinam eccleſiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

Vnde-

iij. C Vndecimo Kal. Septembr. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

OCTAVA [a] Aſſumptionis B. MARIÆ Virginis. Romæ via Oſtienſi natalis S. Timothei [b] martyris, qui tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus, cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. In Portu Romano ſancti Hippolyti [c] Epiſcopi, eruditione clariſſimi, qui ſub Alexandro Imperatore ob præclaram fidei cōfeſſionem manibus pedibuſq. ligatis in altam foueam aquis plenam præcipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Chriſtianis apud eumdem locum ſepultum fuit. Auguſtoduni ſancti Symphoriani [d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis ſacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæſus capite martyrium conſummauit. Romæ ſancti Antonini [e] martyris, qui cum ſe Chriſtianum libera voce fateretur, a Vitellio Iudice capitali ſententia damnatus eſt, & via Aurelia ſepultus. Item in Portu Romano ſanctorum martyrum Martialis [f], Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum ſocijs eorum. Nicomediæ paſſio ſanctorum Agathonici [g], Zotici, & ſociorum martyrum, ſub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præſide. Tarſi ſanctorum Athanaſij [h] Epiſcopi & martyris, Anthuſæ nobilis feminæ, quam ipſe baptizauerat, & duorum eius ſeruorum, qui ſub Valeriano Imperatore paſſi ſunt. Rhemis ſanctorum martyrum Mauri [i] & ſociorum. In Hiſpania ſanctorum martyrum Fabriciani [k] & Philiberti. Papiæ ſancti Guniforti [l] martyris.

A V G V S T I 12.

OCTAVA *Aſſumptionis* a.] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin. offic. Vt autē Octaua Aſſumptionis Dei Genitricis ageretur, ex inſtitutione Leonis Quarti Romani Pontificis prouenisse ſcribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occaſione id ab eodem Pontifice fuerit inſtitutum, Acta eiuſdem Leonis Quarti, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario, qui illis ipſis temporibus vixit, putantur conſcripta, declarant. Habemus ea in noſtra biblioth. in cod. manuſcript.

b *Timothei.*] Agunt de eo poſt Sacramētariū S. Greg. Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die. Huius res geſtæ intextæ ſunt in Actis S. Silueſtri Papę; ſeorſum autē poſitę, & fuſius ſcriptę extant apud nos. eſt illorum exordiū: Sub perſecutione Conſtantini Imp. &c. Petr. in catal. de eo agens, errare omnino conſpicitur, dum eum refert paſſum ſub Valeriano Imp. cum nihil commune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cuius tempore hunc paſſum eſſe idem ipſe teſtatur. Sed & eius martyrium perperā ponitur apud Cuſpinianū ſub ſexto Cōſulatu Conſtantij: nam cū paſſus ſit ſedente Melchiade Papa, nequaquā aptari poteſt tempori illi, quo Romanæ Eccleſ. Marcellus præerat. In antiquis manuſcriptis, & illis ipſis

To. 3. an. 311. n. 58. & ſeq. corrige ex n. 60. eiuſdē an. 311.

ſis monaſt. S. Cyriaci ceteris omnibus vetuſtioribus hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniẽs Romæ ſub Melchiade Papa ſuſceptus eſt in hoſpitiũ a Silueſtro, qui poſtea Epiſcopus factus eſt: qui totũ annũ & aliquot menſes ibi prædicãs, cũ multos ad Chriſtum conuertiſſet, tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus; cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. Hæc ibi. Recenſet eadem Ado; quibus aſſentiuntur tum Acta S. Silueſtri, tum ipſius Timothei, quæ citauimus. Ceterum cum tempore Conſtantini Imp. paſſum eſſe conſtet, perperam in prædicto codice ſcriptũ legimus, in perſecutione eiuſdem Conſtantini ſubijſſe martyriũ. Licet enim aliquando Conſtantinus, de conſulendis haruſpicibus reſcribens, breui temporis ſpatio a Chriſtianitate viſus ſit alienus; id tamen longe poſtea accidit, vt ſuo loco diximus in Annalibus: Timothei namque martyrium contigit primo anno Melchiadis, cum Maxentius dictam tyrannidem exerceret, & Vrbanam præfecturam Tarquinius Perpenna gereret, antequam Conſtantinus ſe Romã conferret: nam alij qui ſequuntur Melchiadis Papæ anni alijs Præfectis Vrbanis notati habentur. Decepti vero nos errore ſcripti codicis, in noſtris his Notationibus primæ & ſecundæ editionis plura hic ſuperflue de Conſtantini in Chriſtianos indignatione diſſeruimus; quæ cum in noſtris Annalibus correxerimus, haud ab re fore exiſtimamus, ſi quæ ibi de his ſcripſimus, eadem hic ad verbum referamus. Anno enim Domini 312. Conſtantini vero ſeptimo, ſcripta noſtra veritatis amore corrigentes, hæc verba poſuimus:

Correctio ex 10. 3. an. 312. nu. 93. & ſeq.

His de pietate Conſtantini enarratis, nodus ille ſoluendus eſt, qui me diutius perplexum reddidit: quem enim in Notis noſtris ſoluiſſe putabam, accuratius re perſpecta, magis implicuiſſe cognoui; adeo vt a priori ſententia recedere, & quæ firmiter ſtabiliſſe videbar, retractare minime diffidam. Siquidem quicumque ſtudio veritatis vehementer afficitur, & in ea peruestiganda atq; illuſtrãda omnes neruos intendere, omnemq; adhibere conatum, ſemel in conſilio habuit, nihilq. veritate antiquius, eidemq. cuncta poſthabere decreuit; apud neminem acrius ac vehementius mendacia inſectatur, quam apud ſemetipſum, nempe cũ ea in ſua ſcripta eſſe illapſa acriori viſus obtutu peruiderit. Quod enim ex veteri quadam inſcriptione cõpertum haberem, poſt Maxentij interitum Conſtantinum Imp. Gentilitia ſuperſtitionis nominatum eſſe Pontif. Max. quodq. de haruſpicibus conſulendis eiuſdem quoq; reſcripta extarent, his atq; alijs quibuſdam perſuaſus, in eam ſententiam vi quadam trahi videbar, vt certo certius opinarer, Conſtantinum, etſi de Chriſtiana religione optime meritus eſſet, non tamen adhuc eo tempore ita fuiſſe Chriſtianum, vt a deorum cultu penitus deſciuiſſet. Re autem vigilantiſſimo ſtudio exactius peruestigata, atque attentius diſquiſita, a priori a me aſſerta ſententia volens libensq; diſcedens, in eam potius venio, quam veritas ipſa perſuadet.

Quod igitur ad Conſtantini Pontificatum maximum ſpectat (de alijs enim aduerſa ſententiæ obiectionibus inferius, ſeruato temporum ordine, agendũ erit) præſtat in primis antiquam illam hic etiam reddere inſcriptionem de eius Pontificatu maximo atteſtantem: Romæ enim in ædibus Caſijs apud Vaticanũ poſitis, in baſi eiuſmodi legũtur inciſæ litteræ.

MAGNO. ET INVICTO. IMP. CÆS. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO PIO. FEL. INVICTO AVG. PONT. MAX. TRIB. POTEST. CON. III. P. P. PROC. D. N. CORPVS CORIARIORVM. MAGNARIORVM. SOLAIARIORVM. DEVOTI NVMINI. MAIESTATIQ. EIVS. *hac fidem deſcribentis ſecutus. Sed cum, eodem lapide diligenter inſpecto, inuenta ſit eiuſmodi in ipſius latere inſcriptio:* DEDIC. KAL. IAN. DD. NN. DIOCLETIANO. III ET MAXIMIANO CONS. *plane non Conſtantini ea eſſe prima inſcriptio videtur, ſed Diocletiani, cuius abraſo nomine (vt apparet) in odium ipſius perſecutoris, fuerit ſuperinductum Conſtantini (vt legitur) nomen; ac deturbata ex illa baſi ſtatua Diocletiani, ſuperpoſitum fuerit Conſtantini ſimulacrũ tẽpore tertij Conſulatus eiuſdẽ Imper.*

Quoniam vero in hac inſcriptione mentio habetur tertij Conſulatus eiuſdem Conſtantini cui ea ſtatua dicata fuit; iam exploratum redditur, ea conſcripta fuiſſe poſt præſentem annum: tertius enim Conſtantini Conſulatus vna cũ Licinio contigit anno ſequẽti. Quomodo igitur dici poterat Chriſtianus, qui adhuc, quod pertinebat ad omnium deorum cultum, Pontificem Max. agebat? His quoq. adſtipulantem Zoſimum, atque dicentem, omnes Imperatores, etiam Chriſtianos, vſq. ad Gratianum, dictos eſſe Pontifices Maximos, calumnia nomine, quippe qui de rebus Chriſtianis multa mentitus ſit, ſuſpectum habebã, atq. eo magis, quod apud antiquos ſcriptores ea minime legerentur. Sed quod minus in ſcriptis codicibus inuenire poterat memoria commendatum, id ex alijs inſcriptionibus poſtea mihi cognitis atq; perſpectis affatim ſuppeditatum eſt; quarum prior extat in ponte Ceſtio iuncto inſulæ Tiberinæ, his verb.

DOMINI. NOSTRI. IMPERATORES. CÆSARES.

FL. VALENTINIANVS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC TRIVMPH. SEMPER. AVG. PONT. MAXIMVS.

GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II P. P. P. ET

FL. VALENS. PIVS. FELIX. MAXIM. VICTOR. AC TRIVMF. SEMPER. AVG PONT. MAXIMVS.

GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET

FL. GRATIANVS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC. TRIVMF. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS.

GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. III. IMP. II. CONS. PRIMVM. P. P. P.

PONTEM. FELICIS. NOMINIS. GRATIANI. IN. VSVM. SENATVS. AC. POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICARIQVE. IVSSERVNT.

De Gratiano rurſum Emerita in Hiſpania eiuſmodi inſcriptio:

IMP.

IMP. CÆS. GRATIANVS. PIVS. FELIX. M. VICT. AC TRIVMPH. SEMP. AVG. PONT. MAX. GER. MAXIM. ALAMANNVS. MAXIM. FRANC. MAX. GOTH. M. TR. P. IIII.

Sed & Auſonius Gallius in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu Gratianum nominat Pont. Max. Contigit Conſulatus Auſonij anno iv. eiuſdem Gratiani, quo etiam Theodoſius ab eo creatus eſt Imper. Porro tam Conſtantinum, quam ceteros vſque ad Gratianũ eo titulo nominatos eſſe Imperatores Chriſtianos, & omnes ſtolam Pont. Max. induiſſe, Gratiano excepto, Zoſim. lib. 4. teſtatur ſic dicens: Simul .n. atq. ſummum Imperium quiſq. accipiebat, amictus ei ſacerdotalis a Pontificibus offerebatur, & continuo Pont. Max titulum vſurpabat At ceteri quidem Principes vniuerſi lubentiſſimis animis hunc honorem accepiſſe, & hoc vſi titulo videntur: adeoq. & Cõſtantinus etiam potitus Imperio, licet is a recta ſacris in reb. via deflexiſſet, & fidem Chriſtianorum amplexus eſſet: itemq. poſt illum reliqui ordine ſequuti, & Valentinianus, atq. Valens. Cum ergo Pontifices ex more Gratiano talem amictum attuliſſent, auerſatus eſt id quod petebant; ratus non eſſe fas, huiuſmodi habitu Chriſtianum vti. Cumq. ſacerdotib. ſtola reddita fuiſſet; aiunt eum, qui dignitate Princeps inter eos erat, dixiſſe: Si Princeps non vult appellari Pontifex, admodum breui Pont. Max fiet] hac quippe amphibologia ille Gratianum eluſit: maximum n. Pontificatum Maximo tyranno ijdem qui Romæ erant Pontifices poſtea contulerunt.

Ex quibus ſatis perſpecta habetur cauſa: cur qui Chriſtiani erant Imperatores, maximi Pontificat. titulum cum inſignib. ſuſceperint; quod ſ. ſic videretur Imperatoria dignitati ſummus. Pontificatus adiunctus, vt ſine maximo Pontifice Imperator eſſe non poſſet; in eumq. Senatus Populuſq. Rom. Gentilicia factionis facile conſpirarent, quem non viderent patria religione firmatũ. Alia rurſus fuit cauſa Chriſtianis Imperat. ſummum Pontificatum capeſſendi, quod ampliſſima eſſet, atq. etiam ſupra Conſules eius magiſtratus auctoritas; quippe qui poſſet comitia, ne fierent, vel gionis intuitu prohibere, factaq. reddere irrita, decretis a Senatu intercedere, eademq. intercidere, fierent ne bella, ex eius arbitrio penderet; cuius quoq. iuſſu ſe Conſules abdicarent, vt Cicero plurib. & alij docent; quam quidem auctoritatem omnes Rom. Reipub. Imperatores ſibi pernece ſſariam iudicabant, vt ſummo religionis iure Senatum in Imperatores ſæpe moleſtum, veluti freno coercitum, obſequẽtem in omnibus redderent. Quæ quidem ex eo magiſtratu comparata auctoritas Chriſtianis Imperatoribus magis neceſſaria videbatur, quod ſcirent, ſe inuito Senatu, regnare, & diuerſa religione iam in ſe Gentilium omnium inuidiam atq. odium concitaſſe. Quæ ſane cauſa cum poſtea iam ceſſaſſet, quod Senatores eſſent maiori ex parte Chriſtiani; deſierunt pariter Chriſtiani Imperatores ſummi Pontificatus titulum & ſtolam ſumere: quorum primus (vt diximus) Gratianus fuit, quem imitatus eſt Theodoſius, cuius tempore conſtat Romanum Senatum Chriſtianis adeo fuiſſe refertum, vt horum maior pars eſſet: quod S. Ambroſius ſcribens ad Valentinianum de relatione Symmachi, teſtatur dicens: Abſit vt hoc Senatus petijſſe dicatur, pauci Gentiles communi vtãtur nomine. [& paulo poſt. Dignum eſt temporib. veſtris, hoc eſt, Chriſtianis temporibus, vt dignitas Chriſtianis Senatorib. abrogetur, quo Gentilibus Senatorib. profana deferatur voluntatis, effectus?] Et Prudent. aduerſus Symmachum:

Sic conſulta Patrum ſubſiſtere Conſcriptorum
Non aliter licitum priſco ſub tempore, quam ſi
Tercentum ſenſiſſe ſenes legerentur in vnum:
Seruemus leges patrias; infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaq. in parte ſileſcat.
Aſpice quam pleno ſubſellia noſtra Senatu
Decernant infame Iouis puluinar, & omne
Idolum longe purgata ex Vrbe fugandum.]

Videas igitur, quibuſnam prætextibus abſq. idololatriæ aliquo crimine tum Conſtantinus, tum ceteri eo vſi fuerint titulo atq. tunica, quam non ad ſacra facienda induebant, ſed ad auctoritatẽ poteſtatemq. ſibi vendicandam capeſſebant; permiſiſſeq. hoc illis Pontifices Chriſtianos, quorum nulla penitus ea de re, ſicut de alijs ab eis patratis criminibus, obiurgatio legitur. At horum omnium multo æquior cauſa videri poterat Conſtantini, qui Ethnicis Senatorib. Senatum repletum inuenit. Si enim inter Chriſtianos Imperatores tantopere tum ab Ambroſio, tum a ceteris Gratianus commendatur, quem tamen ad annos quatuor eo titulo eſſe vſum inuenimus, cum numeroſo ſatis Chriſtianorum cœtu Senatus confertus eſſet: quis hoc nomine deroget Conſtantino, poſt cuius Imperium, extincto perſecutore, cœperunt manifeſtari aliqui ex Senatorib. Chriſtiani? Rurſum vero non ſic quidem, vt ceteri Gentilium, facere conſueuerãt Chriſtiani Principes, cum veſtem ac titulum ſumerent Pontif. Max. vt more ipſorum (quod ſcribit Prudent. Periſteph. lib. 4) ſub terram alta ſcrobe merſi, necati in ſacrificio tauri ſanguinem excipientes atq. ebibentes, initiarentur, vel quod Ioui Capitolino, alijſve dijs ſacra facerent: hæc.n. perfecta fuiſſet apoſtaſia, & Chriſtianæ religionis abdicatio, nec aliquo velamento diſſimulanda: ſed tantum (quod ait Zoſimus) amictu oblato, eoq. accepto, tunc Imperator titulum Pont. Max. vſurparet. Sic igitur nihil penitus eſt, quod ex titulo huiuſmodi Pont. Max. Conſtantinus, poſt debellatum Maxentium argui poſſit idololatra; ſed Chriſtianum fuiſſe, infimi tamen ordinis atq. claſſis, militantemq. inter eos, qui nomen tantum Chriſtianæ militiæ dediſſent, quæ a nobis ſunt recitata declarant.]

Hæc ex Annalib. excerpta verbatim hic voluimus poſuiſſe. Ceterum Conſtantinum, licet Chriſtianis ſemper fauiſſet, tamen de conſulendis haruſpicibus reſcriptum dediſſe, atq. ſub eo a Gentilibus aliquando vexatos fuiſſe Chriſtianos, ob eamq. cauſam Silueſtrum Papam (vt eius Acta referunt) ad montem Soracterm latuiſſe, eidemq. Imperatori mala plurima inde eueniſſe, in ijſdem Annalibus demonſtrauimus: Cum ipſe domeſticorum cæde pollutus, ac lepra a Deo percuſſus patratorum ſcelerum pœnitens, non aliam expiationem reperit, quam ſacri baptiſmatis ſuſceptionem, quo quidem initiatus eſt poſt Criſpi & Fauſtæ necem, quæ (vt auctor eſt Euſebius in chronico) contigit anno decimonono eiuſdem Imperij, cum videlicet idem Criſpus cũ Conſtantino fratre tertium ageret Conſulatum, & nonus eſſet annus ex quo Cæſar fuerat appellatus, duodecimus autem a debella-

to

to Maxentio, tertius vero a promulgatione edicti nuper citati de conſulendis haruſpicib. Suffragantur & his de baptiſmo Conſtantini eo anno ſuſcepto Acta Romani Concilij, eodem ipſo anno, ijſdemq. Cōſulibus Criſpo & Conſtantino celebrati, quorum hæc ſunt verba: Cum multi nobiles gauderent, quod Cōſtantinus baptizatus eſſet a Silueſtro Epiſcopo vrbis Romæ, & mundatus eſſet a lepra; pro hoc beneficio quod accepit a Domino noſtro IESV Chriſto per Silueſtrum Epiſcopū, cepit integre prædicare Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, & confiteri eius beneficia, &c. Cōſentit & his Anaſtaſius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuſcr. accepimus ab Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Card. Syrleto: nam in eo profitetur Conſtantinum baptizatum eſſe anno decimo octauo ſui Imperij: eſt enim hic ille annus Conſulatus prædictorum, quo Imperij eiuſdem Conſtātini decimuſoctauus expletur, & decimuſnonus inchoatur. Hæc Bibliothecarium Apoſtolicæ Sedis non aliunde quam ex antiquis eiuſdem bibliothecæ monumentis accepiſſe putādum eſt. Quod autem pertinet ad Conſtantini lepram, licet eadem tum Actis Silueſtri, tum etiam Romanæ Synodi teſtimonio (vt vidimus) teſtata habeatur; ſcimus tamen complures viros eruditos ad hæc multum dubitare, cum audiunt, conſilio ſacerdotum Capitolij, ſanguine puerorum balneum præparandum fuiſſe ad curandam Conſtantini lepram. At in primis quis miretur Conſtantinum lepræ morbo laboraſſe, cum & Conſtantiam eius filiam eadem tabe affectā, eius Acta certa veraq. teſtentur? Sane quidem vbi morbus iſte erat frequentior in Ægypto, regias perſonas eo etiam tangi conſueuiſſe, auctor eſt Plinius lib. 26. c. 1. Eſt egregius locus, quo etiam affirmatur, eoſdem Reges ex humano ſanguine confecto balneo morbum elephātiacum curare ſolitos eſſe. Reddam eius verba, quibus hæc certiora habeantur; ſuntq. hęc ipſa: Ægypti peculiare hoc malum (elephantiæ ſcilicet) & cum in Reges incidiſſet, populis funebre: quippe in balneis ſolia temperabātur humano ſanguine ad medicinā eam. Hæc Plinius, quæ a ſacerdotibus Capitolij accepta, ab ijſdē Conſtantino ſunt perſuaſa. Teſtatur & Minutius Felix, humano ſanguine comitialē quoq. morbum curari ſolitum. Hæc modo ſatis; vt quæ habentur in Actis Silueſtri, vel alibi de fuga atque latebris Silueſtri Papæ in Soracte, de lepra Conſtantini, eiuſq. baptiſmate, nulla ex parte fide careant. Ceterum quod ſpectat ad confutandum id quod homo Arianus Euſebius de eiuſdem Conſtantini baptiſmate in fine vitæ accepto ſcripſit, de his pluribus egimus in Annalibus Eccleſiaſticis, ex quibus modo hæc pauca deprompſimus occaſione martyrij Timothei, de quo agitur.

To. 2. an. 229. n. 1. & ſeq. & ann. 270. nu. 15.

c *Hippolyti Epiſc.*] De eodē hac die Vſuardus & alij, Beda autem & Ado die ſequenti. Scribit de Hippolyto Portuenſi S. Hieronymus in lib. de ſcript. Eccleſiaſt. in epiſt. 84. ad Magnum, & in proœm. ſuper Matth. vbi eū appellat martyrem. Claruit temporibus Alexandri Imp. vt ſcribit Euſeb. lib. 6 c. 16. Agens de eodem Niceph. hiſt. lib. 5. c. 15. appellat eū Epiſcopum Portuēſem. Miramur quod Hieronymus de eo agens, cuius eccleſiæ Epiſcopus fuerit, ſe non potuiſſe ſcire teſtetur: Gelaſius autem in lib. de duabus naturis cōtra Eutychen, cum Hippolytum citat, dicit fuiſſe Epiſcopum Metropolitanum Arabiæ; quod verum puto, antequam veniret in Italiam. Qualis autem & quantę fuerit eruditionis, ex eo quis poteſt intelligere, quod in eius æmulationem Ambroſius Origenē (vt idem ſcribit S. Hieronymus) cohortatus eſt in Scripturam diuinam commentarios ſcribere, præbēs ei ſeptem atq. etiam plures notarios, eorumq. expenſas, & his librariorum parem numerū, incredibili ſtudio ab eo quotidie opus exigēs. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno vndecimo decipi perſpicuum eſt; dum quod eſt alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: ſed hæc, dum de illo egimus ſupra, ſatis diſſeruimus. Rurſus autē illud Petri Damiani de Hippolyto Portuenſi in epiſtola ad Nicolaum Secundum Rom. Pont. qua hunc etiam Nonum dictum eſſe teſtatur, illum (inquam) qui quæſtuariam illam Antiochenam ad meliorem frugem reddidit, nullatenus putamus eſſe conſentaneū veritati: ille etenim Nonnus fuit Edeſſæ Epiſcopus, vixitq. temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris, vt ſcribit Nicephorus hiſtor. lib. 14. c. 30. de quo etiam habetur mētio in Concilio Chalcedonenſi. At vero de Nonno plura dicturi ſumus inferius die 2. Decēb. Extāt Acta Hippolyti & ſociorum, in quibus corrigenda ſunt ea quę de Claudio dicuntur: nam ſub Alexandro Imperatore eū claruiſſe, ijdem qui ſupra auctores teſtātur. Quod prætera de Vlpio in illis ſcribitur, Vlpianū, pro Vlpio reſtituendum putamus: is etenim ſub Alexandro præfecturam Vrbanam adminiſtrans, diriſſimas de Chriſtianis ſumpſit pœnas. Mentio etiam habetur de eodem Hippolyto in Actis S. Aureæ, quę apud nos habemus manuſcripta. Viget adhuc in Portu Romano Memoria S. Hippolyti Epiſcopi, illaq. conſpicitur alta fouea aquis plena, in quam proiectus, martyrium conſummauit. His adijcimus, ex agro Verano, e Memoria Hippolyti antiquæ ruderibus effoſſum eſſe eiuſdem Hippolyti antiquū marmoreum ſimulachrū ſolio inſidens, in quo circumcirca Græcis litteris inſcripti ſunt cycli Paſchales annorum ſexdecim: quod inde Romam delatum, poſitum eſt in Vaticana bibliotheca, opera Illuſtriſs. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini, tūc Cardinalis, inde autem Romani Pontificis. Meminit & Euſebius, cum recenſet lucubrationes Hippolyti, eiuſdem canonis de ſexdecim anno-

annorum tempore lib.6.cap.16.& alij. Moris fuiſſe videtur, vt Kalendaria ac Faſti publicæ vtilitatis cauſa ederentur, & inciſi marmori publice exponerentur. Quid ſimile ſcribit Sueton.lib.de Grammat.de Varrio, qui prope ſuam ſtatuam in hemicyclo poſitam incidi fecerit Faſtos a ſe ordinatos. Primus omnium qui Faſtos in Albo circa Forum poſuerit, vt quãdo lege agi poſſet, ſciretur, fuit C.Flauius Aedibilis, vt auctor eſt Liuius lib.9.ad finem decad.1. Permanſit diutius eiuſmodi conſuetudo in nonnullis eccleſijs, vt Kalendaria Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcriberentur; cuius antiquitatis monumenta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monaſterijs viſuntur.

To. 2. an. 273. nu. 2. 6. & ſeq.

d *Symphoriani.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta apud Surium tom.4. de eodem plura Greg. Turon. de gloria confeſs. cum agit de ſimulacro Berecynthiæ c.77. & hiſt.lib.2.cap.15. Celebratur eius ſolemnitas vigilijs præcedentibus, vt idem ſcribit ibidem lib.10.cap.31. cum agit de S. Perpetuo. Meminit eiuſdem Venant. Fortun. lib.7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vit. æternæ. De eius baſilica idem auctor in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum, Petrus item in catalogo lib.7.c.93. & alij recẽtiores. Alius pręterea Symphorianus egregius martyr eſt ille, de quo ſcribitur in Actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripſit de eodem, de quo agimus, elegans epigramma Bonadius lib.2. monod.40.

e *Antonini.*] De quo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Plura de odem in Actis ſancti Euſebij, quæ extant apud Surium tom.2. die 25. Auguſti, & Petr. in catalogo libr.7. cap.94.

To. 2. an. 192. nu. 3.

f *Martialis & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, & alij, itemq. in actis prædictis S. Hippolyti Epiſcopi Portuenſis.

To. 2. an. 229. nu. 7. & an. 270 nu. 15.

g *Agathonici & Zotici.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyris Iuſtinianus Imperator inſignem baſilicam Conſtantinopoli erexit, vt ſcribit Procopius lib.2. de ædific. Iuſtiniani Imperatoris.

To. 3. an. 311. n. 17.

h *Athanaſij & ſoc.*] Extat horum martyrium breui compendio enarratum in prædicto Gręcorum Menologio, vbi de ijſdem agitur hac die.

To. 2. an. 260. n. 32. To. 9 an. 775. nu. 7.

i *Mauri & ſoc.*] De his tabulæ Rhemenſis eccleſiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vſuardum.

k *Fabriciani & Philiberti.*] De his vet. manuſcript. & in tabulis eccleſiæ Toletanæ.

l *Guniforti.*] Huius Acta recitat Mombrit. to.1. ex ſermone quodam incerti auctoris.

ij. D Decimo Kal. Septembr. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28

ANTIOCHIÆ natalis ſanctorum martyrum Reſtituti [a], Donati, Valeriani, & Fructuoſæ, cum alijs duodecim, qui præclariſſimo confeſſionis honore coronati ſunt. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Quiriaci [b] Epiſcopi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & ſociorum, qui ſub Vlpiano Præfecto tempore Alexandri paſſi ſunt. Ægeæ in Cilicia ſanctorum martyrum Claudij [c], Aſterij, & Neonis fratrum, qui Chriſtianæ religionis a nouerca accuſati, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide poſt acerba tormenta cruci affixi, victores cum Chriſto triumpharunt. Paſſæ ſunt poſt eos Donuina & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis ſanctorum Timothei [d] & Apollinaris, qui ibidẽ conſummato martyrio cęleſtia regna meruerunt. Lugduni ſanctorum martyrum Minerui [e], & Eleazari cum filijs octo.

Item

Item ſancti Lupi [f] martyris, qui ex ſeruili conditione, Chriſti liber tate donatus, martyrij quoque corona dignatus eſt. Hieroſolymis ſancti Zacchæi [g] Epiſcopi, qui quartus a beato Apoſtolo Hieroſolymitanam eccleſiam rexit. Alexandriæ ſancti Theonæ [h] Epiſcopi & confeſſoris. Vticæ in Africa beati Victoris [i] Epiſcopi. Auguſtoduni ſancti [k] Flauiani Epiſcopi. Aruernis ſancti Sidonij [l] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Apud Tudertum beati Philippi [m] Florentini, inſtitutoris ordinis Seruorum Beatæ MARIÆ.

AVGVSTI 23.

RESTITVTI *& ſoc.* a] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. recentiores.
To. 2. an. b *Quiriaci Epiſcopi & ſoc.*] Beda de his hac die. Horum res
229. nu. 5. geſtæ narrantur in Actis ſan-
& 7. ctæ Aureæ, vbi legitur, hos paſſos eſſe tempore Hippolyti Portuenſis Epiſcopi, quem diximus Alexandro Imp. conſummaſſe martyriū: vnde corrigendi ſunt, qui hos paſſos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.
To. 2. an. c *Claudij & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, &
285. nu. 4. Petrus in catal. lib. 7. cap. 100. Extant horum
& ſeq. Acta germana quidem, & illa ipſa quæ excepta ſunt a Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tomo 4. Paſſi ſunt vna cum his Donuina & Theonilla, Conſſ. Diocletiano ſecundum & Ariſtobulo. eſt hic annus a Chriſto ſecundum veriorem ſupputationem 285.
Cir. ann. d *Timothei & Apollinaris.*] Beda, Vſuard. &
65. alij de his hac die: pluribus Gregorius Turonen. de gloria martyrium cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. cap. 95. & alij. Habemus eadem Acta manuſcripta, quorum eſt exordium; Sub Nerone Imperat. Lampadio Præſide, &c.

e *Minerui & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

f *Lupi.*] De quo hac die agunt etiam Græci in Menologio.

To. 2. an. g *Zacchæi Epiſcopi.*] De eodē Beda, Vſuard.
113. num. Ado, & alij. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c 5.
vnico. Niceph. Calliſt hiſt. lib. 6. cap. 25. & Niceph. Epiſcopus in chron. cum agit de Epiſcopis Hieroſolymitanis. Hunc autem (niſi ſit mendum in codice) S. Epiphan. Zachariam appellat in Panar. hæreſ. 66. cum agens contra Manichæos, texit catalogum Epiſcoporum Hieroſolymitanorum.

To. 2. an. h *Theonæ Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda,
285. n. 15. ac ceteri. Meminit de eo item Euſebius in
& an. 300. chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Niceph. Calliſt. lib.
n. 1. 6. cap. 34. & Niceph. Epiſc. in chron. De Eccleſia ſub Theonæ inuocatione Alexandriæ poſita meminit S. Epiph. in Panar. hæ-
To. 5. an. reſ. 69. Mentio de eodem habetur in Actis
428. n. 12. S. Petri Alexandrini Epiſcopi.
& tom. 6. i *Victoris Epiſcopi.*] Hic ille, qui de perſecu-
an. 484. n. tione Vuandalica ſub Genſerico & Hunne-
126. rico ſæuiente; tres ſcripſit libros, & ijſdem temporibus vixit: qualis autem, quantuſve fuerit, ex ijſdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Auguſti; ſcripſit (vt apparet ex initio lib. 1.) anno ſexageſimo, ex quo Vuandali ex Hiſpania in Africam tranſierunt; fuit ille annus (vt teſtatur S. Proſper in chronico) cum Theodoſius duodecimum, & Valentinianus iterum renunciati eſſent Conſules, anno Domini ſecundum Faſtos Onuphrij 426. vel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. ſub Conſulatu Hierij & Ardaburij. Ex quibus colligitur, ipſum illos ſcripſiſſe libros anno a Chriſto quadringenteſimo octogeſimoſeptimo, decimoquarto Zenonis Auguſti, cū adhuc eadē perſecutio fureret, qua etiam ſublatus eſſe putatur. Vixit eodem tempore Genſerici Regis alius eiuſdem nominis Victor Epiſcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduerſus Arianos librum ſcripſit, quem Genſerico Regi Ariano per ſuos offerendum curauit, aliaq. nobiliſſimi ingenij reliquit monumenta, vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap. 77.

k *Flauiani Epiſcopi.*] De quo tabulæ Auguſtodunenſis eccleſiæ, & vet. manuſcrip. necnon recentiores hac die.

l *Sidonij Epiſcopi.*] De eius vita & obitu To. 5. an.
miraculis illuſtratis ſcribit Gregor. Turon. 427. n. 22.
de geſt. Franc. lib. 2. cap. 22. 23. 24. Genna- & To. 6.
dius de vir. illuſtr. cap. 92. Extat eiuſdem li- an. 472. n.
ber epiſtolarum, & alter carminum, ex qui 13. & ſeq.
bus viri integritas eluceſcit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris.

m *Philippi.*] Huius Acta aſſeruantur penes Obijt an.
religioſos Fratres eius ordinis; quibus tum 1285.
præclaræ illius virtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaq. fide digniſſi-
ma. Ceterum non hoc vno tantum beato Phi De S. Phi
lippo nobiliſſima ciuitatis Florentia exorna- lippo Ne
tur, ſed & altero eiuſdem nominis, inſtituto- rio, To. 1.
re ac Patre noſtro, noſtræq. Congregatio- an. 57. nu.
nis Oratorij in Vrbe fundatore B. Philippo 162. & la-
cognomento Nerio, ſanctitate & puritate vi- tius. 10. 8.
tæ, atq. eximia in Deum & proximum carita- in princi-
te clariſſimo; quem Sanctorum conſortio in pio eidē
cælis perfrui, miracula crebra teſtantur. gratiarū
actio.

Nono

E Nono Kal. Septembr. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29

VIGILIA[a] S. Bartholomæi Apoſtoli. Carthagine ſanctorum trecentorum [b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia ſupplicia, cum Præſes fornacem calcariam accendi iuſſiſſet, & in præſentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixiſſet: Eligite e duobus vnum, aut thura ſuper his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Chriſtum Dei Filium confitentes, ictu rapidiſſimo ſe iniecerunt in ignẽ, & inter vapores calcis in puluerem ſunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Maſſa candida meruit appellari. Apud Oſtia Tiberina ſanctæ Aureæ [c] virginis & martyris, quæ, ſaxo ad collum ligato, in mare demerſa eſt: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nonnus ſepeliuit. In Iſauria ſancti Tationis [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide gladio cæſus, martyrij coronam accepit. Eodem die ſancti Eutychij [e] diſcipuli beati Ioannis Euangeliſtæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpeſſus, in pace tandem quieuit. Item ſancti Georgij [f] Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet, quod ſacras imagines frangeret, Sanctorumq; reliquias combureret, eius iuſſu manibus abſciſſis, & capite incenſo, martyr migrauit ad Dominum. Rhotomagi ſancti Audoeni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Niuernis ſancti Patricij [h] Abbatis.

AVGVSTI 24.

VIGILIA S. *Bartholomæi*. a] De eadem Beda, & alij pridie huius die, Concil. Oxonienſ. Radulph. Tungr. de obſer. can. cap. 19. Duran. lib. 6. c. 7. & alij.

To. 2. an. 261. n. 48. b *Trecentorum Martyrum.*] Agunt de ijdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Deſcribitur nobile martyrium ipſorum a Pontio diacono in Actis S. Cypriani, & a Prudentio in Periſteph. hymno 13. de S. Cypriano. Dicti ſunt hi Maſſa candida, eo quod in fornace calcaria martyriũ conſummarint. Habuit S. Auguſtinus de his ſermonem centeſimum duodecimum de diuerſ. cuius meminit Poſſidius in Indic. Vticæ autem præcipue agebatur horum ſolemnitas, atq; ea de cauſa idem S. Auguſtinus ſermon. 114. Maſſam cãdidam Vticenſem dictam eſſe refert. Idem in tract. in Pſal. 49. Audite, inquit, mar-

martyrum numeroſitatem, ſola in proximo quæ dicitur Maſſa candida plus habet, quam centum quinquagintatres martyres. Legimus de Maſſa candida adhuc alium ſermonem S. Auguſtini in cod. manuſcrip. S. MARIÆ ad Martyres Romæ, poſitum inter lectiones quæ legi conſueuerunt in ſolemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectiſſimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autem ad numerum ſpectat: cum Pontius dicat fuiſſe trecentos, idemq. profiteantur omnia Martyrologia: mendum eſſe putatur apud S. Auguſtinum, dum in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

To. 2. A. 229. nu. 5. & 7. c *Aurea.*] De ea in prædicto vet. manuſcr. hac die. Extant apud nos tam ipſius quam ſociorum Acta manuſcripta, paſſaq. habetur tempore Alexandri Imperatoris ſub Vlpiano Præfecto. Viget adhuc eius memoria ad Oſtia Tiberina, vbi & ſacræ eius reliquiæ aſſeruantur.

To. 2. An. 305. n. 16. d *Tatiani.*] De quo etiam Græci agunt in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt.

e *Eutychij.*] Agunt de eo item Græci vbi ſupra in Menologio, eiuſq. Acta deſcribunt. Cir. An. 100.

f *Georgij.*] Recitantur eius res geſtæ in præfato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur. To. 9. A. 735. nu. 1.

g *Audoeni Epiſcopi.*] De quo Vſuard. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter ſcripta & recitata per Surium tom. 4. Plura de eodem in vita S. Philiberti Abb. apud Surium tom. 5. die 20. Auguſti, & in Aicardo, apud eumdem tom. 5. die 15. Septemb. Eadem refert Aim. de geſt. Franc. lib. 4. c. 41. Ado in chron. anno 696. eius obitum refert, Sigebertus autem in chron. anno 690. qui & de eodem agit ſupra anno 649. Interfuit Concilio Cabilonenſi. Ponitur eius ſedis vigeſimuſprimus Epiſcopus, ſecundum tabulas Democharis. To. 8. A. 631. n. 14. obit. ann. 677. nu. 5.

h *Patricij Abb.*] Agunt de eodem Vſuard. vet. manuſcrip. ac ceteri recentiores.

25 Octauo Kal. Septemb. Luna. F *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1

SANCTI Bartholomæi [a] Apoſtoli, qui in India Chriſti Euangelium prædicauit: inde in Maiorem Armeniam profectus, cum ibi plurimos ad fidem conuertiſſet, viuus a barbaris decoriatus eſt, atque Aſtyagis Regis iuſſu capitis decollatione martyrium compleuit. Eius ſacrum corpus [b] primo ad Liparam inſulam, deinde Beneuentum, poſtremo Romam ad inſulam Tiberinam tranſlatum, ibi pia fidelium veneratione honoratur. Lutetiæ Pariſiorum S. Ludouici [c] confeſſoris, Regis Francorum, vitæ ſanctitate, ac miraculorum gloria illuſtris. Romæ ſanctorum martyrum Euſebij [d], Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo ſub Commodo Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque diſtenti, ac deinde fuſtibus cæſi ſunt, flammis circa eorum latera appoſitis: & cum in laude Chriſti fideliſſime permanerent, plumbatis vſque ad emiſſionem ſpiritus mactati ſunt. Itẽ Romæ ſancti Geneſij [e] martyris, qui primũ ſub Gentilitate mimus, cum in theatro, ſpectante Diocletiano Imperatore, myſterijs Chriſtianorũ illuderet, a Deo inſpiratus,

repente conuerſus ad fidem, & baptizatus eſt: mox Imperatoris iuſſu fuſtibus crudeliſſime cæſus, deinde in equuleo ſuſpenſus, & vngularum diutiſſima laceratione vexatus, lampadibus etiam inflammatus, cum in fide Chriſti perſiſteret, dicens: Non eſt Rex præter Chriſtum, pro quo ſi millies occidar, ipſum mihi de ore, ipſum mihi de corde auferre non poteritis: martyrij palmam capitis obtruncatione promeruit. Italicæ in Hiſpania ſancti Geruntij [f] Epiſcopi, qui tempore Apoſtolorum Euangelium in ea prouincia prædicans, poſt multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Geneſij [g], qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Chriſtiani puniri iubebantur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis, ſe Chriſtianum eſſe teſtaretur, comprehenſus atque decollatus, martyrij gloriam proprio cruore baptizatus accepit. In Syria ſancti Iuliani [h] martyris. Tarracone ſancti Magini [i] martyris. Conſtantinopoli ſancti Mennæ [k] Epiſcopi. Traiecti ſancti Gregorij [l] Epiſcopi. Neapoli ſanctæ [m] Patriciæ virginis.

AVGVSTI 25.

To. 1. A. 44. nu. 34 & to. 8. n. vnic. Tranſlatio to. 10. an. 1000. nu. 6.

BARTHOLOMÆI *Apoſt.* a] Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huius diei Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Romæ autem xiij. Kalend. Septembris agi conſueuiſſe, teſtantur vet. manuſcr. S. Cyriaci, de quibus ſupra. Antiquum manuſcript. Kalendarium, quod apud nos habemus, ad ix. Kalend. Septembr. habet tranſlationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die ſic ſcribitur: Relatio ſanctarum reliquiarum S. Apoſtoli Bartholomæi. At vero natalem diem eius celebrant tertio Idus Iunij: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kal. Iulij. Ex his apparet, tam Romæ, quam etiam in Orientali Eccleſia hac die agi conſueuiſſe de tranſlatione S. Bartholomæi. Eſt de his etiam conſtitutio Emmanuelis Imperatoris, quam deſcripſit Theodor. Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Quod autem alij præcedenti die agunt de eadem ſolemnitate: id (ſecundum Innocentium in extrauag. de obſer. ieiun. c. conſilium noſtrum) relinquendum eſt cuiuſque regionis conſuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, vt fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originem duxerit, dictuſq. Bartholomæus, quaſi filius Ptolemæi: ſed perperam quidem: nam Ptolemæi in Aegypto, non in Syria regnarunt: præterea Apoſtolos omnes Galilæos fuiſſe, docet diuina Scriptura, quæ ait Act. Apoſt. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce omnes qui loquuntur, Galilæi ſunt, &c. Ceterum ſi Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa eſt in Palæſtina, & Palæſtina in Syria: eadem quoque ratione ceteros etiam Apoſtolos Syros eſſe, dicere debemus. Theodoretus in præfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomæum, ſicut ceteros, nullum excipiens, fuiſſe piſcatorem affirmat, idque etiam Metaphraſtes teſtatur: quod quidem verius mihi probatur: nam ſecundum Paul. 1. ad Corinth. cap. 1. Ignobilia mundi & contemptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non a Ptolemæo eſſe dictum: ſed ſicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis vocibus ſit appellatus, Bar Tholmai, filius Tholmai. Eſt Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis Scripturis repetitum, vt Num. 15. Ioſue cap. 5. Iudic. 1. ſecundo Reg. cap. 3. & Paralip. cap. 3. Quod autem pro Bartholmai, dicamus Bartholomæum, mirum videri non debet, cum & in ceteris Hebraicis vocibus id ipſum contingat, vt eadem Latine vel Græce reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquieſco, qui eumdem eſſe putant Bartholomæum cum Nathanaele, ex leuibus quibuſdam coniecturis. Sunt hi, Rupertus Abbas, Cornel. Iāſennius, &

& alij hos ſecuti. Refragatur enim S. Auguſtini ſententia, dum in tractatu in Pſal. 65. & ſuper Ioan. tract. 17. cap. 1. ſcribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuiſſe electum inter Apoſtolos, quod fuerit legis doctor; cuius ſententiæ adſtipulor libentius. Conſentit & S Greg. lib. 33. moral. cap. 21. De eodem Bartholomæo, præter ea quæ a ſanctis Euangeliſtis ſcripta habentur, meminit etiam Dionyſius Areopagita in libr. de myſtica Theolog. Profectum eſſe ad Indos, illucq. ſecum lato volumine Euãgelij Matthæi, Chriſtum annunciaſſe, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Geneſ. S. Hieron. de Script. Eccleſ. in Panteno, Socrat. lib. 1. cap. 15. Nicephor. hiſtor. li. 4. cap. 32. Fortunat. hoc verſu:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum.

Lycaonas inſuper ad temperantiam inſtituiſſe, ait Chryſoſtomus. De paſſione eius hiſtoriam recitans Greg. Turon. de glor. mart. cap. 34. Apud Aſiam, inquit, paſſum, agonis ipſius narrat hiſtoria, &c. Nec ab his diſſentiunt; qui ſcribunt in Armenia fuiſſe coronatum martyrio, vt Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuerſæ ſunt ſententiæ: In commentariolo Hippolyti de duodecim Apoſtol. legi S. Bartholomæum capite deorſum pendente eſſe crucifixum. Teſtatur etiam Ioſephus apud Metaphraſten, fuiſſe cruci affixum; idq. Niceph. profitetur lib. 2. cap. 39. At vero excoriatum fuiſſe, tradunt alij, vt apud Iſidorum (licet Iſidori eum non dixerim librum) de vit. & obit. ſanct. 177. Idq. præfatio Ambroſiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet. potuit tamen vtrumque contigiſſe. Geſtorum autem eius quædam feruntur Abdiæ nomine; quædam incerto auctore, in libro qui inſcribitur, Paſſiones Apoſtolorum, habentur: alia his ſimilia extant in antiquis codicibus manuſcr. alia quæ ſcripta a Ioſepho recitat Metaphraſtes: edidit & alia Perionius, in quibus omnibus (ſecundum Apoſtoli ſententiam) ſic omnia probet lector, vt, quod bonum eſt, teneat.

b *Eius ſacrum corpus.*] Quod autem ad eius venerandas reliquias ſpectat: fuit illis in primis illuſtrata Daras ciuitas in finibus Perſidis, vt ſcribit Theod. lector lib. 2. collectan. & Niceph. hiſt. lib. 16. cap. 37. De eius ampliſſimo templo illic erecto a Iuſtiniano Imperatore meminit Procop. lib. 2. ædif. Iuſtinian. Imper. De tranſlatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Gregor. Turon. de gloria martyrum cap. 34. Scripſit olim rei geſtæ hiſtoriam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anaſtaſius. Conſentit his Molanus in not. ad Vſuardum. Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. numero 234. pag. 24. Incipit: Maximum quidem certamen, &c. Paucis eamdem refert hiſtoriam Metaphraſtes ex Ioſepho apud Surium to. 4. & alij. Facta eſt autem alia poſtmodum trãſlatio Beneuentum ex prædicta inſula Liparitana anno Domini 832. vt auctor eſt Sigebertus in chron. Leo Oſtienſis lib. 1. cap. 26. factam ſcribit anno Domini 840. Rurſus autem ſub Othone Secundo Imp. Romam delatum eſt corpus eius, vt Otho Friſingenſis lib. 6. cap. 25. teſtatur his verbis: Tradunt de Othone Romani, quod capto Beneuento, Beati Apoſtoli Bartholomæi oſſa inde aſportauit, ac Romæ in Lycaonia inſula in tumba porphyretica ea collocauit, in terramq. ſuam per Tyberim & mare in præfato ſarcophago deportare cogitauit: ſed eo tamen breui vita exempto, pretioſum theſaurum ibidem remanſiſſe. Hæc Otho. Factum id eſſe conſtat anno Domini 983. eiuſdem autem Imperatoris vndecimo, quo & ex hac vita migrauit. idipſum etiam Albertus Crantz. in Saxon. & alij, qui proſecuti ſunt res Othonis Imperatoris. Eadem legi in codice manuſcripto Vaticano, vbi regiſtrata ſunt priuilegia Romanæ Eccleſiæ; hæcq. omnia conſtare ex literis aureo ſigillo munitis, ibidem ſcribitur.

Se corrigit to. 10. a. 1000. n. 6. & ſeq.

c *Ludouici.*] Eius præclariſſimas res geſtas ſcripſit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta quæ extant apud Surium tom. 4. De eodem Anton. in 3. par. tit. 20. cap. 1. §. 12. Iudocus Clictouæus, & alij plures, qui proſecuti ſunt res Francorum, ac nouiſſime Papyrius Maſſon. qui ea quæ a ceteris erant prætermiſſa, ſumma induſtria collegit. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo. Bonifacius Octauus Rom. Pont. retulit eum inter Sanctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi Typographi errore poſitus reperitur; Regum vero Francorum quadrageſimuſtertius ponitur.

obijt an. 1270.

d *Euſebij & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitantur horum Acta apud Surium tomo 7. & nos habemus manuſcrip. quæ incipiunt: Regnante impijſſimo Commodo, &c. Plura de ijſdem Vincentius in Spec. lib. 10. cap. 119. Mombrit. tomo 1. Petrus in catalogo lib. 7. cap. 111. & alij recentiores.

To. 2. an. 192. nu. 2.

e *Geneſij.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta ex manuſcr. refert Sur. tom. 5. Confundunt hunc cum Geneſio Arelatenſi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuſcript. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Geneſius martyr, &c. Erat olim Romę illuſtris Memoria huius Geneſij, quam Gregorius Papa Tertius inſtaurauit, atque muneribus exornauit, vt conſtat ex lib. de Romanis Pontificibus in eodem Gregorio Tertio.

To. 2. an. 303. nu. 118.

f *Gerontij Epiſcopi.*] De eodẽ hac die Vſuardus, & alij recentiores. Huius Acta deſcribuntur ſacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano: quæ miramur prætetijſſe eos qui res Hiſpanicas nouiſſime ſunt

Tempore Apoſtolorũ.

proſecuti,& ieiune admodum de eo ſcripſere.

To.2.an. 303. nu. 130. g *Geneſij Arelat.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Eius Acta feruntur ſcripta a S. Paulino Epiſcopo Nolano, quæ deſcripſit Surius tomo 4. Recenſetur ibidem editum ab eo miraculum, conſcriptum a beato Hilario Epiſcopo Arelatenſi, necnon & homilia falſo adſcripta Euſebio Emiſſeno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teq. præpollens Arelas habebit,
Sancte Geneſi.

Et Venantius Fortunatus his verſibus:

Porrigit ipſa decens Arelas pia dona Geneſi
Aſtris Cæſario concomitante ſuo.

In Breuiario Toletano legitur vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Geneſij Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Gregor. Turon. de glor. mart. c. 66.

h *Iuliani.*] De quo etiam dicta vetera manuſcripta, adſtipulanturq. alij recentiores.

i *Magini.*] Agitur de eodē hac die in Flore ſanct. Hiſpan. ex tab. eccleſiæ Tarraconenſis.

To.7.an. 536. nu. 30.&ſeq. x *Mennæ Epiſc.*] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itemq. in epiſtola monachorum Palæſtinæ ad Iuſtinian. Imp. recitata in Quinta Synodo, Act. 1. in cuius ſequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, ſicut & in conſtitutionibus eiuſdem Iuſtiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36. & 37. Niceph. lib. 17. cap. 25. & 26. Succeſſit hic Anthimo, vt prædicta Synodica Acta teſtantur. Errat autem Euagrius, qui Epiphanio Mennam ſubſtitutum dicit, & Epiphanium Anthimo: nā præceſſit Epiphanius, cui Anthimus, & ei Mennas eſt ſubrogatus: ita etiam Nicephorus in chron. & alij. Celebrat egregias laudes Mennæ Agapitus Papa ſcribens ad Petrum Epiſcopum Hieroſolymitanum: recitatur ea epiſtola in prima Actione Quintæ Synodi. Hic etſi ad tempus adhæſit Theodoro Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, ob quam cauſam a Vigilio Romano Pontifice ſacris eſt interdictus, vt eiuſdem Vigilij litteræ indicant, quę extant in tomo 2. Concil. in Vigilio: tamen tam ipſum, quam etiam Theodorum, cum vterque Vigilio ſatisfeciſſet, & fidei Catholicæ profeſſionem eidem tradidiſſet, receptos eſſe ad Apoſtolicam communionem, declarat conſtitutum eiuſdem Vigilij Papæ, quod ex bibliotheca Vaticana depromptum intexuimus Annalibus Eccleſiaſticis. Nicephorus etiam lib. 17. c. 26. de Menna a Vigilio communioni reſtituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigilium Papam ab hæreticis fuiſſe conficta, Sexta Synodus declarauit Act. 3. 12. & 14.

l *Gregorij Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas obijt an.
S. Ludgerus Epiſcopus Monaſterienſis, quas 784.
Surius retulit in tomo 2. die 26. Martij. Ad hunc olim presbyterum extat epiſtola S. Lulli Epiſcopi Moguntini. Fuit hic, ſicut ille, diſcipulus S. Bonifacij, & ex monacho factus eſt Epiſcopus Traiectenſis; ſeditque annos 32. Exceſſit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodē hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, & in Indiculo ſanct. Belgij, & Trithemius de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 284. & lib. 4. cap. 188. & alij.

m *Patriciæ.*] Claruit temporibus Conſtan- obijt cir.
tini Imperatoris, quando vna cum nutrice ann. 365.
& famulabus Conſtantinopoli in Italiam ve- Paul.Re-
niens, veneratur limina Apoſtolorum, Nea- gius.
poli in Campania diem clauſit extremum; multisq. miraculis eius ſanctitas eſt declarata. Eſt celebris memoria Neapoli huius virginis.

xxiv. G Septimo Kal. Septemb. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMÆ ſancti Zephyrini [a] Papæ & martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Irenæi [b] & Abundij, qui in perſecutione Valeriani, eo quod corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leuauerant, in eamdem cloacam demerſi fuerunt: quorum corpora a Iuſtino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium ſepulta ſunt.

ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem ſancti Secundi [c] martyris, viri ſpectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina ſancti Alexandri [d] martyris, qui & ipſe vnus ex eadem legione, cum nomen Domini IESV Chriſti conſtantiſſime fateretur, martyrium capitis abſciſſione compleuit: Apud Marſos ſanctorum Simplicij, & filiorum eius Conſtantij, & Victoriani qui ſub Antonino Imperatore varie primum excruciati, tum demum ſecuri percuſſi martyrij coronam adepti ſunt: Nicomediæ paſſio ſancti Hadriani [e], filij Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobrans, ab eodem iuſſus eſt occidi: cuius corpus Domitius Byzantij Epiſcopus, eius patruus, Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania ſancti Victoris [f] martyris, qui a Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrij corona donatus eſt. Capuæ ſancti Rufini [g] Epiſcopi & confeſſoris. Piſtorij ſancti Felicis [h] presbyteri & confeſſoris.

AVGVSTI 26.

To.2.An. 221.nu.1. & 2.

ZEPHIRINI *Papæ*.] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. et hiſt. lib. 5. cap. 27. & lib. 6. c. 15. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 4. cap. 10. & Niceph. Epiſc. in chronico.

To.2.An. 261.nu.10

b. *Irenæi, & Abundij.*] De ijſdem Beda, ac ceteri qui ſupra, omnesq. ex rebus geſtis ſancti Laurentij, in quibus horum martyrij Acta deſcribuntur. Quod tam S. Concordiæ, quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio, tum etiam in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in aliis compluribus martyribus Romę paſſis reperitur. Quales fuerint Romæ cloacæ, conſule in primis quæ admiratione digna ſcribit Plin. lib 36. c. 15. conſule & Caſſiodor. Variar. lib. 3. epiſt. 30. qui de his mira ſcribit ad Argolicum Vrbis Præfectum, dum ait: Tantum viſentibus conferunt ſtuporem, vt aliarum ciuitatum poſſint miracula ſuperare. Videas illic fluuios, quaſi montibus concauis clauſos, per ingentia ſtagna decurrere: videas ſtructis nauibus per aquas rapidas non minima ſolicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina poſſint naufragia ſuſtinere. Hæc Caſſiodorus. Reliquit exemplum de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgaſſet, per eaſdem ſubuectus eſt in Tiberim, vt auctor eſt Dio Caſſius lib. 49. prope finem. Hæc de Vrbis cloacis, ſepulchris ſanctorum martyrum, quorum ſæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, vt etiam factum conſtat de corpore S. Sebaſtiani clariſſimi martyris, quod (vt eius Acta teſtantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

c *Secundi.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombr. tom. 2. vit. ſanct. & Petr. in catal. breuius lib. 7. cap. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic paſſus dicitur, quæ diuerſis modis dicta reperitur; aliquando Vintimelium, vel Victimilium, vt a Beda & Vſuardo, Vindimillium, vt ab Antonino: ab alijs Albintimilium, itemq. Intemelium, vt a Cælio apud Cicer. epiſt. fam. lib. 8. ſic & Plin. lib. 3. c. 5. qui dictum fuiſſe ait Albium Intemelium, vnde compoſite Albintimelium, vt hic ponitur. Eſt Liguriæ prouinciæ ciuitas, vulgo dicta, *Vintimiglia* — To. 2. A. 297. n. 16

d *Alexandri.*] De eodem hac die Beda; ſed mendoſe legitur, Pergami, loco Bergomi. Vſuard. & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quæ habet Mombrit. tom. 1. — To. 2. A. 297. n. 16.

e *Hadriani.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiuſdemq. paſſionis agonem deſcribunt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Epiſcopi chron. de Epiſcopis Conſtantinopolitanis, in Domitio. — Cir. An. 316.

f *Victoris.*] De eius martyrio vide apud Surium tomo 7. Vaſæum in chron. Hiſpan. anno 950. & Molan. in addit. ad Vſuard. & tabul. Burgenſis eccleſiæ. — Cir. An. 950. Vaſæus vide to. 10. A. 938. nu. 1.

g *Rufini Epiſc.*] De quo tab. eccleſ. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergij Papæ. — Trãslatio Cir. Ann. 690.

h *Felicis.*] Cuius res geſtas legimus in manuſcr. codice ab eadem eccleſia Romã miſſo. — Inuentio An. 1410.

xxviij. A Sexto kalen. Septemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H		M	N	P		
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29		1	2	3		

CAPVÆ in Campania natalis ſancti Rufi[a] Epiſcopi & martyris, qui cum eſſet Patriciæ[b] dignitatis, a beato Apollinare ſancti Petri diſcipulo cum vniuerſa familia baptizatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Rufi[c] & Carpophori, qui ſub Diocletiano & Maximiano paſſi ſunt. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Marcellini[d] tribuni, & vxoris eius Manneæ, & filiorum Ioannis, Serapionis, & Petri. In Sicilia apud Leontinos ſanctæ Euthaliæ[e] virginis, quæ cùm eſſet Chriſtiana, a fratre ſuo Sermiliano gladio cæſa migrauit ad Sponſum. Eodem die paſſio ſanctæ Anthuſæ[f] iunioris, quæ ob Chriſti fidem in puteum merſa, martyrium ſumpſit. Bergomi ſancti Narni[g], qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus eſt ordinatus. Arelate ſancti Cæſarij[h] Epiſcopi, miræ ſanctitatis & pietatis viri. Auguſtoduni ſancti Syagrij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Ioannis[k] Epiſcopi. Ilerdæ in Hiſpania Tarraconenſi S. Licerij[l] Epiſcopi. In Thebaide S. Pœmonis[m] anachoritæ. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritæ[n] viduæ.

A V G V S T I 27.

To. 1. An. 44. nu. 27. RVFI *Epiſc.* a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris quæ recitat Surius tom. 4. die 23. Iulij, vnde & ceteri acceperunt, vt Petrus in catal. lib. 7. c. 119. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. & alij.

b *Patriciæ dignitatis.*] Etſi de Patricia dignitate complures viros eruditos ſcripſiſſe reperetim: nullum tamen adhuc, mea quidem ſententia, nactus ſum, qui rem adeo feliciter ſit proſecutus, vt nullam prorſus reliquerit ea de re dubitandi occaſionem. Dicam paucis (quantum fert ratio instituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualiſve penes Chriſtianos fuerit Patricia dignitas. Conſtat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos eſſe centum Senatores, eoſdemq. honoris cauſa Patres appellatos, omnesq. ſubinde qui ex eadem progenie exorti fuiſſent, eſſe Patricios nuncupatos: quos & dictos eſſe Ingenuos, ex Cincio docet Feſtus. Hæc de antiquis Patriciis non tantum Liuius, ſed & alij, vt Dionyſius, Plutarchus, Dio, Velleius Paterc. ac ceteri priſci auctores ſcripſere. Erant hi Patricij Originarij dicti, qui a prędictis ducebant originem: ijdemq. apud Liuium dicti reperiuntur Patricij maiorum gentium. Rurſus autem alij erant Patricij, qui dicebantur minorum gentium, ijdemq. Allecti ſunt appellati: erant hi, qui ex plebe in Senatum, & ex Senatu tranſibant ad Patriciam dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea agens, inquit, a Tarquinio Priſco Rege inter minores gentes allecta in Senatum, mox a Seruio Tullio inter Patricias tranſducta. Hæc Suet. Idem in C. Iulio cap. 41. ait: Senatum ſuppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicq. eueniebat in primis, vt non omnes Patricij eſſent Senatores: nam filij Patriciorum, ijdem Patricij dicti

erant,

erant, tunc autem & Senatores, quando inter Patres adſcripti, iidem dicebantur Patres cõſcripti. vnde & Suetonius in Octauio cap. 10. Quamquam Patricius, nondum Senator, &c. Rurſus autem contingebat, vt nonnulli, licet eſſent Senatores, nondum tamẽ eſſent Patricij, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. c. 2 quod & Tacitus etiam his verbis ſignificat: Iiſdem diebus in numerum Patriciorum adſciuit Cæſar vetuſtiſſimũ quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tantum Patricius ordo, ſed & Patricius magiſtratus in antiquorũ ſcriptorum commentarijs reperitur, cum ſcilicet Patricij in ſacerdotium adſciſcerentur; ad quos potiſſimum ſacrarum rerum cura pertinebat: horum etenim præcipua ſacerdotia & Pontificatus erant. In hanc ſententiam Cicero orat. pro dom. ſua hæc ait: Itaque Populus Romanus breui tempore neque Regem ſacrorum, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos ſacerdotes, neque auctores centuriatorum, neque curiatorum comitiorum: auſpicia quoq; Populi Romani, ſi magiſtratus Patricij creati non ſint, intereant neceſſe eſt, &c. hæc Cicero occaſione Clodij, qui e Patricijs ad plebem tranſierat. Rurſus idem ad Brutum epiſtol. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magiſtratus, auſpicia ad Patres redire non poſſunt. De eodem Patricio magiſtratu Liuius ſæpe, qui in oratione P. Decij aduerſus Patres, & in concione Claudij aduerſus Plebeios pluribus docet, magiſtratum Patricium auſpicia curare ſolitum. Quam porro ampla eſſet huius muneris poteſtas in cogendis comitijs, creandis magiſtratibus, atque ſi opus fuiſſet, dimouendis etiam Conſulibus a Conſulatu, pluribus docet Cicero de diuinat. & de legib. Ceſſante autem ſuperſtitione Gentilium, licet extinctus ſimul fuerit Patricius magiſtratus, cum ipſorum ſacerdotia, ſimulq. auſpicia fuerint antiquata; remanſit tamen ipſa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magiſtratu illud retinuit, vt ſicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua, nec niſi obitu deſineret, ita ſub Chriſtianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perẽnis eſſet. Id egregie expreſſum habes apud Caſſiod. Variar. lib. 6. form. 2. qui de eadem ampliſſima dignitate clariſſimis tantum viris conferri ſolita agit lib. 8 epiſt. 9. 10. & 11. De eadem Zeno Imper. l. 3. de Conſul. Cod. lib. 12. hæc ſcribit: Nemini ad ſublimen Patriciatus honorem, qui ceteris omnibus anteponitur, aſcendere liceat; niſi prius aut Conſulatus honore potiatur, aut Præfectura Prætorij Orientis, vel Illyrici, vel Vrbis adminiſtratione, aut Magiſtri militum, aut Magiſtri officiorum, &c. Adeo itaque erat Patriciatus excellens dignitas, vt non tam ea Conſulatu, quam Cõſulatus Patricia illuſtraretur dignitate, vt eleganter habes expreſſum a Iuſtiniano Imp. l. 1. Cod. de Conſ. adeo vt nec iam (vt olim) Patricij dicerentur a Patribus qui & Senatores erãt; ſed quod Patres dicerentur Imperatoris, vt idem Iuſtin. teſtatur l. vlt. Cod. de Conſ. Horum inſignia (quantum ex nuper citatis Caſſiodori locis colligere licet) erant chlamys, cingulum, calcei picti, & ſella ſublimis. Inſtitutam hanc dignitatem a Conſtantino Imp. conceſſamq. Patricijs, vt ſuper omnes etiam Præfectos Prætorio conſiderent, auctor eſt Zoſimus lib. 2. Horum etiam auctoritate legationes mitti conſueuiſſe, auctor eſt Suidas. Hallucinantur omnino, qui eiuſmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri conſueuiſſe primarium ſedium Epiſcopis, ex prædicta a Caſſiodoro recitata formula Patriciatus ſomniarũt. Sed de his ſatis occaſione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

c *Rufi & Carpoph.*] De iiſdem tab. eccleſiæ Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipſorum leguntur, ſed aliqua leui cenſura purganda, vt quæ illic de Sybilla ſunt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alij plures docent. To. 2. an. 303. nu. 120.

d *Marcellini & ſoc.*] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

e *Euthaliæ.*] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, vbi etiam deſcribitur eius martyrium. cir. a. 255. ſub Decio.

f *Anthuſæ.*] Hæc iunior Anthuſa dicta eſt reſpectu ſenioris, quæ paſſa eſt in perſecutione Valeriani, de qua ſupra xj. Kal. Septẽb. Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio. To. 9. an. 775. n. 6.

g *Narni.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die.

h *Cæſarij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illuſtr. cap. 86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, & ille Vincẽtio, exiſtimet ea quæ in Gennadio leguntur de Cæſario, ab aliquo alio eſſe addita, eo quod Trithemius de vir. illuſt. ord. S. Bened. & de ſcrip. Eccleſ. Cæſarium claruiſſe dicat anno Domini 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait illũ floruiſſe anno Domini 700. Hæc autem quam ſint a veritate remota, perfacile erit oſtendere, cum plures reperiantur ſcriptores, qui illius temporibus vixerint, atque de eo ſcripſerint; multaq. inſuper extent ſacra Cõcilia, quibus ipſe præſens ſubſcripſit. Vixit tẽporibus Iuſtini, & ſucceſſorum Impp. Venãt. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodeg. ducem, & de gaudijs vitæ æternæ meminit de Cæſario Epiſc. Arelatenſi, itemq. de eodem lib. 5. in carmine ad Martinũ, ad ciues Turonicos lib. 8. de ſe ipſo, & in carm. de virginitate. At vero res geſtæ eiuſdem Cæſarij, quas Cyprianus eius diſcipulus fideliſſime ſcripſit, recitatq. Surius tom. 4. eius tempora ſatis ſignificant, vixiſſe eum ſcilicet temporibus cir. a. 75. Guarner. in vita. De eo to. 1. an. 34. nu. 323. To. 6. an. 453. nu. 43. a. 463. nu. 6. obijt cir. ann. 554. Barralius in chronolog. Lirinen.

Symmachi Papæ, ad quem Romam venit. Ex his certa firmaq. redduntur, quæ ſcribit Gennadius, eũ ſcilicet claruiſſe temporibus Anaſtaſij Imp. cuius tempore ſedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæſarius interfuiſſe Concilio Arelatenſi tertio, & quarto, quod deſideratur, cuius mentio habetur in Concilio Meld. cap. 73. itemq. Concil. Vaſenſi, & Carpentoratenſi, in quibus omnibus primo loco, vt Metropolitanus, ſubſcriptus reperitur; ſicut & Agathenſi, quod celebratum eſt ſedis illius temporibus, nimirũ ſub Conſulatu Meſſallæ, anno Domini 506. Ex his videas, quo iure Trithemius hunc ſibi vendicet inter monachos ordinis S. Benedicti, cum ante ipſum S. Benedictũ vixerit, qui anno 529. in Caſſino monte cœpit ordinis ſui fundamenta iacere. Fuit autem Cæſarius profeſſor cœnobij inſulæ Lerini ſub Porcario Abbate, vt prædicta Acta teſtantur; quod etiam profitetur ipſe homil. 20. vbi multa locutus de laudibus illius cœnobij, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus veſter, &c. Longe ante tempora S. Benedicti monaſticam obſeruantiam in eadem inſula viguiſſe, exploratum certumq. habetur. Cum autem idem Trithemius citet eiuſdẽ Cæſarij ſermonem tertium, qui ſe profitetur S. Benedicti eſſe diſcipulum, nihil in huiuſmodi in ſermonibus Cæſarij recens editis potui inuenire: quod ſi in aliquomet codice id reperitur, alterius potius auctoris exiſtimandus eſt ſermo. Extat egregia epiſt. Ennodij Ticinenſis ad eumdem Cæſarium ſcripta de legatione qua functus eſt ad Regem Gothorum; eaq. eximias Cęſarij virtutes commendat ac prædicat. Incipit: Quod ſpe conceperam, &c. Non prætermittimus hic meminiſſe eiuſdem Cæſarij ſororis, dictæ S. Cæſariæ virginis, ac matris multarum virginum, quæ & ipſa egregia claruit ſanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis ſancti Cæſarij: & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadem agit his verſibus, dum recenſet eam inter illuſtres ſanctitate virgines:

Has inter comites coniuncta Cæſaria fulget,
Temporibus noſtris, Arelatenſe decus,

Et inferius:

Dulce decus, vbi ſit veneranda Cæſaria præſens,
Præſule Cæſario non caritura tuo.

De eadem S. Cæſaria agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 40. & 42. Ibi de regulis eius, ſub quibus S. Radegundis Regina & alię monaſticam vitam exercuerunt, conſcriptis a prædicto S. Cæſario, de quo agimus. Fuit eiuſdem nominis Cæſarius monachus ſcriptor vitæ S. Engelberti, quæ extat apud Surium to. 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa ſcripſiſſe putatur, quæ in Speculo exemplorum diſtin. 6. recitãtur: vixitq. circa annum Domini 1250.

i *Syagrij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die. Scribit de eo Greg. Turonen. lib. 9. de geſt. Francorum c. 23. in fine, Ado Viennenſis in chron. anno Domini 575. appellatq. eum virum ſummæ ſanctitatis, eũdemq. teſtatur interfuiſſe primo Concilio Matiſconenſi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eumdem extant plures epiſtolæ in regiſt. lib. 5. epiſt. 57. & lib. 6. epiſt. 110. 112. 117. 118. & 119. Ipſe autem Romam venit, ſubſcripſitq. priuilegio conceſſo eccleſiæ S. Medardi, Indict. vndecima, anno Domini 593. quibus etiam temporibus obijt, vt apparet ex lib. 11. epiſt. 10. eiuſdem regiſtri. De eo etiam Fortunatus in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum c. 65. illicq. de eius ordinatione agitur. Fuit & alius Syagrius Nicienſis Epiſcopus, cuius natalem diem colunt Nicienſes 23. Maij. To. 7. an. 587. n. 27.

k *Ioannis Epiſc.*] De quo tab. eccle. Papien. cir. a. 800.

l *Licerij Epiſcopi.*] Agitur de eo in eccleſia Ferr. Illerdenſi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hiſpan.

m *Pœmenis.*] De eo hac item die Græci in Menologio, plura autem in Vit. Patrum.

n *Margarita*] De rebus geſtis ipſius ſunt apud nos Acta a Seuerinatibus Romã miſſa. eſt illorum exordium: Margarita Septempede, &c. Dormiuit in Domino anno MCCCXCV. Multis fuit illuſtrata miraculis. obijt an. 1395.

xxvij. B **Quinto Kal. Septemb. Luna.** 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

HIPPONE Regio in Africa natalis ſancti [a] Auguſtini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris eximij: qui beati Ambroſij Epiſcopi opera ad Catholicam Fidem conuerſus, & baptizatus, eam aduerſus Manichæos, aliosq. hæreticos, accerrimus propugnator defendit: multiſq.

alijs

alijs pro Eccleſia Dei perfunctus laboribus, ad præmia migrauit in cælum: cuius reliquiæ [b] primo de ſua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & poſtea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum tranſlatæ, ibi honorifice conditæ ſunt. Romæ natalis ſancti Hermetis [c] viri illuſtris, qui (vt in Actis beati Alexandri Papæ legitur) primo carcerali cuſtodiæ mancipatus, deinde cum alijs plurimis gladio cædente martyrium compleuit ſub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos paſſio ſancti Iuliani [d] martyris, qui cum eſſet beati Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Chriſto ſeruiret, in perſecutione Diocletiani a militibus tentus, deſecto gutture morte horribili necatus eſt. Conſtantiæ in Gallia ſancti Pelagij [e] martyris, qui ſub Numeriano Imperatore & Euilaſio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni ſanctorum martyrum Fortunati [f], Caij, & Anthes, ſub Diocletiano Imperatore & Leontio Proconſule decollatorum. Conſtantinopoli ſancti Alexandri [g] Epiſcopi, glorioſi ſenis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effuſa ſunt viſcera eius. Apud Santonas ſancti Viuiani [h] Epiſcopi. Item ſancti Moyſis [i] Æthiopis, qui ex inſigni latrone inſignis anachorita, multos latrones conuertit, & ſecum duxit ad monaſterium.

AVGVSTI 28.

Plura to. 4. & 5. Conuerſio to. 4. a. 385. nu. 2. Baptizatur a. 388. num. 71. Ordinatur preſbyter an. 391. n. 22. Obijt to. 5. an. 430. nu. 74. & ſeq.

AVGVSTINI *Episc.* a] Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De anno ac die eius obitus ſcribit Marcellinus in chron. deceſſiſiſſe Felice & Tauro Conſulibus, ſed verius Proſper ſub Conſulatu Theodoſij XIII. & Valentiniani III. Res geſtas ſuas a teneris annis vſque ad ſuſceptum ſacrum baptiſma, atque receſſum ex Italia, ipſe pluribus proſecutus eſt in libris Confeſſ. cetera autem Poſſidius Epiſcopus Calamenſis. His etiam locupletiora collegimus ex epiſtolis, ceteriſq. ipſius ſcriptis, alijſq. probatis auctoribus, & per annos ſingulos intexuimus in Annal. Eccleſiaſt. Migrauit ex hac vita, Theodoſio XIII. & Valentiniano III. Conſſ. dum vocaretur ad Concilium œcumenicum Epheſinum Theodoſij Imper. legatione: eſt is annus a Chriſto Domino quadringenteſimus trigeſimus.

To. 6. an. 504. n. 38.

b *Cuius reliquiæ.*] Eiuſmodi tranſlatio primum facta in Sardiniam inſulam, contigiſſe putatur, quando Traſamundus Arianus Rex Vuandalorum, omnes Epiſcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniam temporibus Symmachi Papæ, Cætheo Conſule, anno Domini 504. in quam quidem rem inſudauit induſtria S. Fulgentij Epiſcopi Ruſpēſis. Baculus inſuper, & mitra illuc allata, hactenus in Sardinia aſſeruantur. Adſtipulatur his etiam Oldradus Mediol. Epiſc. in epiſt. ad Carolum Magnum, & Franc. Fara de rebus Sardois. De tranſlatione autem Ticinum facta, cuius etiam hic mentio habetur, agunt Beda, Ado, & alij hac die, Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 6. cap. 14. Beda de ſex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. an. 717. Otho Friſing. eodem anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. anno 734. Sigeberto autem aſſentitur Sigon. de Reg. Italiæ. Sed de his actum eſt ſuperius die 28. Februarij, quādo eiuſmodi tranſlationis ſolemnitas agitur. Vide quæ de ea re ſupra notauimus ea die.

To. 9. an. 725. nu. 5. & ſeq.

c *Hermetis.*] De quo hac die Beda, & alij; Ado autem vberius recitat eius Acta ex rebus geſtis S. Alexandri Papæ, quas refert Surius to. 3. Errat Ado, dum paſſum ſcribit ſub Aureliano Imp. Nam Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator, vt prædicta Acta ſignificant: a temporibus enim Alexandri Papæ vſque ad Aurelianum Auguſtū pluſquam

To. 2. an. 132. nu. 2. & to. 9. a. 929. nu. 3.

centum quinquaginta annorũ intercedit ſpatium temporis. Paſſus eſt itaque Hadriano Imp. ſub Aureliano Iudice, vt eadem Acta teſtantur. Pelagius Papa Secundus illuſtrauit
To. 5. an. 419. n. 41. cęmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S. Bonifacij Papæ to. 1. Concil.

To. 2. an. 303. nu. 130. d *Iuliani.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem eſſe celebrandam, habes a Greg. Turon. lib. 2. de gloria mart. cap. 29. qui ipſe integrum librum ſcripſit de eius agone atq. miraculis; recenſet eum Lippom. tom. 3. & Sur. tom 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epiſt. 1. lib. 7. Venantius Fortuñ. in carmine de gaudio vitæ æternæ, & ad Bodegiſ. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.

To. 2. an. 284. nu. 9. e *Pelagij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vuandelbert. Petr. in catal. lib. 7. cap. 120. & alij recentiores: eſt mentio de Pelagij martyris eccleſia Conſtantinopoli ædificata, & a Copronymo deiecta, apud Zonaram to. 3. Annal.

To. 2. an. 303. nu. 120. f *Fortunati & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Salernitanæ, Breuiarium, & alia eiuſdem eccleſiæ antiqua monumenta. Horum translatio celebratur Idibus Maij. Ipſorum corpora aſſeruantur in eccleſia cathedrali in inferiori crypta: in ſuperiori autem ſub altari maiori poſitum eſt corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuerſaria celebritas illic agitur 21. Februarij.

To. 3. an. 317. n. 17. & an. 340. nu. 15. g *Alexandri Epiſcopi*. De quo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio tertio Kalen. Septembr. S. Athanaſius de ipſo ſcripſit ad Serapionem col. 450. Gregor. Nazianz. in orat. de cathedra Conſtantinopolitana non affectata, his verbis; Egregij illius Alexandri diſcipuli eſtis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impium errorem depulit & profligauit. Neque enim memoria vobis excidat Apoſtolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & antiſtitem ſuſtulit, idq. in locis impuriſſima lingua dignis; nimirum vt contumelia contumeliam vlciſceretur, &c. Hæc Gregorius, tribuens huius precibus interitum Arij. De eodem item Rufin. hiſt. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. c. 14. & in Theophilo in Iacobo Niſibita c. 1. Socrates lib. 1. c 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. lib. 2 c. 29. & lib. 3. c. 3. Niceph. hiſt. lib. 8. c. 15. Niceph. Epiſcopus in chron. & in ea oratione quæ a Metaphraſte recitatur de Patribus Nicæni Concilij: habetur apud Lippom. to. 6.

h *Viuani, alias Bibiani*] De diuerſitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agunt de hoc ſancto Vſuardus & Ado hac die. Agit de eo Gregor. Turon. de gloria confeſſ. cap. 58. De baſilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmen ſcripſit, cuius eſt exordium. Circa an. 490.

Digna ſacerdotis Bibiani templa coruſcant,
Quæ, ſi iuſta petis, dat pia vota fides.

Eiuſdem Acta extare, ſcribit Greg. Turon. vbi ſupra, Succeſſit hic Ambroſio eius ſedis Epiſcopo, ad quem extat epiſtola ſexta Sidonij Apollin. lib. 9. Poniturq. quintus ordine Epiſcopus Santonenſis in tab. Democharis. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 22.

i *Moyſis.*] De quo etiam hac die agunt Græci in ſuo Menolog. paciſque referunt eius Acta; vberius in Vit. Patrum & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 36. Diuerſus hic ab illo Moyſe anachorita, de quo Sozom. lib. 6. c. 38. Tempore S. Antonij magn. Circa an. 340.

xxvij. C Quarto Kal. Septembr. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

DECOLLATIO [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ, quem Herodes circa feſtum Paſchæ decollari præcepit: cuius tamen memoria hoc die ſolemniter colitur, quando [b] eius venerandum caput ſecundo inuentum fuit: quod poſtea Romam tranſlatum, in eccleſia ſancti Silueſtri ad Campum Martium ſumma populi deuotione aſſeruatur. Romæ in monte Auentino natalis ſanctæ Sabynæ [c] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore gla-

dio

dio percuſſa, martyrij palmam adepta eſt. Item Romæ ſanctæ Candidæ[d] virginis & martyris, cuius corpus Paſchalis primus Papa in eccleſiam ſanctæ Praxedis tranſtulit. Antiochiæ in Syria natalis ſanctorum martyrum Nicææ[e] & Pauli. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Hypatij[f] Epiſcopi Aſiani, & Andreæ presbyteri, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Iſaurico barba pice illita atque incenſa, & cute capitis extracta, iugulati ſunt. Peruſiæ ſancti Euthymij[g] Romani, qui cum vxore & Creſcentio filio Diocletiani perſecutionem fugiens, ibi quieuit in Domino. Metis ſancti Adelphi[h] Epiſcopi & confeſſoris. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Mederici[i] presbyteri. In Anglia ſancti Sebbi[k] Regis. Apud Smyrnam natalis ſanctæ Baſillæ[l]. In pago Tricaſſino S. Sabinæ[m] virginis, virtutibus & miraculis glorioſæ.

AVGVSTI 29.

To. 1. an. 31. nu. 45. & ſeq. & an. 33. nu. 1. & ſeq. DECOLLATIO S. *Ioannis Baptiſtæ* a.] De eadem ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; itemque Græci, qui etiam Decollationem appellant, vt conſtat ex eorum Menologio, & ex conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theod. in Nomoc. Phot. tit. 7. ca. 1. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribunt ſancti Euangeliſtæ, Matthæus cap. 14. Marcus c. 6. & Lucas c. 9. externorum autem Ioſephus antiquit. lib. 18. c. 7. De Herodiade, quæ in caput eiuſdem præcurſoris inſultauit, ſcribit Hieron. in apolog. aduerſus Rufin. deq. ſepultura eius corporis ſeorſum a capite idem epiſt. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem ſaltatricem, vide Niceph. hiſt. lib. 1. cap. 19. & 20. Metaphraſt. in ſermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom. 4. Conſtat autem cædem S. Ioannis Baptiſtæ contigiſſe imminente feſtiuitate Paſchali, vt Beda in Marc. c. 6. teſtatur, & alij. At quoniam illis temporibus (vt diximus) feſta martyrum agi vetitum erat: idcirco ſicut natalis dies S. Iacobi Apoſtoli, ita etiam eiuſmodi celebritas in aliud tempus tranſlata eſt, & (vt idē Beda teſtatur) in ipſum diem quando Edeſſæ inuentum fuit venerandum caput ipſius. Ad hæc addimus, hac item die quarto Kal. Septemb. totius Orbis lętitia dedicatam eſſe baſilicam illam Alexandriæ ſuper dirutum Serapidis templum magnificentiſſime excitatam, Theodoſio imperante, per Theophilum Epiſcopum Alexandrinū; illucq. prædicti S. Ioannis ſacras reliquias allatas fuiſſe atque reconditas. De ruina templi Serapidis ſupra actum eſt: de erectione prædictæ baſilicæ, & illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hiſt. lib. 2. c. 27. & 28. dum ſcribit de ſepulchro eiuſdem S. Ioannis per Iulianum Apoſtatam profanato; de quo etiam Nicephorus lib. 10. cap. 13. Metaphraſtes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de ſex. ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem baſilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto Kal. Septembris, quo fuit conſecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucuſq. ſinceram hiſtoriæ veritatem proſequitur: de ceteris autem, quæ illic habentur, mox diſſeremus.

b *Quando eius venerandum caput inuentum fuit.*] Iam ſuperius ſexto Kal. Martij commemoratio agitur, quando in Palæſtina primū inuentum eſt Præcurſoris ſacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tantum Latini, ſed & Græci etiam ſecundam eiuſdem capitis celebrant inuentionem, ſed alia die, 8. Kal. Iunij. Quod autem ſpectat ad hanc, de qua agimus, ſecundam inuentionem; ſcimus complures auctores eā referre ad tempora Marciani Auguſti: id enim in primis reperitur apud Marcellini Comitis chronicon, Opilione & Vincomalo Conſſ. apud Metaphraſtem in vita S. Matronæ die 8 Nouemb. idq. Beda in Marc. c 6. & lib. de ſex. ætat. Ado in chron. itē tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore; ac denique nonnulli recentiorum, qui prædictorum fidē ſecuti ſunt, vt Vſuard. Ado, & qui poſt hos ſcripſerunt Martyrologia. Miratus ſum vehementer manifeſtiſſimo errori tot tantoſq. auctores tam facile ſubſcripſiſſe. Conſtat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentū iterum ſacrum caput, illudq. eumdem Imperatorem tentaſſe Conſtantinopolim deferre: To. 4. an. 391. nu. 7. & ſeq.

ſed

ſed minus licuit homini Ariano ſancta tractare; quod tamen eius ſucceſſor pientiſſimus Theodoſius Aug. religioſiſſime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tempora Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, teſtatum ſuis ſcriptionibus reliquerunt, vt Sozomenus hiſt. lib. 7. cap. 21. & S. Proſper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Conſſ. vbi hæc habet: Theodoſius venerabile Ioannis Baptiſtæ caput ex vico Coslai Conſtantinopolim deportans, ſeptimo ab vrbe lapide, in baſilica, quã magno ſumptu in eius honorem erexerat, recõdidit. Hos ſecuti ſunt ceteri, Niceph. lib. 12. c. 49. Cedren. in cõpend. an. 6. Theodoſ. Imp. Latinorum poſt S. Proſper. Sigeber. in chron. anno Domini 392. & alij. Ceterum anno 13. Theodoſij, Domini vero 391. ſub Conſulatu Tatiani & Symmachi id contigiſſe, probauimus in Annalibus. Quis itaque dicere poterit, factam eſſe ſecundam capitis inuentionẽ Marciano imperante, cum ipſum illud iam fuerit a Theodoſio Imp. tranſlatum atq; reconditum? Nec eſt quod quis adhuc ſponte dicat illud iterum deperditum, ac tempore Marciani Imp. inuentum: nulla enim ratio id vel fingere opinarive ſinit: nam a temporibus Theodoſij vſq. ad Marcianum Conſtantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius autem fidei ſit tractatus ille de reuelatione ſeu inuentione capitis S. Ioannis Baptiſtæ, declarat cenſura Gelaſij: qui ſic ea quæ ibi ſunt, reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falſa ſint, ante examinet, quam probet; idque merito: nam quæ illic in exordio conſcribuntur vſque ad dedicationem templi per Theophilum factã, a prędictis auctoribus accepta, vera certaq. eſſe noſcuntur; quæ autem ſubſequuntur de capitis inuentione ſub Marciano, ex præfatis hiſtoricis refelluntur. Quod item ſubditur de Iuranno Epiſcopo Alexandrino Theophili ſucceſſore, commẽtum eſſe non dubites: Cyrillus enim, & non alius, ſucceſſit Theophilo; nec aliquis in ſerie Epiſcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Epiſcopus. Nec etiam alicuius eſt fidei, quod illic dicitur, tranſlatum fuiſſe prædictum ſacrum caput Alexandriã, quod conſtat a Theodoſio delatum Conſtantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mittimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione diſplicent, vt manifeſtæ veritati contraria. Si quod itaque caput S. Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria tranſlatum eſt in Gallias, non quidem Baptiſtæ fuit, ſed alterius Ioannis martyris, qui olim cum Cyro illic paſſus, illuſtriſſimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphraſtes deſcripſit die 31. Ianuar. quæ recitat Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Erat ille Ioannes patria Edeſſenus, ſepultuſq. vna cum Cyro, cuius domus mutata eſt in eccleſiam nomine Triũ puerorum erectam, vt eadem Acta teſtantur; quæ quidem concinnitatem quamdam cum his quæ illic ſcribuntur de tranſlatione capitis, ac Trium puerorum ſimul cũ capite conditorum, habere videntur. Legi etiam ex vita Grati Epiſcopi Auguſtenſis aliam hiſtoriam a prædictis longe diuerſam de inuentione & tranſlatione capitis S. Ioan. Bapt. ſed eiuſmodi quæ nullo fulciantur teſtimonio veritatis. Nos autem (liceat dicere) prædicamus quod ſcimus, ac certa traditione didicimus. Rurſus autem Romanum Martyrologium profitetur, caput S. Ioannis Baptiſtæ Romæ aſſeruari in eccleſia S. Silueſtri in Campo Martio; pars tamen illa capitis, mentum dicta, qua illud caret, Auguſtæ Prætoriæ in finibus Subalpinorum haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates eaſdem ſacras reliquias ſibi vendicent, ſed hæc non diſputo. Memini me legiſſe in bibliotheca S. Petri in Vaticano litteras Apoſtolicas Bonifacij VIII. Roman. Pontif. quibus elargitur indulgentias inuiſentibus prædictam eccleſiam ea die qua illud ſacratiſſimum caput in alio ornatiſſimo vaſe tunc affabre facto repoſitum eſt intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolũt ſeniores ſanctimoniales eius monaſterij) tempore Borbonicæ cladis a militibus direptum eſt; caput autem cum ſuo vaſe, in quo hodie cernitur, ſeorſum poſitum atque abſconditum a ſacris virginibus illæſum ſeruatum fuit. Ob tam inſigne monumentum eadem ipſa eccleſia ſancti Silueſtri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cum agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam ſacrarum reliquiarum præcurſoris Domini olim factam eſſe participem, ſed alias etiam vrbes, Orbiſq; regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæſtina eſſe delata, ſcribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. In Gallias inſuper ad Vaſenſem ciuitatem, ac in Maurienam vrbem eſſe perlatas ſacras Ioannis Baptiſtæ reliquias, ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 12. & 14. Teſtatur hoc ipſum de Maurienna Sigebertus in chronic. anno Domini 613. agitq. de miraculis illic editis. Nec prætermus, ſanctum Paulinum Nolanum Epiſcopum eaſdem in Nolana baſilica condidiſſe, vt ipſe ſcribit in Natal. 9. ſancti Felicis; itemq. ſanctum Gaudentium Epiſcopum Brixianum in baſilica a ſe condita collocaſſe, vt idem refert in ſermone habito in dedicatione baſilicæ conc. ſanct. Porro ſacroſanctum digitum indicem, quo Chriſtũ Dominum indicauit, dicens: Ecce Agnus Dei, &c. Hieroſolymis delatum eſſe in inſulam Melitam a Fratribus Hoſpitalis ſancti Ioannis, illicq. magna veneratione haberi, percepi. De tranſlatione manus eiuſdem Præcurſoris Domini, hiſtoriam habes apud Surium tom. 4. ex Metaphraſte deſcriptam.

To. 2. an. c *Sabinę.*] De eadem hac die Beda, Vſuar-
122. nu. 2. dus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius
& tom. 5. ex Adone eius Acta, & Mombrit. tom. 2. Ha-
ann. 432. bemus eadem ſinceriſſima, quæ ex Actis pu-
nu. 36. blicis ſunt accepta: eſt illorum exordium: Il-
luſtris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat
Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius eſt mē-
tio in Concilio primo Romano ſub Symma-
cho, & apud Greg. in regiſt. lib. 9. cap. 22. &
lib. 11. cap. 2. quam quidem eccleſiam Euge-
nius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt
conſtat ex libro de Romanis Pontificibus in
Eugenio. Sunt alia innumera eiuſdem vete-
ra monumenta.

d *Candidę.*] De eadem Vſuardus. Reperi-
tur in marmorea tabula, quæ eſt in eccleſia
ſanctæ Praxedis, inter ceteros ibi conditos
martyres deſcripta S. Candida.

e *Niceę & Pauli.*] De his etiam in prædi-
cto manuſcript. antiquiſſimo Martyrologio,
To. 9. an. & Molan. in addit ad Vſuardum.
735. nu. 1. f *Hypatij & Andreę.*] Agunt de his etiam
Græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibiq.
ſæuum eorum martyrium deſcribitur, cuius
quidem genus cruciamenti expreſſum etiam
habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ ex-
tant in appendice operum S. Ioan. Damaſc. &
apud Sur. to. 7. die 28. Nouembris.

g *Euthymij.*] Cuius acta leguntur in geſtis Eius fili⁹
S. Creſcentij martyris: accepimus eadem ab paſſus Ro-
eccleſia Peruſina. mæ.

h *Adelphi Epiſc.*] Ponitur hic decimus ordi- To. 2. an.
ne in ſerie Epiſcoporum Metenſium apud 303. nu.
Democh. de ſacrif. Miſs. Agit de tranſlatione 117.
eiuſdem hac die Molan. in addit. ad Vſuard. h Præceſ-
Eſt ſermo S. Petri Chryſologi 126. in natali ſit Firmi-
ſancti Adelphij: an autem ſit ille de quo hic num qui
agitur, non audeo affirmare. vixit circ.

i *Mederici Epiſc.*] Agens de hoc Vſuardus a. 488. ex
hac die, appellat eum Epiſcopum, cum ta- Democh.
men inter Pariſienſes Epiſcopos non recen- Eius cor-
ſeatur in catal. Demochar. De eodem agit pus leua-
Vincent. lib. 37. cap. 92. Trithem. de vir. il- tum ann.
luſtr. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 231. appellat eum 984. Tri-
abbatem. them.

k *Sebbi Regis*] De quo plura Beda de geſt. To. 8. an.
Angl. lib. 4. c. 11. ex quo ceteri. 672. n. 11.

l *Baſillę.*] De ea tam in veteri Romano & ſeq.
Martyrologio, quam etiam in manuſcriptis.

m *Sabina*] Agit de eadem hac die Vſuar-
dus, & Petrus in catal. lib. 7. c. 134. vbi tamen
multa habentur cenſura digna.

Tempo-
re Aure-
liani Im-
per. Petr.
in cath.
cir. a. 275.

30 Tertio Kal. Septembr. Luna. D

xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

ROMÆ via Oſtienſi paſſio beati Felicis [a] presbyteri, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui poſt equulei vexationem, data ſententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidā Chriſtianus, qui dum ſe Chriſtianum eſſe ſponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus eſt. Huius nomen ignorantes Chriſtiani, Adauctum eum appellauerunt, eo quod ſancto Felici auctus ſit ad coronam. Item Romæ ſanctæ Gaudentiæ [b] virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidem ſancti [c] Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & ſanctitate conſpicuus. Coloniæ Suffetulanæ in Africa beatorum ſexaginta [d] Martyrum, qui furore Gentilium cæſi ſunt. Adrumeti item in Africa ſanctorum Bonifacij [e] & Theclæ, qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theſſalonicæ ſancti Fantini [f] confeſſoris, qui multa a Sarracenis perpeſſus, atque e monaſterio, in quo mira abſtinentia vixerat, expulſus, cum pluri-

mos ad viam ſalutis perduxiſſet, demum in ſenectute bona quieuit. In territorio Meldenſi ſancti Fiacrij [g] confeſſoris. Bononiæ ſancti Bononij [h] Abbatis.

A V G V S T I 30.

To. 2. an. 302. nu. 115. FELICIS *& Adaucti* a.] De his item Beda, Vſuard. Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mõbrit. tom. 1. Habemus eadem manuſcript. quæ incipiunt; Cum feruor Diocletiani perſecutionis, &c. Ex his Petrus in catal. lib. 7. cap. 138. & alij recentiores accepiſſe noſcuntur. Etat Romæ nobile cœmeterium nomine SS. Felicis & Adaucti, quod reſtituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Rom. Pontificibus in Ioanne.

b *Gaudentiæ.*] Agũt de eadẽ Beda & Vſuar. quibus adſtipulantur vetera manuſcripta.

To. 2. an. c *Pammachij.*] Frequens eſt mentio de eo
270. n. 15. apud S. Hieronymum, qui ad ipſum ſcribit
To 4. an. epiſt. 26. 50. & 52. Fuit hic gener S. Paulæ;
372. n. 43. vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam,
ann. 379. vt idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. in epi-
nu. 17. & taphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta
ann. 390. epiſt. 26. & in cap. 1. ſuper Amos, in Iſai. c. 60.
nu. 38. lib. 17. & in procœm. libri 18. per alluſionem
To. 5. an. filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina
397. nu. 8. vxore, monachiſmum amplexus, xenochium
& nu. 27. conſtruxit in Portu Romano, de quo idem
& a. 398. Hieron. in dict. epiſt. 26. Primus, inquit, inter
nu. 15. & monachos, primum ſequeris Patriarchã, &c.
ſequent. Erexit quoq. Titulum, Pammachij dictum,
Obijt. 10. SS. Ioannis & Pauli. Obijt diem, cum vrbs
5. an. 410. Romana obſideretur a Gothis, vt idem re-
nu. 30. fert in procœm. libri 1. ſuper Ezechielem: eſt
is annus a Christo, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimus decimus. Inter innumeras eius virtutes illa in primis eruit, qua ſolida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoq. de eo S. Hieronymus in procœmio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduerſus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epiſt. 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

d *Sexaginta Martyrum.*] De his ſcribit S. Au- To. 5. an.
guſtinus epiſt. 267. Paſſi ſunt hi, quando ex 399. n. 72.
edictis Honorij Imperatoris, quæ recenſentur in Codice Theodoſiano tit. de Paganis, iuſſum eſt omnia ſimulachra confringi, quarum quidem legum idem Auguſt. meminit de ciuit. Dei lib. 18. cap. 54. & Proſper de prædict. cap. 26. Vide de his l. ſi quæ in agris ſunt templa. eod. tit. de Pag.

e *Bonifacij & Thecla.*] Plura de ijſdem mar- Circa an.
tyribus leguntur in Actis ſanct. Duodecim 250.
fratrum, quæ apud nos manuſcripta aſſeruantur.

f *Fantini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, reſq. eius præclare geſtas referunt.

g *Fiacrij.*] Extant eius Acta ex manuſcript. Circa an.
edita apud Sur. tom. 7. Agunt de eodem Mo- 640.
lan. in addit. ad Vſuard. & alij.

h *Bononij Abb.*] De quo etiam tab. eccleſ. Obijt an.
Bononienſis, ex cuius antiquis monumentis 1026.
eius Acta accepta, relata ſunt apud Sur. to. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1026. eiuſque ſanctitatem probauit Ioannes Papa Vigeſimus. ita Sigonius: verum ſi (vt eius Acta habent) probatio facta eſt paulo poſt mortem eius, a Ioanne XIX. id factum oportuit: nam Ioannes XX. diu poſt Pontifex creatus eſt.

xxiiij. E Pridie Kal. Septembr. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

TREVIRIS natalis ſancti Paulini [a] Epiſcopi, qui tempore Arianæ infeſtationis a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicam fidem exilio relegatus, & extra Chriſtianum nomen vſque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ paſſionis coronam percepit a Domino. Item ſanctorum

mar-

martyrum Robuſtiani [b] & Marci. Tranſaquis in Marſis ad lacum Fucinum natalis ſanctorum martyrum Cæſidij [c] presbyteri, & ſociorum, qui in perſecutione Maximini martyrio coronati ſunt. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Theodoti [d], Rufinæ, & Ammiæ: quorum duo primi ſancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis ſancti Ariſtidis [e], fide & ſapientia clariſſimi: qui Hadriano Principi de religione Chriſtiana volumen obtulit, noſtri dogmatis continens rationem, & quod Chriſtus IESVS ſolus eſſet Deus, præſente ipſo Imperatore luculentiſſime perorauit. Antiſiodori S. Optati [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Aidani [g] Epiſcopi Lindisfarnenſis, cuius animam cum ſanctus Cutbertus ouium paſtor in cælum ferri vidiſſet, relictis ouibus, factus eſt monachus. Apud Nuſcum ſancti Amati [h] Epiſcopi.

AVGVSTI 31.

To. 3. an. 356. num. 104. & an. 359. nu. 109.

PAVLINI *Epiſc.* a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium miſſus eſt a Conciliabulo Arelatenſi anno vigeſimo Conſtantij Imperat. vt ſcribit S. Hieronymus in chronic. qui etiam ſubdit, eumdem anno vigeſimotertio eiuſdem Imperat. in exilio vita functum eſſe. Agunt eodem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, Hilarius in libel. ad Conſtantium, Liberius Papa in epiſtola ad Lucif. Calarit. Seuerus hiſt. lib. 2. & Caſſiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum eſt, & in crypta vna cum ſanctis martyribus conditum; ac demum anno a Chriſto Domino milleſimo ſeptuageſimoprimo repertum fuit, vt Sigebertus ſcribit in chron. his verbis: Treuiris in eccleſia S. Paulini, in crypta ſubterranea, inuenitur corpus eiuſdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Epiſcopo catenis ferreis fuerat ſuſpenſum: & iuxta eum multa corpora ſanctorum; ad dexteram ſcilicet eius Palmatius Conſularis, & Patricius Treuirorum; ad ſiniſtram Tyrſus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictiouaro martyrizatis: ad caput ſeptem ſenatores Vrbis, Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormiſda, Papirius, Conſtans, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus paſſionis aureæ literæ in pariete ſcriptæ ſignabant, eoſq. omnes ſub Rictiouaro paſſos fuiſſe docebant. Hæc ille.

b *Robuſtiani & Marci.*] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adſtipulantur antiqua manuſcripta.

c *Caſſidij & ſoc.*] De quo diximus ſupra tertio Idus Auguſti, cum de Rufino Epiſcopo actum eſt. Celebris eſt eius memoria Tranſaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illuſtratur: inde enim maternum nos genus ducentes, res teſtatas atque expertas loquimur. Cir. ann. 237.

d *Theodoti & ſoc.*] Agunt de iiſdem Græci, quorum Acta iuncta ſimul cum illis ſancti Mamantis recitat Metaphraſtes: extant apud Sur. tom. 4. die decimoſeptimo Auguſti. Cir. ann. 260. de Mamant. To. 2. an. 275. nu. 8.

e *Ariſtidis.*] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Ariſtide Euſebius in chron. anno 9. Hadriani Imper. & hiſt. lib. 4. cap. 3. & 5. Hieronym. de ſcript. Eccleſiaſt. & in epiſtol. 84. ad Magnum oratorem. To. 2. an. 109. n. 40. & an. 125. n. 1. & an. 128. nu. 1. & 2.

f *Optati Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſuard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hunc eſſe Optatum illum Mileuitanum Epiſcopum, de quo ſuperius actum eſt. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antiſiodori in Gallijs vixit, atque decimuſquartus numeratur eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſorq. S. Gregorij: vixit temporibus Iuſtiniani Imp. ex tabulis eius eccleſiæ conſtat, quas Demochares edidit. Cir. ann. 540.

g *Aidani Epiſcopi.*] Huius res geſtas proſecutus eſt Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14. To. 8 an. 634. n. 16. & ſeq.

vſque

vſque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita ſancti Cutberti cap. 4. Exceſſit ex humanis (vt idem ſcribit in Epitome) anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo.

h *Amari Epiſcopi*.] Scripſit eius res geſtas Felix Renda Prior monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini M. C. XCIII. Cæleſtino III. Romano Pontifice. Obijt an. 1193.

SEPTEMBER.

xxiij. F — Kalendis Septemb. Luna. — I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonenſi Sancti Aegidij [a] Abbatis & confeſſoris. Beneuenti ſanctorum martyrum Duodecim [b] fratrum. In Palæſtina ſanctorum Ioſue [c] & Gedeonis [d]. Hieroſolymis beatæ Annæ propheticiſſæ [e], cuius ſanctitatem ſermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria ſancti Priſci [f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Chriſti diſcipulis. Rhemis in Gallia ſancti Xiſti [g] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui ab eo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus conſecratus, ſub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria ſancti Terentiani [h] Epiſcopi & martyris, qui ſub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconſulis iuſſu, equuleo & ſcorpionibus cruciatus, demum abſciſſa lingua, capitis damnatus, martyrium compleuit. Heracleæ ſancti Ammonis [i] diaconi, & ſanctarum quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & ſub Licinio tyranno ad martyrij gloriam ſecum perduxit. In Hiſpania ſanctorum martyrum Vincentij [k] & Læti. Populonij in Tuſcia ſancti Reguli [l] martyris, qui ex Africa veniens, ibi ſub Totila martyrium conſummauit. Apud Senonas beati Lupi [m] Epiſcopi & confeſſoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præſente clero ſacris altaribus adſtaret, lapſa eſt cęlitus gemma in eius calicem ſanctum. Capuæ item alterius Priſci [n] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis ſacerdotibus, qui in perſecutione Vuandalorum ob fidem Catholicam varie afflicti & vetuſtæ naui impoſiti, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Chriſtianam religionem, in ijs locis diſperſi, diuerſiſq. eccleſijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius ſocij, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus,

Adiutor,

Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius, Apud Aquinum ſancti Conſtantij [o] Epiſcopi, prophetiæ dono, multiſq. virtutibus clari. Apud Cenomanos ſancti [p] Victorij Epiſcopi. In territorio Conſtantienſi ad Aquas duras ſanctæ Verenæ [q] virginis.

SEPTEMBRIS I.

Cir.An. 500. AEGIDII *Abb.* a] De quo etiam Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt ſcripſiſſe vitam eius Fulpertum Epiſcopum Carnotenſem. Habemus eius Acta manuſcripta incerto auctore. incipiunt: Sanctus Aegidius natione Grecus, &c. Agunt de eodem Vincent. lib. 23. cap. 139. Antonin. 2. par. tit. 13. cap. 6. §. 33. Petrus in catal. lib. 8. cap. 15. Trithem. de vir. illuſtr ordin. S. Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. cap. 162. Claruiſſe teſtatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. ſed errat: nam (vt ex eius vita apparet) conſtat vixiſſe temporibus Cæſarij Epiſc. Atelatenſis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ, vt notauimus ſuperius die 27. Auguſti, in Cæſario.

Cir.An. 298. ex monum. eccl. Beneuen. b *Duodecim fratrum.*] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui adſtipulantur etiam antiqua manuſcrip. Scripſit horum Acta carmine heroico Alfanus Epiſcopus Salernitanus, quæ in ſeptimo tomo addito ad Surium deſcripta habentur. Habemus eadem ſoluta oratione charactere Longobardo ſcripta. In quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ in eis de ſancto Cypriano martyre narrantur: longe enim ante tempora Maximiani, quibus hi paſſi dicuntur, vixit ſanctiſſimus Cyprianus: niſi forte in ijſdem Actis in nomen Imperatoris error irrepſit, & pro Valeriano, ſit poſitus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuerſis diebus martyrium conſummarunt.

c *Ioſue.*] De quo præter ea quæ habentur in ſacris voluminibus, agit Ioſephus antiquit. lib. 3. & ſequen. Adnumetabatur olim Ioſue inter Prophetas, ſecundum Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. prope finem. Vſque ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat ſepulchrum Ioſue in monte Ephraim, quod S. Paula, circuiens loca ſacra, venerata eſt, vt idem S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. ſcribit his verbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim Ieſu filij Naue, & Eleazari filij Aaron ſacerdotis e regione venerata eſt: quorum alter conditus eſt in Tamathſare a Septentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij ſui Phinees.

d *Gedeonis.*] De eodem vna cum Ioſue hac Martyrol. Rom. die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib. Iudic. cap. 7. & 8. Adnumeratur inter laudatiſſimos viros a Paulo in epiſt. ad Hebr. cap. 11. De eo Ioſephus antiquit. lib. 5. cap. 9. Iſidor. de vita & morte Sanctorum.

e *Annæ propheteſſæ.*] De qua Luc. Euang. cap. 2. vbi S. Ambroſius, qui & in lib. de viduis plura de eadem: & S. Hieronymus epiſt. 20. ad Furiam de viduitate ſeruanda, & alij. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad v. Kal. Septemb. Plura to. 1.

f *Priſci.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; teſtanturq. ſimul, hunc fuiſſe ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum. Pluribus de eo Petr. in catal. lib. 8. c. 17. To. 1. An. 46. nu. 2.

g *Xyſti.*] Vſuardus & Ado de eodem hac die. Hunc fuiſſe primum Rhemẽſis ſedis Epiſcopum, tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. plane ſignificant; teſtantur id ipſum Vſuardus, & alij. Sueſſionenſis quoque eccleſiæ ponitur primus Epiſcopus Xyſtus tempore Neronis, in tab. eiuſdem eccleſiæ apud Democh. To. 1. An. 46. nu. 2.

h *Terentiani Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, vnde eius Acta manuſcripta accepimus. In Breuiario Capuano item eiuſdem martyrium deſcribitur. To. 2. An. 140. n. 4.

i *Ammonis & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recenſetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati ſunt, recitat Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. cap. 46. Fuit eiuſdem nominis egregia ſanctitate monachus, de quo Græci agunt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri vidit Antonius, vt ſcribit Athan. in vita Anton. Plura de eo in Vit. Patr. cap. 30. Suidas, & alij. Alius ab eo eſt diuerſus, qui fuit Origeniſta, de quo Hieronymus ad Cteſiphontem. To. 3. An. 316. n. 12.

x *Vincentij & Læti.*] Agitur de ijſdem hac die in Breuiario Toletano.

l *Reguli.*] Extant de eius martyrio Acta manuſcripta, in quibus eum fuiſſe in Africa Epiſcopum, & in Italiam venientem, in Tuſcia ſub Totila occubuiſſe martyrio, expreſſum habetur. In ijſdem in fine hæc deſcripta habentur: Cuius digniſſimam ſanctitatem beatus Beda conſiderans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio ſuo, quod Cir.An. 550.

verſibus hexametris compoſuit , dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurq. Kalendas,
Regulus Antiſtes, ſibi qui caput enſe peremptum
Portauit binis Chriſto ſtadijs faciente.
Cuius reliquias nunc vrbs Lucenſis adorat.

Hæc ibi. Porro Bedæ quod citatur Martyrologium metrice ſcriptum, excidiſſe videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris eſſe noſcuntur.

To.8.An. 615.n 13. & ſeq. & an.631.n. 3. & ſeq.

m *Lupi Epiſc.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado. Extant eius res geſtæ, quas recitat Sur.to.5. Agunt de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib 23.cap.9.& 10. Petrus in catal. lib. 8.cap. 20. Adnumeratur inter Epiſcopos Senonenſes viceſimus ordine in tabulis Democh.

To.6.An. 440.nu.4. & ſeq. & an.504.n. 37.

n *Priſci Epiſc*] Tam de Priſco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita S. Caſtrenſis Epiſcopi, quam manuſcriptam accepimus, eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cum de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, conſtat quidem inſcitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiſcuiſſe, vt ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Auguſtis, quos dicit acerbiſſime Dei Eccleſiam perſecutos eſſe, eorumque auctoritate hos ſanctos Epiſcopos Africa pulſos, nauiq. carioſæ impoſitos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arianorum patronum in Catholicos ſæuiſſe: verum ille Orientale tantum adminiſtrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Eccleſiam. Valentinianus autem germanus eius, qui eodem tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus: ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in perſecutione Vuandalica facta ſunt, quādo etiam S. Quoduultdeus Carthaginenſis Epiſcopus (vt ſcribit Victor lib. 1. de perſec. Vuandal.) vna cum ſuis, pari diſcrimine nauibus fractis impoſitus, pelago creditus eſt: vel quæ id genus a ſucceſſoribus Regibus Vuandalorum ſunt perpetrata ea ipſa, inconſulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Impp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Romanum Martyrologium.

o *Conſtantij Epiſc.*] De eo ſcribit S. Gregor. lib. 2. dialog. cap. 16. vbi demonſtrat, cum vixiſſe temporibus S Benedicti, rurſumq. lib. 3.cap.8. vita functum refert temporibus Ioannis Papæ. Scripſit vitam eius Petrus diaconus bibliothecarius Caſſinenſis (vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap.45.) ſed non extat. Alter fuit Conſtantius, ſiue Conſtantinus (vtroque enim nomine appellatum lego) eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, qui interfuit Romano Concilio ſub Hilaro Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio Conſule: cui ſucceſſit Aſterius, qui adfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſub ſimaticum, vt conſtat ex Actis Conciliorum Roman. ſub Symmacho. To.7.An. 572.nu.2.

p *Victorij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die, Beda, Vſuardus, Ado, atque alij recentiores. Succeſſit hic S Liborio eiuſdem ſedis Epiſcopo, quintus ordine, ſeditq. annos 24. menſes 7. dies 13. vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Agit de eo Greg. Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 56. Claruit temporibus Theodoſij Imp. notiſſimus ſancto Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio. Eius Acta manuſcrip. Leobijs extare, tradit Molanus. Cir.An. 380.

q *Verena.*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine ſanctimoniali, agit Molanus in Indic. Sanct. Belgij, & in addit. ad Vſuard. ad quartum Kalend. Septembris. Cir.An. 288. Genebrar.

xxij. G Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMÆ ſanctæ Maximæ [a] martyris, quæ vna cum ſancto Anſano Chriſtum confeſſa, in perſecutione Diocletiani, dum fuſtibus cæditur, reddidit ſpiritum. Pamiæ in Gallia ſancti Antonini [b] martyris, cuius reliquiæ in eccleſia Palentina magna veneratione aſſeruantur. Item ſanctorum martyrum Diomedis [c], Iuliani, Philippi, Euty-

Eutychiani, Heſychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorum alij igne, alij aqua, enſe alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Zenonis [d], Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die paſſio ſanctorum Euodij [e], Hermogenis, & Calliſtæ germanorum. Lugduni in Gallia natalis ſancti Iuſti [f] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſanctitatis & prophetici ſpiritus viri. Hic Epiſcopatui cedens, & in eremum Ægypti vna cum Viatore eius lectore ſecedens, cum aliquot annis proximam Angelis vitam egiſſet, & dignus ſuorum laborum finis aduenisset, coronam iuſtitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius ſanctum corpus vna cum oſſibus beati Viatoris eius miniſtri Lugdunum poſtea hac ipſa die relatum fuit. Ibidem ſancti Elpidij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Piceno item ſancti Elpidij [h] Abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, ſacrum eius corpus ſe poſſidere congaudet. In monte Soracte ſancti Nonnoſi [i] Abbatis, qui oratione ſua ingentis molis ſaxum tranſtulit, alijsq. miraculis coruſcauit.

SEPTEMBRIS 2.

De Anſan. to. 2. a. 303. nu. 121.

MAXIMÆ a.] Agitur de ea etiam in vet. manuſcriptis, necnon in Actis ſancti Anſani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

Sub Diocleт. Ferr.

b *Antonini*.] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium tom. 1. & Petrum in catalogo lib. 8. cap. 24. Paſſus eſt autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati ſunt; ſed Pamiæ apud Toloſam, vt conſtat ex tabulis eccleſiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, vbi ſacræ corporis eius reliquiæ requieſcunt.

c *Diomedis & ſoc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta deſcribuntur.

d *Zenonis & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recenſetur.

e *Euodij & ſoc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipſorum narrantur.

To. 4. an. 381. n. 84.

f *Iuſti Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habentur res geſtæ ipſius apud Surium tomo 5. hac die. Agit de eodē Ado Viennenſis in chronico anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimonono. Hic ille Iuſtus, qui pro omnibus Gallicanis Epiſcopis interfuit legatus Concilio Aquileienſi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius ſedis Epiſcopus decimustertius ordine in tabulis Epiſcoporum Lugdunenſium, quas recitat Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

Eucheri tertius ab Elpidio claruit circa a. 435. ex Demochar.

g *Elpidij Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui ſupra, Petrus etiam in catal. lib. 8. cap. 27. Numeratur eiuſdem ſedis Epiſcopus decimusſeptimus in eiſdem tabulis.

h *Elpidij Abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. eumq. Cappadocem genere fuiſſe ſcribat, illum eſſe putamus, de quo præclara Palladius narrat cap. 37. Eſt celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido, quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis, qui temporibus Conſtantij Aug. functus eſt legatione in Oriente aduerſus Arianos, miſſus a Iulio Rom. Pontifice, vt patet ex eiuſdem litteris, quæ extant apud Athanaſium. Scribit Sigebertus, ſacras reliquias S. Elpidij, ſocij S. Eutychij Epiſcopi, a regione Marſorum tranſlatas eſſe in Gallias anno Domini 969. Hæc ipſe in chron. eo anno.

i *Nonnoſi Abb.*] Eius res geſtas S. Gregorius Papa conſcripſit libro 1. dialog. cap. 7. Meminit eiuſdem in regiſtr. lib. 2. epiſt. 50. Ind. 11. cap. 89. cir. a. 520.

xxj. A Tertio Nonas Septemb. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

ROMÆ ſanctæ Serapiæ [a] virginis, quæ ſub Hadriano Principe cum eſſet tradita [b] duobus laſciuis iuuenibus, & minime potuiſſet illudi, nec poſtmodum ardentibus facibus inflammari, iuſſu Berilli Iudicis fuſtibus cæſa, dehinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autem quarto Kalendas Auguſti, & a beata Sabina in ſuo monumento iuxta [c] aream Vindiciani ſepulta; ſed memoria ipſius martyrij hac die celebrior habetur, quando ambarum ſarcophagum ibi compoſitum & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis ſanctæ Phœbes [d], cuius meminit beatus Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens. Aquileiæ ſanctarum virginum & martyrum Euphemiæ [e], Dorotheæ, Theclæ, & Eraſmæ, quæ ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cæſæ ſunt, & a ſancto Hermagora ſepultæ. Capuæ ſanctorum martyrum Ariſtæi [f] Epiſcopi, & Antonini pueri. Nicomediæ paſſio ſanctæ Baſiliſſæ [g] virginis & martyris, quæ annos nouem nata, cum in perſecutione Diocletiani ſub Alexandro Præſide verbera, ignes, ac beſtias diuina virtute ſuperaſſet, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item ſanctorum martyrum Zenonis [h] & Charitonis, quorum alter in lebetem liquati plumbi coniectus eſt, alter in fornacem ignis immiſſus. Cordubæ ſancti Sandali [i] martyris. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Aigulphi [k] Abbatis Lirinenſis, & ſociorum Monachorum, qui, præciſis linguis, oculiſq. effoſſis, gladio obtruncati ſunt. Tulli in Gallia ſancti Manſueti [l] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani depoſitio ſancti Auxani [m] Epiſcopi. Eodem die ſancti Simeonis [n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio [o] incomparabilis viri ſancti Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud ſubire coactus, e ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radijs in Orbe refulſit.

SEPTEM-

SEPTEMBRIS 3.

To.2.An. 122.nu.2. a SERAPIÆ a.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Actis S.Sabinæ, de quibus ſuperius quarto Kal. Septẽbris, & Sur. tom.5. hac die, extãtq. eadem vberius manuſcrip. apud nos, eſtq. illorum exordium: Cum dies, &c.

b *Iuxta aream Vindiciani.*] Aream hic accipias locum ipſum vbi ſepelirentur defuncti Chriſtiani. Habes apud Tertullianum ad Scapulam hæc verba: Sub Hilarino Præſide, cum de areis ſepulturarum noſtrarum acclamaſſent: Areæ non ſint, Areæ ipſorum non fuerunt: meſſes enim ſuas non egerunt. hæc ibi idcirco, quoniam dictæ ſunt etiam areæ loca illa ad trituram ſegetum compoſita. De area ſepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in actis paſſionibus ſancti Cypriani in fine hæc poſita: Eius corpus propter Gentilium curioſitatem in proximo poſitum eſt cum cereis & ſcholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

c *Tradita duobus laſciuis iuuenibus.*] Sæpius reperies, Chriſtianas virgines, cum necandæ eſſent, antea in diſcrimen eſſe poſitas caſtitatis: ſed Deus, cuius nutu omnia reguntur, eas ſaluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium more antiquo Romanorum nefas fuiſſe, virgines violenta morte necare, atque idcirco ante conſtuprandas curare, hæc enim idem Suetonius in Tiberio cap.61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas eſſet virgines ſtrangulari, vitiatæ prius à carnifice, deinde ſtrangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipſum ex Dione lib. 56. necnon ex Tacito lib.5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. Verum eiuſmodi ſcelus antiquatum iam fuiſſe videtur, cum reperiantur quamplurimæ virgines Romæ paſſæ martyrium abſque aliquo pudoris illato detrimento.

To.1.An. 58.nu.55. d *Phœbes.*] De qua Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores.

Cir.An. 60. e *Euphemia & ſoc.*] De his vet. manuſcrip. ex quibus Molanus, & Galeſinus hac die: licet in tabulis eccleſiæ Aquileienſis, quas manuſcrip. accepimus, agi de his repererimus ad xiij. Kal. Octob. plura de iiſdem leguntur in Actis S. Hermagoræ Epiſcopi, ex quibus Petrus in catal. lib.8. cap.29. & Hier. Rub. lib.1. hiſt. Rauen.

f *Ariſtai & Antonini.*] Beda & Vſuardus, qui de his agunt hac die, horum Acta extare teſtantur, ſed excidiſſe putamus: quandoquidem nec in ſua ipſorum eccleſia reperiuntur; vbi, omiſſo Ariſtæo, tantum de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur coniectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobiliſſimæ eccleſiæ monumenta eſſe deperdita.

g *Baſiliſſa.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare conſueuimus, vbi & eius martyrium enarratur. To. 3. A. 309.n.36.

h *Zenonis & Charitonis.*] Iidem qui ſupra in eodem Menologio de his agunt ſeorſum, quaſi indicantes, non vna ſimul, ſed diuerſis in locis eadem die paſſos eſſe.

i *Sandalij.*] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hiſp. ex monumentis eccleſiæ Cordubenſis.

k *Aigulphi & ſoc.*] Horum Acta ſincere deſcripta refert Sur. tom.5. Paſſi ſunt circa annum Domini 660. Sigebert. autem ponit in chron. anno 651. To.8.An. 664.n.27. & ſeq.

l *Manſueti Epiſc.*] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius eccleſiæ Epiſcopus, ac S. Petri Apoſtoli diſcipulus. Cir.An. 46.

m *Auxani Epiſc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinus hac die. Sub Alboino Longobard. Rege A. 570.

n *Simeonis iunioris.*] Græci autem in Menologio de eodem agunt, ac matre eius Martha Kal. Septemb. De duobus Simeonibus, iiſdemq. Stylitis, conſule notata ſuperius in Simeone ſeniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic ſub Mauritio Imp. vt auctor eſt Euagr. hiſt. lib.6. cap.22. To.7.An. 574.nu.8.

o *Ordinatio, &c.*] De eadem S. Gregorij ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus manuſcrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadrageſimali tempore de Sanctis agi vetitum eſſet, vt ſcribit Radulph. de obſer. can. cap.16. De eadem ordinatione Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de geſt. Longob. lib.3. cap.11. Ioan. diac. lib.1. cap.37. 38.39. in vita S. Gregor. Ipſemet Gregorius frequenter cum gemitu lib.1. & 2. regiſt. meminit de ſua ordinatione. Quod ad tempus ſpectat, contigit ordinatio S. Gregorij Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritij Imperatoris: eſt is annus Domini quingenteſimus nonageſimus, vt ex eius regiſtro epiſtolarum aperte colligitur, & fuſius monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſticis. To.8.An. 590.nu.3. obitus.A. 604.n.20. & ſeq.

xx. B **Pridie Nonas Septemb. Luna.** 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

IN monte Nebo terræ Moab ſancti Moyſis [a] legiſlatoris & Prophetæ. Ancyræ in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Rufini [b], Siluani, & Vitalici martyrum. Cabillone in Gallia S. Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum à Præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirent, libera increpatione corriperet, ab eodem Præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicq. triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatum ſpiritum reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni [d], Caſti, & Maximi. Treuiris ſancti Marcelli [e] Epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis [f], antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorum martyrum Theodori [g], Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſſectis pedibus in ignem coniecti, martyrium conſummarunt. Arimini ſancti Marini [h] diaconi. Panormi natalis ſanctæ Roſaliæ virginis Panormitanæ, ex regio Caroli Magni ſanguine ortæ, quæ pro Chriſti amore paternum principatum, aulamque profugiens, in montibus ac ſpeluncis ſolitaria, cæleſtem vitam duxit. Neapoli in Campania natalis ſanctæ Candidæ [i], quæ ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ [k] Candidæ iunioris, miraculis claræ. Viterbij beatæ Roſæ [l] virginis.

SEPTEMBRIS 4.

MOYSIS a.] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſſime de eo in diuinis Scripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, aliiſq. innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus tam ſacris, quàm profanis: quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

b *Rufini & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

c *Marcelli.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 8. cap. 37. Eius Acta fuſius ſcripta extant apud Sur. tom. 5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 9. cap. 3. & de glor. mart cap. 53. De eius baſilica erecta à Gunthramno Rege, vide apud Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib. 11. c. 2. in appendice. To. 2. An. 179. n. 36.

d *Magni*

d *Magni & ſoc.*] Vſiardus hac die de Magno & Caſto tantum. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuſcriptis. De translatione corporis S. Magni martyris, deq. eius reliquijs reconditis in eccleſia ſancti Michaelis Archangeli prope Vaticanum tempore Leonis Quarti Romani Pontificis, docet vetus inſcriptio marmori inciſa, in eadem collocata.

e *Marcelli Epiſc.*] Alicubi Marcellinus, vt in tabul. Epiſ. Trcuiren. quas habet Democh. de ſacrif. Miſſæ, vbi adſcribitur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

To. 2. an. 140. n. 4. f *Thamuelis & ſoc.*] Græci item de his agũt in Menologio hac die, recitantq. ipſorum martyrium.

To. 2. an. 305. n. 17. To. 3. an. 308. n. 27. g *Theodori & ſoc.*] De his etiam Græci vbi ſupra in Menologio.

h *Marini diac.*] Vet. manuſcript. ſed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res geſtas apud Petrum in catal. lib. 8. c. 36. obijt an. 257. Petrus in catal.

i *Candida.*] Hæc ſenior, quæ vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excuſa legi. Plura de eadem in vita S. Aſpren Epiſcopi Neapolit. nuper a Paulo Regio edita. cir. an. 60.

k *Candida iunioris*] Claruit tẽporibus Mauricij Auguſti, vt apparet in veteri inſcriptione in ſepulchro eius marmoreo ſcripta, in eccleſia S. Andreæ ad Nidum poſita. Eius etiam res geſtæ atque miracula iam typis excuſa habentur. To. 9. an. 715. n. 5.

l *Roſa.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Viterbienſi, cui de ea ſolemnem diem agere, decreto Romani Pontificis eſt conceſſum. Eſt eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, peruenitq. vſque ad tempora Innocentij Papæ Quarti. circa an. 1254.

5

Nonis Septemb. Luna. C xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMÆ in ſuburbano beati Victorini [a] Epiſcopi & martyris, qui ſanctitate & miraculis clarus, ſacerdotium Amiterninæ vrbis, totius populi electione adeptus eſt: poſtmodum ſub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes, & ſulphureæ emanant aquæ, cum alijs Dei ſeruis relegatus, ab Aureliano Iudice iuſſus eſt ſuſpendi capite deorſum: quod cum per triduum pro nomine Chriſti paſſus fuiſſet, glorioſe coronatus, victor migrauit ad Dominum: cuius corpus Chriſtiani rapientes, honorifica ſepultura Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis ſancti Herculani [b] martyris. Capuæ ſanctorum martyrum Quinctij [c], Arcontij, & Donati. Eodem die ſancti Romuli [d], aulæ Traiani præfecti, qui cum ſæuitiam Imperatoris in Chriſtianos deteſtaretur, cæſus virgis, capite truncatus eſt. Melitine in Armenia paſſio ſanctorum militum Eudoxij [e], Zenonis, Macarij, & ſociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in perſecutione Diocletiani pro confeſſione Chriſti necati ſunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Vrbani [f], Theodori, Menedemi, & ſociorum ſeptuagintaſeptem eccleſiaſtici ordinis, qui a Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impoſiti, iuſſi ſunt in mari comburi. In pago Taruanenſi, monaſterio Sithin, ſancti Bertini [g] Abbatis. Toleti ſanctæ Obduliæ [h] virginis.

To.4. an. 98. nu.12. To.2. an. 100. n.12. VICTORINI a.] De quo hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Cum ſuperius egimus de Victorino germano ſancti Seuerini Septempedani, ſatis oſtendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius eſſe noſcuntur, nimirum lapſum illum miſerandum, quem deſcribit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occaſionem: nam & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuſcripto eius Martyrologio nihil huiuſmodi legatur, ſicut nec in antiquo Romano, vel in Vſuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic paſſus eſt, ſcribit Plin. lib. 2. cap. 95. & lib. 3. cap. 12. Huius autem Victorini martyrium deſcriptum habetur in Actis ſanctorum Nerei & Achillei, apud Sur. tomo 3. die 12. Maij, ex quibus ceteri accepere. Habetur mentio de eodem ſupra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutychete; licet ibi nulla de Epiſcopatu mentio fiat.

cir.a.172. ſub Aureliano Ge nebrar. b *Herculani.*] De eodem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. ac recentiores.

c *Quinctij & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri.

To.2. an. 108. n.1. d *Romuli.*] Græci de eodem item hac die in Menologio agunt, eiusq. certamen deſcribunt; copioſius autem Metaphraſtes ex antiquis monumentis eius Acta deſcripſit, quæ extant apud Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

To.3. an. 311. n.21. e *Eudoxij & ſoc.*] Græci itidem ex Actis ſancti Romuli, quæ a Metaphraſte deſcripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati ſunt, quatuor ſacra corpora delata Conſtantinopolim, reperta ſunt temporibus Iuſtiniani Imp. quorum beneficio idem Imperator lethali morbo curatus eſt. Rem geſtam perpetuis dignam monumentis conſcripſit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

f *Vrbani & ſoc.*] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illuſtreq. certamen eorum deſcribunt: porro plenius Socrates hiſt. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad Epiſcopos Conſtantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea, quam dixit in laudem Baſilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inſcribitur, in laudem Heronis: poſt hos autem alij recentiores, quos præterimus. To.4. an. 370. nu. 26. & ſeq.

g *Bertini Abb.*] De quo etiã Vſuardus. Eius res geſtas Folcardus Abbas conſcripſit, quas Surius retulit in tomum quintum. Alia de eodem habes in vita S. Audomari Epiſcopi, necnon in Actis S. Vuinoci apud Sur. tom. 6. agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sãct. Belg. De monaſterij S. Bertini exacta obſeruatione monaſticæ diſciplinæ ſcribit S. Bernardus epiſt. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis anno Domini 698. To.8. an. 698. nu.9.

i *Obdulia.*] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiuſdem fere nominis Odilia virgo de numero illarum vndecim millium virg. S. Vrſulæ ſodalium, de qua plura Molan. in Indic. Sanct. Belg. cuius celebritas agitur xv. Kal. Auguſti. Si autem vnam eamdemq. Obduliam cum Odilia eſſe quis dixerit; ob aliquam factam translationem reliquiarum Toletum hac die eius ſolemnitatem celebrari illic intelligat. An. 383. Vrſula.

xviij. D Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13

ZACHARIÆ [a] Prophetæ, qui de Chaldæa ſenex in patriam reuerſus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Helleſponto ſancti Oneſiphori [b] Apoſtolorum diſcipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ibidem vna cum S. Porphyrio iuſſu Hadriani

Procon-

Proconſulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus, ſpiritum Deo reddidit. Alexandriæ paſſio ſanctorum martyrum Fauſti [c] presbyteri, Macarij, & ſociorum decem, qui ſub Decio Imperatore & Valerio Præſide pro Chriſti nomine abſciſſis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia ſanctorum martyrum Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & ſociorum. In Africa ſanctorum Epiſcoporum Donatiani [e], Præſidij, Manſueti, Germani, & Fuſculi, qui in perſecutione Vuandalica iuſſu Hunnerici Regis Ariani pro aſſertione Catholicæ veritatis fuſtibus diriſſime cæſi, exilio eliminati ſunt: Inter quos etiam Epiſcopus nomine Lætus, ſtrenuus atque doctiſſimus vir, poſt diuturnos carceris ſquallores incendio concrematus eſt. Veronæ ſancti Petronij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſancti Eleutherij [g] Abbatis, ſerui Dei, quem ſanctus Gregorius Papa ſcribit oratione & lacrymis mortuum ſuſcitaſſe.

SEPTEMBRIS 6.

Inuentio To. 5. an. 415. n. 56. & 57.

ZACHARIÆ *Prophetæ* a.] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quę de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodem Ioſephus antiquit. li. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. cap. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Coſmæ Veſtiarij in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 65. Inuentum eſt venerandum corpus eius ſub Theodoſio Iuniore, de cuius inuentione nos egimus in Annalibus anno eiuſdem Imperatoris octauo, qui eſt a Chriſto 415. De ea re ſcripſit Sozom. hiſt. lib. 9. c. 16. in fin. & cap. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honor. anno 11.

To. 1. an. 47. nu. 4. & an. 59. nu. 8.

b *Oneſiphori.*] De quo Paul. 2. ad Timoth. cap. 1. & 4. Agunt de eodem hac die Beda & Ado, Græci autem tertio Kalen. Maij in Menologio, traduntq. hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coroniæ; iidemq. de eodem vna cũ Euodio ad ſextum Idus Octobris. Habetur mentio de eodem in Actis ſanctæ Theclæ, de quibus ſuo loco plura inferius.

Circa an. 253.

c *Fauſti & ſoc.*] Agunt de iiſdem Gręci etiã in Menologio, & nomina ſingulorum referunt: videlicet, poſt Fauſtum & Macarium recenſetur Dionyſius lector, Cyriacus acolythus, alter Fauſtus, Andronicus miles, Theotiſtus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorem, hos Fauſtos, de quibus hic agitur, eſſe diuerſos ab illo, qui ibidem loci, eadem vrgente perſecutione, multa paſſus eſt, vt ex Dionyſij Alexandrini litteris conſtat: nam ille, licet tunc grauia ſit perpeſſus, tamen vſque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Euſebius hiſt. lib. 7. c. 10. in fine teſtatur.

De hoc tertio to. 2. an. 260. nu. 19.

d *Cottidi & ſoc.*] De his & Beda, Vſuard. & alij recentiores hac die agunt.

To. 6. an. 484. n. 47. & ſeq.

e *Donatiani & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Victor Vticenſ. lib. 2. de perſecutione Vuãdalica eorum certamen deſcribit. Paſſi ſunt temporibus Zenonis Imp. ſub Hunnerico Vuandalorũ Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Epiſcopus Leptinenſis ciuitatis, vt ſcribit S. Iſidorus in hiſtoria Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iuſtinianum Imp. commotum fuiſſe, vt exercitum in Africam, duce Beliſario, mitteret, idem auctor teſtatur.

f *Petronij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, pluribus autem Illuſtriſs. & R. D. Auguſtinus Valerius eius eccleſiæ Epiſc. & Cardinalis in antiq. monum. Epiſcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

Circa an. 580. vide to. 9. ann. 794 n. 86. & 87.

g *Eleutherij Abb.*] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mendoſe additur nomẽ Epiſcopi. Huius res geſtas ſcribit S. Gregor. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantum ſcriptione, ſed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficiũ, vt Hadrianus Papa ad Carolũ Magnum Imperatorem ſcribit his verbis: Sanctus Gregorius Papa in monaſterio ſuo pulchrum fecit oratorium, & ipſum diuerſis hiſtorijs pingi fecit, atque ſacras ibidem erexit imagines.

nes. Vt ipſe cum beato Eleutherio pro ægritudine ſtomachi ſui ingreſſus, in oratione pariter exauditi ſunt. Erille vir ſanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum ſuſcitaſſe, ante ipſas ſacras imagines ſe proſternens, diuinam exorare clementiam cum ſancto Gregorio non dubitauit; ſed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi ſunt, & vſque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

xvij. E **Septimo Idus Septembr. Luna.** 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NICOMEDIÆ natalis beati Ioannis[a] martyris, qui cum videret crudelia edicta aduerſus Chriſtianos in foro pendere, fidei ardore accenſus, iniecta manu, illa detraxit, atque diſcerpſit: cumque hoc relatum eſſet Diocletiano & Maximiano Auguſtis in eadem vrbe conſtitutis, omnia ſuppliciorum genera in eum experiri iuſſerunt: quæ vir nobiliſſimus tanta alacritate vultus ac ſpiritus pertulit, vt ne triſtis quidem pro his videri potuerit. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij[b] martyris, qui ſub Hadriano Imperatore accuſatus quod Chriſtianus eſſet, in carcerem coniectus eſt: & paulo poſt inde emiſſus, patrimonium ſtatim vendidit, & pretium partim pauperibus, partim accuſatoribus tamquam benefactoribus diſtribuit: ſed iterum comprehenſus, ſub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confoſſus, martyrium conſummauit. Pompeiopoli in Cilicia S. Sozontis[c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddidit ſpiritum. Aquileiæ ſancti Anaſtaſij[d] martyris. In territorio Auguſtodunenſi ſanctæ Reginæ[e] virginis & martyris, quæ ſub Proconſule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpeſſa ſupplicia, demum capitali ſententia damnata, migrauit ad Sponſum. Trecis ſancti Nemorij[f] diaconi & ſociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aurelianis in Gallia depoſitio ſancti Euortij[g] Epiſcopi, qui primo Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconus, dehinc diuino munere per columbam deſignatus eſt Pontifex præfatæ vrbis. In Gallijs ſancti Auguſtalis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Capuæ ſancti Pamphili[i] Epiſcopi. In territorio Pariſienſi ſancti Clodoaldi[k] presbyteri & confeſſoris.

To. 2. an. 302. n. 27. IOANNIS a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius autem fidei conſtantem confeſſionē & diros cruciatus ſcribit Euſebius, hiſt. lib. 8. cap. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen non explicent, reapſe de eo ſentire, certum eſt.

To. 2. an. 140. nu. 4. b *Eupſychij.*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius res geſtas ſumma breui deſcribunt. Porro ne nominis & loci ſimilitudine quis decipiatur, duos Eupſychios martyres Cæſareæ Cappadociæ fuiſſe conſtat; quorum alter, de quo hic agitur, paſſus eſt temporibus Hadriani Imp. alter autem, de quo ſupra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apoſtata imperante, martyrium conſummauit; de quo eo die plura ſuperius dicta a nobis ſunt.

To. 2. an. 305. n. 15. c *Sozontis.*] Agunt de eodem hac die Græci, eiuſq. Acta pluribus proſecutus eſt Metaphraſtes: extant apud Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio reſtituta ſit poſt debellatos pyratas, iiſdemq; incolenda ſit tradita, ſcribit Dio hiſtoriarum lib. 36.

Paſſus Dioclet. Imp. An. 244. ſub Olib. præfect. Decio Genebr. d *Anaſtaſij*] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus eſt; idq. ex veteribus manuſcrip. Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

e *Reginæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuar. & Ado, iidemq. pluribus eius res geſtas referunt, plenius autem Mombrit. to. 2. in vit. Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap. 47.

f *Nemorij & ſoc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Trecenſis, item Maurolicus, & Molanus in addit. ad Vſuardum. Fuit hic diaconus ſancti Lupi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Cir. ann. 451. Attila fuit Trecis.

g *Euortij Epiſc.*] De quo & Beda, Vſuardus, & Ado. Huius res geſtas ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8. c. 48. Succeſſit hic S. Deſiniano, ſucceſſoremq. habuit præclarum illum ſanctitate virum Anianum. Interfuit ſanctus Euortius Concilio Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano, & Equitio Conſſ. anno Domini 374. To. 3. an. 337. n. 48.

h *Auguſtalis Epiſc.*] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamen dum reperitur idem Epiſcopus ſubſcriptus Concilio primo Arauſicano, tempore S. Leonis Papæ, quo eidem ſedi Arelatenſi præerat S. Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuiſſe Epiſcopus: nam & in tabulis Epiſcoporum Arelatenſium, quas deſcripſit Demochares, nulla habetur mentio de Auguſtali Epiſcopo. To. 6. an. 441. n. 14.

i *Pamphili.*] De eo monumenta eius eccleſiæ, quorum Sanctorum indiculum Romam miſſum accepimus.

k *Clodoaldi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Gregorius Turonenſis de geſt. Francorum lib. 3. cap. 6. & 18. Sigeber. in chron. anno Domini 531. Vincentius lib. 21. cap. 60. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 50. & alij iuniores. Cir. ann. 531.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15

NATIVITAS [a] beatiſſimę ſemper Virginis Genitricis Dei MARIÆ. Nicomediæ ſancti Hadriani [b] martyris, cum alij vigintitribus, qui omnes poſt multa ſupplicia ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis martyrium crurifragio conſummarunt quarto Nonas Martij. Eorum reliquiæ a Chriſtiani Byzantium delatæ, reuerenti honore ſepultæ fuerunt: inde poſtea S. Hadriani corpus Romam hac die tranſlatum fuit, in qua ipſius feſtiuitas potiſſimum celebratur. Alexandriæ ſanctorum martyrum Ammo-

nis[c], Theophili, Neoterij, & aliorum vigintiduorum. Antiochiæ ſanctorum Timothei[d] & Fauſti martyrum. Gazæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Euſebij[e], Neſtabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apoſtatæ, irruente in eos turba Gentilium, diſcerpti atque necati ſunt. Ibidem ſancti Neſtoris[f] martyris, qui ſub eodem Iuliano ab iiſdem Gentilibus furentibus ſæuiſſime cruciatus, emiſit ſpiritum. Friſingæ ſancti Corbiniani[g] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a Gregorio Secundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium miſſus, vberes fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

To. 1. in appar. nu. 39. 40. & ſeq. & n. 48.

NATIVITAS *beatiſſ.* a] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam hac eadem die celebrãt eamdem ſolemnitatem, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ num. 65. ſermones leguntur nomine S. Ioannis Chryſoſtomi, S. Procli, S. Ioannis Damaſceni, Iacobi monachi, & Andreæ Cretenſ. In Sacramentario S. Gregorij, quod antiquiſſimum extat in biblioth. Vaticana manuſcrip habetur de eadem celebritate ſpecialis præfatio. Eiuſdem meminit S. Ildefonſus lib. de virg. Ordo Rom. de diuin. offic. pag. 24. de eadem agens, hæc habet: In Natiuitate S. MARIÆ leguntur homiliæ ſanctorum Patrũ ad ipſam diem pertinentes, &c. ſubditq. de Litanijs ea die fieri ſolitis ex institutione Sergij Papæ. Meminit de eadem, cum agitur de officio Miſſæ pag. 21. Ex quibus profecto valde errare oſtenduntur, qui hanc ſolemnitatem ab Innocentio Quarto inſtitutam putarunt. Rurſus non recte ſentire eos exiſtimamus, qui opinati ſunt iam ab Auguſtini ætate eamdem eſſe in Eccleſia celebratam, ea perſuaſi ratione, quod in eccleſiaſticis officijs eius diei legatur ſermo S. Auguſtini de ea ſolemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, vere ſermonem illum eſſe germanum S. Auguſtini opus, nequaquam tamen in Natali Dei Genitricis habitum; ſed perpaucis mutatis, eidem celebritati accommodatum, qui eſt ſermo ſecundus de Annunciatione; vbi verba illa: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata ſolemni die: ita pie mutata leguntur in Breuiario: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata Natali. Nec vero mirum hoc cuiquam videatur, quod ſermonem hunc S. Auguſtini ad beatiſſimam Virginem pertinentem, ſancta Eccleſia ad hanc feſtiuitatem accommodauerit: nam idipſum in antiphonis & reſponſorijs agere conſueuiſſe, ſatis apparet, dum quæ ſunt alicui ſolemnitati peculiariter accommodata, ijſdem vtatur in alijs. Vt autem omnis prorſus anſa tollatur exiſtimandi Auguſtini tempore hoc feſtum eſſe celebratum, adducam de ea re eiuſdem Auguſtini clariſſima teſtimonia, qui ſermone 21. & 22. de ſanct. teſtatur nullius alterius ortum, quam ſolius Domini noſtri IESV Chriſti, & S. Ioannis Baptiſtæ, in eccleſia celebrari conſueuiſſe. Quonam autem potiſſimum tempore fuerit eiuſmodi ſolemnitas inſtituta, nuſquam expreſſum reperi, nec quid certi affirmare auſim. Quantum autem ex hiſtorijs Eccleſiaſticis compertum habeo; a Concilij Epheſini temporibus, ex quo execranda illa Neſtorij hæreſis damnata atque proſcripta eſt, qua Sanctiſſimæ MARIÆ Virginis titulus ille ſupremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (ſecundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilataſti mihi) magis magiſq. in dies toto orbe Chriſtiano beatiſſimæ Virginis cultum auctum amplificatumq. fuiſſe: non tamen dicere præſumimus, eo tempore inſtitutam eſſe præſentem ſolemnitatem; cum conſtet, Gallicanam Eccleſiam etiam temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignoraſſe, vt apparet ex Concilio Moguntino ſub eodem Imp. celebrato, anno Domini 813. cap. 36. & ex capitularibus eiuſdem Imp. & Ludouici Pij, lib. 1. cap. 164. lib. 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. Satis ſit, conſtare eam eſſe antiquam, & tam Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq. ſtudio ac religione permotos, eadem die ſacratiſſimum Dei Genitricis Natalitium ſolemniter celebrandum eſſe duxiſſe. Rationem autem eius ſolemnitatis agẽdæ S. Bernardus ſcribit ſermone 4. ſuper Salue Regina. De iuſſis quibuſdam

buſdam diuinitus oſtenſis cuidam religioſo viro de hoc celebrando natali die, agit Petrus in catal. lib. 8 c. 51. in fin. & alij. Extant inſuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damaſc. de Nat. Dei Genitricis MARIÆ; aliæ Abſalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recenſere.

To. 3 an. 311. n. 17. b *Adriani.*] De ipſius natali die ſuperius ad quartum Nonas Martij agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuſcript. alijſq. recentioribus notatum vidimus. Vetera aliquot manuſcrip. hæc habent ex die, quæ & Molanus ad Vſuard. addidit: Nicomediæ S. Adriani cum alijs viginritribus, cuius corpus Romam tranſlatum eſt, atque ſepultum ſexto Idus Septembris, vbi & eius paſſio eſt annotata. Hæc in dictis vet. manuſcript. licet in vetuſtioribus Roman. Martyrologijs nulla prorſus mentio de Adriano ea die habeatur; ſed hac die tantum, quando ſimul cum tranſlatione & paſſio olim celebrabatur. Cũ autem die tranſlationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factum eſt, vt Nicomediæ poneretur. vnde Adoni & alijs eum ſecutis errandi manauit occaſio, vt putarent hac die tranſlationis ſanctum Adrianum occubuiſſe martyrio: rectius itaque Maurol. ex prædictis manuſcriptis natalem eius paſſionis diem ad quartum Nonas Martij, tranſlationem vero Romam factam hac die ponit. His omnibus ſuſcribit etiã Galeſinus in ſuis Not. ea die Martij. Quod vero Græci, neque hac die, neque ad quartum Nonas Martij, ſed ſeptimo Kalen. Septemb. agant commemorationem S. Adriani; exiſtimo eam eos agere diem, qua prima eſt facta tranſlatio, cum Nicomedia Conſtantinopolim eius corpus delatum eſt. Cetera de Adriano vide notata ſuperius in natali ipſius die 4. Non. Martij.

c *Ammonis & ſoc.*] Vſuardus de ijſdem hac die. Scribit de his Dionyſius Alexand. apud Euſeb. lib. 6 cap. 34. Alius eſt item Ammon Alexand. qui vna cum Fauſto & Didio paſſus eſt tempore Diocletiani, de quibus Euſebius lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. c. 16. Diuerſos hos eſſe inter ſe, tum diuerſitas temporum, tum ſociorum oſtendit. To. 2. an. 253. num. 107. & ſequent.

Timothei & Fauſti.] De his item Vſuardus, & alij recentiores hac die.

e *Euſebij & ſoc.*] Horum nobile certamen ſcribit Sozomenus lib. 5. cap. 8. To. 4. an. 362. num. 154. & ſequent.

f *Neſtoris.*] De quo etiam idem Sozom. vna cum prædictis martyribus agit vbi ſupra li. 5. cap. 8. To. 4. an. 362. num. 155.

g *Corbiniani Epiſcopi.*] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res geſtas ſcriptis mandauit Aribo Epiſcopus Friſingen. quas habet Sur. tom. 5. Plura de eodem Otho Friſing. lib. 5. c. 23 & 24. Claruit temporibus Gregorij Secundi Papæ circa annum Domini ſeptingenteſimum trigeſimum. To. 9. an. 716. n. 11. & an. 724 num. 21. & ſeq.

9 Quinto Idus Septembr. Luna. G xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NICOMEDIÆ paſſio ſanctorum martyrum Dorothei [a] & Gorgonij, qui apud Diocletianum Auguſtum honores ampliſſimos conſecuti, cum perſecutionem, quam ille Chriſtianis inferebat, deteſtarentur, præſente eo, iuſſi ſunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde viſceribus pelle nudatis, aceto & ſale perfundi, ſicq. in craticula aſſari, atque ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, beati Gorgonij corpus Romam delatũ fuit, ac via Latina poſitum, & inde ad baſilicam S. Petri tranſlatum. In Sabinis, trigeſimo ab Vrbe milliario, SS. martyrum Hyacinthi [b], Alexandri, & Tiburtij. Sebaſtæ S. Seueriani [c] militis Licinij Imperatoris, qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequens

viſita-

viſitaret, iuſſu Lyſiæ Præſidis ſaxo ad pedes ligato ſuſpenſus, ac verberibus cæſus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit ſpiritum. Eodem die paſſio ſancti Stratonis [d], qui pro Chriſto ad duas arbores ligatus, atque diſcerptus, martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Ruffini [e] & Ruffiniani fratrum. Romæ ſancti Sergij [f] Papæ & confeſſoris. In territorio Taruanenſi ſancti Audomari [g] Epiſcopi. In Scotia ſancti Querani [h] Abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

To. 2. an. 301. n. 37. & ſeq. & an. 302. n. 3. 28. 29. & 40.

DOROTHEI *& Gorgonij*. a] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Scribit horum res geſtas Euſeb. hiſtor. lib. 8. c. 1. & 6. & Niceph. lib. 7. c. 2. & 5. Plura de iiſdem in Actis ſanctorũ Indes & Dominæ, quæ refert Metaph. die 26. Decemb. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato, martyrium conſummaſſe, eadem Acta teſtantur. Quod autem ab his diuerſa hæc in Martyrologio ſunt poſita, quod prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Euſebio dict. lib. 8. c. 6. & Niceph. lib. 7. c. 5. videntur accepta. Quæ vero hic habentur de ceteris tormentis a prædictis martyribus perlatis, eadem recenſet Beda, Vſuardus, Ado, & alij: & licet Euſebius bis Petrum cruciatum eſſe dicat; tamen cum ex vnius, quod refert, martyrio, quæ ceteris ſodalibus contigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarunt, in dictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Ruffinus item dum eumdem Euſebij locum in Latinum vertit, iiſdem quibus ille, hos ſupplicijs affectos, ac demum laqueo vitam finiſſe tradit lib. 8. c. 6. Reliquias S. Gorgonij tranſlatas deinde Roma in Gallias, teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 764.

b *Hyacinthi & ſoc.*] Agunt & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

c *Seueriani.*] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq. eius Acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus; extant apud Lippom. to. 6. & Sur. tom. 5.

To. 3. an. 316. n. 46.

d *Stratonis.*] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq. eius martyrium.

e *Ruffini & Ruffiniani.*] Græci etiam horum paſſionem deſcribũt in Menol. hac item die.

f *Sergij Papæ*] De quo Beda, Ado, & recentiores. Hic ſubſtitutus eſt Cononi. Eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſt.

To. 8. an. 687. nu. 1. & ſequẽt. obitus an. 701 nu. 1. & ſeq.

g *Audomari Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus, & alij. Recitat eius Acta Sur. to. 5. Vincent. lib. 23. cap. 108. Petr. in catal. lib. 8. c. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 104. & lib. 4. c. 160. Molan. in Indic. ſanct. Belg. Exceſſit ex humanis anno Domini 695.

To. 8. an. 682. n. 14. obitus an. 695. nu. 9.

h *Querani Abb.*] Agunt de eodem Vſuard. hac die, & recentiores.

xiiij. A Quarto Idus Septemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

TOLENTINI in Piceno depoſitio ſancti Nicolai [a] cõfeſſoris, ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini. In Africa natalis ſanctorum Epiſcoporum Nemeſiani [b], Felicis, Lucij, alterius item Felicis, Littei, Polyani, Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum; qui ſub Valeriano & Gallieno,

exur-

exurgente perſecutionis rabie, ad primam confeſſionis Chriſti conſtantiam grauiter fuſtibus cæſi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, glorioſæ confeſſionis agonem conſummarunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Soſthenis[c] & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Priſco Aſiæ Proconſule poſt vincula & beſtias ſuperatas iuſſi ſunt incendi: at illi ſalutantes ſe inuicem in oſculo ſancto, in oratione poſiti ſpiritum emiſerunt. In Bithynia ſanctarum virginum Menodoræ[d], Metrodoræ, & Nymphodoræ ſororum, quæ ſub Maximiano Imperatore & Frontone Præſide martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item ſanctorum martyrum Apellij, Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia ſancti Theodardi[f] Epiſcopi & martyris, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & poſt mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ beati Hilari[g] Papæ & confeſſoris. Compoſtellæ ſancti Petri Epiſcopi[h], qui multis virtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigenſi ſancti Saluij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Nouariæ ſancti Agapij[k] Epiſcopi. Conſtantinopoli ſanctæ Pulcheriç[l] Auguſtç virginis, religione & pietate inſignis.

SEPTEMBRIS 10.

Obijt an. 1306. NICOLAI *de Tolentino* a.] Huius facta egregia habet Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. Antonin. nonnulla par. 3. tit. 22. cap. 11. §. 17. & alij recentiores. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1306. relatus eſt autem inter Sanctos ab Eugenio Papa IIII. anno Pontificatus ſextodecimo, Domini autem MCCCCXLVI.

b *Nemeſiani & ſoc.*] Beda, Vſuardus, & To. 2. an. 260. n. 43. & ſeq. Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epiſt. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Epiſcopi, poteſt intelligi ex Actis Concilij Chartaginenſis ſub Cypriano. Hi etenim quamuis aliquando erroneam illam ſententiam de baptiſmate hæreticorum vna cum S. Cypriano aduerſus Rom. Pont. Stephanũ defendiſſent; tamen ſicut ille, ita & iſti numquam ſe a Catholica vnitate & caritate diuiſerunt; vt de S. Cypriano S. Auguſtinus, agens aduerſus Donatiſtas, ſæpe inculcat. Clariſſimus fuit item in Africa eiuſdem nominis Nemeſianus, qui puer adhuc martyrium ſubijt, de quo Auguſtinus ſermone de diuerſ. 39. cap. 3.

c *Soſthenis & Victoris.*] Agunt de iiſdem To. 3. an. 311. n. 18. Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ iunctæ Actis ſanctæ Euphemiæ Chalcedonenſis. de his etiam Petrus in catal. lib. 8. cap. 61.

d *Menodoræ & ſoc.*] De his & Græci in Menologio hac die: fuſius autem Metaphraſtes ipſarũ res geſtas deſcripſit, quæ extant apud Lippom. tom 6 & Sur. tom. 5. To 3. an. 313. n. 18.

e *Apellij & ſoc.*] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

f *Theodardi Epiſc.*] Huius Acta teſtatur Sigebert. ſe ſcripſiſſe luculentiore ſtylo: extant ea apud Sur. tom. 5. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib 3. c. 103. & lib. 4. cap. 154. Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij. Paſſus eſt autem anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo. To 8. an. 658. nu. 8.

g *Hilari Papæ.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Succeſſit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuerſis antiquis codicibus conquiſita digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis per annos ſingulos. To. 6. an. 467. nu. 5. & ſeq.

g *Petri Epiſc.*] Tabulæ Compoſtellanæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuardum, & alij.

i *Saluij Epiſc.*] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 50. lib. 6. c. 25. & lib. 7. c. 1. Migrauit ex hac vita anno Domini quingenteſimo octogeſimoſexto. To. 7. an. 587. n. 37.

k *Aga-*

Cir. ann. 432.

K *Agapij Epiſc*] Succeſſit hic S. Gaudentio, ſediīq annos 20. vt docent tabulæ Epiſcoporum eccleſiæ Nouarienſis, quæ tamen in aliquibus ſunt emendandæ.

To. 5. plura præcipue ann. 415. n. 51. & ſeq. an. 431. n. 157 & ſeq. & 177. & an. 438. n. 13. obitus. To. 6. an. 453. n. 20. & ſeq.

l *Pulcheria.*] Eodem titulo ſanctitatis & virginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet enim ad optimam adminiſtrationem Imperij Marcianum virum religioſiſſimum ætate grandæuum ſibi maritum delegiſſet; tamen virginitatem, quam ab ineunte ætate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum vſque conſeruauit: quod abſque vlla dubitatione, tam Græcorum, quam Latinorum hiſtorici omnes affirmant. Scribũt de ea Sozom. lib. 9. ca. 1. Socrat. lib. 7. c. 22. Niceph. lib. 14. cap. 2. & 3. Marcel. in chron. & Suidas pluribus. De eadem ſæpe Acta SS. Synodi Chalcedonenſis, vbi noua Helena, munimen Orthodoxorum, & gloria eccleſiarum a cunctis Patribus eſt acclamata. Commendatur mirum in modum in epiſtolis S. Leonis Papæ, præſertim epiſt. 39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus, venerabilis Auguſta. ita l. 2. de collat. luſtrali. C. Theod. Mentio de eadem habetur in Actis ſanctæ Melaniæ iunioris. de eadem recentiores Græcorum hiſtorici Zonaras, Cedrenus, Glycas, & alij. Obijt humanum diẽ (vt auctor eſt Marcellinus in chron.) Opilione & Vincomalo Conſſ. eſt annus a Chriſto Domino 453. Tam ad ipſam, quam ad ſorores Cyrillus Epiſcopus Alexandrinus de recta fide commentarium ſcripſit. Idem Cyrillus in lib. ad Theodoſium Aug. eamdem Pulcheriam procurantem Imperium his verbis deſcribit: Altera autem & virginali germine ſimul vigens, & nobiliſſimi regni veſtri curam ſibi vendicat, &c. Hæc Cyrillus, qui eamdem pluribus laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græcis, quam ex Latinis antiquis auctoribus ſumma induſtria collegit R. P. Thomas Bozzius noſtræ Congregationis presbyter, Latinis ac Græcis litteris bene excultus: quam proxime ab eo edendam, ſimulq. alias nobilis ingenij aduerſus hæreticos elaboratas lucubrationes, ſperamus. Fuit & alia Pulcheria Theodoſij Maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac vita deceſſit, in cuius nobili funere S. Gregorius Nyſſenus egregiam habuit panegyrim. Rurſus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia Theophili & Theodoræ Auguſt. de qua Cedrenus in cõpend. hiſt. in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in eodem Imperatore.

xiij. B Tertio Idus Septemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMÆ via Salaria veteri in cœmeterio Baſillæ natalis ſanctorum martyrum Proti[a] & Hyacinthi fratrum eunuchorum beatæ Eugeniæ: qui ſub Gallieno Imperatore deprehenſi quod eſſent Chriſtiani, ſacrificare coguntur; ſed non conſentientes, primo duriſſime verberati ſunt, ac tandem pariter decollati. Laodiceæ in Syria paſſio ſanctorum Diodori[b], Diodemis, & Didymi. Legione in Hiſpania ſancti Vincentij[c] Abbatis & martyris. In Aegypto ſancti Paphnutij[d] Epiſcopi, qui vnus fuit ex ijs confeſſoribus, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore, dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite exciſo, ad metalla damnati fuerunt: deinde ſub Conſtantino Magno aduerſus Arianos pro fide Catholica ſtrenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depoſitio S. Patientis[e] Epiſcopi. Vercellis S. Aemiliani[f] Epiſcopi. Alexandriæ ſanctæ Theodoræ[g], quæ cum incaute deliquiſſet,

facti,

facti pœnitens, mira abſtinentia & patientia in habitu ſancto incognita perſeuerauit vſque ad mortem.

SEPTEMBRIS 11.

To. 2. A. 188. nu. 2. & an. 262 nu. 56. PROTI *& Hyacinthi.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Extant eorum res geſtæ in Actis S. Eugeniæ, de quorum fide agimus inferius 8. Kal. Ianuarij. Erat Romæ illuſtris memoria horum martyrum, cuius Confeſſionem Symmachus Papa exornauit, vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus in Symmacho. Eorum ſacræ reliquiæ ſub Clemente VIII. Pont. Max. ab eccleſia S. Saluatoris, prope pontẽ S. Mariæ trans Tiberim poſita, ad eccleſiam S. Ioan. Florentinæ nationis ſolemni pompa fuere tranſlatæ anno Domini 1592. die 21. Iunij.

b *Diodori & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi & ipſorum martyrium paucis enarrant.

To. 8. An. 630. n. 20. c *Vincentij.*] Paſſus hic dicitur Gothorum tempore, cum Arianæ perfidiæ repugnaret. De eodem in Flor. ſanct. Hiſpaniæ, & in Theſauro concion. tom. 2. hac die.

To. 3. A. 310. n. 23 an. 318. n. 101. anno 325. n. 22. an. 326. n. 12. an. 335 nu. 6. an. 347. n. 11. d *Paphnutij Epiſc.*] Hic ille illuſtris confeſſor, qui in vltima perſecutione dextro orbatus oculo, & ſiniſtro ſuccíſo poplite, adhucq. ſuperſtes, conuenit vna cum ceteris ad magnum Nicænum Cõcilium, & aduerſus Arianos egregie decertauit. Fuit & miraculorum patrandorum Apoſtolica virtute præditus, vt de eo ſcribit Rufin. lib. 1. cap. 4. & 17. & Socrat. lib. 1. c. 8. vbi ait, Conſtantinum Imperatorem partem illam vultus eius effoſſi oculi exoſculatum eſſe miro religionis affectu. Idipſum Theodoret. hiſt. lib. 1. cap. 7. Sozom. lib. 1. cap. 22. Niceph. lib. 8. cap. 14. & 19. & Suidas. De eodem adhuc monacho ſcribit ſanctus Athanaſius in vita S. Antonij. Longe hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipſe confeſſor fuerit, de quo ſcribit S. Epiphanius in Panario, hæreſi 68.

e *Patientis Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij. Scribit Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 24. Sidonium Apollinarem eius virtutes litteris prædicaſſe: agit enim de eo Sidonius lib. 2. epiſt. 10. ad Heſperium, & lib. 4. epiſt. 25. ad Donnolum: extatq. eiuſdem ad eumdem Patientem epiſt. 12. lib. 6. quibus eius res geſtæ narrantur. Ad hunc ipſum Conſtantius inſcripſit vitam S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis. Interfuit hic item conuentui Gallicanorum Epiſcoporum, in quo cognita & probata eſt fides Catholica Fauſti Lirinenſis damnantis dogmata Pelagij: ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiuſdem hæreſis damnationem ſcripſit epiſtolam. Extant hæc to. 5. biblioth. Margar. Ponitur Patiens viceſimusquartus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Demochar. Putat Grauius, non eſſe legitimam ſubſcriptionem illam ad epiſtolam Fauſti. ſed de Fauſto conſule dicta in Annalibus, in quibus verſipellis vulpeculæ fraus detegitur. To. 5. A. 429. nu. 9 & an. 435 nu. 22. & to. 6. an. 466. n. 13. ann. 475. nu. 29. & ſeq.

f *Aemiliani Epiſc.*] De eo tab. eccleſ. Vercellenſis. Huius vita ex antiquis eius eccleſiæ monumentis ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinus. Interfuit Aemilianus Vercellenſis Epiſcopus Romanis Synodis tertiæ & quartæ ſub Symmacho Papa, vt earumdem Acta teſtantur. Cir. An. 514.

g *Theodoræ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, Nicephorus etiam lib. 17. c. 5. plenius autem Metaphraſtes refert eius res geſtas, quas Latine redditas habes apud Lippom. tom. 6. hac die, & Sur. tom. 5. Vixit temporibus Zenonis Imperatoris. Cir. An. 480.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ALEXANDRIÆ natalis ſanctorum martyrum Hieronidis[a], Leontij, Serapionis, Seleſij, Valeriani, & Stratonis, qui ſub Maximino Imperatore ob Chriſti nominis confeſſionem in mare ſunt demerſi. In Bithynia ſancti Autonomi [b] Epiſcopi & martyris; qui ex Italia, Diocletiani perſecutionem declinans, illuc pro-

fectus, cum plurimos conuertiſſet ad fidem, a furentibus Gentilibus, dum ſacra myſteria perageret, ad altare mactatus, hoſtia Chriſti effectus eſt. Meti in Phrygia paſſio ſanctorum martyrum Macedonij [c], Theoduli, & Tatiani, qui ſub Iuliano Apoſtata ab Almachio Præſide poſt alia tormenta ſuper crates ferreas ignitas poſiti, exultantes martyrium compleuerunt. Iconij in Lycaonia ſancti Curonoti [d] Epiſcopi, qui ſub Perennio Præſide capite truncatus, martyrij palmam accepit. Apud Ticinum ſancti Iuuentij [e] Epiſcopi, de quo ſexto Idus Februarij. Is a beato Hermagora diſcipulo ſancti Marci Euangeliſtæ ad eam vrbem vna cum ſancto Syro directus eſt; & ambo illic Chriſti Euangelium prædicantes, & magnis virtutibus ac miraculis coruſcantes, etiam vicinas vrbes diuinis operibus illuſtrarunt; ſicque in pontificali honore, glorioſo fine quieuerunt in pace. Lugduni depoſitio ſancti Sacerdotis [f] Epiſcopi. Veronæ ſancti Siluini [g] Epiſcopi. Anderlaci S. Guidonis [h] confeſſoris.

SEPTEMBRIS 12.

Cir. An. 237. HIERONIDIS *& ſoc.* a] De iiſdem hac die Græci agunt in Menologio, vbi eorum martyrium deſcribunt.

Cir. An. 290. b *Autonomi.*] Græci itidẽ. Porro eius Acta edidit Metaphraſtes, quæ habet Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

To. 4. A. 362. n. 84. c *Macedonij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio, geſtaq eorum referunt breui compendio; Suidas autem pluribus eorum nobiliſſimum certamen deſcribit in hiſtor. in verb. Almachius.

d *Curonoti.*] Huius Acta martyrij Græci, qui eadem die de eo agunt, in Menologio explicant.

To. 4. A. 381. nu. 3. e *Iuuentij Epiſcopi.*] De Iuuentio, ſeu Euentio, ſuperius iterum ſexto Id. Februarij. De Iuuentio & Syro Epiſcopis hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt. In tabulis autem eccleſiæ Ticinenſis de vtroque ſeorſum agitur, diuerſiſq. diebus: nimirum de Iuuentio octauo Id. Febr. de Syro autẽ quinto Idus Decembr. eiuſq. tranſlationem xvj. Kalend. Iunij celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, diſcipulus fuiſſe S. Hermagoræ, qui paſſus eſt temporibus Neronis Imperatoris, tertiuſq. numeratur eius ſedis Epiſcopus. Iuuentij & Syri res geſtas recitat Mombrit. tom. 2. habes eaſdem apud Sur. tom. 7. hac die, & Petr. in catal. lib. 1. c. 50. & lib. 8. cap. 68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib. 3. cap. 2. Bernard. Abb. Bonæual. in vita S. Bernardi lib. 1. cap. 4.

Si Euentius fuit in Cõcil. Aquileienſ. alius eſt a diſcipulo S. Hermagoræ qui vixit cir. an. 90.

To. 1. An. 46. nu. 2. To. 7. An. 552. n. 25. f *Sacerdotis Epiſc.*] De eodem Beda, & Ado. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, cuius anno trigeſimooctauo interfuit Aurelianenſi quinto Concilio, vt eius Acta ſignificant. Numeratur hic Lugdunenſis ſedis Epiſcopus trigeſimus, vel trigeſimuſſecundus, iuxta diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

g *Siluini Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veronen. quas illuſtrauit Illuſt. ac R. D. Auguſtinus Valerius Epiſc. Veron. S. R. E. Card. libro quem ſcripſit de antiquis monum. Epiſcoporum Veronen. pag. 10. & 42.

To. 12. A. 1112. nu. 29. h *Guidonis confeſſoris.*] Huius Acta recenſet Sur. tom. 5. hac die. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo duodecimo.

Idibus

13 **Idibus Septemb. Luna.** D xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ALEXANDRIÆ natalis beati Philippi [a] patris ſanctæ Eugeniæ virginis. Hic dignitatem præfecturæ Ægypti deſerens, baptiſmi gratiam aſſecutus eſt: quem in oratione conſtitutum iuſſit Terentius Præfectus eius ſucceſſor gladio iugulari. Item ſanctorum martyrum Macrobij [b] & Iuliani, qui ſub Licinio paſſi ſunt. Eodem die ſancti Ligorij martyris, qui in eremo degens, a Gentilibus ob Chriſti fidem necatus eſt. Alexandriæ ſancti Eulogij [d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Andegaui in Gallia ſancti Maurilij [e] Epiſcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas ſancti Amati [f] Epiſcopi & confeſſoris. Ipſo die ſancti Venerij [g] confeſſoris, admirandæ ſanctitatis viri, qui in inſula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monaſterio Romarico in Gallia ſancti Amati [h] presbyteri & Abbatis, abſtinentia & miraculorum gratia illuſtris.

SEPTEMBRIS 13.

Fuſius to. 2.an.204. num.2.& ſeq.&an. 246. n.6. & ſeq.

PHILIPPI a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui omnes corrigendi ſunt, dum ex Actis S. Eugeniæ dicunt illum fuiſſe Epiſcopum Alexandrinum: nam eius præfectura ſæcularis, & non ſacerdotalis fuit: Euſebius etenim cum tam in chronico, quam in hiſtoria texit ſeriem Epiſcoporum Alexandrinorum, Nicephorus Epiſcopus, & Nicephorus Calliſt. & alij qui id ipſum præſtiterunt, nullus ipſorum inter Alexandrinos Epiſcopos adnumerat Philippum. Rurſus autem in eodem Philippo ſanctæ Eugeniæ patre errauerunt alij, qui putarunt eumdem eſſe Philippum Imperatorem, vt Cedrenus in Maximino; quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Quod item in prædictorum Martyrologijs legitur hic paſſus eſſe Valeriani & Gallieni temporibus, plane repugnat Actis ipſius ſanctæ Eugeniæ, vbi eius certamen deſcribitur. Nec quemquam moueat, ſi eius filia Eugenia paſſa dicatur temporibus prædictorum Imperatorum: nam perlongum temporis ſpatium inter vtriuſque martyrium interceſſiſſe, eadem Acta ſignificant. Paſſus eſt autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem Acta teſtantur; quæ tamen tam in his quæ habent de Epiſcopatu Philippi, quam in aliquibus alijs ſuperadditis, cenſura indigent.

b *Macrobij & Iuliani.*] De ijſdem Græcorum tabulæ & Menologium hac die agunt. To.3.an. 316.n.53.

c *Ligorij.*] Vet. manuſcripta de eodem hac die: Petrus in catal. lib.8. cap.73. agit de eius martyrio atque translatione.

d *Eulogij Epiſc.*] De eodem Græci etiam. Scribit de eo Euagr. hiſt. lib.5. cap.25. De eodem agitur in Prat. ſpirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadrageſimumſeptimum eius ſedis Epiſcopum. Claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocæ eius ſucceſſoris. vſus eſt eo familiariſſime S. Gregorius Papa, cuius ad ipſum quamplurimæ extant epiſtolæ, vt lib.1. epiſt. 23. lib.4. epiſt.36. lib.5. 60. lib.6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib.8. 43. & lib.11. epiſt. 46. 47. To.5.an. 411.n.61. & a. 428. nu.30. To.4 an. 394.n 98

e *Maurilij Epiſc.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius Acta, sub nomine Mauritij.

Acta,quæ Mombrit. tom.2. & Sur.tom.5. recitant; quæ a Fortunato fuiſſe conſcripta, teſtatur Trithemius.Claruit tẽporibus Theodoſij, & Honorij eius filij: conſecratuſque Epiſcopus a S.Martino Epiſcopo Turonenſi, ſedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacenſis lib.1.epiſt.2.Vincent.lib.17.cap.20.Anton.par.2.tit.10.cap.13.Petrus in catal. lib.8.cap.75.Adducit hunc in exemplum Petrus Dam.in apolog.ad Gregorium VII.Roman. Pont. de abdicatione Epiſcopatus. Fuit eiuſdem nominis alius Epiſcopus Rhotomagenſis,qui vixit circa annum Domini 1070.de quo Trithem.de vit.illuſtr.ord. S.Bened. lib.3 c.323.& lib.4 cap.120.

To..8. an. 685 n.22. obijt an. 690. f *Amati Epiſc.*] Huius res geſtas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. tomo 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 685. & Molan. in addit.ad Vſuard.& in Indiculo ſanct.Belg. pluribus. Numeratur vigeſimuſſecundus eius ſedis Epiſcopus. Exceſſit ex hac vita anno Domini 690. vt indicant tabulæ eccleſiæ Senonenſis a Demochare deſcriptæ.

g *Venerij.*] Eius Acta in compendium re- cir.a.605.
dacta habet Petr.in catal.lib.8. c.65. qui ſubdit de alio eiuſdem nominis ſanctitate claro,qui vixit temporibus Othonis Tertij Imp. ibid.c.66. Hic de quo agimus, claruit temporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ,qui monaſterium eiuſdem in Palmaria inſula ad canonicam obſeruationem reſtituendum curauit lib.1. epiſt.48. Fuit eiuſdem nominis ſanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tiburtinis, de quo ſcribit Petrus Damian.in vita S.Romualdi.

h *Amati presbyt.*]De quo item Beda, Vſuar. To.8. an.
& alij. Extant eius Acta apud Sur.tom.5.De 617.n.17.
eodem Trithem. de vit.illuſtr. ord. S.Bened. lib.3. cap.88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. anno Domini 630. Idẽ Trithem. ibidem agit de alio eiuſdem nominis & monaſterij Abbate & martyre lib.3. cap.309.de quo agi putat hac die.

2. E Decimooctauo Kal.Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

EXALTATIO [a] ſanctæ Crucis, quando Heraclius Imperator, Coſrhoe Rege deuicto, eam de Perſide Hieroſolymam reportauit. Romæ via Appia beati Cornelij [b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Decij poſt exilij relegationem iuſſus eſt plumbatis cædi, & ſic cum alijs viginti & vno promiſcui ſexus decollari. Sed & Cærealis miles cum Salluſtia vxore ſua, quos idem Cornelius in fide inſtruxerat, eodem die capite plexi ſunt. In Africa paſſio ſancti Cypriani [c] Epiſcopi Carthaginienſis, ſanctitate & doctrina clariſſimi: qui ſub Valeriano & Gallieno Principibus poſt durum exilium detruncatione capitis martyrium conſummauit ſexto milliario a Carthagine iuxta mare. Paſſi ſunt etiam ibidem ſancti martyres Creſcentianus [d], Victor, Roſula, & Generalis. Romæ ſancti Creſcentij [e] pueri, filij ſancti Euthymij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpilio Iudice via Salaria gladio percuſſus occubuit. Treuiris ſancti Materni Epiſcopi, diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui Tungrenſes, Colonienſes, & Treuirenſes, aliosq. finitimos populos ad Chriſti

fidem

ſidem perduxit. Eodem die natalis ſancti Ioannis [g] Chryſoſtomi Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui inimicorum factione in exilium eiectus, cum Innocentij Primi Summi Pontificis decreto inde reuocaretur, in itinere a cuſtodientibus militibus multa mala perpeſſus, animam Deo reddidit: eius tamen feſtiuitas ſexto Kalendas Februarij celebratur, qua die ſacrum ipſius corpus a Theodoſio Iuniore Conſtantinopolim fuit tranſlatum.

SEPTEMBRIS 3.

De Cruce plura to. 1. an. 60. nu. 6. to. 8. an. 614. n 40. & ſeq. & ann. 621. ann. 622. ann. 627. & an. 628 latius.

EXALTATIO *S. Crucis* a.] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus autem Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Microlog. cap. 55. ac ceteri qui ſcribunt de diuin. offic. Agunt præterea & Græci hac die ſolemnitatem Exaltationis S. Crucis, non tamen quando per Heraclium Imp. deuicto Coſrhoe reſtituta eſt; ſed cum, Conſtantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulſit. Extat tractatus egregius Epiphanij Epiſcopi Cibi de ſigno Crucis, quod apparuit Conſtantino Magno Imper. Habetur Græce ſcriptus in cod. manuſcripto biblioth. Sfortianæ num. 91. Græci itaque longe ante Heraclij tempora hac ipſa die eiuſmodi celebritatem agebant: qua item die Exaltationis S. Crucis ſanctum Ioannem Chryſoſtomum ex hac vita migraſſe, hi tradunt, qui res geſtas ipſius ſunt proſecuti. De eadem etiam ſolemnitate hac die agi ſolita meminit Euſtachius presbyter in Eutychio apud Lippom. tom. 7. Latini etiam ante Heraclij tempora hanc diem Exaltationi S. Crucis dicatam coluiſſe videntur: nam in Sacramentario S. Gregorij de eadem, hac die agitur. Putamus itaque eamdem ſolemnitatem multo prius celebrari ſolitam, tanta deinde parta victoria, auctam, redditamq. ex eius rei memoria illuſtriorem. Quæ vero de reſtitutione S. Crucis poſt Heraclij victoriam ſcripta ſunt, contigerunt anno decimonono eius Imper. vt conſtat ex Theophane in hiſt. Miſcel. Numeratur hic annus a Chriſto Domino ſexcenteſimus vigeſimusoctauus. De eadem Aim. de geſt. Franc. lib. 4. cap. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hiſt. in Heraclio. Rei geſtæ hiſtoriam multis inuolutam ambagibus legimus manuſcriptam, quam penes nos habemus, auctore quodam Nicephoro Epiſcopo: cuius eſt initium: Tempore illo quo, &c. Quid autem in ea germanum, quidve ſpurium ſit, diximus in Annal. Eccleſ. Quod doluimus, hiſtoriam illam nonnullis auctam mendacijs in quibuſdam eccleſijs pictam vidimus. Extant de S. Cruce S. Ioannis Chryſoſtomi orationes duæ: Sophronius item de Exaltatione S. Crucis ſcripſit ſermonem: alium eiuſdem argumenti edidit Leo Imperator: quos habet codex Græcus manuſcript. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. Itemq. Ioſephus Epiſcopus Theſſalonicæ aliam de S. Cruce ſcripſit orationem: habetur & ipſa in eadem biblioth. numero 84.

b *Cornelij Papæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De cuius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 32. Optat. lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. Res geſtas ipſius, & tempus quo ſedit: plenius ſcripſimus in Annal. Eccleſ. De Cæteali & Salluſtia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, aſſentiunturq. vet. manuſcripta. S. Leo Papa extruxit baſilicam S. Cornelij Papæ nomine, iuxta cœmeterium Calliſti via Appia, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus in Leone Primo.

To. 2. A. 254. n. 42. & ſeq. & an. 255. n. 55. & ſeq.

c *Cypriani.*] Beda, ac ceteri qui ſupra, de eodem hac die. Fuit eius ſolemnitas etiam Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipſe, quam Metaphraſtes, ac ceteri Græcorum errore labantur, dum eumdem eſſe exiſtimant cum Cypriano mago, qui paſſus eſt cum Iuſtina virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepti: cum re vera multis differentijs conſtet inter ſe eſſe diſtinctos. Huius Acta ſcripſit Pontius eius diaconus, vt teſtatur S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. inde Paulus diac. Extant præterea eiuſdem martyrij Acta publica a Notarijs excepta: quæ omnia in vnum collecta habet Pamelius, qui & de ſuo addidit eiuſdem Cypriani vitam ex ipſiuſmet ſcriptis locupletatam. Legi in antiquo Breuiario Toletano ſacrum hymnum, quo eius martyrium egregie deſcriptum canitur. eſt eius exordium: Orbis magiſter Taſcie, &c. Extant de eodem ſermones ſancti Auguſtini, quorum Poſſidius meminit in Indic. ſerm. 113. 114. 115. & 116. de diuerſis, adhuc alius in addit. Pariſ. 12. vbi etiam recenſentur eiuſdem martyrij Acta. Extant præterea de eodem ſermones duo S. Maximi, alius inſuper S. Petri Chryſologi 129. in huius martyris honorem duæ apud Carthagi-

Plura to. 2. ab ann. 250. & a. 260. n. 36. & ſeq. & an. 261. n. 12. & ſeq.

nem illuſtres baſilicæ fuerunt erectæ, vt ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera vbi paſſus, altera vero vbi ſepultus, extructa fuit. Prior ad Sextum dicta, a ſexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide: qui ipſe locus appellatus eſt Menſa Cypriani; non quod (vt ait Auguſt. ſerm. 113. de diuerſ.) ibi ſit vmquam Cyprianus epulatus, ſed quia ibi eſt immolatus. Altera ad Decimum eſt nuncupata, quod tot paſſuum millibus a Carthagine diſtaret eius ſepulchrum; huius meminit Procopius de bello Vuandalico, aitq hanc ſibi vendicaſſe Vuandalos Arianæ perfidiæ ſectatores, illa priori ad ſolum proſtrata. Hæc autem (ſecundum præcedens de ea re editum propheticum oraculum) ſubactis per Iuſtinianum Imper. Vuandalis, reddita eſt Catholicis. Dicta hæc erat etiam Sepulchrum Cypriani, ad quod e tranſmarinis vſque regionibus, frequens erat acceſſus fidelium, vt apparet ex Seuero lib. 1. dialog. De eadem ſolemnitate & loco ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 12. Non tantum in Africa, ſed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani ſolemnitas, de qua extat epiſtola Athalarici Regis ad Seuerum, apud Caſſiodor. Variar. lib. 8. epiſt. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæa, vt ſcribit Procop. de bello Vuandal.

To. 2. An. d *Creſcentianus & ſoc.*] De quibus Ado, cui
261. n. 47. adſtipulantur vetera manuſcripta.

To. 2. An. e *Creſcentij pueri.*] De cuius martyrio, alio-
303. nu. rumq. ſociorum Acta manuſcrip. legi, quæ ab
117. eccleſia Peruſina accepimus.

To. 1. An. f *Materni Epiſc.*] De eo & Beda, alijq. re-
46. nu. 2. centiores. Plura de eo in Actis S. Gereonis & ſoc. quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. Cum autem omnes vno ore fateantur, hunc fuiſſe S. Petri Apoſtoli diſcipulum: profecto neceſſe eſt dicere, duos eiuſdem nominis, eiuſdem Colonienſis eccleſiæ fuiſſe Epiſcopos, ſcilicet maiorem hunc, de quo hac die agitur, Petri diſcipulum, & minorem, qui claruit temporibus Conſtantini Imperatoris, interfuitq. Concilio primo Arelatenſi, vt eius Acta ſignificant, cuius etiam meminit idem Imperator in litteris ad Melchiadem Rom. Pontificem, quas refert Euſebius lib. 10. ipſi etenim ac collegis Epiſcopis delegata eſt cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis; qui & Romam vocatus eſt ad Synodum in eadem cauſa habendam, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur vehementer, quomodo in tabulis Epiſcoporum Colonienſium, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſ. vnus tantum adnumeretur Maternus: qui ſi (vt in illis idem ponit Demochares) præceſſit Euphratem, qui, vt Arianus, damnatus eſt in Concilio Agrippinenſi: manifeſte conſtat, illum non vixiſſe temporibus Apoſtolorum, ſed potius Conſtantini Magni, vt apparet ex Actis prædictorum Conciliorum. Hunc hiſtoriæ nodum cum alijs ſoluendum relinqueremus, nec eſſet in animo aliquid definire: Reuerendiſſimus D. Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis, cum iſthæc ipſa noſtra Romæ peruideret, in eam ſe dicebat ire ſententiam, vt duo fuerint eiuſdem ciuitatis, eiuſdemq. nominis, diuerſis temporibus, Materni Epiſcopi: vt in alijs ciuitatibus ſæpe vidimus accidiſſe. Cuius ſententiæ, vtpote viri eruditiſſimi, nos libentiſſime ſubſcribimus: id præſertim prædictis rationibus non tantum ſuadentibus, ſed cogentibus.

g *Ioannis Chryſoſtomi.*] De eodem hac die To. 5. An.
Græci in Menologio, qua ex humanis eſſe 407. nu. 6.
ſublatum, qui eius Acta ſcripſerunt, teſtan- & ſeq.
tur, Pallad. Leo Auguſt. Metaph. Greg. Alex. Videque
Caſſiod. trip. lib. 10. cap. 18. Niceph. lib. 13. notaui 27
cap. 17. & alij. Penes Socrat. lib. 6. cap. 19. textus Ianuarij.
deprauatus reperitur, & loco xviij. Kalend. Octobr. legitur xviij. Kalend. Decemb. cuius erroris ea videtur eſſe occaſio, quod ob ſolemnitatem S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chryſoſtomi in eam diem, vel (vt alia habent Menologia) ad Idus Nouemb. vt ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac vita, Honorio ſeptimum, & Theodoſio ſecundum Conſſ. vt idem Socrates & alij teſtantur. eſt hic annus (iuxta Faſtos Onuphrij) a Chriſto Domino 407. Cœpta eſt hæc eius ſolemnitas agi Conſtantinopoli tempore Theodoſij Iunioris, poſtquam opera S. Innocentij Papæ nomen eius, quod per ſchiſmaticos fuerat abraſum a diptychis, Catholica Eccleſia gaudente, eſt in priſtinum reſtitutum. Cetera de S. Ioanne Chryſoſtomo vide notata ſuperius in die tranſlationis eius, ſexto Kalend. Februarij: quibus addimus, extare S. Ioann. Damaſcen. encomium de eodem ſancto; inſuper & orationem de eius tranſlatione a Conſtantino filio Leonis Imperat. conſcriptam habet hæc omnia codex Græcus manuſcript. in bibliotheca Sfortiana num. 65.

15 Decimoſeptimo Kal. Octob. Luna. F ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

OCTAVA [a] Natiuitatis beatæ MARIÆ Virginis. Romæ via Nomentana natalis beati Nicomedis [b] presbyteri & martyris; qui cum diceret compellentibus ſe ſacrificare: Ego non ſacrifico niſi Deo omnipotenti, qui regnat in cœlis: plumbatis diutiſſime cæſus, migrauit ad Dominum. In territorio Cabilonenſi ſancti Valeriani [c] martyris, quem Priſcus Præſes ſuſpenſum, & graui vngularum laceratione cruciatum, cum in Chriſti confeſſione videret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti præcepit. Marcianopoli in Thracia ſanctæ Melitinæ [d] martyris, quæ ſub Antonino Imperatore & Antiocho Præſide ad Gentilium fana ſemel & iterum ducta, cum idola ſemper corruerent, ſuſpenſa & laniata, ac demum capite plexa eſt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Maximi [e], Theodori & Aſclepiodoti, qui ſub Maximiano Imperatore coronati ſunt. Item ſancti [f] Porphyrij mimi, qui coram Iuliano Apoſtata per iocum baptiſmum ſuſcipiens, Dei virtute de repente mutatus, Chriſtianum ſe eſſe profeſſus eſt; ac mox, iubente eo, ſecuri percuſſus, martyrio coronatur. Eodem die ſancti Nicetæ [g] Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iuſſus eſt igne comburi. Cordubæ ſanctorum martyrum Emilæ [h] diaconi, & Hieremiæ, qui in perſecutione Arabica poſt longam carceris macerationem, ceruicibus pro Chriſto abſciſſis, martyrium compleuerunt. Tulli in Gallia ſancti Apri [i] Epiſcopi. Item ſancti Leobini [k] Epiſcopi Carnutenſis. Lugduni ſancti Albini Epiſcopi. Eodem die depoſitio ſancti Aichardi [m] Abbatis. In Gallia ſanctæ Eutropiæ [n] viduæ.

SEPTEMBRIS 15.

OCTAVA a.] De eadem Beda. Radulph. de obſer. can. c. 19. recenſet eam inter maiores Octauas, cuius Officium Eccleſiaſticum ab Innocẽtio Papa IV. conſtitutum tradunt. Vide notata ſuperius in ipſa die Natiuitatis eius.

b *Nicomedis.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, & vet. manuſcr. Huius res geſtæ deſcribuntur in Actis SS. Nerei & Achillei c. 9 & 10. apud Sur. 12. Maij, tom. 3. Erat nobilis Romæ titulus ſancti Nicomedis: mentio de eo habetur in Concilio primo Romano ſub Symmacho, quod ſecundum perperam dictum reperitur. eius anniuerſaria dedicationis dies agebatur To. 1. an. 69. n. 33.

Kal.Iunij, vt apparet ex Martyrologio Bedę, Vſuardi,& Adonis. Erat inſuper Romæ cœmeterium, a S.Nicomede denominatum, de quo in libro de Rom. Pontific. in Bonifacio Quinto.

To.2. an. 179.n.36. c *Valeriani.*] Agunt de eodem Beda & alij. De eius martyrio atque miraculis Gregorius Turon.de glor. mart.cap.54. & Petrus in catalogo lib.8.cap.48.

To.2. an. 154.n.3. d *Melitina.*] De eadem Græcorum tabulæ, quarum aliæ hac die, aliæ vero ſequenti: in Menologio autem quo vtimur, ponitur die ſequenti, ibiq. pluribus martyrium eius deſcribitur.

To.3. an. 311.n.19. e *Maximi & ſoc.*] Agunt de ijſdem etiam Græci die ſequenti in Menologio.

To.4. an. 362. nu. 147. f *Porphyrij.*] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, resq. eius geſtas paucis complexi ſunt.

To.4. an. 370.n.12. & ſeq. g *Niceta.*] Huius Acta ex antiquioribus codicibus deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lippom.in tom.6.& Sur. to.5. Scribit de eodem Niceph.hiſt.lib.11.ca.48. & Suidas in hiſtoricis, in verbo Athanaricus.

T.10. an. 852.n.17. h *Emila & Hieremia*] De his Vſuardus ad xv.Kal.Octobr. ſed hac die paſſi ſunt, vt teſtatur ſanctus Eulogius, qui ipſorum martyrij Acta conſcripſit in Memor. ſanct. libro 2. c. 12. coronatosq. refert æra octingenteſima nonageſima, anno a Chriſto Domino 852.

i *Apri Epiſc.*] De quo etiam Beda, Vſuardus, & alij. Ponitur hic ſeptimus ordine in tabulis Epiſcoporum Tullenſium, quas deſcripſit Demochar. Hic ex cauſidico monachus,& ex monacho eſt factus Epiſcopus, de quo ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolan.epiſtol. 27. 28. & 29. in quibus de ipſo fuſius. cir.a.420.

k *Leobini Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Vuandelb. & alij. Habetur de eo mentio in Actis S.Auiti presbyteri apud Sur.tom.3. 17. Iunij. Numeratur hic decimusſextus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. cir.a.490.

l *Albini*, alias *Alpini.*] De quo etiam Beda hac die, & alij recentiores. Adſcribitur in tabulis Lugdunenſium Epiſcoporum decimusquartus eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſitq. S. Iuſto, de quo ſuperius actum eſt die 2.Septembris. cir.a.390.

m *Aicardi Abb.*] Scripta ſunt eius Acta a Fulperto, quæ deſcripſit Sur.to.5. Mentio habetur de eodem in vita S.Philiberti apud eũdem tom.4. 20. Auguſti, & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum. cir.a.680.

n *Eutropiæ.*] Scribit de hac Sidon. Apollin. lib.6.epiſt.2. ad Pragmatium. Alia hæc eſt ab ea quæ tẽpore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius 19. Kal.Ianuarij. To.6. an. 509.n.13.

viij. G Sextodecimo Kal.Octob. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

CHALCEDONE natalis ſanctæ Euphemiæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore & Priſco Proconſule, tormenta, carceres, verbera, argumenta rotarum, ignes, pondera [b] lapidum, beſtias, plagas virgarum, ſerras acutas, ſartagines ignitas pro Chriſto ſuperauit; ſed rurſus in theatrum [c] ad beſtias ducta, cum oraſſet ad Dominum, vt iam ſpiritum ſuum ſuſciperet, vna ex ijs morſum ſancto corpori infigente, ceteris pedes eius lambentibus, immaculatum ſpiritum Deo reddidit. Romæ ſanctorum martyrum Luciæ [d] nobilis matronæ, & Geminiani, quos Diocletianus Imperator pœnis grauiſſimis afflictos, diuq. tortos, tandem poſt laudabilem martyrij victoriam gladio animaduerti præcepit. Item Romæ via Flaminia ſanctorum

ctorum martyrum Abundij [e] presbyteri, & Abundantij diaconi, quos Diocletianus Imperator vna cum Marciano viro illuſtri, & Ioanne eius filio, quem illi a mortuis ſuſcitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iuſſit. Heracleæ in Thracia ſanctæ Sebaſtianæ [f] martyris, quæ a beato Paulo Apoſtolo ad Chriſti fidem perducta, ſub Domitiano Imperatore & Sergio Præſide varijs modis tentata, gladio tandem cæſa eſt. Cordubæ ſanctorum martyrum Rogelli [g] & Seruidei, qui manibus pedibuſq. abſciſſis, ad vltimum decollati ſunt. In Scotia ſancti Niniani [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſanctæ Edithæ [i] virginis Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in monaſterio a teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit.

SEPTEMBRIS 16.

To. 3. an. 311. n. 18. To. 5. an. 434. nu. 9. & tom. 6. ann. 451. nu. 54. & ſeq. Miracula to. 8. ann. 593. nu. 101. & to. 9. an. 766. num. 6. & ſeq.

EVPHEMIÆ a.] De eadem hac die Beda Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio quinto Idus Iulij, ſic & in conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. licet olim tempore Concilij Chalcedonenſis ageretur in Oriente natalis dies eius ad octauum Kalend. Nouembr. vt apparet ex eodem Conc. act. 6. Eius Acta ex priſcis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ extant apud Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Deſiderantur autem in eis ea quæ ex nobili pictura expreſſa, deſcriptaq. a S. Aſterio Epiſc. Amaſeno recitantur in 2. Concilio Niceno act. 4. & 6 Habemus alia eius Acta manuſcript. Eſt illorum exordium: Diocletiano Imper. &c. Eadem Mõbrit. recitat tomo primo in Breuiar. Tolet. eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem canuntur. incipit:

En feſtum prodijt virginis inclytę, &c.

De ſacratiſſimis eius reliquijs, ex quibus purus ſanguis emanabat, ſcribit Euagr. lib. 2. c. 3. & Niceph. lib. 15. c. 3. & 5. & lib. 18. c. 31. Inuiſit eas S. Melania iunior, cum pergeret Conſtantinopolim, vt conſtat ex Actis ipſius. Sanctus Paulinus Nolanus Epiſcopus acceptas eiuſdem martyris ſacras reliquias condidit vna cum alijs in Nolana Baſilica, vt ipſe ſcribit natali 9. S. Felicis his verſibus:

Et quę Chalcidicis Euphemia martyr in oris
Signat virgineo ſacratum ſanguine litus.

Quid autem in eadem veneranda pignora præſumpſerit impius hagiomachus Cõſtantinus Copronymus, qui eadem perdenda curauit; & quomodo fuerint inuenta, atque tranſlata, ſcribit Theophan. ex quo hiſt. Miſcella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorum inuentione præclaram orationem Conſtantinus Epiſcopus, qua execrandum facinus ſacrilegi Imperatoris deſcribitur. extat apud Metaphraſt. 11. Iulij, & apud Sur. to. 4. ea die. Chalcedone in eius baſilica celebrata eſt SS. Synodus œcumenica Chalcedonenſis. Fuit etiam Romæ celebris ejuſdem inclytæ martyris cultus, cuius baſilicam poſitam via Appia dicauit Donus Papa: aliam rurſus eccleſiam eiuſdem Euphemiæ apud Tibur poſitam dedicauit Gelaſius Papa, vt apparet in lib. de Romanis Pontificibus, qui creditur eſſe Anaſtaſij. Romæ item ad radices Eſquilini collis hactenus perſeuerat eiuſdem eccleſia: niſi magis placet dicere, plures fuiſſe Euphemias.

b *Pondera lapidum.*] Frequens eſt reperiri in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem inter alia cruciamenta põderibus aggrauatos. Qualia autem fuerint iſtæc lapidea pondera, Romæ in baſilicis Apoſtolorum, alijſq. in eccleſijs poſita inuiſuntur: nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, vel oblongi, ferreum annulum ſaxo impactum habentes, quo immittatur funiculus ad ligandum, ac ſuſpendendum ad pedes vel manus in ſublime. Miratus ſum cuiuſdam ſententiam, qui putaret globos illos lapideos non ad inferenda cruciamenta, ſed ad penſanda onera fuiſſe compoſitos; neſciens, quod quæ erant huiuſmodi, habebant inſcriptam notam numeri, vt tradunt Iſid. lib. 16. Origin. & Alciat. de Pond. cap. 1. & alij. Eiuſmodi globus lapideus a Ioſepho libro de Machab. ad Polyb. Orbiculare appellatum videtur, de quo his verbis; Inhumana crudelitate aliquid maius excogitat; Orbiculare afferri in medium iubet; hinc cum pedes vna cum manibus deorſum colligati fuiſſent, ſanctum quoque chorda orbiculari ventrem circumcingente, in altum vſque contrahit. nec mora,

ra,

ra ſeparatur a ſede ſua dorſi iunctura, crura cum brachijs extrahuntur, eijciuntur humeri, ſicq. ſingulis neruis diſtinctis ſoluitur martyr inuictus. Hæc Ioſephus, ex verſione Eraſmiana. Diuerſa ab his erant illa pōdera, quæ lege xij. Tab. exhibebantur debitoribus: erant enim compedes, de quibus Gellius lib. 20. c. 1. in fin. vbi hæc inter alia: Vincito autem neruo, aut compedibus quindecim pondo, non minore; aut ſi volet, maiore vincito, &c. Vetuit Conſtantinus Imper. admoueri pondera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Caſſiod. Varr. lib. 11. c. 40. de his ponderibus reos aggrauantibus.

c *Rurſus in theatrum.*] Frequentiſſime eſt inuenire in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem in theatro, ſpectante populo, eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectantium voluptatem comparatas, exhiberi conſueuerunt exquiſitæ miſerorum damnatorum carnificinæ, quas illi (non dicā homines adeo ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auide ſpectare conſueuerunt. Et vt omittam quæ in eo genere Suet. & alij teſtata reliquerunt, locum vnum Philonis in lib. in Flaccum hic recitare contentus ero. ſic enim ait: Ante flagellabantur in medio theatro, igne ferroque torquebantur, ſpectaculis diſtributis in hunc modum. Mane vſq. ad horam tertiam quartamve Iudæi flagellabantur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orcheſtram ducebantur ad ſupplicium: deinde poſt tam præclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq. ludicra ſcenicorum certaminum, &c. Hæc Philo, qui de his ſpectaculis tunc Alexandriæ a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Eſt & epigramma Martialis lib. 1. de pœna Laureoli, quo monſtrat Domitianum in theatro tragicos caſus acerbos in miſerorum corpora repræſentaſſe. Sed hæc quidem omnia contra antiqua iura Romanorum, quibus vetita erant damnatorum cruciamenta in theatris, cum ludi agerentur, exhiberi. Quanta autem totius Vrbis clade eiuſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, conſule quæ ſcribit Liuius lib. 2. decad. 1. cum agit de ſeruo ſub furca in medio circi cæſo.

To. 2. an. 303. nu. 115.

d *Luciæ & Geminiani.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Recitat horum Acta Mombrit. tom 2. Habemus ea in vet. cod. manuſcript. quorum eſt exordium. Conſulibus Diocletiano octies, & Maximiano ſepties, &c. Habent tamen aliqua quæ corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luciam cum illa Syracuſana; ſicque & eccleſia ab Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta, Diaconia S. Luciæ ad ſeptem ſolia, apud baſilicam ſancti Silueſtri poſita, illi tribuitur. Eſt præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas vetus memoria eorumdem martyrum, vbi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur.

e *Abundij & Abundantij.*] Legimus eorum martyrij Acta in vet. manuſcript. a ciuitate Caſtellana acceptis, incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem vero ex tribus alijs antiquis exemplaribus recognita, emendata, auctaq. nobili hiſtoria eorumdem ſacrorum corporum tranſlationis tertio factæ, notationibuſq. illuſtrata, modo edidit Romæ Collegium Patrum Societatis Ieſu, in quorum baſilicam Farneſianam religioſiſſima & magnificentiſſima pompa ex Diaconia ſanctorum Coſmæ & Damiani tranſlata ſunt xvij. Kal. Octob. anno Domini 1583. Pontificatus Gregorij Papæ xiij. anno duodecimo. Quod autē ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioannem, de quibus hic mentio habetur; horum veneranda corpora aſſeruantur & religioſe coluntur in ciuitate Caſtellana apud Veientes, ibiq. condita ſunt in cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex veteribus eiuſdem eccleſiæ monumentis didicimus.

To. 2. an. 303. num. 113.

f *Sebaſtianæ.*] De eadem hac die Græci agūt in Menologio, recoluntque eius Acta, prout hic etiam enarrantur. Circa an. 83.

g *Rogelli & Seruidei.*] Agit de his ſanctus Eulogius in memor. ſanctorum martyrum lib. 2. cap. 13. paſſoſque tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima: eſt annus Domini octingenteſimus quinquageſimus ſecundus. Tom. 10. ann. 852. nu. 18.

h *Niniani Epiſc.*] Scribit de eodem Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 4. & Molan. in addit. ad Vſuardum. Circa an. 427.

i *Editha.*] Huius res geſtas, & poſt obitum edita miracula deſcripſit ex vet. monumentis Sur. to. 5. & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annum Domini nongenteſimum octogeſimum. Tom. 10. ann. 984. nu. 6.

Quinto-

17 Quintodecimo Kal. Octob. Luna. A vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMÆ via Tiburtina natalis ſancti Iuſtini[a] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni, confeſſionis gloria fuit inſignis. Hic beati Xyſti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumq. plurimorum ſanctorum corpora ſepeliuit, ac demum ſub Claudio martyrium conſummauit. Item Romæ ſanctorum Narciſſi[b] & Creſcentionis. In Phrygia ſanctæ Ariadnæ[c] martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britannia ſanctorum martyrum Socratis[d] & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani[e], Macrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli[f] pueri, qui ſub Antonino Imperatore & Valeriano Præſide multa paſſus, demum a feris diſcerptus, martyrij coronam adeptus eſt. Apud Leodium beati Lamberti[g] Epiſcopi Traiectenſis, qui cum regiam domum zelo religionis increpaſſet, à nocentibus innocens occiſus, aulam regni cæleſtis perpetuo victurus intrauit. Eodem die ſanctæ Agathocliæ[h] ancillæ cuiuſdam mulieris infidelis, quæ longo tempore verberibus, aliiſq. ærumnis ab ea vexata, vt Chriſtum negaret, oblata demum Iudici, & ſæuius laniata, cum in confeſſione fidei perſiſteret, exciſa lingua, in ignem proiecta eſt. Cordubæ ſanctæ Columbæ[i] virginis & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Satyri[k] confeſſoris, cuius inſignia merita ſanctus Ambroſius eius frater commemorat. Romæ ſanctæ [l] Theodoræ matronæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſanctis martyribus ſedulo miniſtrabat. Apud Bingiam in diœceſi Maguntinenſi ſanctæ Hildegardis[m] virginis. Commemoratio Impreſſionis[n] ſacrorum ſtigmatum, quibus S. Franciſcus ordinis Minorum inſtitutor, in ſuis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluerniæ in Etruria impreſſus fuit.

SEPTEMBRIS 17.

To. 2. an. 269. nu. 5. & 6.

IVSTINI a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Intextæ ſunt eius res geſtæ in Actis S. Laurentij martyris; ſeorſum autem poſitas, & vberius conſcriptas habemus in noſtra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuiſſe gloria confeſſionis illuſtrem, ſed etiam ſuperuixiſſe ad tempora Claudij; Imp. tuncq. martyrio coronatum fuiſſe: ſane quidem Vuandelbert. & antiquiora monumenta eumdem appellant martyrem.

b *Narciſſi & Creſcentionis.*] De his item Beda, & An. 261.

da, & alij qui ſupra ex Actis S. Laurentij. Erat nomine Creſcentionis dictum nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe a cœmeterio Priſcillæ, vt indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

To. 2. an. 140. nu. 4. c *Ariadne.*] De eadem Græci quoque in Menologio hac die.

d *Socratis & Stephani.*] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; quibus etiam adſtipulantur vet. manuſcripta.

e *Valeriani, & ſoc.*] De his etiam ſingulis Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores.

To. 2. an. 154. nu. 3. & an. 179. num. 37. To. 8. an. 697. nu. 1. & ſeq. f *Flocelli.*] Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. & Petrus in catal. lib. 8. c. 92.

g *Lamberti Epiſc.*] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac ceterorum. Eius Acta à pluribus auctoribus ſcripta reperiuntur; ac primum omnium à Godeſcalco eccleſiæ Leodienſis diac. inde à Stephano Epiſcopo Leodienſi, de quo Sigeber. de vir. illuſtr. cap. 136. & in chron. anno 903. tertio loco ab ipſo Sigeberto Gemblacenſi, vt ipſe profitetur de viris illuſtr. c. 172. poſt eum a Nicolao canonico ſancti Lamberti; quinto denique à Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai ſcriptiones reperiri, teſtatur Molanus, qui de Lamberto agit in annot. ad Vſuardum, & in Indic. ſanctorum Belg. eius autem vitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani Epiſcopi Leodienſis eſſe apparet. Habetur mentio de eodem in vita ſancti Suithberti apud Sur. tom. 2. prima Martij. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 698. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 111. & lib 4. cap. 62.

h *Agathocliæ.*] De eodem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen deſcribitur.

To. x. an. 853. n. 72. & ſeq. i *Columbæ.*] Scripſit eius martyrium S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c. 10. paſſamq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſimaprima; annus eſt Domini octingenteſimus quinquageſimus tertius. Cum autem celebres illi S. Eulogij commentarij aliquandiu delituiſſent, & varijs cladibus Hiſpania eſſet agitata; euenit vt hæc eadem Columba celebraretur pridie Idus Ianuarij, qua item die agitur de Columba Senonenſi: deperditis etenim eius eccleſiæ tabulis, qua potiſſimum die de hac ageretur, remanſit obſcurum. Hæc Ambroſ. Moral. in ſcholijs ad Eulogium.

k *Satyri.*] De eodem tab. eccleſiæ Mediolanenſis. In eius funere S. Ambroſius luculentam orationem habuit. agit præterea de eodem Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum. To. 4. an. 367. n. 17. obitus an. 583. n. 14.

l *Theodoræ.*] Agitur de eadem etiam in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij, de quibus ſupra. To. 2. an. 303. nu. 113.

m *Commemoratio Impreſſ.*] De præclariſſimo hoc & ſingulari Dei munere in S. Franciſcum, luculenter ſatis ac pie ſcripſit S. Bonauentura in vita ipſius: nam in cap. 13. totam facti ſeriem, tantæq. rei teſtes grauiſſimos diffuſe proſequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionem, tum ad admirationem facere videntur, abunde petere poterit: vt valeat cum Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. Extant de tam immenſo miraculo Apoſtolicæ litteræ Summorum Pontificum, nimirum Gregorij Noni ad vniuerſos Chriſti fideles per Teutoniam conſtitutes, datæ Viterbij 11. Kal. April. ſui Pontificatus anno vndecimo. Aliæ itidem ad Epiſcopum Olomucenſem anno decimo, ſcriptæ extant in eius Regiſtris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apoſtolicæ litteræ eodem argumento ſcriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rem adeo admirabilem, ac tantopere teſtatam, Benedictus Papa XI. anniuerſaria ſolemnitate, Duplici officio Eccleſiaſtico voluit celebrari: quam neſcio quomodo lapſam, in Martyrologio Romano hac die recenſeri, hocq. loco poni, Sanctiſſimus D.N. Sixtus Papa Quintus, tanti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in ampliſſimo chronico Franciſcanorum, auctore Marco Vlixiponenſi Minorita, in prima parte lib. 2. cap. 55. 56. 57. 58. & 59. Hæc cum ad eius rei notationem ſatis eſſe videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorum teſtimonia, vt Antonini, Vincentij, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ, cuius ſupra meminimus, extat apud nos eiuſdem ſacrum chirographum, quo non tantum quo loco huius diei, ſed quibus etiam verbis poneretur, eſt expreſſum. An. 1224.

n *Hildegardis.*] Huius vitam conſcriptam a Theodorico habet Sur. tom. 5. Ab alijs etiã ſcriptis mandatam teſtatur Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 119. & lib. 3. c. 334. De eadem Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1160. De hac To. 12. vide in Indic.

18 Quartodecimo Kal. Octob. Luna. B vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NATALIS ſancti Methodij [a], Olympi Lyciæ, & poſtea Tyri Epiſcopi ſermonis nitore ac doctrina clariſſimi: qui ad extremum nouiſſimæ perſecutionis (vt ſcribit ſanctus Hieronymus) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi ſancti Ferreoli [b] martyris, qui cum eſſet tribuniciæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impijſſimi Pręſidis tentus, & primo crudeliſſime verberatus, deinde graui catenarum pondere onuſtus, in teterrimum carcerem truſus eſt; vnde ſolutis Dei nutu vinculis, & ianuis carceris patefactis, exiens, ab inſequentibus iterum captus, martyrij palmam capitis obtruncatione percepit. Item ſanctarum martyrum Sophiæ [c] & Irenes. Mediolani S. Euſtorgij [d] primi Epiſcopi, teſtimonio beati Ambroſij celebris. Gortynę in Creta S. Eumeni [e] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 18.

To. 2. an. 302. n. 62. & tom. 5. ann. 402. nu. 17. & ſeq.

METHODII a.] De eodem hac die Beda, Vſuard. & Ado: qui omnes teſtantur martyrio coronatum eſſe tēporibus Diocletiani Imper. eam ſecuti ſententiam, qua ſcribit S. Hieron. de Script. Eccleſ. eum paſſum eſſe ad extremum (vt ait) nouiſſimæ perſecutionis: licet, inquit, alij dixerint, martyrio occubuiſſe ſub Decio & Valeriano, quam opinionem ſecutus eſt & Suidas in Methodio. Sed prior ſententia verior eſſe videtur: nam ſcriptis nobiliſſimis editis, Porphyrij veſaniam redarguit, qui a fide apoſtata, in Chriſti religionem tres virulentos ediderat, commentarios: conſtat enim Porphyrium ſcripſiſſe temporibus Diocletiani Imp. cum Dei eccleſiæ deſtruerentur, & immanis in Chriſtianos ſæuiret perſecutio, vt conſtat ex Lactantio lib. 5. c. 2. qui licet eum non nominet, tamen ſuis coloribus pingens, ipſum optime repreſentat. De eodem Methodio S. Epiphan. hæreſi 64. vbi eum & Eubulium dictum eſſe tradit.

b *Ferreoli.*] De quo Beda, Vſuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res geſtas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 5. De eodem ſic Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æter. — To. 2. an. 303. num. 130. & to. 6. an. 475. nu. 15. & ſeq. tráſlatio.

Ferreolum pariter pulchra Vienna gerit.

Et lib. 3. de reliquijs ſanctorum in fine:

Altera Ferreoli pars eſt, qui vulnere ferri.
Munere martyrij gemma ſuperba nitet.

De eius tranſlatione extat epiſtola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, lib. 7. epiſt. 1. De alia rurſus facta tranſlatione per Vuilicardum Epiſcopum, ſcribit Ado Viennen. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennam poſito agit Gregor. Turon. lib. de mirac. S. Iuliani cap. 2. de eius item reliquijs Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20.

c *Sophia & Irenes.*] De quibus Gręci etiam agūt hac die in Menologio. Iuſtinianus Imp. præclaram baſilicam erexit Conſtantinopoli in honorem S. Irenes, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtin. Imper. ſed huiuſne, an alterius de qua ſupra 5. Aprilis, incertum eſt. — Circa an. 323. vide to. 3 ann. 337. n. 69.

d *Euſtorgij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, atq; recentiores, ipſæq; tabulæ Mediolanenſis

lanenſis eccleſiæ. Huius meminit S. Ambroſius in Auxentium de traditione baſilicæ, his verbis: Abſit vt tradam hereditatem patrum; hoc eſt, hæreditatem Dionyſij, qui in exilio cauſa fidei defunctus eſt; hæreditatem Euſtorgij confeſſoris, &c. Huius res geſtas ex priſcis monumentis edidit Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Hic dictus eſt primus reſpectu iunioris Euſtorgij, qui claruit tēporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo ſuperius actum eſt 6. Iunij.

e *Eumenij Epiſcopi.*] Hunc Græci ob ſpectatiſſimas eius virtutes, & egregiam miraculorum operationem, Thaumaturgum appellant in Menologio, vbi de ipſo agunt hac die.

v. C Tertiodecimo Kal. Octobr. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26

PVTEOLIS in Campania ſanctorum martyrum Ianuarij [a] Beneuentanæ ciuitatis Epiſcopi, Feſti eius diaconi, & Deſiderij lectoris, Soſij diaconi eccleſiæ Miſenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis, & Acutij: qui poſt vincula & carceres capite cæſi ſunt ſub Diocletiano Principe. Corpus ſancti Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorificè in eccleſia tumulatum: vbi etiam beatiſſimi martyris ſanguis in ampulla vitrea adhuc ſeruatur, qui in conſpectu capitis illius poſitus, velut recens liqueſcere & ebullire conſpicitur. Nuceriæ natalis ſanctorum martyrum Felicis [b] & Conſtantiæ, qui paſſi ſunt ſub Nerone. In Palæſtina ſanctorum martyrum Pelei [c], Nili, & Eliæ Epiſcoporum Ægypti, qui tempore perſecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Chriſto igne conſumpti ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Trophimi [d], Sabbatij, & Dorymedontis, ſub Probo Imperatore: quorum Sabbatius Antiochiæ iuſſu Attici Præſidis tamdiu flagris cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perennium Præſidem miſſus, poſt multos cruciatus cum Dorymedonte ſenatore capitis decollatione martyrium conſummauit. Cordubæ in perſecutione Arabica ſanctæ Pomposæ [e] virginis & martyris. Cantuariæ ſancti Theodori [f] Epiſcopi, qui à Vitaliano Papa in Angliam miſſus, doctrina & ſanctitate refulſit. Turonis ſancti Euſtochij [g] Epiſcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingonienſi ſancti Sequani [h] presbyteri & confeſſoris.

To.2 an. 305.n.1. & ſeq.

IANVARII *& ſoc.* a] Non tantum Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum de Ianuario ac ſocijs agunt hac die, ſed & Græci in ſuo Menologio; nec ſolum hac die, ſed & xj Kalend. Maij. Horum acta a Ioanne diacono deſcripta recitat Sur. tom.5. & Mombrit. tomo 2. Habemus alia in noſtra bibliotheca in vet. cod. manuſcrip. vbi etiam notantur Conſules, quibus ijdem martyres ſunt paſſi, nimirum Conſtantio quintum & Maximiano Conſſ. Eſt hic annus a Chriſto Domino, ſecundum Faſtos Onuphrij, 305. Eſt enim dictorum Actorum huiuſmodi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. Conſulatu Conſtantij quinquies & Maximiani, &c. Deſcripſit nuper res geſtas S. Ianuarij, & ſoc. Paul. Reg. Habemus in noſtra bibliotheca homiliam peruetuſtam in eiuſdem S. Ianuarij ſolemnitate ad populum habitam, incipit: Operante diuina miſericordia, redijt communibus votis optata ſolemnitas & dies, &c. Recenſetur ibi immenſa illa flammarum eruptio e Veſuuio monte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis, ac circumcirca poſitarum regionum, ſed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen S. Ianuarij eſt virtute compreſſa. Nec vero quis ante putet eſſe inanem hyperbolem, legat in primis quæ de alia ignium eruptione facta ſub Tito Imp. tradũtur, quam deſcripſit Dio, & alij eiuſdem temporis ſcriptores. His adde quæ ſcribit Marcellinus Comes antiquus chronographus, in chron. ſub Conſſ. Leone Auguſto quartum, & Probiano, indict. nona, his verbis: Veſuuius mons Campaniæ torridus, inteſtinis ignibus æſtuans, exuſta euomit viſcera, nocturniſq. in die tenebris omnem Europæ faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriam cineris Byzantij annue celebrant octauo Idus Nouembris. Hęc Marcellinus. Eſt hic annus Domini 471. De eadem ſolemnitate eam ob cauſam Conſtantinopoli annis ſingulis agi ſolita ſcribit Procopius de bello Goth. lib. 2. pag. 301. vbi narrat Veſuuii flammarum eruptiones, atq. poſt multa: Ferunt namque, cum Byzantium ſemel cinis hic recidiſſet, ſic loci eius homines terruiſſe, vt ex eo tempore ad noſtram ætatem annuis Deum ſupplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarij virtute edito, factum putamus, vt & Græci ſolemni cultu iterato eumdem martyrem celebrent, vt diximus ex eorum Menologio. Conſtat enim ex ſuperius citata homilia, ea de cauſa ex remotis vndique vrbibus frequenti cœtu populos ad venerandum ſepulchrum martyris aduentaſſe Neapolim, & in honorem S. Ianuarij paſſim erectas eſſe eccleſias. Erat etiam Romæ in ſuburbijs via Tiburtina templum ſancti Ianuarij, cuius meminit S. Greg. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in tranſitu S. Paulini, quem deſcripſit Vranius, circa finem. Porro inſigne ac perenne miraculum ſanguinis eiuſdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur, liqueſcere tamen, & fluere, perinde ac ſi recens eſſet effuſus, ſæpe conſpicitur, non eiuſmodi eſt, vt vnius, vel alterius hominis teſtimonio comprobetur; ſed ita manifeſtum, vt ipſe martyris ſanguis aſſidua miraculorum operatione, vocibus quibuſdã, velut Abel ſanguis clamans, per vniuerſum orbem Chriſtianum intonet.

b *Felicis & Conſtantię.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib 8.c.96. ac ceteri recentiores. Cir. ann. 60.

c *Pelei & ſoc.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra. Eorum autem certamina ſcribit Euſebius Lib. 8. c. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib 7. c. 16. & alij recentiores. To.3. an. 309. n.19. & ſeq.

d *Trophimi & ſoc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio hac die. Geſta autem ipſorum ex antiquioribus monumẽtis edidit Metaphr. quæ refert Lippom. tom. 6. & Sur. tom.5. To. 2. an. 281.nu.1.

e *Pompoſę.*] Huius paſſionis acta ſcripſit S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib.3.cap.11. eamq. coronatam martyrio ſcribit hac ipſa die, æra octingenteſima nonageſimaprima, anno a Chriſto Domino. 853. To. x. an. 853.n.73. & ſeq.

f *Theodori Epiſcopi.*] De eodem plura Beda de geſt. Angl. lib. 3.c.29 & 30. lib 4.c 1. & ſeq. lib. 5.c.8. & in epitome. Ex eodem auctore accepere ceteri omnes qui proſecuti ſunt res Anglorum, ac nouiſſime Trithem de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib 2.c.18 lib. 3.c.114. & lib. 4. cap. 6c. Honorificentiſſima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papæ, quæ inſertæ ſunt in Act. 4. Sextæ Synodi. Migrauit ex hac vita anno Domini 690. cum ſediſſet annis xxij. To.8. an. 690.n.10.

g *Euſtochij Epiſcopi.*] De quo hac die Beda, & alij recentiores ſæpe de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2.c.1. in fin. & lib. 10. cap. 31. recenſetq. Euſtochium quintum ordine Epiſcopum Turonenſem S. Brictij ſucceſſorem. Sedit temporibus Valentiniani Imperatoris. Cir. ann. 450.

h *Sequani.*] Agit de eodem hac die Beda; licet mendoſe, Segoni, pro Sequano legatur: rectius apud Vſuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 88. & Trithemius de viris illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. c. 302.

Duo-

iv. D   Duodecimo Kal. Octob. Luna.   20

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 22 23 24 25 26 27

VIGILIA ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ paſſio ſanctorum martyrum Euſtachij [b], & Theopiſtis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopiſto: qui ſub Hadriano Imperatore damnati ad beſtias, ſed Dei ope ab ijs nil læſi, in bouem æneum candentem incluſi, martyriū conſummarunt. Cyzici [c] in Propontide natalis ſanctorum martyrum [d] Fauſtæ virginis & Euilaſij, ſub Maximiano Imperatore: quorum Fauſta ab eodem Euilaſio idolorum ſacerdote decaluata, & ad turpitudinem raſa [e], ſuſpenſa & torta eſt: deinde cum vellet eam mediam ſecare, & carnifices lædere non valerent, ſtupens Euilaſius, in Chriſtum credidit: & dum ipſe etiam Imperatoris iuſſu fortiter torqueretur, Fauſta capite terebrata, clauis toto corpore confixa, & ſartagini ignitæ impoſita, cum eodem, voce de cælo vocata, tranſiuit ad Dominum. In Phrygia ſanctorum martyrum Dionyſij [f] & Priuati. Item ſancti Priſci [g] martyris, qui punctim pugionibus tranſuerberatus, capite plexus eſt. Pergę in Pamphilia ſanctorum Theodori [h], & Philippæ matris eius, ac ſociorum martyrum ſub Antonino Imperatore. Carthagine ſanctæ Candidæ [i] virginis & martyris, quæ ſub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Item ſanctæ martyris Suſannæ [k] filiæ Arthemij idolorum ſacerdotis, & Marthæ. Eodem die ſancti Agapiti [l] Papæ, cuius ſanctitatem beatus Gregorius Magnus commemorat. Mediolani ſancti Glicerij [m] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 20.

To. 2. an. 103. n. 4. & an. 120. num. 4.

VIGILIA *S. Matthæi* a.] De eadem Beda, Innoc III. de obſer. ieiun. Concil. Oxonienſ. cap. 1. & Radulph. de obſeruat. can. cap. 19.

b *Euſtachij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis deſcripſit ipſorum res geſtas; refert eaſdem Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Habemus & ipſas in vet. codic. manuſcript. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 29. & Ioan. Damaſcen. orat. 3. de Imag. Fuit olim Romæ, & hactenus perſeuerat eiuſdem martyris illuſtris eccleſia, vbi in memoriā ipſius, qui cuncta ſua pauperibus elargitus eſt, ſolemnes agapes frequentari conſueuerunt, vt reperi in antiquo manuſcripto Rituali,

vbi

vbi & hæc oratio ſcripta legitur: Da, Domine, famulo tuo N. ſperata ſuffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua ſancta Eccleſia recreauit, ſanctorum ſimul omnium & beati martyris Euſtachij & ſociorum eius mereatur conſortia, cuius nunc eſt exempla ſecutus. Per Chriſtum, &c. Quod pertinet ad hiſtoriæ veritatem, cui tam Latini quam Græci adſtipulari ſunt viſi; cum Euſtachius ante Chriſti fidem ſuſceptam Placidus, alias Placidas, diceretur, hic ille ipſe videtur, qui in bello Iudaico ſub Veſpaſiano & Tito nobili militiæ titulo meruit, Præfectusq. equitum egregiam nauauit operam, vt eſt auctor Ioſephus de bello Iud. lib. 3. cap. 4. & 13. lib. 4. cap. 2. & lib. 5. cap. 3. cuius ſpectatiſſima virtus optime nota erat Traiano, qui in eodem bello Decimæ legioni præfectus Dux erat, vt idem teſtatur auctor lib. 3. cap. 11. & 16. vt non mireris, ſi Traianus factus poſtea Imperator, quem præficeret exercitui aduerſus barbaros profecturo, tam ſolicite Placidum perquirendum curarit.

c *Cyzicii in Propontide.*] Notiſſima eſt ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quæſtion. quæſt. 3. tit. 8. col. 291. hæc ait de carcere Cyziceno: Quoſdam audiui aſtruentes, quod beatæ memoriæ Theodoretus doctiſſimus vir, & Archiepiſcopus quondam gentis Anglorum, ita expoſuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundum maris fui. Quia fuerat in Cyzico quædam fouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata: quæ ob altitudinem immenſam, profundum maris ſolet appellari, cuius cœnum, & obſcuritatem Paulus inter alia innumerabilia ſuſtinuit pro Chriſto. Hæc Beda ex Theodoro.

To. 3. A. 311. n. 19. d *Fauſte & Euilaſij.*] De iiſdem pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Deſcripſit eorum Acta Metaphraſtes, quæ extant apud Lippom. to. 5. & Sur. tom. 1. Mombrit. eadem recitat tom. 1. paucis autem Petrus in catal. lib. 8. c. 97. & alij.

e *Ad turpitudinem raſa.*] Eiuſmodi ludibrijs affici a perſecutoribus conſueuiſſe Chriſtianas feminas, demonſtrant Acta S. Charitinis, quæ deſcripſit Metapraſtes: habes ea apud Sur. tom. 5. Sane quidem turpe eſſe mulieri tōderi, aut decaluari, ſignificat Paulus Apoſt. 1. ad Corinth. cap. 11. Penes Gentiles etiam id fuiſſe ignominioſiſſimum, ſatis docet ſententia Apulei de aſin. aur. lib. 2. cuius hæc ſunt verba: At vero (quod nefas eſt dicere, ne quod ſit vllum huius rei tam durum exemplum) ſi cuiuſlibet eximiæ pulcherrimæque feminæ caput capillo ſpoliaueris, & faciem natiua ſpecie nudaueris, licet de cælo eiecta, mari edita, fluctibus educata: licet inquam, Venus ipſa fuerit, licet omni gratiarum choro ſtipata, & toto Cupidinum populo comitata, & baltheo ſuo cincta, cinnama fragrans, & balſama rorans, ſi calua proceſſerit, placere non poterit ne Vulcano quidem ſuo. Et inferius: Tanta denique eſt capillamenti dignitas, vt quamuis auro, veſte, gemmis, omniq. cetero mundo exornata mulier incedat: tamen niſi capillum diſtinxerit, ornata non poſſit videri. Hæc ille. Et in eamdem ſententiam Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis: Eſt & Venus calua, multo hic turpior, quam apud Homerum vulnerata, &c. Hæc probe intelligens prudentiſſima Chriſtiana virgo, cum ſciret adoleſcentem quemdam ſuam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus ſuos omnes amputauit capillos; ſicq. abraſam penitus ſe illi inſpiciendam cum exhibuiſſet, omnem mox in illo concupiſcentiæ flammam extinxit. Recitat hæc Iſidorus Peluſiota lib. 2. epiſt. 53. Quod ad pœnam decaluationis pertinet, perſeuerauit id genus ſupplicij etiam apud Chriſtianos alicubi. Penes Francos enim mulieres, quæ in fornicationis crimen lapſæ eſſent, decaluabantur. habes de his c. 2. lib. 6. in Capitularibus Regum Francorum pag 217. Sed tam apud Gentiles, quam etiam Chriſtianos, probauit vſus, vt quæ opinione hominum viderentur contemptibilia ac ludicra, ſi religionis cauſa fierent, non tantum honeſta ac digna, verum etiam ſacroſancta haberentur, vt S. Ambroſius pluribus diſputat in epiſt. 30. ad Sabinum lib. 6. edit. Rom. vnde & Gentiles etiam ſuas Veſtales virgines tondere conſueuerunt, vt ſcribit Plinius lib. 16. cap. 44. Id ipſum etiam in Eccleſia hactenus fieri mo ris eſſe, omnes norunt. At quoniam in hæc ſemel incidimus: contrarius his ſe offert canon 17. Concil. Gangrenſis, cuius hæc ſunt verba: Quæcumque mulier, religioni iudicans conuenire, comam ſibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriam ſubiectionis illi dedit: tamquam reſoluens ius ſubiectionis, anathema ſit. Hæc canon: quæ quidem tamquam validum quoddam telum hoſtes Catholicæ Eccleſiæ aduerſus nos cum intorquent; conſilij inopes nonnulli ad illud vnum confugiunt remedium, vt dicant, canonem illum prouincialis eſſe Concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim ſibi aliquam vendicare. Sed hæc bella quædā tergiuerſatio potius videtur, quam nodi ſolutio: cum conſtet, tam illum canonem, quam complures alios eiuſdem Concilij, in Decretorum libro, quo Eccleſia vtitur, eſſe contextos. Sed licet non omnia ibi poſita iuris vniuerſalis ſibi vendicent auctoritatem; tamen longe ante Gratiani collectionis tempora, Symmachi Papæ auctoritate, ſcimus canones eius Concilij comprobatos, cum idem Pontifex in ſexta Synodo Romana tunc celebrata teſtetur, canones Concilij Gangrenſis conditos eſſe Apoſtolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, quoniam illi Synodo interfuit Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui

(vt in Annalibus demõſtrauimus) miſſus erat legatus a Romano Pontifice in Orientem. At licet hæc præter inſtitutum: tamen ex quo aduerſariorum obiectionem poſuimus, ſoluendæ quæſtionis neceſſitatem quamdam nobis ipſis impoſuiſſe videmur. Aliunde igitur germanus ſenſus illius canonis eſt eruendus: ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Euſtachio Sebaſteno Epiſcopo hæreſiarcha, aduerſus cuius deliria dicta Synodus tela intorſit, hæc inter alia habet lib. 3. cap. 13. Mulieres (inquit) non paucæ adductæ in fraudem, primum viros deſeruerunt: nonnullæ pietatis ſimulatione caput totondere, & contra quam ſexum muliebrem deceret, virilem habitum induere: his de cauſis Epiſcopi, &c. Ex his quidem manifeſtum fit, ſanctam Synodum non in ſacratas Deo dicatas virgines, ſed in hæreticas mulieres viros relinquentes anathematis ſententiam tuliſſe: ſicq. alia eiuſdem Concilij paradoxa ad hiſtoriæ veritatem ſunt referenda, vt eorumdem canonum ſenſus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondendis virginibus, ac viduis Deo dicandis, diuerſas fuiſſe diuerſarum eccleſiarum laudabiles conſuetudines: legibus etenim Imp. Valentiniani in Occidentali Eccleſia id vetitum accepimus. eſt l. 27. de Epiſc. & cleric. Cod. Theod. Quin etiam S. Ambroſius nonniſi lapſam virginem crinem deponere perſuadet in ſignum pœnitentiæ. Id ipſe in commentario ad virg. lapſam. In Aegypto autem & Syria id vſu fuiſſe receptum, S. Hieronymus in epiſt. 48. ad Sabinianum teſtatur his verbis: Moris eſt in Aegypti & Syriæ monaſterijs, vt tam virgo, quam vidua, quæ ſe Deo vouerint, & ſæculum conculcarint, crinem monaſteriorum matribus offerant deſecandum, non intecto poſtea contra Apoſtoli voluntatem inceſſuiæ capite, ſed ligato pariter & velato. nec hoc quiſpiam præter tondentes nouit & tonſas: niſi quod quia ab omnibus fit, pene ſcitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob cauſam ex conſuetudine verſum eſt in naturam: vel quia lauacrũ non adeunt, vel quia oleum nec capite nec ore norunt, ne a paruulis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni ſolent, & conſuetis ſordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare ſolitas eſſe Tabennenſiotas ſanctiſſimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus inſtituit, auctor eſt Palladius in Lauſiacis.

f *Dionyſij & Priuati.*] Vſuardus de ijſdem hac die, ac recentiores, quibus conſentiunt vetera manuſcripta.

g *Priſci.*] De eo Græcorum Menologium pluribus: eius enim ad Chriſtum conuerſionem, confeſſionem, et martyrium egregie cõſummatum deſcribunt. De eo item Galeſin. in ſuo Martyrologio ex ijſdem Græcorũ fontibus. Quod hic punctim tranſuerberatus dicitur: conſule quæ de huiuſmodi ſupplicij genere diximus ſupra die 3. Maij. cap. & die 13. Aug. c.

h *Theodori & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die. To. 2. A. 154. n. 3.

i *Candidæ.*] De qua etiam in tabulis eccleſiæ Cordubenſis, ex quibus etiam Galeſ. hac die. Fuit altera Candida virgo, quæ claruit Carthagine temporibus Theodoſij Imp. de qua Paulinus in vita S. Ambroſij. To. 2. A. 302. nu. 125.

k *Suſannæ.*] De hac etiam Græci hac die in Menologio agunt.

l *Agapiti*, aliter, *Agapeti Papæ.*] De eodem Beda x. Kal. Maij, quo die obijt: ſed hæc eſt ſolemnitas tranſlationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris noſtri Agapiti Rom. Pontif. Iuſtiniani temporibus Conſtantinopolim profecti, viri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S Greg. Papa lib. 3 dialog. cap. 3. Huius hæc illa ſunt præconia de conſecrat. diſtin. 1. Agapetus vas Catholicum, Euangelij tuba, præco iuſtitiæ, &c. Scripſimus res geſtas ipſius in Annal. Eccl. per annos ſingulos. To. 7. An. 535. n. 28. & ſeq. Miracula An. 536. obitus A. 536. n. 55.

m *Glicerij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Scripſit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinenſis: incipit: Suffuſus nimio, &c. Succeſſit S. Materniano, ſeditq. temporibus Bonifacij Papæ. Cir. An. 440.

iij. E Vndecimo Kal. Octob. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ, qui in Aethiopia prædicans, martyrium paſſus eſt. Huius Euangelium [b] Hebræo ſermone conſcriptum, ipſo reuelante, inuentũ eſt vna cũ corpore B. Barnabæ Apoſtoli,

tempore

tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar ſancti Ionæ [c] Prophetæ, qui ſepultus eſt in Geth. Romæ ſancti Pamphili [d] martyris. Item via Claudia, vigeſimo ab Vrbe milliario, paſſio ſancti Alexandri [e] Epiſcopi, qui ſub Antonino Imperatore, pro fide Chriſti, vincula, fuſtes, equuleum, lampades ardentes, vngularum laniationem, beſtias, ac fornacis flammas ſuperans, tandem gladio cæſus, vitam adeptus eſt glorioſam. Eius corpus poſtea beatus Damaſus Papa in Vrbem tranſtulit ſexto Kalendas Decembris, quo die feſtiuitatem illius celebrandam inſtituit. In Phœnicia ſancti Euſebij [f] martyris, qui vltro Præfectum adiens, & ſe Chriſtianum eſſe denuncians, ab eo multis tormentis afflictus, capite cæſus eſt. In Cypro ſancti Iſacij [g] Epiſcopi & martyris. Ibidem ſancti Meletij [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Æthiopia ſanctæ Iphigeniæ [i] virginis, quæ a beato Matthæo Apoſtolo baptizata, & Deo dicata, ſancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

Plura to. 1. p̄cipuè. a. 31. nu. 71. & infra deciſ. Euág an. 41. n. 14. & ſeq. corporis viuenti. T. 11. an. 1080. nu. 45.

MATTHÆI *Apoſtoli* a.] De quo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem xvj. Kalend. Decemb. De Apoſtolatu eius ad Æthiopias, de quo hic mentio habetur, ſcribunt Origen. in Geneſim, Euſeb. hiſt. lib 3. cap. 1. Socrat. lib. 1. cap. 15. Dorotheus in Synopſi, & alij. Auctor ille, qui fertur nomine Iſidori lib. de vita & obitu ſanct. cap. 78. Macedoniam & Iudæam illi tribuit, Metaphraſtes vero Syriam ſuperiorem iuxta Euphratem. Plura de eodem apud Conſtitut. Apoſtol. quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Paſſionibus Apoſt. incerto auctore feruntur, deſcripſit etiam Metaphraſtes, quæ recitat Lippom. tom. 5. Incipiunt: Iam quidem, &c. Alia diuerſa habet Sur. tomo 5. hac die. Perionius alia nuper conſcripſit; nouiſſime vero ex antiquis monumentis & ſanctorum Patrum ſcriptis collegit Reu. D. Marc. Antonius Columna Archiepiſcopus Salernitanus, & ſane quidem erudite. In Breuiario Toletano ſacri hymni habentur, quibus etiam eius Acta narrantur. Tres inſuper hymnos de eodem Apoſtolo ab Alfano Epiſcopo Salernitano eſſe elaboratos, tradit Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. S. Bened. c. 19. Nonnulla de Matthæo ſcribit Niceph. hiſt. lib 2. cap. 41. ſed quæ nullius prorſus ſint teſtimonio comprobata. Apud Hippolytum libello de duodec. Apoſt. legi Matthæum factum victimam virginitatis: alludente nimirum auctore ad hiſtoriam de S. Iphigenia virgine, quæ legitur in Actis eius ab eo Deo dicata. De loco vbi paſſus eſt, vel vbi ſepultus, potius aſſentior Venantio Fortunato, qui ante annos mille vixit: is etenim dum agit de Apoſtolis ſingulis, ipſiſq. locis vbi paſſi & conditi ſunt, hæc de Bartholomæo atque Matthæo canit.

Inde triumphantem fert India Bartholomæum.
Matthæum eximium Naddauer alta virum.

Hæc in carm. de gaud. vit. æter. & lib. 7. ad Bodog. Ducem. De victu ipſius Clemens Alex. in Pædag. lib. 2. c. 1. hæc ait: Matthæus Apoſtolus ſeminibus, baccis, atque oleribus, abſque carnibus veſcebatur.

b *Huius Euangelium.*] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. & in Matthæum cap. 2. vbi meminit de Nazaræis, qui ſe authenticum Matthæi Euangelium habere profitebantur, & Epiph. in Panar. hæreſ. 29. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabę ſcribit Theod. lector lib. 1. collect. Niceph. lib. 16. cap. 37. Alexander monach. in vita S. Barnabæ, & alij recentiores.

c *Ionę Prophetę.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, ſcribit Ioſephus antiquit. lib. 9. cap. 11. Epiph. de vit. & interit. Prophet. cap. 16. Iſid. cap. 45. & Doroth. cap. 6. De ſepulchro Ionæ apud Dioſpolim, vel Diocæſaream Palæſtinæ, agit ſanctus Hieronymus ad Chromat. in procem. ſuper Ionam.

d *Pamphili.*] De quo hac die Vſuardus, adſtipulanturq. vet. manuſcripta. Diuerſus eſt

hic ab illo Pamphilo Cæſarienſi, de quo kal. Iunij actum eſt.

To. 2. an. 154. n. 3. e *Alexandri.*] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Conſtat hunc omnino eſſe diuerſum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Epiſcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal. lib. 8. c. 102. vbi etiam meminit translationis per Damaſum factæ.

f *Euſebij.*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibique eius Acta deſcribunt.

g *Iſaacij Epiſcopi.*] Græci iidem de eodem agunt in Menolog. referuntq. eius certamen.

h *Meletij Epiſcopi.*] Agunt de eodem ijdem in Menologio. Diuerſus hic a Meletio Antiocheno, de quo ſupra.

i *Iphigeniæ*] De qua Petrus in catal. lib. 8. cap. 101. & alij recentiores. Eius res geſtæ deſcribuntur in Actis ſancti Matthæi, quorum nuper meminimus.

ij. F — Decimo Kal. Octob. Luna. — 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SEDVNI in Gallia, in loco Agauno, natalis ſanctorum martyrum Thebæorum, Mauritij [a], Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, & Vitalis, cum ſocijs eiuſdem legionis, qui ſub Maximiano pro Chriſto necati [b], glorioſa paſſione Mundum illuſtrarunt. Romæ paſſio ſanctarum virginum & martyrum Dignæ [c] & Emeritæ, ſub Valeriano, & Gallieno: quarum reliquiæ in eccleſia ſancti Marcelli aſſeruantur. Apud pagum Caſtrenſium ſancti Ionæ [d] presbyteri & martyris, qui cum ſancto Dionyſio profectus in Galliam, iuſſu Iuliani Præfecti verberibus cæſus, gladio martyrium conſummauit. Ratiſponæ in Bauaria ſancti Emmerami [e] Epiſcopi & martyris, qui vt alios liberaret, mortem ſæuiſſimam Chriſti cauſa patienter ſubijt. Antinopoli in Ægypto ſanctæ Iraidis [f] virginis Alexandrinæ, & ſociorum martyrum: quæ ad hauriendam e proximo fonte aquam egreſſa, cum vidiſſet nauim confeſſoribus Chriſti onuſtam, relicta hydria, protinus ſe illis adiunxit, ac ſimul cum ijs in vrbem ducta, prima omnium, poſt multa ſupplicia, capite cæſa eſt; deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. omnes eodem mortis genere conſumpti ſunt. Apud ciuitatem Meldenſem beati Sanctini [g] Epiſcopi, diſcipuli ſancti Dionyſij Areopagitæ, qui eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ab eo conſecratus, primus illic Euangelium prædicauit. In territorio Conſtantienſi, ſancti Lautonis [h] Epiſcopi. In pago Pictauienſi, ſancti Florentij [i] presbyteri. In territorio Bituricenſi, ſancti Siluani [k] confeſſoris. Lauduni, ſanctæ Salabergæ [l] Abbatiſſæ.

SEPTEM-

To. 2. A. 297.nu.5. & ſeq.

MAVRITII & ſoc. a] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Horum Acta ſcripta feruntur a S. Eucherio Epiſcopo Lugdunenſi; extant apud Sur. tom. 5. hac die, & Mombrit. to. 2. Scripſit de iiſdem carmen Venant. Fortun. lib. 2. Maibodum Epiſcopum Redonẽſem eorumdem certamen ſcriptis conſignaſſe, auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 159. Meminit & de his Ado Viennen. in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum ſepulchrũ fieri ſolitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mar. cap. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epiſt. decani & cleri Caſtrinoui in Gall. De horum reliquijs Turonis repertis ſcribit idem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. cap. 31. in fin. Rurſus etiam de reliquijs Vitalis & Innocentij, quorum hic habetur mentio, vide in rebus geſtis S. Annonis Epiſcopi Colon. lib. 1. cap. 33. apud Sur. tom. 6. Eiuſdem Mauritij lanceam aſſeruari in Eccleſia Cracouienſi, auctor eſt Chromerus de reb. Polon. lib. 3. Frequentem fuiſſe Fidelium Occidentalium peregrinationem ad Agaunenſes, quamplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notandum eſt, quod Græci etiam habent ſuum Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgente perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp. paſſi ſunt Appameæ in Syria: quorum res præclare geſtas deſcripſit Metaphraſtes, quas & recitat Sur. tom. 4. menſe Iulio. Hinc factum eſt, vt plerique vnum eumdemq. eſſe putent illum cum hoc de quo agitur; cui ſententiæ & ego aliquando non inuitus adhæſi, culpans Metaphraſten, quaſi minus aſſecutus eſſet res Occidentalium martyrum: ſed vbi legi Theodoretum Cyri in Syria Epiſcopum de Euangel. veritate lib. 8. in fine, illuſtriores nobilioresq. ſibi notos recenſentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos in hæc verba: Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. ſanctis martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur, &c. a priori ſententia recedere coactus ſum: his enim ſedulo expenſis quæ ſcribit Theodoretus, quis ſibi perſuadeat, ipſum de alio Mauritio intellexiſſe, quam de illo in eadem regione paſſo Apameæ in Syria, cuius Acta deſcripta recitat Metaphraſtes? Certe mihi non fit veriſimile, illum in tam paruo martyrum numero prætermiſiſſe innumeros fere perilluſtres martyres in Syria paſſos, & externos tam longe poſitos in exemplum adducere voluiſſe.

b *Pro Chriſto necati.*] Primo hi more maiorum decimati iterum ſunt, ac demum omnes ſæuiſſime trucidati. Polybius dum lib. 6. agit de Romani Imperij politia, numerans militarium ſuppliciorum genera, ponit inter alia illud quod [illegible], id eſt, decimationem appellat. Habes apud Iulium Capitolinum decimare, vigeſimare, & centeſimare: ait enim: Cum ſeditiones militares pateretur, multos ſæpius decimauit, aliquando etiam centeſimauit, cum digni eſſent decimatione, vel vigeſimatione. ſortiebantur enim qui cædendi eſſent. ſic Liuius lib. 2. ab Vrb. cond. Reperitur primus omnium fuiſſe Cambyſes, qui exercitum non ad ſupplicium, ſed ad cibum, ne ceteri perirent, ſorte decimauit, vt ſcribit Seneca lib. 3. de ira cap. 20. Primus auctor huius ſupplicij inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari ſæpius meminit Sueton. in Octauio cap. 24. in Caio cap. 48. in Galba cap. 12. Qui autem ex decimatione ſupererant milites, ob ignominiam ordeo paſcebantur, quod eſſet cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frontinum; ab Octauio apud Sueton. c. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione etiam Tacitus lib. 3. his verbis: Decimum quemque ignominioſæ cohortis ſorte ductos fuſte necat. Et lib. 14. Ex fuſo exercitu, cum decimus quiſque fuſte feritur, etiam ſtrenui ſortiuntur. Hæc ille. Quod & factum eſſe aduerſus hos Chriſtianos milites, Maximiani ſententia in illos prolata ſignificat, cuius ſunt hæc verba: Decimum quemque morti funeſta ſors præbeat, &c.

Martyrol. Rom.

c *Digna & Emerita.*] De his etiam pleraque vet. manuſcripta. Paſſæ ſunt in perſecutione Valeriani Imp. ſub Gaio Iudice, ſepultæq. ſunt in cœmeterio Cõmodillæ via Oſtiẽſi, ad ſanctos Felicem & Adauctum, vt earum Acta teſtantur, quorum alia manuſcrip. incipiunt: Gaius Iudex iuſſit teneri, &c. aliorum autem prolixiorum eſt exordium: Temporibus Valeriani, &c. Extant vtraque in noſtra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in alijs antiquis codic. eccleſiarum vſui accommodatis. To. 2. A. 263.n.57.

d *Iona.*] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. c. 106. conſentiuntq. vetera manuſcripta. Cir. An. 98. miſſus in Galliã.

e *Emmerami.*] Agunt de eo hac die Beda, Vſuardus, & alij. Scripſit vitam ipſius Cyrinus Epiſcopus Ratiſponenſis, quam refert Sur. tom. 5. Claruit anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimo. To. 8. A. 702.nu.4. & ſeq.

f *Iraidis.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Antinoopolis in Aegypto ciuitas, cuius hic mentio habetur, famoſiſſima eſt ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in delicijs; cui & ex humanis ſublato ſacra decreuit, inter deos retulit, eiuſq. nomine dicatam ciuitatem appellari voluit. Allata eſt ex his factis opportuna occaſio ſanctis To. 2. A. 132.n.15.

Patribus, qui ſcripſerunt contra Gentilium errores, & ipſorum deorum falſitatem: vt illorum originem & impuritatem non tam ex illorum ſcriptis, quam recentiori exemplo ob oculos poſito apertius demonſtrarent, illoſq. conuincerent: vt Hegeſippus fecit, quem citat S. Hieronymus de Scrip. Eccleſiaſt. in Hegeſip. & in Iſaiam, Iuſtinus philoſoph. & martyr. in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes contra Celſum, Epiphanius in epit. fid. Cath. Chryſoſt. homil. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem geſtam ſcribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eamdem Antinoi apotheoſim expreſſam vidimus.

Cir. An. 105. g *Sanctini Epiſc.*] De eo vet. manuſcript. Petrus in catal. lib. 8. cap. 108. Deſcribit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6 cap. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de S. Dionyſio Areopag. apud Sur. tom. 5. poſt Areopagitica Hilduini.

h *Lauſonis Epiſc.*] Non tantum in veteri Rom. Martyrologio, ſed & in pleriſque manuſcript. de eodem agitur hac die. Claruit circa annum Domini 550. interfuitq. ſecundo, tertio, & quarto Concilijs Aurelianenſibus, in quibus ſubſcriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus geſtis ſancti Paterni Epiſcopi Abricenſis. To. 7. A. 552. n. 27

i *Florentij.*] De quo hac die Vſuardus; pluribus de eo Petrus in catal. lib. 8. cap. 107. Peruenit vſque ad tempora Theodoſij ſenioris. Cir. An. 382.

k *Siluani.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, alijq. recentiores.

l *Salaberga.*] De eadem Petr. in catalog. lib. 8. cap. 114. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Benedicti lib. 3. cap. 82. & Molan. in addit. ad Vſuard. Cir. An. 614.

i G Nono kal. Octob. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMÆ ſancti Lini [a] Papæ & martyris, qui primus poſt beatum Petrum Apoſtolum Romanam Eccleſiam gubernauit; & martyrio coronatus, ſepultus eſt in Vaticano prope eumdem Apoſtolum. Iconij in Lycaonia ſanctæ Theclæ [b] virginis & martyris, quæ a ſancto Paulo Apoſtolo ad fidem perducta, ſub Nerone Imperatore in confeſſione Chriſti ignes ac beſtias deuicit, & poſt plurima ad doctrinam multorum ſuperata certamina, Seleuciam veniens, ibi requieuit in pace: quam ſancti Patres ſummis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio beati Soſij [c] diaconi Miſenatis, quem ſanctus Epiſcopus Ianuarius, cum de illius capite, Euangelium in eccleſia legentis, flammam videret exurgere, martyrem futurum pronunciauit: & non poſt multos dies, cum ipſe eſſet annorum triginta, martyrium cum eodem Epiſcopo capitis detruncatione ſuſcepit. In Africa ſanctorum martyrum Andreæ [d], Ioannis, Petri, & Antonij. In territorio Conſtantienſi ſancti Paterni [e] Epiſcopi & martyris. Anconæ S. Conſtantij [f] eccleſiæ manſionarij, miraculorum gratia conſpicui. In Hiſpania ſanctarum mulierum Xantippæ [g] & Polyxenæ, quæ fuerunt Apoſtolorũ diſcipulæ.

To. 1. an. 80. nu. 1. & ſeq. LINI *Papæ* a.] Vſuardus item de eo agit, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcript. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. cap. 4. Succeſſit ſancto Petro, vt ſcribit Iren. lib 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib 3. cap. 12. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. & hæreſi 41. dum in ſucceſſione Rom. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de Script. Eccleſ. in Clemente, Auguſtinus epiſt. 165. ad Generoſum, Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. ca. 2. Gregor. Turonen. hiſt. lib. 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Eccleſiaſticis pluribus diſſeruimus aduerſus eos qui ſcripſerunt Linum & Cletum viuente Petro tantum adminiſtraſſe Romanam Eccleſiam, & eo defuncto, ſuffectum fuiſſe Clementem; conatiq ſumus diligenter oſtendere, eam opinionem parum eſſe probabilem, & non ſolum a ſupraſcriptis auctoribus, ſed ab hiſtoriæ veritate prorſus diſſentire.

To. 1. an. 47. nu. 2. & ſeq. b *Thecla.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, Græci autem in Menologio die ſequenti. Scimus Acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in libro de baptiſmo, & ſanctus Hieron. de Script. Eccleſ. in Luca, eſſe improbata, & auctoritate Gelaſij Papæ reiecta inter apocrypha: vnde factum eſt, vt nonnulli incaute nimis omnia quæ de Thecla ſcripta reperiuntur, tamquam minus probata, putent adnumeranda eſſe inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes diſcrimen, nec delectum habentes inter ea quæ de Thecla vera certaq. ſcribuntur, & ea quæ ambigua, vel falſa omnino feruntur. In his laborandum nobis erit, vt pretioſum a vili, & ſancta a profanis diſtinguentes, quæ improbata atque reiecta, quæve ſincera atque recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus autem benignum lectorem veniam daturum, ſi cum de clariſſimæ martyris hiſtoriæ veritate retinenda agamus, præter inſtitutum noſtrum in ea aliquanto amplius immoremur. Noſſe primum oportet, quæ ſint Acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelaſius damnant. Illa quidem erant eiuſmodi, vt inde hæretici ſumerent exemplum, & deducerent argumentum (vt ibi ſcribit Tertullianus) licere mulieribus publice in eccleſia docere, ac baptizare, quod Thecla Paulum ſecuta, palam docuiſſet, ac baptizaſſet. Addit S. Hieronymus, in iiſdem Actibus, qui periodus ſiue circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quamdam. hęc quidem de illis Actis apud veteres legimus. At vero ſi quis ea inueſtiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio ſcripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorſus vel de docendi munere, aut de baptizãdi miniſterio a S. Thecla indebite vſurpato, & iniuſte vendicato, vel etiam de baptizati Leonis fabula vſquam inueniet. Quod ſi quis ea ſaltem ratione duxerit improbanda quæ de ea ſcripta habentur, quod ibidem hæc S. Hieron. dicat: Quale enim eſt, vt indiuiduus comes Pauli, Lucas ſcilicet, inter ceteras eius res hoc ſolum ignorauerit? Ad hæc dicimus, non omnia Pauli Acta S. Lucam eſſe proſecutum quod ne quis miretur, Paulum ipſum teſtem adducam; qui in primis in 2. ad Timoth. c. 3. multa ſe Iconij, vbi degebat Thecla, paſſum eſſe teſtatur. inſuper & ipſe Lucas, cum fateatur multo tempore Paulum eſſe commoratum Iconij, tamen res illic geſtas tribus fere verbis potius delibat, quam tractat. Si rurſum conſideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos ſe paſſum eſſe idem Paulus profitetur, ſcribens ad Corinthios epiſt. 2. cap. 11. & percurras omnes Actus ipſos, quos S. Lucas conſcripſit; plane inuenies, maiore ex parte illos ab eodem prætermiſſos. Expende rurſum prædictam ſancti Hieronymi rationem, quã egregie ab ipſomet Hieronymo confutetur, (a nullo ęquius ac verius, quam a ſe ipſo Hieronymus corrigi poteſt) qui in commentarijs in epiſtolam ad Galatas cap. 2. dum agit de cõtentione inter Petrum & Paulum exorta Antiochiæ, a Luca tamen prætermiſſa, hæc in hanc ſententiam: Nec, inquit, mirum eſſe, ſi Lucas hanc rem tacuerit, cum & alia multa, quæ Paulus ſuſtinuiſſe ſe replicat, hiſtoriographi licentia prætermiſerit: & non eſſe contrarium, ſi quod alius dignum putauit relatu, alius inter cetera dereliquit. denique primum Epiſcopum Antiochenæ eccleſiæ Petrum fuiſſe accepimus, & Romam exinde translatum; quod Lucas penitus omiſit. Hæc ſanctus Hieronymus, quibus ab eodem obiecta de ſilentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum eſt, vt quibus teſtimonijs Theclæ paſſionis hiſtoria fulciatur, in medium adducamus: quæ cuncta ſuo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mentio de Oneſiphoro Pauli hoſpite. hic ille putatur, cuius idem ſanctus Paulus tanta cum laude meminit in 2. epiſt. ad Timoth. cap. 1. Agitur & de Tryphæna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idem ad Romanos ſcribens cap. 16. ſalutari mandat; quod tunc Romæ degeret, ſicut & plerique alij diſcipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam, vt inter alios Oneſiphorus, Priſca, & Aquila.

Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apoſtoli prædicatione ad Chriſtum eſſe conuerſam. Id quidem Gregorius Nyſſenus homil. 4. in Cantic. cantic. confirmat his verbis, de Thecla ſermonem habens. Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore ſuo mixtam cum puro pudicitiæ lilio in ſanctæ virginis autes: ea vero erat Thecla, quæ præclare animo ſuo defluentibus de lilio guttis, hominem externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq. extincta. Hæc ille. Continent eadem Acta, Theclam iam deſponſatam, viro nuncium remiſiſſe, vt Chriſtum ſponſum mereretur habere. Ecce quam belle huic veritati S. Epiphanius adſtipulatur in Panar. hæreſi 78. cum ait: Thecla incidit in Paulum ſanctum, & a nuptijs exſoluitur, cum curatorem, ſiue ſponſum haberet formoſiſſimũ, primarium vrbis, valde diuitem, generoſiſſimum ac illuſtriſſimum in vita: contemnit terrena ſancta illa, vt cæleſtium potens fiat. Hæc Epiphanius. His conſentientia loquitur Fauſtus apud Auguſtinum lib. 30. contra Fauſtum cap. 4. Iam, inquit, timeo Apoſtolo, ne dæmoniorum doctrinam intuliſſe tunc Iconium videatur, cum Theclam oppigneratam iam thalamo, in amorem ſermone ſuo perpetuæ virginitatis incendit. Hæc ibi Fauſtus: quibus plane ſanctus Auguſtinus aſſentiri videtur, cum non excipiat de apocrypha hiſtoria: quod alias, aduerſus eoſdem Manichæos agens, facete conſueuit, vt de Actis Thomæ, Andreæ, & aliorum. Quod inſuper in prædictis Theclæ paſſionis Actis reperitur, ipſam gemmas & muliebrem mundum diſtraxiſſe, pecuniaq. ſibi conciliaſſe cuſtodes carceris, vt Paulum poſſet inuiſere: id ipſum profitetur S. Ioannes Chryſoſtomus in Act. Apoſtol. homilia 25. cum ait: Audi de beata Thecla: illa vt Paulum videret, aurum ſuum dedit; tu autem vt Chriſtum videas, nec obolum das. Hæc ibi. Et ad populum Antiochen. hom. 22. Quære, inquit, Paulum tamquam Thecla, vt audias quæ per ipſum tibi dicuntur. Hæc de his Chryſoſt. Rurſum autem quæ illic leguntur de ira ſponſi in eam concitata, cum eius accuſatione damnata eſt ad beſtias, quæ manſuetæ diuinitus redditæ, illi blandiebantur; hæc ipſa S. Ambroſius lib. 2. de virginib. explicat his verbis: Thecla doceat immolari, quæ copulam fugiens nuptiarum, & ſponſi furore damnata, naturam etiam beſtiarum virginitatis veneratione mutauit: namque parata ad feras, cum aſpectus quoque declinaret virorum, ac vitalia ipſa ſæuo offerret leoni; fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes beſtiam, cubitare humi, muto teſtificante ſono, quod ſacrum virginis corpus violare non poſſet: ergo adorabat prædam ſuam beſtia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat, quam homines amiſerant. *Hæc* ille; qui & ad Simplicianum ſcribens, hæc ait: Inter leones virgo exultauit, & prodeuntes beſtias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademq. de leonibus in epiſtola 25. lib. 3. edit. Roman. ad Vercellenſem eccleſiam: Quo, inquit, munere venerabilis Thecla etiam leonibus fuit, vt ad pedes prædæ ſuæ ſtratæ, impaſtæ beſtiæ ſacrum deferrent ieiunium, nec procaci oculo virginem, nec vngue violarent aſpero? Quod præterea ad ignes, quos ſubijt, ſpectat, a quibus illa remanſit illæſa, hæc S. Cyprianus in oratione pro martyribus: Aſſiſte nobis, ſicut Paulo in vinculis, & Theclæ in ignibus, &c. Et in orat. in die paſſionis: Libera me de medio huius ſæculi, ſicut liberaſti Theclam de medio amphitheatro. Item & S. Zeno Epiſcopus Veronenſis in ſermone de timore Dei hæc de Thecla: Aduerſus Theclam accuſator acerrimus linguæ erexit gladium: cum ſuis ſibi miniſtris publicæ leges inſeruiunt, ſtimulis acuitur feritas in ferocitatem, & tamen mitior hominibus inuenitur: ne quid ſcenæ tam diræ humanitatis deeſſe videatur, immittuntur etiam marina monſtra: lacinijs omnibus expoliatur puella, veſtitur incendio. Inter tot inſtrumenta mortis, ſpectatore metuente, ſecura calcat genera vniuerſa terrorum. Incolumis quaſi Orbe ſubacto, de illo feralis caueæ iam non miſerabilis, ſed mirabilis funereo habitu excedit, victi ſæculi triumphum reportans, quam tot ſupplicijs omnes crediderant perituram. Hucuſque Zeno. Rurſum vero de ignibus & beſtijs hæc Gregorius Nazianz. ad virg. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & beſtiarum impetum euitaſſe. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his verſibus:

Quis Theclam necis eripuit flammaq. periclo?
Quis validos vngues vincit, rabiemq. ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis æuo:
Virginitas fuluos potuit ſopire leones!
Dente nec impuro generoſos virginis artus
Auſi ſunt premere, & rigido diſcerpere morſu.

Idipſum Maximus Taurinenſis ſermone de S. Agnete, cum ait: Theclam flammarum globos euaſiſſe cognoſcis. De his aliiſq. ſupplicijs ſanctæ virgini irrogatis, ex Actis ſanctorum martyrum Terentij & ſociorum, quæ refert Metaphraſtes die 10. Aprilis, hæc illa ipſorum obteſtatio ad Deum facta: Qui Danielem de ore leonum eripuiſti, & de manu Pharaonis Moyſen ſeruaſti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & beſtijs taurinis defendiſti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idem recitat 21. Decembr. his ſimilia leguntur. item & in Prat. ſpirit. cap. 20. de milite Deum obſecrante per ea quæ S. Thecla paſſa eſt tormenta. Adde his ſimilia, quæ & S. Dei Eccleſia inſeruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in commẽdatione animæ, quibus dicitur: Sicut beatiſſimam Theclam de tribus

bus tormentis atrociſſimis liberaſti, ſic, &c. Quod præterea in iiſdem Actis habetur, pugnanti Theclæ aſtitiſſe Dominum IESVM Chriſtum præſeferentem vultum Apoſtoli Pauli: idipſum quam eleganter dicatur a S. Briēna in Actis S. Febroniæ ſinceriſſime ſcriptis, accipe. Brienna tēdens in cælum manus, & vocem magnam edens, ſic precata eſt: Domine IESV Chriſte, qui ſeruæ tuæ beatæ illi Theclæ certanti ſub Apoſtoli Pauli habitu apparuiſti, quæſo, &c. Hæc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunij. Præter hæc omnia demum ſcias S. Hieronymū eadem Theclę Acta nouiſſe & comprobaſſe; quod ex eo exploratum habetur: cum enim in iiſdem Actis illud etiam enarretur, ſanctam Theclam a tormētis liberam, verbi cupidam, magiſtri auidam, Antiochiam Piſidiæ, quo S. Paulū profectum audierat, aduentaſſe, ſed a S. Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euangelio) dimiſſam eſſe; hæc ipſa, inquam, S. Hieronymus in epiſt. ad Oceanum ſcribit his verbis. Thecla poſt iterationem paſſionis Antiochiæ a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eam epiſtolam non recenſitam inter ceteras a Mariano Victorio, ſed in nonum tomum reiectam, ſuſpicante fortaſſe illam non eſſe Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exemplū. Sed quid mirum, cum annis duodeuiginti poſt illius obitum vixerit S. Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dicitur Arcadio & Honorio quintum Conſs. (vt probauimus in Annal.) qui eſt annus a Chriſto 402. Hieronymus autem (vt teſtatur Proſper in chron.) diem obiit, Theodoſio Aug. nonum & Conſtantium tertium Conſs. anno Domini 420. Conſtat inſuper ex Seuero, ipſum eius vitam adhuc ſuperſtitis conſcripſiſſe, eamque (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, ſed in Africam & Ægyptum allatam fuiſſe. Qui vero credibile fieri poteſt, eadem Martini Acta vnum latuiſſe Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epiſtolæ cum ea quam ſcripſit ad Euſtochium de cuſtodia virginitatis 22. cum agit de agapetis virginibus, illam eiuſdem eſſe auctoris, vnuſquiſque facile intelliget. vtinam ſic integra reperiretur, ſicut Hieronymi eamdem eſſe conſtat. Quod ſi contendas non tantum eſſe Hieronymi, ſed & Sophronij & Euſebij, vt præſefert epiſtolæ titulus: non laboro, dum & Hieronymi eſſe non inficieris. Sed iam, vt ad ea vnde diuertimus, redeamus, ſciendum nec ea quidem, quæ de Falconilla in eadem Acta aliunde fortaſſe irrepſerunt, auctoritate carere ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri ſancti Ioannis Damaſceni in ea oratione, cuius eſt titulus: De his qui in fide ex hac vita exceſſerunt. Extat & ipſa vita S. Theclæ auctore Baſilio Epiſcopo Seleuciæ, quæ Græce ſcripta aſſeruatur in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 45. & 81. qua prædicta de eadem felicius explicantur: quam ipſam in Latinum a ſe redditam proxime editurus eſt D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R. D. Lindani Epiſcopi Ruremundēſis, nunc autem Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Auguſtini Valerij Epiſcopi Veronēſis S. R. E. Cardinalis pietate ac doctrina præſtantiſſimi, eruditus Græcorum interpres. Ne quid vero intactum relinquamus; delituiſſe aliquando ſanctam Theclam intra petram ſibi credentem, produnt Acta S. Barbarę, quæ deſcripſit Metaphraſt. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quem prope Tripolim Paleſtinæ peregrinantes Hieroſolymam inuiſunt, referuntq. ſpecum illam aſſiduis miraculis illuſtrari; eaque non tantum fidelibus, ſed munificentia martyris, etiam infidelibus, penes quos ille locus religioſiſſimus habetur, impartiri. Mittimus recētiorum auctoritates, quibus iidem his de Thecla dictis adſtipulantur; vt Aldelmus in libris quos tam ſoluta oratione quam carmine ſcripſit de virginitate, vbi breui cōpendio martyrium eius deſcripſit. Vuinduchindū, aliter Vuitichindum Saxonem monachum Corbeienſem ſcripſiſſe metrice paſſionem S. Theclæ, auctor eſt Sigebert. de viris illuſtr. cap. 130. Thecla inſuper, ſicut Primogenita Pauli, ita & Apoſtolica, ac etiam Protomartyr inter feminas meruit appellari; quod prima in certaminis arenam deſcendit, & de impietate proſtrata triumphum reportauit; quam etiam iam Græci, quam Latini Patres ſummo ſemper in honore habitā laudibus vbique in cælum ferre, primo loco ponere, primamq. inter feminas in exemplum adducere conſueuerunt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum Apoſtatam: Non victimas, inquit, pro Chriſto cæſas veritus es? nec magnos pugiles extimuiſti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclā? &c. Sic S. Epiphan. in Panar. hæreſi 79. Ambroſ. idem in citatis locis, & Hieron. ad Euſtoch. epiſt. 22. in fine, apud eumdem (cuiuſuis ſit auctoris) tomo nono in obiurgatione Suſannæ, Chryſoſt. in orat. in ſanctos duodecim Apoſtolos, Sulpit. Seuer. in vita ſancti Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc etiam vſu euenit, vt cum quid excellens de femina aliqua dicere vellent, eamdem Theclæ nomine exornarent. Sic ſanctus Hieronymus Melaniam ſeniorem, adhuc ſibi conſtantem, Theclam in chronico appellauit; ſic etiam egregiam illam Macrinam germanam ſancti Baſilij ob inſignes animæ eius virtutes Theclam eſſe dicendam, diuinus nuncius præſignauit, vt ſcribit frater eius Gregor. Nyſſenus in epiſtola ad Olympium monachū. Erat frequens acceſſus fidelium Seleuciam Iſauriæ ad ſanctæ Theclæ ſepulchrum, quo aliquando profectus eſt ſanctus Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius māſit. De eadem in eum locum pere-

Omnino legendus Baron. in adiect. ad To. 1. quæ in calce to. x. poſita eſt in edit. Venet. fol. 646.

peregrinatione mentio habetur in Concilio Niceno ſecundo Act. 5. Theodoret. in hiſt. relig. ſanct. Patrum c. 29. in Marana & Cyra, & Prat. ſpirit. c. 180. Illic Zeno Auguſtus ampliſſimam erexit baſilicam, quod eius auxilio reſtitutus eſſet in Imperium, vt ſcribit Euagr. hiſt. lib. 3. c. 8. & Niceph. lib. 16. c. 8. Iuſtinian. Imper. aliam non imparem in eius honorem excitauit eccleſiã, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. Porro non in Oriẽte tantum, ſed & in Occidente longe lateq. celeberrimus vbique fuit eiuſdem martyris cultus. Hæc iam ſatis: quæ aliquibus fortaſſe prolixiora, ſed Theclam impenſius amanti pauca videri poſſunt.

Hæc noſtra cum recognoſceret hic Romæ Reuerendiſſimus Pater Dominus Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis, vir non tantum omnis generis litterarum eruditione clariſſimus, verum etiam egregij confeſſoris fidei nobilitatus inſignibus; quippe qui exilia, proſcriptiones, ęrumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, inconcuſſo robore, fidei cauſa ſuſtinuit; quem tot victotijs auctum, ac maiora conantem, hiſce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hæc nobis de Thecla coram, ac primum de libris Euſebij in hunc modum: Ex libris (aiebat ille) Martyrum, quos Euſebius Cæſarienſis ſe ſcripſiſſe teſtatur, tres nondum de Græco verſos in biblioth. Philippi Hiſpaniarum Regis pijſſimi apud S. Laurentianum in Eſcuriaco extare nobis loquitur index eiuſdem, quem Catholica Maieſtas nobis ad vnam aut alteram noctem deuorandum ſingulari beneuolentia permiſit anno 179. cum eouſque exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, ſolandi cauſa ex Belgio per Italiam & Galliã peruemiſſemus. In eodem indice S. Athanaſius de vita S. Theclæ nobis lectus eſt, de quo, vt de illis Euſebij de SS. Martyribus Latine conuertendis, egi prolixe cum doctiſſimo viro D. Coſma Fontæo Regio Græcorum interprete, vt abſoluta Photij bibliotheca tunc ad amuſſim fere expreſſa, nobis illas ſanctorum martyrum & in primis ſanctæ Theclæ coronas in lucem refunderet: de quo & nunc ſtatui ad ipſum Regem ante diſceſſum ſcribere, vt habeas vnde aureas illas S. Theclæ atque illorum ſanctorum martyrum hiſtorias exornatiores & copioſiores reddere queas. Hæc ad me nunc ipſe, cum de rebus varijs Eccleſiaſticis ſubinde perfrueremur colloquijs.

c *Socij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta iuncta ſimul habentur cum rebus geſtis S. Ianuarij, de quo ſuperius xiij. Kal. Octob. Meminit de Soſio S. Proſper de prædict. dimid. tempor. cap. 6. in fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit oratoriũ, & Confeſſionẽ exornauit argento, vt cõſtat ex libro de Rom. Pontific in Symmacho. To. 2. an. 305. nu. 1. & ſeq.

d *Andrea & ſoc.*] De his item eadem vet. manuſcripta, quorum ſupra meminimus.

e *Paterni Epiſc.*] De quo etiam Vſuardus. Ponitur hic primus eius ſedis Epiſcopus in tabulis eccleſiæ Conſtantien. quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Alius eſt Paternus ſanctitate æque illuſtris Epiſcopus Abricenſis, cuius Acta deſcripſit Sur. to. 2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem ſcripſit Venantius Fortunatus carmen de emendatione codicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Epiſc. eccleſiæ Abricenſis. To. 7. an. 559. n. 30.

f *Conſtantij.*] De eodem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 5. pluribus agit. Circa an. 560.

g *Xantippa & Polyxena.*] Agunt de his etiã Greci hac die in Menologio, vbi earum Acta deſcribũtur. Meminit Xantippæ Metaphraſtes in ſermone de Petro & Paulo Apoſtolis, die 29. Iunij, apud Surium to. 3. To. 1. an. 61. nu. 4.

* A Octauo Kal Octob. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

AVGVSTODVNI natalis ſanctorum martyrum Androchij [a] presbyteri, Thyrſi diaconi, & Felicis, qui a beato Polycarpo Smyrnenſi Epiſcopo ab Oriente directi ad docendam Galliam, ibidem flagellis duriſſime cęſi, ac tota die inuerſis manibus ſuſpenſi, & in ignem miſſi, ſed non combuſti, tandem vectibus eorum colla feriuntur, & ita glorioſiſſime coronantur. In Ægypto paſſio ſanctorum

rum Paphnutij [b] & ſociorum martyrum. Is vitam in ſolitudine agens, cum audiret multos Chriſtianos in vinculis retineri, diuino ſpiritu concitus, ſponte Præfecto ſe offert, & Chriſtianam religionem libere profitetur: a quo primum catenis ferreis conſtringitur, & in equuleo diutiſſime torquetur: deinde cum alijs plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iuſſu ipſe palmæ affigitur, ceteri autem ferro necantur. Chalcedone ſanctorum quadragintanouem [c] Martyrum, qui poſt martyrium S. Euphemiæ ſub Diocletiano Imperatore damnati ad beſtias, & ab ijs diuinitus liberati, demum gladio percuſſi migrauerunt in cęlum. In Pannonia ſancti Gerardi [d] Epiſcopi & martyris, Hungarorum Apoſtoli nuncupati, patricij Veneti, qui primus patriam nobili martyrio illuſtrauit. Aruernis depoſitio ſancti Ruſtici [e] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Beluacenſi ſancti Geremari [f] Abbatis.

SEPTEMBRIS 24.

To. 2. an. 169. n. 20.

ANDOCHII *& ſoc.* a] De his pluribus hic Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib 8. cap. 116. Feruntur horum Acta eſſe conſcripta a Fauſto & Symphroniano.

Forte de his To. 3. an. 310. n. 23. ſed illi ſub Galerio.

b *Paphnutij Epiſc. & ſociorum.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, ſequenti autem die iidem de Paphnutio confeſſore patre S. Euphroſynæ virginis.

To. 3. an. 311. n. 18.

c *Quadragintanouem Martyrum.*] Horum martyrium deſcribitur in Actis S. Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonenſis, de qua ſupra xvi. Kalen. Octobris.

To. 11. an. 1042. n. 2. Martyr. an. 1047. n. 19.

d *Gerardi Epiſc.*] Eius vitam deſcripſit ex veteribus monumētis Sur. to. 5. Plura de eodem in Actis S. Stephani Regis, quæ idem habet to. 4. Bonfin. de rebus Hũgar. dec. 2. lib. 1. & 2. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. li. 3. c. 239. atque alijs, quos refert R. P. Arnoldus Vuion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quã nuper edidit, & annotationibus illuſtrauit, Martyrio coronatur anno Dñi 1047.

e *Ruſtici Epiſc.*] De eius electione ſcribit Gregor. Turonen. de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. cap. 23. Succeſſit S. Venerando, numeraturq. ſeptimus ordine Epiſcopus Aruernenſis. Vixit temporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani. Claruerant ijſdem temporibus duo alij ſanctiſſimi Epiſcopi eiuſdē nominis, Ruſticus Lugdunenſis, & Ruſticus Narbonenſis, de quibus alias pluribus.

Cir. ann. 395.

f *Geremari Abb.*] De quo etiã agit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Vixit circa annum Domini 1030.

Cir. ann. 1030.

25 Septimo Kal. Octob. Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

IN caſtello Emmaus natalis beati Cleophæ [a] Chriſti diſcipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua menſam Domino parauerat, pro confeſſione illius a Iudæis occiſum, & glorioſa memoria ſepultum. Romæ ſancti Herculani [b] militis & martyris, qui miraculis in paſſione beati

Alo-

Alexandri Epiſcopi ad Chriſtum conuerſus, ſub Antonino Imperatore poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Ambiani in Gallia beati Firmini [c] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide, poſt varia tormenta, capitis decollatione martyrium ſumpſit. Damaſci ſanctorum martyrum Pauli [d], & Tattæ eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Rufi, & Eugenij filiorum: qui Chriſtianæ religionis accuſati, verberibus, alijſq. ſupplicijs torti, animas Deo reddiderunt. In Aſia paſſio ſanctorum Bardomiani [e], Eucarpi, & aliorum vigintiſex martyrum. Eodem die S. Athalonis [f] Epiſcopi, qui beati Barnabæ Apoſtoli diſcipulus, in eius locum eccleſiæ Mediolanenſis Epiſcopus ſucceſſit. Lugduni depoſitio S. Lupi [g] Epiſcopi ex anachorita. Antiſiodori S. Anacharij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Bleſis S. Solemnij [i] Epiſcopi Carnutenſis, miraculis clari. Eodē die S. Principij [k] Sueſſionenſis Epiſcopi, fratris beati Remigij Epiſcopi. Anagniæ ſanctarum virginum [l] Aureliæ & Neomiſiæ.

SEPTEMBRIS 25.

To.1. an. 34.n.193. & ſeq. CLEOPHÆ a.] De quo Luc. Euang. cap. 24. De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

An. 154. paſſus Alexander Episc. b *Herculani.*] Vſuardus de eodem hac die. mentio habetur de eo in Actis S. Alexandri Epiſcopi, de quo ſupra xj. Kal. Octobris, & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 120.

To.2. an. 303. nu. 130. c *Firmini Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. recentiores. Fuit hic primus eius ſedis Epiſcopus. Errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. ca. 119. Reperitur alius eiuſdem nominis, eiuſdemq. eccleſiæ Epiſcopus, de quo & ipſe lib. 7. cap. 137. fuitq. tertius ordine, & confeſſor tantum: qui & ſucceſſit S. Eulogio, vt indicant tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. De eodem in Theſaur. concion. tom. 2. Scimus Ambroſium moralem, qui antiquitates rerū Hiſpanicarum ceteris, felicius eſt proſecutus lib. 9. c. 5. Cron. Hiſp. hunc referre ad tempora diſcipulorum, Apoſtolorum & non ſub Diocletiano; ſed potius ſub Traiano martyrium conſummauerit, ſed non eſt quęſtio, quę obiter ſolui debeat.

d *Pauli & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, Actaq. eorum breui compendio referunt.

e *Bardomiani & ſoc.*] De his Beda hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

Cir. ann. 60. f *Anathalonis Epiſc.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Libuit hic deſcribere peruetuſtam inſcriptionem ſancti Mirocles eiuſdem ciuitatis Epiſcopi de S. Anathalone in lapide inciſam iuxta eius imaginem, his verſibus, quos præſens inſcriptio præcedit:

D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hoſpes, ſanctéq. Anathalon, Domne probate,
Atque idem ſocius Barnabę Apoſtolici:
Qui Mediolani verbi myſteria tradens,
Te iubet agnatos viſere Cenomanos.
Dum tua membra metu rigidis ſubducta tyrannis
Brixia vicino detinet in loculo:
Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus
Mirocles reddit praſtitis alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manuſcripto commentario Andreæ Alciati, quem ſcripſit de rebus patrijs, nondum edito. erat apud Illuſtriſs. ac R.D. Franciſcum Alciat. S.R.E. Cardinalem. To. 6. an. 441. n. 15.

g *Lupi Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores. Cum autem hic dicatur ex anachorita factus Epiſcopus Lugdunenſis; illum putamus, qui in inſula Lerini poſt Lupum Trecenſem exercuit vitam monaſticam. Meminit Trecenſis Lupi Sidonius Apollinaris in epiſtolis, & in carmine eucharistico ad Fauſtum Lirinenſem, cum ait:

——— qua ſancta Caprasij
Vita ſenis, iuuenisq. Lupi, &c.

Longe poſt horum tempora claruit Lupus Epiſcopus Senonenſis, quem ex hac vita migraſſe anno Domini 631. tradunt tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Demochares. prædicti autem vixerunt temporibus Valentiniani Tertij, & ſucceſſorum Impp.

h *Anacharij Epiſc.*] Diuerſis modis ſcriptus To. 8. an. 611. nu. 2. reperitur, vt Aunarius, Aunacharius, & Anguarius. Interfuit hic Concil. Matiſcon. primo, & ſecūdo, quod celebratum eſt anno 24.

Regis

Regis Gunthramni, vt eius Acta ſignificant: numeratur hic annus a Chriſto Domino quingenteſimus octogeſimusoctauus, vt colligitur ex Gregorio Turon. Fuit is decimuſnonus eius ſedis Epiſcopus.

Circa an. 490. i *Solemnij Epiſc.*] Cuius miracula teſtata reliquit Greg. Turon. lib. de glor. confeſs. c. 21. & Sigebert. in chron. anno Domini 490. Sedit decimuſquartus ordine eius ſedis Epiſcopus, vt apparet ex tab. Demochar.

To. 6. an. 463. nu. 7. k *Principij Epiſc.*] Ad hunc extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris lib. 8. epiſt. 14. vbi egregias eius laudes prædicat, item alia lib. 9. epiſt. 8. Habetur mentio de eodem in vita S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit ſacris Concilijs, Carpentoractenſi, Arauſicanis primo & ſecundo, vt eorum Acta ſignificāt. Claruit circa annum Domini 460. adſcribiturq. in tabulis Epiſcoporum Sueſſionenſium duodecimus ordine. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard.

l *Aurelia & Neomiſiæ*] Harum res geſtas, ſed nonnihil deprauatas, accepimus ab eccleſia Anglicana.

26 Sexto kal. Octob. Luna. B xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NICOMEDIÆ natalis ſanctorum martyrum Cypriani[a], & Iuſtinæ virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio Præſide multa pro Chriſto perpeſſa, ipſum quoque Cyprianum, qui erat magus, & ſuis magicis artibus eam dementare conabatur, conuertit ad Chriſtum: cum quo poſtea martyrium ſumpſit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nautæ Chriſtiani rapuerunt, & Romam detulerunt: quæ poſtmodum in baſilicam Conſtantinianam tranſlata, prope Baptiſterium condita ſunt. Romæ ſancti Calliſtrati[b] martyris & aliorum quadragintanouem militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum Calliſtratus inſutus culeo, & in mare demerſus, Dei ope euaſiſſet incolumis, conuerſi ad Chriſtum, cum eo pariter martyrium ſubierunt. Item Romæ ſancti Euſebij[c] Papæ. Bononiæ item ſancti Euſebij[d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixię ſancti Vigilij[e] Epiſcopi. Albani ſancti Senatoris[f]. In agro Tuſculano beati Nili Abbatis, fundatoris monaſterij Cryptæ ferratę, magnę ſanctitatis viri. Tiferni ſancti Amantij[h] presbyteri, gratia miraculorum illuſtris.

SEPTEMBRIS 26.

To. 2. an. 250. nu. 5. & tom. 3. ann. 311. nu. 17. CYPRIANI *& Iuſtinę.*] De his hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autē in Menologio ſexto Nonas Octobr. Horum Acta Græcis edidit Metaphraſt. quæ Latine reddita retulit Lippom. to. 6. & Sur. tom. 5. Communiter penes Gręcos irrepſit error, dū hunc Cyprianum cum illo Epiſcopo Carthaginiēſi confundunt: qui tamen quampluribus differentijs diſtinguuntur abinuicem, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrij. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Chriſtianus, inde

diaco-

diaconus; & vna cum Iuſtina ſub Eutholmio Præſide temporibus Diocletiani in ſartagine poſitus, Nicomediæ martyrium conſummauit: adeo vt ex his pateat, nonniſi nomen, & martyrij titulum, hunc habere communem cũ Cypriano Epiſcopo Carthaginenſi. Rurſus etiam errant, qui hunc paſſum ſcribunt temporibus Claudij Imperatoris: nam in eius Actis teſtatum habetur, ipſum initiatum ſacro baptiſmate atque ordine diaconatus ab Anthimo Epiſcopo Nicomediæ, quem conſtat temporibus Diocletiani Imperatoris illi eccleſiæ præfuiſſe, vt teſtatur in primis Euſebius hiſt. lib. 8. c. 6. & Acta ſanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res geſtæ Latine conſcriptæ, fideliореſq. mea quidem ſententia, quam Acta illa quæ edidit Metaphraſtes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam ſoluta oratione libro de virginit.

To. 2. an. b *Calliſtrati & ſoc.*] De his etiam Græci in
303. num. Menologio, ſed die ſequenti. Habentur ho-
115. rum Acta a Metaphraſte edita, quæ recenſuit Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5 inſunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

To. 3. an. c *Euſebij Papæ.*] De eodem hac die Ado,
311. n. 40. conſentiuntq. vet. manuſcripta. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ.

To. 4. an. d *Euſebij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ ec-
381. n. 82. cleſiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani &
& tom. 5. Theodoſij Auguſtorum; interfuitq. vna cum
ann. 397. ſancto Ambroſio ac ceteris ſanctis Epiſco-
nu. 52. pis Concilio Aquileienſi habito, Syagrio & Eucherio Conſs. anno a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 381. Quantum autem Bononienſis eccleſia tanto antiſtite floruerit, ac præcipue ſacrarum virginum ſobole fœcunda fuerit, ſatis apparet ex his, quæ ſcribit S. Ambroſius lib. 1. & 3. de virginibus.

e *Vigilij Epiſc.*] Tabulæ etiam Brixienſis ec- To. 5. an.
cleſiæ de eo hac die. Meminit eiuſdem Ram- 400. n. 18.
per. eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus in ſerm. de tranſlatione S. Philaſtrij. Vide ſuperius notata in Vigilio Tridentino Epiſcopo.

f *Senatoris.*] De quo Vſuardus, Ado, atque To. 6. an.
recentiores; quibus vero temporibus vixe- 450. nu 8.
rit, nullus prodit. Fuit autem Senator, ita de legato
dictus intimus homo S. Germani Epiſcopi S. Leonis.
Antiſiodorenſis, de quo Conſtantius in vita illius lib. 2. c. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis, Romanus presbyter, qui functus eſt legatione cum S. Abundio ac ſocijs Conſtantinopolim miſſis a S. Leone Papa, vt apparet ex ipſius epiſt. 33. itemque Caſſiodorus dictus eſt cognomento Senator.

g *Nili Abb.*] Huius res geſtas in eodem To. x. an.
monaſterio, cuius hic habetur mentio, aſſer- 976. nu. 2.
uari accepimus, quas nondum legimus. & ſeq. &

h *Amantij*] De quo ſcribit S. Gregorius ann. 991.
lib. 3. dialog. cap. 35. Quo loco emendatum nu. 14.
eſt quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: Tempore
nam Floridus, cuius ibi S. Gregorius memi- S. Greg.
nit, Tifernas Epiſcopus fuit, ſanctitate ce- circa an.
lebris, quem patronum Tifernates honori- 580.
ficentiſſime colunt. Id quidem eius eccleſiæ monumenta vetera certa fide teſtantur.

xxvij. D Quinto Kal. Octobr. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

AEGEÆ natalis ſanctorum martyrum Coſmæ [a] & Damiani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa tormenta, vincula, & carceres, poſt mare, & ignes, cruces, lapidationem, & ſagittas diuinitus ſuperatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur paſſi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepius. Romæ ſanctæ Epicharidis [b] mulieris ſenatoriæ, quæ in eadem perſecutione plumbatis cæſa, gladio percuſſa eſt. Tuderti ſanctorum martyrum Fidentij [c] & Terentij, ſub eodem Diocletiano. Cordubæ ſanctorũ martyrum Adulphi [d] & Ioannis fratrum, qui in perſecutione Arabica

pro

pro Chriſto coronati ſunt. Seduni in Gallia ſancti [e] Florentini martyris, qui vna cum beato Hilario poſt abſciſſionem linguæ iuſſus eſt gladio feriri. Bibli in Phœnicia ſancti Marci [f] Epiſcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani ſancti [g] Caij Epiſcopi, diſcipuli beati Barnabæ Apoſtoli, qui multa in perſecutione Neronis paſſus, in pace quieuit. Rauennæ ſancti Aderiti [h] Epiſcopi & confeſſoris. Pariſij ſancti Eleazari [i] Comitis. In Hannonia ſanctę Hiltrudis [k] virginis.

SEPTEMBRIS 27.

To.2. an. 285.n.14. COSMÆ & *Damiani* a.] De ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kalend. Nouembr. Feruntur Acta ipſorum à Nicæa quodam auctore conſcripta: extant apud Metaphraſt. Kalen. Nouemb. ſed erroribus ſcatent, longeq. diuerſa a germanis ſinceriſq. rebus geſtis ipſorum martyrum, ſicut & ea quæ inſcribuntur nomine Metaphraſtis, quæ cuncta recitat Lippom. & Sur. tom. 5. quæ quidem ſi quis tueri velit, neceſſe eſt affirmet illos diuerſos eſſe ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis conſtet, eoſdem abſque martyrio in pace quieuiſſe. Rurſus autem alia habentur horum Acta, ac trium fratrum ipſorum, Anthimi, Leontij, & Euprepij: quæ ex vet. manuſcript. edita extant tom. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab ijs quæ Mombritius edidit tom. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuſcripta, mea quidem ſententia, ceteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obſtinata contentione inter eos trium ouorum cauſa oborta, ſicuti, nec de camelo voce humana loquente. Eadem Acta ſummatim collecta narrat Ado in ſuo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in Concil. ſecundo Nicæno Act 4. Gregor. Turon. de glor. mart. c. 98. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 10. c. vlt. de ipſorum reliquijs in cellula S. Martini a ſe poſitis agit. Horum beneficio Iuſtinianus Imperator ab ægritudine grauiſſima liberatus, percelebrem in honorem eorumdem martyrum erexit baſilicam, vt ſcribit Procop. libr. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia ijſdem martyribus templum, vt idem teſtatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in eccleſiam eorumdem nomine Deo dicandam, vt conſtat ex Actis ipſius, quæ ſcriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorij atauus (vt ſcribit Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. c. 1.) baſilicam erexit Romæ iuxta templum Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licet alij putent illic olim fuiſſe templum Caſtoris & Pollucis, quod in Foro Romano, vt ſcribit Liu. lib. 2. dec. 1. & Cicer. lib. 3. de nat. deorum, dicatum erat ab Aulo Poſthumio, ſed prior ſententia verior probatur; nam alibi ſitum eſſe Romanum Forum, ſupra monſtrauimus, cum egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum ijſdem ſanctis martyribus Romæ exhiberi ſolitum, euenisſe putamus, vt nonnulli eos Romæ paſſos eſſe crediderunt. Sane quidem in Græcorum Menologio, quo vtimur, illos Romæ martyrio coronatos eſſe, habetur Kal. Iunij. De peregrinatione ad ipſorum eccleſiam poſitam in Palęſtina, mentio habetur in prat. ſpirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadij Santon. lib. 2. monod. 48.

b *Epicharidis*] De eadem hac die Græci in Menologio, paſſamq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris. To. 2. an. 303. nu. 115.

c *Fidentij, & Torentij.*] Legimus horũ Acta accepta ab eccleſia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c. To. 3. an. 303. nu. 121.

d *Adulphi & Ioannis.*] De his item Vſuardus hac die; pluribus S. Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hiſpalenſes, paſſiq. ſunt anno Domini octingẽteſimo quinquageſimoprimo. Conſule ibidem ſcholia Moralis. To.9. an. 821.n.80.

e *Florentini & Hilarij.*] Agunt de his Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 124. & alij recentiores, paſſi ſunt eo tempore, quo Vuandali in Gallias irruperunt, anno Domini quadringenteſimo ſeptimo. Cir. ann. 407.

f *Marci.*] De quo Acta Apoſt. c. 12. & 15. Paulus ad Coloſ. cap 4. & 2. ad Tim. c. 1. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio Barnabę apud Metaph. 11. Maij, Doroth. in Synop & alij. Hunc autem omnino diuerſum eſſe a Marco Euangeliſta, pluribus in Annal. Eccl. oſtendimus. To.1. ann. 45. n. 42. & ſeq.

g *Caij*

Cir. ann. 302. g *Caij Episc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. tertius hic ponitur eius ſedis Epiſcopus, qui patria Romanus, vna cum ſancto Anathalone Græco adhæſit Barnabæ Apoſtolo. Vide de his hiſtoriam rerum patriæ nobiliſſimi ſcriptoris Andreæ Alciati nondum editam. De eodem agitur in Actis ſanctorum martyrum Geruaſij & Protaſij, quorum ſupra meminimus.

h *Aderiti Epiſt.*] Tabulæ eccleſiæ Rauenn. de eodem hac die: plura de eodem Rub. lib. 1. hiſtor. Rauen. Cir. ann. 98. Panuinus.

i *Eleazari.*] Huius res geſtas ex authenticis manuſcript. edidit Sur. tom. 5. Hic exceſſit ex humanis anno Domini 1325. An. 1325.

k *Hiltrudis.*] Claruit temporibus Pipini Regis Francorum: pluribus de eadem Molan. in Indic. ſanct. Belg. & in addit. ad Vſuat. Cir. ann. 760.

25. xxvj. E **Quarto Kal. Octob. Luna.** 28

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 1 30 1 2 3 4 5

ROMÆ ſancti Priuati[a] martyris, qui vlceribus plenus a beato Calliſto Papa ſanatus, inde ſub Alexandro Imperatore ob Chriſti fidem plumbatis cæſus eſt vſque ad mortem. Ibidem ſancti[b] Stactei martyris. In Africa ſanctorum martyrum Martialis[c], Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Piſidiæ ſanctorum martyrum Marci[d] paſtoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zoſimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Chriſtum, diuerſis in locis, varijſq. modis martyrio coronati ſunt. Eodem die paſſio ſancti Maximi[e] ſub Decio Imperatore. In Boemia ſancti Vuenceslai[f] Ducis Boemorum & martyris, ſanctitate & miraculis glorioſi, qui in domo fratris ſui necatus, victor peruenit ad palmam. Toloſæ ſancti Exuperij[g] Epiſcopi & confeſſoris, qui beatus vir quantum ſibi extiterit parcus, quantumq. alijs largus, ſanctus Hieronymus relatu proſecutus eſt memorabili. Genuæ S. Salomonis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Siluini[i] Epiſcopi. Eodem die ſanctæ Euſtochij[k] virginis, filiæ beatæ Paulæ, quæ ad Præſepe Domini cum alijs virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens migrauit ad Dominum. In Germania ſanctæ Liobæ[l] virginis, miraculis claræ.

SEPTEM-

SEPTEMBRIS 28.

To.2.An. 226.nu.3. PRIVATI a.] De eius martyrio agitur in Actis S.Calliſti Papæ, quæ deſcripta habentur apud Sur.to.7.Octobr. 14.

b *Stactei.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij recentiores, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

To.2.A. 253.n.52. c *Martialis & ſoc.*] De his item Beda hac die, & alij. Meminit Martialis & ſociorum Lucianus in epiſt. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, ſeu Laurentino ipſe Cyprianus epiſt. 34. An ijdem ſint, haud compertum habeo: cum præſertim de Laurentino agatur iterum.

To.2.An. 305.n.16. d *Marci & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio, paſſoſq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris.

Cir.An. 253. e *Maximi.*] De quo etiam vet.manuſcript.

To.10.A. 938.nu.6. f *Vvenceslai.*] Apud Adonem de eodem agitur hac die. Eius vitam ſcriptam eſſe a Laurentio monacho Caſſinenſi, auctor eſt Petrus diac. in lib. de vir.illuſtr.monaſt.Caſſin.cap.6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorũ, in Vuitichindo Saxon. lib.2. Aenea Silu.hiſt. Boem.cap.14.15. Ioan.Dubrau.hiſtor.Boem. lib.4. & 5. quam exſcriptam habes apud Sur. to.7.hac die.

To.4.An. 386.nu.3. & an.394 nu.98.to. 5.an.404. num.126. ann. 405. nu. 60. & ſeq. et an. 406.n.35. & ſeq. g *Exuperij Epiſc.*] De eodem Vſuardus, atque recentiores. Ad hunc Exuperium, antequam eſſet Epiſcopus, inter claros oratores profitentem extat Auſonij Galli epigramma in commemor. profeſ. 18. quem poſt præfecturam Hiſpaniarum ad tranquillioris vitæ portum ſeceſſiſſe teſtatur. Nec placet quod Ioſ. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuerſum eſſe ab Exuperio Epiſcopo, ob diuerſas vtriuſque facultates: quaſi qui fuit Epiſcopus: non potuerit fuiſſe rhetor; & qui aliquando rhetor; non potuerit idem creari Epiſcopus: locus, tempus, & vitæ ſtudia, vnum eumdemq. fuiſſe, facile perſuadent. Sed & illud vehementius: nam cum Auſonius in eodem epigrammate in fine teſtetur, Exuperium rhetorem patria fuiſſe Burdegalenſem: cumq. conſtet ex epiſtola S. Paulini 20. ad Amantium Epiſcopum Burdegalenſem, Exuperium tunc fuiſſe presbyterum Burdegalenſem: vnum eumdemq. exiſtimandum eſſe, non immerito opinamur, quem tamen his Auſonij temporibus nondum inter clericos meruiſſe putamus. De eius ſanctitate, ac præſertim in pauperes largitate, ſcribit S. Hieronymus ad Ruſtic.epiſt.4.& ad Ageruchiam de eodem epiſt. 11. aitq. eius meritis Toloſam illæſam a barbaris permanſiſſe. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idem in prooem. lib.1. & lib. 2. ſuper Zachariam, & lib.3. in Amos prooem. ad Pammach. & ad Furiam epiſt. 10. Extat ad hunc ipſum epiſtola decretalis Innoc. Papæ: agitq. de eo Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 13. ex Paulino.

h *Salomonis Epiſc.*] Salonium hunc vocat Vſuardus. agit de eodem Petrus in catalog. lib.11.cap.265. Quod autem ad Salonium ſpectat, longe diuerſus fuit a Salomone, de quo hic agitur: nam Salonius in Gallijs Epiſcopus fuit, ad quem S. Eucherius Epiſcopus Lugdunenſis ſuas lucubrationes inſcripſit, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 63. Extat eius epiſtola & collegarum Epiſcoporum ad S. Leonem poſt 51. Eidem Salonio inſcripſit ſuos libros Saluianus Maſſil. de recto iud. & prouid. Dei, vt etiam teſtatur Gennad. cap. 67. quem illum puto Salonium Epiſcopum Lugdunen. viceſimumprimum ordine ſucceſſorem S. Eucherij, de quo tabulæ Epiſcoporum Lugdunen. quas deſcripſit Demochares. To.6.A. 441.n.10. & 12.

i *Silvini Epiſc.*] De eodem tabul. eccleſiæ Brixien. Numeratur quartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopum Brixian. a Ramperto in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ. Cir.An. 410.

x *Euſtochij.*] Hæc & Iulia dicta eſt, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor eſt S. Hieronymus in Epitaphio Paulæ epiſt.27. qui multa de eodem epiſt.22. de cuſtodia virginit. & ſæpe alias: ad quam etiam commentarios nonnullos inſcripſit. Ad Pammachium idem ſcribens, eiuſmodi eam laudat elogio: Quid Euſtochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Conſularis, virginali propoſito fregerit, & in prima Vrbe primum genus ſubiugauerit pudicitiæ? Hæc Hieronym. qui de eius obitu meminit ſcribens ad Alipium & Auguſtinum epiſt.79. Legimus & exſcripſimus manuſcript. epiſtolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Euſtochium de preſſuris quibus affligebantur opera Ioannis Epiſcopi Hieroſolymitani, eiuſdem Hieronymi hoſtis infenſiſſimi. Migrauit feliciter ex hac vita (vt collegimus, ſcripſimusq. in Annal. Eccleſ.) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo decimonono. To.4.A. 382.n.41. To.5.An. 398.n.17. an.409.n. 14.an.416 nu. 32. & an.419.n. 98.& ſeq.

l *Lioba.*] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius Acta iuſſu Rabani conſcripta edidit Surius tom.5. Agit de ea Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Francorum, & Caroli Magni Imperatoris, vt eius Acta ſignificant. To.9.An. 725.n.14.

xiiij. F **Tertio Kal. Octob. Luna.** 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

IN monte Gargano venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli[a], quando ipſius nomine ibi conſecrata fuit eccleſia, vili quidem facta ſchemate, ſed cæleſti prædita virtute. In Thracia natalis ſanctorum martyrum Eutychij[b], Plauti, & Heracleæ. In Perſide ſanctæ Gudeliæ[c] martyris, quæ cum plurimos conuertiſſet ad Chriſtum, ac Solem & ignem adorare noluiſſet, ſub Sapore Rege poſt multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem ſanctorum martyrum Dadæ[d]; Saporis Regis conſanguinei, Caſdoæ vxoris, & Gabdelæ filij, qui honoribus ſpoliati, ac varijs tormentis dilaniati, poſt longos carceres gladio ſunt animaduerſi. In Armenia ſanctarum virginum Ripſimis[e] & ſociarum martyrum ſub Tiridate Rege. Antiſiodori S. Fraterni[f] Epiſcopi & martyris. In Pontecuruo apud Aquinum ſancti[g] Grimoaldi presbyteri & confeſſoris. In Palæſtina S. Quiriaci[h] anachoritæ.

SEPTEMBRIS 29.

De Apparitione. To. 6. an. 493. n. 42. paulo poſt Dedicatio vide to. 1. an. 60. nu. 20. et ſeq.

MICHAELIS *Archang.* a] De ea dedicatione Beda, Vſuardus Ado, & alij recentiores. Superius octauo Id. Maij de Apparitione agitur, hic autem de dedicatione eccleſię: quæ facta videtur hac die, qua omnium Angelorum ſolemnis memoria conſueuit antiquitus in Eccleſia celebrari. De eadem ſolemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regum Franc. lib 2. cap. 35. & in Concilio Mogunt. cap. 36. De cultu Angeli Michaelis, conſule quæ ſuperius ea die ſunt adnotata, cum de apparitione egimus. Hic interim agamus de his quæ Ado hac die in fine ſcribit his verbis: Sed non multo poſt (a memoria ſcilicet Siponnina) Romæ venerabilis etiam Bonifacius Pontifex eccleſiam S. Michaelis nomine conſtructam dedicauit in ſummitate Circi, cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vnde & idem locus in ſummitate ſua continens eccleſiam, Inter nubes ſitus vocatur. hæc Ado. De quanam baſilica Ado intelligat, facile quis poterit aſſequi, ſi cuncta ab eo deſcripta conſideret. Certe hæc baſilicæ S. Michaelis in Ianiculo prope Vaticanum poſitæ aptari minus poſſe videntur: quandoquidem illa non a Bonifacio Papa, ſed a Leone Quarto (vt dictum eſt ex veteri inſcriptione ſuperius octauo Idus Maij) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporibus, Gelaſij Papæ videlicet (ſi credimus Sigeberto, qui manifeſtationem in Gargano contigiſſe ſub Gelaſio Papa teſtatur) ſed poſt multa ſæcula; nec in eam eſt altitudinem porrecta, vt Inter nubes locus ſit dictus, quandoquidem vnius ſcalæ, vel breuis cliui ſpatij aſcenſum habeat: nec etiam eſt (vt ait) cryptatim porrecta. At cum nec alius ſit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniant; in eam adducor non

inuitus

inuitus ſententiam, vt opiner dictam memoriam Michaelis, cuius Ado meminit, fuiſſe olim ſitam in ſummitate molis Hadriani, ſuper ingens ſaxum velut eminentem ſcopulum poſitam, ac re vera (vt ait) cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vt merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum, Mons ſancti Angeli: ita etenim vocatum habes apud Petrum Damian. in rebus geſtis ſancti Romualdi: eo autem nomine ab eccleſia in eius ſummitate erecta eſſe dictum, eſt euidens coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ ſcribit Rodulphus Glaber, quem citat Papir. Maſſonius in vita Gregorij Quinti; agẽs enim de Othone Tertio, hæc de eo ait: Quod cum cognouiſſet Creſcentius, illum ſcilicet Vrbi propinquare, conſcendens cum ſuis turrim, quæ ſita eſt extra ciuitatem trans Tiberim (ob altitudinem ſui, Inter cælos vocant) vallauit eam defenſurus pro vita, &c. Cum autem conſtet, Creſcentij turrim non aliam fuiſſe, quam Hadriani molem, turri redditam ſublimiorem, eumdemq. locum dictum eſſe munitionem ſãcti Michaelis Archangeli; iam ſatis perſpicuum redditur, eũdem locum dictum eſſe, Inter nubes, ab Adone, qui a Rodulpho dicitur, Inter cęlos. Quod autem dicat Ado, in ſummitate Circi illam eccleſiam eſſe poſitam; puto pro, Circi, Circuli, eſſe legendum: moles enim illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, vt antiqua numiſmata, quæ eam habent deſcriptã, declarant. Vel ſi de Circo mauis intelligere; erat illi loco proximus Circus Dometiæ. Sed a quonam Bonifacio Papa fuerit illic eccleſia erecta, inueſtigemus. Præterimus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelaſium ſedit: Bonifacius Secundus fuit, qui poſt Gelaſium, Anaſtaſium, Symmachum, Hormiſdam, Ioannem, atque Felicem ſedit; ſed neque hunc fuiſſe auctorem conſtruendæ baſilicæ exiſtimamus: nam & ſequentibus annis cum temporibus Siluerij Papæ a Vitige Rege Gothorum Vrbs eſſet obſeſſa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis conſtaret, neceſſitate cogente, munitio eſſe cœpit: quam valide oppugnantibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis ſimulacris, ingenti vi ſaxorum hoſtes propulſarunt. ſcribit hæc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ Tertio, vel, qui ei proxime ſucceſſit, Bonifacio IV. eius eccleſiæ excitatio potius tribuenda eſſe videtur: hi autem cum poſt Sabinianum ſucceſſerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (vt habet antiqua traditio) ſupra prædictam molem viſus eſt, in ſignum luis ceſſantis, gladium exertum in vaginam recondere; in tantæ rei geſtæ memoriam, alterum illorum illic erexiſſe prædictam eccleſiam, par eſt credere: ſed cum ad eumdem locum, aucta munitione, non pateret omnibus aditus; alia rurſum eccleſia prope dictam munitionem in honorem ſancti Michaelis Archangeli ædificata eſt; quam vetuſtate collabentem; noſtris diebus inſtauratam vidimus. Hæc ſatis de his quæ ſpectant ad eccleſiam S. Michaelis ſuper molem Hadriani poſitam. Licet ſciamus eccleſiam S. Michaelis in capite Circi, confuſis nominibus, dici ſolitam, quæ ad radices Ianiculi poſita, proximior eſt baſilicæ Vaticanæ. ſed quæ ab Adone ſunt poſita, illi minus aptari poſſe videntur. Ne quid prætermittamus de gloria S. Michaelis Archang. ex miraculis ab eo editis; extat Græce ſcripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 81. & in codic. 65. qui inſcribitur Metaphraſtes menſis Octobris atque Nouemb. complures ſunt ſcriptæ Græcorũ Patrum homiliæ, & inter alias recenſetur S. Ioannis Chryſoſt. prima in ſanctum Michaelem Archang. ſecunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

To. 8. an. 590 n. 18.

b *Eutychij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, & alij, conſentiuntq. manuſcrip.

c *Gudelia.*] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiuſq. martyrij Acta paucis deſcribunt. cir. a. 347.

d *Dada & ſoc.*] Græci itidem de his in Menologio hac die, vbi eadem quæ hic narrantur, notata habentur. cir. a. 243.

e *Ripſimis & ſoc.*] Gręci autem de his agunt hac die, vel ſequenti. Verum conſtat ex Actis S. Gregorij Armeni Epiſcopi, vbi & harum res geſtæ exacte deſcribuntur a Metaphraſte, quæ & Lippom. refert tom. 6. & Sur. to. 5. has paſſas eſſe ſexto Kalend. Octob. Hac fortaſſe die translatio celebratur: quinto autem Kalend. Octobr. Gaiana cum ſocijs martyrium conſummauit. To. 3. an. 311. n. 22.

f *Fraterni Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Adſcribitur nonus hic ordine in tabulis Epiſcop. Antiſiodorenſium: quem & martyrio coronatum tradunt. Extant apud Democh. de ſacrificio Miſſæ. cir. a. 480. ex Democh.

g *Grimoaldi.*] De quo vet. monumenta eccleſiæ Aquinans, quæ inde accepimus.

h *Quiriaci.*] De eodem Græcorum tabulę, ac Menologium; vbi habetur, hunc vixiſſe temporibus Theod. Minoris. Extãt eius Acta, quę & Metaph. deſcripſit, & Sur. tom. 5. Mentio de eodẽ habetur in vita S. Euthymij Abbatis, cuius fuit diſcipulus, quam ſcripſit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autem ſpectat ad rectam rationem temporum; conſtat ex eiuſdem Actis, cum anno nono Leonis Imp. ingreſſum eſſe monaſterium, annos natum decem & octo, vixiſſeq. ætatem annorum To. 7. an. 532. n. 13.

centum & ſeptem, ſicq. perueniſſe vſque ad Iuſtiniani Imp. tempora. Hic cum eſſet diaconus in Laura ſanctæ Sabæ, venit cum alijs ad Concil. Cõſtantinopolitanum celebratum poſt Cõſulatum Beliſarij, anno Domini 536. ſubſcriptuſq. reperitur libello, quem Synodo obtulerunt Archimandritæ, vt eius Synodi Acta ſignificant.

xxiij. G

Pridie Kal. Octob. Luna.

30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

IN Bethlehem Iudæ depoſitio S. Hieronymi [a] preſbyteri, & Eccleſiæ Doctoris, qui omnium ſtudia litterarum adeptus, ac probatorum monachorum imitator factus, multa hæreſum monſtra gladio ſuæ doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam vſque vixiſſet ætatem, in pace quieuit, ſepultuſq. eſt ad Præſepe Domini: cuius corpus poſtea Romam delatum, in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris conditum fuit. Eodem die ſancti Leopardi [b] martyris, ex domeſticis Iuliani Apoſtatæ, cui caput Romæ amputatum fuit, & corpus eius Aquiſgranum poſtea translatum. Solodori in Gallia paſſio ſanctorum martyrum Victoris [c] & Vrſi ex glorioſa legione Thebæorum, qui primo ſub Maximiano Imperatore diris ſupplicijs excruciati, ſed cæleſti ſuper eos lumine coruſcante, ruentibus in terram miniſtris, erepti; deinde in ignem miſſi, ſed in nullo penitus læſi, nouiſſime gladio conſummati ſunt. Placentiæ S. Antonini [d] martyris, ex eadem legione. Eodem die ſancti Gregorij [e] Epiſcopi Magnæ Armeniæ, qui ſub Diocletiano multa paſſus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia ſancti Honorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctæ Sophiæ [g] viduæ, matris ſanctarum virginum Fidei, Spei, & Charitatis.

SEPTEMBRIS 30.

Plura to. 4. & 5. ei⁹ primordia to. 4. a. 372. nu. 40. non fuit Cardinalis. ann. 382.

HIERONYMI a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum. Hactenus in vulgus ſparſæ dimanarunt res geſtæ S. Hieronymi, incerto auctore conſcriptæ, ſimulq. epiſtolæ quædã S. Auguſtini & S. Cyrilli nomine inſignitæ, quæ vnius eiuſdemq. auctoris eſſe putantur, cuius & liber ille, qui Euſebij Cremonẽſis nomine conſcriptus habetur de obitu S. Hieronymi; quæ quidem plena erroribus, & conferta mendacijs, in angulum reiecta, leguntur tomo nono operum eius. Quiſnam vero auctor ille fuerit, qui hæc de Hieronymo cõmentatus eſt, quid dicã, non habeo, niſi quod Petrus diacon. Caſſin. libro de vir. illuſtr. eius monaſterij, cap. 4. hæc ait: Sebaſtianus beati Benedicti monachus, Hieronymi Doctoris egregij vitam deſcribens, legendam eccleſijs tradidit: in qua, quæ

n. 25. obitus to. 5. a. 420. nu. 39. & ſeq.

ei a

ei a puero inſtitutio, quale in iuuenture ſtudium, quæ in ſenectute ei ſcientia fuerit, lucidiſſime demonſtrat. Hæc Petrus diac. Porro cuiuſuis ſint auctoris ea quæ diximus, in illis Cyrilli nomine vulgatis litteris ſe Monothelitam hæreticum præſefert auctor, cogitq. eidem hæreſi Hieronymum adſtipulari, quæ poſt annos trecentos eſt exorta. Præterea tum in his, tum in prædictis alijs multa feruntur, quibus idem S. Hieronymus ſuis ipſius ſcriptis contradicit; aliaq. coagmentatur: quæ aliorum ſanctorum potius, vt Geraſimi Abbatis, eſſe noſcuntur: quę ſingula refellimus in Annal. Eccleſ. Tu interim de rebus geſtis S. Hieronymi his fruere, quæ ex ſcriptis ipſius vera certaq. collecta in vnum ſummo labore & induſtria edidit Marianus Victorius Epiſcopus Reatinus: quibus nonnulla, quæ deſiderari videbantur, adiecimus; ac per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Migrauit ex hac vita S. Hieronymus (vt ſcribit S. Proſper in chronico) Theodoſio nonum, & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus a Chriſto Domino (ſecundum veriores chronographos) quadringenteſimus viceſimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio eſt, de qua alibi fuſe: non eſt enim eiuſmodi, quæ hic poſſit paucis abſolui. Doctoris Eccleſiæ cognomentum ob inſignem & omnibus ſæculis admirandam eruditionem non nuper, ſed viuens adhuc, merito iureq. conſecutus eſt: vnde Caſſianus lib. 7. de incarnat. Verbi: contra Neſtorium, eum citans, hęc ait: Hieronymus Catholicorum magiſter, cuius ſcripta per vniuerſum Mundum, quaſi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius Ticinenſis epiſt. ad Fauſtum: Hieronymus noſter, inquit, niſi præceptorem ſuum Gregorium diceret, illo melior cenſeretur; ſed illi applicanda ſunt bona nominatim, a quo ſumpſiſſe videntur originem. Hæc ille.
To.4. An. 362. nu. 275. Omittimus alia innumera de ſanctiſſimo ac doctiſſimo viro præconia.

b *Leopardi.*] De eodem Molanus pluribus
To.2. An. 297. n. 15. inuent. in Indiculo ſanctorum Belg. & in addit. ad Vſuardum.

c *Victoris & Vrſi.*] Agunt de iiſdem Vſuar-
To.8. An. 608. n. 14. dus, & Ado; plenius S. Eucherius in Actis SS. Mauritij & ſoc. c. 13. Ado Viennen. in chron. anno 288. In appendice ad Gregor. Turonen. hiſt. Franc. libri 1. c. 22. agitur de inuentione prædictorum martyrum corporum, facta anno ſeptimo Theodorici Regis Francorum, de qua Sigebert. in chron. anno 608.

d *Antonini.*] De eodem ijdem qui ſupra, To. 2. A.
Vſuardus, & Ado: qui licet eumdem appel- 297.
lent confeſſorem, conſtat tamen ex eius Actis occubuiſſe martyrio: recitat ea Petrus in catalogo lib. 8. cap. 133. vbi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus ſancti Sabini eiuſdem ciuitatis Epiſcopi facta, quæ hac die anniuerſaria commemoratione recolitur.

e *Gregorij Armeni Epiſc.*] De quo etiam hac To. 3. A.
die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui 311. n. 21.
compendio deſcribuntur, quæ Metaphraſtes & ſeq. &
longe vberius eſt proſecutus: deſcripſit ea ann. 325.
Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die. Nice- nu. 28.
phorus de eo agens lib. 8. cap. 14. & c. 35. quod ait, eum interfuiſſe Nicæno Concilio, falſum omnino eſt: non enim ipſe, ſed filius eius Aroſtanes eidem ſacro conuentui præſto fuit, vt eadem Acta ſignificant. Habetur de eodem Gregorio mentio in epiſtola ſancti Niconis aduerſus Armenorum errores. Huius venerandum caput vna cum catenis quibus vinctus, & virgarum flagminibus quibus cæſus eſt, Neapolim ex Oriente tranſlatum, in nobili eccleſia in eius honorem erecta apud ſanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autem S. Baſilij, religioſiſſime aſſeruatur.

f *Honorij Epiſc.*] Scribit eius res geſtas Beda To.8. An.
in Angl. hiſt. lib. 2. cap. 18. & 19. ex quo aucto- 653. n. 11.
re ceteri omnes deſcripſere, vt nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 62. & lib. 4. cap. 54. Migrauit ex hac vita anno Domini 654.

g *Sophia.*] De ea in Actis filiarum eius plu- To.2. An.
ribus agitur, quarum natalis dies eſt Kalen. 122. n. 2.
Auguſti: recitant ea Metaphraſtes, Mombritius, & alij, ex quibus, etiam teſtatum habetur, Sophiam, de qua agimus, hac die in Domino quieuiſſe. Produnt idipſum alia Acta ipſarum, quæ in antiquis codicibus manuſcripta habemus. eſt illorum exordium: Sedenti in ſenatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiuſdem S. Sophiæ, quæ hactenus perſeuerat.

OCTOBER.

xiij. A **Kalendis Octob. Luna.** 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

RHEMIS in Gallia S. Remigij [a] Epiſcopi & confeſſoris, qui gentem Francorum conuertit ad Chriſtum, Clodoueo ipſorum Rege ſacro fonte baptiſmatis, & fidei ſacramentis initiato: & cum annos plurimos in Epiſcopatu expleſſet, ſanctitate & miraculorum virtute conſpicuus, deceſſit e vita idibus Ianuarij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur, qua ſacrum ipſius corpus poſtea fuit tranſlatum. Romæ beati Aretæ [b] martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Priſci [c], Creſcentis, & Euagrij. Vlyſſipone in Luſitania ſanctorum martyrum Veriſſimi [d], Maximæ & Iuliæ ſororum eius, qui in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt. Tornaci ſancti Piatonis [e] presbyteri & martyris, qui cum beato Quinctino, eiusq. ſocijs ab vrbe Roma in Galliam prædicationis cauſa perrexit, ac poſtea in perſecutione Maximiani conſummato martyrio migrauit ad Dominum. Theſſalonicæ S. [f] Domnini martyris, ſub eodem Maximiano. In Portu Ganda S. [g] Bauonis confeſſoris. Vrbe Veteri S. Seueri [h] presbyteri & confeſſoris.

OCTOBRIS 1.

To.6. An. 471. n.34. & ſeq. An. 499. nu. 15. & ſeq. & to. 10. anno 843. n. 11.

REMIGII *Epiſc.* a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eadem ſolemnitate item agitur in Capitul. Regum Franc. lib.2. cap.35. & Concil. Moguntin. cap.36. itemq. in Concil. Piſtenſ. cap.3. vbi hæc verba: *Communi placito conſtituimus, vt vſque ad Miſſam S. Remigij, id eſt, Kal. Octob. &c.* Miſſa ibi pro ipſa ſolemnitate accipitur, more Francorum; ſic & in Capitularibus Reg. Franc. lib.2. cap. 18. legitur: *Vt abſque vlla excuſatione cito poſſit emendari, ſpatium vſque ad Miſſam S. Martini dare decreuimus.* Hæc ibi. De eadem feſtiuitate hac die celebrari ſolita agit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib.8. cap.21. Porro hæc eſt dies tranſlationis, natalis autem Idibus Ianuarij. Eius Acta ſcripta eſſe ab Hincmaro Rhemenſi, auctor eſt Sigeb. in chron. anno 854. & de vir. illuſt. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom. 1. Eiuſdem Hincmari encomium de S. Remigio habetur to.7. hac die. Vitam inſuper a Fortunato conſcriptam, breuitate contractam, idem deſcripſit tom.5. Plura de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. cap.31. vbi agit de baptiſmo Clodouei Regis. Extat Sidonij Apollinaris ad S. Remigium epiſt. 7. lib. 9. qua ſancti viri mirum in modum eloquentiam celebrat, cum ait: *Non extat ad præſens viui hominis oratio, quam peritia tua non ſine labore tranſgredi queat, & ſuperuadere, &c.* Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap.1. teſtatur S. Benedictum duas ſcripſiſſe epiſtolas, earumq. primam dediſſe ad Remigium Epiſcopum

Rhemenſem. De eius ætate Sigeb. in chron. ſcribit natum anno Domini 449. creatum Epiſcopum 471. obijſſe diem 545. Septuaginta & amplius annos in Epiſcopatu exegiſſe ſcribit etiam Gregor. Turon. de glor. confeſſ. c. 69. Fortunatus etiam ac ceteri teſtantur, ob ſingularem & incredibilem animi eius virtutem & expectationem, annum agentem viceſimumſecundum, idq. more Apoſtolico, præcedentibus prophetijs, eſſe creatum Epiſcopum. De eodem alij plures auctores, qui res Francorum ſunt proſecuti, quorum innumera eſt multitudo. Verum de tempore eius ſedis, & obitus, vide quæ diximus in Annal. anno Domini 541. vbi ex Synodalibus Actis Aruernenſis Concilij prædicti auctores erroris arguuntur. Fuit eiuſdem nominis clarus inter ſcriptores Eccleſiaſticos Remigius Antiſiodorenſis monachus ord. ſancti Benedicti, non tamen Epiſcopus, vt multi putant: non enim recenſetur in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. vixit temporibus Caroli Calui. De eo Sigebert. de vir. illuſtr. c. 123. Trithem. de Script. Eccleſ. & de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2 c. 52. & lib. 4. cap. 198. & Sixt. Senen. in biblioth.

b *Areta.*] De quo Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

c *Priſci & ſoc.*] Agunt de his Beda, Vſuar. Ado, & alij adſtipulanturq. vet. manuſcript.

d *Veriſſimi & ſoc.*] De his Vſuardus, & alij, Vaſæos in chron. & Flos ſanct. Hiſp. & Theſaur. concion. tom. 2. hac die. To. 2. an. 303. nu. 138.

e *Piatonis.*] De quo Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 11. qui eum non cum Quinctino, ſed cum Dionyſio in Gallias profectũ dicit; ſed de Quinctino teſtantur tabulæ eccleſiæ Tornacenſis, vt declarat Molan. in Indiculo ſanctorum Belgij, vbi etiam agit de translatione ipſius. To. 2. an. 303. nu. 131.

f *Domnini.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, eiusq passionis Acta referunt, adduntq. alium Domninum, qui in Perſide martyrium conſummauit. To. 2. an. 304. nu. 49.

g *Bauonis.*] Bauo cognomento dicitur, proprio autem nomine dictus eſt Alloynus, vt teſtatur Molanus in Indic. ſanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scripſit eius Acta Theodoricus Abbas S. Trudonis, vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 171. extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 640. vt ſcribit idem Sigebertus in chron. vel triceſimoprimo, vt docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. cap. 10. & alij. To. 8. an. 631. n. 15.

h *Seueri.*] De quo antiqua monumenta eius eccleſiæ. Ferr. vult eumdem eſſe cum Seuero, de quo 15. Febr.

2 Sexto Nonas Octob. Luna. B xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIÆ ſancti Eleutherij [a] militis & martyris, cum alijs innumeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagraſſet, falſo huius criminis accuſati, iubente eodem ſæuiſſimo Imperatore, aceruatim necati ſunt: quorum alij gladijs obtruncabantur, alij ignibus cremabantur, alij in mare præcipitabantur: ſed horum primus Eleutherius, cum diu cruciatus, per ſingula tormenta validior redderetur, martyrium victoriæ ſuæ, ignibus velut aurum examinatus, compleuit. In territorio Attrebatenſi paſſio beati Leodegarij [b] Auguſtodunenſis Epiſcopi, quem varijs iniurijs & diuerſis ſupplicijs pro veritate afflictum, Ebroinus Maior domus regiæ Theodorici interfecit. Item ſancti Gerini [c] martyris, fratris eiuſdem beati Leodegarij, qui ibidem lapidibus obrutus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Primi [d], Cyrilli, & Se-

cundarij. Conſtantinopoli ſancti Theophili [e] monachi, qui pro defenſione ſanctarum imaginum a Leone Iſaurico ſæuiſſime cæſus, & in exilium pulſus, migrauit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia ſancti Thomæ [f] Epiſcopi & confeſſoris.

OCTOBRIS 21.

To.2. an. 302.n.30. ELEVTHERII *& ſoc.* a] De quibus Beda, Vſuardus, & Ado. De his qui ea de cauſa ſubiere martyrium, ſcribit Euſeb. hiſtor. lib.8. cap.6. ex quo ceteri deſcripſerunt. Quomodo autem a Chriſtianis militibus exordium ſumpſerit Diocletiani perſecutio, idem ſcribit lib.8.c.4.

To.8. an. 685.n.11. & deinceps per totũ an. b *Leodegarij Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta ab Vrſino conſcripta retulit Sur. tom.5. Mentio habetur de eodem in vita ſancti Hermelandi apud Sur. tomo 2. Martij 25. in Actis S. Aicardi tomo 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib.23.c.124.& 125. Trithem. de vit. illuſtr. ord. S. Bened. lib.3. cap. 135. & lib.4. cap. 173. & Molan. pluribus in Indic. SS. Belgij. Martyrio coronatus eſt anno Domini 685. vt ſcribit Sigeber. in chron.

To.8. an. 685.n.15. c *Gerini.*] De eodem Ado Vien. in chron. ſub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

d *Primi & ſoc.*] De his agitur in vet. manuſcriptis, ex quibus etiam Molanus hac die.

e *Theophili.*] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris noſtri Theophili, qui fuit monachus religioſus, & timens Deum ſub Leone Iſaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in venerabiles ſanctorum imagines euertendas, eius hæreſim in faciem exprobans, redarguit; impium, nefarium, Antichriſti præcurſorem, & deſertorem Chriſti appellans, aliaq. ſimilia obijciens; quibus ad iram incitatus, primum verberari eum iuſſit, & in carcerem cõijci; inde poſtmodum eductus, ſanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuẽs, dira paſſus, in exilium eijcitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi. To. 9. an. 731.nu.6. ann. 735. nu.2.

f *Thomæ Epiſc.*] Huius res geſtas fideliſſime ſcriptas recitat Sur. tomo 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 1287. quẽ Ioannes Papa XXII. retulit in Sanctorum numerum; de qua re extare dicuntur eiuſdem litteræ Apoſtolicæ in Vaticana bibliotheca. Obijt an. 1287.

xx. C Quinto Nonas Octob. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMÆ ad Vrſum pileatum ſancti Candidi [a] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Dionyſij [b], Fauſti, Caij, Petri, & Pauli, & aliorum quatuor, qui primo ſub Decio multa paſſi, demum ſub Valeriano ab Æmiliano Præſide diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxones ſanctorum martyrum duorum Euualdorum [c], qui cum eſſent preſbyteri, & Chriſtum ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a Paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi eſſent, & cuius eſſent meriti, declarauit. In Africa ſancti Maximiani [d] Epiſcopi Bagaienſis, [e] qui a Dona-

tiſtis

ſtiſtis iterum atque iterum ſæuiſſima paſſus, ex alta denique turri præcipitatus, & pro mortuo derelictus, gloria confeſſionis illuſtris, poſtmodum quieuit in Domino. In Palæſtina ſancti Heſychij [e] confeſſoris, diſcipuli ſancti Hilarionis, & in peregrinatione ſocij. Apud Belgas in diœceſi Namurcenſi ſancti Gerardi [f] Abbatis.

OCTOBRIS 3.

Candidi a.] De eodem Vſuardus, & alij recentiores. Ponitur hic paſſus Romæ ad Vrſum pileatũ. Erat hic vicus in Eſquilijs, regione quinta, vt conſtat ex Sex. Rufo. Legitur hactenus reſtituta vetus memoria inciſa lapidi in eadem regione, qua deſcribitur ingens martyrum multitudo poſita ad Vrſum pileatum. Eum locum fuiſſe ferunt, vbi nunc extat eccleſia S. Bibianæ. Cum autem ponatur cœmeterium Priſcillæ ad Vrſum pileatum, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Innocentio; cumque cœmeterium Priſcillæ extra Vrbem via Salaria fuiſſe conſtet; puto hoc alterum ab illo eſſe.

To. 2. an. 253. num. 101. & a. 260. n. 27. b *Dionyſij & ſoc.*] Horũ loco Beda, Vſuard. & Ado ponunt Dionyſium Areopagitam cũ ſocijs, ſicut & Græci in Menologio de eodem agunt hac die: at nos agimus de illis inferius ſeptimo Idus Octobris. Hi autem, de quibus hic agitur, diuerſi ſunt omnino ab illis. Agũt & de his hac item die Græci in Menologio his verbis: Natalis S. martyris Dionyſij, & ſociorum octo. hic ſub Valeriano & Gallieno Impp. adductus ad Præſidem Aemilianum, perſeuerans in Chriſti confeſſione, exilio primo damnatur, atque proſcribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quam olim in Lybia ſub Decio paſſus. Concluſus igitur in loco ſquallido cum Fauſto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cum illo annos duodecim eaſdem pœnas tolerauerant, conſummatus eſt in confeſſione Chriſti. Hæc ibi.

To. 8. an. 693 nu. 9. & ſeq. c *Duorum Euualdorum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de horum martyrio Beda de geſtis Angl. lib. 5. cap. 11. Sigebert. in chron. paſſos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 139. & 140. Petrus in catal. lib. 9. cap. 15. De horum altero mentio habetur in Actis S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 3. cap. 6.

d *Maximiani Epiſc.*] Diuerſa lectio reperitur, dum in alijs codicibus legitur Epiſcopus Sagienſis, in alijs Vagaienſis, vel Bagaienſis; quæ lectio magis conſentit his quæ de eodem S. Auguſtinus ſcribit, dum de ipſo agit epiſtol. 50. ad Bonifacium, & lib. 3. cap. 43. contra Creſcon. Laudat eumdem idem S. Auguſtinus epiſt. 238. ad Caſtorium, quod diſpendio propriæ ſedis, quam ſanguine defendiſſet, ſponte cedens, conſuluiſſet paci eccleſiæ. Erat Epiſcopus Bagaienſis nobiliſſimæ ſedis in Numidia, quam licet ſibi Donatiſtæ vendicaſſent, ex parte tamen Catholicorum Maximianus illi præfuit, vbi crudeliſſima paſſus, fuga lapſus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatiſtas ſeuera dedit reſcripta: extant l. 4. & 5. de ſanct. baptiſm. Cod. Theod. & l. 43. & 44. de hæreſ. eod. Cod. Theod. De eodem, cum ſedi ceſſiſſet, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas eam quam ſupra citauimus epiſtolam ſancti Auguſtini ad Caſtorium 238. To. 5. an. 402. n. 62. & an. 405 nu. 21. & ſeq.

e *Heſychij.*] Plura de eodem S. Hieronymus in vita S. Hilarionis. Gazenſes Ethnici, oblato libello Iuliano Apoſtatæ, quæſierunt hũc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor teſtatur. To. 4. an. 372. nu. 108.

f *Gerardi Abb.*] Extant eius Acta conſcripta ad Guntherũ Abb. quæ recitat Sur. to. 5. Teſtatur Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. ſanctũ Odonem Abbatem Cluniacenſem ſcripſiſſe vitam S. Gerardi. Petrus diac. Caſſin. libro de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 32. narrat vitam S. Gerardi confeſſoris ſcriptam fuiſſe a Gregorio Epiſcopo Tarracinenſi. Ea itaque quam Surius recitat, potius tribuenda videtur præfato Gregorio, quam alteri: nam quod tum ſoluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur, eius videtur potius eſſe ſcriptio; cum multa ab eodem carmine fuiſſe conſcripta, idem auctor teſtetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 270. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo ſanctorum Belgij. Obijt anno Domini 958. To. 10. a. 959. nu. 4.

xix. D **Quarto Nonas Octob. Luna.** 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ASSISII in Vmbria natalis ſancti Franciſci [a] confeſſoris, fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam ſanctitate ac miraculis plenam ſanctus Bonauentura conſcripſit. Corinthi natalis ſanctorum Criſpi [b] & Caij, quorum meminit S. Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens. In Ægypto ſanctorum martyrum Marci [c] & Marciani fratrum, & aliorum pene innumerabilium vtriuſque ſexus, atque omnis ætatis: quorum alij poſt verbera, alij poſt diuerſi generis horribiles cruciatus, flammis traditi, alij in mare præcipitati, nonnulli capite cæſi, plurimi inedia conſumpti, alij patibulis affixi, quidam etiam capite deorſum verſo, & pedibus in ſublime ſublatis, beatiſſimam martyrij coronam meruerunt. Damaſci ſancti Petri [d] Epiſcopi & martyris, qui accuſatus apud Agarenorum Principem, quod fidem Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibuſq. amputatis, cruci affixus, martyrium conſummauit. Alexandriæ ſanctorum presbyterorum & diaconorum Caij [e], Fauſti, Euſebij, Cheremonis, Lucij, & ſociorum: ex quibus alij in perſecutione Valeriani martyres facti, alij martyribus ſeruientes, mercedem martyrum receperunt. Athenis ſancti Hierothei [f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Bononiæ ſancti Petronij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Aureæ [h] virginis.

OCTOBRIS 4.

Tom. 12. an. 1182. nu.6.

FRANCISCI a.] Præclariſſimas eius res geſtas in primis S. Bonauentura conſcripſit: multa præterea eius peregrinationis ſocij ſcriptorum monumentis conſignauere, vt Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 22. c. 10. Vincent. in ſpec. hiſt. & alij quamplurimi. Nouiſſime vero editũ eſt chronicon Franciſcanorum, quo omnia comprehenſa habentur. Migrauit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus eſt inter Sãctos a Gregorio Papa IX. anno 1228. Extant de ea re eiuſdem Gregorij Papæ litteræ Apoſtolicæ, quarũ alteræ datæ ſunt Peruſij ſeptimo Idus Iulij, anno ſecundo ſui Põtificatus, ad vniuerſos Eccleſiæ Præſules; quarum eſt exordium: Sicut phialã auream, &c. alteræ vero ad vniuerſos Chriſti fideles datæ xiv. Kal. Aug. quæ ſic incipiunt: Mira circa nos, &c. Tranſlatum eſt corpus eius anno 1230. 8. Kal. Iulij.

b *Criſpi*

To. 1. an. 52. n. 21. b *Criſpi & Caij.*] De quibus Paulus ad Corinth. 1. cap. 1. & ad Roman c. 16. Act. Apoſt. c. 18. Agunt de his hac die Beda, Ado, & alij. Hunc eumdem Caium eſſe Beda exiſtimat ad quem Ioannes canonicam epiſtolam ſcripſit. Errat de Caio Dorotheus in ſynopſi, dum ait, eum poſt ſanctum Timotheum ſubrogatum eſſe Epiſcopum Epheſi: nam ſancto Timotheo ſucceſſit Oneſimus, vt patet ex Ignatij epiſtola ad Epheſios. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui S. Paulum excepit hoſpitio, a quo baptizatus eſt vna cum Criſpo. Fuit & alius Caius Derbeus, & ipſe diſcipulus Pauli, de quo in Actis cap. 19. & 20. mentio habetur.

To. 2. an. 302. n. 75. c *Marci & Marciani.*] Mendoſe alicubi Marcellianus pro Marciano legitur. Diuerſi ſunt Marcellianus & Marcus ab his de quibus hac die agitur. De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 8. quamquam eorum nomina ſilentio prætererit.

To. 9. an. 742. n. 3. d *Petri Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiuſq. certamen deſcribunt; plenius tamen in hiſtor. Miſcel. lib. 21. anno 5. Conſtantini Porphyrogeniti. Paſſus eſt anno (vt ibi numeratur) a Chriſto Domino 735. ſecundum autem Faſtos Onuphrij anno 742. Meminit eiuſdem Cedren. in compend. anno 2. Copronymi.

To. 5. an. 260. n. 19. & ſeq. e *Caij, Fauſti, & ſoc.*] De his item Græci in Menologio, traduntq. hos eſſe diſcipulos S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini: ex quibus apparet, hos illos eſſe, quorum idem S. Dionyſius meminit in epiſt. ad Germanum, apud Euſebium lib. 7. cap. 10.

To. 1. an. 48. n. 6. f *Hierothei.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, hiſq. verbis: Natalis S. Patris noſtri Hierothei, qui fuit vnus e numero Areopagitarum, qui ab Apoſtolo Paulo eſt inſtructus vna cum magno illo Dionyſio: cumq. religioſe vixiſſet, migrauit ad Dominum. Hæc ibi. De eodem Hierotheo ſæpe Dionyſius de Eccleſiaſtica hierarchia, & de Diuinis nominibus.

To. 5. an. 426. n. 22. & an. 430 n. 61. g *Petronij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bononienſis, in quibus ſcribitur ſucceſſiſſe S. Felici, qui in eadem ſede in locum S. Euſebij ſubrogatus eſt. Ex his autem colligi poteſt, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit eccleſiã. Gennadius de eo agens lib. de vir. illuſtr. cap. 41. ſcribit obijſſe diem Theodoſio Iuniore & Valentiniano Auguſtis regnantibus: in eadem ſententia eſt Ado Viennen. in chron. anno 425. Ex his profecto tamquam erronea refelluntur ea quæ non dicam a Proſpero, ſed potius apud Proſperum errore ſcripta reperiuntur in chronico de obitu S. Petronij, Conſulibus Merobaude & Saturnino, anno a Chriſto Domino, vt illic numeratur, 306. vel rectius ſecundum Faſtos Onuphrij 383. anno quinto Theodoſij Imp. nam eius anno tertio Syagrio & Euchario Conſſ. S. Euſebius Epiſcopus Bononienſis vna cum S. Ambroſio interfuit Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, poſt quẽ conſtat ſubrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) eſt ſubſtitutus Petronius. Ex his etiam quæ ſcribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiuſdem S. Petronij explorata habentur; dum ait, ſuis temporibus claruiſſe in Italia S. Petronium: ipſa autem Eucherij tempora docent Acta Synodi Arauſicanæ, cui interfuit; quæ habita eſt ſub Cyri Conſulatu: eſt enim is annus Domini 441. Petronij genus indicat Gennadius, dum ait, eius parentem, Petronium quoque dictum, Prætorij præfecturam adminiſtraſſe; quem illum eſſe opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, geſſit Conſulatum cum Arcadio; nam & præfecturæ munere functum eſſe, data ad eum Imperatoris reſcripta teſtantur. Eo etiam magiſtratu exornatum fuiſſe S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S. Eucherius, dum ait, ex pleniſſima mundanæ poteſtatis ſede ad Epiſcopatum euectum eſſe. Præfecturam Prætorij fuiſſe ampliſſimam dignitatem, pluribus docet Caſſiod. in procemio Variarum. Porro ſi genus antiquũ familiæ Petroniæ repetas, eam humili loco natam ad equeſtrem ordinem perueniſſe, ſcribit Valer. Max. lib. 4. cap. 6. S. Petronij res geſtæ extant apud Sur. tom. 5. conſcriptæ a Galeſino, vt ipſe teſtatur, licet Sigonij nomine inſcribantur; quem quidem de eccleſia Bononienſi egregium volumen ſcripſiſſe ſcimus. Multa a Vincentio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio ſcripta ſunt, quæ cenſura & expurgatione non leui indigent. Vixit iiſdem fere temporibus in Gallijs eiuſdem nominis Epiſcopus, vt apparet ex Synodica Gallorum Epiſcoporum ad S. Leonem Romanum Pontificem, & ex eius epiſtola 52. ad eos reſcripta, Conſulibus Herculano & Aſporatio, anno Domini 452. Fortaſſe ille, ad quem extant duæ Sidonij Apollinaris epiſtolæ.

h *Auſtr.*] De eadem Vſuardus. Meminit eiuſdem S. Audoenus in vita S. Eligij lib. 1. cap. 17. & lib. 2. c. 53. Sigebert. in chron. anno Domini 637. Petrus in catal. lib. 9. cap. 23. Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annũ Domini 630. Cir. ann. 630. de eius baſilica to. 8. an. 705. n. 7.

Tertio

xviij. E Tertio Nonas Octob. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

MESSANÆ in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Placidi[a], monachi diſcipuli beati Benedicti Abbatis, & fratrum eius Eutychij & Victorini, ac Flauiæ virginis, eorum ſororis; item Donati, Firmati diaconi, Fauſti, aliorumq. triginta Monachorum, qui a Manucha pirata pro Chriſti fide necati ſunt. Eodem die natalis beati Thraſeæ[b] Epiſcopi Eumeniæ, apud Smyrnam martyrio conſummati. Treuiris ſanctorum martyrum Palmatij[c] & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide martyrium ſubierunt. Eodem die paſſio ſanctæ Charitinæ[d] virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Domitio Conſulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cum inde incolumis euaſiſſet, manibus, & pedibus abſciſſis, dentibuſq. conuulſis, in oratione poſita ſpiritum emiſit. Antiſiodori depoſitio ſanctorum germanorum Firmati[e] diaconi, & Flauianæ virginis. Rauennæ ſancti Marcellini[f] Epiſcopi & confeſſoris. Valentiæ in Gallia ſancti Apollinaris[g] Epiſcopi, cuius & vita virtutibus fuit illuſtris, & mors ſignis ac prodigijs decorata. Eodem die ſancti Attilani[h] Epiſcopi Zamorenſis, quem Vrbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſanctæ Gallæ[i] viduæ, filiæ Symmachi Conſulis, quæ viro ſuo defuncto, apud eccleſiã beati Petri multis annis orationi, eleemoſynis, ieiunijs, alijſq; ſanctis operibus intenta permanſit: cuius feliciſſimum tranſitum S. Gregorius Papa deſcripſit.

OCTOBRIS 5.

To. 7. an. 541. n. 26. PLACIDI *& ſoc.* a] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta a Gordiano conſcripta, vt ferunt, iuſſu Imp. Iuſtiniani, quæ habes apud Lippo. to. 4. & Sur. to. 5. Sunt in ea nonnulla caſtiganda. Paſſi ibi ponũtur anno decimotertio eiuſdem Imp. a Chriſto autem anno 541. ſed in numeri notam error irrepſit: annus enim Iuſtiniani decimustertius, idem eſt Domini 539. Pleriq. alij de ijſdem ſcripſere multa, vt Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 1. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alij.

b *Thraſea Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. Scribunt de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 23. Niceph. lib. 4. ca. 25. & 37. alijq. ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelij & Lucij Veri Imperatorum; idemq; ob egregia certamina contra To. 2. an. 173. n. 16.

Cata-

Cataphrygas ſuſcepta mirifice nobilitatus eſt.

Circa an. 303. de Rictioua ro eo an. nu.124. c *Palmarij & ſoc.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Treuerenſ. ex quibus item Molanus hac die. De horum ſepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. ſcribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmarius ab illo qui tempore Alexandri Imperatoris paſſus eſt.

De hoc to. 2. ann. 226. nu. 3. To. 3. an. 308. n. 27. d *Charitinę.*] Agũt de eadem hac die Græci in Menologio, eiuſq. ſæuum martyrium referunt: plenius autem Metaphraſtes, quod retulit Lippoman. in tom. 6. & Surius tom. 5. Alia eſt Charitina, quæ Romæ cum Iuſtino, Charitone, & ſocijs paſſa eſt; quorum Acta extant apud Sur. to. 3. 12. Iunij.

e *Firmati.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

An. 230. f *Marcellini Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. anno 230. & alij, qui ante eum res Rauennates ſunt proſecuti.

To. 6. an. 509. n. 13. g *Apollinaris Epiſc.*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de eodem hac die. Interfuit Concilio Epaunẽſi in Gallijs celebrato temporibus Gelaſij Papæ, vt eius Acta ſignificãt.

h *Attilani Epiſc.*] De eodem in Flore ſanct. & apud Sur. tom. 7. ex Marin. Siculo, & in Theſaur. concion. Clarуit circa annum Domini 920. Tom. 10. ann. 915. nu. 4.

i *Gallę.*] Scribit eius vitam & obitum ſanctus Greg. lib. 4. dialog. c. 13. ex quo ceteri, vt Petrus in catal. lib. 9. c. 25. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 13. Fuit & alia Galla ſenior, quam S. Auguſtinus laudat epiſtola 103. Legitur & eiuſdem nominis neptis Symmachi ſenioris, de qua hæc ipſe lib. 6. epiſt. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otij noſtri ſecuritatem. Illam autem, ad quam Fulgentius ſcripſit epiſtolam paræneticam de ſtatu viduarum, eãdem eſſe putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Gallijs alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherij, de qua Ado Treuer. 16. Nouembr. cuius ſepulchri meminit Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 36. To. 6. an. 504. n. 58. & ſeq.

6 Pridie Nonas Octob. Luna. F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

IN Calabria S. Brunonis [a] confeſſoris, ordinis Carthuſianorum inſtitutoris. Laodiceæ beati Sagaris [b] Epiſcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apoſtoli diſcipulis. Capuæ natalis ſanctorum martyrum Marcelli [c], Caſti, Æmilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis ſanctæ Fidei [d] virginis & martyris, cuius exemplo beatus Capraſius ad martyrium animatus, agonem ſuum feliciter conſummauit. Item ſanctæ Erotidis [e] martyris, quæ Chriſti amore ſuccenſa, ignis ſuperauit incendium. Treuiris commemoratio innumerabilium [f] pene Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide ob Chriſti fidem vario mortis genere necati ſunt. Antiſiodori ſancti Romani [g] Epiſcopi & martyris. Opitergij ſancti Magni [h] Epiſcopi, cuius corpus Venetijs requieſcit.

Tom. 11. an. 1086. num. 13. an. 1092. n. 10. obitus to. 12. an. 1101. nu. 14. BRVNONIS a.] Eius res geſtæ a pluribus auctoribus reperiuntur ſcriptæ, vt a Franciſco de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthuſ. lib. 2. ca. 7. Ranulph. lib. 7. c. 4. vitæ S. Hugonis Epiſcopi Gratianopol. Extant apud Sur. relatæ in to. 5. Vita functus eſt anno Domini 1101. Relatuſq. eſt inter Sanctos a Leone Decimo Rom. Pontif. Habes apud Sur. tom. 5. eius vitam conſcriptam a dicto Petro Blomeuenne Priore Carthuſiæ Colon. vbi & deſcripta habentur præclara de S. Brunone elogia.

To. 2. an. 172. nu. 6. b *Sagaris Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Marci Aurelij & Lucij Veri fratrum Impp. ſub Seruilio Aſiæ Proconſule, vt ex Melitone ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 25. & ex Polycrate lib. 3. c. 23. Niceph. hiſt. lib 4. c. 10. & 37.

To. 2. an. 253. n. 97. c *Marcelli & ſoc*] Agunt de his etiam Beda, ac ceteri qui ſupra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Caſtum & Æmilium ſpectat; cum hæc nomina noſcantur eſſe Africanorum martyrum, quorum natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt exiſtimemus hos eſſe eoſdem cum illis; ſed Capuæ etiam celebrari eorum celebritatem, quod Africani Epiſcopi tempore perſecutionis Vuandalicæ ex Africa pulſi, ad Campana littora appellētes, quas ſecum tuliſſent reliquias ſanctorū martyrum, ibidem collocaſſent. Quod item ad Marcellum martyrem ſpectat, eiuſdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Ceterum eiuſdem nominis Saturnini multi in eadem prouincia paſſi reperiuntur, vt ex Martyrologij indice facile eſt colligere. Porro hæc nobis tantum coniectura ſuppeditat ex his quę ſcribit Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal.

d *Fidei.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſa eſt in perſecutione Diocletiani ſub Præſide Daciano. Habet huius Acta Mōbrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 9. c. 26. Antonin. in prima par. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. De ipſa etiam in Flor. ſanct. Hiſpan. & Vaſæus in chron. Hiſpan. To. 2. an. 303. num. 129.

e *Eroſidis.*] De qua itē hac die Græci agunt in Menologio, referuntq. eius martyrium. To. 2. an. 303. nu. 124.

f *Innumerabil. pene Martyrum*] De his vetera manuſcripta. De horum cœmeterio, vbi ſepulti erant, meminit Sigebert. in chron. anno 1071. quos paſſos refert in perſecutione Diocletiani Imper. ſub Rictiouaro Præſide. Agit de iiſdem Molan. in addit. ad Vſuard.

g *Romani Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alij. Adſcribitur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, vixitq. temporibus Ioannis Papæ III. vſque ad Benedictum, vt docent tabulæ Epiſcoporum Antiſiodorenſium, quas deſcripſit Demochares. Circa an. 570.

h *Magni Epiſc.*] De eodem Petrus in catal. in appendice cap. 17. refertq. eius Acta, & tranſlationem hac die factam Venetias anno Domini 1206. in eccleſiam S. Hieremiæ. Circa an. 630. Palm. in chron.

xvj. G Nonis Octob. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ROMÆ via Ardeatina depoſitio ſancti Marci [a] Papæ & confeſſoris. In prouincia, quæ nuncupatur Auguſta Euphrateſia, ſanctorum martyrum Sergij [b] & Bacchi nobilium Romanorum, ſub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cæſus eſt, quoaduſque toto corpore diſciſſus, in confeſſione Chriſti emitteret ſpiritum: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cum in fide fixus maneret, data ſententia, iuſſus eſt decollari: cuius nomine locus vbi quieſcit, Ser-

giopo-

giopolis appellatus, ob præclara miracula frequenti Chriſtianorũ cõcurſu honoratur. Romæ SS. martyrum Marcelli [c] & Apuleij, qui, primo quidem Simoni mago adhæſerunt; ſed videntes mirabilia, quæ per Apoſtolum Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apoſtolicæ doctrinæ ſe tradiderunt, ac poſt paſſionem Apoſtolorum ſub Aureliano Conſulari coronam martyrij reportarunt, ſepulti non longe ab Vrbe. Item apud Auguſtã Euphrateſiam ſanctæ Iuliæ [d] virginis, quæ ſub Marciano Præſide martyrium conſummauit. Patauij ſanctæ Iuſtinæ [e] virginis & martyris, quæ a beato Proſdocimo S. Petri diſcipulo baptizata, cum in fide Chriſti conſtanter perſiſteret, Maximi Præſidis iuſſu gladio tranſuerberata migrauit ad Dominum. Apud Bituricas S. Auguſti [f] presbyteri & confeſſoris. In pago Rhemenſi S. Helani [g] presbyteri. Eodem die commemoratio S. MARIÆ [h] de Victoria, quam Pius V. Pontifex Maximus, ob inſignem victoriam a Chriſtianis bello nauali eiuſdem Dei Genitricis auxilio hac ipſa die de Turcis reportatam, quotannis fieri inſtituit; & Gregorius XIII. annuam ſolemnitatem Roſarij eiuſdem Beatiſſimæ Virginis Dominica prima huius mẽſis, ob eamdem cauſam celebrandam decreuit.

OCTOBRIS 7.

To. 3. an. 336. nu. 1. & n. 65. MARCI *Papæ*.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius ſucceſſione agunt Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. ad Generoſ. Rufin. lib. 1 cap 22. Sozom. lib. 2. cap. 19. & Nicephor. in chron. Acta eius in Annal. Eccleſ. per annos ſingulos diſpoſuimus. Vetus eſt Romæ Titulus S. Marci, cuius eſt mentio in Concil. primo Rom. ſub Symmacho. De alia rurſum eiuſdẽ nomine eccleſia extra Vrbem poſita, quam Gregorius Papa III. reſtituit, mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Nicolao Papa, vbi & de cœmeterio S. Marci ſcribitur. Hadrianus Pontifex in epiſtola ad Carolũ Magnum de imaginib. hæc ait: A tunc vſque hactenus SS. Põtificum videlicet Siluestri, Marci, & Iulij, miræ magnitudinis, ſanctæ eorum eccleſiæ apud nos ſunt depictæ tam in muſiuo, quam in ceteris hiſtorijs, cum ſacris imaginibus ornatis. hæc ibi. Habemus eius vitam per lectiones diſtinctam, quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit.

b *Sergij & Bacchi*] Beda de his hac die, ac

To. 3. an. 309. n. 36. ceteri tam Latinorũ, quã Græcorum. Extant eorũ Acta a Metaphraſte deſcripta apud Lippom. to 6. & Sur. tom. 5. Mombrit. to 2. & alia manuſcrip. De ijſdem Niceph. lib. 7. c. 14. in fine: ibi de eorum martyrio; de miraculis autẽ S. Sergij lib. 15. c. 23. ex Euagr. lib. 4. ca. 27. & lib. 6. c. 20. De Sergiopoli ciuitate a S. Sergio martyre ſic dicta, & reliquijs eiuſdem martyris idẽ Niceph. lib. 15. c. 26. & 27. De Coſrhoe Rege Perſarũ, qui eidẽ obtulit dona, idẽ Niceph. lib. 18. c. 21. De peregrinatione ad S. Sergium in Araphas, habetur mentio in ſecunda Synodo Nicæna Act. 5 & in Prato ſpirit. cap. 180. Agit de eodem Theodoret. de Euangelica verit. lib 8. in fine. Erexit eidẽ Sergio Iuſtinianus Imp. egregiam baſilicam Conſtantinopoli, aliam rurſus Ptolemaide, vt ſcribit Procop. lib. 1. & lib. 5 ædific. Iuſtiniani Imp. Romæ etiam celebris fuit horum martyrum memoria, illicq. erat Diaconia horũ nomine, quam Gregorius Tertius Papa reſtituit, auxitque, vt conſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Notiſſimus etiam in Gallijs S. Sergius fuit, de cuius pollice, alijſq. eius ſacris reliquijs agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 7. c. 31.

c *Marcelli & Apuleij.*] Agunt de ijdem Beda, Vſuard. Ado, & alij ex Actis SS. Nerei & Achillei. Nereus & Achil. paſ. cir. an. 100.

d *Iuliæ.*] De qua Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. c. 31. hac die agunt.

e *Iuſtinæ.*] De eadẽ tabul. eccleſ. Patauinæ. Cir. ann. 60. Eius martyrij Acta habet Mõbrit. to. 2. Plura in vita S. Proſdocimi, apud eumdem to. 2. Petrus in catal. lib. 9. c. 32. Sunt in his aliqua corrigenda, vt quæ habentur de Vitaliano & Maximiano Regibus. Fuerũt hi Præſides ſub Romano Imperio conſtituti: nec enim illis tem-

temporibus aliquis erat in Italia Regulus. De Iuſtina Venant. Fortun. de gaud. vitæ æternæ hoc verſu:

Et Iuſtinæ ſimul, conſociante Thecla.

Et lib. 7. ad Bod. Ducem ſic:

Iuſtinam Patavi, Euphemiã hinc Chalcedon offert.

f *Auguſti presbyteri.*] Scribit de eo Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 80. ex quo & Molan. & Galeſin. hac die.

g *Helani.*] Tabulæ Rhemenſes, ex quibus ijdem qui ſupra Molanus & Galeſin. hac die.

An. 1571. h *Commemoratio S. Mariæ de Victoria.*] Eo nomine Neapoli nuper erecta eſt eccleſia, egregium plane diuinæ benignitatis monumentum, cum noſtra memoria, anno ſalutis 1571. Fidelium claſſis S.D.N. Pij Papæ V. ac Catholici Hiſpaniarum Regis Philippi, necnon Inclytæ Venetorum Reip. fœdere coacta, glorioſam ac cunctis ſæculis memorabilem de Turcis, Chriſtiani nominis infenſiſſimis hoſtibus, ad Echinadas inſulas, captis hoſtium triremibus centum & octoginta, ceteris diſſipatis, victoriam reportauit, fractoſq; noſtrorum animos in eam ſpem erexit, poſſe inimicos noſtros (modo in vnum Chriſtianorum animi vireſq; conueniant) nullo negotio profligari atq; deleri; præſertim ſi (vt tum in his actum eſt) præcipuam in Domino, & non in armis ſpem ponamus, peccatorumq. ſordibus expiatis, puræ ad Deum preces offerantur, ac Dei Genitricis MARIÆ auxilium pijs votis ſedulo imploretur.

i *Roſarij.*] Extant litteræ Gregorij PP. XIII. datæ ſub annulo Piſcatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarum initium eſt: Monet Apoſtolus. vbi ſingulis annis prima Dominica Octobris, ad memoriam dictæ victoriæ diuinitus obtentæ perpetuo conſeruandam, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas huiuſmodi ſolemnitatem Roſarij perpetuo celebrandam decernit, atque in ea officium duplex Beatiſs. Virginis recitari, in ijs videlicet eccleſijs, vbi eiuſdem Roſarij altare aliquod fuerit: cuius quidem Sodalitatis pias preces ac proceſſiones vbique terrarum ea ipſa die qua victoria parta eſt (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas plurimum profuiſſe ad opem Dei Genitricis pro Chriſtianorum claſſe obtinendam, pie credendum eſſe profitetur.

xv. A Octauo Idus Octob. Luna. 8

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 10 11 12 13 14 15

SANCTÆ Birgittæ viduę[a], quæ poſt multas ſanctorũ locorum peregrinationes, diuino afflata ſpiritu, Romę quieuit Decimo Kalendas Auguſti: Pridie vero huius diei in Suetiam corpus eius tranſlatum fuit. Eodem die natale beati Simeonis[b] ſenis, qui in Euangelio Dominũ IESVM ſuis in vlnis ſuſcepiſſe legitur. Cæſareæ in Paleſtina paſſio ſanctę Reparatę[c] virginis & martyris, quę cum nollet idolis ſacrificare, ſub Decio Imperatore varijs tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbę ſpecie de corpore egredi, cęlumq. conſcendere viſa eſt. Theſſalonicę ſancti Demetrij[d] Proconſulis, qui cum plurimos ad Chriſti fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iuſſu lanceis confoſſus martyrium conſummauit. Ibidem S. Neſtoris[e] martyris. Hiſpali in Hiſpania ſancti Petri[f] martyris. Laodiceę S. Artemonis[g] presbyteri, qui ſub Diocletiano per ignem martyrij coronam accepit. In territorio Lugdunẽſi ſanctę Benedictę[h] virginis & martyris. Anconę ſanctarum Palatiatis[i] & Laurentię, quę in perſecutione Diocletiani ſub Dione Præſide in exilium deportatæ, laboribus & ærumnis confectæ ſunt. Rhotomagi S. Euodij[k] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Pelagiæ[l] cognomento Pœnitentis.

OCTO-

An.1373. BIRGITTÆ a.] Hanc Bonifacius Nonus Romanus Pontifex adſcripſit in Sanctarum numerum. Vitam eius ſincerè conſcriptam habet Sur.tom.4. Moritur anno Domini MCCCLXXIII.

To.1. An. 1. nu. 40. & ſeq. b *Simeonis.*] De quo Luc.c.2. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem ad tertium Nonas Februarij, vt conſtat ex eorum Menolog. & ex cõſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Photij tit.7. cap.1.

To.2. An. 253. num. 125. c *Reparata.*] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombrit.tom. 2. Legimus eadem S.Cæciliæ Trans tiberim.

To.2. An. 304. n. 50. d *Demetrij.*] De ipſo etiam Beda, atque alij, Græci autem in Menologio ad ſeptimũ Kal. Nouembris. Extat encomium in magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manuſcrip. Sfortianæ bibliothecæ num. 65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ deſcripſit Lippom. tom.6. & Sur. tom. 5. hac die. Donauit olim ea Latinitati Anaſtaſius Bibliothecarius, vt auctor eſt Vincent. lib. 12. cap. 150. Frequens concurſus fuit Chriſtianorum ad ſepulchrum S.Demetrij Theſſalonicam, ex quo vnguentum medicum ſcaturire iugiter conſueuit, de quo Glycas in Annal. Cedren. in compẽd. hiſt. & Zonaras in Michaele Quarto Imper. qui eiuſdem martyris ope Bulgaros profligauit. De baſilica S. Demetrij per Baſiliũ Imp. reſtituta meminit Cedren. in Baſilio.

To.2. An. 304. n. 50. e *Neſtoris.*] De eodem Græci in Menologio ad vij. Kal. Nouemb. Eius res geſtę intextę habentur cum Actis S. Demetrij, de quo modo egimus. De ipſo item Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 18.

f *Petri.*] Vſuardus de eodem, Vaſæus in chron. ex Breuiar. Eborẽſi, & Flos ſanct. Hiſp.

To.3. An. 308. n. 26. g *Artemonis.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, recenſentq. eius martyrium.

Cir. An. 310. h *Benedicta.*] De eadem Vſuardus hac die, pluribus autem Petrus in catal. lib.9. cap.40. Alia eſt eiuſdem nominis virgo non martyr, cuius natalis eſt dies xvj. Kalend. Decembr. Scribit de ea Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib 3. cap. 264.

To. 2. A. 303. nu. 122. i *Palatiatis & Laurentia.*] Harum res geſtas ex antiquis codicibus deſcriptas accepimus ab eccleſia Anconitana. De ijſdem Petr. in catal. lib. 11.

Cir. An. 422. k *Euodij Epiſc.*] Ponitur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus in locum S. Innocentij circa annum Domini 442. vt apparet ex tab. Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuard.

To. 6. A. 451. nu. 121. l *Pelagia Pœnitentis.*] Agunt de eadem hac die Latini omnes, & Græci, vt conſtat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodoſij Iunioris, vt patet ex his quæ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. Errant qui eam referunt ad tẽpora Numeriani, dicuntq. hanc ad Chriſtum conuerſam a Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, Epiſcopo Portuenſi: hæc enim ſuperius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Chriſtum, fuit Epiſcopus Edeſſenus ſubſtitutus in locum Ibæ, vt ſcribit Liberat. diac. in Breuiar. cap. 12. cumq. ille ſedem recepiſſet in Concilio Chalcedonenſi, Nonnus remanſit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Epiſcopo Antiocheno, vt conſtat ex eodem Concil. Act. 10. Porro ille eum præfecit eccleſiæ Heliopolis ad Libanum poſitæ, cuius meminit Sozomen. hiſt. lib. 5. cap. 9. Diuerſa ab ea eſt alia Heliopolis, quæ eſt in Aegypto, quæ Alexandrino, & non Antiocheno ſubdita eſt Epiſcopo. Porro idẽ Nonnus poſtmodum redditus eſt eccleſiæ Edeſſenę, vt apparet ex epiſtola Epiſcoporum illius prouinciæ, ſcripta pro comprobatione Concilij Chalcedonenſis ad Leonem Imperat. extat tom. 2. Concil. nouæ edit. pag. 242.

9 Septimo Idus Octob. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

LVTETIÆ Pariſiorum natalis ſanctorum martyrum Dionyſij [a] Areopagitæ Epiſcopi, Ruſtici presbyteri, & Eleutherij diaconi : ex quibus Dionyſius ab Apoſtolo Paulo baptizatus, primus Athenienſium Epiſcopus eſt ordinatus: deinde Romam veniens, a B.Clemente Romano

Pontifice in Gallias [b] prædicandi gratia directus eſt : & ad præfatam vrbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commiſſum ſibi opus fideliter proſequeretur, tandem a Præfecto Feſcennino poſt grauiſſima tormentorum genera vna cum ſocijs gladio animaduerſus, martyrium compleuit. Eodem die memoria ſancti Abrahæ [c] Patriarchæ, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmenſi, via Claudia, S.[d] Domnini martyris ſub Maximiano Imperatore: qui cum vellet perſecutionis rabiem declinare, a perſequentibus gladio tranſuerberatus, glorioſe occubuit. Apud Caſſinum ſancti Deuſdedit [e] Abbatis, qui a Sicardo tyranno in carcerem truſus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit ſpiritum. In Hannonia ſancti Giſleni [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui relicto Epiſcopatu, monachi vitam in monaſterio a ſe conſtructo exercens, multis virtutibus claruit. Hieroſolymis ſanctorum Andronici [g] & Athanaſiæ eius coniugis. Antiochiæ ſanctæ Publiæ [h] abbatiſſæ, quæ, tranſeunte Iuliano Apoſtata, Dauidicum illud cum ſuis virginibus canens: Simulacra Gentium argentum & aurum: &, Similes illis fiant qui faciunt ea: Imperatoris iuſſu alapis cæſa eſt, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS 9.

To. 1. A. 52. nu. 1. & ſeq. & an 98. nu. 22. & to. 2. an. 109. nu. 38. & ſeq.

DIONYSII *& ſoc.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem quinto Nonas Octobr. Horum Acta in primus conſcripta feruntur ab Ariſtarcho Græco chronographo, indeq. a Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario in Latinum conuerſa eſſe ſcribit Hincmarus Epiſcopus; eadem Metapraſtes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij: Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis ſcripſit Areopagitica, expoſcente Ludouico Pio Imper. Idemq. Anaſtaſio Bibliothec. ad Carolum Caluum dedit epiſtolam aduerſus eos qui dicerent, Dionyſium Areopagitam alium eſſe ab illo Pariſienſi Epiſcopo. Hæc omnia ſimul iuncta edidit Sur. tom. 5. Rurſus etiam eadem Acta carmine ſcripta ab eodem Hilduino, aſſeruari in monaſterio Gemblacenſi, teſtatur Molanus. Noſtra ætate Matthæus Galenus ſcripſit Areopagitica, quibus eiuſdem Dionyſij ſcripta vendicauit a calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Eccleſiaſticis, quibus non leues eorumdem obiectiones ſoluimus. Extat Venantij Fortunati carmen de baſilica ſancti Dionyſij, ac eius martyrio lib. 1. meminitq. eiuſdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita ſancti Martini lib. 4. Quod autem ſanctum caput ſuum portauit manibus; id quidem Hilduinus ex Lyſbio, atque etiam Metaphraſtes in ipſo Dionyſio, & Niceph. hiſt. lib. 2. c. 20. profitentur.

b *In Gallias.*] Sat ſcio, eam quæſtionem de Dionyſio Pariſiorum Epiſcopo, ſit ne cenſendus ille idem qui ex Areopago ad Chriſti fidem: ac inde ad Athenienſis eccleſiæ regimen aſſumptus fuit, iam ante annos ſeptingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuerſiam; quibus cum in Annal. Eccleſ. prolixior eſt mihi diſputatio. Hic autem (vt inſtituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti ſatis eſſe poſſint, attingam; reddamq. in primis verba Hincmari Rhemenſis Epiſcopi, auctoris illorum temporum non ignobilis, quibus, ſcribēs ad Carolum Caluum Imp. rem ipſam his verbis teſtatam reliquit, cum ait: Patrem veſtrum Dionyſium eſſe Areopagitam, a beato Paulo Apoſtolo baptizatum, & Athenienſem ordinatum Epiſcopum, & in Gallias a beato Clemente directum, ex his quæ Græca teſtificatio, & S. Romanæ Sedis atteſtatio, & Gallicana intimat conteſtatio, ratum in hac cauſa (quod longe ante hos dictum eſt) recognoſcant. Hæc ille: quæ ne per functorie dicta videantur, ſingillatim expendere, operæpre-

præpretium fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, atteſtationem pertinet: quid alium profeſſus eſt Michael Imp. publica legatione, qua ad Ludouicum Pium miſit cõmentarios omnes Dionyſij Areopagitæ nuper repertos? qui perlati Pariſios ipſis vigilijs S. Dionyſij celebritatis, cuiuſnam illi fuerint, miraculis tunc diuina virtute editis, certa fide probati ſunt. Narratur rei geſtæ hiſtoria in ea epiſtola, quam ad eumdem Ludouicum Imp. Hilduinus conſcripſit. Conſtat inſuper, auctore Anaſtaſio S.R.E. Bibliothecario, S. Methodium Conſtantinopolitanum Epiſcopum, olim cum eſſet presbyter, & legatione Apoſtolica fungeretur, vitam S. Dionyſij Areopagitæ, qua illum in Gallias profectum, Pariſiorum Eccleſiam curaſſe confirmat, Romanæ Eccleſiæ tradidiſſe. hæc etenim idem Anaſtaſius, qui eam in Latinum a ſe translatam miſit ad Carolum Caluum Imp. teſtatur epiſtola ad eum tunc data. Metaphraſtes inſuper Dionyſij Acta, hæc ipſa teſtantia, ex antiquioribus monumentis deſcripſit; quæ veneratione eſſe digna, Synodus Florentina, ea citando, monſtrauit. Quod item ad Græcos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hieroſolymitanus in encomio, quod de eodem Dionyſio habuit, eadem plus ſatis teſtata reliquit: quæ & complures alij Græcorum recentiorum profeſſi ſunt, quos enumerare lõgum eſſet. Hæc de his quæ ſpectãt ad Græcorum atteſtationem. Quod autem pertinet ad teſtimoniũ S.R.E. quo idem Hincmarus eamdem rem comprobatam affirmat; ad id referendum arbitror, quod Hilduinus, cum ad eam rem probandam citat antiqua Miſſalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate Romanorum Pontificum, Innocentij, Gelaſij, atque Gregorij, quorum ea de re epiſtolas apud eamdem Pariſienſem eccleſiam extare teſtatur. in ſacris enim Miſſæ præfationibus moris erat, vitam illius ſancti, cuius ſolẽnitas ageretur, ſummatim collectam publice recitari, vt etiam in Sacramentario S. Gregorij, & in Miſſali Ambroſiano hactenus cernitur. His accedit Stephani Papæ factis potius quam verbis teſtata ſententia: nam eo tempore quo ipſe Pipinum Regem coronauit in Gallia, cum ægrotans, S. Dionyſij adminiculo e morbo conualuiſſet, ſacris eiuſdem reliquijs Romam translatis, in ipſius honorem monaſterium erigendum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorum Scholam nuncupauit: quod obitu eius imperfectum relictum ab eius ſucceſſore Paulo Papa eſt penitus abſolutum. Hæc ipſa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumentis voluit commendari, prout eiuſdem Imp. ad eũ litteræ ſcriptæ declarant. Et quid, quæſo, cauſæ fuiſſe exiſtimamus, quod S. Dionyſij monaſterium & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici voluit, niſi vt in ædibus Græci hominis, Græci Gentiles eius, veluti iure hoſpitij, conſiderent? Sancta inſuper Romana Eccleſia huic veritati ea quoque ratione adſtipulata videtur, quod a S. Methodio allata Romam Dionyſij Acta receperit, ac fideliter cuſtodierit; cum præſertim eiuſdem ſanctæ Sedis Bibliothecarius Anaſtaſius, ſummæ illorum temporum doctrinæ & auctoritatis vir, eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. vna cum litteris, quæ adhuc extant, in Gallias miſerit. Hæc ſatis de his quæ ad Sedis Apoſtolicæ teſtimonium ſpectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat conteſtatio, prædicta ſufficere poſſunt, nimirum antiquorum Miſſalium fides, & Acta ipſa, quæ ex antiquis monumentis, & a Viſbio Hilduinus collegit; quibus etſi aliquis error inhæſit, vt de Dionyſij martyrio perperam recenſito ſub Domitiano Imp. vel quid aliud eiuſmodi; non tamen idcirco cetera, quæ in eis narrantur, ſunt reijcienda; cum præſertim tot tantosq. habeat adſtipulatores. Quod ſi ob vnum errorem, vel alterum in vitis ſanctorum inuentum, cetera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes fere ſanctorum vitas in maximum diſcrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari poſſit, quod corrigendum videatur, ſitq. canonicarum tantummodo ſcripturarum ſingularis prærogatiua, vt in eis cuncta vera, inconcuſſa, certaq. narrentur. Quod autem prædictis omnibus de Dionyſio ex Gregorio Turonenſi opponitur, quod dicat in hiſt. de geſt. Franc. libro 1. cap. 30. S. Dionyſium miſſum eſſe Pariſios temporibus Decij: id quidem tam verum eſt, quam quod ibidẽ aſſerit, Trophimum Arelatem, Paulum Narbonam, & Martialem ijſdem Decij temporibus miſſos in Gallias; quos omnes liquido conſtat ab Apoſtolis illuc eſſe directos, prout Acta & antiqua Martyrologia atteſtantur. Pace Gregorij dixerim; ipſum non tantum in tam remotis, ſed in his etiam quæ ſuorum ſunt temporum, aliquando eſſe hallucinatum, ſæpe ſuperius oſtenſum eſt. Corrigendus eſt item error ille Hilduini dicentis, Dionyſium annos natũ circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimoſexto Domitiani Imp. quod falſum eſſe, ex eiuſdem Dionyſij ſcriptis conuincitur, quibus citat ſanctum Ignatium in epiſt. ad Romanos: quam eodem anno, quo martyrium ſubijt, eſſe ſcriptam, ſatis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio vita functum, omnes teſtantur. Dionyſij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipſe ſcribens ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipſim tempore paſſionis Chriſti, contigiſſe ait, cum ipſe ageret annũ ſuæ ætatis vigeſimumquintum. ex hac quidem eius annorum ratione, vt Dionyſius Ignatio ſuperuixerit, vtique centeſimum ætatis annum exceſſiſſe eũ oportuit.

tuit. Nec mirum videri debet, tam longam Dionyſio contigiſſe ætatem: cum diuina quadam diſpenſatione factum ſit, vt complures ex his qui Apoſtolorũ temporibus vixerint, ad longiſſimam ætatem peruenireni; nempe vt ea quæ oculis aſpexiſſent, certa ſcientia reſtarentur; vt inter alios Simeon Epiſcopus Hieroſolymitanus, qui centeſimum vigeſimum attigit annum: S. Ignatius, qui ſe Dominum in carne vidiſſe teſtatur, ſcribens ad Polycarpum (citat eam epiſtolam S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, vt idem auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui ſedit poſt Publium, qui Dionyſio ſucceſſit in eccleſia Athenienſi, rexitq. illam temporibus Hadriani, complures ſe vidiſſe tradit, qui Chriſti temporibus ſanati eſſent, & a mortuis ſurrexiſſent, vt de ipſo recitat S. Hieron. libro de ſcript. Eccleſ. Quid memorem Hermam Pauli diſcipulum, cuius ipſe meminit, ſcribens ad Romanos, cuius & eſſe dicitur liber Paſtoris? eum conſtat ad vltima vſque Antonini Pij tempora fuiſſe ſuperſtitem. Dicerem de Polycarpo & alijs, niſi me alio vocaret oratio. Quod autem Beda & Ado de Dionyſio Areopagita agũt tertia die Octob. die vero nona de Dionyſio Pariſiorum, quaſi hic ſit diuerſus ab illo: dicimus a Græcis mutuatos exemplum; ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis eccleſiarũ monumentis agi ſolitum, certum eſt, alia fortaſſe de cauſa. ſæpe enim accidiſſe vidimus, vt alia ratione Græci, alia vero Latini eiuſdem ſancti agant celebritatem; immo inter ipſos Latinos eãdem inuenies diuerſitatem, quod nimirum alij celebrent diem natalem, inuentionis, ſeu tranſlationis alij, vel forte dedicationis eccleſiæ; qua etiam ratione de vno eodemque ſancto iterum agi ſolemnitatem, facile inuenies. Ad hæc, ſi attentius conſiderentur quæ Beda, & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionyſio Areopagita; ijdem noſtræ potius fauere videntur cauſæ, quam contradicere; cum teſtẽtur, S. Dionyſium ſub Hadriano Imp. martyrium conſummaſſe: quo quidem tempore Athenienſi eccleſiæ præfuiſſe Quadratum Epiſcopum, & huius præceſſorem Publium, Dionyſij ſucceſſorem, certũ eſt: id etenim Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 22. id etiã S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato, id denique ceteri hiſtorici ea tempora proſecuti teſtantur. Quin, ſi fidem præſtamus Hippolyti libello de 72. diſcipulis, Narciſſum diſcipulum Domini ante prædictos poſt Dionyſium Athenis ſediſſe, dicere opus eſt. Quænam ergo cauſa eſſe potuit, vt Dionyſio adhuc ſuperſtite, vſque ad tempora Hadriani tres Epiſcopi, vel ſaltem duo in eius locum fuerint ſubrogati? haud equidẽ credẽdum eſt, talem tantumq. virum, Eccleſiæ columnam, in maximis illis Eccleſiæ anguſtijs ſedi nunciũ remiſiſſe, vitamq. otioſam tranſegiſſe. Sicq. nihil eſt quod conuenientius dici poſſe videatur, quam (quod eius Acta ſignificant) eum ad maiorẽ prouinciam ſubeundam a S. Clemente Papa in Gallias amandatum: quo exemplo factũ apparet, vt & S. Polycarpus ſuorum diſcipulorum pleroſque eodem ex Aſia miſerit, cum tam ingens oſtium ad Euangelium propagandum patere videret, & in multa meſſe operarios eſſe perpaucos. His iam de Dionyſio expeditis, ac pluribus certe quam putaram; ſtudioſi lectoris venia, liceat hic pauliſper adhuc immorari, ac de eiuſdem auctoris ſcriptorum firmitate paucula in medium afferre. Rogatus aliquando cauſam a diſertiſſimo atque ampliſſimo viro, cur nec S. Hieronymus, nec Euſebius, quorũ præcipuum fuit ſtudium, rerum Eccleſiaſticarum ſcriptores colligere, Dionyſij Areopagitę meminerint? Reſpondi: Quod ad S. Hieronymum ſpectat, non eſt quod quis miretur, cum ille eos ſolum cognoſcatur collegiſſe antiquos ſcriptores, quos ab Euſebio inueniſſet recenſitos; illoſq. tantum addidiſſe, qui poſt Euſebij tempora claruere: profitetur enim hoc idem ipſe in commẽtarij præfatione ad Dextrum. Si enim hunc vel alios ab eo prætermiſſos nouiſſet; haud dubium, de ijſdem agere haud deſiuiſſet. Itaque tota iam quæſtio cum de Euſebio eſſe videatur; res non eſt propterea in eo periculo conſtituta, vt cauſa cadere ſit neceſſe, vnius tantum non dicam teſtantis, ſed ſilentis hominis teſtimonio. S. Maximus monachus aduerſus Monothelitas egregius Eccleſiæ propugnator, de his agens, clamoſum Euſebij ſilentium affectatum nimis, ac dolo malo ſimulatum demonſtrat, dum affirmat, Dionyſij Areopagitæ commentarios iam olim notos fuiſſe Dionyſio Epiſcopo Alexandrino, eoſdemq. ab eo fuiſſe ſcholijs illuſtratos; adducitq. in eius rei teſtimonium Anaſtaſiũ Epiſcopũ Antiochenum in libro cuius eſt titulus, ἐν τῷ ὁδηγῷ. Numerat idem S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum ſcriptorum nulla ab Euſebio facta eſt mentio; vt librorum Narciſſi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putandum eſt illum non prætermiſiſſe, cum locupletiſſimæ bibliothecæ Pamphili martyris factus ſit hæres; ſed Arianum hominem hæretica fraude illos occultaſſe: nam Arianorum vexillarius (ſic enim eum appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quibus Ariana hæreſis ſterneretur. Quænam ab Arianorum inſidijs ſalua eſſe potuerunt, ſi eorum perfidia etiam Niceni canones naufragium paſſi ſunt? Sed vt modo de ſcriptoribus Eccleſiaſticis agamus; vnum tantum de ea re adducã exẽplum. Quænam, quæſo, fuit cauſa, vt Theologorum antiquorum celeberrimum Theognoſtũ Euſebius ſilẽtio prætererit, niſi quod ſciebat eũ Arij dogmatibus aduerſari? Porro probe nouit Theognoſti bene exculti ingenij lucubrationes ſanctus Athanaſius, qui

cum

eum citat in lib. de Synod. Nicænæ decret. contra hæreſ. Arian. his verbis: Diſcite (inquit) nunc Chriſto rebelles Ariani, Theognoſtum virum diſertum non abhorruiſſe a vocabulo Subſtantiæ: Scribens de Filio Dei in 2. Hypotypoſeon, ita locutus eſt, &c. recitat ibi grauiſſimam eruditi viri ſententiam de vna eademq. Filij Dei cum Patre ſubſtantia. Idemq. Athan. libro de peccato in Spir. ſanct. ad Serapionem, eumdem citans auctorem, ſimul & Origenem, hæc ait: Priſci igitur homines, inter quos & Origenes, vir multarum diſciplinarum, & multum induſtrius, & Theognoſtus ille admirãdus, & perquam ſtudioſus (horum enim opera legebam, cum tuam epiſtolam acciperem) tradunt nobis, &c. Quiſnam putet nobiliſſimum Theologorum Euſebio fuiſſe incognitum, quem præſertim Athanaſius ad aſtruendam Filij Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tam ipſi, quam ceteris Arianis ob oculos ponit? Videant ergo, quam firmo nitantur argumento, qui affectatum Euſebij ſilentium contra Dionyſij commentarios in teſtimoniũ adducunt. Quod demum ſpectat ad ceteras obiectiones, quas de Clemente Alexandrino, Timotheo, vel alijs aduerſus eiuſdem ſcripta aduerſarij obijciunt: præter illa quæ in eo genere a Matthæo Galeno laudabiliter ſcripta ſunt, alia complura, ac (ni fallor) certa atque probata, in Annalibus Eccleſiaſticis, proxime, Deo auſpice, in lucem prodituris, ſedulo explicabuntur.

c *Abrahæ Patriarchæ.*] Agunt de eodem hac die tum Latini, tum Græci, qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus eſt Pater credentium, præter ea quæ locupletiſſime de eo ſcribuntur in diuinis Scripturis, agunt Ioſephus de antiq. Philo Iudæus, & alij Hebræorum, Latinorum, & Græcorum, quos omnes ſingillatim recẽſere, & longum & moleſtum eſſet. De locis Abrahæ memorijs nobilibus ædificiorum illuſtratis, vt de quercu Mambre, cellula Saræ, incunabulis Iſaac, & loco ſacrificij, vbi eumdem Iſaac filium voluit immolare, agunt Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. & Beda de locis ſanctis.

d *Domnini.*] De quo Beda, Vſuard. & alij. To. 2. A.
Huius res geſtæ editæ habentur apud Mom- 303. nu.
brit. tom. 1. Sur. tom. 7. & Petr. in catalog. lib. 122.
9. cap. 42.

e *Deuſdedit.*] Adnumeratur hic inter Caſ-
ſinates Abbates decimuſquintus ordine: ſuc- Cir. An.
ceſſit Apollinari, seditq. annos ſex, vt acce- 840.
pimus ex tab. manuſcript. abbatum Caſſin. Trit.
De eodem Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. cap. 22. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 5. cap. 274. additq. de miraculis ad eius ſepulchrum fieri ſolitis. Huic autem ſucceſſit Hildericus.

f *Gisleni Epiſc.*] Huius res geſtas edidit Sur. Cir. An.
tom. 5. Plura de ipſo Molanus in Indic. ſanct. 640.
Belg. Vixit temporibus Dagoberti Regis, circa annum Domini 640.

g *Andronici & Athanaſiæ*] De his item Græ- Cir. An.
ci hac die in Menologio agunt. 380. ex

h *Publiæ.*] Græci itidem de eadem in Me- Metaph.
nologio hac die, qui ibidem profitentur hanc apud Sur.
ipſam matrem eſſe S. Ioannis Chryſoſtomi: 27. Febr.
at vero qui res eiuſdem Chryſoſtomi ſunt To. 4. An.
proſecuti, Anthuſam eam dictam eſſe teſtan- 362. num.
tur. fortaſſe ita nomine & cognomine Publia 145. &
Anthuſa dicta eſt. Idem ſanctus Ioannes ſeq.
Chryſoſt. in libro quem ſcripſit ad viduam iuniorem, ſpectatiſſimæ virtutis exemplar matrem ſuam fuiſſe teſtatur. De egregia Publiæ confeſſione agit Theodoretus hiſtor. lib. 3. cap. 17. Amita autem S. Ioannis Chryſoſtomi dicta eſt Sabiniana, de qua Pallad. in Lauſiacis cap. 29.

10 **Sexto Idus Octob. Luna.** C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

IN Creta inſula beati Pinyti[a] inter Epiſcopos nobiliſſimi. Hic Cnoſię vrbis Epiſcopus ſub M. Antonino Vero & L. Aurelio Comodo floruit; & in ſcriptis ſuis, velut in quodam ſpeculo, viuentem ſui reliquit imaginem. Coloniæ Agrippinæ S. Gereonis[b] martyris cũ alijs trecentis decẽ & octo, qui

in perſecutione Maximiani pro vera pietate gladijs patienter colla ſubdiderunt. In territorio eiuſdem vrbis ſanctorum Victoris [c] & ſociorum martyrum. Bonnæ in Germania ſanctorum martyrum [d] Caſſij & Florentij cum alijs plurimis. Nicomediæ ſanctorum martyrum Eulampij [e], & Eulampiæ virginis eius ſororis, quæ cum audiſſet fratrem pro Chriſto torqueri, exiliens in mediam turbam, eumq. amplexata, ſociam ſe illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, ſed nulla ex parte læſi, vna cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Chriſtum, obtruncatione capitis martyrium compleuerunt. Eboraci in Anglia ſancti Paulini [f] Epiſcopi, diſcipuli beati Gregorij Papæ, qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo miſſus, Eduuinum Regem, eiuſq. populum ad fidem Chriſti conuertit. Populonij in Tuſcia S. Cerbonij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui (vt ſanctus Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Veronæ item ſancti Cerbonij [h] Epiſcopi. Capuæ S. Paulini [i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 10.

To.2.An. 172.nu.8. & an.175. nu. 15.

PINYTI a.] De ipſo etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij. Agunt de eodem Euſeb. in chron. anno vndecimo Marci Aurel. Antonini, & hiſt. lib 4. cap. 20. & 22. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. Niceph. lib. 4 cap. 8. & alij recentiores.

To.2.An. 297.n.18. & ſeq. An. 303. nu. 124.

b *Gereonis & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die, quorum Acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. tom. 5. Agit de his Ado Vien. in chron. anno 18. Dioclet. Imp. De horum inuentione mentio habetur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colon. libro 2. cap. 17. apud Surium tomo 6.

To.2.An. 297.n.18. & ſeq.

c *Victoris & ſoc.*] De his item Vſuardus. Recenſentur horum res geſtæ in prædictis Actis S Gereonis: numeranturq. hi, qui cum Victore ſunt paſſi, martyres trecenti & triginta.

To.2.An. 297.n.18. & ſeq.

d *Caſſij & Florentij.*] Agunt de his etiam Vſuardus & Ado Recenſentur ijdem in ipſis Actis S. Gereonis, & apud Petr. in catal. lib. 9. cap. 46. Sed Veronę, perperam legebatur, loco Bonnæ. Eſt Bonna ciuitas in Germania iuxta Coloniam Agrippinam, vbi horum ſanctorum martyrũ corpora requieſcere accepimus.

e *Eulampij & Eulampiæ.*] Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum Acta Metaphraſtes prolixius eſt proſecutus, quæ habet Lippom. tom 9. & Sur. tom 5. paſſiq. referuntur in perſecutione Diocletiani. Cir.An. 290.

f *Paulinus Epiſc.*] De eodem plura Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Geſta eius exacte deſcripta ſunt a Beda de geſt. Anglor. libro 2. cap. 9. & 10. vſque ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac vita anno Domini 644. cum ſediſſet annis 22. Alij recentiores de eodem ſcribunt, inter quos Trithemius, ſed omnes ex Beda mutuati ſunt. To.8.An. 644.nu.1.

g *Cerbonij Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 11. qui & de eius eccleſia Longobardorum clade proſtrata agit in regiſt. lib. 1. epiſt. 17. De eodem Sigebert. in chron. an. 536. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem vitam manuſcriptam, quæ incipit: Vir venerabilis, &c. To.7.An. 546.nu.7. & ſeq.

h *Cerbonij, alias, Cerbonii Epiſc. Veron.*] De quo & tab. eccleſ. Veron. quas eius eccleſiæ Auguſtinus Valerius Epiſc. Cardin. illuſtrauit egregio commentariolo: ibi pag. 6. & 38. To.7.An. 572.nu.8. & ſeq.

i *Paulini Epiſc.*] Tabulæ Capuanæ eccleſiæ de eodem hac die, cuius res geſtæ deſcribuntur in ipſius Breuiario. Cir.An. 570. Ferrer. ex coniectu-ris.

Quinto

II Quinto Idus Octob. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18

TARSI in Cilicia natalis ſanctorum martyrum Tharaci [a], Probi, & Andronici, qui in perſecutione Diocletiani longo tempore carceris ſqualore afflicti, & tertio diuerſis tormentis & ſupplicijs examinati, in confeſſione Chriſti triumphum gloriæ abſciſſis ceruicibus ſunt adepti. In pago Vilcaſſino paſſio ſanctorum martyrum Nicaſij [b] Epiſcopi Rhotomagenſis, Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiæ virginis, ſub Præſide Feſcennino. Item paſſio ſanctorum Anaſtaſij [c] preſbyteri, Placidi, Geneſij, & ſociorum. In Thebaide ſancti Sarmatæ [d] diſcipuli beati Antonij Abbatis, qui a Sarracenis pro Chriſto necatus eſt. Veſontione in Gallijs ſancti Germani [e] Epiſcopi & martyris. Vcetiæ in Gallia Narbonenſi S. Firmini [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Scotia ſancti Canici [g] Abbatis. Lyræ in Belgia depoſitio ſancti Gummari [h] confeſſoris. Apud Rhedones ſancti Æmiliani [i] confeſſoris. Tarſi in Cilicia ſanctarum mulierum Zenaidis [k] & Philonillæ ſororum, quæ beati Pauli Apoſtoli conſanguineæ, & in fide fuerunt diſcipulæ. Veronæ ſanctæ Placidiæ [l] virginis.

OCTOBRIS II.

To.2. an. 290. n.2. & ſeq. THARACI *& ſoc.* a.] De his Beda, Vſuardus, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Horum Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lippom. tomo 6. & Sur. tom. 5. Nos autem habemus eorumdem Acta pura ac ſincera, vt excepta ſunt a Notarijs actuarijs. eſt illorum exordiũ: Cognoſcente Maximo Præſide in Tarſo Ciliciæ, Conſſ. Diocletiano quartum & Maximiano tertium, octauo Kalen. Aprilis, &c. fuſiora ſunt & vberiora, quam illa quæ edita habentur a Metaphraſte. De horum reliquijs & dedicatione eccleſiæ hæc ſcribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiſcopus Martyrius egit ſynaxim & vigilias: cum multis lampadibus & ſuffitibus ſplẽdidam & magnificam egit dedicationem, deponens ſub ara quaſdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici, ſeptima menſis Maij. Hæc ibi.

b *Nicaſij Epiſc. & ſoc.*] Agunt de his Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic primus Rhotomagenſis ſedis Epiſcopus, illuc miſſus a Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius eccleſiæ. To.1. an. 95. n.7. & a. 98. nu. 11.

c *Anaſtaſij & ſoc.*] De his item vet. manuſcrip. quorum meminimus.

d *Sarmata.*] De eius occubitu S. Hieron. in chron. anno 22. Conſtantini Imp. his verbis: Sarraceni in monaſterium B. Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt. Hæc Hieronymus, qui ſupra anno 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius diſcipuli Antonij inſignes habentur. An. 362.

e *Germani Epiſc.*] Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, occiſus ab Arianis anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoſecundo, vt An. 372.

docent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. Agit de eodem Molanus in additionibus ad Vſuardum.

To.7. an. 552.n.27. f *Firmini Epiſc.*] De eodem Vſuardus hac die, & alij recentiores. Vcecia, cuius hic erat Epiſcopus, dicta eſt etiam Vtica a recentioribus, vnde errandi manauit occaſio, vt credita fuerit eſſe in Africa. Porro meminit eiuſdem etiam Greg. Turon. ſcias hunc Firminũ interfuiſſe quinto Concilio Aurelianenſi, & poſteriori Pariſienſi.

g *Canici Abbatis.*] Vſuardus, Petrus in catal lib. 11. ac recentiores de eodem hac die.

To. 9. an. 775.n.15. h *Gummari.*] Scripſit Acta eius Theobaldus, quæ habes apud Sur. tom. 5. idemq. eadẽ heroico carmine cecinit, vt teſtatur Molan. in annot. ad Vſuard. qui de eodem pluribus agit in Indiculo ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770.

i *Aemiliani.*] De eo vet. manuſcript. Maurolic. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

k *Zenaidis & Philonillæ.*] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, deſcribuntq. paucis Acta ipſarum.

l *Placidiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſis, cir. a. 460.
Petrus in catal. lib. 9. cap. 70. & nuper Illuſt. Filia Va-
& R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Vero- lentinia-
nen. Card. lib. antiq. monum. Epiſcop. Vero- ni III.
nen. pag. 29. & 57. Eiuſdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Galliis Placidina olim vxor S. Leontij Epiſcopi Burdegalenſis, eiuſq. genus & virtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib. 1. carm.

xj. E Quarto Idus Octob. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMÆ ſanctorum martyrum Euagrij [a], Priſciani, & ſociorum. Rauennæ via Lauretina natalis ſancti Ediſtij [b] martyris. In Lycia ſanctæ [c] Domninæ martyris, ſub Diocletiano Imperatore. In Africa ſanctorum [d] Confeſſorum & Martyrum quatuor millium nongentorum ſexagintaſex, in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano: qui cum eſſent partim Eccleſiarum Dei Epiſcopi, partim presbyteri & diaconi, aſſociatis ſibi turbis fidelium populorum, pro defenſione Catholicæ veritatis in horribilis eremi exilium truſi ſunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter a Mauris ducerentur, haſtilium cuſpidibus ad currendum impulſi, & lapidibus tunſi, alij ligatis pedibus velut cadauera per dura & aſpera loca tracti, & ſingulis membris diſcerpti, ad extremum varie excruciati, martyrium celebrarunt. Erant inter eos præcipui Domini ſacerdotes Felix & Cyprianus Epiſcopi. Celenę in Pannonia ſancti [e] Maximiliani Epiſcopi Laureacenſis. Eboraci in Anglia S. Vualfridi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Monę [g] Epiſcopi, qui, cum de Epiſcopo eligendo ageretur, cęleſti lumine circumfuſus, eo ſigno mirabiliter in Pontificem illius Eccleſię eſt aſſumptus. Veronę ſancti Saluini [h] Epiſcopi. In Syria S. Euſtachij [i] presbyteri & confeſſoris.

a *Vagrii & soc.*] Vet. manuſcript. ex quibus Galeſi. qui addit Ediſtium, ſed hic idem cum illo qui Rauennæ paſſus eſt, vt inferius dicemus. In aliquibus codicibus in Syria hi paſſi leguntur.

Circa an. 303. b *Ediſtij.*] De eo Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. paſſum hunc ſcribit in perſecutione Diocletiani Imp.

To. 2. an. 305. n. 17. c *Domnina.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

To. 6. an. 483. n. 85. & ſeq. d *Sanctorum Confeſſ. & Mart.*] De iiſdẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Græci autem in Menolog. ſeptimo Idus Decembris, vbi & eorum cruciatus deſcribunt, quos plenius proſecutus eſt Victor. lib. 2. de perſecutione Vuandal. ſummatim autem conſtitutio Iuſtiniani Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

e *Maximiliani Epiſc.*] Huius res præclariſſime geſtas haberi in bibliotheca Tornacenſi, teſtatur Molanus. Plura de eodem Cuſpinianus in Auſtria.

f *Vualfridi Epiſcopi.*] Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 28. lib. 4. cap. 12. lib. 5 cap. 20. & in epitome de eodem agit, atq. obiiſſe diem anno Domini 732. Integra autem eius Acta ſcripta ſunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouiſſime a Petro Bleſ. vt conſtat ex catalog. ſcript. Britan. & ex Molano in annotat. ad Vſuardum. To. 8. an. 709. nu. 4.

g *Mona Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. ex quibus Galeſinus hac die. Circa an. 233.

h *Siluini Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Veron. Illuſt. & R.D. Aug. Valer. Epiſc. Veronenſ. Card. libro de antiq. monument. Epiſcop. Veronen. pag. 10. & 41.

i *Euſtachij.*] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. num. 283. & alij recentiores.

13 Tertio Idus Octob. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APVD Troadem Aſiæ Minoris vrbem natalis ſancti Carpi [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli. Cordubæ in Hiſpania natalis ſanctornm martyrum Fauſti [b], Ianuarij, & Martialis, qui primo equuleipœna cruciati, deinde ſupercilijs raſis, dentibus euulſis, auribus quoque & naribus præciſis, ignis paſſione martyrium conſummauit. Theſſalonicæ ſancti Florentij [c] martyris, qui poſt varia tormenta igne combuſtus eſt. In Auſtria ſancti Colmanni [d] martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana paſſio ſanctorum ſeptem martyrum ordinis Fratrum Minorum, Danielis [e], Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelij prędicationem, & Mahumeticę ſectę confutationem, a Sarracenis contumelias, vincula, & flagella perpeſſi, demum capitibus abſciſſis, martyrij palmam adepti ſunt. Antiochię S. Theophili [f] Epiſcopi, qui ſextus poſt Beatum Petrum Apoſtolum eiuſdem eccleſię Pontificatum tenuit. Turonis ſancti Venantij [g] Abbatis & confeſſoris. Apud Sublacum in Latio ſanctę Chelidonię [h] virginis.

OCTO-

To. 1. an. 58. nu. 67. & an. 59. nu. 16. & ſeq. CARPI a.] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menol. ad viij. Kalen. Iunij agunt, traduntque vnum fuiſſe ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorũ. De eo Paul. 2. ad Timoth. cap. 4. & Dionyſ. Areop. epiſt. 8. ad Demophil. ſi tamen vnum eumdemq. eſſe dixerimus. Hunc, de quo agimus, factum eſſe Epiſcopum Berœenſem, auctor eſt Dorotheus in Synopſi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui paſſus eſt cũ Papila Agathonice, & alijs, de quibus ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4 cap. 14. ſed de his ſupra 13. Aprilis.

To. 2. an. 298. nu. 9. b *Fauſti & ſoc.*] De his Vſuardus, & Ado; Beda autem de Fauſtino, Marco, & Adria; Petrus in catal. de Fauſto & ſoc. lib. 9. cap. 6. Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. de ſanctis Cordubenſ. Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. Habentur apud Sur. tomo 7. horum martyrum Acta ſatis fidelia ex Lucio Marin. de reb. Hiſpan. lib. 5. qui ea deſcripſit ex antiquis monumentis. Eſt de his vetus ſacer hymnus in Breuiario Toletano, quo ipſorum Acta egregie canuntur. Plura de ijſdem in Theſauro cõcion. to. 2. die 28. Septembris.

Tom. 11. an. 1012. nu. 20. c *Florentij.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, eiuſq. certamen deſcribunt.

d *Colmanni.*] Habet eius Acta ſapphico carmine ſcripta a Ioanne Stabio Sur. tom. 5. De eo & Cuſpin. in Auſtria. Patronus etenim Auſtriç habitus eſt, paſſuſq. dicitur anno Domini milleſimo duodecimo.

e *Danielis & ſoc.*] Horum res geſtas refert Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 7. §. 1. Sur. to. 5. hac die, & nouiſſime chron. Franciſcan. cumulate ſatis. Paſſi ſunt anno Domini 1221. agiturq. natalis dies eorum, auctoritate Leonis Decimi Romani Pontificis. An. 1221.

f *Theophili Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt de ipſo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 19. Hieron. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 151. ad Algaſiam quæſt. 6. & in prœm. ſuper Matth. Niceph. hiſt. lib. 3. c. 25. & lib. 4. cap. 9. & Niceph. Epiſc. in chron. Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad Autolicum aduerſus Gentiles conſcriptæ. To. 2. an. 120. n. 30. & a. 182. nu. 6. plura a. 170. num. 7. & ſeq.

g *Venantij Abb.*] Vſuardus de eodem, & alij recentiores. Geſta eius deſcribit Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 16. de glor. confeſſ. cap. 15. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. in Licinio Epiſcopo Turon. Circa an. 560. Trin.

h *Chelidonia.*] Huius venerabile corpus ex vetuſta eccleſia in montibus Simbruinis poſita tranſlatum eſt in baſilicam ſanctæ Scholaſticæ apud Sublacum opera Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Marci Antonij Card. Columnę, viri religioſiſſimi. Eius vitæ Acta in eiuſdem ſanctæ Scholaſticæ monaſterio aſſeruari accepimus. Obijt anno 1152. ex monumẽt. Monaſt. Sublacenſ.

ix. G Pridie Idus Octob. Luna. 14

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 16 17 18 19 20 21

ROMÆ via Aurelia natalis beati Calliſti [a] Papæ & martyris, qui Alexandri Imperatoris iuſſu diutius fame in carcere cruciatus, & quotidie fuſtibus cæſus, tandem e feneſtra domus, in qua cuſtodiebatur, præcipitatus, atque in puteum [b] demerſus, victoriæ triumphum promeruit. Cæſareæ in Palæſtina ſanctæ Fortunatæ [c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani poſt equuleum, ignes, beſtias, & alia tormenta ſuperata, ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus poſtea Neapolim in Campania delatum fuit. Item ſanctorum Carponij [d], Euariſti, & Priſciani, fratrum eiuſdem beatæ Fortunatæ; qui gladio iugulati, pariter martyrij coronam perceperunt. Item ſanctorum Saturnini [e] &

Lupi

Lupi. Arimini ſancti Gaudentij[f] Epiſcopi & martyris. Tuderti ſancti Fortunati[g] Epiſcopi, qui (vt beatus Gregorius refert) in effugandis ſpiritibus immundis immenſæ virtutis gratia emicuit. Herbipoli ſancti Burchardi[h] primi illius ciuitatis Epiſcopi. Brugis Flandrorum S. Donatiani[i] Rhemenſis Epiſcopi. Treuiris ſancti Ruſtici[k] Epiſcopi. Eodem die depoſitio beati Dominici[l] Loricati. In Latio ſancti Bernardi[m] confeſſoris.

OCTOBRIS 14.

To.2. an. 226 nu.1. & ſeq. — CALLISTI *Papæ* a.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 15. Optat. contra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. epiſ. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 4. ca. 19. Extant eius Acta apud Sur. ex manuſcript. edita to. 7. hac die. Eadem Mombrit. to. 2. inſunt tamen aliqua, quæ corrigantur. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ. Vetus extat Romæ memoria S. Calliſti Papæ, quam inſtauratam a Gregorio Papa III. habes ex Anaſtaſ. Biblioth.

b *In puteum demerſus.*] In puteum demergi conſueuiſſe, qui ſæuiſſime punirentur, ex Plautino penu, notat Cœl. Rhodig. lect. antiq. lib. 10. c. 5. Extat adhuc ipſe puteus, in quem S. Calliſtus eſt demerſus.

To. 3. an. 308. n. 17. — c *Fortunata.*] De qua tab. eccleſiæ Neap. Eius Acta ab eadẽ eccleſia accepimus; quibus tum ipſius, tum fratrum eius Carponij, Priſciani, & Euariſti res geſtæ narrantur. Agitur ibi etiam de tranſlatione eius Puteolos primum, inde Neapolim facta temporibus Conſtantini & Irenes Auguſtorum, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet Hadrianus. Porro eædem venerandæ reliquiæ nuper anno Domini 1561. tertio Nonas Martij repertæ ſunt Neapoli in eccleſia S. Gaudioſi Epiſcopi, vbi hactenus aſſeruantur.

Eodem ann. 308. — d *Carponij & ſoc.*] De his item agitur in ijſdem Actis S. Fortunatæ, quorum modo meminimus.

e *Saturnini & Lupi*] Beda tantum de Lupo, ſed in vet. manuſcrip. de vtroque agitur; ſic & recentiores etiam.

To. 3. an. 359. n. 46. — f *Gaudentij Epiſcopi.*] Eius Acta ex priſcis monumentis accepta refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 63. Vixit temporibus Conſtantij Imperatoris Ariani, cuius iuſſu in damnationem vocis Conſubſtantialis coactum eſt Conciliabulum Ariminenſe; cum eidem ciuitati idem Gaudentius tunc præeſſet Epiſcopus; qui pro viribus reſtitit, eorumque Acta, ſoluta iam Synodo reſcidit, quam ob cauſam a Proconſulis militibus trucidatus eſt.

g *Fortunati Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſuardus. De eo S. Greg. lib. 1. dialog. cap. 10. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. cum Totila Rex Gothorum Italiam vaſtaret. Agitur Tuderti de Fortunato pridie Kal. Iulij, quo die ciuitatem Fortunati meritis a Gothis liberatam tradunt. De eius reliquijs tranſlatis in Gallias tempore Othonis Imp. ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 969. — To.7. an. 537. n. 11. & ſeq.

h *Burchardi.*] Eius res geſtas ab Egiluuardo conſcriptas retulit Sur. in tom. 1. Plura de eodem in vita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini, Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 186. & lib. 4. c. 184. Demochar. in tab. Epiſcoporum Herbipolen. Conſecratus Epiſcopus a S. Zacharia Papa, ſedit annis xl. Obijt anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoprimo. — To.9. an. 791. n. 11. To. xj. an. 1026. n. 1. & ſeq.

i *Donatiani Epiſcopi.*] Fuit hic ſecundus Rhemenſis Epiſcopus, de quo plures tractatus habentur in eccleſia Brugenſi, vt teſtatur Molanus, qui eoſdem recenſet in addit. ad Vſuardum, & in Indic. ſanct. Belgij. De eius tranſlatione ad Brugas habet Surius tom. 5. hac die. Alius ab eo eſt ille Donatianus Epiſcopus Cabilonenſis, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, habito poſt Conſulatum Amãtij & Albini anno Domini 346. licet aliquis hos ſimul confundat. — Tranſlat. ann. 750.

k *Ruſtici Epiſc.*] In tabulis Rhemenſibus, quas deſcripſit Democh. numeratur hic xiij. eius ſedis Epiſcopus. agit de eodẽ Molanus.

l *Dominici.*] Scripta ſunt eius Acta a Petro Damiano: recenſet eadem Lippom. tom. 8. & Surius tom. 5. Floruit circa annum Domini milleſimum quinquageſimum. — To. xj. an. 1061. nu. 59.

m *Bernardi.*] Legimus eius res geſtas manuſcriptas, Arpino Romam miſſas.

viij. A Idibus kal. Octob. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

ROMÆ via Aurelia S. Fortunati[a] martyris. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctorum[b] trecentorum Martyrum, qui in perſecutione Maximiani curſum ſui agonis compleuerunt. Carthagine ſancti Agilei[c] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus de eo ad populum tractatum habuit. In Pruſſia ſancti Brunonis[d] Epiſcopi Ruthenorum & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibuſq. præciſis, capite truncatus eſt. Lugduni S. Antiochi[e] Epiſcopi, qui ſtrenue adminiſtrato pontificij culmine, ad quod aſſumptus fuerat, regnum cæleſte adeptus eſt. Treuiris S. Seueri[f] Epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſanctæ Aureliæ[g] virginis. Albæ S. Tereſiæ virginis Fratrum, ac Sororum ordinis Carmelitarum arctioris obſeruantię matris, & magiſtræ. Cracouiæ ſanctæ Heduuigis[h] Duciſſæ Poloniæ, quæ pauperum obſequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero ſanctorum adſcripſit. In Germania S. Theclæ[i] Abbatiſſæ.

OCTOBRIS 15.

FORTVNATI a.] De eodem Vſuard. Ado, conſentiuntq; vet. manuſcr. atq; recentiores.

To. 2. an. 303. n. 124 b *Trecentorum Mart.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet in eorum numero ab inuicem diſcrepent. Agit de ijſdem martyribus Gregorius Turonen. de glor. martyrum cap. 62.

c *Agilei.*] Poſſidius in Indic. cap. 9. meminit de tractatu S. Auguſtini habito in natali die S. Agilei. De baſilica ſub nomine S. Agilei eſt clara memoria in vita S. Fulgentij Epiſcopi Ruſp. apud Sur. tom. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris ſacras reliquias a Dominico Epiſcopo Carthagineñſi. Extat de his epiſtola eiuſdem S. Gregorij in regiſt. lib. 10. epiſt. 1.

d *Brunonis Epiſcopi.*] De quo Marian. Scot.
To. 11. an. 1008. n. 4. & ſeq. in chron. anno Domini 1008. Sigeber. autem 1009. Vſperg 1008. Albert. Crantz. in Metrop. Sax. lib. 4. c. 3. & hiſt. Sax. lib. 4. cap. 28. Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 116. & alij.

Cir. ann. 375. e *Antiochi Epiſc.*] Vſuard. Ado, & alij hac die: ponitur decimusſextus, vel decimusſeptimus eccleſiæ Lugdunenſis Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochar. lib. de ſacrif. Miſſæ. Plura de eodem leguntur in Actis S. Iuſti Epiſc. Lugdunenſis, apud Sur. tom. 5. & Petr. in catalogo lib. 9. cap. 68.

f *Seueri Epiſc.*] Adnumeratur in tab. Epiſc. To. 5. an. 435 n. 16. & ſeq.
Treuir. xxix. eius ſedis Epiſcopus. Plura de eo Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſ. lib. 2. c. 2. Beda de geſt. Anglor. cap. 1. & To. 6. an. 479. n. 15.
Acta S. Lupi Trecenſis Epiſcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Impp.

g *Aureliæ.*] Tabulæ eccleſiæ Argentinen. Cir. ann. 450.
ex quibus hac die Molanus, & Galeſinus.

h *Heduuigis.*] Huius res præclare geſtæ Herm. contr.
extant deſcriptæ apud Sur. tom. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migrauit ex hac vita anno a An. 1243.
Chriſto Domino 1243. & relata eſt inter Sanctos anno 1267. tranſlatum eſt autem corpus eius anno ſequenti.

i *Thecla.*] Habetur mentio de eadem in To. 9. an. 725. n. 14.
Actis S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini apud Sur. tom. 3. die 5. Iunij, & Trithem. de viris illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 172.

Decimo-

16 Decimoſeptimo Kal. Nouemb. Luna. B vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A		B	C	D	E	f		F	G	H		M	N	P
12	13	14		15	16	17	18	19		18	19	20		21	22	23

IN Africa ſanctorum Martyrum [a] ducentorum ſeptuaginta pariter coronatorum. Ibidem ſanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandalicæ perſecutionis, ſub Geiſerico Rege Ariano, cum eſſent ſerui cuiuſdam Vuandali, a ſancta Maxima virgine, eorum conſerua, ad Chriſti fidem conuerſi, pro conſtantia fidei Catholicæ primum nodoſis fuſtibus cæſi ſunt, & vſque ad oſſa laniati: ſed cum multo tempore talia paterentur, & ſequenti die nihilominus ſemper incolumes redderentur, exilio tandem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidem Chriſti conuertiſſent, & a Romano [b] Pontifice presbyterum, alioſque miniſtros, qui eos baptizarent, obtinuiſſent, nouiſſime vinctis pedibus poſt terga currentium quadrigarum, inter ſpinoſa loca ſiluarum iuſſi ſunt pariter interire: Maxima vero poſt multos ſuperatos agones diuinitus liberata, in monaſterio multarum virginum mater ſancto fine quieuit. Item ſanctorum Saturnini [c], Nerei, & aliorum trecentorum ſexagintaquinque martyrum. Coloniæ ſancti Eliphij [d] martyris ſub Iuliano Apoſtata. Item ſancti Bercharij [e] Abbatis & martyris. In territorio Bituricenſi ſancti Ambroſij [f] Epiſcopi Caturcenſis. Maguntiæ ſancti Lulli [g] Epiſcopi, & confeſſoris. Treuiris ſancti Florentini [h] Epiſcopi. Apud Arbonam in Germania S. Galli [i] Abbatis, diſcipuli beati Columbani.

OCTOBRIS 16.

To. 6. an. 456. n. 13. DVCENTORVM *ſeptuaginta* a.] De his hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem die ſequenti. Agit de his Victor libro primo de perſecut. Vuandalica, ex quo ceteri accepiſſe noſcuntur.

To. 6. an. 456. nu. 9. & ſeq. Cur Ro- b *A Romano Pontifice.*] Rem geſtam exacte pluribuſq. deſcribit Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal. Ex his alijſque certiſſimis teſtimonijs tum eiuſdem Victoris, tum aliorum, certa explorataque redditur vera ſinceraq. Africanæ eccleſiæ cum Romana communicatio: vt ſcias falſam eſſe & adulterinam epiſtolam illam, quæ fertur nomine Bonifacij Secundi Romani Pontific. ad Eulalium Epiſcopum Alexandrinum, quæ edita habetur to. 2. Concil. recentioris edit. qua dicitur, a temporibus Bonifacij & Cæleſtini Rom. Pontif. Africanam eccleſiam opera Aurelij Epiſc. Carthaginenſis ſchiſmate diuiſam eſſe ab Eccleſia Romana, nec vlterius illi cõmunicaſſe vſque mę mitãt. eodẽ an. nu. 14.

ad

ad tempora Bonifacij Papæ Secundi, quando Eulalius Epiſcopus Carthaginẽſis pro ineunda concordia & recuperanda Romanæ Eccleſiæ communione libellum ſupplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac ſic ad communionem redierit. Intercurrunt a Bonifacij Primi temporibus, quando conflatum dicitur ſchiſma, vſque ad Bonifacium Secundum, centum anni atque amplius, quo temporis ſpatio ex prædictarum litterarum ſententia Africana eccleſia in ſchiſmate fuiſſe dicitur. Si hæc vera ſunt, certe quidem expungẽdi eſſent ex albo ſanctorum, quotquot martyres, & confeſſores illo ipſo tempore in Africana eccleſia fuit coronati martyrio, vel egregiæ ſanctitatis meritis claruere: quos ipſos S.R. Eccleſia in ſuo Martyrologio vel inter martyres numerauit, vel inter confeſſores adſcripſit; cum exploratiſſimum ſit mille ſententijs Cypriani, Auguſtini, & aliorum omnium ſanctorum Patrum, extra Eccleſiæ vnitatem nec poſſe eſſe martyrium, nec aliquam ſanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epiſtola in crimen vocantur, inter alios fuiſſe conſtat ipſum Patrem ſanctiſſimum Auguſtinum, Catholicæ Eccleſiæ iubar fulgentiſſimum; qui vt eadem caligine ſchiſmatis obſcuratus, e claſſe S.E. Doctorum, e numero ſanctorum, necdum ex Martyrologio, ſed & e ſacro Romanæ Eccleſiæ Kalendario (ſi illæ veræ ſunt litteræ) delendus eſſet: nam poſt prædictũ Aurelium, intra præfatum temporis ſpatium ipſum deceſſiſſe, certiſſimum eſt. Quid numerem Fulgentios, Eugenios, & alios fere innumeros clariſſimos ſanctitate, & doctrina viros, eadem cum prædictis ſorte cenſendos? Ecce in quod diſcrimen vnus Iſidorus Mercator, illarum epiſtolarum collector, res noſtras adduxit: vt ea ex parte periclitari videatur Eccleſia, ſi quæ ipſe collegit, vel potius effinxit, firma, certaq. eſſe dixerimus. Teſtimonium illi perhibeo (vtar verbis Apoſtoli) quod zelum habuit, ſed non ſecundum ſcientiam; vt quia ſibi viſa eſt paulo ardentior altercatio Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis, Auguſtini, & aliorum Africanorum Epiſcoporum cum Bonifacio & Cæleſtino Romanis Pontificibus in cauſa Apiarij preſbyteri; ea epiſtola nomine Bonifacij conficta, ſarcinendum, quod ſciſſum putabat, exiſtimarit. Faceſſant hæc: non innititur, vel fulcitur paleis Dei Eccleſia, quæ eſt columna & firmamẽtum veritatis. Sed detegamus technam, & aperiamus impoſturam, vt omni ex parte ſit Catholicæ veritati conſultum. Primum itaque omnium noſſe debemus, quod etſi inter Epiſcopos Africanos, & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Cæleſtinum ea eſt exorta contentio: non tamen eo progreſſa eſt, vt rupta Catholica vnitate, factum ſit ſchiſma: nam vltimæ litteræ Africanorum Epiſcoporum in ea cauſa ad Cæleſtinum conſcriptæ, quæ recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutuæ communionis verba habent in fine poſita: Dominus noſter ſanctitatem veſtram æuo longiore orantem pro nobis cuſtodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in ſcribendo mutuæ pacis atque concordiæ ſymbola, quæ ponebantur in formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquam dari conſueuerant ad ſchiſmaticos, ſed tantum ad Catholicos, vt ſcribit Auguſt. ad Glorium epiſt. 162. & ad Eleuſium epiſt. 163. Rurſus etiã quod ſpectat ad ipſum Aurelium Carthaginenſem Epiſcopum, qui vt auctor ſchiſmatis, ea damnatur epiſtola; ſatis ſit in teſtimonium veritatis adducere ſanctum Proſperum Aquitanum, virum illorum temporum eruditum & ſanctum, qui in lib. de promiſ. & prædict. c. 38. occaſione quadam prædictũ Aurelium nominans, eiuſmodi ornat elogio: Pater, & dignæ memoriæ nominandus Antiſtes Aurelius, cæleſtis iam patriæ ciuis, &c. Hæc ille: digna quidem, quæ non ſchiſmatico, ſed homini qui in pace & communione Catholica & magna opinione ſanctitatis diem clauſerit, tribuantur. De Auguſtino collega Aurelij audiamus eiuſdem Cæleſtini Papæ teſtimonium, qui ſcribens ad Epiſcopos Galliæ, hæc de ipſo cap. 2. Auguſtinum, ſanctæ recordationis virum, pro vita ſua atque meritis in noſtra communione ſemper habuimus, nec vmquam hunc ſiniſtræ ſuſpicionis ſaltem rumor aſperſit, &c. Rurſus etiam Capreolum Epiſc. Carthaginẽſem ſucceſſorem Aurelij per litteras atq. legatos communicaſſe certum eſt SS. œcumenico Epheſino Concil. cuius legatio honorificentiſſime eſt ſuſcepta, & Cyrilli Epiſcopi Alexandrini Apoſtolicæ ſedis legati præconijs commendata, vt ex Actis eiuſdem Synodi recitat Vincẽt. Lirinen. aduerſ. hæreſ. c. 42. & 43. De ceteris ſucceſſoribus Africanis Epiſcopis, eorumq. vſu, conſuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus qui poſtea ſucceſſerunt, certa indubitataque ſunt teſtimonia. Ad ipſos enim de nonnullis rebus dubijs conſulentes S. Leo Papa ſcripſit egregiam epiſtolam decretalem 85. Tẽpore item Hilari Papæ, ſucceſſoris Leonis, reperiuntur Epiſcopi Africani interfuiſſe Romano Concilio. Quid etiam memorem de communione Symmachi Papæ, cum Africanis Epiſcopis, cum omnes in Sardiniam inſulam a Traſamundo Ariano Rege relegatos, idem Pontifex pauerit, atque veſtierit? Et (vt multa prætercam) illis ipſis temporibus, quibus eamdem Africanam eccleſiam dira Arianorum Vuandalorum perſecutio perurgebat, inde ea miſſa eſt legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio: Acturis inſuper in publico contentu Africanis Epiſcopis Orthodoxis cum Arianis, vide quale teſtimonium coram ipſis S. Eugenius Carthaginẽſis Epiſcopus de Ec-

clesia

cleſia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, vt veniant Epiſcopi mei, qui vobis nobiſcum communem fidem noſtram valeant demonſtrare, & præcipue Eccleſia Romana, quæ eſt caput omnium eccleſiarum. Hæc S. Eugenius apud eumdem Vict. lib. 2. de perſec. Vuand. Nec prætermittam, apud eumdem auctorem lib. 1. legi, quod ipſi Ariani Africanos Catholicos appellabant Romanos, non alia de cauſa, quam ex communione cũ Romana Eccleſia, vnde vnus ex illis, Iocundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Potens, inquit, eum diuerſis afflictionibus interficere: nam ſi gladio peremeris, incipient Romani martyrem prædicare. Hæc ille. Porro non tantum Ariani, qui erant in Africa, ipſos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabant, ſed & vbique gentium: vnde Greg. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cogitauit, inquit, intra ſe, dicens: quia ingenium eſt Romanorum (Romanos enim vocitant homines noſtræ religionis) vt ita accidat, & non ſit virtus Dei, &c. Idem cap. 79. de Arianis qui erant in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc iſti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si, inquit, conſenſeris dictis meis, exercemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc eſt, Catholico ſacerdote. Sunt de his & alia teſtimonia: vt non mireris, ſi recentiores hæretici Catholicos homines Papiſtas dicant, cum Ariani eadẽ ratione Romanos conſueuerint Catholicos appellare: ſed certe n·llo ſublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos eſſe Catholicos demonſtrare potuiſſent, quam eos nuncupare Romanos; atque Papiſtas; nam (vt conſtat ex Optato aduerſus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. Eccleſiæ, & alijs tam Latinis, quã Græcis ſanctis Patribus) nullo certiori ſigno quam ex communione cum Romano Pontifice, quis ſit Catholicus verus poſſit agnoſci. Sint igitur nobis viuentibus hæc ſemper preconia laudum, & poſt mortem tituli ſepulchrales, vt Romani ſic ſemper dicamur, atque Papiſtæ. Sane quidem & ipſi Imperatores in ſuis litteris, honoris cauſa, Catholicam fidem religionem Romanam appellant. vnde Theodoſius Imp. in epiſt. ad Acacium Epiſcopum Berœenſem hæc ait: Voſq. probatos Romanæ religionis ſacerdotes eſſe, manifeſto argumento declarate. Extat ea epiſtola in Actis Concil. Epheſ. edit. Peli. tom. 5. c. 10. Sed vt eo, vnde digreſſa eſt, oratio reuertatur: ipſas iam confictas nomine Bonifacij Papæ litteras attendamus. Inſcriptæ in primis habentur ad Eulalium Epiſcopum Alexandrinum. ſane quidem non tantum prædicti Bonifacij Papæ tẽporibus nullus eius nominis in Alexandrina eccleſia ſediſſe reperitur (ſedit nãque eo tempore Timotheus, eius nominis tertius, idemq. hæreticus) ſed nec prioribus, vel poſterioribus temporibus aliquis eius ſedis Epiſcopus nominatus reperitur Eulalius ab his qui ſcripſerunt catalogum Epiſcoporum Alexandrinorum. Quod inſuper in eadem epiſtola mentio habetur de altero Eulalio tunc Epiſcopo Carthaginenſi, qui libellum pro communione adipiſcenda Bonifacio dicitur obtuliſſe: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum geſtas in Africa: quãdo regnãte Gilimere Rege Ariano, nullus erat relictus in Africa Orthodoxus Antiſtes; qui antea fuerant exturbati, nec eo ſunt amplius reuerſi, donec, capto Gilimere, Iuſtinianus Imp. debellata Africa, pulſis Arianis, omnes eccleſias reſtituit Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarum impoſturam, & merces Mercatoris agnoſcis, & quauis luce clariorem teſtatam habes communionem Africanæ eccleſiæ cum Romana nunquam interruptã, vel interciſam, ſed ſemper integram perſeuerantem. Conati hæc pluribus ſumus, quam inſtituti ratio poſtulare videretur, ſed neceſſario tamen, vt integritati Romani Martyrologij aduerſus quaſcumque calumnias obtrectantium hæreticorum poſſit eſſe conſultum.

c *Saturnini & ſoc.*] De his vet. manuſcripta, in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando paſſi ſint, non inuenimus: dicere necatos eſſe in perſecutione Vuandalica, diuinare eſt, cum nullius auctoritate probetur.

d *Eliphij.*] Beda, Ado, & alij hac die. De- To. 4. an.
ſcripſit eius Acta ex priſcis monumentis Ru- 362. nu.
pertus Abbas Tuitienſis, quæ retulit Sur. in 276.
tom. 4. De Iuliano, dum eſſet in Gallijs cum exercitu, duo ſunt tempora conſideranda: prius, cum ſe non tantum Chriſtianum eſſe (vt ſcribit Ammianus Marcellinus) ſacros Chriſtianorum conuentus adiens, profitebatur, ſed (vt ſcribit S. Hilarius contra Conſtantium) Catholicis aduerſus Arianos fauebat: poſterius autem tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocriſim, palam deos Gentilium coluit, vt ipſe teſtatur in epiſtola 39. ad Maximũ philoſophum, quam tunc ſcripſit, cum adhuc eſſet in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in fine: Deos publice & palam colimus & totus meus exercitus pietatem amat. nos aperte boues immolamus, dijs gratias agimus multis hecatombis; me iubent dij pie, ac caſte, quoad potero, viuere; ego vero ſtudeo eis placere, & quidẽ libenti animo; magnos fructus laborum pollicentur, niſi ſegniter agamus. Hæc impius Apoſtata. Inde autem recedens, Galliarum nobiliſſimam præfecturam legauit Salluſtio, vt idem Ammianus teſtatur, qui quidẽ de Chriſtianis ſæuiſſimas habuit quæſtiones. De eodem Eliphio mentio habetur in vita S. Annonis Epiſcopi Colo-
nien. lib. 2. c. 18. apud Sur. to. 6. die 4. Decemb. Cir. ann.
e *Berchary Abb.*] De cuius natali die & mar 660.

tyrio

tyrio accepto ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. cap. 114. & 115. ex quo Sur. tom. 5. quem claruiſſe tradunt anno Domini 660. De eodem Sigebert. in chron. ſcribit hæc verba anno 661. Bercharius quoque martyr, qui fuit Abbas primus Altiuilarenſis, &c. Ne quis autem ſimilitudine nominis, ordinis, tituli, & miniſterij decipiatur; ſcire debet, fuiſſe & Bertharium Abbatẽ Caſſinenſem ęque martyrem, necatum a Sarracenis ante altare S. Martini in cœnobio Caſſinenſi, anno Domini 884. vt ſcribit Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. c. 35. 46 & 47. Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſſin. cap. 12. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 321.

f *Ambroſii Epiſc. Caturc.*] De eodem hac die Vſuardus, conſentiuntq. manuſcripta.

Obijt an. 787. Plura To. 9. g *Lulli Epiſcopi.*] Huius Acta ex Breuiario Moguntino deſcripſit Sur. to. 5. Plura etiam habentur in vita S. Bonifacij Epiſc. Mogunt. in Actis S. Burchardi, in epiſtola Zachariæ Papæ ad Bonifac. de eodem meminerunt Carolus Magnus Imp. in diplomate priuilegij eccleſiæ Bremenſis apud Crant. in Saxon. lib. 2. cap. 15. Vincentius lib. 23. cap. 137. nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 193 & lib. 4. c. 78. Migrauit ex hac vita anno Domini 787. cum ſediſſet annos 32. creatus eſt enim Epiſcopus (vt ſcribit Marian. Scot.) anno Domini 755.

h *Florentini Epiſc.*] Fuit hic viceſimustertius eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſitq. S. Seuerino, vt docent tabulę eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. S. Agritius eius ſuceſſor, fuit in Cõcil. Arelat. ann. 353.

i *Galli Abb.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit huius res geſtas (vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. c. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Dom. 640. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. c. 36. & alij plures. Obijt an. 640.

vi. C Sextodecimo Kal. Nouemb. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIÆ natalis ſancti Heronis [a] diſcipuli beati Ignatij, qui poſt eum factus Epiſcopus, viam magiſtri pius imitator ſecutus, pro commendato ſibi grege amator Chriſti occubuit. Eodem die paſſio ſanctorũ Victoris [b], Alexandri, & Mariani. In Perſide ſanctæ Mameltæ [c] martyris, quæ a cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuerſa, a Gentilibus lapidata eſt, & in profundum lacum demerſa. Conſtantinopoli S. Andreæ [d] Cretenſis monachi, qui ob cultum ſacrarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit ſpiritum. Arauſicæ in Gallia ſancti Florentini [e] Epiſcopi, qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ ſancti Victoris Epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui.

OCTOBRIS 17.

To. 2. an. 110. nu. 8. & ſeq. & ann. 131. num. 2. HERONIS a.] Agunt de eodem Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat ſancti Ignatij epiſt. 13. Meminit eiuſdem Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 30. Nicephorus Epiſc. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. c. 15. Legi eiuſdem Heronis ad S. Ignatium iã martyrio coronatum piam valde interpellationem, quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exſcriptam retulimus in Annal. Eccl.

b *Victoris, & ſoc.*] Petrus in catalog. lib. 11. vet. manuſcrip. & alij recentiores de iiſdem hac die.

c *Mameltę.*] Græci autem de Mamelta agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, vbi & eius res geſtas paucis deſcribunt, prout hic etiam enarrantur.

To. 9. A. 761.n.24. & ſeq. d *Andreę Cretenſis*] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta egregia edidit Metaphraſtes, ex quo Lippom.to. 6.& Sur.tom.5.De eo præterea Zonaras tom. 3.Annal.hiſtor. Miſcel. ex Theophane, & Cedren. in comp. anno vigeſimoprimo Conſtantini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit, longe tamen diuerſus ab illo eſt, qui celebris eſt inter Græcos ſcriptores Eccleſiaſticos, cuius celebritas agitur in Menologio quatro Nonas Iulij.

e *Florentini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus, Ado, & alij recentiores; conſentiuntq. manuſcripta, eiuſq. acta nobis hactenus non comperta. Porro hac item die in Ciuitate Caſtellana apud Veientes agitur ſolemnitas ſancti Florentij martyris, vbi etiam eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

f *Victoris Epiſcopi.*] Beda de ratione temp. cap.49.appellat hunc ſanctiſſimum & doctiſſimum virũ; eiuſdem meminit Ado in chron. anno 527. & Marian. Scot. anno 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. confutauitq. Paſchalẽ Cyclum Victorij, ſeu Victorini Aquitani; vt idem Beda teſtatur: ex quibus omnibus errare conuincitur Trithem. qui eum vixiſſe ſcribit anno 480. ſub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert. qui de vir. illuſtr. cap. 20. ipſum Victorinum Aquitanum, iubente Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur: nam iubente Hilaro Papa ſcripſit, vt tradit Gennadius de viris illuſtr. cap.88. Victoris Capuani Cyclus receptus ac comprobatus fuit in quarta Synodo Aurelianenſi canon. primo & ſecundo. Extat eiuſdem Victoris præfatio in Conſonantiam Euangel. Tatiani Alexandrini. To. 2. A. 174. nu.6

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

NATALIS beati Lucæ [a] Euangeliſtæ, qui multa paſſus pro Chriſti nomine, Spiritu ſancto plenus obijt in Bithynia: cuius oſſa Conſtantinopolim tranſlata ſunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ ſancti Aſclepiadis [b] Epiſcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſſi ſunt. In territorio Beluacenſi ſancti Iuſti [c] martyris, qui adhuc puer in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide cæſus eſt. Neocæſareæ in Ponto ſancti Athenodori [d] Epiſcopi, fratris ſancti Gregorij Thaumaturgi; qui doctrina clarus, in perſecutione Aureliani martyrium conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis ſancti Iuliani [e] Eremitæ. Romæ ſanctæ Tryphoniæ [f], vxoris quondam Decij Cæſaris, quæ in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 9.

To.1. plura præſertim an.51 nu. 63. & ſequ. & an.58.nu. 34.& ſeq. & an. 61. num.6.& ſeq. LVCÆ a.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci hac die. Meminit Lucæ Paul. ad Coloſ.cap.4. ad Tim.2.c.4.& ad Philem. Licet aũt aliqui dixerint hũc eũdem eſſe cũ Lucio, de quo Paul. ad Roman.c.16.tamen Origenes, quem ſecuti ſunt plurimi, diuerſum eſſe putat, idq. Græci in Menologio 10. Kal. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangeliſta Euſeb. hiſt. lib 3. cap.4.& 18. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Auctor qui dicitur Iſidorus, de vit. & obit. ſanct. cap.84.

cap.84. & alij omnes, qui in eius Euangelium
ſcripſere commentarios. Auctor eſt S. Epi-
phan. hæreſ. 51. fuiſſe Lucam vnum ex ſeptua
gintaduobus diſcipulis, prædicaſſeq. Euan-
gelium in Gallijs, Italia, Dalmatia, ac Ma-
cedonia. An autem martyrio fuerit corona-
tus, dubium relictum videtur, eo quod ſan-
ctus Hieronymus ſcribens eum vixiſſe annos
octogintaquatuor, de martyrio nihil dicat;
quod idem qui ſupra apud Iſidorum, & Græ-
ci in Menologio, ea ætate obdormiſſe in Do-
mino profitentur: idipſum etiam Metaphra-
ſtes in ſermone de S. Luca. At Gregorius
Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum,
inter martyres eum recenſuiſſe videtur, cum
in Iulianum his verbis inuehitur: Non victi-
mas pro Christo cæſas veritus es, non magnos
pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum,
Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, An-
dream, Theclam, &c. Ex Græcorum hiſtoricis
Nicephorus id expreſſe profitetur, qui & ge-
nus martyrij deſcribit lib. 2. cap. 43. & Glycas
lib. 3. Annal. Latinorum autem Patrum S.
Paulinus Nolanus ad Seuerum epiſt. 12. his
verſibus.

His pater Andreas, & magno nomine Lucas
Martyr, & illuſtris ſanguine Nazarius.

Itemque S. Gaudentius Epiſcopus Brixianus
in ſerm. habito in dedic. eccleſ. hæc ait. Ho-
rum quatuor habemus in præſenti reliquias;
qui regnum Dei & iuſtitiam prædicantes, ab
incredulis & iniquis occiſi, Deo ſemper vi-
uere operationum ſuarum virtutibus demon-
ſtrantur: Ioannes in Sebaſte prouincia Pale-
ſtinæ, Thomas apud Indos, Andreas & Lu-
cas apud Patras Achaiæ ciuitatem conſum-
mati referuntur. Hæc Gaudentius. De eius
reliquiarum tranſlatione ſuperius actum eſt.
Extant de eo varij ſermones, Metaphraſtis,
& Petri Damiani apud Sur. tom. 5. Alium ha-
bemus manuſcrip. S. Bertharij Abbatis: inci-
To. 2. A. pit: Cum in diuinis, &c.
196. n. 25. b *Aſclepiadis.*] De quo Beda, Vſuardus,
& an. 213 Ado, & alij. Euſeb. in chron. cum ipſum re-
nu. 11. & fert ſub Antonino Caracalla, eiuſq. ſucceſ-
ſeq. ſorem Philetum ſub Macrino Imp. ad ea vſq.
tempora perueniſſe demonſtrat; idem & in
hiſtor. Eccleſ. lib. 6. cap. 10. & 15. De eodem
agit Hieronym. de ſcript. Eccleſ. cap. 38. in
Clemente Alexandrino, vbi meminit de epi-
ſtola S. Alexandri Epiſcopi Hieroſolymo-
rum de ordinatione Aſclepiadis confeſſoris,
cum eam ſedem accepiſſet. Nicephorus item
lib. 4. cap. 19. & lib. 5. cap. 10. & 26. Ex quibus
omnibus manifeſti erroris arguuntur Vſuar-
dus, Ado, & alij eos ſecuti, qui eum in perſe-
cutione Decij paſſum dicunt.
c *Iuſti.*] De eodem agunt hac die Vſuardus To. 2. A.
& alij recentiores. Alij hunc Iuſtinum appel- 303. nu.
lant, cuius Acta rhythmo conſcripta extant 131.
apud Bedam tom 3. Petrus in catalog. lib. 9.
cap. 80. eadem deſcripſit, & Mombrit. tom. 2.
& Sur. tom. 5. hac die.
d *Athenodori Epiſc.*] Duo penes Græcos To. 2. An.
eiuſdem nominis reperiuntur martyres, quo- 233. n. 6.
rum alterum vij. Idus Nouembris, alterum & 12. &
vero ad ſeptimum Idus Decembris celebrant. ann. 275.
Hic autem, de quo agimus, non ſub Decio, vel num. 9.
Valeriano (vt in quibuſdam codicibus men-
doſe legitur) ſed ſub Aureliano paſſus eſt: ad
ea enim vſque tempora eum perueniſſe con-
ſtat; nam reperitur interfuiſſe concilio An-
tiocheno aduerſus Paulum Samoſatenſem
temporibus eiuſdem Aureliani Imp. habito,
vt conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. 22. qui et de
eodem ſupra lib 6. cap. 17. Hieron. de ſcript.
Eccleſ. in Theodoro: qui & Gregorius Thau-
maturgus dictus eſt, Niceph. lib. 5. cap 20.
Suida in Origene, & alijs. Ille alter Atheno-
dorus fuit ex Meſopotamia Syriæ, paſſuſq. eſt
temporibus Diocletiani ſub Eleuſio Præſide,
vt conſtat ex eorum Menologio.
e *Iuliani.*] Agunt de eodem hac die Græci
in Menologio.
f *Tryphonia.*] De eadem hac die Beda, To. 2. A.
Vſuardus, Ado, & alij recentiores, ijdemq. 254 n. 50.
ex Actis ſancti Laurentij. Cum autem hæc & an. 269
dicatur vxor Decij; potius filij, qui cum pa- nu. 5.
tre imperauit, quam maioris Decij coniugem
puto: nam Decij patris vxor Herennia Sallu-
ſtia dicta eſt: niſi dixerimus, plures illum ha-
buiſſe vxores.

iiij. E Quartodecimo Kal. Nouemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMÆ natalis ſanctorum martyrum Ptolomei[a] & Lu-
cij, ſub M. Antonino: quorum prior (vt ſcribit Iuſti-
nus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Chri-
ſti conuertiſſet, & caſtitatem colere docuiſſet, ab impuro
viro

viro apud Præfectum Vrbicium accuſatus, multo tempore ſqualore carceris maceratus eſt, & ad vltimum cum de Chriſti magiſterio publica confeſſione teſtaretur, iuſſus eſt duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicij ſententiam improbaret, & ſe Chriſtianum libere fateretur, ſimilem ſententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus eſt, qui etiam eodem ſupplicio damnatus fuit. Antiochiæ ſanctorum martyrum Beronici [b], Pelagiæ virginis, & aliorum quadragintanouem. In Ægypto ſancti Vari [c] militis, qui ſub Maximino Imperatore dum ſanctos ſeptem [d] monachos in carcere detentos viſitaret, atque reficeret, vno ex ipſis defuncto, in eius locum ſubrogari voluit, & cum illis ſæuiſſima paſſus, martyrij palmam adeptus eſt. Ebroicis ſancti Aquilini [e] Epiſcopi, & confeſſoris. In territorio Aurelianenſi depoſitio ſancti Verani [f] Epiſcopi. Apud Salernum ſancti Euſterij [g] Epiſcopi. In Hybernia ſancti Ethbini [h] Abbatis. Oxonij in Anglia ſanctæ Fredeſuuindæ [i] virginis.

OCTOBRIS 19.

To. 2. an. 164. n. 18 & ſeq.

PTOLOMÆI *& Lucij* a.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui dum habent eos paſſos eſſe Alexandriæ, errare noſcuntur: nam S. Iuſtinus martyr, qui in oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eoſdem Romæ martyrio coronatos eſſe demonſtrat. De his item Euſebius lib. 4. c. 16. Niceph. lib. 3. cap. 33. ac ceteri omnes ex eiuſdem Iuſtini auctoritate. Fuit & alius Ptolomæus diſcipulus ſancti Petri, idemq. martyr: qui ordinatus Epiſcopus ab eodem Petro, in Tuſciam miſſus eſt prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus eſt ix. Kalen. Septembris, vt eius Acta declarant, quæ accepimus ab eccleſia Nepeſina, quibus etiam complures adſtipulantur auctores.

To. 3. an. 311. n. 14. b *Beronici & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pœnitente, de qua ſupra die 8. huius.

cir. a. 238. c *Vari.*] Agunt de eodem etiam Græci hac die in Menologio. Eius tamen martyrij Acta deſcripta a Metaphraſte retulit Lippom. in tom. 6. & Sur. tom. 5.

cir. a. 238. d *Septem monachos.*] Complures monachos ſub Maximino martyrio coronatos eſſe, non tantum ex Martyrologijs, & Menolog. expreſſum habes, ſed apud Euſebium hiſt. lib. 8. Porro ipſum monachorum inſtitutum non recens, ſed ab initio naſcentis Eccleſiæ viguiſſe, ex his quæ ſcribit Philo de Eſſæis, & quæ habet Dionyſ. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipſum non adeo vetus fuerit; vnde Auguſtinus in Ioan. tract. 97. ſic ait: Monaſteria & xenodochia poſtea ſunt appellata nouis nominibus; res autem ipſæ ante ſua nomina erant.

e *Aquilini Epiſcopi.*] De quo Beda & alij eum ſecuti. Res ab eo geſtas conſcriptas ad ſanctum Audoenum Epiſcopum recitat Surius tom. 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius. To. 8. an. 682. n. 14.

f *Verani Epiſcopi.*] Licet hic ponatur in territorio Aurelianenſi; tamen cum in tabulis Epiſcoporum Aurelianenſium nullus eius nominis reperiatur ſcriptus Epiſcopus, ſuſpicor interim hunc illum eſſe Veranum fama celebrem Epiſcopum Cabilonenſem, cuius meminit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 3. cap. 31. & lib. 9. cap. 4. vbi hæc de ipſo: Erat enim eo tempore ipſe Pontifex magnis virtutibus præditus; ita vt plerumque infirmis ſignum Crucis imponens, ſtatim ſanitatem, tribuente Domino, reſtitueret. Hæc Greg. Claruit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annũ Domini 580. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius ad tertium Idus Nouembris. Fuit præterea alius S. Veranus Epiſcopus Venclenſis ex monacho Lirinenſi, diſcipulus S. Hilarij Arela- cir. a. 580. De quo to. 6. ann. 441. n. 10. & a. 449. n. 42.

Arelatenſis Epiſcopi: quieuiſſe ponitur in Domino quarto Idus Septembris. Fuit inſuper alius S. Veranus Epiſcopus Cauillicenſis, qui vt patronus eiuſdem eccleſiæ religioſe colitur. ſubſcriptus reperitur Veranus Cauillicenſis ſecundo Concilio Matiſconenſi, quod celebratum eſt anno Domini 588.

De hoc to.8.ann. 593.n.72.

g *Euſterij Epiſc.*] Tab. eccleſiæ Salernitanæ, ac vet. monumẽta eiuſdem Romam allata vidimus, necnon eiuſdem eccleſiæ Breuiarium. Reconditum eſt eius corpus in eccleſia cathedrali in crypta inferiori, ſub altaris Confeſſione, vbi & poſita ſunt aliorum ſanctorum Epiſcoporum eiuſdem ciuitatis veneranda corpora, vt Bonoſij Epiſcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij Epiſcopi, de quo 11. Octobris, Valentiniani Epiſcopi, quem celebrant 3. Nouembris, itemq. Veri & Euſtertij Epiſcoporum, de quibus inferius agitur. Aſſeruantur ibidem aliorum ſanctorum confeſſorum corpora, vt E[illegible]dij, Cionij, & Elpigij, quorum celebritas agitur 24. Maij; itemq. Cyrini & Quingeſij, quorum agitur dies anniuerſaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius eccleſiæ monumentis exſcripſimus.

h *Ethbini Abb.*] Eius vita extat apud Surium tom. 5. hac die, Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 54. eumq. vixiſſe ait anno Domini ſexcenteſimodecimo. cir. a. 610.

i *Fredeſuuindæ.*] De ea tabulæ eccleſ. Oxonienſis, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vſuardum. cir. a. 750. Ferr.

iiij. F Tertiodecimo Kal. Nouemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Auienſi ciuitate prope Aquilam in Veſtinis natalis beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi deſiderio, inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam equuleo ſuſpenſus ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad vltimum e ſublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia ſancti Capraſij [b] martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans, lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſſionum, orauit ad Dominum, vt, ſi eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidiſſima aqua manaret: quod cum Dominus præſtitiſſet, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ ſancti Artemij [c] Ducis [d] Auguſtalis, qui ſub Conſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cædi, aliiſq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ paſſio ſanctarum virginum Marthæ [e] & Saulæ cum alijs pluribus. Apud Mindam natalis ſancti Feliciani [f] Epiſcopi & martyris.

Pati-

Pariſijs ſanctorum Georgij [h] diaconi, & Aurelij martyrum. In Luſitania ſanctæ Irenes virginis, & martyris. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi [i] confeſſoris.

OCTOBRIS 20.

An. 253. MAXIMI *Leuitæ*.] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores: Petrus in catal. lib. 9. cap. 85. paſſum refert temporibus Decij Imp. Eius martyrij Acta, atque tranſlationis hiſtoriam manuſcriptã accepimus ab eccleſia Aquilana: ubi etiam plura de acceſſu Othonis Magni Imp. ad ſepulchrum S. Maximi, deq. reliquijs inde acceptis, & in Germaniam trãſlatis. Tunc accidit quod ſcribit Sigeber. in chron. anno 969. Theodoricum Epiſcopum Metenſem conſanguineum prædicti Imp. accepiſſe Amiterni reliquias ſanctorum martyrum Eutychetis, Maronis, & Victorini ſociorum.

To. 2. An. 303. nu. 129. b *Capraſii*.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Capraſij & Fidei Acta martyrij habes apud Sur. tomo 5. Petr. in catal. lib. 9. cap. 86. & Mombrit. tom. 1. De baſilica S. Capraſij illic poſita meminit Gregor. Turon. hiſt. lib. 6. cap. 12.

To. 3. An. 312. nu. 21. & an. 324. nu. 9. & 11. & ann. 336. nu. 26. & to. 4. an. 362. num. 180. c *Artemij*.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lippom. tomo 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu temporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licèt homo Gẽtilis, Chriſtianis infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiſtor. lib. 3. cap. 17. & Niceph. lib. 10. cap. 35. & alij recentiores.

d *Ducis Auguſtalis*, alias *Præfecti Auguſtalis*.] Fuit præfectura hæc ampliſſimæ dignitatis magiſtratus, vt qui ſex prouincijs Aegypti ius diceret. eſt tit. in ff. de offic. Præfecti Auguſtalis. Cur autem Aegypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originem, qui lib. 51. de his agens, ait Octauianum Auguſtum, cum ceteras prouincias Romanis ſenatoribus adminiſtrandas conceſſerit, Aegyptum tamen ijs tantum qui eſſent equeſtris ordinis, vnde et ipſe ducebat originem, tribuiſſe; idq. eo conſilio, vt (quod idem teſtatur auctor) cum nouarũ rerum ſtudioſiſſimi eſſent Aegyptij, ne ab aliquo ſenatorum ad res nouas moliendas inſtigarentur, omnem aditum in Aegyptum proficiendi ſenatoribus intercluderet; vt qui ęgro animo ferrent Romanæ Reipublicæ amplitudinem ad vnius hominis Imperium deuolutam. Hęc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert cauſam: ne qui præeſſet Aegypto, cum vellet, fame vrgeret Italiam, leuiq. pręſidio aduerſus ingentes copias inſideret; additque non tantum ſenatoribus, ſed & illuſtribus Romanis equitibus in Aegyptum profectionem inhibitam ab eodem fuiſſe. Idemq. libro

12. hæc ait: De Auguſtalium Præſidum auctoritate D. Auguſtus apud equeſtres, qui Aegypto præſiderent, lege agi, decretaq. eorum perinde haberi iuſſerat, ac ſi magiſtratus Romani conſtituiſſent. Idem & lib. 17. hæc verba: Aegyptum iam inde a diuo Auguſto equites Romani obtinent loco Regum. Ita viſum expedire, prouinciam aditu difficilem, annona fœcundam, ſuperſtitione ac laſciuia diſcordem & mobilem, inſciam legum, ignaram magiſtratuum, domi retinere. hæc ille. Id eſt enim quod Strabo lib. 17. ait, eiuſmodi Præfectos Auguſtales Regis ordinem gerere. Videbatur ea prouincia eſſe quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde deſertus a ſuis Nero cogitauit inter alia, ſibi a Senatu Aegypti præfecturam concedi. Hæc ſcribit Sueton. in Nerone cap. 47. Vt autem equeſtris ordinis homines tantum eam prouinciam adminiſtrarent, vſque ad Seueri Imperatoris tempora perdurauit: ſub Seuero enim (vt auctor eſt Dio lib. 51.) Aegyptij ab Imperatore ſenatores habere meruerunt Præſides, & a filio eius Antonino ijdem Aegyptij in Senatum Romanum adſcripti fuerunt. Perſeuerauit autem idem titulus, vt qui præeſſet prouinciæ, diceretur Præfectus Auguſtalis.

e *Marthæ & ſoc*.] De his Vſuardus hac die adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

f *Feliciani Epiſcopi*.] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. Cum nullus Mindenſis eius nominis reperiatur Epiſcopus, fortaſſe hic ille Felicianus Fulginatis eccleſiæ Epiſcopus & martyr, cuius venerandas reliquias Otho Magnus Imp. in eam regionem tranſtulit, vt ſcribit Sigeber. in chron. anno Domini 969. To. 2. An. 203. nu. 2. & an. 254 nu. 29.

g *Georgij & Aurelij*.] Tranſlatio potius, quã dies natalis horum ſanctorum hic agitur, cum eorũ reliquiæ in Gallias delatæ, Pariſijs conditæ ſint. Exceptionem vocant prædictorum ſanctorũ veteres tabulæ, ex quibus etiam Molan. hac die. Natalis aũt dies Georgij & Aurelij martyrum agitur vj. Kal. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 10. To. 10. A. 852. nu. 17.

h *Irenes*.] Paſſa eſt ob tuendam pudicitiam. Agit de ea Vaſæus in chron. Hiſpan. & Flos ſanct. Hiſpan. Paſſa eſt anno Dom. 653. Eius martyrium latius explicauit Andreas Reſendius in Breuiario Eborenſi. De eadem in Theſauro concion. tom. 2. hac die. An. 653.

i *Sindulphi*.] Vixit ſanctitate clarus circa annum Domini 600. vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 46. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuar. hac die. Cir. An. 600.

ij. G Duodecimo kal. Nouemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

IN Cypro natalis ſancti Hilarionis [a] Abbatis, cuius vitam virtutibus atq. miraculis plenam ſanctus Hieronymus ſcripſit. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctarum Vrſulæ [b] & ſociarum eius, quæ pro Chriſtiana religione & virginitatis conſtantia ab Hunnis interfectæ, martyrio vitam conſummarunt, & plurima earum corpora Coloniæ condita fuerunt. Apud Oſtia Tiberina ſancti Alterij [c] presbyteri & martyris, qui (vt in paſſione beati Calliſti Papæ legitur) ſub Alexandro Imperatore paſſus eſt. Nicomediæ natalis ſanctorum Daſij [d], Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui poſt diuerſa tormenta in mare demerſi ſunt. Maroniæ [e] in Syria prope Antiochiam S. [f] Malchi monachi. Lugduni ſancti Viatoris [g] miniſtri beati Iuſti Lugdunenſis Epiſcopi. In caſtro Laudunenſi S. Ciliniæ [h] matris beati Remigij Epiſcopi Rhemenſis.

OCTOBRIS 21.

To. 4. A. 362. nu. 156. & ſeqq. & ann. 372. nu. 107.

HILARIONIS a.] De eodem tam Greci, quã Latini agunt hac die. Huius vitam ſcripſit S. Hieron. quam Sophronius in Græcum tranſtulit, vt teſtatur ipſe Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Sophronio; ante Hieronymũ S. Epiphanius proſecutus eſt eius laudes, vt idem S. Hieronym. teſtatur. Agit de ipſo etiam Sozom. lib. 3. cap. 13. & lib. 5. c. 9. & 14. Niceph. lib. 9. cap. 15. lib. 10. cap. 8. & lib. 11. cap. 29. & alij. Migrauit feliciter ex hac vita anno Domini 372. idq. ex eodem ſancto Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis ipſum tempore obitus S. Antonij fuiſſe ætatis annorum ſexagintaquinque demonſtrat: migrauit autem ex hac vita Antonius (vt idem auctor ſcribit in chron.) ann. vigeſimoprimo Conſtantij Imperatoris, nempe anno Domini 358. inchoato. Cumq. idem teſtetur, Hilarionem vixiſſe annos octoginta, ſicq. poſt obitum Antonij annis quindecim ſuperſtitem fuiſſe; perſpicuum eſt, perueniſſe ad dictum annum Domini trecenteſimum ſeptuageſimumſecundum iam fere abſolutum.

b *Vrſulæ & ſoc.*] De iiſdem Beda, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Harum ſanctarum virginum hiſtoriam diuerſimode a diuerſis auctoribus ſcriptam reperimus, ſiue a Rogerio Ciſtertienſi, ſiue a Richardo Præmonſtratenſi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ deſcripſit Mombritius tomo 2. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 87. Claudius Rota c. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem omnes in eamdem conueniunt ſententiam, Vrſulam vna cum ſocijs Romam peregrinationem ſuſcepiſſe, ac in itinere incidiſſe in Hunnos, ab iiſdemq. ſæuiſſime trucidatas; idque accidiſſe anno Domini quadringenteſimo quinquageſimotertio, teſtatur Sigebertus in chron. Addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine, qui eaſdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaque earum virginum hiſtoria, quiſquis (vt libuit) ſiue

To. 4. A. 383. n. 3. & ſeq.

ſiue quæ ſuo ingenio commentatus fuerit, ſiue quæ ab alijs leui quodam vulgi rumore accepit, ſcripturæ monumentis commendarit, non ſine magno veritatis detrimento, cum grauiſſimam hiſtoriam commentitiam pene reddiderint. Ego quidem cum in huius rei veritate inueſtiganda plurimum laboris inſumpſiſſem; ex optato euenit, vt inuenerim tandem codicem Vaticanum peruetuſtum, in quo tractatus erat inſcriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido Epiſcopo Aſaphenſi, ſub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyranni, qui téporibus Gratiani Imperatoris inuaſit Imperium, de Vrſula quoque perbreuem contexit hiſtoriã, in hanc ſententiam: Cum Maximus proximas Gallias inuaſiſſet, ac vicinos Armoricos ſedibus expuliſſet, vacuam prouinciam, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuiſit; vnde & eidem prouinciæ comparatum eſt nomen, vt Minor Britannia diceretur. Quo vero eorum etiam poſteritati conſuleret, ex Magnæ Britanniæ inſula ſingulis vxores quæri iuſſit; ſingulis militibus ſingulæ virgines ex gentilibus ſuis ſunt in matrimonium poſtulatæ. Erat autem prędictorum militum præcipuus poſt Maximum Dux Connanus, vnus ex Britanniæ Regulis, cui paris nobilitatis coniux deſignata eſt filia Dionici Regis Cornubiæ, nomine Vrſula. Londini itaque cunctis coactis, inuitæ licet, patrium ſolum, charosq. ſuos relinquẽtes, imponuntur nauigijs: dũq. regionem Armoricorum cogitant nautæ, mox ſæua procella naues impulit in Germanicum litus; vbi dum eſſet, Melga Pictorum, & Gaunus Hunnorum piratæ, qui comparata claſſe, icto fœdere cum Gratiano Imp. aduerſus Maximum, vt vel hac arte eum a cœptis deturbarent, cum ad infeſtãdam Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, ſic in Britannas virgines, vt in hoſtes graſſati ſunt, vt vim inferendi illarum pudicitiæ, conſiliũ caperent. Quæ omnes hortatu Vrſulæ, mortem dirisſimam potius oppetere, ac gladijs obtruncari, Chriſtiana conſtantia decreuerunt, quam ignominioſum quid pati. Cumq. ea perſiſterent animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata; cum alio properarent, ne longiori mora diſtinerentur, ſingulas crudeliſſime trucidarunt, indeq. in Britanniam nauigarunt, nactamq. eam, militibus vacuam aggreſſi; ſed confeſtim, miſſis illuc a Maximo duabus militum legionibus, inde pulſi, ſoluerũt in Hyberniam. Quę vero poſt hæc ſecuta ſunt, idem auctor proſequitur, quæ nos referre omittimus: ſatis nobis viſum hæc referre, quæ ſpectant ad hiſtoriam Vrſulæ. Sparſa in finitimis regionibus fama de glorioſa virginum nece, quod vitæ potius quam pudicitiæ diſpendium pati ſuſtinuiſſent, a vicinorum locorum accolis ſacra cadauera cum honore ſunt ſublata, atque Coloniam Agrippinam delata, debito ſanctis martyribus cultu celebrata ſunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore deſcripſimus, nobis longe magis probantur, quam alia prædictorum figmenta ab omni etiam veriſimili ratione remota. Licet autem non omnia, quæ ab eo ſcripta ſunt auctore, nobis probentur: quæ tamen in tanta caligine rerum ex multis veritati conſentientia eſſe noſcuntur, cur reſpuenda nobis erunt? Nam hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ ſcribit S. Ambroſius in relatione ad Valentinianum de ſua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorum copijs a Gratiano concitatis, & accerſitis contra Maximum; quas Valentinianus poſt Gratiani obitũ, pacis cupidus, intra terminos conſiſtere mandauit; vbi oſtendit Gratianum Imp. pro virili conatum eſſe exterorum auxilio Maximi vires infringere. Rurſus autẽ de eadem incurſione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum ſcribit etiam Sigebert. in chron. ann. Domini 389. Nec omittimus dicere ex ſententia Saluiani Maſſilienſis lib. 4. & 7. de recto iudicio & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuiſſe præ cæteris in venerem ſolutiſſimam. Hæc de his iam ſatis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, ſignauimus codicis numerum, quo facilius inueniri poſſit. Hæc noſtra cum recognoſceret Reuerendiſſimus Lindanus Epiſc. Ruremundenſis, ſimulq. probaret, de loco martyrij tantum excepit; qui tamen, vt eam ſolueret difficultatem, hæc quæ ſequuntur, ſuis verbis appoſuit.

Superioribus tantum obſtare videtur locus, qui agonis S. Vrſulæ palæſtra conſtanter ab vniuerſis in hunc vſque diem eſt habitus. Is tunc temporis longiuſcule a Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen eſt, plurimas inter magni atque non obſcuri oppidi ruinas ſuperſtites, Vpen & Vben, quod Latini emollierunt, dicentes Vbios pro Vpios) erat diſſitus; nunc autem ex Francorum & Iudęorum plurimorũ (quod illorum loquitur antiquiſſimum cœmeterium permultis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexũ Rheni forma hemicycli extenſum longiſſime. Si quis enim oppoſito ex litore Coloniam intueatur, veriſſime dixerit, Colonienſes in ſigmate conuiuari. Hunc autem locũ, vbi nunc viſitur ſanctæ Vrſulæ collegium virginum nobiliũ (licet vna vix, aut altera ſuperſit ſanctimonialis, Lutheraniſmo eas ad thalamos maleblandos a ſuauiſſimo Chriſti Domini iugo abliciente) fuiſſe certaminis arenam, inde pij non imperite videntur aſtruere, quod templi area nullum ſuſcipit ſepeliendum, immo pueros recens baptizatos de nocte quaſi euomens in ſuperficiem reijcit viſendos; cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temere inueniantur.

niantur. Quod ne cuipiam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus, quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obſeruatoribus præmonſtrabit. Nam quod noſtras ait Gaufridus Aſaphenſis in Anglia (quam S. Bonifacius in epiſtolis Saxoniam appellat tranſmarinam) Epiſcopus, appellans Germanicum litus, vbi illa ſit cum ſuis paſſa: tu voces cum veteribus Aeſtuaria Germanica, ſiue, vt Tacitus, inſulas Saxonum: quæ ſuo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiando) complectantur, quicquid hodie habet Oceanum verſus non ſolum Zelandia, Hollandia, Phriſia, olim Freſia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiū Heth Vlye ex Vuahale in Iſelam a Druſo deriuatum, vnde & hodie Foſſa Druſiana vocatur) ſita: ſed & longius nunc ab Oceano in mediterranea diſſita Tranſyſelana, vbi Drentij, nunc Drentenlandt, & Tubantij, nūc Tuuentenlandt apud Groeningam habitabāt inſulares; & Cliuia Coloniam vſque pertingens, varijs olim Rheni brachijs, ſeu anfractibus intercluſa. Vnde & olim Cæſaris Vuardæa, quam inſulam dicimus, nomen habet, haud longe a Colonia, vbi S. Suuitbertus colitur Kal. Matrijs, quod Rheni circuitu olim ambiebatur, iam mediterranea. Nunc igitur ſuperius enarrata prædicti Gaufridi hiſtoria noſtratibus optime fuerit teſtimonijs conſentanea, quæ habent, iſtam SS. virginum claſſem vi procellarum ex Oceano Thielā appuliſſe, quæ hodie portus eſt Geldriæ ad Vuahalim; inde Coloniam perrexiſſe: quod tum fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt foſſas plurimas ad Hollandiam & Geldriam exſiccandam iuſſerint pij Auguſti exēplo Druſi Rom. effodiendas: vt & noſtrates poſteri in vſum oppidi & agri Traiactenſis Leccam a ſtillando dictam, quod hieme Rhenus illac ſeſe in Moſam altero ſuo cornu effunderet copioſius. Vnde forte a Latinis fuit dictus Bicornis ab oſtijs nobilioribus; quorum alterum Glareano, alijsq. fere omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam a Romanis contra Britonum incurſiones in litore extructam euoluebatur; ſed dunis vi tempeſtatum permotis obſtructum. Si ergo claſſis illa S. Vrſulæ fuit vi tempeſtatis ad Vuahalim depulſa, nullo negotio naucleris licuit ad rectum Rheni curſum ex internatantibus paſſim inſulis naues dirigere, aut potius ventis dare; qui eos in manus Hunnorum (quod & Colonienſis habet hiſtoria) inuexerunt. Hi enim apud Coloniam, vbi Romanum ſemper fuit contra Saxones feroſq. Germanos vltra Rhenum agentes pręſidium, agebant, Gratiano Aug. contra Maximū tyrannum militaturi. ſed ex ſententia Gaufridi a prædictis piratis tam immane ſcelus dicitur perpetratū. Hactenus eruditus Lindanus.

To.1. an. 226. n.5.

c *Aſterij.*] De quo Beda & Ado ex Actis S. Calliſti Papæ, quæ extant apud Surium to.7. die 14. Octobris, vnde & ceteri acceperunt. Corpus Aſterij a Sergio Iuniori Rom. Pont. translatum eſt in Titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur, fidem facit.

& a. 170. n.6. & 14.

d *Darij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri recentiores. Reſtituitur ex antiquis manuſcript. Germana lectio eſt, duodecim militum, loco duodecim millium.

e *Maronia in Syria.*] Erat in Syria olim vicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit; qui poſtea creuit in ciuitatem. Fuit eiuſdem loci Epiſcopus inſignis Timotheus nomine, qui multa grauiaq. paſſus eſt ob communicationem cum S. Ioan. Chryſoſt. tempore Arcadij Imp. vt ſcribit Pallad. in dialog. Eſt mentio de alio Maroniæ Epiſcopo, Dimaſio nomine, qui interfuit Concilio Epheſino, vt conſtat ex Actis ipſius. An autem a prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, ſint appellati, an vero a S. Marone Abbate, non audemus certi quid definire. Cōpertum etenim habemus, Maronem Abbatem in Syria claruiſſe ſanctitate; fuiſſeq. monaſterium dictum S. Maronis in Syria, cuius Abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormiſdam Papam, & libellus oblatus Synodo, quæ recitantur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaque monachi appellati ſunt Maronitæ, ſicut a Studio Studitæ, a Saba Sabaitæ, a Dio Dijtæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortaſſe nomen Maronitarum prouenit, illorum (inquam) Chriſtianorum, qui proprios habentes Epiſcopos, degentes in monte Libano, magna fide, ſinceritate & animi ardore communicant Romanę Eccleſię, quorum eſt Romæ nobile collegium a Sanctiſſimo D. N. Greg. Papa XIII. laudabiliter inſtitutum: quod ſumma induſtria, conſilio, & ope curat Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Antonius Caraffa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immenſos labores, ſtudia, & animi affectum in reſtituenda ac propaganda fide Catholica collapſa in Orientali Eccleſia, nouit ille melius, qui ſolus laborem & dolorem conſiderat.

f *Malchi.*] Eius vitam S. Hieronymus egregie conſcripſit. Ab hoc diuerſus eſt (etſi in multis cōueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem vocat, qui iiſdem temporibus vixit, de quo lib.6. cap.32. To.4. an. 370. n.79. & a. 372. nu.43.

g *Viatoris.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib.9. c.90. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, vt Ado Vien. teſtatur in chronico. cir. a. 380 Ado.

h *Cilinia.*] Plura de ea in vita S. Remigij; eius tamen vitam ſeorſum ſcriptam eſſe ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigebert. de ea in chron. anno Domini 449. Alia eiuſdem nominis Cilinia Meldenſis virgo fuit, de qua agitur in vita S. Genouefæ virg. & apud Molanum hac die. An. 449.

Vnde-

22 Vndecimo Kal. Nouemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

HIEROSOLYMIS beati Marci [a] Epiſcopi, clariſſimi & doctiſſimi viri, qui primus ex Gentibus Hieroſolymorum eccleſiam ſuſcepit regendam, ac non multo poſt ſub Antonino Imperatore martyrij meruit palmam. Hadrianopoli in Thracia natalis ſanctorum martyrum Philippi [b] Epiſcopi, Seueri presbyteri, Euſebij, & Hermetis, qui ſub Iuliano Apoſtata poſt carceres & flagella incendio cremati ſunt. Item ſanctorum martyrum Alexandri [c] Epiſcopi, Heraclij militis, & ſociorum. Firmi in Piceno ſancti Philippi [d] Epiſcopi & martyris. Oſcæ in Hiſpania ſanctarum virginum Nunilonis [e] & Alodiæ ſororum, quæ a Sarracenis ob fidei confeſſionem capitali ſententia punitæ, martyrium conſummarunt. Apud Coloniam ſanctæ Cordulæ [f], quæ vna ex ſodalibus ſanctæ Vrſulæ, cum aliarum ſupplicijs & cæde perterrita ſe occultaſſet, eius rei pœnitens, poſtridie ſe vltro patefecit, & nouiſſima omnium martyrij coronam accepit. Hierapoli in Phrygia ſancti Abercij [g] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi ſancti Melanij [h] Epiſcopi, qui a ſancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prædicandum Euangelium miſſus eſt. In Tuſcia ſancti Donati [i] Scoti Epiſcopi Feſulani. Veronæ ſancti Verecundi [k] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Mariæ [l] Salome, quæ in Euangelio legitur circa Domini ſepulturam ſolicita.

OCTOBRIS 22.

To.2.an. 138.n.10. MARCI *Epiſcopi* a.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri. Scribit de eo Euſeb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hiſtor. lib. 4. cap. 6. in fine, Epiphan. hæreſi 66. cum agit de ſucceſſione Epiſcoporum Hieroſolymitanorũ. Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 4. c. 25.

To.4.an. 362.n.87. b *Philippi & ſoc.*] Beda, Ado, & alij. Hunc præceſſit Liuius, qui ſucceſſit Eutropio; amboq. Conſtantij temporibus ob defenſionem Catholicę fidei martyrio coronati ſunt, prout teſtatur S. Athanaſius in apolog. de fuga ſua ad Conſtantium col. 334.

c *Alexandri & ſoc.*] Gręci etiam de his agũt hac die in Menologio. To.2.an. 154.nu.3.

d *Philippi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam delatas accepimus.

e *Nunilonis & Alodiæ.*] Agit de iiſdem Vſuardus. Ipſarum martyrium ſcripſit S. Eulogius To.x.an. 851.nu.5.

logius in Memoriali ſanct. lib. 2. ca. 7. paſſaſq. dicit Aera 889. anno Domini 851. Plura de his conſcripta haberi in manuſcript. cod. teſtatur Ambroſ. Moral. ibi in ſchol. De his etiam in Flore ſanct. & in Theſaur. concion. tom. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quam in alijs locis ſemper, cum Aeræ numerum ad Chriſti Domini noſtri annorum rationem deducimus, ab Aera nota annos trigintaocto ſubtrahere conſueuimus: rem haud ab inſtituto alienam facturi videbimur, ſi de Aera paulo diffuſius diſſeramus: ea etenim numeri nota tum Acta martyrum, ac ſacra Concilia, tum etiam res profanas in Hiſpanijs conſignari conſueuiſſe, exploratiſſimum eſt; raruinque ſit inueniri id ab alijs vſurpatum. Hic quidem vſus ab ipſo Auguſti tempore poſt mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hiſpaniæ regionibus, quin etiam in Luſitania vltra milleſimum & quadringenteſimum perſeueraſſe, certiſſimum eſt, vt habes notatum pluribus a Vaſæo in chron. Hiſpan. c. 22. Quod in primis ad ipſum Aeræ nomen ſpectat; numeri notam eſſe dictam Aeram, affirmat Nonius; in quam ſententiam Lucillius lib. 29. his verbis: Hæc eſt ratio peruerſa, Aera numeri ſubducta improbe. Fauſtus Regienſis lib. 1. de Spiritu ſancto, Aeram ſupputationem appellat: quam & ab ære ſic dictam putant, quod in ære eſſet numeri nota deſcripta. Reijcitur a Vaſæo in chron. & a Didaco Couar. lib. 1. var. reſolut. cap. 12. commentum de Aera, quo dictum eſt, Aeram cum aſpiratione ſcribendam Heram, dictamque ab hero, hoc eſt; domino. Refellit Reſendius Geneſij Sepuluedæ inuẽtum de Aeræ nomine, quod ſcilicet a notarijs alijſque ſcriptoribus ſic fuerit abbreuiatum; vt quod ſcribendum eſſet, Annus erat Auguſti Cæſ. illi breuitatis cauſa ſic exararent, A. ER. A. Cæſ. paulatimque demptis punctis etiam, ſcriptum AERA, Cęſ. Fere eiuſdem rei commentor fuit Couarr. vbi ſupra; cum diceret, primum elementum, A, a ceteris litteris interpunctione eſſe ſeparandum, ac ſic ſcribendum A. Era. vt diceret, Annus erat. prætulit tamen Couarr. ſuæ ſententiæ Sepuluedæ fictionem. Sed quis non videat, cum cuiuſque actionis in præſens factæ tempus in ſcriptura apponitur, non dici, Annus erat, ſed Annus eſt, &c. Cur non ſic potius (ſi licet in re ſeria ludere) ſingula per ſe elementa ponimus A. E. R. A. vt ſingulas ſignificent dictiones, ac velint dicere, Annus eſt Regni Auguſti? Sed miſſa iſtæc commenta: nam Auguſti nomen, quod per vltimum illud A. exprimunt, longe poſt exordium Aeræ a Senatu excogitatum, & tributum eſt Octauiano, anno nimirum decimoquinto a Triumuiratu, & vndecimo poſt Aeram cœptam, cum ſcilicet idem Octauianus ſextũ ageret Conſulatum cum collega Agrippa iterum Conſule, vt auctor eſt Dio hiſt. Rom. lib. 53. Quęnam ratio patitur, vt in Aera poſitum ſit nomen Auguſti, quod necdum a Senatu fuerat adinuentum? Eſt & Iſidori lib. 5. Orig. ea ſententia, vt ab ære dando, hoc eſt, tributo pendendo, Aera ſit dicta: quæ an ſit vera, dicam inferius. Rurſus de Aera illud apud omnes eruditos eſt in confeſſo, Aeram cœptam eſſe numerari anno trigeſimooctauo ante Chriſti Domini noſtri natalem diem. Ad hęc probanda non eſt quod multis immoter; ſatis erit ad eam rem demonſtrandam S. Iuliani Toletani Epiſcopi patens aſſertio, qui lib. 3. contra Iudæos ad Eruigium Regem habet hæc verba in fine. Aera enim inuenta eſt ante triginta & octo annos, quam Chriſtus naſceretur. Nunc autem acclamatur Aeram eſſe ſeptingenteſimam vigeſimamquartam: detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Aera inuenta eſt, vſque ad Chriſti natiuitatem, reſiduti ſunt ſexcenti octogintaſex anni. hactenus Iulianus; qui dum ait; Nunc autem acclamatur Aeram eſſe, &c. ad illud videtur alludere, quod in Hiſpaniarum eccleſijs (vt habet c. 9. ſecundæ Synodi Bracarenſis) die natali Domini poſt Euãgelicam lectionem publice in eccleſia per diaconũ futuri eius anni Paſchatis dies annunciabatur, ſimulque Aera currẽs promulgabatur, ſicq. ea ratione Aera dici videtur acclamata. Sed miſſis his, iam omnes conſentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aeram cœptam eſſe numerari; eaque ratione, iuxtaq. ijdem omnes referunt ad annum quartum a Triumuiratu. Quod autem diſertiſſimorum virorum non mediocriter torſit ingenia, illud potiſſimum eſt, quidnam fuit in cauſa, vt eo anno Aeræ numerus ſit inuentus? Vaſæus in his perueſtigandis plurimum laboris inſumpſit, & quo rem ſibi minus aſſequi viſus eſt, claros eruditione viros, qui in ea facultate in Hiſpania florebant, conſuluit; fuerunt hi Geneſius Sepulueda, & L. Andr. Reſendius; eorumque de ea re ſententias recitat: hi omnes aliorum commenta refellentes, in eam pedibus ſententiam abijſſe videntur, vt Aeræ numeri eo anno fuerit auſpicandi ratio, quod a Triumuiris facta eo ipſo anno Romani Imperij diuiſione, Hiſpania Auguſto ceſſerit. Eamdem affert cauſam & Didac. Couarr. lib. 1. var. reſol. c. 12. Miratus ſum (fateor) nobiliſſima ingenia poſt multas de ea re lucubrationes errore temporis lapſa, vt putarint partitionem Imperij inter Triumuiros anno quarto Triumuiratus eſſe factam. Dio Caſſius, hiſtoricorum clariſſimus, qui floruit Romæ temporibus Seueri ac ſucceſſorum Impp. quique anno octauo Alexandri creatus eſt Conſul ordinarius, reſq. Romani Imper. ex antiquis Annalibus perueſtigans, cuncta ordine temporum per Cõſules in annos ſingulos digeſſit; hic, inquam, Dio duplicem Imperij Romani partitionẽ a Triumuiris

uiris

uiris factam recenſet: priorem videlicet ipſo primo anno Triumuiratus ſub Conſulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond. anno ſeptingenteſimo duodecimo, qui & annus primus Imper j Octauiani numerari cõſueuit: poſteriorem autem Imperij Romani inter eoſdem Triumuiros partitionem factam ait ſub Conſulatu Caluini & Pollionis, a Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. ſeptingenteſimo quartodecimo, poſt bellum Peruſinum confectum, pace inita inter Octauianum & Antonium; quaquidem facta diuiſione, eidem Octauiano non tantum Hiſpaniæ, ſed Galliæ, Sardinia, & Dalmatia obtigerunt. Hæc Dio hiſt. Roman. lib. 48. Ex quibus quidem manifeſte apparet, neutram Imperij diuiſionem, primæ Aeræ, quam cœptam eſſe anno quarto a Triumuiratu & ipſi affirmant, aptari poſſe: a priore enim partitione vſque ad Chriſti Redemptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni; a ſecunda autem vſque ad prædictum tempus, anni numerantur trigintanouem, vel quadraginta, ſi numeres primum Chriſti annum anno quadrageſimo ſecundo Auguſti, vt plerique faciunt: cum alioquin trigintaocto tantum numerari neceſſe ſit, ex maiorum omnium aſſertione, a prima Aera vſque ad Chriſti Domini noſtri natalem diem. Nec inſuper aliqua poteſt ratione ſubſiſtere, quod in ea re adhuc ſibi ambigua addidit Vaſæus, Aeram fortaſſe numerari cœptam a domitis Cãtabris & Aſturibus, cum Octauianus vniuerſa Hiſpania tranquilla atque peccata potitus eſt: nam eodem Dione auctore, certum exploratumq. habetur, bellum Cantabricum cœptum eſſe ſub Conſulatu nono Octauiani, ab Vrbe condita anno 729. ab ipſo initio Aeræ anno quartodecimo; idemq. perſeueraſſe, iiſdem ſæpius rebellantibus, vſque ad Conſulatum Sentij Saturnini, anno ab Vrbe cond. 735. Aere vigeſimaprima. Hæc Dio hiſtor. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de cauſa auſpicandæ Aeræ prædictis ſunt poſita, confutari videntur.

Alia igitur a prędicta eſt perquirenda cauſa, cur anno quarto a Triumuiratu, qui eſt trigeſimusoctauus ante Chriſti diem natalem, ab Hiſpanis anni ſinguli ab Aera cœperint numerari. Mea quidem ſententia, nulla ex parte veriorem cauſam ac certiorem, quam ex Dione de ea re venari poſſumus: qui dũ ſub vnoquoque Conſulatu res geſtas recenſet, ſub Conſulatu Marcij Cenſorini & Caluiſij Sabini (eſt hic ille ipſe annus quartus a Triumuiratu, quo ſumitur initiũ Aeræ) de Cerretanis in Hiſpania rebellantibus texit hiſtoriam, eoſq. eo anno perdomitos ab Auguſto per Domitium Caluinum enarrat; eumdemq. adeo ingentem vim pecuniæ ex Hiſpanis collegiſſe, vt quod ab alijs Orbis ciuitatibus ad triumphi impenſas exigi conſueuiſſet, ex ſolis Hiſpaniarum ciuitatibus collegerit; eamdemq. pecuniam adeo affatim ſuppeditatam, non tantum ad triumphi impenſas ſatis fuiſſe; ſed ex ea maiorem partem ad Vrbis Palatium, ipſa antiquæ Vrbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio abſumptum, ex integro reſtituendum, eſſe expenſam: ſcribit enim hæc Dio hiſt. Rom. lib. 17. ponamque eius verba, quo hæc certiora ac fideliora habeãtur, vt a fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non ſine veritatis diſpendio Dionem in compendium contraxit. ſunt hæc, inquam, verba Dionis: Triumpho ſibi conceſſo; quod in triumphum conferri ab vrbibus ſolet, a ſolis Hiſpaniæ ciuitatibus accepit; atque eius aliquam partem ad triumphi apparatum inſumpſit, maiorem vero in Palatium reficiendum: id enim incendio combuſtum inſtaurauit ac dedicauit, cum alijs rebus ſplendide ornatum, tum imaginibus, &c. Hæc Dio: licèt quod ad Palatij reſtitutionem ſpectat, Suet. in Aug. cap. 57. non ab Hiſpanis tantum, ſed a ceteris collatam dicat eſſe pecuniam. Porro cum Hiſpanorum collatio munificentiſſima prædicetur, eaq. ipſo anno facta noſcatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile perſuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, vt a re admodum memorabili, ab Hiſpanis cępta eſſe futura tempora numerari. Vnde non diſplicet, quod Iſidorus li. 5. de orig. Aeram ab ære collato, hoc eſt, tributo penſo, putat eſſe dictam; licet ab eo omnino diſſentiam, dum ait, tunc ab Auguſto fuiſſe vniuerſum Orbem deſcriptum: nam eo tempore nominatæ ſuperius prouinciæ tantum ſub Octauiani ditione poſitæ erant; & Orbis deſcriptio poſt annos trigintaocto, eo anno quo Dominus naſcitur, facta reperitur. Sic itaque Aeram nuncupatam ab ære collato exiſtimo, atque a dicta collatione æris, Aeram, ipſam notam numeri in Hiſpania eſſe acceptam. Hæc ſunt quæ de Aera inuenta habui dicere. Si quis his certiora habet quæ dicat, in medium proferat, & agam gratias.

f *Cordula.*] Conſule quæ dicta ſunt pridie huius diei in Vrſula. De huius tranſlatione agitur in vita Alberti Magni par 2. c 9. To. 4. an. 383. nu. 3. & ſeq.

g *Abercij Epiſc.*] De eodem Græci etiam agunt hac die in Menologio. Eius res præclare geſtas ex antiquis monumentis deſcripſit Metaphraſtes, quas Lippom. habet to 6. & Sur. tomo 5. Claruit temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri fratrum Imperatorum. Extat eiuſdem ſanctiſſimi viri epiſtola ad dictum M. Aurelium Antoninũ Imp. quæ Apoſtolicum redolet ſpiritum: exhibemus eam integram in Annalibus Eccleſiaſticis, acceptam ab Illuſtriſs ac Reuerendiſs. D Gulielmo Syrleto Cardinale ampliſſimo, qui eam Græce ſcriptam in antiquo manuſcripto codice, vt ingentis pretij margaritam, cuſtodit. To. 2. an. 163. n. 12. 14. & ſeq. To 4. an. 362. nu. 301. ſecũdum impreſſionẽ Venetã; vide nu. 281.

h *Mola.*

To. 2. an. h *Melanij Epiſc.*] Fuit hic ſecundus eius
260.nu.6. ſedis Epiſcopus ſubrogatus S. Nicaſio , vt
& tom.6. habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ,
ann. 507. quas deſcripſit Demochares . Aliqui hunc
num.27. Melonem , corrupto vocabulo , appellant. De eo Vincent. lib. 11. c. 74. Petrus in catal. lib.9.c.93. & alij.

Aſſũptus i *Donati.*] Eius Acta nuper cõſcripſit Frã-
ann. 802. ciſcus Cattanius Diacetius Epiſc. Feſulanus.
Cattane*

x *Verecundi Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſ. pluribus autem Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veron. & S.R.E. Card. in commentario de antiquis monumentis Epiſcoporum Veronen. pag. 12. & 43. Cir. anni 533.

l *Mariæ Salome.*] De ipſa Matth. Euang. cap.15. & 16. Agunt de eadem hac die Beda, Viuardus, & alij recentiores. To. 1. in Appar. n. 64. & ſeq.

:* B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Hiſpania prope Gades ad fundum Vrſonianum ſanctorum martyrum Seruandi[a] & Germani, qui in perſecutione Diocletiani ſub viatore Vicario poſt verbera, ſqualorem carceris, famis ac ſitis iniuriam, & longiſſimi itineris laborem, quem ferro onuſti pertulerunt, nouiſſime martyrij ſui curſum cæſis ceruicibus impleuerunt: ex quibus Germanus Emeritæ, Seruandus vero Hiſpali conditus eſt. Antiochiæ in Syria natalis ſancti Theodori[b] presbyteri, qui in perſecutione impij Iuliani comprehenſus, poſt equulei pœnam, & multos ac duriſſimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appoſitis inflammatus, cum in confeſſione Chriſti perſiſteret, occiſione gladij martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Ignatij[c] Epiſcopi, qui cum Bardam Cæſarem ob repudiatam vxorem arguiſſet, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulſus eſt: ſed a Nicolao Romano Pontifice reſtitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalæ S. Seuerini[d] Colonienſis Epiſcopi & confeſſoris. Rhotomagi ſancti Romani[e] Epiſcopi. Apud Salernũ S. Veri[f] Epiſcopi. In territorio Ambianenſi S. Domitij[g] presbyteri. In pago Pictauienſi ſancti Benedicti[h] confeſſoris.

OCTOBRIS 23.

To. 2. an. 303.n.141. SERVANDI *& Germani* a.] De iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum Acta narrantur egregie hymno ſacro in Breuiario Toletano: ex vetuſtis monumentis eadem alij ſoluta oratione deſcripſerunt, vt Vaſæus in chron. Hiſp. Marin. Sicul. de reb. Hiſpan. lib. 5. Eadem in Theſaur. concion. to. 2. & in Flore ſanct. Hiſp.

b *Theodori.*] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius nobile certamen ſcribit Sozom. hiſtor. lib. 5. cap. 7. qui Theodoretum appellat ad To 4. an. 362.n.45. & 115.

diſſe-

To. 5. an. differentiam alterius Theodori; qui eodem
437. nu. 6. tempore ibidem eadem ex cauſa diriſſima
paſſus eſt, de quo Ruffin. hiſt. lib. 1. c. 36. Socrat. lib. 3. c. 16. Sozom. lib. 5. c. 19. Theodoret. lib. 3 c. 10. ante hos omnes S. Greg. Nazianz. orat. 2. in Iulianum, & S. Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Teſtatur Molan. ſe vidiſſe huius martyris Acta ab aulicis Iuliani tunc ſcripta, eaq. hactenus Carthuſiæ aſſeruari: ſed miramur ea præteriiſſe Surium, & eius in vitis Sãctorum colligẽdis ſucceſſorem Moſandrum, ambos Carthuſianos.

To. x. an. c *Ignatij Episc.*] Agunt de eo etiam Græci
858. n. 55. hac die in Menologio. De eo eſt frequens
& a. 863. mentio in regiſtro Ioannis Octaui Papæ, Ni-
num. 8. colai Primi, ac præſertim in eius epiſtola ad
Obitus Michaelem Imp. & alijs pleriſque, vt in epi-
ann. 878. ſtola ad Epiſcopos Aſiæ & Libyæ, itemq. ad
nu. 43. clerum Conſtantinopolitanum, ac denique
ad vniuerſos Chriſti fideles conſcripta 18. Martij Indict. 13. itemq. in Romana Synodo ab eodem Pontifice celebrata. His addimus Græcorum hiſtoricos Zonar. lib. 3. Annal. Cedren. in comp. hiſt. in Michaele; Glyc. in 4. par. Annal. Ex quibus omnibus vita ipſius optime concinnari poſſet: ſi præſertim adderetur ea, quam Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Hadrianum Secundum Rom. Põt. in præfat. de octaua Synodo; quam hiſtorice ſcriptam legimus in codice manuſcripto Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. Antonij Carafæ Card. Bibliothecarij.

Circa an. d *Seuerini Episc.*] Beda, Vſuardus, Ado, &
400. alij de eodem hac die. Scripſit eius Acta Fortunatus, vt teſtatur Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 45. Alia inſuper incerto auctore ex vet. manuſcript. edidit Sur. tom. 5. de eius electione agitur in appẽdice Concilij Agrippinenſis habiti poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. ſecundum veriorem ſupputationem. Diu multumque ſedit: nam tempore obitus S. Martini adhuc ſuperſtes erat, vt ſcribit Greg. Turon. lib. 1. mirac. S. Martini cap. 4. Obiiſſe autem S. Martinum Arcadio & Honorio Augg. quintum Conſſ. anno Dom. 402. in Annalib. noſtris oſtendimus. Mentio de eodem Seuerino habetur in Actis S. Euergiſli eius diaconi, & inde Epiſc. ſucceſſoris, apud Sur. to. 5. die 24 Octob. in vita S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 2. ca. 27. & Sigeb. in chron. anno 399. De tranſlatione eiuſdem Sur. to. 5. hac die hiſtoriam recitat. Hic monemus lectorem, ſcripſiſſe Petrũ Damiani, ad Deſiderium abbatem cõmmẽtariolum de quibuſdam miraculis, quem deſcripſit Lippom. tom. 8. vbi de Seuerino Epiſcopo Colonienſi adhuc in pœnis purgatorijs exiſtente narrat hiſtoriam. Id quidem nolim quis putet intelligi de S. Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annus ſexcentos ex hac vita migrarat, ſed de aliquo alio, quem auctor dicit nuper illi præfuiſſe eccleſiæ: licet in editis tabulis Epiſcoporum Colonienſium nullus alius eiuſdem nominis Epiſcopus reperiatur. quare ſuſpicor in prædictam ſcriptionem errorem irrepſiſſe nominis ciuitatis, vel Epiſcopi. Niſi dicere velimus, illa verba: Nuper Epiſcopus; non ex dictis ab Adraldo, qui citatur, eſſe relata, ſed potius ex ſcripto eſſe recitata, nimirum ex exemplari ab eodem miſſo ad Petrum, qui hæc ſcribit; nam rem geſtam fuiſſe ſcriptis conſignatam teſtatur.

e *Romani Episc.*] De quo hæc in dictis ma- An. 622.
nuſcriptis; S. Romani Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita meritis claruit, & mors pretioſa in domo Domini quotidie demonſtratur. De eo etiam Molan. hac die. Fuit autem eius ſedis Epiſcopus viceſimus ordine, seditq. anno Domini 622. vt tabulę eius eccleſiæ apud Democharem indicant.

f *Veri Episcopi.*] De eodem veteres tabulæ, Breuiarium, & alia antiqua monumenta eccleſiæ Salernitanæ. Aſſeruatur eius corpus in eccleſia cathedrali, in crypta inferiori, vna cum alijs ſanctis, quorum ſuperius meminimus 19. huius.

g *Domitij.*] Vet. manuſcript. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

h *Benedicti.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores.

24 Nono Kal. Nouemb. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B		C	D	E	f		F	G	H	M		N	P
20	21	22	23		24	25	26	27		26	27	28	29		1	2

VENVSIÆ in Apulia natalis ſanctorum martyrum Felicis [a] Epiſcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano Procuratore multis diu vinculis, &

carceri-

carceribus in Africa & Sicilia macerati, cum Felix nullatenus ſacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere voluiſſet, tandem occiſione gladij conſummati ſunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran paſſio ſanctorum Aretæ [b] & ſociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iuſtini Imperatoris, ſub Dunaan Iudæo tyranno: poſt quos Chriſtiana mulier incendio tradita eſt; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Chriſtum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri poſſet, in ignem, vbi mater ardebat, ſe præcipitem dedit. Coloniæ ſancti Euergiſli [c] Epiſcopi & martyris. Conſtantinopoli ſancti Procli [d] Epiſcopi. In Britannia Minori tranſitus ſancti Maglorij [e] Epiſcopi, cuius corpus Lutetiæ Pariſiorum requieſcit. In Vertano monaſterio S. Martini [f] Abbatis. In Campania ſancti Marci [g] ſolitarij, cuius præclara opera ſanctus Gregorius ſcripſit.

OCTOBRIS 24.

To. 2. an. 302. num. 118. & ſequent.

FELICIS *& ſoc.* a] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic Epiſcopus fuerit, varia lectio eſt. Beda legit, Tubrocenſis eccleſiæ, Ado, Tibiurenſis, prout etiam in prædictorum martyrum Actis, quæ extant apud Sur. tom. 5. legitur. Ex antiquis autem manuſcript. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet, Tibirenſis. De Tibirenſi, vel Tibiritana ciuitate mentio habetur in Concil. Carthaginenſi temporibus Cypriani, vbi ſubſcriptus legitur Vincentius Tibiritanæ eccleſiæ Epiſcopus, & ipſe Cyprianus ſcribit ad Tibiritanos epiſtol. 56. in priorem editionem Rom. Martyrologij neſcio quomodo irrepſit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen. aitque cum manum impoſuiſſe Cæciliano creato Epiſcopo Carthaginenſi. ſed ille reperitur ſuperuixiſſe etiam temporibus Conſtantini, vt apparet ex Auguſtino de act. cum Donatiſt. poſt collat. cap. 33. & epiſt. 162. Nec vero eſt hic ille Felix Epiſcopus Abdiritanus, qui vixiſſe reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp. vt conſtat ex Victore lib. 2. de perſec. Vuandal. Agit de his martyribus Petrus in catal. lib. 9. cap. 101. & Mombrit. tom. 1. ſed multa ſunt in eis quæ corrigantur. Græci de ijſdem martyribus agunt xvj. Kalen. Maij in Menologio, vbi eorum paſſionis Acta breui ſumma deſcribuntur.

To. 7. an. 522. n. 34. & ſequēt. de ijſdem 27. Iulij.

b *Aretæ & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphraſtes exacte deſcribit: extant apud Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De ijſdem Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 16. Zonar. in Iuſtino Imper. & Cedren. anno quinto eiuſdem. De Homeritis & eorum Regibus Chriſtianis, quibuſcum Iuſtinianus aduerſus Perſas fœdus inire ſtuduit, pluribus agit Procop. libro primo de bello Perſico.

c *Euergiſli Epiſcopi*] Agunt de eodem Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur. to. 5. Succeſſit hic S. Seuerino, vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, & ex vita ipſius. Circa an. 403.

d *Procli Epiſcopi.*] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Fuit hic primum anagnoſtes S. Ioannis Chryſoſtomi, ac demum eius ſedis Epiſcopus, de quo Socrat. lib. 7. cap. 39. 40. 41. 44. Theodoretus hiſtor. lib. 5. c. 36. Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S. Ioannis Chryſoſt. Inter plurimas eiuſdem viri egregias lucubrationes, celeberrima eſt epiſtola ad Armenos de fide Catholica, cuius meminit Liberatus diac. in Breuiar. quæ & citata reperitur in ſanctorum Concilio œcumenico Epheſino: habetur eadem typis excuſa. De eius rebus geſtis pluribus egimus in Annal. Eccl. ibi & de alijs eiuſdem Sancti lucubrationibus.

To. 5. an. 407. n. 12. & ſeq. & ann. 425. nu. 10. & ſeq. & an. 434. nu. 1. & ſeq. & to. 6. ann. 446. n. 19.

e *Maglorij Epiſcopi.*] Eius Acta extant apud Sur. to. 5. Petrus in catal. lib 9. cap. 103. de eodem nonnulla habet, itemq. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 50. & lib. 4. c. 47. Guibertus Gemblac. de virtut. S. Martini cap. 14. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Claruit anno Domini ſexcenteſimo vigeſimo. Circa an. 620.

Sub Iuſti no Iunio re ann. 566. Ferrar. ſed & ex Greg.

f *Martini Abb.*] De eo item Vſuardus hac die, & alij. Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Gregorius Turonenſis de glor. confeſs. cap. 57.

g *Marci.*] De quo ſcribit S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 16. Alius ijſdem fere temporibus claruit in Gallijs in Aruernenſi agro Marcius, cuius res geſtas ſcribit Greg. Turon. in vit. ſanct. Patr. c. 14. ex quo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 27.

Turō. fuit diſcipulus S. Martini g obijt. An. 402. Cir. ann. 560.

25 **Octauo Kal. Nouemb. Luna.** D xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMÆ ſanctorum martyrum Chryſanti & Dariæ vxoris eius, qui poſt multas quas ſub Celerino Præfecto pro Chriſto ſuſtinuerunt paſſiones, iuſſi ſunt a Numeriano Imperatore via Salaria in Arenario deponi, atque illic viuentes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis ſanctorum quadragintaſex [b] Militum, qui ſimul baptizati a Dionyſio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati ſunt, ac via Salaria ſepulti: vbi & alij Martyres centum viginti & vnus poſiti ſunt; inter quos fuerunt quatuor milites Chriſti, Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus. Sueſſione in Gallia ſanctorum martyrum Criſpini [c] & Criſpiniani, nobiliũ Romanorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide poſt immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij conſecuti ſunt: quorum corpora poſtea Romam delata fuerunt, atque in eccleſia ſancti Laurentij in pane & perna honorifice tumulata. Florentiæ paſſio beati Miniatis [d] militis, qui ſub Decio Principe pro fide Chriſti egregie certans, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Proti [e] presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui a ſancto Caio Papa ad eam inſulam miſſi, tempore Diocletiani ſub Barbaro Præſide conſummati ſunt. Conſtantinopoli paſſio SS. Martyrij [f] ſubdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis ſub Conſtantio Imperatore necati ſunt. Romæ ſancti Bonifacij [g] Papæ & confeſſoris. Petragoricis in Gallia ſancti Frontonis [h], qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Chriſtum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis S. Gaudentij [i] Epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui. Gaualis ſancti Hilarij [k] Epiſcopi.

OCTO-

To. 2. an. 284. nu. 6. & ſeq.

CRYSANTHI & *Dariæ*.] De his Vſuardus, & alij recentiores; Græci in Menologio ad xiiij. Kalend. Aprilis. Tradunt eorum Acta eſſe conſcripta a Verino & Armenio, S. Stephani Papę presbyteris: deſcripta eadem a Metaphraſte recitat Lippom. tom 7. & Surius to. 5. Habemus ipſa manuſcripta in antiq. codicibus. Plura de ijſdem Gregor. Turon. de glor. martyr. cap. 38. ibi & de eorum corporum inuentione, & de epitaphio ſancti Damaſi Papę ad ſepulchrum ipſorum conſcripto, & inferius cap. 83. agit de ipſorum reliquijs. Aldel. libro de laud. virg. de ijſdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Veſtali ob Chriſtianam religionem ſuſceptam, viua vna cum Chryſantho iuſſa eſt, ſentẽtia Iudicis, terra obrui; ſymbolum quoddam habere videtur cum illo ſupplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Veſtalibus irrogare conſueuit. Habes de his poſt multa aliorum teſtimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie deſcribit l. 4 epiſt. 11. ad Minutianum; quamquam ſtupratoris ſupplicium diuerſum a prædicto fuiſſe, auctor eſt Feſtus in verb. Probrum virginis. Cum inſuper hi dicantur paſſi via Salaria; erat extra portam Salariam, quæ & Collina dicta reperitur, locus ille infamis, dictus campus Sceleratus, quod illic (vt ſcribit Liuius lib. 8. decad. 1.) Veſtales delinquenter viuæ defoderentur. Quod autem in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineruæ virgo dicatur, non eſt nouum: nam cum Veſtales penes ſe Palladium haberent, eædem & Palladis virgines dictæ reperiuntur. Palladis ſacerdotes eas appellat Ambroſius lib. 1. de virgin. vbi de his agens, eaſdem poſt emerita caſtitatis ſtipendia nubere conſueuiſſe teſtatur. Id & omnes Ethnici ſcriptores profitentur; vt non mireris, ſi Dariam, tempore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chryſantho, vt eius Acta ſignificant.

b *Quadragintaſex militum.*] De his Beda,
To. 2. an. Vſuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis
369. nu. 6. ſancti Laurentij, vbi eorum martyrij res geſtæ deſcriptæ habentur.

c *Criſpi & Criſpiniani.*] Beda, Vſuardus, To. 2. an.
Ado, ac ceteri. Extant horum geſta ex anti- 303. nu.
quis monumentis deſcripta a Mombritio to. 129.
1. Petr. in catalog. lib. 9. cap. 106. & Sur. tom. 5. De horum martyrum eccleſia Sueſſione poſita agit Gregor. Turon. hiſt. lib. 5. cap. 34. in fine.

d *Miniatis.*] De quo Vſuardus, & alij re- To. 2. an.
centiores. Eius Acta ex antiquis tab. deſcri- 254. n. 29.
pſit Sur. tom. 5. Antonin. in 1. par. tit. 7. cap. 8. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 108. De tranſlatione reliquiarum ipſius in Gallias tempore Othonis Imp. meminit Sigebert. in chron. anno Domini 969.

e *Proti & Ianuarij.*] Horum Acta manuſcr.
ex Sardinia miſſa accepimus. Agit de ijſdem To. 2. an.
Franc. Fara lib. 1. de reb. Sardois. 303. nu. 145.

f *Martyrij & Marciani.*] Agunt de his Græ-
ci hac die in Menologio his verbis: Natalis To. 3. an.
ſanctorum martyrum Marciani, & Martyrij. 351. n. 39.
cum Paulus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Conſtantio Imperat. Ariano in Armeniam miſſus exul, ab Arianis ſuffocatus, & beatum finem aſſecutus eſt, Marcianus, & Martyrius propter Orthodoxæ fidei obſeruantiam gladio cæſi ſunt, & ſepulti in porta Melandeſia Conſtantinopolitanæ vrbis; quibus S. Ioannes Chryſoſtomus templum a fundamentis erexit. Hæc ibi.

g *Bonifacij Papę.*] Hic ſucceſſit Zoſimo. To. 5. an.
Eius Acta, ac dirum ſchiſma ab Eulalio con- 419. & an.
citatum, ex manuſcriptis epiſtolis tunc vltro 423. n. 10,
citroq. miſſis, deſcripſimus in Annalib. Ec- & ſeq.
cleſiaſticis.

h *Frontonis Epiſc.*] Beda, Vſuard. & alij.
Meminit eiuſdem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in
& Petrus in catalog. lib. 9. cap. 109. Extat de catal. cõ-
eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. mo- fũdit epi-
nod. 26. ſcopũ cũ

i *Gaudentij Epiſc.*] Hic, defuncto S. Phila- Frõtone
ſtrio, in eius locum inuitus renitenſq. ſub- Abbate
rogatus eſt opera S. Ambroſij Epiſcopi Me- qui vixit
diolanenſis, vt ipſemet Gaudentius teſtatur circ. ann.
in ſermone habito in ordinatione ſua. De ſu- 151.
ſcepta a ſe in Orientem peregrinatione idem To. 3. an.
in ſermone de dedicat. eccleſ. Concil. ſanct. 316. n. 44.
pertractat. To. 4. an.

k *Hilarij Epiſcopi.*] De eodem Vſuard. hac 369. n. 27.
die, & alij recentiores. electus in epiſcopũ ann. 386. num. 7.

26 Septimo Kal. Nouemb. Luna. E xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

ROMÆ ſancti Euariſti[a] Papæ & martyris, qui Dei Eccleſiam ſub Hadriano Imperatore ſuo ſanguine purpurauit. In Africa ſanctorum martyrum Rogatiani[b] presbyteri, & Feliciſſimi, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni illuſtri martyrio coronati ſunt: de quibus etiam ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad Confeſſores. Nicomediæ ſanctorum martyrum Luciani[c], Florij, & ſociorum. Eodem die ſancti Quoduultdei[d] Epiſcopi Carthaginenſis, qui vna cum Clero a Genſerico Rege Ariano in nauibus fractis abſque remigijs & velis impoſitus, præter ſpem Neapolim appulit, ibiq. in exilio poſitus, confeſſor occubuit. Narbone S. Ruſtici[e] Epiſcopi & confeſſoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum S. Gaudioſi[f] Epiſcopi. Papiæ S. Fulci[g] Epiſcopi. Item S. Quadrageſimi[h] ſubdiaconi, qui & mortuum reſuſcitauit.

OCTOBRIS 26.

To.2.An. 121. nu.1. a EVARISTI *Papæ*.] Beda, Vſuardus, & Ado de eodem die ſequenti. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſtor. libro 3. cap. 28. Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

To.2.An. 253. n. 42 & an. 254 nu. 35. & ann. 260. nu. 59. & ſeq. b *Rogatiani, & Feliciſſimi.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Frequenter de his Cyprianus, vt epiſt. 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus eſt reſpectu iunioris. Vixit ijſdem temporibus alius eiuſdem nominis Feliciſſimus, ſed meritis infeliciſſimus: qui ſignifer ſchiſmaticæ factionis, cum ſuis ſocijs a S. Cypriano abſtentus eſt, vt teſtatur epiſt. 39. & 40. Fuit inſuper alius Rogatianus, qui cum Donato paſſus eſt in Gallijs: de quo Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 60.

An. 253. c *Luciani & ſoc.*] Beda de his agit, qui etiam addit Heraclium & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extant apud Mombrit. tom. 2. vit. ſanctor. paſſiq. feruntur temporibus Decij Imperatoris ſub Sabino Proconſule.

d *Quoduultdei Epiſc.*] Res geſtas ipſius ſcribit Victor de perſecutione Vuandal. libro 1. Succeſſio Epiſcoporum Carthaginen. eius ſeculi ſic ſe habuit: Temporibus Honorij Imperatoris ſedit Aurelius, cuius eſt frequens mentio apud Auguſtinum: poſt quem ſucceſſit Capreolus, de quo Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hæreſes in fine; interfuit hic enim per legatos Concilio œcumenico Epheſino. in eius locũ ſubrogatus eſt Quoduultdeus, de quo agimus, qui ſedit temporibus Valentiniani, & ſucceſſorum. demum Zenone imperante, creatus eſt S. Eugenius, de quo Victor libro 2. To.5.An. 428.n.13. & an. 439 nu. 31. To. 6. A. 449. n. 58.

e *Ruſtici Epiſc.*] De eodem Vſuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem ſcripſit ſanctus Hieronymus egregiam epiſtolam de viuendi forma: eſt quarta ordine. factus autem Epiſcopus peruenit vſque ad tempora ſancti Leonis Papæ, qui ad eum dedit epiſtolam decretalem 92. itemq. ad ipſum, alioſq. Galliarum Epiſcopos epiſtol. 52. in primis numeris in impreſſione Venet. fol. 64. quia errore Impreſſoris numeri duplicantur.

f *Gaudioſi Epiſc.*] Alius hic ab illo eiuſdem nominis ſancto Epiſcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ perſecutionis Neapolim appulit, de quo ſuo loco inferius. Conſtat quidem de his duobus Gaudioſis Acta eſſe confuſa, dum quod eſt alterius, tribuitur alteri, & aliquando ex duobus efficitur vnus, vt in Actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum eſt Salerni in cathedrali eccleſia, in crypta inferiori.

g *Fulci Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Papienſis, & Iacobus Val. de Epiſc. Papien. Cir. An. 1220.

h *Quadrageſimi.*] De eius ſanctitate & miraculis ſcribit S. Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 17. Cir. An. 570.

xxvj. F Sexto Kal. Nouemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] ſanctorum Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Abulæ in Hiſpania paſſio ſanctorum Vincentij [b], Sabinæ, & Chriſtetæ, qui primum in equuleo adeo ſunt extenti, vt omnes membrorum compages laxarentur; deinde capita eorum lapidibus ſuperpoſita, vſque ad excuſſionem cerebri validis vectibus ſunt contuſa, atque ita martyrium compleuerunt, agente Præſide Daciano. Apud caſtrum Tyle ſancti Florentij [c] martyris. In Cappadocia ſanctarum martyrum Capitolinæ [d], & Erotheidis eius ancillæ, quæ ſub Diocletiano ſunt paſſæ. Apud Indos ſancti Frumentij [f] Epiſcopi, qui ibi primum captiuus, deinde Epiſcopus a ſancto Athanaſio ordinatus, Euangelium in ea prouincia propagauit. In Aethiopia ſancti Elesbaan [e] Regis, qui Chriſti hoſtibus expugnatis, miſſo regio diademate Hieroſolymam tempore Iuſtini Imperatoris, monaſticam vitam, vt vouerat, agens, migrauit ad Dominum.

OCTOBRIS 22.

Cir. An. 303. VIGILIA a.] De eodem Beda, Ado, Concilium Oxonienſe, & alij.

b *Vincentij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores de ijſdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putant hunc illum eſſe Vincentium Cæſaraugustanum diaconum. Extat de horum paſſione ſacer hymnus in Breuiar. Toletano. Plura etiam Vaſæus in chron. Hos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. conc. to. 2. Paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide.

c *Florentij.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

d *Capitolinæ, & Erotheidis.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, paſſaſq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præſide Cappadociæ. To. 2. An. 304. n. 71.

e *Elesbaan*] Habentur eius res geſtę deſcriptæ in Actis S. Aretæ martyris apud Metaphraſten 24. huius. De eodem & Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iuſtini Imperatoris. To. 7. A. 523. n. 28.

f *Frumentij Epiſc.*] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decembris. Eius Acta conſcripſit Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 19. Theodoretus libro 1. cap. 23. Socrates libro 1. cap. 15. Sozomenus libro 1. cap. 23. & ex ijſdem Caſſiodorus, & alij recentiores, vt To. 3. An. 327 nu. 8. & ſeq.

Petrus

Petrus in catalogo lib.9.cap.113. Vixit iiſdem temporibus alius Frumentius Epiſcopus Auxumeos in Ægypto, ordinatus a Sancto Athanaſio, confeſſione clarus: multa enim paſſus eſt ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epiſtola Tyranni extat apud Athanaſium in apologia ad Conſtant. col. 330.

28 Quinto kal. Nouemb. Luna. G 25. xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6

NATALIS beatorum Apoſtolorum Simonis [a] Chananæi, & Thadæi [b], qui & Iudas dicitur: quorum Simon in Ægypto, Thadæus in Meſopotamia Euangelium prædicauit: deinde in Perſidem ſimul ingreſſi, cum innumeram gentis illius multitudinem Chriſto ſubdidiſſent, martyrium conſummarunt. Romæ ſanctæ Cyrillæ [c] virginis, filiæ ſanctæ Tryphoniæ, quæ ſub Claudio Principe pro Chriſto iugulata eſt. Ibidem ſanctæ Anaſtaſiæ [d] ſenioris virginis & Cyrilli martyrum: illa in perſecutione Valeriani ſub Probo Præfecto vinculis conſtricta, colaphis cæſa, igne & verberibus cruciata, cum in confeſſione Chriſti immobilis permaneret, abſciſſis mamillis, euulſis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibusq. præciſis, truncata capite, tot paſſionum monilibus ornata migrauit ad Sponſum: Cyrillus autem ei petenti aquam propinans, martyrium pro mercede accepit. Apud Comum ſancti Fidelis [e] martyris ſub Maximiano Imperatore. Maguntiæ ſancti Ferrutij [f] martyris. Meldis ſancti Faronis [g] Epiſcopi & confeſſoris. Neapoli ſancti Gaudioſi [h] Epiſcopi Africani, qui ob perſecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monaſterio apud eam vrbem ſancto fine quieuit. Vercellis ſancti Honorati [i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 28.

To. 1. an. 44. n. 38. & ſeq. & an 68. nu. 5. & ſeq.

SIMONIS *Chananæi* a.] De quo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci autem in Menologio ſeorſum a Iuda, ſexto Idus Maij. Errore factum opinatus eſt quidam, hic de vtroq; Apoſtolo Simone & Iuda agi; quaſi mendoſus ſit codex, ac dicere velit: Simonis, qui & Iudas: nam hunc etiam appellatum eſſe Iudam, ſcribit S. Hieronymus in epiſtola ad Galat. c. 4. & contra Heluidium, iunctis his quæ ab eodem in Matthæum ſcribuntur c. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de Script. Eccleſ. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt, Simonem cognomento dictum eſſe Iudam, eumq. fratrem fuiſſe Iacobi, eidemq. ſucceſſiſſe in ſede Epiſcopali, atque ſub Traiano martyrium conſummaſſe.

Sed ad arguendos eiuſmodi errores plura à nobis dicta ſunt in tomo 1. Eccleſiaſticorum Annalium, anno Domini 68. Quod autem pertinet ad præſentem diem, agi hic re vera de duobus Apoſtolis, non tantum innumera vetuſta exemplaria fidem faciunt, ſed & ratio perſuadet. nam etſi alter ipſorum in Ægyptum, alter vero in Meſopotamiam profectus, Euangelium prædicauit; ſimul tandem conuenientes, in Perſide martyrio coronati ſunt; vt hic etiam Beda, Vſuardus, Ado & alij profitentur ex Actis ipſorum, quæ incerto auctore in Paſſionibus Apoſtolorum conſcripta habentur, quorum Beda meminit in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. De vtroque agi eodem die, indicat etiam vetus eccleſiaſticum officium eo die recitari conſuetum, ac præcipue antiquus hymnus de iiſdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua autē prouincia Simon Apoſtolus Euangelium prædicauerit, antiquioribus ſuboſcurum fuiſſe videtur: nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Euſebius, Chryſoſtomus, Theodoretus, & Socrates, cum de ceteris agunt Apoſtolis, locaque referunt peregrinationis & Apoſtolatus eorum, de Simone dicere omittunt. Aliorum vero, qui poſt prædictos ſcripſerunt, diuerſæ reperiuntur ſententiæ. Auctor qui nomine Iſidori fertur, de vit. & obit. ſanct. c. 82. & 83. dicit Simonem prædicaſſe Euangelium in Ægypto: Nicephor. libr. 2. cap. 40. addit Africam, eumque tandem ad Britannos perueniſſe teſtatur: idipſum etiam Dorotheus in Synopſi: quorum ſententiam Græci ſecuti videntur in Menologio, vbi etiam (quod non probatur) dicit Simon item Nathanael appellatus. Rurſus autem in eodem Apoſtolo erraſſe reperiuntur nonnulli, putantes hunc eumdem eſſe cum illo Simone, qui paſſus reperitur in perſecutione Traiani, de quo Euſeb. in chron. & hiſt. libr. 3. c. 26. Fuerunt eius ſententiæ idem qui ſupra auctor de vit. & obit. ſanct. cap. 82. Sophron. apud Hieron. & Bedā, qui tamen in retract. in Act. Apoſt. recantat palinodiam. Diuerſos plane eſſe, varia ipſorum martyrij Acta teſtātur, & alia complura, quę breuitatis cauſa prętterimus.

To. 1. an. 43. n. 18. & ſeq. & A. 44. nu. 40. & an. 68. n. 5. & ſeq. & T. 2. an. 109. nu. 2.

b *Thadæi, qui & Iudas dicitur*] De eo etiam hac die Latini omnes, Græci autem 13. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thadæis exorta eſt ambiguitas: ſiquidem alter ex his Apoſtolus, hic de quo agimus: alter autem fertur ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum; qui ad Abagarum miſſus, in Syria prædicauit Euangelium, vt auctor eſt Euſebius hiſtor. libro 1. cap. 13. in fine. Duos item & inter ſe diuerſos fuiſſe Thadæos, teſtatur Beda in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. idipſum ſcribit Niceph. hiſt. libro 2. cap. 40. ac ceteri Græcorum, qui eiuſdem ſententiæ eſſe videntur, dum diuerſis diebus de Iuda agunt, ac de Thadæo, de illo nimirum ad 13. Kal. Iulij, de alio autem ad 12. Kal. Septembris. Verum S. Hier. in Matthæum cap. 10. contrarium ſenſiſſe videtur, vnum eumdemque fuiſſe Thadæum Apoſtolum cum illo, qui Edeſſam ad Abagarum profectus eſt, quem Luc. Act. cap. 1. Iudam Iacobi, & Matth. Euang. cap. 10. Lebbęū appellat. in quam quidem ſententiam ceteri Latinorum abiiſſe videntur, cum Occidentalis Eccleſia nonniſi de vno Thadæo agat commemorationem. Loca autem vbi prædicauit Euangelium, hæc adnumerantur a Nicephoro libro 2. cap. 40. Iudæa ſcilicet, Galilæa, Samaria, Idumæa, Arabia, Syria, & Meſopotamia, de qua etiam Iſidorus & alij teſtantur. Extant vtriuſque Apoſtoli Acta, quæ & per lectiones diſtincta in aliquibus antiquis manuſcript. cod. inuenimus, vt in aliquibus Eccleſijs legi conſueuerunt; quæ non ſatis tuta viſa ſunt Radulpho Tungrenſi de obſeru. can. cap. 11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apoſtolis legi, Thadæum Berythi conſummaſſe agonem. Reliquias S. Thadæi Hieroſolymis ad ſe miſſas S. Bernardus accepit, vt in eius vita legitur prope finem.

c *Cyrillæ.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Actis S. Laurentij. Vide quę ſuperius notata ſunt in Tryphonia xv. Kal. Nouēbris. Cyrillæ, Memmiæ, Iulianæ, Neopiſtis, ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora tranſtulit Sergius Iunior in Titulum Equitij, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur. T. 2. ann. 269. n. 5.

d *Anaſtaſiæ ſenioris, & Cyrilli.*] Agunt de his Græci in Menolog. die ſequenti. Acta Anaſtaſiæ a Metaphraſte deſcripta recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. Hæc ſenior dicta reſpectu alterius Anaſtaſiæ, quæ paſſa eſt in perſecutione Diocletiani, de qua inferius 8 kal. Ianu. T. 2. ann. 262. n. 57.

e *Fidelis.*] Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & ſociorum recitat Mombrit. tom. 1. Sermonem & hymnum de eodem ſcripſit Petrus Dam. Extat apud Sur. tom. 5. T. 2. ann. 303. nu. 123.

f *Ferrutij.*] Ado hac die. Scripſit de Actis eius atq; tranſlatione corporis ſermonem Meginardus, quem Surius habet to. 5. hac die. cir. a. 400

g *Faronis Epiſc.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Eius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 5 Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. an. 620. Vincent. in Spec. lib. 24. c. 17. 18. 19. Petrus in catal. lib. 9. c. 117. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened lib. 3. cap. 74. & lib. 4. c. 139. Ponitur viceſimus ordine Meldenſis ſedis Epiſcopus, qui ordinatus eſt an. Domini ſexcenteſimo viceſimo, ſeditque an. 66. vt eius vitæ Acta & tabulæ Meldenſium Epiſcoporū teſtantur. T. 8. a. 614 n. 17.

h *Gaudioſi Epiſc.*] De eo tab. Neap. Eccleſiæ habentur ibidem eius Acta. Vidi eiuſdem cęmeterium ſubterraneum in ſuburbijs Neapolis, vbi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipſius tumuli ſeruatur inſcri- T. 5. ann. 416. n. 20.

inſcriptio muſiuo opere exarata, licet ob vetuſtatem iam pene diminuta, his verbis: HIC REQVIESCIT IN PACE S. GAVDIOSVS, QVI VIXIT AN...... DIE KAL. NOVEMB....... INDICT. VI. Hæc ibi. Hic ex Africa profugus, vrgente dira perſecutione excitata a Genſerico Vuandalorum Rege Ariano, Neapolim appulit, eiusq. ſanctitas miraculis illuſtrata, non tantum Campanis, ſed exteris quoque innotuit. In Actis S. Agnelli hæc de ſancto Gaudioſo leguntur: Agnellus Abbas electus in Monaſterio quod beatus Gaudioſus cognomento Septimus Cælius, S. Bitinenſis eccleſiæ Pontifex in Africa, condere ſtuduit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore quo ex Africæ partibus aduenit cum S. Quoduultdeo & ceteris Præſulibus fugiens perſecutiones Vuandalorum, &c. Perſeuerat ſolemnis cultus Neapoli, vbi in eius eccleſia, decenti honore, ſacra ipſius pignora aſſeruantur. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum quadrageſimũ: ea etenim perſecutio in Africa conflata eſt Theodoſio decimumſeptimũ & Feſto Conſſ. anno Dom 439. Eiuſdem nominis Epiſc. Capuanus interfuit Concilio Rom. ſub Martino Papa & martyre, vt eius Cõcilij Acta prodũt.

i *Honorati Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Vercellenſis. Meminit ipſius Paulinus in vita S. Ambroſij. Epitaphium ad eius ſepulchrum in marmore inciſum, typis excuſum, habetur ante vitam S. Euſebij eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi: incipit: Pontificis ſancti, &c. Tertius ibi ponitur eius ſedis Epiſcopus, cuius vitam ex antiquis monumentis ejus eccleſiæ ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinus. Succeſſit hic Limenio, ſeditq. temporibus Anaſtaſij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiuſdem nominis Honoratus Epiſcopus Nouarienſis temporibus Symmachi Papæ. Extat ad ipſum ſcripta egregia epiſtola Ennodij Ticinenſis. To. 5. A. 397. n. 42.

29 Quarto Kal. Nouemb. Luna. A xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN Lucania ſanctorum martyrum Hyacinthi [a], Quincti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phœnicia ſancti Zenobij [b] presbyteri, qui ſub nouiſſimæ perſecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipſe dignatus eſt. Eodem die ſanctorum Epiſcoporum Maximiliani [c] martyris, & Valentini confeſſoris. Bergomi ſanctæ Euſebiæ [d] virginis & martyris. Hieroſolymis natalis beati Narciſſi [e] Epiſcopi, ſanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui centum & ſexdecim annorum migrauit ad Dominum. Auguſtoduni S. Ioannis [f] Epiſcopi & confeſſoris. Caſſiope in inſula Corcyræ S. Donati [g], de quo ſcribit B. Gregorius Papa. Viennæ depoſitio beati Theodori [h] Abbatis.

OCTOBRIS 29.

HYACINTHI *& ſoc.* a] De his Beda, Vſuardus, & alij recentiores. De reliquijs S. Hyacinthi meminit ſanctus Gregorius in regiſtro lib. 7. Indict. 2. epiſt. 12. Cir. An. 300. de eo iterũ ſup. i Tyrannio 20. Febr.

b *Zenobij.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 25. Niceph. lib. 7. cap. 16. Longe alius hic ab eo de quo Græci agunt die ſequenti in Menologio. Sub Maximiano An. 307.

c *Maximiliani & Valentini.*] Vetera manuſcripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vſuardum hac die. Guar. to. 2. an. 186.

d *Euſebia.*] Tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus Galeſinus hac die. nu. 1. an. 198. nu. 1.

e *Narciſſi Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 4. cap. 19. lib. 5. cap. 12. & lib. 6. cap. 8. & 2. & a. 199. nu. 5. & ſeq.

cap. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9. & 10. Meminit eiuſdem S. Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. & Niceph. Epiſc. in chron. Confundunt nonnulli hunc cum Narciſſo Gerundenſi, de quo ſupra. Fuit hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus: claruit ſub Seuero, & ſucceſſoribus Imperatoribus.

f *Ioannis Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Auguſtodunen. Eius vita ſcripta fertur à Vualfrido eius ſucceſſore.

g *Donati.*] Gregor. Papa in regiſtro lib. 2. epiſt. 2. meminit de corpore eiuſdem S. Donati, pluribus autem inferius epiſtola octaua; ibi & de Caſſiope caſtro meminit.

h *Theodori Abb*] alias Theodarij, ſic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

xiiij. B Tertio Kal. Nouemb. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum Martyrum [a] ducentorum viginti. Tingi in Mauritania paſſio ſancti Marcelli [b] Centurionis, qui capitis abſciſſione martyrium compleuit ſub Agricolao agente vices Præfecti Prætorio. Alexandriæ ſanctorum tredecim Martyrum, qui cum ſanctis Iuliano, Euno, & Macario paſſi ſunt ſub Decio Imperatore. Ibidem S. Eutropiæ [d] martyris, quæ martyres viſitans, cum illis ſæuiſſime cruciata, reddidit ſpiritum. Caralis in Sardinia S. Saturnini [e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Barbaro Præſide capite truncatus eſt. Apameæ ſancti Maximi [f] martyris ſub eodem Diocletiano. Legione in Hiſpania ſanctorum martyrum Claudij [g], Luperci, & Victorij, filiorum ſancti Marcelli Centurionis; qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Diogeniano Præſide iuſſi ſunt decollari. Aegææ in Cilicia paſſio ſanctorum Zenobij [h] Epiſcopi, & Zenobiæ ſororis eius, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide. Altini S. Theoneſti [i] Epiſcopi & martyris, qui ab Arianis occiſus eſt. Pariſijs S. Lucani k martyris. Antiochiæ S. Serapionis [l] Epiſcopi, eruditione clariſſimi. Capuæ S. Germani [m] Epiſcopi & confeſſoris, magnæ ſanctitatis viri: cuius animam in hora obitus eius ab Angelis in cælum ferri ſanctus Benedictus aſpexit. Potentiæ in Lucania ſancti Gerardi [n] Epiſcopi.

OCTOBRIS 30.

MARTYRVM *ducentorum viginti a.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

To. 2. A. 298. nu. 1. 4. & ſeq. b *Marcelli.*] Beda, ac ceteri omnes de eodem hac die. Extant eius martyrij Acta publica a Notarijs excepta: deſcripſit eadem Sur. to. 5. Inſuper eius certamen & corona præclare canitur hymno ſacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes pari triumpho dignati, patrem patri aſſecuti ſunt coronam martyrij. De his omnibus in Breuiario Eborenſi, & in chron. Hiſp. Vaſæi, qui de Marcello agens,

agens, paſſim dicit Fauſto iterum & Gallo Conſſ. eſt is annus a Chriſto ducenteſimus nonageſimusoctauus. De eodẽ in Flor. ſanct. Hiſpan. vbi & de martyrijs duodecim filiorũ plenius agitur; licet aliqui alij loco illorum ibi ponantur. Quinam fuerint huius filij, habes ex Breuiario Eborenſi apud eumdem Vaſæum in chron. Hiſpan.

To. 2. an. 253. nu. 104. c *Tredecim Mart.*] Agunt de his Græci etiã in Menologio hac die, & Euſebius ex epiſtola Dionyſij lib. 6. cap. 34. Verum de Iuliano, & Euno, qui idẽ eſt cum Chronione, ſiue Coronione, agitur etiam ſuperius 27. Febr. de Macario autem infra 8. Decembris.

d *Eutropiæ.*] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

To. 2. an. 303. nu. 145. e *Saturnini.*] Accepimus eius Acta manuſcr. paſſusq. habetur anno viceſimo Imp. Diocletiani, eius Conſulatu octauo, tertio Kal. Nouemb. Alia Acta habet Mombrit. to. 2. in vit. Sãct. Meminit eiuſdem Fara de reb. Sard. De baſilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in vita ſancti Fulgentij Epiſcopi Ruſpenſis apud Sur. tom. 1.

Sub Dioclet. f *Maximi.*] Greci agunt de eodem xvij. Kalend. Octob in Menologio.

To. 2. an. 298. n. 9. & a. 303. n. 138. g *Claudij & ſoc.*] Fuit Claudius vnus ex filijs S. Marcelli Centurionis, de quo hac die agitur, Lupercus item & Victorius eodem patre geniti. Plura de his in Flore ſanct. Hiſpan. vbi de omnibus eiuſdẽ S. Marcelli filijs agitur; ſed quod ad nomina ſingulorum ſpectat, conſule (vt diximus) Vaſæum in chron. anno 306. & Theſaur. concion. tom. 2.

To. 2. an. 285. n. 13. h *Zenobij & Zenobiæ.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorumq. martyrium deſcribunt; ſed plenius Metaphraſtes eorum Acta refert: extant apud Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

An. 425. i *Theoneſti Epiſc.*] Tabulæ eius eccleſiæ, itemq. Sigebert. in chron. anno 425. & Petrus in catalog. libro 10. cap. 9.

k *Lucani.*] De eodem vet. manuſcripta, ex quibus Molan. hac die in addit. ad Vſuard.

l *Serapionis Epiſc.*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de eodem hac die. Scribit de ipſo Euſeb. in chron. anno 10. Commodi Imper. & hiſt. lib. 6. cap. 10. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Niceph. Calliſt. lib. 4. cap. 20. & 27. Niceph. Epiſc. Conſt. in chron. In Concil. Alexandrino temp. Athanaſij commendatur eius Catholica fides ſcriptis olim teſtata, vt de eo item Niceph. lib. 10. cap. 14. To. 2. an. 191. nu. 12. & ſeq. & a. 213. nu. 11.

m *Germani Epiſc.*] Ado, & alij recentiores: pluribus ſanctus Gregorius lib. 2. dialog. cap. 35. & lib. 4. cap. 40. hiſtor. Miſcel. libro 15. in Iuſtino Imp. lib. de Rom. Pontif. in Hormiſda, Ioan. Epiſcopus Conſtantinop. in libello fidei Catholicæ ad Hormiſdam. De eius legatione Conſtantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormiſda, de litteris ad eum ſcriptis, de relatione Germani, rebusq. tunc ab eo geſtis Conſtantinopoli, & cũ reuerteretur Romam, plures extant epiſtolæ, quas ex codice Vaticano deſcripſimus, intexuimuſq. Annal. Eccleſiaſt. Succeſſio Epiſcoporum Capuanæ eccleſiæ illorum temporum ſic ſe habuit: Sub Pontificatu Hilari Papæ ſedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato; poſt quem ſedit Conſtantinus, qui item interfuit Synodo Romæ habitæ ſub Felice Pontifice, vixitq. etiam tempore Papæ Symmachi, ſeditq. cum alijs in Concilijs Romanis aduerſus Laurentium pro Symmacho, vt prædictarum Synodorum Acta declarant. Poſt Conſtantinum denique ſedit ſanctus Germanus. de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in Actis S. Placidi a Gordiano conſcriptis. To. 7. an. 520. n. 72. obit. an. 579. n. 21.

n *Gerardi Epiſc.*] Tabulæ & vetera manuſcripta eius eccleſiæ. cir. a. 1120 ex monumẽt. eccl. Potent.

xxij C Pridie Kal. Nouemb. Luna. • 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

VIGILIA [a] omnium Sanctorum. Romæ natalis beati Nemeſij [b] diaconi, & Lucillæ virginis filiæ eius: qui cum a fide Chriſti flecti nequaquam poſſent, iubente Valeriano Imperatore, decollati ſunt octauo Kalendas Septembris: quorum corpora a beato Stephano Papa ſepulta, deinde a beato Sixto via Appia hac die honeſtius tumulata, Gregorius Quintus in Diaconiam S. MARIÆ

Nouæ tranſtulit, vna cum ſanctis Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphronij opera conuerſi, & ab eodem S. Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quæ Sanctorum corpora, Gregorio XIII. Summo Pontifice, ibidem inuenta, ſub altari eiuſdem Eccleſiæ honorificentius collocata ſunt ſexto Idus Decembris. Eodem die ſanctorum Ampliati [c], Vrbani, & Narciſſi, quorum meminit S. Paulus ad Romanos ſcribens: qui ob Euangelium Chriſti a Iudæis & Gentilibus cæſi ſunt. In Gallia apud Auguſtam Veromanduorum ſancti Quinctini [d] ciuis Romani, ordinis Senatorij, qui ſub Maximiano Imperatore martyrium paſſus eſt: cuius corpus poſt annos quinquagintaquinque, reuelante Angelo, inuentum eſt incorruptum. Conſtantinopoli ſancti Stachis [e] Epiſcopi, qui a beato Andrea Apoſtolo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus eſt. Mediolani S. Antonini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Ratiſponæ ſancti Vuolfgangi [g] Epiſcopi.

OCTOBRIS 31.

VIGILIA a.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Concil. Oxoni, & qui agunt de diuinis officijs.

To.2. an. 259. n. 22. & ſeq.

b *Nemeſij & Lucillæ.*] Beda de ijſdem, ac recentiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris apud Sur. tom. 4. die 2. Auguſti. Adhuc perſeuerat locus Lucillæ virginis in cœmeterio Calliſti, vbi in lapide ſepulchri inſcriptio vetus poſita legitur. Vltima tranſlatio, cuius hic habetur mentio, facta eſt ſolemniter opera Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Antonij Carafæ tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarij, Protectoris Monachorum ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curant eccleſiam; cuius egregia opera, apud complures illorum priſtina illa monaſtica exactiſſima diſciplina eſt reſtituta, quam ſperamus in ceteros propagandam.

To.1. an. 58. n. 56. & an. 98. nu. 23.

c *Ampliati & ſoc.*] De his Paulus ad Rom. c.16. Græci etiam horum omnium diem natalem celebrant hac die in Menologio. Hippolytus mart. in libello de 72. diſcipulis ait Ampliatum Odyſſæ, Vrbanum in Macedonia, & Narciſſum Athenarum creatos eſſe Epiſcopos: de Ampliato & Vrbano idem profitetur Dorotheus in Synopſi: Narciſſum autem Patrarum dicit fuiſſe Epiſcopum.

d *Quinctini.*] Agunt de Quinctino Beda, Vſuar. Ado, ceteriq. recentiores, cuius martyrij Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 5. agitq. de eius ſacri corporis translatione. Mentio de eodem habetur in Actis SS. Criſpini & Criſpiniani, de quibus agitur ſupra Kalendas Nouembris. De miraculis ad ſepulchrum eius ſcribit Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 72. & 73.

To. 2. an. 303. nu. 130.

e *Stachis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 16. de quo & Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & Nicephor. Calliſt. hiſt. lib. 8. cap. 7. Hippolytus in libello de ſeptuag. duob. diſcip. ex quo eadem Doroth. in Synopſi.

To.1. an. 44. nu. 31. & a. 58. n. 56. & to. 3. an. 314. nu. 95.

f *Antonini.*] De quo tab. eccleſiæ Mediolanenſis, ex quibus & Galeſinus hac die.

cir. a. 667. Beſut.

g *Vuolfgangi Epiſc.*] Eius res geſtas ex vet. manuſcript. edidit Sur. tom. 5. Legi præterea libellum ipſius vitam continentem, eamq. ſacris imaginibus referentem; ſuntq. inibi deſcripta miracula poſt obitum facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229. & lib. 4. cap. 226. Sedit (vt prædicta Acta indicant) annis vigintiduobus, migrauitq. ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994.

T.10. an. 978. nu. 1. to. 11. an. 1003. nu. 12.

NOVEM-

NOVEMBER.

1 Kalendis Nouemb. Luna. **D** xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

FESTIVITAS [a] omnium Sanctorum, quam in honorem Beatæ Dei Genitricis virginis MARIÆ & ſanctorum Martyrum Bonifacius Papa Quartus, dedicato templo Pantheon, celebrem & generalem inſtituit agi quotannis in vrbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus poſtmodum decreuit, eamdem feſtiuitatem, quæ varijs modis iam in diuerſis eccleſijs celebrabatur, in honore omnium Sanctorum ſolemniter hac die ab vniuerſa Eccleſia perpetuo obſeruari. Tarracinæ in Campania natalis ſancti Cæſarij [b] diaconi, qui diebus multis in cuſtodia maceratus, poſtea cum ſancto Iuliano presbytero in ſaccum miſſus, in mare præcipitatus eſt. In caſtro Diuione ſancti Benigni [c] presbyteri, qui a beato Polycarpo miſſus in Galliam ad prædicandum Euangelium, poſtquam ſub Marco Aurelio Imperatore a Terentio Iudice grauiſſimis tormentis multipliciter eſt afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die ſanctæ Mariæ [d] ancillæ, quæ Chriſtianæ religionis nomine accuſata, ſub Hadriano Imperatore diris verberibus afflicta, equulei extenſione, & vngularum laceratione vexata, martyrium compleuit. Damaſci paſſio ſanctorum Cæſarij [e], Dacij, & aliorum quinque. In Perſia ſanctorum martyrum Ioannis [f] Epiſcopi, & Iacobi presbyteri, ſub Sapore Rege. Tarſi ſanctarum Cyreniæ [g] & Iulianæ, ſub Maximiano Imperatore. Aruernis ſancti Auſtremonij [h] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Pariſijs depoſitio ſancti Marcelli [i] Epiſcopi. Baiocis ſancti Vigoris [k] Epiſcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure ſancti Seuerini [l] monachi. In pago Vualtinenſi ſancti Maturini [m] confeſſoris.

To. 8. an. 607. nu. 1.

FESTIVITAS *omnium Sanctorum* a.] Agunt de eadem cetera Martyrologia, atque in Ordine Romano hæc ſcripta habentur: In ipſis Kalendis Nouembris Romæ & per totum Orbem plebs vniuerſa, ſicut in die Natalis Domini, ad Eccleſiam in honorem omnium Sanctorum, ad Miſſarum ſolemnia cõuenire ſtudeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam aut negligentiam in ſolemnitatibus ac vigilijs Sanctorum minus plene peregerit; in hac obſeruatione ſancta ſoluat. Hæc ibi; eademq. Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia ſanctorum martyrum in Eccleſia peragi, ex priſtina maiorum traditione, ab ipſo initio naſcentis Eccleſiæ, religionis vſus obtinuit: idque intelligit Tertullianus de coron. milit. cum ait: Pro natalitijs annua die facimus. Ea de cauſa S. Cyprianus ſumma adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium conſummaſſet, epiſt. 36. quo autem ritu huiuſmodi natalitia agi conſueuiſſent, idem docet epiſt. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meminiſtis) ſemper offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorum ſanctorum Patrum teſtimonia recenſere. egimus de his plenius in Annalib. Eccleſiaſt. Vt autem omnium ſimul martyrum vna eademque die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papæ IV. inſtitutione Romæ eſt ſumptum exordium, cum antea ea die Kalend. Nouembrium eſſet vniuerſale ieiunium, de quo Iſidorus agit de Eccleſ. offic. lib. 1. cap. 39. Poſtmodum vero, quod Romæ tantum peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis eccleſijs faciendum præcepit. De Tranſalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monente Gregorio Papa, & omnibus Epiſcopis aſſentientibus, Ludouicus Imp. ſtatuit, vt in Gallia & Germania feſtiuitas omnium Sanctorum in Kalen. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex inſtituto Bonifacij Papæ celebrant. Hęc Sigebertus. Quod autem ante Ludouicum Pium Imper. in Gallijs eiuſmodi ſolemnitas nullatenus peragi conſueuerit, ſatis exploratum habetur ex eo, quod in Concilio Moguntino habito tempore Caroli Magni Imp. cum in canone triceſimoſexto feſti dies in illis eccleſijs agi conſueti recenſeantur, nulla prorſus mentio fit de eiuſmodi celebritate, ſicut nec etiam in Capitular. Regum lib. 1. cap. 164. lib. 2. cap. 36. & lib. 6. cap. 186. Quod vero ferantur ſermones aliqui ſancti Auguſtini nomine in eadem ſolemnitate habiti: ſcire debemus in primis, illum ipſum primum ordine eo titulo prænotatum, ſecundum exactam cenſuram ſcholæ Louanienſis, non Auguſtino, ſed Alcuino eſſe tribuendum; fuitq; fortaſſe librariorum mendum, vt pro Alcuino ſcriberent Auguſtinum. At vero in antiquo codice manuſcript. eccleſiæ S. MARIÆ ad Martyres Romæ, vbi ea celebritas primum agi cœpta eſt, inuenimus eumdem ſermonem ſub titulo Odonis Abbatis Cluniacenſis. Rurſus autem ſermo ille 14. in additione Pariſienſi, qui eodem titulo conſignatur, Auguſtini cum germanus ſit, habitus ab eo noſcitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodẽ codice alios ſermones S. Auguſt. de martyribus, ad eam tamen ſolemnitatem accommodatos, vt quem habuit de Maſſa candida, nondum quod ſciam, typis excuſum, cuius exordium eſt: Dilectiſſimi fratres, &c. Alius eſt, qui incipit: Delectat videre campos ſegetum, &c. Tertius ita: Sancta feſtiuitas, &c. Quartus vero ſic; Pſalmus qui cantatur, &c. Eſt hic primus ordine de pluribus martyribus, ceteri autem nondum editi ſunt. hi quidem per octauas eius ſolemnitatis legi conſueuerunt vna cum tractatu in Apocalypſim titulo Pauli Oroſij, & ſermo de omnibus Sanctis, incipiens a Dei Genitrice MARIA: qui in aliquibus codicibus adſcribitur Maximo Taurinenſi, ſed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; ſicque exorditur: Legimus in Eccleſiaſticis hiſtorijs, &c. Extant de eadem ſolemnitate inter alios duo ſermones Innocentij Papæ. De dedicatione autem Pantheon in honorem Dei Genitricis & omnium Sanctorum dictum ſatis eſt ſupra tertio Idus Maias. Hic vero non prætereundum putamus, quod legitur in Martyrologio Bedæ hac die, Pantheon fuiſſe erectum a Domitiano Imp. Putaſſem mendum vitio librariorum in codicem irrepſiſſe, niſi conſtaret eumdem auctorem idem ſcripſiſſe lib. de ſex ætat. in Traiano. Id quidem a veritate alienum eſt; cum conſtet Auguſti tempore a Marco Agrippa tertium Conſule excitatum, anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo viceſimoſeptimo, ante Chriſti aduentum anno 25. cuius quidem rei etſi nullius antiquorum ſuppeteret teſtimonium, ipſa in frontiſpicio poſita vetus inſcriptio ſatis indicat, quæ habetur, adhuc temporibus noſtris. M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM FECIT. De eodem Dio lib. 53. hiſt. Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id ſic dicitur fortaſſis, quod in ſimulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa faſtigiatam cęli ſimilitudinem oſtenderet. Voluit Agrippa in eo Auguſti quoque ſtatuam collocare,

nomenq.

nomenq. operis ei adſcribere: neutrum autem eo accipiente, in Panthæo ipſo Cæſaris ſuperioris ſtatuam, & ſuam, & Auguſti in veſtibulo poſuit, &c. Hæc Dio. Quod autem Cybeli deorum matri tradunt fuiſſe dicatum, aliud teſtari Plinius videtur, qui hæc propius ſpectauit, atque lib. 36. nat. hiſtor. c. 15. Ioui Vltori fuiſſe dicatum affirmat. Compreſſo nimirum bello ciuili, M. Antonio & Cleopatra ad Actiacum ſuperatis; M. Agrippa iam ſecundum, indeq. & tertium Conſul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hoſtes deuictos, aras erigi ac tēpla, ſacrificiaq. offerri, fuiſſe vſitatum, Romanarum rerum antiqui ſcriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. teſtatum reliquerunt.

Cir. ann. 100.
To. 8. an. 603. nu. 1. & 3. & an. 687. n. 2. & ſeq.

b *Cæſarij.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex vet. manuſcrip. cod. Surius edidit tom. 6. Plura leguntur de eodem in Actis SS. Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Quod autem in ijſdem Actis, necnō in aliquibus Martyrologijs paſſus legitur ſub Claudio Imp. corrigendum videtur: nam ſi Traiani temporibus pro Chriſtiana fide certauit, & corpora ſanctarum Flauiæ & Domitillæ & ſociarum ſepulturæ mandauit (vt eadem Acta teſtantur) qua ratione poſt annos centum & ſeptuaginta ſub Claudio potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videntur ſignificare) intelligantur, rurſus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero ſit mortuus. Acta eiuſdem martyris ſcripſiſſe reperitur Albericus diaconus Caſſin. cœnobij, vt auctor eſt Petrus diac. bibliothec. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. eius monaſterij, cap. 21. Eademq. (vt idē teſtatur cap. 46.) Gelaſius, qui ex monacho Caſſinēſi factus eſt Papa, verſibus exornauit. Erat vetus memoria S. Cæſarij martyris Romæ in Palatio dicta, cuius meminit S. Greg. Papa in regiſt. lib. 11. cap. 1. eratq. ibi abbatia, vna ex vigintiduabus quas notatas vidimus in antiquo Rituali, quod habetur in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcr. cuius eſt titulus, Liber cenſuum Quæ quidē eccleſia poſtea conuerſa eſt in Titulum. Ea diruta, corpus martyris translatum eſt in baſilicam Helenianam, dictam alio nomine ſanctæ Crucis ad Hieruſalem in Atrio Seſſoriano, vbi hactenus religioſiſſime aſſeruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrem precibus fuſis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita lib. 4. c. 1. legitur. Brachium eiuſdem a S. Annone Colonienſi Epiſcopo delatum eſſe Coloniā, in Actis eiuſdem Annonis lib. 1. cap. 34. habetur expreſſum, ibiq. cap. 35. de miraculis ſcitu dignis ab eodem mart. Romæ editis præclare agitur, apud Sur. to. 6. die 4. Decēb. Ceterum eamdem antiquiſſimam huius ſancti eccleſiam iam vetuſtate collapſam, & inter vineta vepribus ſituq. obductam iacentem, Sanctiſſimus Pōtifex Clemens Octauus hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudimus, reſtituere, ornareq. feliciter eſt aggreſſus. Agimus de ea octauo Eccl. Annalium tomo in Sergio Primo Pontifice.

To. 2. an. 169. n. 20.

c *Benigni.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 6. Mōbrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 10. cap. 3. Plura etiam Sur. in Actis SS. Tirgemenorum to. 1. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) ſed ſub Marco Aurel. paſſus habetur. Qui enim fieri poteſt, vt diſcipulus Polycarpi peruenerit vſque ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. in fine, qui & agit de eiuſdem miraculis lib. de glor. mart. cap. 51. De eius venerandi corporis tranſlatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis lib. 1. cap. 38.

To. 2. an. 140. n. 4.

d *Mariæ ancillæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Pluribus de ea Vincent. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij.

e *Cæſarij, Dacij, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

To. 3. an. 344. n. 18.

f *Ioannis, & Iacobi.*] Græci de ijſdem in Menologio hac die.

To. 2. an. 305. n. 15.

g *Cyreniæ & Iulianæ*] De his itidem Græci agunt in dicto ſæpius Menologio.

To. 1. an. 46. n. 2.

h *Auſtremonij Epiſc.*] Huius Acta metro ſcripſit S. Proiectus, vt auctor, qui eius vitam ſcripſit, teſtatur, quam habes apud Sur. tom. 7. hac die. Meminit eiuſdem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confeſſ. cap. 30. Petrus Clun. libro 1. epiſt. 2. & alij.

To. 3. an. 324. n. 98.

i *Marcelli Epiſc.*] De eodem Vſuard. hac die. Scripſit eius vitam Fortunatus ad ſanctum Germanum Epiſcopum Pariſien. Extat apud Sur. tom. 6. Gregor. Turon. de eodem lib. de glor. confeſſ. cap. 89. & Petrus in catal. lib. 10. ca. 7. Ponitur nonus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

Cir. ann. 580.

k *Vigoris Epiſc.*] Agunt de eo Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta recitat Sur. tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. cap. 5. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 272. & lib. 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, fuitq. decimus eius ſedis Epiſcopus.

l *Seuerini.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Conditum habetur eius venerabile corpus Tibure ad S. Laurentij, vt eius eccleſiæ vetera monumenta ſignificant, quæ manuſcripta accepimus.

Tēp. Maximiani Imp.

m *Maturini.*] Vſuardus de eodem hac die. Eius vitæ Acta habet Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 10. c. 6. Vixiſſe fertur temporibus Maximiani Imperatoris.

Quarto

xx. E Quarto Nonas Nouemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

COMMEMORATIO [a] omnium fidelium defunctorum. Eodem die natalis S. Victorini [b] Pictauienſis Epiſcopi, qui poſt multa edita ſcripta (vt ſanctus Hieronymus teſtatur) in perſecutione Diocletiani martyrio coronatus eſt. Tergeſte paſſio beati Iuſti [c], qui in eadem perſecutione ſub Manatio Præſide martyrium conſummauit. Sebaſte ſanctorum Carterij [d], Styriaci, Tobiæ, Eudoxij, Agapij, & ſociorum martyrum ſub Licinio Imperatore. In Perſide ſanctorum martyrum Acindini [e], Pegaſij, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodiſti, cum plurimis ſocijs. In Africa natalis ſanctorum martyrum Publij [f], Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarſi in Cilicia ſanctæ [g] Euſtochij virginis & martyris, quæ ſub Iuliano Apoſtata, poſt dira tormenta, in oratione reddidit ſpiritum. Laodiceæ in Syria ſancti Theodoti [h] Epiſcopi, qui non ſolum verbis, ſed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ ſancti Georgij [i] Epiſcopi. In monaſterio Agaunenſi ſancti Ambroſij [k] Abbatis. Cyri in Syria ſancti Marciani [l] confeſſoris.

NOVEMBRIS 2.

To. 11. an. 1048. n. 6. COMMEMORATIO *omnium fidelium defunctorum* a.] Non recenter ſtatutum fuit in eccleſia, vt pro defunctis commemorationes anniuerſariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron. milit.) pro defunctis annua die facimus. De iiſdem Anniuerſarijs repeti conſuetis S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæſarij fratris hæc ait: Alia perſoluimus, alia daturi ſumus, anniuerſarios enim honores & commemorationes offerentes, & ij quidem certe qui ſuperſtites relinquentur. hæc Gregorius. Satiſq. ſit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hæc monſtraſſe; vt tam in Occidentali, quam in Orientali Eccleſia iſthæc pie religioſeq. ſeruari conſueuiſſe intelligantur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autem vna eademq. die vniuerſalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptum ferunt S. Odiloni Abbati Cluniacenſi. Teſtatur id Petrus Dam. in vita ipſius, & Sigeber. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in ſuis monaſterijs faciendum curauit, id poſtmodum Romani Pontificis auctoritate vbique locorum ſeruandum ſacris legibus ſancitum videtur. vt vero hac ipſa die poſt ſolemnitatē omnium Sanctorū; ex ordine officij Eccleſiaſtici ratio ſumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalarius Fortunatus Epiſc. Treuerenſis, temporibus Ludouici Pij Imp. ad quem etiam ſcripſit libros de offic. Eccleſiaſt. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. cap. 65. hæc ait: Poſt officiū Sanctorum inſerui officium pro mortuis. multi enim tranſierunt de præſenti ſeculo; qui non illico Sanctis coniunguntur; pro quibus ſolito more officium agitur. hæc ibi.

b *Victo-*

To. 2. an. b *Victorini*] De quo Beda, Vſuardus, Ado,
303. num. & Petrus in catal lib. 10. cap. 12. Scribit de
11. 126. & eodem S. Hieron. de ſcrip. Eccl. & in epiſt. 13.
127. & to. ad Paulinum, vbi eum appellat inclytum Vi-
3. an. 324. ctorinum martyrio coronatum. idem in epiſt.
nu. 126. 84. ad Magnum, in præfat. in Euangel. Matthei ad Euſeb & in proœm. in Iſaiam. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opuſcula Gelaſius Papa in cap. ſancta Roman. diſtinct. 15. recenſuit inter apocrypha; nam (vt ſcribit S. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. in Papia) ſectatus eſt Victorinus vna cum alijs nonnullis viris ſanctis & eruditis ſententiam de Millenario, quæ quidem (vt ſuperius diximus) vſque ad tempora Damaſi Papæ, abſque iactura fidei, vel communionis diuiſione libere ferebatur, nec crimini data eſt Papiæ, Iuſtino martyri, vel alijs, quominus inter ſanctos & Eccleſiaſticos viros adſcriberentur. At vero, ea damnata ſententia, etiam illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptæ videntur. Rurſus autem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepſiſſe in Synodum Romanā ſecundam ſub Silueſtro Papa habitam cap. 2. damnationem Victorini Epiſcopi Pictauienſis, cyclos Paſchales perperam ſupputantis; nam nihil prorſus illi commune cum Paſchali calculo, vel cum Silueſtro Papa, cum iam temporibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error ſupradictus videtur prouenisse ex alio Victorino Aquitano, Eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alij; qui & vixit tempore Hilati Papæ, vt ſcribit Gennadius de vir. illuſtr. cap. 88. Vnde apparet canonem illum non eſſe illius Romani Concilij habiti ſub Silueſtro, ſed alterius, in illud tamē illapſum. Vel dicendum, de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino Epiſcopo Pictauienſi: nam in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ vnus tantum eius nominis, idemque martyr, ac primus eius ſedis Epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

c *Iuſti.*] Eius Acta breui compendio reci- To. 2. an.
tat Petrus in catal. lib. 10. cap. 9. De eodem 303. num.
vet. manuſcripta, atque recentiores. 123.

d *Carterij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt Circa an.
hac die in Menologio, vbi & eorum certa- 315.
men deſcribitur.

e *Atindini & ſoc*] De his item hac die Græ- To. 3. an.
ci in Menologio. Metaphraſtes autem ex an- 344. n. 21.
tiquis monumentis eorum Acta deſcripſit; quæ habet Lippom. to. 5. & Sur. to. 6.

f *Publij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die.

g *Euſtochij.*] De eadem Petrus in catal. lib. Circa an.
10. c. 10. vbi eius Acta paucis cōplexa refert. 363.

h *Theodori Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & To. 3. an.
alij. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. 308. n. 26.
& Nicephorus lib. 6. cap. 36.

i *Georgij Epiſc.*] De ipſo Beda, & recentio- An. 699.
res. Ado Vien. in chron. ponit anno Domini ſexcēteſimo nonageſimonono; numeraturq. decimuſquintus eius ſedis Epiſcopus.

k *Ambroſij Ab.*] Agunt de eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 10. cap. 15. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 273.

l *Marciani*] De eodem hac item die Græ- To. 4. an.
ci in Menologio; ſcripſitque eius res geſtas 384. n. 38.
Theodoretus in Theophilo cap. 3.

xix. F Tertio Nonas Nouemb. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E ſ F G H M N P
30 1 2 3 4 5 6 7 7 8 9 10 11 12

NATALIS ſancti Quarti [a] Apoſtolorum diſcipuli. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Germani [b], Theophili, Cæſarij, & Vitalis, qui in perſecutione Deciana optime duxerunt martyrium. Cæſarauguſtæ ſanctorum innumerabilium Martyrum [c], qui ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide mirabiliter occubuerunt pro Chriſto. Viterbij ſanctorum martyrum Valentini [d] presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in perſecutione Maximiani ob Chriſti fidem cum ſaxi pondere in Tiberim præcipitati, & inde ab Angelo diuinitus erepti, demum abſciſſis ceruicibus coronam martyrij perceperunt. In Anglia ſanctæ Vue-

nefridæ

nefridæ[e] virginis & martyris. In monaſterio Clarauallenſi depoſitio S. Malachiæ[f] Epiſcopi Connerthenſis in Hybernia, qui multis virtutibus ſuo tempore claruit: cuius vitam S. Bernardus Abbas conſcripſit. Eodem die S. Huberti[g] Tungrenſis Epiſcopi. Viennæ ſancti Domni[h] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio ſancti Pirmini[i] Meldenſis Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania ſancti Hermengaudij[k] Epiſcopi. Romæ ſanctæ Syluiæ[l] matris S. Gregorij Papæ.

NOVEMBRIS 3.

QVARTI a] De quo Paulus ad Roman. c. 16. Agũt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hunc Berithi eccleſiæ Epiſcopum datum eſſe, tradit Doroth. in ſinopſi, idq. ex Hippolyti libello de 73. diſcipulis.

To. 2. an. 254. n. 26. b *Germani & ſoc*.] Beda, Vſuardus, Ado. & Petrus in catalog. lib. 10 cap. 18. vbi ex priſcis tabulis eorum Acta paucis deſcribit.

To. 2. an. 303. n. 134 & 135. c *Innumerab. martyrum*.] Eadem hyperbole vtitur Vſuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim ſunt, quos Prudẽtius Periſtephan. hym. 4. cecinit his ſapphicis, dum de Cæſarauguſtana ciuitate agit;

Sola in occurſum numeroſiores
Martyrum turbas Domino paraſti;
Sola prædiues pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populoſa Pœni,
Ipſa vix Roma in ſolio locata,
Te decus noſtrum ſuperare in iſto
Munere digna eſt.
Omnibus portis ſacer immolatus
Sanguis excluſit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Vrbe piata. Et paulo poſt de iiſdem:
Nec furor quiſquam ſine laude noſtrum
Ceſſit, aut clari vacuus crueris
Martyrum ſemper numerus ſub omni
Grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæſarauguſtana Iſidorus lib. 15. Orig. dum eam dicit eſſe præſtantiorem cunctis Hiſpaniæ ciuitatibus, Illuſtrior eſt, inquit, florens ſanctorum martyrum ſepulturis. De his item Petrus in catal. lib. 10. cap. 17. Vaſæus in chron. Hiſpan. pluribus auctor in Flore ſanct. Hiſpan. Qui omnes tradunt, horum omnium martyrum multitudinem appellatã eſſe Maſſam candidam, eo quod corporum eorum combuſtorum cineres remanſerint niue candidiores; quo ſigno ab alijs terris cineribus diſcreti, collecti ſunt. De his item agitur in Theſauro concion. to 2 hac die.

To. 2. an. 303. num. 121. d *Valentini & Hilarij*.] Horum martyrum Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Viterbienſi, vbi eorum capita cathedralis eccleſia magna veneratione conſeruat.

e *Vuenefridæ*.] Huius Acta Rupertus abbas Salopienſis conſcripſit, quæ recitat Sur. in tom. 6. In catalog. ſcrip. Britan. traduntur eadem ab Elerio Cambrio ſcriptis mandata. Agit de eadem Molanus in addit ad Vſuard. hac die. Quæ autem in iiſdem Actis de perẽni fonte & miraculis illic fieri ſolitis deſcribuntur, maiora his accepi a fideliſſimo teſte oculato Reuerendiſs. D. Thoma Epiſcopo Aſaphenſi, Romani Pontificis in obeundis Epiſcopalibus functionibus Suffraganeo, vitæ ſanctitate, fidei confeſſione, atque doctrina conſpicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis ſublato. Circa an. 660.

f *Malachiæ Epiſcopi*.] Scripſit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eumdem viuentem, ac poſtea defunctum mirifice coluit. Extant eiuſdem ad eumdem epiſt. 315. 316. & 317. & ſermo in eiuſdem feſtiuitate. Exceſſit e vita (vt idem teſtatur) anno Domini milleſimo centeſimo quadrageſimooctauo, quarto Nonas Nouembris: ob commemorationem autem defunctorum tranſlata eſt eius celebritas in hanc diem, quo ſolemnius agi poſſet. To. 11. an. 1124. nu. 11. & an. 1237. nu. 34. & ſeq.

g *Huberti Epiſcopi*.] Eius res geſtas ab ipſius diſcipulo fideliſſime ſcriptas habet Sur. to. 6. ibiq. de eius tranſlatione agitur, & de religioſo cultu eiuſdem memoriæ a Regibus imperiri ſolito. Ordinatus a Sergio Papa anno Dñi ſexcenteſimo nonageſimooctauo, diem obijt 730. ann. Numeratur eiuſdem ſedis Epiſ. triceſimus ordine. Plura de eodem Molan. in Indic. ſanct. Belg. aitq. eumdem dediſſe Leodio ſigillum publicum ſancti martyris Lamberti imagine inſignitum, & huiuſmodi inſcriptione notatum: SANCTA LEGIA ROMANÆ ECCLESIÆ FILIA. Re vera quidem quod ad fidem Catholicam pertinet, caſta & pudica, quæ ſemper ſanctæ matris ſectata veſtigia, nullo vnquam hæreſeon eſt fœdata contagio: immo hiſce ærumnoſis temporibus noſtri ſæculi, cum hæreſum alluuiones Gallias inundarunt, non ſolum nullis valuit obrui fluctibus, ſed ſtans conſtantiſſime ex aduerſo, oppoſuit ſe pro muro domui Iſrael, facta forma (vt de Theſſalonicẽſi eccleſia ſcribit Apoſtolus) omnibus credentibus; cunctiſq. circũpoſitis regionibus illuſtre edidit ſeruandæ atque tuendæ religionis exemplum To. 9. an. 754. n. 17.

plum. Sic, faxit Deus, maneat ſemper; & quod fide prædicat, operibus impleat.

To. 8. an. 612. n. 18. h *Domini Epiſcopi.*] Dominum hunc appellat Ado Viennen qui in chron. anno Domini 527. hæc de ipſo ſcribit; Viennenſis Epiſcopus Dominus floruit; hic tam in diuinis, quam in ſæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorum, vitaq. probatiſſimus. Hæc Ado. Agit de eodẽ hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Ponitur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus.

Cir. ann. 724. i *Pirmini Epiſcopi.*] De eodẽ Beda hac die. Huius vitam conſcripſit Vuarmanus Comes, Epiſcopus Conſtantienſis, itemq. Henricus Augienſis Abbas, vt notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 265. lib. 4. cap. 191. Numeratur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus.

k *Hermengandij Epiſcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ, & Flos ſanct. Hiſpan. de eodẽ hac die.

l *Syluiæ.*] Antiquiſſimus fuit Romæ cultus eiuſdem ſanctæ Siluiæ, cuius eccleſiam fuiſſe apud S. Sabbam teſtatur Ioannes Diaconus in vita S. Gregorij lib. 1. c. 9. idemq. auctor de ipſa ibidem crebrius mentionem facit. Porro iniuria temporum eius memoria penè abolita, auctoritate Clementis Papæ VIII. in Eccleſia renouatur. To. 7. an. 581. nu. 4. & tom. 8. an. 604. n. 30. & 34.

4 Pridie Nonas Nouemb. Luna. G xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8.9	10	11	12	13				

BONONIÆ ſanctorum martyrum Vitalis[a] & Agricolæ, quorum prior poſterioris ſeruus antea fuit, poſtea conſors & collega martyrij: in quem perſecutores omnia tormentorum genera exercuerunt, ita vt non eſſet in corpore eius ſine vulnere locus; quæ conſtanter perferens, in oratione ſpiritum Deo reddidit: Agricolã vero plurimis clauis cruci affigentes interemerunt. Eorum tranſlationi ſanctus Ambroſius cum intereſſet, martyris clauos, ſanguinẽ triumphalem, & crucis lignum ſe collegiſſe refert, ac ſub ſacris altaribus condidiſſe. Eodem die natalis ſanctorum Philologi[b] & Patrobæ, ſancti Pauli Apoſtoli diſcipulorum. Auguſtoduni ſancti Proculi[c] martyris. In Pago Vilcaſſino ſancti Clari[d] presbyteri & martyris. Epheſi ſancti Porphyrij[e] martyris ſub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Nicandri[f] Epiſcopi, & Hermæ presbyteri, ſub Libanio Præſide. Mediolani ſancti Caroli Borromæi Cardinalis, & eiuſdem Ciuitatis Epiſcopi, quem ſanctitate conſpicuum, & miraculis clarum, Paulus V. in ſanctorum numerum retulit. Eodem die natalis ſancti[g] Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis ſcripturis nobiliter eruditus, vita puriſſimus, & ad Chriſtianam philoſophiam nudus penitus, & expeditus, ſub Caro & Diocletiano Principibus, regente Alexandrinam eccleſiam Theona, florentiſſime docuit populos, & diuerſos tractatus edidit: poſt perſecutionem vero omne vitæ ſuæ tempus Romæ verſatus, in pace quieuit. Apud Ruthenos in Gallia beati Amãtij[h] Epi-

ſcopi,

ſcopi, cuius vita & ſanctitate & miraculis extitit glorioſa. In Bithynia ſancti Ioannicij [i] abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depoſitio beati Emerici [k] confeſſoris, filij ſancti Stephani Hungarorum Regis. Treuiris ſanctæ Modeſtæ [l] virginis.

NOVEMBRIS 4.

To. 2. an. 303. nu. 122. VITALIS *& Agricolæ* a.] De his etiam Vſuardus, & alij recentiores. Eorum martyrium deſcribit ſanctus Ambroſius lib. de exhortat. ad virgin. vbi & de eorum inuentione atque tranſlatione de qua & Paulinus in vita S. Ambroſij. De horum reliquijs meminit Paulinus Nolanus Epiſcopus in Natali nono ſancti Felicis, Gregorius Turonen. hiſt. Francorum lib. 2. cap. 16. & de glor. mart. cap. 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

b *Philologi & Patrobæ.*] Quorum meminit
To. 1. an. 58. nu. 56. & tom. 2. an. 159. n. 4. Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die ſequenti. Philologũ Synope, Patrobam Neapoli præfectum eſſe Epiſcopum, tradit Doroth. in Synopſi; licet Hippol. mart. lib. de 72. diſcip. teſtetur Patrobam fuiſſe creatum Epiſc. Puteolanum.

c *Proculi.*] De eodem Vſuard. Ado, Petrus in catal. lib. 11. num. 309. & alij recentiores.

d *Clari.*] Vſuardus de eodem & alij, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

e *Porphyrij.*] Agunt de eodem hac item die
Cir. ann. 171. Græci in Menol. eiuſq. martyriũ deſcribunt.

f *Nicandri & Hermæ.*] Græci itidem hac die in Menologio de iiſdem agunt.

To. 2. an. 285. n. 15. & ſeq. g *Pierij.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & epiſt. 84. ad Magnum. Erat Alexandriæ eccleſia, Pierij dicta, cuius meminit Epiphan. hæreſi 69.

h *Amantij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, Cir. ann. 825.
& alij de eodem. Huius vitá ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 6. conſcriptamq. putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis ſancti Quinctiani eiuſdem ſedis Epiſcopi, de quo infra Idibus Nouembris; tranſtulit enim ipſe eiuſdem Amantij corpus, vt teſtatur Gregorius Turonen. in vita ſanctorum Patrum cap. 4.

i *Ioannicij.*] Agunt de eodem Græci hac Sepius to. 9. & to. x. an. 846. n. 25.
die in Menologio, ac pluribus res ab eo geſtas referunt, quas plenius proſecutus eſt Metaphraſtes. extant apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

k *Emerici.*] Eius vitam deſcripſit Sur. to. 6.
ex antiquis manuſcrip. Mart. Polonus recen- To. 11. an. 1030. n. 3. & ſeq.
ſet obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin de reb. Hungaric. dec. 2. lib. 2. Relatus eſt inter ſanctos vna cum S. Stephano Rege ipſius patre a Benedicto Papa Octauo, qui dictus eſt Nonus.

l *Modeſtæ.*] Plura ſcripta habentur de ea Cir. ann. 680.
in vita ſanctæ Gertrudis apud Sur. 17. Martij, tom. 2. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 183. eamq. claruiſſe ait circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuardum.

xvij. A **Nonis Nouemb. Luna.** 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

SANCTI Zachariæ [a] ſacerdotis & Prophetæ, patris beati Ioannis Baptiſtæ. Item ſanctæ [b] Elizabeth eiuſdem ſanctiſſimi præcurſoris matris. Terracinæ in Campania natalis SS. martyrum Felicis [c] presbyteri, & Euſebij monachi, qui cum ſepeliſſet ſanctos martyres Iulianum & Cæſarium, & multos conuerteret ad fidẽ Chriſti,

quos

quos ſanctus Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tentus eſt, & ambo ad forum Iudicis ducti, nec ſuperati, inde in carcerem incluſi, nocte eadem, cum ſacrificare noluiſſent, decollati ſunt. Emeſæ in Phœnicia ſanctorum martyrum Galationis [d], & Epiſtemis coniugis; qui in perſecutione Decij flagris cæſi, manibus pedibusq. & lingua inſuper mutilati, denique truncato capite martyrium conſummarunt. Item ſanctorum martyrum Domnini [e], Theotimi, Philothei, Siluani, & ſociorum ſub Maximino Imperatore. Mediolani ſancti Magni [f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti [g] Dominatoris Epiſcopi. Treuiris ſancti Fibitij [h] ex Abbate eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Aurelianis in Gallia ſancti Læti [i] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 5.

To. 1. An. 1. nu. 53. & ſeq.

ZACHARIÆ a] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Septembris. Præter illa quæ de ipſo ſcribuntur a S. Luca Euangel. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vit. & interit. Prophet. cap. 23. traditq. occiſum eſſe ab Herode inter veſtibulum & altare: eiuſdem ſententiæ fuit Origenes in Matth. cap. 25. Petrus Alexandrinus Epiſcopus & martyr in can. 13. Gregorius Nyſſenus in orat. de Chriſti natiuitate, Baſil. homil. de humana Chriſti generatione, Cyrillus Epiſc. Alexandrinus libro aduerſus Anthropomorphitas; idipſum in Sacra Valentinianus Imp. ad Epiſcopos Aſiæ, quam recitat Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 7. qui omnes de hoc Dominum Ieſum locutum putant apud Matth. cap. 23. cum de Zacharia occiſo ab illis inter templum & altare loquitur, quæ licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi cap. 23. tamen apud me quidem tot tantorumq. veterum Theologorum plurimum valet aſſertio. Diuerſa prorſus ab his erat commentitia hiſtoria ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece, & viſione aſini, quam refert, & reprobat Epiphanius hæreſ. 26. qui (vt diximus) prioris ſententiæ eſt grauiſſimus aſſertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia qui necatus eſt inter templum & altare, teſtatur perennes eius cruoris maculas ſilicibus impreſſas in templo indelebiles eſſe relictas. Incidi in manuſcriptum codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram ſanctam: legiq. inter aliqua quæ hactenus relicta ſunt templi Hieroſolymitani vetera monumenta, illic ineſſe lapidem, in quo recens cruor aſperſus indelebili nota aſpiceretur: quem dicerent eſſe ſanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occiſus eſt: licet & Hieronymus vbi ſupra hæc ipſa vulgi potius opinione iactata, quam certa veritate conſtantia putet. De illa quæſtione, an idem fuerit ſummus Sacerdos, ſatis plene egimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Caput autem eius aſſeruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim ſanguinem emanaſſe tradunt. Nec id prætermittimus, quod Ioſephus ſcribit, reperiri adhuc alium Zachariam filium Baruch nobiliſſimum ac ditiſſimum Hebræorum, moribusq. laudatiſſimum, occiſum in medio templi a Zelotarum factione temporibus Veſpaſiani tunc ducis exercitus in Iudæa. hæc de ipſo Ioſephus de bello Iud. lib. 5. cap. 1.

b *Elizabeth.*] Iungitur Zachariæ marito To. 1. in
ſuo Elizabeth, non ea ratione quod vna ea- Apparat.
demq. die (quod ſciatur) vterque migrarit e nu. 16. &
corpore: ſed cum eius natalis certæ diei igno- an. 1. nu.
rantia aliquando fuerit eius memoria præ- 56.
termiſſa: conſultius viſum eſt, in commemoratione ſanctorum eam coniungere viro ſuo: nefarium enim eſt exiſtimatum, ſanctiſſimam feminam, præconio Euangelij celebratam, illiberaliter nimis eſſe ſilentio prætermiſſam: quam ſancti Patres præclariſſimis laudibus ſunt proſecuti, tum qui Lucæ caput primum ſunt interpretati, tum etiam qui de Ioannis Baptiſtæ eius filij natali, vel Dei genitricis viſitatione pro concione dixere. Quæ vero ad hiſtoriam de ipſa pertinent, collegimus in Annalium tomo primo.

c *Felicis & Euſebij*] De iiſdem Beda, Vſuar- Cir. An.
dus, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 28. Agitur 100.
de his pluribus in Actis S. Cæſarij apud Sur. tom. 6. die prima Nouembris.

d *Galationis & Epiſtemis.*] Agunt & de his To. 2. An.
Græci in Menolog. Eorum autem Acta a Me 253. nu.
taphraſte fuſius deſcripta recitat Lippom. to- 125.
mo 5. & Surius tom 6. Cir. An.

e *Domnini & ſoc.*] De his item Græci agunt 237. vel
in Menologio hac die. 238.

Martyrol. Rom.

Tempore Siluerij Papæ. Cir. An. 540. Acta Ante an. 490. ex monum. eccleſiæ Brixianę. xvj.

f *Magni Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediol. ex quibus & Galeſinus hac die.

g *Dominatoris Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixian. meminitq. eiuſdem Rampertus eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij. Numeratur hic decimusquartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopus eccleſiæ Brixianæ.

h *Fibitij Abbatis.*] Hic licet alicubi Epiſcopus dictus reperiatur: tamen in tabulis Epiſcoporum Treuirenſium, quas deſcripſit Demochares, nullus eius nominis legitur Epiſcopus. Porro chronicon monaſt. German. Abbatem eum appellat.

i *Leti.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. Cir. An. 540.

B Octauo Idus Nouemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

THINISSÆ in Africa natalis ſancti Felicis[a] martyris, qui confeſſus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert ſanctus Auguſtinus, Pſalmum in eius feſtiuitate ad populum exponens) inuentus eſt in carcere exanimis. Theopoli ſanctorum decem [b] Martyrum, qui a Sarracenis paſſi leguntur. Barcinone ſancti Seueri[c] Epiſcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confoſſo, martyrij coronam accepit. In Phrygia ſancti Attici[d]. Apud Bergas depoſitio ſancti Vuinoci[e] Abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam ſibi ſubditis multo tempore miniſtrauit. Fundis in Latio ſancti Felicis[f] monachi. Lemouicis in Aquitania ſancti Leonardi[g] confeſſoris, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi: qui nobili genere ortus, ſolitariam vitam deligens, ſanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

NOVEMBRIS 6.

FELICIS a.] Huius meminit ſanctus Auguſtinus tract. in Pſal. 127. De loco vbi paſſus eſt, varia lectio reperitur: legit Beda, Tunisſa; Vſuardus & Ado, Toniza, alicubi Thiniſſa: quæ & verior probatur: eſt enim Thiniſſa prope Hipponem in prouincia Numidiæ, de qua Ptolemæus in 2. tab. Africæ. In Itiner. Antonini Toniza dicitur. eius loci Epiſcopus ſubſcriptus reperitur Concilio Carthagin. ſub Cypriano, apud Auguſtin. lib. 3. de baptiſ. contra Donatiſt. cap. 13. Alia eſt rurſus Tyniſſa, ſeu Tuniſſa, quæ Tunetum dicitur, vicina Vticæ, hodie Tuneſi vulgo dicta; a Polybio autem, qui eam exacte deſcribit, Tunes appellata reperitur, quam diſtare a Carthagine dicit ſtadijs centum viginti. Hæc lib. 14. hiſt. in fine. Plura de eadem lib. 1.

b *Decem Martyrum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia eſt in Syria. Cur autem, quandove eo nomine cœpta ſit nuncupari, conſule Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 3. & hiſt. Miſcel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iuſtiniani Imp. ex quo tempore reperies eumdem Imp. Iuſtinianum eamdem ciuitatem in ſuis ſanctionibus Theopolim appellaſſe. Quod autem hi paſſi dicuntur a Sarracenis; eo tempore id accidiſſe putamus, cum ſub Coſrhoe Rege Perſarum ea ciuitas a Sarracenis direpta eſt. To. 8. A. 637.

c *Seueri Epiſcopi.*] Hunc ferunt paſſum in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præ- Cir. An. 306. Vaſeus ann. 338. Moſanus.

fide, & cum eo quatuor ſacerdotes, vt ſcribũt Laurentius de Padilia, & Vaſæus in chronic. ann. 3c6. idque pluribus Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur concion. to. 2. hac die. Molanus autẽ in addit. ad Vſuar hæc habet: Fuit hic vnus ſeptuaginta Epiſcoporum, qui leges Gothicas in Hiſpania condiderunt; hic a barbaris Gothicis, qui Cathaloniam incolebant, clauo capite confoſſo, martyrio coronatur anno Chriſti ſexcẽteſimo triceſimooctauo. Hæc Molan. Vnde autem acceperit, nondum inuenimus; nec alicubi eius nominis Epiſcopum Barcinonenſem legimus in Concilijs quæ frequenter illis temporibus coacta ſunt in Hiſpania, nec etiam apud S. Ildefonſum, qui virorum illuſtrium eorum temporum ſeriem texuit. Fuit & alius Seuerus Epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduerſus Vincentium Cæſarauguſtanum Epiſcopũ in Arianam hæreſim lapſum circa annum Domini quingenteſimũ octogeſimum, vt habet Honorius Auguſtodunen. de viris illuſtr. c. 30. De eodem Vincentio Cæſarauguſtano lapſo in hæreſim Arianam tempore Leuuigildi Regis Gothorum, meminit S. Iſidorus in chron. Goth.

d *Attici.*] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Græci agũt vij. Kalend. Septemb.

e *Vuinoci abb.*] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fideliſſime ſcripta, ſimulque tranſlationem & miracula habet Sur. tom. 6. hac die. Molanus etiam de eo in Indic. ſanct. Belg. Diuerſus hic ab illo de quo Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. ſcribit lib. 5. c. 21. & lib. 8. cap. 24. Nam hic, de quo agimus, longe poſt Gregorij tempora claruit, obijtque anno Domini 716. Obijt an. 716.

f *Felicis.*] De quo S. Gregor. lib. 1. dial. c. 3. ex quo ceteri acceperunt, qui de ipſo agunt. cir. a. 560.

g *Leonardi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Habet eius res geſtas Surius tom 6. Legimus alias in manuſcrip. codic eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 29. obijſſeq. tradit anno Domini 559. Obijt an. 559.

7 Septimo Idus Nouemb. Luna. C xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

PATAVII depoſitio ſancti Proſdocimi [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, ad prædicandum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt: vbi multis virtutibus & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſiæ ſancti Herculani [b] Epiſcopi & martyris. Eodem die ſancti Amaranthi [c] martyris, qui apud Albigenſem vrbem exacto agonis fidelis curſu ſepultus, viuit in gloria. Melitinæ in Armenia paſſio ſanctorum Hieronis [d], Nicandri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia Præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia ſanctorum martyrum Aucti [e], Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſſio ſanctorum Melaſippi [f], Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ ſancti Engelberti [g] Epiſcopi, qui pro defenſione Eccleſiaſticæ libertatis & Romanæ Eccleſiæ obedientia martyrium ſubire non dubitauit. Alexandriæ beati Achillæ [h] Epiſcopi, qui eruditione, fide, conuerſatione, ac moribus fuit inſignis. In Friſia depoſitio ſancti Vuillibrordi [i] Epiſcopi Traiectenſis, qui a beato Sergio Papa ordinatus Epi-

ſcopus, in Friſia & Dania Euangelium prædicauit. Metis ſancti Rufi [k] Epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſancti Florentij [l] Epiſc.

NOVEMBRIS 7.

T.1.a.46. nu.2.

PROSDOCIMI. a] De eodẽ tabulæ eccleſię Patauinæ. Eius res geſtas ex antiquis monumentis habet Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. Petrus in catal. lib. 10. cap. 33. & Scard. libr. antiq. vrb. Patau. lib. 2. claſ. 6.

T.7. ann. 546. n. 3.

b *Herculani Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Eius martyrium deſcribit S. Gregor. Papa dialog. libr. 3. cap. 13. Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. eius Acta edidit, paſſumque refert anno decimoſeptimo Iuſtiniani Imperatoris: eſt is annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) quingenteſimus quadrageſimuſquartus. Sigebert. in chron. de ipſo, eodem anno; licet Marian. Scot. paſſum referat an. 561. nos vero in Annal. ponimus eius martyrium anno Domini 546. Legi & libellum manuſcript. miraculorũ eius, & quidem ſinceriſſimũ, niſi quod in eius exordio ea ſunt emendanda, quæ de Iuliani Apoſtatæ temporibus ab aliquo alio præmiſſa videntur: longe enim diſcrepant inter ſe tẽpore Iuliani, & Iuſtiniani. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti libr. 3. c. 14. adnumerat eumdem S. Herculanũ inter monachos ordinis ſancti Benedicti. Ex monaſtica quidem vita ad Epiſcopatum veniſſe, ſcribit Gregorius: conſtat tamen iiſdem temporibus vtrumque vixiſſe, & paulo ante Herculani obitum migraſſe ex hac vita S. Benedictum, qui (vt Leo Epiſcopus Oſtienſis ſcribit in chron. Caſſinẽ. exceſſit ex humanis ann. Domini 543. vel ſecundum alios 542. quem tamen vſque ad annum ſaltem 544. perueniſſe, ex ipſius rebus geſtis cum Totila Rege colligi poſſe nobis videtur. Qui præeſt hodie eidem Peruſinæ eccleſię eiuſdem cognominis Reuerendiſs. D. Vincẽtius Herculanus, ordinis Prædicatorũ, omni virtutum & litterarum genere ornatiſſimus, & tanti prædeceſſoris dignus in Epiſcopatu ſucceſſor, in eam ſententiam videtur eſſe procliuior, vt eiuſdem nominis duo fuerint eiuſdem ciuitatis Epiſcopi; eo quod (vt ait) in Actis ſanctorum Carpophori & Abundantij martyrum, qui paſſi ſunt temporibus Gentilium Impp habeatur mentio de S. Herculano Epiſcopo Peruſino. Hæc mihi coram, dum nuper Romæ eſſet. Hoc ipſum profitetur R. P. Ioannes Baptiſta Bracheſcus Florentinus, ordinis Prædicatorum, in rebus geſtis dictorum ſanctorum martyrum, quas vna cũ Actis aliorum ſanctorum eiuſdem regionis conſcripſit. Poſt S. Herculanum iuniorem (ſic enim hunc, de quo agimus, appellare libet) Ioannes eam rexit eccleſiam, cuius mentio habetur in lib. de Rom. Pont. in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiuſdem S. Herculani S. Floridus Epiſcopus Tifernas, cuius meminit S. Greg. dialog lib. 3. c. 13. & 35. licet mendoſus codex habeat, loco Tifernatis, Tudertinæ eccleſiæ fuiſſe Epiſcopum.

Hic primus claruit cir. ann. 304. & ex oppido Antognolle Peruſiam tráſlatum corp⁹ ei⁹ an. 1378. Laurus in chron. Peruſin.

T.2. ann. 254. n. 29.

c *Amarantbi.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Pluribus Gregor. Turon. de glor. mart. c. 57. Petrus in catalog. lib. 10. c. 35. Paſſus fertur temporibus Decij Imp.

T.3. ann. 311. n. 21.

d *Hieronis & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes edidit eorum Acta, quæ deſcribit Lippom. to. 5. & Sur. to. 6.

e *Antiti & ſoc.*] Græci de iiſdem hac die in Menologio, ibique eorum Acta paucis comprehenſa narrantur.

T.4. ann. 372. num. 79.

f *Melaſippi & ſoc.*] Iidem qui ſupra in Menologio hac die, iiſdemq. verbis.

Paſſus an. 1225.

g *Engelberti.*] Huius egregia certamina Cæſarius monachus ſcriptis mandauit: extant apud Sur. tom. 6 idemq. auctor addidit librum miraculorum, quę ab eodem poſt eius obitum ſunt edita. Paſſus eſt anno à Chriſto 1225. cũ ſediſſet annos ſex.

T. 2. ann. 285 n. 15. & T. 3. an. 310. n. 15. & ſeq. & ann. 311. n. 61. Obitus.

h *Achilla Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. De eodem adhuc presbytero magna cum laude ſcribit Euſeb. hiſt. libr. 7. c. vlt. Socr. libr. 1. c. 13. Caſſiod. trip. lib. 1. cap. 12. Niceph. lib. 6. c. 34. pluraq. in Actis S. Petri martyris Epiſcopi Alexandrini, de quo inferius ſexto Kal. Decemb. Hunc magnum Achillam appellat S. Athan. orat. 2. contra Arian. Succeſſit hic eidem S. Petro, vt conſtat ex eodem Athanaſio; Achillę autẽ Alexander, cui Athanaſius ſubrogatur. Alium Achillã ponit Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. ſediſſe immediate ante Athanaſium: ſed ab alijs non adnumeratur inter Epiſcopos Alexãdrinos; nam defuncto Alexãdro, abſente Athanaſio, ille tãquam ſequeſter potius, quã vt Epiſcopus, eidẽ præfuit ſedi menſibus tribus, quouſque Athanaſius e Comitatu, quo fuerat miſſus, rediret.

T.8. ann. 697. n. 10. & ſeq.

i *Vuillibrordi Epiſcopi.*] Barbarum ac pronunciatu aſperum nomen. Sergius Papa, cum illum Romæ in eccleſia ſanctæ Cæciliæ ordinaret Epiſcopum, mutauit in Clementem; tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Eſt ordinatus anno Domini 696. vt teſtatur Marcellus in vita S. Suiberti cap. 10. qui etiam ibi cap. 6. profitetur ſe ſcripſiſſe eius vitam, quam manuſcriptam haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiuſdem Acta ſcriptis mandauit; extant apud Sur. tom. 6.

Agunt

Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: idemq. Beda hiſt. Anglor. lib. 5. cap. 12. in fin. & de ſex ætat. in Iuſtiniano Secundo. Plura de ipſo etiam in vita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini; ac denique Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 137.

k *Ruffi Epiſcopi.*] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius tranſlatione facta temporibus Clotarij.

l *Florentij Epiſc.*] Eius vitam ex manuſcr. edidit Surius tomo 6. Ponitur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. Sedere cœpit anno Domini 663. præfuitq. annis duodecim, vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuardum. Obijt A. 675.

8 Sexto Idus Nouemb. Luna. D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

OCTAVA [a] omnium Sanctorum. Romæ via Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, paſſio ſanctorum martyrum Claudij [b], Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorij, & Simplicij: qui primo in carcerem miſſi, deinde ſcorpionibus grauiſſime cæſi, cum a fide Chriſti mutari non poſſent, iuſſi ſunt a Diocletiano in fluuium præcipites dari. Item via Lauicana natalis ſanctorum Quatuor Coronatorum [c] fratrum, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui ſub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vſque ad mortem cæſi ſunt. Horum autem nomina, quæ poſtea interiectis annis, Domino reuelante, oſtenſa ſunt, cum minime reperiri tunc potuiſſent, ſtatutum fuit vt anniuerſaria dies ipſorum vna cum illis quinque ſub nomine ſanctorum quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam poſtquam reuelata ſunt, in Eccleſia perſeuerauit. Romæ ſancti Deuſdedit [d] Papæ, qui tanti meriti fuit, vt leproſum oſculo a lepra ſanauerit. Bremæ ſancti Vuillehadi [e] primi eius ciuitatis Epiſcopi, qui vna cum S. Bonifacio, cuius diſcipulus fuit, in Friſia, & Saxonia Euangelium propagauit. Sueſſione in Gallia ſancti Godefridi [f] Epiſcopi Ambianenſis, magnæ ſanctitatis viri. Apud Virodunum ſancti Mauri [g] Epiſcopi & confeſſoris. Turonis S. Clari [h] preſbyteri, cuius ſanctus Paulinus epitaphium ſcripſit.

NOVEMBRIS 8.

OCTAVA *omnium Sanct.* a] Inter maiores Octauas ponitur: de eaq. ſolemniter agi ſolitum, indicat prædictus manuſcrip. codex eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad Martyres.

b *Claudij & ſoc.*] De ijſdem Beda pluribus, Martyrol. Rom. Vſuardus, & Ado. Horum Acta edita habentur a Mombrit. tom. 1. ſed in nonnullis corrigenda: alia Surius breuiora tom. 6. ſed prolixiora nos manuſcripta habemus in noſtra bibliotheca. To. 2. A. 303. nu. 115.

c *Quatuor Coronat.*] Beda & alij omnes de ijſdem hac die. Honorius Papa ijſdẽ martyribus To. 2. A. 303. nu. 115. & to. 10. an. 849 num. 3. & ſeq.

ribus eccleſiam erexit: vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus. Vetus fuit Romę & adhuc eſt Titulus nomine ſanctorum Quatuor Coronatorum, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regiſt. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrum corpora a Leone Quarto Rom. Pont. fuiſſe inuenta, eiuſdem Acta, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario putantur conſcripta, teſtantur; vbi de eorum eccleſia ab eodem reſtituta, multorumq. ſanctorum (quas recenſet) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

To. 8. An. 614. nu. 4. & an. 615 nu. 8. obitus a. 617. num. 1.

d *Deuſdedit Papæ.*] Succeſſit hic Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodem in Annalib. Eccleſiaſticis.

Ordinatus a. 788. Vixit poſt ordinationẽ Annos duos & menſes tres Crãtzius. tom.

e *Vuillehadi Epiſc.*] Eius res geſtas fideliter ſcriptas habet Sur. tom. 6. Plura de eodem Crantz. in Saxon. lib. 2. cap. 14 & 15. & in hiſt. Eccleſ. Saxon. lib. 1. cap. 7. & 8. Ordinatus fuit eius ſedis Epiſcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 195.

f *Godefridi Epiſcopi.*] Huius vitam ſcriptam a Nicolao monacho recitat Sur. tom. 6. Mi-

---

12. A. 1109. nu. 5. & ſeq. obitus A. 1118. nu. vlt.

grauit ex hac vita anno Domini 1013. tranſlatio autem facta eſt anno 1138. vt eius Acta teſtantur. Adnumeratur inter Epiſcopos Ambianenſes triceſimusquartus ordine.

g *Mauri Epiſcopi.*] De quo tabulæ eius eccleſiæ: ponitur ſecundus eius ſedis Epiſcopus, obijtq. diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur. An. 150.

h *Clari.*] Seuerus de ipſo ſcribit epiſtola 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Mart. cap. 25. ſepultusq. eſt in eccleſia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Epiſcopus in epiſt. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in ſepulchro illius ad perpetuam memoriam deſcribenda, quorum tantum exordia hic referimus, eſtq. primi eiuſmodi initium:

Martinus obijt An. 402. cuius diſcipulus fuit Clarus.

Nominis vt titulo, ſic meritis lumine Clarus
Presbyter hoc tegitur, ſed membra caduca ſepulchro, &c.

Secundi autem eſt exordium:

Presbyter hic ſitus eſt meritis & nomine Clarus,
Martino ſtudijs comes, & meritis modo conſors, &c.

Tertium autem ita incipit;

Clare fide, præclare actu, clariſſime fructu,
Qui meritis titulum nominis æquiparas, &c.

.xiij. E Quinto Idus Nouemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMÆ dedicatio[a] Baſilicæ[b] Saluatoris. Amaſeæ in Ponto natalis ſancti Theodori[c] militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Chriſtianæ fidei confeſſione fortiter cæſus, & in carcerem miſſus, deinde Domino ſibi apparente, ac monente, vt conſtanter & viriliter ageret, releuatus eſt: nouiſſime poſtquam equuleo ſuſpenſus, & vngulis corraſus eſt, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes ſanctus Gregorius Nyſſenus præclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia paſſio ſancti Oreſtis[d], ſub Diocletiano Imperatore. Theſſalonicæ ſancti[e] Alexandri martyris, ſub Maximiano Principe. Apud Bituricas ſancti Vrſini[f] confeſſoris, qui Romæ ordinatus a ſucceſſoribus Apoſtolorum, primus eidem Vrbi deſtinatur Epiſcopus. Neapoli in Campania ſancti Agrippini[g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſanctarum virginum Euſtoliæ[h] Roma-

næ, & Sopatræ filiæ Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio imaginis [b] Saluatoris, quæ a Iudæis crucifixa, tam copioſum emiſit ſanguinem, vt Orientales & Occidentales eccleſiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

To. 3. an. 324. n. 67. & ſeq. vide etiã ann. 312. nu. 80. & ſeq.

DEDICATIO *Baſilicæ Saluatoris* a.] Varijs nominibus eadẽ Baſilica dicta repetitur: ſiquidem in regiſtro S. Gregorij libr. 11. c. 1. appellatur Baſilica Iulij. hęc etenim ibi ſcripta legũtur: Acclamatum eſt in Lateranis in Baſilica Iulij ab omni clero, &c. Non tamẽ exiſtimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexiſſe Baſilicas, alteram iuxta Forum, via Flaminia alteram, tradit liber de Roman. Pont. Vetus enim Vrbis monumentum erat Baſilica Iulij, cuius meminit Plin. libr. 5. epiſt. 11. Dicta eſt etiam Baſilica Lateranenſis, ſeu Laterani; ita enim appellant eam S. Hieron. epiſt. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius contra Symmachum. ſic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. ſcribit) erant in regione ſecunda, Cœlimontana nuncupata. Fuiſſe eas magnificentiſſimas, teſtatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quę poſtea temporibus Conſtantini ceſſerũt Fauſtæ Auguſtę, ibique ſub Melchiade habita eſt Synodus in cauſa Cæciliani, vt ſcribit Optat. Mileuit. libr. 1. contra Parmen. Dicta etiam inuenitur Baſilica Conſtantiniana, quod dictas ædificiorum moles in eccleſiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata eſt etiam Baſilica Saluatoris, eo quod ipſi Saluatori omnium Ieſu Chriſto Deo vero dicata potiſſimum eſſet; cum alioqui omnes etiam ſanctorum eccleſias Deo optimo maximo dicari conſueuiſſe ſcribat S. Auguſtinus de ciuit. Dei libr. 22. c. 10. Rurſus autem adiacentia oratoria S. Ioannis Baptiſtæ, & S. Ioannis Euangeliſtæ ab Hilario Papa conſtructa in Baptiſterio Conſtantini effecerunt, vt eadem Baſilica dicatur etiam nomine S. Ioannis. Non abs te facere videmur, ſi hic ponamus de eadem Baſilica præclarum elogium Petri Damiani S. Rom. Eccleſiæ Card. Epiſc. Portuenſis, quem ob ſingularem vitæ ſanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Eccleſiaſticæ diſciplinæ Hieronymum iuniorem inuenimus appellatum. Is, inquam, in epiſtola ad Cardinales S. Romanæ Eccleſiæ hæc inter alia ſcribit: Lateranenſis eccleſia, ſicut Saluatoris eſt inſignita vocabulo, qui nimirum eſt caput omnium electorum, ita mater, & quidam apex & vertex omnium per Orbẽ eccleſiarum. hæc ſeptem Cardinales habet Epiſcopos, quibus ſolis poſt Apoſtolicum, ſacroſanctum illud altare licet accedere, ac diuina myſteria celebrare, &c. De eadem rurſus ad Cadaloum ſchiſmaticum, his verbis; Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen & ſummitas totius Chriſtianæ religionis effecta (vt ita dixerim) Eccleſia eſt eccleſiarum, & ſancta ſanctorum. Habet enim intrinſecus beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli diuerſis quidem locis conſtitutas eccleſias, ſed ſui compage ſacramenti (quia videlicet in quodam meditullio poſita, quaſi caput membris ſupereminet) indifferenter vnitas. His itaque tamquam expanſis diuinæ miſericordiæ brachijs, ſumma illa & venerabilis Eccleſia omnem ambitus totius Orbis amplectitur; omnes qui ſaluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Ieſus, ſummus videlicet Pontifex, arce ſubnixus, totam in orbe terrarum Eccleſiam ſuam ſacramenti vnitate confœderat; vt vnus Paſtor merito, & vna dicatur Eccleſia, &c. Hæc idcirco hic deſcripſiſſe volumus, vt oſtendatur optimo quidem iure eius Baſilicæ dedicationem in vniuerſa Eccleſia celebrari: vtpote quæ ſit parens ac caput omnium eccleſiarum. Quod pertinet ad dedicationem eccleſiarum, adhuc addimus, non ſolum olim agi ſolitam anniuerſariam ſolemnitatem, more maiorum, dedicationis Eccleſiæ, ſed etiam conſecrationis altaris: idque exploratum habetur ex ſerm. S. Auguſtini 252. de tempore, itemque ex alio eiuſdem 255. de tempore. Porro vnicuique altari conſecrato aſſiſtere Angelum Dei, extat egregium exẽplum in Prat. ſpirit. Sophron. cap. 4. At vero non vnum tantum altare in eccleſia conſtrui & conſecrari olim moris fuiſſe (vt garriunt hæretici) ſed plura, habes teſtimonium S. Gregorij Papæ in regiſtro libr. 5. epiſt. 50. ad Palladium Epiſc. Sanctonen. vbi agit de eccleſia in honorem Apoſtolorum, aliorumque ſanctorum conſtructa, deque tredecim ibi altaribus erectis ac dedicandis.

b *Saluatoris.*] De hoc nomine S. Auguſtinus de Trinitate libr. 3. c. 10. hæc ait: Qui eſt Hebraice Ieſus, Græce σωτὴρ noſtra autem locutione, Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, ſed habere poterat, ſicut potuit quando voluit. Hæc Auguſtinus. Quo magis mirandum eſt, non ſolum hæreticos, qui dedita opera ab Eccleſiæ Catholicæ conſuetudine diſſentiunt, ſed ex noſtris etiam nonnullos Latinæ eloquentiæ ſtu-

dioſos, a Saluatoris voce tantopere abhorrere; cuius loco Seruatorem dicunt; tamquam hoc ſit Ciceronianum verbum, alterum non ſit. Atqui par eſſet in negotio fidei, dictionum noſtrarum proprietate, Auguſtino magis, ac ceteris Patribus doctiſſimis ac ſanctiſſimis, quam Ciceroni auſcultare. Quamquam nunc quidem Tullio ſaltem ipſi Latinitatis magiſtro cedendum eſſet, qui diſertis verbis negat Græcam vocem *σωτὴρ*, vno Latino verbo exprimi poſſe. Ipſum audiamus, cuius hæc ſunt verba in C. Verrē libr. 2. Itaque eum non ſolum patronum iſtius inſulæ, ſed etiam ſotera, inſcriptum vidi Syracuſis. Hoc quantum eſt? ita magnum, vt Latino vno verbo exprimi non poſſit. Is eſt nimirum ſoter, qui ſalutem dedit. Hæc ille. Ecce (vt vides) vox vna illa, Seruator, non eſt viſa ſatis efficax, quæ Græcam vocem Latine æque redderet; vnde noua potius fuit excogitanda: quod non tantum in his quæ religionis ſunt, ſed & in his quæ ſpectant ad ſcientias arteſque optimo iure fieri poſſe ac debere, idem Cicero docet libr. 3. de Finibus, cuius & in eodem libro eſt illa grauis & tanto oratore digna ſententia, qua ait: Huiuſmodi res (ad philoſophiam ſpectantes videlicet) dicere ornate velle, puerile eſt: plane autem & perſpicue expedire poſſe, docti & intelligentis eſt viri. Hæc ipſe. Ego quidem eloquentiæ & latine loquendi ſtudium non reprehendo, ita tamen, vt religioni ſeruiat, non imperet: in qua ſententia excellenti doctrina & iudicio viros, fidei noſtræ columnas, eſſe nouimus Auguſtinum, Hieronymum, Ambroſium, & alios complures, quos recitare perfacile poſſem; ſed nolo, ne longius ab inſtituti noſtri ratione diſcedam: citabo tamen breuiter aliquot loca, id etenim Auguſtin. de doctrin. Chriſtian. lib. 2. c. 13. & contra Creſcon. lib. 2. c. 1. Ambroſ. commen. in Luc. capit. 2. Hieron. in commen. in Ezechiel. cap. 40. Arnob. lib. 1. aduerſus Gentes, & Niceph. hiſt. lib. 8. c. 42. & alij profitentur; nouiſſime vero & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos, qui Seruatorem pro Saluatore inepte dicere conſueuerunt, in annot. ad Vſuard. ad quintum Kalen. Martij in prima edit.

T. 2. ann. 304. n. 58. c *Theodori.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem xiij. kalen. Martij in Menologio, & in conſtit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus eſt Theodorus tyro ad differentiam Theodori ducis: appellatus eſt & Amaſenus ob locum vbi paſſus eſt; dictus & Euchaita, a ciuitate in quam eius corpus tranſlatum eſt, quæ ab eodem poſtea nominata eſt Theodoropolis a Ioanne Zemiſce Imperatore, qui ob ingentem victoriam eius precibus habitam, eidem ampliſſimam erexit baſilicam, annuamque celebritatem auxit, vt ſcribit Zonaras in 3. part. Annal. in Ioan. Imp. & Cedren. in compend. in eodem. De celebratione eius diei feſti habetur in Actis S. Alipij Cionitæ cap. 7. ex Metaphraſte die 26. Nouembris apud Sur. to. 6. Huius res geſtas, ac præclarum martyrium deſcripſit Metaphraſtes die 17. Februarij. ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem, quarum altera dicta eſt a Greg. Nyſſeno, altera vero a Nectario Epiſcopo Conſtantinopolitano: Conſtantinopoli etenim percelebris fuit eiuſdem martyris cultus, vbi baſilicam vetuſtate pene collapſam Iuſtinianus Imperator reſtituendam curauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtin. Impe. De eadem in auth. vt determ. ſit num. cleric. collat. 1. tit. 3. Romę etiam adhuc ſupereſt eiuſdem martyris eccleſia ad Palatini radices, quam inter diaconias numeratam reperi. Habemus eiuſdem martyris Acta manuſcripta in noſtra bibliotheca. De nobili memoria Theodori martyris apud Damaſcum poſita meminit Ioann. Damaſcen. de imagin. orat. 3. vbi & de miraculo ex imagine eiuſdem martyris agitur. Erat celebris peregrinatio in Oriente Euchaitam ad S. Theodorum, de qua Pratum Spirituale cap. 180.

d *Oreſtis*, aliter *Areſtu.*] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Acta autem eius a Metaphraſte edita habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De eccleſiæ huius S. Oreſtis martyris redditibus orta eſt contentio inter Anthimum Epiſcopum Tyanæ in Cappadocia, & ſanctum Baſilium: cuius meminit ſanctus Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudem Baſilij. T. 2. ann. 304. n. 71. & T. 4. a. 371. nu. 84.

e *Alexandri.*] Agunt de eo item Græci in Menologio, vbi eius nomine certamen deſcribitur. T. 2. ann. 304. num. 49.

f *Vrſini.*] De eodem Beda, Vſuardus, & Ado; pluribus autem Gregor. Turon. de glor. confeſſ. c. 80. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. & Petrus Aequilin. in catalog. lib 10. c. 41. T. 1. a. 46. num. 2.

g *Agrippini Epiſcopi.*] Extant eius Acta ex antiquis monumentis Neapolitanæ eccleſiæ, edita a Dauide Romæo, & a Paulo Regio. Legi & libellū miraculorū eius ſeorſum poſitū. cir. a. 200. P. Regi*.

h *Euſolia & Sopatra.*] De his etiam Græci in Menologio, earumq. Acta referunt. T. 8. ann. 607. nu. 5.

i *Commemoratio imaginis Saluatoris.*] Vetus conſuetudo tam in Orientali quam in Occidentali Eccleſia fuit, & hactenus perſeuerat, vt hac die miraculum ex eadem imagine olim editum annua celebritate recoleretur. In Concilio Niceno ſecundo, Actione quarta, vbi rei geſtæ hiſtoria recenſetur, hæc ex ea leguntur: Hæc inſuper ab eis efflagitamus, vt per annos ſingulos, menſe Nouembri, qui apud Hebræos eſt nonus, apud nos vero vndecimus, nona die ipſius, id eſt, quinto Idus Nouembris, non minori reuerentia quam Natalis Domini, aut Paſchalis ipſa dies, præcipua obſeruatione colatur. Hæc ibi. Contigit eiuſmodi inſigne miraculum temporibus Conſtantini Iunioris & Irenes AA. vt in T. 9. ann. 787. num. 36. & ſeq.

hiſtoria

hiſtoria manuſcript. quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit, quam & in antiquo codice apud nos habemus, apparet; quod & teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 765. Hæc cum ita ſe habeant, plane conſtat auctorem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Alexandrinum Epiſcopúm, vt habet recens inſcriptio, nec a S. Synodo tamquam Athanaſij illius cognitam; cum etenim alicuius magni Theologi illic de ſacris imaginibus citatur ſententia, eumdem perhonorifice ac præclaris elogijs nominare conſueuerunt. Sane quidem Ioannes Damaſcenus, qui tres ſelectiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit orationes, in quibus cum a S. Athanaſij, tum a ceterorum ſcriptis teſtimonia mutuatur, nihil prorſus habet de eiuſmodi hiſtoria imaginis crucifixæ. Vnde ſatis eſſe argumento videtur, poſt illas Ioannis Damaſceni ſcriptiones id contigiſſe prędictorum Auguſtorum temporibus, quorum anno octauo prædicta Synodus celebrata eſt. Nomen itaque Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe videtur: nam in dicto codice peruetuſto hæc charactere Longobardo ſcripta leguntur: Sermo ſanctæ memoriæ Patris noſtri Athanaſij de imagine IESV Chriſti veri Dei æterni, quod factum eſt miraculum magnum in ciuitate Beryto, tempore Conſtantini Iunioris, & Irenes vxoris eius. Suſtollite oculos, &c. Sequuntur cetera quæ ibidem leguntur. Vnde alicuius alterius potius Athanaſij in Syria Epiſcopi, quam Alexandrini, tractatus ille eſſe conſpicitur; dignus tamen, cui fides integra adhibeatur ab omnibus.

At vero non tantum de imagine crucifixa, ſed & de alia ad Abagarum miſſa Græci annuam celebritatem agere conſueuerunt xvij. Kal. Septembris, vt conſtat ex eorum Menologio; eamdemq. hiſtoriam in aliquibus eccleſijs legi mos fuit, vt inſpici poteſt in cod. manuſcrip. eccleſiæ S. MARIÆ ad Martyres. Scimus Gelaſium Papam inter apocryphas recepiſſe epiſtolas illas IESV nomine & Abagari. Sed quid mirum? ſi probaſſet vt Chriſti verba, inter ſcripturas canonicas fuiſſent profecto adnumerandæ. At quod ad imaginis hiſtoriam pertinet, nihil omnino Gelaſius: quam quidem agnitam nouimus a Patribus prædictæ Synodi Nicænæ Act. quinta. Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in Conc. Romano, vt auctor eſt Hadrianus Papa, qui eam tuetur hiſtoriam in epiſtola quã ſcripſit ad Carolum Magnum Imperatorem. Ioannes Damaſcenus eamdem recipit lib. 4. de fide Orthodoxa cap. 17. Scribit de eadem imagine atque miraculis inde editis Euagr. Schol. hiſt. lib. 4. cap. 26. Niceph. lib. 2. cap. 7. De eadem eſt luculenta oratio Conſtantini Porphyrogeniti Imper. apud Metaphraſtem 16. Auguſti. In nonnullis ſanctorum Actis de eadẽ celebris mentio habetur, vt in vita ſanctorum Samonæ & Gurię apud Metaphraſt. 15. Nouembris, in paſſione S. Stephani Iunioris, necnon in vita S. Alexij. Et ne quid prætereamus, agunt Græci etiam commemorationem anniuerſariam quinto Idus Auguſti alterius miraculi ex ſacra imagine Saluatoris, quæ Conſtantinopoli a Iudæo ferro percuſſa, ſanguinẽ fundẽs, in puteum deiecta eſt, cuius rei geſtæ hiſtoriam in eodem vetuſto codice apud nos manuſcriptam habemus.

10 Quarto Idus Nouemb. Luna. F xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

NATALIS ſanctorum martyrum Tryphonis [a], & Reſpicij, ac Nymphæ virginis. In territorio Agathenſi ſanctorum martyrum Tiberij [b], Modeſti, & Florentiæ, qui tempore Diocletiani varijs tormentis cruciati, martyrium compleuerunt. Antiochiæ ſanctorum Demetrij [c] Epiſcopi, Aniani diaconi, Euſtoſij, & aliorum viginti martyrum. Rauennæ ſancti [d] Probi Epiſcopi, miraculis clari. Aurelianis ſancti Monitoris [e] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Iuſti [f] Epiſcopi, qui

qui vna cum Auguſtino, Mellito, & alijs a B. Gregorio Papa in eam inſulam miſſus ad prædicandum Euangelium, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno ſancti [g] Leonis confeſſoris. Iconij in Lycaonia ſanctarum mulierum Tryphennæ [h] & Tryphoſæ, quæ beati Pauli prædicatione, & exemplo Theclæ, in Chriſtiana diſciplina plurimum profecerunt. In Paro inſula ſanctæ Theoctiſtis [i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

To. 2. an. 243. nu. 4. & an. 254 nu. 26.

TRYPHONIS *& ſoc.*] a Latini de his hac die, Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Conſtantinopoli; in cuius honorem Iuſtinianus Imp. erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Horum martyrum diuerſa Acta feruntur: quorum alia habent, paſſos eſſe in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bithinia. De Saxonia ſcribit Petrus in catal. lib. 10. c. 42. de Apamea Acta ipſorum; de Nicæa Antoninus in prima par. tit. 7. cap. 7. §. 7. Habemus in noſtra bibliotheca Tryphonis & Reſpicij Acta manuſcript. quorum eſt exordium: Mortuo Gordiano, & ſucceſſore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tentos eſſe apud Apameam, ac Nicæam perductos, ibidem conſummaſſe martyrium ſub Decio Imp. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primiſcrinio traditur. Nymphæ vero ſeorſum poſita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia inſula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eamdem poſt multa certamina Romam veniſſe, ibiq. in pace quieuiſſe; quæ tamen diuerſa videntur ab ijs quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obijſſe in crypta iuxta Suanam, vbi ſunt reliquiæ ſancti Mamiliani Epiſcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atque ſepultum, eius Acta teſtantur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, In Saxonia: quænam fuerit ſententia Reuerendiſſimi D. Lindani Epiſcopi Ruremundenſis, cum de his coram ageremus, paucis perſtringam. Dum enim (vt ſuperius diximus) occupationes Eccleſiaſticæ Romæ eum detinerent, inſpiceretque in eccleſia S. Spiritus in Saxia maiori ſub altari ſummo cum honore prædictorum trium martyrum veneranda corpora aſſeruari: mox in eam perductus eſt ſententiam, vt locus ſepulturæ martyrum pro loco paſſionis in prædictis Actis ſit poſitus. Cum enim nullus antiquorum vel recentiorum auctorum, qui res Saxonum ſunt proſecuti, de prædictis martyribus vel leuiter ſaltem meminiſſe reperiatur; adduci minime potuit, vt ijdem in Saxonia paſſi fuerint: ſed ex loco eorum ſepulturæ errandi acceptam eſſe occaſionem: exiſtimãs locum illum inter Tiberim & baſilicam S. Petri poſitum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, eſſe dictum. Certe Anaſtaſius Bibliothecarius, vel quiuis alius ſit auctor, qui res Leonis IIII. Rom. Pont. eſt proſecutus, locum illum, Vicum Saxonum appellat, meminitq. ſcholæ Saxonum illic poſitæ. Expugnati etenim Saxones a Carolo Magno Imp. cum ijdem ſæpius rebellaſſent, tandem ſolum vertere coacti ſunt; compluresque illorum Chriſtiana fide atque Eccleſiaſtica diſciplina imbuendi, Romam ſunt miſſi; qui humaniſſime in Vrbe accepti cum eſſent, locum illum apud baſilicam S. Petri ad habitãdum acceperunt, qui & a nouis accolis nomẽ accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonum, cuius eſt etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc eſt accuratiſſimi ac diſertiſſimi R. D. Lindani ſententia: cui & ego perlibenter adſtipulor; ea enim multæ ſoluuntur ambages.

b *Tiberij & ſoc*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 46. — To. 2. an. 303. nu. 132.

c *Demetrij & ſoc*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de iiſdem agunt hac die.

d *Probi Epiſc*] Tabulæ eccleſiæ Rauen. Petrus in catal. lib. 10. c. 45. Hier. Rub. in hiſtor. Rauen. lib. 1. vbi & de eius tranſlatione agitur: & Molan. in addit ad Vſuardum. — Obijt an. 175. min. eccl. Rauen.

e *Muniſoris Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Ado, & alij. Numeratur vndecimus eius ciuitatis Epiſcopus in tab Democh.

f *Iuſti Epiſc.*] Scribit de eo pluribus Beda de geſt. Anglor. lib. 1. c. 29. lib. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui proſecuti ſunt res Anglorũ, eadẽ quæ Beda referentes. Vita functus eſt anno Dñi 632. — To. 8. an. 601. n. 27. & a. 604. nu. 76. Obijt an. 632.

g *Leonis confeſſ*] De eo vetera manuſcripta, ſicut & in vet. Martyrol. Rom.

h *Tryphenna, & Tryphoſa.*] Meminit harum Paul. ad Rom. c. 16. agiturque de his in Actis S. Theclæ, de quorum certa fide ſuperius egimus die 23. Septembris. — To. 1. an. 58. nu. 55.

i *Theoctiſtes.*] De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphraſte editam refert Lippom. to. 5. & Sur. to. 6. — Tom. 10. an. 902. n. 8. & ſeq.

11 Tertio Idus Nouemb. Luna. G xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

TVRONIS in Gallia natalis beati Martini[a] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita tantis extitit miraculis glorioſa, vt trium mortuorum meruerit eſſe ſuſcitator. Cotyæi in Phrygia inſignis paſſio ſancti Menæ[b] Aegyptij militis; qui in perſecutione Diocletiani, poſtquam abiecto militiæ cingulo meruit cæleſti Regi ſecreta conuerſatione in eremo militare, procedens in publicum, & ſe Chriſtianum libera voce declarans, primo diris cruciatibus examinatur; nouiſſime fixis in oratione genibus, Domino IESV Chriſto gratias agens, gladio cæſus eſt, ac multis poſt mortem miraculis claruit. Rauennæ ſanctorum martyrum Valentini[c], Feliciani, & Victorini, qui in perſecutione Diocletiani coronati ſunt. In Meſopotamia S. Athenodori[d] martyris, qui ſub eodem Diocletiano, & Eleuſio Præſide, ignibus cruciatus, & alijs ſupplicijs tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruiſſet, nec vllus alius gladio illum ferire auſus eſſet, orans obdormiuit in Domino. Lugduni ſancti Verani[e] Epiſcopi, cuius vita fide & virtutum meritis fuit illuſtris. In monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano ſancti Bartholomæi[f] Abbatis, ſocij beati Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij beati Mennæ[g] ſolitarij, cuius virtutes & miracula ſanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

Plura to. 3. 4. & 5. præcipue to. 4 ann. 375. nu. 2. & ſeq. & to. 5. ann. 397. n. 16. & ſeq. & n. 36. obiit an. 402. n. 49. & ſeq. eius Auxilium. To. x. an. 845. n. 38. & ſeq.

MARTINI *Epiſc.* a.] De eodem Beda, & alij omnes hac die: itemq; in Capitularibus Reg. Franc. lib. 6. c. 186. vbi de ferijs agitur, his verbis: In tranſitu S. Martini tertio Idus Nouemb. diem vnum. Scripſit eius res geſtas in primis Sulpit. Seuer. commentar. de vita ipſius, trib. libris dialogorum, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolan. Epiſcop. carmine eius Acta cecinit, vt teſtatur Fortunat. his verſib.

Stemmate, corde, fide pollens Paulinus, & arte,
Verſibus explicuit Martini dogmaq; magiſtri.

Citat Greg. Turon. ſextum librum carminũ S. Paulini de vita S. Martini, lib. 1. miraculorum eiuſdem Sancti. Venantius Fortunatus & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdem vitæ Acta, prout idem Greg. Turon. teſtatur. Eiuſdem Sancti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Gregor. Turonen. egitq. de eius tranſlatione. Item S. Odo Abbas Cluniacenſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdem tranſlatione facta in Burgundiam tempore incurſionis Danorum, deq. eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem tractatu. Porro tanti viri res geſtæ omni monimentorum genere cõſecratæ ſunt a pleriſque Latinorum & Græcorum: nam Sozom. de ipſo ſcribit lib. 3. cap. 13. Niceph. lib. 9. cap. 16. & alij. Fuit dies ordinatio-

nis

nis eius, qui & tranſlationis, quarto Nonas Iulij, vt idem Gregor. Turon. ſcribit lib. 1. miracul. cap. 6. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. c. 14 hac autem die e vita migrauit (vt ait) Cæſario & Attico Conſſ. anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 397. ætatis vero ſuæ (vt idem auctor ſcribit) anno octogeſimoprimo. At vero perperam eo anno ſub dictis Conſulibus S. Martini obitus ponitur. In noſtris enim Annal. Eccl. ex teſtificatione Seueri, alijſq; firmis rationibus perſpicue demonſtrauimus, migraſſe ex hac vita S. Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Conſulibus. Qui enim ex Seueri ſententia cap. 3. Vit. ipſius, ſub Conſulatu Euodij ſeptuagenarius erat, anno nimirum Domini trecenteſimo octogeſimoſexto, cum damnatę communionis Epiſcoporum conuenticulo, vt Maximo ſatisfaceret, inuitus licet interfuit; idemq; eiuſdem aſſertione ſuperuixiſſe ponitur annos ſexdecim; neceſſe eſt affirmare dicto anno quadringenteſimoſecundo vita perfunctum, agentem ætatis annos octogintaſex. Ceterum quæ hic antea in prioribus editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorum S. Martini dixeramus, ex ijs quæ in ijſdem Annalibus poſtea diſſeruimus, ſunt modo a nobis emendata: ibi enim tum alijs in locis ſæpe, tum præcipue anno Domini 351. occaſione baptiſmi S. Martini de his egimus, perſpicuiſq. rationibus atque ipſiuſmet Seueri auctoritate oſtendimus, librariorum vitio textum Seueri in ipſo exordio Vitæ ſancti Martini inſigniter deprauatum eſſe, dum ibi dicitur, annos quindecim natũ Martinum militare cœpiſſe, ac fere triennium ante baptiſmum in armis fuiſſe, ac proinde anno decimooctauo ſuæ ætatis baptizatum eſſe, & biennio tantum poſt baptiſmũ militem perſeueraſſe. hæc enim ex ijs quæ alibi ipſe Seuerus de eodem ſcribit, firmiſq. rationibus falſa eſſe demonſtrauimus; oſtendentes, Martinum ipſo exordio anni ætatis ſuæ decimiſeptimi militiæ nomen dediſſe, baptizatum vero annos natum trigintaquinque; & quatuor poſt baptiſmum annis in militia iam expletis, miſſionem legitimam a Iuliano poſtulaſſe anno Domini 356. cum ageret annũ ætatis quadrageſimum, vitamq; propagaſſe vſque ad annum Domini 402. Quibus omnibus redarguuntur ea etiam quæ idem Gregorius ſcribit de Ambroſio, quod per viſum interfuit funeri ſancti Martini: nam ex prædictis conſtat ante ſanctum Martinum obijſſe S. Ambroſium, qui Cæſario & Attico Cõſulibus, anno Dom. 397. eſt defunctus. In his enim plus eſſe defetendũ Sulpitio Seuero eius diſcipulo, quã ceteris, omnis ratio perſuadet. Ceterum de his pluribus in Annalibus actum eſt. Non omittendum, quod hoc ipſo menſe, decimaquarta die, de eodem ſancto agebatur alia ſolemnitas, Receptio ſancti Martini dicta, vt conſtat ex primo Concilio Turonenſi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V. C. Conſule, ſub die 18. Kal. Decemb. cum ad ſacratiſſimam feſtiuitatem, qua Domini Martini receptio celebratur, &c. Exiſtimamus autem hanc illam eſſe diẽ, qua poſt altercationes Pictauienſium conantium ſibi vendicare corpus eiuſdem ſancti, a Turonenſibus ipſum clam ablatum, atque nauigio impoſitum, magna omnium alacritate in Turonenſem ciuitatem receptum eſt, vt ſcribit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

b *Mennæ.*] De quo etiam Beda, ac ceteri To. 3. an. 330. n. 19.
Latinorum; Græci etiam in Menologio hac
die de eodem agunt. Eius Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. ibiq; extat præclarum de eo encomiũ conſcriptum a Timotheo Alexandrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad ſepulchrum Mennæ mentio habetur in vita ſanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphraſten quinta die Ianuarij.

c *Valentini & ſoc.*] De ijſdem tab. eccleſiæ To. 2. an. 303. n. 122
Rauen. Ado, & alij pluribus, Hieronym. Rub.
hiſt. Rauen. lib. 2.

d *Athenodori.*] Agunt Græci de eodem in To. 2. an. 304. n. 74.
Menologio ad ſeptimum Idus Decembris,
ibiq; eius martyrium paucis comprehenſum deſcribitur.

e *Verani Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, To. 6. an. 449. n. 42.
Ado, & alij. Petrus autem in catal. lib. 10.
cap. 50. hac die ponit Verum Epiſcopum Gabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, viceſimuſtertius ſedis Lugdunenſis Epiſcopus, quartus ab Eucherio. Huncillum putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illuſtr. c. 63. & 67. & ad quem Hilarus Papa epiſtolam ſcripſit.

f *Bartholomæi Abb.*] Huius vitæ vetera To. xi. an. 1044. n. 4.
monumenta quæ in eodem monaſterio aſſer-
uari dicuntur: nondum vidimus.

g *Mennę.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa To. 7. an. 573. n. 12.
lib. 3. dialogorum cap. 26. ex quo Sigebert. in
chron. anno 579.

Pridie

12 Pridie Idus Nouemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NATALIS ſancti Martini [a] Papæ & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hęreticos damnaſſet, iuſſu Conſtantis Imperatoris hęretici per fraudem captus, & Conſtantinopolim perductus, in Cherſoneſum relegatus eſt; vbi ob Catholicam fidem ærumnis confectus vitam finiuit, multiſq. miraculis claruit: cuius corpus poſtea Romam tranſlatum, in Eccleſia ſanctorum Silueſtri & Martini conditum fuit. In Aſia paſſio ſanctorum Aurelij [b] & Publij Epiſcoporum. In territorio Senonenſi S. Paterni [c] martyris. In portu Gandenſi S. Liuini [d] Epiſcopi & martyris. In Polonia ſanctorum martyrum Benedicti [e], Ioannis, Matthæi, Iſaac, & Chriſtini eremitarum. Auenione S. Rufi [f] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi. Coloniæ depoſitio ſancti Guniberti [g] Epiſcopi. Turiaſone in Hiſpania Tarraconenſi beati Æmiliani [h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilem vitam S. Braulio Cæſarauguſtanus Epiſcopus deſcripſit. Conſtantinopoli S. Nili [i] Abbatis, qui ex Præfecto Vrbis factus monachus, ſub Theodoſio Iuniori doctrina & ſanctitate claruit. Item Conſtantinopoli S. Theodori Studitæ * qui pro fide Catholica aduerſus Iconoclaſtas ſtrenue pugnans, factus eſt in vniuerſa Eccleſia Catholica celebris. Compluti in Hiſpania ſancti Didaci [k] confeſſoris, ordinis Minorum, quem Sixtus Quintus Sanctorum catalogo adſcripſit.

NOVEMBRIS 12.

To. 8. an. 649. fuſius obit. ann. 654. num. 1. & ſeq.

MARTINI *Papæ* a.] Beda autem, Vſuardus, & Ado de eo agunt quarto Idus Nouembr. licet apud Vſuardum ſecunda editione Molan. ponatur hac die, ſicut & in vetuſtiſſimo manuſcript. monaſt. ſancti Cyriaci: Græci autem, penes quos martyrium conſummauit, de eodem agunt in Menologio Idibus Aprilis, atque iterum xvj. Kalend. Octobr. eumque præclariſſimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuerſæ ſententiæ, variæque lectiones & incertæ reperiuntur: nam in lib. de Roman. Pontificib. depoſitionis dies ponitur xv. Kalen. Octub. In Actis eius a Surio editis habetur migraſſe ex hac vita xvj. Kalend. Decemb. In alijs eius Actis manuſcript. legimus xv. vel xvj. Kalend. Octob. confuſi videntur dies obitus, & tranſlationis. Porro hac ipſa die celebritatem eius Romæ celebrari conſueuiſſe, docet antiquum quod diximus Martyrologium, & Kalendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in lib. de Rom. Pont. leguntur, & ea quæ ex antiq. manuſcript. edidit Sur. to. 6. alia rurſus quæ ſunt ſcripta paraphraſtice, exſcripſimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano, quorum eſt exordium: Gloria & magnificentia ſoli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anaſtaſius Bibliothecanus

rius ſcripſit ad Martinum Epiſcopum Narnienſem, tempore Martini Papæ Secundi, alias Marini, Indict. 15. qui idem auctor Latinitate donauit nonnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit. Deſcriptæ illic habentur plures epiſtolæ eiuſdem Martini Pontificis: quarum prima, de his quæ Romæ pateretur a Theodoro Calliopa, ſcripta eſt ad Theodorum: alia ad Eliterum, vel Eliſæum, de his quæ paſſus eſt in itinere, dum captiuus duceretur Conſtantinopolim, ſcripta in Naxo inſula: eſt tertia, cuius excidit nomen auctoris, ſed tamen alicuius eſſe conſtat, qui eius peregrinationis comes erat, vbi agitur de his quæ acciderunt cum relegaretur in Cherſoneſum. Duæ inſuper epiſtolæ eiuſdem S. Martini in Cherſoneſo poſiti, deplorantis ærumnas ſuas, ac fidei proditionem, ſunt eiuſmodi, quæ ſiccis oculis legi non poſſint. Habemus eas omnes in vetuſtiſſimo codice noſtræ bibliothecæ, edituri cum Annalibus Eccleſiaſticis, in quibus ſingulas deſcribimus: quæ ſunt nobis quouis theſauro chariores. vnde bene precamur dignæ memoriæ Achillis Statij, qui legata nobis ſua bibliotheca, tam inſignia reliquit vetuſtatis monumenta. Eſt Romæ celebris eiuſdē Sancti memoria, quæ Equitij titulus dicitur, vbi reconditum eſt venerandum corpus eius, poſitum ſub maiore altari vna cū corpore S. Silueſtri Papæ a Sergio Iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem habetur eccleſia, quæ cū S. Silueſtri, necnon S. Martini nomine dicta inueniatur; nonnulli errore lapſi ſunt, vt putarent huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris nomine eſſe nuncupatam; cum potius conſtet, S. Martini Epiſcopi Turonenſis nomine olim dicatam fuiſſe: error enim manifeſte arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tempora in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa habito, quod falſo ſecundum dictum reperitur, habetur tertio mentio de Eccleſia S. Martini tituli Equitij. Poſtquam vero huius ſanctiſſimi Papæ & martyris corpus in eamdem eccleſiam illatum eſt, eadem ceſſit eiuſdem martyris honori atque memoriæ: licet, more maiorum, Romanus populus eamdem in die natali S. Martini Turonenſis Epiſcopi frequentare ardentiori ſtudio perſeueret.

To. 2. an. 173. n. 18.

b *Aurelij & Publij*] Agit de his Beda: licet male in Africa, pro Aſia, ponantur; nam hi fuerunt Aſiani Epiſcopi, qui ſcripſerunt contra hæreſim Cataphrygarum, vt patet ex epiſtola Serapionis, quam refert Euſebius hiſt. lib. 5. cap. 18.

c *Paterni Epiſc.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

To. 8. an. 631. n. 15.

d *Liuini Epiſc.*] Tabulæ eccleſię Gandenſis, ex cuius Breuiario eius Acta deſcripſit Sur. tom. 6. De eodem Molan. in addit. ad Vſuar. & in Indic. ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 633. quo ipſo anno ad infideles munus prædicationis accepit.

Circa an. 1005.

e *Benedicti & ſoc*] De his pluribus in Breuiario Polon. & chron. ipſorum lib. 2. cap. 9. Sur. tom. 6. ex hiſt. Bohem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 311. Paſſi dicuntur anno Domini 1005.

f *Ruſi Epiſc*] De eodem vetera manuſcripta hac die, ex quibus etiam recentiores.

To. 8. an. 631. nu. 9.

g *Cuniberti Epiſc.*] Eius Acta & miraculorum libellus extant apud Sur. tom. 6. Succeſſit hic S. Remedio anno Domini 653. vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ a Demochare editæ.

Circa an. 554.

h *Aemiliani.*] De eodem Vſuardus hac die. Eius vitam eſſe conſcriptam a S. Braulione, teſtatur S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. in Braulione, vbi hæc ait: Vitam Æmiliani cuiuſdam monachi, & memoriam eius, & virtutem illius viri ſuo tenore commendat pariter & illuſtrat, &c. Extat de eodem in Breuiario Toletano ſacer hymnus, quo eius res geſtæ canuntur. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. de eo & Vaſæus in chron. Hiſpan. anno 554. Claruit Athanagildo Gothorum Rege. Plura de eodem in Theſaur. conc tom. 2.

To. 5. an. 407. n. 16.

i *Nili Abbatis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scribit de eo Niceph. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobiliſſimi ingenij monumenta extat hiſtoria ab eo conſcripta de incurſione Sarracenorū; quæ reperitur apud Lippom. tom. 5. Citantur eius ſcripta in Concilio Niceno 2. Act. 4.

*De Theodoro Studita to. 9. ann. 795. nu. 91. & ſequ. ann. 797. nu. 9. an. 798. n. 1. & ſeq. ann. 814. nu. 19. & ſequ. obitus a. 826. nu. 55. Didacus obijt an. 1463.

x *Didaci.*] Eius vitam in primis ſcripſit Marcus Vlyſippon. in chron. ord. S. Franciſci par. 3. lib. 5. cap. 1. & ſeqq. itemq. Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, & Franciſcus Pegña Rotæ Auditor, qui eiuſdem Sancti res geſtas & Acta canonizationis tribus libris complexi ſunt. Migrauit ex hac vita pridie Idus Nouemb. anno Domini 1463. Relatus eſt ſolemni ritu in Sanctorum numerum a Sixto V. Romæ in baſilica Vaticana, ſexto Nonas Iulij, anno Domini 1588.

13 Idibus Nouemb. Luna. B ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

RAVENNÆ natalis ſanctorum martyrũ Valentini,[a] Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocletiano Imperatore paſſi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi beati Mitrij[b] clariſſimi martyris. Cæſareæ in Palęſtina paſſio ſanctorum Antonini[c], Zebinæ, Germani, & Ennatę virginis, quæ ſub Galerio Maximiano verberibus cęſa, igne cremata eſt: illi vero, cum libera voce Firmilianum Pręſidem dijs immolantem impietatis arguerent, capite cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Arcadij[d], Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorum, qui cum in perſecutione Vuandalica in Arianam perfidiam nullatenus declinare paterentur, a Geiſerico Rege Ariano primum proſcripti, deinde in exilium acti, atq; atrociſſimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interempti ſunt. Tunc & Paulilli puerulì germani ſanctorum Paſchaſij, & Eutychiani conſtantia enituit: qui cum a fide Catholica diuelli non poſſet, fuſtibus diu cæſus, & ad infimam ſeruitutem damnatus eſt. Romæ S. Nicolai Papæ vigore Apoſtolico præſtantis. Turonis ſancti Britij[e] Epiſcopi, diſcipuli beati Martini Epiſcopi. Toleti ſancti[f] Eugenij Epiſcopi. Aruernis ſancti Quinctiani[g] Epiſcopi. Cremonæ ſancti Homoboni[h] confeſſoris, quem miraculis clarum Innocentius Tertius in Sanctorum numerum retulit.

NOVEMBRIS 13.

To.2. an. 303. n. 122 VALENTINI *& ſoc.* a] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij, tabulæq. eccleſiæ Rauen. ac Rub. hiſt. Rauen. lib 2.

To.7. an. 570. n. 15. & ſeq. b *Mitrij*, alias, *Metra*] Agũt de eodem Beda, Vſuardus, & Ado, pluribus autem Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 71.

To.3. an. 307. n. 20. & ſeq. c *Antonini & ſoc.*] Græci etiam de his hac die in Menologio, & Euſeb. hiſt. Eccleſiaſt. lib. 8. cap. 19.

To.5. an. 437 nu. 1. & ſeq. d *Arcadij & ſoc.*] De his item Vſuardus, & alij recentiores, Proſper in chron. Aetio & Sigeſuulto Conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo trigeſimoſeptimo. Extat ad hunc Arcadium egregia epiſtola Antonini Epiſc. Conſtantinæ in Africa, qua pluribus eum cohortatus eſt ad martyrium ſubeundum: eſt eius exordium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo eſt ſermo S. Zenonis Epiſcopi Veronenſis 49 lib. 3.

e *Britij Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. Geſta eius antequam eſſet Epiſcopus, a Seuero & Fortunato ſcribuntur in vita S. Martini: cetera autem quæ geſſit in Epiſcopatu, Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 21. & lib 10. cap. 31. ſcriptis mandauit. To. 5. an. 417. n. 26. & an. 432 nu. 86. & ſeq.

f *Eugenij Epiſc.*] Fuit hic tertius eius ſedis Epiſcopus, præceſſitq. S. Ildefonſum, qui de ipſo agit in libello quem ſcripſit de vir. illuſtr. cap. 14. commendans mirum in modum eius To. 8. an. 636. n. 17. obit° an. 657. nu. 4.

ſan-

ſanctitatem & eruditionem; ſediſſeq; ait annis fere duodecim, temporibus Chindaſunthi & Receſuinthi Regum; relatumq. inter Sanctos eſſe ſcribit Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 651.

g *Quinctiani Epiſc.*] Scribit eius res geſtas Greg. Turonen. in vit. ſanct. Patr. c. 4. & hiſt. Franc. lib. 2. cap. 36 Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorum Epiſcopus, interfuitq. Conc. primo Aurelianenſi; inde tranſlatus in ſedem Aruernenſem, ſucceſſit Apollinaris, vt idem teſtatur Greg. ex quo corrigendæ ſunt tabulæ Demochatis, in quibus ponitur Quinctianus poſt Aprunculum.

To. 6. an. 514. n. 37.

h *Homobon.*] Eius vitæ Acta edita a Collegio eccleſię Cremonenſis leguntur, ſimulq. & litteræ Apoſtolicæ Innocentij Papę III. de eiuſdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catalog. lib. 10. cap. 56. Extant eiuſdem Innocentij litteræ in regiſtro ipſius. Laudauit eumdem ſanctiſſimum virum ſacro hymno Hieron. Vida Albæ Epiſcopus, cuius exordium eſt: Beate pauperum pater, &c.

To. xi. an. 1197. nu. vlt.

viij. C Decimooctauo Kal. Decemb. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HERACLEÆ in Thracia natalis ſanctorum martyrum Clementini [a], Theodoti, & Philomeni. Alexandriæ ſancti Serapionis [b] martyris, quem perſecutores ſub Decio Principe crudeliſſimis affecerunt ſupplicijs, ita vt omnes ei iuncturas membrorum prius ſoluentes, de ſuperioribus domus ſuæ eum precipitarent, & ſic Chriſti martyr efficeretur. Trecis in Gallia ſancti Venerandi [c] martyris ſub Aureliano Imperatore. Item in Gallia ſanctæ Venerandæ [d] virginis, quæ ſub Antonino Imperatore, & Aſclepiade Præſide, martyrij coronam accepit. Gangris in Paphlagonia ſancti Hypatij [e] Epiſcopi, qui a magna Nicæna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in via lapidibus impetitus, martyr occubuit. Emeſæ paſſio plurimarum [f] ſanctarum mulierum, quæ ſub ſæuiſſimo Arabum duce Mady ob Chriſti fidem crudeliſſime tortę atque necatæ ſunt. Bononiæ ſancti Iucundi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Hibernia ſancti [h] Laurentij Epiſcopi Dublinenſis.

NOVEMBRIS 14.

CLEMENTINI *& ſoc.* a] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de iiſdem hac die agunt.

b *Serapionis.*] Beda & alij qui ſupra de eodem. S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit. extat apud Euſeb. hiſtor. lib. 6. cap. 34. Erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69. Cur autem hi qui paſſi reperiuntur ſub Philippo, dicantur paſſi ſub Decio, conſule quæ dicta ſunt in notis die 31. Ianuarij in Metrano.

To. 2. an. 252. nu 5. & an. 285 num. 17.

c *Venerandi*] Eius martyrij Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 60. Fuit eiuſdem nominis Venerandus Epiſcopus Aruernēſis, de quo Greg. Turon. hiſtor. lib. 2. cap. 13. & de glor. confeſſ. cap. 35. 36. & 37. poniturq. octauus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democh.

Cir. ann. 272.

d *Venerandæ.*] Recenſet eius res geſtas idē Petrus in catal. lib. 10. cap. 61.

Cir. ann. 143.

e *Hypatij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Græci

To. 3. an. 325. n. 35.

Græci in Menologio, narrantq. eius martyrium. Nicæno Magno Concilio eundem præſentem fuiſſe Græci teſtantur, cum de ipſo agunt iterum pridie Kalend. Aprilis in dicto Menologio.

To. 9. A. 780. nu. 1. & 2. f *Plurimarum ſanctarum.*] De iiſdem hiſtor. Miſcella ex Theophane. Porro contigiſſe earum martyrium narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (vt ſupputat auctor) ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimotertio: ibiq. pluribus de barbarorum ſæuitia in Chriſtianos. Agit de iiſdem Georgius Cedren. in compend. eod. Imperatore & anno.

g *Iucund. Epiſc.*] De eo tabul. eccl. Bonon. quas Sigonius conſcripto commentario illuſtrauit. Adnumeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum octogeſimumquintum. Cir. An. 485.

h *Laurentij Epiſc.*] Eius Acta pure ſinceréq. ſcripta habet Sur. tom. 6. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Honorio III. Rom. Pont. anno decimo ſui Pontificatus. Extant de his litteræ Apoſtol. in Vaticana biblioth. in regiſt. eiuſdem an. 10. num. 123. To. 12. A. 1181. n. 14

15 Decimoſeptimo Kal. Decemb. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS ſancti Eugenij [a] Epiſcopi Toletani & martyris, beati Dionyſij Areopagitæ diſcipuli, qui in territorio Pariſienſi conſummato martyrij curſu, beatæ paſſionis coronam percepit a Domino: cuius corpus Toletum poſtea fuit tranſlatum. Nolæ in Campania beati Felicis [b] Epiſcopi & martyris, qui a quintodecimo ætatis ſuæ anno miraculorum gloria claruit, & ſub Marciano Præſide cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Guriæ [c] & Samonæ, ſub Diocletiano Imperatore, & Antonino Præſide. Ibidem paſſio ſancti Abibi [d] diaconi, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſania Præſide vnguibus laceratus, in ignem coniectus eſt. In Africa ſanctorum martyrum Secundi [e], Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis ſancti Machuti [f] Epiſcopi, qui a primæuo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ ſancti Luperij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Auſtria ſancti Leopoldi [h] eiuſdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adſcripſit.

NOVEMBRIS 15.

Cir. An. 70. Dionyſ. obijt an. 109. EVGENII *Epiſc. & mart.* a] De eodem hac die in Breuiario Toletano, Vſuard. & Adone. Eius præclara geſta recognita olim in Concilio Leodienſi in eccleſia iuſſa ſunt legi, vt conſtat ex Actis S. Gerardi Abbatis Bromienſis cap. 14. apud Sur. tom. 5. die 3. Octob. Agitur ibidem de miraculis ex eius reliquijs editis, cum in eum locum ſunt tranſlatæ. Secunda autem celebriorq. tranſlatio facta eſt corporis eiuſdem ſanctiſſimi martyris ex Gallijs in Hiſpaniam cum noſtra ætate, anno Domini M. D. LXV. ampliſſimo apparatu, ac religioſiſ-

gioſiſſimo cultu, non rheda aliqua triumphali, ſed (quod omnem excedit pompæ amplitudinem) regijs humeris in ſuam antiquam nobiliſſimam Toletanam ſedem ſacer Antiſtes & martyr illuſtris delatus eſt. Siquidem Rex Catholicus, Chriſtianæ fidei robur & ornamentum Philippus Secundus ſe ſacræ ſubdidit ſarcinæ: ouanſq. & exultans, humili obſequio anguſtior redditus, in prædictum locũ euexit. De eodem in Flore Sanct. Hiſpan. & apud Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuar. Petrus in catal. lib. 10. c. 62. Vaſæus in chron. Hiſpan. & Marin. Sicul li. 6. hiſt. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. pluribus. Fuerunt eiuſdem eccleſiæ Toletanæ duo alij eiuſdem nominis & pietatis heredes Epiſcopi, quorum alter S. Iuſto ſucceſſit, alter vero poſt
In perſe- ipſum eſt ſubrogatus. Agit de ambobus, S. Il-
cutione defonſus libro de viris illuſtr. cap. 12. & 14.
Dioclet. b *Felicis Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuard.
& Maxi- Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab
mian. illo quem S. Paulinus tot Natalibus celebra-
Cir. An. uit.
287. c *Guriæ & Samonæ.*] Agunt de his etiam
Genebr. Græci hac die in Menologio. Eorum Acta
To. 2. A. Metaphraſtes ex antiquis monumentis de-
286. n. 31. ſcripſit, necnon & Aretas Cæſarienſis: extant
ann. 299. apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6.
nu. 2. d *Abibi diac.*] Græci de eodem in Meno-
To. 3. An. logio hac die. Eius Acta iuncta ſimul cum re-
316 n. 48.
& ſeq.
bus geſtis prædictorum martyrum Guriæ & Samonæ Metaphraſtes & Aretas Cæſarienſis deſcribunt.

e *Secundini & ſoc.*] Beda de ijſdem hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

f *Machuti Epiſc.*] Idem & Maclouius di- To. 7. A.
ctus reperitur. Eius vitam ſcripſit Sigebert. 566. n. 19.
quam recitat Sur. to. 6. de quo idem Sigeber. in chron. anno Domini 561. teſtaturq. claruiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris. De eo & Petrus in catal. lib. 10. c. 64. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 35. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem Acta manuſcripta, quorum exordium eſt: Glorioſus Chriſti confeſſor, &c.

g *Luperij Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veron. Cir. An.
pluribus autem R. D. Auguſt. Valerius Epi- 8co.
ſcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquo- Ferr.
rum monumen. eccleſ. Veron. pag. 9. & 39. eumq. Luperium, & non Liberium, vt alij, appellat.

h *Leopoldi.*] Huius nobiliſſimi geſta recita- To. 12. A.
ta ſunt in publico Conſiſtorio coram Innocẽ- 1131. nu.
tio VIII. Rom. Pont. atque probata. habet 15.
eadem Sur. tom. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipſius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis: plura de eodem & hi qui res Auſtriacas ſunt proſecuti.

vj. E Sextodecimo Kal. Decemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

IN. Africa ſanctorum martyrum Rufini [a], Marci, Valerij, & ſociorum. Eodem die ſanctorum martyrum Elpidij [b], Marcelli, Euſtochij, & ſociorum: ex quibus Elpidius cum eſſet ordinis Senatorij, & coram Iuliano Apoſtata Chriſtianam fidem conſtantiſſime profiteretur, primum equis indomitis vna cum ſocijs alligatus, atque pertractus, deinde in ignem coniectus, glorioſum martyrium conſummauit. Lugduni natalis S. Eucherij [c] Epiſcopi & confeſſoris, viri admirandæ fidei & doctrinæ, qui ex nobiliſſimo Senatorum ordine ad religioſam vitam habitumq. conuerſus, diu intra ſepta ſpeluncæ ſponte concluſus, in orationibus & ieiunijs Chriſto ſeruiuit; deinde apud præfatam vrbem in pontificali cathedra, reuelante Angelo, ſolemni-

ter

ter collocatus eſt. Patauii ſancti Fidentij [d] Epiſcopi. Cantuariæ in Anglia S. Edmundi [e] Epiſcopi, cuius ſanctitatem Deus miraculorũ magnitudine declarauit. Eodẽ die depoſitio ſancti Othmari [f] abbat.

NOVEMBRIS 16.

RVFINI & ſoc. a] Vet. manuſcrip. & Petr. in catal. libro 11. nu. 322. & alij recentiores.

T. 4. ann. 362. n. 25 b *Elpidij & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorumdem Acta breui cõpendio deſcribunt.

c *Eucherij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, &
T. 5. ann. alij de eodem. Ado eius res geſtas paucis com
412. n. 34. plexus eſt, Gennad. de vir. illuſtr. c. 63. S. Iſid.
ann. 428. cap. 15. & Honor. Auguſtodun. licet tam ipſe
nu. 11. & quam Gennadius eumdem appellent presby-
an. 433. n. terum, & Honorius duos conſtituat Euche-
27. T. 6. a. rios; presbyterum ſcilicet, cuius ſint com-
441. nu. 4. mentarij illi ad Salonium ac Veranium ſcri-
& ſeq. & pti; & Epiſcopũ, cuius ſit de laude eremi opu-
& an. 463 ſculum ad Hilarium Epiſcopum Arelaten.
num. 6. cuius meminit Iſidorus. Ego quidem vnum eumdemque exiſtimo, ipſumque Epiſcopum Lugdunenſem, quem S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis ei æqualis libr. 2. de ſtatu animæ eiuſmodi exornat elogio: Haudquaquam, inquit, Eucherium prætecierim, mihimet viuentem doctrina & præſentaneis coram diſputationibus cognitum, non porro nuncijs, aut lectione compertum; qui ſcilicet viridis æui, maturus animi, terræ diſpuens, cæli appetens, humilis ſpiritu, arduus merito, ac perinde ingenij ſubuliſſimus, ſcientia plenus, eloquij profluus, magnorum ſæculi ſui Pontificum longe maximus, editis in rem fidei multiiugis variorum operum voluminibus, ad populum quoque hic ſuper ſtatu animæ concionatus eſt, &c. Hæc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarum illarum quæ Euſebij Emiſſeni nomine falſo inſcribuntur, eſſe germanum auctorem, in Annalibus Eccleſiaſt. diximus. Ipſe quidem ex monacho Epiſcopus factus, nec monachorum curam, nec inſtituta deſeruit; quod ex eiuſdem ſcriptis facile quiſque intelliget. Meminit eiuſdem Eucherij Sidonius ad Claudianum lib. 4. epiſt. 3 & lib. 7. epiſt. 10. eiuſque dicendi genus oſtendit. De eodem Ado in chron. anno Domini 452. itemque Marcellinus in chron. ſub Conſulatu Ioannis & Varari, anno 456. Agitur de ipſo & in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, extat apud Sur. tom. 4. die 27. Augu. Ponitur viceſimus eius ſedis Epiſcopus, reperiturque interfuiſſe tertio Concilio Arelatenſi habito Opilione & Vincomalo Conſſ. anno Domini 453. itẽq. Arauſicano & Carpentoractenſi. Vixit alius eiuſdem nominis temporibus Caroli Martelli Eucherius Epiſcopus Aurelianenſis, de quo in addit. ad Grat. 16. q. 1. cap. quia iuxta not. 2. Sed actum eſt de eo ſupra 20. Febr.

d *Fidentij Epiſc.*] In tabulis Patauinis con- cir. a. 166.
feſſor tantum, & non martyr ponitur; Petrus ex monu.
autem in catal. libro 10. cap. 66. martyrio co- eccle. Pa-
ronatum refert. tau.

e *Edmundi Epiſc.*] Eius res geſtas conſcri- Obijt an.
pſit Robertus Richius, necnon Robertus Ba- 1246.
uonus eius diſcipulus, quem citat Vinc. libro 31. cap. 67. & catalog. ſcript. Britan. Habet eiuſdem Acta Sur. ex diuerſis collecta tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 68. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1246. eumque Innocentius Quartus inter Sanctos recenſuit.

f *Othmari Ab.*] Beda de eodem. Scriptæ T. 9. ann.
ſunt eius res geſtæ a Vualfrido Strabone, 759. num.
quas deſcripſit Sur. tom. 6. Agit de eodem 11.
Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 233. Obijt anno Chriſti ſeptingenteſimo quinquageſimooctauo, ſeptimo vero Pipini Regis Francorum.

17 Quintodecimo Kal. Decemb. Luna. F v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEOCÆSAREÆ in Ponto natalis S. Gregorij [a] Epiſcopi, qui doctrina & ſanctitate illuſtris, propter ſigna atque miracula, quæ cum multa eccleſiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus eſt appellatus. In Palæſtina

ſanctorum martyrum Alphæi[b] & Zacchæi, qui primo anno perſecutionis Diocletiani poſt multa tormenta capitalem ſententiam ſubiere. Cordubæ ſanctorum martyrum Aciſcli[c] & Victoriæ germanorum, qui in eadem perſecutione iuſſu Dionis Præſidis ſæuiſſime cruciati, coronas a Domino illuſtri paſſione meruerunt. Alexandriæ ſancti Dionyſij[d] Epiſcopi, ſummæ eruditionis viri, qui multis confeſſionibus clarus, & pro paſſionum tormentorumque diuerſitate magnificus, plenus dierum confeſſor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum temporibus. Aurelianis ſancti Aniani[e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam miracula crebra teſtantur. In Britannia ſancti Hugonis[f] Epiſcopi, qui ex monacho Carthuſiano ad Eccleſiam Lincolnienſem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & ſancto fine quieuit. Turonis ſancti Gregorij[g] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Eugenij[h] confeſſoris, diaconi beati Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

NOVEMBRIS 17.

Plura T. 2. præcipue ann. 233. nu. 6. & ſeq. A. 245. nu. 3. ann. 253. n. 129. & ſeq. a. 256 n. 6. & ſequ. & an. 266. n. 14. & ſeq.

GREGORII a.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res geſtas conſcripſit Grego. Nyſſenus, cuius auia S. Macrina ſenior fuit eius diſcipula, vt auctor eſt S. Baſilius epiſt. 75. qui & ipſe eumdem virum celeberrimum mirifice laudat, eiuſque Acta paucis complectitur libr. de Spiritu ſancto c. 29. & Magnum appellare conſueuit, vt in epiſt. ad Neocæſarienſes 62. 63. & 64. De eodem Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 23. Socrat. libro 4. cap. 22. S. Hieronym. de Scripr. Eccleſ. in Theodoro, & epiſt. 84. ad Magnum: meminit eiuſdem & S. Gregor. Papa lib. 1. dialog. c. 7. De præclaro miraculo ad eius ſepulchrum agit Theodor. lector lib. 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anaſtaſij Imper. Extat inter alia eruditiſſimi atque ſanctiſſimi viri monumenta epiſtola, canonica a Græcis nuncupata, quam ſexta Synodus recepit. Superuixiſſe certum eſt ſaltem vſque ad annum duodecimum Gallieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham, vt refert Euſebius hiſtor. libro 7 cap. 22. Non tamen placet quod Suidas ſcribit, perueniſſe vſque ad tempora Iuliani Apoſtatæ. Qui enim fieri poteſt, vt qui Alexandro Imperatore clarere cœpit in ſchola Origenis anno a Chriſto 233. idem vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes fuerit, cuius Imperium ſumpſit exordium anno Domini trecenteſimo ſexageſimoprimo? Errat & in eo Nicephor. dum confundit eumdem cum Gregorio Armeno, de quo ſuo loco ſuperius dictum eſt. De ſcriptis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſ.

b *Alphæi & Zacchæi.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, adduntque his item Michæam æque martyrem. T. 2. ann. 302. n. 85.

c *Aciſcli & Victoriæ.*] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Meminit Aciſcli Prudent. hymn. 4. de Martyribus Cæſarauguſtan. in Peristeph. De iiſdem in Breuiario Toletano eſt facer hymnus, necnon capitula. Antiquum eſt nomen capitulorum in Eccleſiaſticis officijs, alterius ſignificationis ab ea qua nunc accipi ſolent. qualia autem ea fuerint, declarat epiſtola Vigilij Papæ ad Eucherium his verbis cap. 7. Quoties vero Paſchalis, aut Aſcenſionis Domini, vel Pentecoſtes, vel Epiphaniæ, Sanctorúque Dei fuerit agenda feſtiuitas ſingularis, capitula diebus apta ſubiungimus, quibus commemorationem ſanctæ ſolemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cetera vero ordine conſueto proſequimur. Hucuſque Vigilius. Se habebant eiuſmodi capitula tamquam preces quædam prolixiores, quibus ſanctarum ſolemnitatum præconia, & martyrum triumphi recoli conſueuerant, vt apparet ex eodem peruetuſto Breuiario Toletano. Eorumdem martyrum Acta conſcripta habentur in Flore Sanct. Hiſpan licet perperam recenſeantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorum nomina recenſet ex Breuiario Eborenſi Vaſæus in chron. Hiſpan. T. 2. ann. 303. num. 142.

anno Domini 306. Meminit horum Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de ſanct. Cordubenſis eccleſiæ; necnon alij qui res Hiſpaniarum ſunt proſecuti. In Theſaur. concion. tom. 2. plura de iiſdem.

To. 2. An. 253. nu. 100. & A. 260. n. 19. et ſeq. plura an. 263 & an. 264 de morte ann. 266. nu. 10. & ſeq. & to. 4. an. 373. nu. 14.

d *Dionyſij Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 33. & ſeq. & lib. 7. per totum. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & alij recentiores, qui ab Euſebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta eccleſia, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. De eodem Dionyſio dubitatio alicui poſſet oriri, dum S. Auguſtinus libro de Catholico dogmate cap. 3. eum appellat fontem Arianorum, & S. Baſilius ad Maximum philoſophum epiſt. 41. in eamdem ſentẽtiam hæc de eo: Eſt autem hæc noſtra de illo ſententia: Non omnia viri huius laudamus: ſunt quæ prorſus etiam damnamus. Ipſe propemodum (quantum nobis liquet) primis hominibus impietatis iſtius Anomaniæ, quæ iam paſſim obſtrepit, ſeminaria præbuit. Hæc Baſilius: qui tandem eumdem excuſans, hæc ſubdit: Cauſam vero huius non puto animi malitiam eſſe, ſed quod vehementer cupit obluctari Sabellio. Soleo itaque illum ſimilem æſtimare plantatori cuipiam, qui recentis plantæ correcturus auerſionem, ita immoderate illam retorquet, vt a medio aberret, & in contrarium latus ramum abducat. Hæc ille. In eamdem ſententiam S. Athanaſius aduerſus Arianos agens, pro Dionyſio ſcripſit epiſtolam apologeticam: idemq. in epiſtola de Synodo Nicæna contra decreta Arianorum etiam addit, eumdem Dionyſium ea de re iudicio poſtulatum apud Dionyſium tunc Romanum Pontificem, ſcripſiſſe ad eumdem egregiam apologiam, quo ſe immunem liberumq. a quauis hæreſi demonſtraret. id & Baſil. ad Amphiloch. de Spiritu ſancto cap. 29. Hieron. etiam de ſcript. Eccleſ. in Dionyſio teſtatur, ipſum ad prædictum Romanum Pont. ſcripſiſſe epiſtolam vnam, & libros quatuor. Niſi vererer ſcholij menſuram excedere, plurimorum nobilium veterumq. Theologorum eiuſdem generis exempla ſubnecterem, qui dum aliquam hæreſim refellere conati ſunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine ſinceræ fidei declinare viſi ſunt, licet iidem Catholicæ fidei fuerint ſemper propugnatores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, ſimileq. huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionyſius laborans contra Sabellium viſus eſt Arianis arma ſubminiſtraſſe: ita & ipſe agens contra Gentiles, conatus illis demonſtrare non eſſe plures Deos, & Chriſtianos omnes nequaquam tres Deos colere, ſed vnum tantum; viſus eſt aliquibus vnam tantum conſtituiſſe in Diuinitate perſonam, ſicq. Sabellio paraſſe venenum: quod S. Baſilius accurrate notat & excuſat ſcribens ad Neocæſarienſes epiſt. 64. Sed nunc de his ſatis. Moritur S. Dionyſius Alexandr. anno duodecimo Gallieni Imper. vt teſtatur Hieron. vbi ſupra.

To. 6. An. 451. n. 46. & ſeq.

e *Aniani Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & recentiores. Eius res geſtas ſcribit Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuſcript. tom. 6. & in Actis Euortij, cui ſucceſſit, apud eumdem tom. 5. die 7. Septemb. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib. 10. cap. 71. Qualis autem quantuſve fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib. 8. epiſt. 15. ad Proſperum eius ſucceſſorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximũ conſummatiſſimumq. Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. temporibus Valentiniani Tertij Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pont. Agitur alicubi de eodem xviij. Kal. Iulij, qua die eius meritis liberata eſt Aurelianenſis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molanus ea die in addit. ad Vſuardum.

To. 12. A. 1186. nu. 17. anno 1189. nu. 4. et ann. 1191. nu. 45.

f *Hugonis Epiſc.*] Eius Acta ſcripſere Silueſter Giraldus, & Adamus Carthuſianus, vt ex catal. ſcript. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digeſtam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Petrus Sutor de vit. Carthuſ. lib. 2. c. 5. & alij recentiores.

Cir. An. 570. plura to. 7.

g *Gregorij Epiſc.*] De eodem hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonenſibus ſcriptam habet Sur. tom. 6. Ipſe Gregorius de ſe ipſo, cum agit de Epiſcopis Turonenſibus libr. 10. cap. 31. Venant. Fortunat. ei æqualis ſcripſit ad illum nonnulla epigrammata. De eius ſcriptis quale ſit iudicium Hilduini, conſule ipſum in epiſt. ad Ludouicum Imper. quæ extat in præambulis vitæ S. Dionyſij Areopagitæ. De eo Petr. in catal. libr. 10. cap. 72. & Trithem. de ſcript. Eccleſ. & de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 10. & 51. lib. 4. cap. 45.

Cir. An. 424.

h *Eugenij.*] De ipſo tabulæ eccleſiæ Florentinæ. Plura in vita S. Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

iiij. G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMÆ dedicatio [a] Baſilicarum ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Quarum primam in ampliorem formam reſtitutam Vrbanus VIII. hac ipſa recurrente die, ritu ſolemni conſecrauit. Antiochiæ natalis ſancti Romani [b] martyris, qui tempore Galerij Imperatoris, cum Aſclepiades Præfectus in eccleſiam irrumperet, eamq. funditus conaretur euertere, ceteros Chriſtianos hortatus, vt ei contradicerent, poſt dira tormenta, & linguæ abſciſſionem (ſine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo ſtrangulatus, celebri martyrio coronatur. Paſſus eſt etiam ante ipſum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus vtrum melius eſſet vnum Deum colere, an plures deos, cum in vnum Deum, quem Chriſtiani colunt, credendum eſſe reſpondiſſet, verberibus cæſus, iuſſus eſt decollari. Item Antiochiæ ſancti Heſychij [c] martyris, qui cum eſſet miles, & præceptum audiſſet, vt quiſquis non ſacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum ſoluit: ob quam cauſam ligato in dextera eius ingenti ſaxo, in fluuium præcipitari iuſſus eſt. Eodem die ſanctorum Oriculi [d], & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica pro fide Catholica paſſi ſunt. Maguntiæ ſancti Maximi [e] Epiſcopi, qui tempore Conſtantij multa paſſus ab Arianis, confeſſor occubuit. Turonis tranſitus beati Adonis [f] Abbatis Cluniacenſis. Antiochiæ ſancti Thomæ [g] monachi, quem Antiocheni, ob peſtem eius precibus ſedatam, ſolemnitate annua coluerunt. Lucæ in Tuſcia tranſlatio ſancti Frigdiani [h] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 18.

To.3. An. 324. n. 62. & ſeq. De Baſil. S. Pauli eodem ann. 66.

DEDICATIO *Baſil.* a] Longe antequam Apoſtolorum Baſilicæ erigerentur, eo ipſo tempore quo beatiſſimi Apoſtoli Petrus & Paulus glorioſo martyrio coronati ſunt, loca ſepulchrorum ipſorum magna veneratione sũt habita. De his Caius antiquus Theologus, qui tẽporibus Zephyrini Rom. Põt. vixit, hæc ait: Ego Apoſtolorũ trophæa perſpicue poſſum oſtẽdere: nã ſi libet in Vaticanũ proficiſci, aut in viã quæ Oſtienſis dicitur, te conferre; trophæa eorũ, qui iſtã eccleſiã ſuo ſermone & virtute ſtabilierunt, inuenies. Hæc Caius apud Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 24. Eadem loca frequenti Chriſtianorum cõcurſu celebrari ſolita docẽt Acta martyrum, quorũ meminimus: quæ poſtmodum a Conſtantino Imperatore ampliſ-

ampliſſimis ſunt illuſtrata baſilicis, eædemq. ornamentis auctæ, atque ditatæ reditibus, vt docet libellus Damaſi de munificentia Conſtantini conſcriptus. Quod autem ſpectat ad Vaticanam baſilicam, in maiori eius arcu hi verſus muſiuo opere exarati legebantur:

Quod duce te mundus ſurrexit in aſtra triumphans,
Hanc Conſtantinus victor tibi condidit aulam.

Ex antiquis Actis Silueſtri Papæ illud compertum habetur: Conſtantinum Imp. in erectione Baſilicæ S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda, terram fodiſſe, erutamque cophinis aſportaſſe. Quidni hæc præſtiterit Chriſtianiſſimus Imper. cum & Veſpaſianum Augu. in reſtitutione combuſti Capitolij hæc ipſa egiſſe auctor ſit Suetonius, cuius in vita ipſius cap. 8. hæc ſunt verba: Ipſe reſtitutionem Capitolij aggreſſus, ruderibus purgandis manus primus admouit, ac ſuo collo quædam extulit, &c. Hæc Suet. Qualis autem quantave fuerit ea Baſilica, S. Paulinus Nolanus epiſt. 31. ſcribens ad Aletium, lineamentis quibuſdam ſubobſcure deſcribit. Erexit idem Imperator Baſilicam S. Pauli via Oſtienſi: quæ cum ob loci anguſtiam inter Tiberim amnem & ipſam viam poſiti, non in eam amplitudinem, vt par erat, excitata videretur; Valentinianus Iunior Imp. de alia ibidem cum viæ Oſtienſis detrimento amplioribus ſpatijs excitanda Baſilica ſcripſit ad Salluſtium Vrbis Præfectum. geſſit is præfecturam Vrbanam Honorio & Euodio Conſſ. vt conſtat ex leg. 18. de piſtoribus Cod. Theodoſ. Eſt is annus a Chriſto 386. Eam tunc cœptam poſtea Honorius Imperat. abſoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imper. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs qui egerunt de ſeptem Vrbis Eccleſ. Poſtea autem Leo Magnus Pontifex eamdem Baſilicam maiori arcu ingentibus columnis ſubnixo ſuffulſit, exornauitque ſacris picturis opere muſiuo compactis, quæ hactenus perſeuerant. De his etenim Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus ſic ſcribit: In Baſilica B. Pauli Apoſtoli arcum ibidem maiorem faciens, & in muſiuo depingens, Saluatorem Dominum noſtrum IESVM Chriſtum, & ſecum viginti quatuor ſeniores, nomine ſuo verſibus decorauit: & a tunc vſque hactenus fideliter a nobis venerantur. Hæc Hadrianus Papa. Eiuſdem Leonis Pontificis eſſe videtur conteſtatio illa dexteræ columnæ maioris arcus inciſa, & non Leonis III. vt alij exiſtimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus ſcribimus: nam Leonis Primi, qui vixit temporibus quartæ Synodi œcumenicæ, illud opus eſſe, idem Hadrianus aperte teſtatur. Hactenus inſigne monumentum tanti Pontificis integrum perſeuerat, muſiuum autem opus nonnihil ſenſit detrimenti in aliquibus imaginibus viginti quatuor ſeniorum.

Quanta autem earumdem Baſilicarum extiterit ſanctitas atque religio, (audacter dicam cum Moyſe) & inimici noſtri ſunt iudices: nam licet extra murorum ambitum ſitæ eſſent, eas tamen, vt cæleſte quoddam aſylum diuinitus præſcriptum, hoſtes fidei, ac Romani Imperij perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem graſſarentur, ſunt reueriti, nullum illis vel earum miniſtris negotium facientes; immo & ad illas confugientibus parcere, inuiolabile fuit, vt ſcribit Oroſ. hiſtor. libr. 7. cap. 39. S. Auguſt. de ciuitate Dei libr. 1. cap. 1. & Procopius de bello Gothico temp. Iuſtiniani libr. 2. Accipe quid furens hæretica Theodora Auguſta dederit in mandatis Anthemio Scriboni, cum de capiendo Vigilio Papa ad ipſum ſcribens, hæc ait: Exceptis omnibus, in Baſilica ſancti Petri parce. nam ſi in Lateranis, aut in Palatio, aut in qualibet eccleſia inueneris Vigilium, mox impoſitum naui perduc eum vſque ad nos, &c. Quod autem ſpectat ad limina Apoſtolorum, obtinuit antiquus vſus, vt præ reuerentia, ac religioſa quadam obſeruantia, ipſæ Baſilicæ, Limina Apoſtolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magiſtrum equitum hoc verſu:

Per cineres Pauli, per cani limina Petri.

Nec tantum poſtquam Baſilicæ Apoſtolorum erectæ ſunt, ſed longe ante obtinuit eiuſmodi loquendi vſus. Vnde in Actis S. Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu ſi ad limina S. Petri duxiſſes eum, &c. De eiuſmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, vt in carm. de partu Virginis his verſibus:

Quos recipit ſacra porta Petri, quos ianua Pauli,
Poſtis ad Andreæ limen Achaia patet.
Matthæi Aethiopes, Epheſinos valua Ioannis:
Et quem quiſquis amat, hunc ſua porta rogat.

Moris enim erat adeuntibus Baſilicam, ante eius ingreſſum, ad limina procumbere, poſtes deoſculari, ac preces fundere. Vnde idem Fortunatus hæc de Baſilica Rauennate:

Rurſus Apollinaris protioſi limina lambo
Fuſus humi ſupplex, &c.

Et Euodius Vzalenſis de mirac. S. Stephani libro 2. cap. 2. hæc habet: Ante limina glorioſi martyris proſtrata, effuſos ſui cordis dolores expreſſit. Et poſt multa: Deinde ante ſacra eius limina proſtratæ, noctu diuque flentes, &c. Chryſoſtom. homil. 30. in epiſt. 2. Paul. ad Corinth. Templi veſtibula & aditum oſculamur, cum alij alios oſculamur. At non cernis, quotnam homines etiam hiſce templi veſtibulis oſculum figunt, partim inclinato capite, partim manu tenentes, atque ori manum admouentes? Hæc Chryſoſt. Habes inſuper apud Fortunatum de S. Radegunde Regina, quod adiens Baſilicam ſancti Martini, per ſingula ſe proſtrabat limina At de ipſa Vaticana Baſilica Sidonius Apollinaris libr. 1. epiſt. 5. ad Heronium hæc ait: Vbi priuſquam vel pomœria contingerem, triumphalibus Apoſtolorum liminibus af-

fuſus, omnem protinus ſenſi membris male fortibus exploſum eſſe languorem. Romam venientibus primum omnium limina Petri Apoſtoli adire vſu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defenſione Symmachi Papæ. Ingredi ipſa limina Apoſtolorum, ibique ſacra facere, idem erat quod communicare Catholicæ Eccleſiæ, vt pulchre expreſſum habes ab Optato Mileuitano lib. 2. contra Parmen. cum ait: Ad Petri Memoriam non accedit, quaſi ſchiſmaticus, contra Apoſtolum faciens, qui ait: Memorijs Sanctorum communicantes. Ecce præſentes ſunt ibi duorum Memoriæ Apoſtolorum. Dicite, ſi has ingredi potuit, ita vt obtulerit illic, vbi Sanctorum Memorias eſſe conſtat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Periſteph. hymn. 2. de S. Laurentio his verſibus docet, Chriſtianos ſacra Apoſtolorum ac Martyrum limina exoſculari ſolitos:

Ipſa & Senatus lumina
Quondam Luperci, & Flamines,
Apoſtolorum ac Martyrum
Exoſculantur limina.

Recolimus de his etiam nobile illud antiquitatis monumentum: conſueuiſſe maiores, ipſas eccleſias vel atrij portas aliquando ſacris reliquijs conſecrare. Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imperat. in ſua conſtitutione, quam Salicis legibus addi voluit, his verbis in fine: Si in atrio eccleſiæ, cuius porta reliquijs Sanctorum conſecrata eſt, eiuſmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capitul. Franc. libro 4. cap. 13. Hinc etiam factum videtur, vt miro cultu ipſa ſacra eccleſiæ limina ornarentur. Vnde S. Paulinus in Natali 3. S. Felicis hæc ait:

Aurea nunc niueis ornantur limina velis.

Et paulo poſt:

Limina ceratis adolentur odora papyris.

Et in Natali 6.

Pulchra tegendis
Vela ferant foribus, ſeu puro ſplendida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris:
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sanctaq. præfixis obducant limina lamnis.

Atque hæc ſatis. Numerat Optatus Mileuitanus libro 2. contra Parmen. fuiſſe Romæ temporibus Conſtantini baſilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipſos Romanæ vrbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpoſiti erant, quorum numerus temporibus Cornelij Papæ erat quadragintaſex, vt conſtat ex epiſtola eius ad Fabium Antiochenum Epiſcopum, apud Euſebium hiſt. lib. 6. cap. 35. vbi de Romanæ Eccleſiæ illius temporis ſtatu hæc deſcripta habentur: Nouatum omnino præterijt, ſcilicet vnum ſolum Epiſcopum oportere eſſe in hac Eccleſia Catholica: in qua tamen non ignorabat (quomodo enim poterat?) presbyteros eſſe quadragintaſex, diaconos ſeptem, ſubdiaconos ſeptem, acolythos quadragintaduos, exorciſtas & lectores vna cum oſtiarijs quinquagintaduos, viduas & alios morbo & egeſtate afflictatos mille & quingentos, quos omnes Dei gratia & benignitas abunde ſuſtentat. Hæc ibi. Ex prædicto itaque presbyterorum numero Optatum numeraſſe quadraginta & amplius baſilicas puto.

b *Romani.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio ijſdem fere verbis: qui quidem hac ipſa die de alio Romano rurſus agunt, ipſoq. diacono eccleſiæ Cæſarienſis, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 12. Huius autem res geſtas, de quo agimus, cecinit Prudentius hymno. Eſt de eodem homilia Eucherij, inſcripta tamen nomine Euſebij Emiſſeni. Alia Acta eiuſdem ex vet. manuſcript. edidit Mombrit. tom. 2. in quibus omnibus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioannes Chryſoſtomus de S. Romano præclaram habuit orationem, quam deſcripſit Metaphraſtes, & recitat Sur. to. 5. ſed plane de eo quem deſcribit Euſebius: nam nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario eſt ſacer hymnus, necnon capitula, & orationes de Romano martyre, ibique puerulus ille non Barula, ſed Theodulus appellatur. Arbitrati ſunt nonnulli vnum eumdemque eſſe Romanum, & non duos; cũ præſertim nomen, locus paſſionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtriſque conueniant. Ego vero opinor id ipſum factum a Prudentio de Romano, quod de Hippolytis feciſſe compertum eſt; plures ſcilicet in vnum aceruando, atque confundendo: adſtipulorque libentius Græcorũ Menologijs, qui duos diuerſoſq. Romanos martyres celebrant: quod & ratio perſuadet, dum diuerſa martyrij vtriuſque cauſa conſpicitur. Nam ille Romanus Euſebij idcirco martyrium ſubijſſe ſcribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autem, eo quod Præfectum in Chriſtianorum eccleſiam irrumpentem auertere conatus eſt: ille inſuper ſolus, hic autem vna cum puero paſſus eſt; cuius admirandam confeſſionem nequaquam veriſimile eſt ab Euſebio fuiſſe prætermiſſam, cum tam egregio exemplo magis magiſque ſuam nobilitaſſet hiſtoriam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero ſatis diſtinguere videntur. Reſtituit eccleſiam S. Romani martyris Baſilius Imper. vt ſcribit Cedren. in comp.

T. 2. ann. 302. n. 86. & 87.

c *Heſychij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76. — ſub Diocle. Ado.

d *Orienli & ſoc.*] De eo vet. manuſcript. ex quibus Molanus apud Vſuardum. — cir. a. 430.

e *Maximi Epiſc.*] Eius Acta a Trithemio deſcripta habet Sur. tom. 5. ſed dum cõfundit cum Martino eiuſdem ciuitatis Epiſcopo, manifeſte errare conſpicitur: nam eſſe diuerſos, non tantum ex nomine, ſed & tempore quo ſederunt, tabulæ eius eccleſiæ, quas emen- — T. 3. ann. 353. num. 22.

datiores

datiores Demochares recitat, ſatis declarant. conſtat etenim ex Actis Concilij Agrippinenſis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interfuiſſe; Martinumq. in Gallijs Epiſcopum recenſet Athanaſ. in apolog. 2. cum agit de Concilio Sardicenſi. Præceſſit Maximus, ſubrogatur Sidonius, indeque Martinus ſedit tempore Agrippinenſis Concilij, quod celebratum repetitur anno Domini 346. & non 375. vt idem Tritheim. ponit: nam poſt Conſulatum Amantij & Albini habitum eſſe, ex Actis eiuſdem Synodi conſtat.

To. 10. a. 936. nu. 9. ann. 938. num. 2. & ann. 941. num. 3. & ſeq.

f *Odonis Abb.*] Huius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne monacho eius diſcipulo extãt apud Sur. tom. 6. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum Abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epiſt. 17. De eodem Petrus in catalog. lib. 10 cap. 83. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 215. & Sigebert. in chron. anno Domini 938. de tempore quo claruit, meminit.

g *Thomæ monachi.*] De eodem Niceph. hiſt. lib. 17. c. 23. vbi poſt multa hæc addit: Huius Thomæ anniuerſarium diem magnificentiſſime agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato ſpirit. cap. 88.

h *Tranſlatio S. Frigdiani.*] De quo ſatis dictum in die natalis ipſius.

Circa an. 782. Inuent. ac prim. tráſlat. ſecúd. an. 1152. Fráciott. in hiſtor. SS. Lucẽtium.

19 Tertiodecimo Kal. Decemb. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28

NATALIS beati Pontiani [a] Papæ & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Hippolyto presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fuſtibus mactatus, martyrium conſummauit: corpus vero eius a beato Fabiano Papa Romam relatum, atque in cœmeterio Calliſti ſepultum eſt. Samariæ ſancti Abdiæ [b] prophetæ. Romæ via Appia natalis S. Maximi [c] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani paſſus, poſitus eſt ad ſanctum Sixtum. Cæſareæ in Cappadocia S. Barlaam [d] martyris, qui agreſtis licet & rudis, Chriſti ſapientia munitus, tyrannum vicit, & ignem ipſum fidei conſtantia ſuperauit: in cuius die natali ſanctus Baſilius Magnus celebrem habuit orationem. In ciuitate Aſtiagenſi beati Criſpini [e] Epiſcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus eſt. Viennæ ſanctorum martyrum Seuerini [f], Exuperij, & Feliciani: quorũ corpora poſt multa annorum curricula, ipſis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, Clero, & populo illius vrbis honorifice ſublata, condigno honore condita ſunt. Eodem die ſancti Fauſti [g] diaconi Alexandrini, qui primum in perſecutione Valeriani cũ S. Dionyſio in exilium miſſus, deinde in perſecutione Diocletiani ætate longæuus, gladio animaduerſus martyrium conſummauit. In Iſauria paſſio SS. Azæ [h], & ſociorum centum quinquaginta militũ ſub Diocletiano Imp. & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germania depoſitio ſanctæ Elizabeth [i], viduæ, & Andreæ Regis Hunga-

Hungarorum filiæ, quæ pietatis operibus aſſidue intenta, miracu-lis clara migrauit ad Dominum.

NOVEMBRIS 19.

To. 2. an. 237. nu. 1. & 10.

PONTIANI *Papę* a.] Agit de eodem hac die Vſuard. Beda autem & Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Nicephorus Calliſt. hiſt. lib. 5. cap. 26. & alij. Cetera de ipſo diximus in Annalibus Eccleſiaſticis.

b *Abdię prophetę.*] De eodem Græci agunt hac die in Menologio. Præter ea quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, ſcribit Epiphan. libro de vit & obit. prophet. cap. 15. Iſidor. cap. 43. & Doroth. eadem in Synop. De ſepulchro Abdiæ in Samaria, deq. mirandis prodigijs ſcribit S. Hierony. in epiſt. 27. ad Euſtochium, in epitaphio Paulæ, & in comment. in Abdiam cap. 1.

To. 2. an. 259. n. 12. & ſeq.

c *Maximi.*] Agũt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc illum putat Maximum Pamelius, qui aliquando confeſſor, deinde adhæſit Nouatiano, ac poſtea redijt ad Eccleſiam; ad quem, ſicut ad ceteros confeſſores, ſcribit Cyprianus epiſt. 16. 44. 46. 50. & 51. ſed illum non conſtat martyrio conſummatum. Quiſnam hic fuerit, me latet: compertum illud tantum habeo ex manuſcript. cod. ſanctæ MARIÆ ad Martyres, Romæ hac die paſſum eſſe Maximum commentarienſem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in perſecutione Decij e ponte præcipitatus in Tiberim 13. Kal. Decemb. martyrium conſummauit. Geſta paſſionis eius habentur intexta ſimul cum Actis SS. Euſebij, Marcelli, & ſoc. quæ in dicto codice ſcripta habentur pag. 94. ſepultuſq. hic habetur ad S. Sixtum in cœmeterio Calliſti, vt eadem Acta ſignificãt. Sixtus Secundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus conditus eſt.

d *Barlaam.*] Agũt de eodem martyre Græci in Menolog. ad xvj. kalen. Decembr. eiuſq. martyrij hiſtoriam paucis deſcribunt. Ferunt eumdem a S. Ioanne Chryſoſtomo orationibus encomiaſticis exornatum, quæ tamen excidiſſe videntur: tantum extat eius laudatio a S. Baſilio egregie conſcripta. To. 2. an. 304. nu. 63. & ſeq.

Criſpini Epiſc.] De eodem Vſuard. & alij recentiores. Geſta eius in hymno ſacro in Breuiar. Toletano deſcribuntur. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 10. c. 84. Sub Diocletiano Ferrar.

f *Seuerini & ſoc.*]. Beda, Vſuard. Ado de eodem hac die. Paſſi ſunt Marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Imp. vt auctor eſt Ado Vien. in chron. De his itẽ Petr. in catal. lib. 10. c. 82. Circa an. 170.

g *Fauſti.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius certamine & corona Euſeb. hiſt. lib. 7 c. 10. in fine. To. 2. an. 260. n. 19. & ſeq. & nu. 29.

h *Azę, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribuſq. eorum martyrij Acta referunt.

i *Elizabeth.*] Eius vitam a Iacobo Montano conſcriptam recitat Sur. tom. 6. De eadem Antonin. in 3. par. tit. 19. c. 11. Petr. in catalog. lib. 10. c. 79. Crantz. hiſt. Saxon. lib. 7. cap. 48. nouiſſime Marcus Vlyſſipon. Minorita in chron. ord. Min. lib. 9. c. 10. vſque ad 19. par. 1. Extant duplices litteræ Apoſtolicæ Gregorij Papę Noni, priores de inquiſitione miraculorum eius ad Epiſcopum Hildeſemenſem & Abbates Moguntinæ diœceſis ſcriptæ anno octauo ſuæ ſedis, poſteriores vero de eiuſdem canonizatione: extant in eius regiſtro, illæ ſub anno 8. num. 24. iſtæ vero ſub anno nono, num. 91. quarum eſt exordium: Glorioſus in maieſtate ſua. To. 2. an. 305. n. 16. Obijt an. 1231. Viola Sanctor. 1216.

ij. B Duodecimo kal. Nouemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

MESSANÆ in Sicilia ſanctorum martyrum Ampeli [a] & Caij. Taurini ſanctorum martyrum Octauij [b], Solutoris, & Aduentoris, Thebanæ legionis militum; qui ſub Maximiano Imperatore egregie decertantes, martyrio corona-

ronati ſunt. Cęſareę in Palęſtina ſancti Agapij[c] martyris, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore damnatus ad beſtias, & ab ijs nil lęſus, lapidibus ad pedes appenſis in mare demergitur. In Perſide paſſio ſanctorum Nerſæ[d] Epiſcopi, & ſociorum. Doroſtori in Myſia ſancti Daſij[e] Epiſcopi, qui cum nollet in feſto Saturni impudicitijs eius conſentire, ſub Baſſo Pręſide cęſus eſt. Nicææ in Bithynia ſanctorum martyrum Euſtachij[f], Theſpeſij, & Anatolij, in perſecutione Maximini. Heracleæ in Thracia ſanctorum martyrum Baſſi[g], Dionyſij, Agapiti, & aliorum quadraginta In Anglia ſancti Eadmundi[h] Regis & martyris. Conſtantinopoli ſancti Gregorij[i] Decapolitæ, qui ob cultum ſanctarum imaginum multa paſſus eſt. Mediolani ſancti[k] Benigni Epiſcopi, qui in magna barbarorum perturbatione eccleſiam ſibi commiſſam ſumma conſtantia & religione adminiſtrauit. Cabilone ſancti Siluestri[l] Epiſcopi, qui quadrageſimoſecundo ſui ſacerdotij anno plenus dierum atq; virtutum migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Simplicij[m] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 20.

Aliqui putãt paſſos ſub Diocleti. & Maxim. To.2. an. 297.n.16.

AMPELI & *Caij* a.] De his itẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

b *Octauij & ſoc.*] Vſuardus, & Ado de his agunt hac die. Extat de his ſermo S. Maximi Epiſcopi Taurinenſis, qui & tribuitur S. Ambroſio. Legimus horum Acta manuſcripta accepta ab eccleſia Taurinenſi.

Fuſius to. 2.an.305. num.7.& ſeq.

c *Agapij*.] Is eſt de quo ſcribit Euſeb. hiſt. Eccleſ. lib. 8. cap. 16. traditq. martyrium ſubijſſe hac die, anno quarto perſecutionis Diocletiani Imperatoris.

d *Narſa & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium paucis deſcribunt.

Sub Dioclet.

e *Daſij Epiſc.*] De quo item Græci in Menologio, referuntq. eius certamen pro fide ſuſceptum.

Cir. ann. 237.

f *Euſtachij & ſoc.*] Horum Acta ijdem qui ſupra in Menologio hac die enarrant.

g *Baſſi & ſoc.*] Agit de his hac die Beda, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

To.x. an. 870.n.45.

h *Eadmundi*.] Scripſit eius res geſtas Abbo Floriacenſis Abbas. extant apud Sur.to.6. De eodem in vita S.Dunſtani apud eumdem tom. 3. die 19. Maij. Duos eiuſdem nominis Anglorum Reges impie cæſos refert Petrus in catal. lib. 10. cap. 89.& 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

To.9. an. 751.nu.7.

i *Gregorij*.] Græci de eodem hac die in Menologio, eiuſq; Acta breui cõpendio referũt.

To. 5. an. 400.n.12.

k *Benigni Epiſc.*] De eodem tabul. eccleſ. Mediolan. Miratus ſum vehementer Panuinij aliorumque apprime eruditorum incuriam, exiſtimantium hunc ipſum Benignum a Græcis appellatum eſſe Bencium, eo quod apud Theodorum Balſam. in Synodo Carthaginenſi can. 61. ſcriptus inueniatur Bencius ſacerdos eccleſiæ Mediolanenſis. Nam in Græcis canonibus *Βενέριος* & non *Βέντιος* legitur. Sed nec animaduerterunt canonem illum eſſe Concilij Carthaginenſis habiti (vt ex eodem textu apparet) poſt Conſulatum Flauij Stiliconis, quo tempore eccleſiæ Mediolanenſis non Benignus, ſed Venerius pręerat Epiſcopus; illicq. agi non de Benigno, ſed de Venerio. Quod ſi conſulas Latina exemplaria eiuſdem Concilij Carthaginenſis, tam manuſcripta, quam edita tomo primo Conciliorum inuenies non Bencium, ſed Venerium dici, depranatumq. eſſe Theodori codicem, cum pro Venerio ſcribit Bencium. Quod ipſum planius reddit temporum ratio: nam annus ille poſt Conſulatum Stiliconis, numeratur Chriſti quadringenteſimusprimus, quo quidem tempore eidem Mediolanenſi eccleſiæ præfuiſſe Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, poſt annos ſexaginta eccleſiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinenſis.

To. 6.an. 453.n 44. & an. 509 nu. 13.

l *Siluestri Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij: pluribus Gregor. Turon. de glor, confeſſ. cap. 85. Reperitur interfuiſſe Concilio

cilio Epaunenſi. Mentio habetur de eodem in vita S. Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui ab eo in clericum attonſus fuit. extat apud Sur. tom. 5. die 20. Nouemb. Sedit hic annis quadragintaduobus, vt idem Greg. teſtatur Alius ab hoc Silueſter Epiſcopus Lingonienſis, de quo Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confeſſ. c. 85.

m *Simplicij Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veron. pluribus autem R. D. Auguſtinus] Valerius Epiſcopus Veron. Cardinalis lib. antiq. monum. Epiſc. Veron. pag. 11. & 42. An. 500. floruiſſe Ferr. putat.

j. C Vndecimo Kal. Decemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

HIEROSOLYMIS Præſentatio [a] Beatę Dei Genitricis Virginis MARIÆ in Templo. Eodem die natalis beati Rufi [b], de quo S. Paulus Apoſtolus ad Romanos ſcribit. Romę paſſio SS. Celſi [c] & Clementis. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Demetrij [d] & Honorij. Rhemis ſancti Alberti [e] Epiſcopi Leodienſis & martyris, qui pro tuenda Eccleſiaſtica libertate necatus eſt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Honorij [f], Eutychij, & Stephani. In Pamphilia ſancti [g] Heliodori martyris, in perſecutione Aureliani ſub Aetio Prǽſide: poſt quem ipſi tortores conuerſi ad fidem, in mare demerſi ſunt. Romę ſancti Gelaſij [h] Papę, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronę ſancti Mauri [i] Epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio Bobienſi depoſitio ſancti Columbani [k] Abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit Pater, multiſq. virtutibus clarus, in ſenectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

To. 1. in appar. n. 47. & ſeq. PRÆSENTATIO a.] Agunt de eadem celebritate Græci hac die in Menologio, habetur eius mentio in conſtitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extant de ea re ſermones S. Germani Epiſcopi Conſtantinopolitani, & Georgij Epiſc. Nicomediæ, quos Latine redditos habet Sur. tom. 6. Græce autem ſcriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. nu. 19. & 85. In Gallias tranſijt eiuſmodi feſta dies temporibus Caroli V. Francorum Regis, anno Domini milleſimo treccenteſimo ſeptuageſimoquinto; de qua re extare dicitur eiuſdem epiſtola ad Nicolaum Antiſiodorenſem Epiſcopum, quam citat Molanus in additione ad Vſuardum. De his autem quæ ad hiſtoriam ſpectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Caniſius, vir eruditiſſimus, lib. 1. de B. Virgine MARIA cap. 12. Alias confectas eſſe de eadem re ſcriptiones accepi. Scimus antiquitus Præſentationis ſolemnitatem eam eſſe appellatam, qua Dei Genitrix S. Simeoni infantem IESVM in Templo obtulit, vt antiqua Ritualia & alia vetuſta eccleſiarum monumenta ſignificant, & ipſa inſuper oratio Miſſæ eius diei plane indicat.

b *Ruf.*] De quo Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum eſſe epiſcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopſi. To. 1. an. 51. n. 3. & an. 58. nu. 56.

c *Celſi & Clementis.*] De his prædicta antiqua

qua manuſcripta monaſt. S. Cyriaci in Vrbe.

d *Demetrij & Honorij.*] Habetur de his mentio in eodem peruetuſto codice.

Circa an. 1191. e *Alberti Epiſcopi.*] Ex Martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis de eodem hoc diſtichon recitat Molanus:

Legia quem genuit, electum Roma probauit.
Rhemis ſacrauit, ſacratum martyrizauit.

Recenſetur hic ſexageſimus eius ſedis Epiſcopus, confirmatus a Cæleſtino III. Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & Indic. ſanct. Belgij.

f *Honorij & ſoc.*] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos SS. Hiſpan & Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

To. 2. an. 275. n. 10. g *Heliodori.*] Agunt de his Græci xiij. Kal. Decemb. & pluribus eiuſdem martyrij Acta deſcribunt.

Plura to. 6. ab ann. 492. & infra. h *Gelaſij Papæ*] De eodem Beda & Vſuardus xiij. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius manuſcriptis locupletatas per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus lectionibus diſtincta, vt olim in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt.

i *Mauri Epiſc.*] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monumen. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

x *Columbani Abb.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Scripta ſunt eius Acta à Iona monacho eius diſcipulo, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. c. 61. idq. præfatio docet, quæ habetur apud Sur. tom. 6. Extant eadem Acta apud Bedam tom. 3. falſo illi aliquando attributa. Plura de eodem in vita S. Vualerici apud Sur. tom. 2. die 1. Aprilis. Sigebert. in chron. anno Dom. 598. & 622. Eius obitum recenſet Vincentius etiam lib. 23. cap. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6 §. 11. Petrus in catalog. libr. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti libr. 2. cap. 5. & lib. 3. cap. 26. Adnumeratur idem inter ſcriptores Eccleſ. a Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 60. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam. habes illud in collectan. Chriſtianorum poetarum. To. 2. an. 579. n. 14. & plura to. 8.

22 Decimo Kal. Decemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMÆ ſanctæ Cæciliæ [a] virginis & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Chriſtum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Vrbis Præfectus poſt eorum martyrium teneri, atque illuſtri paſſione poſt ignem ſuperatum gladio fecit conſummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Coloſſis in Phrygia ſanctorum Philemonis [b] & Apphiæ ſancti Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperatore, cum Gentiles in die feſto Dianæ inuaſiſſent eccleſiam, ceteris fugientibus tenti, iuſſu Artoclis Præſidis verberibus cæſi, & in foueam vſque ad renes incluſi, lapidibus opprimuntur. Item Romæ S. Mauri [c] martyris, qui ex Africa veniens ad ſepulchra Apoſtolorum, ſub Numeriano Imperatore & Celerino Vrbis Præfecto agonizauit. Antiochiæ Piſidiæ paſſio ſanctorum Marci [d] & Stephani ſub Diocletiano Imperatore. Auguſtoduni ſancti Pragmarij [e] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEM-

To. 2. an. 232. n. 11. & ſeq. Inuentio To. 9. an. 821. n. 9. & ſeq.

CÆCILIÆ a] Tam Latini, quã Greci de eadem agũt hac die. Error irrepſerat penes nonnullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, paſſam eam eſſe Commodo imperãte: cum luce clarius conſtet ex rebus ipſius geſtis, cum Vrbano Papa ſubijſſe martyrium ſub Alexandro Imp. Quem errorem Molanus etiam correxit in Vſuardo in ſecunda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraſte, indeque Latinitati reddita habet Lippoman. to. 5. & Surius to. 6. Antiquiora ea eſſe ducimus, quæ in antiquo manuſcripto codice aſſeruantur in eius eccleſia Tráſtiberina. At cum in eis legitur: In aëre balnei ſui incluſa, & ſubtus tota die ac nocte magna vis ardentis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in balneis, vbi erat aër calidus, nullæque in eo aquæ: ſed æſtus ad ſudandum; ſub cuius loci pauimento ignis ſuccendebatur, quo pauimentum feruentius redderetur. Id tum ex his quæ habet Vitruuius li. 5. cap. 10. tum etiam quæ Plinius habet libr. 5. epiſt. 14. ad Acilium, poteſt colligi. Irrogatum interdũ reperitur eiuſmodi genus mortis nobilioribus perſonis, cum, pudore feminneo ſuadente, ſecretior eſſet mors inferenda: tali quippe ſupplicio & Fauſta Conſtantini Magni vxor Auguſta mori coacta eſt. Sed ad Cęciliam redeamus. De eius ſacri corporis inuentione, ac ſociorũ ipſius, Sigeber. in chron. anno Domini DCCCXXI. hæc ſcribit: Paſchalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipſa reuelante, inuenit aureis velatum indumentis ſanguine ipſius perfuſis: quod vna cum corporibus ſanctorum Valeriani ſponſi eius, Tiburtij, Maximi, & Vrbani in eccleſiã a ſe eis reædificatã tranſtulit. Hæc Sigebert. Eadem fuſius explicata leguntur in vita Paſchalis Papæ, quæ in eodem codice conſcripta habẽtur. In codice Vaticano num. 153. inuenimus litteras Apoſtolicas eiuſdem Pontificis de inuentione corporis S. Cæciliæ & ſociorum. illarum exordium eſt: Cum ſummæ Apoſtolicæ dignitatis apex, &c. In Breuiario Toletano eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem martyris corona egregie canitur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Cæciliæ, de quo habetur mentio in primo Concilio Romano ſub Symmacho Papa.

b *Philemonis & Apphiæ.*] Agunt de ijſdem hac die Greci in Menologio, pluribuſque eorum martyrium deſcribunt, vt hic habetur. To. 1. an. 60. nu. 40.

c *Mauri.*] De eodem Vſuardus hac die, & vet. manuſcript. Beda autem pridie huius diei. Agit de eodem Petr. in catalog. lib. 10. cap. 93. To. 2. an. 284. n. 8.

d *Marci & Stephani.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, ibiq. eorum paſſionis Acta habentur expreſſa. To. 2. an. 305. n. 16.

e *Pragmatij Epiſc.*] Vſuardus de eodem hac die, cui adſtipulantur vet. manuſcript. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epiſt. 2. libr. 6. Reperitur interfuiſſe Concilio Epaunenſi, claruiſſeq. circa annum Domini 460. To. 6. an. 490. n. 12. & ſeq.

xxix. E Nono Kal. Decemb. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Clementis [a] Papæ, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Pontificatum tenuit, & in perſecutione Traiani apud Cherſoneſum [b] relegatus, ibi alligata ad collum eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao Primo Pontifice Romam tranſlatum, in eccleſia, quæ eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum eſt. Romæ ſanctæ Felicitatis [c] matris ſeptem filiorum martyrum, quæ poſt eos, iubente Marco Antonino Imperatore, decollata eſt pro Chriſto. Emeritæ in Hiſpania

niæ ſanctæ [d] Lucretiæ virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide martyrium conſummauit. Cyzici in Helleſpõto ſancti Siſinij [e] martyris, qui in eadem perſecutione poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Iconij in Lycaonia ſancti Amphilochij [f] Epiſcopi, qui ſanctorum Baſilij & Gregorij Nazianzeni in eremo ſocius, & in Epiſcopatu collega, poſt multa certamina pro Catholica fide ſuſcepta, ſanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depoſitio ſancti Gregorij [g] Epiſcopi. In oppido Haſbaniæ ſancti Trudonis [h] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

To. 2. an. 100. nu 9. & ſeq. & ann. 102. per totũ. Tráſlatio to. x. ann. 867. nu. 133.

CLEMENTIS *Papæ* a.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippenſes c. 4. & Ignatius ad Philadelph. De eodem Hieron. de ſcript. Eccleſ. auctor lib. de Roman. Pontif. & alij. De eius ſucceſſione poſt Cletum, præter ea quæ ſuperius diximus de Lino, & Cleto, plenius egimus in Annal Eccleſiaſt. Martyrio occubuit (vt ſcribunt Euſeb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrij Metaphraſtes ex priſcis monumẽtis edidit, quæ extant apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. quibus adſtipulatur Greg. Turon. de glor. martyrum c. 35. & 36. Habemus eadem Latine olim ſcripta, ſed valde deprauata: habet eadem etiam Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Fortaſſe ea ſunt, quæ Ioannes diaconus, qui Gregorij Papæ vitam contexuit, ſe conſcripturum pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: Ego autem diuinæ ſpei fiducia roboratus, quia Gaudericus Epiſcopus Veliternus expoſtulat, ad Clementem Romanæ Vrbis Antiſtitem, ſuffragante Domino, ſtylum conuertã. Hæc ipſe. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Clementis, de quo Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Clemente in fine: Nominis eius, inquit, memoriam vſque hodie Romæ extructa eccleſia cuſtodit. De eadem eſt mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa: de quo illud non prætereundum, ibi Cæleſtium illum collegam Pelagij, præſente Papa Zoſimo, licet ſubdole, hæreſim abiuraſſe. habemus de his litteras eiuſdem Pontificis manuſcript. datas Honorio XI & Conſtantio Conſulibus. De tranſlatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillũ Epiſcopum Slauorum legitur hiſtoria in Breuiario Polonorum; idem teſtatur Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. in fine, & ante hos Leo Oſtien. in chron. Caſſinen. De S. Clementis tranſlatione firmius teſtimonium illud putamus, quod ex epiſtola Anaſtaſij Bibliothecarij ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis Indict. octaua: vbi hæc verba: Vir magnus & Apoſtolicæ vitæ præceptor Cõſtantinus philoſophus Romam ſub venerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa venit, S. Clementis corpus ſedi ſuæ reſtituit. Hæc Anaſtaſius ocular⁹ teſtis. Diximus de his ſuperius die 9. Martij in natali SS. Methodij & Cyrilli. De ſcriptis autem S. Clementis, quæ germana, quæve apocrypha habeantur, fuſius diximus in Annal. Eccleſ.

b *Apud Cherſoneſum relegatus.*] Alicubi irrepſiſſe mendum reperitur, vt Cherſoneſus Lycia dicatur. In Actis S. Clementis nulla certe de Lycia habetur mentio; in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur: Oportere eum vel conſentire ſacrificantem, aut vltra mare Pontum in deſertam ciuitatem ſitam prope Cherſonam relegari. hæc ibi ſecundum veriorem lectionem. alia enim lectio habet: Vltra mare, & Pontum. ſed prædicta certior, quam Beda & Ado ſunt ſecuti in Martyrol. eſt enim Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Boſphorum Cimmerium eſt Taurica Cherſoneſus, in qua verſus paludem Meotidem eſt ciuitas Cherſoneſus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellans eam Cherroneſum, quod idẽ eſt. Porro ab alijs Heraclium etiã (vt a Ptolemæo) appellata reperitur, eo quod ſit Heraclienſium colonia. recentiores dixere eamdem ciuitatem, Cherſonam; quæ & exilio Iuſtiniani Iunioris Imperatoris notior facta eſt. Quod autem Lycia Cherſoneſus dicta reperiatur, non vtique ex ea cauſa, quod ſit in prouincia Lycia in Aſia, in qua nulla reperitur nominata Cherſoneſus; ſed irrepſiſſe puto errorem, vt pro Bycia, Lycia, ſcriptum ſit. Alluit enim Bycia palus, ſic dicta a Byco fluuio, Cherſoneſum a ſuperiori parte, vt docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irrepſit

item

item error in lib. de Roman. Pontificib. vbi legitur mendoſe, Clemens ſepultus in Græcia. Confirmant prædicta de exilij Clementis loco, quod in ea regione corpus eiuſdem repertum atque tranſlatum apparet: nam in Actis translationis eius habetur mentio de Epiſcopo Georgiæ (eſt hæc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4. cap. 12. Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. lib. 6. cap. 13.) qui vocatus interfuit inuentioni atque tráſlationi corporis eius. narrat eam breui compendio Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. vt dictum eſt ſuperius ſuo loco.

To. 2. an. 175. n. 4. & ſeq.

c *Felicitatis.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. In huius die natali S. Gregorius Papa habuit ad populum homiliam in eius eccleſia. eſt. 3. in Euang. Petrus Chryſol. de eadem ſcripſit ſermonem 134. Geſta ex antiquis monumentis recitat Mombrit. tom. 1. Erat Romæ cœmeterium S. Felicitatis nomine, de quo habetur mẽtio in libro de Romanis Pontificibus in Bonifacio Papa.

To. 2. an. 303. nu. 139.

d *Lucretiæ.*] Agit de eadem Vſuardus, & recenter Vaſæus in chron. Hiſpan. ſub martyribus qui paſſi ſunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipſa etiam in Flore Sanct. Hiſpan.

To. 3. an. 311. n. 19.

e *Siſinij.*] Græci agunt de eodem in Menologio, eiuſq. Acta referunt.

To. 4. an. 363. n. 87. & an. 371. nu. 71. redarguit Theodoſium ann. 383. n. 30.

f *Amphilochij Epiſc.*] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio. Scribit de eo ſanctus Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 9. Niceph. hiſt. lib. 11. c. 20. & lib. 12. cap. 9. Res geſtas ipſius recitat Metaphraſtes: quas Lippom. deſcripſit tom. 5. & Sur. tom. 6. Frequenter de ipſo S. Baſilius, & inter alia in proœmio libri de Spirit. ſanct. O ſacrum, inquit, caput Amphilochij, quem præ ceteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregorius Nazianz. cuius ad eum extant duæ epiſtolæ 12. & 13. cum verſarentur ambo in ſolitudine Pontica; ex quo tempore magnus inter eos interceſſit familiaritatis vſus. Deq. eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochium (ait) veræ atque Orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamentum, &c. quem licet dicat cum S. Thecla ad Deum tranſmiſiſſe, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migraſſe; ſicut & Metaphraſten errare certum eſt, cum ait, ipſum ex humanis deceſſiſſe tertium poſt annum, ex quo Conſtantinopoli, a Synodo œcumenica recedens, Iconium reuerſus eſt: nam adhuc ſuperſtes fuiſſe reperitur, Arcadio tertium, & Honorio ſecundum Conſſ. quo anno habita eſt alia Synodus Conſtantinopoli, cui ipſum interfuiſſe conſtat ex Actis ipſius, quæ deſcripta extant apud Theodorum Balſam. pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodoſij Imp. Vnde illa verba Gregorij de Amphilochio & Thecla ſpiritualiter puto intelligenda de contemplatione cęleſtium. Spectatiſſima eius Catholica fides meruit etiam Imperiali ſanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius ſcripta, quæ recenſet S. Hieronymus, alia rurſus citata reperiuntur a Theodoreto in dialogo de immutabili; inſuper aduerſus Enthuſiaſtas ſcripſiſſe commentarium, idem teſtatur lib. 4. hæretic. fabul. Non omittimus de viro ſancto hanc quoque proferre laudem, quod ob ingens ſtudium, quo S. Theclam martyrem proſequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

To. 8 an. 592. n. 23. & an. 594 n. 20.

g *Gregorij Epiſc.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. Eius vitam a Metaphraſte deſcriptam habet Lippom. tom. 5. & Sur. to. 6. Niceph. eiuſdem meminit lib. 17. c. 27. aitq. ipſum interfuiſſe Quintæ Synodo, cum nondum eſſet Epiſcopus, vt eius Acta teſtantur: factus poſtea Epiſcopus claruit temporibus Mauritij Auguſti, cum Romanæ Eccleſiæ S. Gregorius præſideret, apud quem falſo accuſatus cauſam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiuſdem Gregor. epiſtolæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 70. lib. 2. epiſt. 12. Indict. 11. lib. 4. Indict. 14. epiſt. 11. & lib. 7. Indict. 1. epiſt. 24. Reperitur alius inſuper eiuſdem ciuitatis & nominis Epiſcopus Gregor. Agrigentinus, qui poſt annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitq. Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & ſubſcripſit, vt apparet ex eius Actis, quæ extant in ſexta Synodo œcumenica, Actione quarta.

To. 8. an. 701. n. 12.

h *Trudonis.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Eius vitam atque tranſlationem ſcripſit Theodoricus Abbas, qui & teſtatur, prius ſcriptam a Donato diacono, indeq. a Guicardo Abbate: extat ea Theodorici apud Sur. tom. 6. De eodem Trithem. de vit. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 101. eumq. claruiſſe tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuardum.

24 Octauo Kal. Decemb. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NATALIS S.Chryſogoni [a] martyris, qui poſt longa vincula & carceres pro conſtantiſſima Chriſti confeſſione tolerata, iubente Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidem capite cæſus, & in mare proiectus, martyrium conſummauit. Romæ ſancti Creſcentiani [b] martyris, qui in paſſione beati Marcelli Papæ legitur. Ameriæ in Vmbria ſanctæ Firminæ [c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani varie cruciata, demum ſuſpenſa, & lampadibus ardentibus adulta, ſpiritum reddidit. Apud Corinthum ſancti Alexandri [d] martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata & Salluſtio præſide pro Chriſti fide certauit vſque ad mortem. Cordubæ ſanctarum virginum & martyrum Floræ [e] & Mariæ, quæ poſt diuturnos carceres in perſecutione Arabica gladio interemptæ ſunt. Peruſiæ ſancti Feliciſſimi [f] martyris. Mediolani S. Protaſij [g] Epiſcopi, qui apud Conſtantem Imperatorem & in Concilio Sardicenſi cauſam Athanaſij defendit, ac pro eccleſia ſibi commiſſa & pro religione multis perfunctus laboribus, migrauit ad Dominum. In caſtro Blauio S. Romani [h] presbyteri, cuius ſanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernenſi S. Portiani [i] Abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

To. 3. A. 300. et A. 303. nu. 125. CHRYSOGONI a.] Beda, Vſuard. & Ado de eodem hac die, Græci autem ad xvj. Kalen. Maij in Menolog. Eius Acta iuncta habentur cum Actis S. Anaſtaſiæ, quæ Metaphraſtes refert ad vij. Kal. Ianuarij, & Lippom. to 5. Surius to. 6. ea die, & Mombrit. to. 1. quæ ſunt fideliora, habenturq. in vet. manuſcrip. quorum exordium eſt: Prætextati illuſtris viri, &c. Extant eius litteræ ad Anaſtaſiam apud Nicephorum lib. 14 in fine, & apud Suidam prope finem. Vetus eſt Romæ Titulus S. Chryſogoni, cuius mentio habetur in Conc. 1. ſub Symmacho, & in regiſt. S. Gregorij Papæ, eumq. Gregorius Tertius Papa ornauit, doniſque auxit, vt conſtat ex lib. de Rom Pontific.

b *Creſcentiani.*] De eodem Beda, & Vſuard. consentiuntq. vet. manuſcrip. Deſcribitur eius certamen in Actis S. Marcelli apud Sur. die 16. Ianuarij, tom. 1. Eius autem corpus tranſlatum eſſe in Titulum Equitij a Sergio Iuniore, eccleſiæ eius vetera monumenta teſtantur. Cir. An. 309.

c *Firminæ.*] De qua tabulæ, ac vetera monumenta eius eccleſiæ Rom m delata. Incidi in alia, quæ ſemilacera in bibliotheca Sfortiana viſuntur, quorum eſt exordium: Temporibus Diocletiani Auguſti cucurrit ſacra præceptio &c. Habent eam fuiſſe filiam Calphurnij Vrbis Præfecti. To. 2. An. 303. nu. 121.

Cir.An. 361. d *Alexandri.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrium deſcribitur. De Salluſtio; qui apud Iulianum Apoſtatam ob eamdem animi impietatem præcipuas obtinuit pręfecturas, meminit Ammian. Marcellin. lib. 27.

To. 10. A. 851. nu. 7. e *Floræ & Mariæ.*] De his Vſuardus, & alij recentiores. Earum martyrium conſcripſit S. Eulogius in Mem. ſanct. lib. 2. cap. 8. qui ad eas carceribus detenias commentariolum ſcripſit, quod appellauit Documentum martyriale, agitque de ijſdem in apologetico in fin. in epiſt. 2. ad Marcum, & pluribus de earum martyrio atque reliquijs ad Bald. ſororem S Floræ: omniaq. eiuſmodi ita ſcripta ſunt, vt in pixide Spiritus ſancti calamum intinxiſſe S. Eulogius videatur. Paſſæ ſunt æra 889. anno a Chriſto octingenteſimo quinquageſimoprimo.

f *Feliciſſimi.*] De eodem Vſuardus, atque alij recentiores, & vetera manuſcripta.

g *Protasij Episc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolanen. Claruit temporibus Conſtantij & Conſtantis Auguſtorum, interfuitq. Concilio Sardicenſi, vt apparet ex eius Actis, quæ Athanaſius etiam breui compendio refert in apolog. 2. Moritur temporibus Conſtantij Imp. vt patet ex Athanaſio in apologia ad Conſtantium, vbi eum, licet defunctum, teſtem vocat. To. 3. A. 347. n. 11.

h *Romani.*] Vſuardus hac die, & Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 46. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, eiusq. corpus S. Martinus Epiſcopus Turon. ſepulturę mandauit. Cir.An. 390.

i *Portiani.*] De eo Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 5. De eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die. Cir.An. 500.

xxvij. G Septimo Kal. Decemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

NATALIS ſanctæ Catharinæ [a] virginis & martyris, quæ ob fidei Chriſtianæ confeſſionem Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſſime cæſa, tandem capitis obtruncatione martyrium compleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Chriſtianorum concurſu pia veneratione colitur. Romæ ſancti Moyſis [b] presbyteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere ſanctus Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſolatus. Is cum non tantum aduerſus Gentiles, ſed etiam aduerſus ſchiſmaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo ſtetiſſet, demum (vt ſanctus Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decij eximio & admirabili martyrio decoratus eſt. Antiochiæ ſancti Eraſmi [c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia paſſio ſancti Mercurij [d] militis, qui cuſtodientis ſe Angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij ſæuitiam ſuperauit, multisq. auctus tormentorum trophæis, martyrio coronatus migrauit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia ſanctæ Iucundæ [e] virginis.

T.3. ann. 307.n.30. & ſeq.

CAthARINÆ a.] In antiq. codicibus. Aecatherina dicta reperitur. Agunt de eadem hac die Beda, Ado, & alij, necnon & Græci in Menolog. his verbis: Commemoratio ſanctæ magnæ Aecatherinæ. Meminit eiuſdem Euthymius in Pſal. 44. verſ. Delectauerunt te filiæ regum, &c. ibi de eius ſapientia. Metaphraſtes ex Græcis edidit eius Acta, quę habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Ex Latinis autem Rabanus abbas ſcripſiſſe fertur, vt tradit Molan. in annot. ad Vſuard. idemque auctor de ea affirmat illam, quæ Græcis olim erat notior, Latinis etiam factam notiſſimam ob peculiaria patrocinia præſtita in expeditione Terræ ſanctæ. In Actis eius haberi aliqua quæ corrigantur, nullus qui illorum temporũ res geſtas nouerit, inficias ierit: vt inter alia illud de Maxentio, cuius loco Maximinus reſtitutus eſt. In Breuiario Tolet. duobus ſacris hymnis eius agones atque miracula conſcripta habentur. Extat de eadem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3 monod. 30.

T.2. ann. 238. nu. 9. an. 253. n. 81. & a. 255. n. 39.

b *Moyſes presb.*] Eſt de eius martyrio egregium teſtimonium S. Cornelij Papæ & martyris in epiſt. ad Fabium Epiſcopum Antiochenũ, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 35. Habetur de eodem mentio in libro de Romanis Põtificibus in Cornelio Papa, & apud Cyprian. epiſt. 22. in fine, epiſt. 25. & 52. ad Antonianum, vbi appellat eum martyrem. Extat eiuſdem Moyſis & aliorum cõfeſſorum egregia ad Cyprianũ epiſt. 26. in editione Pamel.

c *Eraſmi.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores.

T.2. ann. 253. n. 139 & a. 254. n. 26. occidit Iulianũ. T.4. a. 363. n. 57. & ſeq.

d *Mercurij.* De eo etiam Græci hac die in Menolog. vbi eius res geſtæ paucis deſcribuntur. Acta eius a Metaphraſte fuſius deſcripta extant apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus alia manuſcrip. quæ incipiunt: Decius Imp. &c. De eo præterea Petrus in catal. libro 10. cap. 106. & alij. De his autem quæ a S. Mercurio in Iulianũ Apoſtatam modo admirando geſta ſunt, agit Sozom. hiſtor. libr. 6. cap. 2. licet nomen eius non exprimat. eadem Ioann. Damaſcen. in orat. 1. de imag. ex vita S. Baſilij, ſcripta (vt ait) ab Helladio eius diſcipulo, Niceph. hiſt. lib. 10. cap. 34. & 35. & in vita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij.

Vixit ſub diſciplina S. Proſperi Epi. Regien. qui obijt an. 466.

e *Iucundæ.*] De eadem in vet. manuſcript. ex quibus etiam recentiores hac die.

26 Sexto Kal. Decemb. Luna. A 25. xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ALEXANDRIÆ natalis S. Petri[a] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui cum eſſet omnibus virtutibus exornatus, Galerij Maximiani pręcepto capite obtruncatur. Paſſi ſunt etiam Alexandriæ in eadem perſecutione ſancti martyres [b] Fauſtus presbyter, Didius, & Ammonius, itemque Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus Epiſcopi Ægyptij, cum alijs ſexcentis ſexaginta, quos perſecutionis gladius euexit ad cælos. Nicomediæ S. Marcelli [c] presbyteri, qui Conſtantij tempore ab Arianis e rupe præcipitatus martyr occubuit. Patauij S.[d] Bellini Epiſcopi & martyris. Auguſtoduni S. Amatoris [e] Epiſcopi. Conſtantiæ S. Conradi [f] Epiſcopi. Apud Fabrianum in Piceno beati Siluestri [g] abbatis, inſtitutoris congregationis monachorum Silueſtrinorum. In territorio Rhemenſi natalis S. Baſoli [h] confeſſoris. Hadrianopoli in Paphlagonia ſancti Styliani [i] anachoritæ, miraculis clari. In Armenia ſancti Niconis [k] monachi.

T.2.ann. 30.n.1.& 2.&ann. 305.n.20. & ſequ. Plura T. 3.præſert. ab an.306 à n.47.& ſeq.& an. 310.nu.2. & ſeq.

PETRI a.] Beda, Vſuardus, & Ado pridie huius diei, Græci autem in Menologio viij. Kal. Decemb. De celebritate eius diei, in qua Athanaſius adhuc puer puerilibus luſibus ſeria pronunciauit, agit Ruffin. hiſtor. libro 1. c.14. Sezom. lib.2. ca.16. & Niceph. libr.8. c.44. Eius res geſtas ex antiquis manuſcriptis mutuatus edidit Sur. to.6. qui eaſdem eſſe putat, quas Anaſtaſius Bibliothec. ſe in Latinum tranſtuliſſe teſtatur. Habemus alia eiuſdem Petri Acta pleniora in veter. cod. manuſcript. quæ quoniam accuratius conſcripta noſcuntur, Anaſtaſio mea ſententia potius tribuenda videntur. eſt illorum exordium: Si omnes mei ſenſus, &c. Græce vero ſcripta extant in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. n.85. ſunt autē in eis aliqua corrigenda, vt oſtendimus in Annal. Eccleſ. Meminit eiuſdē Petri Athanaſius in orat.2. cōtra Arian. Euſeb. hiſt. lib.7. cap. vlt. in fin. libr.8. c.25. & lib.9. c.5. Niceph. lib 6 c.34. Sophron. Prat. ſpirit. c.198. Habentur eiuſdem Canones pœnitentiales, quos recepit Sexta Synodus c.2. Idem ſcripſit librū de Diuinitate, qui citatur in SS. Synodo Epheſina, & reperitur in ſac. Cōc. Chalced. Act.1. Cetera de eodē fuſius in Annal. Eccl. ſcripſimus.

T.2.ann. 302.n.84.

b *Fauſtus & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado hac die: pluribus tamen Euſebius hiſt. lib.8. cap.25.

T.3.ann. 310.n.23. cir.a.355.

c *Marcelli.*] De eo Beda hac die. Equidem furor Arianæ perſecutionis Nicomediæ, cui præerat Epiſcopus anteſignanus Arianæ impietatis Euſebius, vehementius ſæuijt, quam in alijs Orientis ciuitatibus. Eſt lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi. Suſpicatus eſt Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, & poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi, hūc fuiſſe illum Marculum pſeudomartyrem Donatiſtam, cuius meminit Optatus lib.3. & Auguſt. contra lit. Petil. lib.2. cap.20. & 88. Sed cum hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomediæ, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus nec Auguſtinus meminerit) cum inſuper iſte ab Arianis dicatur præcipitatus, ille ſpontaneo ſe præcipitio dederit; hic denique presbyter, ille autem nequaquam talis eſſe reperiatur: iam omnis de Marculo pſeudomartyre ſuſpicio ceſſare debet.

circ. ann. 1149. ex monum. eccle. Patau.

d *Bellini Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Patauinæ, Scard. lib.3. claſ.13. Lud. Cæl. lib.17 c.28.

T.7.ann. 539.num. 6.& ſeq.

e *Amatoris Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fortaſſe hic eſt ille, qui S. Silueriū Papam exulem litteris eſt cōſolatus, & adiuuit pecunijs; ad quem eiuſdem Siluerij extat reddita de his epiſtola tom.2. Concil.

T.10.an. 948.nu.3. obijt an. 976.

f *Conradi Epiſc.*] Tab. eius eccl. Molan. etiam hac die. Migrauit ex hac vita ann. Dom. 976. claruitq. miraculis: recenſetur triceſimus eius ſedis Epiſc. in tab. quas Democh. ſcripſit libro de ſacrif. Miſſæ, qui ibi pluribus de eodē agit.

Obijt an. 1267.

g *Siluestri abb.*] Extat ipſius vita in eius monaſterio Fabriani, ſcripta ab Andrea Iacobi Fabrian. monacho eius congregationis. Obijt ann. Dom. 1267. hac die 26. Nouembr. ætatis ſuæ anno 90. De eo Antonin. in chroni. p.2. tit.15. c.23. §.2. Caſſanæus in catal. p.2. conſid.56. Io. Lucidus in ſuo chron. lib.10. c.7. Auguſtin. Florent. Camaldul. in ſua hiſt. Camaldul. libr.2. c.45. Hunc in Martyrologiū Rom. referri mandauit S.D.N. Clemens Pap. VIII.

cir.a.567.

h *Baſolt.*] De eodem vet. manuſcrip. Petrus in catal. libro 9. cap.69. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. libr.3. cap.45. Claruit temporibus Chilperici Regis Franc. Sigebert. meminit eiuſdem in chron. anno Domini 567.

i *Styliani.*] Agunt de eodē Græci hac die in Menol. eiuſq. res geſtas pluribus deſcribunt.

T.x.a.961 n.3.& ſeq

K *Niconis.*] Græci etiam de eodē in Menologio, eiuſq. Acta referūt paucis cōprehenſa.

xxiiij. 25. B **Quinto Kal. Decemb. Luna.** 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANTIOCHIÆ ſanctorum martyrum Baſilei [a] Epiſcopi, Auxilij, & Saturnini. In Perſia S. Iacobi [b] interciſi, martyris conſpicui, qui tempore Theodoſij Iunioris, cum in gratiam Iſdegerdis Regis Chriſtum negaſſet, & propterea mater eius & vxor ab ipſius ſe conſuetudine ſubtraxiſſent, in ſe reuerſus, pro Chriſti confeſſione Regem

adijt,

adijt, a quo irato membratim iuſſus eſt concidi, & capite obtruncari: quo tempore innumeri alij martyres ibidem paſſi ſunt. Sebaſte in Armenia ſanctorum martyrum Hirenarchi [c], Acacij presbyteri, ac ſeptem mulierum; quarum conſtantia Hirenarchus ad Chriſtum conuerſus, ſub Diocletiano Imperatore & Maximo Præſide vna cum Acacio ſecuri percutitur. In Gallæcia apud Cæam fluuium ſanctorum Facundi [d] & Primitiui, qui ſub Attico Præſide paſſi ſunt. Aquileiæ ſancti [e] Valeriani Epiſcopi. Apud Regium in Gallia S. Maximi [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui a primæua ætate omni gratia virtutum præditus, primum Lirinenſis cœnobij Pater, deinde Regienſis eccleſiæ Epiſcopus, ſignis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Perſis finitimos ſanctorum Barlaam [g] & Ioſaphat, quorum actus mirandos ſanctus Ioannes Damaſcenus conſcripſit. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Seuerini [h] Monachi & ſolitarij.

NOVEMBRIS 27.

BASILEI *& ſoc.* a] Baſileus hic, licet Antiochiæ paſſus habeatur, non fuit tamen Epiſcopus Antiochenæ eccleſiæ, cuius Epiſcoporum catalogus certus extat conſcriptus. Alius hic item Baſileus ab illo Epiſcopo Amaſeno, de quo ſupra vj. Kal. Maij. Cum de his agatur in vet. Martyrol. Roman. atque antiquis manuſcriptis: cuius tamen ciuitatis Epiſcopus fuerit, nuſquam reperi.

To.5.An. 420. nu. 24. b *Iacobi.*] Tam Latini quam Græci in Menologio de eodem agunt hac die: ijdemq. eius nobile martyrium paucis deſcribunt. Niceph. etiam hiſt. lib. 14. cap. 20. Eius Acta fuſius deſcribuntur ex antiquis monumentis a Sur. tom. 6. & 7. Mombrit. tom. 2. Petr. in catal. lib. 10. c. 112 & alijs.

To.3.An. 311.n.20. c *Hirenarchi & ſoc.*] De his etiam Græci hac die, vel ſequenti, vt in noſtro Menologio, in quo & de Hirenarcho hæc leguntur: Hic ex vrbe Sebaſta, cum eſſet carnifex & miniſter tormentorum quæ ſanctis martyribus inferebantur: cumq. in perſecutione Diocletiani & Maximiani exquiſitis quibuſdam tormentis Chriſtianas feminas cruciaſſet; admiratus illarum conſtantiam & miracula, mente diuino ſpiritu illuſtratus, ſe Chriſtianum eſſe, libere profeſſus, iuſſu Præſidis in paludem inijcitur: indeq. in rogum immiſſus, cum ab vtraque pœna maneret

To.2.An. 303. nu. 138. illæſus, capite truncatus, martyrium expleuit. Hæc ibi.

d *Facundi & Primitiui.*] De his antiqua Martyrol. Rom. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die. Porro eorum certamen deſcribitur in Flor. ſanct. & in Theſaur. concion. tom. 2. licet in dictis locis paſſi dicantur tempore Marci Aurel. Commodi Imp. Vaſæus autē in chron. Hiſpan. ex Breuiario Eborenſi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui paſſus eſt in perſecutione Diocletiani, Fauſto & Gallo Conſſ. De his etiam Marin. Sicul. hiſt. Hiſpan. lib. 5. & ſub Daciano paſſos refert. Ambroſius morales hos ſub Marco Aurelio Antonino paſſos, nec filios eſſe potuiſſe Marcelli centurionis oſtendit ex ipſorum actis.

e *Valeriani Epiſcopi.*] De eodem hac die in vet. manuſcrip. S. Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epiſt. 42. 43. & in chron. anno xj. Valentiniani Imp. Sedit poſt Fortunatianum Arianum, eccleſiamq. illam nō ſolum omni labe Ariana expurgatam reddidit, verum Eccleſiaſtica diſciplina adeo illuſtrauit, vt (quemadmodum idem S. Hieronymus ſcribit) habita ſit quaſi chorus ſanctorum. Interfuit, primusq. ponitur ordine in Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos Gratiano Imp. coacto. Habuit ſucceſſorem æque ſanctum & eruditum Chromatium. Meminit eiuſdem Valeriani Ruffinus presbyter Aquil. lib. 1. inuect. To.4.An. 372.n.41. ann. 381. nu. 82.

f *Maximi Epiſc.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Errore autem factum fuerat, vt Regium Lepidi, quod eſt in Gallia Ciſalpina, poneretur loco Regij in Gallia Narbonenſi. Aliud eſt Rhegium apud Brutios a quo Rhegini: aliud inſuper To.6.An. 441.n.14.

in ſecunda Rhetia apud Auguſtanam ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S. Maximi laudibus homilia ſancti Eucherij, quæ fertur nomine Euſebij Emiſſeni. Scripſit eiuſdem ſancti vitæ Acta Dinamius Patricius ad Vibicum Epiſcopum Fauſti ſucceſſorem, quem præceſſit idem Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. tom. 6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eumdem Fauſtum eius ſucceſſorem in carmine Euchariſtico hæc ait:

Fuerit quis Maximus ille,
Vrbem tu cuius monachusq. antiſtes & abbas
Bis ſucceſſor agis, &c.

Meminit eiuſdem ſcribens ad Principium lib 8. epiſt. 14. Plura de eodem in vita S. Honorati lib. 1. cap 25. & lib. 2. c. 4. & 9. vbi agitur de eius electione. Succeſſiſſe putatur S. Proſpero, obijſſeq. in Gallijs in territorio Taruanenſi; ibiq. quadruplici ſolemnitate coli, nimirum huius diei Depoſitionis eius, Octauæ, Relationisq. eius prid. Non. Decembr. & Inuentionis Idibus Septemb. vt ſcribit Molan. in Indic. Sanct. Belg. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 83.

g *Barlaam & Ioſaphat.*] Horum res geſtas a Ioanne Damaſceno conſcriptas habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Eaſdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inſcriptas inuenimus. Porro veram eſſe hiſtoriam, & non ab alio quam ab eodem Damaſceno conſcriptam, ſatis demonſtrat Billius in præfatione quam in eamdem vitam apud Ioannem Damaſcenum edidit. Scripſerunt de his alij recentiores, ſed non aliunde, quam ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 114. & alij. Cir. An. 383.

h *Seuerini.*] De eodem vetera manuſcripta, Maurolic. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

xxiij C Quarto Kal. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMÆ ſancti Rufi [a], quem cum omni familia ſua Diocletianus Chriſti martyrem fecit. Apud Corinthum natalis ſancti Soſthenis [b] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, cuius mentionem facit idem Apoſtolus Corinthijs ſcribens. Hic ex principe ſynagogæ conuerſus ad Chriſtum, ante [c] Gallionem Proconſulem acriter verberatus, præclaro initio fidei ſuæ primordia conſecrauit. In Africa ſanctorum martyrum Papiniani [d] & Manſueti Epiſcoporum, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Ariano pro fidei Catholicæ defenſione candentibus ferri laminis toto corpore aduſti, glorioſum agonem conſummarunt. Quo etiam tempore alij ſancti Epiſcopi, Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, curſum vitæ ſuæ impleuerunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Stephani [e] iunioris, Baſilij, Petri, Andreæ, & ſociorum trecentorum & trigintanouem monachorum, qui ſub Conſtantino Copronymo pro ſanctarum imaginum cultu varijs excruciati ſupplicijs, veritatem Catholicam effuſo ſangui-

ne confirmarunt. Romæ beati Gregorij [f] Papæ Tertij, qui ſanctitate meritiſque præclarus migrauit in cælum.

NOVEMBRIS 28.

T. 2. ann. 303. num. 117. RVFI a.] Beda, Vſuard, Ado, & alij recentiores, Petrus in catal. lib. 10. cap. 120. & veter. manuſcript. in quibus legimus hunc vna cum ſuis a ſancto Chryſogono ad fidem eſſe conuerſum.

T. 1. ann. 33. nu. 41. b *Soſthenis.*] De quo Act. Apoſt. cap. 18. & Paul. ad Corinth 1. cap. 1. Beda de eodem hac die agens, citat Zoſimi Papæ epiſtolam nobis hactenus incompertam. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Decembr. Hunc Epiſcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopſi, idque ex Hippolyti libello de 72. diſcipulis.

c *Gallionem Proconſulem*] Gallio Proconſul, cuius mentio habetur in Act. Apoſt. c. 18. fuit germânus L. Annei Senecæ, vt idem Seneca teſtatur in præfat. libr. 4. quæſt. natural. De eius profectione ex Achaia idem auctor meminit libro 18. epiſt. 101. Ad ipſum Seneca ſcripſit librum de remedijs fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quod autem ſpectat ad Achaiam prouinciam factam proconſularem, auctam lege Clodia, ac L. Piſoni primum traditam, habes expreſſum in orat. Ciceronis in L. Piſonem.

d *Papiniani Manſueti & ſoc.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Epiſcopus Vitenſis, Manſuetus autem Vricitanus, Valerianus Abenſis. Vrbanus Gubenſis, Creſcens Aquitanus, Euſtachius ſiue Euſtrathius Suſetanus, Creſconius Eenſis, Felix Adrumetinus; Creſcentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Viceſſebratenus. Hæc omnia ex Victore de perſecut. Vuand. lib. 1. & 3. De ſocijs eorum T. 6. an. 442. nu. 2.

e *Stephani & ſoc.*] De iiſdem Græci hac die in Menologio, eorumq. martyrium recitant. Extant autem horum Acta fuſius ſcripta apud Ioann. Damaſce. editionis Billianæ. & apud Sur. tom. 6. Meminitque eorum Zonar. in 3. par. Annal. in Conſtantino Copronymo, Cedren in compend. anno vigeſimoquinto eiuſdem Imper. necnon Ioannes Epiſcopus Hieroſol. in vita S. Ioannis Damaſceni. T. 9. a. 714 nu. 5. & a. 763. pene per totũ miracula. a. 765. nu. 2. & ſequ. & a. 767. nu 11. & ſeq.

f *Gregorij Papæ III.*] Succeſſit hic Gregorio Secundo: aguntque de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Geſta eius retulimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſiaſt. T. 9. ann. 741. nu. 9.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

VIGILIA [a] ſancti Andreæ Apoſtoli. Romæ via Salaria natalis ſanctorum martyrum Saturnini [b] ſenis, & Siſinij diaconi ſub Maximiano Principe; quos diu in carcere maceratos, iuſſit Præfectus Vrbis in equuleũ leuari, & attrahi neruis, & fuſtibus ac ſcorpionibus cędi, deinde eis flammas apponi, & depoſitos de equuleo capite truncari. Toloſæ ſancti [c] Saturnini Epiſcopi, qui temporibus Decij in Capitolio [d] eiuſdem vrbis a Paganis tentus, atque a ſumma Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite colliſo, excuſſoque cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Chriſto animam reddidit. Item paſſio ſanctorum Paramonis [e] & ſociorum trecentorum ſeptuagintaquinque ſub Decio Imperatore, & Aquili-

no Præſide. Ancyræ ſancti Philomeni [f] martyris, qui in perſecutione Aureliani Imperatoris ſub Felice Præſide igne probatus, manibus pedibuſque ac demum capite clauis confixo, martyrium conſummauit. Verulis ſanctorum martyrum Blaſij [g] & Demetrij. Tuderti ſanctæ Illuminatæ [h] virginis.

NOVEMBRIS 29.

VIGILIA S. *Andreæ.* a] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes qui agunt de diuin. Offic. vt Amalar. de Ordin. antiph. c. 63. Concil. Oxon. Eſt de ea ſermo ſancti Bernardi.

T. 2. ann. 298. n. 12. & ſeq. & a. 303. nu. 110.

b *Saturnini & Siſinij.*] Beda & alij qui ſupra de iiſdem hac die. Horum martyrium recenſetur in Actis ſancti Marcelli Papæ apud Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij. Erat celebris horum memoria via Salaria, quam incendio abſumptam reſtituit Felix Quartus Roman. Pont. cuius hactenus nomen & veſtigia remanent. Venerandæ eorum reliquiæ Romã tranſlatæ in Titulum Pammachij, ibi religioſiſſime aſſeruantur, vt eius eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Porro Siſinij corpus olim a Sergio Iuniore tranſlatum fuiſſe in Titulum Equitij, vetus inſcriptio in marmore incisa ibi poſita declarat.

T. 2. ann. 254. nu. 29.

c *Saturnini Episc.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Eius vitæ Acta atque martyrium ex antiquis monumentis edidit Sur. to. 6. Citat eius paſſionis Acta Gregorius Turon. hiſtor. libro 1. cap. 30. & de glor. martyrum cap. 48. pluribus de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. confeſſ. c. 20. ante ipſum Sidonius Apollinar. cecinit eiuſdem martyrium carmine ſapphico libro 9. epiſt. in fine. Venantius Fortunatus inſuper de eius agone atque miraculis carmen ſcripſit, addidit & epigramma de eius baſilica lib. 2. in Breuiario Toletano de eodem eſt vetus hymnus. De inuentione corporis ſancti Saturnini meminit Bernard. in chron. anno Domini 1258. Scimus recentiores qui res Hiſpanarum eccleſiarum ſunt proſecuti aſſerere ex tabulis eccleſiæ Pompeiopolis in Catabria Saturninum hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Petri & ab eo Roma Toloſam ad prædicandum Euangelium miſſum, eumque inde Pompeiopolim peruenisse. ſed ab antiqua lectione Romani Martyrologij haud facile recedendum exiſtimamus.

d *In Capitolio eiuſdem vrbis.* hoc eſt Toloſæ.] Non tantum Romæ erat Capitolium, ſed & in alijs vrbibus. Meminit Suetonius in Tiberio c. 40. & in Caio cap. 57. de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epiſt. 55. ad Cornelium Papam de Capitolio Carthaginenſi; de eodem in libro de lapſis. S. Hieron. de locis Hebraicis arcem Babyloniæ Capitolium appellat. idipſum idem in commentarijs in Iſai. cap. 14. ſic declarat: Arx autem, id eſt, Capitolium illius vrbis. Eſt præterea can. 5. Cõcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Chriſtianus ad idolum Capitolij ſacrificandi cauſa aſcendat, & videat: quæ quidem non de Romano, ſed de alio quolibet in Hiſpania conſtituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitolium, quod mutatum eſſe in eccleſiam, habent Acta ſanctorum martyrum Tyrſi, & ſoc. Conſtantinopoli etiam Capitolium fuiſſe legitur in deſcriptione eius vrbis, regione 8. De eodem l. 12. C. de ædif. priuat. Erat item Beneuenti Capitolium, in quo poſita erat ſtatua Orbilij Beneuentani Grammatici. Locus itaque in vnaquaque ciuitate præcipuus, vbi potiſſimum Gentilium ſuperſtitio coleretur, idemque murorum ambitu cuſtoditus, Capitolium dici conſueuit, vt ex his ſatis apparet, & quæ habet S. Zeno in ſerm. de ſpirituali ædif. domus Dei, cum ait: Iudæi fortaſſe cultius ſynagogas ædificant: Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c.

T. 2. ann. 255. n. 27.

e *Paramonis & ſoc.*] De his etiam Græci hac die agunt, eorumque martyrium deſcribunt.

T. 2. ann. 254. num. 27. T. 2. a. 275. n. 10.

f *Philomeni.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitantur eius Acta, prout etiam hic deſcripta habentur.

g *Blaſij & Demetrij.*] Vet. manuſcrip. & antiqua Verulanæ eccleſiæ monumenta.

Opinãtur paſſos ſub Diocle. vel Iuliã. Ferre. T. 2. ann. 303. num. 121.

h *Illuminatæ.*] Claruit temporibus Maximiani Imperatoris, vt conſtat ex rebus geſtis ipſius, quas manuſcriptas ab Eccleſia Tudertina miſſas accepimus.

30 Pridie Kalend. Decemb. Luna. E xxj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

APVD Patras Achaiæ natalis ſanĉti Andreæ[a] Apoſtoli, qui in Thracia & Scythia Chriſti Euangelium prædicauit. Is ab Ægea Proconſule comprehenſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſſime cæſus, ad vltimum in cruce ſuſpenſus, in ea populum docens biduo ſuperuixit: & rogato Domino ne eum ſineret de cruce deponi, circumdatus magno ſplendore de cælo, abſcedente poſtmodum lumine, emiſit ſpiritum. Romæ paſſio ſanĉtorum Caſtuli[b] & Euprepitis. Conſtantinopoli ſanĉtæ Mauræ[c] virginis & martyris. Item ſanĉtæ Iuſtinæ[d] virginis & martyris. Apud Santonas ſanĉti Troiani[e] Epiſcopi, magnæ ſanĉtitatis viri, qui ſepultus in terris, in cælo ſe viuere multis virtutibus manifeſtat. Romæ ſanĉti Conſtantij[f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtens, eorum factione multa pertulit, quæ illum ſanĉtis confeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina beati Zoſimi[g] confeſſoris, qui ſub Iuſtino Imperatore ſanĉtitate & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS 30.

To. 1. an. 44. nu. 31. & an. 69. num. 24.

ANDREÆ *Apoſtoli* a.] Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mentio fit de feſtiuitate ſanĉti Andreæ in Capitular. Regum Franc. libro 1. cap. 164. libro 2. cap. 35. & libro 6. cap. 185. necnon in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno cap. 36. Acta paſſionis eius, quæ feruntur nomine eccleſiæ Achaiæ, a Metaphraſte deſcripta, recitat Lippom. tomo 1. & Sur. tom. 6. ex quibus Remig. Antiſiod. in Pſalm. 21. & 40. S. Bernard. in ſerm. de S. Andrea. Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnoten. & alii mutuari ſunt exempla. Irrepſit tamen in ea Græciſmus ille de Spiritu ſancto, quod a Patre procedat, & in Filio permaneat. ſane quidem in antiquis exemplaribus manuſcriptis ea verba non habentur, nec in editis Mombrit. tom. 1. vit. ſanĉt. De eiuſdem Actis, deq. libello miraculorum eius extat ſcripta hiſtoria in paſſionibus Apoſtolorum; quibus illa addita videntur a Manichæis, quæ S. Auguſtinus recitat libr. de fide contra Manichæos cap. 38. ea enim a prædictis Actis procul abhorrent. Quod autem ad eius prædicationem ſpectat: in Scythiam profectum, illiſq. gentibus annunciaſſe Euangelium, ſcribit Origen. in Geneſ. libr. 3. cap. 1. Sophronius apud Hieron. de ſcript. Eccleſiaſ. addit non tantum Scythis, ſed & Sogdianis, Saccis, atque etiam Æthiopibus verbum Dei prædicaſſe: idque confirmat Doroth. in Synopſi, & auctor de vit. & mort. ſanĉt. apud Iſid. De Achaia ac Scythia meminit Niceph. hiſt. libro 2 cap. 39. qui & lib. 8. cap. 6. ait eumdem peragraſſe Cappadociam, Galatiam, & Bithyniam vſque ad mare Euxinum. Greg. Nazianz. in orat. ad Arian. addit Epirum: Græcis autem annunciaſſe Euangelium, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumque poſt Petrum conſummaſſe martyrium tradit: ſic enim accipias illa eiuſdem Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S. Andrea,

quem

quem recitat Metaphraſt. habeſq. eum apud Sur.tom. 9. quibus ait: Poſterior Petro in vitam ingreſſus eſt Andreas, & prior Petrum ad Euangelium allexit, &c. Quæ verba nonnulli perperam intelligentes, dixerũt Petrum ætate maiorem fuiſſe Andream: at vero Andream Petto ſeniorem fuiſſe, teſtatur ſanctus Epiphan. in Panar. hæreſ. 51. De prædicatione Andreæ in Achaia meminit S. Hieronymus, epiſt. 148 ad Marcellum in fine. Acta Apoſtolorum Andreæ nomine reijciuntur in primis ab Innocentio Papa in epiſt. ad Exuperium in fine, a Philaſtrio de hæreſ. cap. 89. ac demum a Gelaſio in capit. ſancta Romana. diſtinct. 15. De eius martyrio apud Patres meminit ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolan. in Natal 9. ſancti Felicis. Extat etiam elegans carmen ſapphicum ſancti Damaſi Papæ de Andrea crucem paſſo: habetur in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chryſologus in ſerm. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus namque crucem, arborem conſcendit Andreas, &c. quaſi ſignificare velit, ipſum arbori fuiſſe affixum, illicque ſubijſſe ſupplicium crucis. id quidem videtur acceptum e commentariolo Hippolyti martyris, quod manuſcript. Græce extat apud Card. Syrletum; vbi hęc leguntur de Andrea: Crucifixus eſt Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus. De eodem Apoſtolo conſule quæ ſuperius in eius corporis tranſlatione diximus 9 Mai.

b *Caſtuli & Euprepitis.*] Agunt de ijſdẽ Beda ac recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcr.

c *Mauræ.*] De eadem agunt Græci; eiuſque nomine nobilitata eſt inſula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

d *In Sina.*] Agitur de ea in vet. manuſcript. ſicut & in vet. Romano Martyrologio, alijſq. recentioribus.

e *Troiani Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, ann. 400.
Petrus in catal. libr. 1. c. 11 & Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 59. Recenſetur octauus eius ſedis Epiſcopus. ſedit ab anno Domini trecenteſimo octogeſimo vſque ad quadringenteſimum, vt declarant tabulæ Demochar. Eſt de eodem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. monod. 23.

f *Conſtantij confeſſ.*] De eodem manuſcript. To. 5. an.
& Proſper in chron. Coſſ. Honorio decimũ, 418. n. 25.
& Theodoſio Iuniore octauum. Quæ hic habentur, ex eodem accepta eſſe noſcuntur.

g *Zoſimi.*] Alius hic ab illo de quo ſupra T. 7. ann.
pridie Non. Aprilis, de quo agitur in Actis 525. n. 19.
S. Mariæ Ægyptiacæ. De hoc autem ſcribit & ſeq.
Euagr. Scholaſt. hiſto. lib 4. cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4.

DECEMBER

xx. F kalendis Decemb. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NAHVM[a] prophetæ in Begabar quieſcentis. Romæ ſanctorum martyrum Diodori[b] presbyteri, & Mariani diaconi cum alijs pluribus, qui iubente Numeriano Principe, martyrij gloriam meruerunt. Ibidem paſſio ſanctorum Lucij[c], Rogati, Caſſiani, & Candidæ. Eodem die ſancti Anſani[d] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore Romæ Chriſtum confeſſus, & in carcerem truſus, deinde Senas in Tuſcia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij curſum perfecit. Ameriæ in Vmbria ſancti Olympiadis[e] viri conſularis, qui a beata Firmina ad fidem conuerſus, ſub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium conſum-

conſummauit. Arbele in Perſia ſancti Ananiæ[f] martyris. Narniæ ſancti Proculi[g] Epiſcopi & martyris, qui poſt multa egregia opera a Totila Gothorum Rege iuſſus eſt decollari. In ciuitate Caſalenſi ſancti Euaſij[h] Epiſcopi & martyris. Mediolani ſancti Caſtritiani[i] Epiſcopi, qui in maxima Eccleſiæ perturbatione virtutum meritis, ac rerum pie religioſeq. geſtarum laude enituit. Brixiæ ſancti Vrſicini[k] Epiſcopi. Nouiomi in Belgia ſancti Eligij[l] Epiſcopi, cuius vitam admirandam multiplex ſignorum numerus commendat. Apud Virodunum ſancti Agerici[m] Epiſcopi. Eodem die ſanctæ Nataliæ[n] vxoris beati Hadriani martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore ſanctis martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore miniſtrauit; impletoq. eorum certamine, Conſtantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit.

DECEMBRIS I.

To.2.An. 284.nu.7. NAHVM *Propheta*[a].] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioſeph. antiq.lib.9. cap.12. De eodem ſcribit Epiphan. de vita & interit. Prophet. c.17. Hieron. procem. in Nahum, & Doroth. in Synopſi, auctor de vit. & mort. ſanct. cap. 46. apud Iſidorum.

b *Diodori & Mariani.*] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Marinianus pro Mariano legatur: Vſuardus autem de his agit viij. kalen. Nouembris. Horum martyrium deſcribitur in Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraſte Lippom. tom.7. & Sur. tom.5. De horum corporum inuentione eſt conſcripta hiſtoria, quam recitat Sur. tom.1. die 17. Ianuarij, vbi & de miraculis ibi editis habetur ſermo.

c *Lucij & ſoc.*] Beda hic tantum de Candida; ceteri autem redditi ſunt ex prædictis veteribus manuſcriptis.

To.2.An. 303. nu. 121. d *Anſani.*] Tabulæ etiam Senenſis eccleſiæ, vnde & eius Acta manuſcrip. Romam miſſa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib.1. cap.14. Paſſus eſt (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimum Conſulibus: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus tertius a Chriſto Domino.

To.2.An. 303. nu. 121. e *Olympiadis.*] De eodē hac die in eccleſia Amerina, vbi eius Acta aſſeruari accepimus.

f *Ananiæ.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, eiuſq. martyrij ſeriem paucis narrant.

g *Proculi Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcript. In codice autem S. Cyriaci omnium vetuſtiſſimo ſic habetur: Interamne, ſiue Narnis, natalis S. Proculi Epiſcopi & martyris. Hæc ibi: quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuiſſe ſignificat. Si etenim aſſentimur Petro in catalog. libro 1. cap.15. Interamnenſem fuiſſe Epiſcopum affirmare oportet: ſed cum miſcet eum cum S. Valentino Epiſcopo & martyre; cum alio Proculo Interamnenſi eum confundere videtur, de quo ſupra xviij. Kalend. Maij. De Proculo Narnienſi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombrit. to.1. ſed ea erroribus ſcatent. Cir. An. 545. Aliqui ſub Totila res eſt ambigua In tabulis eccleſiæ Rauen. agitur hac die de S. Proculo Epiſcopo Rauennate, qui ſucceſſit ſancto Caiocero, An. 140. ſextuſq. numeratur eius ſedis Epiſcopus, de quo Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib.1. Aliqui

h *Euaſij Epiſcopi.*] Vet. Martyrol. Roman. Cir. An. 745. ex vita. & manu ſcrip. Galeſ. de eodē hac die ex monumentis (vt ait) Caſalenſis, Vercellenſis, & Bergomatis eccleſiarum, quæ non vidimus. Cir. An. 155. quia tunc ſucceſſit ei Calimerus Pauli.

i *Caſtritiani Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. & Galeſin. hac die, qui ſe eius vitam contexuiſſe, & Ambroſiano Breuiario adſcripſiſſe teſtatur.

x *Vrſicini Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Brixienſis, item Galeſin. qui de eodem agit hac die; ſed in tabulis Remperti, quas citat Vrſicinus, deſideratur, ſicut & alij plerique, qui poſt illos eidem præfuerunt eccleſiæ. Aliqui ſub Diocletiano & Maximiano.

l *Eligij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit eius vitæ Acta ſanctus Audoenus Epiſcopus Rothomagenſis, recitat Sur. tom.6. Vinc. in ſpec. lib.23. To.8. An. 605. nu.7. & an. 631. nu. 14.

lib. 23. cap. 86. & ſequen. Antonin. par. 2. tit, 13. cap. 6. §. 15. & ſeq. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 17. Pluribus etiam Molan. in Indic. ſanct. Belb. Interfuiſſe reperitur Conc. Cabilonenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Acta ſignificant. Extant eiuſdem ſancti viri aliqua ſcriptorum monumenta. Migraſſe ex hac vita anno Domini 665. auctor eſt Sigebertus in chron.

To. 7. A. 530. n. 55. m *Agerici Epiſcopi.*] Ado de eodem hac die: pluribus Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 7. c. 44. lib 9. cap. 8. 10. 12. & 23. Extant de eodem duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus eius laudes celebrat. Meminit eiuſdem Sigebertus in chron. anno Domini 549.

n *Natalis.*] Vſuardus de eadem hac die. Res ab ea præclarè geſtæ intextæ ſunt in Actis S. Hadriani mart. de quo ſupra quarto Nonas Martij, & ſexto Idus Septembris. Petrus de eadem in catal. lib. 1. cap. 18. Cir. An. 311.

xix. G Quarto Nonas Decemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMÆ paſſio ſanctæ Bibianæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Imperatore ſacrilego ob Chriſtum tamdiu plumbatis cæſa eſt, donec redderet ſpiritum. Ibidem ſanctorum martyrum Euſebij [b] presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adriæ, Paulinæ, Neonis, Mariæ, Martanæ, & Aureliæ, qui in perſecutione Valeriani ſub Secundiano Iudice martyrium compleuerunt. Item Romæ ſancti Pontiani [c] martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis ſanctorum martyrum Seueri [d], Securi, Ianuarij, & Victorini, qui ibidem martyrio coronati ſunt. Aquileiæ ſancti Chromatij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Forum Cornelij ſancti Petri [f] Epiſcopi Rauennatis cognomento Chryſologi, doctrina & ſanctitate celebris. Veronæ ſancti Lupi [g] Epiſcopi & confeſſoris. Edeſſæ ſancti Nonni [h] Epiſcopi, cuius precibus Pelagia pœnitens ad Chriſtum conuerſa eſt. Troade in Phrygia ſancti Siluani [i] Epiſcopi, miraculis clari. Brixiæ ſancti Euaſij [k] Epiſcopi. In Sanciano, Sinarum inſula ſancti Franciſci Xauerij Societatis Ieſu Indiarum Apoſtoli.

DECEMBRIS 2.

To. 4. An. 362. nu. 273. BIBIANÆ a.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua manuſcripta, Viuiana, pro Bibiana, ſicut ſæpe Sauinus, pro Sabino, idq. orthographiæ vitio, vt notat Caſſiod. lib. 1 diuinarum Inſtit. cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M. V, pro N. contra orthographiæ præcepta vitioſe poſitas ne relinquas. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Curtium, Valerianum, Papirianum, Adamantium, Martyrium de V. & B. &c. Fortaſſe & hæc tertia lectio verior erit, vt legendum ſit, Vibiana, Romanum nomen a Vibio. Habemus Bibianæ Acta manuſcripta: ſed in principio aliqua habent quæ corrigantur, veluti ea quæ ſunt ſuperaddita de Pignienio & Iuliano Apoſtata. De eadem Petr. in catalogo lib. 1. cap. 19. Eſt vetus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S. Bibianæ, vbi eius venerandum corpus requieſcit; quam S. Simplicius Papa erexit, vt conſtat ex libro de Roman. Pont. in Simplicio. Fuſius to. 2. an. 259. num. 8. & ſeq.

b *Euſebij, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex antiquis manuſcriptis. Horum autem Acta extant in

vet.

vet. codice ſanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, eademq. legitima; habent enim diem & Conſules. eſt enim illorum exordium: Valeriano & Lucillo Conſſ. alias, & rectius, Valerio & Acilio Conſſ. &c. eſt is annus Domini 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prędicti autem martyres licet diuerſis diebus paſſi reperiantur, tamen vna ſimul de omnibus eadem hac die agitur. Porro ſacra pignora Hippolyti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ aſſeruantur Romæ in eccleſia S. Agathæ in Suburra, vt eius eccleſiæ antiqua monumenta demonſtrant.

To. 2. an. 259 n. 10. c *Pontiani*] De eodem Beda, & vet. manuſcripta, quorum nuper meminimus. Pontianum ab Euſebio curatum paralyſi, eadem Acta reſtantur.

Circa an. 45c. d *Seuerini, & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Petrus in catalog. lib. 1. c. 21. vbi ex Adone refert hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica.

To. 4. an. 388. n. 89. & tom. 5. ann. 399. nu. 35. e *Chromatij Epiſcopi.*] De eo ſæpiſſime ſanctus Hieronymus; qui cum ob ſpectatiſſimam vitæ ſanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eumdem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſt. 155. ad ipſum ſcripta eiuſmodi elogio celebrat: Clariſſima, inquit, feruentis tuæ & ſinceræ caritatis tuba ad nos vſque ſonum ſuum diffundit, &c. Ad eum Ambr. epiſtolam ſcripſit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationum eius nobile monumentum, duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inſcribantur titulo Chromatij Romani Epiſcopi, conſule quæ ſuperius notauimus in Nicæa Epiſcopo Aquileienſi die 22. Iunij.

f *Petri Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuſcript. ante ipſius ſermones appoſita habemus in noſtra bibliotheca; eſt eorum exordium: Petrus Archiepiſcopus viceſimusprimus, &c. Alia deſcripſit Sur. ex hiſt. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiuſdem ſermonibus colligi poſſunt, vt de educatione ſub Cornelio Epiſcopo Forocornelienſi ſerm. 165. & alia. Quantum inſuper laboris inſumpſerit pro fide Catholica, eius epiſtola ad Eutychen hæreſiarcham cōſcripta facile demonſtrat. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſi in fine, Petrus Dam. in ſerm. de S. Paibauiano, Petr. in catal. lib. 1. cap. 20. & alij. To. 5. an. 433. n. 24. & n. 435. nu. 22. an. 439. n. 14. & tom. 6. an. 449. n. 59. & 60.

g *Lupi Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veron. & Aug. Valerius Epiſc. Veron. Card. in antiq. monum. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40. Ferr. putat inter ann. 5co. & 6co. in humanis fuiſſe.

h *Nonni Epiſcopi.*] De eo Græci, Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. & plura in Actis ſanctæ Pelagiæ pœnitentis. Vide ſuperius notata de eodem in Pelagia ad octauum Idus Octob. Fuit & alter Nonnus Panopolita Aegyptius eloquentiſſimus, qui ſanctum Ioannem Euāgeliſtam verſibus heroicis interpretatus eſt. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphraſes in Euangelium Ioannis, & *Διονυσιακά*, dithyrambico ſtylo & Græcis perdifficili ob compoſitorum frequentiam. Edidit Plantinus noſter ex Ioan. Sambuci bibliotheca. To. 6. an. 451. nu. 121. To. 5. an. 406. n. 21. & a. 434. num. 4. & ſeq.

i *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam; eiuſq. miracula edita, vitamq. conſpicuam ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. c. 36. & Niceph. lib. 14. c. 39.

x *Eunuij Epiſc.*] Tab. eius eccleſiæ, quæ his ipſis conſentiunt. Ferr. putat poſt ann. 843. Capreolus multo prius vixiſſe.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

IN Iudæa ſancti Sophoniæ [a] Prophetæ. Romæ ſanctorum martyrum Claudij [b] Tribuni & vxoris eius Hilariæ, ac filiorum Iaſonis & Mauri cum ſeptuaginta militibus: ex quibus Claudium iuſſit Numerianus Imperator ingenti ſaxo alligatum in flumen præcipitem dari, milites vero, & filios ipſius Claudij capitali ſententia puniri. Beata autem Hilaria cum filiorum corpora ſepeliſſet, ad eorum ſepulchrum orans, paulo poſt a Paganis tenta migrauit ad Dominum. Tingi in Mauritania paſſio

ſancti Caſſiani [c] martyris, qui exceptoris diu gerens officium, tandem cælitus inſpiratus, execrabile duxit Chriſtianorum neci deſeruire; vnde renuncians eidem officio, ſub Chriſtiana confeſſione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa ſanctorum martyrum Claudij [d], Criſpini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pannonia ſancti Agricolæ [e] martyris. Nicomediæ paſſio ſanctorum Ambici [f], Victoris, & Iulij. Mediolani ſancti Miroclетis [g] Epiſcopi & confeſſoris, cuius aliquando S. Ambroſius meminit. In Anglia ſancti Birini [h] primi Epiſcopi Dorceſtrienſis. Curiæ in Germania S. Lucij [i] Britannorum Regis, qui primus ex ijs Regibus Chriſti fidem ſuſcepit, tempore Eleutherij Papæ. Senis in Tuſcia ſancti Galgani [k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

SOPHONIÆ *Prophetæ* a.] Agūt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epiphan. de vit. & interit. Proph. c. 19. auctor de vit. & mort. ſanctor. cap. 48. apud Iſidor. & Doroth. in Synopſi cap. 9.

To. 2. an. 184. nu. 6.

b *Claudij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. Eorum res geſtæ iunctæ habentur Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ apud Surium to. 5. die 25. Octobris, & Petr in catalogo lib. 1. c. 23.

Sub Dioclet. Ferrar.

c *Caſſiani.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Prudentius in Periſteph. hym. 4. huius meminit his verſibus:

Ingeret Tingis ſua Caſſianum
Feſta, Maſſilum monumenta Regum?
Qui cinis gentes domitas coegit
Ad iuga Chriſti.

De eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 22.

d *Claudij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, adſtipulanturq. vet. manuſcripta.

e *Agricolæ*] De eodem Beda, ac vet. manuſcript. & alij recentiores.

f *Ambici & ſoc.*] De his item Beda ac vet. manuſcripta, necnon & recentiores.

To. 3. an. 313. n. 25. & tom. 4. ann. 387. nu. 4.

g *Mirocletis.*] Tabulæ eccleſiæ Mediolan. Clauit temporibus Conſtantini, & Melchiadis Papæ; interfuitque Rom. Conc. in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis, vt ſcribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obijſſe diem anno Domini 268. nam ex Optati teſtimonio reperitur ſedиſſe iudex in cauſa Cæciliani, ann. 313. Meminit eiuſdem S. Ambroſius in Auxentium. Hic S. Anathalonis eiuſdem ciuitatis Epiſcopi memoriam exornauit, imaginemque eius addidit, & epigrammate laudauit. Extabant hæ antiquitatis monumenta in eccleſia ſancti Geruaſi. Sed de his ſuperius actum eſt in Anathalone, die 25. Septembris Ex proſapia S. Mirocletis Epiſcopi Mediol. ducere originem ſanctum Epiphanium Epiſcopum Ticinenſem, ſcribit Ennodius Ticinenſis in rebus geſtis eiuſdem Epiphanij.

h *Birini Epiſcopi.*] De eodem Beda hiſt. de geſt. Angl lib. 3. c. 7. In catalog. ſcript. Britan. legitur Guilielmus Rameſ. ord. S. Benedicti ſcripſiſſe eius vitam; putamus eam quæ extat apud Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Trithemius de viris illuſt. ord. S. Bened lib 3. c. 140. eumq. claruiſſe ait anno Domini ſexceteſimo quadrageſimo. To. 8. an. 635. nu. 9. & 10.

i *Lucij Britan. Regis.*] De quo liber de Roman. Pontific. in Eleutherio, Beda de geſt. Angl lib. 1. c. 4. & de ſex ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catalog. lib. 1. c. 24. & alij. Conſule quæ ſuperius notata ſunt in Eleutherio Papa, die 26. Maij. Non prætereundum illud, Lucium hunc martyrem ſcribi in Actis eius, eumdem in Germaniam fidei cauſa profectum, Curiæ Epiſcopum factum, & a Paganis eſſe lapidatum & occiſum. To. 2. an. 183. nu. 3. & ſeq.

x *Galgani.*] Eius res geſtas ſcriptis mandauit Gregorius ord. Prædicat. Migrauit (vt ille ait) ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo; adſcriptuſque eſt numero Sanctorum ab Alexandro Tertio Papa, vt idem auctor teſtatur. Verum cum reperiatur Alexander Papa deceſſiſſe ex hac vita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo, ſexto Kalen. Septemb. & ille tertio Nonas Decembris; fatendum videtur, vel ante id tempus Galganum diem obijſſe, vel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum eſſe. Obijt an. 1181.

4 Pridie Nonas Decemb. Luna. B xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIÆ paſſio ſanctæ Barbaræ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Maximini, poſt diram carceris macerationem, lampadarum aduſtionem, mamillarum præciſionem, atque alia tormenta, gladio martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſanctorum Theophanis [b], & ſociorum. In Ponto beati Meletij [c] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum eſſet eruditionis prærogatiua præcipuus, virtus tamen animi & vitæ ſinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ ſancti Felicis [d] Epiſcopi, qui antea Mediolanenſis eccleſiæ ſub ſancto Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia ſancti Oſmūdi [e] Epiſcopi & confeſſoris. Coloniæ ſancti Annonis [f] Epiſcopi. In Meſopotamia ſancti Maruthæ [g] Epiſcopi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſq. miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmæ ſancti Bernardi [h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

Circ. an. 237. BARBARÆ a.] De eadem Vſuardus & Ado, qui eam in Tuſcia ponunt: ſed antiqua manuſcripta habent Nicomediæ. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, feſtumq. diem celebrant: de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. appellantq. præclaram martyrem Barbaram. Extant eius Acta, quæ feruntur nomine Ioānis Damaſceni, & Arſenij; alia a Metaphraſte edita: quæ omnia Sur. retulit in tom. 6. Alia rurſus manuſcripta in nonnullis antiquis codicibus, eademq. inter ſe varia habentur, in quibus omnibus non tantum de loco ea eſt diſcrepantia, dum alij in Tuſcia, alij Nicomediæ ferunt paſſam; ſed plerique ponunt Helиopoli, vt ex Græcis Metaphraſtes, & ex Latinis Mombritius tom. 1. vit. Sanct. Verum quæ fideliora videntur eius Acta, vt quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extant in cod. manuſcripto S. Mariæ ad Martyres, aliiſq. petantiquis manuſcrip. Nicomediæ martyrio coronatam tradunt. Rurſus etiam, quod ad tempus ſpectat, deprauati videntur nonnulli codices, qui eam referunt ad tempora Maximiani. ſed ea Acta quidem nobis fideliora probantur, quæ & habemus in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Poſt Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c. quę eam ſub Maximino Imperatore, qui ſucceſſit Alexandro, paſſam teſtantur; feruntq. eam ob Origene litteris ſacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianam edoctam, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 4. & 7. Si Acta S. Barbarę Græce ſcripta cupis, oſtendam vnde haurias: in bibliotheca Sfortianæ cod. manuſcript. num. 81. & alio num. 93. ea deſcripta, ſed ſine auctore, inuenimus. Extant in Breuiario Toletano hymni duo, quibus eiuſdem martyrij trophæa canuntur; recens item epigramma Bonad. lib. 3. monod. 32.

b *Theophanis & ſoc.*] Horum nomina hæc ſunt: Papias, Strategius cubicularius, & Ia- To. 9. an. 780. n. 4.

cobus protoſpatharius, omneſq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclaſtæ De his agitur in hiſt. Miſcell. anno quin-
To. 5. an. to eiuſdem Leonis. Alius tamẽ eſt Theopha-
432. n. 85. nes, qui hiſtoriam texuit a temporibus Maximiani vſque ad Niceph. Imp. vt tradit Cedren. in principio ſuæ hiſtoriæ, qui & præfectus fuit monaſterio Agri, de quo & præfatio Anaſtaſij in eamdem hiſtoriam Miſcellã: fuit & ipſe confeſſor illuſtris, & doctrina clarus. Rurſus autem præter alios & alius eſt Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Chriſti fidẽ grauia paſſus eſt a Theophilo Imperatore: de quibus ſingulis diuerſis diebus agitur ſupra.

To. 2. an. c *Meletij Epiſc.*] De eo Vſuardus, & alij
285. n. 17. recentiores. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib 7.
& tom. 4. c. 9. Citat eum S. Baſilius lib. de Spiritu ſan-
an. 371. n. cto ad Amphilochium cap. 29. Claruit tem-
74. poribus Diocletiani Imperatoris. Alius rurſus eſt Meletius Epiſcopus Antiochenus, qui vixit tẽporibus Valentis Imp & obijt Theodoſio imperante. Huius, ni fallor eſt, epiſtola apud Baſilium 69 & ad Italos & Gallos, itẽ Baſilij ad illum 56. 57. 58. 59. Alius rurſus ab his lõge diuerſus Meletius Aegyptius, ſchiſmatis auctor in eccleſia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo ſæpe Athanaſius & Epiphanius meminerunt.

To. 5. an. d *Felicis Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ Bo-
397. n. 52. non. Scribit de ipſo Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Succeſſit S. Euſebio, recenſeturq. quintus eius ſedis Epiſcopus. habuit ſucceſſorem ſanctum Petronium.

e *Oſmundi Epiſc.*] Fuit hic Epiſcopus Sa-
To. xi. an. risberienſis, ſanctitate, & eruditione clarus,
1067. nu. ſcripſitq. inter alia vitam S. Anſelmi. De eo
16. Ranulph. lib. 7. cap. 3. & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini. 1050.

Plura to. f *Annonis Epiſt.*] Eius Acta ſinceriſſime
xj. ab an. tribus libris conſcripta recitat Sur. tom. 6.
1055. nu. 27. ad an. 1075. n. 29 xvj.
Migrauit ex hac vita anno Domini 1075. ſedis ſuæ anno xxj. Marian. Scot. in chron. refert ad annum Domini 1077. vbi plura de eodem ſcribit, necnon Hermannus Contractus, & Lambertus in chronicis, alijq. complures. In ſanctiſſimum virum Eccleſiaſticę libertatis vindicem & propugnatorẽ declamarũt olim ſchiſmatici, obſtrepuntq. nunc hæretici Magdeburgenſes mendaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem, lector ſtudioſe veritatis, conſule auctores Catholicos, qui eiuſdem temporibus vixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertum, Actaq. eius fidiſſime ſcripta. Interea accipe de eodem einſmodi Mariani Scoti elogium, quo ait: Catholicis Domno Apoſtolico ſtudioſe fauentibus, inter quos erat princeps & ſignifer iuſtitiæ dilectus Deo & hominibus Anno Colonienſis Epiſcopus, cuius memoria in benedictione eſt, &c. Extat Gregorij Septimi Romani Pontif. epiſtola ad eumdem Annonem, quæ præcipue monet, vt ſibi ſubditis populis caſtitatem ſeruandam inculcet. dat. anno 2. Pontif 4. Kal. Decemb quod ipſũ Annonem grauiter impleſſe conſtat. De eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

g *Marutha Epiſc.*] Græci de eodem Socrat. Fuſius to.
hiſt. lib 6. c. 14. lib 7. c 8. Sozom lib 8. c. 16. & 5. an 408.
Niceph lib. 14. c. 18. Plurimi eum feciſſe vi num 4. &
detur S Ioannes Chryſoſtomus, cum eius ſeq.
meminit in epiſt. 14.

h *Bernard Epiſc*] Tabulæ eccleſiæ Parmen. Plura in
Molanus & alij de eodem hac die. Hic Flo- Tom. xij.
rentia oriundus, alumnus monaſterij S Salui Obijt an.
Vallis Vmbroſæ, ab Vrbano Papa Secundo 1133.
factus eſt presbyter Cardinalis Tit. S. Chryſogoni, fungenſq. legatione Apoſtolica, Parmam veniens, cum ſedes illa vacaret, poſtulatus eſt eius eccleſiæ Epiſcopus. Migrauit ex hac vita anno Domini 1133. Hæc ex Breuiario monach. Vallis Vmbroſæ.

C Nonis Decemb. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	ł	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

MVTALÆ in Cappadocia ſancti Sabbæ[a] Abbatis, qui in Palæſtina miro ſanctitatis exemplo refulſit, & pro fide Catholica aduerſus impugnantes ſanctam Synodũ Chalcedonenſẽ ſtrenue laborauit. Thebeſte in Africa S. Chriſpinæ[b] nobiliſſimæ feminę, quæ temporibus Diocletiani, & Maximiani, cũ ſacrificare nollet, iuſſu Anolini Proconſulis decollata eſt: quam

quam ſanctus Auguſtinus ſæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa ſanctorum martyrum Iulij[c], Potamiæ, Criſpini, Felicis, Grati, & aliorum ſeptem. Nicææ apud Varum fluuiũ ſancti Baſſi[d] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij & Valeriani a Perennio Preſide ob Chriſti fidem equuleo tortus, laminis candentibus vſtus, fuſtibus & ſcorpionibus cęſus, in ignem iniectus, cum euaſiſſet illęſus, duobus clauis confixus, illuſtre martyrium conſummauit. Papię ſancti Dalmatij[e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Maximiani paſſus eſt. Corfinij in Pelignis ſancti Pelini[f] Epiſcopi Brunduſini, qui ſub Iuliano Apoſtata, cum eius oratione Martis templum corruiſſet, a templorum pontificibus diriſſime cęſus, atque octoginta & quinque vulneribus confoſſus, martyrij coronam promeruit. Item ſancti Anaſtaſij[g] martyris, qui ardore martyrij ſponte ſe perſecutoribus obtulit. Treuiris ſancti Nicetij[h] Epiſcopi, mirę ſanctitatis viri. Polyboti in Aſia ſancti Ioannis[i] Epiſcopi, cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

Plura to. 6. & to. 7. præſertim tō. 7. ab an. 518 nu. 59. ad ann. 531. nu. 23. Obitus ann. 531. nu. 25. & ſeq.

SABBÆ.] De eodem hac die Græci in Menologio, conſentiuntq. Latinorum antiqua manuſcripta. Scripſit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodem ſæculo vixit ſanctitate clarus, teſtatur id auctor in Actis S. Euthymij, quæ ſcripſit; vbi in fine ait, ſe duobus annis cum in Laura quieſceret, vitam prædictorum Sabbę & Euthymij ſcriptis mã daſſe deſcripſit eamdem Metaphraſtes, aliqua ſuperaddens; extat apud Lippom. tom. 5. & Sur. to. 6. Plura idem auctor de Sabba in vita Euthymij, & Ioannis Silentiarij. Legimus alia manuſcrip. in antiquo codice ſanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animam quinta Decembris, Indict. 10. ab initio mundi ſeno millenario atque triceſimoſecundo, ab incarnatione Chriſti quingenteſimo trigeſimotertio, anno ſexto Iuſtiniani, videlicet Conſulatu Lampadij & Oreſtis: defunctus eſt nonageſimoquarto ſuæ ætatis anno. Hæc ibi. Verum Conſulatus Lampadij & Oreſtis non incidit in annum Domini 533. ſed in 531. quo quidẽ anno S. Sabbam ex hac vita migraſſe oſtendimus tom. 7. Annal. ſicq. corrigendum etiam quod in eodem codice legitur, ipſum perueniſſe ad annum ætatis nonageſimumquartum: nam nonniſi annos nonagintaduos vixiſſe probatur, quem Cyrillus natum dicit Conſſ. Theodoſio Iuniori decimumſeptimum, & Feſto: eſt is annus a Chriſto 439 Habemus in antiquis manuſcrip. cod. eius Acta, adſcriptumq. libellum miraculorũ eius poſt obitum editorum, qui ſic incipit: Tranſacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabbæ in Nicæno Concil. ſecũdo, Act. 1. & 4. Vetus eſt Romæ Memoria S. Sabbæ, eiuſdemq. nomine Monaſterium, cuius meminit Ioan. diacon. in vita S. Gregor. lib. 1. cap. 9. recenſeturq. in lib. Cenſuum, cod. Vaticano, vnum ex vigintiduobus monaſterijs, quæ Romæ erant inſignia. Porro venerandum ipſius corpus Venetias tranſlatum accepimus.

b *Criſpinę.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Meminit eiuſdem frequenter S. Auguſtinus, vt illuſtriſſimæ martyris, nimirum in Pſal. 120. in fine, & in Pſal. 137. in ſerm. 53. de verbis Domini, in libro de virginit. cap. 44. in fine, & ſerm. 39. de diuerſ. c. 2. in fin. De Thebeſte, vbi hæc paſſa eſt, fit mentio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeſte. Erat Colonia Thebeſte in Numidia. Anton. Itiner. — To. 2. A. 302. nu. 125.

c *Iulij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores, quibus adſtipulantur vet. manuſcrip. De Thagura, vbi paſſi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, poniturq. in Numidia. — To. 2. An. 302. nu. 125.

d *Baſſi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eius eccleſiæ, vnde & Acta eius manuſcripta accepimus: quæ paucis reſtricta recenſet Petrus in catal. lib. 1. cap. 30. De Nicenſi eccleſia meminit Hilarus Papa in epiſt. ad Veranum. — To. 2. A. 254. n. 29.

e *Dalmatij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Eius res geſtas heroico carmine ſcriptas a Hieron. Vida Albæ Epiſc. recitat Sur. tom. 6. & 7. Agit de eodem Petr. in — To. 2. An. 303. nu. 123.

catal.lib.1.cap.32. Fuit eiuſdem nominis & fidei Catholicæ defenſione celebris Dalmatius Archimandrita Conſtantinopoli tempore Concilij Epheſini; de quo Cyrillus ad Potamium,& Acta Epheſina ſæpe.

Cir. An. 361. ſub Iuliano Acta Eccleſ. Brunduſ.

f *Pelinι Epiſcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ a qua etiam eius vitam manuſcriptam accepimus, ſed admodum deprauatam, atque emendatione dignam. Paſſi habentur hac item die Sebaſtius, & Gregorius, ſiue Gorgonius, vt ex ijſdem Actis apparet.

g *Anaſtaſij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiuſq. certamen referũt.

To. 1. an. 58.n.129. To.7. A. 529.n.14. & ſeq. & to.8.ann. 595. nu. 90.

h *Nicetij Epiſcopi.*] De quo Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus agit hac die, nonnulli vero Kalendis Octobris. Scripſit eius res geſtas Gregor. Turon. in Vit.ſanct. Patrum cap.17. ex quibus tempora, quibus vixit, ſatis perſpecta habentur. de eodem idem etiam de glor.confeſſ.c.94. Numeratur hic triceſimusprimus eius ſedis Epiſcopus, ſubſcriptuſque habetur Concilio Aruernenſi poſt Conſulatum Paulini celebrato, Theodoberto Rege Francorum, anno Domini 541. Scripſit eius epitaphium Venantius Fortunatus, cuius initium eſt.

Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,

Totius Orbis amor, Pontificumq. caput, &c.

Hæc quidem non poteſtatis, ſed egregiæ ſanctitatis cauſa auctorem dixiſſe, intelligendum eſt; quemadmodum & cum eum fidei apicem appellat. Pluribus agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 528.

i *Ioannis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiuſq. res geſtas breui compendio referunt. Claruit temporibus Leonis Iſaurici Imp. aduerſus quem pro venerando cultu ſanctarum imaginum ſtrenue pugnauit. To.9. An. 731.nu.7.

xv. D **Octauo Idus Decemb. Luna.** 6

a	b	c.	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

MYRÆ, quæ eſt metropolis Lyciæ, natalis S. Nicolai [a] Epiſcopi & confeſſoris, de quo inter plura miraculorum inſignia illud memorabile fertur, quod Imperatorem Conſtantinum ab interitu quorumdam ſe inuocantium, longe conſtitutus, ad miſericordiam per viſum monitis deflexit, & minis. In Africa ſanctarum mulierum Dionyſiæ [b], Datiuæ, Leontiæ, & religioſi viri nomine Tertij, Aemiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui omnes in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano pro defenſione Catholicæ fidei grauiſſimis & innumeris ſupplicijs cruciati, confeſſorum Chriſti numero ſociari meruerunt. Ibidem S. Maiorici [c] filij ſanctæ Dionyſiæ, qui cum eſſet adoleſcentulus, ac tormenta paueſceret, matris obtutibus verbiſq. corroboratus, ceteris fortior factus in tormentis reddidit ſpiritum: quem amplexata mater domi ſepeliuit, & ad eius ſepulchrum aſſidue orare conſueuit. Eodem die ſancti Polychronij [d] presbyteri, qui tempore Conſtantij Imperatoris, cum ad altare Miſſas ageret, inuaſus eſt ab Arianis, & iugulatus. Romæ ſanctæ Aſellæ [e] virginis, quæ (vt beatus Hieronymus ſcribit) ab vtero matris benedicta, vitam in ieiunijs & orationibus vſque ad ſenectam produxit.

DECEM-

T. 3. ann. 316. n. 36. an. 318. n. 38. & ſeq. a. 325. nu. 36. a. 326. nu. 85. & ſeq. & n. 95.

NICOLAI *Epiſcopi.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. In conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phot. tit. 7. cap. 1. hæc verba ſcripta ſunt: Sexta dies Decembris feſtiua eſt propter miraculis inſignem & vnguentorum fragrantia ſcatentem Nicolaum. Eius res nobiliter geſtas ex vetuſtioribus monumentis erutas, Metaphraſtes, & doctiſſimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus beati Laurentij Patriarchæ germanus ediderunt: quas referunt Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai Acta a Ioanne diacono conſcripta, quem putamus eumdem cum eo, qui etiam S. Gregorij Papæ vitam ſcriptis mandauit: in his enim copioſius fuit: eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis maceries ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadem Acta fuiſſe cōſcripta a ſancto Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano; edidit ea Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in liturgia S. Ioannis Chryſoſtomi, Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 8. c. 14. & 42. necnon Suidas. De eodem extat ſermo Leonis Imp. Græce ſcriptus in biblioth. Sfortiana cod. manuſcript. num. 65. Alius adhuc eſt de eo ſermo Petri Damiani. De vnguento ex eius ſepulchro manare ſolitó, in ſacro hymno quem legimus in Breuiario Toletano, hi verſus deſcribuntur.

Cuius tumba fert oleum,
Marmor oliuę neſciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Quod mirandum hactenus vigere dicitur. mirificum templum Iuſtinianus Imperator eidem Nicolao erexit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. reſtituitque Baſilius Aug. vt Cedren. teſtatur in compend. hiſtor. in Baſilio. De corporis eius tranſlatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Mai.

b *Dionyſii & ſoc.*] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; harum certamina egregie deſcribit Victor libr. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo ceteri. Græci autem de iiſdem annuam commemorationem celebrant poſtridie. T. 6. ann. 484. n. 80. & ſequ.

c *Maiorici.*] De eodem iidem qui ſupra, & Victor eodem libr. 3. de perſecut. Vuandalica. T. 6. ann. 484. n. 81. & ſeq.

d *Polychronij.*] Græci in Menologio de eodem hac item die agunt his verbis; Commemoratio ſancti martyris Polychronij, viri ſanctitate & miraculorum operatione inſignis. Hic in Synodo Nicææ celebrata ex lectore diaconus, & deinde presbyter eſt ordinatus; poſtquam vero Magnus Conſtantinus exceſſit, ſtatim hæreſis Ariana multos perturbare cœpit; itaque peruerſæ opinionis homines cum inueniſſent S. Polychronium altari aſſiſtentem, repente in eum inſilientes, gladijs iugularunt, & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderūt. Hæc ibi. ann. 337. obijt Conſtantinus Imp.

e *Aſellę.*] Eius vitam admirabilem S. Hieronymus ad Marcellam retexit epiſt. 15. rurſus de eiuſdem eruditione & ſanctitate epiſtol. 140. ad Principiam. Extat ad eamdem eiuſdem epiſt. 99. cum iam egreſſus eſſet ab Vrbe. De eadem hæc Palladius cap. 29. Romæ etiam Aſellam nomine, bonā valde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe, fœminam mitem atque māſuetam, multarumq. illic curam gerentem. Hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Meminit Cicer. orat. 6. in Verrem P. Annij Aſelli; legitur etiam apud Gell. lib. 3. cap. 4. Aſellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis. Rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. libro primo cap. 6. T. 4. ann. 382. n. 46.

7 Septimo Idus Decemb. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ordinatio [a] S. Ambroſij Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate & doctrina vniuerſalis Eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis beati Agathonis [b] militaris, qui in perſecutione Decij cū prohiberet quoſdam volentes illudere cadaueribus

martyrũ, clamor repente totius vulgi aduerſus eũ extollitur: oblatus autem Iudici, cum in confeſſione Chriſti perſiſteret, capite pro pietate damnatus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Polycarpi [c] & Theodori. Tuburbii in Africa ſancti Serui [d] martyris, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano fuſtibus diutiſſime cæſus, trochleis [e] frequenter in ſublime eleuatus, atque ictu celeri ſuper ſilices pondere corporis dimiſſus, & lapidibus acutiſſimis perfricatus, martyrij palmam adeptus eſt. Theani in Campania ſancti Vrbani [f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Santonas in Gallia ſancti Martini [g] abbatis, ad cuius tumulum creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldenſi ſanctæ Pharæ [h] virginis.

DECEMBRIS 7.

To.4.&5. pſertum T.4. ann. 374.nu.1. & ſeq. & an.390. n. 21.& ſeq. & To.5.a. 397.n.36. & ſeq. & nu. 49.

ORDINATIO *S. Ambroſii.*] Non tantum Latini, ſed & Græci eamdem celebrant ſolemnitatem, Natalemq dicunt, vt conſtat ex eorum Menologio hac die. Paulinus (quis ille fuerit, alibi pluribus diſſeruimus) ſanctiſſimi viri res preclariſſime geſtas conſcripſit, rurſus autem ex recentioribus Coſterius, Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. vitam S. Ambroſij Græce ſcriptã ſine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deeſſe conſpicerem, eademq. non parui momenti & auctoritatis; ſingula in vnum collegi, atque ordine temporum diſpoſui. habes eam editam, ac tomo quinto operum ſancti Ambroſij Rom. edition. præfixam, quæ quidem ad ſcripta de eo in noſtris Annalibus conformanda erit. Quod autem ſpectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum ſequor; qui in chronico, quo res geſtas illorum temporum per ſingulos annos digeſſit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij ſenioris obitum, Ambroſij creationem, & quæ inde vtilitas prouenit, ſcribit in hunc modum: Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad rectam fidem Italia conuertitur. Hæc ipſe. Quæ verba miratus ſum a quibuſdam, qui de vnico Auxentio ſunt conati firmare ſententiam, in alium ſenſum diſtorqueri, ac ſi Hieronymus velit dicere, non prius omnem Italiam ad rectam fidem potuiſſe conuerti, etiam Ambroſio conſtituto Epiſcopo, quam poſt ſeram mortem Auxentij, Hæc cum dicant, rogo illos, quonam tempore hæc facta ſunt? certe nonniſi eo anno quo recenſentur, fateantur oportet: aliter neceſſe eſt dicant Hieronymum hallucinatum eſſe, & oſcitantia quadam res ſuorum temporum ex inſtituto per annos ſingulos diſponendas, longe diuerſo tempore poſuiſſe. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxentio mortuo, & Ambroſio Epiſcopo conſtituto, tam ingens facta eſt acceſſio Catholicæ fidei: quiſnam, quæſo, Auxentius ille eſt, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iuſtinæ Auguſtæ, poſt tot annos tam ingentes ſeditiones aduerſus Ambroſium concitauit? Sed de certa morte Auxẽtij ſenioris ante electionem Ambroſij ſunt fideliſſimi teſtes, qui hæc viderunt, atque (vt ita dicam) manibus contrectauerunt, ac in primis Paulinus, qui Ambroſij ſcripſit vitam, & illi erat a manu; item Ruffinus, qui eodem vixit tempore, agitque de his libro 2. cap. 11. hos ſecuti ſunt ceteri Latinorum ex Græcis Socrates libro 4. cap. 15. Sozom. lib. 6. cap. 4. Theodoretus libro 4. cap. 5. & in Decret. diſtinct. 63. cap. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambroſium idipſum ſæpius profitentem. In epiſtola quam ſcripſit ad Valentinianum Auguſt. (eſt 13. lib. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod ſi aliquorum peregrinorum aſſentatione ſe iactat, ibi ſit Epiſcopus, vnde ſunt ij qui eum Epiſcopatus putant nomine eſſe donandum: nam ego nec Epiſcopum noui, nec, vnde ſit, ſcio. Hæc Ambroſ. de iuniori Auxentio, vt de homine nouo; quæ ſeniori Auxentio nulla ex parte aptari poſſunt: nam illum probe nouerat Mediolani, cum fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora ſunt hæc, ſi conferantur cum his, quæ idem Ambroſius in concione prima de baſilicis non tradendis habita, in eamdem ſententiam firmius aſſeuerat, dum ait: Ergo Auxentius eijcitur, Mercurinus excluditur. Vnum portentum, duo nomina. etenim ne cognoſceretur quis eſſet, mutauit ſibi vocabulum; vt quia hic fuerat Auxentius Epiſcopus Arianus, ad decipiendam plebem, quam ille tenuerat, ſe vocaret Mercurinum. Mutauit ergo vocabulum, ſed perfidiam nõ mutauit;

tauit, exuit lupum, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniore mutandi nominis cauſam: nimirum, quia Auxentij nomen Mediolani erat odioſum ob ſeniorem Auxentium, qui illic fuerat Epiſcopus. Certe de duobus illic agi Auxentijs, pronomen, ille, neceſſario fateri cogit: nam quid quæſo, ille, niſi alium ab iſto de quo agitur, Auxentium monſtrat? ſic enim iſte dicitur mutaſſe nomen, vt deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus infeſtiſſimus. Quis ſibi perſuadeat Auxentium ſeniorem, qui a temporibus Dionyſij in exilium pulſi vſque ad electionem Ambroſij annis decem & nouem eam ſedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, ſed Orbi plane innotuerat, rurſus (vt volunt) Mediolanum tempore Ambroſij redeuntem, ſub puerili larua, mutatione nominis, ne agnoſceretur, deliteſcere, aliquo modo exiſtimare potuiſſe: quem certe nec (quæ ſunt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuiſſent? Rurſus vero poſt prædicta verba Ambroſij recitata, alia ſequuntur, quæ de duobus Auxentijs certiorem fidem faciunt. reddemus ea ſingula, ne decurtaſſe ſententias temerè arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur: nomina pro regionibus habet. Habet ergo iam duo nomina: & ſi hinc alio perrexit, habebit & tertium. Quonam modo patietur, vt maneat ei vocabulum ad tanti ſceleris indicium? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulum; ſceleratiora hic auſus eſt; & volet, quocumque perrexerit, nomine ſuo prodi? Hæc Ambroſ. quibus ſane conſtat, ipſum de Auxentio iuniori verba facere, cum ea ſeniori nullatenus aptari poſſint, qui toto illo tempore decem & nouem annorum, quo occupauit ſedem Mediolanenſem, ſemper Auxentius dictus reperitur; qui ſi in Scythia exulans, itidem dictus habetur Auxentius; quomodo verum eſt, eum cum regione mutaſſe nomen? Sed ſi quis dicat, ipſum in Scythia primum, vnde ducebat originem, dictū fuiſſe Auxentium, ac venientem Mediolanum nuncupari voluiſſe Mercurinum, hæc quidem toto cælo, repugnant his, quæ dicit Ambroſius, nimirum ea ex cauſa dici voluiſſe Mercurinum, quod nomen Auxentij Mediolani eſſet infame. ſicq. ex his luce clarius conſtat, Ambroſium de duobus locutum Auxentijs; de ſeniori nimirum, quem non ex Scythia, ſed ex Cappadocia oriundum ſcribit S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitar. & de iuniori, quem e Scythia idem Ambroſ. veniſſe dicit. Iam habes ex prædictis duos Auxentios, eoſdemq. Arianos Epiſcopos: quorum prior ante electionem Ambroſij defunctus eſt: poſterior autem temporibus Valentiniani & Iuſtinæ de vendicanda ſibi baſilica negotium fecit Ambroſio. Contingebat illis temporibus, vt vbi fauore Principum Ariani conſiſterent, ab ijs baſilicam, vbi ſuos conuentus agerent, impetrarent: quod & Romæ, regnantibus Regibus Arianis factum eſſe, S. Gregorius ſæpe teſtatur lib. 3. dialog. cap. 30. & in regiſt. lib. 3. Ind. 11. cap. 19. Adhuc inſuper (ni fallor) in ſcriptis Ambroſianis & tertius reperitur Auxentius, collega impuriſſimi Iouiniani hæreſiarchæ: inter illos enim qui illi adhæſerant, non tantum in litteris Ambroſij & collegarum Epiſcoporum lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. ſed & in epiſt. 6. Siricij Papæ ibid. recenſita adnumeratus reperitur: quem tamen ſi eumdem cum iuniore Auxentio Ariano eſſe quis contentioſe voluerit affirmare (quod mihi certe non probatur) neceſſe habet hæc primum de illo fateri: nimirum recantaſſe palinodiam, ex Epiſcopo Ariano factum eſſe Catholicum, atque monachum in monaſterio S. Ambroſij aliquandiu exercuiſſe monaſticam diſciplinam, ibiq. a Iouiniano in eodem monaſterio monacho eſſe ſeductum, factumq. apoſtatam & hæreticum: ſententiaq. Siricij Papæ, Ambroſij, ac aliorum Epiſcoporum eſſe damnatum. Hæc quidem de illis inſinuat eiuſdem Ambroſij epiſtola ad Vercellenſes. ponitur lib. 3. epiſt. 25. in edit. Rom. Firmata iam ſententia de duobus Auxentijs Arianis Epiſcopis, eo vnde digreſſi ſumus, reuertentes, dicimus cum S. Hieronymo in chron. ipſo anno vndecimo Valentiniani ſenioris Imp. Gratiano tertium & Equitio Conſſ. anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoquarto, hac ipſa die, S. Ambroſium eſſe ordinatum Epiſcopum. Sententiam eorum qui dixerunt ipſum creatum Epiſcopum anno Domini 369. confutauimus vberius in Annal. Eccleſ. breuius vero in vita eiuſdem, quam ſcripſimus.

b *Agathonis.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Simile certamen hic ſubiiſſe videtur, ac ille de quo ex Dionyſ. Alexand. Euſebius in tranſlat. Ruffin. lib. 6. cap. 30. qui & in editione Chriſtophorſoni Beſa appellatur lib. 6. cap. 34. de quo ſuperius agitur tertio Kal. Martij. Porro diuerſum nomen, & dies natalis, alium ab illo eſſe perſuadet. Eiuſmodi enim cauſa ſubeundi martyrium communis multis facile eſſe potuit. Cir. An. 253.

c *Polycarpi & Theodori.*] De his hac item die Beda, & vet. manuſcrip. alijq. recent.

d *Seueri.*] Eius martyrium conſcripſit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 3. De Tuburbo, vbi hic ponitur, eſt mentio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, & in Antonin. Itin. eſt ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa. To. 6. An. 484. nu. 82.

e *Trochleis.*] Deſcribitur hic a Victore Vticenſi illud ipſum torquendi genus, quod falſo nonnulli dicunt, torquere fidiculis, cum fune reus, reuinctis poſt terga manibus ligatur, atque in ſublime tollitur, rurſumq. impetu deorſum mittitur. Quod autem

qualeue fuerit tormentum fidicularum, diximus ſuperius in notis 22. Ianuarij. Trochlea enim proprie rota eſt rotam continens volubilem, per quam funis tractorius immiſſis ligatum brachijs reuinctum reum ſurſum trahit, vel remiſſus deorſum relaxat. eiuſmodi itaque tormentum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuerſum tamen eſt illud quod dicitur extenſio ad trochleas, cuius mentio habetur in Actis ſanctæ Symphoroſæ apud Adonem 17. Iunij; de quo genere torquendi Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. cap. 49. hæc ait: Extenſus ad trochleas, cædebatur fuſtibus, virgis, ac loris duplicibus, &c. Et lib 6. cap. 8 In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fuſtibus cæditur. Fad~m cap. 25. eod lib & lib. 7 cap 32. Itemq de gloria conf. c 83. de eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio.

Vixiſſe putat Ferrar. tempore Liberij Papæ. Circa an. 350.

f *Vrbani Epiſc.*] De quo tab. eius eccleſiæ. Porro eius vitæ Acta antiquitus ſcripta, collecta eſſe vna cum alijs multis ab Illuſtriſſ. & Reuer. D. Iulio Ant. Sanctorio, S. R. E. Cardinali, eruditione & vitæ moribus clariſſimo, eademq. in lucem edenda percepimus. Faxit Deus, vt diebus noſtris ſolertiſſimi ingenij mereamur frui laboribus.

g *Martini abb.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Martini Epiſcopi Turonenſis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Gregorius Turon. de glor. confeſſ. cap. 57. & hiſt. Franc. lib 5. c. 10. agit de eius baſilica.

De eo iterũ die 24. Octob. Martinus Epiſc. obijt anno 402.

h *Pharæ*] De eadem hac die Vſuardus, & alij recentiores. Sigebertus in chron. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Ch·iſti Phara claret in Francia, cuius ſanctitatem imitatus eſt frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Epiſcopus Meldenſis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in vita eiuſdem S. Pharonis Epiſcopi apud Sur. die 28. Octob. tom 5. Petrus in catal. lib. 1. cap. 39. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib 3. cap. 55.

To. 8. an. 614. n. 17.

xiij. F Sexto Idus Decemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	8
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17				

CONCEPTIO [a] glorioſæ ſemper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiani [b] Papæ, qui per diuerſa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu ſua ſepeliuit; quibus & ipſe ſociatus, ſub Numeriano Imperatore martyrio coronatus eſt, & in cœmeterio Calliſti ſepultus. Alexandriæ ſancti Macarij [c] martyris, qui tempore Decij cum a Iudice multis verbis ad negandum Chriſtum ſuaderetur, & eo maiori conſtantia ad fidem ſuam profiteretur, viuus ad vltimum iubetur exuri. Treuiris ſancti Euſtachij [d] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. In Cypro ſancti Sophronij [e] Epiſcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarum defenſor mirificus, & pauperum atque oppreſſorum omnium adiutor fuit. In monaſterio Luxouienſi ſancti Romarici [f] Abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus eſſet, renuncians ſeculo, monaſtica etiam obſeruantia ceteris antecelluit. Conſtantinopoli ſancti Patapij [g] ſolitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio ſancti Zenonis [h] Epiſcopi.

To. 1. in Appar. n. 30. & ſeq. & nu. 43. & ſeq.

a CONCEPTIO a.] Tam Latini quam Græci eamdem celebrant ſolemnitatem: ſed illi non eadem die, poſtridie tamen; vt conſtat ex cõſtit. Emmanuelis Imper. quam recitat Theodor. in Nomoch. Photij tit. 7. cap. 1. Extat Leonis Imp. ſerm. de Concept. B. Mariæ in manuſcript. cod. bibliothecæ Sfortianæ, nu. 65. Alius inſuper Georgij Epiſcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tempus attinet, quo eiuſmodi celebritas apud nos agi cœpta eſt: nona Sixto Quarto (vt quinam opinatus eſt) exordium ſumpſit; licet ille de ea dederit decretalem ext. tit. de reliq. & ven. ſanct. c. cum præcelſa. ſed longe ante in Dei Eccleſia celebrata reperitur. Plane conſtat, temporibus S. Bernardi, circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Gallijs in eccleſia Lugdunenſi, vt patet ex epiſtola eiuſdem Bernardi 174. ad Canonicos Lugdunenſes, ſubindignantis, quod abſque auctoritate Catholicæ Romanæ Eccleſiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiuſdam supernæ reuelationis: cum tamen de his omnibus ſe iudicium Romanæ Eccleſię expectare profiteatur. Cæterum quænam fuerit iſta diuinitus facta reuelatio, Petrus in catalog. lib. 1. cap. 42 rem geſtam refert, ac tribuit ſancto Anſelmo Cantuarienſi Epiſcopo, qui vixit ante Bernardi tempora obijtque diem anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodem ferme modo, vt ſcribit, ſe habuerit: tamen non eſt facta Anſelmo, ſed alij, qui nec temporibus quibus ille factus eſt Epiſcopus, claruit; ſed paulo ante, circa annum Domini 1070. cum Guilielmus Normanorum Dux regnaret in Anglia: quando Elſino, alias Elpino, Anglo Abbati maris tempeſtate periclitanti diuinitus quoddam viſum apparuit, eumque admonuit de eiuſmodi celebranda ſolemnitate; ſubſecutumq. eſt miraculum in fidei veritatis teſtimonium. Habemus rei geſtæ hiſtoriam in antiquo codice manuſcripto, cuius exordium eſt: Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus ſatis compertum habetur, eiuſmodi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptam, eidemque fauiſſe ſanctum Anſelmum; qui & de conceptione Virginis commentarium ſcripſiſſe fertur: ſed an eius ſit, a multis merito ducitur in controuerſiam, cum habeat multa quæ eidem auctori repugnent, vt notat Ioannes Tur. Crem. in tractat. de verit. concept. beatiſs. Virgin. pag. 6. cap. 3. par. 12. cap. 9. 30. Poſtea (vt diximus) recepit eam eccleſia Lugdunenſis, ſed non ſine controuerſia: Acceſſit demum Romanæ Eccleſiæ aſſenſus atque decretum: nouiſſimeque SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam ſeruandam eſſe firmarunt.

To. 2. an. 283. n. 14. & ſeq.

b *Eutychiani Papæ*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 26. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccleſiaſt.

To. 2. an. 253. nu. 104.

c *Macarij.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euſebius ex Dionyſio Alexandrino lib. 6. cap. 34.

To. 1. an. 46. nu. 2.

d *Eucharij Epiſc.*] Agit de eodem Beda die ſequenti. Meminit eiuſdem Gregorius Tur. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Epiſc. ca. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Marian. Scot. anno Domini 74. Tabulæ eccleſiæ Treuer. quas recitat Demochares de ſacrif. Miſſæ, & alij.

e *Sophronij Epiſc.*] Græci de eo diem agunt hac die in Menologio, eiuſq. res geſtas breui compendio perſtrictas referunt.

To. 8. an. 617. n. 14. 15. & 19.

f *Romarici abb.*] De eius conuerſione ex ſæculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad monaſticam obſeruantiam cœnobij Luxouienſis, mentio habetur in vita S. Euſtachij Abb. cuius fuit diſcipulus, cap. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 44. & Trithem. de vir illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 9.

g *Pataphij.*] Agunt de eodem Gręci hac die eius autem Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit: extant apud Lippom. to. 5. & Surium to. 6.

Circa an. 260.

h *Zenonis Epiſc.*] De Zenone Fpiſcopo Veronenſi conſule ea quæ ſupra notauimus pridie Idus Aprilis.

xij. G Quinto Idus Decemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLETI in Hiſpania natalis ſanctæ Leocadiæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani Imperatoris a Præfecto Hiſpaniarum Daciano dira carceris cuſtodia macerata, cum grauiſſimos beatæ Eulaliæ & reliquorum martyrum cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutum ſpiritum Chriſto reddidit. Carthagine S. Reſtituti [b] Epiſcopi & martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus de eo ad populum ſermonem habuit. Item in Africa ſanctorum martyrum Petri [c], Succeſſi, Baſſiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia ſanctæ Valeriæ [d] virginis & martyris. Veronæ S. Proculi [e] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis ac fuſtibus cæſus, & ciuitate pulſus, tandem in eccleſiam ſuam reſtitutus quieuit in pace. Papiæ ſancti Syri [f] primi eiuſdem ciuitatis Eiſcopi, qui Apoſtolicis ſignis & virtutibus claruit. Apameæ in Syria beati Iuliani [g] Epiſcopi, qui tempore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia ſancti Cypriani [h] Abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Nazianzi ſanctæ Gorgoniæ [i] ſororis beati Gregorij Theologi, cuius ipſe virtutes & miracula conſcripſit.

DECEMBRIS 9.

To. 2. an. 303. nu. 339.

LEOCADIÆ a.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Plura de ipſa in Breuiario Toletano, vbi ſacro hymno eius Acta canũtur. Tres ibidem baſilicę in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima vbi nata, altera vbi paſſa, tertia vero vbi ſepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in eccleſia ſanctæ Leocadiæ. Cum Sarraceni Hiſpanias inuaſiſſent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium poſtea eccleſiæ priſtinæ redditum Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. tradunt. Sed his diebus Romã ipſum venerandum corpus allatum, in Hiſpaniam ſolemni pompa transferendum accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. cap. 48. Marin. Sicul. rerum Hiſpan. lib. 5. Flos Sanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

b *Reſtituti Epiſc.*] De eodem vet. manuſcr. De ſermone S. Auguſtini, cuius hic mentio habetur, ſcribit Poſſid. in Indic. c. 8. ipſe autem deſideratur. De alio Reſtituto presbytero Calamenſi Auguſtinus meminit lib. 13. de ciuitate Dei cap. 24. miraq. de eo ſcribit. To. 2. an. 303. n. 73. & tom. 5. ann. 397. nu. 55. & & a. 408. nu. 17.

c *Petri & ſoc.*] Agũt de eodem Beda & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcript.

d *Valerię.*] De ipſa habetur mẽtio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal. lib. 6. c. 29. & in epiſt. quæ S. Martialis fertur ad Toloſanos: Molanus de eadem in addit. ad Vſuardum hac die. Circa an. 46.

e *Proculi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Verõn. & Auguſtinus Valer. Epiſcopus Veronen. Card. de antiq. mon. Epiſcop. Veron. pag. decima, & quadrageſima prima: eius vitam in antiquo Lectionario eius eccleſiæ To. 2. an. 303. nu. 123.

haberi

haberi teſtatur. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 49. & lib. 7. cap. 42. in Firmo & Ruſtico. Recenſetur quartus eius ſedis Epiſcopus.

To. 1. an. 46. n. 2. f *Syri Epiſc.*] De eodem hac die etiam tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. Tranſlatio autẽ celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus ſupra in inuentione prid. Idus Septembr.

To. 2. an. 173. n. 21. g *Iuliani.*] De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica ſuſcepta aduerſus Cataphrygas eum illuſtriorem reddidere, vt conſtat ex epiſtola Apollinaris Hierapolitani apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15.

h *Cypriani Abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus autem Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 100. Petrus in catal. lib. 1. cap. 51. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 252.

i *Gorgoniæ.*] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res geſtas contexuit ipſius germanus S. Gregorius Nazianzen. clariſſima oratione, quam dixit in eius funere. To. 4. an. 389. n. 37. 48. & 49.

10 Quarto Idus Decemb. Luna. A xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMÆ ſancti Melchiadis[a] Papæ, qui in perſecutione Maximiani multa paſſus, reddita Eccleſiæ pace, quieuit in Domino. Eodem die ſanctorum martyrum Carpophori[b] presbyteri, & Abundij diaconi, qui in perſecutione Diocletiani primo fuſtibus crudeliſſime cæſi, deinde in carcerem, negato cibo & potu, retruſi, & rurſum in equuleo torti, & poſt hæc diu in carcere macerati, nouiſſime gladio percuſſi ſunt. Emeritæ in Hiſpania paſſio ſanctæ Eulaliæ[c] virginis, quæ ſub Maximiano Imperatore, cum eſſet annorum duodecim, iuſſu Daciani Præſidis pro confeſſione Chriſti plurima tormenta perpeſſa eſt: nouiſſime in equuleo ſuſpenſa, & exungulata, facculis ardentibus ex vtroque latere appoſitis, hauſto igne, ſpiritum reddidit. Item ibidem ſanctæ Iuliæ[d] virginis & martyris, quæ beatæ Eulaliæ ſocia fuit, & illi ad paſſionem properanti comes indiuidua adhæſit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Mennæ[e], Hermogenis, & Eugraphi, qui ſub Galerio Maximiano paſſi ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Mercurij[f] & ſociorum militum, qui ſub Tertyllo Præſide tempore Licinij Imperatoris gladio cæſi ſunt. Ancyræ in Galatia S. Gemelli[h] martyris, qui poſt dira tormenta ſub Iuliano Apoſtata crucis ſupplicio martyrium conſummauit. Viennæ ſancti Sindulphi[i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Deuſdedit[k] Epiſcopi.

DECEM-

To. 3. an. 313. n. 29. & ſeq. & n. 47.

MELCHIADIS *Papæ*, alias *Miltiadis* a.] Agunt de eorum hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pontificib. Euſeb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Geſta autem eius intexuimus in Annal. Eccleſ. hic tantum ex inſtituto de ſucceſſione agimus.

Cir. ann. 290. ann. 304. Iacobillus in hiſt. S. Feliciani.

b *Carpophori & Abundij*.] De his Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta. Sed magna varietas lectionis, dum penes quoſdam codices Hiſpali, & apud alios Spoleti paſſi leguntur. Spoleti autem paſſos eſſe, Acta eorum, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 1. & Manuſcript. quæ e Spoletina eccleſia mutuati ſumus (licet omnia admodum deprauata ſignificant: quæ nuper mendis purgata & illuſtrata edidit R. P. Ioan. Baptiſta Braccheſcus Florentinus ordin. Prædic. Camerini impreſſa anno Domini 1586. Rurſus autem Hiſpali hos martyrio coronatos, Beda teſtatur, & ex Breuiario Eborenſi tradit Vaſæus in chron. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 53. Flos ſanct. & Theſaur. concion. tom. 2. Sed quod præſtat his omnibus, Catalogus Epiſcoporum Hiſpalẽſium Carpophorum habet epiſcopum & martyrem. Omnes tamen in hoc conſentiunt, paſſos eſſe in perſecutione Diocletiani & Maximiani, ſub Martiano Iudice. Quorum autem ſint potiora iura, & quibus cauſa ſit adiudicanda, non eſt noſtrũ definire. Colantur vbique ſancti martyres quorum Deus omnia in omnibus, & diues in omnes qui inuocant eos. Ceterum error irrepſiſſe videtur ex confuſione nominum ciuitatis; dum complures antiquorum eccleſiaſticorum ſcriptorum pro Hiſpalenſi dixere Hiſpalitano, vt Gregorius Papa lib. 3. dial. cap. 31. ac rurſum pro Spoletino, Spolitano, vt item in dial. lib. 3. cap. 31. Sic & in Synodis Romæ ſub Symmacho Ioannes Spoletanus. Rurſum, quod item Vſuardus habet, apud ciuitatem Hiſpolitanam, errandi etiam tribuit occaſionem.

To. 2. an. 303. nu. 138.

c *Eulalia*.] De eadẽ Beda, ac ceteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudentius hymno Periſteph. idemq. hym. 4. eamdem deſcribit, cum ait:

Luſitanorum caput oppidorum
Vrbs adoratq; cineres puellæ
Obuiam Chriſto rapiens, ad aram
Porriget ipſam.

Appellat Auguſtam Emeritã, quæ erat Rom. colonia, caput Luſitaniæ, quæ quidem prouincia adminiſtrabatur per Legatum Prætorium: reliqua autem Hiſpaniæ pars, præter Bæticam per conſularem Legatum curabatur: Bæticæ enim ab Auguſto populo Rom. attributæ dabatur Prætor cum Quæſtore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ voluimus adnotaſſe, quod in Actis ſanctorum martyrum, qui in Hiſpania paſſi ſunt, eos ſæpe ſub Conſularibus vel Legatis paſſos inuenies, licet eoſdem Præſides frequentius appellatos reperias, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadem Venant. Fortunat. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æternæ hoc verſu.

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput. &c.

Itemq. Aldelm. lib. de laud. virg. His adde miranda admodum, quæ ad eius ſepulchrum fieri conſueuerunt, quæ ſcribit Gregor. Turon. de glor. mart. lib. 1. cap. 91. Scribit S. Iſid. in hiſt. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abſtinuiſſe, territos oſtentis beatiſſimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, vt Petrus in catal. lib. 1. c. 54. Flos ſanct. Hiſp. & Theſ. concion. tom. 2. Conſule quæ ſuperius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

d *Iulia*.] Agunt de ea ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 55. To. 2. an. 303. n. 139

e *Menna & ſoc.*] De his Græci etiã agunt hac die, eorumq. Acta recolunt in Menologio: plenius autem Metaphraſtes, ex quo Lippom. tom. 5. & Surius tomo 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo ſupra tertio Idus Nouembris; licet nonnulli hunc Mennam, illum eſſe dicant. Huius corpus tranſlatũ eſt Conſtantinopolim, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. baſilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. libro primo teſtatur. To. 3. an. 307. n. 34. & ſeq.

f *Mercurij. & ſoc.*] Horum acta accepimus edita ab eccleſia Leontina, iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctorum martyrum Alphij, Philadelphij, & Cyrini. Cir. ann. 322.

g *Gemelli*.] Græci item agunt de eodem hac die in Menolog. eiuſq. martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Siceotæ. Metaph. 22. Aprilis. Cir. ann. 361.

h *Sindulphi Epiſc.*] Beda, Ado, & alij recentiores, Meminit eiuſdem Ado Vienneſis in chron. anno Domini 669. Poniturq. trigeſimusprimus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Democh. Alius eiuſdem nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedict. lib. 3. c. 46. An. 669.

i *Deuſdedit Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Brixien. & Rampert. in ſerm. de tranſlatione S. Philaſtrij. floruit cir. ann. 680.

Tertio

11 Tertio Idus Decemb. Luna. B[x].

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMÆ ſancti Damaſi[a] Papę & confeſſoris, qui Apollinarem hæreſiarcham damnauit, & Petrum Epiſcopum Alexandrinum fugatum reſtituit: multa etiam ſanctorum Martyrum corpora inuenit, eorumq; memorias verſibus exornauit. Item Romæ paſſio ſancti Thraſonis[b], qui cum Chriſtianos laborantes in thermis, alijſq. operibus publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cum alijs duobus, Pontiano, & Prætextato, martyrio coronatus eſt. Ambiani ſanctorum martyrum Victorici[c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iuſſit Rictiouarus Præſes immitti tarinchas[d], & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorum corpora iaculari; ſicq. vna cum ſancto Gentiano eorum hoſpite, capitibus amputatis, migrauerunt ad Dominum. In Perſide ſancti Barſabæ[e] martyris. In Hiſpania ſancti Eutychij[f] martyris. Placentiæ ſancti Sabini[g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſancti Danielis[h] Stylitæ.

DECEMBRIS 11.

To. 4. an. 384. n. 11. & ſeq. DAMASI *Papæ* a.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Roman. Pontificibus, Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hiſt. lib. 2. cap. 10. Auguſtin. ad Generoſum epiſt. 165. Sozom. lib. 6. cap. 23. Niceph. in chron. & alij plures. Cetera de eo in Annal. vbi cum eius Acta per annos ſingulos digeſſimus, tum apologiam conſcripſimus, aduerſus libellum Marcellini ſchiſmatici, quem ille obtulit Theodoſio Imp. quo rabido ore in ſanctiſſimum virum inuehitur. Habemus de eodem manuſcriptum ſermonem, qui per lectiones diſtinctus, in aliquibus eccleſijs olim recitari conſueuit natali eius die.

To. 2. an. 298. n. 12. b *Thraſonis*] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Papæ, apud Surium tomo 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thraſone etiam in Actis ſanctæ Suſannæ virginis & martyris, apud Surium tom. 4.

c *Victorici & Fuſciani*.] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eorum Acta Petrus in catal. lib. 1. cap. 57. paucis deſcribit, eademq. Mombritius recitat tom. 1. To. 2. an. 303. nu. 128.

d *Tarinchas*.] Vox prorſus incognita, niſi ex varia lectione Actorum eorumdem martyrum, genus eſſe tormentorum, aſſequi poſſimus. Aliqua vetera manuſcripta, loco tarincharum, habent ſudes ferreas; ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in vita dictorum martyrum; ſic Vincentius in Specul. lib. 13. cap. 141. ſic denique Petrus in catalogo lib. 1. cap. 57. Puto autem tarinchas illas eſſe, quas Ioſephus libro de Machab. ex verſione Eraſmiana, appellat ſucceſſoria, quæ

(in-

(inquit)erant tenuia ferri tela ad incẽdendum martyrem comparata.

e *Barſabæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

f *Eutychij.*] Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferunt Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. Hiſpan. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. conc. tom 2. hac die.

T. 4. ann. 381. n. 83. g *Sabini Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinę. Scribit de eo S. Gregorius Papa libro 3. dialog. cap. 10. vbi refert inſigne miraculum ab eo editum. Claruit temporibus Gratiani & Theodoſij Imperator. Interfuit vna cum ſancto Ambroſio Mediolanenſi Epiſcopo, Concilio Aquileienſi, vt eius Synodi Acta ſignificant. Habentur illic grauiſſimæ aduerſus Arianos a Sabino dictæ ſententiæ: erat enim non tantum ſanctitate, ſed eruditione precipuus; cui tantum tribuit S. Ambroſius, vt ſua ſcripta ab eodem voluerit recognoſci, cenſura ipſius examinari, atque iudicio comprobari; vt apparet ex eius epiſtola 63. libro 8. edit. Rom. ad eumdem Sabinum conſcripta, in qua hæc aurea eius ſententia legitur: Vnumquemque fallunt ſua ſcripta & auctorem prætereunt, atque vt filij etiam deformes delectant, ſic etiam ſcriptorem indecores ſermones ſui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eamdem item ſententiam S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſtol. 7. Ego (inquit) iudices meos veros, & veritate ſeueros magis intueor, &c. Si hæc tanti doctores Eccleſiæ; quis interim tãtum ſibi ſumat, vt idoneus de ſe ipſo iudex ſibi eſſe videatur? His itaque admonitus, fateor, non vnum, ſed plures ſcriptionum mearum ſemper optaui arbitros. Et ſi habeam domeſticum cognitorem R. P. Franciſcum Bordinum, virum plane diſertum, quocum ab ineunte ætate ijſdem litterarum ſtudijs aſſueui; tamen præter eum, quo contentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarum non tantum inſpectores, ſed iudices induſtria quæſitos adhibere conſueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus reuertamus. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinum aliæ ſcriptæ epiſtolæ, videlicet libro 1. epiſt. 8. libro 4. epiſt. 30. 31. & libro 8. epiſt 65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis Epiſcopus fuerit, nulla mentio habeatur, tamen illum ipſum eſſe Sabinum Epiſcopum Placentinum, collegam in Concilio Aquileienſi, cognitoremque ſcriptorum ipſius, omnis ratio ſuadet.

h *Danielis Stylitæ.*] De eo pariter Græci in Menol. Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lippom. to. 5. & Sur. to 6. deſcripſerunt. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 32. & lib. 16. c. 6. Cedren. & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta a ſancto Ioãne Damaſceno in orat. de imaginibus. Cyrus exconſul columnam Danielis eleganti epigrammate illuſtrauit, vt eiuſdem Danielis acta teſtantur. T. 6. ann. 446. num. 17. T. 7. a. 522. n. 20. obitus an. 489. nu. 4.

ix. C Pridie Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B		C	D	E		f	F	G	H	M		N	P
10	11	12	13		14	15	16		17	16	17	18	19		20	21

ROMÆ ſancti Syneſij [a] martyris; qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos conuertiſſet ad Chriſtum, apud Aurelianum Imperatorem accuſatus, gladio percuſſus, martyrij coronam accepit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Epimachi [b] & Alexandri, qui ſub Decio Imperatore cũ fuiſſent multo tẽpore in vinculis, & diuerſis ſupplicijs affecti perduraſſent in fide, ignibus tandẽ conſumpti ſunt. Ibidem ſanctarũ Ammonariæ [c] virginis, Mercuriæ, Dionyſiæ, & alterius Ammonariæ: quarũ prima in eadẽ Decij perſecutione, inauditis tormẽtorũ generibus ſuperatis, ferro cædẽte, beatum vitæ finẽ percepit: tres vero aliæ, cum

Iudex

Iudex a feminis ſuperari erubeſceret, ac dubitaret ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam conſtantia vinceretur, ſtatim iuſſæ ſunt decollari. Eodem die ſanctorum martyrum Hermogenis [d], Donati, & aliorum vigintiduorum. Treuiris ſanctorum martyrū Maxentij [e], Conſtantij, Creſcentij, Iuſtini, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide paſſi ſunt.

DECEMBRIS 12.

To. 2. A. 275. nu. 4. SYNESII.] Celebris inter martyres, Græcis etiam notiſſimus fuit; qui de eodem agūt hac die in Menologio, vbi & certaminis eius Acta deſcribunt, prout hic narrātur. De eius tranſlatione in inſulā Augienſem anno Dñi octingenteſimo trigeſimo facta meminit Hermanus Contract. in chron. eo anno.

To. 2. An. 253. nu. 105. b *Epimachi & Alexandri*.] De quibus hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kalend. Nouembris: eius vero tranſlationem Conſtantinopolim factam recolunt quinto Idus Martij. De vtriuſque certamine ſcribit Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus apud Euſebium hiſtor. lib. 6. cap. 34. & alij ex prædicto auctore accipientes.

c *Ammonaria & ſoc.*] Agunt de his mulieribus ijdem qui ſupra, Beda, & alij hac die: ijdē- T. 2. ann. 253. n. 105. que earum coronas martyrij deſcribunt ex Dionyſio, quem refert Euſebius hiſtor. libr. 6. cap. 34.

d *Hermogenis & ſoc.*] Beda, Vſuard Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quamdam eſſe demerſos, ac ſic martyrium conſummaſſe, habetur in Theſauro concion. tom. 2.

e *Maxentij & ſoc.*] Non tantum hi tres cla- T. 2. ann. riſſimi eius ciuitatis ſenatores tunc paſſi ſunt, 303. n. 124 ſed & quatuor alij, quorum hæc ſunt nomina, Iuſtinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorum corporum inuentione agit Sigebertus in chronico, anno Domini 1071.

13 Idibus Decemb. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

SYRACVSIS in Sicilia natalis ſanctæ Luciæ [a] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani: quam cū lenones, quibus, iubente Paſchaſio conſulari, tradita erat, vt a populo caſtitati eius illuderetur, ducere vellent, nullatenus eam mouere potuerunt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, reſinam, feruēs oleū nil læſa ſuperans, tandē gladio in gutture percuſſa martyrium conſummauit. In Armenia paſſio ſanctorum martyrū Euſtratij [b], Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Oreſtis, in perſecutione Diocletiani, ex quibus Euſtrati⁹ primo ſub Lyſia, deinde Sebaſte ſub Agricolao Præſide vna cum Oreſte exquiſitis tormentis cruciatus, in forna-

cem miſſus reddidit ſpiritum: Oreſtes autem in ſtratum ferreum ignitum poſitus migrauit ad Dominum: ceteri apud Arabracos ſæuiſſimis agitati ſupplicijs ſub Lyſia Præſide diuerſimode martyrium conſummarunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, in eccleſia S. Apollinaris honorifice ſunt collocata. Apud Sardiniam in Sulcitana inſula paſſio S.[c] Antiochi ſub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia ſancti Authberti[d] Epiſcopi & confeſſoris. In pago Pontino ſancti Iudoci[e] confeſſoris. In territorio Argentoratenſi ſanctæ Othiliæ[f] virginis.

DECEMBRIS 13.

T. 2. ann. 303. num. 146.

LVCIÆ a.] Agunt de eadem Latini omnes hac die, ſimul & Græci, eiuſque martyrij Acta ijſdem omnibus nouiſſima recitat Surius tom. 6. Mombrit. tom. 2. & alij plures: reperiunturque in antiquis codicibus manuſcript. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & translationes corporis eius egregio ſermone proſecutus eſt. profitetur hæc ipſe lib. de vir. illuſtr. cap. 172. Plura de ipſa S. Aldelmus, tam ſoluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Luciæ agonem heroico carmine egregie decantauit, ſicut & SS. virginum Apolloniæ & Margaritæ.

T. 3. ann. 311. n. 20. & a. 316. nu. 45.

b *Euſtrathij & ſoc.*] De his Græci hac etiam die agunt in Menologio. Horum res præclare geſtæ, a Metaphraſte deſcriptæ, extant apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Legimus eaſdem in nonnullis codicibus manuſcript. & inter alios in eo qui aſſeruatur Romæ in eccleſia ſanctæ Mariæ ad Martyres. eſt eorum exordium: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Impp. Habemus eaſdem in noſtra bibliotheca; in quibus & nomen auctoris, qui ea conſcripſit, proditur: nimirum Euſebius monachus Sebaſtenus, qui ea tradidit Auracinis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quæ habemus apud nos, aperitur & nomen auctoris, qui ea Latinitate donauit. Fuit is Ioannes ſeruus S. Ianuarij (ſic enim inſcribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanaſij iunioris, eius ſedis Epiſcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanaſius iunior Parthenopenſis eccleſiæ Præſul, patrui ſui magnifici Præſulis ſtudia ſecutus, me impulit, &c. Trithem. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. teſtatur horum Acta eſſe conſcripta a Dorotheo. Agit de ijſdem martyribus Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 14. Aſſeruãtur Romæ horum corpora in eccleſia S. Apollinaris Epiſcopi, vbi ad reparandas ingentes clades Germanarum eccleſiarum ab hæreticis illatas Gregorius XIII. Papa diuino conſilio ſtabiliuit Collegium Germanicum, addidit & Hungaricum, auxitque ampliſſimis domibus, ac redditibus.

c *Antiochi.*] De eodem tabulæ eius eccleſiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius ſcripta, atque (prout in eius ſolemnitate recitari ſolent) per lectiones diſtincta. incipiunt: Sicut ſanctorum omnium, &c. Cir. An. 120.

d *Authberti Epiſcopi.*] Agunt de eodẽ Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. tom. 6. Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. anno Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molanus in Indict. Sanct. Belgij. Recenſetur in tab. Democharis octauus eius ſedis Epiſcopus. T. 8. ann. 654. n. 12. & a. 709. nu. 7.

e *Iudoci.*] Eius res geſtas a Florentio abbate conſcriptas edidit Surius tomo 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vincẽt. hiſt. lib. 24. c. 105. 106. Petrus in catal. lib. 1. c. 65. & Molanus in addit. ad Vſuardum. T. 8. ann. 653. n. 13.

f *Othiliæ.*] De eadem Adonis Martyrologium. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum, vt conſtat ex chron. Germ. Hæc cæca a natiuitate in baptiſmate viſum recepit, exercuitque monaſticam diſciplinam in Alſatia. De eadem agit Molanus in addit. ad Vſuardum. cir. a. 700.

14 Decimonono Kal. Ianuarij. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ALEXANDRIÆ ſanctorum martyrum Heronis [a], Arſenij, Iſidori, & Dioſcori pueri: quorum tres primos Iudex in perſecutione Deciana varijs tormentis dilanians; cum pari conſtantia videret armatos, tradi ignibus iubet: Dioſcorus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad conſolationem fidelium dimiſſus eſt. Antiochiæ natalis ſanctorum martyrum Druſi [b], Zoſimi, & Theodori. Eodem die paſſio ſanctorum Iuſti [c], & Abundij, qui ſub Numeriano Imperatore & Olybrio Præſide in ignem iniecti, cum euaſiſſent illæſi, gladio percuſſi ſunt. Rhemis paſſio ſanctorum Nicaſij [d] Epiſcopi, Eutropiæ virginis ſororis eius, & ſociorum martyrum, qui a barbaris Eccleſiæ hoſtibus cæſi ſunt. In Cypro inſula natalis beati Spiridionis [e] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis confeſſoribus, quos Galerius Maximianus dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite ſucciſo, ad metalla damnauerat. Hic prophetiæ dono, & ſignorum gloria inclytus fuit, & in Nicæno Concilio philoſophum Ethnicum Chriſtianæ religioni inſultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatoris [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Pompeij [g] Epiſcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli [h] Abbatis gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſſam vrbem ſæpe viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Mediolani ſancti Matroniani [i] eremitæ.

DECEMBRIS 14.

To. 2. A. 253. nu. 106.

HERONIS & ſoc. a] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit eorum certamina Dionyſ. Alexan. quæ recitat Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 34. In editione Chriſtophorſoni loco Arſenij, Ater legitur. Græce habet ἄτερ.

Cir. An. 284.

b *Druſi & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de his hac die agunt.

To. 5. An. 407. n. 40. & tom. 6. ann. 451. nu. 42.

c *Iuſti & Abundij.*] Eius paſſionis Acta deſcribuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano, vbi de his pluribus agitur.

d *Nicaſij Epiſcopi, Eutropiæ, & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Acta autem ipſorum ex antiquis codicibus edidit Surius tom. 7. Agunt de his Otho Friſing. lib. 4. cap. 28. Sigebert. in chron. anno Domini 453. Nicol. Olaus in Attila, Vincent. Spec hiſt. lib. 21. cap. 37. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 69. & Mombrit. to. 2. quorum alij paſſos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem ſub Attila Hunnorum Rege. De Baſilica S. Nicaſij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

To. 1. An. 325. n. 37. & ſeq. an. 338. n. 10. & ſeq. & ann. 347. nu. 18.

e *Spiridionis Epiſcopi.*] Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem pridie Idus Decembris in Menologio. Non ſolum interfuit SS. Nicæno Concilio, ſed & ad-

numera-

numeratur etiam Spiridion, ſeu Spiridon inter Patres,qui in Concilio Sardicenſi fidem Catholicam propugnarunt, vt conſtat ex Athanaſij apolog. 2. Eius Acta edita a Metaphraſte habet Lippom. tom. 5. & Surius to. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. cap. 5. Socrates lib. 1. cap. 8. Sozomenus lib. 1. cap. 11. Niceph. lib. 8. cap. 15. & 42. Gregorius presbyter in orat. habita de ſanctis Patribus Nicææ congregatis, Cedren. in Conſtantino, Glycas, & alij. Licet autem Metaphraſtes auctorem, qui Acta Spiridionis ſcripſit, non prodat; conſtat tamen (teſte Suida) ea eſſe conſcripta a Triphyllio Epiſcopo eius diſcipulo verſibus iambicis, ſed non extant. De conuerſione philoſophi ijdem qui ſupra agunt, Euſeb. hiſt. lib. 10. cap. 3.

Cir. An. 88. Guarnenus. f *Viatoris Epiſcopi.*] Beda de eodem, licet ponat in Gallijs. Agit Galeſinus de eodem ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis.

g *Pompeij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Papien. vnde & eius Acta manuſcripta accepimus: plura de eodem in Actis S. Syri eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi. Cir. An. 720. Gualla.

h *Agnelli Abb.*] Tabulæ eccleſiæ Neapol. vbi religioſiſſime colitur. Extant eius Acta edita a Paulo Regio; habemus & nos manuſcrip. in noſtra bibliotheca, vbi & quædam a viro ſancto miracula edita leguntur. Claruit temporibus Gregorij Papæ & Mauritij Imp. cum Neapolitanæ eccleſiæ præeſſet Fortunatus, de quo eſt frequens mentio in regiſtro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum eſſem Neapoli. Cir. An. 596.

i *Maternianі.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis, ex quibus Galeſinus. Cir. An. 370. ex vita.

F Decimooctauo Kal. Ianuarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMÆ ſanctorum martyrum Irenæi [a], Antonij, Theodori, Saturnini, Victoris, & aliorum decem & ſeptem, qui in perſecutione Valeriani pro Chriſto paſſi ſunt. In Africa paſſio ſanctorum Fauſtini [b], Lucij Candidi, Cæliani, Marci, Ianuarij, & Fortunati. Ibidem S. Valeriani [c] Epiſcopi, qui cum eſſet annorum plus octoginta, in perſecutione Vuandalica ſub Geiſerico Rege Ariano, conuentus ab eo vt traderet eccleſiæ vtenſilia, idq. conſtanter renuiſſet, extra ciuitatem ſingularis iuſſus eſt pelli: cumq. præceptum eſſet, vt nullus eum neque in domo, neque in agro dimitteret habitare, multo tempore in ſtrata publica nudo ſub aere iacens, in confeſſione & defenſione Catholicæ veritatis curſum beatæ vitæ compleuit. In territorio Aurelianenſi S. Maximini [d] confeſſoris. Apud Iberos trans Pontum Euxinum S. Chriſtianæ ancillæ [e], quæ virtute miraculorum gentem illam tempore Conſtantini ad fidem Chriſti perduxit.

DECEMBRIS 15.

To. 2. A. 262. nu. 57. IRENÆI & ſoc.] a De his vet. manuſcrip. ex quibus & recentiores hac die.

b *Fauſtini, Lucij, & ſoc.*] Agũt de his Beda, atque alij recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcripta. To. 6. A. 456. n. 19.

c *Valeriani Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, alijq. de eodem hac die. Eius res geſtas conſcripſit Victor Vticenſis lib. 1. de perſecut. Vuandal. ex quo & ceteri accepiſſe noſcuntur.

d *Maximini.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. Cir. An. 526.

e *Chriſtianæ ancillæ.*] Hæc, de qua agitur, eo quod nomen eius incognitum haberetur, To. 3. A. 327. nu. 11. et ſeq.

non

non proprio, ſed appellatiuo potius nomine Chriſtiana ancilla dicta videtur. De Apoſtolico munere, quo (Deo dante) hæc functa eſt, egregijsq. miraculis, & Gentilis populi ad Chriſtum conuerſione, ſcribit in primis Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 10. Socrates lib. 1. cap. 26. Sozomenus lib. 2. cap. 6. Theodoretus lib. 1. cap. 24. Caſſiodorus ex prædictis in tripart. lib. 9. cap. 45. Nicephorus lib. 8. cap. 34. & 45. Suidas, & alij. Claruit tempore Conſtantini Imperatoris. Perſeuerauit florentiſſimus Chriſtianiſmus in Iberia: agit enim de Iberis Chriſtianis ſumma cum laude Procopius de bello Perſico lib. 1. Hi etenim, ingruentibus hæreticorum procellis, fidem Catholicam integram illibatamq. ſeruarunt.

16 Decimoſeptimo kal. Ianuarij. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25				

TRIVM puerorum, Ananiæ [a], Azariæ, & Miſaelis, quorum corpora apud Babyloniam ſub quodam ſpecu ſunt poſita. Rauennæ ſanctorum martyrum Valentini [b] magiſtri militum, Concordij eius filij, Naualis, & Agricolæ, qui in perſecutione Maximiani pro Chriſto paſſi ſunt. Formijs in Campania ſanctæ Albinæ [c] virginis & martyris, ſub Decio Imperatore. In Africa paſſio plurimarum ſanctarum [d] Virginum, quæ in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano ſuſpendia, pondera, laminasq. ignitas tolerantes, martyrij agonem feliciter conſummarunt. Viennæ beati Adonis [e] Epiſcopi & confeſſoris. Aberdone in Hybernia ſancti Beani [f] Epiſcopi. Gazæ in Palæſtina ſancti Irenionis [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 16.

TRIVM *puerorum, Ananiæ, & ſociorum* a.] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij, Græci autem in Menologio die ſequenti. Poſt multa quę in diuinis Scripturis de his teſtata habentur, agit Ioſephus antiq. lib. 10. cap. 11. & auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. cap. 60. vbi meminit de ipſorum ſepulchro. De manu horum vnius tranſlata Babylone Alexandriam, ac de baſilica illic erecta, narratur hiſtoria in Actis Cyri & Ioannis apud Lippom. tom. 5. De alijs reliquijs eorumdem poſitis iuxta loculũ Danielis Stylitæ, habes apud Metaph. in Actis S. Danielis apud Lippom. to. 5. Athan. ſerm. 4. contra Arianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios ſic dicens: Id cognoſcentes etiã martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias Miſaël, refutant Arianorum impietatem, &c.

b *Valentini & ſoc.*] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipſorum martyrium narrat Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. To. 2. an. 303. nu. 122.

c *Albinæ*] De eadem vet. manuſcrip. Eius Acta ex antiquis monumentis eccleſiæ Caietanæ accepimus: eſt illorum exordium: tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine femina genere & ſanctitate illuſtris, de qua frequenter ſumma cum laude meminit S. Hieronymus. To. 2. A. 254. n. 29.

d *Sanctarum virg.*] Harum fortem in confeſſione conſtantiam atque coronam martyrij ſcribit Victor de perſecut. Vandal. lib. 5. Non tantum pro fide Catholica ſubiere martyrium; ſed etiam, vt calumnioſum mendacium in ſanctos Epiſcopos dicerent, cruciatæ ſunt ſæuiſſime; ſed præualuit earum ſubnixa veritate conſtantia. To. 6. An. 483. n. 77.

Martyrol. Rom.

Tom. 10. ann. 878. nu. 37. e *Adonis Epiſcopi.*] De eo hic Beda Martyrologium. Hic ille ipſe qui chronicon ſcripſit, perduxitque vſque ad annum Domini 880. Alium ab ipſo non inuenimus eius eccleſiæ Epiſcopum.

To. 5. an. 398. n. 98. f *Beani.*] Vet. manuſcript. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Epiſc. Aberdonenſis, vt idem teſtatur.

Irenionis Epiſcopi.] De quo præclara mentio in Actis ſancti Porphyrij Epiſcopi Gazenſis, quæ ex Metaphraſte, & ille ex Marco diacono, recenſet Lippom. tom. 5. Claruit tempore Theodoſij Imperatoris. Et ſucceſſit Aeneas, ac inde ſubrogatur Porphyrius; in cuius vita hæc Marcus diaconus: Irenion quoque fuit ciuis Angelicarum poteſtatum, cuius laudes fieri non poteſt vt ſcribantur in digreſſione; ſed opus eſſet opere ſeparato ad hoc, vt ſcriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: alijs vero id relinquimus ſcriptoribus, qui eius vitam ſciunt accurate. Hæc ille.

iiij. A Sextodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M		N		P
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24		25		26

ELEVTHEROPOLI in Palæſtina ſanctorum martyrum Floriani [a], Calanici, & ſociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclij Imperatoris a Sarracenis ob Chriſti fidem occiſi ſunt. Maſſiliæ in Gallia beati Lezari [b] Epiſcopi, quem Dominus in Euangelio a mortuis ſuſcitaſſe legitur. Bigardis prope Bruxellam ſanctæ Viuinæ [c] virginis, cuius egregiam ſanctitatem miracula crebra teſtantur. Conſtantinopoli ſanctæ Olympiadis [d] viduæ. Andaniæ apud Septem eccleſias beatæ Beggæ [e] viduæ, ſororis ſanctæ Gertrudis. Eodem die tranſlatio [f] ſancti Ignatij Epiſcopi & martyris, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Antiochenam rexit eccleſiam: cuius corpus ab vrbe Roma, vbi ipſe ſub Traiano paſſus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio eccleſiæ poſitum fuit: in qua celebritate S. Ioannes Chryſoſtomus concionem ad populum habuit: poſtmodum vero eius reliquiæ rurſus Romam tranſlatæ ſunt, & in eccleſia S. Clementis vna cum corpore eiuſdem beatiſſimi Papæ & martyris ſumma veneratione reconditæ.

DECEMBRIS 17.

An. 640. aut 641. FLORIANI *& ſoc.*] De his Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. cap. 74. & alij. Paſſi habētur anno trigeſimo primo Heraclij Imp. De eadem barbarica incurſione, & eccleſiaſticarum clade agitur in hiſt. Miſcel. de qua & Cedren. in comp. hiſt.

b *Lazari Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, ceterique recentiores; Græci agunt in Menolog. tranſlationem reliquiarum eius Conſtantinopolim factam decimoſexto Kalend. Nouembris Leone VI. Imp. qui nobilem eidem erexit baſilicam, vt ſcribit Cedren. in eodem Imper. De eadem tranſlatione e Cypro inſula agit Zonaras in 3. parte Annal. in Leone To. 1. an. 34. nu. 1. & 4. & an. 35. nu. 5.

Leône Philoſopho. Extat de ſancto Lazaro encomium Andreæ Cretenſis Græce ſcriptũ in bibliotheca Sfortiana cod.manuſcr.nu.11. De rebus geſtis ipſius, præter illa quæ in ſacro leguntur Euangelio, plura habentur in Actis ſanctarum Marthæ, & Magdalenæ, & Maximini.

c *Viuinę.*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

To. 4.an. 388.n.44. & ſeq. to. 5.an.398. nu.62.an. 400.n 65. & ſeq. & ann. 404. nu. 65.& ſeq.

d *Olympiadis.*] De ea vet.manuſcript.Græci autem in Menolog. viij. Kalend. Auguſti, vbi hæc leguntur: Vixit hæc ſub Imp. Theodoſio, Arcadio & Honorio filijs, Aniſij ſecundi Comitis filia, neptis Ablauij Præfecti, deſponſata Nebridio, cum quo paululum temporis vixit, antequam cum eo copula iungeretur: ſicque virgo ſimul & vidua remanſit, tempus omne tranſigens in ieiunijs, venerata plurimum ſanctos Dei ſacerdotes, ac præcipue ſanctum Ioannem Chryſoſtomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit hic primum locum apud Conſtantinum Imperatorem, filiamq. habuit Olympiadem, quæ iuſſu Conſtantij Imperatoris nupſit Arſaci Armeniæ Regi, vt auctor eſt Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio viro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incompertũ habemus. Ad Olympiadis nuptias vocatus ſanctus Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ ſe impeditum excuſar per litteras, ad Aniſium epiſtol. 57. Scripſit tamen ad eam carmen paræneticum, quo eam inſtituit vt ſe gerere debeat in ſancto coniugio. De eadem Olympiade, cum ad ſecunda vota tranſire per Theodoſium Imperatorem cogeretur, cui reſtitit, pluribus agunt Pallad. in dialog de S. Ioanne Chryſoſtomo, Sozomenus lib 8. cap. 24. Pallad. Galat. in Lauſiacis cap 43. Leo Imper. in encomio de S. Ioan. Chryſoſtom. & Niceph. hiſt. lib. 13. cap. 24. Extant eiuſdem S. Ioan. Chryſoſt. ad eamdem epiſtolæ ſeptemdecim, quibus quaſi quibuſdam coloribus eius egregiæ laudes panduntur; cum præſertim hæc vitans ſchiſmaticos, inhærens Catholicis Ioannis partibus, eius cauſa ad tribunal vſq. perducta, bonis mulctata, alijſque grauiſſimis ærumnis confecta eſt: quando ipſam idem Ioannes Chryſoſt. pluribus litteris eſt conſolatus.

To. 8.an. 687.nu.9.

e *Beggę viduę.*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc ſcribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Auſtraſia, germanam vero ſororem beatiſſimam Gertrudem. Hæc, Anſigiſo viro ſuo perempto, Romam adijt dominam mundi & Eccleſiæ caput. Vnde cum benedictione Papę, & donata reliquijs reuerſa, in honorem ſeptem eccleſiarum Romanarum, Andanæ ad Moſam cœnobium Septem eccleſiarum fundauit, &c. ibi enim vixit regularibus diſciplinis; & ſanctitate pollens, hac die migrauit ad Dominum. Voluimus hæc ad verbum deſcripſiſſe, non tantum vt eius genus & ſanctitas innoteſceret, ſed vt celeberrimum ac vetuſtiſſimum cultum ſeptem Romæ eccleſiarum eſſe conſtaret. De eadem Sigebert. in chron. anno Domini 686. De eius autem obitu anno 698. agit.

To. 5.an. 438.n.12.

f *Tranſlatio S. Ignatij.*] De qua etiam hac die Beda, Vſuardus & alij recentiores. Fuit hæc prima tranſlatio: quando conſummato martyrio, eius diſcipuli, qui eum ſecuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua tranſlatione agitur in fine Actorum martyrij ipſius, eamq graphice deſcribit egregia oratione S. Ioan. Chryſoſt. Poſitum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodoſij Iunioris delatum eſt ſummo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, poſitum in templo quod Fortunæ dicebatur, vt teſtatur Niceph. hiſtor. lib. 14. cap. 44. licet errer, cum ait, tunc, videlicet tempore Theodoſij, Roma illuc eſſe perlatum: nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiam S. Hieronymi in lib. de Script. Eccleſiaſt. in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cęmeterio. De eadem tranſlatione iterum facta ſcribit Euagrius Scholaſt. hiſtor. lib. 1. cap. 16. De tertia autem, quando Romam delatum eſt, nihil mihi hactenus compertum habetur. Opinor tamen tunc inde ablatas ſanctiſſimi martyris reliquias, cum, Iuſtiniano imperante ciuitas illa à Coſrhoe Rege Perſarum igni ferroque vaſtata eſt, anno Domini 540. Agit Procop. de eadem clade lib. 2. de bello Perſico.

B Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. **18**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PHILIPPIS in Macedonia natalis ſanctorum martyrum Rufi[a] & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorum fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis & Græcis fundata eſt: de quorum etiam felici agone ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippenſes. Laodiceæ in Syria paſſio ſanctorum Theotimi[b] & Baſiliani. In Africa ſanctorum martyrum Quincti[c], Simplicij, & aliorum, qui ſub Decij & Valeriani perſecutione paſſi ſunt. Ibidem ſancti Moyſetis[d] martyris. Item in Africa ſanctorum martyrum Victuri[e], Victoris, Victorini, Adiutoris, Quarti, & aliorum triginta. Mopſueſtiæ in Cilicia ſancti Auxentij[f] Epiſcopi, qui olim ſub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam vuas Baccho offerre: factuſque Epiſcopus, præclarus meritis in pace quieuit. Turonis ſancti Gratiani[g] Epiſcopi, qui a ſancto Fabiano Papa eiuſdem ciuitatis primus Epiſcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18.

To. 2. A. 109.n.37. RVFI *& Zoſimi.* a] Beda, Vſuardus Ado, & alij de iiſdem hac die. Hi ſummopere laudantur a S. Polycarpo in epiſtola ad Philippenſes, dum eoſdem vna cum S. Ignatio in exemplum ponit ſinceræ fidei, & perfectæ charitatis. De his iterũ apud Bedam ſeptimo Kal. Ianuarij: ſed perperam additum videtur Zoſimo nomen Rom. Pontificis, quaſi fuerit Zoſimus Papa, de quo infra 26. Decembris.

b *Theotimi & Baſiliani.*] De his item Beda, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcr.

To. 2. A. 253.n.98. c *Quincti & ſoc.*] Beda de iiſdem hac die. Fuit Quinctus Epiſc. in Mauritania temporibus Decij Imperat. ad quem extat S. Cypriani epiſt. 71. Inſcribitur nomen eius in epiſt. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idẽ ſit, non ſatis exploratum habeo.

d *Moyſetis.*] De eodem Beda, Vſuardus, & veter. manuſcripta, itemque recentiores agunt.

e *Victuri & ſoc.*] De his eadem manuſcripta S. Cyriaci hac die.

f *Auxentij Epiſcopi.*] De eo Græci, eiuſque T.3.ann.
certamen temporibus Licinij exhibitum de- 316.n.35.
ſcribit Suidas, ex quo Lippom tom. 4. Alius eiuſdem nominis eſt ille qui temporibus Diocletiani ob Chriſti fidem ad beſtias damnatus eſt, de quo Euſebius hiſtor. lib. 8. cap. 17. Alius inſuper qui cum Euſtratio atque Mardario paſſus eſt, de quo ſupra. Prætermittimus alios abſque martyrio eius nominis ſanctitate nobiles.

g *Gratiani Epiſcopi.*] Agunt de eodem Be- ann. 251.
da, Vſuardus, Ado, & alij hac die; pluribus Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. libr. 1. c. 30. & lib. 10. cap. 31. Ponitur hic primus Turonen. ſedis Epiſcopus, creatus Æmiliano & Aquilino Conſſ. Eſt is annus a Chriſto 251. ſecundum veriorem ſupputationem.

Quarto-

19 Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. C ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ALEXANDRIÆ in Ægypto beati Nemeſij[a] martyris, qui primo per calumniam quaſi latro Iudici delatus, eoque crimine abſolutus, mox in perſecutione Decij Chriſtianæ religionis nomine Æmiliano Iudici accuſatur: a quo geminatis ſupplicijs excruciatus, cum latronibus iuſſus eſt incendi, Saluatoris deferens ſimilitudinem, qui vna cum latronibus pertulit crucem. Nicææ ſanctorum Darij[b], Zoſimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomediæ ſanctorum martyrum Cyriaci[c], Paulilli, Secundi, Anaſtaſij, Syndimij, & ſociorum. In Mauritania ſancti Timothei[d] diaconi, qui ob Chriſti fidem poſt diros carceres in ignem coniectus, martyrium conſummauit. Gazæ in Palæſtina paſſio ſanctarum Meuris[e] & Theæ. Antiſiodori ſancti Gregorij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Aureliani ſancti[g] Adiuti Abbatis, prophetiæ ſpiritu illuſtris. Romæ ſanctæ Fauſtæ[h] matris ſanctæ Anaſtaſiæ, nobilitate & pietate inſignis.

DECEMBRIS 17.

To. 2.an. 253. nu. 106. NEMESII a.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, ijdemq. ex epiſt. S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini, quã recitat Euſebius hiſt. lib 6.c.34. vbi eius certamen ponitur.

b *Darij & ſoc.*] Agit de Dario Vſuardus hac die: ceteri autem reſtituti ſunt ex prædicto antiquo manuſcripto.

c *Cyriaci & ſoc*] Beda de ijſdem agit, ac recentiores, ſuffraganturq. manuſcripta.

d *Timothei diac.*] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq. recenſent eius martyrium.

To. 5.an. 398. nu. 101. e *Meuris & Thea.*] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S. Porphyrij Epiſcopi Gazenſis refert harum venerandas reliquias Gazæ poſitas eſſe in eccleſia S. Timothei martyris.

f *Gregorij Epiſc.*] De eo Vſuardus hac die. Circa an. 540.
Apud Bedam deprauate legitur Gregorius Papa. De eodem Ado, & alij recentiores. Numeratur hic decimustertius eius ſedis Epiſcopus: ſedit an. duodecim, & menſ. ſex, temporibus Vigilij & Siluerij Rom. Pont. vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas recitat Demochares.

g *Adiuti abb.*] Vet. manuſcripta, ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

h *Fauſtæ.*] De eadem manuſcript. Extat To. 2.an. 300. n. 4.
ſanctæ Anaſtaſiæ epiſtola perbreuis ad ſanctum Chryſogonum, vbi de ea his verbis meminit: Fauſta mater Chriſtianiſſima ſemper vixiſſe probatur & caſta: hæc me inter ipſa cunabula fecit fieri Chriſtianam, &c. Apud Nicephorum lib. 14. in fine, Flauia, pro Fauſta legitur, vt eſt apud Suidam.

D Tertiodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C		D	E	f	F		G	H	M	N		P
18	19	20	21	22		23	24	25	24		25	26	27	28		29

VIGILIA [a] ſancti Thomæ Apoſtoli. Romæ ſanctorum martyrum Liberati [b] & Baiuli. Alexandriæ ſanctorum martyrum Ammonis [c], Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militum, qui tribunalibus aſtantes, cum quidam Chriſtianus in ſupplicijs poſitus trepidaret, & iam pene ad negandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumq. hac de cauſa totius populi clamor in eos proſiliret, prorumpentes in medium, Chriſtianos ſe eſſe teſtati ſunt: per quorum victoriam Chriſtus, qui ſuis eam animi conſtantiam dederat, glorioſiſſime triumphauit. Geldubæ ſancti Iulij [d] martyris. In Arabia ſanctorum martyrum Eugenij [e] & Macarij presbyterorum, qui a Iuliano Apoſtata, cum ipſius impietatem arguiſſent, ſæuiſſimis plagis affecti, atque in vaſtiſſimam eremum relegati, gladio cęſi ſunt. Antiochię natalis ſancti Philogonij [f] Epiſcopi, qui ex cauſidico ad eam eccleſiam regendam Dei nutu accerſitus, aduerſus Arium vna cum ſancto Alexandro Epiſcopo & ſocijs primum pro fide Catholica certamen inijt, clarusque meritis quieuit in Domino: cuius annuam feſtiuitatem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus pręclaro encomio celebrauit. Brixiæ ſancti Dominici [g] Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Thomæ.*] De eadem Beda, & alij recentiores, Côcil. Oxomen. & qui agunt de diuin. offic. vt Durand. lib. 6. c. 7. & alij.

b *Liberati & Baiuli.*] Agit de his Beda, Vſuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

To. 2. an. 523. nu. 107. c *Ammonis & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri de his hac die. Extat epiſtola. S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 34. qua eorumdem deſcribitur martyrium.

d *Iulij.*] De eo etiam Vſuardus hac die: Gelduba in Thracia ponitur ab Vſuardo, niſi ſit mendum in codice: verum Plinius lib. 19. cap. 5. dicit Geldubam eſſe caſtellum Rheno impoſitum; aliam Geldubam non inuenimus.

e *Eugenij & Macarij.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, eorumq. certaminis compendium breui ſumma perſtringunt. Porro eorum Acta plenius proſecutus eſt Metaphraſtes in vita ſancti Artemij martyris, quam deſcripſit Lippom. tom. 6. & Sur. tom. 5. die 20. Octobris. Memini me legiſſe eorumdem certamen in cod. manuſcr. biblioth. S. Petri in Actis Patermutij. To. 4. an. 362. n. 98. & ſeq.

Philo-

To. 3.an. f *Philogonij Epiſcopi.*] Græci etiam de Philo-
314 n.92. gonio hac die in Menologio. Extat homilia
& ſeq.an. S. Ioannis Chryſoſtomi dicta in die natali
319.n 27. ipſius tomo 3. Ex litteris Arij hæreſiarchæ,
& a. 340. quas recitat S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69.
nu.30. maxima laus eidem Philogonio comparatur; dum illis ſignificat, hunc ipſum ſuæ ſectæ præcipuum aduerſarium eſſe. De eodem Hieron. chron. Niceph. Epiſcopus chron. & Nicephorus Calliſt. hiſtor. lib. 8. cap. 6. 7. 8. 9. & 14.

g *Dominici Epiſcopi.*] Tabulę eccleſ. Brixian. Meminit de eo Rempertus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus in ſermone habito de tranſlatione S. Philaſtrij. De alio Dominico confeſſore agitur hac eadem die in nonnullis eccleſijs Hiſp. de quo mentio habetur in Theſauro concion. tom. 2. Circa an. 600.

21 Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

CALAMINÆ natalis beati Thomæ [a] Apoſtoli, qui Parthis, Medis, Perſis, & Hyrcanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Chriſtiana religione inſtituiſſet, regis iuſſu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquiæ primo ad vrbem Edeſſam, deinde Orthonam tranſlatæ ſunt. In Tuſcia ſanctorum martyrum Ioannis [b] & Feſti. In Lycia ſancti Themiſtoclis [c] martyris, qui ſub Decio Imperatore pro ſancto Dioſcoro, qui quęrebatur ad necem, ſe offerens, equuleo tortus, raptatus, ac fuſtibus cęſus, martyrij coronam adeptus eſt. Nicomediæ ſancti Glycerij [d] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium conſummauit. Antiochiæ ſancti Anaſtaſij Epiſcopi & martyris, qui, Phoca imperante, a Iudæis ſæuiſſime necatus eſt. Treuiris ſancti Seuerini Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 21.

To. 1.an. THOMÆ *Apoſtoli.* a] De quo
44. n. 33 Beda, ac ceteri Latinorum;
an.57.nu. Græci autem pridie Non.
113.& ſe- Octobris, vt conſtat ex eo-
quent. & rum Menologio, & conſti-
a.78.n.1. tutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quod ad Parthos pertinet, Origenes teſtatur libr. 3. in Geneſ. Euſeb. hiſtor. lib. 3. cap. 1. Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 9. Socrat. lib. 1. cap. 15. De Æthiopia meminit Ioannes Chryſoſt. homil. in duodecim Apoſtolos, cum ait: Thomas baptiſmate Æthiopas dealbat. De prædicatione ad Indos ſcribit Gregor. Nazianz. orat. ad Arianos, & Gregor. Papa in Euangel. homil. 17. De ceteris regionibus, quæ hic numerantur agit Sophron. apud Hieron. de Script. Eccleſ. auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. c. 76. Dorotheus in Synopſi, Beda in collect. & alij. De veteribus monumentis eius prædicationis apud Indos, conſule Hieron. Oſorium Epiſcopum Silvenſem grauiſſimum Indicarum rerum noſtri temporis ſcriptorem lib. 3. Non tantum Brachmanis, ſed & Taprobanæ inſulæ accolis Euangelium annunciaſſe, ſcribit Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 50. Ante eum idem affirmare videtur Theodoretus

de legibus. De Actis S. Thomæ Gelaſius meminit, & reijcit inter apocrypha; eadem habet Auguſtinus lib. contra Adimant. Manich. cap. 17. contra Fauſt. lib. 22. cap. 9. & de ſerm. Domini in mon. lib 1. cap. 20. Extant ea inter paſſiones Apoſtolorum ex anonymo. Reliqua vero ſcripta eius nomine, vt Circuitus, Actus, Euangelium, & Apocalypſis Thomæ dicta, damnata prorſus atque reiecta reperiuntur in primis ab Athanaſio in Synopſi, Epiphan. in Panario hæreſ. 47. Innocentio Papa epiſt. ad Exuperium Epiſcopum Toloſanum, Cyrillo in catecheſi 6. ac denique a Gelaſio Rom. Pontif. in cap. ſancta Rom. diſtinct. 15. Thomam enim quemdam Manetis diſcipulum eorumdem ſcriptionum auctorem fuiſſe, ſcribit idem Cyrillus in eadem catech. 6. prope finem, & & Epiphan. hæreſ. 66. De ſancti Thomæ corporis tranſlatione, cuius hic mentio habetur, iam ſatis ſuo loco ſuperius die 3. Iulij.

b *Ioannis & Feſti.*] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt.

c *Themiſtoclis.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, ex quo etiam ceteri. To. 2. an. 254. n. 26.

d *Glyceri.*] De quo Græci in Menologio. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 6. & Metaphraſt. in Actis ſanctorum Indes & Domnæ, die 26. Decembris, apud Lippom. to. 5. & Sur. tom. 4. To. 2. an. 301. n. 26. & ſeq.

e *Anaſtaſij Epiſcopi.*] Alius hic ab illo, de quo ſupra xj. Kal. Maij. Vide notata ea die in Anaſtaſio Sinaita. Meminit huius Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 44. ſed confundit cum priori, vt ibi diximus. To. 8. an. 598. n. 16. & a. 609. nu. 4.

f *Seuerini Epiſcopi.*] Vet. manuſcr. ex quibus etiam Molanus hac die. Ponitur in tabulis Demochar. viceſimus ſecundus eius ſedis Epiſcopus. Circa an. 300. quia præceſſit Florentino.

xxix. F Vndecimo Kal. Ianuarij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMÆ via Lauicana inter duas Lauros natalis ſanctorum triginta [a] Martyrum, qui omnes vna die in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Ibidem S. Flauiani [b] ex præfecti, qui ſub Iuliano Apoſtata pro Chriſto inſcriptione [c] damnatus, & ad Aquas Taurinas in exilium miſſus, illic orans, ſpiritum Deo reddidit. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Demetrij [d], Honorati, & Flori. Alexandriæ ſancti [e] Iſchirionis martyris, qui cum ad ſacrificandum conuicijs & iniurijs cogeretur, atque contemneret, præacuta ſude per media viſcera tranſuerberatus neci traditur. In Ægypto ſanctorum Chæremonis [f] Epiſcopi Nilopolis, & aliorum plurimorum martyrum: quorum alij, ſæuiente Decij perſecutione, fuga diſperſi, in ſolitudinibus errantes, a beſtijs interempti ſunt: alij fame, frigore, ac languore conſumpti, alij a barbaris & latronibus necati, martyrij gloria coronati ſunt. Nicomediæ ſancti Zenonis [g] militis, qui cum Diocletianum Cereri immolantem deriſiſſet, maxillis confractis, dentibuſque excuſſis, capite truncatus eſt.

DECEM-

Cir. ann. 286. TRIGINTA *Martyrum* a.] Agũt de his Beda, Viuardus, Ado, & alij recentiores. De loco inter duas lauros, mentio habetur etiam in libello de munificentia Conſtantini, cum agitur de baſilica ſanctorum Petri & Marcellini ibi a Conſtantino erecta.

To. 4. an. 362. n. 173. b *Flauiani.*] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuſcr. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locum Aquæ Taurinæ dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuſcia fuiſſe conſtat: Plinius enim lib. 4. c. 5. Aquenſes Taurinos ponit in Tuſcia. De eodem loco pluribus ſcribit Rutilius Itiner. lib. 1. cum ait:

Noſſe iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c.

Rurſus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata eccleſia Tauriana, ſub diœceſi Centumcellenſi, habetur mentio a S. Gregor. in dialog. lib. 4. cap. 55. vbi plura de balneis ibi poſitis.

c *Inſcriptione damnatus.*] Eiuſmodi ignominia affici ſolitos Chriſtianos confeſſores,
To. 3. an. 315. n. 30. docet Pontius diac. in vita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confeſſores frontium notatarum ſecunda inſcriptione ſignatos, & ad exemplum martyrij ſuperſtites reſeruatos, incentiuo tubæ cæleſtis animaret? Hæc ille. Seruorum vultus inſcribi ſolitos, teſtatur Plin. lib. 18. cap. 3. & alij, vt Varro lib. 1. de re ruſtica. Seruos pœnæ etiam; vnde Suet. in Caio cap. 27. ait: Multos honeſti ordinis, deformatos prius ſtigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad beſtias condemnauit. De ſeruo hiſce notis deformato meminit Valer. lib. 6. cap. 8. Dicebantur eiuſmodi ſerui ſtigmatici; ſic apud Dionem hiſtor. Rom. lib. 97. itemq; aliquando litterati, atque inuſti. Erat itaque inſcriptio antiquum genus ſupplicij, quo ſumma irrogabatur ignominia, cum liberi hominis facies atris notis perpetuo manſuris profundis caracteribus incideretur. Meminit eius ſupplicij Seneca lib. 3. de ira, cap. 3. cũ ait: Varia vinculorum genera, varia pœnarum, lacerationes membrorum, inſcriptiones frontis, &c. Sed frequentius de beneficijs lib. 4. cap. 137. & 138. vbi de inſcriptione, qua Philippus Rex ingratum militem notandum præcepit. Conſtantinus Imper. eiuſmodi vultus deturpationem lege vetuit, ſic reſcribens ad Eumelium: Si quis in ludum fuerit, vel in metallum pro criminum deprehenſorum qualitate damnatus, minime in eius facie ſcribatur; dum & in manibus & in ſuris poſſit pœna damnationis vna ſcriptione comprehendi: quo facies, quæ ad ſimilitudinem pulchritudinis cæleſtis eſt figurata, minime maculetur. l. 2. de pœnis Cod. Theod. Theophilus Imper. hæreticus Iconoclaſta abolitam antiquatamq. pœnam reſtituit, hiſceq. non dicam ignominiæ, ſed præclariſſimæ laudis notis rigauit vultus ſanctorum martyrũ Theophanis ac Theodori fratrum, quos Methodius illuſtris confeſſor, qui ob Chriſti fidem ab eodem Imp. tenebatur ſepulchro incluſus, per fidum internuncium his ſalutauit iambis.

Quorum libris ſcripta ſunt in cæleſtibus
Nomina, piaq; frontes compuncta notis:
Hos, qui ſepultus ante funus eſt ſuum,
Vinctus ſalutat & ipſe vinculis grauis.

Hæc apud Gregor. Cedren. in compendio hiſt. in Theoph. Comminatus eſt Theodoricus Rex Italiæ, Opilion & Gaudentio viris clariſſimis, inſcribend. notis ipſorum frontes. Boet. de conſolat. proſa 4. Thracibus vero notæ in facie ſcriptæ erant in ſignum nobilitatis: vnde in prouerbium adductæ Thraciæ notæ, vt ex Herodoto notat Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib. 7. c. 31. Meminit de Thracijs notis Valer. lib. 9. cap. 14. 2. ext. Dacos ac Sarmatas ſolitos fuiſſe ſuas frontes notis inſcribere, auctor eſt Plin. lib. 22. c. 1. Stigmata fuiſſe etiam Britonum inſignia, teſtatur Tertullianus lib. de virgin. velan d. Fuerunt & Syri ſtigmatici: non tamen in vultu, ſed in vola manus, vel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) ſtigmata incidebant.

d *Demetrij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

c *Iſchyrionis.*] In Beda mendoſe legitur Chiridionis; in Vſuardo, Schyrionis. ſatis conſtat ex epiſtola Dionyſij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. cum eius Acta refert, Iſchyrionem dici debere. To. 2. an. 253. n. 107.

f *Chæremonis Epiſc. & ſoc.*] Beda, Ado, & alij de iiſdem hac die: pluribus autem item Dionyſ. eadem epiſt. apud Euſeb. lib. 6. c. 34. prope finem. To. 2. an. 253. n. 108.

g *Zenonis.*] Eius certamen deſcribitur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 25. Decemb. Habet eadem Lippom. to. 5. & Sur. tom. 6. To. 2. an. 302. n. 34. & 35.

xxviij. G **Decimo Kal. Ianuarij. Luna.** 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMÆ ſanctæ Victoriæ[a] virginis & martyris, quę in perſecutione Decij Imperatoris, cum eſſet deſponſata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neque ſacrificare, poſt multa facta miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, a carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſponſi. Nicomediæ natalis ſanctorum viginti[b] martyrum, quos Diocletiana perſecutio grauiſſimis tormentis cruciatos, martyres Chriſti fecit. Ibidem paſſio ſanctorum Migdonij[c] & Mardonij, quorum alter in eadem perſecutione igne crematus, alter in foſſam proiectus occubuit: Tunc etiam paſſus eſt diaconus ſancti Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis, qui cum litteras perferret ad martyres, a Gentilibus tentus, & lapidibus obrutus, migrauit ad Dominum. In Creta ſanctorum martyrum Theoduli[d], Saturnini, Eupori, Gelaſij, Euniciani, Zetici, Cleomenis, Agathopi, Baſilidis, & Euariſti, qui in perſecutione Decij crudelia paſſi, capite cæſi ſunt. Romæ beati Seruuli[e], de quo ſanctus Gregorius[f] ſcribit, quod a primæua ſui ætate vſque ad finem vitæ paralyticus iacuit in porticu prope eccleſiam ſancti Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, tranſiuit ad gloriam paradiſi: ad cuius tumulum Deus miracula creberrime oſtendit.

DECEMBRIS 23.

To. 2. an. 253. n. 29. VICTORIÆ a.] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: S. Aldelmus libro de laud. virg. tam proſa quam carmine Victoriā, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, eaſdemq. res geſtas commemorat. Habemus vtriuſque Acta manuſcr. quorum eſt exordium: Factum eſt autem vt vir, &c. Petr. in catal. lib. 1 c. 83. de iiſdem agit, atque alij.

To. 3. an. 311. n. 17. b *Viginti martyrum.*] Beda, Vſuardus, Ado, Petr. in catalog. lib. 1. c. 84. & alij recentiores hac die.

c *Migdonij & Mardonij.*] Horum martyriū receſetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 26. Decemb. ex quo Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomedienſi, de quo hic mentio habetur. De Migdonio item Niceph hiſt. lib. 7. cap. 5. qui agit & de Gorgonio, quem diuerſum eſſe a Mardonio, Acta ſuperius citata ſignificant. To. 2. an. 301. n. 37. & an. 302 n. 38. & ſeq.

d *Theoduli, & ſoc.*] Agunt de his etiā Græci hac die in Menologio, eorumq; paſſionis Acta deſcribunt: locupletius autem Metaphraſtes, ex quo Lippom. tom. 5. & Sur. to. 6. eadem referunt. To. 2. an. 254. n. 26.

Cir. ann. 580. e *Seruuli.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Eius Acta perpetuis ſcriptorum monumentis ſanctus Gregorius Papa mandauit, agit enim de ipſo lib. 4. dial. cap. 14. & homil. 5. in Euangel. Erat eius memoria Romæ apud S. Clementem, vbi & eius vita picturis deſcripta habetur.

f *Gregorius ſcribit.*] Etſi mente non exciderit, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conſcribere: tamen non omnino ab inſtituto alienum exiſtimo, ſi cum ſæpe in Romano Martyrologio libri dialogorum S. Gregorij Papæ adducantur in teſtimonium, eoſdem (tanti Patris reuerentia ductus) a calumnijs vendicem, non dico hæreticorum (aliter enim cum illis mihi agendum eſſet) ſed Catholici hominis Melchioris Cani Epiſc. Canar. dum in ſuorum quos ſcripſit locorum Theologicorum commentario lib. 2. cap. 6. aduerſus prædictos dialogorum libros inconſtanter ac inconſulte nimis loqui videatur; & quos iam mille fere annis tam Occidentalis, quam Orientalis Eccleſia ſumma fide, digna veneratione, immenſiſque eſt laudibus proſecuta, audeat nouus aſſertor in controuerſiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calumnia agere quis exiſtimet; reddimus eius verba, prætermiſſis nonnullis, quæ eodem capitulo ab ipſo dicta, caſtigatione ſunt digna. ſic ſe habent, dum ſanctos ac eruditos viros hallucinatos eſſe aliquando, conatus eſt demonſtrare: Quæ (inquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortaſſe ac vere dicere poſſum: quorum ille in hiſtoria Anglorum, hic in dialogis quædam miracula ſcribunt vulgo iactata, & credita, quæ huius præſertim ſæculi Ariſtarchi incerta eſſe cenſebunt. Equidem hiſtorias illas probarem magis, ſi earum auctores, iuxta præfinitam normam ſeueritatis iudicij curam in eligendo maiorem adiunxiſſent. ſed quoniam modeſte & circumſpecto iudicio de tantis viris pronunciandum eſt, ne in his quidem duobus reijcienda ſunt plurima: pauca enim in eis poſſis arguere, quamuis hiſtoriam Eccleſiaſticam reuocare ad ſeueriora iudicia contendas. Hæc ille: cetera autem, quibus eumdem Gregorium ſugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, & demulcendo feris (vt interim de Beda taceamus) cur non ſignas in Gregorij dialogis illa, quæ ſcribis miracula vulgo iactata & credita; ac pauca, quæ tuo iudicio ſunt arguenda, non arguens, vel reijciens integrum opus fide minuas, & in ſuſpicionem adducas? Qui ſint Ariſtarchi, qui ea incerta exiſtiment; licet te ab illis ſubtrahere videaris, cum tamen eadem vulgo iactata ac credita dicas, reipſa te inter illos adnumeras. Sed ante omnia teipſum ad tuam reuoco ſcriptionem, dum præceptoris tui iudicium de te editum ſic deſcribis in duodecim libri tui præfatione: Fratrem (inquit) Franciſcum Victoria, lector optime, cum quem ſummum Theologiæ præceptorem Hiſpania Dei ſingulari munere accepit, ſolitum dicere audiui, poſtquam ab illius ſchola diſceſſi, ſe ingenio meo quidem egregie delectari; ſed id vereri, ne huius excellentia quadam elatus & exultans, immoderate iactarer; & grandior effectus, non lente modo & libere ingrederer, ſed temere etiam ac licenter præceptoris veſtigia conculcarem. Hæc tu ipſe. At vtinam vnius tantum præceptoris, & non maiorum omnium de dialogis Gregorij iudicium contempſiſſes, neque iocis adſtipulatoribus tuam prætuliſſes ſententiam. Prouoco te ad Patres tuos ſanctiſſimos ac eruditiſſimos viros Hiſpaniarum doctores, Iſidorum, S. Illefonſum, eiuſque ſucceſſorem poſt Quiricum, S. Iulianum, qui libros prognoſticon ſcripſit. Quantum Iſidorus Gregorij ſcripta omnia plurimi fecerit, ipſum conſule lib. de vir. illuſtr. cap. 27. vbi poſt immenſa præconia, hæc tandem in fine: Felix (inquit) & nimium felix, qui omnium ſtudiorum eius potuit cognoſcere dicta. Illefonſus & ipſe de vir. illuſtr. cap. 2. Tanto (inquit) per gratiam Spiritus ſancti, ſcientiæ lumine præditus, vt non modo illi præſentium temporum quiſpiam, ſed nec in præteritis quidem par fuerit vnquam. Ita enim cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium illuſtrium virorum comparationibus, nihil illi ſimile demonſtraret antiquitas. Vicit enim ſanctitate Antonium, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. Certe Iulianus in his quæ diſſerit in libris prognoſticon, e dialogorum S. Gregorij libris teſtimonium petit. Itemq. ſanctorum Patrum conuentus ex iiſdem dialogis mutuati ſunt auctoritatem, ex iiſdemque citatas hiſtorias deſcripſere, vt in Concilio Triburienſi cap. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigium de Valentino eccleſiæ defenſore, de quo ſanctus Gregorius agit lib. 4. dialog. cap. 53. quod præ ceteris forte Ariſtarchi tui commentum eſſe cenſebunt: Hadrianus Papa in epiſtola quam ſcripſit ad Carolum Magnum, non ſemel eoſdem S. Gregorij citat dialogos. Iiſdem dialogis vt validiſſimis armis vſus eſt etiam Ionas Aurelianenſis ad confutanda portentoſa monſtra Claudij Taurinenſis. Quanti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes a Ioanne diacono lib. 4. capitulo 75. Hos libros (inquit) Zacharias, ſanctæ Eccleſiæ Romanæ Epiſcopus Græco Latinoq. ſermone doctiſſimus, temporibus Conſtantini Imperat. poſt annos fere centum ſeptuagintaquinque in Græcam linguam conuertens, Orientalibus eccleſijs diuulgauit. Hæc Ioannes. Quanti autem eos Græci æſtimarint, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant. Quid ad hæc, vir optime, numquid his omnibus cæcutientibus, tu ſolus

his

lus vides? a ceteris dormitantibus, tu ſolus vigilas? ſed ad quam lucernam? tu ipſe prodis, dum eodem capitulo hæc de Ludouico Viues: Iuſtiſſima eſt (inquis) Ludouici querela de hiſtorijs quibuſdam in Eccleſia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius ſcriptiones quali indiguerint ſcopa, notum eſt omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij ſit ſentiendum, cum tecum ago non alterius quam tui ipſius appello iudicium. In memoriam, quæſo, reuoca, quid de his nuper ſenſeris; quid ipſe nuper ſcripſeris: te ipſum enim ad tua ſcripta iterum prouoco. Hæc enim ante quatuor paginas eodem capitulo, quo de recta ſcribendæ hiſtoriæ ratione diſputas, poſita habes; Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritateq. ſumitur. Quæ omnino res locum habet, cum quæ narrant hiſtorici, ea vel ipſi ſe vidiſſe teſtantur, vel ab his qui viderunt, accepiſſe. Qualia ſunt pleraque in epiſtolis Ambroſij, Cypriani, Hieronymi, Auguſtini, in libris quoque de Ciuitate Dei, in dialogis S. Gregorij breuiter in omnibus fere doctorum Eccleſiæ probatiſſimorum ſcripris: in quibus mendacium ſuſpicari, quod ad memoriam ſempiternam transferre illi ſcribendo voluerint, piaculum eſt. Magnis quippe præclariſq. virtutibus viri ſanctiſſimi atque optimi id conſequi meruerunt, vt in rebus huiuſmodi, quas vel ſpectaſſe ſe, vel ab alijs fide dignis qui ſpectauerint, ſe audiſſe teſtati ſunt, fides omnino illis adhibeatur. Hęc tu quidem, cum ſtatim in Eraſmū, & in alios recentiores inueheris, qui ſtulte nimis a prædictis deſciuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil denique Catholico homine dignius dici potuit. Sed qui tanta in re rauta, tantula temporis mora, in tanto homine inconſtantia? quid dicam amplius non habeo; niſi quod illa priora diuino afflatus ſpiritu, veritate ſuadente, ſcripſiſti, poſteriora autem ipſe tuo ſenſu conatus es, quo qui ducitur, mendax eſt, veritate atteſtante: Omnis homo mendax, Deus autem verax eſt. Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripſit eos S. Gregorius anno quarto ſui Pontificatus, vt colligi poteſt ex lib. 4. c. 36. cum peſtilentiam, quæ primo anno ſuæ ſedis Romā afflixit, ante triennium eſſe graſſatam affirmat. Quanta autem adhibita diligentia, quantoq. ſtudio veritatis, opus elaborarit; cum quæ viderit, vel a certis probatiſſimiſq. viris acceperit, ſcriptis mandauit; tam ex ijſdem libris, quam etiam ex epiſt. 50. lib. 2 regiſtr. ad Maximianum Epiſcopum Syracuſanum ſcripta, facile poteſt intelligi. Sed de his hactenus. Occurrimus etiam eiuſdem obiectioni de eo- To. 5. an.
dem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in 427. n. 23.
regiſtro lib. 6. epiſt. 31. ind. 15. cap. 95 locum illius citat de laude Theodori Mopſueſteni Epiſcopi; quem quidem cum prædictus Canus apud Sozomenum non reperiri contendat, quaſi oſcitantiæ Gregoriū redarguens, illū locum dicit eſſe Theodoreti lib. 5. cap. 39. ſed non animaduertit nos non habere integram hiſtoriam Sozomeni, ac cōplures eius libros excidiſſe. Nam cum ipſe in præfatione ad Theodoſium Imp. teſtetur, ſe perducere ſuam hiſtoriam vſque ad decimumſeptimum Conſulatū ipſius; cumq. ea quæ extat, nece Conſtantij Imp. collegæ Honorij terminetur, qui (vt auctor eſt S. Proſper in chronico, & alij) occiſus eſt, Agricola & Euſtachio Conſſ. neceſſe eſt affirmare decem & octo annorū ſaltem temporis Sozomeni hiſtoriam intercidiſſe; quibus præſertim temporibus, exurgente hæreſi Neſtoriana, quæ a prædicto Theodoro Mopſueſteno ducit originem, de eodē Theodoro prolixior erat abſque dubio narratio. Ecquid mirum, ſi quod dixerat Sozomenus, a Theodoreto repetitum inueniatur; cum & alia complura de his exempla in illorum hiſtorijs eſſe conſtet? Prætermittimus hic alia, quæ de Theodoreto diſputat; memores notationes hic nos tantum conſcribere, non quaſcumque controuerſias diſputare, omneſve aliorum errores corrigere.

xxvij. A Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

VIGILIA [a] Natiuitatis Domini noſtri IESV Chriſti. Antiochiæ natalis ſanctarum virginum [b] quadraginta, quæ in Deciana perſecutione per diuerſa tormenta martyriū conſummarunt. Apud Spoletum ſancti Gregorij [c] presbyteri &

martyris,

martyris, qui temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorum primo nodoſis fuſtibus cæſus, ac deinde poſt craticulam & carcerē, carduis ferreis in genibus percuſſus, ſed & ardentibus lampadibus per latera incenſus, tandem eſt decollatus. Tripoli ſanctorum martyrum Luciani [d], Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Druſi. Nicomediæ ſancti Euthymij [e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmiſiſſet, ipſe enſe transfixus eos ſecutus eſt ad coronam. Burdigalæ ſancti Delphini [f] Epiſcopi, qui Theodoſij tempore claruit ſanctitate. Romæ natalis ſanctæ [g] Tharſillæ virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ, de qua ipſe teſtatur, quod in hora exitus ſui IESVM ad ſe venientem viderit. Treuiris ſanctę Irminæ [h] virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIGILIA *Natiuitatis Domini a.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, Gregorius Turonenſis ante hos omnes de geſtis Franc. libr. 10. cap. 31. Amalarius de Ord. antiph. cap. 14. Micrologus cap. 32. ac demum cæteri qui agunt de offic. Eccleſiaſt. ſanctus Auguſtinus presbyterum ſibi ſubditum ab officio presbyterij remouendum putauit, quod inter alia (vt ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes eccleſię ſolent ieiunare apud famoſam mulierem prandere ac cœnare præſumpſiſſet. Scribit de his ad Xantippum Numidiæ Epiſcopum epiſt. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchium presbyterum eamdem Vigiliam profanantem ſcribit Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 86. vbi & de ſeuera animaduerſione in ſeipſum diuinitus immiſſa, cum ſe pauliſper ſomno dediſſet, ſubdit exemplum. Ea legant, attendántque qui ſacratiſſima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

cir. a. 253. b *Virginum Quadraginta.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catalog. libro 1. cap. 89. & alij recentiores.

c *Gregorij.*] Beda, Vſuardus Ado, & alij de his hac die pluribus agunt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mombrit. tomo 2. & Sur. tom. 6. Habemus eadem manuſcript. quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum anno Domini milleſimo trigeſimoſeptimo. incipit: Recolentibus vobis, &c. T. 2. ann. 303. n. 121 & a. 378. nu. 51.

d *Luciani & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, & Ado; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

e *Euthymij.*] De eodem in iiſdem Actis SS. Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphraſt. die 26. Decembr. Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. To. 2. A. 302. n. 41 & ſeq.

f *Delphini Epiſcopi.*] Extant ad hunc ſancti Paulini Nolani Epiſc. epiſtolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. 19. meminitq. eiuſdem ſumma cum laude ſcribens ad Amādum, eiuſdem ciuitatis Epiſcopum; epiſtola 21. & 24. T. 4. ann. 374. n. 12. T. 5. ann. 398. n. 11. & a. 451. nu. 189.

g *Tharſillę.*] Hanc feliciter ex hac vita migraſſe hac die, ſcribit S. Gregorius, qui eius Acta pluribus refert, dialog. libr. 4. cap. 16. & in Euang. hom. 38. To. 7. An. 581. nu. 4. & ſeq.

h *Irminæ.*] De eadem Ado, & alij recentiores pluribus vero Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti libro 3. cap. 138. Claruit (vt ait) anno Domini 710. cir. a. 710.

Octauo

xxvj. B Octauo Kal. Ianuarij Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

Secundum Antiquorum ſupputationē.

ANNO[a] a creatione mundi, quando in principio Deus creauit cælum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono: A diluuio vero anno bis milleſimo nongenteſimo quinquageſimo ſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe & egreſſu populi Iſrael de Aegypto, anno milleſimo quingenteſimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem anno milleſimo trigeſimoſecundo: Hebdomada ſexageſimaquinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade centeſima nonageſimaquarta. Ab vrbe Roma condita anno ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo: Anno Imperij Octauiani [b] Augusti quadrageſimoſecundo, toto Orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deus, æterniq. Patris Filius, mundum volens aduentu ſuo piiſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemque poſt conceptionem decurſis menſibus, (*Hic dicitur alta voce, & omnes genua flectunt.*) in Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo. (*Hic autem altius, & in tono paſſionis:*)

NATIVITAS[c] Domini noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. (*Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij; & ſurgunt omnes:*) Eodem die natalis ſanctæ Anaſtaſiæ[d], quæ tempore Diocletiani, primo diram & immitem cuſtodiam a viro ſuo Publio perpeſſa eſt, in qua tamen a Chryſogono confeſſore Chriſti multum conſolata & confortata fuit: deinde a Floro præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimum manibus & pedibus extenſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accenſus; in quo martyrium conſummauit in inſula Palmaria, ad quam cum ducentis viris & ſeptuaginta feminis deportata fuerat, qui varijs interfectionibus martyrium celebrarunt. Romę in cœmeterio Aproniani ſanctæ Eugenię[e] virginis, quę tempore Gallieni Imperatoris poſt plurima virtutum inſignia, poſt ſacros virginum choros Chriſto aggregatos, ſub Nicetio Vrbis Pręfecto diu agonizans, nouiſſime gladio iugulata eſt. Nicomedię paſſio multorum[f] millium Marty-

rum,

rum, qui cum in Chriſti Natali ad Dominicum [g] conueniſſent, Diocletianus Imperator ianuas eccleſię claudi iuſſit, & ignem circumcirca parari, tripodemq; cum thure pro foribus poni, ac pręconem magna voce clamare, vt qui incendium vellent effugere, foras exirent, & Ioui thus adolerent: cumq; omnes vna voce reſpondiſſent, pro Chriſto ſe libentius mori, incenſo igne conſumpti, eo die naſci meruerunt in cęlis, quo Chriſtus in terris pro ſalute mundi naſci dignatus eſt.

DECEMBRIS 25.

Tom. 1. in Appa. nu. 117. & ſeq.

ANNO *a creatione mundi quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono* 2.] Ita antiquæ tabulæ eccleſiarum, ſecundum ſupputationem ſeptuaginta duorum interpretum, ex Euſebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Orientalem Eccleſiam conſtat eſſe ſecutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias eſſe diuerſorum ſententias; quorum alij in his ſeptuagintaduos interpretes, alij autem Hebraicam veritatem ſecuti ſunt: rurſumq. nec in vnam conuenire ſententiam, qui prædictos interpretes, ſicut nec qui Hebræorum codices ſunt ſectati; adeoq. inter ſe diſſentire, vt licet tam Latinorum, quam Græcorum ingens ſit numerus, qui tempora ſupputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus conſentiat, inueniatur; iureq. in his dici illud poſſit: Quot capita, tot ſententiæ. Non eſt modo nobis dicendum per ſingula; nec breui ſcholio coarctanda ſunt, quæ prægrande volumen expoſcunt. Satis tibi ſit, candide lector, nos hic demonſtrare eiuſmodi annorum ſupputationem poſitam eſſe more maiorum, ſimulq. oſtendere Catholicam Dei Eccleſiam in ſupputando annorum numero ſeptuaginta interpretes ſequi conſueuiſſe. Eſt de his in primis S. Auguſtini teſtimonium lib. 15. de Ciuit. Dei cap. 11. vbi agens de ſupputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorem ſuſcepit Eccleſia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ veritati; idq. (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, ſed quod qui ex eis deſcripſerunt, aliquo errore lapſi ſunt. ita dicto lib 15. cap. 13. Idipſum S. Hieron. de Hebraic. quęſtion. in Geneſ. inſuper Iulianus Epiſcopus Toletanus doctrina ac ſanctitate celebris docet antiquum eſſe morem Romanæ Eccleſiæ, in ſupputatione temporum ſequi ſeptuagintaduos interpretes. Agens etenim contra Iudæos, pluribuſq. differens, ac præferens eam interpretum ſupputationem illi quæ ex Hebraicis codicibus colligitur, poſt multas rationes, hæc ſubdit de antiquo Eccleſiæ vſu: Ergo (inquit) illa nobis & ſola pro his annis eſt obſeruanda auctoritas ſeptuaginta interpretum, quæ merito omnibus editionibus, & tranſlationibus antefertur; quam etiam vſque omnes doctores Eccleſiaſtici tenuerunt, & in hac præcipue annorum ſupputatione ſecuti ſunt. Hæc Iulianus. Docent hæc etiam cum rerum eccleſiaſticarum exempla, tum etiam ſanctorum Patrum auctoritates & teſtimonia. Acta Synodica œcumenica ſecundum prædictos interpretes annos enumerant. Cõſtat id ex ſexta Synodo can. 5. apud Theod. Balſam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Græci, quam Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Epiſcopus Antiochenus, Theophilus eiuſdem ciuitatis Antiſtes, Hippolytus Portuenſis, Cyprianus, Origenes, Iulius, Africanus, Epiphanius, Euſebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alij complures: Latinorum autem Lactantius, Philaſter, Auguſtinus, Oroſius, Iulianus Epiſcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recentioribus, quos omittimus. ſatis ſit modo declaraſſe, Catholicam Dei Eccleſiam in ſupputatione annorum ab origine mundi dictos interpretes eſſe ſecutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hæc ſunt deſcripta, teſtantur. At quid dicam noſtrates? cum factum conſtet a Iudæorum hiſtoricorum antiquioribus; quorum qui clariſſimus habetur, Ioſephum conſtat numeraſſe annos ab origine mundi ſecundum ſeptuagintaduos interpretes, non autem ſecundum Hebraicam veritatem. quod ex eo facile intelligi poteſt, dum in præfatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionem lib. 1. ab origine mundi vſque ad ſua tempora numerat quinque mille annos. Quod ſi qui ex textu Hebraico colligitur numerus, certior eſſet; Hieronymus eius ſectator atque defenſor ad quid in lib. 1 comment. in epiſt. ad

Tit.

Tit.c.3.hæc ait? Eiuſmodi annorum certũ numerũ aut difficile eſt inuenire propter librorum varietatem, & dum paulatim de inemendatis inemendata ſcribuntur) errores inolitos aut etſi inuenimus magno ſtudio & labore, nihil profutura cognoſcas. Faciunt certam quidem fidem eius rei multiplices ſupputatores ab inuicem diſcrepantes, qui licet ex Hebraico fonte numerum deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperitur qui alteri in omnibus conſentiat. Cuius rei creditur deſperatione victos antiquorum complures, qui ante tempora Conſtantini ſcripſere de temporibus commentarios, nonniſi a Moyſi tempore annos numerare cœpiſſe, vt tradit Lactantius lib.4.cap.5. Quamobrem nullus faceſſat negotium, ſi de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alij, tum antiquiores, tum recentiores, ſupputauerint annos. Nam ſi id aſſequi maioribus minus licuit; certe quomodo id recentiores ſibi tuto vendicent, non intelligo: etenim ſi codicum teſtituenda lectio eſt, nonniſi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri poſſe cõtinget. At de his ſatis.

To.1. in Appar.n. 80.et ſeq. & nu.99. & n.118. & ſeq.

b *Anno Imperij Octauiani Auguſti quadrageſimoſecundo.*] Id etiam profitetur Euſeb. in chron. Epiph. in Panar. lib.1. hæreſ.20. & iterum lib. 2. hæreſ. 51. id in homilia de Indictione quæ Græce ſcripta Ioan. Chryſoſt. eſſe dicitur: idipſum Gręcorum ceteri, Beda de ſex ætat. & alij. Sed huic ſententiæ auctores grauiſſimi refragari videntur, dum affirmant Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum natum anno quadrageſimo primo Imperij Octauiani Auguſti. Id etenim habent in primis Irenæus lib.3.c.25. Tertullianus contra Iudæos, ſanctus Hieronymus iterum, vt in Iſai.cap.2. in Daniel. lib.1.cap.9. Caſſiodorus, Iulianus Epiſc. Tolet. Marianus Scotus, & quidam ex recentioribus hos ſecuti. Sed huiuſmodi diſcrepantia facillime conciliatur, ſi annorum Imperij Auguſti diuerſa ſupputationis ratio attendatur. Euſebius etenim, Epiphanius, & alij eam ſententiam de anno quadrageſimoſecundo ſecuti, Auguſti annos exordiuntur a nece Cæſaris, qui fuit annus ante Triumuiratum, quo re vera ex ſenatuſconſulto declaratus eſt Imperator, eo quod ſuo exercitu Romam ab Antonij furore liberaſſet. Teſtatum id habes expreſſe in epiſtola decimaquinta Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epiſtolæ tempus fuiſſe annum ante Triumuiratum, facile quiſque intelliget, qui illorum temporum res geſtas nouit. Quanta æſtimata fuerit illa collati Imperij dignitatis amplitudo, ſcribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaque timeo de Conſulatu, ne Cæſar tuus altius ſe aſcendiſſe putet decretis tuis, quam inde, ſi Conſul factus ſit, deſcenſurum. Hæc ille de ea Imperij Cæſaris maieſtate; quam maioribus in dies acceſſionibus auctam conſtat, quouſque ſumma rerum potitus, pleniſſimæ poteſtatis (vt dicemus paulo inferius) Imperator eſt appellatus. A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Auguſti Imp. numeraſſe, certiſſimum eſt. Id etenim Euſebium feciſſe, ex eius chronico ſatis conſtat: inde etiam Epiphanium numerare cœpiſſe liquet, vt oſtendimus in apparatu ad noſtros Annales Eccleſiaſticos. Qui vero numerare conſueuerunt a tempore Triumuiratus (id etiam vſu quodam receptum fuiſſe videtur) ij iure natum dicunt Chriſtum Dominum anno eiuſdem Imperij quadrageſimoprimo. Rurſus autem alia ratione Clemens Alexan. lib.1. Stromat. numerans annos Imperij Auguſti ab eo tempore, quo debellatis iam cunctis hoſtibus, ſumma rerum potitus, Imperator antonomaſtice eſt appellatus, ait Dominum Ieſum Chriſtum natum anno vigeſimooctauo eius Imperij. Hæc ea quidem ratione, quod anno ſeptingenteſimo vigeſimoquinto ab Vrbe condita, Octauiano quintum & Apuleio Conſſ. (inquit Dio lib. 52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non quale propter victoriam tribui vetuſto more ſolebat (id enim ſæpius & antea & poſtmodum ex ipſis actionibus reportauit, vicies quidem Imperator dictus) ſed quo ſumma Imperij demonſtraretur, &c. Paulo poſt autem accepiſſe oblatum a Senatu ſibi nomen Auguſti, idem auctor teſtatur. Hæc de annis Auguſti ex Faſtis Conſularibus ſunt deducta, quibus vſi ſunt Patres ad exactam temporum rationem perueſtigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi neceſſe eſt. In quam ſententiam S. Auguſtinus lib.2. de doctrina Chriſtiana cap. 28. hæc ait: Per Olympiades, & Conſulum nomina, multa ſæpe quæruntur a nobis; & ignorantia Conſulatus quo natus eſt Dominus, & quo paſſus nonnullos coegit errare. Hæc Auguſtinus. Ex quo autem in hæc ſemel incidimus, quo annorum ratio ex Faſtis Conſularibus deducenda, firmior certiorq. eſſe noſcatur, hic obiter inſulſæ nimis ac imprudenti quorumdam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Conſulum ſuffectorum & allectorum, fallaciſſimum eſſe annos per Conſules numerare; quaſi neceſſe ſit dictos Conſules cum illis qui ordinarij Conſules ſunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quæ modo occurrit, ſententia his ſatisfaciat, cuius libro 43. hiſtor. Rom. hæc ſunt verba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo nono, quo Fabio Conſule mortuo, ſuffectus eſt ad paucas horas Caninius) cœptum eſt, vt perpauci toto anno Conſulatum gererent; ſed alij pauciores, alij plures menſes dieſque, prout caſus tuliſſet, eo magiſtratu fungerentur: ac noſtro quidem tempore (Seueri Imper. videlicet) nemo neque ad integrum annum, neque amplius duobus mẽſibus fere cum collega aliquo Conſul eſt: in

ceteris

ceteris ab antiquo more nihil diſcrepamus: annorum autem numerus his qui ab initio eius Conſules fuerunt, adſcribitur, &c. Hæc Dio, & ipſe eodem ordine numerans ſingulos annos, ſicut & feciſſe conſtat Liuium, Tacitum, & alios hiſtoricos nobiliſſimos. Porro tantum abeſt, vt in annorum numero aliqua ratio haberetur ſuffectorum vel allectorum Conſulum: vt dicat Auſon. Gallus in gratiarum act. pro ſuo Conſulatu, ſub quibus Conſulibus ij Conſulatum geſſerint, quærere opus fuiſſe.

To. 1. in princip. fuſius. NATIVITAS.] Hac ipſa die ex antiqua Eccleſiæ Catholicæ traditione Natalem Domini celebrari ſolitum, præter ea quæ feruntur in Conſt. Clem. lib. 5. cap. 13. S. Auguſtinus teſtatur in Pſal. 132. & alij. Scimus tamen de die Natali Domini fuiſſe diuerſas ſententias, quas recenſet Clemens Alexand. lib. 1. Stromat. Ægyptij inter alios a ceteris diſcrepantes, celebrabant Natalem Chriſti, quo die agimus nos Domini Epiphaniam. Id etenim conſtat ex proœmio Paſchalis epiſtolæ Theophili Epiſcopi Alexādrini, ex qua Caſſian. collat. 10. cap. 1. S. Epiphanius etiam in eadem videtur perſtitiſſe ſententia, vt natus eſſet Dominus IESVS vndecima die menſis Tubi, ipſe eſt apud nos dies Epiphaniæ. ſic ipſe in Panar. hæreſ. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hieronym. in Ezechiel. lib. 1. cap. 1. Porro Græcorum ceteri conſentientes Eccleſiæ Latinæ, diſtinguere norunt diem Natalem Domini a ſolemnitate Epiphaniæ, vt apparet ex Greg. Nazianz. & alijs Græcis Patribus. Extat & de his homil. S. Io. Chryſoſt. Græce ſcripta in biblioth. Sfortiana: idque ſecuta eſt etiam eccleſia Africana, vt ſcribit S. Aug. contra Creſcon. lib. 4 c. 37. & ſer. 40. de diuerſis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirum Natiuitas, & Theophania, vt auctor eſt Greg. Nazianz. orat. in Chriſti Natiuit. vbi Nicetas in ſchol. Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniam dixerint Epiphaniam, vt Ordo Rom. Albin. Flac. de diuin. offic. & alij hos ſecuti. In quam autem hebdomadis diem inciderit Natalis Domini, docet ſexta Synodus, quæ prima die, quam nos Dominicam appellamus, natum Dominum profitetur, cap 8.

To. 2. an. 300. nu. 3. & ſeq. & ann. 303. nu. 145. d *Anaſtaſia.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad xj. Kal. Ianuar. Eius martyrij Acta a Metaphr. edita deſcripſerunt Lippom. to. 5. & Sur. to. 6. Alia paulo diuerſa in antiq. cod. manuſcript. habemus, quorum exordium eſt: Prætextati viri illuſtris, &c. Eadem Mombrit. to. 1. Præſefert eorum Titulus Anaſtaſium Bibliothecarium auctorem, de cuius præfatione in eadē Acta meminit Molan. in addit. ad Vſuardum. legimus eamdem in dicto codice, quæ ſic incipit: Omnia quæ a ſāctis geſta ſunt, &c. Duas fuiſſe Anaſtaſias, ſuperius diximus; quarum ſenior paſſa eſt Valeriano Imperatore; agitur de ea v. Kal. Nouemb. Hæc autem iunior dicta, martyrio coronatur temporibus Diocletiani Imperatoris. Duas etiam Anaſtaſias nouit Niceph. hiſtor. lib. 7. cap. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hactenus perſeuerat, cuius habetur mentio in Cōcilio primo Romano ſub Symmacho, atq in Ord. Rom. & alijs in locis. Illa autem ſenior, quæ Sirmij paſſa dicitur, Conſtantinopoli erat celebris: quam olim fuiſſe veneficam, tradit Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 10. in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani Sirmio Conſtantinopolim tranſlatas: idipſum Theodorus lector lib 2. collect. in fine; additq eas eſſe reconditas in baſilica Anaſtaſiæ, non quidem ab ea primum ita denominata, ſed a S. Gregor. Nazianz. cum illic fides collapſa excitata eſſet, ita dicta: quam quidem olim perexiguam in anguſtiorem formam a ſe auctam ſanctus Marcianus in honorem Dei genitricis & Anaſtaſiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta teſtantur, quæ deſcripſit Metaphr. habetque Lippom. tom. 5. De eadem baſilica & inſigni miraculo illic edito agit Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam vetuſtate conſumptā, ac denuo reſtitutam Baſilius Imperator lapideo exornauit faſtigio, vt tradit Cedren. in compend. hiſtor. in Baſilio Imperatore. Monemus lectorem, de vtriſq. Anaſtaſijs cōtigiſſe, vt ob commune nomen, incuria quadam, Acta communicata atque ſimul confuſa videantur, vt quod alterius eſt, alteri tribuatur: Rurſus apocrypha quædam, immo falſa omnino ferri ex anilibus fabulis congeſta de ſancta Anaſtaſia, quod interfuerit ſanctiſſimo Virginis puerperio, eo quod ſcilicet eadem die de ea commemoratio in Eccleſia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, eſſe epiſtolas ad Chryſogonum, quas recitant Nicephorus, Suidas, & alij, certum eſt.

e *Eugenia.*] Agunt de eadem Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum; Græci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiuſdem, vt celeberrimæ martyris, Alcimus Auitus Epiſcopus Viennenſis in carmine ad Fuſcinam ſororem de laude caſtitatis, libr. 6. cap. 20. Fortunat. in carm. de gaudio & ſpe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius Acta deſcripta a Metaphr. extant apud Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habent tamen aliqua quæ cenſura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugeniæ patre, facto (vt ait auctor) Epiſcopo Alexandrino; quod plane commentum eſſe, tabulæ Epiſcoporum Alexandrinorum, quæ ab Euſebio in chron. & in hiſtor. & a Nicephoro Epiſcopo Conſtantinopolitano deſcribuntur, & alijs, manifeſte declarant. To. 2. an. 188. & a. 262. n. 55. To. 2. an. 301. n. 41. & ſeq. & ann. 302. nu. 33.

f *Multorum millium martyrum.*] Græci au-

tem vt horum ſolemnitatem celebrius agerent, tranſtulerunt eam poſt diem ſequentem in Menol. his verbis: Certamen viginti millium martyrum ſub Maximiano Imper. apud Nicomediam combuſtorum. Pluribus autem de his Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 6. vbi & ea quæ hic leguntur, fuſius explicantur.

g *Ad Dominicum conuen. ſſent.*] Conuenire ad Dominicum, duplici poteſt ſenſu accipi; ac primo, vt idem ſit Dominicum, quod eccleſia, quo Chriſtiani conueniunt: ita in Concilio Laodiceno can. 28. ἐν δὲ ταῖς ἀγάπαις ἐν τοῖς κυριακοῖς [illegible] quod autem ibi Dominicum dicitur, tranſlatum habetur, Baſilica, diſt. 42. c. non oportet. Quo etiam ſenſu Cyprianus de opere & eleemoſ. In Dominicum (inquit) ſine ſacrificio venis? Et apud Ruffin. hiſtor. lib. 1. cap. 2. Tunc ſenior: Si hæc (inquit) ita eſſe credis, ſurge, & ſequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochiæ nobiliſſima baſilica, Dominicum aureum, appellata, vt auctor eſt Hieron. in chron. anno 22. Conſtan. Imp. Porro huius nomenclaturæ Euſebius in oratione de laudibus Conſtantini hanc affert cauſam: Ædes ſacras (inquit) & templa vni omnium Deo, atque vniuerſarum rerum Domino dicanda conſecrandaque curauit; vnde etiam templa quæ erant ei conſecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, ſed ex ipſo omnium Domino illis fuit impoſitum, & propterea Dominica ſunt appellata. Hæc Euſebius: eadem fere Vualfrid. Strab. de reb. eccl. c. 7. Alio autem ſenſu, conuenire ad Dominicum, idem eſt, quod ad ſacrificium myſticum, ad ipſas ſacras Miſſas accedere, idemque celebrare Dominicum. Eſt de hoc eiuſdem Cypriani exemplũ eodem lib. de opere & eleemoſ. Locuples (inquit) & diues es, & Dominicum celebrare te credis, quæ corbonam omnino non reſpicis? & epiſt. 63. ad Cæcilium: Numquid ergo Dominicum poſt cœnam celebrare debemus? &c. intelligens ipſum diuinum Miſſæ ſacrificium. Veterem eiuſmodi loquendi morem docent Acta Proconſularia ſanctorum martyrum Saturnini & ſoc. quæ extant apud Sur. tom. 1. die 11. Febr. Vbi ſancti martyres iudicio poſtulati, quod ſacram Synaxim contra Imp. præcepta egiſſent, ſic eorum Proconſuli reſponderunt: Dominicum cum fratribus celebraui. Et iterum: Sine Dominico eſſe non poſſumus. Et inferius ex verbis Proconſulis ſic interrogantis: Si in collecta fuiſti? Reſpondit: Quaſi Chriſtianus ſine Dominico eſſe poſſit, aut Dominicum ſine Chriſtianis celebrari. An neſcis ſatana, in Dominico Chriſtianum, & in Chriſtiano Dominicum cõſtitutum? Et poſt alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Chriſtianus ſum. Hæc ibi Felix martyr. Saturninus autem cum rogaretur ab eodem Proconſule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuiſti? reſpondit Saturninus: Chriſtianus ſum. Ait ille: Non a te quæro hoc, ſed vtrum egeris Dominicum? Cui reſpondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator eſt Chriſtus, &c. Hæc quidem cum ad prædictam vocem declarandam, tum etiam vt innoteſceret, quo ardore fidei etiam tempore perſecutionis Chriſtiani ad diuinum ſacrificium conuenirent; vt eſt egregium exemplum prædictorum martyrum, ſimulq. horum, de quibus hac die agitur.

xxv. 25. C **Septimo Kal. Ianuarij. Luna.** 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6

HIEROSOLYMIS natalis ſancti Stephani [a] protomartyris, qui a Iudæis non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt. Romæ ſancti Marini [b] ordinis ſenatorij, qui ſub Numeriano Imperatore, & Marciano Præfecto, Chriſtianæ religionis cauſa comprehenſus, equuleo & vngulis ſeruili more punitus, in ſartaginem deinde coniectus, ſed igne in rorem conuerſo, liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis ſeruatus illæſus, tandem ad aram iterum ductus, cum idola oratione eius corruiſ-

ſent,

ſent, percuſſus gladio, martyrij triumphum adeptus eſt. Item Romæ via Appia depoſitio S. Dionyſij [c] Papæ, qui multis pro Eccleſia impenſis laboribus, fidei documentis clarus effulſit. Ibidem ſancti Zoſimi Papæ & confeſſoris. In Meſopotamia S. Archelai [d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Maiumę [f] ſancti Zenonis Epiſcopi. Romę ſancti Theodori [g] manſionarij eccleſię ſancti Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

Plura to. 1. præſertim a. 34. n. 300. & ſeq. & to. 5. an 415. num. 1. & ſeq. inuẽtio, & trãſlatio n. 6. & ſeq. & an. 416. n. 16. & ſeq. & a. 418. nu. 37. & ſeq.

STEPHANI *Protomartyris, qui non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt.* a] Hæc eadem verba ſunt in vet. Roman. Martyrolog. quibus adſtipulantur antiqua manuſcript. necnon Beda, Vſuard. Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Nicephor. hiſt. lib. 2 c. 3 & Glycas in 3. parte Annalium. Errore etenim librariorum factum puto, vt loco ſeptem menſium (quod ſpatium temporis intercæſſit a Chriſti Aſcenſione vſque ad martyrium Stephani) ſeptem anni poſiti habeantur. Rurſus autem cum terminum necis eius ab Aſcenſione Domini nimis arctãt aliqui ex recentioribus, putãtes eius martyrium contigiſſe tertio Nonas Auguſti, quo eius ſacri corporis inuentio celebratur: cui quidem ſententiæ S. Auguſtinus ac ceteri aduerſantur, dum in ſuis ſermonibus hac die dictis, hunc diem natalem Stephani, quo necatus a Iudæis palmam martyrij adeptus eſt, profitentur. Id etiam ſuperius notauimus ea die inuentionis. Præter ſanctorum Patrum de his teſtimonia, etiam firma ratio perſuadet, ſaltem vſque ad hanc diem Stephani martyrium eſſe dilatum. Nam poſt Aſcenſionem Domini poſt Spiritum ſanctum datum Apoſtolis (vt habent Acta Apoſtolica) perſeuerauit aliquandiu Eccleſia in fractione panis; indeq. occaſione oborti diſſidij, actum eſt de electione diaconorum, cum electus eſt Stephanus, qui perſeuerauit aliquod temporis ſpatium faciens ſigna & prodigia magna in populo: qui miniſtrauit & Iacobo Apoſtolo, vt tradit ſanctus Ignatius in epiſtola ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleri potuiſſe ab Aſcenſione Domini vſq. ad tertium Nonas Auguſti, nulla ratio perſuadet. Quænam vero occaſio fuerit vt ea die de inuentione ageretur, ſuo loco ſuperius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quam Græcis Patribus, Archidiaconus, ſiue Primicerius diaconorum, idemq. & Protomartyr. Cuius laudes egregijs orationibus proſecuti ſunt Patres, quas omittimus recenſere. Quo loco occiſus lapidibus fuit, ingens baſilica ab Eudocia Auguſta erecta eſt, de qua Niceph. lib. 14 cap. 50.

b *Marini.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Extant eius Acta apud Mombrit. tom. 2. Vincent. lib. 13. c. 38. & 40. & Petr. in catalog. lib. 1. cap. 6. To. 2. an. 284. nu. 8.

c *Dionyſij Papæ.*] Vſuardus de eodem hac die, Beda autem poſtridie. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. & hiſt. lib. 2. cap. 24. Optat. lib. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Dionyſio Alexandr. Niceph. Epiſcop. Conſtantinop. in chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccleſ. To. 2. an. 272. n. 21. & 22.

d *Zoſimi Papæ.*] De eodem Beda; ſed per errorem confuſus habetur cum alio Zoſimo, de quo idem ſupra xv. Kal. Ianuarij. De huius ſucceſſione agit S. Proſper in chron. Marcellin. Comes in chron. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & alij. Eius autem Acta fuſius ſcripta ſunt a nobis in Annal. Eccl. To. 5. an. 418. n. 69. & ſeq.

e *Archelai Epiſc.*] Hic primus reſtitit impio Maneti hæreſiarchæ, fuitque Epiſcopus Caſcarorum in Meſopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hieroſolym. in catecheſi ſexta, & Epiphan. hæreſ. 66. & lib. de menſuris & ponder. To. 2. an. 277. nu. 4.

f *Maiumæ.*] Eſt Maiuma ciuitas in Palæſtina, quæ & Nauale, ſeu Portus Gazæ dicta eſt: poſtea vero a Conſtantino dicta eſt Conſtantia: ſed Iulianus Apoſtata, in odium illius; & nomen & priuilegia in eam collata abſtulit, & Gazæis iterum ſubiecit; quæ per Synodum in priſtinum eſt reſtituta. De his Euſebius in vita Conſtantin. lib. 4. c. 37. & 38. Sozom. lib. 2. cap. 4. in fine, & lib 5. cap. 3. Niceph. 8. c. 33. & lib. 1. c. 4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine feſtum appellatur, de quo eſt titulus lib. 11. Cod. Iuſtin. & l. vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. præcipit, vt ſic reſtituatur illa celebritas, vt tamen ſeruetur honeſtas, & verecundia caſtis moribus perſeueret. Eadem in l. 15. tit. 6. Cod. Theod. vbi & ſecunda lex eſt, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquieſcere non poſſumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. Parerg. To. 5. an. 399. n. 30. To. 5. an. 399. n. 28. & ſeq.

cap. 5. eum ſecuto: dum dicunt fuiſſe feſtum a Romanis menſe Maio ad Oſtia Tiberina celebrari ſolitum. Nullus enim antiquorum, aut recentiorum, qui res Romanas ſunt proſecuti; nec inſuper Kalendarium ipſum feſtorum dierum Gētilium, quod ſumma cum diligentia nunc eſt editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidem Plutarchus in Problem. Rom. quæſt. q. 86. dum de his agit quæ Romani menſe Maio agere ſolerent, nullam prorſus de his quæ a Suida ſcribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, ſed in Oriente Maiumæ ſpectaculum viguiſſe, ex nuper citatis Arcadij Imperatoris legibus ſatis compertum habetur. Cum enim in Codice Theodoſiano dictæ legis datæ reperiantur Conſtantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum ſpectaculorum obſcœnitātes coercendas, quæ in Oriente ſub ipſius ditione exercebantur. Quænam enim ſubeſt ratio, vt Orientis Imperator Conſtantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præeſſet Honorius? Quænam autem ea eſſent ſpectacula, & cur ſic dicta, paulo exactius inueſtigemus. Ea quidem fuiſſe fœdiſſima, prædictæ ab Arcadio latæ leges ſignificant; & (ni fallor) ea ipſa videntur, aduerſus quæ ſanctus Ioannes Chryſoſt. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Non metuis, non expaueſcis, dum oculis, quibus illic lectum, qui eſt in orcheſtra, ſpectas, vbi deteſtandæ adulterij fabulæ peraguntur, iiſdem hic ſacram menſam intueris? &c. Omnium enim libidinum imagines tam verbis quam re ipſa repræſentari illis obſcœnis ludis, oſtendit. idemque vetuit, ne qui illis ſpectaculis interfuiſſent, in eccleſiam ingredi præſumerent, niſi prius peccatum per pœnitentiam expiaſſent. Mihi etiam illud perſuadetur, eiuſdem Chryſoſt. declamationibus impulſum fuiſſe Arcadium Imperatorem, primo vt eam legem ferret, quæ a Maiuma, quæ eſſent fœda, reſecaret; deinde vero, vt poſt biennium, Conſule Theodoro, iterum lege lata prorſus abſcinderet, ac prohiberet. Memini me legiſſe etiam Iulianum Apoſtatam in Miſopogone Antiochenos de Maiumis ferijs redarguiſſe. cum ait: Vnuſquiſque veſtrum priuatim in conuiuijs & ferijs Maiumæ pecuniam effundit: pro nobis ipſis & communi ſalute neque priuatim neque publice ſacrificatis, &c. Quod autem ad nomen pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma originem ducere, exiſtimo: ſiquidem ibidem impudiciſſime colebatur Venus, cuius turpiſſimum ſimulachrum in loco, qui dicebatur Tetramphodos, ad Arcadij vſque tempora libidinum illecebris palam expoſitum permāſit; quod virtute ſanctæ Crucis, agente ſancto Porphyrio Gazenſi Epiſcopo, ſponte collapſum, perfractū eſt, eiuſdem Arcadij tempore. Scribit eam hiſtoriam Marcus diaconus Gazenſis; eamque retulit Metaphr. in diem 26. Februarij.

g *Zenonis Episc.*] De eodem Sozomenus hiſtor. lib. 7. cap. 27. Niceph. hiſt. lib. 4. cap. 47. & lib. 13. cap. 2. vbi ait, ab hoc ordinatum eſſe lectorem S. Ioannem Chryſoſtomum: illum eſſe ratus, de quo Socrat. hiſt. lib. 6. c. 3. ſed verius puto, illum fuiſſe Zenonem Tyrium Epiſcopum, de quo ſuperius 5. Iunij in Dorotheo. To. 4. an. 382. n. 72.

h *Theodori.*] Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 24. Circa an. 560.

xxiiij. D Sexto Kal. Ianuarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

APVD Epheſum natalis ſancti Ioannis [a] Apoſtoli & Euangeliſtę, qui poſt Euangelij ſcriptionem, poſt exilij relegationem, & Apocalypſim diuinam vſque ad Traiani Principis tempora perſeuerans, totius Aſię fundauit rexitque eccleſias, & confectus ſenio, ſexageſimo octauo poſt paſſionem Domini anno mortuus, iuxta eamdem vrbem ſepultus eſt. Alexandrię ſancti Maximi [b] Epiſcopi, qui ſatis clarus & inſignis titulo confeſſionis effectus eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorū Theodori [c] & Theophanis fratrum, qui a pueritia in monaſterio ſancti

Sabbæ

Sabæ nutriri, cum poſtea pro ſanctarum imaginum cultu aduerſus Leonem Armenum ſtrenue decertarent, eius iuſſu verberibus affecti, exilio relegantur: ſed eo mortuo, rurſus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, conſtanter reſiſtentes, verberibus iterum cæſi, in exilium pulſi ſunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero, pace demum Eccleſiæ reddita, factus Nicænus Epiſcopus, quieuit in Domino. Ibidem ſanctæ Niceratis [d] virginis, quæ ſub Arcadio Imperatore claruit ſanctitate.

DECEMBRIS 27.

Plura de eo tom. 1. præſertim an. 98 nu. 13. & ſeq. & to. 2. an. 101. nu. 2. & ſeq.

IOANNIS *Apoſtoli* a.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autem in Menologio vj. Kalend. Octob. his verbis: Migratio ſancti glorioſi & celebris Apoſtoli ac Euangeliſtæ Ioannis cognomento Theologi. Hæc illi, re vera vita functum credentes, ſicut & Polycrates Epheſi Epiſcopus ſcribens ad Victorem Romanum Pontificem, quem refert Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 25. atque Ioannes Chryſoſtomus in homilia in laudem duodecim Apoſtolorum, vbi de Ioanne ait, quod poſt mortem tamquam viuus Epheſum curat: idemque de eius ſepulchro non oſſibus vacuo meminit homil. 26. in epiſtolam Pauli ad Hebræos. idipſum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima: Tranſlatus eſt (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta eſt, dilata ſcilicet: ceterum morituri aſſeruantur, vt Antichriſtum ſuo extinguant ſanguine. Obijt & Ioannes, quem in aduentum Domini remanſurum fruſtra ſpes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus idipſum aſſeueranter affirmat libro de Scriptor. Eccleſiaſt. in Ioanne, & commentar. in Matth. cap. 20. Cæleſtinus Papa in epiſtola, quam ſcribit ad SS. Synodum Epheſinam meminit reliquias S. Ioannis Euangeliſtæ Epheſi in honore haberi, oſtendens eum iam eſſe defunctum. De ijſdem Synodica Orientalium ad ſenatum Conſtantinopolitanum; extat inter Acta Concilij Epheſini edit. Peltanæ to. 2. cap. 14. & tom. 3. cap. 6. Prætermimus de ea aliorum tam Græcorum quam Latinorum teſtimonia, qui in commentarijs in Matth. c. 20. & in Ioan. cap. 21. de his egere. Satis modo ſit, quid de his antiquitas tradiderit, aperuiſſe: quid de his Polycrates eius loci Epiſcopus, quid Ioannes Chryſoſtomus, qui Epheſi interfuit Synodo ſeptuaginta Epiſcoporum, cum depoſuit Epiſcopum Epheſinum, vt eius vitæ Acta declarant apud Socratem libro 6. cap. 10. Sozomenus libro 8. cap. 6. Pallad. in dialog. de Ioanne Chryſoſtomo, & Metaphraſt. in vita ipſius. Ioanni Chryſoſtomo hæc dicenti adſtipulatur Nicephorus libro 2. cap. 42. Hæc quidem antiquitatis teſtimonia pluris apud me ſunt quibuſuis aliorum recentiorum contentioſis aſſertionibus. De tempore exitus hæc S. Hieronymus: Confectus ſenio, ſexageſimooctauo poſt paſſionem Domini anno mortuus, iuxta vrbem eamdem ſepultus eſt. Adnumeratur hic annus a Chriſti aduentu (ſecundum Faſtos Onuphrij) centeſimus primus. Inter religioſas Orientales peregrinationes percelebris erat Epheſina, viſitandi gratia ſepulchrum eiuſdem Apoſtoli; cum præſertim certa quadam traditione exploratum haberetur, illic apud eumdẽ Apoſtolum Dei genitricem MARIAM aliquando permanſiſſe; eſt de ea egregium teſtimonium SS. œcumenicæ Synodi Epheſinæ in epiſtola Synodali ad clerum Conſtantinopolitanum. extat inter Acta eiuſdem Concilij in edit. Pelt. tomo 2. cap. 27. Indeq. putamus eueniſſe, vt illic præcipua, & inter alias plures baſilica auguſtior eſſet, quæ nomine Dei genitricis MARIÆ appellaretur, vbi & de eadem ſacroſancta Synodus habita eſt aduerſus Neſtorium, Cæleſtino Romano Pontifice. Poſt eam erat baſilica nomine ſancti Ioannis, quam tunc temporis ſibi ſchiſmatici vendicarant; eamdem poſtea dirutam Iuſtinianus Imperator in honorem eiuſdem Apoſtoli longe ampliorem excitauit, vt ſcribit Procopius de ædific. Iuſtiniani Imperatoris lib. 5. De tunica eiuſdem S. Ioannis Romam allata, ac miraculis illuſtrata, agit Ioannes diaconus in vita S. Greg. Papæ lib. 3. cap. 28. 57. & 58. Acceperat enim eam idem S. Pontifex a Ioanne abbate, vt indicant eius litteræ ad eundem Ioannẽ li. 2. indict. 11. epiſt. 3. c. 42. Mentio habetur de eadẽ peregrinatione Epheſum ad S. Ioannẽ in Prat. ſpirit. c. 180. De rebus geſtis eiuſdem Apoſtoli, præter illa quæ in ſacris litteris ſcripta reperiuntur, & ea

quæ Tertullianus & S.Hieronymus ſcribnnt de dolio feruentis olei, quæ recipiuntur ab omnibus: feruntur Acta quędam Procori nomine, quæ ſcatent erroribus, ſicut & ea quæ Melitonis nomine edita ſunt de tranſitu Dei genitricis. Alia ſunt inſuper quæ inter paſſiones Apoſtolorum ſcribuntur anonyma: quæ autem de ſepultura eius ferantur apocrypha, conſule Auguſtinum tract.124. in Ioannem. De prædicatione eius in Aſia Hieronymus, Ioan. Chryſoſtomus, ac ceteri teſtantur. Parthis etiam Euangelium annunciaſſe, vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos ſignificat. Eumdem Apoſtolum verbi prædicatione ad Indos penetraſſe, declarant litteræ Apoſtolicorum virorum, ipſorum inquam Patrū Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt: datæ ſunt anno Domini M. D. LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5. Septembris, apud Lippom.to.6. De tempore ſcripti ab eo Euangelij, cum alij in Patmos inſula, alij poſt redditum in Aſiam id factum tradant, conſule quæ dicta ſunt in tom.1. Annalium anno 99.

b *Maximi Epiſc.*] De quo Vſuardus, & alij
recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in To. 2. A.
chron. & hiſt. lib.7. cap.10.12. & 14. ex epi- 272. n. 2.
ſtola Dionyſij, aitque ſucceſſiſſe Maximum & ſeq. &
Dionyſio anno duodecimo Gallieni Imp. ea- ann. 285.
dem Niceph. hiſt. lib.6. cap.34. Ad hunc Ma- nu. 15.
ximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, ſucceſſor S.Dionyſij, ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergentem hæreſim Pauli Samoſateni: cuius epiſtolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Epheſinæ contra Neſtorium, reperiturque deinde intexta in Concil. Chalced. ex ſcriptis S.Cyrilli Epiſcopi Alexandrini.

c *Theodori & Theophanis.*] Agunt de ijſdem To. 9. A.
Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſo- 817. n.47.
rum editas a Metaphraſte habet Lippom.to. ann. 821.
5. & Sur. to.6. De his etiam Cedren. & Zona- nu.73. an.
ras in Theophilo Imperatore. 833. nu.1.

d *Niceratæ.*] Ferunt eamdem fuiſſe medicæ ann. 835.
artis peritam Sozom. hiſt. lib.8. cap.23. & Ni- nu. 43. &
ceph. lib.13. c.25. Vnde coniectura ducimur ſeq. a. 841.
opinari, hanc illam eſſe, quæ S. Ioanni Chry- nu.29. &
ſoſtomo ſtomacho laboranti, ſalubre parauit ſeq.
antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſtol. 4. ad To. 5. An.
Olympiadem. 404. nu. 64.

xxiij. E Quinto Kal. Ianuarij. Luna 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8

IN Bethlehem Iudæ natalis ſanctorum Innocentium [a], qui ab Herode Rege pro Chriſto interfecti ſunt. Ancyræ in Galatia ſanctorum martyrum Eutychij [b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis ſanctorum martyrum Caſtoris [c], Victoris, & Rogatiani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Indes [d] eunuchi, Domnæ, Agapis, & Theophilæ virginum, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronam martyrij ſunt aſſecuti. Neocæſareæ in Ponto ſancti Troadij [e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti ſanctus Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumque ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſſi in Armenia inferiori ſancti Cæſarij [f] martyris, qui ſub Galerio Maximiano paſſus eſt. Romæ S.Domnionis [g] presbyteri. In Aegypto ſancti Theodori [h] monachi, diſcipuli ſancti Pachomij. In monaſterio Lirinenſi ſancti Antonij [i] monachi, miraculis clari.

DECEM-

T. 1. ann. 1. n. 47. & ſeq. & an. 58. nu. 94.

SANCTORVM *Innocentium* a.] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Antiquiſſima hæc eſt ſolemnitas in Eccleſia, de qua Orige. in Matth. homil. 3. hæc ait: Bene, inquit, & ſecundum voluntatem Dei eorum memoriam ſancti Patres celebrari mandarunt ſempiternam in eccleſijs, veluti pro Domino morientium, &c. Eoſdem Innocentes conſueuerunt antiqui Patres appellare martyres, vt inter alios Ireneus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 18. De eadem celebritate duo habentur ſermones S. Auguſtini, totidem ei tributi ſunt, 8. 9. 10. & 11. de ſanctis; duo item Petri Chryſologi 152. & 153. Celebratur etiam eius ſolemnitatis Octaua, in qua S. Auguſtinum duos ſermones habuiſſe teſtatur Poſſid. in Indic. Cur autem ijſdem infantibus nomen & honor martyrum deferatur, conſule Auguſtinum epiſtola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarum.

b *Eutychij & Domitiani.*] Vſuardus & alij recentiores de his hac die.

c *Caſtoris & ſoc.*] Vetus Roman. Martyrol. adſtipulanturq. vet. manuſcr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vſuardum.

d *Indes & ſoc.*] Agunt de ijſdem Græci hac die in Menologio. Eorum Acta a Metaphraſte edita habet Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitque de his Nicephorus histor. libr. 7. cap. 6. — T. 2. ann. 293. nu. 3. an. 301. n. 6. & ſe qu. & a. 302. nu. 41.

e *Triadij.*] Eius certamen & coronam deſcriptam habes a S. Gregorio Nyſſeno in Actis S. Gregorij Thaumaturgi, quæ luculenta oratione narrauit. — T. 2. ann. 255. n. 134

f *Caſarij*] Græci de eodem. Arabiſſum ciuitas in Armenia non tantum huius martyrio illuſtratur, ſed etiam exilio S. Ioannis Chryſoſtomi, immo hoſpitio nobilitatur: illuc etenim ad euitandos frequentes barbarorum incurſus confugiens, a Treio eius ciuitatis Epiſcopo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ipſe ſcribit epiſt. 4. & 69. De Arabiſſo, Cucuſo, Commana, Sebaſte, alijſque Armeniæ ciuitatibus, ipſaque prouincia in quatuor partes diuiſa, vide Nouel. cōſtitu. collat. 10. tit. 31. de deſcript. quatuor præſ. Armen. Ex Arabiſſo etiam oriūdus fuit Mauritius Imperator, vt teſtatur Euſtrath. vt in Eutychio. — T. 3. ann. 311. n. 22.

g *Domnionis.*] De quo ſæpe S. Hieron. ſcribenſque ad Deſiderium epiſt. 154. virum ſanctiſſimum, & ſui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extant eiuſdem Hieronymi epiſtolę 51. & 109. necnon præfatio in Eſdram. Sanctus Paulinus in epiſtola ad Alipium 35. apud Auguſtinum, Domnionem ſanctiſſimum, eumdemque patrem appellat. — T. 4. ann. 379. n. 17. T. 5. ann. 402. n. 40.

h *Theodori.*] Hic ſpectatiſſimus ſanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. Patrum par. 1. De eo & S. Nilus in lib. de oratione. Recenſetur inter ſcriptores Eccleſiaſ. a Gennadio c. 8. De altero Theodoro monacho diſcipulo S. Antonij agitur ſupra ſept. Idus Ianuarij. — T. 5. ann. 404. nu. 130.

i *Antonij.*] Huius Acta conſcripta ab Ennodio Ticinenſi legimus manuſcrip. in biblioth. Vatic. eſt eorum exordium: Vt præliaturi aſſurgunt buccinis, &c. — T. 6. ann. 488. n. 14.

29

Septimo Idus Decemb. Luna. F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CANTVARIÆ in Anglia natalis ſancti[a] Thomæ Epiſcopi & martyris, qui ob defenſionem iuſtitiæ & Eccleſiaſticæ immunitatis, impiorum hominum factione, in baſilica ſua gladio percuſſus migrauit ad Chriſtum. Hieroſolymis ſancti[b] Dauid Regis & prophetæ. Arelate natalis ſancti Trophimi[c], cuius meminit S. Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ab eodem Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, præfatæ vrbis primus ad Chriſti Euangelium prædicandum directus eſt: ex cuius prædicationis fonte (vt ſanctus Zoſimus Papa ſcribit) tota Gallia fidei riuulos accepit. Romę ſancto-

rum martyrum Calliſti[d] Felicis, & Bonifacij. In Africa paſſio ſanctorum martyrum Dominici[e], Victoris, Primiani, Lyboſi, Saturnini, Creſcentij, Secundi, & Honorati. Viennæ in Gallia ſancti Creſcentis[f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Marcelli[g] Abbatis. In pago Oxymenſi ſancti Ebrulphi[h] Abbatis & confeſſoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

Tom. 12. an. 1163. nu. 19. & ſeq. & pluries eod. Tom.

THOMÆ *Epiſc.* a] Huius præclariſſimi martyris res geſtas complures ſcripſere, nimirum, Herebertus eius comes indiuiduus, poſtmodum Cardinalis & Epiſcopus Beneuentanus, Ioannes Salisburgenſis Epiſcopus Carnotenſis, Gulielmus Cantuarienſis, Alanus, & Benedictus Abbates, necnon Eduardus eiuſdem S. Thomæ contemporaneus, cuius commentarium in compendium Surius redigens deſcripſit tom. 6. Eſt alia inſuper S. Thomæ vita Pariſijs impreſſa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vna cum proceſſu de Eccleſiaſtica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thoma egregium encomium, vbi deſcribuntur Acta ipſius, ac quamplurima miracula ad ſepulchrum eius edita; cunctaq. auctor ſe vidiſſe teſtatur. Extat & Petri Bleſenſis epiſt. 27. de nece eiuſdem S. Thomę Epiſc. in qua ſanctiſſimi viri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in bibliotheca Vaticana regiſtrum omnium epiſtolarum S. Thomæ & aliorum, quæ toto illo plurimi annorum perſecutionis tempore vltro citroque ſunt datæ: quas omnes exſcripſimus, retulimuſq. per annos ſingulos, vt ſcriptæ ſunt, in Annales Eccleſiaſticos: Coronatus eſt martyrio S. Thomas anno Domini MCLXX. Facta eſt eiuſdem tranſlatio anno octauo Honorij Papæ III. extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, ſimulque opuſculum a Stephano Archiepiſcopo Cantuarienſi cõſcriptum. Habet hæc omnia cod. manuſcriptus biblioth. Vatic. num. 722. vbi etiam ſequuntur litteræ Alexandri Papæ III. de eiuſdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit ſæculum noſtrum hac ex parte feliciſſimum quamplurimos Thomas, ſanctiſſimos ſacerdotes, alioſque nobiliſſimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, dupliciſque tituli coroniſanctos; cum non ſolum (vt Thomas) pro Eccleſiaſtica libertate, ſed pro fide Catholica tuenda, reſtituenda, ac conſeruanda, nobiliſſimo martyrio occubuerint; vt inter alios, quos nuper S. Societas IESV velut agnos innoxios in ſacris ſeptis, ſanctis eruditionibus ad martyrium, acceptiſſimas Deo hoſtias, ſaginauit; quos Romanum, quos Rhemenſe ſacra collegia, quæ dixerim celſas turres a facie Aquilonis, & fortiſſima propugnacula fidei, emiſerunt ad triumphos, & prouexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute, Anglicanorum nobiliſſime ac glorioſiſſime cœtus, qui tam illuſtri militiæ nomen dediſti, ac ſacramento ſanguinem ſpopondiſti: æmulor ſane vos Dei æmulatione, cum vos martyrij candidatos, ac nobiliſſimæ purpuræ martyres deſignatos aſpicio. Compellor & dicere: Moriatur anima mea morte iuſtorum, & fiant nouiſſima mea horum ſimilia.

b *Dauid Regis.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Plenæ ſunt de ipſo diuinæ Scripturæ, multaque de eo Ioſephus in libris antiq. De immenſis prodigijs ad ſepulchrum eius editis, cum impius Herodes theſaurum inde auferre conaretur, vide eundem antiquit. lib. 16. c. 11. — De ei[*] ſepulchro. To. 1. an. 34. n. 145. & ſeq.

c *Trophimi.*] De quo Acta Apoſt. c. 20. 21. & Paul. 2. ad Corinth. ca. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdem Greg. Turon. de geſt. Franc. li. 1. c. 30. vbi manifeſtiſſime errat, dum eum temporibus Decij Imp. in Gallias miſſum affirmat. Agit de eo etiam Ado Vien. in chron. anno Dom. 59. Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. contra Heinricianos. 5. 8. Dorotheus in Synopſi, & alij. Zoſimi epiſtola, quæ hic citatur, non habetur. — To. 1. an. 46. nu. 2. & an. 59. nu. 1. To. 2. an. 100. n. 49.

d *Calliſti & ſoc.*] De his Beda hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

e *Dominici & ſoc.*] De his Beda, vet. manuſcript. ac recentiores.

f *Creſcentis.*] Hic idem cum eo de quo ſupra agitur quinto Kal. Iulij, de quo vide quæ ibi notauimus ea die: puto enim hac die trãſlationem celebrari. — To. 1. an. 46. nu. 2.

g *Marcelli abb.*] De eodem Græci. Eius Acta ex Metaphraſte deſcripta habet Lippom. to. 5. ac Sur. tom. 6. Claruit temporibus Leonis Imperatoris. — To. 6. an. 466. nu. 2. & ſeq. & ann. 469. nu. 4.

h *Ebrulphi.*] De eodem Vſuardus hac die: eius autem res geſtas recitat Sur. to. 6. — Circa an. 590.

30 Tertio Kal. Ianuarij. Luna. G xxj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 30 1 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

SPOLETI natalis ſanctorum martyrum Sabini [a] Epiſcopi, Exuperantij & Marcelli diaconorum, ac Venuſtiani Præſidis, cum vxore & filijs, ſub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo ſuſpenſi, deinde fuſtibus grauiter mactati, poſtea vngulis abraſi, & laterum exuſtione aſſati, martyrium compleuerunt: Venuſtianus autem non multo poſt vna cum vxore & filijs gladio necatus eſt: ſanctus vero Sabinus poſt manuum detruncationem, & diutinam carceris macerationem, ad mortem vſque cæſus eſt. Horum martyrium licet diuerſo extiterit tempore, vna tamen die recolitur. Alexandriæ ſanctorum Manſueti [b], Seueri, Appiani, Donati, Honorij, & ſociorum martyrum. Theſſalonicæ ſanctæ Anyſiæ [c] martyris. Ibidem ſancti Anyſij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Mediolani ſancti Eugenij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Rauennæ ſancti Liberij [f] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerij [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 30.

To. 2. an. 301. n. 20. & a. 303. nu. 121.

SABINI *Epiſc. & ſoc.* a] De ijdem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Eius Acta manuſcripta habemus, incipiunt: In diebus illis Venuſtianus, &c. Petrus in catal. lib. 2 cap. 19. eadem paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius virtute edito ſcribit Paulus diacon. de geſt. Longob. lib. 4. cap. 5. deque eodem martyre, & Petro Epiſcopo Ticinenſi vide eumdem libr. 6. cap. 18. De eius ſacris reliquijs Firmum transferendis ſunt epiſtolæ S. Gregorij Papæ in regiſtro lib. 7. epiſt. 71. ad Chryſanthum, 72. ad Paſſiuum, & lib. 11. epiſt. 18. ad eumdem.

b *Manſueti & ſoc.*] De his item Vſuardus, Vuandelbertus, & vet. manuſcripta.

To. 2. an. 303. n. 84.

c *Anyſia.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lippom. to. 5. & Sur. to. 6. Paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imp.

d *Anyſii Epiſc.*] Fuit hic ſucceſſor S. Acholij. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Ad hunc ſcriptæ extant duæ epiſtolæ S. Ambroſij, 60. & 79. Ad ipſum ac ceteros Macedoniæ Epiſcopos ſcripſit Ioan. Chryſoſt. epiſt. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi. To. 4. an. 378. n. 43. & an. 389 nu. 74.

e *Eugenij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quibus Molan. & Galeſ. hac die. cir. a. 800.

f *Liberij Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennat. & Hieronymus Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. qui eum perueniſſe ait vſque ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris. cir. a. 205.

g *Rainerij Epiſc.*] De ipſo vet. monumenta eius eccleſiæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. Fuit Epiſcopus Furconienſis; cuius eccleſiæ in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMÆ natalis ſancti Silueſtri [a] Papæ, qui Magnum Conſtantinum Imperatorem baptizauit, & Nicænam Synodum confirmauit: multiſque alijs rebus ſanctiſſime geſtis, quieuit in pace. Item Romę via Salaria, in cœmeterio Priſcillæ, ſanctarum martyrum Donatæ [b], Paulinæ, Ruſticæ, Nominandæ, Serotinæ, Hilariæ, & ſociarum. Apud Senonas beatorum Sabiniani [c] Epiſcopi & Potentiani, qui a Pontifice Romano illuc ad prædicandum directi, eamdem metropolim confeſſionis ſuæ martyrio illuſtrarunt. Ibidem ſanctæ Columbæ [d] virginis & martyris, quæ, igne ſuperato, in perſecutione Aureliani Imperatoris gladio cæſa eſt. Rhetiarię ſancti Hermetis [e] exorciſtæ. Catanę in Sicilia paſſio ſanctorum Stephani [f], Pontiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quinctiani, Mineruini, & Simpliciani. Eodem die ſancti Zotici [g] presbyteri Romani, qui Conſtantinopolim profectus, alendorum orphanorum curam ſuſcepit. Rauennę S. Barbatiani [h] presbyteri & confeſſoris. Eodem die ſanctę Melanię [i] iunioris, quę cum viro ſuo Piniano Roma abſcedens, & Hieroſolymam proficiſcens, ibi inter feminas Deo ſacras, vir inter monachos religioſam vitam exercuit; & ambo ſancto fine quieuerunt. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias.

DECEMBRIS 31.

Plur. T. 3. pſertim. De Baptiſmo Cõſtãtini a. 324. à nu. 29. & inf. corrige notatione à n. 36. & ĩf. eiuſdẽ a. 324. de Draco ne nu. 97. & ĩf. eiuſdẽ a. 324. obitus an. 335. n. 58.

SILVESTRI *Papæ* a.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum: Græci autem Kal. Ianuarij in Menologio, hiſce verbis: Eodem die ſancti Silueſtri Rom. Pontificis, qui propter ſummum virtutis gradum, defuncto Melchiade, antiquioris Romæ creatus eſt Epiſcopus. hic multorum patrator miraculorum, Conſtantinum Magnum ad fidem conuertit. cum animæ & corporis morbos diuino baptiſmate ab eo expuliſſet. Hæc in Menolog. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij plures. De Actis Silueſtri eſt cenſura Gelaſij in cap. ſancta Romana diſtinct. 15. Habemus eadem manuſcript. quorum eſt exordium: Silueſter cum eſſet infantulus, a vidua matre Iuſta traditus eſt Cantio presbytero, &c. Habet eadem Mombrit. to. 2. Tribuunt nonnulli ea Euſebio Cæſarienſi (talis enim titulus illi commentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus) ſed error ex multis manifeſtus arguitur, cum & Gelaſio teſte, Acta Silueſtri incerto auctore ſint ſcripta. Habet & Metaphraſt. Silueſtri Acta, quæ deſcripſit Lippom. tom. 5. & Sur. tom. 6. in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur Acta Silueſtri Papæ vt authentica ab Hadriano Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ Imper. De veritate baptiſmatis Conſtantini Imp per Silueſtrum Romę exhibiti, ſatis egimus

mus in Annal. Eccl. vbi ceteras ipſius res ge-
ſtas per annos ſingulos ordine temporis digeſ
ſimus. Breuiter de his diximus ſuperius 22.
Auguſti in Timotheo; vbi de Conſtantini ba-
ptiſmate nonnulla, quibus Euſebij Ariani im-
poſtura redarguitur, habentur conſcripta.
De feſta die S. Silueſtri ferianda extat can. 1.
de conſecr. diſtinct. 3. ex Greg. IX. extra de fe-
rijs, cap. conqueſtus. Ea die S. Gregorius Pa-
pa in eccleſia habuit homiliã, quæ eſt nona in
Euang. & Innocentius III. duas. Eccleſiam
S. Silueſtri, quæ Titulus Equitij dicta eſt (vt
habet lib. de Rom. Pontif.) Symmachus Pa-
pa a fundamentis erexit, ſeu, quod verius pu-
to, reſtituit: nam Equitij Titulum ab eodem
Silueſtro fuiſſe inſtitutum, idẽ liber de Rom.
Pontif. docet in Silueſtro. In eadem eccleſia
ſub maiori altari a Sergio Iuniori Rom. Pon-
tifice reconditum eſſe corpus S. Silueſtri Pa-
pæ, docet vetus inſcriptio, quæ inciſa mar-
mori, intra cancellos eiuſdem eccleſiæ aſſer-
uatur. Rurſum de eccleſia S. Silueſtri Papæ, &
ſacris imaginibus ibi poſitis muſiuo opere
contextis, meminit Hadrianus Papa in epiſt.
ad Carolum Magnum de imaginibus. Paulus
Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat &
educatus, in eccleſiam & monaſterium con-
uertens, eamdem in honorem SS. Stephani
protomartyris, & Silueſtri Rom. Pont. Deo di
cauit. Extant de ea re eiuſdem litteræ Apo-
ſtolicæ, quæ hactenus in eodem monaſterio
aſſeruantur: dicta eſt ea eccleſia, S. Silueſtri
apud Campum Martium, ſicut & antiqua
monumenta teſtantur, vel (vt habet Martinus
Polon.) S. Silueſtri ad Caput, ob reconditum
in ea caput Præcurſoris Domini.

b *Donata & ſoc.*] Ado de ijſdem agit, ac re-
To. 1. An. centiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.
46. nu. 2. c *Sabini & Potentiani.*] De his Beda, Vſuar-
dus, ac ceteri omnes. Horum res geſtas atque
tranſlationem recitat Petrus in catal. lib. 1. cap.
25. pluribus Mombrit. to. 2. & tab. Epiſcopo-
To. 2. A. rum Senonenſium apud Democharem.
275. nu. 6. d *Columba.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij.
In Breuiario Toletano legimus de ea ſacrum
hymnum, quo eius martyrium canitur. De ea-
dem Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 2.
cap. 24. Longe hæc alia eſt a Columba Cordu
benſi, de qua S. Eulog. in Memor. ſanct. lib. 3.
cap. 9. cuius natalis eſt dies xv. kal. Octob.

e *Hermetis.*] De eodem Vſuardus, Ado, ma-
nuſcrip. ac etiam recentiores.

f *Stephani & ſoc.*] De his tab. Eccleſiæ Ca-
tanenſis, vbi celebris eſt eorum memoria.

To. 3. A. g *Zotici.*] Agunt de eodem Græci hac die
530. n. 27. in Menologio, his verbis: Commemoratio
& ſeq.
S. Zotici orphanorum nutritoris, qui claris
parentibus ortus ex vrbe Roma a Conſtan-
tino Magno in ciuitatem Conſtantinopoli-
tanam cum alijs quibuſdam nobilibus ductus.
Hæc ibi. Mich. Glyc. in 3. par. Annalium
recenſens illuſtres viros quos ſecum Conſtan
tinus Roma Conſtantinopolim duxit, Zoti-
cum inter alios numerat: de quo præclarum
eſt illud elogium in conſtitutione Leonis &
Anthemij Auguſtorum ad Dioſcorum Præf.
prætor. l. omnia priuilegia. Cod. de Epiſc. &
cler. his verbis: Zotici beatiſſimæ memoriæ,
qui primus huiuſcemodi pietatis officia in-
ueniſſe dicitur. Hæc ibi: licet mendoſus co-
dex habeat, Iotici, loco Zotici: verior eſt ita-
que lectio, quæ notatur in margine. Quod
autem in conſtitutione Leonis Imp. Zoticus
primus dicatur qui pium hoſpitalitatis offi-
cium erga pauperes exercuit, ſic accipias, vt
ipſe Conſtantinopoli xenodochium primus
erexerit, ſicut in Portu Romano S. Pamma-
chius peregrinorum, & Romæ Fabiola
νοσοκομεῖον, vt auctor eſt S. Hieronymus: nam
quod ad primam xenodochij inſtitutionẽ ſpe
ctat, Hircanũ illud primũ erexiſſe Hieroſoly-
mis, ſcribit Ioſeph. lib. 13. antiq. cap. 16. Hege-
ſippus lib. 1. Iſidor. lib. 15. orig. c. 2. licet Ioſe-
phi locum Gelenius aliter in Latinum verte-
rit, nẽpe quod Hyrcanus primus externũ mi-
litem alere cœperit, non pauperes peregrinos,
prout veteres omnes intellexiſſe videmus.

h *Barbatiani.*] De eodẽ tab. eccleſ. Rauen. Cir. An.
Habuit ſermonem in die natali ipſius Petrus 425.
Damian. quo etiam eius Acta contexuit, apud
Sur. to. 6. & iterum to. 3. De eo item Petr. in ca
tal. lib. 2. cap. 23. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. li. 3.
& alij. Claruit temporibus Valentiniani III.
Imp. & Gallæ Placidiæ Aug. eius matris.

i *Melaniæ iunioris.*] De eadẽ hac die Græci. To. 1. An.
Res eius geſtas ex antiquis monumentis edi- 34. n. 23.
dit Metaphraſtes, deſcripſit Lippo. to. 5. Hæc To. 4. A.
iunior dicta reſpectu ſenioris, cuius neptis 372. nu.
erat: de vtraq; Pallad. c. 33. Non imparis vir- 93. & an.
tutis, aut minoris laudis Melania ſenior fuit 385. nu. 5.
aliquando, ſed poſtea Origenis fuligine præ- To. 5. A.
clariſſima opera obſcurauit. De Melania iu- 397. nu. 3.
niore, eiuſq. viro Piniano agit S. Aug. epiſt. & an. 408
224. 225. 227. & S. Hieron. epiſt. 79. Inter eius nu. 42. &
Acta nobilia, illud celeberrimum non præter- 41. a. 419.
mittimus, quod Voluſianum patruum, Ro- nu. 104.
manorum nobiliſſimum, quem vt ad Chriſtũ An. 434.
conuerteret, S. Auguſtinus tantopere labora- num. 7. &
uit (vt ad eũ, & ab eo ſcriptæ epiſt. 1. 2. 3. & 4. ſeq. & A.
indicant) illum inquam diſertiſſimum virũ, & 438. nu.
a Chriſtiana lege alieniſſimum tandem ipſa 15. et ſeq.
Melania Chriſto ſubegit, vt ei⁹ Acta teſtãtur.

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatæ Mariæ,
Sanctiſq; omnibus.

Libel-

Libellus ſupplex auctoris ad S. D. N. Sixtum Quintum, quo petit prædictas ſuas lucubrationes cognoſci a R. D. Vuilhelmo Lindano, Epiſcopo Ruremundenſi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctiſſimo D.N. Sixto Papa Quinto S.

CVM ad calcem perductum ſit, Deo iuuante, opus Notationum noſtrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumq; in ea re inſtitutum, cum de his coram agerem (Beatiſſime Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, vehementerq. ad opus ſuſpiciendum, perficiendumq. hortarere, cupiamq. in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitantibus, auideque expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitudinis veſtræ illud relegi & expendi a Reuerendiſsimo D. Vuilhelmo Lindano Epiſcopo Ruremundenſi, viro tum in Theologicis facultatibus, tum etiam in Eccleſiaſtica hiſtoria apprime verſato: quem modo hic opportune ipſius Eccleſiæ negotia detinent. Cumq. fuerit a dicto Præſule eiuſmodi opus perſpectum, diſcurſum, atque probatum: fas mihi ſit illud prælis committere in vſum Chriſtianæ religionis. Deus Beatitudinem veſtram (vt opus habet Eccleſia) diuiſſime incolumem ſeruet ac protegat.

Beatitudinis veſtræ humilis ſeruus, Cæſar Baronius Soranus
Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoſcat Reuerendiſs. Lindanus.

Sequitur relatio eiuſdem Vuilhelmi Lindani, Epiſcopi Ruremundenſis, ad S.D.N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER.

SECVTVS S.V. mandatum harum tergo inſcriptum ſuper Notationibus in Martyrologium Rom. venerandi V. Cæſaris Baronij Sorani; teſtor hac mea manu, me in ijs perlegendis non reperiſſe, quæ vllam ſuſpectæ aut nouatæ fidei ingerant labem, nedum quæ ſanctæ Catholicæ noſtræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduerſentur doctrinæ; ſed varijs de cauſis digniſſimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Eccleſiaſticæ hiſtoriæ doctrinam, & exquiſitam atque raram, eamq. ſingularem Chriſtianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis & ſigillo & manu propria ſignaui. Romæ XI. Kal. Septembr. M. D. LXXXV.

Ita atteſtor
Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Eiuſdem R.D. Vuilhelmi Lindani teſtata fides de Notationibus imprimendis.

DIE ſecunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiſs. D. N. retuli, manum & ſigillum noſtri arbitrij teſtes oſtendens. eius Sanctitas iuſſit, vt eundem ſupplicanti redderem, qui R. P. Magiſtro S. Palatij exhiberet, vt prælo tradatur. Actum in area Domicilij Sanctiſs. D.N. in Quirinali, cum proxime diſceſſurus Sanctitati ſuæ Vale dicerem.

Ita eſt:
Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis inſcriptio apud Reuerendiſs. D. Magiſtrum ſacri Palatij, cuius ſubſcriptio hic poſita ordine ſequitur.

DIE prima Octobris 1585. recepta copia iſtius libri ſubſcripta R. D. Cæſaris Baronij auctoris manu, huic originali ſubſcribo, concedens vt imprimatur.

F. Thomas Zobbius, ſacri Palatij Magiſter, manu propria.

LECTIO-

LECTIONES PER TOTVM ANNVM AD ABSOLVTIONEM CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quã in ferijs, vſque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, Lectio.

DOMINE miſerere noſtri; te enim expectauimus: eſto brachium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miſerere nobis.

℟. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini. Lectio.

PEr quem accepimus gratiam & Apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus, pro nomine eius, in quibus eſtis & vos vocati IESV Chriſti Domini noſtri. Tu autem.

In Die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPſi peribunt, tu autem permanebis, & omnes vt veſtimentum veteraſcent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur; tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In feſto S. Stephani Protomartyris, Lectio.

POſitis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine, ne ſtatuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixiſſet, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In feſto S. Ioannis Euangeliſtæ, Lectio.

IN medio Eccleſię aperuit os eius, & impleuit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ, & intellectus, & ſtolam gloriæ induit eum. Tu autem Domine.

In feſto SS. Innocentium, Lectio.

HI empti ſunt ex hominibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipſorum non eſt inuentum mendacium: ſine macula enim ſunt ante thronum Dei. Tu autem.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini, Lectio.

ITaque iam non eſt ſeruus: ſed filius: quod ſi filius, & heres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPſi peribunt, tu autem permanebis. *vt in die Natiuitatis.*

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauã Epiphaniæ, Lectio.

SIcut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra, in Chriſto IESV Domino noſtro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphaniæ vſque ad Dominicam primam Quadrageſimæ: & ab Octaua Pentecoſtes excluſiue, vſque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOminus autem dirigat corda & corpora noſtra in caritate Dei, & patientia Chriſti. Tu autem.

In Dominica prima Quadrageſimæ, & in alijs Dominicis & ferijs vſque ad Dominicam Paſſionis.

QVærite Dominum dum inueniri poteſt, inuocate eum dum prope eſt. Tu autem Domine.

In Dominica de Paſſione vſque ad feriam quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FAciem meam non auerti ab increpantibus & conſpuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non ſum confuſus. Tu autem.

In die ſancto Paſchæ, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferijs vſque ad Aſcenſionem, Lectio.

SI conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terram. Tu autem Domine.

In Aſcenſione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cælum? Hic IESVS, qui aſſumptus eſt a vobis in cælum, ſic veniet, quemadmodũ vidiſtis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Aſcenſionis, Lectio.

SI quis loquitur, quaſi ſermones Dei: ſi quis miniſtrat, tamquam ex virtute, quam adminiſtrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus per IESVM Chriſtum Dominum noſtrũ. Tu autem.

In die ſancto Pentecoſtes, & per Octauam, Lectio.

IVdæi quoque & proſelyti, Cretes & Arabes, audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, Lectio.

TRes ſunt qui teſtimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus, & hi tres vnum ſunt. Tu autẽ.

In feſto Corporis Chriſti, & per Octauam, Lectio.

QVicumque manducauerit panẽ, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis & ſãguinis Domini. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Corporis Chriſti, Lectio.

FIlioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, ſed opere & veritate. Tu autem.

PROPRIA SANCTORVM CAPITVLA.

In feſto S. Andreæ Apoſtoli, Lectio.

ISaias enim dicit: Domine quis credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbũ Chriſti. ſed dico: Numquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuerſione S. Pauli Apoſtoli, Lectio.

SAulus autem multo magis conualeſcebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damaſci, affirmans quoniam hic eſt Chriſtus. Tu autem.

In Purificatione B. MARIAE Virginis, Lectio.

ET placebit Domino ſacrificium Iuda & Hieruſalem, ſicut dies ſæculi, & ſicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In feſto Annunciationis B. MARIAE, Lectio.

EGredietur virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spiritus Domini. Tu autem.

In feſtiuitatibus S. Crucis, Lectio.

HVmiliauit ſemetipsũ, factus obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. Tu autẽ.

In Natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ, Lectio.

REges videbunt, & cõſurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & ſanctum Iſrael, qui elegit te. Tu autem Domine.

In natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus dixit: Nũc ſcio vere, quia miſit Dominus angelum ſuum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem.

In Commemoratione S. Pauli Apoſtoli, Lectio.

EGo enim ſum minimus Apoſtolorum, qui non ſum dignus vocari Apoſtolus, quoniam perſecutus ſum Eccleſiam Dei: gratia autem Dei ſum id quod ſũ, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In feſto S. Petri ad Vincula, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus, *vt in Natali eiuſdem.*

In feſto Transfigurationis Domini, Lectio.

SVſtulit me in ſpiritu in mõtem magnum & altum, & oſtendit mihi ciuitatem ſanctam Hieruſalem deſcendentem de cælo a Deo, habentem claritatem

ritatem Dei, & lucerna eius eſt agnus. Tu autem Domine.

In feſto S. Laurentij, Lectio.

POtens eſt autē Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiam habētes, abundetis in omne opus bonum, ſicut ſcriptū eſt: Diſperſit dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi. Tu autem Domine.

In feſto Aſſumptionis, Natiuitatis, ad Niues, Viſitationis, & Conceptionis B. M. Virginis, & in officio eiuſdem in Sabbato, Lectio.

IN plateis ſicut cinnamomū & balſamum aromatizans odorem dedi; quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. Tu autem.

In feſtiuitatibus S. Michaelis, Lectio.

FActum eſt prælium magnū in cælo: Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerunt, neque locus inuentus eſt eorum amplius in cælo. Tu autem.

In feſto omnium Sanctorum, & per Octauam, Lectio.

BEnedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſæcula ſæculorum Amen. Tu autem.

In feſtiuitatibus Apoſtolorum, Lectio.

IBant Apoſtoli gaudentes a conſpectu Concilij, quoniam digni habiti ſunt pro nomine IESV contumeliam pati. Tu autem Domine.

In feſtiuitatibus Apoſtolorum, & Martyrum a Paſcha vſque ad Pentecoſten, Lectio.

SCimus quoniam diligentibus Deū omnia cooperantur in bonum, his qui ſecundum propoſitum vocati ſunt ſancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris, Lectio.

IVſtus cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conſpectu Altiſſimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natalitijs plurium Martyrum, Lectio.

FVlgebunt iuſti, & tamquam ſcintillæ in arundineto diſcurrent: iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine.

In feſto Confeſſorum Pontificum, Lectio.

FVngi ſacerdotio, & habere laudem in nomine ipſius, & offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis. Tu autem.

In feſto Confeſſorum non Pontificum, Lectio.

IVſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnū Dei, & dedit illi ſcientiam ſanctorum: honeſtauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem Domine.

In feſtis ſanctarum Virginum & Martyrum, Lectio.

DOmine Deus meus, exaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecata ſū: inuocaui Dominum patrem Domini mei, vt nō derelinquat me in die tribulationis meę, & in tempore ſuperborū ſine adiutorio. Tu autem Domine.

In feſtis ſanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAudabit vſque ad mortem anima mea Dominum, quoniā eruis ſuſtinentes te, & liberas eos de manu anguſtiæ, Domine Deus noſter. Tu autem Domine.

In feſto SS. Virginum non Martyrum, Lectio.

O Quam pulchra eſt caſta generatio cum claritate? immortalis eſt enim memoria illius: quoniam apud Deum nota eſt, & apud homines. Tu autem Domine.

In feſto ſanctarum Mulierum, nec virginum, nec Martyrum, Lectio.

MVltæ filiæ congregauerunt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas: fallax gratia, & vana eſt pulchritudo: mulier timens Deum, ipſa laudabitur. Tu autem.

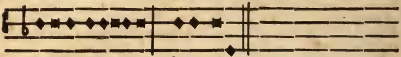
In dedicatione Eccleſiæ, Lectio.

ET abſterget Deus omnem lacrymam ab oculis ſanctorū, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quia prima abierunt: & dixit qui ſedebat in throno; Ecce noua facio omnia. Tu autem Dñe miſerere nobis. ℞. Deo gratias.

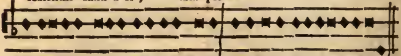
MAR-

MARTYROLOGIVM IN CHORO CANTATVR

in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

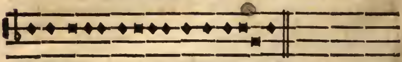


Kalendis Ianu a ri j Luna prima.



Circumciſi o Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem.

Et ſic terminatur qualibet clauſula, etiam in fine Lectionis, præterquam ſi vltima dictio ſit monoſyllaba, quæ hoc modo inflectitur.

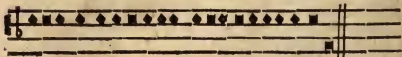


Tandem gladi o marty rij palmam adepta eſt.



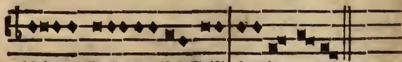
Anno à crea tio ne mundi, quando in prin cipio Deus, &c.

vſque ad verba illa, In Bethlehem Iudæ; *in quibus extollitur vox ad quartam ſuperiorem, videlicet:*



In Bethlehem Iudæ naſcitur ex Mari a Virgine factus homo.

Verſus autem ſequens in tono Paſſionis.



Natiui tas Domini noſtri Ieſu Chriſti ſecundum carnem.

Quod ſequitur, in tono Lectionis conſueto.

FINIS.

401 16,71535

INDEX NOMINVM OMNIVM SANCTORVM

Qui in hoc Martyrologio continentur, ordine Alphabetico deſcriptus.

A

AARON ſacerdos, in monte Hor. 1. Iul.
Aaron mart. in Britannia ſub Diocletiano. infra cum Iulio 1. Iul.
Abachum mart. Romæ ſub Claudio. inf. cum Mario 19. Ianuar.
Abdias propheta, Samariæ 14. Iun. & 19 Nouemb.
Abdieſus diaconus mart. ſub Sapore 22. Apr.
Abdon & Sennen mar. Romæ ſub Dec. 30. Iul.
Abdechalas presbyt. & mart. in Perſide ſub Sapore inf. cũ Symeone 21. Apr.
Abercius Epiſcopus Hierapolitan. 22. Octob.
Abibonis inuentio 3. Aug.
Abibus diaconus mart. Edeſſæ ſub Licinio 15. Nouemb.
Abilius epiſc. Alexandrin. 22. Febr.
Abraham eremita in Syria 16. Mart.
Abraham confeſſor Aruernis 15. Iun.
Abraham patriarcha 9. Oct.
Abraha nitæ monachi mart. Conſtantinopoli ſub Theophilo 8. Iul.
Abſalon mart. Cæſareæ. infr. cum Lucio 2. Mart.
Abudemius mar. ſub Dioclet. in Tenedo. 15. Iul.
Abundantius m. inf. cum Leone 1. Mart.
Abundantius diaconus mart. Romæ ſub Diocletiano. infr. cum Abundio 16. Sept.
Abundius mar. Romæ. inf. cum Alexandro 27. Febr.
Abundius epiſc. Comenſis 3. Apr.
Abundius manſionarius Eccleſ. S. Petri Romæ 14. Apr.
Abundius presbyt. & mar. Cordubæ 11. Iulij.
Abundius mar. Romæ ſub Valeriano. infra cum Irenæo 26. Aug.
Abundius presbyt. Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart. Romæ ſub Diocletiano 16. Sept.
Abundius diaconus mart. ſub Dioclet. infra cum Carpophoro 10. Decemb.
Abundius mar. ſub Numeriano. inf. cum Iulio 14. Decemb.
Acacius presb. & mart. Sebaſte ſub Diocletiano. inf. cum Hircanarcho 27. Nouemb.
Acacius centurio mart. Conſtantinopoli ſub Dioclet. 8. Maij.
Acarius epiſcopus Amidæ 9. Apr.
Acatius mar. Pruſæ. inf. cum Patricio 28. Aprilis.
Acatius mar. Mileti ſub Licinio 28. Iul.
Accurſius mar. in Africa. inf. cum Berardo 16. Ian.
Acepſimas epiſcopus mar. ſub Sapore in Perſide 22. Apr.
Achillas epiſc. Alexandrin. 7. Nou.
Achilleus diaconus mar. in Gallia. inf. cũ Felice 23. Apr.
Achilleus marty. Romæ. inf. cum Nereo 12. Maij.
Acindynus mart. ſub Dioclet. infr. cum Victore 20. Apr.
Acindynus, Pegaſius Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus, & ſocij m. in Perſide 2. Nouemb.
Aciſclus & Victoria mart. Cordubæ ſub Diocletiano 17 Nouemb.
Acutius mar. Puteolis ſub Diocletiano. inf. cum Ianuario 19. Sept.
Acyllinus mar. Carthag. inf. in, Scillitani mar. 17. Iulij.
Adalbertus epiſc. Pragenſis m. 23. Apr.
Adauctus mart. Romæ ſub Diocletiano. inf. cum Felice 30. Aug.
Adaucus mart. in Phrygia cum alijs plurimis ſub Maximiano Galerio 7. Febr.
Adalbertus confeſ. in Hollandia 25. Iun.
Adelphus epiſc. Metenſis 29. Aug.
Aderitus epiſc. Rauennæ 27. Sept.
Adiutor confeſſor in Campania ſub Vuandalis. inf cum Priſco 1. Sept.
Adiutor mar. in Africa. inf. cum Victuro 18. Decemb.
Adiutus mar. in Africa. inf. cum Berardo 16. Ianuar.
Adiutus abbas, Aurelianis 19. Dec.
Ado epiſcopus Viennen. 16. Dec.
Adria mart. Romę ſub Valeriano. inf. cũ Euſebio 2. Decemb.
Adrio, Victor, & Baſilla mar. Alexandrię 17. Maij.
Aduentor mar. Taurini ſub Maximiano. inf. cum Octauio 20. Nouemb.
Adulphus & Ioannes mart. Cordubæ 27 Sept.
Aedeſius mart. Alexandrię ſub Maximino 8. Apr.
Aegidius abbas in prouincia Narbonenſi. 1. Sept.
Aemiliana virgo Romæ 5. Ian.
Aemiliana mart. Romæ 30. Iun.
Aemilianus mart. in Armenia. infr. cum Dionyſio 8. Febr.
Aemilianus miles, Tertulla & Antonia virg. cum alijs mart. in Numidia ſub Valeriano. 9. Apr.
Aemilianus mart. Doroſtori ſub Iuliano 18. Iul.
Aemilianus epiſcopus Cyzici. 8. Aug.
Aemilianus epiſcopus Vercellen. 11. Sep.
Aemilianus confeſſor Rhedonenſis 11. Octob.
Aemilianus presbyter Turiaſonenſ. 12. Nouemb.
Aemilianus mart. in Africa ſub Hunnerico. inf. cum Dionyſia 6. Dec.
Aemilius marty. in Africa. infra cum Caſto. 22. Maij.
Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mar in Sardinia 28. Mai.
Aemilius mart. Capuæ. inf. cum Marcello 6. Oct.
Aetherius epiſcopus mar. in Cherſoneſo. inf. cum Baſilio 4. Mar.
Aetherius epiſcopus Viennenſis 14. Iun.
Aetherius mart. ſub Dioclet. 18. Iun.
Aetherius epiſcopus Antiſiodorenſ. 27. Iulij.
Afra mar. Brixiæ ſub Hadriano 24. Maij.
Afra mar. Auguſtæ 5. Aug.
Africanus mart. in Africa ſub Decio. inf. cum Terentio. 10. Apr.
Agabius epiſcopus Veronenſ. 4. Aug.
Agabus propheta Antiochiæ 13. Febr.
Agape & Chionia virg. mart. Theſſalonicæ ſub Diocletiano 3. Mart.
Agapes mar. inf. cum Donato 25. Ian.
Agapes virgo & mart. Interamnæ 15. Febr.
Agapes virgo mar. Nicomediæ ſub Diocleti. inf. cum Indc. 28. Dec.
Agapitus epiſcopus Rauennæ 16. Mart.
Agapitus epiſcopus Synnadæ 24. Mart.
Agapitus diaconus mar. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Xyſto 6. Auguſt.
Agapitus mart. Præneſte ſub Aureliano 18. Auguſt.
Agapitus Papa 20. Sept.
Agapitus mart. Heracleæ. inf. cum Baſſo. 10. Nouemb.
Agapius mart. Cæſareæ ſub Dioclet. inf. cum Timolao 24. Mart.
Agapius mart. inf. cum Aphrodiſio 28. Aprilis.
Agapius & Secundinus epiſcopi & mar. Cirthæ in Numidia ſub Valeriano 29. Aprilis.
Agapius mart. in Palæſtina ſub Dioclet. inf. cum Timotheo 19. Aug.
Agapius mart. Edeſſæ ſub Maximiano. inf cum Baſſa 21. Aug.
Agapius epiſcopus Nouarien. 10. Sept.
Agapius mart. Romæ ſub Hadriano inf. cum Euſtachio 20. Sept.
Agapius mart. Sebaſte ſub Licinio. infra cum Carterio. 2. Nou.
Agapius mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio 20. Nou.
Agatha virgo mar. Catanæ ſub Decio 5. Februarij.
Agathangelus mart. Ancyræ. 23. Ian.
Agatho Papa Romæ 10. Ian.
Agatho exorciſta mar. inf. cum Cyrione 14. Febr.
Agatho & Triphina mar. in Sicilia 5. Iul.
Agatho marty. Alexandriæ ſub Decio 7. Decemb.

I N D E X.

Agathoclia ancilla mar. 17. Sept.
Agathodorus epiſcopus mart. in Cherſoneſo. inf. cum Baſilio 4. Mart.
Agathodorus mart. Pergami ſub Antonino. inf. cum Carpo 13. Apr.
Agathonica mar. Pergami ſub Antonino inf. cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica virgo & mart. Carthagine. inf cum Baſſa. 10. Aug.
Agathonicus, Zoticus, & ſocij mart. Nicomediæ ſub Maximiano 22. Aug.
Agathopodes diaconus, & Theodulus lector mart. Theſſalonicæ ſub Maximiano 4. Apr.
Agathopodes diacon. Antiochiæ. inf. cũ Philone 25. Apr.
Agathopus mar. in Creta ſub Decio. infra cum Theodulo 23. Dec.
Agericus epiſcopus Vuirodunen. 1. Dec.
Aggęus mart. Bononiæ ſub Maximiano. inf. cum Hermete 4. Ian.
Aggęus propheta 4. Iul.
Agileus mar. Carthagine 15 Oct.
Aglibertus mart. Pariſijs. inf. cum Agoardo 24. Iun.
Agnellus abbas Neapoli 14. Dec.
Agnes virgo Politianen. ord. S. Dominici 20. Apr.
Agnes virgo mart. Romæ. 21. Ianuar. Secundo 28. eiuſdem.
Agoardus & Aglibertus cum alijs innumeris mar. Pariſijs 24. Iun.
Agricola epiſcopus Gabilonen. 17. Mar.
Agricola mart. Bononiæ. infr. cum Vitale 4. Nou.
Agricola mar. in Pannonia 3. Dec.
Agricola mar. Rauennę ſub Maximiano. inf. cum Valentino 16. Dec.
Agrippina virgo mar. Romæ ſub Valeriano 23. Iun.
Agrippinus epiſcopus Neapolit. 9. Nou.
Agritius epiſcopus Treuirenſis 13. Ian.
Aichardus abbas 15. Sept
Aidanus epiſcop⁹ Lindiſfarnen. 31. Aug.
Aigulphus abbas Lirinẽſis, & ſocij monachi mart 3. Sept.
Aithalas presb. & mar. ſub Sapore in Perſide 22. Apr.
Albanus mar. Moguntiæ 21. Iun.
Albanus, & miles quidam mar. in Britannia ſub Dioclet. 22. Iun.
Albertus ord. Carmelit in Sicilia 7. Aug.
Albertus epiſcopus Leodienſ. mart. 21. Nou.
Albina virgo mar. Formijs ſub Decio 16. Dec.
Albinus epiſc. Brixien. 5. Febr.
Albinus epiſc. Andegauen. 1. Mart.
Albinus epiſc. Lugdunen. 15. Sept.
Aldegundes virgo in Hannonia 30. Ian.
Aldelmus epiſc. Schireburgenſis 25. Mai.
Alexander epiſc. Firmanus m. 11. Ian.
Alexander ſenex mar. ſub Decio 30. Ian.
Alexãder, & alij xxxviij. mar. Romæ. 9. Feb.
Alexander mar. in Cypro. inf. cum Ammonio 9 Febr.
Alexander. m. Oſtiæ ſub Diocl. inf. cum Maximo 18. Feb.
Alexander epiſc. Alexandrinus 26. Feb.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mar. Romæ 27 Febr.
Alexander mar. Apameæ ſub Antonino. inf. cum Caio. 10. Mart.
Alexander & Theodorus m. Romæ 17. Mart.
Alexander epiſc. & mart. Cæſareæ ſub Decio 18 Mart.
Alexander miles mart. Driziparæ, ſub Maximiano 27. Mart.
Alexander mar. Cæſareæ ſub Valeriano. inf cum Priſco 28. Mart.
Alexander, & alij xxxiij. mart. Lugduni ſub Antonino 24. Apr.
Alexander Papa, Euentius, & Theodulus presbyteri & mar. Romę ſub Traiano 3. Maij.
Alexander miles, & Antonina virgo m. Conſtantinopoli ſub Maximiano 3. Maij.
Alexander mar. Edeſſæ ſub Numeriano. inf cum Thalalæo 20. Maij.
Alexander m. Anauniæ. inf. cum Siſinio 29. Maij.
Alexander mar. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inf. cum Photino 2. Iunij.
Alexander epiſc. Veronen. 4. Iun.
Alexander mart. Nouioduni. inf. cum Amantio 6. Iun.
Alexander epiſc. Fæſulan. mar. 6. Iun.
Alexander m. Alexandriæ ſub Iuliano, inf. cum Patermuthio 9. Iul.
Alexander m. Romæ ſub Antonino. inf. in Septem fratres 10. Iul.
Alexander miles mar. Maſſiliæ. inf. cum Victore 21. Iul.
Alexander mar. Perge ſub Diocl. inf. cum Leontio 1. Aug.
Alexander Carbonarius, epiſc. Comanæ & mar. 11. Aug.
Alexander ex leg. Thebæor. mart. Bergomi 26. Aug.
Alexander epiſc. Cõſtantinop. 28. Aug.
Alexander m. in Sabinis. inf. cum Hyacintho 9. Sept.
Alexander epiſc. & mar. Romæ ſub Antonino 21. Sept.
Alexander m. Antioch. inf. cum Marco 28. Sept.
Alexander m. inf. cum Victore 17. Oct.
Alexander epiſc. Heraclius miles, & ſocij mar. 22. Oct.
Alexander mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano 9. Nou.
Alexander m. Corinthi ſub Iuliano 24. Nou.
Alexander mart. Alexandriæ ſub Decio. inf. cum Epimacho 12. Dec.
Alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta, & eius ſoror. m. in Paphlagonia 20. Mart.
Alexandra virgo mart. Ancyræ inf. cum Theodoto 18. Maij.
Alexandri duo mar. Cæſareæ ſub Diocl. inf. cum Timolao 24 Mart.
Alexius confeſſor Romæ 17. Iul.
Alipius epiſcopus Tagaſten. 15. Aug.
Almachius mar. Romæ 1. Ian.
Alodia virgo mart. in Hiſpania. inf. cum Nunilone 22. Octob.
Alphæus & Zacchæus mart. in Palæſtina ſub Diocletiano 17 Nouemb.
Alphius, Philadelphus & Cyrinus mar. apud Leontinos in Sicilia 10. Maij.
Alphius mar. Antiochiæ inf. cum Marco 28. Sept.
Alpinianus presb. Lemouicis. inf. cum Martiale 30. Iun.
Amandus epiſc. Traiecten. 6. Febr.
Amandus epiſc. Burdigalen. 18. Iun.
Amantius m. Romæ. inf cum Zotico 10. Febr.
Amantius diaconus Gandauenſis 19. Mart.
Amantius epiſcopus Comenſis 8. Apr.
Amantius, Alexander, & ſocij mar. Nouioduni 6. Iun.
Amantius mar. Romę ſub Hadriano inf. cum Getulio 10 Iun.
Amantius presbyter Typherni 26. Sept.
Amantius epiſc. Ruthenorum 4. Nou.
Amaranthus mar. Albigen. 7. Nou.
Amator, Petrus, & Ludouicus mar. Cordubæ 30 Apr.
Amator epiſc. Antiſiodoren. 1. Mai.
Amator epiſc. Auguſtodun. 26. Nou.
Amatus epiſc. Nuſci. 31. Aug.
Amatus epiſc. Senonen. 13. Sept.
Amatus abbas monaſt. Romarici 13. Sept.
Ambicus, Victor, & Iulius mart. Nicomediæ 3. Dec.
Ambroſius Senenſis Ordin. Prædicatorum 20 Mart.
Ambroſius epiſcopus Mediolanenſ. 4. Apr.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopũ 7. Dec.
Ambroſius centurio mart. Ferentini ſub Dioclet. 16. Aug.
Ambroſius epiſc. Caturcen 16. Oct.
Ambroſius abbas monaſt. Agaunen. 2. Nou.
Amelberga virgo, Gandaui. 10. Iul.
Ammia, Cæſareę. inf. cum Theodoto 31. Aug.
Ammianus m. ſub Maximiano. inf. cum Theodoto 4. Sept.
Ammon diaconus, & Virgines xl. mart. Heracleæ ſub Licinio 1. Sept.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xxij. mart. Alexandriæ 8. Sept.
Ammon, Zenon, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus milites mart. Alexandriæ 20. Dec.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & Ammonaria mart. Alexandriæ ſub Decio 12. Dec.
Ammonius miles mar. in Ponto. inf cum Moſco 18. Ian.

Ammo-

Ammonius & Alexander m. in Cypro 9. Febr.
Ammonius infans mar. Alexandriæ. inſ. cum Modeſto 12. Febr.
Ammonius mart. Alexandriæ. inf. cum Dionyſio 14. Febr.
Ammonius Lector mar. Pentapoli. inf. cum Theodoro 26. Mart.
Ammonius mar. Alexandriæ ſub Maximino. inf. cum Fauſto 26. Sept.
Amos propheta in Palæſtina 31. Mart.
Ampelius mart. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino 11. Feb.
Ampelus & Caius mart. Meſſanæ 20. Nou.
Amphianus m. Cæſareæ ſub Maximia. 2. Apr.
Amphilochius mar. inf. cum Phileto 27. Mart.
Amphilochius epiſc. Iconij 23. Nou.
Amphion epiſc. in Cilicia, confeſſor ſub Maximiano Galerio 12. Iun.
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſſus mart. 31. Octob.
Anacharius epiſc. Antiſiodoren. 25. Sep.
Anacletus Papa mar. Romæ 13 Iul.
Ananias mar. Damaſci 25. Ian.
Ananias presbyt. mar. in Perſide ſub Sapore inf. cum Symeone 21. Apr.
Ananias m. Arbele in Perſia 1. Dec.
Ananias, Azarias, & Miſael in Babylonia 16. Dec.
Anaſtaſia mart. Romæ ſub Nerone. infra cum Baſiliſſa 15. Apr.
Anaſtaſia ſenior virgo, & Cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano 28. Oct.
Anaſtaſia m. cum cclxx. in inſula Palmaria ſub Dioclet. 25. Dec.
Anaſtaſij duo mart. ſub Conſtante. infr. cum Maximo 13. Aug.
Anaſtaſius mar. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa 9. Ian.
Anaſtaſius monachus, & ſocij, Suppentoniæ 11. Ian.
Anaſtaſius Perſa monachus m. cum lxx. ſocijs ſub Coſroe 22. Ian.
Anaſtaſius Sinaita epiſcopus Antiochenus 21. Apr.
Anaſtaſius Papa Romæ 27. Apr.
Anaſtaſius, & ſocij m. Camerini ſub Decio 11. Mai.
Anaſtaſius epiſc. Brixien. 20. Mai.
Anaſtaſius epiſc. Papien. 30. Maij.
Anaſtaſius, Felix, & Digna marty. Cordubæ 14. Iun.
Anaſtaſius m. Argentomachi. infra cum Marcello 29. Iun.
Anaſtaſius epiſcopus Interamnenſ. 17. Aug.
Anaſtaſius marty. Salone ſub Aureliano 21. Auguſt.
Anaſtaſius mar. Aquileiæ 7. Sept.
Anaſtaſius presbyter, Placidius, Geneſius, & ſocij mar. 11. Octob.
Anaſtaſius mar. 5. Dec.
Anaſtaſius mart. Nicomediæ. infra cum Cyriaco 19. Dec.
Anaſtaſius epiſcopus Antiochenus & mart. 21. Dec.
Anathalon epiſc. Mediolan. 25. Sept.
Anathoila virgo, & Audax mart. Thoræ ſub Decio 9. Iul.
Anatolius m. inf. cum Photina 20. Mart.
Anatolius epiſc. Laodiceæ 3. Iul.
Anatolius mart. Nicææ ſub Maximino. inf. cum Euſtachio 20. Nou.
Andeolus ſubdiaconus m. in Gallia ſub Seuero 1. Mai.
Andochius presbyter, Thyrſus diaconus, & Felix m. Auguſtoduni 24. Sep.
Andreas Corſinus epiſc. Fæſulanus Florentiæ 6. Ian.
Andreas epiſc. Florentin. 26. Febr.
Andreas mar. in Helleſponto. inf. cum Petro 15. Mai.
Andreas, & ſocij milites mart. in Cilicia ſub Maximiano 19. Aug.
Andreas presbyt. mart Conſtantinopoli ſub Leone Iſaurico, inf. cum Hypatio. 29. Aug.
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mar. in Africa 23. Sept.
Andreas Cretenſis monachus mart. ſub Copronymo 17. Oct.
Andreas monachus mar. Conſtantinop. ſub Copronymo. infra cum Stephano 28. Nou.
Andreas Apoſtolus mart. in Achaia 30. Nou. Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli 9. Mai.
Andronicus & Athanaſia Hieroſolymis 9. Octob.
Andronicus mart. Tarſi ſub Dioclet. inf. cum Tharaco. 11. Oct.
Anectus mart. Corinthi ſub Decio inf. cum Codrato 10. Mart.
Anectus m. Cæſareæ ſub Diocl. 27. Iun.
Anempodiſtus mar. in Perſide. ſup cum Acindyno 2. Nou.
Aneſius mar. in Africa. inf. cum Theodulo 31. Mar.
Angelus presb. ord. Carmel. mar. in Sicilia 5. Mai.
Angelus mart. in Mauritania. inf. cum Daniele 13. Oct.
Anianus epiſcopus Alexãdrin. 25. Apr.
Anianus diaconus mart. Antiochiæ. inf. cum Demetrio 10. Nou.
Anianus epiſcopus Aurelianen. 17. Nou.
Anicetus Papa & mart. Romæ ſub Antonino 17. Apr.
Anicetus, Photinus, & alij plures mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Aug.
Anna mater B. Mariæ virg. 26. Iul.
Anna propheti ſſa, Hieroſolymis 1. Sept.
Annon epiſcopus Colonien 4. Dec.
Annuntiatio B. Mariæ virg. 25. Mart.
Anſanus mart. ſub Dioclet. Senis 1. Dec.
Ansbertus epiſcopus Rhotomagenſ. 9. Febr.
Anſcharius epiſcopus Bremenſis 3. Febr.
Anſelmus epiſcopus Mantuan. 18. Mart.
Anſelmus epiſcopus Cãtuarien. 21. Apr.
Anſouinus epiſcopus Camerini 13. Mar.
Anterus Papa mar. Romæ ſub Maximino 3. Ian.
Anthelmus epiſcopus Bellicenſ. 26. Iun.
Anthes mar. Salerni ſub Dioclet. inf. cum Fortunato 28 Aug.
Anthia mar. Meſſanæ ſub Hadriano. inf. cum Eleutherio 18. Apr.
Anthimus epiſcopus Nicomedien. mart. ſub Diocl. cum vniuerſo fere ſuo grege 27. Apr.
Anthimus presby. m. Romæ ſub Diocl. 11. Mai.
Anthimus mar. Aegeæ ſub Dioclet. infr. cum Coſma 27. Sept.
Antholianus mar. Aruernis 6. Febr.
Anthuſa virgo Conſtantinop. ſub Copronym.
Anthuſa ſenior mart Tarſi ſub Valeriano. infr cum Athanaſio 22. Aug.
Anthuſa iunior mar 27. Aug.
Antidius epiſcopus Veſontin. mart. 25. Iunij.
Antigonius m. Romæ, ſup. cum Alexandro 27. Febr.
Antinogenes mart. Emeriæ ſub Dioclet. infr cum Victore 24. Iul.
Antiochus tribunus mart. Cæſareæ. infr. cum Nicoſtrato 21. Mai.
Antiochus & Cyriacus mar. Sebaſte 15. Iulij.
Antiochus epiſcopus Lugdunẽ. 15. Oct.
Antiochus mart. in Sardinia ſub Hadr. 13 Decemb
Antipas mart. Pergami ſub Domitiano 11. Apr.
Antonia virgo mar. Cirthæ ſub Valeriano. ſup. cum Aemiliano 29. Apr.
Antonia mart. Nicomediæ 4. Mai.
Antonina mar. ſub Dioclet. 1. Mart.
Antonina virgo mart. Conſtantinopoli ſub Maximiano. ſup. cum Alexandro milite 3. Mai.
Antonina mar. Nicææ. ſub Diocl. 12. Iun.
Antoninus Abbas Caſinenſis, Surrenti. 14. Ian.
Antoninus mart. ſub Diocl. inf. cum Victore 20. Apr.
Antoninus mart. Romæ ſub Maximiano inf. cum Marcellino Papa 26. Apr.
Antoninus epiſcopus Florẽtinus 2. Mai.
Antoninus mar. inf. cum Lucia 6. Iul.
Antoninus mart. Romæ ſub Gallieno. inf. cum Lucilla 29. Iul.
Antoninus mart. Romæ ſub Commodo 22. Aug.
Antoninus mar. Pamiæ 2. Sept.
Antoninus puer mart. Capuæ. inf. cum Ariſteo 3. Sept.
Antoninus ex legione Thebæorum mar. Placentiæ 30. Sept.
Antoninus epiſcopus Mediolanenſ. 31. Octob.
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennatha virgo mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio 13. Nou.
Antonius presbyt. & mart. Antiochiæ ſub Dioclet. inf. cum Baſiliſſa 9. Ian.

Antonius abbas in Thebaide 17. Ian.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi Romæ 17. Ian.
Antonius epiſc. Conſtantinop. 12. Feb.
Antonius m. Alexandriæ.inf. cum Baſſo 14. Febr.
Antonius Luſitanus ordin. Min. Pataiuij 13. Iun.
Antonius mart. in Africa. ſup. cum Andrea 23. Sept.
Antonius mart. Ancyræ ſub Iuliano.inf. cum Melaſippo 7. Nou.
Antonius mar. Romæ ſub Valeriano.infra cum Irenæo 15. Dec.
Antonius monachus Lirinen. 28. Dec.
Anyſia mart. Theſſalonicæ 30. Dec.
Anyſius epiſcopus Theſſalonicenſ. 30. Decemb.
Apelles & Lucius Chriſti diſcipuli, Smyrnæ 22. Apr.
Apellius, Lucas, & Clemens m. 10. Sept.
Aphraates anachorita in Syria. 7. Apr.
Aphrodiſius mar. in Africa.infr. cum Petro 14. Mart.
Aphrodiſius, Carilippus, Agapius, & Euſebius mar. 28. Apr.
Aphrodiſius presb. & alij xxx. mar. Alexandriæ 30. Apr.
Aphthonius marty. in Perſide. ſup. cum Acindyno 2. Nou.
Apodemius mar. inf. in xviij. mar. Cæſarauguſt. 16. Apr.
Apollinaris virgo 5. Ian.
Apollinaris epiſcopus Hierapolitan. 8. Ian.
Apollinaris mart. in Africa.inf. cum Cyriaco 21. Iun.
Apollinaris epiſcopus Rauennæ m. ſub Veſpaſiano 23. Iul.
Apollinaris mart. Rhemis. inf. cum Timotheo 23. Aug.
Apollinaris epiſc. Valentiæ in Gallia 5. Octob.
Apollo, Iſacius, & Crotates mart. ſub Diocl. 21. Apr.
Apollonia virgo mart. Alexandriæ ſub Decio 9. Febr.
Apollonius mart. Interamnæ. inf. cum Proculo 14. Febr.
Apollonius diaconus mart. Antinoi.inf. cum Philemone 8. Mart.
Apollonius, & Leontius epiſcopi 19. Mart.
Apollonius mart. in Aegypto ſub Maximino.inf. cum Marciano 5. Iun.
Apollonius presby. & alij quinque mar. Alexandriæ ſub Maximino 10. Apr.
Apollonius Senator mart. Romæ ſub Commodo 18. Apr.
Apollonius epiſc. Brixien. 7. Iul.
Apollonius mart. Iconij 10. Iul.
Apollonius & Eugenius mart. 23. Iul.
Apparitio S. Michaelis archang. 8. Mai.
Apphia mart. Coloſſis ſub Nerone, inf. cum Philemone 22. Nou.
Appianus mart. Alexandriæ. inf cum Manſueto 30. Dec.
Apronianus mar. Romæ 1. Feb.
Aprus epiſcopus Tullenſis 15. Sept.
Apuleius mar. Romæ.inf. cum Marcello 7. Octob.
Aquila mart. in Mauritania inf. cum Seueriano 23. Ian.
Aquila mar.inf. cum Domitio 23. Mart.
Aquila mart. in Thebaide 20. Mai.
Aquila & Priſcilla in Aſia. 8. Iul.
Aquila m. Philadelphiæ.inf. cum Cyrillo 1. Aug.
Aquilina virgo mart. in Palæſtina ſub Diocl. 13. Iun.
Aquilina mart. in Lycia.inf cum Niceta 24. Iul.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus. Theodotus, & Tryphon mar. in Africa 4. Ian.
Aquilinus presb. m. Mediolani 29. Ian.
Aquilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mart. Foroſempronij 4. Februar.
Aquilinus & Victorianus mar. in Iſauria 16. Mai.
Aquilinus mar. Nouioduni.inf. cum Heradio 17. Maij.
Aquilinus epiſcop. Ebroicenſis 19. Oct.
Arabia mart. Nicææ. infr. cum Theuſeta 13. Mart.
Arator presb. Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mart. Alexandriæ 21. Apr.
Arbogaſtus epiſc. Argentoraten. 21. Iul.
Arcadius mar. 12. Ian.
Arcadius epiſcopus mar. in Cherſoneſo. inf. cum Baſilio 4. Mart.
Arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus mart. & Paulillus puer in Africa 13. Nouemb.
Archelaus, Cyrillus, & Photius mart. 4. Mart.
Archelaus diaconus mar. Oſtiæ ſub Alexandro.inf. cum Quiriaco 23. Aug.
Archelaus epiſc. in Meſopotamia 26. Decemb.
Archippus B. Pauli commilito 20. Mart.
Arcontius mart. Capuæ.inf. cum Quincto 5. Sept.
Ardolion mimus mar. 14. Apr.
Areſius, Rogatus, & alij xv. mart. in Africa 10. Iun.
Aretas, & alij DIIII. mar. Romæ 1. Oct.
Aretas & ſocij cccxl. mar. & mulier cum filio paruulo, apud Homeritas. 24. Octob.
Aretius & Dacianus mar. Romæ 4. Iun.
Argeus, Narciſſus, & Marcellinus mart. in Ponto ſub Licinio 2. Ian.
Argymirus monachus mart. Cordubæ 28. Iun.
Ariadna mart. in Phrygia ſub Hadriano 17. Sept.
Arianus præſes, Theoticus, & alij tres mart. Antinoi 8. Mart.
Ariſtarchus epiſcopus Theſſalonicen. m. ſub Nerone 4. Aug.
Ariſteus epiſcopus Capuan. & Antoninus puer mart. 3. Sept.
Ariſtides Athenienſis 31. Aug.
Ariſtion diſcipulus de lxxij. 22. Febr.
Ariſtobolus Apoſtolorum diſcipulus & mar. 15. Mart.
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Felix, Marcia, & Symphoroſa mar. in Campania ſub Dioclet. 2. Iul.
Ariſtonicus mar. Melitinæ.inf. cum Hermogene 19. Apr.
Armentarius epiſcopus Papien. 30. Ian.
Armogaſtes, Maſcula, & Saturus mar. in Africa ſub Geiſerico 29. Mart.
Arnulphus epiſcopus Metenſis 18. Iul.
Arnulphus epiſc. Sueſſionem 15. Aug.
Arſacius confeſſor Nicomediæ 16. Aug.
Arſenius diacon. eremita in Aegypto 19. Iulij.
Arſenius mar. Alexandriæ ſub Decio, infra cum Herone 14. Dec.
Artemius, Candida, & Paulina mart. Romæ 6. Iun.
Artemius dux, mart. Antiochiæ ſub Iuliano 20. Oct.
Artemon presb. mar. Laodiceæ ſub Dioclet. 8 Oct.
Arſaphius epiſcop. & Vualburga virgo in Anglia. 1. Mai.
Aſclas mar Antinoi. 23. Ian.
Aſclepiades epiſcopus Antiochenſis, m. ſub Macrino 18. Oct.
Aſclepidotus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano.infr. cũ Maximo 15. Sept.
Aſella virgo Romæ 6. Dec.
Aſpren epiſcopus Neapolitan. 3 Aug.
Aſſumptio B. Mariæ virg. 15. Aug.
Aſteria virgo mar. Bergomi ſub Dioclet. 10. Auguſt.
Aſterius ſenator mar. Cæſareæ ſub Valeriano.inf. cum Marino 3. Mart.
Aſterius mar. Edeſſæ ſub Numeriano.infra cum Thalæo 20. Mai.
Aſterius epiſc. Petræ, confeſſ. ſub Conſtantio 10. Iun.
Aſterius mar. Aegeæ ſub Dioclet.inf. cũ Claudio 23. Aug.
Aſterius presb. mart. Oſtiæ ſub Alexandro 21. Oct.
Aſtius epiſc. & mart. in Macedonia ſub Traiano inf cum Peregrino 7. Iul.
Aſyncritus Apoſtolorum diſcipulus.inf. cum Herodione 8. Apr.
Athanaſia vidua in Aegina 14. Aug.
Athanaſia, Hieroſolymis. ſup. cum Andronico 9. Oct.
Athanaſius Commentarienſis m. in Cilicia ſub Dioclet. inf. cũ Zoſimo 3. Ian.
Athanaſius epiſc. Alexandrinus 2. Mai.
Athanaſius diac. m. Hieroſolymis 5. Iul.
Athanaſius epiſc. Neapolitan. 15. Iul.
Athanaſius epiſc. Tarſenſis, & Anthuſa ſenior cum duobus ſeru. m. ſub Valeriano 22. Aug.
Athenodorus epiſc. Neocæſareæ mart. ſub Valeriano 18. Oct.
Athenodorus mart in Meſopotamia ſub Dioclet. 11. Nou.

Athe-

Athenogenes Theologus mart.in Ponto 18.Ian.
Athenogenes epiſc.Sebaſte mart.cum x. diſcipulis ſub Diocleт.16.Iul.
Attalas abbas Luxouien.10.Mart.
Attalus m. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino.inf.cum Photino 2.Iun.
Attalus mart.Catanæ.infr.cum Stephano 31.Dec.
Atticus in Phrygia 6.Nou.
Attilanus epiſcopus Zamorenſis 5. Oct.
Attius m. Pergeſub Diocl.inf.cum Leontio.1.Aug.
Auctus, Taurio, & Theſſalonica marty. Amphipoli.7.Nou.
Audactus presb.mart.Venuſiæ ſub Diocleт.inf.cum Felice 24.Oct.
Audas epiſcopus, vij.presbyteri, ix.diaconi, & vij.virgines mart. in Perſide ſub Iſdegerde 16.Mai.
Audax mart. Thoræ ſub Decio. ſup.cum Anatolia 9.Iul.
Audifax mart. Romæ ſub Claudio.infra cum Mario 19.Iun.
Audoenus epiſcopus Rhotomagen. 24. Aug.
Audomarus epiſcopus in pago Taruanenſi 9.Sept.
Auentinus confeſſor Trecis 4.Febr.
Auguſtus epiſcopus Auguſtæ, & mart.6. Febr.
Augurius diaconus, & mart. Tarracone ſub Gallieno.inf.cũ Fructuoſo 21.Ian.
Auguſtalis epiſcopus in Gallia 7.Sept.
Auguſtinus mart.Nicomediæ.infra cum Flauio 7.Mai.
Auguſtinus epiſc. Cantuarien.26.Mai.
Auguſtinus Hipponen. epiſcop. Eccleſ. Doct.28.Aug.
Eiuſdem Conuerſio.5.Mai.
Eiuſdem Tranſlatio Papiæ 28. Febr.
Auguſtus mart. Nicomediæ. infra cum Flauio 7.Mai.
Auguſtus confeſſor in Campania. infra cum Priſco 1.Sept.
Auguſtus presbyter Bituricen.7.Oct.
Auitus mart.in Africa 27.Ian.
Auitus epiſcopus Viennen.5.Febr.
Auitus presbyter Aurelianen.17. Iun.
Aurea virgo mart.Cordubæ 19.Iul.
Aurea virg.mart.Oſtiæ 24.Aug.
Aurea virgo Luteriæ 4.Oct.
Aurelia & Neomiſia virgines Anagniæ. 25.Sept.
Aurelia virgo, Argentorati 15. Oct.
Aurelia mart.Romæ ſub Valeriano.infr. cum Euſebio 2.Dec.
Aurelianus epiſcopus Arelaten. 16.Iun.
Aurelius mar.Cordubæ.inf.cum Georg. 27.Iul.
Aurelius,Pariſijs.infr.cum Georgio.20. Octobr.
Aurelius & Publius epiſcopi & mart. in Aſia 12.Nouemb.
Aureus,Iuſtina, & alij mart.Moguntiæ. 16.Iuni.
Auſpicius epiſcopus Treuiren.8.Iul.
Auſtreberta virgo Rhotomagen. 10. Febr.
Auſtregiſilus epiſcopus Bituricen. 20. Mai.
Auſtremonius epiſcopus Aruernen. 1. Nouemb.
Auſtriclinianus presbyter Lemouicis. infra cum Martiale 30.Iun.
Autbertus epiſc. Cameracen.13. Dec.
Autonomus epiſcopus in Bithynia mar. ſub Diocleт.12.Sept.
Auxanus epiſcopus Mediolanen.3.Sept.
Auxentius abbas in Bithynia 14. Febr.
Auxentius mar.in Armenia ſub Diocleт. inf.cum Euſtratio 13.Dec.
Auxentius epiſcopus Mopſueſtæ cõfeſſ. ſub Licinio 18.Dec.
Auxibius epiſcopus Solij 19. Febr.
Auxilius mart. Antioch.infra cum Baſileo 27.Nou.
Azadanes diacon.m.ſub Sapore in Perſide.22.Apr.
Azades eunuchus m. ſub Sapore in Perſide 22.Apr.
Azarias in Babylonia ſup. cum Anania. 16.Dec.
Azas, & cl.milites marty. in Iſauria ſub Diocleт.19.Nouemb.

B

Babylas epiſcopus Antiochenus, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius mart.ſub Dec.24.Ian.
Bacchus mar. Auguſtæ Euphrateſiæ.inf. cum Sergio 7.Octob.
Baiulus mart.Romæ.infr.cum Liberato. 20.Dec.
Balbina virgo Romæ 31.Mart.
Baldomerus confeſſor Lugduni.27.Feb.
Barachiſius mart.in Perſia ſub Sapore. inf.cum Iona.26.Mart.
Barbara virgo mar. Nicomediæ ſub Maximino 4. Dec.
Barbarianus presbyter Rauẽnæ.31.Dec.
Barbatus epiſc.Beneuentan.19.Febr.
Barbea mar.Edeſſæ ſub Traiano. 29.Ian.
Bartolomianus, Eucarpus, & alij xxvj.m. in Aſia.25.Sept.
Barlaam mart.Cæſareæ 19.Nou.
Barlaam & Ioſaphat in India. 27.Nou.
Barnabas Apoſtolus, in Cypro. 11.Iun.
Barontius & Deſiderius confeſſores, Piſtorij 25.Mart.
Barſabas mar.in Perſide 11.Dec.
Barſanuphius anachorita in Palæſtin.11. Apr.
Barſem epiſcopus Edeſſæ confeſſor ſub Valente 30.Ian.
Barſimæus epiſc.Edeſſæ mart.ſub Traiano 30.Ian.
Bartholom. Apoſt.in Armenia 25. Aug.
Bartholomæus abb. Cryptæ ferratæ 11. Nouemb.
Barula puer mar.Antiochię ſub Galerio. inf.cum Romano 18.Nou.
Baſileus mar.Romæ ſub Valeriano. infra cum Iouino 2.Mart.
Baſilius epiſcopus Amaſeæ ſub Licinio. 26.Apr.
Baſileus mart.in Hiſpania. infr.cum Epitacio.23.Mai.
Baſileus epiſcopus Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mar.27.Nou.
Baſilianus mart. Laodicææ.inf.cũ Theotimo 18.Dec.
Baſilides,Tripos,Mandal.& alij xx.mar. Romæ ſub Aureliano 10.Iun.
Baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mar.Romæ ſub Diocletiano 12.Iun.
Baſilides mart. Alexandriæ ſub Seuero. 30.Iun.
Baſilides mart. in Creta ſub Decio. infra cum Theodulo.23.Dec.
Baſiliſcus mart.ſub Maximiano. inf.cum Cleonico 3.Mart.
Baſiliſcus mart. in Ponto ſub Maximiano 22.Mai.
Baſiliſſa virgo mart. Antiochiæ ſub Diocleт.inf.cum Iuliano 9.Ian.
Baſiliſſa mar.inf.cum Callinica 22. Mar.
Baſiliſſa & Anaſtaſia m. Romæ ſub Nerone 15.Apr.
Baſiliſſa virgo mar. Nicomed.ſub Diocl. 3.Sept.
Baſilius epiſcopus Cæſarien.1.Ian.
Eiuſdẽ ordinatio in epiſcop. 14.Iun.
Baſilius presb.mart. Ancyræ ſub Iulian. 22.Mart.
Baſilius & Procopius confeſſores Conſtantinopoli ſub Leone 27.Febr.
Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephrem, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & mart. in Cherſoneſo 4.Mart.
Baſilius epiſcopus Bonon.6.Mart.
Baſilius epiſcopus Amaſeæ mart. ſub Licinio 26.Apr.
Baſilius & Emmelia, Cæſareæ 30. Mai.
Baſilius monachus mart. Conſtantinopoli. ſub Copronymo.infra cum Stephano.28.Nouemb.
Baſilla mar.Alexandrię.ſup.cum Adrione 17.Mai.
Baſilla virgo mart.Romæ ſub Gallieno, 20.Mai.
Baſilla,Smyrnæ 29.Aug.
Baſolus confeſſor Rhemen.26.Nou.
Baſſa mart.Nicomediæ.inf.cum Victore. 6.Mart.
Baſſa, Paula, & Agathonica virg. mart. Carthagine 10.Aug.
Baſſa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mar.Edeſſæ ſub Maximiano.21. Aug.
Baſſianus epiſcopus Laudenſis.19.Ian.
Baſſianus lector mart. cum Cyrione 14. Febr.
Baſſianus mart.in Africa.inf.cum Petro, 9.Decemb.
Baſſus, Antonius, & Protolicus mart. Alexandriæ 14.Febr.
Baſſus mart. Romæ ſub Diocleт.inf.cum Maximo 11.Mai.
Baſſus, Dionyſius, Agapitus, & alij xl.

I N D E X.

mart. Heracleæ. 20. Nou.
Baſſus epiſc. Nicææ m. ſub Decio. 5. Dec.
Bathildes Regina, in territorio Pariſ. 26. Ian.
Baudelius mar. Nemauſi 20. Mai.
Bauo cõfeſſor in portu Ganda 1. Octob.
Beanus epiſcopus Aberdonen. 16. Dec.
Beata mar. in Africa. inf. cum Cyrillo 8. Mart.
Beatrix mar. Romæ ſub Diocl. inf. cum Simplicio 29. Iul.
Beatus confeſſor in caſtro Vindecino 9. Maij.
Beda presbyter Anglus 27. Mai.
Begga vidua, Andaniæ 17. Dec.
Bellinus epiſcopus Patauin. m. 26. Nou.
Benedicta mart. Romæ ſub Iuliano inf. cum Priſco 4. Ian.
Benedicta virgo Romæ 6. Mai.
Benedicta virgo Senonen. 29. Iun.
Benedicta virgo mar. Lugdunen. 8. Oct.
Benedictus abbas in Anglia 12. Ian.
Benedictus epiſc. Mediolan. 11. Mar.
Benedictus abbas Caſinen. 21. Mart.
Benedictus monachus in Campania 23. Mart.
Benedictus Papa Romæ 7. Mai.
Benedictus confeſſor Pictauien. 23. Oct.
Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus eremitæ & m. in Polonia. 12. Nou.
Beniamin diaconus mart. in Perſide 31. Mar.
Benignus mar. Tuderti. 13. Febr.
Benignus mar. Tomis. inf. cum Euagrio. 3. Apr.
Benignus epiſc. Traiecten. mar. 28. Iuni,
Benignus presb. m. Diuione ſub M. Aurelio 1. Nou.
Benignus epiſc. Mediolanen. 20. Nou.
Benildes mar. Cordubæ 15. Iun.
Benno epiſcopus Miſnenſis 16. Iun.
Benuenutus epiſcopus Auximanus 22. Mar.
Berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho ord. Min. m. in Africa 16. Ian.
Bercharius abbas & mar. 16. Oct
Bernardinus Senenſis ord. Min. 20. Mai.
Bernardus epiſc. Capuanus 12. Mart.
Bernardus abbas Clarauallen. 20. Aug.
Bernardus confeſſor, in Latio. 14. Oct.
Bernardus epiſcopus Parmen. 4. Dec.
Beronicus, Pelagia virgo, & alij xlix. m. Antiochiæ 19. Oct.
Bertinus abbas monaſt. Sithin. 5. Sept.
Beſa mart. Alexandriæ 27. Febr.
Beſſarion anachorita 17. Iun.
Bianor & Siluanus mart. in Piſidia 10. Iul.
Bibiana virgo mart. Romæ ſub Iuliano 2 Dec.
Biblides m Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inf cum Photino 2. Iun.
Bicor epiſcop. mar. ſub Sapore in Perſide 22. Apr.
Birillus epiſcopus Catanen. 21. Mart.
Birinus epiſcopus Dorceſtrien. 3. Dec.
Blanda mart. Romæ ſub Alexandro. inf. cum Calepodio 10. Mai.
Blandina mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inf. cum Photino 2. Iun.
Blaſius epiſc. Sebaſte, & mar. cum duobus pueris, & vij. mulieribus. 3. Febr.
Blaſius & Demetrius mart. Verulis 29. Nou.
Bona & Doda virg. Rhemen. 24. Apr.
Bonauentura epiſcop. Car. Alban. ord. Min. 14 Iul.
Bonifacius m. Tarſi ſub Diocl. 14. Mai.
Bonifacius epiſcopus Ferentin. 14. Mai.
Bonifacius Papa quartus, Romę 25. Mai
Bonifacius epiſc. Moguntin. & m. cum Eobano & alijs in Friſia 5. Iun.
Bonifacius mar. in Ruſſia 19. Iun.
Bonifacius diaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico. inf. cum Liberato 17. Aug.
Bonifaci⁹, & Thecla, Adrumeti 30. Aug.
Bonifacius primus Papa, Romę 25. Oct.
Bonifacius in Africa ſub Hunnerico. inf. cum Dionyſia 6. Dec.
Bonifacius mart. Romæ inf. cum Calliſto 29 Dec.
Bonitus epiſcopus Aruernen. 15. Ian.
Bononius abbas, Bononiæ 30. Aug.
Bonoſa mar. in Portu Romano. inf. cum Eutropio 15. Iul.
Bonoſus & Maximianus mar 21. Aug.
Bonus presbyter, Fauſtus & Maurus cũ alijs nouem mar. Romæ 1. Aug.
Brandanus abbas in Scotia 16. Mai.
Braulius epiſcopus Cæſarauguſtan. 26. Mar.
Bretannion epiſcopus Tomis 25. Ian.
Brictius epiſcopus Martulæ 9. Iul.
Brigida virgo in Scotia 1. Febr.
Brigitta vidua Romæ 8. Octob.
Britius epiſcopus Turonen. 13. Nou.
Bruno epiſcopus Herbipolen. 17. Mai.
Bruno epiſcopus Signinus 18. Iul.
Bruno Carthuſianus in Calabria 6. Oct.
Bruno epiſcopus Ruthenorum & mart. 15. Octob.
Burchardus epiſcopus Herbipolen. 14. Octob.
Burgundofora abbatiſſa in Angl. 3. Apr.

C

CÆcilia virgo mart. Romæ ſub Alexandro 22. Nou.
Cæcilianus mar. inf. in, xviij. Mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Cæcilius epiſcopus Illiberi inf. cum Torquato 15. Mai.
Cæcilius presbyter Carthagine 3. Iun.
Cæleſtinus Papa Romæ 6. Apr.
Cæleſtinus mart. Romæ. inf. cum Saturnino 2. Mai.
Cælianus mart. in Africa. infr. cum Fauſtino 15. Dec.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion mar. Alexandriæ 28 Febr.
Cærealis mart. Romę ſub Hadriano. inf. cum Getulio 10. Iun.
Cærealis miles, & Salluſtia mart. Romæ ſub Decio 14. Sept.
Cæſarius, Nazianzi 25. Febr.
Cæſarius mar. ſub Dioclet. infr. cum Victore 20. Apr.
Cæſarius epiſcopus Arelaten. 27. Aug.
Cæſarius diaconus, & Iulianus presbyt. mar. Tarracinæ 1. Nou.
Cæſarius, Dacius, & alij quinque mart. Damaſci 1. Nou.
Cæſarius mart. Cæſareæ ſub Decio. infr. cum Germano 3. Nouemb.
Cæſarius mar. Arabiſſi ſub Galerio Maximino 28. Dec.
Cæſidius presbyt. & ſocij mart. Transaquis ſub Maximino 31. Aug.
Caius mart. Bononiæ ſub Maximiano. infra cum Hermete 4. Ian.
Caius mart. Alexandriæ. ſup. cum Cæreale 28. Febr.
Caius palatinus, & alij xxvij. m. 4. Mart.
Caius & Alexander mart. Apameæ ſub Antonino 10. Mart.
Caius & Crementius mar. Cæſarauguſtæ 16. Apr.
Caius mar. Melitine. inf cum Hermogene 19. Apr.
Caius Papa & m. Romæ ſub Diocl. 22. Apr.
Caius mart. Salerni ſub Dioclet. inf. cum Fortunato 28. Aug.
Caius epiſcopus Mediolanen. confeſſor ſub Nerone 27. Sept.
Caius mar ſub Decio. inf cum Dionyſio 3. Octob.
Caius, Corinthi inf. cum Criſpo 4. Oct.
Caius, Fauſtus, Euſebius, Chæremon, Lucius, & ſocij mart. Alexandriæ ſub Valeria. 4. Oct.
Caius mart. Nicomediæ. inf. cum Daſio. 21. Octob.
Caius mart. Meſſanæ. ſup. cum Ampelo. 20. Nou.
Calanicus mart. Eleutheropoli. inf. cum Floriano 17. Dec.
Calepodius presbyt. Palmatius conſul. Simplicius ſenator, Felix & Blanda cum alijs mart. Romæ ſub Alexandro 10. Mai.
Calimerius epiſcopus Mediolanen. mar. ſub Antonin. 31. Iul.
Callinica & Baſiliſſa mart. 22 Mart.
Callinicus mart. Apolloniæ ſub Decio. inf cum Thyrſo 28. Ian.
Callinicus mart. Gangræ 29. Iul.
Calliopa mart. 8. Iun.
Calliopius mart. in Cilicia 7. Apr.
Calliſta mart. inf. cum Euodio 2. Sept.
Calliſtratus, & alij xlix. milites mar Romæ ſub Diocletiano 26. Sept.
Calliſtus, Chariſius, & alij vij. mar. Corinthi. 16. Apr.
Calliſtus mar. Syracuſis. infra cum Euodio 25. Apr.
Calliſtus epiſc Tudertin. mar. 14. Aug.
Calliſtus Papa mar. Romæ. ſub Alexandro 14. Octob.

Calli-

Calliſtus, Felix, & Bonifacius mart. Romæ 29. Dec.
Calocerus epiſcopus Rauennæ 11 Febr.
Calocerus mart. Brixiæ ſub Hadriano 18. Apr.
Calocerus eremita in Sicilia 18. Iuni.
Calocerus & Parthenius m. Romæ ſub Decio 19. Mai.
Camerinus mart. in Sardinia ſub Diocl. inf. cum Luxorio 21. Aug.
Candida mar. Romæ. ſup. cum Artemio. 6 Iun.
Candida virgo & mart. Romæ 29. Aug.
Candida S. Petri diſcipula, Neapoli. 4. Septemb.
Candida iunior, Neapoli. 4. Sept.
Candida virg. mar. Carthagine ſub Maximiano 20. Sept.
Candida mart. Romæ. infra cum Lucio 1. Decemb.
Candidus mart. Romæ. infr. cum Fortunato 2. Febr.
Candidus miles mart. Sebaſte ſub Licinio. infr. in, Quadraginta martyres 9. Mart.
Candidus, Piperion, & alij xx. mar. Alexandriæ 11. Mart.
Candidus mart. in Gallia ſub Maximiano, inf. cum Mauritio 22. Sept.
Candidus mar. Romæ 3. Octob.
Candidus mart. in Africa. infr. cum Fauſtino 15. Dec.
Canicus abbas in Scotia 11. Oct.
Canion confeſſor in Campania. infra cum Priſco 1. Sept.
Cantidius, Cantidianus, & Sobel Ægyptij. mar. 5. Aug.
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mart. Aquileiæ ſub Dioclet. 31. Mai.
Canutus Rex Daniæ mart. 7. Ian.
Capito epiſcopus mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio 4. Mart.
Capito mart inf. cum Meneo. 24. Iul.
Capitolina & Erotheides mart. in Cappadocia ſub Dioclet 27. Oct.
Capraſius abbas Lerinen. 1. Iun.
Capraſius mart. Agenni ſub Maximiano 20. Octob.
Caraunus mart. Carnoti ſub Domitia. 28. Mai.
Carilippus mart. ſup. cum Aphrodiſio. 28. Apr.
Carina mart. Ancyræ ſub Iuliano. infra cum Melaſippo 7. Nou.
Carolus epiſc. Mediolanen. 4. Nou.
Carponius, Euariſtus, & Priſcianus m. Cæſareæ ſub Dioclet. 14. Oct.
Carpophorus, Exanth⁹, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mart. Nouocomi. 7. Aug.
Carpophorus mar. Capuæ ſub Dioclet. inf. cum Rufo 27. Aug.
Carpophorus mart Romæ ſub Dioclet. inf. in, Quattuor Coronati 8. Nou.
Carpophorus presbyter, & Abandius diaconus mar. ſub Dioclet. 10. Dec.
Carpus epiſc. Thyatirenſis, Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus. & alij mart. Pergami ſub Antonino 13. Apr.
Carpus diſcipulus B. Pauli, Troade. 13. Octob.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxus, Agapius, & ſocij mar. Sebaſte ſub Licin. 2. Nouemb.
Caſdoa mar. in Perſide ſub Sapore. infra cum Dada. 29. Sept.
Caſimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ 4. Mart.
Caſſia mart. Damaſci, infra cum Sabino. 20. Iul.
Caſſianus mart. Romæ. inf. cum Petro. 26. Mart.
Caſſianus epiſc. Auguſtodunen. 5. Aug.
Caſſianus mart. in Foro Scyllæ 13. Aug.
Caſſianus epiſc. Tudertin. mar. ſub Dioclet. 13. Aug.
Caſſianus mart. Romæ infr. cum Lucio. 1. Decemb.
Caſſianus mart. in Mauritania 3. Dec.
Caſſius, Victorinus, Maximus, & ſocij mart. Aruernis 15. Mai.
Caſſius epiſcopus Narnien. 29. Iun.
Caſſius mart Nouocomi. ſup. cum Carpophoro 7. Aug.
Caſſius & Florentius cum alijs plurimis mart. in Germania. 10. Octob.
Caſtor & Dorotheus mart. Tarſi. 28. Mart.
Caſtor & Stephanus mar. Tarſi. 27. Apr.
Caſtor, Victor, & Rogatianus mart. in Africa 28. Dec.
Caſtorius mar. Romæ. inf. cum Claudio 7. Iul.
Caſtorius mart. Romæ ſub Dioclet. inf. cum Claudio 8. Nou.
Caſtrenſis epiſcopus Capuanus 11. Feb.
Caſtrenſis confeſſor in Campania. infra cum Priſco 1. Sept.
Caſtritianus epiſc. Mediolanen. 1. Dec.
Caſtulus mart. in Africa. infr. cum Zotico 12. Ian.
Caſtulus m. inf. cum Saturnino 15. Feb.
Caſtulus mar. Romæ 26. Mart.
Caſtulus & Euprepis mart Romæ 30. Nouemb.
Caſtus & Æmilius mart. in Africa. 22. Mai
Caſtus & Secundinus epiſcopi & mart. Sinueſſæ 1. Iul.
Caſtus mart. inf cum Magno 4. Sept.
Caſtus mart. Capuæ. infr. cum Marcello 6. Octob.
Cataldus epiſc. Tarentinus 10. Mai.
Catharina virgo Bonon. ordin. S. Claræ 9 Mart.
Catharina virgo in Suetia 22. Mart.
Catharina virgo Senenſis, ord. S. Dominici, Romæ 29. Apr.
Catharina virgo mart. Alexandriæ ſub Maximino 25. Nou.
Ceadda epiſcopus in Anglia 2. Mart.
Cathedra S. Petri Romæ 18. Ian.
Antiochiæ 22. Febr.
Catulinus diaconus, Ianuarius, Florentinus, Iulia & Iuſta mar. Carthagine. 15 Iul.
Catus mart. in Africa. inf. cum Paulo 19. Ian.
Celerina in Africa. infr. cum Laurentino 3. Febr.
Celerinus diaconus mart. in Africa 3. Febr.
Celſus puer mart. Antiochiæ ſub Diocl. inf. cum Iuliano 9. Ian.
Celſus epiſcopus in Hybernia 6. Apr.
Celſus puer mar. Mediolani ſub Nerone. inf. cum Nazario 28. Iul.
Eiuſdem Inuētio Mediolani. 10. Mai.
Celſus & Clemens mar. Romę 21. Nou.
Cēſurius epiſcop. Antiſiodoren. 10. Iun.
Centolla & Helena m. in Hiſpania. 13. Auguſt.
Cerbonius epiſc. Populonij 10. Octob.
Cerbonius epiſc. Veronen. 10. Octob.
Chæremon. mart. Alexandriæ ſub Valeriano. ſup. cum Caio 4. Oct.
Chæremon epiſcopus Nilopolis, & alij plurimi mart. in Ægypto ſub Decio. 22. Dec.
Chariſius mar. Corinthi. ſup. cum Calliſto 16. Apr.
Charitas virgo mar. Romæ ſub Hadriano. inf. cum Fide 1. Aug.
Charitina virg. & mart. ſub Dioclet. 5. Octob.
Chariton. mar. inf. cum Zenone 3. Sept.
Cheledonius mart. in Hiſpania, inf. cum Hemiterio 3. Mart.
Chelidonia virgo apud Sublacum 13. Octob.
Chionia mar. Theſſalonicæ ſub Dioclet. ſup. cum Agape 3. Apr.
Chriſteta mart. Abulæ. inf. cum Vincentio 27. Octob.
Chriſtina virgo m. in Perſide 13. Mart.
Chriſtina virgo & mart. apud lacum Vulſinium, 24. Iul.
Chriſtiana ancilla, apud Iberos 15. Dec.
Chriſtinus eremita mar. in Polonia. ſup. cum Benedicto 12. Nou.
Chriſtophorus mar. in Lycia ſub Decio. 25. Iul.
Chriſtophorus monachus mart Cordubæ. inf cum Leouigildo 20. Aug.
Chromatius epiſc. Aquileien. 2. Dec.
Chryſanthus & Daria mart. Romæ ſub Numeriano 25. Octob.
Chryſogonus mart. Aquileiæ ſub Diocl. 24. Nou.
Chryſophorus mart. ſub Dioclet. infra cum Victore 20. Apr.
Chryſotelus presb. mart. in Perſia. infra cum Parmenio. 22. Apr.
Chunegundes Auguſta, Bambergæ. 3. Mart.
Chylianus epiſcopus Herbipolen. Colomannus presb. & Totnanus diaconus mart. 8. Iul.
Cilinia mater B. Remigij 21. Oct.

Cindeos presb. mart. in Pamphilia ſub Dioclet. 11. Iul.
Circumciſio Domini 1. Ian.
Ciſellus mart. in Sardinia ſub Diocl. infr. cum Luxurio. 21. Apr.
Clara virgo ord. Min. Aſſiſij 12. Aug.
Clarentius epiſcopus Viennen. 26. Apr.
Clarus presbyt. mart. in pago Vilcaſſino 4. Nou.
Clarus presbyter Turonen. 8. Nou.
Claſſicus mart. in Africa inf. cum Lucio. 18. Febr
Clateus epiſcopus Brixien. mar. ſub Nerone 4. Iun.
Claudia mart. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Claudia virgo mart. Ancyræ. infra cum Theodoro 18. Mai.
Claudianus mart. in Ægypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Febr.
Claudianus mart Perge ſub Decio. infra cum Papia 26. Febr.
Claudianus mart. Nicomediæ. infra cum Victore 6. Mart.
Claudius mart. Oſtiæ ſub Dioclet. infra cum Maximo 18. Febr.
Claudius mart. Romæ ſub Maximiano. inf. cum Marcellino Papa 26. Apr.
Claudius mart. Conſtantinopoli. infra cum Lucilliano 3. Iun.
Claudius epiſcopus Veſontinus 6. Iun.
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus & Symphorian9 m. Romę 7. Iul.
Claudius, Iuſtus, Iucundinus, & alij quinque mart. Trecis ſub Aureliano 21. Iul.
Claudius, Aſterius, Neon, Donuina, & Theonilla mart. Ægeæ ſub Dioclet. 23. Aug.
Claudius, Lupercus, & Victorius mart. Legione ſub Dioclet. 30. Oct.
Claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mart. Romæ ſub Dioclet. 8. Nou.
Claudius tribunus, Hilaria Iaſon, Maurus, & lxx. milites marty. Romæ ſub Numeriano 3. Dec.
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mar. in Africa 3. Dec.
Clemens epiſcopus Ancyræ marty. ſub Diocl. 23. Ian.
Clemens m. ſup. cum Apellio. 10. Sept.
Clemens mart. Romæ. ſup. cum Celſo. 21. Nou.
Clemens Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Traiano 23. Nou.
Clementinus, Theodotus, & Philomenus mar. Heracleæ 14. Nou.
Cleomenes mar. in Creta ſub Decio. inf. cum Theodulo 23. Dec.
Cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus mar. ſub Maximiano 3. Mart.
Cleophas Chriſti diſcipulus mart. Emmaus. 25. Sept.
Clerus diaconus m. Antiochiæ 7. Ian.
Cletus Papa & mart. Romæ ſub Domitiano 26. Apr.
Clicerius epiſcopus Mediol 20. Sept.
Clinius confeſſor, Aquini. 30. Mart.
Clodoaldus presb. in territorio Pariſiẽ. 7. Septemb.
Clodulphus epiſcopus Metenſis 8. Iun.
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus, Creſcens mar. Corinthi ſub Decio 10. Mart.
Cointha mart. Alexandriæ ſub Decio. 8. Febr.
Colmannus mart. in Africa 13. Octob.
Colomannus presb. mar. Herbipoli. ſup. cum Chyliano 8. Iul.
Columba virgo & mart. Cordubæ 17. Septemb.
Columba virgo Senonen. mart. ſub Aureliano 31. Dec.
Columbanus abbas Bobienſis 21. Nou.
Columbus presbyter in Scotia 9. Iun.
Commemoratio S. Pauli Apoſtoli. 30. Iun.
Stigmatum B. Franciſci 17. Sept.
S. Mariæ de Victoria 7. Oct.
Omnium Defunctorum 2. Nou.
Imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ 9 Nouemb.
Conceptio B. Mariæ virg. 8. Dec.
Conceſſa mart. Carthagine 8. Apr.
Conceſſus mart. Romæ. inf. cum Demetrio 9. Apr
Concordia mart. Romæ ſub Valeriano. infra cum Hippolyto 13. Aug.
Concordius presb. mar. Spoleti ſub Antonino 1. Ian.
Concordius mart. Nicomediæ. inf. cum Zenone 2. Sept.
Concordius mart. Rauennæ ſub Maximiano. inf. cum Valentino 16. Dec.
Conon mart. Perge ſub Decio. infra cum Papia 26. Febr.
Conon martyr. in Cypro ſub Decio. 6. Mart.
Conon mar. cum filio Iconij ſub Aurel. 20. Mai.
Conradus epiſcopus Conſtantien. 26. Nouemb.
Conſortia virgo in monaſter. Cluniacenſi 22. Iuni.
Conſtantia mart. Nuceriæ ſub Nerone. inf. cum Felice 19. Sept.
Conſtantinus confeſſor Carthagine 11. Mart.
Conſtantinus epiſcopus in oppido Vapingo 12. Apr.
Conſtantinus, Epheſi. inf. in, Septem. dormientes 27. Iul.
Conſtantius epiſcopus Peruſin. m. cum ſocijs ſub M. Aurelio 29. Ian.
Conſtantius mart. filius Simplicij Apud Marſos. 26. Aug.
Conſtantius epiſc. Aquinas 1. Sept.
Conſtantius Eccleſiæ maſionarius, Anconæ 1. Sept.
Conſtantius confeſſor Romæ 30. Nou.
Conſtantius mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio 12. Dec.
Conuerſio S. Pauli Apoſt. 25. Ian.
S. Auguſtini epiſc. Mediolani 5. Mai.
Copres mart. Alexandriæ ſub Iuliano. infra cum Patermuthio 9. Iul.
Corbinianus epiſc. Friſingen. 8. Sept.
Cordula mar. Coloniæ 22. Oct.
Corebus præfectus mart. Meſſanæ ſub Hadriano 18. Apr.
Cornelia mart. in Africa. inf. cum Theodulo 31. Mart.
Cornelius centurio epiſcopus Cæſareæ. 2. Febr.
Cornelius Papa & mart. cum alijs xxj. Romæ ſub Decio. 14. Sept.
Cornelius mart. Catanæ. infr. cum Stephano 31. Dec.
Corona xxx. militum mart. Romæ ſub Dioclet. 1. Ian.
Militum xl. in Africa. inf. cum Zotico. 12. Ian.
Militũ xl. Romæ ſub Gallieno 13. Ian.
Corona mar. in Syria ſub Antonino. inf. cum Victore 14. Mai.
Corſicus presbyt. & Leo ſubdiacon. 30. Iun.
Coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mart. Ægeæ ſub Dioclet. 27. Sept.
Cottidus diaconus, Eugenius & ſocij mart. in Cappadocia 6. Sept.
Craton mar. cum vxore familia ſua, Romæ 15. Febr.
Crementius mart. Cęſarauguſtæ. ſupra cum Caio 16. Apr.
Creſcens mart. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato 10. Mart.
Creſcens mart. in Lycia 15. Apr.
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mar. 28. Mai.
Creſcens epiſcopus Galatiæ, & Viennæ mart. ſub Traiano 27. Iuni & 29. Decembr.
Creſcens mart. Tibure ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa 18. Iul.
Creſcens mart. in Ponto. inf. cum Priſco 1. Octob.
Creſcens epiſcopus in Africa. infra cum Valeriano 28. Nou.
Creſcentia mart. in Lucania ſub Dioclet. inf. cum Vito 15. Iuni.
Creſcentiana mart. Romæ 5. Mai.
Creſcentianus mart. Turribus 31. Mai.
Creſcentianus mart. Tipherni ſub Diocl. 1. Iuni.
Creſcentianus mart. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone 2. Iul.
Creſcentianus mart. Auguſtæ. infra cum Hilaria 12. Aug.
Creſcentianus mart. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Cypriano 14. Sept.
Creſcentianus mart. Romæ 24. Nou.
Creſcentianus epiſc. confeſſor in Africa. inf. cum Valeriano 28. Nou.
Creſcentio mart. Romæ. infra cum Narciſſo 17. Sept.
Creſcentius confeſſor Florẽtiæ. 19. Apr.
Creſcentius puer mar. Romæ ſub Diocl. 14. Septemb.

Creſcen-

Creſcentius mart. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Dec.
Creſcentius mart. in Africa. inf. cum Dominico. 29. Dec.
Creſcẽtius epiſcopus Viennen. 29. Dec.
Creſconius epiſcopus, confeſſ. in Africa. inf. cum Valeriano. 28 Nou.
Criſp. mart. Thebeſte ſub Diocl. 5. Dec.
Criſpinus epiſcopus Papien. 7. Ian.
Criſpinus, & Criſpinianus mar. Sueſſione ſub Diocletiano. 25. Oct.
Criſpinus epiſcopus Aſtiagen. & mart. 19. Nouemb.
Criſpinus mar. in Africa. ſup. cum Claudio. 3. Dec.
Criſpinus mar. Thaguræ. inf. cum Iulio. 5. Dec.
Criſpulus mar. in Sardinia. inf. cum Gabino. 30 Mai.
Criſpulus & Reſtitutus mart. in Hiſpania. 10. Iuni.
Criſpus presb. mar. Romæ ſub Diocletiano. inf. cum Ioanne. 18. Aug.
Criſpus & Caius, Corinthi. 4. Oct.
Cronidas commentarienſis mar. inf. cũ Phileto 27. Mart.
Crotates mar. ſub Dioclet. ſup. cum Apolline 21. Apr.
Crotildes Regina, Pariſijs. 3. Iuni.
Crucis Dominicæ Inuentio ſub Conſtantino. 3. Mai.
Eiuſdem Exaltatio ſub Heraclio. 14. Septemb.
Cteſiphon epiſcopus Vergij. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Cucuphas mar. Barcinone ſub Diocl. 25. Iul.
Culmatius diaconus mar. Aretij. inf. cum Gaudentio. 19. Iuni.
Cunibertus epiſc. Colonien. 12. Nou.
Curcodomus diaconus Antiſiodori. 4. Mai.
Curonotus epiſc. Iconij & mar. 12. Sept.
Cuthbertus epiſc. in Britannia. 20. Mart.
Cutias mart. Oſtiæ ſub Dioclet. inf. cum Maximo. 18. Febr.
Cyprianus m. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato. 10. Mart.
Cyprianus mar. Brixiæ. inf. cum Sauino. 11. Iul.
Cyprianus epiſcop. Carthag. Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mar. in Africa ſub Valeriano. 14. Sept.
Cyprianus, & Iuſtina virgo mart. Nicomediæ ſub Diocletiano. 26. Sept.
Cyprianus epiſc. in Africa, mar. ſub Hũnerico. inf. cum Felice. 12. Oct.
Cyprianus Abbas, Petragoricis. 9. Dec.
Cyra, Beroeæ. inf. cum Marana. 3. Aug.
Cyrenia & Iuliana mar. Tarſi ſub Maximiano 1. Nou.
Curia mart. Cæſareæ. inf. cum Zenaide. 5. Iun.
Cyriaca mar. inf. cum Photina. 20. Mart.
Cyriaca, & aliæ quinque virgines, & mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Mai.
Cyriaca mart. Romæ ſub Valeriano. 21. Aug.
Cyriacus mart. Alexandriæ. inf. cum Tarſicio. 31. Ianu.
Cyriacus mar. Romæ. inf. cum Paulo. 8. Feb.
Cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij xx. mart. Romæ ſub Maximiano. 16. Mart. & 8. Auguſt.
Cyriacus, & alij decem mart. Nicomediæ. 7. Apr.
Cyriacus mar., ſub Hadriano. infr. cum Exuperio. 2. Mai.
Cyriacus epiſcopus Hieroſolymit. & mart. ſub Iuliano. 4. Mai.
Cyriacus mart. Peruſiæ ſub Decio. infr. cum Florentio. 5. Iun.
Cyriacus, & Paula virgo mart. in Hiſpania. 18. Iun.
Cyriacus m. in Ponto. inf. cum Paulo. 20 Iun.
Cyriacus & Apollinaris mart. in Africa. 21. Iun.
Cyriacus mar. in Armenia ſub Maximiano inf. cum Orentio. 24. Iun.
Cyriacus mart. Sebaſte. ſup. cum Antiocho. 15. Iul.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius, & ſocij mart. Nicomediæ 19. Dec.
Cyrilla mar. Cyrene ſub Dioclet. 5. Iul.
Cyrilla virgo & mart. Romæ ſub Claudio. 28. Octob.
Cyrillus epiſcopus Alexandrin. 28. Ian.
Cyrillus mar. ſup. cũ Archelao. 4. Mart.
Cyrillus epiſcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus mar. in Africa. 8. Mart.
Cyrillus epiſcopus in Morouia. 9. Mart.
Cyrillus epiſcop. Hieroſolym. 18. Mart.
Cyrillus mar. in Syria. inf. cum Paulo. 20. Mart.
Cyrillus diaconus mart. Heliopoli ſub Iuliano. 29. Mart.
Cyrillus epiſcopus Gortynæ mart. ſub Decio. 9. Iul.
Cyrillus epiſcopus Antiochenus. 22. Iul.
Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiæ. 1. Aug.
Cyrillus mar. Antiochiæ. infr. cum Primo. 2. Oct.
Cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Anaſtaſia. 28. Oct.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mar. in Helleſponto. 3. Ian.
Cyrinus mart. Romæ ſub Maximiano. inf. cum Marcellino Papa. 26. Apr.
Cyrinus mar. in Sicilia. ſup. cum Alphio. 10. Mai.
Cyrinus mar. Romæ ſub Dioclet. ſupr. cum Baſilide. 12. Iun.
Cyrion presbyr. Baſſianus lector, Agathoexorciſta, & Moyſes mart Alexandriæ. 14. Febr.
Cyrion miles mar. Sebaſte ſub Licinio. infr. in, Quadraginta Martyr. 9. Mart.
Cyrus & Ioannes mar. Romæ. 31. Ian.
Cyrus epiſcopus Carthaginien. 14. Iul.
Cythinus mar. Carthagine. inf. in, Scillitani martyres. 17. Iul.

D

Dacianus mar. Romæ. ſup. cum Aretio. 4. Iuni.
Dacius mart. Damaſci. ſupr. cum Cæſario. 1. Nouemb.
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas mar. in Perſide ſub Sapore. 29. Sept.
Dadas mar. ſub Dioclet. infr. cum Maximo. 13. Apr.
Daſroſa mar. Romæ ſub Iuliano. 4. Ian.
Dalmatius epiſc. Papien. mar. ſub Maximiano. 5. Dec.
Damaſus Papa Romæ. 11 Dec.
Damianus miles mar. in Africa. 12. Febr.
Damianus epiſcopus Papien. 12. Apr.
Damianus mar. Aegeæ ſub Diocletiano. ſup. cum Coſma 27. Sept.
Daniel mar. Patauij. 3. Ian.
Daniel mart Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. inf. cum Elia. 16. Febr.
Daniel mart. Nicopoli ſub Licinio. infra cum Leontio. 10. Iul.
Daniel propheta in Babylonia. 21. Iul.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus ordin. Min. mart. in Mauritania. 13. Oct.
Daniel Stylita Conſtãtinopoli. 11. Dec.
Daria mar. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Cryſantho. 25. Octob.
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mar. Nicææ. 19. Dec.
Daſius, Zoticus, Caius, & alij xij. milites mar. Nicomediæ. 21. Octob.
Daſius epiſc. Doroſtori, & mar. 20. Nou.
Dathus epiſcopus Rauennæ. 3. Iul.
Datiua in Africa ſub Hunnerico. infr. cum Dionyſia. 6. Dec.
Datius epiſcopus Mediolanen. 14. Ian.
Datius, Reatrius, & ſocij mar. in Africa. 27. Ian.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mart. in Africa 27. Ian.
Datiuus mar. in Africa ſub Diocletiano. inf. cum Saturnino. 11. Febr.
Datiuus epiſcopus & mar. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Nemeſiano. 10. Septemb.
Dauid eremita Theſſalonicæ 26. Iun.
Dauid Rex & propheta. 29. Dec.
Dauinus confeſſor Lucenſis. 3. Iun.
Decem & octo mart. Cæſarauguſtani. 16. Apr.
Decem millia mar. Nicomediæ. 18. Mar.
Decem millia mar. Crucifix. in monte Ararath. 22. Iun.
Decem millia ccij. mar. Romæ. inf. cum Zenone. 19 Iul.
Decem & ſeptem millia mar. Romæ ſub Dioclet. inf. in, Marcellinus Papa. 26. Apr.
Decollatio S. Ioannis Baptiſtæ. 29. Aug.
Decoroſus epiſcopus Capuan. 15. Febr.

Dedicatio S. Mariæ ad Martyres Romę. 13. Mai.
Dedicatio Baſilicæ S. Martini Turonis. 4. Iul.
S. Petri ad Vincula. Romæ 1. Aug.
S. Mariæ ad Niues, Romæ 5. Aug.
Baſilicæ Saluatoris Romæ 9. Nou.
Baſilicarum Petri & Pauli Romæ 18. Nou.
Defunctorum Commemoratio 2. Nou.
Deicola Abbas in Britannia 18. Ian.
Delphinus epiſcopus Burdigalē 24. Dec.
Demetria virgo & mar. Romæ ſub Iuliano 21. Iun.
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij mar. Romæ 9. Apr.
Demetrius mar. in Africa 14. Aug.
Demetrius proconſul mar. Theſſalonicę ſub Maximiano 8. Oct.
Demetrius epiſcopus, Antiochenus, Anianus diaconus, Euſtoſius, & alij xx. mar. 10. Nou.
Demetrius & Honorius mar. apud Oſtiam 21. Nou.
Demetrius mar. Verulis. ſupr. cum Blaſio 29. Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. Oſtiæ 22. Dec.
Democritus, Secundus, & Dionyſius mar. Synnadæ 31. Iul.
Deogratias epiſc. Carthaginē. 22. Mart.
Derphuta mar. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Deſiderius epiſcopus Viēnenſis & mart. ſub Theodorico 11. Febr. & 23. Mai.
Deſiderius confeſſor Piſtorij. ſup. cum Barontio 25. Mart.
Deſiderius epiſcopus Lingonien. & alij plurimi mar. ſub Vuandalis 23. Mai.
Deſiderius lector mar. Puteolis ſub Diocletiano. inf. cum Ianuario 19. Sept.
Deuſdedit confeſſor Romæ 10. Aug.
Deuſdedit Abbas Caſinen. & m. 9. Oct.
Deuſdedit Papa Romæ 8. Nou.
Deuſdedit epiſcopus Brixien. 10 Dec.
Diaconus eccleſiæ Marſicanæ mart. 14. Mart.
Diaconus S. Anthimi epiſcopi, mar. Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Dec.
Didacus confeſſor ordin. Minor. Compluti 12. Nou.
Didius mar. Alexandriæ ſub Maximino. infra cum Fauſto 26. Nou.
Didymus mar. Alexandriæ ſub Diocletiano. inf. cum Theodora 28 Apr.
Didymus mar. Laodiceæ. inf. cum Diodoro 11. Sept.
Digna virgo & m. Cordubæ. ſup. cum Anaſtaſio 14. Iun.
Digna virg. Tuderti 11. Aug.
Digna mart. Auguſtæ. inf. cum Hilaria. 12. Aug.
Digna & Emerita virg. & mart. Romæ ſub Valeriano 22. Sept.
Diocles mar in Iſtria. inf. cum Zoello. 24. Mai.
Diocletius m. Auximi ſub Diocletiano. infr cum Siſinio 11. Mai.
Diodorus mar. Pergę ſub Decio 26. Feb.
Diodorus & Rodopianus mar. in Caria ſub Dioclet. 3. Mai.
Diodorus mar. in Campania. infr. cum Lucia. 6. Iul.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mar. Laodiceæ. 11. Sept.
Diodorus presb. Marianus diaconus, & alij plures mar. Romæ ſub Numeriano 1. Dec.
Eorum Inuentio Romæ 17. Ian.
Diogenes mart. in Macedonia. inf. cum Timotheo 6. Apr.
Diomedes medicus mar. Nicææ ſub Dioclet. 16. Aug.
Diomedes Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapes mar. 2. Sept.
Diomedes mar. Laodiceæ. ſup. cum Diodoro 11 Sept.
Dion mar. in Campania. inf. cum Lucia 6. Iul.
Dionyſia mar. in Helleſponto. inf. cum Petro 15. Mai.
Dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres in Africa ſub Hunnerico 6. Dec.
Dionyſia m. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Ammonaria 12. Dec.
Dionyſij duo mar. Cæſareæ ſub Diocle. infra cum Timolao 24. Mart.
Dionyſius, Aemilianus, & Sebaſtianus mar. in Armenia 8. Febr.
Dionyſius & Ammonius mart. Alexandriæ 14. Febr.
Dionyſius mar. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato 10. Mart.
Dionyſius mar. Aquileiæ ſub Numeriano. inf. cum Hilar. 6 Mart.
Dionyſius Corinthiorum epiſcopus 8. Apr.
Dionyſius mar. inf. cum Socrate 19. Apr.
Dionyſius epiſcopus Viennen. 8. Mai.
Dionyſius mar. Romæ 12. Mai.
Dionyſius epiſcopus Mediolanen. ſub Conſtantio 26. Mai.
Dionyſius m. Conſtantinopoli. inf. cum Luciliano 3. Iuni.
Dionyſius, Epheſi. inf. in, Septem dormientes 27. Iul.
Dionyſius mar. Synnadæ. ſup. cum Democrito 31. Iul.
Dionyſius & Priuatus mart. in Phrigia. 20. Sept.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, Paulus, & alij quatuor mar. ſub Decio 3. Octob.
Dionyſius Areopagita, Ruſticus, & Eleutherius mar. Lutetiæ 9. Oct.
Dionyſius epiſcopus Alexandrin. confeſſor ſub Valeriano 17. Nou.
Dionyſius mar. Heracleæ. ſup. cum Baſſo. 20. Nou.
Dionyſius Papa Romæ. 26. Dec.
Dioſcorides mar. Smyrnæ 10. Mai.
Dioſcorides mar. ſup. cum Creſcente 28. Mai.
Dioſcorus mart. in Aegypto ſub Numeriano. inf cum Victorino 25. Febr.
Dioſcorus lector mart. in Aegypto 18. Mai.
Dioſcorus puer Alexandriæ ſub Decio. inf. cum Herone 14. Dec.
Doda virgo Rhemis. ſup. cum Bona. 24. Apr.
Dometius monachus cum duobus diſcipulis mar. Niſibi ſub Iuliano 7. Aug.
Dominator epiſcopus Brixien. 5. Nou.
Dominica virgo & mart. in Campania ſub Dioclet. 6. Iul.
Dominicus Abbas, Soræ 22. Ian.
Dominicus Calciatenſis confeſſor 12. Mai.
Dominicus confeſſor ord. Præd. Bononiæ 4. Aug.
Eiuſdem Trāſlatio Bononiæ 24. Mai.
Dominicus loricatus 14. Oct.
Dominicus epiſcopus Brixien. 20. Dec.
Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſus, Saturninus, Creſcentius, Secundus, & Honoratus mart. in Africa 29 Dec.
Domitianus Abbas in territorio Lugdunen. 1. Iul.
Domitianus mar. Philadelphiæ. ſup cum Cyrillo 1. Aug.
Domitianus Epiſcopus Catalaunen. 9. Aug.
Domitianus Diaconus mar. Ancyræ. inf. cum Eutychio 28. Dec.
Domitilla virgo. inf. Flauia Domitilla. 7 Mai.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mar. 23 Mart.
Domitius mar. in Syria. 5. Iul.
Domitius presbyter Ambianen. 23. Oct.
Domna virgo & mart. Nicomediæ ſub Diocletiano. inf. cum Inde 28. Dec.
Domnina, & ſociæ virg. & mar. 14 Apr.
Domnina mar. in Lycia ſub Diocletiano 12. Oct.
Domninus mart. inf. cum Philemone. 21. Mart.
Domninus, Victor, & ſocij m. Theſſalonicæ 30. Mart.
Domninus confeſſor Ebreduni inf. cum Marcellino 20. Apr.
Domninus mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano 1. Oct.
Domninus mar. in territ. Parmenſi ſub Maximiano 9. Oct.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mar. ſub Maximino. 5. Nouemb.
Domnio mart. Bergomi 6. Iul.
Domnio epiſcopus, Salonen. & milites octo mar. in Dalmatia 11. Apr.
Domnio presbyter Romæ 28. Dec.
Domnolus epiſcopus Cenomanen. 16. Mai.
Domnus mar in Mauritania. ſup. cum Daniele 13. Oct.
Domnus epiſcopus Viennen. 3. Nou.

Donata mart. Carthagine inf. in, Scillitani mar. 17. Iul.
Donata Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſocię mar. Romæ 31. Dec.
Donatianus & Rogatianus mar. in Britannia ſub Diocletiano 24. Mai.
Donatianus epiſcopus Catalaunen. 7. Aug.
Donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, Fuſculus, & Lætus epiſcopi & mar. in Africa ſub Hunnerico 6. Sept.
Donatianus epiſcopus Rhemenſi 14. Octob.
Donatilla virgo mar. Tuburbi ſub Valeriano inf. cum Maxima. 30. Iul.
Donatus, Sabinus, & Agapes mart. 25. Ianu.
Donatus mar. Foroſempronij. ſup. cum Aquilino 4 Febr.
Donatus diaconus mar. in Africa. infr. cum Primo 9. Febr.
Donatus, Secundianus, Romulus, & alij lxxxvj. mar. Concordiæ 17. Feb.
Donatus, Iuſtus, Herena, & ſocij m. in Africa 25. Febr.
Donatus mar inf. cum Leone 1. Mart.
Donatus mart. in Africa. inf. cum Epiphanio 7. Apr.
Donatus epiſcopus Euoreæ. 30. Apr.
Donatus mar. Cæſareæ. inf. cum Polyeucto 21. Mai.
Donatus epiſcopus Aretinus, & Hilarinus monachus mar. ſub Iuliano. 7. Aug.
Donatus presbyter, Sigiſterici. 19. Aug.
Donatus mar. Antiochiæ. inf. cum Reſtituto 23. Aug
Donatus m. Capuæ. inf. cum Quincto 5. Septemb.
Donatus monachus mar. Meſſanæ. inf. cum Placido 5. Oct.
Donatus epiſcopus Fæſulan. 22. Oct.
Donatus, Caſſiope in Corcyra. 29. Oct.
Donatus mar. inf. cum Hermogene 12. Decemb.
Donatus mar. Alexandriæ. inf. cum Manſueto 30. Dec.
Donuina mar. Aegææ ſub Diocletiano. ſup. cum Claudio 23. Aug.
Dorothea virgo mar. Cæſareæ 6 Febr.
Dorothea virgo mar. Aquileiæ ſub Nerone. inf. cum Euphemia 3. Sept.
Dorotheus mar. Tarſi. ſup. cum Caſtore. 28. Mart.
Dorotheus Tyrius presbyt. & mart. ſub Iuliano 5. Iun.
Dorotheus & Gorgonius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano 9. Sept.
Dorymedon mar. Synnadæ ſub Probo. infra cum Trophimo 19. Sept.
Doroctoueus Abbas, Lutetiæ 10. Mart.
Drogo confeſſor Valencenis 16. Apr.
Druſus, Zoſimus, & Theodorus mar. Antiochiæ 14. Dec.
Druſus mart. Tripoli. inf. cum Luciano. 24. Dec.
Dula ancilla mar. Nicomediæ 25. Mart.
Dulas mar. in Cilicia 15. Iun.
Dunſtanus epiſcopus Cantuarien. 19. Mai.
Duo Monachi mart. in prouincia Valeriæ 14. Mart.
Duodecim Fratres m. Beneuenti 1. Sept.
Dympna virgo & mart. in Barbantia. 15. Mai.

E

EAdbertus epiſcopus Lindisfarnen. 6. Mai.
Eadmundus Angliæ Rex, & m. 20. Nou.
Ebrulphus Abbas in pago Oximenſi 29. Decemb.
Edilbertus Rex Cantiorum in Anglia. 24. Febr.
Edilburga virgo in Anglia 7. Iul.
Ediltrudes virgo Regina Britanniæ 23. Iun.
Ediſtius mar. Rauennæ. 12. Oct.
Edita virgo in Anglia. 16. Sept.
Edmundus epiſcopus Cantuarien. 16. Nou.
Eduardus Angliæ Rex. 5. Ian.
Eduardus Rex Britanniæ, & mar. 18. Mart.
Egbertus presbyter in Hybernia 24. Apr.
Egdunius presbyt. & vij. Mart. Nicomediæ 12. Mart.
Eleazarus mart. Lugduni. inf. cum Mineruo 23. Aug.
Eleazarus comes, Pariſijs 27. Sept.
Elesbaan Rex Aethiopiæ 27. Oct.
Eleuchadius epiſcopus Rauennæ. 14. Febr.
Eleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio. inf cum Speuſippo 17. Ian.
Eleutherius epiſcopus Conſtantinop. & m. 20. Febr.
Eleutherius epiſcopus Tornacen. 20. Febr.
Eleutherius epiſcop. Illyrici, & Anthia. m. Meſſanæ ſub Hadriano 18 Apr.
Eleutherius Papa & mar. Romę 26. Mai.
Eleutherius confeſſor in Latio 29. Mai.
Eleutherius mar Conſtantinop. ſub Maximiano 4. Aug.
Eleutherius & Leonides mar. 8. Aug.
Eleutherius epiſc Antiſiodoren. 16. Aug.
Eleutherius Abbas, Romæ. 6. Sept.
Eleutherius miles mar. Nicomediæ cum alijs innumeris ſub Diocle. 2. Oct.
Eleutherius diaconus mar. Lutetiæ. ſup. cum Dionyſio 9. Oct.
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, & Daniel mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio 16. Febr.
Elias presbyr. Paulus & Iſidorus monachi mar Cordubæ 17. Apr.
Elias Epiſcopus Hieroſolymit. infr. cum Flauiano 4. Iul.
Elias propheta in monte Carmelo 20. Iul.
Elias Epiſcopus in Aegypto, mart. ſub Dioclet. in Palæſtina. inf. cum Peleo. 19. Sept.
Eligius epiſcopus Nouiomen. 1. Dec.
Elphius mart. Coloniæ ſub Iuliano 16. Octob.
Eliſæus propheta, Samariæ 14. Iun.
Elizabeth virgo Sconangiæ 18. Iun.
Elizabeth Vidua Portugalliæ Regina Vlyſipone 4. Iulij.
Elizabeth mater B. Ioannis Baptiſtæ 5. Nouemb.
Elizabeth vidua, Marpurg. 19. Nou.
Elphegus epiſcopus Cantuarien & mar. 19. Apr.
Elpidephorus m. in Perſide. ſup. cum Acindyno 2. Nou.
Elpidius epiſcopus & mart. in Cherſoneſo ſup. cum Baſilio 4. Mart.
Elpidius confeſſor in Campania inf. cum Priſco 1. Sept.
Elpidius epiſcopus Lugdun. 2. Sept.
Elpidius Abbas in Piceno 2. Sept.
Elpidius, Marcellus, Euſtochius, & ſocij mar. ſub Iuliano 16 Nou.
Emerentiana virgo & mart. Romæ 23. Ian.
Emericus Hungarorum Regis filius 4. Nouemb.
Emerita virgo mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Digna 22. Sept.
Emilas diaconus, & Hieremias mar. Cordubæ 15. Sept.
Emmanuel mar. inf. cum Quadrato 26. Mart.
Emmelia, Cæſareæ. ſup. cum Baſilio 30. Mai.
Emmeramus Epiſcopus Ratiſponen. & mar. 22. Sept.
Emygdius epiſc. Aſculan. mart. ſub Dioclet. 5. Aug.
Encratis virgo & mar Cęſarauguſtæ 16. Apr.
Engelbertus epiſcopus Colonien. & mar. 7. Nouemb.
Ennatha virgo mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Antonino. 13. Nou.
Ennodius epiſcopus Papien. 17. Iul.
Eobanus mar. in Friſia, ſup. cum Bonifacio. 5. Iun.
Epaphras epiſc. Coloſſenſis & mar. 19. Iul.
Epaphroditus epiſc. Tarracinæ. 22. Mar.
Eparchius mart. ſup. cum Domnino 23. Mart.
Eparchius Abbas Engoliſmen 1. Iul.
Ephebus mar. Interamnæ. inf. cum Proculo. 14. Febr.
Ephiſius mart. Caralis ſub Dioclet. 15. Ian.
Ephræm diaconus Edeſſæ 1. Febr.
Ephræm epiſc. & mart in Cherſoneſo ſup cum Baſilio 4. Mart.
Epicharides mart Romæ ſub Diocletiano 27. Sept.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix,

Felix, & alij vij. m. in Africa 9. Ian.
Epictetus mart. in Portu Romano. infr. cum Martiale. 22. Aug.
Epigmenius presb. & mart. Romæ ſub Diocl. 24. Mart.
Epimachus, & Alexander mart. Alexandriæ ſub Decio 12. Dec.
Idem Epimachus inf. cum Gordiano. 10. Mai.
Epiphana mart. ſub Diocleт. apud Sallentinos 12. Iul.
Epiphania Domini 6. Ian.
Epiphanius epiſcopus Papienſis 21. Ian.
Epiphanius epiſcopus, Donatus, Rufinus, & alij xiij. mar. in Africa 7. Apr.
Epiphanius epiſcop. Salaminæ 12. Mai.
Epipodius mar. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino 22. Apr.
Epiſcopi & presbyteri confeſſores ſub Conſtantio 21. Mai.
Epiſtemis mart. Emeſæ ſub Decio. infr. cum Galatione 5. Nou.
Epitacius epiſc. & Baſileus mar. in Hiſpania 23. Mai.
Epolonius mart. Antiochię ſub Decio. ſupra cum Babyla 24 Ian.
Equitius Abbas in prouincia Valeriæ. 11. Auguſt.
Eraſma virgo & mar. Aquileiæ ſub Nerone. inf. cum Euphemia 3. Sept.
Eraſmus epiſcopus & mar. in Campania ſub Diocl. & Maximiano 2. Iuni.
Eraſmus mar. Antiochiæ 25. Nou.
Eraſtus epiſc. Philippen. & mar. 26. Iul.
Erconualdus epiſcopus Londonien. 30. Apr.
Ericus Rex Suetiæ & mar. 18. Mai.
Erminus epiſcopus Laubienſis 25. Apr.
Erotheides mar. in Cappadocia ſub Diocleт. ſup. cum Capitolina 27. Octob.
Erotis mar. 6. Oct.
Eſaias mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Elia 16 Febr.
Eſaias propheta mar. in Iudæa 6. Iul.
Eſdras propheta. inf. cum Ioele. 13. Iul.
Ethbinus Abbas in Hybernia 19. Oct.
Ethelwolphus epiſcopus Vuintonien. 1. Aug.
Euagrius epiſc. Conſtantinop. 6. Mart.
Euagrius & Benignus m. Tomis 3. Apr.
Euagrius mar. in Ponto. inf. cum Priſco. 1. Oct.
Euagrius Priſcianus & ſocij mar. Romæ 12. Oct.
Euariſtus m. Cæſareę ſub Diocleт. ſup. cum Carponio 14. Oct.
Euariſtus Papa & mart. Romæ ſub Hadriano 26. Oct.
Euariſtus mar. in Creta ſub Decio. infr. cum Theodulo 23. Dec.
Euaſius epiſc. Caſalenſis & mar. 1. Dec.
Euaſius epiſcopus Brixien. 2. Dec.
Eubulus mar. Cæſareæ ſub Diocl. 7. Mar.
Eucarpius mar. inf. cum Trophimo 18. Mart.
Eucarpus mart. in Aſia. ſup. cum Bardomiano 25. Sept.
Eucharius epiſc. Treuirenſis. 8. Dec.
Eucherius epiſc. Aurelianen 20. Febr.
Eucherius epiſcopus Lugdunē. 16. Nou.
Eudocia mar. Heliopoli ſub Traiano. 1. Mart.
Eudoxius, Zenon, Macarius, & ſocij MCIV. mar. Melitinæ ſub Diocleт. 5. Sept.
Eudoxius mar. Sebaſte ſub Licinio. ſup. cum Carterio 2. Nou.
Euellius mar ſub Nerone 11. Mai.
Euentius mar. ſup. in xviij. Marty. Cæſarauguſtani 16. Apr.
Euentius presb. & m. Romæ ſub Hadriano ſup. cum Alexandro Papa. 3. Mai.
Euergiſtus epiſc. Coloniē. & m. 24. Oct.
Eugendus Abbas in territorio Lugdunē. 1. Ian.
Eugenia virgo & mart. Romæ ſub Gallieno 25. Dec.
Eugenius mar. 8. Ian.
Eugenius mar. in Africa. ſup. cum Aquilino. 4. Ian.
Eugenius mar Neocæſareæ. inf. cum Mardonio 24. Ian.
Eugenius epiſc. & mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio 4. Mart.
Eugenius mar. in Syria inf. cum Paulo. 20. Mar.
Eugenius epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico. inf. cum Vindemiale. 2. Mai.
Eugenius Papa Romæ 2. Iun.
Eugenius epiſcopus Carthagin. Salutaris & Muritta diac. & alij mart. in Africa ſub Hunnerico 13. Iul.
Eugenius mar. Tiburе ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa 18. Iul.
Eugenius m. ſup. cum Apollonio 21. Iul.
Eugenius mar. Romæ ſub Galieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul
Eugenius mar. in Cappadocia ſup. cum Cortido 6. Sept.
Eugenius mart. Damaſci. inf. cum Paulo 25. Septemb.
Eugenius epiſc Toletan confeſſ. 13. Nou.
Eugenius epiſc. Toletan. mart. in territ. Parenſi 15. Nou.
Eugenius diaconus, Florentiæ 17 Nou.
Eugenius mart. in Armenia ſub Diocl. inf. cum Euſtratio 13. Dec.
Eugenius & Macarius presbyteri & m. in Arabia ſub Iuliano 20 Dec.
Eugenius epiſc. Mediolanen. 30. Dec.
Eugraphus m. in Alexandriæ ſub Galerio Maximino. inf. cū Mēna 10. Dec.
Euilaſius mart. Cyzici ſub Maximiano. infra cum Fauſta 20. Sept.
Eulalia virgo & mar. Barcinone ſub Diocleт 12. Febr.
Eulalia virgo & mart. Emeritæ ſub Maximiano 10. Dec.
Eulampius & Eulampia virgo, & alij cc. mar. Nicomediæ 10. Oct.
Eulogi⁹ diaconus m. Tarracone ſub Gallieno. inf. cum Fructuoſo 21. Ian.
Eulogius presb. & m. Cordubæ 11. Mar.
Eulogius epiſcopus Edeſſæ 5. Mai.
Eulogius & ſocij mar. Conſtantinopoli 3. Iul.
Eulogius epiſc. Alexandrinus 13. Sept.
Eumenus epiſcopus Gortynæ 18. Sept.
Eunicianus m. in Creta ſub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Eunomia mart. Auguſtæ. infr. cum Hilaria 12. Aug.
Eunus mar. Alexandriæ. infr. cum Iuliano 27. Febr.
Eunus mar. inf. cum Iuliano 30. Oct.
Euodius, Hermogenes, & Calliſtus m. Syracuſis 25. Apr.
Euodius epiſc. Antiochen. & m. 6. Mai.
Euodius mar. Nicææ. inf. cum Theodota 2. Aug.
Euodius, Hermogenes, & Calliſta mar. 2. Sept.
Euodius epiſcop. Rhotomagen. 8. Oct.
Euortius epiſcop. Aurelianenſis. 7. Sept.
Euphebius epiſc. Neapolitan. 23. Mai.
Euphemia mart. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Euphemia, Dorothea, Tecla, & Eraſma virg. & mart. Aquileię ſub Nerone. 3. Septem.
Euphemia virgo mar. Chalcedone ſub Diocleт. 16. Sept.
Euphraſia virgo in Thebaide 13 Mart.
Euphraſia mart. in Paphlagonia. ſup cū Alexandra 20. Mart
Euphraſia virgo & mart. Ancyræ. inf. cū Theodoto 18. Mai.
Euphraſius epiſcopus in Africa. 14. Ian.
Euphraſius epiſcopus Illiturgi. inf. cum Torquato 15. Mai.
Euphronius epiſcopus Auguſtodun. 3. Aug.
Euphronius epiſc. Turonenſis 4. Aug.
Euphroſyna virgo Alexandriæ 1. Ian.
Euphroſyna virgo mart. Tarracinæ ſub Domitiano. infr. cum Flauia Domitilla. 7. Mai.
Euplius diaconus mar. Catanæ ſub Diocleт. 12. Aug.
Euporus mart. in Creta ſub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Euprepia mar. Auguſtæ. inf. cum Hilaria. 12. Auguſt.
Euprepis mar. Romæ ſup. cum Caſtulo 30. Nouemb.
Euprepius epiſc. Veronenſis. 21. Aug.
Euprepius mar. Aegææ ſub Diocleт. ſup. cum Coſma 27. Sept.
Eupſychius mar. Cæſareæ ſub Iuliano. 9. Apr.
Eupſychius mart. Cæſareæ ſub Hadria. 7. Sept.
Euſebia virgo & mar. Bergomi 29. Oct.
Euſebius palatinus, & alij ix. m. 5. Mart.
Euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & & alij quatuor m. ſub Diocl. 24. Apr.
Euſebius mar. ſup. cum Aphrodiſio. 28. Apr.
Euſebius epiſcopus Samoſatenus & m. 21. Iun.

Euſe-

Euſebius epiſcopus Vercellenſis & mar. 1.Aug.
Euſebius epiſcopus Mediolanen. 12. Auguſti.
Euſebius presby. Romæ ſub Conſtantio 14. Augu.
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus mart. Romæ ſub Commodo 25. Aug.
Euſebius, Neſtabus, & Zenon mart in Palæſtina ſub Iuliano 8. Sepr.
Euſebius mar. in Phœnicia 21. Sept.
Euſebius Papa Romæ 26. Sepr.
Euſebius epiſc. Bononienſis 26. Sept.
Euſebius mar. Alexandriæ ſub Valeriano ſup. cum Caio 4. Sept.
Euſebius mar. Hadrianopoli ſub Iuliano inf cum Philippo 22. Oct.
Euſebius monachus mar. Tarracinæ inf. cum Felice 5. Nou.
Euſebius presb. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia m. Romæ ſub Valeriano 2. Dec.
Euſignius miles mart. Antiochiæ ſub Iuliano 5. Aug.
Euſtachius, Theopiſtes, Agapius & Theopiſtus mart. Romæ ſub Hadriano 20. Septemb.
Euſtachius presbyter in Syria 12. Oct.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius m. Nicææ ſub Maximino 20. Nou.
Euſtachius epiſc. in Africa inf. cum Valeriano 28. Nou.
Euſtaſius abbas Luxouien. 29. Mar.
Euſtathius epiſc. Antiochenus ſub Conſtantio 16. Iul.
Euſtathius mar. Ancyræ 28. Iul.
Euſterius epiſc. Salemitan. 19. Octo.
Euſtochium virgo in Bethleem 28. Sept.
Euſtochium virgo mart. Tarſi ſub Iuliano 2. Nouemb
Euſtochius epiſc. Turonen. 19. Sept.
Euſtochius mar. ſub Iuliano ſup. cum Elpidio 16. Nou.
Euſtolia & Sopatra virg. Conſtantinopoli 9. Nou.
Euſtorgius presbyter Nicomediæ 11. Apr.
Euſtorgius primus epiſcopus Mediolanen. 18. Sepr.
Euſtorgius ſecundus Mediolanen. epiſcop. 6. Iun.
Euſtoſius mart. Antiochiæ ſup. cum Demetrio 10. Nou.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mart. in Armenia ſub Dioclet. 13. Dec.
Euthalia virg. mar. in Sicilia 27. Augu.
Euthymius abbas in Palæſtina 20 Ian.
Euthymius epiſcopus Sardicen. mar. ſub Theophilo 11. Mart.
Euthymius diaconus mart. Alexandriæ 5. Mai.
Euthymius Romanus Peruſiæ 29. Aug.
Euthymius mart. Nicomediæ ſub Diocl. 24. Dec.
Eutropia virgo mar. in Syria inf. cum Libya 15. Iun.
Eutropia vidua in Gallia 15. Sept.
Eutropia mar. Alexandriæ 30. Oct.
Eutropia virgo mar. Rhemis inf. cum Nicaſio 14. Dec.
Eutropius lector mart. Conſtantinopoli 12. Ianuar.
Eutropius mar. ſub Maximiano ſup. cum Cleonico 3. Mart.
Eutropius epiſc. Santonen. & m. 30. Ap.
Eutropius epiſcopus Arauſican. 27. Mai.
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa mart. in Portu Romano 15. Iul.
Eutyches mar. Romæ ſub Traiano infra cum Marone 15. Apr.
Eutyches mar. Puteolis ſub Diocletiano inf. cum Ianuario 19 Sept.
Eutychianus mar in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone 2. Iul.
Eutychianus mar. Nicomediæ infra cum Stratone 17. Aug.
Eutychianus mart. ſup. cum Diomede 2. Sept.
Eutychianus mart. in Africa ſub Geiſerico ſup. cum Arcadio 13. Nou
Eutychianus Papa & mart. Romæ ſub Numeriano 8. Dec.
Eutychius mar. Romæ 4. Febr.
Eutychius & ſocij mart. in Meſopotamia 14. Mar.
Eutychius & ſoc. mart. Alexandriæ ſub Conſtantio 26. Mar.
Eutychius mar. Ferentini 15. Apr.
Eutychius diaconus mart. in Mauritania infr. cum Timotheo 21. Mai.
Eutychius & Florentius monachi Nurſiæ 23. Mai.
Eutychius B. Ioannis Euangel. diſcipulus 24. Aug.
Eutychius, Plautus, & Heracleas mar. in Thracia 19. Sept.
Eutychius mar. Meſſanæ inf. cum Placido 6 Octo.
Eutychius mar. in Hiſpania inf. cum Honorio 21. Nou.
Eutychius mar. in Hiſpania 11. Dec.
Eutychius presbyt. & Domitianus diaconus mar. Ancyræ 28. Dec.
Euualdi duo presbyteri & mar. apud Saxones 3. Oct.
Exaltatio S. Crucis in Perſide ſub Heraclio 14. Sept.
Exanthus mar. Nouocomi ſup. cum Carpophoro 7. Aug.
Expeditus mar. Melitine inf. cum Hermogene 19. Apr.
Exuperantia virgo Trecis 26. Apr.
Exuperantius diacon. mart. Spoleti ſub Maximiano inf. cum Sabino 30. Dec.
Exuperia mar. Romæ inf. cum Symphronio 26. Iul. & 31. Oct.
Exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus mar. ſub Hadriano 2. Mai.
Exuperius mart. in Gallia ſub Maximiano inf. cum Mauritio 22. Sept.
Exuperius epiſc. Toloſanus 28. Sept.
Exuperius mart. Viennę inf. cum Seuerino 19. Nouemb.
Ezechiel propheta mar. in Babylonia 10. Apr.

F

Fabianus Papa & mar. Romæ ſub Decio 20. Ian.
Fabianus mar. Catanæ inf. cum Stephano 31. Dec.
Fabius mar. Romæ ſub Dioclet. inf. cum Maximo 11. Mai.
Fabius mar. Cæſareæ 31. Iul.
Fabricianus & Philibertus mar. in Hiſpania 22. Aug.
Facundus & Primitiuus mar. in Gallæcia 27 Nou.
Faina virgo & mar. Ancyræ inf. cũ Theodoto 18. Mai.
Fandila presb. & mar. Cordubę 13. Iun.
Fantinus monachus & confeſſor Theſſalonicæ 30. Aug.
Faro epiſc. Meldenſis 28. Oct.
Fauſtinianus epiſc. Bononien. 26. Febr.
Fauſtinus & Iouita mart. Brixię ſub Hadriano 15. Feb.
Fauſtinus epiſc. Brixien. 16. Febr.
Fauſtinus, & alij xliiij. mart. Romæ 17. Februar.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mar. Romæ 22. Mai.
Fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio infra cum Florentio 5. Iun.
Fauſtinus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Simplicio 29. Iul.
Fauſtinus confeſſor Tuderti 29. Iul.
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus m. in Africa 15. Dec.
Fauſta virgo & Euilaſius mart. Cyzici ſub Maximiano 20. Sept.
Fauſta mater S. Anaſtaſiæ Romæ 19. Decemb.
Fauſtus, & alij xxiij mar. Romæ 24. Iun.
Fauſtus mar. ſub Decio 16. Iul.
Fauſtus m. Romę ſup. cum Bono. 1. Aug.
Fauſtus miles mar. Mediolani ſub Commodo 7. Aug.
Fauſtus presbyter, Macarius, & alij x. m. Alexandriæ ſub Decio 6. Sepr.
Fauſtus mart. Antiochiæ inf. cum Timotheo 8. Sept.
Fauſtus mar. ſub Decio ſup. cum Dionyſio 3. Oct.
Fauſtus mart. Alexandriæ ſub Valeriano ſup cum Caio 4. Octo.
Fauſtus monachus mar. Meſſanæ infr. cũ Placido 5. Oct.
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mart. Cordubæ 13. Oct.
Fauſtus diaconus Alexandrin. mart. ſub Dioclet. 19. Nou.
Fauſtus presb. Didius, & Ammonius a Phileas, Heſychius, Pachomius & Theodorus epiſcopi Ægyptij, & alij m. Alexandriæ ſub Maximino 26. No.
Febronia virgo & mar. Sibapoli ſub Dioclet. 25. Iun.

Feli-

Felices duo epiſcopi & ma. in Africa ſub Valeriano inf. cum Nemeſiano 10. Septem.
Felicianus epiſc. Sulginaten. mar. ſub Decio 24. Ian.
Felicianus, Philappianus, & alij cxxiij. mar. in Africa 30. Ian.
Felicianus mart. Romæ infr. cum Fortunato 2. Febr.
Felicianus mar. Romæ ſub Dioclet. infra cum Primo 9 Iun.
Felicianus miles mar. Maſſiliæ infra cum Victore 21. Iul.
Felicianus epiſc. & mart. apud Mindam. 20. Octob.
Felicianus mar in Lucania inf. cum Hyacintho 29. Octo.
Felicianus m. Rauennæ ſub Diocletiano inf. cum Valentino 11 Nou.
Felicianus mar. Viennæ infr. cum Seuerino 19. Nou.
Feliciſſima virgo & mar. Faleriæ inf. cum Graciliano 12. Aug
Feliciſſimus Heraclius, & Paulinus mar. Tuderti 26. Mai.
Feliciſſimus & Felix mart. in Campania ſub Diocletiano ſup. cum Ariſtone 2. Iul.
Feliciſſimus diaconus m. Romæ ſub Valeriano inf. cum Xyſto 6. Aug.
Feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano inf. cum Rogatiano 26. Oct.
Feliciſſimus mart. Peruſiæ 24 Nou.
Felicitas mart. Tuburbi ſub Seuero. infra cum Perpetua 7. Mar.
Felicitas mar. in Africa ſup. cum Cyrillo 8. Mar.
Felicitas mart. Romæ ſub Antonino 23. Nou.
Felicula mar. Romæ infr. cum Vitale 14. Febr.
Felicula virgo & mar. Romæ 13. Iun.
Felinus & Gratinianus mar. Peruſiæ ſub Decio 1. Iun.
Felix Papa & mar. Romę ſub Aureliano 30. Mai.
Felix ſecundus Papa & mart. Romæ ſub Conſtantio 29 Iul.
Felix Papa Romæ 30. Ian.
Felix Papa tertius Rom. 25. Feb.
Felix & Ianuarius m. Heracleæ 7. Ian.
Felix mar. in Africa ſup. cum Epicteto 9. Ian.
Felix presbyter Nolanus 14. Ian.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & ſocij mar. in Africa 3. Feb.
Felix epiſc. Lugdunen. inf. cum Lupicino 3. Feb.
Felix mar in Africa ſub Dioclet. inf. cum Saturnino 11. Feb.
Felix mar. Adrumeti inf. cum Verulo 21. Febr.
Felix epiſcopus Metenſis 21. Feb.
Felix epiſc. Brixienſis 23. Feb.
Felix mar. inf. cum Fortunato 26. Feb.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Martia, & ſocij mar. 3. Mar.
Felix mar. in Africa ſupr. cum Cyrillo 8. Mar.
Felix epiſc in Anglia 8 Mar.
Felix mar. Aquileiæ ſub Numeriano infr. cum Hilario 16. Mar.
Felix diaconus m. Gerundæ ſub Aureliano inf. cum Narciſſo 18 Mar.
Felix & alij xx. m. in Africa 23. Mar.
Felix epiſc. Treuirenſis 26. Mar.
Felix mart. in Africa inf. cum Theodulo 31. Mar.
Felix mar. ſup. in xviij. Mar. Cæſarauguſtani 16. Apr.
Felix mar. Alexandriæ ſup. cum Aratore 21. Apr.
Felix presb. Fortunatus & Achilleus diaconi mar Valentiæ in Gallia 23. Apr.
Felix diaconus mar Hiſpali 2. Mai.
Felix mar. Romæ ſub Alexandro ſup. cũ Calepodio 10 Mai.
Felix & Gennadius m in Africa 16. Mai.
Felix epiſc. Spoletin. & m. ſub Maximiano 18. Mai.
Felix mart. in Iſtria infr. cum Zoello 24. Mai.
Felix mar. in Sardinia ſupr cum Æmilio 28. Mai.
Felix & Fortunatus m. Aquileiæ ſub Dioclet 11. Iun.
Felix monachus & mar. Cordubæ, ſupra cum Anaſtaſio 14. Iun.
Felix mar. Apolloniæ inf. cum Iſauro 17. Iun.
Felix presb. & mar. Sutrij 23. Iun.
Felix m. Romæ ſub Antonino inf. in, Septem fratres 10. Iul.
Felix mar in Africa inf. cum Ianuario 10. Iul.
Felix m. Mediolani ſub Maximiano infr. cum Nabore 12. Iul.
Felix epiſc. Nouocom. 14. Iul.
Felix epiſc. Papien. & mar. 15. Iul.
Felix mart. Carthagine infr. in, Scillitani mar. 17. Iul.
Felix epiſc. Veronen. 19. Iul.
Felix mart. Furconij infr. cum Florentio 25. Iul.
Felix, Iulia, & Iucunda m. Nolæ 27. Iul.
Felix mart. Cordubæ infr. cum Georgio 27. Iul.
Felix mar. Gerundæ 1. Aug.
Felix mar in Portu Romano infra cum Martiale 22. Aug.
Felix presb. Piſtorij 26. Aug.
Felix presb. & Adauctus mar. Romę ſub Dioclet. 30. Aug.
Felix & Conſtantia mart. Nuceriæ ſub Nerone 19. Sept.
Felix mar. Auguſtoduni ſup cum Andochio 24. Sept.
Felix & Cyprianus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunnerico 12. Octo.
Felix epiſc. Africanus, Audactus, Ianuarius, Fortunatus & Septimus m. Venuſiæ ſub Diocle 24. Oct.
Felix presb. & Euſebius monachus mar. Tarracinæ 5. Nou.
Felix mar. Thiniſſæ 6. Nou.
Felix monachus Fundanus 6. Nou.
Felix epiſc. Nolanus, & mart. cum alijs xxx. 15. Nou.
Felix epiſc. in Africa infr. cum Valeriano 28. Nou.
Felix epiſc. Bononien. 4. Dec.
Felix mart. Thaguræ infra cum Iulio 5. Decemb.
Felix mart. Romæ ſup. cum Calliſto 29. Decemb.
Ferreolus presb. & Ferrutio diaconus m. Veſontione 16 Iun.
Ferreolus mar. in territorio Viennen. 18. Septemb.
Ferrutio diaconus m. Veſontione ſu. cum Ferreolo 16. Iun.
Ferrutius mar. Moguntiæ 28. Oct.
Feſtiuitas omnium Sanctorum 1. Nou.
Feſtum Niuis 5. Aug.
Feſtus diaconus m. Puteolis ſub Dioclet. inf. cum Ianuario 19. Sept.
Feſtus m. in Tuſcia infr. cum Ioanne 21. Dec.
Fiacrius confeſſor Meldenſis 30. Aug.
Fibitius abbas, Treuiris 5. Nou.
Fides, Spes, & Charitas virg. & mar. Romæ ſub Hadriano 1. Aug.
Fides virgo & mar. Agenni 6. Oct.
Fidelis mar. in Africa 23. Mart.
Fidelis mar. Edeſſæ ſub Maximiano ſup. cum Baſſa 21. Aug.
Fidelis mar. Nouocomi ſub Maximiano 28. Octo.
Fidentianus mart. in Africa inf. cum Secundo 15. Nou.
Fidentius & Terentius mar. Tuderti ſub Diocletiano 27. Sept.
Fidentius epiſc. Patauin. 16. Nou.
Fidolus confeſſor Trecis 16. Mai.
Fintanus presb. in Scotia 17. Febr.
Firmatus diaconus mart. Meſſanæ inf. cũ Placido 5. Oct.
Firmatus diaconus, & Flauiana virgo & mar. Antiſiodori 5. Oct.
Firmina virgo mar. Ameriæ ſub Diocletiano 24. Nou.
Firminus abbas, Ambiani 11. Mar.
Firminus mart. in Armenia ſub Maximiano inf. cum Orentio 24. Iun.
Firminus epiſc. Metenſis 18. Aug.
Firminus epiſc. Ambianen. mar. ſub Dioclet. 25. Sept.
Firminus epiſc. Vceciæ 11. Oct.
Firmus mart. Romæ inf. cum Fortunato 2. Feb.
Firmus mar. inf. cum Gorgonio 11. Mar.
Firmus mar. ſub Maximiano 1. Iun.
Firmus mar in Armenia ſub Maximiano inf. cum Orentio 24. Iun.
Firmus epiſc. Tagaſtenſis 31. Iul.
Firmus & Ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano 9. Aug.
Flauia Domitilla, Euphroſyna, & Theodora virgo & mar Tarracinæ ſub Domitian. 7. Mai.
Flauia virgo & mart. Meſſanæ infra cum Pla-

Placido 5. Octo.
Flauiana virgo & mar. Antiſiodori ſupr. cum Firmato 5. Octo.
Flauianus mart. Romæ ſub Diocletiano 28. Ianuar.
Flauianus Epiſcopus Conſtantinopolitan. 18. Febr.
Flauianus mart. in Africa ſub Valeriano inf. cum Montano 24. Feb.
Flauianus ſecundus epiſc. Antiochenus, & Elias epiſc. Hieroſolymit. confeſſores ſub Anaſtaſio 4 Iul.
Flauianus epiſc Auguſtodunen. 23. Au.
Flauianus mar. ſub Iuliano ad aquas Taurinas 22 Dec.
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus mart. Nicomediæ 7. Mai.
Flocellus puer mar. Auguſtoduni ſub Antonino 17. Sept.
Flora virgo & mar. Romæ ſub Gallieno inf cum Lucilla 29. Iul.
Flora & Maria virgin. & mar. Cordubæ 24. Nou.
Florentia virgo Hiſpal. 20. Iun.
Florentia mart ſub Diocl. in territ. Agathenſi 10. Nou.
Florentianus epiſc. in Africa inf. cum Valeriano 28 Nou.
Florentinus & Hilarius mart. Seduni 27. Sept.
Florentinus epiſc. Treuirenſis 16. Oct.
Florentinus epiſc. Arauſicanus 17. Octo.
Florentius epiſc. Viennen. mart. ſub Gallieno 3. Ian.
Florentius confeſſor Hiſpali 23. Febr.
Florentius mar. Auximi ſub Diocletiano inf. cum Siſinio 11. Mai.
Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus mar. Peruſiæ ſub Decio 5. Iun.
Florentius mar. Carthagine ſup. cum Catulino 15 Iul.
Florẽtius & Felix mart. Furconij 25. Iul.
Florentius presb. Pictauienſis 22. Sept.
Florentius mar. in Germania ſup. cum Caſſio 10 Octo
Florentius mart. Theſſalonicæ 13. Octo.
Florentius mar in caſtro Tyle 27. Oct.
Florentius epiſc. Argentoraten. 7. Nou.
Florentius monachus Nurſiæ ſupr. cum Eutychio 28. Dec.
Florianus mart. ſub Diocletia. in Norico Ripenſi 4. Mai.
Florianus, Calanicus & alij lviij. mart. Eleutheropoli 17. Dec.
Florius mar. Nicomediæ inf cum Luciano 26. Octo.
Florus, Laurus, Proculus, & Maximus mart. in Illyrico 18. Aug.
Florus m. Oſtiæ ſub Demetrio 22. Dec.
Flos mar. Catanæ inf. cum Stephano 31. Dec.
Floſculus epiſc. Aurelianen. 2. Feb.
Fortunata virgo & mart. Cæſareæ ſub Diocles. 14 Octo.
Fortunatus mart Smyrnæ inf. cum Vitale 9 Ian.
Fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mar. Romæ 2. Febr.
Fortunatus mar. in Africa inf. cum Verulo 21. Feb.
Fortunatus, Felix, & alij xxvij. mart. 26. Febr.
Fortunatus mar. Romę ſup. cum Alexandro 27. Feb.
Fortunatus mar. ſup. cum Felice 3. Mar.
Fortunatus & Marcianus mart. in Africa 17. Apr.
Fortunatus mart. Alexandriæ ſupr. cum Aratore 21. Apr.
Fortunatus presbyter in Vmbria 1. Iun.
Fortunatus mar. Aquileiæ ſub Diocletiano ſup cum Felice 11. Iun.
Fortunatus & Lucianus mart. in Africa 13. Iun.
Fortunatus diaconus mar. Aquileiæ inf. cum Hermagora 12. Iul.
Fortunatus, Caius, & Anthes mart. Salerni ſub Diocletiano 28 Aug.
Fortunatus epiſc. Tudertin. 14. Octo.
Fortunatus mar. Romæ 15. Oct.
Fortunatus lector mar. Venuſię ſub Diocles ſup. cum Felice 24. Oct.
Fortunatus mar. in Africa ſup. cum Fauſtino 15. Dec.
Franciſca vidua Romæ 9. Mart.
Franciſcus de Paula ord. Minim. 2. Apr.
Franciſcus ord. Min. Aſſiſij 4. Oct.
Eiuſdem Translatio Aſſiſij 25. Mai.
Eiuſdem Stigmata apud montem Aluerniæ 17. Sept.
Franciſcus Xauerius in Sanciano 2. Decemb.
Fraternus epiſcopus Antiſiodoren. & m. 29. Sept.
Fredeſuuida virgo Oxonij 19. Oct.
Fridericus epiſc. Traiecten. & m. 18. Iul.
Frigdianus epiſcopus Lucenſis 18. Mart.
Eiuſdem Tranſlatio Lucæ 18. Nou.
Fronto abbas Alexandriæ 14. Apr.
Fronto mar. ſup. in, xviij. Mart. Cæſarauguſt. 16. Apr.
Fronto epiſc. Petragoricen. & Georgius presb. 25 Oct.
Fructulus mart. in Africa inf. cum Lucio 18. Febr.
Fructuoſa mart. Antiochiæ inf. cum Reſtituto 23 Aug.
Fructuoſus epiſc. Tarraconen. Augurius & Eulogius diaconi mart. ſub Gallieno 21. Ian.
Fructuoſus epiſc. Bracaren. 16. Apr.
Frumentij duo mart. in Africa ſub Hunnerico inf. cum Victoriano 23. Mart.
Frumentius epiſc. in India 27. Oct.
Fulcus confeſſor Aquini 22. Mai.
Fulcus epiſc. Papienſis 26. Oct.
Fulgentius epiſc. Ruſpenſis 1. Ian.
Furſeus confeſſor in monaſt. Peronæ 16. Ian.
Fuſca virgo, & Maura mart. Rauennæ ſub Decio 13. Febr.
Fuſcianus mart. Ambiani ſub Maximiano inf. cum Victorico 11. Dec.
Fuſculus epiſcopus & mar. in Africa ſub Hunnerico ſupra cum Donatiano 6. Septemb.

G

GAbdelas mar. in Perſide ſub Sapore. ſup. cum Dada 29. Sept.
Gabinus presb. & mart. Romæ ſub Diocle. 19. Febr.
Gabinus & Criſpulus mar. Turribus 30. Mai.
Galatas mart. Melitine infr. cum Hermogene 19. Apr.
Galation & Epiſtemis mart. Emeſæ ſub Decio 5. Nou.
Galdinus epiſc. Mediolanen. 18. Apr.
Galganus eremita, Senis 3. Dec.
Galla vidua Romæ 5. Oct.
Gallicanus mar. Alexandriæ ſub Iuliano 25. Iun.
Gallus epiſc. Aruernen. 1. Iul.
Gallus abbas in Germania 16. Oct.
Gamalielis Inuentio Hieroſolymis 3. Augu.
Gangulphus mart. Varennis 11. Mai.
Gratianus epiſc. Turonen. 18. Dec.
Gaudentia virgo mart. Romæ cum alijs tribus 30. Aug.
Gaudentius epiſc. Nouarienſis 22. Ian.
Gaudentius epiſc. Veronen. 12. Febr.
Gaudentius epiſc. & Culmatius diaconus mar. Arretij 19 Iun.
Gaudentius epiſc. Ariminen. & mar. 14. Octo.
Gaudentius epiſc. Brixienſis 25. Oct.
Gaudioſus epiſc. Brixien 7. Mar.
Gaudioſus epiſc. Salernitan 26. Oct.
Gaudioſus epiſc. Africanus, confeſſ. Neapoli 28. Oct.
Gaugericus epiſc. Cameracen. 11. Augu.
Gedeon, in Palæſtina 1. Septem.
Gelaſius mart. Foroſempronij ſupr. cum Aquilino 4 Febr.
Gelaſius Papa Romæ 21 Nou.
Gelaſius mart. in Creta ſub Decio, inf. cũ Theodulo 23. Dec.
Gemellus m. Ancyrę ſub Iuliano 10. De.
Geminianus epiſc. Mutinen. 31. Ian.
Geminianus mar Romę ſub Dioclet. infra cum Lucia 16. Sept.
Geminus mar. in Africa ſup. cum Aquilino 4. Ian.
Geminus mar Foroſempronij ſupr. cum Aquilino 4. Feb.
Generalis mart. in Africa ſub Valeriano ſup. cum Cypriano 14. Sept.
Generoſa mart. Carthagine inf. in, Scillitani mar. 17. Iul.
Generoſus mar. Tibure 17. Iul.
Geneſius mar. Romę ſub Diocl. 25. Aug.
Geneſius mar. Arelate 25. Aug.
Geneſius mart. ſupr. cum Anaſtaſio 11. Octob.
Gennadius mar. in Africa ſup. cum Felice 16. Mai.
Genouefa virgo Lutetiæ 3. Ian.
Gentianus mar. Ambiani ſub Maximiano cum Victorico 11. Dec.

Gemninus episc. Brixinonenſis 5. Febr.
Georgia virgo Aruernis 15. Feb.
Georgius episc. Antiochenſis 19. Apr.
Georgius mart. 23. Apr.
Georgius diaconus, Felix, Aurelius, Natalia & Liliosa mar. Cordubæ 27. Iul.
Georgius Limniota monachus, mar. ſub Leone Imp. 24 Aug.
Georgius diaconus, & Aurelius, mar. Pariſijs 20. Oct.
Georgius presbyr. Petragoricis ſup. cum Frontone 25. Oct.
Georgius episc. Viennenſis 2. Nou.
Gerardus episc. Tullenſis 23. Apr.
Gerardus epiſcopus & mar. in Pannonia 24. Sept.
Gerardus abbas Namurcen. 3. Oct.
Gerardus epiſcopus Potentiæ 30. Oct.
Geraſimus anachorita in Palæſtina 5. Mart.
Geremarus abbas Beluacen. 24. Sept.
Gereon cum alijs cccviij mart. Coloniæ ſub Maximiano 10. Oct.
Gerinus mar. Atrebaten. 2. Oct.
Germana mart. in Africa infra cum Paulo 19 Ian.
Germanicus mart. Smyrnæ ſub Antonino 19. Ian.
Germanus mart. Romæ infr. cum Saturnino 2. Mai.
Germanus episc. Conſtantinop. ſub Iſaurico 12. Mai
Germanus episc. Pariſienſis 28. Mai.
Germanus mart. in Macedonia ſub Traiano inf. cum Peregrino 7. Iul.
Germanus episc. Antiſiodoren. 31. Iul.
Germanus episc. & mart. in Africa ſub Hunnerico ſup. cum Donatiano 6. Septemb.
Germanus episc. Veſontiē. & m. 11. Oct.
Germanus mar. in Hiſpania ſub Diocletiano inf. cum Seruando 23. Oct.
Germanus epiſcopus Capuan' 30. Oct.
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mar. Cæſareæ ſub Decio 3. Nou.
Germanus mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio ſupra cum Antonino 13. Nouem.
Gerontius mart. in Africa inf. cum Paulo 19. Ian.
Gerontius episc. Ficoden. & mar. 9. Mai.
Gertrudes virgo in Brabantia 17 Mart.
Geruntius episc. Mediolanen. 5. Mai.
Geruntius epiſcopus & mart. in Hiſpania 25. Auguſti.
Geruaſius & Protaſius mart. Mediolani 19 Iun.
Getulius, Cerealis, Amentius, & Primitiuus mart. Romæ ſub Hadriano 10. Iun.
Gilbertus confeſſor. 4. Febr.
Gildardus episc. Rhotomagen. 8. Iun.
Giſlenus epiſcopus in Hannonia. 9. Oct.
Glaphyra virgo Amaſeæ 13. Ian.
Glyceria mart. Heracleæ ſub Antonino 13. Mai.
Glycerius presbyt. mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 21. Dec.
Goar presb. Treuiren. 6. Iul.
Godefridus episc. Ambianen. 8. Nou.
Gordianus & Epimachus mart. Romæ ſub Iuliano 10. Mai.
Gordianus mart. Nouioduni inf. cum Valeriano 17. Sept.
Gordius centurio mar. Cæſareæ 3. Ian.
Gorgonia, Nazianzi 9. Dec.
Gorgonius & Firmus mar. 11. Mart.
Gorgonius mar Nicomediæ ſub Diocletiano ſup. cum Dorotheo 9 Sept.
Gracilianus, & Feliciſſima virgo & mar. Faleriæ 12. Aug.
Grata vidua Bergomi 1. Mai.
Gratinianus mar. Peruſiæ ſub Decio ſup. cum Felino 1. Iun.
Gratus mart. Thaguræ infr cum Iulio 5. Decemb.
Gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12. Mart. Eiuſdem ordinatio in ſummum Pontificem 3. Sept.
Gregorius Papa ſecundus Romæ 13. Februar.
Gregorius Papa tertius Romæ 28. Nouembr.
Gregorius Papa vij Salerni 25. Mai
Gregorius epiſcopus Lingonien 4. Ian.
Gregorius episc. Nyſſænus 9. Mart.
Gregorius episc Illiberi 24. Apr.
Gregorius Theologus Nazianzenus epiſco. 9. Mai.
Eiuſdem Translatio Romæ 11. Iun.
Gregorius episc. Traiecten. 25. Aug.
Gregorius episc. magnæ Armeniæ confeſſor ſub Dioclet. 30. Sepr
Gregorius Thaumaturgus episc. Neocæſarien. 17 Nou.
Gregorius episc Turonen. 17. Nou.
Gregorius Decapolita, Conſtantinopoli 20. Nou.
Gregorius epiſcop Agrigentin. 23. Nouembr.
Gregorius episc Antiſiodoren 19 Dec.
Gregorius presb. mart. Spoleti ſub Dioclet. 24. Dec.
Grimoaldus presbyt. in Pontecuruo 29. Septemb.
Guarinus episc. Card. Præneſt. Bononiæ 6. Febr.
Gudelia mart. in Perſide ſub Sapore 29. Septem.
Guido confeſſor Anderlaci 12. Sept.
Gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis 10. Febr.
Gulielmus abbas in Dania 6. Apr.
Gulielmus eremita Montis Virginis 25. Iun.
Gulielmus episc Briocenſis 29. Iul.
Gumbertus episc. Colonien. 20. Mart.
Gumeſindus presby. & Seruusdeus monachus mart. Cordubæ 13. Ian.
Gummarus confeſſ. Lyræ 11. Oct.
Gundenes virgo & mart. Carthagine 18. Iul.
Gundulphus episc. in pago Bituric. 17. Iun.
Guniforus mar. Papiæ 22 Aug.
Guntramnus Rex Francorum 28. Mart.
Gurias & Samonas mar. Edeſſæ ſub Diocle. 15. Nou.

H

HAbachuc propheta in Iudęa 15. Ianuar.
Habentius monachus mar. Cordubæ infra cum Petro 7. Iun
Hadrianus mart. Maſſiliæ infa. cum Hermete 1. Mart.
Hadrianus, & alij xxiij. mar. Nicomediæ ſub Dioclet. 4. Mar. & 8. Sept
Hadrianus m Cæſareę ſub Diocl. 5. Mar.
Hadrianus mart. Nicomediæ ſub Licinio 26. Aug.
Hedda episc. in Anglia 7. Iuli.
Heduuigis duciſſa Poloniæ 15. Octob.
Hegeſippus Romæ 7. Apr.
Helanus presb Rhemenſis 7. Oct.
Helconides mart. Corinthi ſub Gordiano 28. Mai.
Helena virgo Antiſiodori 22. Mai.
Helena mart. Burgis ſupr cum Centolla 13. Aug.
Helena mater Cōſtantini Romę 18. Au.
Helimenas presb. mar. in Perſia inf. cum Parmenio 22. Apr.
Heliodorus, Venuſtus, & alij mar. in Africa 6. Mai.
Heliodorus episc. Altini 3. Iul
Heliodorus mar. Antiochiæ inf. cū Marco 28. Sept.
Heliodorus, & alij mart. in Pamphylia ſub Aureliano 21. Nou.
Helladius mart. in Libya inf. cum Theophilo 8. Ian.
Helladius epiſcopus Toletan. 18. Febr.
Helladius episc. Antiſiodoren. 8. Mai.
Helladius mar ſup. cū Creſcente 28. Mai.
Hemiterius & Cheledonius mart. in Hiſpania 3. Mart.
Henedina mar. in Sardinia inf cum Iuſta 14. Mai
Henricus primus Imperator, Bambergæ 14. Iul.
Heracleas mar. in Thracia ſup. cum Eutychio 29. Sept.
Heracleas episc. Alexandrin. 14. Iul.
Heraclides cathecumenus mart Alexandriæ ſub Seuero infr cum Plutarcho 28. Iuni.
Heraclius mar in Portu Romano inf. cū Paulo 2. Mar.
Heraclius & Zoſimus mart. Carthagine 11. Mart.
Heraclius mar. Tuderti ſup. cum Feliciſſimo 26 Mai.
Heraclius Episc. Senonen. 8. Iuni.
Heraclius confeſſor In Campania infra cum Prisco 1. Sepr.
Heraclius miles mart. ſupr. cum Alexandro 22. Octo.
Heraclius, Paulus, Aquilinus, & alij duo mar. Nouioduni 17. Mai.
Herculanus episc Brixien. 12. Augu.
Herculanus m. in Portu Romano 5. Sep.

Her-

Herculanus miles mart. Romæ ſub Antonino 25. Sept.
Herculanus epiſcopus Peruſinus mart. ſub Totila 7. Nou.
Eiuſdem Translatio Peruſiæ 1. Mart.
Herena mart. in Africa. ſup. cum Donato 25. Febr.
Herenia mar. in Africa. ſup. cum Cyrillo 8. Mart.
Hermagoras epiſc. Aquileien. & Fortunatus diaconus mart. 12. Iul.
Hermas diſcipul⁹ B. Pauli Romæ 9. Mai.
Hermas, Serapion, & Polyænus mart. Romæ 18. Aug.
Hermas presb. mart. Myræ. inf. cum Nicandro 4. Nou.
Hermelandus abbas in Antro inſula 25. Martij.
Hermellus mar. Cōſtantinopoli 3. Aug.
Hermengaudius epiſc. Vrgellenſ. 3. Nou.
Hermenigildus mart. Hiſpali 13. Apr.
Hermes, Aggæus, & Caius mart. Bononiæ ſub Maximiano 4. Ian.
Hermes Hadrianus mar. Maſſiliæ 1. Mar.
Hermes mart. cum alijs pluribus Romæ ſub Aureliano Iudice 28. Aug.
Hermes mart. Hadrianopoli ſub Iuliano inf. cum Philippo 22. Oct.
Hermes mart. in Africa. inf. cum Publio 2. Nouemb.
Hermes exorciſta, Rhætiariæ 31. Dec.
Hermias miles mar. in Ponto. ſub Antonino 31. Mai.
Hermippus mart. Nicomediæ ſub Maximiano. inf. cum Hermolao 27. Iul.
Hermocrates mart. Nicomediæ ſub Maximiano. inf. cum Hermolao 27. Iul.
Hermogenes mart. Antiochiæ. inf. cum Petro 17. Apr.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Ariſtonicus, Rufus, & Galatas mart. Melitine 19. Apr.
Hermogenes mart. Syracuſis. ſup. cum Euodio 25. Apr. & 2. Sept.
Hermogenes mar. Alexandriȩ ſub Maximiano Galerio inf. cū Menna 10. Dec.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij. mar. 12. Dec.
Hermolaus presb. Hermippus, & Hermocrates mar. Nicomediæ ſub Maximiano 27. Iul.
Hermylus & Stratonicus mar. Singidoni ſub Licinio 13. Ian.
Herodion, Aſyncritus, & Phlegon Apoſtolorum diſcipuli 8. Apr.
Heron mart. Alexandriæ ſub Seuero. inf. cum Plutarcho 28. Iun.
Heron epiſc. Antiochenus & m. 17. Oct.
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus puer m. Alexādriæ ſub Decio 14. Dec.
Heros mar. in Armenia ſub Maximiano. inf. cum Orentio 24. Iun.
Herundo virgo Romæ. inf. cum Redempta 23. Iul.
Heſychius epiſc. Carteiæ. inf. cum Torquato 15. Mai.
Heſychius mart. Doroſtori 15. Iun.
Heſychius mart. In Macedonia ſub Traiano. inf. cum Peregrino 7. Iun.
Heſychius mart. ſup cū Diomede 2. Sept.
Heſychius confeſſor in Palaſtina 3. Oct.
Heſychius mart Meliune ſub Diocletiano. inf cum Hierone 7 Nou.
Heſychius miles m. Antiochiæ 18. Nou.
Heſychius epiſcopus Aegyptius, mart. Alexandriæ ſub Maximino ſup. cum Fauſto 26. Nou.
Hieremias mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Elia 16. Febr.
Hieremias propheta mart. in Aegypto 1. Maij.
Hieremias monachus mart. Cordubæ. inf. cum Petro 7. Iun.
Hieremias m. Apolloniæ. inf. cum Iſauro 17. Iun.
Hieremias mar. Cordubȩ. ſup. cum Emila 15. Sept.
Hieron, Nicāder, Heſychius, & alij xxx. mart. Meliune ſub Dioclet. 7. Nou.
Hieronides, Leōtius, Serapion, Sekſius, Valerianus, & Straton mart. Alexandriæ ſub Maximino 12. Sep.
Hieronymus presb. Eccl. Doct. in Bethleem 30. Sept.
Eiuſdem Translatio Romæ 9. Mai.
Hierotheus diſcipulus B. Pauli Athenis 4. Octob.
Hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Creſcentian⁹, Nimmia, Iuliana, & alij xx. m. Auguſtȩ 12. Aug.
Hilaria mar. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Claudio 3. Dec.
Hilaria mar. Romȩ. ſup. cum Donata 31. Decemb.
Hilarinus monachus mar. Aretij ſub Iuliano 16. Iul. et ſup. cū Donato 7. Aug.
Hilarion mar. ſub Traiano inf. cum Proclo 12. Iul.
Hilarion abbas in Cypro 21. Oct.
Hilarius epiſc. Pictauienſ. 13. Ian.
Hilarius epiſcopus Aquileienſ. Tatianus diaconus, Felix, Largus, & Dionyſius mart. ſub Numeriano 16. Mart.
Hilarius mar. Romæ. ſup. cum Demetrio 9. Apr.
Hilarius epiſcopus Arelatenſis 5. Mai.
Hilarius mart. Seduni. ſup. cū Florentino 27. Sept.
Hilarius epiſc. Gaualitan. 25. Oct.
Hilarius diaconus mar. Viterbij ſub Maximiano. inf. cum Valentino 3. Nou.
Hilarius Papa Romæ 10. Sept.
Hildegardes virgo apud Bingiā 17. Sept.
Hiltrudes virgo in Hannonia 27. Sept.
Himerius epiſc. Ameriæ 17. Iun.
Hippolytus presbyt. & mart. Antiochiæ 30 Ian.
Hippolitus mar. in Africa. ſup. cum Felice 3. Febr.
Hippolytus, Concordia, & alij xix. mar. Romæ ſub Valeriano 13. Aug.
Hippolytus epiſc. Portuenſis mart ſub Alexandro 22. Aug.
Hippolytus presbyter. inf. cum Pontiano Papa 19. Nou.
Hippolytus mart. Romæ ſub Valeriano ſup. cum Euſebio 2. Dec.
Hirenarchus, Acacius presb. & ſeptē mulieres m. Sebaſte ſub Dioclet. 27. Nou.
Homobonus cōfeſſor Cremonȩ 13. Nou.
Honorata virgo Papiæ 11. Ian.
Honoratus epiſc. Arelaten. 16. Ian.
Honoratus abbas, Fundis 16. Ian.
Honoratus epiſc. Mediolanen. 8. Febr.
Honoratus epiſc. Ambianenſ. 16. Mai.
Honoratus epiſc. Vercellen 28. Oct.
Honoratus mart. Oſtiæ. ſup. cum Demetrio 22. Dec.
Honoratus mar. in Africa. ſup. cum Dominico 29. Dec.
Honorius epiſc. Brixienſis 24. Apr.
Honorius epiſc. in Anglia 30. Sept.
Honorius mart. Oſtiæ. ſup. cum Demetrio 21. Nou.
Honorius, Euthychius, & Stephanus mart. in Hiſpania 21. Nou.
Honorius mart. Alexandriæ. inf. cum Manſueto 30 Dec.
Hormiſda Papa Romæ 6. Aug.
Hormiſda m. i Perſia ſub Sapore 8. Aug.
Horres mart. Nicææ. inſ. cum Theuſeta 13. Mart.
Hortolanus epiſc. & confeſſor. in Africa. inf. cum Valeriano 28. Nou.
Hoſpitius confeſſor. Nicię 21. Mai.
Hubertus epiſc. Tungrenſis 3. Nou.
Hugo epiſc. Gratianopolitan. 1. Apr.
Hugo epiſc. Rhotomagen. 9. Apr.
Hugo abbas Cluniacenſis 29. Apr.
Hugo Carthuſianus, epiſc. Lincolnienſ. 17. Nouemb.
Hugolinus mart. in Mauritania. ſup. cum Daniele 13. Oct.
Hyacinthus mart. Romæ. inf. cū Zotico 10. Feb.
Hyacinthus mart. Cæſareæ ſub Traiano 3. Iul.
Hyacinthus mar. Amaſtride 17. Iul.
Hyacinthus mar. in Portu Romano ſub Traiano 26. Iul.
Hyacinthus confeſſor, Ord. Prædic. Cracouiæ 16. Aug.
Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mar. in Sabinis 9. Sep.
Hyacinthus mart. Romæ ſub Gallieno. inf. cum Proto 11. Sept.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mar. in Lucania 29. Oct.
Hyginus PP. & mar. Romȩ ſub Antonino 11. Ian.
Hypatius mart. Conſtantinopoli. inf. cum Luciano 3. Iun.
Hypatius confeſſor in Phrygia 17. Iun.
Hypatius tribunus mart. in Phoenicia. inſ. cum Leontio 18. Iun.
Hypati⁹ epiſc. Aſian⁹, & Andreas pres. m. Cōſtātinopoli ſub Iſaurico 29. Au.
Hypati⁹ epiſc. Gangrenſ. & m. 14. No.

I

IA, & ſociæ cum nouē millibus Chriſtianis m. in Perſia ſub Sapore 4. Au.

Iacobus eremita in Palæſtina 28. Ian.
Iacobus presbyt. mart. ſub Sapore in Perſide 22 Apr.
Iacobus diaconus mart. in Numidia ſub Decio. inf. cum Mariano 30. Apr.
Iacobus Apoſt. frater Domini. inf. cum Philippo 1. Mai.
Iacobus epiſc. Niſibi, confeſſ. ſub Maximiano Galerio 15. Iul.
Iacobus Apoſt. frater Ioannis 25. Iul.
Iacobus eremita, Amidæ 6 Aug.
Iacobus presb. mar. in Perſia ſub Sapore. inf. cum Ioanne 1. Nou.
Iacobus Interciſus, & alij innumeri mart. in Perſia ſub Iſdegerde 27. Nou.
Iader epiſc. & mart. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Nemeſiano 10 Sep.
Ianuaria mart. in Portu Romano. inf. cum Paulo 2. Mart.
Ianuaria mart. Carthagine. inf. in, Scillitani mar. 17. Iul.
Ianuarius mar. Heracleæ. ſup. cum Felice 7. Ian.
Ianuarius mar. in Africa. inf. cum Paulo 19. Ian.
Ianuarius, Maxima, & Macaria mart. in Africa 8. Apr.
Ianuarius mart. Romæ ſub Antonino. inf. in, Septem fratres 10 Iul.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mar. in Africa 10. Iul.
Ianuarius & Pelagia in Nicopoli 11. Iul.
Ianuarius mart. Carthagine. ſup. cum Catulino 15. Iul.
Ianuarius ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Xyſto 6. Aug.
Ianuarius epiſc. Beneuentan. Feſtus diaconus, Deſiderius lector, Soſius, & Proculus diac. Eutyches & Acutius mar. Puteolis ſub Diocletiano 19. Sep.
Ianuarius mar. Cordubæ. ſup. cum Fauſto 13. Oct.
Ianuarius presb. mar. Venuſiæ ſub Dioclet. ſup cum Felice 24 Oct.
Ianuarius diaconus mar. in Sardinia ſub Diocletiano inf. cum Proto 25. Oct.
Ianuarius mart. in Africa. inf. cum Seuero 2. Dec.
Ianuarius mar. in Africa. ſup. cum Fauſtino 15. Dec.
Iaſon Chriſti diſcipulus, i Cypro 12. Iul.
Iaſon mart. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Claudio 2. Dec.
IESV Chriſti Natiuitas 25. Dec.
Eiuſdem Circumciſio 1. Ian.
Ignatius epiſc. Antiochen. mart. Romæ ſub Traiano 1. Feb.
Eiuſdē Translatio Antiochiæ 17. Dec.
Ignatius mar in Africa. inf. cum Laurentino 3. Feb.
Ignatius Fundator Societ. Ieſu Romæ 31. Iul.
Ignatius ep. Cōſtantinopolitan. 23. Oct.
Ildefonſus epiſc. Toletan. 23. Ian.
Illidius epiſc. Aruernen. 7. Iul.
Illuminata virgo Tuderti 29. Nou.
Illuminatus confeſſor in Piceno 11. Mai.
Imaginis Saluatoris Beriti à Iudæis crucifixæ commemoratio 9. Nou.
Indaletius epiſc. Vrcenſis. inf. cum Torquato 15. Maij.
Indes eunuchus, Domna, Agapes, & Theophila virgines, & ſocij mar. Nicomediæ ſub Diocletiano 28. Dec.
Ingen miles mart. Alexandriæ. ſup. cum Ammone 20. Dec.
Innocentes mar. in Bethleem ſub Herode 28. Dec.
Innocentius epiſc. Terdonen. 17. Apr.
Innocentius mart. Apolloniæ. infr. cum Iſauro 17. Iun.
Innocentius, Sebaſtia, & alij xxx. mart. Sirmij 4. Iul.
Innocentius Papa Romæ 28. Iul.
Innocentius mart. in Gallia ſub Maximiano. inf. cum Mauritio 22. Sept.
Innumerabiles Martyres Treuiris ſub Diocl. 6. Oct. et Cęſarauguſtę 3. Nou.
Inuentio SS. Diodori presb. Mariani diaconi, & ſociorum mar. Romæ 17. Ian.
Capitis Præcurſoris Domini, Hieroſolymis 24. Febr.
Sanctæ Crucis Hieroſolymis 3. Mai.
Nazarij et Celſi m. Mediolani 10. Mai.
Stephani protomar. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hieroſol. 3. Aug.
Ioachim B. Mariæ pater 20. Mart.
Ioanna vxor Chuzę 24. Maij.
Ioannes epiſc. Rauennæ 12. Ian.
Ioannes monachus Romę. ſup. cum Antonio 17. Ian.
Ioannes presb. Rhemen. 28. Ian.
Ioannes m. Romæ. ſup. cū Cyro 31. Ian.
Ioannes epiſc. Pinnenſis 19. Mart.
Ioannes eremita in Aegypto 27. Mart.
Ioannes abbas Conſtantinopoli ſub Iſaurico 27 Apr.
Ioannes epiſc. Eboracenſis 7. Mai.
Ioannes Papa & mart. Rauennæ ſub Theodorico 27. Mai.
Ioannes epiſcopus Veronenſis 6. Iun.
Ioannes epiſc. Neapolitan. 22. Iun.
Ioannes presb. mart. Romæ ſub Iuliano 23. Iun.
Ioannes & Paulus mart. Romæ ſub Iuliano 26. Iun.
Ioannes presb. Turonicus 27. Iun.
Ioannes epiſc. Bergomen. & mar. 11. Iul.
Ioannes monachus in Syria 21. Iul.
Ioannes, Epheſi. inf. in, Septem dormientes 27. Iul.
Ioannes & Criſpus presbyt. Romæ 18. Aug.
Ioannes mar. in Ponto. inf. cum Marcellino 27. Aug.
Ioannes epiſc. Papienſis 27. Aug.
Ioannes mart. Nicomediæ ſub Maximiano 7. Sept.
Ioannes mart. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum Abundio 16. Sept.
Ioannes mar. in Africa. ſup. cum Andrea 23. Sept.
Ioannes mart. Cordubæ. ſup. cum Adulpho 27. Sept.
Ioannes epiſc. Auguſtodunenſ. 19. Oct.
Ioannes epiſcopus, & Iacobus presb. mar. in Perſia ſub Sapore 1. Nou.
Ioannes eremita mar. in Polonia. ſup. cum Benedicto 12. Nou.
Ioannes mart. in Africa. ſup. cum Claudio 3. Dec.
Ioannes & Feſtus m. in Tuſcia 21. Dec.
Ioannes Apoſt. & Euangeliſta Epheſi 27 Dec.
Idē Romæ ante portā Latinā 6. Mai.
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas 24. Iun.
Eiuſdem Decollatio 29. Aug.
Capitis eius prima Inuentio Hieroſolymis 24. Febr.
Ioānes Bonus epiſc. Mediolanen. 10. Ian.
Ioannes Calybita Romæ 15. Ian.
Ioannes Chryſoſtomus epiſc Conſtant. 27. Ian. & 14. Sep.
Ioannes Climacus abbas 30. Mart.
Ioannes Columbinus ord. Ieſuatorum 31. Iul.
Ioannes Damaſcen. conf. ſub Iſaurico 6. Maij.
Ioannes Eleemoſynarius epiſc. Alexandrinus 23. Ian.
Ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbroſæ 12. Iul.
Ioānes Silentiarius in Palęſtina 13. Mai.
Ioannes Thaumaturgus epiſc. Polybori 5. Dec.
Ioannes Thereſti monachus in Calabria 24. Iun.
Ioannicius abbas in Bithynia 4. Nou.
Iob propheta 10. Mai.
Ioel, & Eſdras prophetæ 13. Iul.
Ionas monachus in Aegypto 11. Febr.
Ionas & Barachiſius m. i Perſia 29 Mart.
Ionas propheta 21. Sept.
Ionas presb. mart. in pago Caſtrenſium 22. Sept.
Ioſaphat in India. ſup. cum Barlaam 27. Nouemb.
Ioſeph diaconus Antiochiæ 15. Febr.
Ioſeph ab Arimathæa diſcipulus Domini 17. Mart.
Ioſeph B. Mariæ ſponſus 19. Mart.
Ioſeph mar. inf. cum Photina 20. Mart.
Ioſeph presb. mart. ſub Sapore in Perſide 22. Apr.
Ioſeph Iuſtus in Iudæa 20. Iul.
Ioſeph comes, Scythopoli 22. Iul.
Ioſue & Gedeon in Palæſtina 1. Sept.
Iouinianus lector, in Antiſiodori 5. Mai.
Iouinus & Baſileus mar. Romæ ſub Valeriano 2. Mart.
Iouinus mart. Romæ. inf. cum Petro 26. Martij.
Iouita mart. Brixiæ ſub Hadriano. ſup. cum Fauſtino 15. Febr.
Iphigenia virgo in Aethiopia 21. Sept.
Iraides virgo, & alij mart. Antinoopoli 22. Sept.
Irenæus mar. Romæ. inf. cum Zotico 10. Februarij.
Irenæus epiſc. Sirmij, mart. ſub Maximiano 25. Mart.

Irenæus

Irenæus diaconus mart. Pentapoli. inf. cum Theodoro 26 Mart.
Irenæus mar. in Armenia inf. cum Quinctiano 1. Apr.
Irenæus, Peregrinus, & Irene mar. Theſſalonicæ 5. Maij.
Irenæus epiſc. Lugdunen. & mart. cum plurimis ſub Seuero 28. Iun.
Irenęus diaconus, & Muſtiola mar. Cluſij ſub Aureliano 3. Iul.
Irenæus & Abundius mart. Romæ ſub Valeriano 26. Auguſt.
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij xvij. mart. Romæ ſub Valeriano 15. Dec.
Irene virgo mart. Theſſalonicæ ſub Dioclet. 5. Apr.
Irene mart. Theſſalonicæ. ſup. cum Irenæo 5. Mai.
Irene mar. inf. cum Sophia 18. Sep.
Irene virgo & mar. in Luſitania 20. Oct.
Irenion epiſc. Gazæ 16. Dec.
Irmina virgo Treuiris 24. Dec.
Iſaac monachus Spoleti 11. Apr.
Iſaac monachus mart. Cordubæ 3. Iun.
Iſaac eremita mart. in Polonia. ſup. cum Benedicto 12 Nou.
Iſacius mar. ſub Dioclet. ſup. cum Apolline 21. Apr.
Iſacius epiſc. & mart. in Cypro 21. Sept.
Iſaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mar. Apolloniæ 17. Iun.
Iſchyrion, & alij quinque milites mart. in Aegypto ſub Dioclet. 1. Iun.
Iſchyrion mart. Alexandriæ 22. Dec.
Iſidorus epiſc. Antiochiæ, & mar. 2. Ian.
Iſidorus epiſc. Nitriæ 2. Ian.
Iſidorus confeſſor 15. Ian.
Iſidorus Peluſiota monachus in Aegypto 4. Febr.
Iſidorus m. Alexandrię ſub Decio 5. Feb.
Iſidorus epiſc. Hiſpalenſis 4. Apr.
Iſidorus monachus mart. Cordubæ ſup. cum Elia 17. Apr.
Iſidorus Agricola Matriti 10. Mai.
Iſidorus mar. in Chio inſula 15. Mai.
Iſidorus mar. Alexandrię ſub Decio ſup. cum Herone 14. Dec.
Iſmael mar. Chalcedone ſub Iuliano. inf. cum Manuele 17. Iun.
Iucunda mart. Nolæ. ſup. cum Felice 27. Iul.
Iucunda virgo in Aemilia 25. Nou.
Iucundianus mart. in Africa 4. Iul.
Iucundinus mart. Trecis ſub Aureliano. ſup. cum Claudio 21. Iul.
Iucundus mart in Africa. ſup. cum Epicteto 9. Ian.
Iucundus epiſc. Bononien. 14. Nou.
Iudas Apoſtolus, mart. in Perſide inf. cum Simone 28. Oct.
Iudocus confeſſor in pago Pontino 13. Decemb.
Iulia mart. ſup. in, xviij. Mart. Cęſaraug. 16 Apr.
Iulia virgo & mar. in Corſica 22. Maij.
Iulia mar. Carthagine. ſup. cum Catulino 15. Iul.
Iulia virgo & mar. Trecis 21. Iul.
Iulia mart. Nolæ. ſup. cum Felice 27. Iul.
Iulia mart. Vlyſipone ſub Diocletiano. inf. cum Veriſſimo 1. Oct.
Iulia virgo & mar. Auguſtæ Eupratenſiæ 7. Octob.
Iulia virgo & mar. Emeritæ 10. Dec.
Iuliana vidua Bononiæ 7. Febr.
Iuliana mart. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Iuliana mart. Auguſtæ. ſup. cum Hilaria 12. Aug.
Iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano. inf. cum Paulo 17. Aug.
Iuliana mart. Myreæ inf. cum Leone 18. Aug.
Iuliana mart. Tarſi ſub Maximiano. ſup. cum Cyrenia 1. Nou.
Iuliana virg. & m. Nicomediæ ſub Maximiano, Translatio Cumas 16. Febr.
Iulianus mart. 7. Ian.
Iulianus mart. Bellouaci. inf. cum Luciano 8. Ian.
Iulianus, Baſiliſſa, Antonius, Anaſtaſius, Celſus, Marcionilla, & alij mart. Antiochiæ ſub Diocletiano 9. Ian.
Iulianus Saba ſenior in Syria 14. Ian.
Iulianus m. Soræ ſub Antonino 27. Ian.
Iulianus mart. in Africa. ſup. cum Datiuo 27. Ian.
Iulianus epiſc. Cenomanen. 27. Ian.
Iulianus epiſc Conchenſis 28. Ian.
Iulianus mar. Carthagine. inf. cum Modeſto 12. Febr.
Iulianus mar. Lugduni 13. Febr.
Iulianus mart. cum quinque millibus in Aegypto 16. Febr.
Iulianus mar. Cæſareæ 17. Febr.
Iulianus mar. in Africa. inf. cum Publio 19. Febr.
Iulianus mart in Africa ſub Valeriano. inf. cum Montano 24. Febr.
Iulianus & Eunus mart. Alexandriæ 27. Febr.
Iulianus epiſc. Toletan. 8. Mart.
Iulianus mar. Anazarbi 16. Mart.
Iulianus confeſſor Cæſareæ 23. Mart.
Iulianus mart. in Africa. inf. cum Quinctiano 23. Mai.
Iulianus mart. Peruſiæ ſub Decio. ſup. cum Florentio 5. Iun.
Iulianus monachus Edeſſæ 9. Iun.
Iulianus mart. Tibure ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa 18. Iul.
Iulianus mart. Damaſci. inf. cum Sabino 20. Iul.
Iulianus mart. Romæ. inf. cum Petro 7. Aug.
Iulianus, Marcianus, & alij octo mart. Cõſtantinopoli ſub Leone Imper. 9. Aug.
Iulianus mar. in Syria. inf. cum Macario 12. Aug.
Iulianus mar. in Syria 25. Aug.
Iulianus m. Briuate ſub Dioclet. 28. Aug.
Iulianus mar. ſup. cum Diomede 2. Sept.
Iulianus mart. ſub Maximiano. inf. cum Theodoro 4. Sept.
Iulianus mart. ſub Licinio. inf. cum Macrobio 13. Sept.
Iulianus eremita in Meſopotam. 18. Oct.
Iulianus, Macarius, & alij xiij. mart. Alexandriæ ſub Decio 30. Oct.
Iulianus presb. mart. Tarracinæ. ſup. cum Cæſario 1. Nou.
Iulianus epiſc. Apameæ 9. Dec.
Iulitta virgo & mart. Ancyræ. inf. cum Theodoto 18. Mai.
Iulitta mart. Tarſi ſub Dioclet. infr. cum Quirico 16. Iun.
Iulitta mar. Cæſareæ 30. Iul.
Iulius m. in Africa. inf. cũ Paulo 19. Ian.
Iulius presb. in Prouincia Mediolanen. 31. Ian.
Iulius Papa Romæ 12. Apr.
Iulius mar. Doroſtori ſub Alexandro 27. Maij.
Iulius & Aaron marty. in Britannia ſub Diocl. 1. Iul.
Iulius ſenator mar. Romæ ſub Commodo 19. Aug.
Iulius mart. Nicomediæ. ſup. cum Ambico 3. Dec.
Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij vij. mart. Thaguræ 5. Dec.
Iulius mart. Geldubæ 20. Dec.
Iuo presb. in Britannia 19. Maij.
Iuſta, Iuſtina, & Henedina mar. in Sardinia 14. Mai.
Iuſta mar. Carthagine. ſup. cum Catulino 15. Iul.
Iuſta & Rufina virg. et m. Hiſpali 19. Iul.
Iuſtina mart. in Sardinia. ſup. cum Iuſta 14. Maij.
Iuſtina mart. Moguntiæ. ſup. cum Aureo 16. Iun.
Iuſtina virgo & mart. Nicomediæ ſub Dioclet. ſup. cum Cypriano 26. Sept.
Iuſtina virgo & mart. Patauij 7. Oct.
Iuſtina virgo & mar. 30. Nou.
Iuſtinus Philoſophus mart. Romæ ſub Antonino 13. Apr.
Iuſtinus mart. Tibure ſub Hadr. inf. cum Symphoroſa 18. Iul.
Iuſtinus m. in territorio Pariſiẽſi 1. Aug.
Iuſtinus presb. & mar. Romæ ſub Claudio 17. Sept.
Iuſtinus mart. Treuiris ſub Dioclet. infr. cum Maxentio 12. Dec.
Iuſtus mart. in Africa. ſup. cum Donato 25. Febr.
Iuſtus mar. Romæ. inf. cum Macario 28. Febr.
Iuſtus epiſc. Vrgellen. 28. Mai.
Iuſtus mart. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone 2. Iul.
Iuſtus miles mart. Romæ 14. Iul.
Iuſtus mar. Trecis ſub Aureliano. ſup. cũ Claudio 21. Iul.
Iuſtus & Paſtor mart. Compluti 6. Aug.
Iuſtus epiſc. Lugdunen. 2. Sept.
Iuſtus m. Beluacen. ſub Dioclet. 18. Oct.

Iuſtus mar. Tergeſte ſub Dioclet. 2. Nou.
Iuſtus epiſc. in Anglia 10. Nou.
Iuſtus et Abundius mar. ſub Numeriano 14. Dec.
Iuuenalis epiſc. Narnienſis 3. Mai.
Iuuenalis mar. 7. Mai.
Iuuentinus & Maximus mar. Antiochię ſub Iuliano 25. Ian.
Iuuentius epiſc. Papienſ. 8. Febr. & inf. cum Syro 12. Sept.
Iuuentius mart. Romæ 1. Iun.

L

Ladiſlaus Rex Hungariæ 27. Iun.
Lætantius mart. Carthagine. inf. in, Scillitani mar. 17. Iul.
Lætus mar. in Hiſpania. inf. cum Vincentio 1. Sept.
Lætus epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico. ſup. cum Donatiano 6. Sept.
Lætus presb. Aurelianenſis 5. Nou.
Lambertus epiſc. Lugdunen. 14. Apr.
Lambertus mart. Cæſarauguſtæ 16. Apr.
Lambertus epiſc. Traiectenſis & mar. 17. Sept.
Landelinus abbas Valencenis 15. Iun.
Landoaldus presb. & Amantius diaconus Gandaui. 19. Mart.
Largio mart. Auguſtæ ſup cum Hilaria 12. Aug.
Largus mar. Romæ ſub Maximiano. ſup. cum Cyriaco 16. Mart. & 8. Aug.
Largus mart. Aquileiæ ſub Numeriano. ſup. cum Hilario 16. Mart.
Latinus epiſc. Brixienſis 24. Mart.
Latro cum Chriſto crucifixus 25. Mart.
Latrones ſeptem mar. 29. Apr.
Laurentia mar. Anconæ ſub Dioclet. inf. cum Palatiade 8. Oct.
Laurentius, Ignatius, & Celerina mart. in Africa 3. Febr.
Laurentinus mar. Arretij ſub Decio inf. cum Pergentino 3. Iun.
Laurentius epiſc. Cantuarien. 2. Febr.
Laurentius presbyt. & mar. cum aliquot pueris Nouariæ 30. Apr.
Laurentius archidiac. mart. Romæ ſub Valeriano 10. Aug.
Laurentius mart. in Africa. inf. cum Martiale 28. Sept.
Laurentius epiſc. Dublinenſis 14. Nou.
Laurianus epiſc. Hiſpalenſis, & m. 4. Iul.
Laurus mart. in Illyrico. ſup. cum Floro 18. Aug.
Lauto epiſc. in territorio Conſtantienſ. 22. Sept.
Lazarus monach. Conſtantinop. ſub Theophilo 23. Febr.
Lazarus mart. in Perſide ſub Sapore. inf. cum Zanita 27. Mart.
Lazarus Chriſti diſcipulus, epiſc. Maſſilienſis 17. Dec.
Lea vidua Romæ 22. Mart.
Leander epiſc. Hiſpalenſis 27. Febr.
Leo primus Papa Romæ 11. Apr.
Leo ſecundus Papa Romæ 28. Iun.
Leo quartus Papa Romæ 17. Iul.
Leo nonus Papa Romæ 19. Apr.
Leo epiſc. Catanen. 20. Febr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij ix. mart. 1. Mart.
Leo epiſc. Senonen. 22. Apr.
Leo confeſſor in territorio Tricaſſino 25. Mai.
Leo ſubdiaconus mart. ſup. cum Corſico 30. Iun.
Leo & Iuliana mar. Myræ 18. Aug.
Leo mar. in Mauritania. ſup. cum Daniele 13. Oct.
Leo confeſſor Milleduni 10. Nou.
Leobardus recluſus, Turonis 18. Ian.
Leobinus epiſc. Carnotenſis 15. Sept.
Leocadia virgo mart. Toleti ſub Dioclet. 9. Dec.
Leocritia virgo mart. Cordubæ 15. Mart.
Leodegarius epiſc. Auguſtodunenſ. & mart. 2. Oct.
Leonardus confeſſor Lemouicen. 6. Nou.
Leonides, & ſocij mart. in Thebaide ſub Diocletiano 28. Ian.
Leonides mart. Alexandriæ ſub Seuero 22. Apr.
Leonides m. ĩ Syria. inf. cũ Libya 15. Iun.
Leonides m. ſup. cum Eleutherio 8. Aug.
Leonides mar. ſup. cum Diomede 2. Sep.
Leonilla mart. Lingonis ſub M. Aurelio, inf. cum Speuſippo 17. Ian.
Leontia in Africa ſub Hunnerico. ſup. cũ Dionyſia 6. Dec.
Leontius epiſc. Cæſarienſ. 13. Ian.
Leontius epiſc. ſup. cum Apollonio 19. Mart.
Leontius mart. ſub Dioclet. ſup. cum Euſebio 24. Apr.
Leontius, Hypatius, & Theodulus mart. in Phœnicia 18. Iun.
Leontius, Mauritius, Daniel, & ſocij mar. Nicopoli ſub Licinio 10. Iul.
Leõtius, Attius, Alexãder, & alij ſex agricolæ mar. Perge ſub Dioclet. 1. Aug.
Leontius mart. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Hieronide 12 Sept.
Leontius mart. Aegeæ ſub Dioclet. ſup. cum Coſma 27. Sept.
Leopardus mart. Romæ ſub Iuliano 30. Septemb.
Leopoldus Marchio Auſtriæ 15. Nou.
Leouigildus & Chriſtophorus monachi mart. Cordubæ 20. Aug.
Leucius mar. Alexandriæ. inf. cum Petro 11. Ian.
Leucius epiſc. Brunduſinus 11. Ian.
Leucius mart. Apolloniæ ſub Decio. inf. cum Thyrſo 28. Ian.
Leutfridus abbas in pago Ebroincenſi 21. Iun.
Liberata virgo Nouocomi 18. Ian.
Liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus et Ruſticus ſubdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, & Maximus mart Carthagine ſub Hunnerico 17. Aug.
Liberatus & Baiulus m. Romæ 20. Dec.
Liberius epiſc. Rauennæ 30. Dec.
Liborius epiſc. Cenomanen. 23. Iul.
Libya, Leonides, & Eutropia mart. in Syria 15. Iun.
Licerius epiſc. Ilerdenſis 27. Aug.
Licinius mart. Nouocomi ſup. cum Carpophoro 7. Aug.
Ligorius eremita & mart. 13. Sept.
Ślioſa mar. Cordubæ. ſup. cum Georgio 27. Iul.
Linus Papa & mart. Romæ 23. Sept.
Lioba virgo in Germania 28. Sept.
Liphardus presb. Aurelianen. 3. Iun.
Litaniæ maiores Romę ad S. Petrum 25. Apr.
Litteus epiſc. mar. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Nemeſiano 10. Sept.
Liuinus epiſc. & mart. in Portu Gandẽſi 12. Nou.
Longinus miles mart. Cæſareæ 15. Mart.
Longinus mar. ſub Diocl. ſup. cum Euſebio 24. Apr.
Longinus epiſc. in Africa. mart. ſub Hunnerico. inf. cum Vindemiale 2. Mai.
Longinus mart. in Armenia ſub Maximiano. inf. cum Orentio 24. Iun.
Longinus miles mar. Maſſiliæ. inf cum Victore 21. Iul.
Lorgius mar. Cæſareæ. inf. cum Lucio 2. Mart.
Lucanus mar. Pariſijs 30. Oct.
Lucas diaconus mart. in Perſia. inf. cum Parmenio 22. Apr.
Lucas mar. ſup. cum Apellio 10. Sept.
Lucas Euangeliſta in Bithynia 18. Oct.
Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli 9. Maij.
Lucia virgo & mart. cum alijs xxij. Romæ 25. Iun.
Lucia, Rixius, Antoninus, Seuerin⁹ Diodorus, Dion & alij xvij. mar. 6. Iul.
Lucia & Geminianus mart. Romæ ſub Diocl. 16. Sept.
Lucia virgo & mar. Syracuſis ſub Diocl. 13. Dec.
Lucianus presb. Antiochen. m. Nicomediæ ſub Maximiano Galerio 7. Ian
Lucianus pres. Maximianus & Iulianus mart. Bellouaci 8. Ian.
Lucianus mar. in Sardinia. ſup. cum Aemilio 28. Maij.
Lucianus mar. in Africa. ſup. cum Fortunato 13. Iun.
Lucianus mart. in Macedonia ſub Traiano inf. cum Peregrino 7 Iul.
Lucianus, Florius, & ſocij m. Nicomed. 26 Octob.
Lucian⁹, Metrobi⁹, Paul⁹, Zenobi⁹, Theotimus, & Druſus mar. Tripoli 24. Dec.
Lucidus epiſc. Veronenſis 26. Apr.
Lucilla & Flora virg. Eugenius Antoninus, Theodorus, & alij xviij. mar. Romæ ſub Gallieno 29. Iul.
Lucilla virgo & mar. Romę ſub Valeriano. inf. cum Nemeſio 31. Oct.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus & Dionyſ. m. Conſtantinopoli 3. Iun.
Lucina Apoſtolorum diſcipula Romæ 30. Iun.

Lucinius epiſc. Andegauenſis 13. Febr.
Luciolus mar. ſup. cum Felice 3. Mart.
Lucius mart. Romæ. infra cum Paulo 8. Febr.
Lucius epiſc. & ſocij mart. Hadrianopoli ſub Conſtantio. 11. Febr.
Lucius mar. inf. cum Saturnino 15. Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus m. in Africa 18. Febr.
Lucius mar in Africa ſub Valeriano. inf. cum Montano 24. Febr.
Lucius epiſc. Abſalon, & Lorgius mart. Cæſareæ 2. Mart.
Lucius Papa & mar. Romæ ſub Valeriano 4. Mart.
Lucius Chriſti diſcipulus Smyrnæ. ſup. cum Apellæ 22. Apr.
Lucius epiſc. Cyrenenſis 6. Mai.
Lucius mart. in Africa. infra cum Quinctiano 23. Mai.
Lucius ſenator & mart. cum alijs in Cypro 20. Aug.
Lucius epiſc. & mar. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Nemeſiano 10. Sept.
Lucius mart. Alexandriæ ſub Valeriano. ſup. cum Caio 4. Oct.
Lucius mart. Romæ ſub Antonino. infra cum Ptolomæo 19. Oct.
Lucius miles mar. Romæ. inf. cum Theodoſio 25. Oct.
Lucius mar. in Lucania. ſupra cum Hyacintho 29. Octob.
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida mart. Romæ 1. Dec.
Lucius Britannorum Rex 3. Dec.
Lucius mar. in Africa. ſup. cum Fauſtino. 15. Dec.
Lucretia virgo & mar. Emeritæ ſub Diocletiano 23. Nou.
Ludgerus epiſc. Monaſterien. 26. Mar.
Ludouicus marty. Cordubæ. ſupra cum Amatore 30. Apr.
Ludouicus epiſc. Toloſanus 19. Aug.
Ludouicus Rex Francorum Lutetiæ. 25. Auguſt.
Lullus epiſc. Moguntinus 16. Octob.
Lupercus mar. ſup. in, xviij. Mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Lupercus mar. Legione ſub Diocles. ſup. cum Claudio 30. Oct.
Luperius epiſc. Veronenſis 15. Nou.
Lupicinus epiſc. Lugdunen. 3. Febr.
Lupicinus abbas in territorio Lugdun. 21. Mart.
Lupicinus epiſc. Veronenſis 31. Mai.
Lupus mar. 23. Aug.
Lupus epiſc. Trecenſis 29. Iul.
Lupus epiſc. Senonenſis 1. Sept.
Lupus epiſc. Lugdunen. 25. Sept.
Lupus mart. inf. cum Saturnino 14. Oct.
Lupus epiſc. Veronenſis 2 Dec.
Lutgardes virgo in Brabantia 16. Iuni.
Luxorius, Citellus, & Camerinus mart. in Sardinia ſub Dioclet. 21. Aug.
Lyboſus mart. in Africa. ſup. cum Dominico 29. Dec.
Lycation mar. in Ægypto 7. Iuni.
Lydia mar. inf. cum Phileto 27. Mart.
Lydia purpuraria, Philippis 3. Aug.

M

Macaria mart. in Africa. ſupra cum Ianuario 8. Apr.
Macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide 2. Ian.
Macarius abbas in Aegypto 15. Ianu.
Macarius, Rufinus, Iuſtus, & Theophilus mar. Romæ 28. Febr.
Macarius epiſc. Hieroſolymit. 10. Mart.
Macarius confeſſor Cõſtantinopoli ſub Leone 1. Apr.
Macarius epiſc. Antiochenus 10. Apr.
Macarius ep. Petræ in Palæſtina. 20. Iun.
Macarius & Iul. mart. in Syria 12. Aug.
Macarius mar. Melitinæ ſub Dioclet. ſup. cum Eudoxio 5. Sept.
Macarius mart. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Fauſto 6. Sept.
Macarius mart. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Iuliano 30. Octob.
Macari' m. Alexãdriæ ſub Decio 8. Dec.
Macarius presb. mart. in Arabia ſub Iuliano. ſup. cum Eugenio 20. Dec.
Macedon. mar. inf. cum Phileto 27. Mart.
Macedonius, Patricia, & Modeſta mart. Nicomediæ 13. Mart.
Macedonius, Theodulus, & Tatianus m. in Phrygia ſub Iuliano 12. Sept.
Machabæi m. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Aug.
Machutus epiſc. in Britannia 15. Nou.
Macra virgo mar. in territorio Rhemenſi ſub Dioclet. 6. Ianu.
Macrina diſcipula B. Gregorij Thaumaturgi, Neocæſareæ 14. Ianu.
Macrina virgo in Cappadocia 19. Iul.
Macrinus mar. Nouioduni. inf. cum Valeriano 17. Sept.
Macrobius mart. Damaſci. inf. cum Sabino 20. Iul.
Macrobius & Iulianus mart. ſub Licinio 13. Sept.
Magdalena virgo ord. Carmelit. Florentiæ 25. Mai.
Magina mart. in Africa. ſup. cum Claudio 3. Dec.
Maginus mar. Tarracone. 25. Aug.
Maglorius epiſc. in Britannia 24. Oct.
Magnericus epiſc. Treuirenſis 25. Iul.
Magnus mar. 1. Ian.
Magnus mart. Foroſempronij. ſup. cum Aquilino 4. Febr.
Magnus mar. inf. cum Saturnino 13. Feb.
Magnus ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Xyſto 6. Aug.
Magnus epiſcopus Anagninus mart. ſub Decio 19. Aug.
Magnus, Caſtus, & Maximus m. 4. Sept.
Magnus epiſc. Opitergij. 6. Oct.
Magnus epiſc. Mediolanen. 5. Nou.
Maiolus abbas Cluniacenſis 11. Mai.
Maioric' m. in Afr. ſub Hũnerico 6. Dec.
Malachias propheta 14. Ian.
Malachias epiſc. Connerthenſis 3. Nou.
Malchus mart. Cæſareæ ſub Valeriano. inf. cum Priſco. 28. Mart.
Malchus, Epheſi. inf. in, Septem dormiẽtes 27. Iul.
Malchus monachus Maroniæ 21. Oct.
Mamans mart. Cæſareæ ſub Aureliano. 17. Aug.
Mamelta mar. in Perſide 17. Octob.
Mamertus epiſc. Viennenſis 11. Mai.
Mamilanus mart. Romæ 12. Mart.
Mamillus mart. in Africa ſup. cum Cyrillo 8. Mart.
Manahes Herodis collactaneus, Antiochiæ 24. Mai.
Mancius mar. in Luſitania 15. Mai.
Mandal. mar. Romæ ſub Aureliano. ſup. cum Baſilide 10. Iuni.
Mannea mart. in Ponto. inf. cum Marcellino 27 Aug.
Manſuetus epiſc. Mediolanen. 19. Febr.
Manſuetus epiſc. Tullenſis 3. Sept.
Manſuetus epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico. ſupra cum Donatiano. 6. Septemb.
Manſuetus epiſc. & mart. in Africa ſub Geiſerico. inf. cũ Papiniano. 28. Nou.
Manſuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & ſocij mart. Alexandriæ 30. Dec.
Manuel, Sabel, & Iſmael mar. Chalcedone ſub Iuliano 17. Iuni.
Mappalicus mar. in Africa cum alijs plurimis 17. Apr.
Maprilis mar. in Portu Romano. infr. cũ Martiale 22. Aug.
Marana & Cyra, Beroeæ 3. Aug.
Marcella vidua Romæ 31. Ianu.
Marcella mart. Alexandriæ ſub Seuero inf. cum Plutarcho 28. Iuni.
Marcellianus mart. Romæ ſub Dioclet. inf. cum Marco 18. Iuni.
Marcellianus mart. in Tuſc. a ſub Decio. inf. cum Secundiano 9. Aug.
Marcellina virgo Mediolani 17. Iul.
Marcellinus puer mart. Tomis ſub Licinio. ſup. cum Argeo 2. Ianu.
Marcellinus epiſc. Anconitan. 9. Ianu.
Marcellinus mart. Carthagine 6. Apr.
Marcellinus epiſc. Ebredunen. & Vincẽtius & Domninus eius ſocij 20. Apr.
Marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antoninus, & xvij. millia mar. Romæ ſub Maximiano 26. Apr.
Marcellinus presb. & Petrus exorciſta mart. Romæ ſub Dioclet. 2. Iuni.
Marcellinus mar. Peruſię ſub Decio. ſup. cum Florentio 5. Iuni.
Marcellinus presb. Dauentriæ 14. Iul.
Marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mart. in Ponto. 27. Aug.
Marcellinus epiſc. Rauennæ 5. Oct.
Marcellus Papa & mart. Romæ ſub Maxentio 16. Ianu.
Marcellinus mart. in Africa. inf. cum Publio 19. Febr.
Marcellus epiſc. Dienſis 9. Apr.

Marcellus & Anaſtaſius mart. Argentomachi 29. Iuni.
Marcellus epiſc. Apameæ, & m. 14. Aug.
Marcellus mart. Cabilone ſub Antonino 4. Sept.
Marcellus epiſc. Treuiren. & m. 4. Sept.
Marcellus, Caſtus, Æmilius, & Saturninus mar. Capuæ 6. Oct.
Marcellus & Apuleius mar. 7. Oct.
Marcellus centurio m. in Mauritania 30. Octob.
Marcellus epiſc. Pariſienſis 1. Nou.
Marcellus mart. ſub Iuliano. ſup. cum Elpidio 16. Nou.
Marcellus presb. mart. Nicomediæ ſub Conſtantio 26 Nou.
Marcellus diaconus mar. Romæ ſub Valeriano ſup. cum Euſebio 2. Dec.
Marcellus abbas Conſtantinop. 29. Dec.
Marcellus diaconus mar. Spoleti ſub Maximiano. inf. cum Sabino 30. Dec.
Marcia mar. ſup cum Felice 3. Mar.
Marcio mart. Cæſareæ. inf cum Zenaide 5 Iun.
Marcia mart. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone 2. Iul.
Marciana virgo & mart. in Mauritania. 9. Ian.
Marciana m. inf. cum Suſanna 24. Mai.
Marciana virgo & mar. Toleti 12. Iul.
Marcianus m. in Africa. ſup. cum Aquilino 4. Ian.
Marcianus presb. Conſtantin. 10. Ian.
Marcianus epiſc. Therdonen. & m. 6. Mai
Marcianus. m. Romæ. inf. cum Petro 26. Mart.
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mart. in Ægypto ſub Galerio Maximiano 5. Iuni.
Marcianus mar. in Africa. ſup. cum Fortunato 17. Apr.
Marcianus presb. Antiſiodor. 20. Apr.
Marcianus epiſc. Rauennæ 22. Mai.
Marcianus epiſc. Syracuſanus & mart. 14. Iuni.
Marcianus mar. Venafri ſub Maximiano inf. cum Nicandro, 17. Iuni.
Marcianus mart. Iconij 11. Iul.
Marcianus mart. Conſtantinopoli ſub Leone. ſup. cum Iuliano 9. Aug.
Marcianus mart. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum Abundio 16. Sept.
Marcianus mart. in Ægypto. infra cum Marco 4. Oct.
Marcianus cantor mar. Conſtantinopoli ſub Conſtantio. inf. cum Martyrio. 25. Octob.
Marcianus confeſſor in Syria 2. Nou.
Marcionilla m. Antiochiæ ſub Dioclet. ſup. cum Iuliano 9. Ianu.
Marcius ſolitarius in Campania 24. Oct.
Marcus m. Nicææ. inf. cum Theuſeta 13. Mart.
Marcus mart. Surrenti. inf. cum Quincto 19. Mart.
Marcus & Timotheus mart. Romæ ſub Antonino 25. Mart.
Marcus Euangeliſta mart. Alexandriæ ſub Nerone 25. Apr.
Eiuſdem Tranſlatio Venerijs 31. Ian.
Marcus epiſcopus Atinæ, mart. ſub Domitiano 28. Apr.
Marcus & Marcellianus mar. Romæ ſub Dioclet. 18. Iun.
Marcus, Mucianus, & Paulus m. 3. Iul.
Marcus m. inf. cum Robuſtiano 31. Aug.
Marcus confeſſor in Campania. inf. cum Priſco 1. Sept.
Marcus epiſc. Bybli 27. Sept.
Marcus, Alphius, Alexander, Zoſimus, Nicon, Neon, Heliodorus, xxx. milites mar Antiochiæ 28 Sept.
Marcus, Marcianus, & alij mar. in Ægypto 4. Oct.
Marcus Papa Romæ 7. Oct.
Marcus epiſc. Hieroſ. ſub Hadriano 22. Octob.
Marcus miles mart. Romæ inf. cũ Theodoſio 25. Oct.
Marcus mart. in Africa. inf. cum Rufino. 16. Nou.
Marcus & Stephanus m. Antiochiæ ſub Diocletiano 22. Nou.
Marcus mart. in Africa. ſup. cum Fauſtino 15. Dec.
Mardarius mart. Armenia ſub Diocletiano. ſup. cum Euſtatio 13. Dec.
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus m. Neocæſareæ 24. Ianu.
Mardonius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano inf. cum Migdonio 23. Dec.
Mareas epiſc. & mar ſub Sapore, in Perſide 22. Apr.
Margarita Regina Scotiæ 10. Iuni.
Margarita virgo & m. Antiochię 20. Iul.
Margarita vidua apud Septempedanos. 27. Aug.
Maria Ægyptiaca in Palæſtina 2. Apr.
Maria Cleophæ in Iudæa 9 Apr.
Maria mater Ioannis in Cypro 29. Iuni.
Maria Magdalena, Maſſiliæ 22. Iul.
Maria Salome, Hieroſolymis 22. Oct.
Maria ancilla mar. ſub Hadriano 1. Nou.
Maria virgo & mart. Cordubæ ſub. cum Flora 24. Nou.
Maria mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio 2. Dec.
MARIÆ virginis Conceptio. 8. Dec.
Natiuitas 8. Sept.
Præſentatio in templo 21. Nou.
Annuntiatio 25. Mart.
Viſitatio ad Elizabeth 2. Iul.
Purificatio 2. Febr.
Aſſumptio in cęlum 15. Aug.
Eiuſdem eccleſiæ ad Martyres dedicatio 13. Mai.
Eiuſdem feſtum Niuis 5. Aug.
Eiuſdem commemoratio ob victoriã naualem 7. Octob.
Mariæ Iacobi Tranſlatio Verulis 25. Mai
Marianus lector, & Iacobus diaconus mar. cum multis alijs in Numidia ſub Decio 30. Apr.
Marianus confeſſor Bituricen. 19. Aug.
Marianus mar. inf. cum Victore 17. Oct.
Marianus diaconus mar. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Diodoro 3. Dec.
Eiuſdem Inuentio Romæ 17 Ian.
Marina virgo & mart. Alexandriæ 18. Iuni.
Eiuſdem Tranſlatio Venetijs 17. Iul.
Marina virgo & mar. Gallæciæ 18. Iul.
Marinus m. Aruernis. inf. cum Proiecto. 25. Ianu.
Marinus miles, & Aſterius ſenator mart. Cæſareæ ſub Valeriano 3. Mart.
Marinus. Theodotus. & Sedopha mar. in Scythia 5. Iul.
Marinus mar. in Africa. ſup. cum Ianuario 10. Iul.
Marinus ſenex mart Anazarbi ſub Diocletiano 8 Aug.
Marinus diaconus Arimini. 4. Sept.
Marinus mart. Romæ ſub Numeriano. 26. Dec.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mar. Romæ ſub Claudio 19. Ianu.
Marius abbas in Monaſt. Bobacenſi. 27. Ian.
Maro, Eutyches, & Victorinus m. Romę ſub Traiano 15. Apr.
Marolus epiſc. Mediol. 23. Apr.
Marotas mart. in Perſide ſub Sapore. inf. cum Zanita 27 Mart.
Martana mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio 2. Dec.
Martha mart. Romæ ſub Claudio. ſup. cum Mario 19. Ian.
Martha virgo & mart. Aſtoricen. 23. Febr.
Martha hoſpita Saluatoris, Taraſci. 29. Iuli.
Martha & Saula mar. Coloniæ cum alijs 20. Oct.
Martia mar. Syracuſis. infr. cum Rufino, 21. Iuni.
Martialis mart. ſup. in, xviij. mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Martialis epiſc. Lemouicen. Alpinianus & Auſtriclinianus presbyt. 30. Iuni.
Martialis mar. Romæ ſub Antonino. inf. in, Septem fratres 10. Iul.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & ſocij mart. in Portu Romano 22. Aug.
Martialis, Laurentius, & alij xx. mart. in Africa 28 Sept.
Martialis mart. Cordubæ. ſup. cum Fauſto. 13. Oct.
Martina virgo & mart. Romæ ſub Alexandro 1 Ian.
Martinianus epiſcopus Mediolanen. 2. Ianu.
Martinianus mart. Romæ ſub Nerone. inf cum Proceſſo 2. Iul.
Martinianus, Epheſi. inf. in, Septem dormientes 27. Iul.
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mar & Maxima virgo in Africa ſub Genſerico 16. Oct.
Martinus epiſc. Tungrenſis 21. Iuni.

Marti-

Martinus epiſc. Viennenſis 1. Iul.
Martinus epiſc. Treuiren. & mar. 19. Iul.
Martinus abbas monaſt. Vertani 24. Oct.
Martinus epiſc. Turonenſis 11. Nou.
Eiuſdem Tranſlatio, & Baſilicæ ipſius dedicatio 4. Iul.
Martinus Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Conſtante 12. Nou.
Martinus abbas Santonen 7. Dec.
Martyres quinq. in Leſbo. inſula 5. Apr.
Decem Theopoli 6 Nou.
Decem milites Romæ 10. Febr.
Tredecim cum Iuliano Alexandriæ. 30. Octob.
Viginti Tarſi ſub Diocletiano 6. Iuni.
Viginti Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Decemb.
Viginti tres Romæ ſub Diocl 5. Aug.
Triginta milites Romæ ſub Dioclet. 1. Ianu.
Triginta milites Antiochiæ 28. Sept.
Triginta Romæ ſub Diocl 22. Dec.
Trigintatres Nicææ. 16. Aug.
Triginta quatuor Lugduni ſub Antonino 24. Apr.
Trigintaſex Hippone in Africa ſub Valeriano 26. Ian.
Trigintaſeptem in Thracia 20. Aug.
Trigintaocto Monachi in monte Sina 14. Ianu.
Trigintanouem in Palæſtina ſub Maximino. 4 Mai.
Quadragintaduo Monachi Epheſi ſub Copronymo 12. Ianu.
Quadragintaduo in Amorio 6. Mart.
Quadragintaduo in Perſide 10. Mart.
Quadragintatres Monachi in Ægypto 14. Ian.
Quadragintaſex milites Romæ ſub Claudio 25. Oct.
Quadragintaſeptem Romæ ſub Nerone 14. Mart.
Quadragintanouem Chalcedone ſub Dioclet. 24. Sept.
Quadragintanouẽ milites Romæ ſub Diocletiano 26. Sept.
Quinquaginta milites in Portu Romano ſub Aureliano 8. Iul.
Sexaginta Coloniç in Africa 30. Aug.
Septuagintaduo Sirmij 23. Febr.
Septuagintanouem in Sicilia ſub Diocletiano 21. Febr.
Octoginta in Campania 2. Mart.
Octogintatres milites Amiterni. 24. Iuli.
Centum viginti & vnus Romæ. 25. Octob.
Centum viginti octo in Perſide ſub Sapore 20. Febr.
Centum ſexagintaquinq. milites Romæ ſub Aureliano 10 Aug.
Ducenti Sinope in Ponto 7. Apr.
Ducenti viginti in Africa 30. Oct.
Ducenti ſexaginta Romæ ſub Claudio 1. Mart.
Ducẽti ſexagintaduo Romæ 25. Mar.
Ducenti ſexagintaduo Romç ſub Diocletiano 17. Iuni.
Ducenti ſeptuaginta in Africa. 16. Octob.
Trecenti Carthagine ſub Valeriano. 24. Aug.
Trecenti Coloniæ ſub Maximiano. 15. Octob
Trecenti decem in Perſide. 9. Mai.
Trecenti decem & octo Coloniæ ſub Maximiano 10. Oct.
Trecenti triginta nouẽ Monachi Conſtantinopoli ſub Copronymo 28. Nou.
Trecenti quinquaginta Monachi in Syria 31. Iul.
Trecenti ſexaginta quinque in Africa 16. Octob.
Trecẽti ſeptuaginta quinque ſub Decio 29 Nou.
Sexcenti ſexaginta Alexãdriæ ſub Maximino 26. Nou.
Nongenti Romæ 4. Mart.
Mille centum & quatuor milites Melitine ſub Dioclet. 5. Sept.
Mille quadringenti octoginta Samariæ ſub Coſroe 22. Iuni.
Mile quingenti viginti quinque in Vmbria 29. Mai.
Quatuor millia nongẽti ſexagintaſex in Africa ſub Hunnerico, 12. Octob.
Martyres plurimi in Africa ſub Seuero 6. Ianu. Sub Geiſerico 5 Apr Sub Valeriano 9. Aug.
Alexandriæ ſub Arianis. 28. Ianuar. & 13.
Mai. Sub Valeriano. 28. Febr. Tempore.
Theodoſij 17. Mar. Sub Conſtãtio 21. Mart. Sub Valeriano 10. Aug.
Antiochæ ſub Maximiano 11. Mart.
In Arabia ſub Maximiano Galerio. 22 Febr.
In Bulgaria ſub Nicephoro Imp. 23. Iuli.
In Cappadocia & Meſopotamia ſub Maximiano Galerio 23. Mai.
Conſtantinopoli ſub Conſtantio. 30. Mart.
Apud Homeritas ſub Dunaan tyranno 27. Iul.
Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Iuni.
In Numidia ſub Dioclet. 11. Febr.
In Perſide ſub Cabada rege 8. Febr.
In Perſidç ſub Sapore 22. Apr.
In Phrygia vnius vrbis ciues ſub Maximino 7. Febr.
In Ponto ſub Maximiano 5. Feb.
Romæ ſub Diocletiano 2. Ianuar. Sub Alexãdro 2. Mar. Sub Aureliano prçfecto. 30. Aprilis. Sub Nerone. 24. Iuni.
In Thebaide ſub Dioclet. 5. Ianu. Sub Decio 28. Iul.
Tyri in Phçnicia ſub Diocl. 20. Febr.
Martyres pçne innumerabiles Treuiris ſub Dioclet. 6 Oct.
Cæſaraugustæ ſub Daciano. præſide. 3. Nouemb.
Martyrum multa millia Nicomediæ ſub Diocletiano 25. Dec.
Martyrius monachus in prouincia Valeriæ 23. Ian.
Martyrius mart. Ananiæ. inf cum Siſinnio 29. Mai.
Martyrius ſubdiaconus, & Marcianus cantor m. Conſtantinopoli ſub Conſtantio 25. Octob.
Marutha epiſc. in Meſopotamia 4 Dec.
Maſcula archimimus confeſſor in Africa ſub Geiſerico. ſup. cum Armogaſte, 29. Mart.
Maſſa candida ccc. Martyrum Carthagine ſub Valeriano 24. Aug.
Maſſylitani martyres in Africa 9. Apr.
Maternus epiſc. Mediolanen. ſub Maximiano 18. Iul.
Maternus epiſc. Treuirenſis 14. Sept.
Mathildes Regina in Germania 14. Mar.
Matrona ancilla m. Theſſalon. 15. Mar.
Matrona mart. in Paphlagonia ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Matrona virgo mart. Ancyræ infra cum Theodoto 18. Mai.
Matronianus eremita Mediola. 14. Dec.
Matthæus Apoſt. & Euang. m. in Æthiopia 21. Sept.
Eiuſdem Tranſlatio Salerni 6. Mai.
Matthæus eremita mar. in Polonia. ſup. cum Benedicto 12. Nou.
Matthias epiſcopus Hieroſolmit. 30. Ian.
Matthias Apoſtolus in Iudæa 24. Febr.
Maturinus confeſſor in pago Vuaſtienſi 1. Nouemb.
Maturus mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inf. cũ Photino 2. Iun.
Mauilus m. Adrumeti ſub Seuero 4. Ian.
Maura mart. Rauennæ ſub Decio. ſup. cum Fuſca 13. Febr.
Maura mar. in Thebaide. infr. cum Timotheo 3. Mai.
Maura virgo & mart. Conſtantinopoli. 30. Nouemb.
Maurilius epiſc. Andegauen. 13. Sept.
Maurinus abbas & m. Coloniæ 10. Iun.
Mauritius mart. Nicopoli ſub Licinio. ſup. cum Leontio 10. Iul.
Mauritius, Exuperius, Cãdidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & ſocij legionis Thebæorum marty. Seduni in Gallia ſub Maximiano 22. Sept.
Maurus abbas in territ. Andegauen. 15. Ianuar.
Maurus epiſc. Cæſenaten. 20. Ian.
Maurus miles m. Romæ ſub Dioclet. inf. cum Papia. 29. Ian.
Maurus epiſcopus, Pantaleemon & Sergius mart. in Apulia ſub Traiano. 27. Iuli.
Maurus m. Romæ. ſup. cũ Bono. 1. Aug.
Maurus, & ſocij m. Rhemis 22. Aug.
Maurus epiſc. Vuirodunen. 8. Nou.
Maurus epiſc. Veronenſis 21. Nouemb.
Maurus mar. Romæ ſub Numeriano 22. Nouemb.
Maurus mart. Romæ ſub Numeriano.

ſupra cum Claudio 3.Decemb.
Maxentius presb.Pictauien.26.Iun.
Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus,& ſocij m. Treuiris ſub Diocle t.13.Dec.
Maxima mar. Sirmij. inf.cum Montano. 26.Mart.
Maxima mart.In Africa.ſup.cum Ianuario 8.Apr.
Maxima virgo in Foro Iulij 16.Mai.
Maxima, Donauilla, & Secunda virg. & mar.Tuburbi ſub Valeriano 30.Iul.
Maxima m.Romæ ſub Dioclet.2.Sept.
Maxima m.Vlyſipone ſub Diocletiano. inf.cum Veriſſimo 1.Oct.
Maxima virgo in Africa ſup.cum Martiniano 16.Octob.
Maximianus mart. Bellouaci. ſup. cum Luciano 8.Ian.
Maximianus epiſc.Rauennæ 21.Febr.
Maximianus epiſc. Syracuſanus 9 Iun.
Maximianus, Epheſi.inf.in,Septem dormientes 27.Iul.
Maximianus mart. ſup.cum Bonoſo. 21. Aug.
Maximianus epiſc.Bagaienſis 3.Oct.
Maximilianus epiſc.Laureacēſis 12.Oct.
Maximilianus epiſc.& mar.29.Oct.
Maximinus epiſc.Treuirenſis 29.Mai.
Maximinus epiſc.Aquenſis 8.Iun.
Maximinus cōfeſſor Aurelianē. 15.Dec.
Maximus epiſc.Papienſis 8.Ian.
Maximus epiſc.Nolanus 15.Ian.
Maximus mart. Antiochiæ ſub Iuliano. ſup.cum Iuuentino 25.Ian.
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutias mart. Oſtiæ ſub Dioclet.18.Febr.
Maximus mar.in Africa. ſup.cum Lucio 18.Febr.
Maximus, Quinctilianus, & Dadas m. ſub Dioclet.13.Apr.
Maximus mart. Romæ ſub Alexandro. inf.cum Tiburtio 14.Apr.
Maximus & Olympiades mar. Cordulæ ſub Decio 15.Apr.
Maximus m.Epheſi ſub Decio 30.Apr.
Maximus epiſc.Hieroſolymit.ſub Maximiano Galerio 5.Mai.
Maximus,Baſſus,& Fabius mart.Romæ ſub Dioclet.11.Mai.
Maximus mar.Aruernis ſup.cum Caſſio 15.Mai.
Maximus epiſc.Veronenſis 29.Mai.
Maximus epiſc.Taurinenſis 25.Iun.
Maximus mar. Damaſci.inf.cum Sabino 20.Iul.
Maximus epiſc.Patauinus 2.Aug.
Maximus monachus Conſtantinopoli, duo Anaſtaſij, & alij plures mart. ſub Conſtante 13.Aug.
Maximus puer. m.Carthagine ſub Hunnerico.ſup.cum Liberato 17.Aug.
Maximus mar in Illyrico.ſup.cum Floro 18.Aug.
Maximus B.Martini diſcipulus 20. Aug.
Maximus presb. & mart.Oſtiæ ſub Alexandro.inf.cum Quiriaco 23.Aug.
Maximus m.ſup.cum Magno 4.Sept.
Maximus,Theodorus, & Aſclepiodotus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano. 15.Sept.
Maximus mart.Damaſci.infr.cum Paulo 25.Sept.
Maximus mar.ſub Decio 28.Sept.
Maximus diaconus mar. apud Auiam in Veſtinis 19.Oct.
Maximus leuita & mart. Ambianen. 20. Octob.
Maximus mar. Apameæ ſub Dioclet.30. Octob.
Maximus epiſc. Moguntinus ſub Conſtantio 18.Nou.
Maximus presb. mart. Romæ ſub Valeriano 19.Nouemb.
Maximus epiſc. Rhegienſis in Gallia 26 Nouemb.
Maximus mar. Romæ ſub Valeriano. ſupra cum Euſebio 2.Dec.
Maximus epiſc. Alexandrinus 27.Dec.
Medardus epiſc.Nouiomenſis 8.Iun.
Medericus presb. Luteciæ 29.Aug.
Meinardus eremita & mart. in monaſt. Augienſi 21.Ian.
Melania iunior,& Pinianus, Conſtantinopoli 31.Dec.
Melanus epiſc. Rhedonenſis 6.Ian.
Melanius epiſc. Rhotomagen.22.Oct.
Melas epiſc. Rhinocururæ ſub Valente. 16.Ian.
Melaſippus, Antonius, & Carina mart. Ancyræ ſub Iuliano 7.Nou.
Melchiades Papa Romæ.10.Dec.
Meletius epiſc.Antiochenus 12. Febr.
Meletius dux, & ſocij cclij. martyr. 24. Mai.
Meletius epiſc.in Cypro 21.Sept.
Meletius epiſc.in Ponto 4.Dec.
Meleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio. inf.cum Speuſippo 17.Ian.
Meliuna mart. Marcianopoli ſub Antonino 15.Sept.
Mellitus epiſc.in Anglia 24.Apr.
Memmius epiſc.Catalaunenſis 5.Aug.
Memnon centurio mar. inf.cum Seuero. 20.Aug.
Menalippus mart. ſupra cum Diomede. 2.Sept.
Menander mar. Pruſæ.inf.cum Patricio. 28.Apr.
Menander mart. Philadelphiæ. ſup. cum Cyrillo.1.Aug.
Menedemus mart. Conſtantinopoli ſub Valente.inf.cum Vrbano 5.Sept.
Meneleus abbas in territ. Aruernen.22. Iuli.
Meneus & Capito mar.24.Iul.
Menignus fullo m. ſub Decio 15. Mart.
Mennas epiſc. Conſtantinopolitan.25. Auguſt.
Mennas Ægyptius miles mart.in Phrygia ſub Dioclet.11.Nou.
Mennas ſolitarius,Samnij 11.Nou.
Mennas, Hermogenes, & Eugraphus mart. Alexandriæ ſub Galerio Maximiano 10.Dec.
Menodora,Metrodora,& Nymphodora virg. & mart.in Bithynia ſub Maximiano 10.Sept.
Mercuria m. Alexandriæ ſub Decio.ſup. cum Ammonaria 12.Dec.
Mercurialis epiſcopus 23.Mai.
Mercurius miles mart. Cæſareæ ſub Decio 25.Nou.
Mercurius,& ſocij milites mar in Sicilia ſub Licinio 10.Dec.
Merulus monachus Romę.ſup.cum Antonio 17.Ian.
Metellus m. Neocæſareæ. ſup.cum Mardonio 24.Ian.
Methodius epiſc.in Morauia 9.Mart.
Methodius epiſcopus Cōſtantinopolit. 14.Iun.
Methodius epiſc.Tyri,mart.in Chalcide ſub Dioclet.18.Sept.
Metranus mart. Alexandriæ ſub Decio. 31.Ian.
Metrobius mar. Tripoli.ſup.cum Luciano 24 Dec.
Metrodora virgo & mar.in Bithynia ſub Maximiano. ſup. cum Menodora. 10. Septemb.
Metrophanes epiſc. Conſtantinopolit. 4.Iuni.
Meuris & Thæa m.in Palæſtina 19.Dec.
Michæas propheta in Iudæa 15.Ian.
Michael epiſc.Synnadæ 23.Mai.
Michaelis Archang.Apparitio in monte Gargano 8.Mai.
Eiuſdem Dedicatio ibidem 29.Sept.
Migdonius & Mardonius mar. Nicomediæ ſub Dioclet.23.Dec.
Milburges virgo in Anglia 23.Feb.
Milles epiſc. mart. ſub Sapore in Perſide 22.Apr.
Mineruinus mart. Catanæ. inf.cum Stephano 31.Dec.
Mineruus & Eleazarus cum filijs octo mart.Lugduni.23.Aug.
Minias miles mart. Florentiæ ſub Decio 25.Oct.
Mirocles epiſc. Mediolanen 3 Dec.
Mitrius mar.Aquis 13.Nou.
Modeſta mart. Nicomediæ.ſup.cum Macedonio 13 Mart.
Modeſta virgo Treuiris 4.Nou.
Modeſtus mart.in Africa.inf cum Zotico 12.Ian.
Modeſtus & Iulianus mart.Carthagine. 12.Febr.
Modeſtus leuita & m.Beneuēti.12.Febr.
Modeſtus & Ammonius mart. Alexandriæ 12.Febr.
Modeſtus epiſc.Treuirenſis 24.Febr.
Modeſtus mart. in Lucania ſub Dioclet. inf.cum Vito 15.Iuni.
Modeſtus m. Agathen. ſub Dioclet. infra cum Tiberio 10.Nou.
Modoaldus epiſc. Treuirenſis 12.Mai.
Monachi monaſterij Dij mar. Conſtantinop.8.Febr.

Mona-

Monachi mar. in Palæſtina ſub Alemundero 19. Febr.
Monachi S. Sabæ mart. in Palæſtina ſub Saracenis 16. Mai.
Monachi mart Thecue in Palæſtina ſub Saracenis 28. Mai
Monachi mar. in India ſub Rege Abenner 3. Aug.
Monas epiſc. Mediolanen. 12. Oct.
Monegundes Turonen. 2. Iul.
Monica mater B. Auguſtini, Oſtię 4. Mai.
Eiuſdem Translatio Romæ 9. Apr.
Monitor epiſc. Aurelianenſis 10. Nou.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſocij mar. in Africa ſub Valeriano 24. Febr.
Montanus presbyter, & Maxima mart. Sirmij 26. Mart.
Montanus m. Tarracinæ ſub Hadriano. 17. Iul.
Moſeus & Ammonius milites mart. in Ponto 18. Ian.
Moyſes epiſc. in Aegypto 7. Febr.
Moyſes mar. Alexandriæ. ſup. cum Cyrione 14. Febr.
Moyſes Aethiops anachorita 28. Aug.
Moyſes legislator & propheta 4. Sept.
Moyſes presb. mar. Romæ ſub Decio. 25. Nou.
Moyſetus mar. in Africa 18. Dec.
Mucianus mar. ſup. cum Marco 3. Iul.
Mucius diaconus mart. in Perſide. infr. cum Parmenio 22. Apr.
Mucius presbyt. mar. Conſtantinopoli ſub Diocletiano 13. Mai.
Mulieres plurimæ mart. Emeſæ ſub Mady Arabe 14 Nou.
Muritta diaconus confeſſ. in Africa ſub Hunnerico ſup. cum Eugenio 13. Iul.
Muſonius mart. Neocæſareæ. ſup. cum Mardonio 24. Ianu.
Muſtiola mar. Cluſij ſub Aureliano. ſup. cum Irenæo 3. Iul.
Myron epiſc. in Creta 8 Aug.
Myron presb. mart. in Achaia ſub Decio 17 Aug.
Myrops mar. in Chio ſub Decio 13. Iul.

N

Nabor mar. Romæ ſub Diocletiano. ſup. cum Baſilide 12. Iuni.
Nabor mar. in Africa. ſup. cum Ianuario. 10. Iul.
Nabor & Felix mar. Mediolani ſub Maximiano 12. Iul.
Nahum propheta, in Begabar 1. Dec.
Namphanion, & ſocij m. in Africa 4. Iul.
Narciſſus mart. Tomis ſub Licinio. ſup. cum Argeo 2. Ianu.
Narciſſus epiſc. Auguſtæ, & Felix diaconus mart. Gerundæ ſub Diocletiano. 18. Mart.
Narciſſus & Creſcentio mart. Romæ. 17. Sept.
Narciſſus epiſc. Hieroſolymitan. 29. Oct.
Narciſſus m. ſup. cum Ampliato 31. Oct.
Narnus epiſc. Bergomenſis 27. Aug.
Narſes mart. in Perſide ſub Sapore. infr. cum Zanita 27. Mart.
Narſeus mar. Alexandriæ. infr. cum Philippo 15. Iuli.
Narzalis mar. Carthagine. inf. in, Scillitani mar. 17. Iul.
Natalia mar. Cordubæ. ſup. cum Georgio 27. Iul.
Natalia B. Hadriani vxor, Conſtantinopoli 1. Dec.
Natiuitas D. N. IESV Chriſti 25. Dec.
B. Mariæ virginis 8. Sept.
S. Ioannis Baptiſtæ 24. Iuni.
Naualis mar. Rauennæ ſub Maximiano. infr. cum Valentino 16. Dec.
Nazarius mart. Romæ ſub Diocletiano. ſup. cum Baſilide 12. Iuni.
Nazarius & Celſus mart. Mediolani ſub Nerone 28 Iul. Eorum Inuentio Mediolani 10. Mai.
Nemeſianus, Felices duo, Lucius, Litte', Polyanus, Victor, Iader, Datiuus epiſcop & alij mart. in Africa ſub Valeriano 10. Sept.
Nemeſius mar. in Cypro. inf. cum Pothamio 20. Febr.
Nemeſius mart. Tibure ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa 18 Iul.
Nemeſius confeſſor in pago Liſuino 1. Augu.
Nemeſius diaconus, & Lucilla virgo & m. Romæ ſub Valeriano 31. Oct.
Nemeſius mart. Alexandriæ ſub Decio. 19. Dec.
Nemorius diaconus, & ſocij mar. Trecis ſub Attila 7. Sept.
Neomiſia virgo Anagniæ. ſup. cum Aurelia 25. Sept.
Neon mar. ſub Dioclet. ſup. cum Euſebio 24. Apr.
Neon mar. Aegeæ ſub Dioclet. ſup. cum Claudio 23. Aug.
Neon mar. Antiochiæ. ſup. cum Marco 28. Sept.
Neon mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cũ Euſebio 2. Dec.
Neophytus mar. Nicææ 20. Ianu.
Neopolus mar. Romæ. infr. cum Saturnino 2 Mai.
Neoterius mart. Alexandrię. ſup. cum Ammone 8. Sept.
Nereus & Achilleus mar. Romę 12. Mai.
Nereus mar. in Africa. inf. cum Saturnino 16. Oct.
Nerſas epiſc. & ſocij mart. in Perſide. 20. Nou.
Neſtabus mar. in Palæſtina ſub Iuliano. ſup. cum Euſebio 8. Sept.
Neſtor epiſc. Perge mart. ſub Decio 26. Febr.
Neſtor epiſcopus & mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio 4. Mart.
Neſtor mar. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Septemb.
Neſtor mar. Theſſalonicæ 8. Oct.
Nicæas epiſc. Romatianæ vrbis 22. Iuni.
Nicæas & Paulus mart. Antiochiæ, 29. Aug.
Nicander mart. in Aegypto ſub Diocletiano 15. Mart.
Nicander & Marcianus mart. Venafri ſub Maximiano 17. Iuni.
Nicander epiſc. Myræ, & Hermas preſbyt. mart. 4. Nou.
Nicander mar. Melitine ſub Diocletian. ſup. cum Hierone 7. Nou.
Nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro 10. Ianu.
Nicanor mar. in Aegypto ſub Maximino. ſup. cum Marciano 5. Iuni.
Nicaſius epiſc. Rhotomagen. Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo. mart. in pago Vilcaſſinot 1. Oct.
Nicaſius epiſc. Rhemen. Eutropia virgo, & ſocij mar. 14 Dec.
Nicephorus mar. Antiochiæ ſub Valeriano 9 Febr.
Nicephorus mar. in Aegypto ſub Numeriano inf. cum Victorino 25. Febr.
Nicephorus mar. ſup cum Leone 1. Mar.
Nicephorus epiſc. Conſtantinopolit. m. ſub Leone Armeno 13. Mart.
Niceras virgo Cõſtantinopolit. 27. Dec.
Niceta, & Aquilina m. in Lycia 24. Iul.
Nicetas epiſc. in Dacia 7. Ianu.
Nicetas epiſc. Apolloniæ 20. Mart.
Nicetas abbas monaſt. Meditij 3. Apr.
Nicetas Gothus mart. ſub Athanarico. 15. Sept.
Nicetius epiſc. Lugdunen. 2. Apr.
Nicetius epiſc. Viennenſis 5. Mai.
Nicetius epiſc. Treuirenſis 5. Dec.
Nicodemi Inuentio 3. Aug.
Nicolaus Tolentinas ord. Eremit. 10. Septemb.
Nicolaus mart. in Mauritania. ſup. cum Daniele 13. Oct.
Nicolaus Papa Romæ 13. Nou.
Nicolaus epiſcopus Myræ. 6. Dec.
Eiuſdem Translatio Barij 9. Mai.
Nicomedes presb. & mart. Romæ. 15. Septemb.
Nicon, & alij x. mar. Cæſareæ 23. Mar.
Nicon mar. Antiochiæ. ſup. cum Marco. 28. Sept.
Nicon monachus in Armenia 26. Nou.
Nicoſtratus & Antiochus cum alijs mar. Cæſareæ 21. Mai.
Nicoſtratus mar. Romæ. ſup. cum Claudio 7 Iul.
Nicoſtratus mar. Romæ. ſub Diocletiano. ſup. cum Claudio 8. Nou.
Nilammon reclusus, in Aegypto 6. Ian.
Nilus epiſc. in Phœnicia mar. ſub Diocl. inf. cum Tyrannione 20. Febr.
Nilus epiſc. in Aegypto, mart. in Palęſtina ſub Diocletiano. inf. cum Peleo. 19. Sept.
Nilus abbas Cryptæ ferratæ 26. Sept.
Nilus abbas Conſtantinopoli 12. Nou.
Nimmia mar. Auguſtæ. ſup. cum Hilaria 12. Aug.
Ninianus epiſc. in Scotia 16. Sept.
Nominanda mar. Romæ. ſup. cum Donata 31. Dec.

Nonna mater B. Gregorij Nazianzen. 5. Aug.
Nonnoſus abbas in monte Soracte. 2. Sept.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ 2. Dec.
Norbertus epiſc. Madeburgen. 6. Iuni.
Nouatis Pudentis filius Romæ. 21. Iuni.
Numerianus epiſc. Treuirenſis 5. Iul.
Numidicus presbyter, & plurimi mart. in Africa ſub Valeriano 9. Aug.
Nunilo, & Alodia virg. & mar. in Hiſpania 22. Oct.
Nympha virgo. inf. cum Tryphone. 10. Nou.
Nymphodora mar. Nicææ. inf. cum Theuleta 13. Mart.
Nymphodora virgo & mar. in Bithynia ſub Maximiano. ſup. cum Menodora. 10. Sept.

O

Obdulia virgo, Toleti 5. Sept.
Oceanus mar. ſub Maximiano. inf. cum Theodoro 4. Sept.
Octaua Natiuitatis Domini 1. Ian.
Stephani protomartyris 2. Ian.
Ioannis Euangeliſtæ 3. Ian.
SS. Innocentium 4. Ian.
Epiphaniæ Domini 13. Ian.
S. Ioannis Baptiſtæ 1. Iul.
Apoſt. Petri, & Pauli 6. Iul.
Laurentij mart. 17. Aug.
Aſſumptionis B. Mar. 22. Aug.
Natiuitatis eiuſdem 15. Sept.
Omnium Sanctorum. 8. Nou.
Octauianus Archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine 22. Mar.
Octauius, Solutor, & Aduentor m. Taurini ſub Maximiano 20. Nou.
Odilo abbas Cluniacenſis 1. Ian.
Odo epiſcopus Vrgellenſis 7. Iul.
Odo abbas Cluniacen. 18. Nou.
Olauus Rex Noruegiæ, & mar. 29. Iul.
Oliua virgo 3. Iuni.
Olympiades mar. Cordubæ ſub Decio. ſup. cum Maximo 15. Apr.
Olympiades mar. Ameriç ſub Diocletiano 1. Dec.
Olympiades vidua Conſtantinop. 17. Dec.
Olympius epiſcop. & confeſſor in Thracia 12. Iun.
Olympius mart. Romæ. inf. cum Symphronio 26 Iul. 31. Oct.
Omnium Sanctorum feſtiuitas 1. Nou.
Oneſimus Epheſiorum epiſcopus & m. 16. Febr.
Oneſiphorus & Porphyrius mart. in Helleſponto 6. Sept.
Onuphrius anachorita in Ægypto. 12. Iuni.
Optatianus epiſc. Brixienſis 14. Iuni.
Optatus mar. ſup. in xviij. marty. Cæſaraugust. 16. Apr.
Optatus epiſc. Mileuitan. 4. Iuni.
Optatus epiſc. Antiſiodoren. 31. Aug.
Ordinatio S. Baſilij epiſc. Cæſar. 14. Iun.
Gregorij Papæ 3. Sept.
Ambroſij epiſc. Mediolanen. 7. Dec.
Zenonis epiſc. Veronenſis 8. Dec.
Orentius & Patientia m. in Hiſpania. 1. Mai.
Orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus & Longinus mart. in Armenia ſub Maximiano. 24. Iun.
Oreſtes mar. Tyanæ ſub Dioclet. 9. Nou.
Oreſtes mar. in Armenia ſub Diocletiano. ſup. cum Euſtadio 13. Dec.
Oriculus & ſocij mart. ſub Vandalis 18. Nou.
Orientius epiſc. Auſcij 1. Mai.
Orontius mar. Ebreduni ſub Diocletiano. inf. cum Vincentio 22. Ianu.
Oſee propheta 4. Iul.
Oſmundus epiſc. in Anglia 4. Dec.
Oſtianus presbyter Viuarienſis 30. Iuni.
Oſuualdus Rex Angliæ 5. Aug.
Othilia virgo Argentoraten. 13. Dec.
Othmarus abbas 16. Nou.
Otho mart in Africa. ſup. cum Berardo 16. Ianu.
Otho epiſc. Bambergenſis 2. Iul.

P

Pachomius abbas in Aegypto 14. Mai.
Pachomius epiſc. Aegyptius mart. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Fauſto 26. Nou.
Pacianus epiſc. Barcinonenſis 9. Mart.
Palæmon abbas in Thebaide 11. Ianu.
Palatias virgo, & Laurentia mar. Anconæ ſub Diocletiano 8. Oct.
Palatinus mart. Antiochiæ. inf. cum Syco 30. Mai.
Palladia mar. cum Suſanna 24. Mai.
Palmatius conſul mart. Romæ ſub Alexandro. ſup. cum Calepodio 10. Mai.
Palmatius & ſocij mar. Treuiris ſub Dioclet. 5. Oct.
Pammachius presbyt. Romæ 30. Aug.
Pamphilius epiſc. Valuenſis 28. Apr.
Pamphilus presb. & m. cum alijs Cæſareæ ſub Maximiano Galerio 1. Iuni.
Pamphilius epiſc. Capuanus 7. Sept.
Pamphilius mar. Romæ 21 Sept.
Pancharius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano 19. Mart.
Pancratius epiſcopus Tauromenij, & mar. 3. Apr.
Pancratius mart. Romæ ſub Diocletiano 12. Mai.
Pantænus, Alexandriæ ſub Caracalla. 7. Iul.
Pantagapes mart. ſup. cum Diomede 2. Sept.
Pantagathus epiſc. Viennenſis 7. Apr.
Pantaleemon mar. in Apulia ſub Traiano ſup. cum Mauro 27. Iul.
Pantaleon medicus, mar. Nicomediæ ſub Maximiano 27. Iul.
Papa mar. in Lycaonia 16 Mart.
Paphnutius mar. Hieroſolymis. 19. Apr.
Paphnutius epiſc. in Aegypto ſub Maximino 11. Sept.
Paphnutius, & ſocij mart. in Aegypto ſub Dioclet. 24. Sept.
Papias & Maurus milites mart. Romæ ſub Dioclet 29. Ian.
Papias epiſc. Hierapolitanus 22. Febr.
Papias mar. in Aegypto ſub Numeriano inf. cum Victorino 25. Febr.
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus m. Pergæ ſub Decio 26. Febr.
Papias mar. in Africa inf. cum Publio 2. Nou.
Papinianus & Manſuetus epiſc. & mart. in Africa ſub Geiſerico 28. Nou.
Papinus mar. ſub Dioclet. 28. Iuni.
Papius mar. in Macedonia ſub Traiano. inf. cum Peregrino 7. Iul.
Papylus diaconus mar. Pergami ſub Antonino. inf. cum Carpo 13. Apr.
Paramon, & ſocij ccclxxv. mar. ſub Decio 29. Nou.
Paraſceues mart. inf. cum Photina 20. Mart.
Paris epiſc. Theani 5. Aug.
Pariſius monachus Camaldulen. Bononiæ. 11. Iuni.
Parmenas diaconus mart. Philippis ſub Traiano 23. Ian.
Parmenius, Helimenas, & Chryſotelus presbyteri, Lucas, & Mucius diaconi mar. in Perſia 22. Apr.
Parthenius mar. Romæ ſub Decio. ſup. cum Calocero 19. Mai.
Paſchalis Papa Romæ 14. Mai.
Paſchaſius epiſc. Viennenſis 22. Febr.
Paſchaſius diaconus Romæ 31. Mai.
Paſchaſius mar in Africa ſub Geiſerico. ſup. cum Arcadio 13. Nou.
Paſicrates, Valentio, & alij duo mar. Doroſtori 25. Mai.
Paſtor, Victorinus, & ſocij mart. Nicomediæ 29. Mart.
Paſtor epiſc. Aurelianenſis 30. Mar.
Paſtor presbyter Romæ 26. Iul.
Paſtor mar. Compluti ſup. cum Iuſto 6. Aug.
Patapius ſolitarius, Conſtantinopoli 8. Dec.
Paterius epiſc. Brixienſis 21. Febr.
Patermuthius, Copres, & Alexander m. Alexandriæ ſub Iuliano 9. Iul.
Paternianus epiſc. Bononien. 12. Iul.
Paternus epiſc. Abricenſis 16. Apr.
Paternus mar. Fundis 21. Aug.
Paternus epiſc. & mar. in territ. Conſtantien 23. Sept.
Paternus mart. Senonen 12. Nou.
Patiens epiſc. Metenſis 8 Ian.
Patiens epiſc. Lugdunen. 11. Sept.
Patientia mart in Hiſpania. ſup. cum Orontio 1. Mai.
Patricia mart. Nicomediæ. ſup. cum Macedonio 13. Mart.
Patricia virgo Neapoli 25. Aug.
Patricius epiſc. Aruernenſis 16. Mart.
Patricius epiſc. in Hybernia 17. Mart.
Patricius epiſcop Acatius, Menander, & Polyenus mar. Pruſæ in Bithynia 28. Apr.

Patricius abbas Niuernis 24. Aug.
Parrobas diſcipulus B. Pauli inf. cum Philologo 4. Nou.
Paroclus mar. Trecis ſub Aureliano 21. Ianu.
Paula vidua Romana, in Bethleem. 26. Ianu.
Paula virgo & mart. Conſtantinopoli 3. Iuni.
Paula virgo & mar. in Hiſpania. ſup. cũ Cyriaco 18. Iuni.
Paula mar Damaſci inf. cum Sabino 20. Iul.
Paula virgo & mar. Carthagine. ſup. cũ Baſſa 10. Aug.
Paulillus puer in Africa ſup. cum Arcadio 13. Nou.
Paulillus mar. Nicomediæ. ſup. cum Cyriaco 19. Dec
Paulina virgo & mart. Romæ ſup. cum Artemio 6. Iuni
Paulina mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio 2. Dec.
Paulina mar Romæ. ſup. cum Donata. 31. Dec.
Paulinus epiſc. Brixienſis 29. Apr.
Paulinus mar Coloniæ 4. Mai.
Paulinus mar. Tuderti. ſup. cum Feliciſſimo 26. Mai.
Paulinus epiſc. Nolanus 22. Iuni.
Paulinus epiſc. Lucenſis, & ſocij mart. ſub Nerone 12. Iul.
Paulinus epiſc. Treuirenſis mar. in Phrygia ſub Conſtantio 31. Aug.
Paulinus epiſc. Eboracenſis 10. Oct.
Paulinus epiſc. Capuanus 10. Oct.
Paulus primus eremita, in Thebaide 10. Ian.
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mar. in Africa 19. Ian.
Paulus epiſc. Tricaſtinorum 1. Febr.
Paulus, Lucius, & Cyriacus mar. Romæ 8. Febr.
Paulus epiſc. Virodunenſis 8. Febr.
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mar. in Portu Romano 7 Mart.
Paulus cognomento Simplex 7. Mart.
Paulus mart. Corinthi ſub Decio ſup. cũ Codrato 10. Mart.
Paulus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo 17. Mart.
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor mar. in Syria 20. Mart.
Paulus epiſc. Narbonenſis 22. Mart.
Paulus monachus mar. Cordubæ. ſup. cum Elia 17. Apr.
Paulus mar. in Helleſponto. inf. cum Petro 15. Mai
Paulus mar. Nouioduni. ſup. cum Heradio 17. Mai.
Paulus mart. ſup. cum Conſtante 28. Mai.
Paulus mar. Caſareæ ſub Maximino. inf. cum Valente 1 Iuni.
Paulus presb. & m. Auguſtoduni ſub Aureliano. inf. cum Reueriano. 1. Iuni.
Paulus mart. Conſtantinopoli. ſup. cum Lucilliano 3. Iuni.
Paulus epiſc. Conſtantinop. mar. ſub Cõſtantio 7. Iuni.
Paulus & Cyriacus mar. in Ponto 20. Iuni.
Paulus mar. Romæ ſub Iuliano. ſup. cũ Ioanne 26 Iuni
Paulus Papa Romæ 28. Iuni.
Paulus Apoſt. mar. Romæ ſub Nerone. inf. cum Petro 29. Iuni.
Eiuſdem conuerſio 25. Ian.
Eiuſdem Commemoratio 30. Iuni.
Paulus mar. ſup. cum Marco 3. Iul.
Paulus diaconus & mart. Cordubæ 20. Iul.
Paulus mar. in Palæſtina ſub Maximiano Galerio 25. Iul.
Paulus & Iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano 17. Aug.
Paulus mar. Antiochiæ. ſup. cum Nicęa 29. Aug.
Paulus, Tatta, Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius mart. Damaſci. 25. Sept.
Paulus m. ſub Valeriano. ſup. cum Dionyſio 3. Oct.
Paulus mar. Nicææ. ſup. cum Dario 19. Dec.
Paulus mart. Tripoli. ſupr. cum Luciano 24. Dec.
Pauſides mar. Ceſareæ ſub Diocletiano inf. cum Timolao 24. Martij.
Pauſilippus mar. ſub Hadriano. inf. cum Theodoro. 15. Apr.
Pegaſius mar. in Perſide. ſup. cum Acindyno. 2. Nou.
Pelagia mart. ſup. cum Domitio. 23. Mart.
Pelagia virgo & mar. Tarſi ſub Diocletiano 4. Mai.
Pelagia virgo & mart. Antiochiæ. 9. Iuni.
Pelagia mar. Nicopoli ſup. cum Ianuario 11. Iul.
Pelagia pænitens, Hieroſolymis 8. Oct.
Pelagia virgo mart. Antiochiæ. ſup. cum Beronico 19. Oct.
Pelagius epiſc. Laodicenus 25. Mar.
Pelagius mar. Cordubæ ſub Abdarameno 26. Iuni.
Pelagius mar. Conſtantiæ ſub Numeriano 28. Aug.
Peleus epiſc. mar. in Phęnicia ſub Diocl: inf cum Tyrannione 20. Febr.
Peleus, Nilus, & Elias epiſc. Aegyptij mar. cum plurimis clericis in Palæſtina ſub Dioclet. 19 Sept.
Peleuſius presbyter, & mar. Alexandrię 7. Apr.
Pelinus epiſc. Brundiſinus mar. Corfinij ſub Iuliano 5. Dec
Peregrinus mar. Theſſalonicæ. ſup. cum Ireneo 5. Mai.
Peregrinus epiſcopus Antiſiodorenſis & mar. 16. Mai.
Peregrinus epiſcopus & mart. in Pelignis 13. Iuni.
Peregrinus mar. Apolloniæ. ſup. cum Iſauro 17. Iuni.
Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Heſychius, Papius, Saturninus, Germanus, & Aſtius epiſcopus, mar. in Macedonia ſub Traiano 7. Iul.
Peregrinus presb. Lugduni 28. Iul.
Peregrinus mar. Romæ ſub Commodo. ſup. cum Euſebio 25. Aug.
Perfectus presb. & mart. Cordubæ 18. Apr.
Pergentinus & Laurentinus mar. Aretij ſub Decio 3. Iuni.
Perpetua & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. Tuburbi ſub Seuero 7. Mart
Perpetua B. Petri diſcipula Romæ 4. Aug.
Perpetuus epiſcopus Turonenſis 8. Apr.
Perſeueranda virgo 26. Iuni.
Petronilla virgo Romæ 31. Mai.
Petronius epiſc. Veronenſis 6. Sept.
Petronius epiſc. Bononienſis 4. Oct.
Petrus & Paulus Apoſtoli, mar. Romæ ſub Nerone 29. Iuni.
Baſilicarum eorumdem Dedicatio Romæ 18. Nou.
Petri Apoſt. Cathedra Romæ 18. Ianu.
Antiochiæ 22. Febr.
Eiuſdem Dedicatio ad Vincula 1. Aug.
Petrus mar. Aulonæ 3 Ian.
Petrus epiſc. Sebaſte 9. Ianu.
Petrus Se erus, & Leucius mar. Alexandriæ 11. Ianu.
Petrus mar. in Africa. ſup. cum Berardo. 16. Ianu.
Petrus Mauimenus mart. Damaſci 21. Febr.
Petrus confeſſor in Hernicis 11. Mart.
Petrus mart. Nicomediæ ſub Diocletiano 12. Mart.
Petrus & Aphrodiſius mart. in Africa. 14. Mart.
Petrus, Marcianus, Iouinus, Tecla, Caſſianus, & alij mar. Romæ 26. Mart.
Petrus diaconus, & Hermogenes mart. Antiochiæ 17. Apr.
Petrus epiſcop. Bracarenſis, & mar. 26. Apr.
Petrus ord. Præd. mart. Mediolani 29. Apr.
Petrus monachus & mar. Cordubæ. ſup. cum Amatore 30. Apr.
Petrus epiſc. Papienſis 7. Mai.
Petrus epiſc. Veſontinus 8. Mai.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia m. in Helleſponto 15. Mai.
Petrus de Morono, dictus Cæleſtinus V. 19. Mai.
Petrus presb. Vualabonſus, Sabinianus, Vuiſtremundus, Habentius, & Hieremias mart. Cordubæ. 7. Iuni.
Petrus mar. Philadelphiæ ſup. cum Cyrillo 1. Aug.
Petrus epiſcopus Anagninus 3. Aug.
Petrus, Iulianus, & alij xviij. mar. Romæ.

Romæ 7. Aug.
Petrus mar. in Ponto. ſup. cum Marcellino 27. Aug.
Petrus epiſc. Compoſtellanus 10 Sept.
Petrus mar. in Africa.ſup. cum Andrea. 23. Sept.
Petrus mar. ſub Decio. ſup. cum Dionyſio 3. Oct.
Petrus epiſcopus Damaſcenus, & mart. 4. Oct.
Petrus mar. Hiſpali 8. Oct.
Petrus miles mar. Romæ.inf.cum Theodoſio 25. Oct.
Petrus epiſc. Alexandrinus mar.ſub Maximiano Galerio 26. Nou.
Petrus monachus mar. Conſtantinopoli ſub Copronymo. infr. cum Stephano 28. Nouemb.
Petrus Chryſologus epiſcop. Rauennæ. 2. Decemb.
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alij xx. mar. in Africa. 9. Dec.
Phara virgo Meldenſis 7. Dec.
Pharnacius mar. in Armenia ſub Maximiano ſup. cum Orentio 24. Iuni.
Philadelphus mart. in Sicilia. ſup. cum Alphio 10. Mai.
Philadelphus mart. ſup. cum Diomede. 2. Septemb.
Philæas epiſc. Thmueos, & Philoromus tribunus mart. cum innumeris alijs ſub Diocletiano 4. Febr.
Philappianus mar. in Africa.ſup cum Feliciano 30. Ian.
Philaſtrius epiſc. Brixienſis 18. Iul.
Philæas epiſcopus Aegyptius mar. Alexandriæ ſub Maximiano ſup.cum Fauſto 26. Nou.
Philemon & Apollonius mar. Antinoi. 8. Mart.
Philemon & Domninus mar. 21. Mart.
Philemon & Apphias mar. Coloſſis ſub Nerone 22. Nou.
Philetus ſenator, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronidas mar. 27. Mart.
Philibertus abbas in Herio inſula. 20. Augu.
Philibertus mart. in Hiſpania. ſup. cum Fabriciano 22. Aug.
Philippa mar. Pergæ ſub Antonino. inf. cum Theodoro 20. Sept.
Philippus epiſc. Gortynæ ſub M. Antonino 11. Apr.
Philippus & Iacobus Apoſtoli, mar. Hierapoli, & Hieroſolymis. 1. Mai.
Philippus Argyrio in Sicilia 12. Mai.
Philippus Nerius Congregat. Oratorij fundator Romæ 26. Mai.
Philippus diaconus de vij. Cæſareæ 6. Iuni.
Philippus mart. Romæ ſub Antonino. inf. in Septem fratres 10. Iul.
Philippus, Zenon, Narſeus, & decem infantes mar. Alexandriæ 15. Iul.
Philippus mart. Nicomediæ. inf. cum Stratone 17. Aug.
Philippus ord. Ser. B. Mariæ 23. Aug.
Philippus mart. ſup. cum Diomede. 2. Septemb.
Philippus mar. Alexandriæ 13. Sept.
Philippus epiſcopus, Seuerus presb. Euſebius & Hermes mart. Hadrianopoli ſub Iuliano 22. Oct.
Philippus epiſcopus Firmij, & mar. 22. Octob.
Philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ 25. Apr.
Philogonius epiſcop. Antiochenus 20. Decemb.
Philologus & Patrobas B. Pauli diſcipuli 4. Nou.
Philomenus mart. Heracleæ. ſup. cum Clementino 14. Nou.
Philomenus mart. Ancyræ ſub Aureliano. 29. Nou.
Philonilla B. Pauli diſcipula Tarſi. infr. cum Zenaide 11. Octob.
Philoromus Tribunus militum mar. in Aegypto ſub Diocletiano. ſup. cum Philæa 4. Febr.
Philotherus mar. Nicomediæ ſub Diocletiano 19. Mai.
Philoterus mart. ſub Maximino. ſup. cũ Domnino 5. Nou.
Philumena virgo Septempedana 5. Iul.
Phlegon Apoſtolorum diſcipulus. ſup. cum Herodione 8. Apr.
Phocas mar Antiochiæ 5. Mart.
Phocas epiſcopus Synope mar. ſub Traiano 14. Iul.
Phœbe, Corinthi 3. Sept.
Photina, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatolius, Photius, Photides, Paraſceues, & Cyriaca mar. 20. Mar.
Photinus epiſcopus Lugdunen. Sanctus diaconus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij mart. ſub Marco Aurelio Antonino 2. Iuni.
Photinus mar. Nicomediæ ſub Dioclet. inf. cum Aniceto 12. Aug.
Photius mar. ſup. cum Archelao 4. Mar.
Photius mar. ſup. cum Photina 20. Mart.
Pia mart. in Africa. ſup. cum Paulo 19. Ianu.
Piaton presb. & mart. Tornaci ſub Maximiano 1. Oct.
Pientia virgo & mar. in pago Vilcaſſino. ſup. cum Nicaſio 11. Oct.
Pierius presbyter Alexãdrinus ſub Diocletiano 4. Nou.
Pigmenius mar. Romæ ſub Iuliano 24. Mart.
Pinianus, Conſtantinopoli. ſup. cum Melania 31. Dec.
Phinytus epiſcopus Gnoſſi ſub Antonino 10. Octob.
Pionus presb. & mart. Smyrnæ cum alijs xv. ſub Decio 1. Febr.
Piperion mar. Alexandriæ. ſup. cum Cãdido 11. Mart.
Pirminius epiſc. Meldenſis 3. Nou.
Pius Papa & mart. Romæ ſub Marco Aurelio Antonino 11. Iul.
Placidia virgo Veronæ 11. Oct.
Placidus monachus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus, diaconus, Fauſtus, & alij xxx. monachi mar. Meſſanæ 5. Oct.
Placidus mar. ſup. cum Anaſtaſio. 11. Octob.
Plato monachus Conſtantinopoli. 4. Apr.
Plato mar. Ancyræ 22. Iul.
Platonides & alij duo mart. Aſcalone 6. Apr.
Plautilla, Romæ 20. Mai.
Plautus mar. in Thracia. ſup. cum Eutychio 29. Sept.
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamicena, & Marcella mar. Alexandriæ ſub Seuero 28. Iuni.
Podius epiſc. Florentinus. 28. Mai.
Pœmon anachorita in Thebaide. 27. Augu.
Polius diaconus mar. in Mauritania. inf. cum Timotheo 21. Mai.
Pollio mart. in Pannonia ſub Diocletiano. 28. Apr.
Polyanus epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano. ſup. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Polyænus mart. Pruſæ. ſup. cum Patricio 28. Apr.
Polyænus mart. Romæ. ſup. cum Herma 18. Aug.
Polycarpus epiſc Smyrnẽ. mar. ſub Marco Aurelio Antonino cum alijs xij. 26. Ian.
Polycarpus presbyter Romæ 13. Febr.
Polycarpus & Theodorus mart. Antiochiæ 7. Dec.
Polychronius epiſc. Babylonius, mar. in Perſide ſub Decio 17. Febr.
Polychronius presb. & mart. ſub Conſtantio 6. Dec.
Polyeuctus mar. Melitinæ ſub Decio 13. Februar.
Polyeuctus, Victorius, & Donatus mar. Cæſareæ. 21. Mai.
Polyxena Apoſtolorum diſcipula, in Hiſpania. infra cum Xantippa. 23. Septemb.
Pompeius mar. in Africa ſub Decio. ſup. cum Terentio 10. Apr.
Pompeius mart. in Macedonia ſub Traiano. ſup. cum Peregrino 7. Iul.
Pompeius epiſc Papienſis 14. Dec.
Pomponius epiſc. Neapolitan. 14. Mai.
Pompoſa virgo & mart. Cordubæ 19. Sept.
Pontianus mart. Spoleti ſub Marco Aurelio Antonino 19. Ian.
Pontianus mart. Romæ ſub Commodo. ſup. cum Euſebio 25. Aug.
Pontianus Papa, & Hippolytus preſbyt. mar. in Sardinia ſub Alexandro. 19. Nouemb.
Pontianus, & alij quatuor mart. Romæ

Romæ 2. Decem.
Pontianus mart. Romæ ſub Maximiano inf.cum Thraſone 11.Dec.
Pontianus mart. Catanę inf.cum Stephano 31.Dec.
Ponticus mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino ſup. cum Photino 2. Iun.
Pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine 8.Mart.
Pōtius m.in Gallia ſub Valerian. 14.Mai.
Peppon abbas Atrebati 25.Ian.
Porcarius abbas Lirinenſis, & quingenti monachi mar 12.Aug.
Porphyrius & Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino 16.Feb.
Porphyrius epiſc Gazæ 26.Febr.
Porphyrius mar.in Vmbria 4. Mai.
Porphyrius, Romæ 20. Aug.
Porphyrius mart. in Helleſponto ſup.cū Oneſiphoro 6. Sept.
Porphyrius mimus mar. ſub Iuliano 15. Septem.
Porphyrius mart. Epheſi ſub Aureliano 4.Nouem.
Portianus abbas Aruernis 24.Nou.
Potamia mar. Thaguræ ſup.cum Iulio 5. Decemb.
Potamiœna virgo & m. Alexandriæ ſub Seuero ſup.cum Plutarcho 28.Iun.
Potamion epiſc.in Ægypto mar.ſub Maximiano Galerio 18.Mai.
Potamius & Nemeſius mart. in Cypro 20.Febr.
Potentianus mart. Senonen.inſ.cum Sabiniano 31.Decem.
Potitus mart.in Sardinia ſub Antonino 13.Ianuar.
Præpedigna mar. Oſtiæ ſub Diocletiano ſup.cum Maximo 18.Febr.
Præſentatio B.Mariæ virginis in templo 21.Nouemb.
Præſidius epiſc. & m.in Africa ſub Hunnerico ſup.cum Donatiano 6.Sept.
Prætextatus epiſcopus Rhotomagen. & mar. 24.Feb.
Prætextatus mar Romæ ſub Maximiano inf cum Thraſone 11. Dec.
Pragmatius epiſco. Auguſtodunen. 22. Nouem.
Praxedes virgo Romæ 21.Iul.
Priamus mar in Sardinia ſup.cum Æmilio 28.Mai.
Prilidianus mart. Antiochiæ ſub Decio ſup.cum Babyla 24.Ian.
Primianus mar.in Africa ſup.cum Dominico 29.Dec.
Primitiua mar.Romæ 24 Febr.
Primitiua virgo & mar. Romæ 23. Iul.
Primitiuus mar.ſup.in,xviij.Mart.Cæſaraug.16.Apr
Primitiuus mar.Romę ſub Hadriano ſupra cum Getulio 10 Iun.
Primitiuus mart. Tibure ſub Hadriano infr.cum Symphoroſa 18.Iul.
Primitiuus mar.in Gallæcia ſup.cum Facundo 27.Nou.
Primitiuus mar.in Africa ſup.cum Petro 9.Decemb.
Primus mar.in Helleſponto ſup.cum Cyrino 3.Ian.
Primus & Donatus diaconi & mart. in Africa 9 Febr.
Primus & Felicianus m.Romæ ſub Diocle. 9.Iun.
Primus, Cyrillus, & Secundarius mart. Antiochiæ 2.Octo.
Principius epiſc. Sueſſionenſis 25.Sept.
Priſca virgo & mar. Romæ ſub Claudio 18.Ianuar.
Priſcianus mar.Romæ ſup.cum Euagrio 12.Octo.
Priſcianus mart. Cæſareæ ſub Diocletiano ſup.cum Carponio 14 Octo.
Priſcilla Romæ 16.Ian
Priſcilla in Aſia ſup.cum Aquila 8. Iul.
Priſcillianus mar.Romę ſub Iuliano inf. cum Priſco 4 Ian.
Priſcus presb. Priſcillianus & Benedicta mar. Romæ ſub Iuliano 4 Ian.
Priſcus, Malchus, & Alexander mar. Cæſareæ ſub Valeriano 28. Mart.
Priſcus mar.cum alijs in territorio Antiſiodoren 26.Mai.
Priſcus Chriſti diſcipulus Capuæ 1. Septemb.
Priſcus epiſc. Capuanus, Caſtrenſis, Tāmarus, Roſius, Heraclius, Secundinus Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion. & Vindonius confeſſores ſub perſecut. Vuandalica in Campania 1. Septem.
Priſcus mar.in Phrygia 20.Sept.
Priſcus, Creſcens, & Euagrius mart. in Ponto 1 Octo.
Priuatus epiſc. & mart. in territorio Gaualitano ſub Valeriano 21.Aug.
Priuatus mart.in Phrygia ſup.cum Dionyſio 20.Sept.
Priuatus mar.Romæ ſub Alexandro 28. Sept.
Probus epiſc. Veronenſis 12. Ian.
Probus epiſcopus Reatinus 15. Mart.
Probus mart. Tarſi ſub Dioclet. inf.cum Tharaco 11.Oct.
Probus epiſc. Rauennæ 10.Nou.
Probus mar.in Africa ſub Geiſerico ſup. cum Arcadio 13.Nou.
Proceſſus & Martinianus mart. Romæ ſub Nerone 2.Iul
Prochorus diaconus mart. Antiochiæ 9. Apr.
Procul & Hilarion mar.ſub Traiano 12. Iul.
Proclus epiſc. Conſtantinopolitan. 24. Octob.
Procopius confeſſor Conſtantinopoli ſub Leone ſup.cum Baſilio 27. Feb.
Procopius mart. Cæſareæ ſub Diocletiano 8.Iul.
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ 14.Febr.
Proculus epiſc. Interamnen. & mart. 14. Apr.
Proculus mar. Bononiæ ſub Maximiano 1.Iun.
Proculus mar.in Illyrico ſup. cum Floro 18.Aug.
Proculus diaconus m. Puteolis ſub Dioclet.ſup.cum Ianuario 19. Sept.
Proculus mar. Auguſtoduni 4.Nou.
Proculus epiſcopus Narnien. mart. ſub Totila 1.Dec.
Proculus epiſcopus Veronen.ſub Diocl. 9.Dec.
Proiectus mar.inf.cum Thyrſo 24.Ian.
Proiectus epiſcopus Aruernen. & Marinus mar. 25.Ian.
Proſdocimus epiſc. Patauinus 7.Nou.
Proſper Aquitanus epiſc. Rhegienſis 25. Iun.
Proſper epiſcopus Aurelianenſis 29. Iuli.
Protaſius mart. Mediolani ſup.cum Geruaſio 19.Iun.
Protaſius mar. Coloniæ 4. Aug.
Protaſius epiſc. Mediolanenſis 24. Nou.
Protogenes epiſc. Carrhis 6 Mai.
Protolicus mart. Alexandriæ ſupra cum Baſſo 14.Feb.
Protus mart. Aquileiæ ſub Diocletiano ſup.cum Cantio 31.Mai.
Protus & Hyacinthus mart. Romæ ſub Gallieno 11.Sept.
Protus presb. & Ianuarius diaconus m. in Sardinia ſub Diocletiano 25.Octo.
Prudentius epiſcopus Turiaſonenſis 28. Apr.
Ptolæmeus, Lucius, & alius tertius mar. Romæ ſub Antonino 19 Oct.
Ptolemæus miles mar. Alexandriæ ſupr. cum Ammone 20 Dec.
Publia abbatiſſa Antiochiæ ſub Iuliano 9.Octob.
Publius epiſc. Athenienſis & m 21. Ian.
Publius, Iulianus, Marcellus & alij mar. in Africa 19.Febr.
Publius mar.ſup.in,xviij.mart.Cęſarauguſt.16.Apr.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mar. in Africa 2 Nou.
Publius epiſcopus & mart.in Aſia ſupra cum Aurelio 12.Nou.
Pudens ſenator Romæ 19.Mai.
Pudentiana virgo Romæ 19.Mai.
Pulcheria Auguſta virgo Conſtantinopoli 10.Sept.
Pupulus mar. Alexandriæ ſup. cum Cæreale 28.Feb.
Purificatio B. Mariæ virg 2. Febr.
Puſicius mar.in Perſide ſub Sapore ſupr. cum Symeone 21.Apr.

Q

Quadrageſimus ſubdiaconus 26. Octobr.
Quadraginta milites mart. Romæ ſub Gallieno 13 Ian.
Quadraginta milites mar. Sebaſte ſub Licinio 9.Mart.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij xl.mar. 26.Mart.

Quadratus mart. Nicomediæ ſub Decio 7.Mai.
Quadratus Apoſtolorum diſcipulus, Athenis 26.Mai.
Quadratus mar.in Africa 26. Mai.
Quadratus epiſcopus 21.Aug.
Quartilla mart.Surrenti.inf. cum Quincto 19.Mart.
Quartus & Quinctus mart. Romæ 10. Mai.
Quartus mar.Romæ ſub Valeriano infr. cum Xyſto 6.Augu.
Quartus Apoſtolorum diſcipulus 3.No.
Quartus mar.in Africa inf.cum Victuro 18.Dec.
Queranus abbas in Scotia 9.Sept.
Quinidius epiſcopus Vaſionenſis 15.Fe.
Quinctianus & Irenæus mart. in Armenia 1.Apr.
Quinctianus,Lucius,& Iulianus mar.in Africa 23.Mai.
Quinctianus epiſc. Ruthenorum 14.Iuni.
Quinctianus epiſc. Aruernenſis 13. Nouemb.
Quinctianus mar.Catanæ inf. cum Stephano 31.Dec.
Quinctilianus mar.ſub Diocletiano ſup. cum Maximo 13.Apr.
Quinctilianus mar.ſup.in,xviij. Martyres Cæſaraug.16.Apr.
Quinctilis epiſcopus Nicomedienſis, & mar.8.Mart.
Quinctilla mart.Surrenti inf.cum Quincto 19.Mart.
Quinctinus mart, Auguſtæ ſub Maximiano 31.Octo.
Quinctus mar.in Africa ſup.cum Aquilino 4.Ian.
Quinctus,Quinctilla,Quartilla, Marcus & alij nouem mart.Surrenti 19.Mart.
Quinctus mart.Romæ ſup.cum Quarto 10.Mai.
Quinctus, Arcontius, & Donatus mart. Capuæ 5.Sept.
Quinctus mar.in Lucania ſup.cum Hyacintho 29.Octo.
Quinctus,Simplicius,& alij mar.in Africa ſub Decio 18. Dec.
Quiriacus mart.Auguſtæ ſup.cum Hilaria.12.Aug.
Quiriacus epiſc Oſtiẽſis,Maximus preſbyter,Archelaus diaconus,& ſocij m. ſub Alexandro 23.Aug.
Quiricus anachorita in Palęſtina 29.Sep.
Quiriacus & Iulitta mart.Tarſi ſub Dioclet.16.Iun.
Quirinus mart. Romæ ſub Claudio 25. Mart.
Quirinus tribunus mart.Romæ ſub Hadriano 30.Mart.
Quirinus epiſc Siſcienſis & mar 4.Iun.
Quirinus mar.Tibure 4.Iun.
Quirinus presb.mart. in pago Vilcaſſino ſup.cum Nicaſio 11. Oct.
Quiteria virgo & mart.in Hiſpania 22. Mai.
Quoduultdeus epiſc.Carthaginen. confeſſor Neapoli ſub Genſerico 26.Octobris.

R

Radegundes Regina Pictauis 13.Augusti.
Raineldes virgo & ſocij mart. in Gallia 16 Iul.
Rainerius confeſſor Piſis 17. Iun.
Rainerius epiſc Aquilanus 30. Dec.
Ranulphus mar.Atrebaten.17. Mai.
Raſiphus mar.Romæ 23.Iul.
Raymundus ordinis Prædicat. Barcinonæ 7.Ian.
Reatrius mart.in Africa ſupr.cum Datio 27.Ianu.
Redempta virgo Romę inf.cum Romula 23.Iul.
Redemptus epiſc.Ferentini 8.Apr.
Regina virgo & mart. Auguſtodunen 7. Septemb.
Regulus epiſc.30.Mart.
Regulus m. Populonij ſub Totila 1.Sep.
Relatio pueri IESV de Ægypto 7. Ianu.
Reinbertus epiſc Bremenſis 4. Febr.
Remedius epiſc. in oppido Vapingo 3. Februar.
Remigius epiſc Rhemenſis 1. Oct.
Reparata virgo & mar.Cæſareę ſub Decio 8.Octob.
Reſpicius m.inf. cum Tryphone 10 No.
Reſtituta virgo & mar. Neapoli ſub Valeriano 17.Mai.
Reſtituta virgo & mar.cum alijs multis Soræ ſub Aureliano 27.Mai.
Reſtitutus mar.Romæ 29.Mai.
Reſtitutus mart.in Hiſpania ſup. cũ Criſpulo 10.Iun.
Reſtitutus, Donatus, Valerianus, Fructuoſa &alij 2ij.m.in Antioch.23.Au.
Reſtitutus epiſc. Carthaginen. & mart. 9.Decemb.
Reuerianus epiſc.Auguſtodunen.Paulus presb.& alij decem mar.1.Iun.
Reuocata m.inf cum Saturnino 6. Febr.
Reuocatus mar.Smyrnæ inf. cum Vitale 9.Ianu.
Reuocatus m. Tuburbi ſub Seuero ſupra cum Perpetua 7.Mart.
Rhais cathecumena m. Alexandriæ ſub Seuero ſup.cum Plutarcho 28.Iun.
Richardus Rex Anglorum, Lucæ 7.Feb.
Richardus epiſc.Ciceſtrienſis 3.Apr.
Richardus epiſc Andriæ 9.Iun.
Richarius presbyt. in monaſt. Centulæ 26.Apr.
Rigobertus epiſc.Rhemenſis 4.Ian.
Ripſimis,& ſociæ virg.& m.in Armenia ſub Tiridate 29.Sept.
Rixius mar ſup.cum Lucia 6. Iul.
Robertus primus abbas Ciſtertij, in monaſt.Moliſmenſi 29.Apr.
Robertus abbas Ciſtercien. in Anglia 7. Iun.
Robuſtianus mar.Mediolani 24. Mai.
Robuſtianus & Marcus mar 31. Aug.
Rochus confeſſor in Monte Peſſulano, 16.Aug.
Rodopianus mar. in Caria ſub Diocletiano ſup.cum Diodoro 3.Mai.
Rogatianus m. in Britannia ſub Diocletiano ſup cum Donatiano 24. Mai.
Rogatianus presb.& Feliciſſimus mar.in Africa ſub Valeriano 26.Oct.
Rogatianus mar.in Africa ſup. cum Caſtore 28.Dec.
Rogatus mart.in Africa inf. cum Zotico 12.Ianu.
Rogatus mar.in Africa ſup.cum Cyrillo 8.Mar.
Rogatus,Succeſſus,& alij xvj.mar.in Africa 28.Mart.
Rogatus mar in Africa ſupr. cum Ateſio 10.Iun.
Rogatus monachus mar. Carthagine ſub Hunnerico ſupra cum Liberato 17. Auguſt.
Rogatus mart. Romæ ſup. cum Lucio 1. Decemb.
Rogellus & Seruusdeus mart. Cordubæ 16.Sept.
Romana virgo Tuderti 23.Feb.
Romanus abbas in territorio Lugdunẽ. 28.Febr.
Romanus abbas in pago Antiſiodoren. 22.Mai.
Romanus mart.Romæ ſub Valeriano 9. Auguſt.
Romanus epiſc.Antiſiodoren. & mar.6. Octo.
Romanus epiſc.Rhotomagen.23.Octo.
Romanus m. cum Barula puero Antiochiæ ſub Galerio 18.Nou.
Romanus presbyt. in caſtro Blauio 24. Nou.
Romaricus abbas Luxouien.8.Dec.
Romualdus anachorita ordin. Camaldulen.Rauennæ 7.Febr.& 19.Iun.
Romula, Redempta, & Herundo virgines Romæ 23.Iul.
Romulus mar.Concordiæ ſup.cum Donato 17.Febr.
Romulus mar.Cæſareæ ſub Diocletiano inf.cum Timolao 24.Mar.
Romulus & Secundus mar. in Mauritania 24.Mart.
Romulus epiſc.Fæſulan.& mar. cum ſocijs ſub Domitiano 6.Iul.
Romulus mar.ſub Traiano 5.Sept.
Roſa virgo Viterbij 4.Sept.
Roſalia virgo Panorm.4.Sept. Inuentio corporis 15.Iul.
Roſius confeſſor in Campania ſupr.cum Priſco 1.Sept.
Roſula mar.in Africa ſub Valeriano ſup. cum Cypriano 14.Sept.
Rudericus presb.& Salomon mart.Cordubæ 13.Mart.
Rufina & Secunda virg. & mart. Romæ ſub Valeriano 10.Iul.
Rufina virgo & mar.Hiſpali ſup.cum Iuſta 19.Iul.
Rufina,Cæſareæ inf. cum Theodoro 31. Auguſt.

Rufi-

Rufinus mart. Romæ ſup. cum Macario 28. Febr.
Rufinus mar. in Africa ſup. cum Epipha nio 7. Apr.
Rufinus mart. Sueſſione ſub Diocletiano inf. cum Valerio 14. Iun.
Rufinus & Marcia m. Syracuſis 21. Iun.
Rufinus mar. Aſſiſij 30. Iul.
Rufinus epiſc. Marſorum, & ſocij mart. ſub Maximino 11. Aug.
Rufinus confeſſor Mantuæ 19 Aug.
Rufinus epiſc. Capuanus 26. Aug.
Rufinus, Siluanus, & Vitalicus mar. Ancyræ 4. Sept.
Rufinus & Rufinianus mar. 9. Sept.
Rufinus, Marcus, Valerius, & ſocij mart. in Africa 16 Nouemb.
Rufus mar. Melitinæ ſup. cum Hermogene 19. Apr.
Rufus mar. Philadelphiæ ſup. cum Cyrillo 1. Aug.
Rufus epiſc. Capuanus & m. 27. Aug.
Rufus & Carpophorus mar. Capuæ ſub Diocletiano 27. Aug.
Rufus mar. Damaſci ſup. cum Paulo 25. Septem.
Rufus epiſc. Metenſis 7. Nou.
Rufus epiſc. Auenionen. 12. Nou.
Rufus Apoſtolorum diſcipulus 21. Nou.
Rufus mart. cum ſua familia Romæ ſub Diocletiano 28. Nou.
Rufus & Zoſimus mar. in Macedonia 18. Decem.
Rumoldus epiſc. Dublinenſ. & mart. Machliniæ 1 Iul.
Rupertus epiſc. Saliſburgen. 27 Mart.
Ruſtica mar. Romę ſup cum Donata 31. Decemb.
Ruſticus mart. Veronæ ſub Maximiano ſup. cum Firmo 9. Aug.
Ruſticus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico ſup. cum Liberato 17. Augu.
Ruſticus epiſc. Aruernenſis 24. Sept.
Ruſticus presbyt. mart. Lutetiæ ſup. cum Dionyſio 9 Oct.
Ruſticus epiſc. Treuirenſis 14. Oct.
Ruſticus epiſc. Narbonen. 26. Oct.
Rutilius mart. in Africa 2 Aug.
Rutilius & ſocij m. in Pannonia 4. Iun.
Rutulus mart. in Africa ſupr. cum Lucio 18. Febr.

S

Sabas Gothus, & alij plures mart. in Cappadocia ſub Valente 12 Apr.
Sabas & lxx. milites m. Romæ 24. Apr.
Sabas abbas in Cappadocia 5. Dec.
Sabbatius mar Antiochiæ ſub Probo infra cum Trophimo 19. Sep.
Sabel mart. Chalcedone ſub Iuliano ſup. cum Manuele 17. Iun.
Sabina m. Romæ ſub Hadriano 29. Aug.
Sabina virgo in pago Tricaſſino 29. Au.
Sabina mart. Abulæ inf. cum Vincentio 27. Octo.
Sabinianus mart. in territorio Tricaſſino ſub Aureliano 29. Ian.
Sabinianus monachus m. Cordubæ ſup. cum Petro presbytero 7. Iun.
Sabinianus mar. Damaſci ſup. cum Paulo 25. Sept.
Sabinianus epiſc. Senonen. & Potentianus mart 31. Dec.
Sabinus mar. ſup cum Donato 25. Ian.
Sabinus epiſc. Canuſij 9 Feb.
Sabinus mar Hermopoli 13. Mart.
Sabinus confeſſor Pictauien. 11. Iul.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Caſſia, Paula, & alij x. m. Damaſci 20. Iul.
Sabinus epiſc. Placentinus 11. Dec.
Sabinus epiſc. Spoleti, Exuperantius & Marcellus diaconi, Venuſtianus & alij m. ſub Maximiano 30. Dec.
Sacerdos epiſc. in territorio Petragoricenſi 4. Mai.
Sacerdos epiſc. Saguntinus 5. Mai.
Sacerdos epiſc. Lugdunen. 12 Sept.
Sadoth epiſc & alij cxxviij. mart. in Perſide ſub Sapore 20. Febr.
Sagar epiſc. Laodiceæ & mar 6. Oct.
Salaberga abbatiſſa Lauduni 22. Sept.
Salluſtia mar Romę ſub Decio. ſup. cum Cæreale 14. Sept.
Salluſtianus confeſſor in Sardinia 8. Iun.
Salomon mar. Cordubæ ſup. cum Ruderico 13. Mar.
Salomon epiſc. Genuenſis 28. Sept.
Saluinus epiſc. Veronenſis 12. Oct.
Saluius mar in Africa 11. Ian.
Saluius epiſc. Ambianen. & mart. 11. Ianuar.
Saluius epiſc. Engoliſmen. & Superius mar. Valencenis 26. Iun.
Saluius epiſc. Albigenſis 10. Sept.
Salutarius archidiaconus mart. in Africa ſup. cum Eugenio 13 Iul.
Samonas mar. Edeſſæ ſub Dioclet ſup. cũ Guria 15. Nou.
Sampſon presbyter Conſtantinopoli 27. Iun.
Sampſon epiſc. in Britannia 28. Iul.
Samuel mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio ſup cum Elia 16. Febr.
Samuel propheta 20. Aug.
Samuel mar in Mauritania ſup. cum Daniele 13. Oct.
Sancius mar. Cordubæ 5. Iun.
Sanctius epiſc. Meldenſis 22. Sept.
Sanctorum omnium Feſtiuitas 1. Nou.
Sanctus diaconus mar. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino ſup. cum Photino 2. Iun.
Sandalus mar Cordubæ 3. Sept.
Sarbelius, & Barbea mar Edeſſę ſub Traiano 29. Ian.
Sarmata mar. in Thebaide 11. Oct
Saturianus mart in Africa ſub Geiſerico ſup. cum Martiniano 16. Oct.
Saturnina virgo & mart Attrebati 4 Iu.
Saturnini quatuor mar. ſup. in xviij. Martyr Cæſarauguſtani 16. Apr.
Saturninus mar in Africa ſup. cum Paulo 19. Ian.
Saturninus, Thyrſus, & Victor mar. Alexandriæ 31. Ian.
Saturninus, Theophilus, & Reuocata m. 6. Feb.
Saturninus presbyter, Datiuus, Felix, Ampelius & ſocij mart. in Africa ſub Dioclet 11. Feb.
Saturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius mar. 15. Febr.
Saturninus mart. Adrumeti inf. cum Verulo 21. Feb.
Saturninus mar. Tuburbi ſub Seuero ſupra cum Perpetua 7 Mar.
Saturninus & alij nouem mart. in Africa 22. Mar.
Saturninus epiſc Veronenſis 7. Apr.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Celeſtinus mar. Romæ 2. Mai.
Saturninus mar. in Macedonia ſub Traiano ſup. cum Peregrino 7. Iul.
Saturninus mart in Territu Romano ſup. cum Martiale 22. Aug.
Saturninus mart. Capuæ ſupr. cum Marcello 6. Octo.
Saturninus & Lupus mar. 14 Oct.
Saturninus, Nereus, & alij cclxv. mart. in Africa 16. Oct.
Saturninus mar. Caralis ſub Dioclet. 30. Octo.
Saturninus mar. Antiochiæ ſup. cum Baſilio 27. Nou.
Saturninus ſenex, & Siſinius diaconus mar. ſub Maximiano 29. Nou.
Saturninus epiſc. Toloſanus mar. ſub Decio 29. Nou.
Saturninus mart. Romæ ſub Valeriano ſupra cum Irenæo 15. Dec.
Saturninus mart. in Creta ſub Decio inf. cum Theodulo 23. Dec.
Saturninus mart. in Africa ſup. cum Dominico 29. Dec.
Saturus mart. in Africa ſub Geiſerico ſupra cum Armogaſte 29 Mart.
Satyrus mar. in Achaia 12. Ian
Satyrus B. Ambroſij frater, Mediolani 17. Sept.
Sauina matrona Mediolani 30. Ian.
Sauinus & Cyprianus m. Brixiæ 11. Iul.
Saula mar. Colonię ſup. cum Martha 20. Octo.
Scolaſtica virgo in monte Caſino 10. Februar.
Scillitani Martyres Carthagine, Speratus, Narzalus, Cythinus, Veturius, Felix, Acyllinus, Lætantius, Ianuaria, Generoſa, Veſtina, Donata, & Secunda 17. Iul.
Scubiculus diaconus mart. in pago Vilcaſſino ſup. cum Nicaſio 11. Oct.
Sebaſtia mart. Sirmij ſup. cum Innocentio 4 Iul.
Sebaſtiana mart. Heracleæ ſub Domitiano 16. Sept.
Sebaſtianus mar. Romæ ſub Dioclet 20. Ianuar.
Sebaſtiana mart. in Armenia ſupra cum Dionyſio 8. Febr.

Seba-

Sebaſtianus m.ſu.cum Photina 20. Mar.
Sebbus Rex Angliæ 29. Aug.
Secunda virgo & mart. Romæ ſub Valeriano ſup.cum Rufina 10. Iul.
Secunda mart. Carthagine ſup.in, Scillitani mar. 17. Iul.
Secunda virgo mar. Tuburbi ſub Valeriano ſup.cum Maxima 30. Iul.
Secundatius mart. Antiochiæ ſupr. cum Primo 2. Oct.
Secundianus mart. Concordiæ ſup.cum Donato 17. Febr.
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mar. in Tuſcia ſub Decio 9. Aug.
Secundilla mart. in Portu Romano ſup. cum Paulo 2. Mar.
Secundina virgo & mart. Anagniæ ſub Decio 15. Ian.
Secundinus mart. in Africa ſup.cum Lucio 18. Febr.
Secundinus mar. Adrumeti inf. cum Verulo 21. Febr.
Secundin⁹ epiſc. Cirthen. m. ſub Valeriano ſup.cum Agapio 29. Apr.
Secundinus mar. Cordubæ 21. Mai.
Secundinus epiſc. & mar. Sinueſſæ ſupra cum Caſto 1. Iul.
Secundinus confeſſor in Campania ſup. cum Priſco 1. Sept.
Secundolus mar. Tuburbi ſub Seuero ſupra cum Perpetua 7. Mar.
Secundus mar. in Africa ſup.cum Epicteto 9. Ianu.
Secundus mar in Mauritania ſup.cum Romulo 24. Mar.
Secundus mar. Aſtenſis 29. Mar.
Secundus epiſc. Abulen. 2. Mai & infra cum Torquato 15. Mai.
Secundus presb. & alij mar. Alexandriæ ſub Conſtantio 21. Mai.
Secundus mart. Ameriæ ſub Diocletiano 1. Iun.
Secundus mar. Synnadæ ſup cum Democrito 31. Iul.
Secundus mar Nouocomi ſup.cum Carpophoro 7. Aug.
Secundus mar. ex leg. Thebæorum in Liguria 26. Aug.
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. in Africa 19. Nou.
Secundus mart. Nicææ ſupr. cum Dario 19. Dec.
Secundus mar. Nicomedię ſup.cum Cyriaco 19. Dec.
Secundus mar. in Africa ſup.cum Dominico 29. Dec.
Securus mar. in Africa inf.cum Seuero 2. Decemb.
Sedopha mar. in Scythia ſup.cum Martino 5. Iul.
Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino ſup.cum Porphyrio 16. Febr.
Seleucus confeſſor in Syria 24. Mar.
Seleſius mar. Alexandriæ ſub Maximino ſup.cum Hieronide 12. Sept.
Senator epiſc. Mediolanenſis 28. Mai.
Senator Albani 26. Sept.
Sennen mart. Romæ ſub Decio ſup. cum Abdon 30. Iul.
Septem virgines & mart. Sirmij 9. Apr.
Septem latrones mar. à B. Iaſone cõuerſi. 29. Apr.
Septem fratres mart. Romæ ſub Antonino, ſc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis & Martialis 10. Iul.
Septem dormientes Epheſi, ſc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionyſius, Ioannes, Serapion, Conſtantinus 27. Iul.
Septem fratres Machabæi, & mater eorũ mart. Antiochiæ ſub Epiphane 1. Auguſti.
Septimus monachus marty. Carthagine ſub Hunnerico ſupr.cum Liberato 17. Auguſt.
Septimus lector mart. Venuſiæ ſub Diocletiano ſup.cum Felice 24. Oct.
Sequanus presbyter Lingonien. 19 Sept.
Seraphina in ciuitate Mamienſi 29. Iul.
Serapia virgo & mar. Romę ſub Hadriano 3. Sept.
Serapion mar. in Ægypto ſub Numeriano inf.cum Victorino 25. Feb.
Serapion mar. Alexandriæ ſup.cum Cæreale 28. Feb.
Serapion epiſc Thmueos 21. Mar.
Serapion lector mart. Pentapoli inf.cum Theodoro 26. Mar.
Serapion mar. ſub Seuero 13. Iul.
Seraphion, Epheſi ſup.in, Septem dormiẽtes 27. Iul.
Serapion mart. Romæ ſup. cum Herma. 18. Augu.
Serapion mart in Ponto ſupr. cum Marcellino 27. Aug.
Serapion mart. Alexandriæ ſub Maximino ſup.cum Hieronide 12. Sept.
Sarapion epiſc. Antiochenus 30. Oct.
Serapion mar. Alexandriæ ſub Decio 14. Nou.
Serena vxor Diocletiani Romæ 16. Auguſti.
Sereni duo mart. Alexandriæ ſub Seuero ſup.cum Plutarcho 28. Iun.
Sergius mar. Cæſareæ 24. Febr.
Sergius mar. in Apulia ſub Traiano ſupr. cum Mauro 27. Iul.
Sergius Papa Romæ 9. Sept.
Sergius & Bacchus m. Auguſtæ Euphrateſiæ ſub Maximiano 7. Oct.
Serotina mart. Romæ ſupr. cum Donata 31. Decem.
Seruandus & Germanus mart in Hiſpania ſub Diocletiano 23. Octo
Seruatius epiſc. Tungrenſis 13. Mai.
Seruilianus mar. Romæ ſub Traiano inf. cum Sulpicio 20. Apr.
Seruilius mart. in Illiria infr. cum Zoello 24. Mai.
Seruulus mart. Adrumeti inf. cum Verulo 21. Febr.
Seruulus confeſſor Romæ 23. Dec.
Seruus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico ſup. cum Liberato 17. Auguſti.
Seruus mart. Tuburbi ſub Hunnerico 7. Decem.
Seruuſdeus monachus mar. Cordubæ ſupra cum Gumeſindo 13. Ian.
Seruuſdeus mar. Cordubæ ſup. cum Rogello 16. Sept.
Seuera virgo Treuiris 20. Iul.
Seuerianus & Aquila mart Cæſareæ 23. Ianua.
Seuerianus epiſc. Scythopolis & mart. 21. Febr.
Seuerianus mar. ſub Dioclet. inf.cum Victore 20. Apr.
Seuerianus miles mart. Sebaſte ſub Licinio 9. Sept.
Seuerianus mar. Romæ ſub Diocletiano ſup.in, Quatuor Coronati 8. Nou.
Seuerinus epiſc. Neapolitan. 8. Iar.
Seuerinus abbas, Noricorum apoſtolus 8. Ianuar.
Seuerinus abbas Agaunenſis 11. Febr.
Seuerinus epiſc. Septempedanus 8. Iun.
Seuerinus mar. ſup.cum Lucia 6. Iul.
Seuerinus mar. Nouocomi ſup.cum Carpophoro 7. Aug.
Seuerinus epiſc. Colonienſis 23. Oct.
Seuerinus monachus Tibure 1. Nou.
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus mar. Viennæ 9. Nou.
Seuerinus monachus Lutetiæ 27. Nou.
Seuerinus epiſc. Treuirenſis 21. Dec.
Seuerus mar. Alexandriæ ſup.cum Petro 11. Ianuar.
Seuerus epiſc. Rauennæ 1. Febr.
Seuerus presbyter. in prouincia Valeriæ 15. Febr.
Seuerus epiſc. Neapolitan. 30. Apr.
Seuerus presbyter Viennen 8. Aug.
Seuerus, & Memnon centurio m. 20. Au.
Seuerus presbyter Vrbeueteri 1. Oct.
Seuerus epiſc. Treuirenſis 15. Oct.
Seuerus presb. mar. Hadrianopoli ſub Iuliano ſup.cum Philippo 22 Oct.
Seuerus epiſc. Barcinonen. & m. 6. Nou.
Seuerus mar. Romæ ſub Diocletiano ſu. in, Quatuor Coronati 8. Nou.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus mar. in Africa 2. Dec.
Seuerus mar. Alexandriæ ſup.cum Manſueto 30. Dec.
Sex Virgines mar. Nicomediæ ſub Maximian. 19. Mai.
Sextus mart. Catanæ inf. cum Stephano 31. Dec
Sidonius epiſc. Aruernenſis 23. Aug.
Sidonius mar. Senonenſis 11. Iul.
Sigiſmũdus Rex Burgundiæ & m. 1. Mai.
Silas Apoſtolorum diſcipulus in Macedonia 13. Iul.
Siluanus epiſc. Emiſſenus, & alij duo m. ſub Maximiano Galerio 6. Febr.
Siluanus mart in Africa ſupr.cum Lucio 18. Febr.
Siluanus epiſc. in Phęnicia mar. ſub Diocle. inf.cum Tyrannione 20. Febr.

Silua-

Siluanus mart.in Africa.ſup.cum Cyrillo 8. Mart.
Siluanus epiſc.Gazę & alij mar.ſub Galerio Maxi niano 4 Mai.
Siluanus mart.Romæ 5.Mai.
Siluanus mart. in Iſtria. inf cum Zoello 24.Mai.
Siluanus mar.Romæ ſub Antonino ſup. in, ſeptem fratres 10. Iul.
Siluanus mar in Piſidia.ſup.cum Bianore 10.Iul.
Siluanus mart.Ancyræ.ſup.cum Rufino 4.Sept.
Siluanus confeſſor Bituricenſ.22.Sept.
Siluanus mart. ſub Maximino ſup. cum Domnino 5. Nou.
Siluanus epiſcopus Troade 2.Dec.
Siluerius Papa & mar. in inſula Pontia. 20. Iun.
Siluester epiſc.Cabilonen.20.Nou.
Siluester abbas apud Fabrianũ 26. Nou.
Siluester Papa Romæ 31. Dec.
Siluanus epiſc.in Campania 10.Febr.
Siluinus epiſc. Toloſanus 17.Febr.
Siluinus epiſc. Veronenſis 12.Sept.
Siluinus epiſc.Brixienſis 28.Sept.
Siluius mart. Alexandriæ.ſup. cum Aratore 21. Apr.
Similianus epiſc. Nannetenſis 16. Iun.
Simitrius presb. & alij xxij.mart.Romæ ſub Antonino 26. Mart.
Simon puer mar.Trident.14.Mart.
Simon Chananæus, & Thadæus Apoſtoli,mart. in Perſide 28.Oct.
Simplicianus epiſc. Mediolanen.16.Au.
Simplicianus mar. Catanæ.inf.cum Stephano 31.Dec.
Simplicius Papa Romæ 2.Mart.
Simplicius Senator mar.Romæ ſub Alexandro.ſup.cum Calepodio 10.Maij.
Simplicius epiſc. Fauſinæ & mart. ſub Diocl.15.Mai.
Simplicius epiſc. Auguſtodunẽ.24.Iun.
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix mart. Romæ ſub Dioclet.29.Iul.
Simplicius mart. cum filijs apud Marſos 26. Auguſti
Simplicius mar.Romæ ſub Dioclet.ſup. cum Claudio 8 Nou.
Simplicius epiſcop.Veronenſis 20.Nou.
Simplicius mar. in Africa ſub Decio.ſup. cum Quincto 18.Dec.
Sindulphus confeſſor Rhemen.20. Oct.
Sindulphus epiſc. Viennen.10. Dec.
Sirenus monachus mart.Sirmij ſub Maximiano 23.Febr.
Siricius mar. Adrumeti. inf cum Verulo 21. Febr.
Siridon epiſcopus 2. Ian.
Siſenandus leuita & mart.Cordubæ 16. Iulij.
Siuiardus abbas apud Cenomanos 1. Martij.
Siſinius diaconus,Diocletius,& Florentius mar Auximi ſub Dioclet.11.Mai.
Siſinius, Martyrius, & Alexander mart. Ananiæ 29.Mai.

Martyrol.Rom.

Siſinius mart.Cyzici ſub Diocl.23.Nou.
Siſinius diaconus mar.Romæ ſub Maximiano.ſup. cum Saturnino 29 Nou.
Smaragdus mar.Romæ ſub Maximiano. ſup.cum Cyriaco 16.Mart. & 8.Aug.
Sobel Aegyptius mart. ſup. cum Cantidio 5.Aug.
Socrates, & Dionyſius mart.19. Apr.
Socrates,Stephanus mar.in Britannia 17. Septemb.
Solemnius epiſc. Carnotenſis 25.Sept.
Solochanus, & ſocij milites mart.Chalcedone ſub Maximiano 17. Mai.
Solutor mar.Rauennæ ſub Diocletiano. inf.cum Valentino 13.Nou.
Solutor miles mart. Taurini ſub Maximiano. ſup.cum Octauio.20.Nou.
Sopatra virgo Conſtantinopoli. ſup. cũ Euſtolia 9.Nou.
Sophia virgo & mar. Firmij 30.Apr.
Sophia & Irenes mar.18. Sept.
Sophia vidua Romæ 30. Sept.
Sophonias propheta in Iudæa 3.Dec.
Sophronius epiſc.Hieroſolymit.11.Mar.
Sophronius epiſc. in Cypro 8. Dec.
Soſipatrus B. Pauli diſcipulus Beroeæ 25. Iunij.
Soſius diaconus mart.Puteolis ſub Diocletiano. ſup. cum Ianuario 19. & 23. Septemb.
Soſthenes & Victor mart. Chalcedone ſub Diocl.10.Sept.
Soſthenes B.Pauli diſcipulus, Corinthi. 28. Nouemb.
Soter Papa & mar.Romæ 22.Apr.
Soteres virgo & mar.Romæ 10.Febr.
Sozon mar.Pompeiopoli ſub Maximiano 7. Sept.
Specioſus monachus Romæ 15.Mart.
Speratus mart. Carthagine. ſup.in, Scillitani mar.17.Iul.
Spes abbas Nurſiæ 28. Mart.
Spes virgo & mart. Romæ ſub Hadriano.ſup.cum Fide 1. Aug.
Speuſippus,Eleuſippus, & Meleuſippus mar. Lingonis ſub M.Aurelio 17 Ian.
Spiridion epiſc.in Cypro, confeſſ. ſub Maximiano Galerio 14. Dec.
Stachys epiſc. Conſtantinop.31.Oct.
Stacteus mart.Tibure ſub Hadriano.inf. cum Symphoroſa 18.Iul.
Stacteus mar.Romæ 28.Sept.
Staniſlaus epiſc.Cracouienſis, & mar.7. Maij.
Stephanus epiſc.Lugdunenſis 13.Febr.
Stephanus abbas Reate 13. Febr.
Stephanus mar.in Aegypto inf.cum Victore 1.Apr.
Stephanus abbas Ciſtercienſis 17.Apr.
Stephanus epiſc. Antiochenus, & mart. 25.Apr.
Stephanus mart.Tarſi.ſup.cum Caſtore 27.Apr.
Stephanus Papa & mart.Romæ ſub Valeriano 2.Aug.
Stephanus ſubdiaconus mar.Romæ ſub Valeriano.inf. cum Xyſto 6.Aug.
Stephanus Hungarorum Rex 20. Aug.
Stephanus mart. in Britannia. ſup. cum Socrate 17. Sept.
Stephanus mart. in Hiſpania. ſup. cum Honorio 21.Nou.
Stephanus mart. Antiochiæ ſub Diocletiano 22. Nouemb.
Stephanus iunior, Baſilius, Petrus,Andreas.& ſocij cccxxxix.monachi mar. Conſtantinopoli ſub Copronymo 28. Nouemb.
Stephanus mar in Africa.ſup.cum Claudio 3. Dec.
Stephanus protomartyr Hieroſolymis 26.Decemb.
Eius Inuentio 3.Aug.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ 7. Mai.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus,Flos,Quinctianus,Mineruinus, & Simplicianus mart. Catanæ 31. Dec.
Stercatius mart. Emeritæ ſub Diocletiano inf.cum Victore 24.Iul.
Stigmata S.Franciſci apud montem Aluernæ 17. Sept.
Straton,Philippus, & Eutychianus mar. Nicomediæ 17.Aug.
Straton mar.9.Sept.
Straton mar.Alexandrię ſub Maximino. ſup.cum Hieronide 12.Sept.
Stratonicus mart.Singidoni ſub Licinio. ſup.cum Hermylo 13. Ian.
Stylianus anachorita Hadrianopoli 26. Nouemb.
Styriacus mart. Sebaſte ſub Licinio.ſup. cum Catterio 2.Nou.
Succeſſus mar.in Africa. ſup.cum Paulo 19. Ian.
Succeſſus mar. in Africa.ſup.cum Rogato 28. Mart.
Succeſſus mart. ſup. in xviij. Mart. Cæſaraug.16.Apr.
Succeſſus mart in Africa.ſup.cum Petro 9. Decemb.
Suitbertus epiſc.Verdenſis 1 Mart.
Sulpicius Pius epiſc.Bituricenſis 17.Ian.
Sulpicius Seuerus epiſcop. Bituricen.29. Ianuarij.
Sulpicius & Seruilianus mar. Romæ ſub Traiano 20. Apr.
Superius mart. Valencenis.ſup.cum Saluio 26 Iun.
Suranus abbas 24. Ian.
Suſanna,Marciana, & Palladia mar.cum filijs 24. Mai.
Suſanna virgo & mar.Romæ ſub Diocl. 11.Aug.
Suſanna mart 20.Sept.
Suuithuuus epiſc.Vuintonien.2.Iul.
Syagrius epiſc. Auguſtodunen.27. Aug.
Sycus & Palatinus mart.Antiochiæ 30. Maij.
Syluia mater S. Gregorij Magni.Romæ 3. Nouemb.
Symeon Stylites monachus Antiochen. 5.Ianuarij.
Symeon epiſcopus Hieroſol. mart. ſub

c Tra-

Traiano 18. Feb.
Symeon epiſc. Seleuciæ, centum epiſc. & alij clerici, Vſthazanes, Abedechalas & Ananias presbyteri, Puſicius, & filia eius virgo, mart. in Perſide ſub Sapore 21. Apr.
Symeon monachus Treuiris 1. Iun.
Symeon cognomento Salum, Emeſæ 1. Iulij.
Symeon monachus in agro Mantuano 26. Iulij.
Symeon Stylites iunior 3. Sept.
Symeon ſenex 8 Oct.
Symmachus Papa Romæ 19. Iul.
Symphorianus mart. Romæ. ſup. cum Claudio 7. Iul.
Symphorianus mart. Auguſtoduni ſub Aureliano 22. Aug.
Symphorianus mar. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum Claudio. 8. Nou.
Symphoroſa m. in Campania ſub Diocle. ſup. cum Ariſtone 2. Iul.
Symphoroſa, & ſeptem eius filij, Creſcens, Iulianus, Nemeſius, Primitiuus, Iuſtinus, Stacteus, & Eugenius mart. Tibure ſub Hadriano 18. Iul.
Symphronius mart. in Africa. ſup. cum Felice 3. Febr.
Symphronius Olympius, Theodulus, & Exuperia mart. Romæ 26. Iul. & 31. Octob.
Syncletica, Alexandriæ 5. Ian.
Syndimius mart. Nicomediæ. ſup. cum Cyriaco 19. Dec.
Syneſius & Theopompus mart. 21. Mai.
Syneſius lector mart. Romæ ſub Aureliano 12. Dec.
Syntiches, Philippis 22. Iul.
Syrus epiſcopus Genuenſis 29. Iun.
Syrus epiſc. Papienſis 9. Dec. & cum Iuuentio eiuſdem vrbis epiſcopo 12. Septemb.

T

Tammarus confeſſor in Campania. ſup. cum Priſco 1 Sept.
Tarbula mart. ſub Sapore in Perſide 22. Aprilis.
Tatiana mart. Romæ ſub Alexandro 12. Ianuarij.
Tatianus diaconus m. Aquileiæ ſub Numeriano. ſup. cum Hilario 16. Mart.
Tatianus mart in Phrygia ſub Iuliano. ſup. cum Macedonio 12. Sept.
Tatto mar. in Iſauria ſub Diclet. 24. Aug.
Tatta mart. Damaſci. ſup. cum Paulo 25. Septemb.
Taurinus epiſc. Ebroicenſis 11. Aug.
Taurio mar. Amphipoli ſup. cum Aucto. 7. Nouemb.
Tecla mart. Romæ. ſup. cum Petro 26. Martij.
Thecla mart. in Palæſtina ſub Diocl. inf. cum Timotheo 19. Aug.
Tecla, Adrumeti. ſup. cum Bonifacio 30. Auguſti.
Tecla virgo & mart. Aquileiæ ſub Nerone. ſup. cum Euphemia 3. Sept.
Tecla virgo & mart. Iconij ſub Nerone 23. Sept.
Tecla abbatiſſa in Germania 15. Oct.
Teleſphorus Papa & mart. Romæ ſub Antonino 5. Ian.
Terentianus epiſc. Tudertinus mart. ſub Hadriano 1. Sept.
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij mart. in Africa ſub Dec. 10. Apr.
Terentius epiſc. Iconij, & mar. 21. Iun.
Terentius mart. Tuderti ſub Diocl. ſup. cum Fidentio 27. Sept.
Tereſia virgo Albæ 15 Oct.
Tertius confeſſor in Africa ſub Hunnerico. ſup. cum Dionyſia 6. Dec.
Tertulla virgo & mar. Cirthæ ſub Valeriano. ſup. cum Aemiliano 29. Apr.
Tertullianus epiſc. Bononien. 27. Apr.
Tertullinus presb. & mart. Romæ ſub Valeriano 4 Aug.
Thadæus Apoſt. mart. in Perſide. ſup. cũ Simone 28. Oct.
Thaa mart. in Palæſtina. ſup. cum Meuri. 19 Dec.
Thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij mar. Edeſſæ ſub Numeriano 20. Mai.
Thalus mart. Laodiceæ ſub Dioclet. inf. cum Trophimo 11. Mart.
Thamel, & ſocij m. ſub Hadriano 4. Sept.
Tharacus, Probus, & Andronicus mart. Tarſi ſub Diocletiano 11. Oct.
Tharaſius epiſc. Conſtantinopolit. 25. Februarij.
Tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij mar. Alexandriæ 31. Ian.
Tharſicius acolythus m. Romæ 15. Aug.
Tharſilla virgo Romæ 24. Dec.
Thecuſa virgo mart. Ancyræ. inf. cum Theodoto 18. Mai.
Themiſtocles mar. in Lycia ſub Decio 21. Decemb.
Theoctiſtes virgo in Paro inſula 10. Nou.
Theodardus epiſcopus Leodienſis & m. 10. Sept.
Theodemirus monachus mar. Cordubæ 25. Iulij.
Theodora mart. Nicææ. inf. cum Theuſeta 13. Mart.
Theodora mart. Romæ ſub Hadriano 1. Aprilis.
Theodora virgo, & Didymus mart. Alexandriæ ſub Diocletiano 28. Apr.
Theodora virgo mar. Tarracinæ ſub Domitiano. ſup. cum Flauia Domitilla 7. Maij.
Theodora pœnitens Alexandriæ, 11. Septemb.
Theodora Romæ ſub Dioclet. 17 Sept.
Theodoricus presb. Rhemenſis 1. Iul.
Theodorus monachus in Aegypto 28. Decemb.
Theodorus mar. Heracleæ ſub Licinio 7. Februarij.
Theodorus mar. Romæ. ſup. cum Alexandro 17. Mart.
Theodorus epiſcopus, Irenæus diaconus, Serapion, & Ammonius lectores, mar. Pentapoli 26. Mart.
Theodorus & Pauſilippus mart. ſub Hadriano 15. Apr.
Theodorus Trichinas 20. Apr.
Theodorus epiſcop. Anaſtaſiopolis 22. Aprilis.
Theodorus epiſc. Bononienſis 5. Maij.
Theodorus epiſc. Papienſis 20. Mai.
Theodorus epiſcop. Cyrenenſis, confeſſ. ſub Dioclet. 4. Iul.
Theodorus mart. Romæ ſub Gallieno. ſup. cum Lucilla 29. Iul.
Theodorus mart. Nicomediæ. inf. cum Zenone 2. Sept.
Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mar ſub Maximiano 4. Sept.
Theodorus mart. Conſtantinopoli ſub Valente inf. cum Vrbano 5. Sept.
Theodorus mart. Hadrianopoli ſub Maximiano. ſup. cum Maximo 15. Sept.
Theodorus epiſc. Cantuarienſis 19. Sept.
Theodorus, Philippa eius mater & ſocij mar. Pergæ ſub Antonino 20. Sept.
Theodorus presbyt. mart. Antiochiæ ſub Iuliano 23. Oct.
Theodorus abbas Viennæ 29. Oct.
Theodorus miles mart. Amaſeæ ſub Maximiano 9. Nou.
Theodorus ſtudita Conſtantinopol. 12. Nouemb.
Theodorus epiſc. Aegyptius, mart. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Fauſto 26. Nou.
Theodorus mart. Antiochiæ. ſup. cum Polycarpo 7. Dec.
Theodorus mart. Antiochiæ. ſup. cum Druſo 14. Dec.
Theodorus mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Irenæo 15. Dec.
Theodorus manſionarius Eccleſię ſancti Petri Romæ 26. Dec.
Theodorus monachus, & Theophanes epiſcopus Nicænus confeſſ. Conſtantinopol. ſub Leone & Theophilo 27. Decemb.
Theodoſia mar. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Theodoſia mart. ſup. cum Domitio 23. Martij.
Theodoſia virgo Tyria mar. Cęſareæ ſub Maximino 2. Apr.
Theodoſia, & aliæ xij. mart. Cæſareæ ſub Diocletiano 29. Mai.
Theodoſius cœnobiarca in Cappadocia 11. Ian.
Theodoſius mar. ſup. cum Quadrato 26. Martij.
Theodoſius epiſc. Antiſiodorẽſis 17. Iul.
Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mar. Romæ 25. Oct.
Theodora mart. Conſtantinopoli ſub Leone 17. Iul.
Theodora, cum Euodio, & alijs duobus filijs mart. Nicææ 2. Aug.
Theodotus mar. in Africa. ſup. cum Aquilino 4. Ian.
Theodotus epiſc. Cyriniæ confeſſ. ſub Licinio

Licinio 6. Mai.
Theodotus, Thecuſa, Alexãdra, Claudia, Faina, Euphraſia, Matrona, & Iulitta virg. & mart. Ancyræ 18. Mai.
Theodotus mar. in Scythia. ſup. cum Marino 5. Iul.
Theodotus, Rufina, & Ammia, Cæſareæ 31. Aug.
Theodotus epiſc. Laodiceæ 2. Nou.
Theodotus mar. Heracleæ. ſup. cum Clementino 14. Nou.
Theodulphus epiſc. Laubienſis 24. Iun.
Theodulus mart. Cæſareæ 17. Febr.
Theodul⁹ presbyter Antiochiæ 23. Mar.
Theodolus, Anefius, Felix, Cornelia, & ſocij mar. in Africa 31. Mart.
Theodulus lector mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano ſup. cum Agathopode 4. Aprilis.
Theodolus mart. ſub Hadriano. ſup. cum Exuperio 2. Mai.
Theodulus presb. m. Romæ ſub Hadriano. ſup. cum Alexandro Papa 3. Mai.
Theodulus mart. in Phœnicia. ſup. cum Leontio 18. Iun.
Theodulus mart. Romæ. ſup. cum Symphronio 26. Iul. & 31. Oct.
Theodulus mart. in Phrygia ſub Iuliano. ſup. cum Macedonio 12. Sept.
Theodolus, Saturninus, Euporius, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, & Euariſtus mar. in Creta ſub Decio 23. Dec.
Theogenes mar. in Helleſponto. ſup. cum Cyrino 3. Ian.
Theogenes epiſc. Hipponẽ. & alij xxxvj. mar. ſub Valeriano 26. Ian.
Theogonius mart. Edeſſæ ſub Maximiano. ſup. cum Baſſa 21. Aug.
Theonas mar. in Cilicia ſub Diocletiano inf. cum Zoſimo 3. Ian.
Theonas mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore 20. Apr.
Theonas epiſc. Alexandrinus 23. Aug.
Theoneſtus epiſc. Altini & mar. 30. Oct.
Theonilla mart. Aegeæ ſub Dioclet. ſup. cum Claudio 23. Aug.
Theopemptus mart. in Cilicia ſub Diocl. inf. cum Zoſimo 3. Ian.
Theophanes monachus Conſtantinopoli, confeſſor ſub Leone Armeno 12. Martij.
Theophanes, & ſocij Conſtantinopoli. 4. Decemb.
Theophanes monachus epiſc. Nicænus. ſup. cum Theodoro 27. Dec.
Theophila virgo mart. Nicomediæ ſub Diocletiano. ſup. cum Inde. 28. Dec.
Theophilus diacon. & Helladius mar. in Libya 8. Ian.
Theophilus ſcholaſticus mar. Cęſareæ 6. Februarij.
Theophilus mart. ſup. cum Saturnino 6. Februarij.
Theophilus mar. Romæ. ſup. cum Macario 28. Febr.
Theophilus epiſc. Cæſarienſis 5. Mar.
Theophilus epiſc. Nicomediẽſis 7. Mart.
Theophilus epiſc. Brixienſis 27. Apr.
Theophilus prætor m. in Cypro 22. Iul.
Theophilus mart. ſub Dioclet. inf. cum Trophimo 23. Iul.
Theophilus mart. Alexandriæ. ſup. cum Ammone 8. Sept.
Theophilus monachus Conſtantinopoli, confeſſ. ſub Iſaurico 2. Oct.
Theophilus epiſc. Antiochenus 13. Oct.
Theophilus mart. Cæſareæ ſub Decio. ſup. cum Germano 3. Nou.
Theophilus miles mart. Alexandriæ. ſup. cum Ammone 20. Dec.
Theophiſtes & Theophiſtus mar. Romę ſub Hadriano. ſup. cum Euſtachio 20. Septemb.
Theopompus mar. ſup. cum Syneſio 21. Maij.
Theoprepides mar. ſup. cum Phileto 27. Martij.
Theoticus mart. Antinoi. ſup. cum Ariano 8. Mart.
Theotimus epiſcopus Tomis 20. Apr.
Theotimus mart. ſub Maximino. ſup. cũ Domnino 5. Nou.
Theotimus & Baſilianus marty. Laodiceæ 18. Dec.
Theotimus mar. Tripoli. ſup. cum Luciano 24. Dec.
Theſpeſius mar. in Cappadocia ſub Alexandro 1. Iun.
Theſpeſius mart. Nicææ ſub Maximino. ſup. cum Euſtachio 20. Nou.
Theſſalonica mart. Amphipoli. ſup. cum Aucto. 7. Nou.
Theuſeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mart. Nicææ 13. Mart.
Thomaides mart. Alexandriæ 14. Apr.
Thomas Aquinas ord. Præd. in monaſt. Foſſæ nouæ 7. Mart.
Thomas epiſc. Herfordienſis 2. Oct.
Thomas monachus Antiochiæ 18. Nou.
Thomas Apoſtol⁹ m. Calaminę 21 Dec.
Eiuſdem Tranſlatio Edeſſæ 3. Iul.
Thomas epiſc. Cantuarien. & m. 29. Dec.
Traſeas Epiſcopus Eumenię, mar. Smyrnæ 5. Octob.
Thraſon, Pontianus, & Prætextatus m. Romæ ſub Maximiano 11. Dec.
Thyrſus & Proiectus mar. 24. Ian.
Thyrſus, Leucius, & Callinicus mart. Apolloniæ ſub Decio 28. Ian.
Thyrſus mart. Alexandriæ. ſup. cum Saturnino 31. Ian.
Thyrſus diaconus mart. Auguſtoduni. ſup. cum Andochio 24. Sept.
Tiberius, Modeſtus, & Florentia mart. in territorio Agathenſi ſub Diocletiano 10. Nou.
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. Romæ ſub Alexandro 14. Apr.
Tiburtius mart. Romæ ſub Dioclet. 11. Auguſti.
Tiburtius mar. in Sabinis. ſup. cum Hyacintho 9. Sept.
Tigides & Remedius epiſcopi, in oppido Vapingo 3. Feb.
Tigrius presb. & Eutropius lector mart. Conſtantinopoli 12. Ian.
Timolaus, duo Dionyſij, Pauſides, Romulus, duo Alexandri, & Agapius m. Cæſareæ ſub Diocletiano 24. Martꝫ.
Timon diaconus de vij. mar. Corinth. 19 Aprilis.
Timotheus diſcipulus B. Pauli, epiſc. Epheſinus, & mar. 24. Ian.
Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli. 9. Maij.
Timotheus mart. Romæ ſub Antonino. ſup. cum Marco 24. Mart.
Timotheus & Diogenes mart. in Macedonia 6. Apr.
Timotheus & Maura mart. in Thebaide 3. Maij.
Timotheus, Polius, et Eutychius diaconi mar. in Mauritania 21. Mai.
Timotheus mar. Romæ. ſup. cum Fauſtino 22. Maij.
Timotheus epiſc. Pruſiadis, mart. ſub Iuliano 10. Iun.
Timotheus, Tecla, & Agapius mart. in Palæſtina ſub Dioclet. 19. Aug.
Timotheus mar. Romæ 22. Aug.
Timotheus & Apollinaris mart. Rhemis 23. Aug.
Timotheus & Fauſtus mar. Antiochię 8. Septemb.
Timotheus diac. mart. in Mauritania 19. Decemb.
Titianus epiſc. Opitergij 16. Ian.
Titianus epiſcopus Brixienſis 3. Mart.
Titus diſcipulus B. Pauli, & Cretenſium epiſc. 4. Ian.
Titus diaconus mart. Romæ ſub Gothis 16. Auguſti.
Tobias mart. Sebaſte ſub Licinio. ſup. cũ Carterio 2. Nou.
Torpes mart. ſub Nerone, Piſis in Tuſcia 17. Maij.
Torquatus epiſcopus Accitanus, Creſiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius, Heſychius, & Euphraſius epiſcopi in Hiſpania 15. Maij.
Totnanus diaconus mart. Herbipoli. ſup. cum Chyliano 8 Iul.
Tranquillinus mart. Romæ ſub Dioclet. 6. Iul.
Transfigurario Domini in monte Thabor 6. Auguſti.
Tranſlatio S. Andreæ Apoſtoli, Conſtantinop. 9. Mai.
Auguſtini epiſcopi Papiæ 28. Febr.
Dominici ord. Præd. Bononiæ 24. Maij.
Franciſci confeſſoris Aſſiſij 25. Maij.
Frigdiani epiſcopi Lucenſis 18. Nou.
Gregorij Nazianzeni Romæ 11. Iun.
Herculani epiſcopi & mart. Peruſiæ 1. Mart.
Hieronymi presbyteri Romæ 9. Mai.
Ignatij epiſc. & mar. Antiochiæ 17. Dec.
Ioannis Chryſoſtomi Conſtantinopoli. 27. Ian.

Iulianæ virginis & mar. Cumis 16. Febr.
Lucæ Euangeliſtæ, Cōſtantinop. 9. Mai.
Marci Euangeliſtæ Venetijs 31. Ian.
Mariæ Iacobi, Verulis 25. Mai.
Marinæ virginis, Venetijs 17. Iul.
Martini epiſcopi, Turonis 4. Iul.
Matthæi Apoſtoli, Salerni 6. Mai.
Monicæ matris S. Auguſtini, Romæ 9. April.
Nicolai epiſcopi Myreæ, Barijin Apulia 9. Maij.
Stephani protomart. Romæ 7. Mai.
Thomæ Apoſtoli, Edeſſæ 3. Iul.
Timothei Epheſiorum epiſcopi, Conſtantinopoli. 9. Mai.
Tres milites mart. Romæ ſub Nerone 2. Iulij.
Tres pueri in Babylonia 16. Dec.
Triphenes mar. Cyzici 31. Ian.
Triphina mart. in Sicilia. ſup. cum Agathone 5. Iul.
Tripos mart. Romæ ſub Aureliano. ſup. cum Baſilide 10. Iun.
Troadius mart. Neocæſareæ ſub Dec. 28. Decemb.
Troianus epiſc. Santonenſis 30. Nou.
Trophimus & Thalus mar. Laodiceę ſub Diocletiano 11. Mart.
Trophimus & Eucarpius mar. 18. Mart.
Trophimus & Theophilus mar. ſub Diocle. 23. Iul.
Trophimus, Sabbatius, & Dorimedon mart. Antiochiæ & Synnadæ ſub Probo 19. Sept.
Trophimus diſcipulus B. Pauli, & epiſcopus Arelaten. 29. Dec.
Trudo presb. in pago Haſbanio 23. Nou.
Tryphenna & Tryphoſa Iconij 10. Nou.
Tryphillus epiſc. in Cypro 13. Iun.
Tryphon mar. in Africa. ſup. cum Aquilino 4. Ian.
Tryphon, & alij xij. mart. Alexandriæ 3. Iulij.
Tryphon & Reſpicius mar. & Nympha virgo 10. Nou.
Tryphonia vxor Decij, Romæ 18. Oct.
Tryphoſa, Iconij. ſup. cum Tryphenna 10. Nou.
Turianus epiſc. in Britannia 13. Iul.
Turibius epiſc. Aſturicenſis 16. Apr.
Tychicus B. Pauli diſcipulus, in Cypro 29. Apr.
Tychon epiſcopus in Cypro 16. Iun.
Tyrannio, Siluanus, Peleus, & Nilus epiſcopi, & Zenobius presb. mar. in Phęnicia ſub Dioclet. 20. Febr.

V

Valens epiſcopus & mart. cum tribus pueris 21. Mai.
Valens diaconus, Paulus, & alij nouem mar. Cæſareæ ſub Maximino 1. Iun.
Valens epiſcopus Veronenſis 26. Iul.
Valentina virgo & mart. cum ſocia in Palæſtina 25. Iul.
Valentinus presbyt. & mart. Romæ ſub Claudio 14. Febr.
Valentinus epiſc. Interamnenſ. & mart. 14. Febr.
Valentinus epiſc. Treuirenſ. & m. 16. Iul.
Valentinus epiſc. 29. Oct.
Valentinus presb. & Hylarius diaconus m. Viterbij ſub Maximiano 3. Nou.
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mar. Rauennæ ſub Dioclet. 11. Nou.
Valentinus, Solutor, & Victor mart. Rauennæ ſub Dioclet. 13. Nou.
Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola mart. Rauennæ ſub Maximian. 16. Dec.
Valentio mar. Doroſtori. ſup. cum Paſſicrate 25. Mai.
Valeria mar. Mediolani 28. Apr.
Valeria mart. Cæſareæ inf. cum Zenaide 5 Iun.
Valeria virgo & mar. Lemouicis 9. Dec.
Valerianus mart. Romæ ſub Alexandro. ſup. cum Tiburtio 14. Apr.
Valerianus mar. Antiochię. ſup. cum Reſtituto 23. Aug.
Valerianus mart. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Hieronide 12. Sept.
Valerianus mart. Cabilonen. 15. Sept.
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mar. Nouioduni 17. Sept.
Valerianus epiſc. Aquileienſis 27. Nou.
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florētianus epiſcopi & confeſſores in Africa 28. Nou.
Valerianus epiſc. in Africa ſub Geiſerico 15. Dec.
Valerius epiſcopus Cæſarauguſtan. 28. Ianuarij.
Valerius diſcipulus B. Petri, & epiſc. Treuiren 29. Ian.
Valerius & Rufinus mart. Sueſſione ſub Diocletiano 14 Iun.
Valerius mar. in Africa. ſup. cum Rufino 16. Nou.
Vaneus mart. in Africa. ſup. cum Secundo 15. Nou.
Varus miles, & ſeptem Monachi mart. in Aegypto ſub Maximino 19. Oct.
Vbaldus epiſc. Eugubinus 16. Mai.
Vedaſtus epiſc. Attrebatenſis 6. Febr.
Venantius epiſc. & mar. 1. Apr.
Venantius & alij decem mart. Camerini ſub Decio 18. Mai.
Venantius abbas Turonis 13. Oct.
Venerius epiſc. Mediolanenſis 4. Mai.
Venerius eremita in inſula Palmaria 13. Septemb.
Veneranda virgo mar. in Gallia ſub Antonino 14 Nou.
Venerandus mart. Trecen. ſub Aureliano 14. Nou.
Venuſtianus præſes mar. Spoleti ſub Maximiano. ſup. cum Sabino 30. Dec.
Venuſtus mar. in Africa. ſup. cum Heliodoro 6. Mai.
Venuſtus mar. Romæ. ſup. cum Fauſtino 22. Mai.
Veranus epiſcopus in territorio Aurelianenſi 19. Oct.
Veranus epiſc. Lugdunenſ. 11. Nou.
Verecundus epiſcopus Veronenſis 22. Octob.
Verena virgo in territorio Conſtant. 1. Septemb.
Verianus mart. in Tuſcia ſub Decio ſup. cum Secundiano 9. Aug.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia mart. Vlyſipone ſub Diocletiano 1. Oct.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij xvj. mar. Adrumeti in perſecut. Vuandal. 21. Febr.
Verus epiſcopus Viennenſis 1. Aug.
Verus epiſcopus Salernitan 23. Octob.
Veſtina mart Carthag. ſup. in Scillitan. mart. 17. Iul.
Vetius Epagatus mar. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. ſup. cum Photino 2. Iun.
Veturius mar. Carthagine. ſup. in Scillitan. mart. 17. Iul.
Viator miniſter B. Iuſti, Lugduni 21 Oct.
Viator epiſc. Bergomenſis 14. Dec.
Victor mar. Ebreduni ſub Diocleт inf. cũ Vincentio 22. Ian.
Victor mar. Alexandriæ. ſup. cum Saturnino 31. Ian.
Victor mart. in Aegypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino 25. Feb.
Victor confeſſor in territorio Archiacēſi 26. Febr.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa mar. Nicomediæ 6. Mart.
Victor mar. in Africa 10. Mar.
Victor mar. ſup. cum Photina 20. Mart.
Victor mar. Theſſalonicæ. ſup. cum Domnino 30. Mart.
Victor & Stephanus mar. in Aegypto 1. Apr.
Victor mar. Bracari 12. Apr.
Victor, Zoticus, Zenon, Acindynus, Cęſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas, & Antoninus mar. ſub Dioclet. 20. Apr.
Victor mart. Mediolani ſub Maximiano 8. Maij.
Victor & Corona mar. in Syria ſub Antonino 14. Mai.
Victor mar. Alexandriæ. ſup. cum Adrione 17. Mai.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mar. Maſſiliæ 21. Iul.
Victor, Stercatius, & Antinogenes mart. Emeritæ ſub Diocletiano 24. Iul.
Victor Papa & mar. Romæ 28. Iul.
Victor epiſcopus Vticenſis 23. Aug.
Victor mar in Hiſpania 26. Aug.
Victor epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano. ſup. cum Nemeſiano 10. Septemb.
Victor mart. Chalcedone ſub Diocl. ſup. cum Soſthene 10 Sept.
Victor mar. in Africa ſub Valeriano. ſup. cum Cypriano 14. Sept.
Victor mart. in Gallia ſub Maximiano. ſup. cum Mauritio 22. Sept.
Victor & Vrſus marty. Solodori ſub Maxi-

Maximiano 30.Septembr.
Victor,& ſocij mart.in territ.Colonienſi 10.Oct.
Victor, Alexander,& Marianus mar.17. Octob.
Victor epiſc.Capuanus 17.Oct.
Victor mart. in Africa. ſup. cum Publio. 2.Nou.
Victor mart. Rauennæ ſub Dioclet. ſup. cum Valentino 13.Nou.
Victor mar. Nicomediæ.ſup.cum Ambico 3.Dec.
Victor mart. Romæ ſub Valeriano.ſupra cum Irenæo 15.Dec.
Victor mar. in Africa. infr.cum Victuro. 18.Dec.
Victor mar.in Africa. ſupr. cum Caſtore 28 Dec.
Victor mart.in Africa.ſup.cum Dominico 29.Dec.
Victoria mar.Cordubæ ſub Diocletiano. ſup.cum Aciſclo 17.Nou.
Victoria virgo & mar. Romæ ſub Decio 23.Dec.
Victorianus, duo germani Aquiſregienſes, duo Frumentij mart.in Africa ſub Hunnerico 23.Mart.
Victorianus mart. in Iſauria. ſupra cum Aquilino 16.Mai.
Victorianus m. filius Simplicij m. Apud Marſos 26.Aug.
Victoricus mar. in Africa ſub Valeriano. ſup.cum Montano 24.Febr.
Victoricus, Fuſcianus, & Gentianus m. Ambiani ſub Maximiano 11.Dec.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias mar.in Ægypto ſub Numeriano. 25.Febr.
Victorinus mart. Nicomediæ.ſupra cum Victore 6.Mart.
Victorinus mart. Nicomediæ. ſupra cum Paſtore 29.Mart.
Victorinus mar.Romæ ſub Traiano.ſup. cum Marone 15.Apr.
Victorinus mar. Aruernis.ſup. cum Caſſio 15.Mai.
Victorinus confeſſor Camerini 8.Iun.
Victorinus mart Romæ.ſup.cum Claudio 7.Iul.
Victorinus epiſc. Amiterni mart. Romæ ſub Nerua Traiano 5.Sept.
Victorinus mar. Meſſanæ.ſup.cum Placido 5.Oct.
Victorinus epiſc. Pictauien.m.ſub Diocl. 2.Nou.
Victorinus mar.Romæ ſub Diocletiano. ſup.in,Quatuor Coronati 8.Nou.
Victorinus mart. Rauennæ ſub Dioclet. ſup.cum Valentino 11.Nou.
Victorinus mar.in Africa.ſup.cum Seuero 2.Dec.
Victorinus m.in Africa.inf.cum Victuro 18.Dec.
Victorius mart. Cæſareæ. ſup. cum Polyeucto 21.Mai.
Victorius epiſc. Cenomanen. 1. Sept.
Victorius mar. Legione ſub Dioclet.ſup. cum Claudio 30 Oct.
Victricius epiſc. Rhotomagen.ſub Iuliano 7.Aug.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus,& alij xxx.mar.in Africa 18. Decemb.
Vigilia Epiphaniæ Domini 5.Ian.
Matthiæ Apoſt.23.Febr
Ioannis Baptiſtæ 23.Iun.
Petri & Pauli Apoſt.28.Iun.
Iacobi Apoſtoli 24.Iul.
Laurentij mart.9.Aug.
Aſſumptionis B.Mariæ 14.Aug.
Bartholomæi Apoſt.24.Aug.
Matthæi Apoſtoli 20.Sept.
Simonis & Iudæ Apoſt.27.Oct.
Omnium Sanctorum 31.Oct.
Andreæ Apoſtoli 29.Nou.
Thomæ Apoſtoli.20.Dec.
Natiuitatis Domini 24.Dec.
Vigilius epiſc. Trident.& mar.26.Iun.
Vigilius epiſc. Brixienſis 26.Sept.
Vigor epiſc. Baiocenſis 1.Nou.
Vincentius leuita & mart. Valentiæ. 22. Ian.
Vincentius, Orontius, & Victor mart. Ebreduni ſub Dioclet.22.Ian.
Vincentius mar in Africa. ſup. cum Datiuo.27.Ian.
Vincentius Ferrerius ord. Prædic.in Britannia 5 Apr.
Vincentius mar. Caucoliberi 19.Apr.
Vincentius confeſſ. Ebreduni.ſupra cum Marcellino 20.Apr.
Vincentius mart.in Portu Romano 24. Mai.
Vincentius presbyter Lirinenſis.24.Mai.
Vincentius leuita & m.Agenni 9.Iun.
Vincentius mar.Romæ 24.Iul.
Vincentius ſubdiac.mar. Romæ ſub Valeriano.inf.cum Xyſto 6.Aug.
Vincentius mart.Romæ ſub Commodo. ſup.cum Euſebio 25.Aug.
Vincentius & Lætus mart. in Hiſpania. 1.Sept.
Vincentius abbas & mart. in Hiſpania. 11.Sept.
Vincentius, Sabina, & Chriſteta mart. Abulæ 27.Oct.
Vincula S.Petri Romæ 1.Aug.
Vindemialis, Eugenius, & Longinus epiſcopi & mar.in Africa ſub Hunnerico 2.Mai.
Vindonius conf. in Campania. ſup.cum Priſco 1.Sept.
Virgines ſex mar. Nicomediæ ſub Maximiano 19.Mai.
Virgines ſeptem mar.Sirmij 9.Apr.
Virgines xl. mart. Heracleę ſub Licinio. 1.Sept.
Virgines xl.mart. Antiochiæ ſub Decio. 24.Dec.
Virgines plurimæ m.in Africa ſub Hunnerico 16.Dec.
Viſitatio B.Mariæ ad Elizabet.2.Iul.
Viſſia virgo & mar.Firmij 12.Apr.
Vitalianus Papa Romæ 27.Ian.
Vitalianus epiſc.Capuanus 16.Iul.
Vitalicus mar.Ancyræ. ſup.cum Rufino 4.Sept.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus mart. Smyrnæ 9.Ian.
Vitalis mar.in Africa.ſup. cum Epicteto. 9.Ian.
Vitalis, Felicula, & Zenon.mart.Romæ 14.Febr.
Vitalis mart. Alexandriæ. ſup.cum Aratore 21.Apr.
Vitalis mar.Rauennæ 28.Apr.
Vitalis mart. in Campania ſub Dioclet. ſup.cum Ariſtone 2.Iul.
Vitalis mar.Romę ſub Antonino.ſup.in, Septem fratres 10.Iul.
Vitalis mart. in Gallia ſub Maximiano. ſup.cum Mauritio 22.Sept.
Vitalis mar.Cæſareæ ſub Decio.ſup.cum Germano 3.Nou.
Vitalis & Agricola mart. Bononiæ 4. Nou.
Vitus, Modeſtus, & Creſcentia mart. in Lucania ſub Dioclet.15.Iun.
Viuentiolus epiſc.Lugdun.12.Iul.
Viuentius confeſſor in monaſt. Verſiaco 13.Ian.
Viuianus epiſc.Santonenſis 28.Aug.
Viuina virgo.Bigardis 17.Dec.
Vldaricus epiſc. Auguſtæ 4.Iul.
Vlpianus m. Tyri ſub Maximiano Galerio 3.Apr.
Voluſianus epiſc. Turon.18.Ian.
Vrbanus mar. Antiochiæ ſub Decio.ſup. cum Babyla 24.Ian.
Vrbanus mar.in Africa.ſup.cum Cyrillo 8.Mart.
Vrbanus epiſc.Lingonienſis 2.Apr.
Vrbanus mart. ſup.in,xviij.mart. Cæſaraug.16.Apr.
Vrbanus Papa & mart. Romæ 25.Mai.
Vrbanus mart.in Campania ſub Diocletiano.ſup.cum Ariſtone 2.Iul.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus,& ſocij lxxvij. mart. Conſtantinopoli ſub Valente 5.Sept.
Vrbanus m.ſup.cum Ampliato 31. Oct.
Vrbanus epiſc.confeſſ.in Africa.ſup.cum Valeriano 28.Nou.
Vrbanus epiſc.Theani 7.Dec.
Vrciſcenus epiſc.Papienſis 21.Iun.
Vrſicinus mar.Rauennæ 19.Iun.
Vrſicinus epiſc.Senonenſis 24.Iul.
Vrſicinus epiſc.Brixienſis 1.Dec.
Vrſicius mart. in Illyrico ſub Maximiano 14.Aug.
Vrſinus epiſc.Biturícenſis 9.Nou.
Vrſmarus epiſc.in cœnobio Laubien.19. Apr.
Vrſula, & ſociæ virg. & mart. Coloniæ. 21.Oct.
Vrſus epiſc.Rauennæ 13.Apr.
Vrſus epiſc.Antiſiodorenſis 30.Iul.
Vrſus m. Solodori ſub Maximiano.ſupr. cum Victore 30.Sept.
Vſthazanes mart. in Perſide ſub Sapore.

ſup cum Symeone 21. Apr.
Vualabonſus diaconus & mart. Cordubæ. ſup. cum Petro presbytero 7. Iun.
Vualburga virgo in Anglia. ſupra cum Aſapho 1. Mai.
Vualericus abbas Ambiani 1. Apr.
Vualfridus epiſc. Eboracenſis 12. Octobris.
Vuandreſilus abbas monaſt. Blandinij. 22. Iul.
Vuenceſlaus dux Boemiæ, & m. 28. Sept.
Vuenefrida virgo & mart. in Africa. 3. Nou.
Vuigbertus presbyter in Germania 13. Auguſt.
Vuilgefortes virgo & mart. in Luſitania 20 Iul.
Vuilleadus epiſcopus Bremenſis 8. Nou.
Vuillebaldus epiſc. Eiſtetenſis 7. Iul.
Vuillibrordus epiſc. Traiecten. 7. Nou.
Vuinocus abbas apud Bergas 6. Nou.
Vuiro epiſc. in Scotia 8. Mai.
Vuiſtremundus monachus mar. Cordubæ. ſup. cum Petro presbytero 7. Iun.
Vulfrannus epiſc. Senonenſis 20. Mart.
Vulmarus abbas in pago Bolonienſi. 20. Iul.
Vuolfgangus epiſcopus Ratiſponenſis. 31. Oct.

X

XAntippa & Polyxena Apoſtolorũ diſcipulæ, in Hiſpania 23. Sept.
Xyſtus primus Papa & mart. Romæ ſub Antonino 6. Apr.
Xyſtus II. Papa, Feliciſſimus, & Agapitus diaconi, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus ſubdiaconi, & Quartus mart. Romæ ſub Valeriano 6. Aug.
Xyſtus III. Papa Romæ 28. Mart.
Xyſtus epiſc Rhemenſis, & mar. ſub Nerone 1. Sept.

Z

ZAcharias Papa Romæ 15. mart.
Zacharias epiſc. Viennenſis, & mar. ſub Traiano 26. Mai.
Zacharias epiſc. Nicomediæ & mart. 10. Iun.
Zacharias propheta 6. Sept.
Zacharias pater beati Ioannis Baptiſtæ 5. Nouemb.
Zacchæus epiſcopus Hieroſolymit. 23. Aug.
Zacchæus mart. in Palæſtina ſub Diocletiano. ſup. cum Alphæo 17. Nou.
Zamas epiſc. Bononienſis 24. Ian.
Zambdas epiſc Hieroſolymit. 19. Febr.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque martyres in Perſide ſub Sapore 27. Mart.
Zebina mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Antonino 13. Nou.
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia mar. Cæſareæ 5. Iun.
Zenaides & Philonilla B. Pauli diſcipulæ, Tarſi 11. Oct.
Zenas mart. Philadelphiæ. ſup. cum Zenone 23. Iun.
Zeno m. Romæ. ſup. cum Vitale 14. Feb.
Zeno mar. 5. Apr.
Zeno epiſc. Veronenſis & mart. ſub Gallieno 12. Apr.
Eiuſdem Ordinatio 8. Dec.
Zeno mar. ſub Dioclet. ſup. cum Victore 20. Apr.
Zeno & Zenas. m. Philadelphiæ 23. Iun.
Zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tribus 9 Iul.
Zeno mar. Alexandriæ. ſup. cum Philippo 15. Iul.
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomediæ 2. Sept.
Zeno & Chariton mar. 3. Sept.
Zeno m. Melitinæ ſub Dioclet. ſup. cum Eudozio 5. Sept.
Zeno mar. in Palæſtina ſub Iuliano. ſup. cum Euſebio 8. Sept.
Zeno miles mart Alexandriæ. ſup. cum Ammone 20. Dec.
Zeno miles mart. Nicomediæ ſub Diocl. 22. Dec.
Zeno epiſc. Maiumæ 26 Dec.
Zenobia mart. Ægeæ ſub Dioclet. 30. Octob.
Zenobius presbyt & mart. in Phœnicia ſub Dioclet. ſup. cum Tyrannione 20. Febr.
Zenobius epiſcopus Florẽtinus 25. Mai.
Zenobius presb. m. Sidone ſub Dioclet. 29. Oct.
Zenobius epiſc. Ægeæ, & Zenobia eius ſoror mart. ſub Dioclet. 30. Octob.
Zenobius mart. Tripoli: ſup. cum Luciano 24. Dec.
Zephyrinus Papa & m. Romæ 26. Aug.
Zeticus m. in Creta ſub Decio. ſup. cum Theodulo 23. Dec.
Zoa mar. Romæ ſub Diocl 5 Iul.
Zoe mar. ſub Hadriano. ſup. cum Exuperio 2. Mai.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles mar. in Iſtria, 24. Mai.
Zoilus, & alij xix. m. Cordubæ 27. Iun.
Zoſima mar. in Portu Romano. ſup. cum Eutropio 15. Iul.
Zoſimus, Athanaſius, Teopemptus, & Theonas m. in Cilicia ſub Dioclet. 3. Ian.
Zoſimus m. Carthagine. ſup. cum Heraclio 11. Mart.
Zoſimus epiſc. Syracuſanus 30. Mart.
Zoſimus anachorita in Palæſtina 4. Apr.
Zoſimus mar. Antiochiæ. ſup. cum Marco 28 Sept.
Zoſimus confeſſor in Palæſtina 30. Nou.
Zoſimus mar. Antiochiæ. ſup. cum Druſo 14. Dec.
Zoſimus mart. in Macedonia. ſup. cum Rufo 18. Dec.
Zoſimus mart. Nicææ. ſup. cum Dario. 19. Dec.
Zoſimus Papa Romæ 26. Dec.
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & xl. milites mar in Africa. 12. Ian.
Zoticus mar. Tibure, 12. Ian.
Zoticus mar Alexandrię. ſup. cum Tharſicio 31. Ian.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amãtius mar. Romæ 10. Febr.
Zoticus mart. ſub Dioclet. ſup cum Victore 20. Apr.
Zoticus epiſcopus Comanæ mart. ſub Seuero 21 Iul.
Zoticus mart. Nicomediæ ſub Maximiano. ſup. cum Agathonico 22. Aug.
Zoticus mar Nicomediæ. ſup. cum Daſio 21. Octob.
Zoticus presb. Cõſtantinopoli 31. Dec.

F I N I S.

INDEX TOPOGRAPHICVS, NOMINA PROVINCIARVM, VRBIVM, OPPIDORVM, ac locorum omnium, quæ in hoc Martyrologio referuntur; Sanctorum item nomina, quæ ad eos pertinent, ſingulis eorũm, ordine alphabetico ſubiuncta, complectens.

A

ABERDONE *in Hibernia.*
Beanus epiſc. 16. Decem.
Abula in Hiſpania.
Secundus epiſc. 2. Mai.
Vincentius, Sabina, & Chriſteta mart. 27. Oct.
in Achaia.
Myro martyr 17 Auguſti.
Satyrus martys 17. Ianuarij.
Adrumeti in Africa.
Bonifacius, & Tecla 30. Auguſti.
Mauilus mart. 4. Ianuarij.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij xvj. martyres 21 Febr.
Aegaa in [illegible]licia.
Claudius, Aſterius, & Neon mart. 23. Auguſti.
Domnina & Theonilla m. 23. Auguſti.
Coſmas, Damianus, Anthimus, Leõtius, & Euprepius mart. 27. Sept.
Zenobius & Zenobia m. 30. Octob.
in Aegina inſula.
Athanaſia vidua 14. Auguſti.
in Aegypto.
Charemon epiſcopus, & alij m. 22. Dec.
Criſpinus epiſcopus 7. Ianuarij.
Dioſcorus mar. 18. Mai.
Hieremias propheta 10. Mai.
Ioan-

Ioannes eremita 27.Mart.
Ionas monachus 11.Febr.
Iſchyrion & ſocij quinque mar.1.Iun.
Iulianus & 5000.Mart.16.Febr.
Lycarion mar.7.Iun.
Macarius abbas 15.Ian.
Marcianus, Nicanor, Apollonius,& alij mar.5.Iun.
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles mar.4.Oct.
Moyſes epiſcopus 7.Febr.
Nicander mar.15.Mart.
Onuphrius anachorita 12.Iun.
Pachomius abbas 14.Mai.
Paphnutius epiſc.& confeſſ.11.Sept.
Paphnutius & ſocij mar.24.Sept.
Potamio mar.18.Mai.
Theodorus monachus 28.Dec.
Varus miles, & ſeptem monachi mart. 19.Oct.
Victor,& Stephanus mar.1.Apr.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias mar.25.Febr.
Quadraginta monachi mar.14.Ian.
in Aemilia Italia prouincia.
Iucunda virgo 25.Nouemb.
in Aethiopia.
Elesbaan rex 27.Octob.
Iphigenia virgo 21.Sept.
Matthæus Euangeliſta & m.21.Sept.
in Africa.
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mar.23.Sept.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, Tryphon mar.4.Ian.
Archadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus mart. & Paulillus puerulus. 13.Nou.
Areſius, Rogatus, & alij xv.mar.10.Iun.
Armogaſtes, Maſcula, & Saturus confeſſ.29.Mart.
Auitus mar.27.Ian.
Caſtor, Victor, & Rogatian⁹ m.28.Dec.
Caſtus & Æmilius m.22.Mai.
Celerinus 3.Febr.
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus m.3.Decemb.
Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mar.14.Sept.
Cyriacus,& Apollinaris m.21.Iun.
Cyrillus epiſc. Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus,& Mamillus 8.Mart.
Cyprianus epiſc & mar.14.Sept.
Dacius, Reatius,& ſocij m.27.Ian.
Damianus mar.12.Febr.
Demetrius mar 14.Aug.
Dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Æmilianus, Bonifacius, & alij tres confeſſ. 6.Dec.
Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſus, Saturninus, Creſcentius, Secundus,& Honoratus 29.Dec.
Donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, & Fuſculus epiſc. & confeſſ.
Item Lætus epiſc.& mar.14.Sept.
Donatus, Iuſtus, Herena.25.Febr.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix,& alij ſeptem mar.9.Ian.
Epiphanius, Donatus; Rufinus, & alij tredecim mar.7.Apr.
Eugenius epiſc. cum clero conf.13.Iul.
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus m. 15.Dec.
Felicianus, Philappinianus, & alij centum mart.30.Ian.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & ſocij mar.3.Feb.
Fidelis, Felix, & alij 20. mar.23.Mar.
Fortunatus & Marcianus m. 17.Apr.
Fortunatus & Lucianus mar.13.Iun.
Fulgentius epiſc.1.Ian.
Heliodorus & Venuſtus cum alijs lxxv. mar.6.Mai.
Ianuarius, Maxima, Macaria m.8.Apr.
Ianuarius, Marinus, Nabor,& Felix mar. 10.Iul.
Iucundianus mar.4.Iul.
Laurentius, Ignatius, & Celerina mart. 3.Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, Maximus mart. 18.Febr.
Maioricus mar.6.Decemb.
Mappalicus mart.cum alijs pluribus 17. Apr.
Martialis, Laurentius, & alij viginti m. 28.Sept.
Martinianus,& Saturianus cum duobus fratribus mar.16.Oct.
Maſsylitani mar.9.Apr.
Maxima virgo 16.Oct.
Maximianus epiſc.& confeſſ.3. Oct.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus,& ſocij m.24.Febr.
Moyſetes mar 18.Dec.
Nemeſianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litteus, Polyanus, Victor, Iaderus, Datiuus, & alij epiſc.& conf.10.Sept.
Papinianus & Manſuetus epiſcopi & mar.28.Nou.
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mar.19.Ian.
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alij xx.mar.9.Dec.
Petrus,& Aphrodiſius m.14.Mart.
Primus,& Donatus m.9.Febr.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mar. 2.Nou.
Publius, Iulianus, Marcellus,& alij mar. 19.Febr.
Quadratus mar.26.Mai.
Quinctianus, Lucius, & Iulianus m.23. Mai.
Quinctus, Simplicius, & alij m.18.Dec.
Rogatianus, & Feliciſſimus m.26.Oct.
Rogatus,& Succeſſus cum ſocijs xvj.m. 28.Mart.
Rufinus, Marcus, Valerius, & ſocij m. 16.Nou.
Rutilius mar.2.Aug.
Saluius mar 11.Ian.
Saturninus, Datiuus, Felix, Ampelius,& ſocij m.11.Feb.
Saturninus, & alij nouem martyres 12. Mart.
Secundus, Fidentianus,& Varicus mart. 15.Nou.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus 2.Dec.
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij mar.10.Aprilis.
Theodolus, Aneſius, Felix, Cornelia, & ſocij m.31.Mar.
Valerianus epiſc & conf.15.Dec.
Victor Mart.10.Mart.
Victorianus, duo germani Aquiſregienſes, Frumentij item duo mart. 23. Mart.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus,& alij xxx.m.18.Dec.
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & alij xl.mart.12.Ian.
Multi mar.6.Ian.
Item plurimi 9.Aug.
Item 4966.confeſſ.& m.12.Oct.
Item 270.mar.16.Oct.
Item 220.mar.30.Oct.
Item plurimarum virg.m.16.Dec.
in Agathenſi territorio.
Tiberius, Modeſtus, & Florentia mart. 10.Nou.
in Agaunenſi monaſterio.
Ambroſius abbas 2.Nou.
Agenni in Gallia.
Capraſius mar.20.Oct.
Fides virgo & mar.6.Oct.
Vincentius mar.9.Iun.
Agrigenti.
Gregorius epiſc.23.Nou.
Alba in Pannonia.
Emericus confeſſ.4.Nou.
Stephanus rex 20.Aug.
Alba in Hiſpania.
Tereſia virgo 15.Oct.
Albani.
Senator 26.Sept.
in Albigenſi ciuitate.
Amaranthus mar 7.Nou.
Saluius epiſc.& conf.10.Sept.
Albintimelij in Liguria.
Secundus mar.26.Aug.
Alexandria.
Abilius epiſc.22.Febr.
Achillas epiſc.7 Nou.
Adrio, Victor,& Baſilla mar.17.Mai.
Ædeſius mar.8.Apr.
Agatho mar.7.Dec.
Alexander epiſc.26.Feb.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xxij.mart.8.Sept.
Ammon, Zeno, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus mar.20.Dec.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & altera Ammonaria m.12.Dec.
Anianus epiſc 25.Apr.
Aphrodiſius,& alij xxx.m.30.Apr.
Apollonia virgo & m.9.Febr.

Apollonius & alij quinque m. 10.Apr.
Arator,Fortunatus,Felix,Siluius, & Vitalis 21.Apr.
Athanaſius epiſc.2.Mai.
Baſilides mar.30.Iun.
Baſilla mar.17.Mai.
Baſſus,Antoniꝰ,& Protolicus m.14.Feb.
Beſa mar.27.Febr.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion. 28.Febr.
Caius,Fauſtus,Euſebius, Cheremon,Lucius,& ſocij mar.4.Oct.
Candidus,Piperion,& alij viginti mart. 11.Mart.
Catharina virgo & mar.25.Nou.
Cyrillus epiſ.28.Ian.
Cyrion,Baſſianus, Agatho,Moſes mart. 14.Feb.
Dionyſius & Ammonius m.14.Febr.
Dionyſius epiſc.& confeſſ.17.Nou.
Epimachus, & Alexander m.12. Dec.
Eulogius epiſc.13.Sept.
Euphroſina virgo 1.Ian.
Euthymius 6.Mai.
Eutropia mar.30.Oct.
Eutychius,& alij mar.26.Mart.
Fauſtus, Macarius, & ſocij decem mart. 6.Sept.
Fronto abbas 14.Apr.
Gallicanus mar.25.Iun.
Heracleas epiſc.14.Iul.
Heron, Arſenius,Iſidorus, & Dioſcorus mar.14.Dec.
Ioannes Eleemoſynarius 23.Ian.
Iſidorus mar.5.Feb.
Iulianus & Eunus mar.27.Feb.cum Macario & alijs xiij.mar.30.Oct.
Iſchyrion mar.22.Dec.
Leonides mar.22.Apr.
Leontius,Serapion,Seleſius,Valerianus, & Strato mar.12.Sept.
Macarius mar.8.Dec.
Manſuetus,Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & ſocij mar.30.Dec.
Marcus Euangeliſta 25.Apr.
Marina virgo 18.Iun.
Maximus epiſc.27.Dec.
Mennas,Hermogenes,& Eugraphus 10. Decemb.
Metranus mar.31.Ian.
Modeſtus & Ammonius m.12.Febr.
Nemeſius mar.19.Dec.
Pantænus vir apoſtolicus 7.Iul.
Patermuthius, Copres,& Alexander m. 9.Iul.
Peleuſius mar.7.Apr.
Petrus,Seuerus,& Leucius m.11.Ian.
Petrus epiſcopus, & Fauſtus,Didius, & Ammonius, Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus cum alijs. DCLX.mar.26.Nou.
Philippus, Zeno,Narſæus, & decem infantes mar.15.Iul.
Philippus mar.13.Sept.
Plutarchus,Serenus,Heraclides, Heron, alter Serenus, Rhais, Potamicena, & Marcella mar.28.Iun.
Quincta mar.8.Feb.
Saturninus,Thyrſus, & Victor mart.31. Ian.
Secundus,& alij mar.21.Mai.
Serapion anachoreta 21.Mar.
Serapion mar.14.Nou.
Syncletica 5.Ian.
Tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij mar 31.Ian.
Theodora virgo, & Didymus mart.28. Apr.
Theodora penitens 11.Sept.
Theonas epiſc.& confeſſ.23.Aug.
Thomais mar.14.April.
Tryphon,& alij duodecim mar.3.Iul.
Commemoratio plurimorum Martyrũ habetur 18. Ianuar. Et 28.Febr. Et 17. Mart. Et 21. Mart. Et 13. Mai. Et 10. Auguſt.

Altini.
Heliodorus epiſc.3.Iulij.
Theoneſtus epiſc.& mar.30. Oct.

Amaſeæ in Ponto.
Baſileus epiſc.& m.26.Apr.
Glaphyra virgo 13.Ian.
Theodorus mar.9.Nou.

Amaſtride in Paphlagonia.
Hyacinthus mar.17.Iul.

Amathunte in Cypro.
Tychon epiſc.16.Iun.

Ambiani.
Firminus epiſc.& mar.25. Sept.
Honoratus epiſc.16 Mai.
Saluius epiſc.& mar.11.Ian.
Victoricus, & Fuſcianus cum Gentiano mar.11.Dec.
Vualericus abbas 1.Apr.

apud Ambianenſes,& in Ambianenſi territorio.
Domitius 23.Octob.
Firminus abbas 11.Mart.

Ameria in Vmbria.
Firmina virgo & mar.24.Nou.
Himerius epiſc.17.Iun.
Olympias mart 1.Dec.
Secundus mar.1.Iun.

Amida in Meſopotamia.
Acatius epiſc 9 Apr.
Iacobus eremita 6.Auguſti.

Amiſi in Paphlagonia.
Alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona,Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta,& ſoror 20.Mart.

Amiterni in Veſtinis.
Paſſio militum lxxxiij.24.Iul.

Amphipoli in Macedonia.
Auctus,Taurion, & Theſſalonica mar.7. Nouemb.

Anagnia.
Aurelia & Neomeſia virgin.25. Septembris.
Magnus epiſc.& mar.19.Aug.
Oliua virgo 3.Iun.
Petrus epiſc.3.Aug.
Secundina virgo & m.15.Ian.

Anaſtaſiopoli.
Theodorus epiſc.22.Apr.

Anaunia.
Siſinius, Martyrius, & Alexander mart. 29.Mai.

Anazarbi in Cilicia.
Iulianus mar.16.Mart.
Marianus mar.8. Aug.

Ancona.
Conſtantius 23.Sept.
Marcellinus epiſc.9.Ian.
Palatias & Laurentia mar.8.Oct.

Ancyræ in Galatia.
Agathangelus mar.23.Ian.
Baſilius mar.22.Mart.
Clemens epiſc.& mar.23.Ian.
Euſtathius mar.28.Iul.
Eutychius,& Domitianus mar.28. Dec.
Gemellus mar.10.Dec.
Melaſippus, Antonius, & Carina mart. 7.Nouemb.
Philomenus mar.29.Nou.
Plato mar.22.Iul.
Rufinus, Siluanus, & Vitalicus mart.4. Sept.
Theodotus,& Thecuſa,Alexandra,Claudia,Faina,Euphraſia, Matrona, & Iulitta virg.& mar 18.Mai.

Andania apud Septem eccleſias.
Begga vidua 17.Dec.

Andegaui.
Albinus epiſc.& confeſſ.1.Mart.
Lucinius epiſc.13.Febr.
Maurus abbas 15.Ian.

Anderlaci.
Guido confeſſ.12.Sept.

Andria.
Richardus epiſc.9.Iun.

in Anglia.
Aidanus epiſc.31.Aug.
Aſaphus & Vualburga virgo 1.Mai.
Benedictus abbas 12.Ian.
Birinus epiſc.3.Dec.
Burgundofora abbatiſſa & virgo 3. Apr.
Ceadda epiſc.2.Mar.
Eadbertus epiſc.6.Mai.
Eadmundus Rex & mar.20.Nou.
Edilbertus Rex 24.Febr.
Edilburga virgo 7.Iul.
Edita virgo 16.Sept.
Eduardus Rex 5.Ian.
Felix epiſc.8.Mart.
Hedda epiſc.7.Iul.
Iuſtus epiſc.10.Nou.
Mellitus epiſc.24.Apr.
Milburgis virgo 23.Feb.
Oſmundus epiſc.& confeſſ.4.Dec.
Oſuualdus Rex 5.Aug.
Richardus epiſc.3.Apr.
Robertus abbas 7.Iun.
Sebbus Rex 29.Aug.
Vuenefrida virgo & mar.3.Nou.

Antinoei in Aegypto.
Arianus præſes, Theoticus, & alij tres mar.8.Mart.
Aſclas mar.23.Ian.
Philemon,& Apollonius m.8.Mart.

Antinoopoli in Aegypto.
Irais virgo,& ſocij mart.22.Sept.

Antio-

Antiochiæ Piſidiæ.
Georgius epiſc. 19. Apr.
Marcus, Alphius, Alexander, & Zoſimus fratres, Nicon, Neon, Heliodorus, & xxx. milites mar. 28. Sept.
Marcus & Stephanus mar. 22. Nou.
Antiochiæ in Syria.
Agabus propheta. 13. Febr.
Anaſtaſius Sinaita epiſc. 21. Apr.
Antonius, Anaſtaſius, Celſus, Marcionilla, ſeptem fratres, & alij multi mar. 9. Ian.
Artemius mar. 20 Oct.
Aſclepias epiſc. & m. 18. Oct.
Anaſtaſius epiſc. & mar. 21. Dec.
Babylas epiſc. & mar. 24. Ian.
Barula mar. 18. Nou.
Baſileus, Auxilius, & Saturninus mart. 27. Nou.
Beronicus, Pelagia virgo, & alij xlix. m. 19. Oct.
Clerus mar. 7. Ianuar.
Cyrillus epiſc. 22. Iul.
Demetrius epiſc. Anianus, Euſtoſius, & alij xx. mar. 10. Nou.
Druſus, Zoſimus, & Theodorus mar. 14. Decemb.
Eraſmus mar. 25. Nou.
Euodius epiſc. & mar. 6. Mai.
Euſignius mar. 5. Aug.
Euſtathius epiſc. & confeſſ. 16. Iul.
Heron epiſc. 17. Oct.
Heſychius mar. 18 Nou.
Hippolytus mar. 30. Ian.
Ioſeph diac. 15. Febr.
Iſidorus epiſc. & mar. 2. Ian.
Iulianus mar. & Baſiliſſa vxor eius & virgo 9 Ian.
Iuuentinus & Maximus mar. 25. Ian.
Machabæi cum matre mar. 1. Aug.
Manahen doctor & propheta 24. Mai.
Margarita virgo & mar. 20. Iul.
Meletius epiſc. 12. Febr.
Nicæas & Paulus mar. 29. Aug.
Nicephorus mar. 9. Febr.
Pelagia virgo & mar. 9. Iun.
Petrus & Hermogenes mar. 17. Apr.
Philo & Agathopus 25. Apr.
Philogonius epiſc. 20. Dec.
Phocas mar. 5. Mart.
Polycarpus & Theodorus mar. 7. Dec.
Primus, Cyrillus, & Secundarius mart. 2. Oct.
Prochorus mar. 9. Apr.
Publia abbatiſſa 9. Oct.
Reſtitutus, Donatus, Valerianus, & Fructuoſa cum alijs duodecim 23. Aug.
Romanus mar. 18. Nou.
Sabbatius mar. 19. Sept.
Serapion epiſc. 30. Oct.
Simeon Stylita 5. Ian.
Stephanus epiſc. & mar. 25. Apr.
Sycus & Palatinus 30. Mai.
Theodorus mar. 23. Oct.
Theodolus presb. 23. Mart.
Theophilus epiſc. 13. Oct.
Thomas monachus 18. Nou.
Timotheus & Fauſtus mar. 8. Sept.
Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius mar. 24. Ian.
Commemoratio plurimorum mart. 11. Mart.
Virgines lx. mar. 24. Dec.
Antiſiodori, & in Antiſiodorenſi pago, & territorio.
Aetherius epiſc. & confeſſ. 27. Iul.
Amator epiſc & confeſſ. 1. Mai.
Anacharius epiſc. & confeſſ. 25. Sept.
Cenſurius epiſcopus 10. Iun.
Circodomus 4. Mai.
Eleutherius epiſc. 16. Aug.
Firmatus & Flauiana virgo 5. Oct.
Fraternus epiſc. & mar. 29. Sept.
Gregorius epiſc. & confeſſ. 19. Dec.
Helena virgo 22. Mai.
Helladius epiſc. 8. Mai.
Iouinianus mar. 5. Mai.
Marcianus presb. 20. Apr.
Optatus epiſc. & confeſſ. 31. Aug.
Peregrinus epiſc & mar. 16. Mai.
Priſcus cum ingenti multitudine fideliũ mar. 26. Mai.
Romanus abbas 22. Mai.
Romanus epiſc. & mar. 6. Oct.
Theodoſius epiſc. 17. Iul.
Vrſus epiſc. & confeſſ. 30. Iul.
in Antro inſula Ligeris.
Hermelandus abbas 25. Mart.
Apameæ in Syria.
Iulianus epiſc. 9. Dec.
Marcellus epiſc. & mar. 14. Aug.
Apameæ in Phrygia.
Caius & Alexander mar. 10. Mart.
Maximus mar. 30. Oct.
Aphrodiſiæ in Caria.
Diodorus & Rhodopianus mart. 3. Mai.
Apollonia.
Iſaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus m 17. Iun.
Nicetas epiſc. 20. Mart.
Thyrſus, Leucius, & Callinicus mar. 28. Ian.
Aquis in Gallia.
Maximinus epiſc. 8. Iun.
Mitrius mar. 13. Nou.
Aquilæ in Veſtinis.
Bernardinus Senenſis 20. Mai.
Rainerius epiſc. 30. Dec.
Aquileia.
Anaſtaſius mar. 7. Sept.
Cantius, Cantianus, Cãtianilla, & Protus mar. 31. Mai.
Chromatius epiſc. & confeſſ. 2. Dec.
Chryſogonus mar. 24. Nou.
Euphemia, Dorothea, Tecla, Felix, & Fortunatus mar. 11. Iun.
Eraſma virg. & mar. 3. Sept.
Hermagoras & Fortunatus mar. 12. Iul.
Hilarius, Tatianus, Felix, Largus, & Dionyſius mar 16. Mart.
Valerianus epiſc. 27. Nou.
Aquini.
Clinius confeſſ. 30. Mart.
Conſtantius epiſc. 1. Sept.
Fulcus confeſſ. 22. Mai.
in Arabia.
Eugenius & Macarius mar. 20. Dec.
Plurimi martyres 22 Febr.
Arabiſſi in Armenia inferiori.
Cæſarius mar. 28. Dec.
in Ararath monte.
Paſſio decem millium crucifixorum 22. Iunij.
Arauſica in Gallia.
Eutropius epiſc. 27 Mai.
Florentius epiſc. 17. Oct.
Arbele in Perſia.
Ananias mar. 1. Dec.
Arbona in Germania.
Gallus abbas 16. Oct.
Arcani in Latio.
Eleutherius confeſſ 29. Mai.
Archiaci.
Victor confeſſ. 25. Febr.
Arelate.
Cæſarius epiſc. 27. Aug.
Geneſius mar. 25 Aug.
Hilarius epiſc. 5. Mai.
Honoratus epiſc. & confeſſ. 16. Ian.
Trophimus epiſc. 29. Dec.
in Aluernia monte in Etruria.
Commemoratio Stigmatum B. Franciſci 17. Sept.
Aretij in Tuſcia.
Donatus epiſc. & mar. 7 Aug.
Gaudentius & Culmatius m. 19. Iun.
Hilarinus mar. 16. Iul.
Pergentinus, & Laurentinus fratres & mar. 3. Iun.
in Argentemacho caſtro.
Marcellus cum Anaſtaſio martyre. 29. Iun.
Argentorati, & in eius territorio.
Arbogaſtus epiſc. 21. Iul.
Aurelia virgo 15 Oct.
Florentius epiſc 7. Nouemb.
Othilia virgo 13. Decemb.
Arimini.
Gaudentius epiſc. & mar. 14. Oct.
Marinus diaconus 4. Sept.
in Armenia.
Aemilianus, Dionyſius, Sebaſtianus m. 8. Febr.
Bartholomæus Apoſtolus 25. Aug.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mar 13. Dec.
Nicon 26. Nouemb.
Quinctianus & Irenæus mar. 1. Apr.
Ripſimis & ſociæ mar. 29. Sept.
Aruernis, & in territorio Aruernenſi.
Abraham confeſſ. 15. Iun.
Autholianus mar. 6. Febr.
Auſtremonius epiſc. 1. Nouemb.
Bonitus epiſc. 15. Ian.
Caſſius, Victorinus, Maximus cum ſocijs mar. 15. Mai.
Gallus epiſc. 1. Iul.
Georgia virgo 15. Febr.
Illidius epiſc. 7. Iul.
Maurilius epiſc. 13. Sept.
Meneleus abbas 22. Iul.

Patricius epiſc. 16. Mart.
Portianus abbas 24. Nouemb.
Proiectus, & Marinus mar. 25. Ian.
Quinctianus epiſc. 13. Nouemb.
Ruſticus epiſc & confeſſ. 24. Sept.
Sidonius epiſc. 23. Aug.
Aſcalone.
Platonides cum alijs duobus mar. 6. Apr.
Aſculi in Piceno.
Emigdius epiſcopus & mar. 5. Aug.
in Aſia.
Aquila, & Priſcilla 8. Iulij.
Archippus 20. Mart.
Aurelius, & Publius epiſc. & mart. 12. Nouemb.
Bardomianus Eucarpus, & alij xxvj. m. 25. Septemb.
Aſſiſij in Vmbria.
Clara virgo 12. Aug.
Franciſcus confeſſ. 4. Octob.
Eiuſdem translatio 25. Mai.
in vrbe Aſtenſi.
Secundus mar. 29. Mart.
Rufinus mar. 30. Iul.
in ciuitate Aſtiagenſi.
Criſpinus epiſcopus & mar. 19. Nou.
in ciuitate Aſturicenſi.
Martha virgo & mart. 23. Feb.
Athenis.
Ariſtides 31. Auguſti.
Hierotheus 4 Octob.
Publius epiſc. & mart. 21. Ian.
Quadratus 26. Mai.
Atinæ.
Marcus mar. 28. April.
Atrebati, vel in pago & territorio Atrebatenſi.
Gerinus mar. 2. Octob.
Leodegarius epiſc. & mar 2. Octob.
Poppon abbas 25. Ian.
Ranulphus mar. 27. Mai.
Saturnina virgo & mar. 4. Iun.
Auenione.
Rufus epiſcopus 12 Nouemb.
in Augienſi monaſterio Galliæ.
Meinardus eremita. 21. Ian.
Auguſtæ in Rhætia.
Afra mar. 5. Aug.
Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item, Quiriacus, Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs xx. mar. 12. Aug.
Narciſſus epiſc. & Felix mart. 18. Mart.
Vldaricus epiſc. 4. Iul.
Auguſtæ Euphrateſiæ
Iulia virgo & mar. 7. Octob.
Sergius & Bacchus mar. 7. Octob.
Auguſtæ Veromanduorum.
Quinctinus mar 31. Octob.
Auguſtæ in Britannia.
Angulus epiſc. & mar 7 Febr.
Auguſtoduni, & in eius territorio.
Amator epiſcopus 26. Nouemb.
Andochius, Thyrſus, & Felix mart. 24. Septemb.
Caſſianus epiſc. 5. Aug.
Euphronius epiſc. & confeſſ. 3. Aug.
Flauianus epiſcopus 23. Aug.
Flocellus mar. 17. Sept.
Ioannes epiſc. & confeſſ. 29 Octob.
Pragmatius epiſc. & confeſſ. 22. Nou.
Proculus mar. 4. Nouemb.
Regina virgo & mar. 7. Sept.
Reuerianus, Paulus, & alij decem mart. 1. Iun.
Simplicius epiſc. & confeſſ. 24. Ian.
Syagrius epiſc. & confeſſ. 27. Aug.
Symphorianus mar. 22. Aug.
in Auenſi ciuit. in Veſtinis.
Maximus martyr. 20. Octob.
Aulonæ.
Petrus mart. 3. Ian.
Aureliani & in eius territorio.
Adiutus abbas 19 Decemb.
Anianus epiſc. 17. Nou.
Auitus confeſſor. 17. Iun.
Eucherius epiſc. 20. Febr.
Euortius epiſcopus 7. Sept.
Floſculus epiſc. 2. Febr.
Lætus confeſſ. 5. Nou.
Liphardus confeſſ. 3. Iun.
Maximinus confeſſ. 15. Dec.
Monitor epiſc. & confeſſ. 10. Nou.
Paſtor epiſcopus 30. Mart.
Veranus epiſc. 19. Oct.
Auſcij.
Orientius epiſc. 1. Mai.
in Auſtria.
Colmannus mar. 13. Octob.
Leopoldus 15. Nouemb.
Auximi in Piceno. Vide in pago Oxymenſi.
Benuenutus epiſcopus 22. Mart.
Siſinius, Diocletius, & Florentius mar. 11. Mai.

B

Babuci in Hernicis.
Petrus confeſſor 11 Mart.
Babylonia.
Ananias, Azarias, & Miſael. 16. Dec.
Daniel propheta 21. Iul.
Ezechiel propheta 10. April.
Baiocis.
Vigor epiſc. 1 Nouemb.
Bambergæ.
Chunegundis 3. Mart.
Henricus I. Imperator 14. Iul.
Otho epiſcopus 2. Iul.
Barcinone.
Cucuphas mar 25. Iul.
Eulalia virgo 12. Febr.
Pacianus epiſc. 9. Mar.
Raymundus ordin. Prædic. 7. Ian.
Seuerus epiſc. & mar. 6. Nou.
Barij.
Nicolaus epiſc. 9. Mai.
in Begabar.
Naum propheta 1. Decemb.
Bellouaci, & in eius territorio.
Geremarus abbas 24. Sept.
Iuſtus mar. 19. Octob.
Lucianus, Maximinus, & Iulianus mart. 8. Ian.
Beneuenti.
Barbatus epiſc. 19. Febr.
Modeſtus mar. 12. Febr.
XII. Fratres mar. 1. Sept.
apud Belgas.
Vuinocus abbas 6. Nouemb.
Bergomi.
Alexander mar. 26. Aug.
Aſteria virgo & mar. 10. Aug.
Domnio mar. 16. Iul.
Euſebia virgo & mar. 29. Octobris.
Grata vidua 1. Mai.
Ioannes epiſc. & m. 11. Iul.
Narnus epiſcopus 27. Aug.
Viator epiſcop. & confeſſ. 14. Dec.
apud Berœam.
Marana, & Cyra 3. Aug.
Soſipater 25. Iun.
Beryti in Syria.
Commemoratio imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ. 9. Nou.
in Bethleem Iuda.
Domini noſtri IESV Chriſti Natiuitas. 25. Decemb.
Hieronymus Doctor 30. Sept.
Innocentium natalis 28. Dec.
Paula 26. Ian.
Bigardis prope Bruxellam.
Viuina virgo 17. Dec.
apud Bingiam in Moguntinenſi diœceſi.
Hildegardis virgo 17. Sept.
in territorio Biſuntino Vide Veſontione in Gallia.
Petrus epiſcopus 8. Mai.
in Bithynia.
Antonomus epiſc. & mar 12. Sept.
Auxentius abbas 14. Feb.
Ioannicius abbas 4. Nouemb.
Lucas Euangeliſta 18. Oct
Menodora, Metrodora, & Nymphodora mar. 10. Sept.
apud Bituriges.
Auguſtus confeſſ. 7. Oct.
Auſtregiſilus epiſc. & confeſſ. 20. Mai.
Gundulphus epiſc. 17. Iun.
Sulpitius epiſc. 17. Ian.
Sulpitius Seuerus epiſc. 29. Ian.
Vrſinus confeſſor 9. Nou.
in territorio Bituricenſi.
Ambroſius epiſc. 16. Octob.
Laurianus epiſc. & m. 14. Iul.
Marianus confeſſ. 19. Aug.
Siluanus confeſſ. 22. Sept.
in Blanoscaſtro.
Romanus presbyter 24. Nouemb.
Bleſis.
Solemnius epiſcopus 25 Septemb.
in Boiacenſi monaſterio.
Marius abbas 27. Ian.
in Blandinio monaſterio.
Vuandregiſilus abbas. 22 Iul.
in Bobienſi monaſterio.
Attalas abbas 10. Mart.
Columbanus abbas 21. Nou.
in Boemia.
Vuenceslaus mart. 28. Sept.

in Bolonienſi pago Galliæ.
Vulmarus abbas 20. Iul.
Bonnæ in Germania.
Caſſius, Florentius, & alij m. 10. Oct.
Bononia.
Baſilius epiſc. 6. Mart.
Bononius abbas 30 Aug.
Catharina virgo 9. Mart.
Dominicus confeſſor 4. Aug.
Eiuſdem tranſlatio 24. Mai.
Euſebius epiſc. & confeſſ. 26. Sept.
Fauſtinianus epiſc 26. Febr.
Felix epiſc 4. Dec.
Guarinus epiſc. 6. Febr.
Hermes, Aggæus, & Caius mar. 4. Ian.
Iucundus epiſc. & confeſſ. 14. Nou.
Iuliana 7 Febr.
Pariſius confeſſ. 11. Iun.
Paternianus epiſc. 12. Iul.
Petronius epiſc. & confeſſ. 4. Oct.
Proculus mar. 1. Iun.
Tertullianus epiſc. & confeſſ. 27. Apr.
Theodorus epiſc. 5. Mai.
Vitalis & Agricola mar. 4. Nou.
Zama epiſc. 24. Ian.
in Brabantia.
Dympna virgo & mar. 15. Mai.
Lutgardis virgo 16. Iun.
Bracari in Luſitania.
Fructuoſus epiſc. 16 Apr.
Petrus epiſc. & mar. 26. Apr.
Victor mar. 12. Apr.
Brema.
Vuillehadus epiſc. 8. Nou.
Brincola in Prouincia.
Ludouicus epiſc. 19. Aug.
in Briocenſi ciuitate.
Guillelmus epiſc. & confeſſ. 29. Iul.
in Britannia.
Aldelmus epiſc. 15. Nou.
Cuthbertus epiſc. 20 Mart.
Deicola abbas 18. Ian.
Ediltrudis Regina & virgo 23. Iun.
Eduardus Rex 18. Mart.
Hugo epiſc 17. Nou.
Iulius & Aaron, & alij multi mar. 1. Iul.
Machutus epiſc. 15. Nou.
Socrates & Stephanus mar. 17. Sept.
in Britannia minori.
Iuo confeſſ. 19. Mai
Maglorius epiſc. 24. Oct.
Sampſon epiſc. & confeſſ. 28. Iul.
Turrianus epiſc. & confeſſ. 13. Iul.
Briuate apud Aruernos.
Iulianus mar 28. Aug.
Brixia.
Afra mar. 24. Mai.
Anaſtaſius epiſcopus 20. Mai.
Apollonius epiſc. & confeſſ. 7. Iul.
Calocerus mar. 18. Apr.
Clateus epiſc. & mar. 4. Iun.
Deuſdedit epiſc. 10. Dec.
Dominator epiſc. 5. Nou.
Dominicus epiſc. & confeſſ. 20. Dec.
Euaſius epiſc. 2. Decemb.
Fauſtinus & Iouita mar. 15. Febr.
Fauſtinus confeſſ. 16. Febr.
Felix epiſc. 23. Febr.
Gaudentius epiſc. 25. Oct.
Gaudioſus epiſc. & confeſſ. 7. Mar.
Herculanus epiſc. 12 Aug.
Honorius epiſc. 24. Aprilis.
Latinus epiſc. 24. Mart.
Optatianus epiſc. 14. Iul.
Paterius epiſc. 21. Febr.
Paulinus epiſc. & confeſſ. 29. Apr.
Philaſtrius epiſc. & confeſſ. 18. Iul.
Sauinus & Cyprianus mar. 11. Iul.
Siluinus epiſc. 28. Sept.
Theophilus epiſc. 27. Apr.
Titianus epiſc. & confeſſ. 3. Mart.
Vigilius epiſc. 26. Sept.
Vrſicinus epiſc. 1. Dec.
Brixinone.
Genuinus & Albinus epiſc. 5. Febr.
Brugis Flandrorum.
Donatianus epiſc. 14. Oct.
Brundiſio.
Leucius epiſc. & confeſſ. 11. Ian.
in Bulgaria.
Plurimorum Mart. commemoratio 23. Iul.
Burdigala.
Amandus epiſc. & confeſſ 18. Iun.
Delphinus epiſc. 24. Dec.
Seuerinus epiſc. & confeſſ. 23. Oct.
Burgis in Hiſpania.
Centolla & Helena mar. 13. Aug.
Bibli in Palæſtina.
Aquilina virgo & mar. 13. Iun.
Bybli in Phœnicia.
Marcus epiſc. 27. Sept.

C

Cabilone, & in eius territorio.
Agricola epiſc. 17. Mart.
Gunthrammus Rex 28. Mart.
Marcellus mar. 4. Sept.
Silueſter epiſc. 20. Nou.
Valerianus mart. 15. Sept.
apud Caam fluuium in Gallacia.
Facundus & Primitiuus mar. 27. Nou.
Cæſaraugusta.
Braulus epiſc. & confeſſ. 26 Mar.
Caius, & Crementius, item Lambertus mar. 16. Apr.
Encratides virgo & mar. 16. Apr.
Optatus, Lupercus, &c. mar. 16. Apr.
Valerianus epiſc. 28. Ian.
Innumeri mar. 3. Nou.
Cæſarea in Cappadocia.
Barlaam mar. 19. Nou.
Baſilius epiſc. 1. Ian.
Baſilij in epiſcopum ordinatio 14. Iun.
Baſilius & Emmelia coniuges 30. Mai.
Dorothea virgo & mar. 6. Feb.
Eupſychius mar. 7. Sept.
Eupſychius mar. 9. Apr.
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis m. 3. Nou.
Gordius centurio 3. Ian.
Hyacinthus mart. 3. Iul.
Iulitta mar. 30. Iul.
Leontius epiſc 13 Ian.
Longinus mar. 15. Mart.
Lucius epiſc. Abſalon, & Lorgius mart. 2. Mart.
Mamans mar. 17. Aug.
Mercurius mar 25. Nou.
Polyeuctus, Victorius, & Donatus mar. 21. Mai.
Sergius mart 24. Febr.
Theodorus, Rufina. & Ammia 31. Aug.
Theophilus mar. 6. Feb.
Cæſarea in Mauritania.
Seuerianus & Aquila vxor mar. 3. Ian.
Cæſarea in Palæſtina.
Agapius mar. 20. Nou.
Alexander epiſc. 18. Mart.
Amphianus mar 2. April.
Anectus mar. 27. Iun.
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennata virgo & mar. 13. Nou.
Cornelius centurio 2. Feb
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, Daniel mar. 16. Febr.
Euariſtus, Priſcianus, Fortunata virgo, & Carponius mar. 14. Oct.
Eubulus mar. 7. Martij.
Fabius mar. 31. Iul.
Hadrianus mar 5 Mart.
Iulianus confeſſ. 23. Mart.
Iulianus mart. 17. Febr.
Marinus & Aſterius mar. 3. Mart.
Nicon & alij xcix mar. 23. Mart.
Pamphilus mar 1. Iun.
Philippus diaconus 6. Iun.
Porphyrius & Seleucus mar. 16. Febr.
Priſcus, Malcus, & Alexander mart. 28. Mart.
Reparata virgo & mar. 8 Oct.
Theodoſia virgo & mar. 2. Apr.
Theodolus mar. 17 Febr.
Theophilus epiſc. 5. Mart.
Timolaus, Dionyſius, Pauſis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionyſius mar. 24. Mart.
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia m. 5. Iun.
Cæſarea Philippi.
Nicoſtratus, Antiochus, & alij mart. 21. Mai.
Theodoſia, & aliæ duodecim matronæ mar. 29 Mai.
Ceſenæ.
Maurus epiſc. 20. Ian.
in Caınone caſtro.
Maximus confeſſ. 20. Aug.
in Calabria.
Bruno confeſſor Carthuſianorum inſtitutor 6. Octob.
Calaminæ.
Thomas Apoſt. 21. Dec.
in Calciatenſi ciuitate
Dominicus confeſſ. 12. Mai.
Calliꝗ.
Gerontius epiſc. & mar. 9. Mai.
Cameraci in Gallia
Authbertus epiſc. & confeſſ. 13. Dec.
Guagericus epiſc. & confeſſ 11. Augu.
Camerini in Vmbria
Anaſtaſius & ſocij mar. 10. Mai.

Anſo-

Anſouinus epiſc. & confeſſ. 13. Mart.
Venantius cum alijs decem m. 18. Mai.
Victorinus confeſſ. 8. Iun.
in Campania.
Benedictus monachus 23. Mart.
Dominica virgo & mar. 6. Iul.
Eraſmus epiſc. & mar. 2. Iun.
Marcus 24. Oct.
Siluianus epiſc. 10. Febr.
Soſius mar. 23. Sept.
Octoginta mar. 2. Mart.
Cantuariæ in Anglia.
Anſelmus epiſc. 21. Apr.
Auguſtinus epiſc. 26. Mai.
Dunſtanus epiſc. 19. Mai.
Edmundus epiſc. 16. Nou.
Elphegus epiſc. & mar. 19. Apr.
Honorius epiſc. & confeſſ. 30. Sept.
Laurentius epiſc. 2. Febr.
Theodorus epiſc. 19. Sept.
Thomas epiſc. & mar. 29. Dec.
Canuſy in Apulia.
Sabinus epiſc. & confeſſ. 9. Febr.
in Cappadocia.
Capitolina, & Erotheis mar. 27. Oct.
Cottidus, Eugenius, & ſocij mar. 6. Sept.
Macrina virgo 19. Iul.
Sabas, & alij mar. 12. Apr.
Theodoſius cœnobiarcha 11. Ian.
Theſpheſius mar. 1. Iun.
Commemor. plurium SS. Mar. 23. Mai.
Capua.
Ariſtæus, & Antoninus mar. 3. Sept.
Bernardus epiſc. & confeſſ. 12. Mart.
Decoroſus epiſc. 15. Febr.
Germanus epiſc. 30. Octob.
Marcellus, Caſtus, Aemilius, & Saturninus mar. 6. Oct.
Pamphilus epiſc. 7. Sept.
Paulinus epiſc. 10. Oct.
Priſcus mar. 1. Sept.
Priſcus alter Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, & alij mar. 1. Sept.
Quinctius, Arcontius, & Donatus mart. 5. Sept.
Rufinus epiſc. & confeſſ. 26. Aug.
Rufus epiſc. & mar. 27. Aug.
Rufus & Carpophorus mar. 27. Aug.
Victor epiſc. 17. Oct.
Vitalianus epiſc. & confeſſ. 16. Iul.
Caralis in Sardinia.
Ephiſius mar. 15. Ian.
Saturninus mar. 30. Oct.
in monte Carmelo.
Elias Propheta 20. Iul.
Carnoti in Gallia.
Caraunus mar. 28. Mai.
Carrhis in Meſopotamia.
Eutychius & ſocij mar. 14. Mart.
Protegenes epiſc. 6. Mai.
Carthagine.
Agileus mar. 15. Oct.
Baſſa, Paula, & Agathonica virgines & mar. 10 Aug.
Cæcilius presb. 3. Iun.
Candida virgo & mart. item Suſanna m. 20. Sept.
Catulinus, Ianuarius, Florentius, Iulia & Iuſta mart. 15. Iul.
Conceſſa mar. 8. Apr.
Conſtantinus confeſſ. 11. Mart.
Cyrus epiſc. 14. Iul.
Deogratias epiſc. 22. Mart.
Gunilenes virgo & mar. 18. Iul.
Heraclius, & Zoſimus mar. 11. Mar.
Liberatus, Bonifacius, Seruus, Ruſticus, Rogatus, Septimus, & Maximus mar. 17. Aug.
Marcellinus mar. 6. Apr.
Modeſtus & Iulianus mar. 12. Feb.
Octauianus & multa millia m. 22. Mar.
Pontius diaconus 8 Mart.
Reſtitutus epiſc. & mar. 9. Dec.
Speratus, Narzalus, & Scillitani mar. 17. Iul.
Commemoratio ccc. mar. 24. Aug.
in ciuitate Caſalenſi.
Euaſius epiſc. & mar. 1. Dec.
in monte Caſino.
Benedictus abbas 21. Mart.
Deuſdedit abbas 9. Oct.
Scholaſtica virgo 10. Febr.
Caſſiope in Corcyra.
Donatus 29. Oct.
in Caſtrenſium pago.
Ionas presb. & mar. 22 Sept.
Catalauni in Gallia.
Domitianus epiſc. & confeſſ. 9. Aug.
Donatianus epiſc. 7. Aug.
Memmius epiſc. 7. Aug.
Catana in Sicilia.
Agatha virgo & mar. 5. Febr.
Birillus epiſc. 21. Mart.
Euplius mar. 12. Aug.
Leo epiſc. 20. Febr.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mineruinus, & Simplicianus m. 31. Dec.
Cauceliberi in Hiſpania.
Vincentius mar. 19. Apr.
Celeia in Pannonia.
Maximilianus epiſc. 12. Oct.
apud Cenomanos.
Domnolus epiſc. 16. Mai.
Iulianus epiſc. 27. Ian.
Liberius epiſc. & confeſſ. 23. Iul.
Siuiardus abbas 1. Mart.
Victorius epiſc. 1. Sept.
in monaſterio Centula.
Richarius confeſſ. 26. Apr.
Chalcedone.
Euphemia virgo & mar. 16. Sept.
Manuel, Sabel, & Iſmael mar. 7. Iun.
Solocanus & ſocij mart. 17. Mai.
Soſthenes & victor mar. 10. Sept.
Commemoratio xlix mar. 24. Sept.
Calcedone in Græcia.
Methodius epiſc. & mar. 18. Sept.
apud Cherſoneſum.
Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephræm, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & mart. 4. Martij.
Clemens Papa mar. 23. Nou.
in Chio inſula.
Iſidorus mar. 15. Mai.
Myrops mar. 13. Iul.
in Chriſtolio vico in territorio Parıſienſi.
Agoardus, & Aglibertus cum alij innumeris mart. 24. Iun.
in Cilicia.
Amphion epiſc. & confeſſ. 12. Iun.
Andreas tribunus & ſocij milites mart. 19. Aug.
Calliopus mar. 7. Apr.
Zoſimus, Athanaſius, Theopomptus, & Theonas mart. 3. Ianuar.
Cirtha in Numidia.
Agapius, & Secundinus mar. item Aemilianus, Tertullia & Antonia virgines, & mulier cum ſuis geminis 29. April.
Clarij in Gallia.
Stephanus abbas 17. Apr.
in monaſterio Claraualleuſi.
Malachias epiſc. 3. Nou.
in cœnobio Cluniacenſi.
Conſortia virgo 22. Iun.
Hugo abbas 29. Apr.
Cluſij in Etruria.
Irenæus & Muſtiola mar. 3. Iul.
Colonia Suffetulana in Africa.
LX. mart. 30. Aug.
Colonia, & in territorio Colonienſi.
Annon epiſc. 4. Dec.
Cordula mar. 22. Oct.
Cunibertus epiſc. 12. Nou.
Eliphius mar. 16. Oct.
Engelbertus epiſc. & mar. 7. Nou.
Euergiſlus epiſc. & mar 24. Oct.
Gereon & cccxviij mar. 10. Oct.
Heribertus epiſc. 16. Mart.
Martha & Saula virgines & mart. 20. Octob.
Maurinus abbas & mar. 10. Iun.
Paulinus mar. 4. Mai.
Protaſius mar. 4. Aug.
Victor & ſocij mar. 10. Oct.
Vrſula & ſociæ mar. 21. Oct.
Commemoratio ccc. mar. 15. Oct.
Coloſsis.
Epaphras epiſc. & mar. 19. Iul.
Philemon & Apphia mar. 22. Nou.
Comana in Armenia.
Zoticus epiſc. & mar. 21. Iul.
Comana in Ponto.
Alexander epiſc. & mar. 11. Aug.
Baſilicus mar. 22. Mai.
apud Comanos.
Hiermias & eius carnifex m. 31. Mai.
apud Comum. vide Nouocomum.
Abundinus epiſc. & confeſſ. 2 Apr.
Amantius epiſc. & confeſſ. 8. Apr.
Fidelis mar. 28. Oct.
Compluti in Hiſpania.
Didacus & confeſſ. 12. Nou.
Iuſtus, & Paſtor mar. 6. Aug.
Compoſtella.
Petrus epiſc. 10. Sept.

Conche in Hiſpania.

Iulianus epiſc.28.Ian.

Concordia.

Donatus, Secundianus, Romulus cum alijs lxxxvj.mar.17.Febr.

Conſtantia, & in eius territorio.

Conradus epiſc.26.Nou.

Lamo epiſc.22.Sept.

Paternus epiſc.& mart.23.Sept.

Pelagius mar.28.Aug.

Verena virgo 1.Sept.

Conſtantinopoli.

Abrahamitæ monachi mar. 8.Iul.

Acathius centurio mar.8.Mai.

Alexander, & Antonina mart.3.Mai.

Alexander epiſc.28.Aug.

Andreæ Apoſt. Lucæ Euangeliſtæ, & Timothei tranſlatio 9.Mai.

Andreas Cretenſis mar. 17. Oct.

Anatuſa virgo 27.Iul.

Antonius epiſc 12.Febr.

Baſilius & Procopius conf.27. Febr.

Daniel Stylita 11.Dec.

Eleutherius epiſc.& mar.20.Febr.

Eleutherius mar.4.Aug.

Euagrius 6.Mart.

Eulogius & ſoc.mart.3.Iul.

Euſtolia & Sopatra virgines 9.Nou.

Flauius epiſc.18.Febr.

Germanus epiſc.12.Mai.

Gregorius Decapolita 10. Nou.

Hermellus mart.3.Aug.

Hypatius epiſc.& Andreas mar.29. Augusti.

Ignatius epiſc.& confeſſ.23.Oct.

Ioannes Chryſoſtomus 27.Ian.

Ioannes Abbas 27.Apr.

Iulianus & Marcianus mar.9.Aug.

Lazarus monachus 23.Febr.

Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus & Dionyſius mar.3.Iun.

Macarius confeſſ.1.Apr.

Marcellus abbas 29.Dec.

Marcianus presbyter 10.Ianuar.

Martyrius & Marcianus mar.25. Oct.

Maura virgo & mar.30 Nou.

Maximus & alij mart.13.Aug.

Menna epiſc 25.Aug.

Methodius epiſc.14.Iun.

Metrophanes epiſc.& conf.4. Iun.

Mucius presbyt.& mar.13. Mai.

Natalia 1.Decemb.

Nicephorus epiſc.13.Mart.

Niceras virgo 27.Dec.

Nilus abbas 12.Nou.

Olympias vidua 17.Dec.

Patapius ſolitarius 8.Dec.

Paula virgo & mart.3.Iun.

Paulus epiſc. & mar.7 Iun.

Paulus mart.17.Mart.

Plato monachus 4.Apr.

Proclus epiſc 24 Octo.

Pulcheria Auguſta virgo 10. Sept.

Sampſon presbyter 27.Iunij.

Stachys epiſc.31.Oct.

Stephanus, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij cccxxxix.mar.28.Nou.

Tharaſius epiſc.25.Febr.

Theodorus, & Theophanes cõſ. 27. Dec.

Theodorus ſtudita 12.Nou.

Theodota mar.17.Iul.

Theophanes monachus 12.Mart.

Theophanes & ſocij 4.Dec.

Theophilus monachus conf 2 Octo.

Tigrius, & Eutropius mar. 12.Ianu.

Vrbanus, Theodorus, Menedemus & ſocij lxxvij mart.5.Sept.

Commemoratio plurimorum martyrũ 30.Mart.

Item monachorum 8.Febr.

Corduba.

Abundius mart 11.Iul.

Aciſclus & Victoria mar.17. Nou.

Adulphus & Ioannes mart.27.Sept.

Amator, Petrus, & Ludouicus 30.Apr.

Anaſtaſius, Felix, & Digna virgo mart. 4.Iun.

Argymirus mart.28.Iun.

Aurea virgo & mart.19. Iul.

Benildes mar.15.Iun.

Columba virgo & mar.17. Sept.

Elias, Paulus, & Iſidorus mart 17.Apr.

Emilas & Hieremias mar.15. Sept.

Eulogius mar. 11.Mart.

Fandilas mar.13.Iun.

Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mart.13. Octob.

Floria, & Maria virg.& mar.24.Nou.

Georgius, Felix, Aurelius, Natalia, &Islioſa mart.27.Iul.

Gumeſindus & Seruusdei mar.13. Ian.

Iſaac mar.3.Iun.

Leocritia virgo & mar.15.Mart.

Leouigildus & Chriſtophorus mart. 20. Auguſti.

Paulus diaconus & mar.20.Iul.

Pelagius mar.26.Iun.

Perfectus mar.18.Apr.

Petrus, Vualabonſus, Sabinianus, Vuiſtremundus, Habentius, & Hieremias mart.7.Iun.

Pompoſa virgo & mar.19.Sept.

Rogellus & Seruusdei mar. 16.Sept.

Rudericus & Salomon mar.13. Mart.

Sandalus mart.3.Sept.

Sancius mar.5.Iun.

Secundinus mar.21.Mai.

Siſenandus mar.16.Iul.

Theodemirus mar 25. Iul.

Zolius & alij xix.mar.27 Iun.

Corſiny in Pelignis.

Pamphilus epiſcopus 28.Apr.

Pelinus epiſc.& mar.5.Dec.

Corinthi.

Alexander mar.24.Nou.

Calliſtus & Chariſius cum alijs vij. martyr.16.Apr.

Codratus, Dionyſius Cyprianus, Anectus, Paulus, & Creſcens martyr. 10. Mart.

Criſpus, & Caius 4.Octo.

Dionyſius epiſc.8.Apr.

Helconides mart.28.Mai.

Phœbe 3.Sept.

Soſthenes 28.Nou.

Timon de ſeptem primis diaconis mart. 19.Apr.

In Corſica.

Iulia virgo & mar.22.Mai.

Cotyæi in Phrygia.

Mennas mart.11.Nou.

Cracouia in Polonia.

Heduuigis 15.Octo.

Hyacinthus confeſſ.16.Aug.

Stanislaus epiſc.& mar.7.Mai.

Cremona.

Homobonus confeſſ.13.Nou.

In Creta.

Myro epiſc.8.Aug.

Pinytus epiſc. 10. Octo.

Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, Euariſtus mart. 23.Decemb.

Titus epiſc.4.Ian.

Cumis.

Iuliana virgo & mar 16.Febr.

Curia in Germania.

Lucius Rex 3.Decem.

In Cypro.

Barnabas Apoſt.11.Iun.

Conon mar.6.Mart.

Hilarion abbas 21.Octob.

Iaſon Chriſti diſcipulus 12.Iul.

Iſaacius epiſc.& mar.21.Sept.

Maria mater Ioannis cognomento Marci 29.Iun.

Meletius epiſc.& conf.21.Sept.

Nicanor vnus ex ſeptem primis diaconis 10.Ian.

Pothamius & Nemeſius mar. 20. Febr.

Spiridion epiſc.& conf.14. Decembr.

Sophronius epiſc.8.Decemb.

Theodotus epiſc.6.Mai.

Theophilus mar.22.Iul.

Thryphillius epiſc.13 Iun.

Cyrena.

Cyrilla mar.5.Iul.

Lucius epiſc.6.Mai.

Theodorus epiſc.& conf.4.Iul.

Cyri in Syria.

Marcianus confeſſ.2.Nou.

Cyzici.

Æmilianus epiſc. & conf.8.Aug.

Fauſta virgo, & Euilaſius mart.20.Sept.

Siſinius mar.23.Nou.

Triphenes mart 31.Ian.

D

In Dacia.

Nicetas epiſc.7.Ianu.

Damaſci.

Ananias mar.25.Ian.

Cæſarius, Dacius, & alij quinque mar.1. Nouemb.

Ioannes Damaſcenus 6.Mai.

Paulus & Tatta cõiuges, & Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius filij m. 25.Sept.

Petrus Mauimenus mar.21.Feb.

Petrus epiſc. & mar.4.Oct.

Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius,

Caſſia, & Paula cum alijs x. mart. 20. Iul.
in Dania.
Canutus rex & mar. 7. Ian.
Gulielmus abbas 6. Apr.
Dauentria in Belgis.
Marcellinus conf. 14. Iul.
in ciuitate Dienſi.
Marcellus epiſc. 9. Apr.
in caſtro Diuione.
Benignus mart. 1. Nou.
Doroſtori in Myſia.
Æmilianus mar. 18. Iul.
Daſius epiſc. & mar. 20. Nouem.
Heſychius mar. 15. Iun.
Iulius mart. 27. Mai.
Paraſicrates, Valentio, & alij duo mart. 25. Mai.
Drizipara Pannonia.
Alexander mart. 27. Mart.
Dirrachij in Macedonia.
Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Heſychius, Papius, Saturninus, & Germanus mar. 7. Iul.

E

Ebora in Luſitania.
Mancius mar. 15. Mai.
Eboraci in Anglia.
Ioannes epiſc. 7. Mai.
Paulinus epiſc. 10. Oct.
Vualfridus epiſc. & conf. 12. Octo.
Ebreduni in Gallia.
Marcellinus epiſc. 20. Apr.
Vincentius, Oronitius, Victor mart. 22. Ian.
Ebroicis, & in pago Ebroicenſi.
Aquilinus epiſc. & conf. 19. Octo.
Leufridus abbas 21. Iun.
Taurinus epiſc. 11. Aug.
Edeſſa.
Abibus mart. 15. Nou.
Barſimæus epiſc. & mart. cum alijs 30. Ianuar.
Barſen epiſc. 30. Ian.
Baſſa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mar. 21. Aug.
Ephræm diaconus 1. Febr.
Eulogius epiſc. & conf. 5. Mai.
Gurias & Samonas mar. 15. Nou.
Iulianus monachus 9. Iun.
Nonnus epiſc. 2. Decemb.
Sarbelius & Barbea mar. 29. Febr.
Thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij mar. 20. Mai.
Thomæ Apoſt. tranſlatio 3. Iul.
Eleutheropoli in Palæſtina.
Florianus, Calanicus, & ſocij lviij. mart. 17. Dec.
Emerita in Hiſpania.
Eulalia virgo & mar. 10 Dec.
Iulia virgo & mar. 10. Dec.
Lucretia virgo & mar. 23. Nou.
Victor, Stercatius, & Antinogenes mar. 24. Iul.
Emeſa in Phœnicia.
Galation & Epiſtemes mar. 5. Nou.
Simeon Salus 1. Iul.
Commemoratio plurimarum mulierum mar. 14. Nou.
Siluanus epiſcopus & alij duo mart. 6. Februar.
in caſtello Emmaus.
Cleophas mar. 24. Sept.
Engoliſmæ.
Eparchus abbas 1. Iul.
Epheſi.
Ioannes Apoſt. & Euang. 27. Dec.
Maximus mar. 30. Apr.
Porphyrius mar. 30. Apr.
XLII. mar. 12. Ianuar.
Septem Dormientium natalis 27. Iul.
Timotheus epiſc & mar. 24. Ian.
Eugubij.
Vbaldus epiſc. 16. Mai.
Euorea in Epiro.
Donatus epiſc. 30. Apr.

F

Apud Fabrianum in Piceno.
Silueſter abbas 26. Nou.
Faſulis in Tuſcia.
Alexander epiſc. & mar. 6. Iun.
Romulus epiſcopus & mart. cum ſocijs 6. Iul.
Faleria in Tuſcia.
Gracilianus & Feliciſſima virgo, mar. 12. Auguſt.
Fauſina in Sardinia.
Simplicius epiſc. & mar. 15. Mai.
Ferentini in Tuſcia.
Bonifacius epiſc. 14. Mai.
Ferentini in Hernicis.
Ambroſius mart. 16. Aug.
Euthychius mar. 15. Apr.
Redemptus epiſc. 8. Apr.
Firmi in Piceno.
Alexander epiſc. & mar. 11. Ian.
Phillippus epiſc. & mar. 22. Oct.
Sophia virgo & mar. 30. Apr.
Viſſia virgo & mar. 12. Apr.
Florentiæ.
Andreas epiſc. Feſulanus 6. Ian.
Andreas epiſc. 26 Febr.
Antoninus epiſc. 2. Mai.
Creſcentius confeſſ. 19. Apr.
Eugenius conf. 17. Nou.
Magdalena virgo Ordin. Carmelit. 25. Mai.
Minias mar. 25. Oct.
Podius epiſc. 28. Mai.
Zenobius epiſc. 25. Mai.
in monaſterio Fontanellæ.
Ansbertus epiſc. 9. Febr.
Vulfrannus epiſc. 20. Mart.
Formijs in Campania.
Albina virgo & mar. 16. Decemb.
apud Forum Cornelij.
Petrus Chryſologus 2. Decemb.
apud Forum Iulij.
Maxima virgo 16. Mai.
apud Forum Sempronij.
Aquilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mar. 4. Febr.
apud Forum Syllæ.
Caſſianus mar. 13. Auguſti.
Foſſanoua ad Tharracinam.
Thomas Aquinas confeſſ. & doctor. 7. Mart.
in Friſia.
Vuillibrordus epiſc. 7. Nou.
Friſinga.
Corbinianus epiſc. 8. Sept.
Fulginij.
Felicianus epiſc. & mar. 24. Ian.
Fundis.
Felix mar. 6. Nouemb.
Honoratus abbas 16. Ian.
Paternus mar. 21. Aug.
Furconij in Veſtinis.
Florentius & Felix mar. 25. Iul.

G

in Galatia.
Creſcens mart. 27. Iun.
Gallæcia in Hiſpania.
Facundus & Primitiuus mart. 27. Nou.
Marina virgo & mar. 18. Iul.
in Gallia.
Auguſtalis epiſc. & confeſſ. 7. Sept.
Europia 15. Sept.
Pontius mar. 14. Mai.
Veneranda virgo & mar. 14. Nou.
in portu Ganda & Gandenſi.
Bauon confeſ. 1. Octo.
Liuinus epiſc. & mart. 12. Nou.
Gandaui.
Amelberga virgo 10. Iul.
Landoaldus & Amantius 19. Mart.
Gangra in Paphlagonia.
Callinicus mar. 29. Iul.
Hypatius epiſc & mar. 14. Nou.
in monte Gargano.
Apparitio S. Michaelis 8. Mai.
Memoria eiuſdem 29. Sept.
Gaualis & in territorio Gaualitano.
Hilarius epiſc. 25. Oct.
Priuatus epiſc. & mart. 21. Auguſt.
Gazæ in Palæſtina.
Barſanuphius anachorita 11. Apr.
Euſebius, Neſtabus, & Zeno mart. 8. Septemb.
Irenio epiſc. 16. Decembr.
Meuris & Thea mart. 19. Dec.
Neſtor mart. 8. Sept.
Porphyrius epiſc. 26. Febr.
Geldubæ.
Iulius mar. 20. Decemb.
Genuæ.
Salomon epiſc. & confeſſ. 28. Sept.
Syrus epiſc 29. Iun.
Geris in Ægypto.
Nilamon recluſus 6. Ian.
in Germania.
Lioba virgo 28. Sept.
Tecla abbatiſſa 15. Octo.
Vuigbertus presbyter 13. Aug.
Gerunda in Hiſpania.
Felix mar. 1 Aug.
Gortyna in Creta.
Cyrillus epiſc. & mar. 9. Iul
Eumenus epiſcopus & confeſſor. 18. Septemb.
Philippus epiſcopus 11. Apr.

Gratianopoli.
Hugo epiſc. 1. Apr.
in territorrio Gulori prope Nuſeum.
Gulielmus conf. Pater eremitarum Montis Virginis 25. Iun.

H

Hadrianopoli.
Lucius & ſocij mart. 11. Febr.
Maximus, Theodorus, & Aſclepiodotus mar. 15. Sept.
Philippus epiſcopus, Euſebius, & Hermes mar. 22. Octo.
Stylianus anachorita 26. Nou.
Halberſtatti in Germania.
Mathildis Regina 14. Mart.
in Hannonia.
Giſlenus epiſc. & conf. 9. Octo.
Waltrudis virgo 27. Sept.
in oppido Haſbanio.
Trudo presbyter 23. Nouemb.
Heliopoli.
Cyrillus mar. 29. Mart.
Eudocia mar. 1. Mart.
in Helleſponto.
Cyrinus, Primus, & Theogenes m. 3. Ia.
Oneſiphorus mar. 6. Sept.
Heraclea.
Ammon & lx. virg. & mart. 1. Sept.
Baſſus, Dionyſius, Apagitus & alij xl. mart. 20. Nouemb.
Clementinus, Theodorus, & Philomenus mar. 14. Nou.
Felix & Ianuarius mar. 7. Ian.
Glyceria mar. 13. Apr.
Sebaſtiana mart. 16. Sept.
Theodorus mar. 7. Febr.
Herbipoli.
Bruno epiſc. 17. Mai.
Burchardus epiſc. 14. Oct.
Chylianus, Colomannus, & Totnanus mar. 8. Iul.
Herfordia in Anglia.
Thomas epiſcopus & conf. 2. Oct.
in Herio inſula.
Philibertus abbas 20. Aug.
Hermopoli in Aegypto.
Sabinus mar. 13. Mart.
in Hybernia.
Celſus epiſc. 6. Apr.
Egbertus presbyter 24. Apr.
Ethbinus abbas 19. Octo.
Laurentius epiſc. 14. Nou.
Patricius epiſc. & conf. 17. Mart.
Hierapoli.
Abercius epiſc. 22. Octo.
Apollinaris epiſc. 8. Ian.
Papias epiſc. 22. Febr.
Philippus Apoſtolus 1. Mai.
Hieroſolymis.
Anna propheteſſa 1. Sept.
Andronicus & Athanaſia 9. Octo.
Athanaſius mar. 5. Iul.
Crucis ſacroſanctæ Inuentio 3. Mai.
Eiuſdem Exaltatio 14. Sept.
Cyriacus epiſc. & mar. 4. Mai.
Cyrillus epiſcopus 18. Mart.
Dauid rex & propheta 29 Dec.
Iacobus Apoſtolus frater Domini primo Mai.
Iacobus Apoſtolus frater Ioannis 25. Iuli.
Ioſeph ab Arimathia 17. Mart.
S. Latro frater Ioannis 25. Mart.
Macarius epiſc. & confeſſ. 10. Mar.
Marcus epiſcopus & mart. 22. Octo.
Mariæ Virginis ſanctiſſimæ Dei genitricis Præſentatio 21. Nou.
Eiuſdem Aſſumptio 15. Aug.
Maria Salome 22. Octo.
Matthias epiſc. 30. Ian.
Maximus epiſcopus & conf. 5. Mai.
Melania iunior, & Pinianus coniunx. 31. Decemb.
Narciſſus epiſcopus 29. Octo.
Paphnutius mar. 19. Apr.
Pelagia Pœnitens 8. Octo.
Symeon epiſc. & mar. 18. Febr.
Sophronius epiſc. 11. Mart.
Stephani protomart. Inuentio & vna Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis 3. Auguſt.
Stephanus protomar. 26. Dec.
Zacchæus epiſc. 23. Augu.
Zambda epiſc. 19. Febr.
Hippone regio.
Auguſtinus epiſc. & doctor. 28. Aug.
Theogenes epiſc. & alij xxxvj. m. 26. Ia.
Hiſpali in Hiſpania.
Felix mar. 2. Mai.
Florentia virgo 20. Iun.
Florentius confeſ. 23. Feb.
Hermenigildus mar. 13. Apr.
Iſidorus epiſc. 4. Apr.
Iuſta & Rufina virg. & mart. 19. Iul.
Leander epiſc. 27. Febr.
Petrus mar. 8. Octo.
in Hiſpania.
Criſpulus & Reſtitutus mart. 10. Iun.
Epitacius epiſc. & Baſileus mar. 23. Mai.
Euthychius mar. 11. Dec.
Fabricianus & Philibertus mar. 22. Aug.
Hemiterius & Cheledonius martyr. 3. Mar.
Honorius, Eutychius, & Stephanus ma. 21. Nouem.
Quiteria virgo & mar. 22. Mai.
Seruandus & Germanus mart. 23. Octo.
Torquatus, Cteſiphon, Secundus, Indaletius, Cæcilius, Heſychius, & Euphraſius 15. Mai.
Victor mar. 26. Aug.
Vincentius & Lætus mar. 1. Sept.
Xantippa, & Polyxena 23. Sept.
in Hollandia.
Adelbertus confeſſ. 25. Iun.
apud Homeritas.
Aretas & ſocij xxxiiij. mart. Item mater cum filio balbutiente Chriſtum 24. Octob.
SS. Martyres incendio traditi 27. Iul.
in monte Hor.
Aaron primus ſacerd. Leuitici ord. 1 Iul.
in terra Hus.
Iob propheta 10. Mai.

I

apud Iberos trans Pontum.
Chriſtiana ancilla 15. Dec.
Iconij.
Amphilochius epiſc 23. Nou.
Apollonius mar. 10. Iul.
Conon & filius eius mar. 29. Mai.
Curonotus epiſc. & mar. 12. Sept.
Marcianus mar. 11. Iul.
Terentius epiſc. & mar 21. Iun.
Tecla virgo & mar. 23. Sept.
Tryphena & Tryphoſa 10. Nou.
Ilerda in Hiſpania Tarraconenſi.
Licerius epiſc. 27. Aug.
Illiberi in Hiſpania.
Gregorius epiſc & conf. 24. Apr.
in Illyrico
Florus & Laurus mar. 18. Aug.
Vrſicius mar. 14. Aug.
apud Indos.
Barlaam & Ioſaphat 27. Nou.
Frumentius epiſc. 27 Octo.
Paſſio ſanctorum monachorum & aliorum 3. Augu.
interamnæ.
Agapis virgo & mart. 14. Febr.
Anaſtaſius epiſc. & confeſ. 17. Aug.
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. 14. Febr.
Proculus epiſc. & mar. 14. Apr.
Proculus epiſc. & mar. 1. Dec.
Saturninus, Caſtulus, Magnus & Lucius mar. 15. Febr.
Valentinus mar. 14. Febr.
in Iſauria.
Aquilinus & Victorianus mart. 16. Mai.
Ara & ſocij cl. mar. 19. Nou.
Tatio mart. 24. Aug.
in Iſtria.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles 24. Mai.
Italica in Hiſpania.
Geruntius epiſc 25. Aug.
In Iudea.
Eſaias propheta 6. Iul.
Habacuc & Michæas prophetæ 15. Ian.
Ioachim pater beatiſſimæ Virginis 20. Mart.
Ioſeph eiuſdem ſponſus 19. Mart.
Malachias propheta 14. Ian.
Maria Cleophæ 9 Apr.
Mariæ viſitatio ad Elizabeth 2. Iul.
Matthias Apoſt. & mar. 24. Febr.
Samuel propheta 20. Auguſt.
Sophonias propheta 3. Dec.
apud Iuliam in territorio Parmenſi.
Domninus mar. 9. Oct.

L

Lambeſa in Nicomedia.
Marianus & Iacobus mar. cum alijs multis 30. Apr.
Lampſaci in Helleſponto.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia mart. 15. Mai.
Laodicea in Syria.
Anatolius epiſc. 3 Iul.
Artemon mar. 8. Oct.

Dio-

Diodorus, Diomedes, & Didymus mar. 11. Sept.
Pelagius epiſc. 25. Mart.
Sagar epiſc. & mar. 6. Octo.
Theodotus epiſc. 2. Nou.
Theotimus & Baſilianus mar. 18. Dec.
Trophimus & Thalus mar. 11. Mart.
in Latio.
Bernardus confeſſ. 14. Oct.
Laubijs.
Erminus epiſc. & confeſſ. 25. Apr.
Theodulphus epiſc. 24. Iun.
in cœnobio Laubienſi.
Vrſmarus epiſc. 19. Apr.
Landa.
Baſſianus epiſc. & conf. 19. Ianu.
Lauduni & in Laudunenſi caſtro.
Clinia mater S. Remigij 21. Oct.
Salaberga abbatiſſa 22. Sept.
Lauriaci in Norico Ripenſi.
Florianus mar. 4. Mai.
Legione in Hiſpania.
Claudius, Lupercus, & Victorius mart. 30. Octo.
Viucentius abbas & mart. 11. Sept.
Lemouicis in Gallia.
Leonardus confeſſ. 6. Nou.
Martialis epiſc. Alpinianus & Auſtriclinianus presb. 30. Iun.
Valeria virgo & mar. 9. Dec.
Leocata in Sicilia.
Angelus mar. 5. Mai.
Leodij in Belgio.
Lambertus epiſc. & mar. 17. Octo.
Theodardus epiſc & mar. 10. Sept.
apud Leontinos in Sicilia.
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus mar. 10. Mai.
Epiphana mar. 12. Iul.
Euthalia virgo & mar. 27. Aug.
Mercurius & ſocij mar. 10. Dec.
in monaſterio Lirinenſi.
Antonius monachus 28. Dec.
Capraſius abbas 1. Iun.
Vincentius presbyter 24. Mai.
in Lesbo inſula.
Paſſio quinque mar. 5. Apr.
in Libya.
Theophilus & Helladius martyr. 8. Ianuar.
apud Lingonas, & in territorio Lingonienſi.
Bernardus abbas 20. Aug.
Deſiderius epiſc. & alij plures mart. 23. Mai.
Gregorius epiſc. 4. Ian.
Sequanus confeſſ. 19. Sept.
Speuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus tergemini mart. cum auia Leonilla 17. Ianuar.
Vrbanus epiſc. 2. Apr.
in pago Liſuino.
Nemeſius confeſſ. 1. Aug.
Londini in Anglia.
Erconualdus epiſc. 30. Apr.
Lucæ in Tuſcia.
Dauinus confeſſ. 3. Iun.
Frigdianus epiſc. 18 Mart.
Eiuſdem Tranſlatio 18. Nou.
Paulinus epiſc. cum ſocijs mar. 12. Iul.
Richardus Rex Anglorum 7. Febr.
in Lucania.
Hyacinctus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mar. 29. Octo.
Vitus, Modeſtus, atque Creſcentia mart. 15. Iun.
Lugduni & in territorio Lugdunenſi.
Albinus epiſc. 15. Sept.
Alexander cum ſocijs xxxiiij. mart. 24. Apr.
Antiochus epiſc. 15. Octo.
Aurelianus epiſc. 16. Iun..
Baldomerus 27. Febr.
Bonauentura epiſc. & doct. 14. Iul.
Benedicta virgo & mar. 8. Octo.
Deſiderius epiſc & mar. 23. Mai.
Deſiderius mar. 11. Febr.
Domitianus abbas 1. Iul.
Elpidius epiſc. & confeſ. 2. Sept.
Epipodius mar. 22. Apr.
Eucherius epiſc. & conf. 16. Nou.
Eugendus abbas 1. Ian.
Irenæus epiſc. & mar. 28. Ian.
Iulianus mar. 13. Febr.
Iuſtus epiſc. 2. Sept.
Lambertus epiſc. & conf. 14. Apr.
Lupicinus & Felix epiſc. 3. Feb.
Lupicinus abbas 21. Mar.
Lupus epiſc. 25. Sept.
Mineruus & Eleazarus cum filijs viij. mar. 23. Aug.
Nicetus epiſc. 2 Apr.
Patiens epiſc. 11. Sept.
Photinus, Sanctus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij multi martyres 2. Iun.
Peregrinus presbyter 28. Iul.
Romanus abbas 20. Febr.
Sacerdos epiſc. 12. Sept.
Stephanus epiſc. 13. Febr.
Veranus epiſc. 11. Nou.
Viator 21 Octo.
Viuentiolus epiſc. 12. Iul.
in Luſitania.
Irene virgo & mar. 20. Octo.
Vuilgefortis virgo & mar. 20. Iul.
Lutetiæ Pariſiorum, & in territorio Pariſienſi.
Aurea virgo 4. Octo.
Bathildis regina 26. Ian.
Clodoaldus conf. 7. Sept.
Crotildis regina 2. Iun.
Dionyſius, Ruſticus, & Eleutherius ma. 9 Octo.
Droctoueus abbas 10. Mart.
Eleazarus comes 27. Sept.
Eugenius epiſc. & mar. 15. Nou.
Genoueſa virgo 3. Ian.
Georgius & Aurelius 20. Octo.
Germanus epiſc. 28. Mai.
Iuſtinus mar. 1. Aug.
Lucanus mar. 30. Oct.
Ludouicus Rex 25. Aug.
Marcellus epiſc. 1. Nou.
Medericus presb. 29 Aug.
Seuerinus monachus 27. Nou.
in monaſterio Luxouienſi.
Euſtaſius abbas 29. Mart.
Romaricus abbas 8. Dec.
in Lycaonia.
Papas mar. 16. Mar.
in Lycia.
Chriſtophorus mar. 25. Iul.
Domnina mar. 12. Octo.
Nicetas & Aquilina mar. 24. Iul.
Theomiſtocles mar. 21. Dec.
Lyra in Belgio.
Gummarus conf. 11. Octo.

M

in Macedonia.
Silas 13. Iul.
Timotheus & Diogenes mar. 6. Apr.
Machlinia.
Rumoldus epiſc. & mart 1. Iul.
Madauri in Africa.
Namphanion cum ſocijs mar. 4. Iul.
Maiuma.
Zeno epiſc. 26. Dec.
Malacæ in Hiſpania.
Cyriacus & Paula virgo mar. 18. Iun.
in monaſterio Malbodio.
Aldegundis virgo 30. Ian.
in ciuitate Mantuenſi.
Seraphina 29. Iul.
Mantua.
Anſelmus epiſc & conf. 18. Mart.
Rufinus conf 19. Aug
in monaſterio S. Benedicti in agro Mantuano.
Symeon eremita 26. Iul.
Marcianopoli in Thracia.
Melitina mar. 15. Sept.
Marrenia in Syria.
Malchu monachus 21. Octo.
in oppido Marpurg.
Elizabeth vidua 19. Nou.
Marrochij in Africa.
Berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho mar. 16. Ian.
Martula.
Brictius epiſc. & conf. 9. Iul.
Apud Marſos.
Simplicius cum filijs Conſtantio & Victoriano mart. 26. Aug.
Maſſilio.
Hermes & Hadrianus mart. 1. Mar.
Lazarus epiſc. 17. Dec.
Maria Magdalena 22. Iul.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus mar. 21. Iul.
Matriti.
Iſidori Agricolæ 10 Mai.
In Mauritania Cæſarienſi.
Marciana virgo & mar 9. Ian.
Romulus & Secundus mar. 24. Mar.
Timotheus, Polius, & Eutychius mart. 21. Mai.
Timotheus mar. 19. Dec.
Mediolani.
Ambroſius epiſc. & doct. 4. Apr.
Eiuſdem ordinatio 7. Dec.

Anto-

Antoninus epiſc. & confeſſ. 31. Oct.
Aquilinus mart. 29. Ian.
Auguſtini conuerſio 5. Mai.
Auximus epiſcopus 3. Sept.
Benedictus epiſcopus 11. Mart.
Benignus epiſcopus 20. Nou.
Caius epiſcopus 27. Sept.
Calimerius epiſc. & mar 31. Iul.
Carolus Epiſcopus 4. Nou.
Caſtritianus epiſcopus 1. Dec.
Clicerius epiſc. & confeſſ. 20. Sept.
Datius epiſcopus 14. Ian.
Dionyſius epiſcopus 25. Mai.
Eugenius epiſcopus & confeſſ. 30. Dec.
Euſebius epiſc. & confeſſ. 12. Aug.
Euſtorgius epiſcopus 18. Sept.
Euſtorgius alter epiſc. & conf. 6. Iun.
Fauſtus mar. 7. Auguſt.
Galdinus epiſc. 18. Apr.
Geruaſius & Protaſius mart. 19. Iun.
Geruntius epiſc. 5. Mai.
Honoratus epiſc. 8. Febr.
Ioannes Bonus Epiſc. 10. Ian.
Lazarus epiſc. 11. Febr.
Magnus epiſc. & confeſſ. 5. Nou.
Manſuetus epiſc. 19. Febr.
Marcellina virgo 17. Iul.
Marolus epiſc. & confeſſ. 23. Apr.
Martinianus epiſc. 2. Ian.
Maternus epiſc. & confeſſ. 18. Iul.
Matronianus eremita 14. Dec.
Mirocles epiſc. & confeſſ. 3. Dec.
Monas epiſc. 12. Oct.
Nabor & Felix mar. 12. Iul.
Nazarius & Celſus mar. 28. Iul.
Eorumdem inuentio 10. Mai.
Petrus mar 29. Apr.
Protaſius epiſc. 24. Nou.
Robuſtianus mart. 24. Mai.
Satyrus confeſſ. 17. Sept.
Sauina 30. Ian.
Senator epiſc. 28. Mai.
Simplicianus epiſc. 16. Aug.
Valeria mart. 28. Apr.
Venerius epiſc. 4. Mai.
Victor mar. 8. Mai.

Mediolanenſis Prouincia.

Iulius presbyter 31. Ian.

in monaſterio Medicij.

Nicetas abbas 3. Apr.

Meldis, & in pago, & territorio Meldenſi.

Faro epiſc. & confeſſ. 28. Oct.
Fiacrius confeſſ. 30. Aug.
Phara virgo 7. Dec.
Sanctinus epiſc. 22. Sept.

Melitina.

Eudoxiꝰ, Zeno, Macariꝰ, & ſocij MCIV. mar. 5. Sept.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Aſtronicus, Rufus, & Galata mart. 19. Apr.
Hieron, Nicander, Heſychius, & alij triginta mart. 7. Nou.
Polyeuctus mar. 13. Febr.

Meri in Phrygia.

Macedonius, Theodulus, & Tatianus mart. 12. Sept.

in Meſopotamia.

Archelaus epiſc. 26. Dec.
Athenodorus mart. 11. Nou.
Iulianus eremita 18. Oct.
Maruthas epiſc. 4. Dec.
Commemoratio xxiij. mar. 23. Mai.

Meſſana.

Albertus confeſſ. 7. Aug.
Ampelus & Caius mar. 29. Nou.
Corbus mart. 18. Apr.
Eleutherius epiſcopus & Anthia mar. 18 Aprilis.
Placidus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus, Fauſtus, & alij xxx. 5. Oct.

Metis in Gallia.

Adelphus epiſc. & confeſſ. 29. Aug.
Arnulphus epiſc. 18. Iul.
Clodulphus epiſc. 8. Iun.
Felix epiſc. 21. Febr.
Firminus epiſc. & confeſſ. 18. Aug.
Patiens epiſc. 8. Ian.
Rufus epiſc. & confeſſ. 7. Nou.

Mileti.

Acatius mar 28. Iul.

in oppido Milleduno.

Leo confeſſ. 10. Nou.

Mileui in Numidia.

Optatus epiſc. 4. Iunij.

apud Mindam.

Felicianus epiſc. & mar. 20. Oct.

Miſna in Germania.

Benno epiſcopus 16. Iun.

Moguntia.

Albanus mar. 21. Iun.
Aureus, Iuſtina, & alij mart. 16. Iun.
Ferrutius mar. 28. Oct.
Lullus epiſc. & confeſſ. 16. Oct.
Maximus epiſc. & confeſſ. 18. Nou.
Symeon eremita 26. Iul.

in monaſterio Moliſmenſi.

Robertus abbas 29. Apr.

apud Montem Peſſulanum.

Rocchus confeſſor 16. Aug.

in Montepolitiano.

Agnes virgo 20. Apr.

Mopſueſtia in Cilicia.

Auxentius epiſc. 18. Dec.

in Morauia.

Cyrillus & Methodius epiſcopi 9. Martij.

Muzala in Cappadocia.

Sabbas abbas 5. Dec.

Mutina.

Geminianus epiſc. 31. Ian.

Myra in Lycia.

Creſcens mar. 15. Apr.
Leo & Iuliana mar. 18. Aug.
Nicander & Hermas mar. 4. Nou.
Nicolaus epiſc. 6. Dec.

N

in diœceſi Namurcenſi apud Belgas.

Gerardus abbas 3. Oct.

Nanneto in Britannia minori.

Domitianus & Rogatianus m. 24. Mai.
Similianus epiſc. 16. Iun.

in caſtro Nantonienſi.

Seuerinus abbas 11. Febr.

Narbona.

Paulus epiſcopus 22. Mart.
Ruſticus epiſc. & confeſſ. 26. Oct.

in prouincia Narbonenſi.

Aegidius abbas 1. Sept.

Narnia.

Caſſius epiſc. 29. Iun.
Iuuenalis epiſc. & confeſſ. 3. Mai.

Nazareth.

Annuntiatio B. Virg. Genitricis Dei Mariæ 25. Mart.

Nazianzi.

Cæſarius 25. Febr.
Gorgonia 9. Dec.
Gregorius epiſc. 9. Mai.

Neapoli in Campania.

Agnellus abbas 14. Dec.
Agrippinus epiſc. 9. Nou.
Aſpren epiſc. 3. Aug.
Athanaſius epiſc. & confeſſ. 15. Iul.
Candida, item Candida iunior 4. Sept.
Euſebius epiſc. 23. Mai.
Gaudioſus epiſc. 28. Oct.
Ioannes epiſc. 22. Iun.
Patricia virgo 25. Aug.
Pomponius epiſc. 14. Maij.
Reſtituta virgo & mart. 17. Mai.
Seuerinus epiſc. 8. Ian.
Seuerus epiſc. 30. Apr.

in monte Nebo terra Moab.

Moſes legiſlator 4. Sept.

Nemauſi.

Baudelius mart. 20. Mai.

Neocæſarea.

Athenodorus epiſc. & mart. 18. Oct.
Gregorius Thaumaturgus 17. Nou.
Macrina 14. Ian.
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus mar. 24. Ian.
Troadius mar. 28. Dec.

Nicæa in Bithynia.

Antonina mart. 12. Iun.
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. 19 Dec.
Diomedes mar. 16. Aug.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart. 20. Nouemb.
Neophytus mart. 20. Ian.
Theodota cum tribus filijs mart. 2. Aug.
Theuſeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mar. 13. Mart.

Nicæa in Gallia.

Baſſus epiſc. & mar. 5. Dec.
Hoſpitius confeſſ. 21. Mai.

Nicomedia.

Agathonicus, Zoticus, & ſocij mart. 22. Auguſti.
Ambicus, Victor, & Iulius mart. 3. Dec.
Anicetus comes, & Photinus cum alijs mart. 12. Aug.
Anthimus epiſc. cum gregis multitudine mart. 27. Apr.
Antonia mart. 4. Mai.
Arſacius confeſſ. 16. Aug.
Barbara virgo & mar. 4. Dec.

Baſiliſſa virgo & mar.3.Sept.
Cyprianus, & Iuſtina virgo & mar.26. Sept.
Cyriaca, & aliæ quinque virg. & mart. 19. Maij.
Cyriacus & alij decem mart.7. Apr.
Cyriacus, Paulillus, Secūdus, Anaſtaſius Syndimius, & ſocij mart 19.Dec.
Daſius, Zoticus, Caius, & alij duodecim mart.21.Oct.
Dorotheus, & Gorgonius mar. 9.Sept.
Dula mar.25. Mart.
Egdunius & alij ſeptem mar.12.Mar.
Eleutherius & alij innumeri mar 2.Oct.
Eulampius, & Eulampia cum alijs cc. mart. 10.Oct.
Euſtorgius presb. 11. Apr.
Euthymius mar.24. Dec.
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus mart. 7. Maij.
Glycerius mart.21.Dec.
Hadrianus, & alij xxiij.mart.4.Mart. Et 8. Septemb.
Hadrianus mart.26.Aug.
Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates mar.27.Iulij.
Indes, Domna, Agapes, & Theophila virg & mart.28.Dec.
Ioannes mart.7 Decemb.
Lucianus mart. 7. Ian.
Lucianus, Florus & ſocij mart 26.Oct.
Macedonius, Patricia, & Modeſta mart. 13. Mart.
Marcellus mart.26. Nou.
Migdonius, & Mardonius, & quidam diaconus mar.23. Dec.
Pancharius mart.19. Mart.
Pantaleon mart.27.Iul.
Paſtor, Victorinus, & ſocij mar.29.Mar.
Petrus mart.12.Mart.
Philoterus mar.19.Mai.
Quadratus mart.7.Mai.
Quinctilis epiſc.& mar.8.Mart.
Strato, Philippus, & Eutychianus mart. 17.Aug.
Theophilus epiſc.7.Mart.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa mart.6. Mart.
Zacharias mart.10. Iun.
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. 2. Septemb.
Zeno mar. 22.Dec.
Commemoratio 10000.mar.18. Mart.
Item multorum 23 Iun.& 25.Dec.
Item xx. mart.23.Dec.

Nicopoli in Armenia.

Ianuarius, & Pelagia mar.11.Iul.
Leontius, Mauritius, Daniel cum ſocijs mart. 10. Iul.

Niſibi.

Dometius cum duobus diſcipulis mart. 7.Auguſti.
Iacobus epiſcopus & confeſſ.15.Iul.

Nitriæ.

Iſidorus epiſc. 2. Ian.

Niuernis.

Patricius abbas 24. Aug.

Niuigellæ.

Gertrudis virgo 17. Mart.

Nola in Campania.

Felix confeſſor 14.Ian.
Felix, Iulia, & Iucunda mar.27.Iul.
Felix epiſc.& ſocij xxx.mart 15.Nou.
Maximus epiſc.15. Ian.
Paulinus epiſc.& confeſſ.22.Iun.

in Norico.

Seuerinus abbas 8.Ian.

in Noruegia.

Olauus Rex & mar.29.Iul.

Nouaria.

Agapius epiſc. 10. Sept.
Gaudentius epiſc. 22. Ian.
Laurentius & pueri ab eo educati mart. 30.Aprilis.

Nouioduni in Gallia.

Amantius, Alexander, & ſocij m.6.Iun.
Heradius, Paulus, & Aquilinus cum duobus alijs mar.17.Mai.
Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart.17.Sept.

Nouiomi in Belgio.

Eligius epiſc.1.Dec.

Nouocomi. Vide Comum.

Carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius m. 7.Au.
Felix epiſc.14. Iul.
Liberata virgo 18. Ian.

Nuceriæ.

Felix & Conſtantia mart 19.Sept.

in Numidia.

Commemoratio multorum mar. 11.Feb.

apud Nurſiam.

Eutychius & Florētius monachi 23.Mai.
Spes abbas 28. Mart.

apud Nuſcum.

Amatus epiſc.31.Aug.

Nyſſæ.

Gregorius epiſc.9.Mart.

O

Opitergij.

Magnus epiſc.6.Oct.

Oſcæ in Hiſpania.

Nunilo, & Alodia mar.22.Octob.
Orentius, & Patientia mar.1.Mai.

apud Oſtia Tiberina.

Aſterius mar. 21.Oct.
Aurea virgo & mar.24. Aug.
Demetrius, & Honorius mart.21.Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. 22.Decemb.
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Curia mar.18.Febr.
Monica vidua 4.Mai.
Quiriacus epiſc. Maximus, & Archelaus mar.23.Auguſt.

Oxonij in Anglia.

Fredeſuuinda virgo 19. Oct.

in pago Oxymenſi. Vide Auxymum.

Ebrulphus abbas & confeſſ.29.Dec.

P

in Palæſtina.

Alphæus & Zacchæus mart. 17.Nou.
Euthymius abbas 20.Ian.
Geraſimus anachorita 5. Mart.
Heſychius confeſſ.3.Octob.
Iacobus eremita 28.Ian.
Ioannes Silentiarius 13.Mai.
Ioſue, & Gedeon 1 Sept.
Maria Aegyptiaca 2. Apr.
Paulus mar.25.Iul.
Peleus, Nilus, & Elias epiſcopi & mart. 19 Sept.
Procopius mar.8.Iul.
Quiriacus anachorita 29.Sept.
Tecla & Agapius mar.19.Aug.
Timotheus mar.19. Aug.
Valentina virgo cum ſocia mart.25. Iul.
Zoſimus anachorita 4.Apr.
Zoſimus confeſſ. 30. Nou.
Commemoratio multorū mart.19.Febr.
Item monachorum mar.16.Mai.

Palentiæ.

Sabinus epiſc.11. Dec.
Turibius epiſc.16. Apr.

in Palmaria inſula.

Anaſtaſia cum cclxx.mart.25 Dec.

Palmyræ in Syria.

Libya, Leonides, & Eutropia m. 25.Iun.

Pamiæ in Gallia.

Antoninus mar.2.Sept.

in Pamphilia.

Heliodorus m.& eius tortores 21.Nou.

in Pannonia.

Agricola mar. 3.Dec.
Gerardus epiſc.& mar.24.Sept.
Rutilius & ſocij mart.4.Iun.

Panormi.

Roſalia virgo 4.Sept.
Inuentio 15. Iul.

Paphi in Cypro.

Tychicus diſcipulus S. Pauli 29. Apr.

Papiæ.

Anaſtaſius epiſc.30.Mai.
Armentarius epiſc.30.Ian.
Dalmatius epiſc.& mart.5.Dec.
Damianus epiſc.12. Apr.
Ennodius epiſc. & confeſſ.17.Iul.
Epiphanius epiſc.21.Ian.
Felix epiſc.& mar.15.Iul.
Fulcus epiſc. 26.Octob.
Gunifortis mart.22.Aug.
Honorata virgo 11.Ian.
Ioannes epiſc 27.Aug.
Iuuentius epiſc.8. Febr.
Maximus epiſc & conf.8. Ian.
Petrus epiſc.7.Mai.
Pompeius epiſc.14.Dec.
Quadrageſimus ſubdiaconus 26.Oct.
Syrus epiſc.9.Dec.
Theodorus monachus 7. Ian.
Theodorus epiſc.20.Mai.
Vrciſcenus epiſc & confeſſ.21.Iun.

Parmæ.

Bernardus epiſc.4. Dec.

in Paro inſula.

Theoctiſte virgo. 10. Nou.

in Paſſiniano monaſterio.

Ioannes Gualbertus abbas inſtitutor ord.Vallis Vmbroſæ 12.Iul.

Patauij.

Antonius confeſſ.13. Iun.

Bellinus epiſc. & mar. 26. Nou.
Daniel mart. 3. Ian.
Fidentius epiſc. 16. Nou.
Iuſtina virgo & mar. 7. Oct.
Maximus epiſc. 2 Aug.
Proſdocimus epiſc. 7. Nou.

apud Patras in Achaia.

Andreas Apoſtolus 30 Nou.

in Pelignis

Peregrinus epiſc. & mart. 13. Iun.

Pe.usij in Aegypto.

Iſidorus monachus 4. Febr.
Paulus epiſcopus 7. Mart.

Pentapoli in Lybia.

Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius 26. Mart.

Pergami in Aſia.

Antipas mart. 11. Apr.
Carpus epiſcop. Papylus, Agathonica, Agathodor⁹, & alij multi in 13. Apr.

Perge in Pamphylia.

Fortunat⁹, Felix, & alij xxvij. m. 26. Feb.
Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex. mart. 1. Aug.
Neſtor epiſcop. & mar. 26. Febr.
Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus mar. 26. Febr.
Theodorus, Philippa, & ſocij mart. 20. Septemb.

Perona.

Furſeus confeſſ. 16. Ian.

in Perſide.

Acindynus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus cum ſocijs plurimis 2. Nouemb.
Anda cum ſocijs xxiij. mart. 16. Mai.
Barſabas mar. 11. Decemb.
Beniamin mar. 31. Mar.
Chriſtina virgo & mart. 13 Mart.
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas m. 29. Sept.
Gudelia mart. 29 Sept.
Hormiſda mar. 8. Aug.
Ia, & ſociæ cũ nouẽ millibus m. 4. Aug.
Iacobus mar. cum alijs 27 Nou.
Ioannes & Iacobus mart. 1 Nou.
Ionas & Barachiſius mart. 29. Mart.
Mamelta mar. 17. Oct.
Maximus & Olympias mar. 14. Apr.
Nerſas epiſcopus & ſocij marty. 20. Nouemb.
Parmenius, Helimenas, Chryſotelus, Lucas, & Mucius diaconi 22. Apr.
Polychronius mar. 17. Febr
Sadot & alij cxxviij mar. 20. Febr.
Simon & Iudas Apoſt. 28. Oct.
Symeon epiſc. & ſocij mart. 21. Apr.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, et alij quinque mar. 27. Mart.
Commemoratio multorum marty. 8. Februarij.
XLII. 10. Mart.
CXX. 6 Apr.
CCCX. 9. Mai.

Peruſia.

Conſtantius epiſc. & mar. 29. Ian.
Euthymius confeſſ. 19. Aug.
Feliciſſimus mar 24. Nou.
Felinus & Gratianus mar. 1. Iun.
Florentius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus mar. 4 Iun.
Herculanus epiſc. & mart. 7. Nou.
Eiuſdem tranſlatio 1. Mart.

Petra.

Aſterius epiſc & confeſſ. 10. Iun.
Macarius epiſc. 20. Iun.

Petragoricis, & in Petragoricenſi territorio.

Cyprianus abbas 9 Dec.
Fronto epiſcopus 25. Oct.
Sacerdos epiſc. 4. Mai.

in metallo Phenneſi Palaſtinæ.

Siluanus epiſc. cum plurimis ex clericis mart. 4. Mai.
Trigintanouem mart. 4. Mai.

Philadelphiæ in Arabia.

Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mar. 1. Aug.
Zeno & Zena mar. 23 Iun.

Philippis in Macedonia.

Eraſtus epiſc. & mar. 26. Iul.
Lydia purpuraria 3. Aug.
Parmenas mar. 23. Ian.
Rufus & Zoſimus mar. 18. Dec.
Syntyche 22. Iul.

in Phœnicia.

Euſebius mar. 21. Sept.

in Phrygia.

Adaucus mar. cum ciuibus 7. Febr.
Ariadna mar. 17. Sept.
Atticus 6. Nou.
Dionyſius & Priuatus mar. 20. Sept.
Hypatius confeſſ. 17. Iun.
Priſcus mar. 20. Sept.

in Piceno.

Elpidius abbas 2. Sept.
Margarita vidua 27. Aug.
Seuerinus epiſcopus 8. Iun.

Pictauis, in pago Pictauienſi, & in territorio.

Benedictus confeſſor. 23. Oct.
Florentius presbyter 22. Sept.
Hilarius epiſcopus 13. Ian.
Maxentius confeſſor 26. Iun.
Radegundis regina 13. Aug.
Sabinus confeſſ. 11. Iul.

in Pinnenſi ciuitate.

Ioannes 19. Mart.

Piſis in Tuſcia.

Rainerius confeſſ. 17. Iun.
Torpes mart. 17. Mai

in Piſidia.

Bianor & Siluanus mart. 10. Iul.

Piſtorij.

Barontius & Deſiderius confeſſ. 25. Martij.
Felix confeſſ. 26. Aug.

Placentia.

Antoninus mart. 30. Sept.
Sabinus epiſc. 11. Dec.

in Polonia.

Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus mart. 12. Nou.

Polybotis in Aſia.

Ioannes Thaumaturgus 5. Dec.

Pompeiopoli in Cilicia.

Sozon mar. 7. Sept.

in Pontecuruo apud Aquinum.

Grimoaldus presbyter 29. Sept.

in inſula Pontia.

Siluerius Papa & mar. 20. Iun.

in pago Pontino.

Iudocus confeſſ. 13. Dec.

in Ponto.

Athenogenes mar. 18. Ian.
Meletius epiſc. & confeſſ. 4. Dec.
Moleus & Ammonius mar. 18. Ian.
Commemoratio multorum m. 5. Febr.

Populonij in Tuſcia.

Cerbonius epiſc. & confeſſ. 10. Oct.
Regulus mar. 1. Sept.

in Portu Romano.

Eutropius, Zoſima, & Bonoſa m. 15. Iul.
Herculanus mar. 5. Sept.
Hyacinthus mart. 26. Iul.
Hippolytus epiſcopus & mart. 22. Aug.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & ſocij mart. 22. Aug.
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria martyres 2. Mart.
Vincentius mart. 24. Mai.
Commemoratio quinquaginta m. 6. Iul.

Potentia in Lucania.

Gerardus epiſc 30. Oct.

Præneſte.

Agapitus mar. 18. Aug.

Pruſa in Bithynia.

Adalbertus epiſc. & mar 23. Apr.
Patricius epiſc. Acatius, Menander, & Polyænus mar. 28. Apr.
Timotheus epiſcopus & mar. 10. Iun.

in Pruſſia.

Bruno epiſc. & mar. 15. Oct.

Ptolemaide in Palaſtina.

Paulus & Iuliana mart. 17. Aug.

Puteolis in Campania.

Ianuarius epiſcopus, Feſtus, Deſiderius, Soſius, Proculus, Eutyches, & Acutius mar. 19. Sept.

R

Ratiſpona in Bauaria.

Emmeramus epiſc. & mart. 23. Sept.
Vuolfangus epiſc. 31. Oct.

Rauenna.

Aderitus epiſcopus & confeſſ. 27. Sept.
Agapitus confeſſ. 16. Mart.
Apollinaris epiſc. & mar. 23. Iul.
Barbatianus presbyter 31. Dec.
Calocerus confeſſ. 11. Febr.
Dathus epiſc. & confeſſ. 3. Iul.
Ediſtius mar. 12. Oct.
Eleuchadius confeſſ. 14. Febr.
Exuperantius epiſc & confeſſ. 30 Maij.
Fuſca & Maura mar. 13. Febr.
Germanus epiſcopus 31. Iul.
Ioannes epiſcopus 12. Ian.
Ioannes Papa & mart. 27. Ian.
Liberius epiſcopus. 30. Dec.
Marcellinus epiſc. & confeſſ. 5. Oct.
Marcianus epiſc. & confeſſ. 22. Mai.
Maximianus epiſc. 21. Febr.
Probus epiſc. 10. Nou

Romualdus anachorita 7. Febr. & 19. Iunij.
Seuerus epiſcopus 1. Febr.
Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola 16. Dec.
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11. Nou.
Valētinus, Solutor, et Victor m. 13. Nou.
Vitalis mar. 28. Apr.
Vrſicinus mar. 19. Iun.
Vrſus epiſc. & confeſſ. 13. Apr.

Reate.

Probus epiſcopus 15. Mart.
Stephanus abbas 13. Febr.

apud Regium.

Maximus epiſcopus 17. Nou.
Proſper Aquitanus 25. Iun.

Rhetiaria.

Hermes exorciſta 31. Dec.

Rhedonis.

Aemilianus confeſſor 11. Oct.
Melanius epiſc. & confeſſ. 6 Ian.

Rhemis, & in Rhemenſi pago, & territorio.

Albertus epiſcopus & mar. 21. Nou.
Baſolus confeſſ. 26. Nou.
Bona, & Doda virg. 24. Apr.
Helanus 27. Oct.
Ioannes presbyter 28. Ian.
Macra virgo & mar. 6. Ian.
Maurus, & ſocij mart. 22. Aug.
Nicaſius epiſc. Eutropia virgo, & ſocij mart. 14. Dec.
Remigius epiſcopus & confeſſ. 1. Oct.
Rigobertus epiſcopus 4. Ian.
Syndulphus confeſſ. 20. Oct.
Theodoricus presbyter 1. Iul.
Timotheus & Apollinaris mar. 23. Aug.
Xyſtus epiſc. & mar. 1. Sept.

Rhotomagi.

Audoenus epiſc. & confeſſ. 24. Aug.
Auſtreberta virgo 10. Febr.
Euodius epiſc. & confeſſ. 8. Oct.
Gildardus epiſcopus 8. Iun.
Hugo epiſcopus & confeſſ. 9 Apr.
Melanius epiſcopus 22. Oct.
Prætextatus epiſc. & mar. 24. Febr.
Romanus epiſcopus 23. Oct.

Rhinocolura in Aegypto.

Mela epiſcopus 16. Ian.

Roma.

Abdon & Sennen mart. 30. Iul.
Abundius manſionarius eccl. S Petri 14. Aprilis.
Abundius, Abundantius, Marcianus, & Ioannes mart. 16. Sept.
Aemyliana virgo 5. Ian.
Aemyliana mart. 30. Iun.
Agatho Papa 10. Ian.
Agnes virgo & mar. 21. Ian. Secundo 28. Ian.
Agrippina virgo & mart. 23. Iun.
Alexander epiſcopus & mart. 21. Sept.
Alexander & alij xxxviij. mar. 9. Febr.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mar. 27. Febr.
Alexander, & Theodorus mar. 17. Mart.
Alexander Papa, Euentius, & Theodulus mar. 3. Mai.
Alexius confeſſ. 17. Iul.
Almachius mar. 1. Ian.
Anacletus Papa & mar. 13. Iul.
Anaſtaſia, & Cyrillus mart. 28. Oct.
Anaſtaſius mar. 22. Ian.
Anaſtaſius Papa 27. Apr.
Anicetus Papa & mart. 17. Apr.
Anterus Papa & marr 3. Ian.
Anthimus mar 11. Mai.
Antonius mar. 22. Aug.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi 17. Ian.
Apollonius mar. 18. Apr.
Apollonius & Eugenius mar. 23. Iul.
Apronianus mart. 2 Febr.
Aretas mart. & alij DIIII. 1. Oct.
Aretius & Dacianus mar. 4. Iun.
Artemius, Cādida, & Paulina m. 6. Iun.
Aſella virgo 6 Dec.
Balbina virgo 31. Mart.
Baſilicæ Saluatoris dedicatio 9. Nou.
Baſilicæ Petri & Pauli dedicatio 18. No.
Baſilides, Tripos, Mandalis, & alij xx. m. 10. Iun.
Baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mar. 11. Iun.
Baſiliſſa, & Anaſtaſia mart. 15. Apr.
Baſilla virgo & mar. 20. Mai.
Benedicta mar. 4. Ian.
Benedicta virgo 6. Mai.
Benedictus Papa & confeſſ. 7. Mai.
Bibiana virgo & mart. 2. Dec.
Birgitta vidua 8. Oct.
Bonifacius Papa 25. Mai.
Bonifacius Papa & confeſſ. 25 Oct.
Bonus, Fauſtus, & Maurus cum alijs ix. mart. 1. Aug.
Cæcilia virgo & mar. 22. Nouemb.
Cæleſtinus Papa 6. Apr.
Caius Papa & mar. 22. Apr.
Calepodius presbyter, Palmatius conſul cum vxore & filijs, & alijs xlij. Simplicius ſenator cum vxore, & lxviij. alijs. Felix & Blanda mart. 10. Mai.
Calliſtratus & xlix. mart. 26. Sept.
Calliſtus Papa & mart. 14. Oct.
Calliſtus, Felix, & Bonifacius mart. 29. Decemb.
Calocerus, & Parthenius mar. 19. Mai.
Candida virgo & mar. 29. Aug.
Candidus mart. 3. Oct.
Caſtulus, & Euprepes mart. 30. Nou.
Caſtulus mart. 26. Mart.
Catharina Senenſis virgo 29. Apr.
Celſus, & Clemens mar. 21. Nou.
Chryſanthus, & Daria mar. 25. Oct.
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus, & Symphorianus mar. 7. Iul.
Claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mar. 8. Nou.
Claudius, Hilaria, Iaſon, ac Maurus cum lxx. mart. 3. Dec.
Cletus Papa & mart. 26. Apr.
Conſtantius confeſſ. 30. Nou.
Cornelius Papa, Cærealis, Salluſtia, & alij xxj. mar. 14. Sept.
Coronæ SS. Petri, Marciani, Iouini, Teclæ, Caſſiani, & aliorū mart. 26. Mart.
Crato mar. 15. Febr.
Creſcentiana mar. 5. Mai.
Creſcentianus mart. 24. Nou.
Creſcentius mar. 14. Sept.
Cyriaca mar. 21. Aug.
Cyriacus, Largus, & Smaragdus cum alijs xx. mart. 16. Mart & 8. Aug.
Cyrilla virgo & mar. 28. Oct.
Cyrus & Ioannes mart. 31. Ian.
Damaſus Papa & confeſſ. 11. Dec.
Demetria virgo & mar. 21. Iun.
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij mart. 9. Apr.
Deuſdedit confeſſ. 10. Aug.
Deuſdedit Papa 8. Nouemb.
Digna & Emerita virg. & mart. 22. Sept.
Diodorus & Marianus cum alijs mart. 17. Ian. & 1. Dec.
Dionyſius mar. 12. Mai.
Dionyſius Papa 26. Dec.
Domnio presb. 28. Dec.
Donata, Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſociæ mart. 31. Decemb.
Eleutherius Papa & mar. 26. Mai.
Eleutherius abbas 6. Sept.
Elpidius, Marcellus, & Euſtochium, & ſocij mar. 16. Nou.
Emerentiana virgo & mar. 23. Ian.
Epicharides mar. 27. Sept.
Epigmenius mar. 24. Mart.
Euagrius, Priſcianus, & ſocij mart. 12. Octob.
Euariſtus Papa & mart. 26. Oct.
Eugenia virgo & mar. 25. Dec.
Eugenius Papa & confeſſ. 2. Iun.
Euſebius confeſſ. 14. Aug.
Euſebius Papa 26. Sept.
Euſebius, Marcellus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart. 2. Dec.
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus 25. Aug.
Euſtachius Theopiſtes cum filijs Agapio & Theopiſto mar. 20. Sept.
Eutychianus Papa & mart. 8. Dec.
Eutychius mart. 4. Febr.
Fabianus Papa & mar. 20. Ian.
Fauſta 19. Dec.
Fauſtinus & xliv. mar. 17. Febr.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mar. 22 Maij.
Fauſtus & xxiij. mart. 24. Iun.
Felix Papa & mart. 30. Mai.
Felix Secundus Papa & mar. 19. Iul.
Felix Papa 30. Ian.
Felix Papa Tertius 25. Febr.
Felix & Adauctus mart. 30. Aug.
Felicitas mar. 23. Nou.
Felicula virgo & mar. 13. Iun.
Fides, Spes, Charitas virg. & marty. 1. Auguſti.
Flauianus mar. 28. Ian.
Flauianus mart. 22. Dec.

For-

Fortunatus, Felicianus, Firmus, Candidus 2. Febr.
Fortunatus mar. 15. Oct.
B. Franciſca vidua 9. Mart.
Gabinus mar. 19. Febr.
Galla virgo 5. Oct.
Caudentia virgo & mar. 30. Aug.
Gelaſius Papa 21. Nou.
Geneſius mar. 25. Aug.
Getulius, Cærealis, & Amantius mart. 10. Iun.
Gordianus & Epimachus mar. 10. Mai.
Gregorius Magnus Papa 12. Mart.
Eiuſdem ordinatio 3. Sept.
Gregorius Papa Secundus 13. Feb.
Gregorius Papa Tertius 28. Nou.
Gregorij Nazianzeni tranſlatio 11. Iun.
Hegeſippus 7. Apr.
Helena Conſtantini mater. 18. Aug.
Herculanus mar. 25. Sept.
Hermas diſcipulus S. Pauli 9. Mai.
Hermas, Serapion, & Polyænus mart. 18. Aug.
Hermes mar. 27. Aug.
Hieronymi tranſlatio 9. Mai.
Higinus Papa 11. Ian.
Hilarus Papa & confeſſ. 10. Sept.
Hippolytus, Concordia, & alij 10, mart. 13. Aug.
Hormiſda Papa & confeſſ. 6. Aug.
Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexãder, Vitalis, & Martialis. 10. Iul.
Ignatius mart. 1. Febr.
Eiuſdem tranſlatio 17. Dec.
Ignatius Fundator Societ. IESV 31. Iul.
Innocentius Papa & conf. 28. Iul.
Ioannes Calybita 15. Ian.
Ioannes ante portam Latinam 6. Mai.
Ioannes mart. 23. Iun.
Ioannes & Paulus mar. 26. Iun.
Ioannes & Criſpus mar. 18. Aug.
Iouinus & Baſileus mar. 2. Mart.
Irenæus & Abundius mart. 26. Aug.
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij xvij. mar. 15. Dec.
Iulius Papa 12. Apr.
Iulius mar. 19. Aug.
Iuſtinus philoſophus mar. 13. Apr.
Iuſtinus mar. 17. Sept.
Iuſtus mar. 14. Iul.
Iuuennus mart. 1 Iun.
Laurentius mar. 10. Aug.
Lea vidua 22 Mart.
Leo Magnus 11. Apr.
Leo Papa Secundus 28. Iun.
Leo Papa Quartus 17. Iul.
Leo Papa Nonus 19 Apr.
Leopardus mar. 30. Sept.
Liberatus & Baiulus mar. 20. Dec.
Linus Papa & mart. 23. Sept.
Lucia & Geminianus mar. 16. Sept.
Lucia virgo & mart. & alij xxj. 25. Iun.
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antonius, Theodorus & ſocij xviij. mart. 19. Iul.
Lucina 30. Iun.
Lucius Papa & mart. 4. Mart.
Martyrol. Rom.
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida mar. 1. Dec.
Macarius, Rufinus, Iuſtus, & Theophilus mar. 28. Feb.
Mamilianus mart. 12. Mart.
Marcella vidua 31. Ian.
Marcellinus & Petrus mar. 2. Iun.
Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus mar. 26. Apr.
Marcellus Papa & mar. 16. Ian.
Marcellus & Apuleius mar. 7. Oct.
Marcus & Marcellianus mar. 18. Iun.
Marcus & Timotheus mar. 24. Mart.
Marcus Papa & confeſſ. 7. Oct.
S. Mariæ ad Mart. dedicatio. 13. Mai.
S. Mariæ ad Niues 5. Aug.
Marinus mar. 26. Dec.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mar. 19. Ian.
Martina virgo & mart. 1. Ian.
Martinus Papa & mar. 12. Nou.
Maurus mart. 22. Nou,
Maxima mar. 2. Sept.
Maximus, Fabius, & Baſſus m. 11. Mai.
Maximus mart. 19. Nou.
Melchiades Papa 10. Dec.
Monicæ tranſlatio 9. Apr.
Moyſes mar. 25. Nou.
Narciſſus & Creſcentio mar. 17. Sept.
Nemeſius, & Lucilla mart. Item eorumdem tranſlatio, & Symphronij, Olimpij tribuni, Exuperiæ, & Theoduli. 31. Oct.
Nereus & Achilleus mar. 12. Mai.
Nicolaus Papa 13. Nou.
Nicomedes mar. 15. Sept.
Nouatus Pudentis filius 20. Iun.
Oneſimus mar. 16. Febr.
Pammachius presb. 30. Aug.
Pamphilus mar 21. Sept.
Pancratius mar. 12. Mai.
Papias & Maurus mar. 29. Ian.
Paſchalis Papa 14 Mai.
Paſchaſius confeſſ. 31. Mai.
Paſtor presbyter 26. Iul.
Paulus, Lucius, & Cyriacus m. 8. Febr.
Paulus Papa & conf. 28. Iun.
Pauli Apoſtoli commemoratio 30. Iun.
Perpetua 4. Aug.
Petronilla virgo 31. Mai.
Petri & Pauli Apoſt. natalis 29. Iun.
S. Petri ad Vincula dedicatio 1. Aug.
Petrus & Iulianus m. & alij xviij. 7. Au.
Philippus Nerius Cõgreg. Oratorij Fundator 26. Mai.
Pierius presb. Alexandrinus 4. Nou.
Pigmenius mar. 24. Mart.
Pius Papa & mar. 11. Iul.
Plautilla 20. Mai.
Polycarpus 23. Feb.
Pontianus cum alijs quatuor m. 2. Dec.
Porphyrius 20 Aug.
Praxedes virgo 21. Iul.
Primitiua mar. 24. Febr.
Primitiua virgo & mar. 23. Iul.
Primus & Felicianus mart. 9. Iun.
Priſca virgo & mart. 18. Ian.
Priſcilla, 16. Ian.
Priſcus & Priſcillianus mar. 4. Ian.
Priuatus mar. 28. Sept.
Proceſſus & Martinianus mart. 2. Iul.
Protus & Hyacinthus mar. 11. Sept.
Ptolemæus & Lucius mar. 19. Oct.
Pudens & Pudentiana virgo 19. Mai.
Quartus & Quinctus mar. 10. Mai.
Quirinus mar. 25. Mart.
Quirinus mar. 30. Mart.
Raſyphus mar. 23. Iul.
Reſtitutus mar. 29. Mai.
Romanus mar. 9. Auguſti.
Romula, Redempta, & Herundo virgin. 23. Iul.
Rufina & Secunda mar. 10. Iul.
Rufus cum omni familia mar. 28. Nou.
Sabbas cum ſocijs lxx. mart. 24. Apr.
Sabina mart. 29. Aug.
Sanctorum omnium feſtiuitas 1. Nou.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cæleſtinus mar. 1. Mai.
Saturninus & Siſinius mar. 29. Nou.
Sebaſtianus mart. 29. Nou.
Sebaſtianus mar. 20. Ian.
Serapia virgo & mar. 3. Sept.
Serena vxor Diocletiani 16. Aug.
Sergius Papa & conf. 9. Sept.
Seruulus confeſſ. 23. Dec.
Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus mar. 8. Nou.
Silueſter Papa 31. Dec.
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix mart. 29. Iul.
Simplicius Papa & conf. 2. Mart.
Sophia vidua 30. Sept.
Soter Papa & mar. 22. Apr.
Soteris virgo & mar. 10. Febr.
Specioſus monachus 15. Mart.
Stacteus mar. 28. Sept.
Stephanus Papa & mart. 2. Aug.
Stephani protomart. tranſlatio 7. Mai.
Sulpicius & Seruilianus m. 20. Apr.
Suſanna virgo & mar. 11. Aug.
Syluia mater S. Gregorij Papæ 3. Nou.
Symmachus Papa 19. Iul.
Symmitrius, & alij xxij. mar. 26. Mai.
Symphronius, Olympius, Theodolus, & Exuperia mar. 26. Iul.
Syneſius mar. 12. Dec.
Tatiana mar. 12 Ian.
Teleſphorus Papa & mar. 5. Ian.
Tertullinus presb. & mar. 4. Aug.
Tharſicius mar. 15. Aug.
Tharſilla virgo 24. Dec.
Theodora mar. 1. Apr.
Theodora 17. Sept.
Theodorus manſionarius 26. Dec.
Thraſo, Pontianus, & Prætextatus mar. 11. Dec.
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mar. 14. Apr.
Tiburtius mar. 11. Aug.
Timotheus mar. 22. Aug.
Titus mar. 16. Aug.
Tranquillinus mar. 6. Iul.
Tryphonia 18. Oct.

Valentinus mar.14.Feb.
Victoria virgo & mar.23.Dec.
Victor Papa & mar 28.Iul.
Victorinus epiſc. & mar.5.Sept.
Vincentius mar.24.Iul.
Vincentius ſubdiaconus inf.cum Xyſto. 6.Aug.
Vitalianus Papa 27.Ian.
Vitalis, Felicula, & Zeno m.14.Febr.
Vrbanus Papa & mar.25.Mai.
Xyſtus Papa & mar 6.Apr.
Xyſtus Papa ſecundus mar. Item Feliciſſimus, Agapitus, Ianuarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus mar.6.Aug.
Xyſtus Papa tertius confeſſ.28.Mart.
Zacharias Papa 15.Mart.
Zeno & alij 10203 mart.9.Iul.
Zephyrinus Papa & mar.26.Aug.
Zoa mar.5.Iul.
Zoſimus Papa & confeſſ.26.Dec.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mar.10.Febr.
Commemoratio xxx.mart.1.Ian.
Multorum 2.Ian.
XL.militum 13.Ian.
Decem militum 10.Feb.
CCLX.mar.1.Mart.
Plurimorum 2.Mar.10.Apr.24.Iun.
DCCCC.mar.4.Mart.
Item XLVII mar.14.Mart.
Item CCLXII.mar.25.Mart.
Item CCLXII.mar 17.Iun.
Item III.militum mar.2.Iul.
Item XXIII.mart.5.Aug.
Item CLXV.militum mar.10.Aug.
Item XLVI.militum mar.25.Oct.
Item XXX.mar.12.Dec.

In monaſterio Romarico.

Amatus Abbas 13.Sept

apud Rhutenos.

Amantius epiſc.4.Nou.
Quinctianus epiſc.14.Iun.

S

in terra Saar.

Ionas propheta 21.Sept.

in Sabinis.

Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius m. 9.Sept.

apud Saccam in Sicilia.

Calogerus eremita 18.Iun.

Salamine Cypri.

Ariſton 22.Febr.
Epiphanius epiſcopus 12.Mai.

Salerni.

Euſterius epiſc.19.Oct.
Fortunatus, Caius, & Anthes mart. 28. Auguſt.
Gaudioſus epiſc.26.Oct.
Gregorius Papa ſeptimus 25.Mai.
Matthæi Apoſtoli tranſlatio 6.Mai.
Verus epiſcopus 23.Oct.

Salesburgi.

Rupertus epiſc. & confeſſ.27.Mart.

Salona in Dalmatia.

Anaſtaſius cornicularius mart.21.Aug.
Domnio epiſc. & milites viij.m.11.Apr.

Samaria in Palæſtina.

Abdias propheta 19.Nou.
Eliſæus propheta 14.Iun.
Commemoratio.MCCCCLXXX.mar. 22.Iun.

in prouincia Samnij.

Menna ſolitarius 11.Nou.

in Sanciano, Sinarum Inſula.

Franciſcus Xauerius 2.Dec.

Santis & apud Santones.

Eutropius epiſc.& mar.30.Apr.
Martinus abbas 7.Dec.
Rameldis virgo cum ſocijs m.16. Iul.
Troianus epiſc.30.Nou.
Viuianus epiſc.28.Aug.

in Sardinia, & Sardis.

Æmilius, Felix, Priamus, & Lucianus m. 28.Mai.
Euthymius epiſc. & mar.13.Mart.
Iuſta, Iuſtina, & Henedina mart.14.Mai.
Luxorius, Ciſellus, & Camerinus. 21. Auguſt.
Pontianus Papa & mart.19.Nou.
Potitus mar.13.Ian.
Salluſtianus confeſſ.8.Iun.

Satalis in Armenia

Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. 24.Iun.

in Saxonia, & apud Saxones.

Euualdi duo martyres 3.Oct.
Vuillebaldus epiſc.7.Iul.

apud Scetim Aegypti montem.

Arſenius diaconus eremita 19.Iul.

Scouangiæ.

Elizabeth virgo 18.Iun.

in Scotia.

Brandanus abbas 16. Mai.
Brigida virgo 1.Feb.
Canicus abbas 11.Oct.
Columbus confeſſ.9.Iun.
Fintanus confeſſ.17.Febr.
Margarita regina 10.Iun.
Ninianus epiſc.& conſ.16.Sept.
Queranus abbas 9.Sept.
Vuiro epiſc.8.Mai.

Scythopoli in Palæſtina.

Ioſeph comes 22.Iul.
Seuerianus epiſc.& mar.21.Febr.

Sebaſtæ in Armenia.

Antiochus & Cyriacus mar.15. Iul.
Athenogenes & decem m.16.Iul.
Blaſius epiſcopus & mar.3.Febr.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & ſocij mar.2.Nou.
Hirenarchus, Acacius, ac vij. mulieres mar.27.Nou.
Petrus epiſc 9.Ian.
Seuerianus mar.9.Sept.
Commemoratio xl.mar.9.Mart.
Item ſeptem mulierum mar.3.Feb.

Seduni in Gallia.

Florentinus, & Hilarius mar.27.Sept.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & ſocij mart. 22.Sept.
Sigiſmundus rex 1.Mai.

Senis in Tuſcia.

Ambroſius confeſſ.20.Mart.
Anſanus mar.1.Dec.
Galganus 3.Dec.
Ioannes Columbinus Ieſuatorum inſtitutor 31.Iul.

apud Senones & in territorio Senonenſi.

Amatus epiſc.& confeſſ.13.Sept.
Benedicta virgo 29.Iun.
Columba virgo & mar.31.Dec.
Heraclius epiſc.8.Iun.
Leo epiſc.& confeſſ.22.Apr.
Lupus epiſc.1 Sept.
Paternus mar.12.Nou.
Sabinianus epiſc & Potentianus mart. 31.Dec.
Sidronius mar.11.Iul.
Vrſicinus epiſc.& confeſſ.24.Iul.

apud Septam in Mauritania.

Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus martyr. 13. Octob.

apud Septempeda-os in Piceno.

Illuminatus confeſſ.11.Mai.
Margarita vidua 27.Aug.
Philomena virgo 5.Iul.
Seuerinus epiſc.8 Iunij.

Sibapoli in Syria.

Febronia virgo & mar.25.Iun.

in Sicilia.

Agatho & Triphina mar.5.Iul.
Philippus Argyrio 12.Mai.
Commemoratio lxxix.mar.21.Febr.

Sida in Pamphylia.

Cindeus confeſſ.11.Iul.

Sidone in Phœnicia.

Zenobius mar 29.Oct.

Sigeſterici in Gallia.

Donatus confeſſ.19 Aug.

Signiæ.

Bruno epiſcopus & confeſſ.18.Iul.

in caſtro Syluanectenſi.

Regulus epiſcopus 30.Mart.

Siluiniaci.

Maiolus abbas 11.Mai.
Odilon abbas 1.Ian.

in monte Sina.

Ioannes Climacus abbas 30.Mar.
Commemoratio xxx.mart.14.Ian.

Singiduny in Myſia.

Hermilus, & Stratonicus mar.13.Ian.

Sinueſſæ

Caſtus & Secundinus epiſc. & m.1.Iul.

Sirmy.

Innocentius & Sebaſtia cum alijs xxx. mar.4.Iul.
Irenæus epiſc.& mar.25.Mart.
Montanus & Maxima 26.Mart.
Sireſius mar.23.Febr.
Commemoratio vij.virg.& m.9.Apr.
Item lxxij.mar.23.Febr.

Siſcia in Illirico.

Quirinus epiſc.& mar.4.Iun.

Smyrnæ.

Apelles & Lucius 22.Apr.
Baſilla 29.Aug.

Dioſco-

Dioſcorides mar.10.Mai.
Germanicus mar.19.Ian.
Pionius mar.& xv.ſocij 1.Febr.
Polycarpus & alij xij.mar.26.Ian.
Thraſeas epiſc.& mar.5.Oct.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus mart. 9.Ian.

Solis in Cypro.

Auxibius epiſc.19.Febr.
Ammonius & Alexander mart.9.Febr.

Solodori in Gallia.

Victor & Vrſus mart.30.Sept.

Sora.

Dominicus abbas 22.Ian.
Iulianus mar.27.Ian.
Reſtituta virgo & mart.27.Mai.

in monte Soracte.

Nonnoſus abbas 2.Sept.

Sozopoli.

Zoſimus mar.19.Iun.

Spoleti.

Concordius mar.1.Ian.
Felix epiſcopus & mar.18.Mai.
Gregorius mart.24.Dec.
Iſaac confeſſ.11.Apr.
Pontianus mar.19.Ian.
Sabinus epiſcopus, Exuperantius, Marcellus, Venuſtianus, vxor, & filij mar. 30.Dec.

in Stabulo Rhodis.

Gulielmus eremita 10.Febr.

apud Scylaum in Calabria.

Ioannes Thereſtus monachus 24.Iun.

apud Sublacum in Latio.

Chelidonia virgo 13.Oct.

Sueſſione, & apud Sueſſiones.

Arnulphus epiſc.& confeſſ.15.Aug.
Criſpinus & Criſpinianus m. 25.Oct.
Godefridus epiſc.8.Nou.
Medardus epiſc 8.Iun.
Valerius & Rufinus mar 14.Iun.

in Suecia

Catharina virgo 22.Mar.

in Sulcitana inſula apud Sardiniam.

Antiochus mar.13.Dec.

Suppentonia apud montem Soractem.

Anaſtaſius monachus, & ſocij 11.Ian.

Surrenti.

Antonius abbas 14.Febr.
Quinctus, Quintilia, Quartilia, Marcus, & alij nouem 19.Mart.

Sutrij in Tuſcia.

Felix mart.23.Iun.

Synnada.

Agapitus epiſc.24.Mart.
Democritus, Secundus, & Dionyſius m. 31 Iul.
Michael epiſc.23.Mai.
Trophimus & Dorymedon m.19. Sept.

Synope in Ponto.

Phocas epiſc.& mar.14.Iul.
Commemoratio cc.mart.7.Apr.

Syracuſis.

Euodius, Hermogenes, & Calliſtus mar. 25.Apr.
Lucia virgo & mart.13.Dec.
Marcianus epiſc.& mar.14.Iun.
Maximianus epiſc.9.Iun.
Rufinus & Marcia mar.21.Iun.
Zoſimus epiſc.& conf.30.Mart.

in Syria.

Abraham eremita 16.Mart.
Aphraates anachorita 7.Apr.
Dominus mar 5.Iul.
Euſtachius confeſſ.12.Oct.
Ioannes monachus 21.Iul.
Iulianus Saba ſenior 14.Ian.
Iulianus mar.25.Aug.
Macarius & Iulianus mar.12. Aug.
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor 20.Mart.
Seleucus confeſſ.24.Mart.
Victor & Corona mar.14.Mai.
Commemoratio xlij.mar.6.Mart.
Item cccl.monachorum mar.31.Iul.

T

Tagaſte in Africa.

Alipius epiſcopus 15.Aug.
Firmus epiſc.& confeſſ.31.Iul.

Taraſci.

Martha virgo 29.Iul.

Tarenti.

Cataldus epiſcopus 10.Mai.

Tarracina.

Cæſarius & Iulianus mar.1.Nou.
Epaphroditus epiſc.22.Mart.
Felix & Euſebius mar.5.Nou.
Flauia Domitilla, Euphroſyna, & Theodora mart.7.Mai.
Montanus mart.17.Iun.

Tarracona.

Fructuoſus, Augurius, & Eulogius mar. 21.Ian.
Maginus mart.25.Aug.

Tarſi in Cilicia

Athanaſius epiſcopus, Anthuſa, ac duo ſerui mar 22.Aug.
Bonifacius mar.14.Mai.
Caſtor & Dorotheus mar.28.Mart.
Caſtor & Stephanus mar.27.Apr.
Cyrenia & Iuliana mar.1.Nou.
Euſtochium virgo & mar.2.Nou.
Pelagia virgo & mar.4.Mai.
Quiricus & Iulitta mar.16.Iun.
Tharacus, Probus, & Andronicus mart. 11.Oct.
Zenais & Philonilla 11.Oct.
Commemoratio xx.mar.6.Iun.

Taruani, & in Taruanenſi pago & territorio.

Audomarus epiſc.9.Sept.
Bertinus abbas 5.Sept.
Siluinus epiſcopus 17.Febr.

Taurini.

Maximus epiſc.& conf.25.Iun.
Octauius, Solutor, & Aduentor mart. 20.Nou.

Tauromenij in Sicilia.

Pancratius epiſcopus & mar.3.Apr.

in inſula Tenedo.

Abudemius mar.15.Iul.

Terdona.

Innocentius epiſcopus & confeſſ. 17. Apr.
Marcianus epiſc.& mar.6.Mart.

Tergeſta.

Iuſtus mar.2.Nouemb.

in monte Thabor.

Trãsfiguratio Domini noſtri Ieſu Chriſti 6.Aug.

Thagura in Africa.

Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij vij.mar.5.Dec.

Theani.

Paris epiſc.5.Aug.
Vrbanus epiſc.& conf.7.Dec.

in Thebaide.

Antonius abbas 17.Ian.
Aquila mar.20.Mai.
Euphraſia virgo 13.Mart.
Leonides & ſocij mar.28.Ian.
Macarius Alexandrinus 2.Ian.
Pæmon anachorita 27.Aug.
Palæmon abbas 11.Ian.
Paulus primus eremita 10.Ian.
Paulus Simplex 7.Mart.
Sarmata mar.11.Oct.
Timotheus & Maura mar.3.Mai.
Commemoratio plurimorum m. 5. Ian. & 28.Iul.

Thebeſte in Africa.

Criſpina mar.5.Dec.

Thecuo in Palaſtina.

Amos propheta 31.Mart.
Commemoratio monachorum mart 28. Mai.

Theopoli.

Commemoratio decem mar.6.Nou.

Theſſalonica.

Agape & Chionia virg.& mar.3.Apr.
Agathopus & Theodolus mart.4.Apr.
Alexander mar.9.Nou.
Anyſia mar.& Anyſius epiſc.30.Dec.
Ariſtarchus epiſc.& mar.4.Aug.
Dauid eremita 26.Iul.
Demetrius mar.8.Oct.
Domninus, Victor, & ſocij m.30.Mart.
Domninus mart.1.Oct.
Fantinus conf.30.Aug.
Florentius mar.13.Oct.
Irenæus, Peregrinus, & Irene mart. 5. Maij.
Irene virgo & mar.5.Apr.
Matrona mar.15.Mart.
Neſtor mar.8.Oct.

Thiniſſa in Africa.

Felix mart.6.Nou.

Thmuis in Aegypto.

Phileas epiſcopus, & Philoromus, & alij multi mar.4.Febr.

in ciuitate Thora.

Anatolia & Audax mar.9.Iul.

in Tracia.

Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. 29.Sept.
Olympius epiſc.& conf.12.Iun.
Commemoratio xxxij.mart.20.Aug.

Tibure.

Generoſus mar.17.Iul.
Quirinus mar.4.Iun.
Seuerinus monachus 1.Nou.

Symphoroſa cum Septemfilijs m.18.Iul.
Zoticus mar.12.Ian.
apud Ticinum, vide Papiæ.
Iuuentius & Syrus epiſcopi 12. Sept.
Tipherni.
Amantius 26.Sept.
Creſcentianus mar.1.Iun.
Tingi in Mauritania.
Caſſianus mar.3.Dec.
Marcellus mart.30.Oct.
Tolentini in Piceno.
Nicolaus confeſſ.10.Sept.
Toleti.
Eugenius epiſc.& confeſſ.13.Nou.
Helladius epiſc.18.Febr.
Ildefonſus epiſc.23.Ian.
Iulianus epiſc.& confeſſ.8.Mart.
Leocadia virgo & mar.9.Dec.
Marciana virgo & mar.12. Iul.
Obdulia virgo 5.Sept.
Toloſa.
Exuperius epiſcopus & confeſſ.28.Sept.
Saturninus epiſc.& mar.29.Nou.
Tomis in Ponto.
Argeus, Narciſſus, & Marcellinus mar. 2.Ian.
Britannio epiſc.25.Ian.
Euagrius & Benignus mar.3.Apr.
Marcellinus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus filij mar.27.Aug.
Marinus, Theodotus, & Sedopha mart. 5.Iul.
Paulus & Cyriacus mar.20.Iun.
Priſcus, Creſcens, & Euagrius mart. 1.Octob.
Theotimus epiſc.20.Apr.
Tornaci.
Eleutherius epiſcopus 20.Febr.
Piaton mar.1.Oct.
Traiecti.
Benignus epiſc.& mar.28.Iun.
Fridericus epiſc.& mar.18.Iul.
Gregorius epiſc.25.Aug.
Seruatius epiſc.13.Mai.
Tranſaquis in Marſis apud lacum Fucinum.
Cæſidius & ſocij mart.31.Aug.
Trecis. Vide in territorio Tricaſſino.
Auentinus confeſſ.4.Feb.
Claudius, Iuſtus, Iucundinus, & ſocij mar.21.Iul.
Exuperantia virgo 26.Apr.
Fidolus confeſſ.16.Mai.
Iulia virgo & mar.21.Iul.
Lupus epiſc.& confeſſ.29.Iul.
Nemorius & ſocij mar.7.Sept.
Patroclus mar.21.Ian.
Venerandus mar.14.Nou.
in territorio Tricaſſino. Vide Trecis.
Leo confeſſ.25.Mai.
Sabina virgo 29.Aug.
Sabinianus mar.29.Ian.
Treueris.
Agritius epiſcopus 13.Ian.
Auſpicius epiſc.& confeſſ.8.Iul.
Eucharius epiſc.8.Dec.
Felix epiſc.26.Mart.
Fibitius epiſc.5.Nou.
Florentinus epiſc.10.Oct.
Goar confeſſ.6.Iul.
Irmina virgo 24.Dec.
Magnericus epiſc.& conf.25.Iul.
Marcellus epiſc.& mar.4.Sept.
Martinus epiſc.& mar.19.Iul.
Maternus epiſc.14.Sept.
Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & ſocij mar.12.Dec.
Maximinus epiſc.& confeſſ.29.Mai.
Modeſta virgo 4.Nou.
Modeſtus epiſc.24.Febr.
Modoaldus epiſc.12.Mai.
Nicetius epiſc.5.Dec.
Numerianus epiſc.& conf.5.Iul.
Palmatius & ſocij mar.5.Oct.
Paulinus epiſc.31.Aug.
Ruſticus epiſc.14.Oct.
Seuera virgo 20.Iul.
Seuerinus epiſc.& confeſſ.21.Dec.
Seuerus epiſc.& confeſſ.15.Oct.
Symeon monachus 1.Iun.
Valentinus epiſc.& mar.16.Iul.
Valerius epiſc.29.Ian.
Commemoratio innumerabilium pene mar.6.Oct.
Tricaſtina ciuitas.
Paulus epiſcopus 1.Febr.
Tridenti.
Symeon mar.24.Mart.
Vigilius epiſc.& mar.26.Iun.
Tripoli in Phœnicia.
Leontius, Hypatius, & Theodolus mar. 8.Iun.
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſus mart. 24.Dec.
apud Troadem.
Carpus 13.Oct.
Siluanus epiſcopus 2.Dec.
Tuburbi in Africa.
Maxima, Donatilla, & Secunda virg. & mar.30.Iul.
Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mar.7.Mart.
Seruus mar.7.Dec.
Tuderti.
Benignus mar.13.Feb.
Calliſtus epiſc.& mar.14.Aug.
Caſſianus epiſc.& mar.13.Aug.
Digna virgo 11.Aug.
Fauſtinus confeſſ.29.Iul.
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mar. 26.Mai.
Fidentius, & Terentius mart.27.Sept.
Fortunatus epiſc.14.Oct.
Illuminata virgo 29.Nou.
Philippus inſtitutor ord. Seruorum B. Mariæ 23.Aug.
Romana virgo 23.Febr.
Terentianus epiſc.& mar.1.Sept.
Tulli in Gallia.
Apius epiſc.15.Sept.
Gerardius epiſc.23.Apr.
Leobinus epiſc.15.Sept.
Manſuetus epiſc.& confeſſ.3.Sept.
apud Tungrenſes.
Martinus epiſcopus 21.Iun.
Turiaſone in Hiſpania.
Æmylianus 12.Nou.
Prudentius epiſc.& confeſſ.28.Apr.
Turonis, & in Turonico pago.
Britius epiſcopus 13.Nou.
Clarus presbyter 8.Nou.
Euphronius epiſc.4.Aug.
Euſtochius epiſc.19.Sept.
Gratianus epiſc.18.Dec.
Gregorius epiſc.17.Nou.
Ioannes confeſſ.27.Iun.
Leobardus 18.Ian.
Martinus epiſc.& confeſſ.11.Nou.
Eiuſdem tranſlatio 4.Iul.
Monegundis 2.Iul.
Odo abbas 18.Nou.
Perpetuus epiſc.8.Apr.
Venantius abbas & confeſſ.13.Oct.
Voluſianus epiſc.& mar.18.Ian.
Turribus in Sardinia.
Creſcentianus mart 31.Mai.
Gabinus & Criſpulus mar.30.Mai.
Protus & Ianuarius mar.25. Oct.
in Tuſcia.
Donatus epiſc.22.Oct.
Ioannes & Feſtus mart.21.Dec.
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart.9.Aug.
in agro Tuſculano, in monaſterio Crypta Ferrata.
Bartholomæus abbas 11.Nou.
Nilus abbas 26.Sept.
Tyanæ in Cappadocia.
Oreſtes mar.9.Nou.
apud caſtrum Tyle.
Florentius mart.27.Oct.
Tyri in Phœnicia.
Dorotheus mar.4.Iun.
Tirannio, Siluanus, Peleus, Nilus, Zenobius, & alij innumerabiles mart. 20. Febr.
Vlpianus mar.3.Apr.
Tyri in Tuſcia.
Chriſtina virgo & mar.24.Iul.

V

apud Valencenas in Belgis.
Drogo confeſſ.16.Apr.
Landelinus abbas 15.Iun.
Saluius epiſcopus, & Superius martyr 26.Iun.
Valentia in Gallia.
Apollinaris epiſc.5.Oct.
Felix, Fortunatus, & Achilleus mart. 23.Apr.
Valentia in Hiſpania.
Vincentius mar.22.Ian.
in prouincia Valeria.
Equitius abbas 11.Aug.
Martyrius monachus 23.Ian.
Seuerus 15.Febr.
Commemoratio trium m.14.Mart.
Vapingi.
Conſtantius epiſc.& conſ.12.Apr.
Tigides & Remedius epiſcopi 3. Februarij.

Vara-

Varadini in Hungaria.
Ladiſlaus rex.27.Iun.
Varennis.
Gangulphus mar.11.Mai.
Vaſione in Gallia.
Quinidius epiſcopus. 15.Febr.
Vecia in Gallia Narbonenſi.
Firminus epiſcopus 11. Oct.
apud Venafrum.
Nicander & Marcianus mar. 17.Iun.
Venetia in Britannia.
Vincentius Ferrerius confeſſ. 5.Apr.
Venetijs.
Tranſlatio S. Marci Euangeliſtæ 31.Ian.
Tranſlatio Marinæ virg.17. Iul.
Venuſia in Apulia.
Felix, Adauctus, Ianuarius Fortunatus, & Septimus mar.24.Oct.
Vercellis.
Aemilianus epiſcopus 11 Sept.
Euſebius epiſcopus & mar 1. Aug.
Honoratus epiſcopus 28. Oct.
Verolamij in Britannia.
Albanus,& miles quidam mart.22.Iun.
Verona.
Agabius epiſc. & confeſſ. 4. Aug.
Alexander epiſcopus 4.Iun.
Cerbonius epiſc.10. Oct.
Euprepius epiſc. & confeſſ.21.Aug.
Felix epiſcopus 19.Iul.
Firmus & Ruſticus mar. 9. Aug.
Gaudentius epiſc. 12. Feb.
Ioannes epiſc. 6.Iun.
Lucidius epiſc. 26.Apr.
Luperius epiſc. & confeſſ. 15. Nou.
Lupicinius epiſc.31.Mai.
Lupus epiſcopus & confeſſ.2.Dec.
Maurus epiſc. & confeſſ. 21.Nou.
Maximus epiſc. 29.Mai.
Petronius epiſc. & confeſſ.6.Sept.
Placidia virgo 11.Oct.
Probus epiſcopus 12. Ian.
Proculus epiſcopus. 9. Dec.
Saluinus epiſcopus 12.Oct.
Saturninus epiſcopus & confeſſ.7.Apr.
Siluinius epiſcopus 12.Sept.
Simplicius epiſc.& confeſſ.20.Nou.
Valens epiſc. & confeſſ.26.Iul.
Verecundus epiſc.& confeſſ.22. Oct.
Zeno epiſc. & mar. 12.Apr.
Eiuſdem ordinatio 8.Dec.
in Verſiaco monaſterio.
Viuentius confeſſ.13.Ian.
In Monaſterio Vertano.
Martinus abbas 24.Oct.
Verulis in Hernicis.
Blaſius & Demetrius mar.29 Nou.
Tranſlatio Mariæ Iacobi.25.Mai.
Veſontione in Gallijs. Vide in territorio Biſuntino.
Antidius epiſcopus & mar. 25.Iun.
Claudius epiſc. 6. Iun.
Ferreolus & Ferrutio mar. 16. Iun.
Germanus epiſc. & mar.11.Oct.
Vienna in Gallia.
Ado epiſcopus & confeſſ. 16. Dec.
Aetherius epiſc. 14. Iun.
Auitus epiſcopus & confeſſ. 5.Febr.
Clarentius epiſc. & confeſſ. 26.Apr.
Creſcens epiſcopus 29. Dec.
Dionyſius epiſc.& confeſſ.8.Mai.
Domnus epiſcopus 3. Nou.
Florentius epiſc. & mar.3.Ian.
Georgius epiſcopus 2. Nou.
Mamertus epiſcopus 11.Mai.
Martinus epiſcopus 1. Iul.
Nicetius epiſcopus 5.Mai.
Pantagathus epiſcopus 17.Apr.
Paſchaſius epiſcopus 22. Feb.
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus 19. Nouemb.
Seuerus confeſſ. 8. Aug.
Syndulphus epiſc & confeſſ.10.Dec.
Theodorus abbas 29. Oct.
Verus epiſcop. 1. Aug.
Zacharias epiſc. & mar. 26.Mai.
in territorio Viennenſi.
Ferreolus mar. 18.Sept.
Vigilijs in Apulia.
Maurus epiſcopus, Pantaleemon,& Sergius mar. 27. Iul.
in pago Vilcaſſino.
Clarus mar.4. Nou.
Nicaſius epiſc. Quirinus, Scubiculus,& Pientia virgo,mar.11.Oct.
Vilna in Lituania.
Caſimirus 4.Mart.
in caſtro Vindocino.
Beatus confeſſor. 9.Mai.
Viroduni in Gallia.
Agericus epiſcopus 1.Dec.
Maurus epiſc.& confeſſ.8.Nou.
Paulus epiſcopus 8. Febr.
Viterbij.
Roſa virgo 4. Sept.
Valentinus & Hilarius mar. 3. Nou.
in territorio Viuarienſi.
Andeolus mar. 1. Mai.
Oſtianus presbyter & confeſſ. 30.Iun.
Vlyſſippone in Luſitania.
Elizabeth vidua regina 4.Iul.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia germani mar.1. Octob.
in Vmbria.
Fortunatus presbyter 1. Iun.
Porphyrius mar.4. Mai.
Commemoratio MDXXV. mar.29.Mai.
Vpſali in Suetia.
Ericus rex & mar.18.Mai.
Vrbe veteri.
Seuerus confeſſor 1. Oct.
Vrgella in Hiſpania.
Hermengaudius epiſcopus 3.Nou.
Iuſtus epiſcopus 28. Mai.
Odo epiſcopus 7.Iul.
Vtica in Africa.
Victor epiſcopus 23. Aug.
in pago Vuaſtinenſi.
Maturinus confeſſ. 1.Nou.
Vuerda in Germania.
Suithbertus epiſcopus 1.Mart.
Vuintonia in Anglia.
Etheluuoldus epiſcopus 1.Aug.
Suuithunus epiſcopus 2.Iul.
Vzali in Africa.
Felix,& Gennadius mar.16 Mai.

Z

Zesbiri in Cilicia.
Dulas mar.15.Iun.
Nomina Sanctorum, quorum locus in Martyrologio non indicatur.
Abraham patriarcha 9.Oct.
Aetherius mar.18. Iun.
Agapitus Papa 20.Sept.
Agathoclia mar. 17.Sept.
Aichardus abbas 15. Sept.
Aigulphus abbas & ſocij mar.3. Sep.
Alexander epiſc.Heraclius,& ſocij mar. 22. Octob.
Alexander mar.30. Ian.
Amandus & Vedaſtus epiſcopi 6. Febr.
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſus mart. 31. Octob.
Anaſtaſius, Placidus, Geneſius, & ſocij mar.11.Oct.
Anaſtaſius mar. 5. Dec.
Anathalon epiſcopus 25. Sept.
Anna mater Virginis 26. Iul.
Anſcharius epiſcopus 3. Febr.
Anthelmus epiſcopus 26. Iun.
Anthuſa mar.27.Aug.
Antonina mar 1. Mart.
Apellius, Lucas, & Clemens martyr. 10. Septemb.
Aphrodiſius, Caralippus, Agapius, & Euſebius mar. 28.Apr.
Apollinaris virgo 5.Ian.
Apollo, Iſacius, & Crotates mart. 21. April.
Apollonius & Leontius epiſcopi 19. Mart.
Arcadius mart. 12. Ian.
Archelaus, Cyrillus,& Photius 4. Mart.
Ardalio mar 14.Apr.
Ariſtobulus mar.15.Mart.
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Marcia, & Symphoroſa martyr. 2. Iul.
Attilanus epiſcopus 5.Oct.
Bedæ venerabilis depoſitio 27. Mai.
Bercharius abbas & mar. 16.Oct.
Beſſarion anachorita 17.Iun.
Bonifacius, Eobanus, & alij mar. 5.Iun.
Bonifacius mar. 19.Iun.
Bonoſus & Maximianus mar.21. Aug.
Caius & Leo. 30. Iun.
Caius Palatinus,& alij xxvij. 4.Mart.
Callinica & Baſiliſſa mar.22.Mart.
Calliopa mar. 8. Iun.
Cantidius, Cantidianus, & Sobel mart. 5. Aug.
Carpophorus & Abundius m.10. Dec.
Charitina virgo & mar.5.Oct.
Cleonicus, Etropius, & Baſiliſcus mart. 3. Mart.
Creſcens, Dioſcorides, Paulus,& Helladius mar.28 Mai.
Dafroſa mar 4.Ian.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mar.27 Ian.

Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa mar. 2. Sept.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, & alij quatuor mar 3 Oct.
Dominicus Loricatus 14. Oct.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mar. 23. Mart.
Domnina virgo & mart. cum ſocijs 14. Apr.
Domninus, Theotimus, Philoteus, Siluanus, & ſocij mar. 5. Nou.
Donatus Sabinus, & Agape mart. 25. Ianu.
Eleutherius & Leonides mar. 3. Aug.
Elizabeth mater Præcurſoris Domini 5. Nou.
Erotis mar 6. Oct
Euellius mar 11. Mai.
Eugenianus mar. 8 Ian.
Euodius, Hermogenes, & Calliſta germani mar 2. Sept.
Euſebius epiſc. & mar. 21. Iun.
Euſebius, Palatinus, & alij ix. mart. 5. Mart.
Euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quatuor mar. 24. Apr.
Euſtochium virgo 28. Sept.
Eutychius confeſſ. 24. Aug.
Exuperius, & Zoes vxor, Cyriacus & Theodolus filij mar. 2. Mai.
Fauſtus mar. 16. Iul.
Fauſtus mar. 19. Nou.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocij mart 3. Mart.
Fidelium defunctorum commemoratio. 2. Nou.
Firmus mar. 1. Iun.
Flauianus & Elias epiſcopi & confeſſ. 4. Iul.
Franciſcus de Paula ord. Minimorum inſtitutor 2. Apr.
Georgius mar. 23. Apr.
Georgius Limniota mar. 24. Aug.
Gilbertus confeſſ. 4. Febr.
Gorgonius & Firmus 11. Mart.
Gregorius epiſc. 30. Sept.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij. mar. 12. Dec.
Herodiō, Aſyncritus & Phlegon. 8. Apr.
Hubertus epiſcopus 3. Nou.
Ioanna 24. Mai.
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas 24. Iun. Eiuſdem Decollatio 29. Aug.
Ioannes Chryſoſtomus 14 Sept.
Ioel & Eſdras prophetæ 13. Iul.
Ioſeph Iuſtus 20. Iul.
Iſidorus 15. Ian.
Iulianus mar. 7. Ian.
Iuſtina virgo & mar. 30. Nou.
Iuſtus & Abundantius mar. 14. Dec.
Iuuenalis mar. 7. Mai.
Latronem ſeptem mart. 29. Apr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij nouem 1. Mart.
Ligorius mart. 13. Sept.
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & alij xvij. mar. 6. Iul.
Lucius mar 20. Aug.
Ludgerus epiſcopus 26. Mart.
Lupus mar 23. Aug.
Macarius epiſcopus 10. Apr.
Macrobius, & Iulianus mar. 13. Sept.
Magnus mar. 1. Ian.
Magnus, Caſtus, & Maximus mart. 4. Sept.
Marcus, Marcianus, puer paruulus, & Paulus mar. 3. Iul.
Mariæ Virginis Conceptio 8. Dec.
Mariæ Virginis Natiuitas 8. Sept.
S. Mariæ de Victoria commemoratio 7. Octob.
Maria mar 1. Nou.
Maro, Eutyches, & Victorinus mart. 15. Apr.
Maximilianus mart. & Valentinus confeſſ. 29. Octob.
Maximus, Quinctilianus, & Dada mart. 13. Apr.
Maximus mar. 28. Sept.
Meletius cum ſocijs cclij. mar. 24. Mai.
Meneus & Capito mar. 24 Iul.
Menignus mar. 15. Mart.
Mercurialis epiſcopus 23. Mai.
Moſes anachorita 28. Aug.
Nicæas Epiſcopus 22. Iun.
Nicetas mar. 15. Sept.
Nonna 5. Aug.
Norbertus epiſcopus fundator ord. Præmonſtratenſis 6. Iun.
Oriculus & ſocij mart. 18. Nou.
Oſee & Aggæus prophetæ 4. Iul.
Othmarus abbas 16. Nou.
Papius mar. 28. Iun.
Paramon & ſocij ccclxxv. mar. 29. Nou.
Paternus epiſcopus 16. Apr.
Perſeueranda virgo 26. Iun.
Petrus de Morono, ſeu Cæleſtinus Quintus 19. Mai.
Philemon & Domninus mar. 21. Mart.
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronida mart. 27. Mart. & 28. Mart.
Philologus & Patrobas 4. Nou.
Photina Samaritana, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatholius, Photius, Photides, Paraſceue, Cyriaca martyres 20. Mart.
Pirminus epiſcopus 3. Nou.
Polychronius mar. 6. Dec.
Porcarius abbas, & quingenti monachi mar. 12. Aug.
Porphyrius mimus mar. 15. Sept.
Principius epiſc. 25. Sept.
Proclus & Hilarion mart. 12. Iul.
Proſper epiſcopus 29. Iul.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij xl. mar. 26. Mart.
Quartus 3. Nou.
Quadratus epiſc. 21. Aug.
Quoduultdeus epiſc. & confeſſ. 26. Oct.
Rembertus epiſcopus 4 Febr.
Robuſtianus & Marcus mar. 31. Aug.
Romulus mar. 5. Sept.
Roſarij B. Virginis ſolemnitas 7. Oct.
Rufinus & ſocij mar. 11. Aug.
Rufinus & Rufinianus mar. 9. Sept.
Rufus 21. Nou.
Sacerdos epiſcopus 5. Mai.
Saturninus, Nereus, & alij ccclxv. mar. 16. Octob.
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mar. 6 Febr.
Saturninus & Lupus mar. 14. Oct.
Serapion mar. 13. Iul.
Seuerus & Memnon mar. 20. Aug.
Siridon epiſc. 2. Ian.
Socrates & Dionyſius mar. 19. Apr.
Sophia & Irene mar. 18. Sept.
Strato mar. 9. Sept.
Suranus abbas 24. Ian.
Suſanna, Marciana, & Palladia cum paruulis ſuis mar. 24. Mai.
Symeon Stylita iunior 3. Sept.
Symeon ſenex 8. Oct.
Syneſius & Theopompus mar. 21. Mai.
Thamel & ſocij mart. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus m. 4. Sept.
Theodorus & Pauſilippus mar. 15. Apr.
Theodorus Trichinas 20 Apr.
Tirſus & Proiectus mart. 24 Ian.
Trophimus & Eucarpius martyr. 18. Mart.
Trophimus & Theophilus mar. 23. Iul.
Tryphon, Reſpicius, & Nympha virgo mar 10. Nou.
Valens epiſc. & tres pueri mar. 21. Mai.
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſcopi 28. Nou.
Venantius epiſcopus & mar 1. Apr.
Venerius confeſſ. 13. Sept.
Victor, Zoticus, Zeno, Acindynus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theona, & Antoninus mar. 20. Apr.
Victor, Alexander, & Marianus mar. 17. Octob.
Victorinus epiſc. & mar. 2. Nou.
Vindemialis epiſc. & mar. 2. Mai.
Zacharias propheta 6. Sept.
Zacharias Ioãnis Baptiſtæ pater 5. Nou.
Zeno mar. 5. Apr.
Zeno & Chariton mart. 3. Sept.
Zoticus presbyter 31. Dec.
Commemoratio SS. Mart. 22. Apr.
Item Epiſcop. & confeſſ. 21. Mai.
Item xxiij. Mart. 16. Aug.

F I N I S.

INDEX NONNVLLARVM RERVM QVÆ IN NOTATIONIBVS CONTINENTVR.

SI ſcire cupis, Lector, res quæ tum ad Sanctos, tum ad ceteras Eccleſiæ ſolemnitates pertinent: conſule ſuperius deſcriptum Indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula quam in textu Martyrologij inuenies interpoſitam, Notationem require. Si item nomina vrbium & locorum, quæ in Martyrologio recenſentur, cum Sanctis ad ea pertinentibus, noſſe velis; Topographicum præcedentem Indicem conſule. Cetera autem, qui ſequitur Index, ſuppeditabit, in quo numerus, qui primus ponitur, diem menſis notat; quæ ſequitur littera, Notationem demonſtrat; vltimo autem loco poſitus numerus paginam indicat. Poſt aſteriſcum notatum locum reperies in paginis ante Kalendas Ianuarij in Tractatu de Martyrologio; qui citatur per capita & partes capitum præfati tractatus.

A

ABAGARVS Rex 9. Nouembris. 593.
Ablauius Præfectus 17. Decemb. d. 611.
Achaia facta pro conſularis 29. Nou. c. 583.
Acœmetæ monachi 8 Februarij d. 83.
Actarius 27 Martij. c. 158.
Acta Eccleſiaſtica Conſulibus conſignari ſolita 1. Ianuar. a. 2.
Acta Martyrum in eccleſijs legi ſolita. * cap. 2. poſt med.) 26. Ian. a. 56. 57. Romæ cur non legebantur ibid * cap. 2. poſt med.
Acta Martyrum ſumma diligentia perquiſita. * cap. 1. per tot.
Acta Martyrum ab hæreticis confecta. * c. 2. in prin.) 23. Apr. a. 199 publicari vetita. * cap. 2. in fin.) expurgata ibid.
Acta Martyrum proconſularia. * cap. 1. in fin.) 11. Februa. a. 88.) 13. Apr. b. 184.) 17. Iul. b. 346.) 12 Aug. b. 394. 395.) 11. Oct. a. 503.) 25. Decemb. g. 626.
Acta Martyrum edicto Diocletiani combuſta. * cap. 3. ante med.) 2. Ian. b. 8. 9.
Acta Martyrum Romæ quæſita. * c. 3. in princ.
Acta Silueſtri 22. Aug. a. 411. 412. 413.) 31. Dec. a. 634.
Acta Teclæ quæ ſint legitima, & quæ falſa. 23. Sept. b. 470. 471. 472. 473. 474.
Adonis Martyrologiū. * c. 8. circa med.
Aedeſius philoſophus 20. Iul. a. 352.
Aegrotus quomodo ſiſtendus iudicio ex Leg. VII. tabulorum. 27. Februar. c. 211.
Aegyptij fortiſſimi martyrum 5. Ianua. d. 16.
Aegyptiorum mos in condiendis cadaueribus. 4. Aug. K. 381.
Aegyptiorum conſuetudo in celebrando diem Natalem Domini. 6. Ian. a. 28. 25. Decemb. c. 625.
Aenaria inſula 17. Mai. c. 246.
Aeneæ ſepulchrum diuerſis locis. * c. 4. in fin.
Aeros ciuitas 12. Iun d 287.
Aeræ ſupputatio quando cœpta, qua occaſione refelluntur de his aliorum ſententiæ. 22. Octob e. 522. 523.
Aeſtuaria Germaniciæ 21. Oct. b. 420.
Aethiopes omnes olim circumciſi. 6. Iun. c. 277.) Ad Chriſtum conuerſi. ibidem.
Africanæ eccleſiæ cum Romana continuata cōmunio. 16. Oct. b. 509. 510.
Africana eccleſia in meliorem vſum reſtituit vigilias 5. Ian. a. 15.
Agabus famis prædictor 11. Ian. a. 285.
Agapes in die natali Martyrum. * c. 4. ante me.
Agapitus epiſc. Rauennæ præceſſit Seuerum 1. Febr. e. 71.
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliam. 12 Ianuar. K. 28.
Alamundarius princeps Sarracenorum. 19. Febr. c. 100.
Alaricus Rex Vuandalorum 22. Iun. b. 304.
Aldelmus ſcriptor. 24. Ianuar. b. 54.
Aletius gener S. Paulæ 17. Iul. a. 346.
Alexander Imp. qualis erga Chriſtianos 1. Ian. g. 5.) quomodo eius Imperiū ſine ſanguine. ibidem.
Alexādria ciuitas apud Tigrim. 22. Iun. c. 305.
Alfanus epiſcop. Salernitanus 21. Sept. a. 467.
Alipius Præfectus vrbis. 1. Ian. d 4.
Alleluiaticum melos quid. 5. Apr. e. 171.
Alleluia canticum. & de eius antiquo vſu, ac diuerſo ritu eccleſiarum 1. Ian. a. 2.) 5. Apr. 171.
Almachius, idem cur Telemachus 1. Ian. d. 4.
Altaria ſepulchra martyrum. * c. 4. poſt med.
Altari cuilibet conſecrato ſuus Angelus aſſiſtit 9. Nou. a. 551.
Altaria pluria in vna eccleſia. ibid.
Amalarius ſcriptor. * cap 9. circa med.
Ambroſius ſacras vigilias non abſtulit, ſed illuſtrauit. 5. Ian. a. 15.
Ambroſius electus poſt mortem Auxentij. 7. Dec. a 596. 597.
Amiculum 7. Mai. b 227.
Amiternum in Veſtinis. corrigitur Plin. 24. Iul. d. 358.
Ampulla vitrea concreti ſanguinis S. Stephani 3. Aug. a. 378.
Anaboladium 7. Mai. h. 227.
Anaſtaſia Gregorij Nazianzeni. 10. Ian. f. 25.
Ancon carcer. 14. Mart. b. 133.
Anaſtaſij Bibliothecarij chronicon manuſcriptum 5. Iun. d 276.
Angelorum cultui plurimæ dedicatæ eccleſiæ 8. Mai. a. 229.
Angeli cuſtodia 25. Nouemb d. in text. 578.
Anicia familia 31. Mai. d. 267.
Aniſius ſecundus Comes. 17. Decembr. d. 610.
Anni exordium. 1. Ian. a. 2.
Anni per Conſules numerandi. 1. Ian. a. 2.) 25. Dec. b. 625.
Annorum numerandorum diuerſa ratio 25. Dec. a. 623.
Annos conſtituit numerare Eccleſia ſecundum LXXII. interpretes 25. Dec. a. 623. 624.
Annorum Imperij Auguſti diuerſa ratio 25. Dec. b. 625.
Anni quando cœpti numerari ab aduentu Chriſti Domini noſtri 1. Ianu. a. 2.
Anolinus, ſiue Anulinus Præfectus. plures eius nominis 28. Iul. d. 366.
Anſigiſus S. Beggæ maritus 17. Decemb. e. 611.
Anterus Papa curat Acta martyrum: * cap. 1. circa med.
Anthemius Conſul 5. Ian. k. 17.
Antinoopolis ciuitas in Aegypto. 22. Sept f. 469.
Antiochiæ primo ſedit Petrus, inde Romæ 22. Febr. a. 103. 104.

An-

Antiochia dicta Theopolis 6. Nouemb. b. 546.
Antiochia a Perſis vaſtata 17. Decemb. f. 611.
Antiochus monachus ſcriptor 16. Mai. d 244.
Antoninus Pius qualis in Chriſtianos 1. Ian.k.6 7.) 5.Ian.c.16.
Antoninus cognomento Philoſophus perſequitur Chriſtianos 1. Ianuar. k. 6.7.
Apollinaris aſſertor Millenarij 22. Febr. c. 104.
Apollo Daphniticus 24. Ian.b.54.
Apologia pro dialogis ſancti Gregorij. 23. Dec.f.712.619.
Apoſtolorum corpora Vrbis propugnacula.29. Iun.a.318.319.
SS. Apoſtolorum titulus Romæ 1. Mai. a.212.213.
Apoſtolorum baſilicas etiam hæretici barbariq; ſunt reueriti 18. Nouemb. a. 567.
Apparitura 27.Mai.c.260.
Apparitores. ibidem.
Apparuit frequenter S. Michael Archãgel. 8.Mai.a.229.)
Apronianus Præfectus Vrb.4.Ian.c.14.) 10.Mai a.234.) 23. Iun.f.308.
Aquila ciuitas in Veſtinis 23. Ian.k.52.) 24.Iul.d.358.
Aquileia Romana, alias Romatiana ciuitas dicta 22.Iul.f.306.
Arabes feminæ velatæ 7 Mai.b.227.
Ararath mons 22.Iun.c.305.
Arbores infelices 19. Ian.f.42.
Arcadius Imp. fauet ſchiſmaticis 15.Ianu.e. 28. eius impia edicta. ibid.
Ara Victoriæ 12.Apr.a.182.
Areæ ſepulchrorum 3. Ian.c.12.
Arelate dicta Roma Gallica. 22. Iun. d. 306.
Arelatenſis eccleſię cum Viennenſi controuerſia 5. Mai. i. 21.
Arenaria 3. Ian.c.12.
Arij impietas a ceteris diſcreta 12. Apr. a.181.
Arij epiſtola 7.Ian.b.20.
Ariani etſi impij, non hagiomachi. *c. 3. paulò poſt princ.
Ariſtides philoſophus 30. Ian.g.64.
Armãdus Galliarum Præfectus 24. Mar. b. 133.
Arſaces Armeniæ rex 18. Decemb. d. 661.
Aruſpices conſuluit Conſtantinus 22. Aug. b.411.412
Aruſpicum ius potiſſimum 22. Augu. b.412.) 27.Aug.b.423.
Aſelha familia Rom.6.Dec.e.595.
Aſianus presbyter falſa Acta edidit Pauli & Teclæ.* cap.2.in princ.) 23.Sept. b.471.
Aſprenatum familia 3. Aug.d.379.
Athanaſij epiſcopi Neapolitani duo 15. Iul. h 344.
Athanaſius Alexandrinus ſcripſit vitam Syncleticæ 5. Ian.h.17.
Athanaſius ſcriptor in Syria 9. Nouem. i. 553.
Athenagoras 18.Ian.d.40.41.
Athenienſium primorum epiſc. ſucceſſio 9.Oct.b.500.
Athenogenes 18.Ian.e.40.
Atrium Dijticum 8. Febr. e.83.
Attila rex Hunnorum 13. Mai e.240.
Augurum ius potiſſimum 22.Auguſt.b. 412.) 27. Aug.b 422.
Auguſti Imp. annorum ratio 25. Dec. b. 624.
Auguſtinus patitur calumniam, defenditur 16. Oct.b.509.510. falſo illi tribuuntur ſermones ad fratres de eremo 5. Ian. a. 25. Quando eſt reuerſus in Africam 4. Mai. a. 219. Punit preſbyterum contemptorem vigiliarum. 24.Dec.a 621.
Auidius Caſſius tyrãnus 23. Mai.f.255, 256.
Aurelianus Imp. qualis in Chriſtianos. 22.Ian.e.46.
Aurelius epiſcopus Carthag. nunquam ſchiſmaticus defenditur a calumnia. 19. Oct. b. 509. 510. idem ſanctitatis titulo dignus. ibidem.
Auxentius Iouinianiſta 7.Dec.a.597.
Auxentius iunior. ibidem.
Auxentius ſenior.7.Dec.a.596. 597.

B

B, pro V, ſæpe. 2.Dec.a.588.
Babyla vnus tantum 24.Ian. b. 54.
Babylæ oſſa pugnant. ibid.
Bagaienſis ciuitas 3.Oct.d. 489.
Baptiſmus Chriſti quæ die contigit. 6. Ian.a. 18. quando a Græcis celebratur 2.Feb.a.73.
Baptizatur Conſtantinus Romæ a Silueſtro 22.Aug.a.411.412.413.
Barathrum carcer Athenis 14. Mart. b. 133.
Baſilica 5.Aug.b. 382.
Baſilicæ Apoſtolorum 18. Nouemb. a. 566.567.
Baſilica Heleniana 18.Aug.g.405.
Baſilica Iulij 9. Nou.a.551.
Baſilica Lateranenſis ibid.
Baſilica Liberij 5.Aug. b.382.
Baſilica Pauli 18.Nou.a.567.
Baſilicæ Vrbis.ibid.
Baſilij vita ab Helladio ſcripta 1.Iã.K.7.
Baſilij nutrix & catechiſta 14. Ian.h.32.
Baſilius Ancyranus Arianus 22. Mart. f.150.
Beatus Rhenanus arguitur 31.Ian.d.66.
Bedæ Martyrologium.*cap.9.ante med.
Bello cæſi non habendi vt martyres 19. Apr.f.192.
Beſſæ populi ad Chriſtum conuerſi 7. Ian. h. 21.
Beſtijs traditi frequentius Chriſtiani 1. Febr.c.70.
Bibliotheca Caſſidori 1.Mai.d.213.
Blemmij populi qui. corrigitur Plinius 24. Ian.d.31.
Boiæ vincula 1.Aug.a 373.
Bonifacij Papæ Secundi nomine falſæ litteræ 16 Oct.b.510.511.
Boſphorus Cimmerius 23. Nou. b. 575.
Bouis candentis pœna 11. Apr.c. 180.
Brandeum 15. Iun. a.292.
Britannia redacta in prouinciam. 26. Mai 259. regulos tum etiam habuit. ibid.
Britannia minor Colonia Britannorum 21.Octob b.519.
Britonum ſtigmata 22.Dec.c 618.
Brunichildis regina Francorum 11. Feb. d. 88.
Brutiani apparitores 27. Mai.c.260.
Brutius antiquus hiſtoricus 7. Mai.a. 227.
Bycia palus 23. Nou.b.575.

C

CAbades rex Sarracenorum 8. Febr. f.83.
Cæa inſula 1 Mart.c. 113.
Cæca a natiuitate viſum in baptiſmo recepit 13.Dec.f.606.
Cædere lapidibus faciem 9. Mar. b.124.
Cæſaria virgo ſancta 27. Aug. h.424.
Cæſarea Palæſtinæ metropolis 2. Febr. d. 74.
Cæſarauguſta ciuitas 3.Nou. c.541.
Cæſaneas eccleſia 20. Ian.f 44.
Caius Vettienus 2. Ian.e.9.
Calicis vitrei vſus 7. Aug.b.386.387.
Calidarium ſtagnum 9.Mart.c. 124.
Campaniæ prouinciæ diuerſa ratio 10. Feb. e.87.
Campus ſceleratus 25.Oct. a.528.
Canonizationis Martyrum antiquus ritus. 2. Apr. b. 164.
Canonum collectores 4. Apr. d. 169.
Cantores infimæ claſſis 13. Iul.h.340.
Capillos feminarum tondere 20. Sept. c. 465.
Capitolium quid 29.Nou.d. 584.
Capitolia plura. ibid.
Capitolium Romę antea Saturnius mõs 14. Mart.136
Capitula Eccleſiaſtica 17. Nou. c.564.
Cappa 11 Iun.f.286.
Cappella. ibidem.
Cappellani. ibidem.
Capreolus epiſc. Carthaginẽſis 16.Oct. b. 510.
Capuani epiſcopi tempore Iuſtiniani. 30.Oct.m. 575.
Carcer a coercendo dictus 14. Mart. b. 131.
Carcer centum virorum 14. Mart.b. 131.132.133.
Carcer Cyzicenus 14 Mart.b.133.
Carcer in inſula Tiberina ibidem.
Carcer liber. ibidem.
Carcer Mamertinus 14.Mar.b.131.132. 133.
Carcer priuatus 14. Mar.b.132. 133.
Carcer Tullianus 14. Mart. b 131. 132. 133. de eius loco ſententiæ allertæ defenſio. 14.Mai.133.134. & ſequen.
Carnellus flumen.27.Mai.d. 260.

Car-

Carnifices diuerſi a lictoribus 27. Mai c. 260.
Carnificinæ martyrum in theatris 16. Sept c. 458.
Carnificina Nicomedienſis 18. Mart. c. 144.
Carolus Martellus perſecutor 20. Febr. g. 102.
Carpocratiani hæretici 22. Feb. b. 104.
Carthaginen. epiſcop ſucceſſio. 26. Oct. d. 529.
Caſſiodori bibliotheca 1. Mai d. 213.
Catabulum 16. Ian. c. 35.
Catabulenſes ibidem.
Cataphrygæ pſeudomartyres. * cap. 10. ante medium.
Catacumba, vel Catatumba 3. Ian. e. 12.
Catalta 16. Mar. b. 141.
Cataſta, compedes ibid.
Cataſta cratis ferrea ibid.
Catalta, lignum tortorium ibid.
Cataſta tabulatum ibidem
Catenæ Apoſtolorum aſſeruatæ 1. Aug. a. 373.
Catenæ Petri præ ceteris Apoſtol. in honore ibidem.
Cathedræ Romanæ celebritas antiqua 18. Ian. a. 38. 39.
Cathedra lignea Iacobi ibid. 39.
Cathedra lignea Marci ibidem.
Cathedra lignea Petri ibidem.
Catholica fides vocatur Religio Romana 16. Oct. b. 511.
Catholici ijdem & Romani dicti 16. Oct b. 510.
Catholici hominis certum ſignum ibid.
Cathomus 15. Iun. b. 292.
Caucoliberis ciuitas 19. Apr. c. 192.
Ceadda carcer Spartæ 14. Mar. b. 133.
Cellulæ filiarum Philippi 6. Iun. a. 277.
Centuriatorum imperitia 13. Ian. f. 30.
Cereorum vſus in purificat. 2. Februa. a. 73. 74.
Cherſona ciuitas 23. Nou. b. 575.
Cherſoneſus Licyæ, Byciæ ibidem.
Childebertus Francorum rex 1. Augu. a. 374.
Chorea e ſacris ſublata 5. Ianu a. 15. 16.
Choſroes duo 22. Ian. d. 49.
Choſroes vaſtat Antiochiam 17. Dece. f 611.
Chriſti baptiſmus qua die 6. Ian. a. 18.
Chriſtus quo anno Auguſti natus 25. Dec. 623. 624.
Chriſtiani de incendio Vrbis paſſi calũniam 24. Iun. b. 309.
Chriſtianorum ſtudium in Miſſa celebranda 25. Dec. g 626.
Chriſtianorum res deriſæ in theatro 14. Apr. e. 185. 186.
Chriſtiani præ ceteris in patiendo alacres 11. Apr. c. 180.
Chriſtiani ob hæreticos odio habiti 23. Ianuar. c. 51.
Chriſtianis tantum militare conceſſum 31 Ian. d 66. 67.
Chriſtiani ad leonem 1. Feb. c. 71.
Chriſtiani viri ad ludum 16. Feb. f. 96.
Chriſtianum nomen qua occaſione 22. Febr. b. 104.
Chriſtiani a Gentilibus dicti ſacrilegi 1. Ian. f. 5. 6.
Chriſtianiſmus cito auctus 23. Ian. c. 51.
Chriſtiani cur frequentius igni traditi 27. Feb. d. 111.
Chromatius epiſcop. Romatianus 22. Iun. f. 306.
Chromatij nomine falſa epiſtola. * c. 5. circa medium.
Chryſooras 21. Feb d. 103.
Circumcelliones Donatiſtæ 9. Feb. e. 85.
Citharæ vſus e vigilijs ablatus 5. Ianua. a. 15.
Clades Galliarum 13. Mai e. 240.) 23. Mai a. 253. 254.
Claudius iunior Imp 18. Ian. b. 40.
Eius Imperij anni ibid.
Claudius ſenior Imperator. ibid.
Claudius Taurinenſis 23. Dec. f. 619.
Clauis aurea cum limatura catenarum 1. Aug. a. 374.
Clementis Papæ ſtudium in perquirendis Actis Martyrum. * cap. 1. in princ.
Clerici tabellarij epiſcoporum 3. Febru. b. 76.
Cloacæ Vrbis ſepulchra Martyrum 26. Aug b. 421.
Cœmeterium 3. Ian. e. 12.
Cœmeterium Priſcillæ ſenioris 16. Ian. l. 36.
Cœmeterij locus dictus ad S. Cæciliam 4. Mar. b. 116.
Cœnobium ſeptem Eccleſiarum 17. Decem. e. 611.
Collecta, oratio 22. Iun. g 306.
Collectarum dies 2. Feb. a. 73.
Collectores Canonum 4. Apr. v. 169.
Collucianiſtæ hæretici 7. Ian. b. 20.
Collyridiani hæretici 15. Aug. a. 399.
Coloniæ Agrippinæ ſitus antiquus 21. Oct. b. 519.
Columbæ in ſpecie exiens anima 10. Febru. b. in text. 86.) 12 Febru. a. 90) 28. Mar. f. in text. 158.) 8. Octo. b. in text. 496.
Columna Mænia, ſiue Mæniana 5. Ianu. fol. 17.
Columna Milliaria 11. Aug. b 393.
Comam deponere religionis cauſa 20. Sept. e. 465.
Comam radere ignominiæ cauſa ibid.
Comites diuerſi generis 31. Mai. b. 266.
Comites, aſſeſſores ibidem.
Comites Impp. ibidem.
Comitialis morbus humano ſanguine curari ſolitus 22. Aug. b 413.
Commemoratio pro Martyribus. * cap. 4. per toi.
Commentarienſis 2. Feb. b. 65.) 27. Mar. c. 136. 137.
Commodus Imperator qualis erga Chriſtianos 18. Apr. b. 190. 191.
Communicatio continua Africanæ Eccleſiæ cum Romana 16. Oct. b. 510.
Compedes perforati 22. Ian. b. 47. 48.
Concilia ſanctorum, loca Martyrum 3. Ian. e. 12.) 23. Iun. e. 307. 308.
Concordiæ ædes Romæ 14. Mart. 136. 137. 138.
Condiri ſolita corpora Martyrum 4. Auguſt. k. 381.
Confeſſio, locus in eccleſia 6. Iul. e. 329. 330.
Confeſſiones Apoſtolorum ibidem.
Confeſſor. 2. Ian. h. 10.
Connanus regulus Britanniæ 21. Octo. b 519.
Conſtantini hiſtoria de collectione Actorum Martyrum qualis. * cap. 5. circa med.
Conſtantinus Imp. expurgat loca libidinum 21. Ian. a. 45.
Conſtantini lex de gladiatoribus 1. Ian. c. 4.
Conſtantinus quid aduerſus lenones 6. Iun. e. 277.
Conſtantinus abrogauit ſupplicium inſcriptionis facierum 22. Dec e 617.
Conſtantinus Imperator baptizatur Romæ 22. Aug. b. 411. 412. 413.
corrigitur error de eius infidelitate & indignatione in Chriſtianos ibid.
quomodo dictus Pont. Max. ibid.
Lepra percuſſus, & ſanatus 412. 413.
Eius ſtudium in erigenda baſilica Apoſtolorum 18. Nou. a. 566.
Conſtantiniana baſilica 9 Nou. a. 551.
Conſtantius Imperator vetuit Gentiles militare 31. Ian. d. 67.
Conſules ordinarij dant nomen anno 10 Mai. d 234.) pluribus 25. Decem. b. 625. 626.
Errare neceſſe eſt, qui non per Conſules numerat annos ibidem.
Conſules ſuffecti & allecti ibidem 234.
Conſulares Iudices 27. Mai c. 261.
Contemptores deorum qua pœna affici ſoliti 28. Iul. f 366. 367.
Corduba in Perſide 15. Apr. d. 187.) 22. Apr. f. 197. 198.
Corduena ibidem.
Cornicularij diuerſi ordinis 21. Augu. c. 409.
Corona martyrum 1. Ian. d. 4. 5.
Corpora Chriſtianorum redimi ſolita 7. Apr. d. 137.
Corpora damnatorum redimi ſolita 6. Iun. e. 227. 228.
Creſcentij turris 29. Sept. a. 483.
Cretenſes Martyres celeberrimi 9. Iul. b. 334.
Crypta 3. Ian. e. 12.
Crypta Neapolitana 8. Ian i 23.
Cruciamenta exquiſita 9. Iun. b. 281.
Cruces diuerſi generis 7. Apr. d. 173. 174.
Crux acuta, tranſuerſa, eminentior ibid.
Crux in fanis Gentilium expiandis collocata 13. Mai a. 239.
Crux pro titulo 26 Iul. f. 362.
Crucis miracula 3. Mai a. 216. 217.

Cru-

Crucifixorum immenſus numerus 22. Iun.c.305.
Crucifixorum corpora redimi ſolita 7. Apr.d.173.
Crurifragium immane ſupplicium 23. Mai e.254.
Cubiculum idem quod Sacellum 11 Iunij f.256.
Cubicularij. ibidem.
Cucumeris cliuus 17.Ian.e.296.
Cullei pœna 3.Apr e.167.
a quo inuenta, a quo aucta. ibidem.
a quo abrogata.ibidem.
a quo reſtituta.ibidem.
Cyphon ſupplicium 28.Iul.f 366.
Cyphoniſmus. ibidem.
Cyrilli nomine epiſtolæ ſuppoſitæ 9. Mai.g.232.
Cyrus exconſul.11.Dec.h.604.

D

DAcorum notæ 22.Dec.c.617.
Dalmatica veſtis 31. Mai h. 267. 268.
Dalmatica opertorium feretri ibid.e.
Dalmaticæ vſus.ibidem.
Dalmatius archimandrita.4.Dec. e.594.
Damaſi carmina 14.Ian.a 31.(21.Ianu. a.45.)25.Ian.b. 56.(4 Febr.a 77.) 5. Feb a.78.)25.Oct.a.528.
Damaſus Paulino & non Melentio cômunicat 12.Feb.f 91.
Damnare ad beſtias 1. Febr.c.70.
Daphnis ludus expurgatur 24.Ian.b.50.
Daphnitica porta.17.Dec.f. 611.
Decaluatio ignominioſa pœna 20. Sept. e.465.
Decimatio ſupplicium militare 22.Sept. b.469.
Decij Imp.perſecutio.31. Ian.e 66.
Decij & Valeriani cur dicta perſecutio. 10 Aug.b.391.392.
Decij Imperatoris expeditio in Perſas 17.Feb.b 97.
Decij Imperatoris anni 31.Ian c.66.
Defunctorum ſepulchra epulis coronare 18.Ian.a.39
Defunctorum anniuerſaria memoria 2. Nou.a.540.
Deorum irriſores qua pœna puniebantur 1.Mar f.115.
Deoſculatio pro adoratione 16 Febr.f 97.
Dexter Præf Præt.9.Mart.e. 125.
Diaconi regionarij ſeptem in Vrbe. * ca. 1.in pr.
Diaconia 8.Aug.b.388.
Diaconia differt a Diaconio. ibid.
Diaconia S.Mariæ 16.Mar.a.142.
Dialogorum ſancti Gregorij fides ſincera 23.Dec f 619 620.
quando ſcripti ibid.& 2.Mar.e.115.
defenſi a calumnia.23.Dec.f.619.620.
Dialphendon immane ſupplicium 24. Mai.d.241.
Dies natalis Martyris ſcribi ſolitus, & annua commemoratione celebrari. * c.4.per tot.
Dies natalis idem obitus.3.Ian.b. 11.
Dij monaſterium 8.Febr.e.83.
Dijtæ,Dijticum.ibidem.
Dimas.25.Mar.g.154.
Diocletiani edictum de libris comburendis.* cap.3.ante med.)2. Ian.b.9.
Diocletiani regia Nicomediæ 18. Mar.c. 144.
Diocletiani perſecutio.2.Ian.b.9.
Dionocus regulus in Britannia 21. Oct. b.519.
Dionyſius Exiguus 1.Ian.a 2.
Dioſcorus architheater.14.Apr.e. 186.
Dominicum,locus Deo ſacratus 5.Aug. b.383.
Dominicum templum 25 Dec.g. 626.
Dominicum agere.ibid.
Dominicum adire.ibid.
Dominico intereſſe.ibid.
Domitius Vlpianus hoſtis Chriſtianorum 1.Ian.g.6.
Donatiſtæ corruperunt Acta Martyrû. 11.Feb.a.88.
Donatiſtæ gloria martyrij accenſi. cap. 10.circa medium.
Dormientium ſeptem hiſtoria elucidata 27.Iul.f.364.
Doroſtorum in Myſia.25.Mai.b 257.
Drepanius Florus 8.Mai a 229.
Drepanum Bithyniæ ciuitas 7. Ianuar. b.20.

E

EBion hæreſiarcha edidit falſa Acta Apoſtol.* cap.2.poſt init.
Eccleſia Romana caput omnium eccleſiarum 9.Apr.l.178.
Eccleſiæ Romanæ conſuetudo vetus in impartiendis ſacris ſanctorum reliquijs 15.Iun.a.292.
Eccleſiç Romanç exacta cura in perquirendis Actis Martyrum. * cap. 1. per tot.
Eccleſia Romana qua cautela non legebat Acta Martyrum. * cap 2. circa med.
Eccleſiæ Romanæ Martyrologium. * cap.8.per tot.
Eccleſiæ Apoſtolorum Romæ qua reuerentia habita etiam ab hoſtibus 18. Nouem.a.566 567.
Eccleſiarum omnium cura in colligendis Actis ſanctorum Martyrum.* cap.1. per tot.
Eccleſiæ frequentes in honorem S. Michaelis Archangeli 8 Mai. a.229. 230.
Edictum Diocletiani de concremandis libris Chriſtianorum 2.Ian.b.9.
Encratitæ ediderunt falſa Acta Apoſt. * c.2.paulo poſt init.
Ephræm Syrus quid de Baſilio 14. Iu. a. 290.
Ephemerides Bedæ nomine.* cap.9. circa medium.
Epimenides 57. annis dormiſſe dicitur 27.Iul.f.364.
Epiphania ciuitas 12.Iun.e.287.
Epiphaniæ ſolemnitatis antiquus vſus 6.Ian.a.18.
Epiphanius Scolaſticus 21 Ian.g 46.
Epiſcopi ad limina Apoſtol.29. Iun.a. 318.
Epiſcopi aliquando ijdem Papæ, Pontifices, & ſummi Sacerdotes dicti. 9. Apr.l.177.178.
Epiſtola nomine Bonifacij Papæ Secundi falſo ſcripta 16.Oct.b.510. 511.
Epiſtolæ Romanorum Pontificum in honore habitæ 8.Apr.e.175.
Epulum ſacrum in natalitijs Martyrum. *cap.4.circa medium.
Epypa ciuitas Lydiæ 18.Feb.d.98.
Equuleus qualis.22.Ian.b.47. 48.
corriguntur errores aliorum.ibid.
Erotes malo nauis ſuffixus 7.Apr.d.174.
Eſquilinus campus,carnificina & ſepulchrum damnatorum 10.Febr.b. 86.
Euagrius Ponticus Origeniſta 17. Ianu. b 37.
Eucharistiam domum portandi vſus antiquus 15.Aug.c.400.
Euchariſtiam manibus ſumere ibid.
Euchariſtiæ locus in Eccleſia. * c.3.poſt medium.
Eudocia Auguſta 1.Aug.a.373.
Eudoxia Auguſta. ibid.
Eudoxia titulus.ibid.
Euelid tyrannus 14.Mar.d.133.
Eugenius Toletanus defenditur 23. Ianuar.52.
Eulalius epiſcopus Alexandrinus fictitius 16.Oct.b 511.
Eunomius hæreſiarcha.*cap. 10. in fine.
Euodius epiſcopus Vzalenſis ſcriptor 3. Aug.a.378
Euphemiæ hæretici.* cap.10 circa med.
Euſebij liber de Martyrib⁹ qualis. * cap. 6.poſt init.
deperditus 1.Feb.d.70.71.
quid de eo Lindanus 23. Septembr. b. 474.
Euſebij Martyrologium.* cap.6.poſt initium.
Euſebij liber de temporibus*c.3. prope fine.
Euſebius falſo dictus primus auctor Martyrologij.*cap.8.in princ.
Euſebij hiſtoriæ locus reſtitutus 22. Febr.f.105.
Euſebius Cæſareæ epiſcopus quam indignus titulo ſanctitatis.* c.7 prope fin.)21 Iunæ.
Euſebius Pamphili in quibus parum fidus hiſtoricus 22.Aug.b.411.)9.Oct. b.500.
Idem Arianus.*c.7.prope fi.21.Ianu. e.302.
Euſebio Emiſſeno falſo adſcriptæ homiliæ Eucherij 16.Nou.c.563.
Euſebius Sebaſtenus ſcriptor.13.Dec b. 606
Euſtachius Sebaſtenus hæreſiarcha 20. Sept.e.466.
Euſthatij epiſcopi Antiocheni egregia laus in Côcilio Nicæno 16.Iul.c.345.
Euthymius Origeniſta 20.Ian.g.44.

Eury-

Eutychiani 13.Ian.i.52.
Excommunicatio dicta ſancti Eleutherij 20.Feb.d.101.
Exquiſita martyrum tormenta 9. Iun.b. 281.)28.Iul.f.366 367.
Extorris Chriſtiani fidei cauſa conditio. 2.Ian.h.10.

F

FAbianus Papa Vrbem diuiſit ſeptem diaconis.*cap.1.poſt init.
Fabianus expræfectus 4.Ian d. 14.
Fabiola Romæ noſocomium erexit. 31. Dec.g 635.
Facere, idem quod ſacrificare 9. Apr.l. 177.
Faciem notis inſcribere 22. Decembr. c. 617.618.
Faleria 11.Aug.g.395.
Falaris ciuitas in Piceno ibid.
Faltonius Probus 1.Ian.c.4.
Fames valida Hieroſolymis 11. Iun. a. 285.
Faſti Chriſtianorum.* cap.4. paulo ante fin.
Faſti Conſulares 1.Ian.a.2.)25. Decem. b.624.
Faſtos quis primus in albo poſuerit 22. Aug.c.413.414.
Fauſtæ Auguſtæ mors 22. Nou.a. 574.
Fauus mellis tantum in Eccleſia.* cap. 10.poſt medium.
Felix Aptungitanus 24.Oct.a.526.
Felix Tibirenſis ibidem.
Feminam decaluare ignominię cauſa 20. Sept.d.465.
Feriæ Gentilium martyrum cæde ferales 1.Ian.e.5.
Frentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes 14.Mai g.241.242.
Feſta Martyrum.*cap.5.circa med.
Feſta Gentilium mutata in feſta Sanctorum.*cap.4.in princ.
Feſtiuitas nulla abſque conſenſu Romanæ Eccleſiæ 8.Dec.a.599.
Feſtus ſenator Romanus 29. Iun.a.318.
Fibrenus flumen 27.Mai d.260.
Fidiculæ quæ vere ſint, quidque torquere fidiculis 22.Ianuar.b.48.
Flaccus comes 31.Mai d.266. 267.
Flauiæ Domitillæ plures 7. Mai a.227.
Flauij ſacerdotes ibid.
Flori Martyrologium.*cap.9. poſt med.
Florianus & Florus epiſcopi Cæſenæ 20.Ian.f.44.
Foramina compedum 22.Ian. b 48.
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen ibid.
Forcipes diuerſi generis. tortoria inſtrumenta 26.Iun.d.313.
Formiana eccleſia 2.Iun.b.271.
Fornices theatrorum, promptuaria impudicitiæ 21.Ian.a.45.
Per Conſtantinum Imperat. expurgati ibid.
Fortunæ templum Antiochiæ 17. Dec. f.611.
Fortunæ templũ Cæſareæ 9. Apr.d.176.
Fortunatus poeta 13.Aug.h.397.
Frãgere crura martyrum 7. Apr d.173.) 23.Mai.e.254.
Fratres duo vterini eodem die nati, ſimul epiſcopi conſecrati, vno etiam eodemq. die ſimul in cælũ migrarunt 8.Iun.d.279.280.
Frigidarij ſtagnum 9 Mart.c.124.
Frigus immenſum in Armenia 9.Mart.c. 124.125.
Fumo necare homines 23. Mai.fol. 254. 255.
Fundana eccleſia 16.Ian.i.35.
Furcæ ſupplicium 7.Apr.d.174.
Furconium ciuitas in Veſtinis 24. Iul.d. 358.
Fuſtibus cædere 29. Ian.b.61.62.
Fuſtuarum ibidem.

G

GAbbaras 4 Aug.K 381.
Galerius Maxim. Præfectus 4.Iun. b.273.274.
Gallæ feminæ conſulares 5.Oct. 493.
Galli Cæſaris pietas 24.Ianu.b.54.)17. Aug.c.404.
Galli in Galatiam 1.Mai.a.213.)27. Iuni a.315.
Galliarũ clades 13.Mai.e.) 240.23.Mai. a.254.
Gallicani conſulatus 25.Iun.c.311.
Gallienus Imperat. qualis erga Chriſtianos 13 Ian.b.26.)De eodem 10.Aug. b.391.
Gallio Proconſul Achaiæ 29.Nouembr. c.584.
Gallogræcia 27.Iun.a.315.
Gangrenſis Concilij canonum elucidatio 6.Iul.c.330)20.Sept.e.465.466.
Gaufridus epiſcopus Aſaphenſis, ſcriptor 21.Oct.b.509
Gaunus pirata 21.Oct.b. ibid.
Gemma in calicem ſacrum cælitus delapſa 1.Sept.m.in text.432.
Gemoniæ ſcalæ 14.Mar.138.
Gẽnadius erroris arguitur 25. Iu.g.331.
Genſericus rex Vuandal.22.Iun.b. 305. regni eius tempus ibid.
Gentiles caput veruecis colebãt 2. Mar. f.115.
Gentiles quando cœpti dici Pagani 31. Ian.d.66.
Georgia, ſiue Georgon ciuitas 23. Nou. b.576.
Georgij populi 23.Nou.576.
Georgius pſeudomartyr Arianus.* cap. 10.poſt med)23 Apr.a.199.
Geris ciuitas in Ægypto 6. Ianuar. f.19.
Geſſen eadem eſt Thebais 17.Ian.a.36.
Glabrio conſularis 7.Mai a. 226.
Gladiatores ſublati, reſtituti, prorſus abrogati 1.Ian.d.4.
Gnoſticorum commenta.* cap. 2.poſt init.)20.Mart.a.147.
Iidem nomine Chriſtiano multum fuerunt Eccleſiæ 23.Ian.c.51.
Gothorum Eccleſia Romæ.* cap.3.poſt init.) 5.Febr.a.78.79.
Gothi fugati a martyre 10.Dec. c. 603.
Græcorum ſchola Romæ 9. Oct.b. 499.
Graphij ad necem parandam tardiorem comparati 13.Aug.c.396.397.
Gregorius Papa quando & qua diligentia ſcripſit dialogos 2.Mar.e.115.)23. Dec.f 619.620.
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni 23.Dec 619.620.
Gregorij hiſtoria de Paulino Nolano elucidatur 22.Iun.b 304.
Gregorius epiſc. Cordub. * cap. 5.circa medium.
Gregorij Nazianzeni corporis tranſlatio.11.Iun.e.285.
Gregorius epiſc. Tarracinenſis ſcriptor 3.Oct.f.489.
Gregorius Thaumaturgus quid de ſolemnitatibus Martyrum.*cap.4.circa medium.
Gregorij Turonenſis error de Dionyſio 19.Oct.b.499.)de Martini obitus tempore 11.Nou.a 555.556.
Guntharius rex Vuandalorum 22. Iun. b.305
Gutta iugiter manans, ſic dictus locus apud Vrbem 9.Iul.a.334.

H

HAdrianus Imp. perſequitur Chriſtianos 30 Ian.g.64.
auidus ſpectator carnificinæ 15.Febr. a.94.eius mutatio in melius 30. Ianu. g.64.
Hadriani moles in eccleſiam ſancti Michaelis conuerſa 29.Sept.a 482.483.
Hæreſis millenariorum aliquandiu tolerata 22.Febr c 104.
Hæretici ſuppoſuerunt falſas hiſtorias Apoſtolorum nomine.* cap.2. poſt initium.
Hæretici falſarunt Acta martyrum.* ca. 2.poſt init.)23.Apr.a.199.200.
Hæretici veſpis comparati.*ca. 10. circa medium.
Helena Conſtantini mater 7.Ian.b.20.
Heleniana baſilica 18.Aug.g.405.
Helenopolis ibid.
Helenepontus ibid.
Heliodori nomine epiſtola.* cap. 7.per totum.
Heliopolitanorum ſæuitia 29. Mart. b. 159.
Helladius epiſcopus Cæſarienſis, ſcriptor.1.Ian.m.7.
Heraclius Imp. optime meritus de Romana Eccleſia 7.Mai.f 228.
Herodiani locus ex Lampridio elucidatus 1.Ian.f.5.
Hieronymi Martyrologium quale.* c. 5.per totum.
Hieronymi nomine epiſtola ad Chromatium & Heliodorum.* cap.5. per totum.
Hieronymi ad Oceanum epiſtola germana 23.Sept.b.473.
Hieroſolymis ſedes Patriarchalis 2. Feb. d.74.

Hie-

Hieroſolymitana peregrinatio 4. Mai. c. 219.
Hilarius diaconus hæreticus 13. Ianuar. fol. 30.
Hiſpaniarum diuiſio, & magiſtratus 10. Dec. c. 602.
Hiſtriones in theatro deridebãt res Chriſtianorum 14. Apr. e 185. 186.
Honorius Imp. vetuit Gentiles militare 31. Ianu. d. 66. eius de templis idolorum reſcriptum 13. Mai. a 239.
de confringendis ſimulacris ſanctio 30. Aug. d. 430.
inſtaurat baſilicam ſancti Pauli 18. Nou. a. 567.
Hormiſda Choſrois filius 22. Ianuar. d. 49.
Hoſpitale S. Sampſonis 27. Iun. e. 315.
Hoſpitale Zotici 31. Dec. g. 635.
Hoſpitalium auctores 31. Dec. g. 635.
Hunnorum piratæ in Britanniam 21. Oct. b. 519.
graſſantur in virgines ibid.
genus hominum fallaciſſimum ibid.

I

IAcobus in Hiſpaniam 25. Iul. a. 359. 360
Iberorum fides Catholica illibata 15. Decem. e. 609.
Idolus frangẽs, extra claſſem martyrum ponendus 9. Apr d. 176.
Ieiunij tempore ceſſare ſolẽnitates martyrum. *cap. 7 circa med.
Ieiunium in die kalendar. Ianuar. 1. Ian. a. 2.
Ieiunium in die kalend. Nou. 1. Nouem. a. 538.
Ignis ſupplicium 27. Febr. d. 111.
Ildefonſus Chryſoſtom. appellatus 23. Ianu. i. 52.
Ildefonſus defenditur ibidem.
Ildefonſi liber de vir. illuſtr. 18. Februar. e. 99.
Imago Saluatoris fundens ſanguinem 9. Nouem. i. 551. 552.
Imago vetus S Sebaſtiani 20. Ianuar. c. 43. 44.
Imagines ſanctorum præ foribus affigi ſolitæ 5. Ian. e 16.
Imagines ſacræ in eccleſia 4. Febr. f. 77.
Imaginum ſacrarum cultus 9. Nouem. i. 552. 553.
Imperator nemo dicebatur, niſi quem Papa coronaſſet 14. Iulij i 342.
Imperatores laudatiſſimi cur perſequebantur Chriſtianos 23. Ian. c. 51.
Imperatores præſentes aderant carnificinis martyrum 15. Feb. a. 94.
Imperatorum leges de ferijs 1. Ianuar. c. 5.
Imperatorum Chriſtianorum nullus dictus Pont. Max. 22. Augu. b. 411. 412.
Incendium Vrbis ſub Nerone 24. Iun. b. 309.
Inſcriptiones facierum notæ ignominiæ 22. Decem. c. 617.
apud nonnullas gentes eadem ſigna nobilitatis ibidem.
Inſula Tiberina carcer damnatorum 14. Mar. b. 133.
Intercalares dies per Gentiles leuibus ex cauſis 1. Ian. b. 3.
Ioannes Damaſcenus dictus Chryſooras Manſur. 21. Feb. d. 103.
Ioannes Molanus notationes ſcripſit in Martyrologium. * cap. 5. prope fin. & cap. 9. in princ. & in fin.
Iouinianus hæreſiarcha 19. Ian. h. 42.
Irriſores deorum acerbiori pœna puniebantur 1. Mar. e. 113.
Iſidorus Cordubenſis 3. Apr. d. 169.
Iſidorus Mercator ibid.) 16. Octobr. b. 510.
Iſidorus Origeniſta 2. Ianuar. g. 10.) 15. Ianu. h. 33.
Iſidorus Pacenſis 4. Apr. d. 169.
Italiæ ſtatus tempore S. Ambro. 4. Apr. b. c. 169.
Iudææ feminæ velatæ 7. Mai. b. 227.
Iudæi Minoricæ inſulæ ad Chriſtum cõuerſi 3. Aug. a 378.
Iudices conſulares 27. Mai e. 261.
Iulianæ Aniciæ feminæ clariſſimæ plures 7. Febr. g. 82.
Iulianus Apoſtata inſanit in reliquias Babylæ 2. Ian. b. 54.
perſequitur Chriſtianos 22. Mart. fol. 151.
numquam Romam venit 4. Ianuar. c. 13.) 10. Mai. a. 234. fauet Catholicis. ibidem. quando hypocriſim exuit, 16. Oct. d. 511.
Iulianus Pomerius 8. Mart. f. 122.
Iuppiter Vindex 1. Nou. a. 539.
Iure antiquo Rom. vetiti dij Peregrini 1. Ian. f. 56.
Iurenſia loca 28. Feb. d. 112.

K

KAlendæ Ian. 1. Ian. a. 2. 3.) Gentiliũ ſuperſtitiones in eis a Chriſtianis ſublatæ ibidem.
Illa die a cæde martyrum non temperatum ibid. e. 5.
kalendæ Ian. ſuperſtitionibus cumulatæ 1. Ian. a. 2. Chriſtianorum ieiunio ſanctificata ibidem.
Kalendæ, Nonæ, & Idus quare præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur 1. Ian. b. 3.
kalendis, alijſq. Gentilium ferijs multi occiſi martyres 1. Ian. d 4.
kalendis Nouemb. ieiunium in Eccleſia 1. Nou. a. 538.
kalendarum Auguſtarum ritus Gentil. 1. Aug. a. 373.
kalendaria Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcribi ſolita. 22. Auguſt. c. 413.

L

LAbicana via 10. Feb. c. 86.
Lac pro ſanguine ex cæſo capite mart. 15. Iul. e. in tex.. 343.
Lacedæmoniæ feminæ 3. Mai. c. 218.) 7. Mai b. 226. 227.
Lacus Tirenſis 9. Iul. c. 334.
Laminæ candentes 18. Mai b 247.
Lapis indelebili ſanguine aſperſus 5. Nouem. a. 545.
Lateranenſis baſilicæ præſtantia, eiuſdẽque diuerſa nomina 9. Nouem. a. 551. 552.
Latomiæ 14. Mart. 131. 132.) 15. Iun. b. 293.
Latro conuerſus latrones cõuertens 28. Aug. i. in text 425.
Lebes ad cruciandum compoſitus 24. Apr. b. 201.
Lectorum ordo in Eccleſia 13. Iul. h. 340.
Legatio a S. Leone Papa ad reſtituendos lapſos 2. Apr. f. 165.
Lenonibus traditæ Chriſtianæ 9. Ian. b. 23.) 21. Ian. a. 45.) 16. Febr. f. 96.
Leo Papa Primus quid in baſilica ſancti Pauli 18. Nou. a. 567.
Leodienſis Eccle. ſincera fides 3. Nouem. g. 582.
Leonibus traditi Chriſtiani 1. Februar. c. 70.
Leontius epiſcopus ſcriptor. 1. Iul. l. 322.
Lepra Conſtantini Imper. 22. Augu. h. 411. 412. 413.
Lepra curari ſolita humano ſanguine ibid.
Leuuigildi regis tempus, geſta 13. Apr. c. 184.
Lex xij. tab. de ſiſtendo iudicio ægrorum 27. Feb. c. 111.
Lex Honorij Imperat. de confringendis ſimulacris 30. Aug. d. 430.
Lex Porcia & Valeria 19. Ian. f. 42.
Leges Impp. de ferijs 1 Ian. c. 4.
Legibus Conſtantini vetiti gladiatores 1. Ian. d. 4.
Liber carcer 14. Mar. b. 133.
Liber de Romanis Pontificibus a recentioribus citatur ſub nomine Damaſi. *cap. 1 in princ
Liber Euſebij de temporibus. * c. 3. prope fin.
Libri Chriſtianorum incenſi. * cap. 3. ante med.) 2. Ian. b. 9.
Licinus Imper. quid in Chriſtianos 2. Ianua. d. e. 9.
Lictores 27. Mai c. 260.
Limatura catenarum S. Petri 1. Augu a. 374.
Limina Apoſtolorum 16. No. a. 567.
Limina Apoſtolorum viſitare 29. Iun. a. 318. 319.
Limina eccleſiarum exoſculari 18. Nou. a. 567.
Lindani epiſcopi laus 23. Sept. b. 474.
Lingua Slauorum dici ſacras laudes conceſſum 9. Mar. f. 125.
Lingua abſciſſa loquens martyr. 18. Nou. b. in text. 566.
Liquor ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum 30 Apr.

30. Ap.d.211.)9.Mai.h. 232.)13. Mai c.239.
Litaniæ maiores 25. Apr.b.203.204.
Litaniarum antiquitas, & diuerſitas.ibidem.
Litterati ſerui 22.Dec.c.617.
Locutio Eccleſiaſtica 9. Nouembr. 551. 552.
Longobardi diuerſæ religionis 2. Mart.f. 115.facti Chriſtiani.ibid.
Lorenſia loca 28.Febr.d.112.
Luciani diſcipuli facti hæretici.ibid.
Luciani epiſtola authentica 2. Auguſt.a. 378.
Luciani martyris elogium 7.Ian.b.20.
Lucianea ſcripta 7. Ian.b.19.20.
Lucianiſtæ.ibidem.
Lucullanum 8.Ian.h.22.
Ludus pœna 16.Febr.f.96.
Luna pro die 1. Ian.b.3.
Lupercalia abolita 1 Feb.a.73.74.
Lux nocturna ad martyrum corpora 3. Oct.c in tex.488.

M.

MAcarius Origeniſta 2.Ian.K.10.
Macedonius hæreſiarcha 30.Mar. c.161.
Macellum Libyæ 5.Aug.a.382.
Machabæus, quid 1.Aug.b 374.
Macrina S Baſilij auia & nutrix 14. Ian. h.32.
Madaurenſium blaſphemiæ 4 Iul.c.326.
Mænia, ſiue Mæniana columna 5. Ian. f.17.
Magi igne damnati 27.Feb d.111. e ſaxo precipitari ſoliti. 14. Mart. b. 132.
Maiuma ciuitas 26.Dec f.626.
Maiumæ ſpectaculum ibid.
Malauallis 10.Feb.f 87.
Mamertini carcer 14.Mar b.131.132.
Manichæi multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum.. * cap.2. paulò poſt init.
Manuum ac pedum præciſio 27. Iun. d. 315.
Manſeron, & Manſur. 21. Febr.d.103.
Maphors quid 7.Mai b.227.
Maras diaconus 31.Mai h 268.
Marcellinus tribunus notarior. 6. April. e.172.
Marcomannicum bellum quando 19. Iu. a.299.
Marcus Arethuſius Arianus 29. Mart.b. 159.
Mariæ Dei genitricis tempus obitus 15. Auguſt.a 399.400.)eius cultus quando magis magiſq. auctus 8.Septembr. a.444.
Marna idolum 26. Febr.g. 98. 13. Mai a. 239.
Maronia, Maronitæ 21.Oct.e.520.
Martia Commodi Imp. concubina quid erga Chriſtianos 18. Apr.b.190.
Martyrem quid faciat 19. Ap.f.192.193.
Martyrem vindicare.ibid
Martyres qui dicti olim 2.Ian.h.10.
Martyrol.Rom.
Martyres falſi Ariani.*cap. 10.poſt med.
Martyres falſi Donatiſtæ.ibid.
Martyres falſi Euphemitæ.ibid.
Martyres falſi hæreticorum * ibid.
Martyres falſi Marcionitæ. * cap. 10.cir. med.
Martyres falſi Montaniſtæ.ibid.
Martyres falſi Priſcillianiſtæ.* c.10. poſt med.
Martyres ſub Alexandro Imp.1.Ian.f.5.
Martyres ſub Antonino Pio 5. Ian c.16.
Martyres ſub Gallieno 13 Ian.b.29.
Martyres ſub diuerſis perſecutionibus, infra, Perſecutio.
Martyres paſſi ipſius Gentiliuſerijs. 1. Ian.d.4.
Martyres cur frequentius igni traditi 27. Febr.d.111.
Martyres nō dicendi cæſi in bello quamuis iuſto 19. Apr.f.193.
Martyres non dicendi, quos Chriſtianus Catholicus magiſtratus licet iniuſte occidi mandaſſet 19. Apr. f.192. 193.
Martyria exhiberi ſolita in theatris. 16. Sept.c.458.
Martyriani hæretici. * cap. 10. circa med.
Martyrij gloriæ cupidiſſimi Marcionitæ, Cataphrygæ, Donatiſtæ, & alij hæretici.* ibid.
Martyriū idem quod eccleſia 6. Iul. 329 330.
Martyrium redimere 18.Apr.b 190.
Martyrium ob vnitatem ſeruādam egregium 19.Iul.e.350.
Martyrum Acta diligenter conſcripta. * c 1.in prin.)incēſa.* cap.3.poſt init.) ab hæreticis deprauata. * cap.2. circa med.)Romæ non legebātur.*ibid.alicubi legi ſolita. * ibidem non omnino ſublata.* ibid.
Martyrum Acta proconſularia. * cap. 1. in fin..
Martyrum anniuerſaria memoria. *ca.4. fere per totum.) 1.Nou.538.
Martyrum corpora cōdiri ſolita 4. Aug. K.381)ſub altari condi ſolita.*cap.4. circa finem.
Martyrum corpora redimere 7. Apr. d. 174.)6.Iun.f.277.278.
Martyrum cultus antiquus. * cap.4. latius.
Martyrum dies natalis percelebris. * c.7. ante fin.
Martyrūm ingens numerus.* c.5. prope fin & cap.7.in fine.
Martyrum loco habiti, qui peſtilentia afflictatis miniſtrabant 28. Februarij c.112.
Martyrum memoria idem quod eccleſia. 6.Iun.c.298.
Martyrum memoriæ erectæ.* c.4. prope fin.
Martyrum nomina ſcribi & recitari in eccleſia. * cap.4.per tot.
Martyrū ſtigmata oſculari 17.Febr.f.97.
Martyrologij Romani antiquitas. * c.8. fuſius.
Cetera omnia ab ipſo.ibid.
Diuerſa illius exemplaria. eadem ſæpe aucta.ibid.
De eius reſtitutione.ibid.
Martyrologij ſcribendi occaſio.* c.4.fuſius.
Martyrologium Adonis. * cap. 9. poſt med
Martyrologium Bedæ cap. 9. circa medium.
Martyrologium Euſebij. * cap.6.& 8. in princ.
Martyrologium Flori.* cap.9. poſt med.
Martyrologia hæreticorum.* cap.10.fuſius.
Martyrologium Hieronymi. * cap. 5. 6. & 7.
Martyrologium Vſuardi. * cap. 9. in princ.
Martyrologium Vuandelberti.* c.9.circa fin.
Maſſa candida 1.Nouem.a.538.)3.Nou. e.542.
Mauors, ſiue Maphors 7.Mai.b.227.
Mauuia regina Sarracenorum 7. Febr. e. 81.
Maxentius qualis erga Chriſtianos 16. Ian.d.34.35.
Maximiani perſecutio 2.Ian.b.9.
Maximianus epiſcopus Alexandrinus. 30.Mai a.265.
Maximillæ Montaniſtæ obitus 26.Mart. d.156.
Maximi Imp.ſæuitia 3.Ian.d.11.12.
Maximi tyranni geſta in Britannia 21. Oct.b.519.
Maximus epiſcopus Neapolit.quid contra Arianos 30.Apr.i.211.
Melga pirata 21.Oct.b 519.
Memoria Martyrum 19. Iun. b.299.300.
Memoriales 27.Mai c.260.
Menologium 3.Ian.h.12.
Menſa Cypriani 14.Sept.c.453.454.
Menſurius epiſc. Carthag.11.Feb.a.88.
Mercurinus 7.Dec.a.596.597.
Metalli pœna 16.Febr.f.96.
Metaphraſtes a Theodoro laudatus 20. Mart.e.147.
Michaelis Archāgeli apparitiones diuerſæ 8.Mai 229.
Michael Singellus 9.Oct.b.499.
Mileuium in Numidia 4.Iun.h.274.
Mileuitanum Concilium.ibid.
Militis torum hoſpitis violantis immane ſupplicium 14.Mai d.241.
Militum deſertorum pœna 27. Iun. d. 315.
Militare prohibiti Gentiles 31. Ianuarij d.66.67.
Militaria ſupplicia 29.Ian.b.61.62.
Militiæ cuius ætatis adſcribebantur. 2. Ian.e.9.
Militiam cur vitabant Chriſtiani 2. Ian. e.9.
Millenarij tolerati 22. Febr.c.104.105.

Milliaria vnde incipiebant numerari. 11. Auguſt. b. 393.
Milliarium aureum ibid.
Minturnenſis Eccleſia 2. Iun. b. 271.
Minutius Fundanus, Aſiæ proconſul. 30. Ian. g. 64.
Miracula ex puluere ſepulchrorum Martyrum. * cap. 10 poſt med.
Miracula ex oleo lampadum ibid.
Miracula tantum in Eccleſia ibid.
Miraculis redundant reliquiæ Martyrũ. ibidem.
Miraculis carent hæretici. ibid. * & circa fin. capitis.
Miſſæ tres in natali S. Ioannis Baptiſtæ 24. Iun. a. 309.
Miſſæ Veſpertinæ. * cap. 7. poſt med.
Miſſa aliquando idem quod ſolemnitas. 1. Oct. a. 486.
Molanilaus * cap. 9. in princ.
Moles Hadriani in eccleſiam mutata 29. Sept. a. 482.
Monachorum nomen recens, profeſſio antiqua 19. Oct. d. 515.
Monachi martyres tempore Diocletiani 23. Feb. b. 106.
Monaſticam vitam in Vrbe Marcella primA excoluit 31. Ian. K. 68.
Monaſterium Dij 8. Febr. e. 83.
Montani hæreſiarchæ obitus 26. Mart. d. 155. 156.
Mortuos intra vrbem ſepelire vetitum 3. Ian. e. 12.
Mortuorum corpora condire 4. Auguſt. K. 381.
Muſcarum aculeis hominem exponere. 28. Iul. f. 366. 367.

N

NArſes in Italiam venit 14. Ian. d 31
Natalis dies obitus. * c. 4. in princ.) 3 Ian. b. 12.
Natalis dies cathedræ 18. Ian. a. 38 39.
Natalis dies ordinationis 3. Ian. b. 12.) 18. Ian. a. 40.
Neapolitana crypta 8. Ian. i. 23.
Nebridius 17 Dec. d. 611.
Neel ciuitas Ægypti 16. Ian. g. 35.
Neronis incendium 24. Iun b. 309.
Nerua Imp. qualis erga Chriſtianos 15. Apr. c. 187.
Neruus genus vinculorum 3. Feb. c. 76.
Neſtorianorum opinio 23. Ian. i. 52.
Nicephorus corrigitur 25. Feb. e. 109.
Nicephorus Stauratius Imper. 23. Iul. g. 356.
Nicomedienſis carnificina 18. Mart. c. 144.
Nomina Sanctorum Chriſtianis imponi ſolita 16. Feb. e. 96.
Nonna, idem quod Monacha 5. Auguſt. m. 184.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ 22. Auguſt. c. 413. 8. Oct. K 497.
Noſocomium Romæ erexit Fabiola 31. Decemb. g. 635.
Notarij Romanæ Eccleſiæ, * cap. 2. per tot.) colligebant Acta Martyrum ibid.
Notariorum tribunus 6. Apr. e. 172.
Nouati thermæ 20. Iun. c. 301.
Nucis arbor ob martyrium Achatij celeberrima 8. Mai. c. 230.
Numerandi anni per Conſules 25. Dec. 624. 625.
Numerari a Chriſti aduentu anni quando cœpti 1. Ian. a. 2.
Numerari milliaria a foro Romano 11. Aug. b. 393.
Nymphæ locus, ſeu, Ad Nymphas 19. Ian. b. 41.

O

OAſis, maior & minor 12. Iun. g. 288
Oaſena deportatio. Reſtituitur locus Zoſimi. Corrigitur Zonaras. ibid.
Octauæ diei celebritas 1. Ian. a. 8.
Odilonis abbatis ætas & ſtudium 1. Ian. p 8.) 2. Nou. a 540.
Odoacer rex quid in Ro. Eccleſ. 7. Mai. g. 228.
Offerre pro martyribus quid * cap. 4. in princ. & prope fin.) 3. Feb. d. 176.
Officiales 27. Mai. c. 260.
Oleum ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum 6. Dec. a. 595. ſupra, Liquor.
Olla ænea inſtrumentum tortorium 16. Febr. c. 95.
Olympias Arſacis Armeniæ regis vxor 17. Dec d. 611.
Opus metalli, ad quod damnabantur Chriſtiani 16. Febr. f. 96.
Oratio, Collecta 22. Iun. g. 306.
Oratorium 11. Iun. f. 286.
Orbiculare inſtrumẽtum tortorium 16. Sept. b. 458.
Orbilius Beneuẽtanus grammaticus 29. Nou. d. 584.
Orci galea 7. Dec. a. 597.
Ordinationis epiſcopi celebritas 3. Ian. b 12.) 18. Ian. a. 38. 39.
Origenes plures feminas edocuit fidem Chriſtianam 4. Dec. a 591.
Origenis libri qua cautela legendi 20. Apr c. 194.
Origeniſtæ recenſiti inter Catholicos. 17. Ian. b. 37.
Oroſij peregrinatio 3. Aug. a. 377.
Oſculari, idem quod adorare 12. Febr. f. 97.
Oſculari martyrum ſtigmata. ibid.
Oſculo adorare eſt ſacrificium pauperum. ibid.
Othonis Imp. pietas 8. Mai. a. 229.

P

PA, idem quod Pater 10. Ian. c 24.
Pacis templum 14. Mart. 136.) eius conflagratio prodigioſa 18. Apr. cap. 190.
Pagani Gentiles, quando ſic dici cœpti, & qua occaſione 32. Ian. d. 66. 67. declaratur locus Tertull. de coron. milit. ibidem.
Paganalia 31. Ian. d. 66 67.
Palatini 4. Mart. d. 117.
Pali dentati 26. Iun. f. 314.
Palladium 25. Oct. a. 528.
Palladius Rom. Eccleſ. diac. 17. Mart. c. 143.
Pallium, ſiue Phrygium 10. Ian. c. 25.) 28. Ian. f. 60.) 7. Mai b. 227.
Palmæ victoribus dari ſolitæ 1. Ianuar. h. 6.
Palo alligari 16. Ian. d. 18.
Pandateria inſula 7. Mai b. 226.
Panis hordeaceus ignauis militibus dari ſolitus 29. Ian. b. 62.
Pantheon 13. Mai a. 239.) 1. Nou. a. 538. 539.
Papæ nomen 10. Ian. e. 24 25. quando commune omnibus clericis, quando peculiare Rom. Pont ibid.
Papiſta, quid proprie 16. Oct. b, 511.
Paraſceues Acta 20. Mart. e. 147.
Pariſienſis eccleſia 28. Mai f. 263.
Paſchales Cycli 22. Aug c. 413.
Paſſionaria 5. Febr. a. 78.
Paſtoris titulus 16. Ianua l. 36.) 20. Iun. c. 301.
Patenæ vitreæ 7. Aug. b. 386. 387.
Patibulum 7. Apr. d. 174.
Patriarchalis ſedes Hieroſolymis 2. Febr. d 74.
Patriciatus dignitas 27. Aug. b. 422. 423.
Paulæ, ſenior, & iunior 26. Ian. c. 58.
Paulini Nolani lucubrationes 18. Iun. f. 298.
Paulinus S. Ambroſij notarius. * cap. 1. poſt init.
Paulus in Hiſpaniam profectus 22. Mar. b. 150.
Pauli Apoſtoli nomine reliquiæ ſuppoſitæ 7. Iun b. 279.
Pauli conuerſionis tempus 15. Ianuar. b. 56. 57.
Paulus Iureconſ. hoſtis Chriſtianorum. 1. Ian. g. 6.
Pennenſis ciuitas 19. Mar. 146.
Pentapolis in Ægypto 26. Mart c. 155.
Peregrinatio ad limina Apoſt. 29 Iun. a. 318. 319.
Peregrinatio Hieroſolymitan 4. Mai. e. 219.
Peregrinatio ad montem Garganum 8. Mai. a. 229.
Peregrinatio ad S. Sergium 7. Octob. b. 495.
Peregrinatio Epheſum 27. Dec a. 629.
Peregrinatio Theſſalonicam ad S. Demetrium 8. Octob d 497.
Peregrinatio ad ſepulchrum S. Mennæ. 11. Nou. b. 556.
Peregrinatio Edeſſam ad S. Thomæ 3. Iul. i. 325.
Peregrina ſacra vetita 1. Ian. g. 5.
Perennius Præſes 18. Apr. c. 191.
Perillus bouis ænei auctor 11. Ap. c. 180.
Perſecutiones Eccleſiæ plura decem. * c. 4. paulo ante med.) 1. Ian. K. 7.
Perſecutio ſub Antonino 1. Ian. K. 7.
Perſecutio Arabum 11. Mart. f. 127. 128.
Perſecutio ſub Aureliano 21. Ian. e. 46.
Perſecutio Circumcellionum 9. Februar. e. 85.

Perſe-

Perſecutio ſub Claudio 18.Ian.b.40.
Perſecutio ſub Decio 31. Ian. c.66.) 10. Aug.b 391.392.
Perſecutio ſub Decio & Valeriano dicta 10.Aug.b.391.392.
Perſecutio ſub Diocletiano & Maxim.2. Ian.b.9.) 18.Mart.c.144.
Perſecutio ſub Hadriano 30.Ian.g.64.
Perſecutio ſub Iſdegerde rege Perſarum 31.Mart.c.161.
Perſecutio ſub Iulio Maximino 3. Ian. d.11.12.
Perſecutio ſub Licinio Imp.2. Ian.d.9.
Perſecutio ſub Sapore rege Perſarum 20. Feb e.101.102.) 21.Apr.a.195.
Perſecutio Sarracenorum 14. Ian.d.31.) 19.Feb.c.100.) 16.Mai.d.244.
Perſecutio ſub Traiano 23.Ian.c.51.
Perſecutio Vuandalica 12.Iun.d.287.
Peſtis diuinitus propulſata 20. Ian. cap. 44.) 2.Feb.a 73.) 16.Aug.h.403.
Peſtilentia affectis miniſtrantes, velut martyres habiti 28.Feb.c.112.
Petronia familia 4.Oct g.491.
Petrus primus Euangelium Romæ annunciat.11.Iun.a.284.285.
Petri Apoſt. vxoris martyrium 31. Mai a 266.
Petrus quando ſedit Antiochiæ 22. Feb. a.103.104.
Philippi Nerij congreg. Oratorij inſtitutoris ſanctitas 23.Aug.m.415.
Philippi II. Hiſpaniarum Regis pietas & religio 15.Nou.a.562.
Phocas Imper.quid de cæſis in bello 19. Apr.f.192.193.
Phrygium 10.Ian.c.25.
Pipinus Francorum rex 12.Mai.h.238.
Pipinus primus dux Brabantiæ 17.Dec. c.611.
Pithecuſa 17.Mai.c.246.
Plancæ 16 Ian.c.35.
Plinius corrigitur 14.Ian.d.31.) 18.Feb. d.98.) 24.Iul.d.358.
Plinij iunioris teſtimonium de Chriſtianis 23.Ian c.51.
Plumbatarum pœna 6.Iun.d.277.
Plumbi liquentis pœna ibid.
Plumbea pondera ibid.
Polycrates tyrannus Apr.d.175.
Pomerius 8.Mart.f.122.
Pondera ad torquendum compoſita 16. Sept.b.457.
Pontia inſula 7.Mai.a 226.
Pontifex 9.Apr l.177.
Pontificium ibidem.
Pontifex ſummus ibidem.
Pōtifices Max.appellati Imperatores 22. Aug.b.411.412.
Portæ eccleſiarum ſacris reliquijs conſecratæ 18.Nou.a.568.
Portæ eccleſ. ornari ſolitæ. ibidem. Vide ſupra, Limina.
Porta Collina 25.Oct.a.528.
Porta Daphnitica 17.Dec.f.611.
Porta Eſquilina carnificina damnatorum 20. Febr.ca.86 ſepulchra pauperum. ibdem.
Porta Salaria 25.Oct.a.528.
Præfatio vetus in die Circumciſionis. 1.Ian c.4.
Præfatio vetus in die Cathedræ 18. Ian. a.39.
Præfecti ciuitatum 27.Mai e.261.
Prægnantium dilata pœna 7.Mar.b.121.
Præſides 27.Mai.e.261.
Præſutagus regulus Britanniæ 26.Mai.a. 259.
Primicerius 19.Mai d.249.
Primicerij diuerſorum ordinum ibid.
Primiſcrinij 7.Iul.b.331.
Priſcillianiſtæ multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum.* ca.2.paulo poſt in t.) 16.Apr f.188.
Priuatus carcer 14. Mart.b.133.
Proceſſiones 25.Apr.b.203.204.
Proconſules ciuitatum 27.Mai e.261.
Prodigia ob necem martyris 18. Apr. c. 190.
Profeſſor 2.Ian.h.10.
Profundum maris, carcer Cyzicenus 14. Mart b.133.) 20.Sept.c.465.
Prophetarum neces cur in diuina Scriptura prætermiſſæ 6.Iul b.329.
Protogenes epiſc. Sardicenſis 6. Mai. g. 224.
Prouinciam facere 26.Mai a.261.
Pſeudomartyres hæreticorum. ſup. Martyres.
Pſeudomartyrologia hæreticorum. ſup. Martyrologia.
Pudentis domus 19.Mai b.248 249.
Pueruli cantores 13.Iul.h.340.
Punctis perforare 3.Mai c.217.
Puteus ad ſupplicium 14.Oct.b.507.
Puticuli 10.Feb.c.86.

Q

QVadratus philoſophus 30.Ian.g.64
Quartus Præſes ſub M. Aurelio. 17.Ian.d.37.
Quinquennis pueri martyrium 24. Oct. b.in text.526.

R

RAdegundis reginæ eximia deuotio. 18.Nou a.567.
Radere mulierum capillos ignominiæ cauſa 20.Sept.e.465.
Radulphi cenſura corrigitur 22. Iun. c. 305.) 20.Iul.a.352.
Recenſuinthus Hiſpaniarum rex 23.Ian. i.52.
Receptio S.Martini 11.Nou.a.556.
Recitari in eccleſia nomina martyrum.* cap 4.in princ
Regillum 7.Mai c.224.
Regionarij, Diaconi ſeptem regionum vrbis Romæ.* c.1.in princ.
Regulæ Pachomij 14.Mai.K.242.
Reges Francorum equitare, præcedentibus reliquijs 11.Iun.f.286.
Regum ſolemnitas peculiaris Epiphan. 6.Ian.a.18.
Religio peregrina vetita.2.Ian.g.5.
Reliquiæ Sanctorum portari ſolitæ in expeditione 11.Iun.f.286.
Reliquias Martyrum Roma transferri olim inconceſſum 15.Iun.a.292. quando transferri cœptæ ibid.
Rhenus bicornis dictus 21.Oct.b.520.
Rhinocolura 16.Ian.g.35.
Rhodis ſtabulum 10.Feb.f 87.
Ricimer Gothus 5.Feb.a.79.
Ricinium 7.Mai.c.224.
Rictiouarus, aliter Rictius Varus 6. Ian. b.18.
Robur, locus in carcere Tulliano 14. Mart.b.131.135.
Robuſtus carcer a Plauto dicitur. ibid. 135.
Rogationes 25.Apr.b.203.204.
Rolandus Vinchelius Belga 23. Septem. 473.
Roma a Petro primum accepit Euangelium 11 Iun.a.285.
Roma liberata ab hoſtibus virtute Michaelis Archangeli 8.Mai.a.229.
Roma fulta Apoſtolorum præſidio 29. Iun.a.318.319.
Roma Gallica 22.Iun.f.306.
Romanam Eccleſiam hoſtes venerati.* c.3.poſt init.
Romanæ Eccleſiæ conſuetudo vetus de tradēdis reliquijs Sanctorum 15. Iun. a.292.
Romana Eccleſia caput omnium Eccleſiarum 9.Apr.l 177 178.
Romanæ feminæ velatæ 7.Mai.c.224.
Romani immunes a virgis 19.Ian.f.42.
Romanum Martyrologium *c.8.per tot. ceteris antiquius, ſæpius auctum ibid. cetera ab ipſo ſumpſere principium.* cap.9.in princ.
Romanus Pontif. ſolus dictus Papa 10. Ian.c.24.25.
Romanus Pontifex ſolus Summus, vel Maximus 9.Apr.l.177.178.
Romanus, idem quod Catholicus 16. Oct.b.511.
Romatiana ciuitas 22.Iul.f.306.
Rotæ diuerſi generis ad torquendum comparatæ 23.Apr.c 200.
Rupis Tarpeię deſcriptio 14.Mar.b.132. 132.133.

S

SAbor, aliter Sapor, Perſarū longæuus 20.Febr.e.101.102.
Sacellum quid proprie 1.Iun.f.286.
Sacrificium offerre pro martyribus.* c. 4.in princ.& in fin.) 3.Feb.d.76.
Salamina eadem Conſtantia 12. Mai.f. 237.
Salluſtius præfectus Galliarum 16.Oct. d.511.
Salluſtius præfectus Vrbis 18. Nouemb. a.567.
Salomona ſeptem Machabæorum mater 1.Aug.b.374.
Saluator proprius dicitur Chriſtus, quā Seruator 9. Nou.b.551.552.
Saluius pſeudomart. 11.Ian.b.26.
Sancta lumina 6.Ian.a 18.

Sanctimonialium tōdere capita mos antiquus. 20 Sept.e.465.466.
diuerſa de his aliarum eccleſ. conſuetudo. ibidem.
Sanctitatis titulus quibus olim tantum. * cap.7. prope fin.
Sanctorum nomina a Chriſtianis filijs imponenda. 16. Febr.e.96.
Sanctorum canonizatio. 2. Apr.b. 146.
Sanctuaria. 15. Iun.a.292.
Sarmatum notæ. 22. Dec.c.618.
Sarmenticij Chriſtiani. 6. Ian.c.18.
Sarracenorum perſecutio. 14. Ian.c.31.) 19. Feb.c.100.). 16. Mai.e.244.
Sartago inſtrumentum tortorium. 18. Apr.c 191.
Satalorum eccleſia. 24. Iun.d.309.
Saturnalia 2. Febr.a. 74.
Saturnius mons 14. Mar.136.
Saxo deijcere. 14. Mart.b.131.132.
Saxonia locus in Vrbe. 10. Nouembris. a. 499.
Saxonum vicus, & Saxonũ ſchola. ibid.
Saxum quo lapidatus eſt Stephanus. 3. Aug.a.378.379.
Saxum Tarpeium 14. Mart.b.131.
Scæuolæ ſententia magis recepta. 9. Apr. l.177.
Scalæ Gemoniæ 14. Mart. 138.
Scapula Præſes 4. Ian.f.14.
Scaphium. 28. Iul.f.367.
Scaphiſmus. ibidem.
Scethi, ſeu Scythia prouincia in Ægypto, itemque ciuitas, & eremus. 21. Mart.f. 149.
Schola, Scholares. 6. Febr.h. 80.
Scholaſtici. ibidem.
Schola Græcorum. 9. Oct.b.499.
Schola Saxonum. 10. Nou.a.554.
Scholæ clericorum diuerſi ordinis. 6. Febr.b.80.
Scorpio quid. 12. Iun.b.287.
Scriptores Eccleſiaſtici impropria aliquando vſi voce. 23. Ian.i.52.
aliquando in contrariam partem nimis inflexi. 17. Nou.d.565.
Scriptorum ſuorum nemo æquus arbiter. 11. Dec.g.604.
Scripturæ diuinæ multiplicia exemplaria. * c.7 circa medium.
Scripturę Chriſtianorum igni damnatę. * cap.7. poſt. init.) 2. Ian. b.9.
Secare martyres. 6. Iul.c.329.330.
Secundicerius. 19 Mai.d.249.
Securis vſus haud intermiſſus. 24. Mart. d.152.
Sedis natalis celebris. 18. Ian.a.38.39.
Sedes velatæ. ibidem.
Semaxij Chriſtiani. 6 Ian.c.18.
Senatus auſpicandi ratio. 19. Auguſt. b.406.
Senatorum Chriſtianorum diſcrimen. ibidem.
Senatores Patres appellati. 27. Aug. b. 423.
Septem Vrbis eccleſiæ. 27. Dec.e. 611.
Sepulchra extra Vrbem. 10. Feb.c.86.
Sepulturæ martyrum. 4. Aug. K.381.
Serapidis templi origo, & ruina. 17. Mar. c.142.) 29. Aug.a.427.
Sergiopolis 7. Oct.b.495.
Seruator improprie dici Saluator. 9. Nou.b.551.552.
Seuerus epiſcopus Minoricæ inſulæ. 3. Auguſti.a.378.
Seuerus epiſcopus Mileui. 4. Iun.h.274.
Silueſtri Papæ Acta. 22. Aug.a.411.412.) 31. Dec.a.634.635.
Sirmij metropolis diuerſus ſtatus. 25. Mart.d.154.
Simeon Stylita fulmine percuſſus quis. 5. Ian.e.16.
Slauorum lingua conceſſum cani diuinas laudes. 9. Mart.f.125.
Socrates Nouatianus cur inſaniat in Cyrillum Alexandrinum. 28. Ian. f.60.
Soli ciuitas. 9. Feb.c.84.
Soltenium. 8. Mai.a.229.
Sozomenus corrigitur 6. Mai.g.224.
Stabulum Rhodis. 10. Feb.f.87.
Stigmatici. 22. Dec.c.618.
Stimuleum. 3. Mai.c.217.) 13. Aug.c.396 397.
Stola quid. 7. Mai.c.227.
Sirenæ 1. Ian.a.3.
Subdiaconi indumentum. 31. Mai.h.268
Sublicius pons. 9. Apr.l.177.
Succenſoria, inſtrumenta tortoria. 11. Dec.d.603. 604.
Summi Pontifices dicti aliquando Epiſcopi. 9. Apr.l.177.178.
Superſtitiones in Kalend. Ian. 1. Ianu.a. 2.3.
Suppentonia. 11. Ian.i.27.
Supplicia militaria. 29. Ian.b.62.
Sura prouincia 24. Ian.g.55.
Silua candida. 2. Iun.a.271.
Silua Nigra. ibidem.
Synodi Hieroſol. locus elucidatus. 8. Febr.e.83.
Synodus Romana ſub Gregorio Septimo. 10. Ian.c.25.

T

Tabellarij Epiſcoporum. 3. Feb.b.75. 76.
Tabennenſioræ virgines crinem amputare ſolitæ. 21. Sept.e.466.
Tarinchæ. 11. Dec.d.603.
Tarpeiæ rupis deſcriptio. 14. Mart b. 131.132.133.
Taurinæ aquę, & Tauritana eccleſia 22. Dec.b.617.
Taurus Phalaridis. 11. Apr c.180.181.
Tebelle in Africa. 5. Dec.b.593.
Telemachus. 1. Ian.c.4.
Templa deorum proſtrata. 13. Mai.a.239
mutata in eccleſias ibidem.
Templa idolorum ſponte deijcere nefas, deiecta ſacrilegium reædificare. 16. Mai.f.244.
Templi ſine imagine nulla ratio. 4. Febr. f.77.
Templum Pacis Romæ. 14. Mart. 136.
Tertiocerius. 19. Mai.d.249.
Tertulliani locus explicatus. 31. Ianuar. d 66.
Thaumaturgi. 8. Aug.g.389.) 17. Nou.a. in tex.563.) 5. Dec.i.in tex. 593.
Theatrum carnificina martyrum. 16. Sept.c.458.
Theatrum Marcelli. 14. Mart.b.131.
Thebais. 17. Ian.a.36.
Theodora Auguſta hęretica. 18. Nou.a. 567.
Theodorus epiſcopus Cæſ. hæreticus. 25 Aug.K.420.
Theodoſius Imp. bis in Italiam. c.7. poſt init.
Theognoſtus antiquus Theologus. 9. Oct.b. 500.
Theophilus Imp. hæreticus abolitam inſcriptionis pœnam reſtituit. 22. Dec. c.617.
Theophania. 6. Ian.a.18.
Theoſebia. 9. Mar.d.125.
Theopolis Antiochia 6 Nou.b.546.
Theriſtrum. 7. Mai.b.227.
Thermæ Nouati. 16. Ian l.36.) 20. Iun. c.301.
Thermæ Taurinæ. 22. Dec.b.617.
Thermæ Timothinæ. 16 Ian.l.36.) 20. Iun.c.301.
Thmuis ciuitas in Ægypto. 21. Mart.f. 149.
Thora ciuitas. 9. Iul.c.334.
Thraciæ notæ. 22. Dec.e. 517.
Tiberienſis, aliàs Tubrocenſis ciuitas. 24. Oct.a.526.
Tirenſis lacus. 9. Iul.c. 334.
Titulus Chriſtianitatis. 10. Ian.d.44.
Titulus Eccleſia. 26. Iul.f 362.
Titulus Eudoxiæ. 1. Aug.a 373.
Titulus inſcriptio. 20. Ian. d.44.
Titulus Paſtoris 20. Iun.c.302.
Titulus ſanctitatis. * cap.7. prope fin.
Titulus Veſtinæ. 19. Iun.b.299.
Toletana Concilia tranſpoſita. 16. Apr. f.188.
Tondere fœminas ignominiæ cauſa. 20. Sep.d.465.466.
Tondendi virgines religionis cauſa, diuerſæ Eccleſiarum conſuetudines. 20. Sept.d.465.466.
Tormenta exquiſita. 9. Iun.b. 281.) 28. Iul.f.366 367.
Totilas. 14. Ian.d.31.
Traianus quid in Chriſtianos. 23. Ianu. c.51.
vita impuriſſimus. ibidem.
commentus de eius anima liberata ab inferis ibidem.
Tribunus notariorum. 6. Apr.e.172.
Triduanum ſuſpendium. 5. Sep.a. in tex. 439
Trochleæ diuerſi generis. 7. Dec.e.597. 598.
Eleuatio ad trochleas. ibid.
Extendere ad trochleas. ibid.
Tullianus carcer. 14. Mart.b.131.
Tunes, Tunetum. 6. Nou.a.546.
Tunica moleſta, genus ſupplicij. 2. Aprilis.

Aprilis.c.165.
Tunica Senatoria.31.Mai h.268.
Turcius Apronianus Præf. Vrb.25. Iun. f.308.
Turris Creſcentij.29.Sept.a.483.
Tutelares dij 31.Ian.d.67.68.
Tyniſſa, Toniza.6.Nou.a.546.
Tyriorum epiſcoporum ſucceſſio.5.Iun. d.275.
Tyrones cuius ætatis dabant nomen militiæ.2.Ian.e.9.

V

VAlentiniauus iunior inſtaurat baſilicam S. Pauli 18.Nou.a.557.
Valeria filia Diocletiani Imp.23. Ian.h. 52.
Valeria via. ibidem.
Valeriæ prouinciæ duæ.Ibid.
Valerianus Cenſor, inde Imperator. 10. Aug.b.391.392.
Valeriani & Decij perſecutio.10.Aug.b. 392.
Vaſe includebatur contemptor deorum. 1.Mart.e.113.
Vbij.20.Oct.b 519.
Velamen diuerſi generis. 7. Mai.b.226. 227.
Velare feminas.ibidem.
Velare virgines.ibidem.
Velatæ ſedis.18.Ian.a.39.
Velia eminentior pars collis Tarpeij. 14.Mart.136.
Venam ſolui in pœnam.29.Ian.b 62.
Veneris ſimulacrum.1.Nou.a 538.
Venus calua.20.Sept.e.465.
Veruecis caput a Gentilibus immolari ſolitum.2.Mart.f.115.
Veſparum fauus Martyrologia hæreticorum.* c.10.circa med.
Veſpaſiani Augusti modeſtia. 23.Iul.b. 356.
Veſtalium ſupplicium.25.Oct.a.528.
Veſtinæ titulus.19 Iun.b.299.
Veſtioi populi.23 Ian.K.52.
Veſuuij prodigioſę eruptiones.19.Sept. a.464.
Vettienus cōtemptor militiæ. 2.Ian.e.9.
Via Labicana.10.Febr.b.c.86.
Via Valeria.23.Ian.K.52.
Viatores.27.Mai.c.260.
Victor Cartennæ epiſcopus. 23. Aug. i.415.
Victoribus palmæ dari conſueuerunt. 1. Ian.h.6.
Vigilantius Vigilias impugnauit. 5. Ian. a.15.
Vigiliæ Eccleſiæ.ibidem.
ab Ambroſio illuſtratæ. ibidem.
in Africa celebriores redditæ. ibid.
de ſublatis vigilijs commentum refellitur.ibidem.
Vigiliam profanans ſeuere punitur. 24. Dec.a.621.
Vigilij Papæ Acta in Mennam. 25.Aug. K.420.
Vigilius qui ſcripſit contra Eutychen.26 Iun.b.313.
Virgæ palmeæ.12.Iun.b.287.
Virgarum diuerſa genera. 19.Ian.f 42.
Virgis cædere.ibidem.
immunis a virgis.ibidem.
Virgines ante necem conſtupratæ iure antiquo Romanorum.3.Sep.c.437.
Virgines lenonibus traditæ. 21. Ianuar. a.45.
Virgines Dei virtute a lenonibus liberatæ.ibidem.
Virgines ſacras ſolitas tondere comam. 20.Sept.e.465.466.
Vitaliani hæretici.1.Feb.g.72.
Vitas Patrum ſcripſit Euagrius. 17.Ian. b.37.
Viuarienſe cœnobium.1.Mai.d.213.
Vlpianus I. C. hoſtis Chriſtianorum.1. Ianuar.f.6.) 2.Mart.b.114.
Vmbilicus vrbis Romæ. 14. Mart.l. 136
Vncini ad cruciandum comparati. 19. Ian.g.42.
Vncini ad trahendum. ibid.
Vngulæ, inſtrumentum tortorium. 16. Mar.e.141.
Vrbanus Præſes Palæſtinæ. 2. April.d. 165.
Vrbis incendium ſub Nerone.24.Iun.b. 309.
Vrſus pileatus.10.Febr.b 86.) 3. Oct.a. 486.
Vſuardi Martyrologium.* cap. 9. per tot.
Vuandalica perſecutio. 12. Iun.b.287. 6.Oct.c.494.
Vuandali quando venerunt in Africam. 22.Iun.b.304.305.
Vuandelberti Martyrologium. cap.9. prope fin.
Vuitichindus ſcripſit paſſionem S. Teclæ.23.Sept.b.473.

X

XEnodochium Conſtantinopoli Zoticus erexit.31.Dec.g.635.

Z

ZEphyrium ciuitas.15.Iun.e.293.
Zeta.26.Mart.a.155.
Zetarius.ibidem.
Zonaras corrigitur. 1.Febr.a.69.) 12. Iun.g 288.
Zoſimi locus reſtitutus.12.Iun g.288.) corrigitur.22.Aug.b.412.

FINIS.

REGESTVM.

✠ * ** A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr a b c d e.

Omnes ſunt quaterniones, præter **, e, duerniones, & ✠, Ternio.

VENETIIS, APVD IVNTAS.

M DC XXX.

A01 1671535